

BIBLIJA

SVETO PISMO STAROGA I
NOVOGA ZAVJETA

I. izdanje
PRIJEVOD IZ “KING JAMES BIBLE” (1611.)

UDRUGA STABLO ŽIVOTA
Čakovec, 2018

NAKLADNIK
UDRUGA STABLO ŽIVOTA

COPYRIGHT
© 2018, UDRUGA STABLO ŽIVOTA

Dopušteno je neograničeno korištenje cijelog teksta ili dijelova teksta bez posebnog odobrenja uz uvjet da se tekst ne mijenja te se ne dopušta prodaja teksta ili dijelova teksta.

BIBLIJA – I. izdanje

ČAKOVEC – UDRUGA STABLO ŽIVOTA, 2018.

ISBN 978-953-56122-2-3

NIJE ZA PRODAJU!

SADRŽAJ

Stari Zavjet

Postanak	7
Izlazak	72
Levitski zakon	126
Brojevi	165
Ponovljeni zakon	221
Jošua	267
Suci	299
Ruta	331
I. Samuelova	336
II. Samuelova	378
I. Kraljevima	413
II. Kraljevima	454
I. Ljetopisa	493
II. Ljetopisa	530
Ezra	574
Nehemija	587
Estera	605
Job	615
Psalmi	647
Izreke	727
Propovjednik	754
Pjesma nad pjesmama	763
Izaija	768
Jeremija	828
Tužaljke	898
Ezekijel	904
Danijel	967
Hošea	987
Joel	996
Amos	1000
Obadija	1007
Jona	1009
Mihej	1012
Nahum	1017
Habakuk	1020
Sefanija	1023
Hagaj	1026
Zaharija	1028
Malahija	1039

Novi Zavjet

Matej	1045
Marko	1087
Luka	1113
Ivan	1157
Djela apostolska	1190
Rimljanima	1232
I. Korinćanima	1249
II. Korinćanima	1265
Galaćanima	1276
Efežanima	1282
Filipljanima	1288
Kološanima	1292
I. Solunjanima	1296
II. Solunjanima	1300
I. Timoteju	1302
II. Timoteju	1307
Titu	1311
Filemonu	1313
Hebrejima	1314
Jakovljeva	1326
I. Petrova	1330
II. Petrova	1335
I. Ivanova	1338
II. Ivanova	1342
III. Ivanova	1343
Judina	1344
Otkrivenje	1346

STARI ZAVJET

POSTANAK

POGLAVLJE 1 Stvaranje svijeta

1 U početku je Bog stvorio nebo i zemlju.

2 I zemlja je bila bez oblika i prazna, i tama je bila nad licem dubina; i Duh se Božji kretao nad licem voda.

3 I Bog je rekao: "Neka bude svjetlost!" I bila je svjetlost.

4 I Bog je vidio da je svjetlost dobra; i Bog je odvojio svjetlost od tame.

5 I Bog je nazvao svjetlost Dan, a tamu je nazvao Noć. I bila je večer, pa jutro: prvi dan.

6 I Bog je rekao: "Neka bude svod posred voda, i neka razdvaja vode od voda!"

7 I Bog je načinio svod i odvojio vode što *su bile* pod svodom od voda što *su bile* nad svodom. I bilo je tako.

8 I Bog je nazvao svod Nebo. I bila je večer, pa jutro: drugi dan.

9 I Bog je rekao: "Neka se vode pod nebom sakupe na jedno mjesto, i neka se pojavi suho *tlo*!" I bilo je tako.

10 I Bog je suho *tlo* nazvao Zemlja, a sakupljene je vode nazvao Mora. I Bog je vidio da je dobro.

11 I Bog je rekao: "Neka zemlja proklija travom, biljem što donosi sjeme, plodnim stablima koja, prema vrsti svojoj, donose plod u kojem će biti sjeme njegovo na zemlji!" I bilo je tako.

12 I zemlja je prokljala travom, biljem što donosi sjeme, prema vrsti svojoj, i stabla koja, prema vrsti svojoj, donose plod u kojem je sjeme njegovo. I Bog je vidio da je dobro.

13 I bila je večer, pa jutro: treći dan.

14 I Bog je rekao: "Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da odvajaju dan od noći, i neka budu oznake i za doba, i za dane i godine;

15 i neka budu za svjetlost na svodu nebeskom da rasvjetljuju zemlju!" I bilo je tako.

16 I načinio je Bog dva velika svjetlila, veće svjetlilo da vlada danom, a manje svjetlilo da vlada noću, *načinio je* i zvijezde.

17 I Bog ih je postavio na svod nebeski da rasvjetljuju zemlju,

18 i da vladaju danom i noću, i da odvajaju svjetlost od tame. I Bog je vidio da je dobro.

19 I bila je večer, pa jutro: četvrti dan.

20 I Bog je rekao: "Neka vodama provrve stvorenja koja se miču i žive, i ptice neka lete nad zemljom na otvorenom svodu nebeskom!"

21 I Bog je stvorio kitove velike i svako živo stvorenje što se miče, što vodama provrvi, prema vrsti svojoj, i svaku pticu krilatu prema vrsti svojoj. I Bog je vidio da je dobro.

22 I Bog ih je blagoslovio govoreći: "Plodite se i množite, i napunite vode u morima, i neka se ptice množe na zemlji!"

23 I bila je večer, pa jutro: peti dan.

24 I Bog je rekao: "Neka zemlja iznese živa stvorenja, svako prema vrsti svojoj: stoku, gmazove i životinje zemaljske, svaku prema vrsti svojoj." I bilo je tako.

25 I Bog je načinio životinje zemaljske, svaku prema vrsti svojoj, i stoku prema vrsti svojoj, i sve što gmiže na zemlji prema vrsti svojoj. I Bog je vidio da je dobro.

26 I Bog je rekao: "Načinimo čo-

vjeka na sliku svoju, na našu priliku, i neka ima vlast nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad stokom, i nad svom zemljom i nad svim gmazovima što gmižu po zemlji!"

27 Tako je Bog stvorio čovjeka na sliku *svoju*, na sliku Božju on ga je stvorio, muško i žensko stvorio ih je.

28 I Bog ih je blagoslovio i rekao im je Bog: "Budite plodni i množite se i napunite zemlju, i podredite *si* je, i imajte vlast nad ribama morskim i nad pticama nebeskim, i nad svakim živim bićem što se miče na zemlji!"

29 Zatim je Bog rekao: "Evo, dao sam vam sve bilje što donosi sjeme, koje *je* po svom licu zemlje, i svako stablo na kojemu *je* plod stabla što donosi sjeme, to će vam biti za hranu!"

30 A svim životinjama na zemlji i svim pticama nebeskim i svemu što gmiže na zemlji u kojima *je* život, *dao sam* sve zeleno bilje za hranu." I bilo je tako.

31 I Bog je vidio sve što je načinio i, gle, bilo je jako dobro! I bilo je večer, pa jutro: šesti dan.

POGLAVLJE 2

Bog je odmorio sedmog dana

1 Tako su bili dovršeni nebesa i zemlja, i sva vojska njihova.

2 I sedmoga dana Bog je završio djelo svoje koje je načinio; i počnuo je u sedmi dan od svega djela svoga što ga je načinio.

3 I Bog je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga: jer u njemu je počnuo od svega djela svoga što ga je Bog stvorio i načinio.

Stvaranje muškarca i žene

4 Ovo *su* porijekla nebesa i zemlje kad su bili stvoreni. U dan kad je GOSPOD Bog načinio ze-

mlju i nebesa,

5 i svaku sadnicu poljsku dok još nije bila na zemlji, i svaku biljku poljsku koja još nije nikla, jer GOSPOD Bog nije pustio kišu na zemlju, niti *je bilo* čovjeka da obrađuje zemlju.

6 Ali se podizala para iz zemlje i natapala svo lice zemlje.

7 I GOSPOD Bog oblikovao je čovjeka od praha zemaljskog te mu udahnuo u nosnice dah života, i čovjek je postao živa duša.

8 I GOSPOD Bog zasadio je vrt na istoku, u Edenu, te ondje postavio čovjeka koga je oblikovao.

9 I učinio je GOSPOD Bog da iz zemlje izraste svako stablo koje je pogledu dopadljivo i dobro za jelo, i stablo života usred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla.

10 I rijeka je izvirala iz Edena i natapala vrt, i odande se razdvajala te su nastale četiri matice.

11 Ime *je* prvoj Pišon; to *je* ona koja okružuje svu zemlju havilsku, gdje *ima* zlata;

12 i zlato te zemlje *je* dobro; ondje *ima* bdelija i kamena oniksa.

13 A ime druge rijeke *je* Gihon; to *je* ona koja okružuje svu zemlju etiopijsku.

14 A ime treće rijeke *je* Hidekel; to *je* ona koja teče istočno od Asirije. I četvrta *je* rijeka Eufrat.

15 I GOSPOD Bog je uzeo čovjeka te ga postavio u vrt edenski da ga obrađuje i čuva.

16 I GOSPOD Bog zapovjedio je čovjeku govoreći: "Sa svakoga stabla u vrtu smiješ slobodno jesti,

17 ali sa stabla spoznaje dobra i zla nemoj jesti! Jer u onaj dan u koji pojedesh s njega, zasigurno ćeš umrijeti!"

18 Tada je GOSPOD Bog rekao: "Nije dobro da čovjek bude sâm; načinit ću *od* njega pomoć prikladnu za njega."

19 I oblikovao je GOSPOD Bog od zemlje svaku životinju poljsku i svaku pticu nebesku, *te ih doveo Adamu da vidi kako će ih nazvati*, pa kako Adam nazove svako živo stvorenje tako da mu *bude* ime.

20 I Adam je nadjenao imena svoj stoci i pticama nebeskim i svakoj životinji poljskoj; ali se Adamu nije našla prikladna pomoć za njega.

21 I GOSPOD Bog je učinio da Adama obuzme dubok san te je zaspao; onda mu je uzeo jedno od njegovih rebara, a ono mjesto zatvorio mesom.

22 I od rebra, što ga je GOSPOD Bog uzeo od čovjeka, načinio je ženu te ju doveo čovjeku.

23 Nato je Adam rekao: "Ovo je sada kost od kostiju mojih, i meso od mesa mojega; ona će se zvati žena, jer od čovjeka je uzeta!"

24 Stoga će čovjek ostaviti oca svog i majku svoju, te prionuti uza ženu svoju, i oni će biti jedno tijelo.

25 A oboje su bili goli, čovjek i žena njegova, i nisu se stidjeli.

POGLAVLJE 3

Pad u grijeh

1 A zmija je bila lukavija od svake životinje poljske koju je GOSPOD Bog načinio, pa je rekla ženi: "Zaista! Zar je Bog rekao: 'Nemojte jesti sa svakog stabla u vrtu?'"

2 A žena je odgovorila zmiji: "Mi smijemo jesti od ploda sa stabala u vrtu,

3 ali od ploda stabla što je usred vrta, Bog je rekao: 'Nemojte jesti s njega, niti ga dotaknuti, da ne umrete!'"

4 Nato je zmija rekla ženi: "Vi zasigurno nećete umrijeti;

5 jer zna Bog da će vam se tog dana u koji jedete s njega otvoriti oči, pa ćete biti kao bogovi, poznavajući dobro i zlo."

6 A kad je žena opazila kako je stablo dobro za jelo i očima dopadljivo te kako je stablo poželjno da učini nekoga mudrim, ubrala je plod s njega i pojela; onda je dala mužu svome *koji je bio* s njom, pa je i on jeo.

7 Tada su se njima obadvama otvorile oči, te su spoznali da su goli; onda su ispleli smokvino lišće i načinili sebi pregače.

8 Zatim su čuli glas GOSPODA Boga koji je hodao po vrtu za dnevnog povjetarca, te su se Adam i žena njegova sakrili od lica GOSPODA Boga među stabla u vrtu.

9 Uto je GOSPOD Bog pozvao Adama i rekao mu: "Gdje si ti?"

10 A on je odgovorio: "Čuo sam glas tvoj u vrtu i uplašio se jer sam gol, pa sam se sakrio."

11 Nato ga je upitao: "Tko ti je rekao da si gol? Jesi li jeo sa stabla s kojeg sam ti zapovjedio da ne jedeš?"

12 A čovjek je odgovorio: "Žena koju si mi dao *da bude* sa mnom, ona mi je dala sa stabla, te sam jeo."

13 Onda je GOSPOD Bog upitao ženu: "Što si to učinila?" A žena je odgovorila: "Zmija me prevarila, pa sam jela."

14 Tada je GOSPOD Bog rekao zmiji: "Zato što si to učinila, ti si prokleta iznad sve stoke i iznad svake životinje poljske; na trbuhu ćeš svome puzati i jesti prah sve dane života svoga!"

15 A ja ću zametnuti neprijateljstvo između tebe i žene, te između sjemena tvogoga i sjemena njezina; ono će ti glavu zdrobiti, a ti ćeš njemu petu zdrobiti."

16 Ženi je rekao: "Umnožit ću silno muku tvoju u trudnoći tvojoj; u muci ćeš djecu rađati, i žudjet ćeš za mužem svojim, a on će

nad tobom vladati."

17 Zatim je rekao Adamu: "Zato što si poslušao glas žene svoje i jeo sa stabla s kojeg sam ti zapovjedio rekavši: 'Nemoj jesti s njega!', prokleta je zemlja radi tebe; s mukom ćeš se *od* nje hraniti sve dane života svoga!"

18 Rađat će ti trnjem i čičkom, a ti ćeš jesti bilje poljsko;

19 u znoju lica svoga jest ćeš kruh dok se ne vratiš zemlji, jer si od nje bio uzet; pošto *si* prah, u prah ćeš se i vratiti."

20 I Adam je nadjenao ženi svojoj ime Eva, jer ona je bila majka svim živima.

21 Potom je GOSPOD Bog načinio Adamu i ženi njegovoj odjeću od kože i odjenao ih.

22 Tada je GOSPOD Bog rekao: "Evo, čovjek je postao kao jedan od nas poznavajući dobro i zlo! A sada, da ne bi pružio ruku svoju te uzeo i sa stabla života i jeo, pa živio zauvijek!"

23 Stoga ga je GOSPOD Bog otjerao iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju od koje je bio uzet.

24 Tako je on istjerao čovjeka i na istoku vrta edenskoga postavio kerubine i plamteći mač, što se okretao u svakom smjeru, da čuvaju put k stablu života.

POGLAVLJE 4 Kajin i Abel

1 Potom je Adam upoznao ženu svoju Evu, te je začela i rodila Kajina, pa je rekla: "Dobila sam muško od GOSPODA!"

2 A još je rodila i brata njegova, Abela. I Abel je bio pastir ovaca, a Kajin je bio zemljoradnik.

3 I dogodilo se tijekom vremena da je Kajin prinio GOSPODU prinos od ploda zemaljskog.

4 Onda je i Abel prinio od prvine stada svoga i od pretiline njegove.

I GOSPOD se obazreo na Abela i na prinos njegov;

5 a na Kajina i na prinos njegov nije se obazreo. I Kajin se veoma razgnjevio i lice mu se namrštilo.

6 Tada je GOSPOD rekao Kajinu: "Zašto se gnjeviš i zašto ti je lice namršteno?"

7 Ako radiš dobro, nećeš li biti prihvaćen? A ako ne radiš dobro, grijeh vreba pred vratima. I za tobom *će* on čeznuti, a ti ćeš nad njim vladati."

8 Zatim je Kajin pričao s bratom svojim Abelom; i dogodilo se, dok su bili u polju, da se Kajin podigao na brata svoga Abela i ubio ga.

9 Tada je GOSPOD upitao Kajina: "Gdje je Abel, brat tvoj?" A on je odgovorio: "Ne znam; jesam li ja čuvar brata svoga?"

10 Nato je on rekao: "Što si učinio? Glas krvi brata tvoga vapi iz zemlje k meni.

11 A sada *si* proklet od zemlje koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvoga iz ruke tvoje.

12 Kad zemlju obrađuješ, neće ti odsada davati urod svoj; bit ćeš bjegunac i skitnica na zemlji."

13 A Kajin je rekao GOSPODU: "Kazna je moja veća nego što mogu nositi.

14 Evo, ti si me danas otjerao s lica zemlje i od lica tvoga bit ću skriven; i moram biti bjegunac i skitnica na zemlji. I dogodit će se da će me svaki koji me nađe pogubiti."

15 A GOSPOD mu je odgovorio: "Stoga svaki koji pogubi Kajina, na njemu će biti izvršena sedmerostruka osveta." Tako je GOSPOD stavio znak na Kajina da ga ne bi netko, pošto ga nađe, ubio.

16 Onda je Kajin otišao ispred lica GOSPODNJEG i nastanio se u zemlji Nod, istočno od Edena.

17 Potom je Kajin upoznao ženu svoju, te je začela i rodila Enoha;

zatim je on sagradio grad i prozvao grad po imenu sina svoga Enoha.

18 A Enoh je rodio Irada; a Irad je rodio Mehujaela, a Mehujael je rodio Metuzaela; a Metuzael je rodio Lameka.

19 Potom je Lamek uzeo sebi dvije žene: jednoj je bilo ime Ada, a drugoj ime Zila.

20 I Ada je rodila Jabala; on je bio otac onih što stanuju pod šatorima, i *onih koji imaju* stoku.

21 A ime je brata njegova *bilo je* Jubal; on je bio otac onih što sviraju harfu i svirala.

22 I Zila je rodila i Tubalkajina, podučavatelja svakog kovača *koji radi* s mjedi i željezom. A sestri Tubalkajina *bilo je* ime Naama.

23 Tada je Lamek rekao ženama svojim, Adi i Zili: "Poslušajte glas moj! Vi, žene Lamekove, čujte besjedu moju! Pošto sam ubio čovjeka na svoju ranu i mladića na svoju štetu,

24 ako će Kajin biti osvećen sedam puta, doista Lamek će biti sedamdeset i sedam puta."

25 Zatim je Adam ponovo upoznao ženu svoju, pa je rodila sina i nadjenula mu ime Set: "Jer Bog mi je," *rekla je ona*, "odredio drugo sjeme umjesto Abela, koga je Kajin pogubio."

26 Onda se i Šetu rodio sin, te mu je nadjenulo ime Enos; tada su ljudi počeli prizivati ime GOSPODNJE.

POGLAVLJE 5

Adamovo rodoslovlje do Noe

1 Ovo je knjiga o Adamovom naraštaju. U dan kad je Bog stvorio čovjeka, načinio ga je na priliku Božju;

2 stvorio ih je muško i žensko. I blagoslovio ih je i nazvao ime njihovo Adam, u dan kad su bili stvoreni.

3 I Adam je proživio sto i tride-

set godina, te je rodio *sina* prema prilici svojoj, na sliku svoju, i nadjenulo mu ime Set.

4 A dana Adamovih, nakon što mu se rodio Set, bilo je osamsto godina, pa je rodio sinove i kćeri.

5 A dana što ih je Adam proživio bilo je ukupno devet stotina i trideset godina; onda je umro.

6 I Set je proživio sto i pet godina te je rodio Enoša;

7 zatim je Set, nakon što je rodio Enoša, proživio osam stotina i sedam godina, pa je rodio sinove i kćeri.

8 A dana Šetovih bilo je ukupno devet stotina i dvanaest godina; onda je umro.

9 I Enoš je proživio devedeset godina te je rodio Kajinanana;

10 zatim je Enoš, nakon što je rodio Kajinana, proživio osam stotina i petnaest godina, pa je rodio sinove i kćeri.

11 A svih dana Enošovih bilo je devet stotina i pet godina; onda je umro.

12 I Kajinan je proživio sedamdeset godina te je rodio Mahalalela;

13 zatim je Kajinan, nakon što je rodio Mahalalela, živio osam stotina i četrdeset godina, pa je rodio sinove i kćeri.

14 A dana Kajinanovih bilo je ukupno devet stotina i deset godina; onda je umro.

15 I Mahalalel je proživio šezdeset i pet godina te je rodio Jareda;

16 zatim je Mahalalel, nakon što je rodio Jareda, živio osam stotina i trideset godina, pa je rodio sinove i kćeri.

17 A svih dana Mahalalelovih bilo je osam stotina devedeset i pet godina; onda je umro.

18 I Jared je proživio stotinu šezdeset i dvije godine te je rodio Henoka;

19 A Jared je, nakon što je rodio

Henoka, proživio osam stotina godina, pa je rodio sinove i kćeri.

20 I svih dana Jaredovih bilo je devet stotina šezdeset i dvije godine; onda je umro.

21 I Henok je proživio šezdeset i pet godina te je rodio Metušelaha;

22 A Henok je hodio s Bogom tristo godina, nakon što je rodio Metušelaha, pa je rodio još sinova i kćeri.

23 I svih dana Henokovih bilo je tri stotine šezdeset i pet godina.

24 I Henok je hodio s Bogom; onda ga *više* nije bilo, jer ga je Bog uzeo.

25 A Metušelah je proživio stotinu osamdeset i sedam godina te je rodio Lameka;

26 I Metušelah je, nakon što je rodio Lameka, proživio sedam stotina osamdeset i dvije godine, pa je rodio sinove i kćeri.

27 A svih dana Metušelahovih bilo je devet stotina šezdeset i devet godina; onda je umro.

28 I Lamek je proživio stotinu osamdeset i dvije godine te je rodio sina.

29 I nadjenao mu je ime Noa, govoreći: "Ovaj će nas tješiti glede posla našega i truda ruku naših, zbog zemlje koju je GOSPOD prokleo."

30 A Lamek je, nakon što je rodio Nou, proživio pet stotina devedeset i pet godina, pa je rodio sinove i kćeri.

31 I svih dana Lamekovih bilo je sedam stotina sedamdeset i sedam godina; onda je umro.

32 A Noa je bio pet stotina godina star te je Noa rodio Šema, Hama i Jafeta.

POGLAVLJE 6

Širenje pokvarenosti na zemlji

1 I dogodilo se, kad su se ljudi počeli množiti na licu zemlje i kće-

ri im se narodile,

2 da su sinovi Božji opazili kako su kćeri ljudske lijepe, pa su ih uzimali sebi za žene od svih koje su izabrali.

3 Tada je GOSPOD rekao: "Neće se Duh moj zauvijek boriti sa čovjekom, jer i on je tijelo; neka dana njegovih bude stotinu i dvadeset godina.

4 U one dane, na zemlji je bilo divova, a i poslije toga, kad su sinovi Božji prilazili kćerima ljudskim, pa su im one rađale *djecu*; ta su postala moćnici koji su bili od davnine, ljudi na glasu.

5 A Bog je vidio kako je zloća čovjekova na zemlji velika i kako su neprestano sve misli umovanja srca njegova *bile* samo zlo.

6 I GOSPOD se pokajao što je načinio čovjeka na zemlji, i ražalostio se u srcu svome.

7 Tada je GOSPOD rekao: "Čovjeka koga sam stvorio istrijebit ću s lica zemlje, i čovjeka i životinje i gmazove i ptice nebeske, jer sam se pokajao što sam ih načinio."

8 Ali je Noa našao milost u očima GOSPODNJIM.

Noa i potop

9 Ovo je naraštaj Noin. Noa je bio pravedan čovjek i besprijebran u svom naraštaju; i Noa je s Bogom hodio.

10 I Noa je rodio tri sina: Šema, Hama i Jafeta.

11 Zemlja je bila iskvarena pred Bogom, i zemlja je bila puna nasilja.

12 I Bog je pogledao na zemlju i, gle, bila je iskvarena, jer je svako tijelo na zemlji iskvarilo put svoj.

13 I Bog je rekao Noi: "Svakom tijelu preda mnomo došao je kraj, jer se kroz njih zemlja ispunila nasiljem i, evo, uništiti ću ih sa zemljom.

14 Napravi sebi arku od go-

ferova drveta. Napravi sobe u arci, i nasmoli je iznutra i izvana smolom.

15 A ovo je način na koji ćeš je napraviti: duljina arke bit će tri stotine lakata, širina njena pedeset lakata, a visina njena trideset lakata.

16 Načini prozor na arci, i dovrši ga jedan lakat od gore; a vrata na arci postavi sa strane njezine, i načini joj *katove*: donji i drugi i treći.

17 I, evo, ja, baš ja navodim potop vodama na zemlju, da uništim svako tijelo pod nebom u kojem je dah života; i sve što je na zemlji poginut će.

18 Ali ću s tobom savez svoj utemeljiti; i ti ćeš ući u arku, ti i s tobom sinovi tvoji i žena tvoja i žene sinova tvojih.

19 A od svakog živog bića, od svakog tijela, po dvoje od svakog *soja* dovedi u arku, da ih žive sačuvaš sa sobom; neka budu muško i žensko.

20 Od ptica prema vrstama njihovim i od stoke prema vrstama njihovim, od svakog gmaza zemaljskog prema vrsti njegovoj, po dvoje od svakog *soja* neka uđu k tebi, da ih žive sačuvaš.

21 A ti uzmi sebi od svake hrane što je za jelo, i sakupi je kod sebe, pa će to biti za jelo, za tebe i za njih.

22 Tako je Noa učinio: prema svemu što mu je Bog zapovjedio, tako je učinio.

POGLAVLJE 7

1 Tada je GOSPOD rekao Noi: "Uđi u arku: ti i sav dom tvoj, jer sam tebe pronašao pravednog pred sobom u naraštaju ovom.

2 Uzmi k sebi od svake čiste životinje po sedmero, mužjaka i ženku njegovu, i od nečistih životinja po dvoje, mužjaka i ženku njegovu.

3 I od ptica nebeskih po sedmero,

mužjaka i ženku, da im se sjeme očuva na životu na licu cijele zemlje.

4 Jer još sedam dana i ja ću iza-zvati da pada kiša na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći, te ću istrijebiti s lica zemlje svaku živu srž što sam je načinio.

5 I Noa je učinio prema svemu kako mu je GOSPOD zapovjedio.

6 A Noa je bio šest stotina godina star kad su vode potopne bile na zemlji.

7 I Noa je ušao u arku, a s njim sinovi njegovi i žena njegova i žene sinova njegovih, zbog voda potopnih.

8 Od čistih životinja i od nečistih životinja, te od ptica i od svakog stvorenja što gmiže po zemlji,

9 ušlo je k Noi u arku dvoje po dvoje, mužjak i ženka, kako je Bog zapovjedio Noi.

10 I dogodilo se da su, poslije sedam dana vode potopne došle na zemlju.

11 U šestotoj godini života Noina, u drugom mjesecu, sedamna-estog dana u mjesecu, istog dana provalili su svi izvori velikih dubina i otvorile su se ustave nebeske.

12 I kiša je padala na zemlju četrdeset dana i četrdeset noći.

13 I tog su istog dana ušli u arku Noa, i Šem i Ham i Jafet, sinovi Noini, i žena Noina, i s njima tri žene sinova njegovih.

14 Oni, i svaka životinja prema vrsti svojoj, i sva stoka prema vrsti svojoj, i svaki gmaz što gmiže po zemlji prema vrsti svojoj, i svaka ptica prema vrsti svojoj, svaka ptica malena od svakog soja.

15 I ušli su k Noi u arku, dvoje po dvoje od svakog tijela u kojem je dah života.

16 A oni koji su ušli bili su mužjak i ženka od svakog tijela, kako mu je Bog zapovjedio; tada ga je GOSPOD zatvorio unutra.

17 I potop je bio na zemlji četrdeset dana; i vode su porasle te poniješe arku, i ona se uzdigla iznad zemlje.

18 I vode su prevladale i silno su porasle nad zemljom, a arka je plutala nad licem voda.

19 Zatim su vode prekomjerno prevladavale nad zemljom i prekrile sva brda visoka što *su bila* pod čitavim nebom.

20 Prevladavale su vode petnaest lakata naviše, i gore su bile prekrivene,

21 pa su izginula sva tijela što su se kretala na zemlji, i ptice i stoka i zvijeri i svaki gmaz što gmiže po zemlji, i svaki čovjek;

22 sve u čijim je nosnicama *bio* dah života, sve što je bilo na suhom, pomrlo je.

23 Tako je svaka živa srž što se nalazila na licu zemlje bila uništena, i čovjek i stoka i gmazovi i ptice nebeske, bili su istrijebljeni sa zemlje. A Noa je jedini ostao *živ*, i s njim oni *koji su bili* u arki.

24 I vode su prevladavale nad zemljom stotinu i pedeset dana.

POGLAVLJE 8

Potop završava

1 Zatim se Bog sjetio Noe i svakog živog bića i sve stoke što *je s* njim *bila* u arki. I Bog je učinio da vjetar prijeđe preko zemlje, i vode su se umirile.

2 Zatvorili su se i izvori dubina i ustave nebeske, te je kiša s neba bila obuzdana.

3 I vode su se sa zemlje neprestano povlačile, a na kraju stotinu i pedeset dana vode su opale.

4 A u sedmom mjesecu, sedamnaestog dana u mjesecu, arka se smirila na gorama Ararata.

5 I vode su neprestano opadale do desetog mjeseca; u desetom mjesecu, prvog *dana* u mjesecu, vi-

djeli su se vrhovi gora.

6 I dogodilo se, na kraju četrdesetog dana, da je Noa otvorio prozor arke koju je bio načinio,

7 te odaslao gavrana koji je letio amo tamo dok se vode sa zemlje nisu isušile.

8 Također je odaslao golubicu od sebe da vidi jesu li vode opale s lica zemlje.

9 Ali golubica nije našla počinak za taban svoga stopala, pa se vratila k njemu u arku, jer su vode *bile* na licu cijele zemlje; tada je on pružio ruku svoju te ju je uzeo i unio k sebi u arku.

10 Onda je sačekao još sedam dana, pa je opet odaslao golubicu iz arke;

11 i navečer je golubica došla k njemu, i gle, u kljunu joj je *bio* otkinut list maslinov. Tako je Noa doznao da su se vode opale sa zemlje.

12 Onda je sačekao još drugih sedam dana, te je odaslao golubicu koja mu se više nije vratila.

13 I dogodilo se, u šest stotina i prvoj godini, u prvom mjesecu, prvog *dana* u mjesecu, da su se vode sa zemlje isušile. I Noa je uklonio pokrivalo arke te pogledao i, gle, isušilo se lice zemlje.

14 A u drugom mjesecu, dvadeset sedmog dana u mjesecu, zemlja je bila suha.

15 Tada je Bog rekao Noi govoreći:

16 "Izađi iz arke, ti, i s tobom žena tvoja i sinovi tvoji i žene sinova tvojih.

17 Izvedi sa sobom svako živo biće od svakog tijela što *je s* tobom, i ptice i stoku i svakog gmaza što gmiže po zemlji, neka se obilno razmnožavaju na zemlji, i plode se i množe na zemlji."

18 Tako je Noa izašao, i s njim sinovi njegovi i žena njegova i žene

sinova njegovih;

19 svaka životinja, svaki gmaz, i svaka ptica, i sve što gmiže po zemlji, prema vrstama svojim, izašlo je iz arke.

Božji savez s Noom

20 Zatim je Noa načinio žrtvenik GOSPODU i uzeo od svake čiste životinje i od svake čiste ptice, te prinio na žrtveniku žrtve paljenice.

21 I GOSPOD je osjetio miomiris; nato je GOSPOD rekao u srcu svome: "Neću nikada više zemlju prokleti radi čovjeka, jer je umovanja srca čovječjega zlo od mladosti njegove; niti ću ikada više uništiti sve što je živo, kako sam učinio.

22 Sve dok bude zemlje, neće nestati sjetve i žetve, i hladnoće i vrućine, i ljeta i zime, i dana i noći."

POGLAVLJE 9

1 Tada je Bog blagoslovio Nou i sinove njegove, i rekao im: "Budite plodni i množite se i napunite zemlju.

2 I bojat će vas se i strahovati od vas svaka životinja na zemlji i svaka ptica nebeska, sve što se na zemlji miče, i sve ribe u moru; u vaše su ruke predane.

3 Svako živo biće što se kreće bit će vam za hranu; baš kao i zeleno bilje dajem vam sve.

4 Ali tijelo u kojemu je život, što je krv njegova, nemojte jesti.

5 A ja ću zasigurno zatražiti krv vašu za živote vaše; zatražit ću je iz ruke svake životinje i iz ruke čovjeka, iz ruke svakog brata čovjekova, zatražit ću život čovječji.

6 Svaki koji prolije krv čovjekovu, njegovu će krv proliti čovjek; jer je na sliku Božju načinio čovjeka.

7 A vi budite plodni i množite se, na zemlji se rađajte obilno i na njoj se razmnožite."

8 Zatim je Bog rekao Noi i sinovima njegovim s njim, govoreći:

9 "Evo, ja utemeljujem savez svoj s vama i s vašim sjemenom poslije vas,

10 i sa svakim živim stvorenjem što je s vama: s pticama, sa stokom i sa svakom životinjom na zemlji s vama, sa svime što je izašlo iz arke, sa svakom životinjom na zemlji.

11 I ja ću utemeljiti savez svoj s vama: neće više biti uništeno svako tijelo vodama potopa, niti će ikada više biti potopa da uništi zemlju."

12 Tada je Bog rekao: "Ovo je znak saveza koji sklapam između sebe i vas i svakog živog stvorenja što je s vama, za trajne naraštaje:

13 u oblak stavljam dugu svoju, da bude znakom saveza između mene i zemlje.

14 I dogodit će se: kad oblak nad zemlju navučem, duga će se u oblaku vidjeti,

15 i ja ću se spomenuti saveza svog, koji je između mene i vas i svakog živoga stvorenja, od svakoga tijela; i vode više neće postati potopom da bi uništile svako tijelo.

16 Tada će duga biti u oblaku, i ja ću je ugledati, da se mogu spomenuti vječnoga saveza između Boga i svakog živog stvorenja, od svakoga tijela što je na zemlji."

17 Tada je Bog rekao Noi: "To je znak saveza koji sam utemeljio između sebe i svakoga tijela koje je na zemlji."

Noino rodoslovlje

18 A sinovi Noini, koji su izašli iz arke, bili su: Šem i Ham i Jafet; a Ham je otac Kanaana.

19 Ovo su tri sina Noina, i od njih je bila napućena cijela zemlja.

20 Zatim je Noa postao vinogradar i zasadio vinograd,

21 pa se napio vina i opio; onda se otkrio nasred svog šatora.

22 A Ham, otac Kanaan, opazio je golotinju oca svoga i rekao dvojici braće svoje vani.

23 Uto su Šem i Jafet uzeli ogrtač i obojica *ga* položili na svoja ramena, te su išli natraške i pokrili golotinju svoga oca; tako su lica njihova *bila* okrenuta unatrag, pa nisu vidjeli golotinju svoga oca.

24 Zatim se Noa osvijestio od vina svoga i doznao što mu je učinio njegov najmlađi sin,

25 pa je rekao: "Proklet *neka bude* Kanaan, on će biti sluga slugama braće svoje!"

26 Još je rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Šemov, a Kanaan će biti sluga njegov!"

27 Bog će Jafeta raširiti te će stanovati u šatorima Šemovim, a Kanaan će biti sluga njegov!"

28 I Noa je, nakon potopa, proživio tri stotine i pedeset godina.

29 A svih dana Noinih bilo je devet stotina i pedeset godina; onda je umro.

POGLAVLJE 10 Narodi nastaju od Noe

1 Ovo *su* naraštaji Noinih sinova, Šema, Hama i Jafeta; a njima su se rodili sinovi nakon potopa.

2 Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tubal i Mešek i Tiras.

3 Onda sinovi Gomerovi: Aškenaz i Rifat i Togarma.

4 Zatim sinovi Javanovi: Eliša i Taršiš i Kitim i Dodanim.

5 Od njih su se razdijelili Pogani otočni prema zemljama svojim, svaki prema jeziku svome, prema porodicama svojim u narodima svojim.

6 A sinovi su Hamovi: Kuš i Mizraim i Fut i Kanaan.

7 A sinovi Kuševi: Seba i Havila

i Sabta i Raama i Sabteka; a sinovi Raamini: Šeba i Dedan.

8 A Kuš je rodio Nimroda; on je počeo biti moćnik na zemlji.

9 Bio je moćan lovac pred GOSPODOM; stoga se govori: "Moćni lovac pred GOSPODOM baš kao Nimrod."

10 A polazište njegovog kraljevstva bili su: Babel i Ereš i Akad i Kalne, u zemlji Šinaru.

11 Iz te zemlje je otišao Ašur i sagradio Ninivu, i grad Rehobot i Kalah,

12 i Resen između Ninive i Kalaha; taj je velik grad.

13 I Mizraim je rodio Ludima i Anamima i Lehabima i Naftuhima,

14 i Patrusima i Kasluhima (od kojih je potekao Filistim) i Kaftorima.

15 A Kanaan je rodio Sidona, prorođenca svojega, i Heta,

16 i Jebusejce i Amorejce i Girgasijce,

17 i Hivijce i Arkijce i Sinijce,

18 i Arvadijce i Zemarijce i Hamatijce; a nakon toga su se porodice kanaanske raširile.

19 A granica je kanaanska bila od Sidona, idući prema Geraru, do Gaze; idući prema Sodomi i Gomori i Admi i Zeboimu, sve do Leše.

20 To *su* sinovi Hamovi, prema porodicama svojim, prema jezicima svojim, u zemljama svojim, i u narodima svojim.

21 I Šemu, *kome je* Jafet *bio* stariji brat, ocu svih sinova Eberovih i njemu su se rodila *djeca*.

22 Sinovi *su* Šemovi: Elam i Ašur i Arpakšad i Lud i Aram.

23 A sinovi Aramovi: Uz i Hul i Geter i Maš.

24 I Arpakšad je rodio Salaha, a Salah je rodio Ebera.

25 A Eberu su se rodila dva sina: jednom je *bilo* ime Peleg, jer se u

dane njegove zemlja razdijelila; a njegovom bratu ime *je bilo* Joktan.

26 I Joktan je rodio Almodada i Šelefa i Hazarmaveta i Jeraha, 27 i Hadorama i Uzala i Diklu, 28 i Obala i Abimaela i Šebu, 29 i Ofira i Havilu i Jobaba; svi *su ovi bili* sinovi Joktanovi.

30 A njihovo je prebivalište bilo od Meše, idući prema Sefaru, gori na istoku.

31 To *su* sinovi Šemovi, prema porodicama svojim, prema jezicima svojim, u zemljama svojim, prema narodima svojim.

32 To *su* porodice sinova Noinih, prema naraštajima svojim, u narodima svojim; i od njih *su se* razdijelili narodi po zemlji nakon potopa.

POGLAVLJE 11 Kula babilonska

1 Tada je na cijeloj zemlji bio jedan jezik i jedan govor.

2 I dogodilo se da *su*, dok *su* putovali s istoka, našli ravnicu u zemlji Šinaru, i tamo se nastanili.

3 I rekli *su* jedan drugome: "Hajdemo praviti opeku i dobro je ispeći!" I upotrebljavali *su* opeku kao kamen, a smolu kao žbuku.

4 Zatim *su* rekli: "Hajdemo sazidati sebi grad i kulu čiji će vrh *dosegnuti* do neba; i steknimo sebi ime da se ne bi raspršili po čitavom licu zemlje!"

5 I GOSPOD se spustio da vidi grad i kulu što *su* djeca ljudska gradila.

6 Tada je GOSPOD rekao: "Evo, narod *je* jedan, i svi imaju jedan jezik; i ovo započinju raditi. I sad ih ništa neće spriječiti, u onome što *su* zamislili učiniti.

7 Hajde da se spustimo i tamo im jezik izmiješamo, da jedan drugome ne mogu razumjeti govora.

8 Tako ih je GOSPOD raspršio

odande po svem licu zemlje, pa *su* prestali graditi grad.

9 Stoga mu je ime prozvano Babel, zato što je GOSPOD tamo izmiješao jezik cijele zemlje; i odande ih je GOSPOD raspršio po svem licu zemlje.

Šemovo rodoslovlje

10 Ovo *je* naraštaj Šemov: Šemu *je bilo* sto godina, te je, dvije godine nakon potopa, rodio Arpaksada;

11 a nakon što je rodio Arpaksada, Šem je živio pet stotina godina, pa je rodio sinove i kćeri.

12 I Arpaksad je živio trideset i pet godina te je rodio Salaha;

13 a nakon što je rodio Salaha, Arpaksad je živio četiri stotine i tri godine, pa je rodio sinove i kćeri.

14 I Salah je živio trideset godina te je rodio Ebera;

15 a nakon što je rodio Ebera, Salah je živio četiri stotine i tri godine, pa je rodio sinove i kćeri.

16 I Eber je živio trideset četiri godine te je rodio Pelega;

17 a nakon što je rodio Pelega, Eber je živio četiri stotine i trideset godina, pa je rodio sinove i kćeri.

18 I Peleg je živio trideset godina te je rodio Reua;

19 a nakon što je rodio Reua, Peleg je živio dvije stotine i devet godina, pa je rodio sinove i kćeri.

20 I Reu je živio trideset i dvije godine te je rodio Seruga;

21 a nakon što je rodio Seruga, Reu je živio dvije stotine i sedam godina, pa je rodio sinove i kćeri.

22 I Serug je živio trideset godina te je rodio Nahora;

23 a nakon što je rodio Nahora, Serug je živio dvije stotine godina, pa je rodio sinove i kćeri.

24 I Nahor je živio dvadeset i devet godina te je rodio Teraha;

25 a nakon što je rodio Teraha, Nahor je živio stotinu i devetnaest

godina, pa je rodio sinove i kćeri.

26 I Terah je živio sedamdeset godina te je rodio Abrama, Nahora i Harana.

Terahovo rodoslovlje

27 A ovo je naraštaj Terahov: Terah je rodio Abrama, Nahora i Harana; a Haran je rodio Lota.

28 I Haran je umro prije oca svoga Teraha, u svom rodnom kraju, u Uru Kaldejskom.

29 Zatim su si Abram i Nahor uzeli žene: Abramovoj ženi *je bilo* ime Saraja, a ime Nahorovoj ženi Milka, kći Harana, oca Milkina i oca Iskina.

30 Ali je Saraja bila nerotkinja, nije *imala* dijete.

31 I Terah je poveo svoga sina Abrama i Lota, sina svoga sina, sina Haranova, i snahu svoju Saraju, ženu sina svoga Abrama, te su izašli s njima iz Ura Kaldejskog da bi išli u zemlju kanaansku; tako su stigli u Haran i tamo se nastanili.

32 A dana Terahovih bilo je dvjesto i pet godina; onda je Terah umro u Haranu.

POGLAVLJE 12 Abram je pozvan

1 A GOSPOD rekao Abramom: "Idi iz zemlje svoje i iz roda svoga i iz doma oca svoga, u zemlju koju ću ti pokazati.

2 I načinit ću od tebe velik narod i blagoslovit ću te, i uzveličati ime tvoje, i ti ćeš biti blagoslov.

3 I ja ću blagoslivljati one koji blagoslivljaju tebe, i proklinjati onoga koji tebe proklinje; i u tebi će se blagosloviti sve porodice zemaljske."

4 I Abram je otišao kako mu je GOSPOD rekao, a s njim je pošao Lot; a Abram *je bio* star sedamdeset i pet godina kad je izašao iz Harana.

5 Tako je Abram uzeo ženu svo-

ju Saraju i Lota, sina brata svoga, i sav imetak svoje što su ga naku-pili i osobe koje su dobili u Haranu te su izašli da bi pošli prema zemlji kanaanskoj; onda su došli u zemlju Kanaan.

6 Zatim je Abram prošao zemljom do mjesta Sikema, do rav-nice moreške; a Kanaanci *su* u to vrijeme *bili* u zemlji.

7 Tada se GOSPOD pojavio pred Abramom i rekao: "Sjemenu tvo-me dat ću zemlju ovu." I on je tamo sagradio žrtvenik GOSPODU koji se pojavio pred njim.

8 Onda se odande preselio na goru, na istok od Betela, te razapeo šator svoj *da mu* Betel *bude* na zapadu a Aj na istoku; i tamo je sagradio žrtvenik GOSPODU te prizvao ime GOSPODNJE.

9 Tako je Abram putovao, idući dalje prema jugu.

Abram i Sara u Egiptu

10 Zatim je glad zavladala u toj zemlji, pa se Abram spustio u Egipat da ondje boravi, jer je glad *bila* strašna u toj zemlji.

11 I dogodilo se: kad se približio ulazu u Egipat, rekao je ženi svojoj Saraji: "Evo sada, znam da *si* žena privlačna za gledanje;

12 stoga će se dogoditi, kada te Egipćani ugledaju, da će reći: 'Ovo *je* njegova žena,' pa će me ubiti, a tebi će život poštediti.

13 Molim te, reci da *si* mi sestra tako da mi radi tebe bude dobro, pa će duša moja zbog tebe živjeti."

14 I dogodilo se: kad je Abram ušao u Egipat, Egipćani su opazili da *je* žena *bila* veoma lijepa.

15 I faraonovi su je knezovi zapazili pa su je pohvalili pred faraonom; onda je žena odvedena u dom faraonov.

16 A on je, radi nje, dobro postu-pao s Abramom; i imao je ovaca i

goveda i magaraca, te sluge i sluškinje, i magarice i deve.

17 Tada je GOSPOD udario faraona i dom njegov velikim pošastima zbog Saraje, žene Abramove.

18 Nato je faraon pozvao Abrama i rekao: "Što si mi to učinio? Zašto mi nisi rekao da *je* ona žena tvoja?"

19 Zašto si rekao: 'Ona mi *je* sestra?' tako da sam je mogao uzeti sebi za ženu. Stoga sad, evo žene tvoje, uzmi *je*, i odlazi!"

20 Zatim je faraon zapovjedio svojim ljudima u vezi njega, pa su ga oni otpremili sa ženom njegovom i svime što je imao.

POGLAVLJE 13

Abram i Lot se razilaze

1 Tako je Abram otišao iz Egipta na jug: on i žena njegova sa svime što je imao, i Lot s njim.

2 Tada je Abram *bio* veoma bogat stokom, srebrom i zlatom.

3 Zatim je nastavio putovanja svoja od juga pa sve do Betela, do mjesta gdje mu je u početku bio šator, između Betela i Aja,

4 do mjesta gdje je žrtvenik kojeg je ondje načinio na početku; i tamo je Abram prizvao ime GOSPODNJE.

5 A i Lot, koji je išao s Abramom, imao je ovaca i goveda i šatore,

6 pa ih zemlja nije bilo u stanju izdržavati da bi mogli zajedno boraviti; jer je imetak njihov bio velik, te nisu mogli boraviti zajedno.

7 I bilo je svađe između pastira stoke Abramove i pastira stoke Lotove; a tada su Kanaanci i Perizeji prebivali u zemlji.

8 Nato je Abram rekao Lotu: "Molim te, neka ne bude svađe između mene i tebe, i između pastira mojih i pastira tvojih, jer *smo* braća.

9 *Zar* nije cijela zemlja pred tobom? Molim te, odvoji se od mene! Ako *ćeš* ti na lijevo, onda ću

ja poći na desno; ili, ako *ti odeš* na desno, onda ću ja ići na lijevo.

10 Nato je Lot podigao oči svoje te promotrio svu ravnicu Jordansku kako je posvuda dobro natopljena, *baš* kao vrt GOSPODNJI, kao zemlja egipatska koja ide prema Zoaru, prije nego što je GOSPOD razorio Sodomu i Gomoru.

11 Tada je Lot odabrao sebi svu ravnicu Jordansku; onda je Lot otputovao na istok, pa su se odvojili jedan od drugoga.

12 Abram je prebivao u zemlji kanaanskoj, a Lot je prebivao u gradovima ravnice i razapeo šator *svoj* prema Sodomu.

13 Ali *su* ljudi Sodome *bili* opak i prekomjerni grešnici pred GOSPODOM.

14 Tada je GOSPOD rekao Abram, nakon što se Lot odvojio od njega: "Podigni sada oči svoje i pogledaj s mjesta na kojem si: prema sjeveru i jugu i istoku i zapadu,

15 jer ću svu zemlju koju vidiš dati tebi i sjemenu tvome zauvijek.

16 I učinit ću sjeme tvoje kao prah na zemlji; pa ako može čovjek izbrojiti prah zemaljski, *onda će* i sjeme tvoje biti izbrojeno.

17 Ustani, te prođi zemljom po dužini njenoj i po širini njenoj, jer ću je dati tebi!"

18 Zatim je Abram razapeo šator *svoj* i došao te se nastanio u ravnici mamreskoj koja *je* u Hebronu, i tamo sagradio žrtvenik GOSPODU.

POGLAVLJE 14

Abram spašava Lota

1 I dogodilo se, u dane Amrafele, kralja šinarskog, Arioka, kralja elasarskog, Kedorlaomera, kralja elamskog i Tidal, kralja naroda:

2 *da su oni* zaratili s Berom, kraljem Sodome i s Biršom, kraljem Gomore, Šinabom, kraljem Adme,

i Šemeberom, kraljem Zeboima i kraljem Bele, to jest Zoara.

3 Svi su se ovi združili u dolini sidimskoj: to je Slano more.

4 Dvanaest su godina služili Kedorlaomeru, a u trinaestoj su se godini pobunili.

5 Zatim je u četrnaestoj godini stigao Kedorlaomer i kraljevi koji su s njim, te su udarili Refaimce u Aštartot Karnaimu i Zuzime u Hamu i Emime u Šave Kirjataimu,

6 i Horijce u njihovom gorskom kraju Seiru, kod Elparana, koji je uz pustinju.

7 Onda su se vratili i došli u Enmišpat, to jest Kadeš, te udarili cijelu zemlju Amalečana i također Amorejce koji su boravili u Hazezontamaru.

8 Tada su izašli kralj Sodome i kralj Gomore i kralj Adme i kralj Zeboima i kralj Bele, to jest Zoara, te se pridružili u bitci protiv onih u dolini sidimskoj:

9 protiv Kedorlaomera, kralja Elama; i Tidalu, kralja naroda; i Amrafela, kralja šinarskog; i Arioka, kralja elasarskog, četiri kralja protiv pet.

10 A dolina je sidimska *puna* jama s paklinom, i kraljevi Sodome i Gomore su bježali pa su ondje popadali, a oni koji su preživjeli pobjegli su u gore.

11 Tako su uzeli sva dobra Sodome i Gomore i sve namirnice njihove, i otišli svojim putem.

12 Odveli su i Lotu, sina brata Abramova, koji je boravio u Sodomi i sva dobra njegova, pa su otišli.

13 Uto je stigao jedan bjegunac i javio to Abram, Hebreju, koji je boravio u ravnici Mamre, Amorejca koji je brat Eškola i brat Anera, a oni su bili udruženi s Abramom.

14 A kad je Abram čuo da je brat njegov zarobljen, naoružao

je obučene *sluge* svoje, rođene u domu njegovu, *njih* tristo osamnaest, te pošao u potjeru za njima sve do Dana.

15 Zatim se podijelio protiv njih, pa su ih, on i sluge njegove, noću udarili i progonili ih do Hobe, koja je na lijevo od Damaska.

16 Tako je natrag donio sva dobra, a doveo je i brata svog Lotu i dobra njegova, i žene također i narod.

Melkisedek blagosilja Abrama

17 I kralj Sodome izašao mu je ususret nakon povratka njegovog iz pokolja Kedorlaomera i kraljeva koji su s njim *bili*, u dolinu Šave, koja je dol kraljeva.

18 Zatim je Melkisedek, kralj Šalema, iznio kruh i vino; a on je bio svećenik Boga Svevišnjega.

19 Tada ga je blagoslovio i rekao: "*Budi* blagoslovljen Abrame od Boga Svevišnjega, vlasnika neba i zemlje!

20 I blagoslovljen neka bude Bog Svevišnji, koji je predao neprijatelje tvoje u ruke tvoje!" A on mu je dao desetinu od svega.

21 Zatim je kralj sodomski rekao Abram: "Osobe daj meni, a dobra zadrži sebi!"

22 Nato je Abram odgovorio kralju Sodome: "Podigao sam ruku svoju prema GOSPODU, Bogu Svevišnjemu, vlasniku neba i zemlje:

23 da neću *uzeti*, od končica pa do remena na obući, i da neću uzeti ništa što je tvoje, da ne bi rekao: 'Ja sam Abrama učinio bogatim,'

24 nego samo ono što su mladići pojeli i dio ljudima koji su išli sa mnom: Aneru, Eškolu i Mamri; neka oni uzmu svoj dio."

POGLAVLJE 15 Božji savez s Abramom

1 Poslije tih događaja, riječ je

GOSPODNJA došla Abram u viđenju govoreći: "Ne boj se, Abrame, ja *sam* štit tvoj i neizmjerio velika nagrada tvoja!",

2 a Abram je upitao: "Gospodine, BOŽE, što ćeš mi podariti budući da hodam bez djeteta, a upravitelj je kuće moje taj Eliezer Damašćanin?"

3 Zatim je Abram rekao: "Gle, nisi mi dao sjemena i, eto, baštinik je moj jedan rođen u kući mojoj!"

4 A evo, riječ mu GOSPODNJA dolazi govoreći: "Taj neće biti baštinik tvoj, nego će baštinik tvoj biti onaj koji će iz utrobe tvoje izaći."

5 Tada ga je izveo van i rekao: "Pogledaj sada na nebo i prebroji zvijezde, ako ih možeš prebrojiti!" Onda mu je rekao: "Toliko će biti sjemena tvojega."

6 I on je povjerovao u GOSPODA, a on mu je to uračunao kao pravednost.

7 Zatim mu je rekao: "Ja *sam* GOSPOD koji sam te izveo iz Ura Kaldejskoga da ti darujem zemlju ovu da je baštiniš."

8 A on mu je odgovorio: "Gospodine, BOŽE, po čemu ću spoznati da ću je baštiniti?"

9 Tada mu je rekao: "Donesi mi junicu staru tri godine, i kozu staru tri godine, i ovna starog tri godine, te grlicu i golupčica."

10 I on mu je sve ovo donio i razdvojio ih na pola, te položio svaki dio jedan prema drugome; ali ptice nije prepolovio.

11 A kad su se ptice spuštale na leševe, Abram ih je rastjerivao.

12 I dok je sunce zalazilo, na Abrama je pao dubok san i, gle, strava tame velike spustila se na njega.

13 A on je rekao Abram: "Znaj sigurno da će sjeme tvoje biti tuđinac u zemlji koja nije njihova, i njima će služiti, a oni će ih mučiti

četiri stotine godina;

14 i onome narodu, kome će služiti, ja ću suditi, a poslije toga izaći će s imetkom velikim.

15 A ti ćeš u miru otići k očevima svojim; bit ćeš pokopan u dubokoj starosti."

16 Ali će se oni ovamo vratiti u četvrtom naraštaju, jer nepravda Amorejaca još nije potpuna.

17 I dogodilo se: kad je zašlo sunce i postalo mračno, i gle, peč zadimljena, i goruća svjetiljka što je prošla između onih dijelova!

18 U istom danu GOSPOD je sklopio savez s Abramom govoreći: "Tvome sam sjemenu dao ovu zemlju od rijeke u Egiptu, do velike rijeke, rijeke Eufrata:

19 Kenijce i Kenizeje i Kadmonce

20 i Hetite i Perizane i Refaimce

21 i Amorejce i Kanaance i Girgašane i Jebusejce."

POGLAVLJE 16

Sara i Hagara

1 A Saraja, žena Abramova nije mu rađala djece; a imala je sluškinju Egipćanku po imenu Hagara.

2 Tada je Saraja rekla Abram: "Evo sad, GOSPOD mi je uskratio poroda; molim te, idi sluškinji mojoj, možda ću po njoj steći djecu." I Abram je poslušao glas Sarajin.

3 Tada je Abramova žena Saraja uzela sluškinju svoju Hagaru Egipćanku, nakon što je Abram proveo deset godina u zemlji kanaanskoj, pa je dala mužu svome Abram u da mu bude žena.

4 I on je ušao k Hagari, te je ona začela. A kad je opazila da je začela, prezrela je svoju gospodaricu u očima svojim.

5 Nato je Saraja rekla Abram: "Krivnja moja *neka bude* na tebi! Predala sam sluškinju svoju u naručje tvoje, pa kad je ona vidjela da je zatrudnjela, bila sam prezre-

na u njezinim očima. GOSPOD je presudio između mene i tebe!"

6 Ali je Abram rekao Saraji: "Evo, sluškinja tvoja je u ruci tvojoj; učini s njom kako ti je drago!" A kad je Saraja počela grubo postupati prema njoj, ona je pobjegla od lica njena.

7 Zatim ju je anđeo GOSPODNJI našao kod izvora vode u pustinji, kraj izvora na putu prema Šuru,

8 pa je upitao: "Hagaro, sluškinjo Sarajina, odakle dolaziš i kamo ideš?" A ona je odgovorila: "Bježim od lica gospodarice svoje, Saraje."

9 Nato joj je anđeo GOSPODNJI rekao: "Vrati se gospodarici svojoj i pokori se ruci njevoj!"

10 Onda joj je anđeo GOSPODNJI rekao: "Ja ću neizmjerljivo umnožiti sjeme tvoje, tako da se od mnoštva neće moći prebrojiti."

11 Zatim joj je anđeo GOSPODNJI rekao: "Evo, zatrudnjela si i roditi ćeš sina, pa mu nadjeni ime Išmael, jer je GOSPOD čuo tjeskobu tvoju."

12 A on će biti divlji čovjek: ruka će njegova biti protiv svakoga, i ruka svačija protiv njega; i pred licem sve braće svoje on će prebivati."

13 Tada je nazvala ime GOSPODNJE koji joj je govorio: "Ti si Bog koji me vidiš", jer je rekla, "Jesam li i ovdje vidjela njega koji me vidi?"

14 Stoga je taj zdenac prozvan Berlahairoi, evo ga između Kadeša i Bereda.

15 Zatim je Hagara rodila Abramovu sina, a Abram je sinu svome, koga je rodila Hagara, nadjenao ime Išmael.

16 A Abram je bio star osamdeset i šest godina kad je Hagara rodila Išmaela Abramov.

POGLAVLJE 17

Abraham i savez obrezanja

1 A kad je Abram bio star devedeset i devet godina, pojavio se GOSPOD pred Abramom te mu rekao: "Ja sam Svesilni Bog. Hodi preda mnom i budi besprijekoran!"

2 A ja ću sklopiti savez svoj između sebe i tebe, i razmnožit ću te neizmjerljivo."

3 Nato je Abram pao na lice svoje, a Bog je razgovarao s njim govoreći:

4 "Što je do mene, evo savez moj je s tobom: a ti ćeš biti otac mnogim narodima."

5 I neće više ime tvoje biti Abram, nego će tvoje ime biti Abraham; jer sam te učinio ocem mnogih naroda.

6 I učinit ću te neizmjerljivo rodinim i učinit ću od tebe narode, pa će kraljevi od tebe izaći.

7 I utemeljit ću savez svoj između sebe i tebe i sjemena tvog poslije tebe kroz sve naraštaje njihove da, po savezu vječnom, budem Bog tebi i sjemenu tvom poslije tebe.

8 A tebi i sjemenu tvome poslije tebe podarit ću zemlju u kojoj si tuđinac, svu zemlju kanaansku, za posjed vječni; i ja ću biti Bog njihov.

9 Zatim je Bog rekao Abrahamu: "Stoga drži savez moj: ti i sjeme tvoje poslije tebe kroz naraštaje njihove!"

10 Ovo je savez moj između mene i tebe i sjemena tvoga poslije tebe, koji ćeš držati: "Svako muško među vama mora biti obrezano."

11 A obrezat ćeš s tijela svog prepućij, i to će biti znak saveza između mene i vas.

12 I onaj koji je među vama star osam dana, svako muško u naraštaju vašemu, neka bude obrezan, onaj koji je u kući rođen ili kupljen

novcem od bilo kojega tuđinca, koje nije od sjemena tvoga.

13 Onaj koji je rođen u kući tvojoj i onaj koji je kupljen novcem tvojim mora biti obrezan. Tako će savez moj na tijelu vašem biti savez vječan.

14 A neobrezano muško dijete, kome s tijela nije obrezan prepucij njegov, ta će osoba biti istrijebljena iz naroda svoga, on je prekršio savez moj."

Obećano Izakovo rođenje

15 Zatim je Bog rekao Abrahamu: "A ženu svoju Saraju više ne zovi njezinim imenom Saraja, jer ime će njeno biti Sara.

16 I nju ću ja blagosloviti, pa ću ti i od nje sina podariti; da, ja ću je blagosloviti te će ona biti *majka* naroda; kraljevi naroda od nje će nastati."

17 Nato je Abraham pao na lice svoje pa se nasmijao i u srcu svome rekao: "Zar će se *dijete* roditi onome koji je star stotinu godina? I hoće li Sara koja je stara devedeset godina rađati?"

18 Tada je Abraham rekao Bogu: "O, neka Išmael pred tobom poživl!"

19 A Bog je rekao: "Sara, žena tvoja, doista će ti sina roditi, a ti mu nadjeni ime Izak. I s njim ću savez svoj utemeljiti kao savez vječni, i sa sjemenom njegovim poslije njega.

20 I za Išmaela sam te uslišao: evo, blagoslovio sam ga i učinit ću ga plodnim i neizmjerano ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega poteći i učinit ću od njega narod velik.

21 Ali ću savez svoj utemeljiti s Izakom koga će ti Sara roditi sljedeće godine u ovo doba."

22 A kad je završio razgovor s njim, Bog se uzdigao od

Abrahama.

23 Zatim je Abraham uzeo sina svoga Išmaela i sve koji su bili rođeni u kući njegovoj i sve koji su bili kupljeni njegovim novcem, sve muške od ljudi iz Abrahamove kuće, pa im je istog dana obrezao prepucij s tijela njihovih, kako mu je Bog rekao.

24 A Abraham je tada *bio* star devedeset i devet godina kad je bio obrezan prepucij s tijela njegovog, 25 a sin njegov Išmael *bio je* star trinaest godina kad je bio obrezan prepucij s tijela njegovog.

26 Istoga dana bili su obrezani Abraham i sin njegov Išmael;

27 i svi muškarci doma njegova, rođeni u kući i kupljeni novcem od tuđinaca, bili su obrezani s njim.

POGLAVLJE 18

1 Zatim se GOSPOD pojavio pred njim u ravnicama mamreškim, a on je sjedio na vratima šatora za dnevne vrućine.

2 Uto je podigao oči svoje te pogledao i, gle, tri su čovjeka stajala pokraj njega. A kad *ih* je vidio, potrčao je s vrata šatora njima u susret pa se poklonio do zemlje,

3 i rekao: "Gospodine moj, ako sam sada našao naklonost u očima tvojim, molim te, nemoj mi moći slugu svoga!"

4 Dopustite, molim vas, neka se dobavi malo vode, pa operite noge svoje, i odmorite se pod stablom.

5 A ja ću dobiti komadić kruha pa utješiti srca vaša; poslije toga možete poći dalje, jer ste zato došli k svome slugi. A oni su rekli: "Učini tako kako si rekao!"

6 I Abraham se požurio u šator k Sari pa rekao: "Brzo, pripremi tri mjerice finog brašna, zamijesi *ga*, i ispeci pogaču na ognjištu!"

7 Uto je Abraham otrčao do krda

i uhvatio tele, nježno i zdravo, pa *ga* je dao momku; a on se požurio da *ga* priredi.

8 Zatim je uzeo maslac i mlijeko i tele što je pripravo, te postavio pred njih, a on je stajao pred njima pod stablom; i oni su jeli.

9 Onda su *ga* upitali: "Gdje ti je žena Sara?" A on je odgovorio: "Evo, u šatoru."

10 Tada je on rekao: "Ponovo ću doći k tebi dogodine u ovo doba, evo, žena tvoja Sara imat će sina!" A Sara je čula *to* na vratima šatora koji je *bio* iza njega.

11 A Abraham i Sara su bili stari, u odmakloj dobi; Sari je prestalo što biva kod žena.

12 Zato se Sara u sebi smijala govoreći: "Hoću li, pošto sam ostarjela, doživjeti užitak? A i gospodar je moj star!"

13 A GOSPOD je upitao Abrahama: "Zbog čega se Sara smijala govoreći: 'Zar ću zbilja roditi iako sam ostarjela?'"

14 Zar je GOSPODU nešto preteško? Vratit ću se k tebi u pravo vrijeme, dogodine u ovo doba i Sara će imati sina."

15 Tada je Sara zanijekala govoreći: "Nisam se smijala." Jer se uplašila. A on je rekao: "Ne, ipak si se smijala!"

16 Zatim su ljudi ustali odande i pogledali prema Sodomi, a Abraham je pošao s njima da ih otprati.

17 Nato je GOSPOD rekao: "Zar da skrivam od Abrahama ono što radim,

18 pošto će velik i silan narod zasigurno nastati od Abrahama, pa će se u njemu blagosloviti svi narodi zemaljski?

19 Jer znam za njega da će zapovijedati djeci svojoj i ukućanima svojim poslije sebe, da se drže puta GOSPODNJEG: da izvršavaju pravdu i sud, da GOSPOD

može ostvariti na Abrahamu ono što je govorio o njemu."

20 Zatim je GOSPOD rekao: "Zbog toga što je vika Sodome i Gomore velika, i zbog toga što je grijeh njihov jako mučan,

21 spustit ću se sada te pogledati jesu li uistinu postupali prema vici što je do mene prispjela; a ako nisu, znat ću."

Abraham se zalaže za Sodomu

22 Onda su ljudi okrenuli svoja lica odande te pošli prema Sodomi, ali Abraham je još stajao pred GOSPODOM.

23 Zatim je Abraham prišao bliže i upitao: "Zar ćeš uništiti i pravednog s opakim?"

24 Možda bi bilo pedeset pravednika u gradu; zar ćeš i mjesto uništiti, a ne poštedjeti, zbog pedeset pravednika koji *su* u njemu?

25 Daleko to bilo od tebe da tako postupaš: pogubiti pravednika s opakim, pa da pravedniku bude kao opakom; daleko to bilo od tebe! Zar neće Sudac cijelog svijeta postupati ispravno?"

26 A GOSPOD je odgovorio: "Ako u Sodomi unutar grada nađem pedeset pravednika, onda ću radi njih poštedjeti cijelo mjesto."

27 Nato je Abraham odgovorio i rekao: "Evo, usudio sam se Gospodinu govoriti, ja, koji *sam samo* prah i pepeo!

28 Možda ima pravednika pet manje od pedeset; zar ćeš uništiti cijeli grad zbog *tih* pet?" A on je odgovorio: "Ako nađem tamo četrdeset i pet, neću *ga* uništiti."

29 Onda mu je opet progovorio te mu rekao: "Možda se ondje nađe četrdeset?" A on je odgovorio: "Neću *to* učiniti radi četrdesetorice."

30 Zatim *mu* je rekao: "O, neka

se Gospodin ne ljuti, pa ću govoriti: možda se tamo nađe trideset?" A on je odgovorio: "Neću *to* učiniti, ako tamo nađem trideset."

31 Tada je rekao: "Evo sada, usudio sam se govoriti Gospodinu: možda se ondje nađe dvadeset?" A on je odgovorio: "Neću *ga* uništiti radi dvadesetorice."

32 Nato je rekao: "O, neka se Gospodin ne ljuti, pa ću progovoriti još samo jednom: možda se ondje nađe deset?" A on je odgovorio: "Neću *ga* uništiti radi desetorice."

33 Zatim je GOSPOD, pošto je završio razgovor s Abrahamom, otisao svojim putem, a Abraham se vratio u mjesto svoje.

POGLAVLJE 19 Bog spašava Lota

1 Uto su dva anđela stigla uvečer u Sodomu, a Lot je sjedio na gradskim vratima Sodome. I pošto *ih* je ugledao, Lot se podigao da ih susretne, te se naklonio licem svojim do zemlje,

2 i rekao: "Evo sada, gospodo moja, svratite, molim vas, u kuću sluge svoga da prenoćite, i operete noge svoje; a ujutro ustanite rano i idite svojim putevima. A oni su odgovorili: "Ne, nego ćemo ostati na ulici cijelu noć."

3 A on je silno navaljivao na njih, te su navratili k njemu i ušli u njegovu kuću; onda im je priredio gozbu i ispekao beskvasni kruh, pa su jeli.

4 Ali, prije nego su legli, ljudi iz grada, muškarci iz Sodome, opkolili su kuću, stari i mladi, sav narod iz svake četvrti.

5 Zatim su pozvali Lota pa mu rekli: "Gdje *su* muškarci što su noćas ušli k tebi? Izvedi ih k nama da ih upoznamo."

6 Tada je Lot izašao k njima na

vrata i za sobom zatvorio vrata,

7 pa rekao: "Molim vas, braćo, ne činite takvo zlo!

8 Evo, sad imam dvije kćeri koje nisu upoznale muškarca; dopustite, molim vas, da vam ih izvedem pa s njima učinite kako *je* dobro u očima vašim; samo tim ljudima ne činite ništa, jer stoga su *i* došli pod sjenu krova moja."

9 A oni su odgovorili: "Odmakni se!" Onda su *ponovo* rekli: "Ovaj je stigao kao pridošlica, a hoće bezuvjetno biti i sudac; sad ćemo s tobom postupiti gore nego s njima." Uto su snažno nasrnuli na čovjeka Lota i prišli da razvale vrata.

10 Ali su muškarci pružili ruke svoje i povukli Lota k sebi u kuću i zatvorili vrata,

11 pa su ljude na vratima kuće udarili sljepoćom, i male i velike, tako da su se umorili kako bi prošli vrata.

12 Nato su muškarci rekli Lotu: "Imaš li još koga ovdje? Zeta i sinove svoje i kćeri svoje, i koga god imaš u gradu, izvedi iz ovog mjesta!

13 Jer ćemo uništiti ovo mjesto, zbog toga što je vika njihova postala velika pred licem GOSPOD-NJIM; i GOSPOD nas je poslao da ga uništimo."

14 I Lot je izašao i progovorio zetovima svojim, koji su oženili kćeri njegove, te rekao: "Dižite se! Izadite iz mjesta ovog, jer će GOSPOD uništiti ovaj grad!" Ali se doimao zetovima svojim kao onaj koji se šali.

15 A kad je osvanulo jutro, anđeli su požurivali Lota govoreći: "Ustani! Uzmi ženu svoju i dvije kćeri svoje koje su ovdje, kako ne bi bio zatrt u nepravdi grada!"

16 A kako je on odugovlačio, muškarci su ga čvrsto uzeli za ruku, i ženu za ruku njezinu i za

ruke dvije kćeri njegove, te su ga, pošto mu je GOSPOD bio milosrdan, izveli i pustili izvan grada.

17 I dogodilo se da je, kad su ih izveli van, jedan rekao: "Pobjegni zbog života svog! Ne gledaj iza sebe niti se ne zaustavljaj nigdje u ravnici! Pobjegni u goru da ne budeš zatrt!"

18 Nato im je Lot odgovorio: "O, nemoj tako, Gospodine moj!

19 Evo sada, sluga je tvoj našao milost u očima tvojim, i ti si uzveličao milosrđe svoje koje si mi iskazao spašavajući moj život; ali ne mogu pobjeći u goru, a da me ne zadesi neko zlo i ne poginem;

20 evo, grad je taj blizu za bijeg, i malen je; O, dopusti mi da tamo pobjegnem (nije li on malen?) pa će duša moja živjeti!"

21 A on mu je rekao: "Gle, i u vezi ovoga sam te podržao, te neću porušiti grad onaj o kojem si govorio.

22 Požuri se! Pobjegni tamo, jer ne mogu ništa uraditi dok tamo ne stigneš!" Stoga je grad nazvan imenom Zoar.

Bog uništava Sodomu

23 Sunce se već uzdiglo nad zemljom kad je Lot ušao u Zoar.

24 Tada je GOSPOD s neba zapljusnuo na Sodomu i na Gomoru sumporom i ognjem od GOSPODA;

25 i porušio one gradove i svu ravnicu i sve stanovnike gradova, i ono što je raslo na zemlji.

26 Ali je žena njegova pogledala za njim, te postala stup soli.

27 A u rano jutro Abraham je otišao do mjesta gdje je stajao pred GOSPODOM,

28 i gledao prema Sodomu i Gomori, i prema svoj zemlji u ravnicama, te je ugledao, i gle: dim se dizao sa zemlje kao dim iz peći.

29 I dogodilo se, kad je Bog uništio gradove u ravnici, da se Bog sjetio Abrahama, te otposlao Lotu iz središta propasti kad je rušio gradove u kojima je Lot prebivao.

Lot i njegove kćeri

30 Zatim je Lot otišao iz Zoara, i s njim dvije kćeri njegove, pa se nastanio u gori, jer se bojao stanovati u Zoaru. I stanovao je u špilji, on i dvije kćeri njegove.

31 Onda je prvorodena rekla mlađoj: "Naš je otac star, a muškarca nema na zemlji da k nama uđe, kako je običaj po cijelom svijetu.

32 Hajdemo oca svog opiti vinom, pa ćemo s njim leći, da ocu svome sjeme sačuvamo."

33 Tako su one noći opile vinom svoga oca, pa je prvorodena ušla i legla s ocem svojim, a on nije bio svjestan kad je legla ni kad je ustala.

34 I dogodilo se sutradan da je prvorodena rekla mlađoj: "Evo, prošle sam noći legla s ocem svojim; hajdemo ga opiti vinom i noćas, pa ti uđi, legni s njim, da ocu svome sjeme sačuvamo."

35 Tako su oca svog opile vinom i one noći, pa je mlađa ustala i s njim legla, a on nije bio svjestan kad je legla ni kad je ustala.

36 Na taj su način obje kćeri Lotove zatrudnile s ocem svojim.

37 Zatim je prvorodena rodila sina i nadjenula mu ime Moab; taj je otac Moabaca do dana današnjega.

38 I mlađa je također rodila sina i nadjenula mu ime Benami; taj je otac sinova Amonovih do dana današnjega.

POGLAVLJE 20 Abraham i Abimelek

1 Zatim je Abraham otišao odan-

de prema jugu zemlje i nastanio se između Kadeša i Šura, te boravio u Geraru.

2 Tada je Abraham rekao za ženu svoju Saru: "Ona mi *je* sestra", pa je Abimelek, kralj gerarski, otišao i uzeo Saru.

3 Ali Bog je došao Abimeleku noću u snu i rekao mu: "Evo, ti si mrtav zbog žene koju si uzeo, jer je ona žena *koja ima* muža!"

4 Ali joj se Abimelek nije približio, pa je rekao: "Gospodine, zar ćeš i pravedan narod pogubiti?"

5 Nije li mi on rekao: 'Ona mi *je* sestra'? A ona je sama rekla: 'On mi *je* brat.' To sam učinio u čestitosti srca svoga i nedužnosti ruku svojih."

6 A Bog mu je u snu rekao: "Da, znam da si to učinio u čestitosti srca svoga, jer sam te ja zadržao da protiv mene ne sagriješiš; stoga ti nisam dopustio da je dotakneš."

7 Zato sad vrati čovjeku ženu, jer je prorok, i on će moliti za tebe pa ćeš živjeti; a ako je ne vratiš, znaj da ćeš zasigurno umrijeti: ti i svi tvoji!"

8 Zbog toga je Abimelek ustao rano ujutro i sazvaio sve slugе svoje te im na njihove uši ispričao sve ove događaje; i ljudi su se jako uplašili.

9 Zatim je Abimelek pozvao Abrahama pa mu rekao: "Što si nam učinio? Čime sam te uvrijedio da si navukao na mene i na kraljevstvo moje velik grijeh? Učinio si mi djelo koje nije trebalo učiniti."

10 Onda je Abimelek upitao Abrahama: "Što si vidio kad si ovo djelo učinio?"

11 Nato je Abraham odgovorio: "Jer sam mislio: zasigurno nema straha Božjeg u ovom mjestu, pa će me pogubiti radi žene moje."

12 A osim toga, doista mi *je* se-

stra, ona *je* kći oca moga, ali ne i majke moje, pa je postala mojom ženom.

13 I dogodilo se, kad me je Bog udaljio od doma oca moga, da sam joj rekao: 'Ovako mi iskaži dobrotu svoju; u svakom mjestu u koje dođemo, reci za mene: Brat mi *je*.' "

14 Tada je Abimelek uzeo ovaca i goveda, te slugе i sluškinje, i podario Abrahamu i vratio mu ženu njegovu Saru.

15 Zatim je Abimelek rekao: "Evo zemlja *je* moja pred tobom; nastani se gdje ti je drago!"

16 A Sari je rekao: "Gle, dao sam bratu tvome tisuću srebrnjaka; gle, to ti *je* pokrivalo očima za sve koji su s tobom i sa svima *drugima!*" Tako je ona bila ukorena.

17 I Abraham je molio Boga, i Bog je ozdravio Abimeleka i ženu njegovu i sluškinje njegove; i one su rađale *djecu*.

18 Jer GOSPOD je zbog Sare, žene Abrahamove, zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

POGLAVLJE 21 Rođenje Izaka

1 Onda je GOSPOD pohodio Saru kako je rekao, i GOSPOD je učinio Sari kako je govorio.

2 Jer Sara je začela i rodila Abrahamu sina u starosti njegovoj, u određeno vrijeme o kojem mu je govorio Bog.

3 I Abraham je sinu svom što mu se rodio, koga mu je rodila Sara, nadjenao ime Izak.

4 I obrezao je Abraham sina svoga Izaka kad mu je bilo osam dana, kako mu je Bog zapovjedio.

5 A Abraham je bio star stotinu godina kad mu se rodio Izak, sin njegov.

6 Zatim je Sara rekla: "Bog me naveo da se nasmijem *tako da* će se

svi koji čuju smijati sa mnom."

7 Zatim je rekla: "Tko bi rekao Abrahamu da će Sara djecu dojiti? Jer sam *mu* sina rodila u starosti njegovoj."

Bog štiti Hagaru i Išmaela

8 Tako je dijete poraslo i bilo odbijeno od prsiju; i Abraham je priredio veliku gozbu u dan kad je Izak bio odbijen od prsiju.

9 Uto je Sara opazila kako se sin Hagare Egipćanke, koga je rodila Abrahamu, izruguje.

10 Zato je rekla Abrahamu: "Otjeraj tu ropkinju i sina njena, jer sin ropkinje ove neće biti baštinik sa sinom mojim, s Izakom.

11 A to je bilo jako mučno u očima Abrahamovim zbog sina njegova.

12 Tada je Bog rekao Abrahamu: "Neka to ne bude mučno u očima tvojim zbog dječaka i zbog ropkinje tvoje; sve što ti je Sara rekla, poslušaj glas njen, jer će se po Izaku nazvati sjeme tvoje.

13 A ja ću i od sina ropkinje načiniti narod, jer *je* sjeme tvoje."

14 Zatim je Abraham ustao rano ujutro i uzeo kruh i mijeh vode pa dao Hagari, pošto je *to* stavio na ramena njena, i dječaka, te je otpustio. I ona je otišla i lutala po pustinji Beeršebe.

15 Onda je voda u mijehu bila potrošena, pa je spustila dječaka pod jedan od grmova,

16 a ona je otišla i sjela nasuprot, daleko koliko se može lukom dobaciti, jer je rekla: "Da ne gledam umiranje djeteta." I sjela je nasuprot *njemu* te podigla glas svoj i zaplakala.

17 I Bog je čuo glas dječaka pa je anđeo Božji doviknuo Hagari s neba i rekao joj: "Što ti je, Hagaro? Ne boj se! Jer je Bog čuo glas dječaka tamo gdje *je*.

18 Ustani! Podigni dječaka i drži ga u naručju svome; jer ja ću ga načiniti narodom velikim."

19 Tada joj je Bog otvorio oči te je opazila zdenac s vodom; onda je otišla i napunila mijeh vodom te dala dječaku piti.

20 I Bog je bio s dječakom; tako je on odrastao i prebivao u pustinji te postao strijelac.

21 A prebivao je u pustinji Paranu; onda mu je majka dovela ženu iz zemlje egipatske.

Sporazum između Abrahama i Abimeleka

22 I dogodilo se u to vrijeme da su Abimelek i Fikol, zapovjednik njegove vojske, rekli Abrahamu govoreći: "Bog *je* s tobom u svemu što ti radiš.

23 Zato mi se sad ovdje zakuni Bogom da me nećeš varati, ni sinove moje, ni sinove mojih sinova nego da ćeš meni i zemlji u kojoj si boravio činiti prema dobroti što sam ja tebi iskazivao."

24 Nato je Abraham rekao: "Zaklet ću se!"

25 Zatim je Abraham prekorio Abimeleka zbog zdenca s vodom što su ga sluge Abimelekove nasilno oduzele.

26 A Abimelek je rekao: "Ne znam tko je to učinio, ni ti mi nisi rekao, niti sam dosada čuo *o tome*, osim danas."

27 Tada je Abraham uzeo ovaca i goveda te ih podario Abimeleku, pa su njih dvojica sklopili savez.

28 Zatim je Abraham izdvojio sedam janjaca iz stada zasebno,

29 a Abimelek je upitao Abrahama: "Što *znače* ovih sedam janjaca koje si izdvojio zasebno?"

30 A on je odgovorio: "Uzet ćeš sedam janjaca iz ruke moje da mi budu svjedokom da sam ja iskopao ovaj zdenac."

31 Zato je ono mjesto prozvaao Beeršeba, jer su se tamo obojica zakleli.

32 Tako su sklopili savez u Beeršebi; onda su Abimelek i Fikol, zapovjednik vojske njegove, ustali i vratili se u zemlju Filistejsku.

33 Zatim je *Abraham* zasadio u Beeršebi gaj i tamo prizvao ime GOSPODA, Boga vječnoga.

34 I Abraham je boravio u zemlji filistejskoj mnogo dana.

POGLAVLJE 22 Žrtvovanje Izaka

1 I dogodilo se poslije ovih događaja da je Bog iskušavao Abrahama i rekao mu: "Abrahame!" A on je odgovorio: "Evo me!"

2 Tada mu je rekao: "Uzmi sada sina svoga, jedinca svoga Izaka koga voliš, te pođi u zemlju Moriju i tamo ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednoj od gora za koju ću ti reći!"

3 I Abraham je ustao rano ujutro i osamario magarca svoga, te sa sobom poveo dva svoja momka i Izaka, sina svoga; onda je nacijepao drva za žrtvu paljenicu, pa se digao i pošao na mjesto za koje mu je Bog rekao.

4 A treći dan Abraham je podigao oči svoje i opazio mjesto u daljini.

5 Onda je Abraham rekao momcima svojim: "Ostanite ovdje uz magarca, a ja i dječak idemo onamo iskazati štovanje, pa ćemo se opet vratiti k vama."

6 Tako je Abraham uzeo drva za žrtvu paljenicu te *ih* položio na sina svoga Izaka, a u ruku svoju uzeo je ogranj i nož, pa su pošli obojica zajedno.

7 Zatim je Izak razgovarao s ocem svojim Abrahamom i rekao: "Oče moj!" A on je odgovorio: "Evo me, sine moj!" Onda je upi-

tao: "Evo ognja i drva, ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?"

8 Nato je Abraham odgovorio: "Sine moj, Bog će pribaviti samog sebe kao janje za žrtvu paljenicu." Tako su njih dvojica išli dalje zajedno.

9 Zatim su stigli na mjesto za koje mu je Bog rekao; i Abraham je ondje sagradio žrtvenik i poredao drva, te svezao sina svoga Izaka i položio ga na žrtvenik povrh drva.

10 Zatim je Abraham ispružio ruku svoju i uzeo nož da zakolje sina svoga;

11 ali ga je anđeo GOSPODNJI dozvao s neba i rekao: "Abrahame! Abrahame!" A on je odgovorio: "Evo me!"

12 Tada mu je rekao: "Ne pružaj ruku svoju na dječaka, niti mu nemoj ništa učiniti! Jer sad znam da se bojiš Boga, pošto mi nisi uskratio sina svoga, jedinca svoga."

13 Uto je Abraham podigao oči svoje i pogledao i, gle: ovan otarga, rogovima se zapleo u gustišu. I Abraham je otišao i uhvatio ovna te ga prinio kao žrtvu paljenicu umjesto sina svoga.

14 Tako je Abraham prozvao ono mjesto "Jehovahjireh." Kao što se *do* dana današnjega kaže: "Na gori GOSPODNJOJ to će se vidjeti."

15 Onda je anđeo GOSPODNJI dozvao Abrahama s neba drugi put,

16 pa mu rekao: "Samim sobom sam se zakleo, govori GOSPOD, zato što si učinio ovo djelo i nisi uskratio sina svoga, jedinca svoga,

17 blagoslovom ću te blagoslivljati i mnogostruko umnožiti sjeme tvoje kao zvijezde na nebu i kao pijeska na obali morskoj. A sjeme tvoje zaposjest će vrata neprijatelja svojih.

18 I, zato što si poslušao glas moj, u sjemenu tvome blagoslovit će se svi narodi zemaljski."

19 Zatim se Abraham vratio momcima svojim, pa su ustali i zajedno pošli u Beeršebu. I Abraham je prebivao u Beeršebi.

20 I dogodilo se poslije ovih događaja da su Abrahamu dojavili, govoreći: "Evo, i Milka je rodila djecu bratu tvome Nahoru:

21 Huza prvorodjenca njegova i Buza brata mu, i Kemula, oca Aramova,

22 i Keseda i Haza i Pildaša i Jidlafa i Betuela.

23 A Betuel je rodio Rebeku; njih je osam Milka rodila Nahoru, bratu Abrahamovu.

24 A i inoča njegova, kojoj je ime Reuma, rodila je i Tebaha i Gahama i Tahaša i Maaka.

POGLAVLJE 23 Sarina smrt i ukop

1 A Sara je bila stara stotinu dvadeset i sedam godina; *toliko je bilo godina Sarinog života.*

2 Onda je Sara umrla u Kirjatarbi, to jest Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Abraham je došao tugovati za Sarom i plakati za njom.

3 Zatim je Abraham stao ispred pokojnice svoje te progovorio sinovima Hetovim govoreći:

4 "Ja *sam* među vama tuđinac i pridošlica: dajte mi posjed za grobnicu među vama, da mogu pokopati pokojnicu svoju dalje od očiju svojih."

5 A sinovi su Hetovi odgovorili Abrahamu govoreći mu:

6 "Poslušaj nas, gospodine! Ti si moćan knez među nama. Pokopaj pokojnicu svoju u najboljoj grobnici našoj; nitko ti od nas neće uskratiti grobnicu svoju da možeš ukopati svoju pokojnicu."

7 Tada se Abraham podigao pa

se poklonio ljudima te zemlje, sinovima Hetovim;

8 te je razgovarao s njima, govoreći: "Ako vam je po volji da pokopam pokojnicu svoju dalje od očiju mojih, poslušajte me i posređujte za mene kod Efrona, sina Zoharova,

9 da mi ustupi špilju svoju, Makpelu, koju ima i koja je na kraju polja njegova; neka mi je za onoliko novaca koliko vrijedi među vama, ustupi u posjed za grobnicu."

10 A Efron je prebivao među sinovima Hetovim; onda je Efron, Hetit, rekao Abrahamu dok su sinovi Hetovi slušali, i svi koji su ulazili na vrata grada njegova, govoreći:

11 "Ne, gospodine moj! Poslušaj me! Ja ti darujem poljanu i špilju što je na njoj; dajem ti je u nazočnosti sinova naroda moga, dajem ti je. Pokopaj pokojnicu svoju!"

12 Nato se Abraham poklonio pred ljudima te zemlje,

13 te progovorio Efronu dok su slušali ljudi te zemlje, govoreći: "Ali ako je ti *ustupiš*, molim te, poslušaj me! Dat ću ti novac za poljanu; prihvati od mene, pa ću tamo pokopati pokojnicu svoju."

14 A Efron je odgovorio Abrahamu, govoreći mu:

15 "Gospodine moj, poslušaj me! Zemljište je *vrijedno* četiri stotine šekela srebra; što je to između mene i tebe? Stoga pokopaj pokojnicu svoju!"

16 I Abraham je poslušao Efrona; onda je Abraham izvagao Efronu srebro što ga je on spomenuo dok su slušali sinovi Hetovi: četiri stotine šekela srebra, važećeg *novca* trgovačkoga.

17 Zatim je poljana Efronova, koja je u Makpeli, što je ispred Mamre, poljana i špilja koje *su* na njoj i sva stabla na poljani što *su* unu-

tar svih okolnih međa, povjerena

18 Abrahamu u posjed u nazočnosti sinova Hetovih, pred svima koji su ulazili na vrata grada njegova.

19 I nakon toga Abraham je pokopao ženu svoju Saru u špilji na poljani Makpeli, ispred Mamre, to jest Hebronu, u zemlji kanaanskoj.

20 Tako su poljana i špilja, koje su tamo, povjerene u posjed Abrahamu za grobnicu po sinovima Hetovim.

POGLAVLJE 24

Izak i Rebeka

1 I Abraham je bio star, u odmakloj dobi; a GOSPOD je blagoslivljao Abrahama u svemu.

2 Zatim je Abraham rekao najstarijem slugi svome, u kući svojoj, koji je upravljao nad svime što je posjedovao: "Molim te, stavi ruku svoju pod bedro moje,

3 i ja ću te obvezati da se zakuneš GOSPODOM, Bogom neba i Bogom zemlje, da sinu mome nećeš dovesti ženu od kćeri Kanaanaca, među kojima prebivam,

4 nego ćeš otići u zemlju moju i k rodu mome i dovesti ženu sinu mome Izaku.

5 A sluga mu je rekao: "Možda žena neće pristati za mnom poći u zemlju ovu; trebam li odvesti sina tvoga natrag u zemlju iz koje si izišao?"

6 Nato mu je Abraham rekao: "Pazi da tamo natrag ne vodiš sina moga!

7 GOSPOD, Bog neba, koji me izveo iz kuće oca moga i iz zemlje roda moga i koji mi je govorio te mi se zakleo, govoreći: 'Sjemenu ću tvome dati zemlju ovu', pred tobom će anđela svoga poslati, te ćeš odande dovesti ženu sinu mome.

8 A ako žena ne pristane za tobom poći, onda ćeš ti biti čist od

ove zakletve moje; ali sina moga tamo natrag ne vodi!"

9 Onda je sluga stavio ruku svoju pod bedro Abrahamu, gospodaru svome, pa mu se zakleo u vezi toga.

10 Zatim je sluga izabrao deset deva između deva gospodara svoga, pa se uputio, jer su sva dobra gospodara njegova bila u ruci njegovoj; onda se podigao i pošao u Mezopotamiju, k gradu Nahorovu.

11 I pustio je deve izvan grada da poliježu pokraj zdenca s vodom, u predvečerje u vrijeme kad žene izlaze zgrabiti vodu.

12 Tada je rekao: "O, GOSPODE, Bože gospodara moga Abrahama, molim te, udijeli mi uspjeh danas i gospodaru mome Abrahamu iskaži dobrotu!

13 Evo, stojim pokraj zdenca s vodom, a kćeri ljudi iz grada izlaze zgrabiti vodu;

14 i neka se dogodi da djevojka kojoj ću reći, 'Molim te, pruži vrč svoj da se napijem,' a ona odgovori: 'Pij! I deve ću ti napojiti', neka bude ona koju si odredio za slugu svoga Izaka; i ja ću po tome znati da si iskazao dobrotu gospodaru mome."

15 I dogodilo se: prije nego je prestao govoriti, gle, došla je Rebeka s vrčem svojim na ramenu svom; ona je bila rođena od Betuele, sina Milke, žene Nahora, brata Abrahamova.

16 A djevojka je bila jako privlačnog izgleda, djevica; nijedan muškarac je nije upoznao. Tako je ona sišla k zdencu, napunila vrč svoj, i došla gore.

17 Tada joj je sluga potrčao u susret i rekao: "Molim te, dopusti mi piti malo vode iz vrča tvoga!"

18 A ona je rekla: "Pij, gospodine moj!" I brzo je spustila vrč na ruku

svoju, pa mu dala piti.

19 A kad mu je prestala davati piti, rekla je: "I devama ću tvojim zagrabit *vodu* sve dok se ne napoje."

20 I žurno je izlila vrč svoj u posjilo, pa opet otrčala k zdencu da zagrabi *vodu*; tako je zgrabila za sve deve njegove.

21 A čovjek je, diveći joj se, ostao smiren kako bi doznao je li GOSPOD putovanje njegovo učinio uspješnim ili nije.

22 I dogodilo se, kad su deve prestale piti, da je čovjek uzeo zlatnu naušnicu, tešku pola šekela, i dvije zlatne narukvice za ruke njene, teške deset šekela,

23 i rekao: "Molim te, reci mi: čija si kći? Ima li kuća oca tvoga mjesta za nas da prenoćimo?"

24 A ona mu je odgovorila: "Ja sam kći Betuela, sina Milke, koga je ona rodila Nahoru."

25 Još mu je rekla: "Imamo dovoljno slame i krme, i mjesta za prenoćište."

26 Nato je čovjek pognuo glavu svoju te iskazao štovanje GOSPODU,

27 i rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog gospodara moga Abrahama, koji nije ostavio bez milosrđa svoga i istine svoje gospodara moga! Pošto sam bio na putu GOSPOD me je vodio u kuću brata gospodara moga."

28 Uto je djevojka otrčala i sve ovo ispričala u domu majke svoje.

29 A Rebeka je imala brata, a ime mu je *bilo* Laban. I Laban je otrčao van k čovjeku kod zdenca.

30 I dogodilo se, kad je opazio naušnicu i narukvice na rukama sestre svoje, te je čuo riječi sestre svoje Rebeke kako kaže: "Ovako mi je čovjek govorio", otišao je do čovjeka i, gle, on je stajao pokraj deva na zdencu.

31 Onda je rekao: "Uđi, ti blagoslovljen od GOSPODA! Zbog čega stojiš vani? Jer ja sam pripremio kuću i mjesto za deve."

32 Tako je čovjek ušao u kuću; a on mu je rastovarao deve te dao slamu i krmu za deve, i vodu njemu da opere svoje noge i *da operu* noge ljudi što *su bili* s njim.

33 Zatim je pred njega stavljeno *jelo* da jede; ali je on rekao: "Neću jesti sve dok ne ispriповijedim svoj nalog." A on mu je odgovorio: "Pripovijedaj!"

34 I on je rekao: "Ja *sam* sluga Abrahamov.

35 A GOSPOD je silno blagoslovio Gospodara moga, te je postao velik; a darovao mu je stada i krda, i srebra i zlata, i sluga i sluškinja, i deva i magaraca.

36 A Sara, žena gospodara moga, rodila je gospodaru mome sina kad je ostarjela, i on mu je dao sve što posjeduje.

37 Zatim me je gospodar moj obvezao zakletvom govoreći: "Nemoj sinu mome uzeti za ženu od kćeri Kanaanaca u čijoj zemlji prebivam,

38 nego idi k domu oca moga i k rodu mome, te dobavi ženu sinu mome.

39 A ja sam rekao gospodaru svome: 'Možda žena neće poći za mnom.'

40 Nato mi je on odgovorio: 'GOSPOD, pred kojim hodim, poslat će anđela svog s tobom da put tvoj uspije, pa ćeš sinu mome dobiti ženu od roda moga i od doma oca moga.

41 Tada ćeš biti čist od zakletve moje: kad dođeš k rodu mome, pa ako ti je ne daju, ti ćeš biti čist od zakletve moje.'

42 I ja sam danas došao na zdenac i rekao: 'O, GOSPODE, Bože gospodara moga Abrahama, ako

bi sada učinio da uspije put moj kojim idem,

43 evo, stojim kraj zdenca s vodom, i dogodit će se da kad djevičica izađe zgrabiti *vodu* i ja joj kažem: Molim te, daj mi piti malo vode iz vrča tvoga!

44 a ona mi odgovori: Pij i ti, pa ću i devama tvojim zgrabiti, *neka ona bude* žena koju je GOSPOD odredio sinu gospodara moga.'

45 Ali prije nego sam završio govor u srcu svome, gle, Rebeka je došla s vrčem svojim na ramenu svom; onda je sišla k zdenцу i zgrabila *vodu*, a ja sam joj rekao: 'Molim te, daj mi piti!'

46 I žurno je spustila vrč svoj sa svojih *ramena* i odgovorila: 'Pij! A napojit ću i deve tvoje.' Tako sam ja pio, a ona je napojila i deve.

47 Zatim sam je upitao i rekao: 'Čija si kći?' A ona je odgovorila: 'Kći Betuela, sina Nahorova, koga mu je Milka rodila.' Tada sam stavio naušnice na lice njezino, a narukvice na ruke njene,

48 pa sam pognuo glavu svoju i iskazao štovanje GOSPODU, te blagoslovio GOSPODA, Boga gospodara moga Abrahama, koji me je vodio pravim putem da dobavim kćer brata gospodara moga za sina njegova.

49 A sada, ako ćete postupiti ljubazno i iskreno s gospodarom mojim, recite mi; ako li ne, recite mi, da se mogu okrenuti nadesno ili nalijevo.

50 Tada su Laban i Betuel odgovorili i rekli: "Ovo proizlazi od GOSPODA; mi ti ne možemo reći ni loše ni dobro.

51 Evo, Rebeka je pred tobom: uzmi je i pođi, pa neka bude žena sinu gospodara tvoga, kako je GOSPOD rekao."

52 I dogodilo se, kad je sluga Abrahamov čuo riječi njihove, da

je iskazao štovanje GOSPODU *poklonivši se do zemlje*.

53 Tada je sluga iznio srebrni nakit i zlatni nakit, i odjeću, te ih darovao Rebeki; i dao je dragocjenosti i bratu njenom i majci njenoj.

54 Zatim su jeli i pili, on i ljudi koji su *bili* s njim, pa su ostali cijelu noć. A ujutro su ustali te je on rekao: "Pošaljite me gospodaru mome."

55 Nato su brat njen i majka njena rekli: "Neka djevojka ostane s nama nekoliko dana, najmanje deset; poslije toga neka ode."

56 A on im je rekao: "Ne zadržavajte me, pošto je GOSPOD dao uspjeha putu mome; pošaljite me da mogu otići gospodaru svome!"

57 A oni su odgovorili: "Pozovimo djevojku i raspitajmo se za njezinu izjavu!"

58 Uto su dozvali Rebeku i pitali je: "Hoćeš li poći s ovim čovjekom? A ona je odgovorila: "Hoću."

59 Tako su poslali sestru svoju Rebeku i njenu dadilju, te slugu Abrahamovog i ljude njegove;

60 te blagoslovili Rebeku i rekli joj: "Sestro naša, budi *majka* mnogim tisućama milijuna, i neka sjeme tvoje ovlada vratima onih koji ga mrze."

61 Zatim su Rebeka i sluškinje njene ustale i zajahale deve te sljedeće čovjeka. Tako je sluga uzeo Rebeku i otišao.

62 Tada se Izak vratio od zdenca Lahajroja, jer je prebivao u južnom kraju.

63 A predvečer je Izak izašao u polje promišljati; onda je podigao oči svoje i pogledao, i gle, deve su dolazile.

64 Uto je Rebeka podigla oči svoje i, kad je ugledala Izaka, sišla je s deve,

65 jer je upitala slugu: "Tko je taj

čovjek što poljem hoda nama u susret?" A sluga je odgovorio: "To je gospodar moj." Stoga je ona uzela veo i pokrila se.

66 Onda je sluga ispriповjedio Izaku sve što je učinio.

67 Zatim ju je Izak uveo u šator majke svoje Sare; onda je uzeo Rebeku pa je postala ženom njegovom; i zavolio ju je. Tako se Izak utješio nakon *smrti* majke svoje.

POGLAVLJE 25 Abrahamova smrt i njegovo rodoslovlje

1 Onda je Abraham opet uzeo ženu, a nezinu ime *bilo je* Ketur.

2 I ona mu je rodila Zimrana i Jokšana i Medana i Midijana i Išbaka i Šuaha.

3 A Jokšan je rodio Šebu i Dedana; a sinovi su Dedanovi bili Ašurim i Letušim i Leumim.

4 A sinovi Midijanovi: Efa i Efer i Hanok i Abida i Eldaah. Svi su ovi sinovi Keturini.

5 A Abraham je podario sve što je imao Izaku;

6 a sinovima inoča koje je Abraham imao, dao je Abraham darove, pa ih je još za života svog otpremio, daleko od sina svoga Izaka, na istok, u Istočni kraj.

7 A ovo su dani godina života Abrahamova što ga je proživio: stotinu sedamdeset i pet godina.

8 Zatim je Abraham predao duh i umro u dubokoj starosti, star i pun *godina*, te bio pridružen narodu svome.

9 A sinovi njegovi, Izak i Išmael, pokopali su ga u špilji Makpeli, na poljani Efrona sina Zohara Hetita, koja je ispred Mamre.

10 Poljanu koju je Abraham kupio od sinova Hetovih, tamo su pokopani Abraham i žena njegova Sara.

11 I dogodilo se da je poslije smrti Abrahamove Bog blagoslo-

vio sina njegova Izaka. A Izak je prebivao pokraj zdenca Lahajroja.

12 Ovo *je* naraštaj Išmaela, sina Abrahamova, koga je rodila Abrahamu sluškinja Sarina, Egipćanka Hagara.

13 A ovo *su* imena sinova Išmaelovih, po imenima njihovim, prema naraštajima njihovim: Išmaelov prvorodenac Nebajot, te Kedar i Adbeel i Mibsam,

14 i Mišma i Duma i Masa,

15 Hadar i Tema, Jetur, Nafiš i Kedema.

16 Ovo *su* sinovi Išmaelovi, i to *su* imena njihova po gradovima njihovim i po tvrđavama njihovim: dvanaest knezova prema narodima njihovim.

17 A ovo *su* godine života Išmaelova: stotinu trideset i sedam godina. Zatim je predao duh i umro, te bio pridružen narodu svome.

18 A prebivali su od Havile do Šura, što je pred Egiptom, dok su išli prema Asiriji; *onda* je on umro pred licem sve braće svoje.

Rodenje Ezava i Jakova

19 A ovo *je* naraštaj Abrahamova sina Izaka: Abraham je rodio Izaka;

20 a Izak je bio star četrdeset godina kad je uzeo za ženu Rebeku, kći Betuela, Sirijca iz Padanarama, sestru Labana Sirijca.

21 Zatim je Izak usrdno molio GOSPODA za ženu svoju, jer *je bila* nerotkinja; i GOSPOD se zauzeo za njega, te je žena njegova Rebeka začela.

22 A djeca su se u njoj sudarala pa je ona rekla: "Ako *to bude* tako, zašto sam ja takva?" Onda je otišla upitati GOSPODA.

23 I GOSPOD joj je odgovorio: "Dva *su* naroda u utrobi tvojoj, i dva će se soja naroda iz nutrine tvoje odvojiti. A *jedan* će narod biti

jači od *drugog* naroda; stariji će služiti mlađemu.”

24 A kad su se navršili dani njezini da rodi, gle, blizanci *su bili* u utrobi njenoj.

25 I prvi je izašao crven, sav runjav kao ogrtač, te su mu nadjenuli ime Ezav.

26 A poslije je izašao brat njegov i držao se rukom svojom Ezavu za petu, pa mu je nadjenuto ime Jakov. A Izak *je bio* star šezdeset godina kad ih je ona rodila.

27 Tako su dječaci odrasli, pa je Ezav postao vješt lovac, čovjek poljane; a Jakov je bio običan čovjek *koji je boravio* u šatorima.

28 A Izak je volio Ezava, zato što je jeo od divljači *njegove*; a Rebeka je voljela Jakova.

Ezav prodaje svoje prvorodstvo

29 Zatim je Jakov skuhaio varivo, a Ezav se vratio s polja i *bio je* iznemogao.

30 Onda je Ezav rekao Jakovu: “Molim te, nahrani me s tim crvenim *varivom*, jer *sam* iznemogao. Stoga mu je nadjenuto ime Edom.

31 A Jakov je odgovorio: “Prodaj mi danas prvorodstvo svoje!”

32 Nato je Ezav rekao: “Evo ja sam blizu smrti; pa koju korist će mi to prvorodstvo donijeti?”

33 A Jakov je rekao: “Zakuni mi se danas!” I on mu se zakleo te prodao Jakovu prvorodstvo svoje.

34 Tada je Jakov dao Ezavu kruha i variva od leće, pa je jeo i pio; onda je ustao i otišao svojim putem. Tako je Ezav prezreo prvorodstvo *svoje*.

POGLAVLJE 26

Božje obećanje Izaku

1 Tada je nastala glad u zemlji, pored prijašnje gladi što je bila u

dane Abrahamove, pa je Izak otišao Abimeleku, kralju Filistejaca, u Gerar.

2 Zatim se GOSPOD pojavio pred njim i rekao: “Ne silazi u Egipat; nastani se u zemlji za koju ću ti reći.

3 Boravi u zemlji ovoj, i ja ću biti s tobom i blagoslovit ću te; jer ću tebi i sjemenu tvome dati sve zemlje ove i izvršit ću zakletvu kojom sam se zakleo ocu tvome Abrahamu.

4 I ja ću umnožiti sjeme tvoje kao zvijezde na nebu, i podarit ću sjemenu tvome sve zemlje ove, i u sjemenu tvome blagoslovit će se svi narodi zemlje;

5 jer je Abraham bio poslušan glasu mome i držao se naloga moga, zapovijedi mojih, odredaba mojih i zakona mojih.

Izak i Abimelek

6 Tako je Izak prebivao u Geraru.

7 Zatim su *ga* mještani pitali za ženu njegovu, a on je odgovorio: “Ona *mi je* sestra”. Jer se bojao reći: “Žena *mi je*”, *govorio je* “da me mještani ne bi ubili zbog Rebekke, jer je privlačna izgleda.”

8 I dogodilo se, pošto je ondje bio dugo vremena, da je kralj Filistejaca, Abimelek, gledao kroz prozor te opazio i, gle, Izak se bio zabavljao sa ženom svojom Rebekom.

9 Onda je Abimelek pozvao Izaka i rekao: “Evo, ona *je* sigurno žena tvoja, pa kako si mogao reći: ‘Sestra *mi je*’?” A Izak mu je odgovorio: “Zato sam rekao da ne bih zbog nje poginuo.”

10 Nato je Abimelek rekao: “Što si nam to učinio? Jedan od ljudi zamalo je mogao leći sa ženom tvojom, pa bi ti na nas svalio krivnju.”

11 Tada je Abimelek naložio svemu narodu *svome*, govoreći: “Onaj koji se dotakne čovjeka ovog ili žene njegove, zasigurno neka se pogubi.”

12 Zatim je Izak sijao u toj zemlji, i te godine primio stotruko. I GOSPOD ga je blagoslivljao.

13 I čovjek je postao silan i napredovao i uvećavao se, dok nije postao jako silan:

14 jer je bio u posjedu stada i posjedu krda te brojnih slugu, pa su mu Filistejci zavidjeli.

15 Jer su sve zdence, koje su sluge oca njegova iskopale u dane Abrahama oca njegova, Filistejci zatvorili i napunili ih zemljom.

16 Tada je Abimelek rekao Izaku: "Odlazi od nas, jer si od nas mnogo moćniji!"

17 Zatim je Izak otišao odande te razapeo šator svoj u dolini gerarskoj i ondje se nastanio.

18 Zatim je Izak otkopao zdence za vodu što su bili iskopani u vrijeme oca njegova Abrahama, jer su ih Filistejci zatvorili nakon smrti Abrahamove, te ih prozvao po imenima kojima ih je prozvao otac njegov.

19 Tada su sluge Izakove kopale u dolini i ondje našle zdenac s izvorskom vodom,

20 pa su se pastiri gerarski posvađali s pastirima Izakovim govoreći: "Voda je naša!" Tako je zdencu dao ime Esek, jer su se oni s njim posvađali.

21 Zatim su iskopali drugi zdenac, te su se i zbog njega posvađali; i dao mu je ime Sitnah.

22 Onda se odande udaljio te iskopao još jedan zdenac; a zbog njega se nisu posvađali, pa mu je dao ime Rehobot i rekao: "Jer sada nam je GOSPOD dao prostora, pa ćemo biti plodni u toj zemlji."

23 A odande je otišao u Beeršebu.

24 I GOSPOD se pojavio te iste noći pred njim te rekao: "Ja sam Bog oca tvoga Abrahama. Ne boj se, jer ja sam s tobom! I blagoslovit ću te i sjeme tvoje umnožiti, radi

Abrahama, sluge svoga."

25 Tako je ondje sagradio žrtvenik i prizvao ime GOSPODNJE, te ondje razapeo šator svoj; a sluge su Izakove ondje iskopale zdenac.

26 Tada je k njemu došao Abimelek iz Gerara i jedan od prijatelja njegovih, Ahuzat, i Fikol, zapovjednik vojske njegove.

27 A Izak ih je upitao: "Zbog čega ste došli k meni pošto me mrzite pa ste me od sebe otposlali?"

28 A oni su odgovorili: "Opazili smo da je zasigurno GOSPOD bio s tobom, pa smo rekli: neka bude zakletva među nama, između nas i tebe, te nam dopusti da s tobom sklopimo savez:

29 da nam nećeš činiti zla, kao što mi ni tebe nismo dotaknuli, i kao što smo mi tebi činili samo dobro i s mirom te otposlali. Ti si sada blagoslovljen od GOSPODA."

30 Tada im je priredio gozbu, te su jeli i pili.

31 A rano ujutro su ustali te se zakleli jedan drugome. Zatim ih je Izak otposlao pa su otišli od njega u miru.

32 I dogodilo se tog istog dana da su došle sluge Izakove i obavijestile ga o zdencu što su ga iskopali te mu rekli: "Našli smo vodu."

33 I on ga je prozvao Šeba; stoga je ime gradu Beeršeba, do dana današnjega.

34 A Ezav je bio star četrdeset godina kad je uzео za ženu Juditu, kćer Beerija Hetita, i Bašematu, kćer Elona Hetita.

35 One su bile tuga duši Izakovoj i Rebekinoj.

POGLAVLJE 27 Izak blagoslivlja Jakova

1 I dogodilo se da kad je Izak ostario te su mu se oči zamutile tako da više nije mogao vidjeti,

pozvao je starijeg sina svog Ezava, te mu rekao: "Sine moj!" A on mu je odgovorio: "Evo me!"

2 Tada je rekao: "Gle, ostario sam; i znam dana smrti svoje.

3 Zato sada, molim te, uzmi oružje svoje, tobolac svoj i luk svoj, pa idi u polje i ulovi mi divljač,

4 te mi pripremi ukusno jelo, kako ja volim, i donesi mi da jedem, da te duša moja blagoslovi prije nego umrem."

5 A Rebeka je slušala dok je Izak govorio sinu svome Ezavu. Zatim je Ezav otišao u polje loviti divljač i donijeti je.

6 Uto je Rebeka rekla sinu svom Jakovu, govoreći: "Evo, čula sam kako otac tvoj govori bratu tvome Ezavu, govoreći:

7 'Donesi mi divljač i pripremi mi ukusno jelo da jedem, pa da te pred GOSPODOM blagoslovim prije smrti svoje.'

8 Stoga sada, sine moj, budi poslušan glasu mome onako kako ti zapovjedim.

9 Idi sad k stadu i odande mi donesi dva lijepa jarića, a ja ću od njih pripremiti ukusno jelo za oca tvoga, kako on voli,

10 pa ga ti odnesi ocu svome da jede i da te može blagosloviti prije smrti svoje."

11 A Jakov je rekao majci svojoj Rebeki: "Gle, brat je moj Ezav runjav muškarac, a ja *sam* gladak muškarac!

12 Možda će me otac moj opipati, pa ću pred njim izgledati kao varalica i na sebe dovesti prokletstvo, a ne blagoslov."

13 Nato mu je majka njegova odgovorila: "*Neka* prokletstvo tvoje *bude* na meni, sine moj! Samo budi poslušan glasu mome i pođi pa mi *ih* donesi!"

14 Tako je on otišao i uzeo te *ih* donio majci svojoj, a majka je nje-

gova pripremila ukusno jelo, kako je otac njegov volio.

15 Zatim je Rebeka uzela omiljenu odjeću svog starijeg sina Ezava što je *imala* kod sebe u kući, te ih obukla svom mlađem sinu Jakovu.

16 A na ruke njegove i na glatki dio vrata njegova stavila je jarićeve kože.

17 Onda je dala ukusno jelo i kruh što je pripremila u ruke svom sinu Jakovu,

18 a on je došao k ocu svome i rekao: "Oče moj!" A on je odgovorio: "Evo me. Koji *si* ti, sine moj?"

19 A Jakov je odgovorio ocu svom: "Ja *sam* Ezav, prvorođenac tvoj; napravio sam kako si mi rekao. Ustani, molim te, sjedni i jedi od divljači moje, da me duša tvoja može blagosloviti."

20 A Izak je upitao sina svoga: "Kako *si* tako brzo našao, sine moj?" A on je odgovorio: "Jer mi je GOSPOD, Bog tvoj, *to* pribavio."

21 Nato je Izak rekao Jakovu: "Primakni se, molim te, da te opipam, sine moj, jesi li ti stvarno sin moj Ezav ili nisi."

22 Tada se Jakov primakao ocu svom Izaku, i on ga je opipao te rekao: "Glas *je* glas Jakovljev, ali ruke *su* ruke Ezavove."

23 Tako ga nije prepoznao, jer su ruke njegove bile runjave kao ruke brata njegova Ezava; tako ga je blagoslovio,

24 i upitao: "Jesi li ti stvarno sin moj Ezav?" A on je odgovorio: "Jesam."

25 Zatim je rekao: "Primakni mi *to* bliže pa ću jesti od divljači sina svoga, da te duša moja može blagosloviti." I on mu je *to* primakao bliže, pa je jeo; onda mu je donio vino, pa je pio.

26 Zatim mu je otac njegov Izak rekao: "Primakni se sada, sine

moj, i poljubi me!"

27 Tada se primakao i poljubio ga, a on je osjetio miris odjeće njegove te ga blagoslovio i rekao: "Vidi, miris sina moga je kao miris polja koje je GOSPOD blagoslovio.

28 Stoga neka ti Bog podari rosu nebesku i pretiline zemlje, te obilje žita i vina.

29 Ljudi neka ti služe i narodi ti se klanjaju! Budi gospodar nad braćom svojom, i neka ti se klanjaju sinovi majke tvoje! Proklet *neka bude* svaki koji te proklinje, a blagoslovljen onaj koji te blagoslivlje."

30 I dogodilo se, čim je Izak dovršio blagoslivljanje Jakova, i tek što je Jakov otišao od lica oca svog Izaka, da je došao brat njegov Ezav iz lova.

31 Zatim je i on pripremio ukusno jelo i donio ga ocu svom; onda je rekao ocu svom: "Neka otac moj ustane i jede od divljači sina svog, da me duša tvoja može blagosloviti."

32 A otac njegov Izak ga je upitao: "Tko si ti?" A on je odgovorio: "Ja sam tvoj sin, prvorodenac tvoj, Ezav!"

33 Nato je Izak jako silno uzdrhtao te rekao: "Tko? Gdje je onaj što je ulovio divljači i donio mi, pa sam jeo od svega prije nego si ti došao? Onda sam ga blagoslovio. Da, on će biti blagoslovljen."

34 A kad je Ezav čuo riječi oca svoga, plakao je jakim i silno gorim vapajem, pa je rekao ocu svome: "Blagoslovi i mene također, oče moj!"

35 A on je odgovorio: "Brat je tvoj došao s lukavstvom i oteo blagoslov tvoj."

36 Nato je on rekao: "Nije li s pravom prozvan imenom Jakov, jer me je tako izgurao dva puta? Oteo je prvorodstvo moje i, evo,

sad mi je oteo blagoslov moj." Zatim je upitao: "Nisi li za mene sačuvao neki blagoslov?"

37 Tada je Izak odgovorio i rekao Ezavu: "Evo, postavio sam ga tebi za gospodara, i svu braću njegovu predao sam mu za sluge, pa sam ga uzdržavao žitom i vinom; a što ću sada učiniti za tebe, sine moj?"

38 A Ezav je rekao ocu svom: "Zar ti, oče moj, posjeduješ samo jedan blagoslov? Blagoslovi i mene, oče moj!" Zatim je Ezav podigao glas svoj i zaplakao.

39 Nato mu je otac njegov Izak odgovorio i rekao: "Gle, boravište tvoje bit će na zemlji pretiloj i na rosi nebeskoj odozgo,

40 a od mača svoga ćeš živjeti i bratu ćeš svome služiti. I dogodit će se: kad jednom prevladaš, jaram ćeš njegov otrgnuti s vrata svoga."

41 Tada je Ezav zamrzio Jakova zbog blagoslova kojim ga je otac njegov blagoslovio; onda je Ezav rekao u srcu svom: "Blizu su dani žalosti za ocem mojim, tada ću pogubiti brata svog Jakova."

42 A Rebeki su dojavili ove riječi njena starijeg sina Ezava, pa je ona poslala da se dozove Jakov, njen mlađi sin te mu rekla: "Evo, brat se tvoj Ezav tješi što se tiče tebe, *namjeravajući* te ubiti.

43 Stoga sada, sine moj, budi poslušan glasu mome i ustani, bježi bratu mome Labanu u Haran,

44 pa ostani kod njega nekoliko dana, dok bijes brata tvog ne utihne,

45 dok se srdžba brata tvog ne odvrti od tebe te on zaboravi što si mu učinio. Tada ću ja poslati da te odande dovedu. Zašto da i vas obojicu izgubim u jedan dan?"

46 Zatim je Rebeka rekla Izaku: "Umorna sam od života svoga zbog kćeri Hetovih; ako Jakov

uzme za ženu od kćeri Hetovih kao što su ove *koje su* kćeri ove zemlje, što je to dobro za moj život?"

POGLAVLJE 28

Jakov poslan k Labanu

1 Tada je Izak pozvao Jakova i blagoslovio ga; onda mu je naložio i rekao mu: "Nemoj uzeti ženu od kćeri kanaanskih.

2 Ustani, pođi u Padanaram, u dom Betuela, oca majke svoje, i odande uzmi sebi ženu od kćeri Labana, brata majke svoje.

3 A Bog Svesilni neka te blagoslovi i učini te plodnim i razmnoži te, da možeš postati mnoštvo naroda;

4 i neka ti podari blagoslov Abrahamov, tebi i sjemenu tvome s tobom, da možeš baštiniti zemlju u kojoj si tuđinac, koju je Bog darovao Abrahamu!"

5 Tako je Izak otposlao Jakova, i on je otišao u Padanaram Labanu, sinu Betuela Sirijca, bratu Rebeke, majke Jakova i Ezava.

Ezav se ženi Išmaelovom kćeri

6 Kad je Ezav opazio kako je Izak blagoslovio Jakova pa ga otpremio u Padanaram da odande sebi uzme ženu, i kako mu je, dok ga je blagoslovio, dao nalog govoreći: "Nemoj uzeti ženu od kćeri kanaanskih",

7 i da je Jakov poslušao oca svog i majku svoju te otišao u Padanaram,

8 i vidio je Ezav da se kćeri kanaanske nisu sviđale ocu njegovu Izaku,

9 tada je Ezav otišao k Išmaelu te, uz žene koje je imao, uzeo sebi za ženu Mahalatu, kćer Išmaela, sina Abrahamova, sestru Nebajotovu.

Jakovljev san

10 Tako je Jakov otišao iz Beerše-

be i pošao prema Haranu.

11 Zatim se našao u nekom mjestu i tamo prenoćio, jer je sunce bilo zašlo; onda je uzeo kamenje s onog mjesta te *ih* postavio sebi za jastuke, i na tom mjestu legao spavati.

12 I usnio je san i gle, ljestve su stajale na zemlji, a vrhom svojim dosezale do neba i, gle, anđeli Božji po njima uzlaze i silaze.

13 I, gle, iznad njih je stajao GOSPOD i rekao: "Ja *sam* GOSPOD, Bog oca tvog Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i sjemenu tvome,

14 i sjemena tvoga bit će kao praha zemaljskoga. I raširit ćeš se na zapad i na istok, te na sjever i na jug, pa će se u tebi i u sjemenu tvome blagosloviti sve porodice zemaljske.

15 I, gle, ja *sam* s tobom; i čuvat ću te u svim *mjestima* kamo pođeš, pa ću te vratiti u zemlju ovu; jer te neću ostaviti dok ne izvršim što sam ti rekao."

16 I Jakov se probudio od sna svoga te rekao: "Zasigurno je GOSPOD na mjestu ovom, a ja nisam znao!"

17 Tada se prestrašio i rekao: "Kako je strašno mjesto ovo! Ovo nije ništa drugo, nego kuća Božja, ovo *su* vrata neba!"

18 Zatim je Jakov ustao rano ujutro i uzeo kamen što je sebi stavio kao jastuke, pa ga uspravio za stup i na vrh mu izlio ulja,

19 te mjesto ono prozvao imenom Betel, dok je isprva ime gradu tome *bilo* Luz.

20 Tada se Jakov zavjetovao zavjetom, govoreći: "Ako Bog bude sa mnom i očuva me na putu ovom kojim idem, te mi podari kruha da jedem i odjeću da se oblačim,

21 tako da se u miru vratim domu oca svoga, tada će GOS-

POD biti moj Bog.

22 A ovaj kamen što sam uspravio za stup bit će kuća Božja; i od svega što ćeš mi podariti, tebi ću zasigurno dati desetinu."

POGLAVLJE 29 Jakov se ženi Leom i Rahelom

1 Zatim je Jakov nastavio put svoj i došao u zemlju ljudi Istoka.

2 Tada je pogledao i gle, zdenac u polju i, evo, ondje uz njega leže tri stada ovaca, jer su iz toga zdenca napajali stada, a na otvoru zdenca *bio je* velik kamen.

3 A tamo su se okupljala sva stada; onda bi otkotrljali kamen s otvora zdenca i napajali ovce, pa bi opet prevalili kamen na mjesto njegovo na otvor zdenca.

4 I Jakov ih je upitao: "Braćo moja, odakle ste?" A oni su odgovorili: "Mi *smo* iz Harana."

5 Onda ih je upitao: "Poznajete li Labana sina Nahorova?" A oni su odgovorili: "Poznajemo *ga*."

6 Nato ih je upitao: "Je li dobro?" A oni su odgovorili: "Dobro *je*, i gle kći njegova Rahela dolazi s ovcama."

7 Tada je rekao: "Evo, još *će* dugo dan, nije vrijeme da se stoka okuplja; napojite ovce i napasajte *ih*!"

8 A oni su odgovorili: "Ne možemo dok se ne okupe sva stada zajedno, i *dok* ne otkotrljaju kamen s otvora zdenca; tada napajamo ovce."

9 I dok je on još s njima razgovarao, došla je Rahela s ovcama oca svoga, jer ih je čuvala.

10 I dogodilo se, kad je Jakov ugledao Rahelu, kćer Labana, brata majke svoje, i ovce Labana, brata majke svoje, da se Jakov primakao i otkotrljao kamen s otvora zdenca

te napojio stado Labana, brata majke svoje.

11 Onda je Jakov poljubio Rahelu te podigao glas svoj i zaplakao.

12 Tada je Jakov rekao Raheli da je on brat oca njenog i da *je* on sin Rebekin, te je ona otrčala i rekla ocu svome.

13 I dogodilo se, kad je Laban čuo vijesti o Jakovu, sinu sestre svoje, da mu je potrčao u susret te ga zagrlio i poljubio, pa ga odveo u kuću svoju. Onda je on ispriповjedio Labanu sve te događaje,

14 a Laban mu je rekao: "Ti si zasigurno kost moja i meso moje!" Tako je ostao s njim mjesec dana.

15 Zatim je Laban rekao Jakovu: "Zato što si mi brat, zar ćeš mi badava služiti? Reci mi, kolika *će* ti biti plaća?"

16 A Laban je imao dvije kćeri; starijoj *je bilo* ime Lea, a mlađoj ime Rahela.

17 Leine su oči *bile* nježne, no Rahela je bila prelijepa i dobrog izgleda.

18 A Jakov je volio Rahelu pa je rekao: "Služit ću ti sedam godina za tvoju mlađu kćer Rahelu."

19 Nato je Laban rekao: "Bolje je da je podarim tebi nego da je podarim drugom čovjeku. Ostani sa mnom!"

20 Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina, i učinile su mu se *kao* nekoliko dana, zbog ljubavi prema njoj.

21 Onda je Jakov rekao Labanu: "Daj *mi* ženu moju da mogu ići k njoj, jer su se dani moji ispunili."

22 Tada je Laban okupio sve ljude iz mjesta te priredio gozbu.

23 I dogodilo se: uvečer je uzeo kćer svoju Leu pa je uveo k njemu, i on je prišao k njoj.

24 Zatim je Laban dao sluškinju svoju Zilpu kćeri svojoj Lei za sluškinju.

25 I dogodilo se, kad ujutro, gle, to je *bila* Lea! Tada je rekao Labanu: "Što si mi to učinio? Nisam li ti služio za Rahelu? Zašto si me onda prevario?"

26 A Laban je odgovorio: "U zemlji našoj nije se tako postupalo: davati mlađu prije prvorodene.

27 Dovrši tjedan s njom, pa ćemo ti dati i ovu, za službu koju ćeš služiti kod mene još drugih sedam godina."

28 I Jakov je tako postupio, te dovršio tjedan s njom, a on mu je dao i kćer svoju Rahelu za ženu.

29 Zatim je Laban dao sluškinju svoju Bilhu kćeri svojoj Raheli da joj bude sluškinja.

30 Tako je on ušao i k Raheli; a više je volio Rahelu nego Leu, pa je služio kod njega još drugih sedam godina.

Jakovljeva djeca

31 A kad je GOSPOD vidio da je Lea *bila* omražena, otvorio joj je utrobu, a Rahela je bila nerotkinja.

32 Zatim je Lea začela i rodila sina te mu nadjenula ime Ruben, jer je rekla: "Zasigurno je GOSPOD pogledao na tjeskobu moju; stoga će me sada muž moj zavoljeti."

33 Tada je ponovo začela i rodila sina, pa je rekla: "Zato što je GOSPOD čuo da *sam* omražena, zato mi je podario i ovoga *sina*". I nadjenula mu je ime Šimun.

34 Zatim je opet začela i rodila sina, te je rekla: "Sada, ovaj put moj muž će mi biti privržen, jer sam mu rodila tri sina." Stoga je prozvan imenom Levi.

35 I ponovo je začela i rodila sina, pa je rekla: "Sada ću hvaliti GOSPODA." Stoga mu je nadjenula ime Juda. Zatim je prestala rađati.

POGLAVLJE 30

1 A kad je Rahela vidjela da Jakovu ne rađa djece, zavidjela je Rahela sestri svojoj pa je rekla Jakovu: "Daj mi djecu, ili ću umrijeti!"

2 Tada je Jakov planuo srdžbom na Rahelu i rekao: "Jesam li ja na mjestu Boga koji ti je uskratio plod utrobe?"

3 A ona je odgovorila: "Evo sluškinje moje Bilhe; uđi k njoj, pa će roditi na koljenima mojim, da po njoj i ja mogu imati djecu."

4 Tako mu je ona dala sluškinju svoju Bilhu za ženu, i Jakov je ušao k njoj,

5 te je Bilha začela i rodila Jakovu sina.

6 Nato je Rahela rekla: "Bog mi je presudio i isto tako čuo glas moj te mi podario sina." Stoga mu je nadjenula ime Dan.

7 Zatim je Rahelina sluškinja Bilha opet začela i rodila Jakovu drugog sina.

8 Tada je Rahela rekla: "Silovitim hrvanjem sam se hrvala sa sestrom svojom i nadvladala", te mu nadjenula ime Naftali.

9 Kad je Lea vidjela da je prestala rađati, uzela je sluškinju svoju Zilpu pa je dala Jakovu za ženu.

10 Zatim je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu sina,

11 i Lea je rekla: "Dolaze čete!" I nadjenula mu ime Gad.

12 Zatim je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu drugog sina.

13 A Lea je uskliknula: "Sretna sam, jer će me djevojke zvati blaženom!" Tako mu je nadjenula ime Ašer.

14 Zatim je Ruben otišao u polje, u vrijeme žetve pšenice, i našao mandragore pa ih donio majci svojoj Lei. Onda je Rahela rekla Lei: "Daj mi, molim te, od man-

dragora sina tvoga!”

15 A ona joj je odgovorila: “*Je li ti malo što si mi muža moga uzela, pa hoćeš uzeti i mandragore sina moga?*” Nato je Rahela odgovorila: “Stoga neka noćas legne s tobom za mandragore sina tvoga.”

16 Uto se Jakov uvečer vraćao s polja, a Lea mu je izašla u susret i rekla: “Moraš ući k meni, jer sam te zaista unajmila za mandragore sina svog.” Tako je on one noći legao s njom.

17 I Bog je uslišao Leu te je začela i Jakovu rodila petog sina.

18 Onda je Lea rekla: “Bog mi je udijelio nadnicu moju, jer sam sluškinju svoju dala mužu svome.” Tako mu je nadjenula ime Isakar.

19 Zatim je Lea ponovo začela i Jakovu rodila šestog sina.

20 Tada je Lea rekla: “Bog mi je dodijelio dobar miraz; sada će muž moj sa mnom prebivati, jer sam mu rodila šest sinova.” I nadjenula mu ime Zebulun.

21 A poslije je rodila kćer, i nadjenula joj ime Dina.

22 Uto se Bog sjetio Rahele; i Bog ju je uslišao te joj otvorio utrobu.

23 Zatim je začela i rodila sina, te rekla: “Bog je uklonio sramotu moju.”

24 I nadjenula mu je ime Josip i rekla: “GOSPOD će mi pridodati drugog sina.”

25 I dogodilo se, kad je Rahela rodila Josipa, da je Jakov rekao Labanu: “Otpremi me da mogu ići u svoje mjesto i svoju zemlju!”

26 Daj *mi* žene moje i djecu moju, za koje sam te služio, i pusti me da idem, jer znaš službu moju kako sam ti odslužio.”

27 Nato mu je Laban odgovorio: “Molim te, ako sam našao naklonost u tvojim očima, *ostani*; jer sam spoznao iz iskustva da me GOS-

POD blagoslivljao radi tebe.”

28 Onda je rekao: “Odredi mi plaću svoju, i ja ću ti dati.”

29 A on mu je odgovorio: “Ti znaš kako sam ti služio i kako je bilo stoci tvojoj sa mnom;

30 jer je bilo malo što si imao prije nego sam *došao*, a sada se povećalo u mnoštvo; i GOSPOD te blagoslivljao od dolaska moga. A sada, kada da se pobrinem i za svoj dom?”

31 Tada je upitao: “Što da ti dam?” A Jakov je odgovorio: “Ništa mi nemoj dati! Ako mi ovo učiniš, ja ću ponovo napasati i čuvati stado tvoje.

32 Danas ću proći kroz sve stado tvoje, odvojiti odande svaku šarenu i pjegastu stoku, i svu smeđu stoku među ovcama, te pjegasto i šareno među kozama; i *od takvih* će mi biti nadnica.

33 Tako, kad ubuduće dođeš radi nadnice moje, pravednost će moja za mene govoriti pred licem tvojim: svaka koja kod mene ne bude šarena i pjegava među kozama i smeđa među ovcama, ta će se smatrati ukradenom.”

34 Nato je Laban odgovorio: “Gle, neka bude tako prema riječi tvojoj.”

35 I tog je dana odvojio prugaste i pjegaste jarce, i sve šarene i pjegaste koze, svaku koja je imala na sebi bijelo, i sve smeđe među ovcama, te ih predao u ruke sinovima svojim.

36 Zatim je između sebe i Jakova načinio razmak od tri dana putovanja, a Jakov je napasao ostatak stada Labanova.

37 Tada je Jakov uzeo sebi zelesnog pruća od topole i od lijeske i kestena, pa na njima oljuštio bijele pruge, te se pokazalo bijelo koje je *bilo* na pruću.

38 Onda je pruće što je oljuštio postavio pred stoku u korita, u

pojila, kad su stada dolazila piti, da bi se parila kad su dolazila piti.

39 Tako su se stada parila ispred pruća i mladila stoku prugastu, pjegastu i šarenu.

40 Zatim je Jakov odvajao janjce te lica stada usmjeravao na prugaste i potpuno smeđe u stadu Labanovu. Tako je sebi stvarao vlastita stada i nije ih stavljaio do Labanove stoke.

41 I dogodilo se, kada se snažnija stoka parila, da je Jakov stavljaio pruće u korita pred oči stoke, da se mogu pariti kod pruća.

42 Ali kad je stoka bila slaba, nije ga stavljaio tako da su slabije *bile* za Labana, a snažnije za Jakova.

43 Tako je čovjek neizmjereno napredovao; a imao je brojnu stoku i sluškinje i sluge i deve i magarad.

POGLAVLJE 31

Jakov bježi od Labana

1 Zatim je čuo riječi sinova Labanovih, kako govore: "Jakov je oduzeo sve što pripada ocu našem, i od *onoga* što pripada ocu našem priskrbio je svu ovu slavu."

2 A Jakov je opazio po izgledu Labanovu i, gle, nije više *bio* prema njemu kao prije.

3 Tada je GOSPOD rekao Jakovu: "Vrati se u zemlju očeva svojih i rodu svome, i ja ću biti s tobom!"

4 Onda je Jakov poslao da pozovu Rahelu i Leu u polje, k stadu svome,

5 pa im rekao: "Vidim po izgledu oca vašeg da prema meni nije kao prije; ali je Bog oca moga bio sa mnom.

6 A vi znate da sam ocu vašem služio svom snagom svojom,

7 a otac me vaš varao i mijenjao mi je plaću deset puta; ali mu Bog nije dopustio da me povrijedi.

8 Kad je on rekao ovo: 'Šarene neka ti budu plaća', onda je cijelo

stado mladilo šarene; a kad je rekao ovako: 'Prugasti će ti biti nadnica', onda je cijelo stado mladilo prugaste.

9 Tako je Bog uzimao stoku od oca vašeg i meni *ju* je davao.

10 I dogodilo se, jednom dok se stoka parila, da sam podigao oči svoje i opazio u snu i, gle, ovnovi što su skakali nad stokom *bili su* prugasti, šareni i sivkasti!

11 Uto mi je anđeo Božji rekao u snu, *govoreći*: 'Jakove!' A ja sam odgovorio: 'Evo me!'

12 A on je rekao: 'Sada podigni oči svoje i vidi: svi ovnovi što skaču nad stokom *su* prugasti, šareni i sivkasti; jer sam vidio sve što ti je Laban učinio.

13 Ja *sam* Bog Betela gdje si pomazao stup, gdje si se meni zavjetom zavjetovao. Sada ustani, idi iz zemlje ove i vrati se u zemlju roda svoga! "

14 Nato su Rahela i Lea odgovorile te mu rekle: "*Ima li* za nas još kakav dio ili baština u domu oca našega?"

15 I nije li nas on smatrao tuđinkama, jer nas je prodao, pa je i novac naš proždرو?"

16 Jer sve bogatstvo što je Bog uzeo od oca našeg, ono *je* naše i djece naše. Sada, dakle, sve što ti je Bog rekao, učini!"

17 Zatim je Jakov ustao i stavio djecu svoju i žene svoje na deve,

18 te potjerao svu stoku svoju i sva dobra svoja što je nakupio, stoku koju je stekao, što *ju* je nakupio u Padanaramu, da krene k ocu svom Izaku, u zemlju kanaansku.

19 A Laban je otišao strići ovce svoje, pa je Rahela ukrala kipiće koji su pripadali ocu njenom.

20 Tako se Jakov iskrao od Labana Sirijca neočekivano, tako da mu nije rekao da *želi* pobjeći.

21 A pobjegao je sa svime što je

imao; onda je ustao i prešao rije-ku, pa je upravio lice svoje *prema* brdu Gileadu.

22 A trećeg dana rečeno je Labanu da je Jakov pobjegao.

23 Tada je on poveo sa sobom braću svoju te ga progonio sedam dana putovanja; onda ga je dostigao na gori Gileadu.

24 Uto je Bog došao Labanu Sijicu noću u snu i rekao mu: "Pazi da Jakovu ne govoriš ni dobro ni zlo!"

25 Tada je Laban dostigao Jakova. Jakov je razapeo šator svoj na gori, a Laban se s braćom svojom utaborio na gori Gileadu.

26 Onda je Laban upitao Jakova: "Što si to učinio kad si se iskrao neočekivano, i kćeri moje odveo kao zarobljenice *otete* mačem?"

27 Zašto si potajno pobjegao i iskrao se od mene, a nisi mi rekao, da bih te mogao otpratiti s veseljem i pjesmama, s udaraljka i harfom

28 te mi nisi ni dopustio da izljubim sinove svoje i kćeri svoje? Ludo si, dakle, postupio radeći *tako*.

29 U ruci je mojoj vlast da ti zlo učinim, ali mi je Bog oca tvog noćas rekao, govoreći: "Pazi da Jakovu ne govoriš ni dobro ni zlo!"

30 A sada, *premda* si otišao pošto si čeznuo za domom oca svoga, *no* zašto si ukrao bogove moje?"

31 Nato je Jakov odgovorio i rekao Labanu: "Zato što sam se uplašio jer sam rekao: 'Možda ćeš mi silom uzeti kćeri svoje.'"

32 Kod koga god nađeš bogove svoje, neka taj ne živi! Razaznaj pred braćom našom što je tvoje kod mene, i uzmi si *to*!" Jer Jakov nije znao da ih je Rahela ukrala.

33 Tada je Laban ušao u šator Jakovljev, pa u šator Lein, onda u šator dviju sluškinja, ali *ih* nije na-

šao. Zatim je izašao iz Leina šatora i ušao u šator Rahelin.

34 A Rahela je uzela kipiće i položila ih u sedlo devino, pa na njih sjela. Tako je Laban pretraživao cijeli šator, ali *ih* nije našao.

35 A ona je rekla ocu svom: "Neka se gospodar moj ne razljuti što se ne mogu pred tobom podići, jer imam što *je* običaj kod žena." Tako je on pretraživao, ali nije našao kipiće.

36 Tada se Jakov razgnjevio i počeo grditi Labana; onda je Jakov odgovorio i rekao Labanu: "Što *je* moj prijestup, što *je* grijeh moj, da si me tako žestoko progonio?"

37 Budući da si pretražio sve stvari moje, što si našao od svih svojih kućnih stvari? Stavi *to* ovdje pred braću moju i braću svoju, neka oni presude između nas dvojice!

38 Ovih dvadeset godina ja *sam bio* s tobom, ovce tvoje i koze tvoje nisu se izjalovile, a ovnova od stada tvog nisam jeo.

39 Ono što je bilo rastrgano *od zvijeri*, nisam ti donosio; ja sam od toga štetu snosio. Ti si to iz ruke moje tražio, *bilo da je* ukradeno danju ili je ukradeno noću.

40 Bilo mi je *ovako*: danju me iscrpljivala žega, a noću hladnoća; i san je moj bježao od očiju mojih.

41 Tako sam dvadeset godina proveo u kući tvojoj; četrnaest sam ti godina služio za dvije kćeri tvoje i šest godina za stoku tvoju, a ti si mi plaću mijenjao deset puta.

42 Da nije bio sa mnom Bog oca moga, Bog Abrahamov i strah Izakov, zasigurno bi me sada otpustio praznih *ruku*. Bog je vidio tjeskobu moju i trud ruku mojih, i sinoć te ukorio."

43 Tada je Laban odgovorio i rekao Jakovu: "Ove kćeri *su* moje kćeri; *ova* djeca *su* moja djeca, i *ova*

stoka je moja stoka. I sve što vidiš moje je. A što mogu danas učiniti ovim kćerima svojim ili djeci njihovoj koju su rodile?

44 Stoga sada, dođi, hajde da ja i ti sklopimo savez, pa neka to bude svjedočanstvo između mene i tebe."

45 Zatim je Jakov uzeo kamen te ga postavio *kao* stup.

46 Onda je Jakov rekao braći svojoj: "Sakupite kamenje!" Tako su oni nakupili kamenje i napravili gomilu, pa su jeli ondje na gomili.

47 Zatim ju je Laban nazvao Jegarsahaduta, ali ju je Jakov nazvao Galed.

48 Tada je Laban rekao: "Ova je gomila danas svjedok između mene i tebe!" Zato je nazvana imenom Galed,

49 i Misa, jer je rekao: "GOSPOD neka stražari između mene i tebe kad smo jedan od drugoga odsutni.

50 Ako bi mučio kćeri moje, ili ako bi uzeo *druge* žene pored kćeri mojih, i da nitko nije s nama, shvati: Bog je svjedok između mene i tebe!"

51 Zatim je Laban rekao Jakovu: "Gle gomile ove i gle *ovaj* stup koji sam postavio između sebe i tebe:

52 ova gomila je svjedok i stup *ovaj* neka bude svjedok da ja neću proći gomilu ovu pokraj tebe, i da ti nećeš proći ovu gomilu i stup ovaj pokraj mene za zlu *nakanu*.

53 Bog Abrahamov i Bog Nahorov, Bog oca njihova, presudio je među nama!" A Jakov se zakleo strahom oca svog Izaka.

54 Zatim je Jakov prinio žrtvu na gori te pozvao braću svoju da bi jeli kruh. Tako su oni jeli kruh i proveli cijelu noć na gori.

55 A Laban je ustao rano ujutro i poljubio sinove svoje i kćeri svoje, pa ih blagoslovio; onda je Laban

otišao i vratio se u mjesto svoje.

POGLAVLJE 32 Jakov se boji Ezava

1 A Jakov je otišao putem svojim. Zatim su ga sreli anđeli Božji.

2 A kad ih je Jakov opazio, rekao je: "Ovo je vojska Božja!" Onda je ono mjesto prozvao imenom Mahanaim.

3 Zatim je Jakov poslao pred sobom glasnike bratu svom Ezavu u pokrajinu Seir, u zemlju Edomsku,

4 te im zapovjedio, govoreći: "Ovako recite gospodaru mome Ezavu: 'Sluga tvoj Jakov govori tako: Boravio sam kod Labana i ostao sam tamo sve dosada;

5 a imam goveda i magaraca i stada, te slugu i sluškinje. Tako sam poslao da poruče gospodaru mome, da bih mogao naći milost u očima tvojim.'"

6 Zatim su se glasnici vratili Jakovu, govoreći: "Došli smo k bratu tvom Ezavu, a i on ide u susret tebi i s njim četiri stotine ljudi."

7 Tada se Jakov silno uplašio i uznemirio; onda je razdvojio ljude što su *bili* s njim i stada i goveda i deve, na dvije čete

8 te rekao: "Ako Ezav krene na jednu četu i potuče je, onda će druga četa što je ostala pobjeći."

9 Onda je Jakov rekao: "O Bože oca moga Abrahama i Bože oca moga Izaka! GOSPODE, koji si mi rekao: 'Vrati se zemlji svojoj i rodu svome, i ja ću s tobom dobro postupiti!'

10 Nisam dostojan ni najmanje od svega milosrđa i svih istina koje si pokazivao svome slugi; jer sam sa štapom svojim prešao Jordan ovaj, a sada sam postajem dvije čete.

11 Izbavi me, molim te, iz ruke brata moga, iz ruke Ezavove, jer ga se bojim, da ne bi došao i uda-

rio me i majku s djecom;

12 A ti si rekao: 'Ja ću ti zasigurno dobro činiti i sjeme tvoje umnožiti kao pijeska morskog što se od mnoštva ne može izbrojiti.' "

13 I ondje je prenoćio tu istu noć; onda je, od onog što mu je bilo pri ruci, uzeo dar za brata svog Ezava:

14 dvjesto koza i dvadeset jaraca, dvjesto ovaca i dvadeset ovnova;

15 trideset deva dojilica s mladunčadi njihovim, četrdeset krava i deset junaca, dvadeset magarica i deset magarčića.

16 Zatim *ih* je predao u ruku slugama svojim, svako stado zasebno, te rekao slugama svojim: "Prođite prije mene i napravite prostor između stada i stada!"

17 A prvom je zapovjedio govoreći: "Kada te sretne brat moj Ezav i upita te, govoreći: 'Čiji si ti i kuda ideš, i čije je ovo pred tobom?',

18 tada mu odgovori: '*Oni su* sluge tvoga Jakova; to je dar poslan gospodaru svome Ezavu; a, evo, i on je za nama.' "

19 A tako je zapovjedio drugom i trećem, i svima koji su išli za stadima, govoreći: "Na ovaj način kažite Ezavu kad ga nađete.

20 I još recite: 'Evo sluge tvog Jakova za nama.' Jer je rekao: "Umiri ću ga darom koji ide preda mnom, a poslije toga ću mu vidjeti lice; možda će primiti od mene."

21 Tako je dar otišao pred njim, a on je prenoćio onu noć u taboru.

Jakov se hrva s Bogom

22 Onda je one noći ustao i uzeo obje žene svoje i obje sluškinje svoje i jedanaest sinova svojih, te prešao preko gazova Jaboka,

23 pa *ih* je poveo i preveo preko potoka; zatim je prenio preko što je imao.

24 Tako je Jakov ostao sâm; i ondje se jedan čovjek hrvao s njim do

svanuća dana.

25 A kad je vidio da ga nije nadvladao, dotaknuo mu je čašicu na bedru, te se bedrena čašica Jakovljeva iščasila dok se s njim hrvao.

26 Zatim mu je rekao: "Pusti me, jer dan sviće!" A on mu je odgovorio: "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš."

27 Onda ga je upitao: "Kako ti je ime?" A on je odgovorio: "Jakov."

28 Tada je rekao: "Nećeš se više zvati Jakov, nego Izrael, jer si se kao knez nadjačavao s Bogom i s ljudima, i nadvladao si."

29 Nato *ga* je Jakov zamolio i rekao: "Molim te, reci *mi* ime svoje!" A on je odgovorio: "Zašto me pitaš za ime moje?" I ondje *ga* je blagoslovio.

30 A mjestu onome Jakov je nadjenulo ime Penuel: "Jer sam vidio Boga licem u lice, i život mi je pošteđen."

31 I kako je prošao Penuel, sunce se nad njim uzdiglo; a na bedro svoje je hramao.

32 Zbog toga sinovi Izraelovi do dana današnjega ne jedu tetivu koja se stegnula, što je na bedrenoj čašici, zato što je on dotaknuo Jakovljevo bedro po tetivi koja se stegnula.

POGLAVLJE 33 Jakov se susreće s Ezavom

1 Zatim je Jakov podigao oči svoje i pogledao i, gle, došao je Ezav i s njim četiri stotine muškaraca. Onda je on razdijelio djecu Lei i Raheli i dvjema sluškinjama.

2 A sluškinje i djecu njihovu je postavio naprijed, pa za njima Leu i djecu njenu, a Rahelu i Josipa na kraju.

3 Zatim je on prošao ispred njih, pa se poklonio do zemlje sedam puta dok se nije približio bratu svom.

4 A Ezav mu je potrčao u susret pa ga zagrlio i pao mu oko vrata te ga poljubio te su zaplakali.

5 Tada je podigao oči svoje i ugledao žene i djecu, te upitao: "Tko *su* ovi s tobom?" A on je odgovorio: "Djeca koju je Bog milostivo podario slugi tvome."

6 Uto su sluškinje pristupile, one i djeca njihova, te su se poklonili.

7 Onda je pristupila i Lea s djecom svojom pa su se poklonili, a zatim su prišli Josip i Rahela te su se i oni poklonili.

8 Tada je on upitao: "Što *kaniš* sa svim ovim stadima koje sam sreo?" A on je odgovorio: "Ona *su* da nađem milost u očima gospodara svoga."

9 Nato je Ezav rekao: "Ja imam dovoljno, brate moj; zadrži za sebe ono što imaš."

10 A Jakov je rekao: "Ne, molim te, ako sam sada našao milost u očima tvojim, onda primi dar moj iz ruke moje; jer pošto sam vidio lice tvoje, kao da sam vidio lice Božje pa si ti bio zadovoljan sa mnom."

11 Primi, molim te, blagoslov moj što sam ti donio, zato što je Bog postupao milostivo prema meni i zato što imam dosta." Tako ga je nagovorio, pa je *to* primio.

12 Zatim je rekao: "Hajdemo na put i pođimo, a ja ću ići pred tobom!"

13 A on mu je odgovorio: "Zna gospodar moj da *su* djeca osjetljiva, a sa mnom *su* stada i krda s mladima, pa ako ih ljudi pretjerano gone jedan dan, čitavo će stado uginuti."

14 Molim te, neka gospodar moj prođe ispred sluge svoga, a ja ću dalje voditi lagano, prema tome kako stoka ide preda mnom i djeca budu u stanju izdržati, sve dok ne stignem gospodaru svome u

Seir.

15 Onda je Ezav rekao: "Dopusti mi sada da ti ostavim barem *neke* od ljudi koji *su* sa mnom." Ali je on odgovorio: "Jeli to potrebno? Neka ja nađem milost u očima gospodara svoga."

16 Tako se Ezav onog dana vratio putem svojim u Seir.

17 A Jakov je otputovao u Sukot te sagradio sebi kuću, a za stoku svoju načinio sjenice. Stoga je ono mjesto nazvano imenom Sukot.

18 Tako je Jakov stigao u Šalem, grad Šekema, koji *je* u zemlji kanaanskoj pošto se vratio iz Padanarama. Zatim je razapeo šator svoj pred gradom.

19 I kupio je komad zemljišta, gdje je raširio šator svoj, iz ruke sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu novčića.

20 Tada je tamo podigao žrtvenik i nazvao ga "Elélohe-Izrael."

POGLAVLJE 34 Oskvrnuće Dine

1 Zatim je Dina, kći Leina, koju je rodila Jakovu, izašla pogledati kćeri one zemlje.

2 A kad ju je opazio Šekem, sin Hamora Hivijca, knez zemlje, uzeo ju je i s njom legao, te ju oskvrnuo.

3 Onda je duša njegova prionula uz Dinu, kćer Jakovljevu, pa je djevojku zavolio i ljubazno s djevojkom razgovarao.

4 Zatim je Šekem razgovarao s ocem svojim Hamorom, govoreći: "Ovu mi djevojku uzmi za ženu!"

5 A Jakov je čuo da je on oskvrnuo kćer njegovu Dinu, a tada su sinovi njegovi bili na polju sa stokom njegovom, i Jakov je šutio dok oni nisu došli.

6 Tada je Hamor, otac Šekemov, otišao k Jakovu da s njim razgovara.

7 A sinovi su Jakovljevi došli s polja, kada su *to* čuli; i ti ljudi su bili razalošćeni i jako gnjevni, zato što je on počinio ludost u Izraelu, pošto je legao s kćeri Jakovljevom, što se nije smjelo učiniti.

8 Onda je Hamor razgovarao s njima, govoreći: "Duša sina moga Šekema čezne za kćeri vašom; molim vas, dajte mu je za ženu!"

9 I sklapajte brakove s nama: dajte nam kćeri svoje, a uzimajte sebi kćeri naše!

10 Tako ćete s nama prebivati i zemlja će biti pred vama: naselite se i trgujte u njoj i u njoj stječite posjede!"

11 Zatim je Šekem rekao ocu njenom i braći njejoj: "Dopustite mi da nađem milost u očima vašim i što mi kažete, ja ću dati.

12 Koliko god me tražite za miraz i dar, i ja ću vam dati onoliko koliko mi kažete, samo mi dajte djevojku za ženu."

13 Nato su sinovi Jakovljevi prijekorno odgovorili Šekemu i njegovom ocu Hamoru pa su rekle, zato što je oskrnuo njihovu sestru Dinu,

14 i odgovorili im: "Ne možemo tako što učiniti, dati sestru svoju onome koji nije obrezan, jer je to sramota za nas;

15 ali ćemo se s vama složiti u ovome: ako budete kao mi, da svaki muški među vama bude obrezan,

16 onda ćemo vam davati kćeri svoje, a mi ćemo sebi uzimati vaše kćeri, pa ćemo s vama prebivati i postati jedan narod.

17 Ali ako nas nećete poslušati, da se obrežete, mi ćemo onda uzeti kćer svoju i otići."

18 A njihove su se riječi svidjele Hamoru i njegovu sinu Šekemu,

19 te mladić nije oklijevao to učiniti, jer mu je kći Jakovljeva bila

omiljela; a bio je časniji od svih ukućana oca svoga.

20 Tako su Hamor i njegov sin Šekem došli na vrata svoga grada te razgovarali s ljudima grada svoga, govoreći:

21 "Ovi su ljudi miroljubivi prema nama; zato im dopustimo da se nasele u ovoj zemlji i trguju u njoj; jer, evo, zemlja je dovoljno prostrana za njih. Hajdemo uzimati kćeri njihove sebi za žene i dajmo im kćeri svoje.

22 U tome će se ljudi s nama složiti, da s nama prebivaju i da postanu jedan narod, samo ako svaki muškarac među nama bude obrezan, kao što *su* oni obrezani.

23 Neće li stoka njihova i imetak njihov i svaka životinja njihova *biti* naša? Samo im dajmo pristanak, pa će s nama prebivati!"

24 Tako su svi, koji su izlazili na gradska vrata, poslušali Hamora i njegova sina Šekema, pa je svaki muškarac bio obrezan, svi koji su izlazili na gradska vrata.

25 I dogodilo se trećeg dana, dok su oni bili u bolovima, dva su Jakovljeva sina, Šimun i Levi, braća Dinina, uzeli svaki svoj mač te hrabro ušli u grad i pogubili sve muškarce.

26 Tako su oštricom mača pogubili Hamora i njegova sina Šekema, pa uzeli Dinu iz kuće Šekemove i otišli.

27 Sinovi su Jakovljevi došli među pogubljene te oplijenili grad, jer su oni oskrnuli sestru njihovu.

28 Uzeli su njihove ovce i goveda njihova i magarce njihove, i ono što je bilo u gradu, i ono što je bilo u polju,

29 i sve bogatstvo njihovo; onda su zarobili sve njihove malene i žene njihove, te oplijenili i sve što *je bilo* u kućama.

30 Zatim je Jakov rekao Šimunu i Leviju: "Uvalili ste me u nevolju tako da ste učinili da zaudaram među stanovnicima zemlje, među Kanaancima i Perizanima. A *pošto* imam malo ljudi, oni će se sakupiti protiv mene i pogubiti me; tako ću biti uništen ja i moj dom."

31 Nato su oni odgovorili: "Smi-je li on postupati sa sestrom našom kao s bludnicom?"

POGLAVLJE 35 Bog blagosilja Jakova

1 Zatim je Bog rekao Jakovu: "Ustani, uzađi u Betel i nastani se ondje! I napravi ondje žrtvenik Bogu koji se pojavio pred tobom kad si bježao ispred lica brata svog Ezava!"

2 Tada je Jakov rekao ukućanima svojim i svima koji *su bili* s njim: "Uklonite tuđe bogove koji *su* među vama, pa se očistite i promijenite odjeću svoju;

3 te ustanimo i uzidimo u Betel; a ja ću tamo napraviti žrtvenik Bogu koji me uslišao u dan tjeskobe moje i bio sa mnom na putu kojim sam išao."

4 Tako su predali Jakovu sve tuđe bogove koji *su bili* u ruci njihovoj i *sve* nausnice *njihove* što *su bile* u njihovim ušima, a Jakov ih je sakrio ispod hrasta koji *je bio* pored Šekema.

5 Zatim su otputovali, a strava Božja obuzela je gradove koji *su bili* oko njih, te nisu išli u potjeru za sinovima Jakovljevim.

6 Tako je Jakov stigao u Luz, to *jest* Betel, koji *je* u zemlji kanaanskoj: on i sav narod što *je bio* s njim.

7 Onda je ondje sagradio žrtvenik i nazvao mjesto Elbetel, jer se ondje Bog pojavio pred njim kad je bježao ispred lica brata svoga.

8 A Rebekina dadilja Debora je

umrla i bila pokopana pod Betelom, ispod hrasta, pa su ga nazvali imenom "Alonbakut".

9 A Bog se opet pojavio pred Jakovom pošto je izašao iz Padanarama, te ga blagoslovio.

10 Tada mu je Bog rekao: "Ime *je* tvoje Jakov; nećeš se više zvati Jakov, već će Izrael biti ime tvoje." Tako ga je nazvao imenom Izrael.

11 Tada mu je Bog rekao: "Ja sam Bog Svesilni! Budi plodan i množi se! Od tebe će biti narod i mnoštvo naroda, i kraljevi će izaći iz bokova tvojih;

12 a zemlju, koju sam podario Abrahamu i Izaku, tebi ću dati, a poslije tebe zemlju ću dati sjemenu tvome."

13 Zatim je Bog uzašao od njega na mjesto gdje je s njim govorio.

14 A na mjestu gdje je on s njim razgovarao, Jakov je postavio stup od kamena i na njega izlio žrtvu ljevanicu te ga prelio uljem.

15 A mjestu gdje je Bog s njim govorio Jakov je nadjenao ime Betel.

16 Zatim su otputovali iz Betela, i ostalo je još malo puta da se dođe do Efrate, a Rahela je počela radati te je imala jake trudove.

17 I dogodilo se, kad je imala jake trudove, da joj je babica rekla: "Ne boj se, također ćeš sina roditi!"

18 I dogodilo se, dok joj je duša odlazila, (jer je umirala) nadjenula mu je ime Benoni; ali ga je otac njegov nazvao Benjamin.

19 Tako je Rahela umrla i bila pokopana na putu u Efratu, to *jest* Betlehemu.

20 Onda je na grobu njenom Jakov postavio stup; to je stup na grobu Rahelinu do dana današnjega.

21 Onda je Izrael otputovao te raširio šator svoj s one strane Kule

Edera.

22 I dogodilo se, kad je Izrael prebivao u toj zemlji, da je Ruben otišao te legao s Bilhom, inoćom oca svoga; i *to je* Izrael dočuo. A bilo je dvanaest sinova Jakovljevih;

23 sinovi Leini: Ruben, prvorodenac Jakovljevi, i Šimun i Levi i Juda i Isakar i Zebulun;

24 sinovi Rahelini: Josip i Benjamin;

25 a sinovi Bilhe, sluškinje Raheline: Dan i Naftali;

26 i sinovi Zilpe, sluškinje Leine: Gad i Ašer. Ovo *su* sinovi Jakovljevi koji su mu se rodili u Padanaramu.

27 Zatim je Jakov došao k ocu svom Izaku u Mamru, u grad Arbu, *to jest* Hebronu, gdje su Abraham i Izak boravili.

28 A dana Izakovih bilo je sto i osamdeset godina.

29 Onda je Izak predao duh i umro te bio pridružen narodu svome, *bio je* star i nasitio se dana; a pokopali su ga sinovi njegovi, Ezav i Jakov.

POGLAVLJE 36 Ezavov naraštaj

1 Ovo je naraštaj Ezavov, *to jest* Edomov.

2 Ezav je uzeo žene svoje od kćeri kanaanskih: Adu, kćer Elona Hetita, i Aholibamu, kćer Aninu, kćer Zibeona Hevijca,

3 i Bašematu, kćer Išmaela, sestru Nebajotovu.

4 Onda je Ada rodila Ezavu Elifazu, a Bašemata je rodila Reuela,

5 a Aholibama je rodila Jeuša i Jalama i Koraha. To *su* sinovi Ezavovi što su mu se rodili u zemlji kanaanskoj.

6 Zatim je Ezav uzeo žene svoje i sinove svoje i kćeri svoje, i sve osobe iz doma svoga, i stoku svoju i sve životinje svoje i sav imetak

svoj što ga je namaknuo u zemlji kanaanskoj, te otišao ispred lica brata svoga Jakova u onu zemlju,

7 jer su blaga njihova bila prevelika da bi mogli prebivati zajedno, a zemlja u kojoj su bili tuđinci nije ih mogla nositi zbog stoke njihove.

8 Tako je Ezav prebivao na gori Seiru, Ezav *je* Edom.

9 A ovo *je* naraštaj Ezavov, oca Edomaca, na gori Seiru;

10 ovo *su* imena sinova Ezavovih: Elifaz, sin Ezavove žene Ade; Reuel, sin Ezavove žene Bašemate.

11 A sinovi Elifazovi bili su: Teman, Omar, Zefo i Gatam i Kenaz;

12 a Timna je bila inoća Ezavova sina Elifaza; i ona je Elifazu rodila Amaleka. To *su bili* sinovi Ezavove žene Ade.

13 A ovo *su* sinovi Reuelovi: Nahat i Zerah, Šamah i Mizah. To su bili sinovi Ezavove žene Bašemate.

14 A ovo *su bili* sinovi Ezavove žene Aholibame, kćeri Anine, kćeri Zibeonove; i ona je Ezavu rodila Jeuša i Jalama i Koraha.

15 Ovo *su bili* vojvode među sinovima Ezavovim; sinovi Ezavova prvorodenca Elifaza: vojvoda Teman, vojvoda Omar, vojvoda Zefo, vojvoda Kenaz,

16 vojvoda Korah, vojvoda Gatam i vojvoda Amalek. Ovi vojvode *potječu* od Elifaza u zemlji edomskoj; to *su bili* sinovi Adini.

17 A ovo *su bili* sinovi Ezavova sina Reuela: vojvoda Nahat, vojvoda Zerah, vojvoda Šamah, vojvoda Mizah. Ovi vojvode *potječu* od Reuela u zemlji edomskoj; to *su bili* sinovi Ezavove žene Bašemate.

18 A ovo *su bili* sinovi Ezavove žene Aholibame: vojvoda Jeuš, vojvoda Jalam, vojvoda Korah. Ovi vojvode *potječu* od Ezavove žene Aholibame, kćeri Anine.

19 Ovo *su bili* sinovi Ezava, *to jest* Edoma; i to *su bili* vojvode njihovi.

20 Ovo *su bili* sinovi Seira Horijski, koji su obitavali u zemlji: Lotan i Šobal i Zibeon i Ana,

21 i Dišon i Ezer i Dišan. To *su bili* vojvode Horijske, sinovi Seirovi, u zemlji edomskoj.

22 A sinovi Lotanovi bili su: Hori i Hemam, a Timna *je bila* Lotanova sestra.

23 A ovo *su bili* sinovi Šobalovi: Alvan i Manahat i Ebal, Šefo i Onam.

24 A ovo *su bili* sinovi Zibeonovi: i Aja i Ana. To *je bio* onaj Ana koji je našao mazge u pustinji dok je napasao magarce oca svoga Zibeona.

25 A ovo *su bila* djeca Anina: Dišon i Aholibama, kći Anina.

26 A ovo *su bili* sinovi Dišonovi: Hemdan i Ešban i Itran i Keran.

27 Ovo *su bili* sinovi Ezerovi: Bilhan i Zaavan i Akan.

28 Ovo *su bili* sinovi Dišanovi: Uz i Aran.

29 Ovo *su bili* vojvode *koji potječu* od Horijski: vojvoda Lotan, vojvoda Šobal, vojvoda Zibeon, vojvoda Ana,

30 vojvoda Dišon, vojvoda Ezer, vojvoda Dišan. Ovo *su* vojvode *koji potječu* od Horijski, prema vojvodstvima njihovim, u zemlji seirskoj.

31 A ovo *su* kraljevi koji su kraljevali u zemlji edomskoj prije nego je bilo koji kralj ondje kraljevaio nad sinovima Izraelovim.

32 Tada je Beorov sin Bela vladao u Edomu; a ime grada njegova *bilo je* Dinhaba.

33 Zatim je Bela umro, a umjesto njega zakraljio se Jobab, sin Zerah iz Bozre.

34 Onda je Jobab umro, a umjesto njega zakraljio se Hušam iz zemlje temanske.

35 Zatim je Hušam umro, a umjesto njega zakraljio se Hadad,

sin Bedadov, koji je potukao Midijana na polju Moapskom; a ime njegovom gradu *bilo je* Avit.

36 Onda je Hadad umro, a umjesto njega zakraljio se Samla iz Masreke.

37 Zatim je Samla umro, a umjesto njega zakraljio se Šaul iz Rehobota na rijeci.

38 Onda je Šaul umro, a umjesto njega zakraljio se Baalhanan, sin Akborov.

39 Zatim je umro Baalhanan, sin Akborov, a umjesto njega zakraljio se Hadar; a njegovom gradu ime *je bilo* Pau, a njegovoj ženo ime *je bilo* Mehetabela, kći Matredova, kćeri Mezahaba.

40 A ovo *su* imena vojvoda *koji potječu* od Ezava prema porodicama njihovim, po mjestima njihovim, po imenima njihovim: vojvoda Timnah, vojvoda Alvah, vojvoda Jetet,

41 vojvoda Aholibama, vojvoda Ela, vojvoda Pinon,

42 vojvoda Kenaz, vojvoda Teman, vojvoda Mibzar,

43 vojvoda Magdiel, vojvoda Iram. Ovo *su bile* vojvode edomske, prema obitavalištima njihovim u zemlji posjeda njihova; on *je* Ezav, otac Edomaca.

POGLAVLJE 37

Josipov san

1 A Jakov se naselio u zemlji gdje je otac njegov bio tuđinac, u zemlji kanaanskoj.

2 Ovo *je* naraštaj Jakovljev. Josip *je bio* star sedamnaest godina kad je napasao stado s braćom svojom; tada je dječak bio sa sinovima Bilhe i sa sinovima Zilpe, koje *su bile* žene oca njegova. Tako je Josip ocu svom donosio zao glas o njima.

3 A Izrael je volio Josipa više nego svu djecu svoju, jer *je bio* sin

njegove staračke dobi, pa mu je načinio ogrtač *raznih* boja.

4 A kad su braća njegova opazila da otac njihov voli njega više nego svu braću njegovu, zamrzili su ga i nisu mogli s njim miroljubivo razgovarati.

5 Zatim je Josip usnio san te ga ispriповjedio braći svojoj, a oni su ga još više zamrzili.

6 Tada im je rekao: "Poslušajte, molim vas, ovaj san koji sam usnio!

7 Jer, evo, vezali smo snopove u polju i, gle, moj se snop podigao i stajao uspravno, a evo, vaši su snopovi stajali okolo te se klanjali snopu mome."

8 Nato su ga braća njegova upitala: "Hoćeš li ti nad nama kraljevati? Ili hoćeš li imati vlast nad nama?" Onda su ga još više zamrzili zbog snova njegovih i zbog riječi njegovih.

9 Zatim je usnio još jedan san te ga ispriповjedio braći svojoj i rekao: "Evo, usnio sam još jedan san i, gle, meni su se klanjali sunce i mjesec i jedanaest zvijezda."

10 Onda je ispriповjedio ocu svom i braći svojoj, a otac ga je njegov ukorio te ga upitao: "Kakav je to san što si usnio? Hoćemo li ja i majka tvoja i braća tvoja doista doći pa ti se do zemlje klanjati?"

11 Tada su mu braća njegova zavidjela, ali je otac njegov pazio na tu besjedu.

Josipa prodaju njegova braca

12 Zatim su braća njegova otišla napasati stado oca svoga u Šekem.

13 A Izrael je rekao Josipu: "Zar braća tvoja ne napasaju *stado* u Šekemu? Dođi, pa ću te poslati k njima." A on mu je odgovorio: "Evo me."

14 Tada mu je rekao: "Idi, molim te, vidi jesu li ti braća dobro i jesu

li stada dobro, pa mi donesi vijest." Tako ga je otpremio iz doline Hebrona, i on je stigao u Šekem.

15 Uto ga je pronašao neki čovjek i, gle, lutao je poljem pa ga je čovjek upitao, govoreći: "Što tražiš?"

16 A on je odgovorio: "Tražim braću svoju. Reci mi, molim te, gdje napasaju *svoja stada*?"

17 Nato je čovjek rekao: "Otišli su oдавде, jer sam ih čuo kako govore: 'Hajdemo u Dotan.' " Tako je Josip otišao za braćom svojom i našao ih u Dotanu.

18 A kad su ga oni izdaleka opazili, prije nego im se približio, urotili su se protiv njega da ga pogube.

19 Tada su rekli jedan drugome: "Evo dolazi onaj sanjar!

20 Zato, hajde da ga sada pogubimo i bacimo u nekakvu jamu, pa ćemo reći: 'Proždrla ga je neka zla zvijer'; onda ćemo vidjeti što će biti od snova njegovih!"

21 A Ruben je *to* čuo pa ga izbavio iz ruku njihovih, i rekao: "Nemojmo ga ubiti!"

22 Onda im je Ruben rekao: "Ne prolijevajte krv! Bacite ga u onu jamu što je u pustinji i ne stavljajte ruke na njega!", da bi ga mogao izbaviti iz ruku njihovih te ga vratiti ocu njegovu.

23 I dogodilo se, kad je Josip stigao braći svojoj, da su oni s Josipa svukli ogrtač njegov, ogrtač *raznih* boja što je *bio* na njemu,

24 pa su ga odnijeli i bacili u jamu; a jama je *bila* prazna, u njoj nije bilo vode.

25 Zatim su sjeli da bi jeli kruh; onda su podigli oči svoje i pogledali i, gle, dolazila je karavana Išmaelaca iz Gileada s devama svojim, noseći mirodije i balzam i smirnu; prevozeći ih dolje u Egipat.

26 Tada je Juda rekao braći svojoj: "Kakva je dobit ako pogubimo brata svoga i krv njegovu sakrijemo?"

27 Hajdemo ga prodati Išmaelcima i neka se ruka naša ne digne na njega, jer *je* on brat naš, tijelo naše! I braća su bila zadovoljna.

28 Uto su ondje prolazili midijanski trgovci; onda su podigli i izvukli Josipa iz jame, te su Josipa prodali Išmaelcima za dvadeset srebrnjaka, a oni su Josipa doveli u Egipat.

29 Zatim se Ruben vratio k jami i, gle, Josipa nije bilo u jami; tada je razderao odjeću svoju,

30 pa se vratio braći svojoj i rekao: "Nema dječaka; a ja, kamo ću ja otići?"

31 A oni su uzeli ogrtač Josipov te zaklali jarića i umočili ogrtač u krv;

32 onda su poslali ogrtač *raznih* boja i donijeli *ga* ocu svom te rekli: "Ovo smo našli. Prepoznaj sada, je li to ogrtač sina tvog ili nije."

33 A on ga je prepoznao te rekao: "*To je* ogrtač sina mog! Zla zvijer ga je proždrla! Josip je bez sumnje raskomadan!"

34 Tada je Jakov razderao odjeću svoju i stavio kostrijet na bokove svoje i tugovao za sinom svojim mnogo dana.

35 Zatim su došli svi sinovi njegovi i sve kćeri njegove tješiti ga, ali se on odbijao utješiti; onda je rekao: "Od tuge ću sići k sinu svome u grob." Tako ga je otac njegov oplakivao.

36 A Midijanci su ga prodali u Egipat Potifaru, časniku faraonovu, zapovjedniku straže.

POGLAVLJE 38

Juda i Tamara

1 I dogodilo se u to vrijeme da se Juda udaljio od braće svoje i skrenuo nekom Adulamcu, čije *je* ime

bilo Hira.

2 Tada je Juda ondje opazio kćer nekog Kanaanca, po imenu Šua, i uzeo je; onda je prišao k njoj,

3 te je začela i rodila sina, a on mu je nadjenuo ime Er.

4 Zatim je ponovo začela i rodila sina, te mu je nadjenula ime Onan.

5 Onda je još jednom začela i rodila sina pa mu nadjenula ime Šela; a on je bio u Kezibu kad ga je rodila.

6 Zatim je Juda doveo ženu za svog prvorodenca Era, a ime joj *je bilo* Tamara.

7 A Judin prvorodenac Er je bio zao u očima GOSPODNJIM, pa ga je GOSPOD pogubio.

8 Tada je Juda rekao Onanu: "Priđi k ženi brata svoga i oženi je, te podigni sjeme svome bratu!"

9 A Onan je znao da sjeme neće biti njegovo pa se dogodilo, kad je prilazio ženi brata svoga, da je prolijevao *sjeme* na zemlju, kako ne bi bratu svom podario sjemeni.

10 A to što je on činio zamjerilo se GOSPODU; zato je i njega pogubio.

11 Onda je Juda rekao snahi svojoj Tamari: "Ostani udovicom u domu oca svoga sve dok sin moj Šela ne odraste" jer je govorio: "Da možda ne umre i on kao braća njegova." Tako je Tamara otišla i živjela u domu oca svoga.

12 A tijekom vremena umrla je kći Šuina, žena Judina. Onda se Juda utješio i otišao s prijateljem svojim Adulamcem Hirom, u Timnu strigačima ovaca svojih.

13 I dojavljeno je Tamari govoreći: "Evo svekar tvoj ide u Timnu strići ovce svoje."

14 Tada je ona svukla sa sebe svoju udovičku odjeću, pa se pokrila pokrivalom i zagrnula se, te sjela na javno mjesto koje *je* na putu u Timnu, jer je vidjela da je

Šela odrastao, a nisu je dali njemu za ženu.

15 Kad ju je Juda opazio, mislio je da je bludnica, jer je bila pokrila lice svoje.

16 Onda je skrenuo s puta k njoj i rekao: "Dodi, molim te! Dopusti da ti pridem!" jer nije znao da mu je snaha. A ona je rekla: "Što ćeš mi dati da ti dopustim da priđeš k meni?"

17 A on je odgovorio: "Poslat ću jarića od stada." Onda je ona upitala: "Hoćeš li *mi* dati zalog dok *ga* ne pošalješ?"

18 A on je upitao: "Kakav ću ti zalog dati?" Nato je ona odgovorila: "Pečatnjak svoj i narukvice svoje i štap svoj što ti *je* u ruci." Tada joj je dao pa je prišao k njoj, i ona je po njemu začela.

19 Zatim je ustala i otišla i sa sebe skinula pokrivalo svoje, pa obukla svoju udovičku odjeću.

20 Uto je Juda poslao jarića po ruci prijatelja svoga Adulamca da iz ženine ruke primi zalog, ali je nije našao.

21 Tada je upitao ljude iz onog mjesta govoreći: "Gdje je bludnica što je bila javno pokraj puta?" A oni su odgovorili: "Na ovom *mjestu* nije bilo bludnice."

22 Zatim se on vratio k Judi i rekao: "Ne mogu je naći, a i ljudi u mjestu su rekli da nije bilo bludnice na ovom *mjestu*."

23 Onda je Juda rekao: "Neka si *to* ona uzme, da ne budemo posramljeni! Evo, poslao sam ovog jarića, a ti je nisi našao."

24 I dogodilo se oko tri mjeseca kasnije da su obavijestili Judu govoreći: "Tamara, tvoja snaha je bludničila, pa je, evo, i zatrudnjela u bludničenju." Nato je Juda rekao: "Izvedite je, pa neka se spali!"

25 Kad su je izveli, ona je poslala *nekoga* svekru svome govoreći:

"Zatrudnjela sam po čovjeku čije *je ovo*." Onda je rekla: "Molim te, promotri čiji *je ovo* pečatnjak i narukvice i štap!"

26 Tada *ih* je Juda prepoznao te rekao: "Ona je bila pravednija nego ja, jer joj nisam dao Šela, sina svoga." Zatim je nije više poznao.

27 I dogodilo se u vrijeme porođaja njena, gle, blizanci *su bili* u utrobi njenoj.

28 I dogodilo se, dok je rađala da je *jedan* pružio ruku *svoju* van, a babica je uzela grimizni konac i privezala za ruku njegovu govoreći: "Ovaj je prvi izašao."

29 I dogodilo se da, dok je on uvukao ruku svoju, gle, izašao je brat njegov. A ona je rekla: "Kako si se probio?" *Ovaj* razdor *neka bude* nad tobom. Stoga je prozvan imenom Fares.

30 A nakon toga je izašao brat njegov koji je imao na ruci svojoj grimizni konac. Tako je nazvan imenom Zarah.

POGLAVLJE 39

Josip i Potifarova žena

1 Tako su Josipa doveli dolje u Egipat; onda ga je iz ruku Išmaelaca, koji su ga tamo doveli, kupio Potifar Egipćanin, časnik farao-nov, zapovjednik straže.

2 A GOSPOD je bio s Josipom te je postao uspješan čovjek; a bio je u kući Egipćanina, gospodara svoga.

3 Zatim je gospodar njegov opazio da je GOSPOD s njim i da je GOSPOD učinio da u ruci njegovoj uspije sve što je radio.

4 Tako je Josip našao milost u očima njegovim te mu služio, a on ga je postavio nadglednikom nad domom svojim i sve što je imao predao je u ruke njegove.

5 I dogodilo se od vremena *kada* ga je postavio nadglednikom u

domu njegovom i nad svime što je imao, da je GOSPOD blagoslovio dom Egipćaninov radi Josipa, pa je blagoslov GOSPODNJI bio na svemu što je imao u kući i u polju.

6 Tako je on sve što je imao pre-pustio ruci Josipovoj, te za ništa što je imao nije znao, osim za kruh što je jeo. A Josip je bio divna *osoba* i dobrog izgleda.

7 I dogodilo se poslije ovih događaja da se žena gospodara njegova zagledala u Josipa te rekla: "Legni sa mnom!"

8 Ali je on odbio te rekao ženi gospodara svoga: "Evo, gospodar moj ne zna što je sa mnom u kući, pa je ruci mojoj predao sve što ima.

9 Nitko u kući ovoj nije veći od mene; niti mi nije ništa uskratio osim tebe, jer *si* ti žena njegova. Kako bih onda mogao počiniti tu veliku zloću i sagriješiti protiv Boga?"

10 I dogodilo se, dok je Josipu govorila iz dana u dan, da je on nije poslušao da uz nju legne *ili* da bude s njom.

11 I dogodilo se u to doba da je Josip ušao u kuću obavljati svoj posao, a nikoga od ljudi iz kuće nije bilo ondje unutra;

12 uto ga je ona uhvatila za ogrtač njegov govoreći: "Legni sa mnom!" A on je ostavio ogrtač svoj u ruci njenoj, te je pobjegao i otišao van.

13 I dogodilo se kad je vidjela da je u ruci njenoj ostavio ogrtač svoj i pobjegao van,

14 da je dozvala ljude iz kuće svoje te im rekla govoreći: "Vidi, doveo nam je Hebreja da nam se izruguje; ušao je k meni da sa mnom legne, a ja sam jakim glasom vikala;

15 i dogodilo se kad je on čuo kako sam povišila glas svoj i vi-

kala, da je ostavio ogrtač svoj kod mene te pobjegao i otišao van."

16 Tako je zadržala ogrtač njegov pokraj sebe sve dok gospodar njegov nije došao kući.

17 Tada mu je ispričala prema ovim riječima govoreći: "Hebrejski sluga koga si nam doveo ušao je k meni da me izrugaj;

18 i dogodilo se dok sam ja povišila glas svoj i vikala, da je ostavio ogrtač svoj kod mene i pobjegao van."

19 I dogodilo se kad je gospodar njegov čuo riječi žene svoje, koja mu je ona rekla govoreći: "Tako je sluga tvoj postupio sa mnom", da je gnjev njegov planuo.

20 Onda ga je Josipov gospodar uhvatio i bacio ga u tamnicu, mjesto gdje su kažnjenici kraljevi *bili* utamničeni. Tako je on bio ondje u tamnici.

21 Ali je GOSPOD bio s Josipom te mu iskazao milosrđe, i dao mu *da nađe* naklonost u očima čuvara tamnice.

22 Tako je čuvar tamnice predao u Josipove ruke sve zatvorenike koji *su bili* u tamnici, i sve što su ondje činili, on je *to* provodio.

23 Čuvar tamnice nije nadgledao ništa *što je bilo* pod rukom njegovom, zato što je GOSPOD bio s njim; i *ono* što je radio, GOSPOD je *to* učinio uspješnim.

POGLAVLJE 40 Josip tumači dva sna

1 I dogodilo se nakon toga da su peharnik kralja egipatskog i njegov pekar sagriješili gospodaru svom, kralju egipatskom.

2 Tada se faraon razgnjevio na svoja dva službenika, na glavnog peharnika i na glavnog pekara,

3 te ih predao u pritvor u kuću zapovjednika straže, u tamnicu, mjesto gdje je Josip *bio* utamničen.

4 Onda ih je zapovjednik straže povjerio Josipu pa ih je on posluživao; tako su ostali neko vrijeme u pritvoru.

5 Zatim su obojica, peharnik i pekar kralja egipatskog, koji su bili zatočeni u tamnici, usnili san jedne noći; svaki je san imao tumačenje svoje.

6 A ujutro je Josip došao k njima te ih opazio i, gle, bili su žalosni.

7 Tada je upitao službenike faraonove koji su bili s njim u pritvoru u kući gospodara njegova govoreći: "Zašto danas izgledate tako žalosno?"

8 A oni su mu odgovorili: "Usnili smo san, a nema nikog da ga protumači." Nato im je Josip rekao: "Ne pripada li tumačenje Bogu? Molim vas, ispričajte mi!"

9 Tada je glavni peharnik ispriповjedio Josipu san svoj te mu rekao: "Evo, u snu mome trs je preda mnom,

10 i na trsu tri loze i, kao da je propupao; cvjetovi su mu procvatili, i na grozdovima njegovim zrele bobice.

11 A u ruci je mojoj bio pehar faraonov; onda sam uzeo grožđe te sam ga istiještio u pehar faraonov i stavio pehar u ruku faraonovu."

12 Onda mu je Josip rekao: "Ovo je tumačenje njegovo: tri su loze tri dana;

13 još u roku od tri dana faraon će ti glavu uzvisiti i ponovo te postaviti na mjesto tvoje, pa ćeš pehar faraonov stavljati u ruku njegovu, prema prijašnjem običaju, dok si mu bio peharnik.

14 Ali, kad ti bude dobro, molim te, sjeti me se i iskaži mi dobrotu, pa me spomeni faraonu i izvedi me iz kuće ove.

15 Jer sam doista bio ukraden iz zemlje Hebreja, a i ovdje nisam ništa učinio da bi me morali baciti u

podzemnu tamnicu."

16 Kad je glavni pekar opazio da je tumačenje bilo dobro, rekao je Josipu: "I ja sam u snu svome usnio i, gle, na glavi sam imao tri bijele košare,

17 a u najgornjoj košari bilo je svakojakih peciva za faraona, a ptice su ih jele iz košare nad glavom mojom."

18 A Josip je odgovorio i rekao: "Ovo je tumačenje njegovo: tri su košare tri dana;

19 još u roku od tri dana faraon će ti glavu uzvisiti dalje od tebe i o drvo će te objesiti, te će ptice s tebe jesti meso tvoje."

20 I dogodilo se trećeg dana kad je bio faraonu rođendan, pa je priredio gozbu za sve slugе svoje; onda je uzvisio glavu svog glavnog peharnika i glavnog pekara, među slugama svojim.

21 Zatim je glavnog peharnika ponovo postavio u peharničku službu njegovu, te je stavljao pehar u ruku faraonovu,

22 a glavnog je pekara objesio, kako im je Josip protumačio.

23 Ipak se glavni peharnik nije sjetio Josipa, nego ga je zaboravio.

POGLAVLJE 41

Josip tumači faraonov san

1 I dogodilo se na kraju dvije pune godine da je faraon usnio, i gle, stajao je pored rijeke.

2 I, gle, iz rijeke je izašlo sedam lijepih i debelih krava, te su pasle na livadi.

3 A, evo, poslije njih je izašlo iz rijeke sedam drugih krava, ružnih i mršavih, pa su stajale uz one druge krave na ivici rijeke.

4 Tada su ružne i mršave krave pojele sedam lijepih i debelih krava. Tako se faraon probudio.

5 Zatim je zaspao te usnio drugi put. I, gle, na jednoj je stabljiji

ci izraslo sedam punih i dobrih klasova.

6 A, evo, poslije njih je isključalo sedam klasova mršavih i opaljenih istočnim vjetrom.

7 Onda je sedam mršavih klasova proždrlo sedam bujnih i punih klasova. Uto se faraon probudio i, gle, *to je bio* san.

8 I dogodilo se ujutro da se duh njegov uznemirio; zatim je poslao da dozovu sve čarobnjake egipatske i sve mudrace njihove; onda im je faraon ispričao svoj san, ali ih nitko nije mogao protumačiti faraonu.

9 Tada je glavni peharnik ispričao faraonu govoreći: "Danas se prisjećam pogrešaka svojih:

10 faraon se razgnjevio na slugе svoje te me stavio u pritvor u kuću zapovjednika straže, i mene i glavnog pekara.

11 Onda smo jedne noći usnili san, ja i on, svaki je od nas usnio san koji je imao tumačenje svoje.

12 A s nama *je* ondje *bio* mladić, Hebrej, sluga zapovjednika straže, pa smo njemu ispričali, a on nam je protumačio snove naše; svakomu je protumačio san njegov.

13 I dogodilo se kako nam je protumačio, tako je i bilo. Mene je ponovo postavio u službu moju, a njega je objesio.

14 Tada je faraon poslao da se dozove Josip, pa su ga žurno izveli iz podzemne tamnice. Zatim se obrijao i zamijenio odjeću svoju te došao pred faraona.

15 Onda je faraon rekao Josipu: "Usnio sam san, i nitko ga ne može protumačiti; a čuo sam kako o tebi govore da možeš razumjeti san i protumačiti ga."

16 Nato je Josip odgovorio faraonu govoreći: "Nije na meni; Bog će dati faraonu umirujući odgovor."

17 Zatim je faraon rekao Josipu: "U snu svome, evo, ja stojim na obali rijeke;

18 i, gle, iz rijeke je izašlo sedam krava, debelih i lijepih, te su pasle na livadi.

19 A, evo, poslije njih je izašlo sedam drugih krava, jadnih i ružnih i mršavih; tako loše kakve nikad nisam vidio u svojoj zemlji egipatskoj.

20 Uto su mršave i ružne krave pojele prvih sedam debelih krava;

21 a kad su ih pojele, nije se moglo prepoznati da su ih pojele, nego *su* još uvijek *bile* ružne kao na početku. Tako sam se probudio.

22 Zatim sam opazio u snu svom i, gle: na jednoj je stabljici izraslo sedam punih i dobrih klasova.

23 A, evo, poslije njih je isključalo sedam klasova uvenulih, mršavih i opaljenih istočnim vjetrom.

24 Uto su mršavi klasovi proždrli sedam dobrih klasova. Zatim sam ovo ispričao čarobnjacima, ali mi nitko nije mogao razjasniti.

25 Onda je Josip odgovorio faraonu: "Jedan *je* san faraonov: Bog je pokazao faraonu što će uskoro učiniti.

26 Sedam dobrih krava *su* sedam godina; i sedam dobrih klasova *su* sedam godina. San *je* jedan.

27 I sedam mršavih i ružnih krava što su izašle poslije njih *su* sedam godina; a sedam praznih klasova opaljenih istočnim vjetrom bit će sedam gladnih godina.

28 To *je* ono što sam govorio faraonu: Bog *je* pokazao faraonu ono što će uskoro učiniti.

29 Evo, dolazi sedam godina velikog obilja diljem cijele zemlje egipatske.

30 A poslije toga nastupit će sedam godina gladi, te će biti zaboravljeno sve obilje u zemlji egipatskoj. Tako će glad iscrpiti zemlju,

31 pa se neće ni znati o izobilju u zemlji, zbog gladi koja će poslije doći, jer će biti vrlo strašna.

32 I zbog toga se faraonu taj san dvaput ponovio *to je* zato što je Bog taj događaj potvrdio, i Bog će to ubrzo provesti.

33 Stoga neka faraon sada potraži odmjerena i mudra čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom.

34 Neka faraon učini *to* i neka postavi nadglednike nad zemljom te sakupi petinu od zemlje egipatske za sedam godina obilja.

35 I neka skupljaju svu hranu za onih dobrih godina što dolaze, te pod rukom faraonom nakupljaju žito, i neka hranu čuvaju u gradovima.

36 Tako će ova hrana biti u spremištu u zemlji za sedam godina gladi što će biti u zemlji egipatskoj, da zemlja ne propadne zbog gladi.

37 I takvo što je bilo dobro u očima faraonovim i u očima svih slugu njegovih.

38 Nato je faraon rekao slugama svojim: "Možemo li naći *nekoga* kao što je ovaj, čovjeka u kome je Duh Božji?"

39 Onda je faraon rekao Josipu: "Budući da je Bog sve to tebi pokazao, nitko *nije* tako odmjeren i mudar kao što *si* ti.

40 Ti ćeš biti postavljen nad domom mojim i sav će se narod moj vladati prema riječi tvojoj; samo prijestoljem ja ću biti veći od tebe."

41 Tada je faraon rekao Josipu: "Eto, tebe sam postavio nad svom zemljom egipatskom."

42 Zatim je faraon skinuo s ruke svoje prsten svoj i stavio ga na Josipovu ruku, pa ga odjenue u odjeću od finoga lana, a oko vrat mu stavio zlatan lanac.

43 Onda je učinio da ga voze u kolima koja su bila druga iza

njega, a pred njim su vikali: "Na koljena!" Tako ga je postavio *vladarom* nad svom zemljom egipatskom.

44 Zatim je faraon rekao Josipu: "Ja *sam* faraon, a mimo tebe neće nitko dići ruke ili noge svoje u svoj zemlji egipatskoj."

45 Onda je faraon nadjenue Josipu ime "Zafenatpaneah", i za ženu mu dao Asenatu, kćer Potifara, svećenika iz Ona. Onda je Josip krenuo po svoj zemlji egipatskoj.

46 A Josip *je bio* star trideset godina kad je stupio pred faraona, kralja egipatskog. Zatim je Josip otišao ispred lica faraonova i krenuo po svoj zemlji egipatskoj.

47 I za sedam godina obilja zemlja je rodila na pregršt,

48 a on je u *tih* sedam godina skupio svu hranu što je bila u zemlji egipatskoj te hranu pohranio u gradovima; hranu iz polja koja je bila oko svakog grada, pohranio je u njega.

49 Tako je Josip nagomilao vrlo mnogo žita, kao pijeska morskog, dok nije prestao brojiti, jer mu *nije bilo* broja.

50 A prije nego su nastupile godine gladi, Josipu su se rodila dva sina koje mu je rodila Asenata, kći Potifara, svećenika iz Ona.

51 Tako je Josip prvorodencu nadjenue ime Manaše, "jer mi je Bog dao da zaboravim svu muku i čitav dom oca svog."

52 A drugomu je nadjenue ime Efrajim, "jer me je Bog učinio plodnim u zemlji tjeskobe moje."

53 Zatim je završilo sedam godina obilja koje je bilo u zemlji egipatskoj,

54 te počelo dolaziti sedam godina gladi, kako je Josip rekao; tada je glad bila u svim zemljama, ali je u svoj zemlji egipatskoj bilo kruha.

55 A kad je sva zemlja egipatska izgladnjela, narod je zavapio faraonu za kruh; a faraon je rekao svim Egipćanima: "Idite k Josipu; što vam on kaže, učinite!"

56 Tako je nastala glad po svom licu zemlje, pa je Josip otvorio sve žitnice i prodavao je Egipćanima; a glad se strašno povećavala u zemlji egipatskoj.

57 Tada su iz svih zemalja dolazili u Egipat k Josipu kupovati žito, zato što je glad bila *tako* strašna u svim zemljama.

POGLAVLJE 42

Josipova braća idu u Egipat

1 A kad je Jakov vidio da u Egiptu ima žita, Jakov je rekao sinovima svojim: "Zašto gledate jedan u drugoga?"

2 Onda je rekao: "Evo, čuo sam da ima žita u Egiptu. Idite onamo dolje te nam kupite ondje da ostanemo na životu i ne pomremo."

3 Tako je desetero braće Josipove otišlo dolje u Egipat kupiti žito.

4 Ali Benjamina, brata Josipova, Jakov nije poslao s braćom njegovom, jer je rekao: "Da ga možda ne snađe zlo."

5 Među onima koji su došli kupiti *žito* došli su i sinovi Izraelovi, jer je glad bila u zemlji kanaanskoj.

6 Tada je Josip *bio* upravitelj nad zemljom; on je *bio* onaj koji je prodavao *žito* svim ljudima na zemlji. Onda su došla braća Josipova i pred njim se poklonila licem svojim do zemlje.

7 Uto je Josip opazio braću svoju te ih prepoznao, ali se prema njima pričinio kao da ih ne pozna te im je grubo govorio; onda ih je upitao: "Odakle dolazite?" A oni su odgovorili: "Iz zemlje kanaanske, da kupimo hranu".

8 Tako je Josip prepoznao braću svoju, ali oni njega nisu

prepoznali.

9 Onda se Josip sjetio snova što ih je o njima usnio te im rekao: "Vi, uhode! Došli ste izvidjeti gdje je zemlja razgoljena."

10 A oni su mu odgovorili: "Ne, gospodaru moj, nego su sluge tvoje došle kupiti hranu.

11 Svi *smo* sinovi jednoga čovjeka; mi *smo* poštene *ljudi*; sluge tvoje nisu uhode."

12 A on im je rekao: "Ne, nego ste došli izvidjeti gdje je zemlja razgoljena."

13 Nato su oni odgovorili: "Sluge *su* tvoje dvanaestero braće, sinovi jednoga čovjeka, u zemlji kanaanskoj; i, evo, najmlađi je danas s ocem našim, a jednoga nema."

14 Tada im je Josip rekao: "To je što sam vam rekao, govoreći: vi *ste* uhode!"

15 Ovako ćete biti ispitani: života mi faraonova, odavde nećete izaći, osim ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo!

16 Pošaljite jednog od sebe pa neka dovede brata vašega, a vi ćete ostati u zatvoru, da se ispitaju riječi vaše, je li *što* istina u vama; inače, života mi faraonova, vi *ste* zasigurno uhode!"

17 Zatim ih je zajedno bacio u pritvor na tri dana.

18 A treći im je dan Josip rekao: "Uradite to pa ćete ostati na životu; jer ja se bojim Boga!"

19 Ako ste poštene *ljudi*, neka jedan od braće vaše bude zatočen u kući, u vašem zatvoru; a vi idite, odnesite žito za izgladnjele u vašem domu.

20 Ali mi najmlađeg brata svoga dovedite; tako će se riječi vaše potvrditi i nećete poginuti." I oni su tako postupili.

21 Zatim su rekli jedan drugome: "Uistinu *smo* krivi glede brata svoga, jer *smo* promatrali patnju

duše njegove dok nas je zaklinjao, a mi nismo htjeli čuti; zbog toga nas je tjeskoba ova snašla."

22 Nato im je Ruben odgovorio, govoreći: "Nisam li vam rekao, govoreći: Ne grijehite protiv dječaka? A vi niste htjeli slušati. I stoga se, evo, traži krv njegova."

23 A nisu znali da *ih* Josip razumije, jer im je govorio pomoću tumača.

24 Onda se udaljio od njih i zaplakao; pa se k njima vratio i razgovarao s njima; tada je izdvojio Šimuna između njih te ga svezao pred očima njihovim.

25 Zatim je Josip zapovjedio da im vreće napune žitom i da svakom vrate novac njegov u vreću, te da im daju namirnice za put. I tako su im učinili.

26 Tada su natovarili žito na magarce svoje i otišli odande.

27 A kad je na svratištu jedan od njih otvorio vreću svoju da nahrani svog magarca, opazio je novac svoj; jer je, evo, *bio* odozgo u vreći njegovoj.

28 Onda je rekao braći svojoj: "Novac je moj vraćen; a evo *ga* *baš* u vreći mojoj!" Tada im je srce stalo te su se prestrašili, govoreći jedan drugome: "Što nam je to Bog učinio?"

29 Zatim su stigli k ocu svom Jakovu u zemlju kanaansku te mu ispričali sve što ih je snašlo, govoreći:

30 "Čovjek, *koji je* gospodar one zemlje, grubo nam je govorio i smatrao nas uhodama zemlje.

31 A mi smo mu odgovorili: 'Pošten *smo ljudi*; nismo uhode.

32 Nas je dvanaestero braće, sinova oca našega; jednoga nema, a najmlađi je ovog dana s ocem našim u zemlji kanaanskoj.'

33 Tada nam je čovjek, gospodar zemlje, rekao: 'Ovako ću saznati

da ste poštteni: ostavite kod mene jednog od braće svoje, a vi uzmite hranu za svoje izgladnjele u domu, pa idite.

34 Onda mi dovedite svog najmlađeg brata; tako ću znati da niste uhode, nego poštteni *ljudi*. Tako ću vam osloboditi brata vašega, pa ćete trgovati u zemlji.'

35 I dogodilo se, kako su praznili vreće svoje, gle, svakome je u vreći njegovoj bio svežanj novca; kad su oni i otac njihov opazili svežnjeve novca, uplašili su se.

36 Tada im je Jakov, otac njihov, rekao: "Oduzeli ste mi *djecu* *moju*: Josipa nema i Šimuna nema, a Benjamina hoćete odvesti; sve je ovo protiv mene!"

37 Zatim je Ruben rekao ocu svome, govoreći: "Pogubi moja dva sina ako ti ga ne dovedem! Predaj ga u ruke moje i ja ću ti ga vratiti!"

38 A on je odgovorio: "Sin moj neće ići dolje s vama, jer je brat njegov mrtav i on je ostao sâm; ako bi ga na putu na koji idete snašlo zlo, tada biste moje sijede vlasi s tugom spustili u grob.

POGLAVLJE 43

Josipova braća se vraćaju u Egipat

1 A glad je bila strašna u zemlji.

2 I dogodilo se, kad su pojeli žito koje su donijeli iz Egipta, da im je njihov otac rekao: "Idite ponovo, kupite nam malo hrane."

3 A Juda mu je odgovorio govoreći: "Čovjek je ozbiljno negodovao nad nama, govoreći: 'Nećete vidjeti moje lice ako brat vaš nije s vama.'

4 Ako ćeš s nama poslati brata našega, mi ćemo otići dolje pa ćemo ti kupiti hranu;

5 ali ako *ga* nećeš poslati, neće-

mo ići dolje, jer nam je čovjek rekao: 'Nećete vidjeti moje lice ako brat vaš nije s vama.' "

6 Onda je Izrael upitao: "Zašto ste tako loše postupili sa mnom *kad* ste rekli čovjeku da imate još jednog brata?"

7 Nato su oni odgovorili: "Čovjek nas je izravno zapitkivao o nama i o rodu našem govoreći: 'Je li otac vaš još živ? Imate li još *jednoga* brata?' A mi smo mu odgovarali prema značenju tih riječi. Zar smo mogli doista znati da će reći: 'Dovedite dolje brata svoga?'"

8 Zatim je Juda rekao ocu svome Izraelu: "Pošalji dječaka sa mnom pa ćemo ustati i poći, da ostanemo na životu i ne pomremo, i mi, i ti, i maleni naši.

9 Ja ću biti jamac za njega; traži ga iz ruke moje. Ako ti ga ne dovedem i ne postavim ga pred tebe, neka tada zauvijek nosim krivicu.

10 Jer da nismo oklijevali, zasigurno bismo se dosad dvaput vratili."

11 Tada im je otac njihov Izrael rekao: "Ako tako sada *mora biti*, onda učinite ovo: stavite u posude svoje najbolje plodove zemlje i ponesite dolje dar tom čovjeku: malo balzama i malo meda, mirodija i smirne, pistacija i badema!

12 Zatim ponesite dvostruko novca u rukama svojim, a novac što je donesen vratite odozgo u vreće svoje te ga ponesite nazad u rukama svojim; možda *je bio* propust.

13 Uzmite i brata svoga pa ustanite, idite ponovo k tom čovjeku.

14 I neka vam Bog Svesilni daruje milosrđe pred tim čovjekom, da bi pustio vašeg drugog brata i Benjamina; ako mi se budu oduzela *djece moja*, neka mi se oduzmu."

15 Tako su ljudi uzeli taj dar i ponijeli dvostruko novca u ruka-

ma svojim, i Benjamina, te ustali i sišli u Egipat; zatim su stali pred Josipa.

16 A kad je Josip opazio da je Benjamin s njima, rekao je upravitelju kuće svoje: "Odvedi *ove* ljude kući, te zakolji *živinče* i priredi, jer će ti ljudi objedovati sa mnom u podne!"

17 I čovjek je postupio kako je Josip naložio; tako je čovjek doveo ljude u Josipovu kuću.

18 A ljudi su se prestrašili zato što ih je vodio u Josipovu kuću, pa su rekli: "Zbog novca koji je stavljen nazad u vreće naše prvi put vodi nas unutra, da može naći priliku protiv nas i napasti nas, pa da nas uzme za robove s našim magarcima."

19 Zatim su pristupili upravitelju kuće Josipove i s njim razgovarali na ulazu kuće,

20 te rekli: "O, gospodaru! Mi smo doista prvi puta došli kupovati hranu,

21 i dogodilo se, kad smo stigli u svratište, da smo otvorili svoje vreće i, gle, svakome *je* od nas *bio* novac odozgo u njegovoj vreći, naš novac u punoj mjeri; i mi smo ga donijeli natrag svojim rukama.

22 A donijeli smo dolje u rukama svojim i drugoga novca da kupimo hranu; ne znamo tko je stavio naš novac u vreće naše."

23 A on je odgovorio: "Mir *neka* vam *bude*! Ne bojte se! Vaš Bog i Bog oca vašega stavio je blago u vreće vaše. Imao sam vaš novac." Onda im je izveo Šimuna.

24 Zatim je čovjek uveo ljude u Josipovu kuću i dao *im* vodu pa su oprali noge svoje; onda je dao krmu njihovim magarcima.

25 Zatim su pripravili dar za Josipov dolazak u podne, jer su čuli da će ondje jesti kruh.

26 A kad je Josip stigao kući, donijeli su mu dar koji *je bio* u ruka-

ma njihovim u kući, i do zemlje su mu se poklonili.

27 Tada ih je upitao za blagostanje i rekao: "*Je li* vaš otac dobro, starac o kome ste pričali? *Je li* još živ?"

28 A oni su odgovorili: "Sluga tvoj, otac naš, dobra *je* zdravlja, još *je* živ", pa su pognuli glave svoje i poklonili se.

29 Zatim je podigao oči svoje i opazio svoga brata Benjamina, sina majke svoje, te upitao: "*Je li* to vaš najmlađi brat o kome ste mi govorili?" Onda je rekao: "Bog neka ti bude milostiv, sine moj."

30 Uto se Josip požurio, jer mu je utroba čeznula za bratom njegovim, pa je tražio *gdje* bi plakao; onda je ušao u odaju *svoju* i tamo je plakao.

31 Zatim je umio lice svoje i izašao; onda se suspregnuo i rekao: "Poslužite kruh!"

32 Tada su njega poslužili zasebno i njih zasebno, pa zasebno Egipćane koji su s njim jeli, zato što Egipćani ne bi mogli jesti kruh s Hebrejima, jer *je* to Egipćanima gnušoba.

33 I oni su posjedali pred njim: prvorodenac prema prvorodstvu svome, a najmlađi prema mladosti svojoj; nato su se ljudi čudili jedan drugome.

34 I on je obroke ispred sebe uzeo i *poslao* njima, ali je Benjaminov obrok bio pet puta veći od svakog njihovog. Tako su oni pili i veselili se s njim.

POGLAVLJE 44

Josip iskušava svoju braću

1 Zatim je zapovjedio upravitelju svoje kuće, govoreći: "Napuni vreće ovih ljudi hranom koliko god puno mogu nositi, i svakom stavi njegov novac odozgo u vreću njegovu.

2 A moj pehar, srebrni pehar, položi odozgo u vreću najmlađeg i njegov novac za žito. I on je postupio prema riječi koju je Josip izrekao.

3 Čim je osvanulo jutro, otpremili su ljude, njih i njihove magarce.

4 Kad su izašli iz grada, nisu još bili daleko, Josip je rekao svome upravitelju: "Ustani! Pođi za ljudima, pa kad ih sustigneš, reci im: 'Zašto ste uzvratili zlim za dobro?'"

5 Nije li to *pehar* iz kojega gospodar moj pije i pomoću kojega doista proriče? Počinili ste zlo radeći tako!"

6 Onda ih je sustigao te im rekao te iste riječi.

7 A oni su mu odgovorili: "Zašto gospodar moj govori ove riječi? Bože sačuvaj da sluge tvoje počine takvo nešto.

8 Evo, novac koji smo našli odozgo u vrećama svojim donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske; kako bismo onda ukrali srebro ili zlato iz kuće gospodara tvoga?"

9 Onaj u koga se od slugu tvojih to pronađe, neka se taj pogubi, a mi ćemo biti robovi svom gospodaru."

10 A on je odgovorio: "I *neka* to bude prema vašim riječima; onaj u koga se to pronađe bit će moj sluga, a vi ćete biti nedužni."

11 Zatim su brzo spustili na zemlju svaki svoju vreću, pa je svaki otvorio svoju vreću.

12 A on je pretraživao: počeo je kod najstarijeg i završio kod najmlađeg; tako je pehar nađen u Benjaminovoj vreći.

13 Tada su razderali odjeću svoju i natovarili svaki svoga magarca, pa se vratili u grad.

14 Tako su Juda i braća njegova ušli u Josipovu kuću, jer *je* on još *bio* ondje, i bacili se pred njim na zemlju.

15 Onda ih je Josip upitao: "Kakvo je to djelo što ste počinili? Niste li znali da takav čovjek kao što sam ja zaista može proricati?"

16 Nato je Juda odgovorio: "Što bismo rekli gospodaru svome? Što ćemo reći? Ili, kako se opravdati? Bog je otkrio nepravdu slugu tvojih; evo, i mi *smo* sluge gospodaru svome, i mi i *onaj* u koga se našao pehar."

17 A on je rekao: "Bože sačuvaj da tako postupim; onaj u čijim je rukama nađen pehar, on će postaviti moj sluga; a što se vas tiče, idite u miru k ocu svome!"

18 Tada mu se Juda približio i rekao: "O, gospodaru moj! Molim te, dopusti svom slugi izgovoriti riječ ušima gospodara svoga, i neka se srdžba tvoja ne raspali na slugu tvoga; jer ti *si* jednak faraonu."

19 Moj je gospodar pitao sluge svoje govoreći: "Imate li oca ili brata?"

20 A mi smo odgovorili gospodaru svome: "Imamo oca, starca i dijete, sina njegove staračke dobi, mlađića; a njegov je brat umro i samo je on ostao od majke svoje, pa ga njegov otac voli."

21 Zatim si ti rekao slugama svojim: "Dovedite ga dolje k meni da ga moje oči mogu vidjeti."

22 Nato smo mi odgovorili gospodaru svome: "Dječak ne može ostaviti oca svoga, jer *ako* ostavi svog oca, *njegov* će otac umrijeti."

23 Tada si rekao slugama svojim: "Ako vaš najmlađi brat ne dođe s vama dolje, nećete više vidjeti moje lice."

24 I dogodilo se, kad smo uzašli tvome slugi, ocu mome, ispričali smo mu riječi gospodara moga.

25 Zatim je naš otac rekao: "Idite ponovo, kupite nam malo hrane!"

26 A mi smo odgovorili: "Ne možemo ići dolje; ako naš najmlađi

brat bude s nama onda ćemo ići dolje, jer nećemo vidjeti lice onoga čovjeka ako nije s nama naš najmlađi brat."

27 Onda nam je tvoj sluga, otac naš, rekao: "Znate da mi je žena moja rodila dva *sina*;

28 a jedan je od mene otišao, te sam rekao: zasigurno je raskomadan! I otada ga nisam vidio;

29 pa ako i ovoga od mene odvedete te ga snađe zlo, moje ćete si jede vlasi s tugom spustiti u grob."

30 Stoga kad dođem sada k tvome slugi, ocu svome, a dječak ne bude s nama, budući da je njegov život povezan sa životom dječaka,

31 dogodit će se, kad opazi da nema dječaka *s nama*, on će umrijeti; tako će sluge tvoje spustiti s tugom sijede vlasi tvoga sluge, oca našega, u grob."

32 Jer sluga je tvoj postao jamac ocu svome za dječaka govoreći: "Ako ti ga ne dovedem, tada ću nositi krivicu svome ocu zauvijek."

33 Stoga te sada molim, neka tvoj sluga umjesto dječaka ostane sluga gospodaru mome, a dječak neka uzađe s braćom svojom."

34 Jer kako ću uzaći k svome ocu, a dječaka neće *biti* sa mnom, da možda ne gledam zlo što bi snašlo oca moga?"

POGLAVLJE 45 Josip se pobrinuo za svoju obitelj

1 Onda se Josip nije mogao uspregnuti pred svima koji su stajali pokraj njega, pa je povikao: "Neka svi ljudi odstupe od mene!" Tako nitko nije ostao s njim kad se Josip očitovao braći svojoj.

2 Zatim je glasno zaplakao; a čuli su *to* Egipćani i faraonovi ukućani.

3 Tada je Josip rekao braći svojoj: "Ja *sam* Josip! Je li otac moj još živ?"

A njegova mu braća nisu mogla odgovoriti, jer su se uznemirili pred licem njegovim.

4 Onda je Josip rekao svojoj braći: "Molim vas, pridite k meni!" Tako su mu prišli bliže, a on je rekao: "Ja *sam* Josip, vaš brat, koga ste prodali u Egipat.

5 Stoga se sada ne žalostite niti se na sebe ljutite što ste me ovamo prodali; jer me Bog poslao pred vas da *vam* sačuva život.

6 Jer je glad u zemlji ove dvije godine, a još *je* pet godina u kojima neće *biti* ni oranja ni žetve.

7 A mene je poslao Bog pred vama da *vam* sačuva potomstvo na zemlji i živote vaše spasi velikim izbavljenjem.

8 Tako sada niste me vi ovamo poslali, nego Bog; i on me postavio ocem faraonu i gospodarom nad svom kućom njegovom te vladarom nad svom zemljom egipatskom.

9 Požurite se i pođite k ocu mome pa mu recite: "Ovako govori tvoj sin Josip: Bog me postavio gospodarom nad čitavim Egiptom; sidi k meni, ne oklijevaj!"

10 A stanovat ćeš u gošenskoj zemlji te ćeš biti blizu mene: ti, i djeca tvoja, i djeca tvoje djece, i stada tvoja, i tvoja krda, i sve što imaš.

11 Tako ću te ondje prehranjivati, jer *je* još pet godina gladi, da ne osiromašite: ti, i tvoji ukućani, i sve što posjeduješ.

12 A, evo, oči vaše i oči moga brata Benjamina vide da *vam* moja usta govore.

13 Zatim pripovijedajte mome ocu o svojoj slavi mojoj u Egiptu i o svemu što ste vidjeli; onda požurite te oca moga dovedite ovamo!

14 Tada je pao oko vrata svog brata Benjamina i zaplakao; i Benjamin je plakao oko vrata njegovoga.

15 Štoviše, izljubio je svu svoju braću te plakao nad njima; poslije toga braća su njegova razgovarala s njim.

16 A glas se o tome proćuo u domu faraonovu govoreći: "Došla su Josipova braća!" A to se jako svidjelo faraonu i njegovim slugama.

17 Tada je faraon rekao Josipu: "Reci braći svojoj, 'Učinite ovo: natovarite životinje svoje i krenite; idite u zemlju kanaansku,

18 pa uzmite oca svoga i svoje ukućane i dođite k meni; i ja ću *vam* dati dobra zemlje egipatske, te ćete jesti pretilinu zemlje.

19 Sada ti zapovijedam: Učinite ovo: uzmite kola iz zemlje egipatske za malene svoje i za žene svoje, te dovedite oca svoga i dođite.

20 Isto tako ne obazirite se na svoje stvari, jer *su* dobra u svojoj zemlji egipatskoj vaša.' "

21 I sinovi su Izraelovi tako postupili; a Josip im je dao kola, po zapovijedi faraonovoj, i dao ih namirnice za put.

22 Svakome je od njih dao odijelo za presvlačenje, ali je Benjaminu darovao tri stotine srebrnjaka i pet odijela za presvlačenje.

23 A ovako je poslao ocu svojem: deset magaraca natovarenih dobrima Egipta, i deset magarica natovarenih žitom i kruhom i jelom ocu za put.

24 Tada je otpremio braću svoju te su krenuli, a on im je rekao: "Ne svađajte se putem!"

25 Tako su otišli iz Egipta i stigli u zemlju kanaansku k svome ocu Jakovu,

26 pa mu ispriповijedili govoreći: "Josip *je* još živ, i on *je* vladar nad svom zemljom egipatskom!" A Jakovu je srce klonulo, jer im nije povjerovao.

27 A kad su mu ispričali sve riječi

Josipove koje im je izgovorio, i kad je opazio kola što ih je Josip poslao da ga dovezu, oživio je duh njihova oca Jakova.

28 Tada je Izrael rekao: *"To je dovoljno. Moj sin Josip još je živ! Poći ću i vidjeti ga prije nego umrem."*

POGLAVLJE 46 Josip dovodi svoju obitelj u Egipat

1 Tako je Izrael otputovao sa svime što je imao i došao u Beeršebu, te prinio žrtve Bogu oca svoga Izaka.

2 Uto je u noćnim viđenjima Bog progovorio Izraelu i rekao: *"Jakove! Jakove!"* A on je odgovorio: *"Evo me!"*

3 Tada je rekao: *"Ja sam Bog, Bog oca tvoga. Ne boj se otići dolje u Egipat, jer ću ondje od tebe načiniti velik narod."*

4 Ja ću s tobom sići u Egipat i ja ću te zasigurno natrag dovesti; a Josip će ti rukom svojom oči sklopiti."

5 Zatim se Jakov podigao iz Beeršebe; a sinovi Izraelovi su vozili svog oca Jakova i malene svoje i žene svoje u kolima što ih je poslao faraon da ga prevezu,

6 pa su uzeli svoju stoku i svoja dobra koja su nakupili u zemlji kanaanskoj te stigli u Egipat, Jakov i s njim sve sjeme njegovo;

7 svoje sinove i sinove svojih sinova s njim, svoje kćeri i kćeri svojih sinova, i sve svoje sjeme doveo je sa sobom u Egipat.

8 A ovo *su* imena sinova Izraelovih koji su došli u Egipat, Jakov i njegovi sinovi: Jakovljevi prvorođenac Ruben.

9 A sinovi su Rubenovi: Hanok i Palu, i Hezron i Karmi;

10 a sinovi Šimunovi: Jemuel

i Jamin, i Ohad i Jakin, i Zohar i Šaul, sin žene Kanaanke;

11 a sinovi Levijevi: Geršon, Kohat i Merari;

12 a sinovi Judini: Er i Onan, i Šela i Fares i Zerah; ali su Er i Onan umrli u zemlji kanaanskoj; a Faresovi su sinovi bili Hezron i Hamul.

13 A sinovi su Isakarovi: Tola i Fuva, i Job i Šimron;

14 a sinovi Zebulunovi: Sered i Elon i Jahleel.

15 To *su* sinovi Leini koje je Jakovu rodila u Padanaramu, uz njegovu kćer Dinu; njegovih je sinova i njegovih kćeri bilo u svemu trideset i troje osoba.

16 A sinovi su Gadovi: Zifion i Hagi, Šuni i Ezbon, Eri i Arodi i Areli;

17 a sinovi Ašerovi: Jimna i Išua, i Isui i Berija, i Serah njihova sestra; a sinovi Berijini: Heber i Malkiel.

18 To *su* sinovi Zilpini koju je Laban dao svojoj kćeri Lei; a ona ih je rodila Jakovu, *tih* šesnaest osoba.

19 Sinovi Jakovljeve žene Rahele: Josip i Benjamin.

20 A Josipu su se u zemlji egipatskoj rodili Manaše i Efrajim koje mu je rodila Asenata, kći Potifara, svećenika u Onu.

21 A sinovi Benjaminovi: Bela i Beker, i Ašbel i Gera, i Naaman i Ehi, i Roš i Mupim i Hupim i Ard.

22 To *su* sinovi Rahelini koji su se rodili Jakovu, u svemu četrnaest osoba.

23 A Danov sin je Hušim;

24 a sinovi Naftalijevi: Jahzeel i Guni, i Jezer i Šilem.

25 To *su* sinovi Bilhini koju je Laban dao svojoj kćeri Raheli; a ona ih je rodila Jakovu, *bilo* je u svemu sedam osoba.

26 Svih osoba koje su s Jakovom došle u Egipat, što su izašle iz nje-

govih bokova, pored žena Jakovljevih sinova, *bilo je* u svemu šezdeset i šest osoba;

27 i Josipovi sinovi koji su mu se rodili u Egiptu, *bile su* dvije osobe; onih koji su iz doma Jakovljeva otišli u Egipat *bilo je* u svemu sedamdeset osoba.

28 Zatim je poslao Judu pred sobom k Josipu da ga uputi u Gošen. Tako su stigli u gošensku zemlju.

29 Nato je Josip upregnuo svojja kola i pošao u susret u Gošen svom ocu Izraelu; onda mu se pokazao te mu pao oko vrata i dugo plakao oko njegovog vrata.

30 Tada je Izrael rekao Josipu: "Sada, pošto sam vidio tvoje lice, dopusti da umrem, zato što *si* ti još živ."

31 Zatim je Josip rekao braći svojoj i ukućanima svoga oca: "Uzaći ću i dojaviti faraonu te mu reći: 'Moja braća i ukućani oca moga, koji *su bili* u zemlji kanaanskoj, došli su k meni;

32 a ti *su* ljudi pastiri, jer su se bavili napasanjem stoke, pa su došli sa svoja stada i svoja krda i sve što imaju."

33 I dogodit će se, kad vas faraon pozove i kaže: 'Što je vaš zanat?'

34 da ćete odgovoriti: 'Tvoje su sluge ljudi koji su se od mladosti svoje do sada bavili stočarstvom; i mi i očevi naši, da biste mogli prebivati u gošenskoj zemlji, jer *su* svi pastiri Egipćanima gnjusoba."

POGLAVLJE 47 Jakovljeva obitelj seli u Gošen

1 Tada je Josip otišao te izvijestio faraona te rekao: "Moj otac i braća moja i stada njihova i krda njihova sa svime što imaju došli su iz zemlje kanaanske, i evo ih u zemlji gošenskoj."

2 A poveo je neke od svoje braće,

i to petoricu ljudi te ih predstavio faraonu.

3 Onda je faraon upitao braću njegovu: "Što je vaš zanat?", a oni su odgovorili faraonu: "Sluge *su* tvoje pastiri, i mi i očevi naši."

4 Još su rekli faraonu: "Došli smo boraviti u ovu zemlju, jer sluge tvoje nemaju paše za svoja stada, pošto je strašna glad u zemlji kanaanskoj. Stoga te sad molimo, dopusti svojim slugama da prebivaju u zemlji gošenskoj."

5 Nato je faraon odgovorio Josipu govoreći: "Tvoj otac i braća tvoja došli su k tebi;

6 zemlja egipatska je pred tobom. U ono najbolje od te zemlje neka otac tvoj i braća prebivaju; neka prebivaju u zemlji gošenskoj. A ako znaš sposobne ljude među njima, tada postavi nadglednike nad mojom stokom."

7 Zatim je Josip doveo svog oca Jakova te ga postavio pred faraona; a Jakov je blagoslovio faraona.

8 Tada je faraon upitao Jakova: "Koliko *si* ti star?"

9 A Jakov je odgovorio faraonu: "Dana godina moga proputovanja je stotinu i trideset godina; malo *ih* je i zli su bili dani godina života mojega, i nisu dostigli dane godina života očeva mojih u daniima njihovog proputovanja."

10 Zatim je Jakov blagoslovio faraona i otišao od faraona.

11 Tako je Josip smjestio oca svoга i braću svoju i dao im posjed u zemlji egipatskoj, u ono najbolje od te zemlje, u zemlji Ramzesovoj, kako je faraon zapovjedio.

12 Onda je Josip opskrbljivao kruhom oca svoga i braću svoju i sve ukućane oca svoga, prema *njihovim* porodicama.

13 Zatim nije bilo kruha u svoj zemlji, jer je glad *bila* jako strašna, pa je zbog gladi i zemlja egipatska

i zemlja kanaanska bila klonula.

14 Tada je Josip skupio sav novac što se nalazio u zemlji egipatskoj i u zemlji kanaanskoj za žito koje su kupovali; onda je Josip donio novac u faraonov dom.

15 A kad je nestalo novca u zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj, svi su Egipćani dolazili k Josipu i govorili: "Daj nam kruha! Zašto da pomremo pred tobom, jer je nestalo novca?"

16 Nato je Josip odgovorio: "Dajte svoju stoku, pa ću vam ja dati *kruha* za vašu stoku, kad nestane novca."

17 Tako su oni dovodili Josipu svoju stoku, a Josip im je davao kruha *u zamjenu* za konje i za stada i za stoku iz krda i za magarce. I one godine ih je hranio kruhom *u zamjenu* za svu stoku njihovu.

18 Kad je ona godina završila, došli su k njemu druge godine te mu rekli: "Nećemo skrivati od svog gospodara da je naš novac potrošen; i naš gospodar ima krda stoka naše. Nije ništa ostalo pred licem našeg gospodara, osim tijela naših i zemlje naše.

19 Zašto da pred očima tvojim pomremo i mi i zemlja naša? Kupi i nas i našu zemlju za kruh, pa ćemo mi sa zemljom našom postati sluge faraonove; i daj nam sjemena da ostanemo živi i ne pomremo, da ta zemlja ne opusti."

20 Tako je Josip kupio za faraona svu tu zemlju egipatsku, jer je svaki Egipćanin prodao svoje polje, zato što je glad nadvladala nad njima; tako je zemlja postala faraonova.

21 A što se tiče ljudi, njih je preselio u gradove, od *jednoga* kraja egipatskih granica do *drugoga* kraja njegovog.

22 Jedino nije kupio zemlju svećenika, jer su svećenici imali dio

određen od faraona, te su se hranili svojim dijelom što im je faraon dao. Stoga nisu prodavali svoju zemlju.

23 Onda je Josip rekao narodu: "Evo, danas sam za faraona kupio vas i vašu zemlju; evo vam sjeme pa ćete zasijati zemlju.

24 I dogodit će se kad dođe urod da ćete faraonu dati jednu petinu, a četiri će dijela biti vaša: za sjeme za polja, i za hranu vama i onima koji su vaši ukućani, i za hranu vašim malenima."

25 Nato su oni odgovorili: "Ti si nam spasio živote; neka nađemo milost u očima svoga gospodara, pa ćemo biti sluge faraonove."

26 Tada je Josip ustanovio zakon nad egipatskim zemljom, sve do dana današnjega: faraonu pripada jedna petina, osim zemlje svećenika *koja* jedina nije postala faraonova.

27 Tako je Izrael prebivao u zemlji egipatskoj, u gošenskom području; onda su tamo stekli imanja i povećali se te se silno umnožili.

28 A Jakov je u zemlji egipatskoj poživio sedamnaest godina; tako je Jakovljević pun životni vijek bio sto četrdeset i sedam godina.

29 Zatim se približilo vrijeme Izraelu da umre, te je pozvao svoga sina Josipa i rekao mu: "Ako sam sada našao milost u očima tvojim, molim te, stavi ruku svoju pod moje bedro pa postupi ljubavno i iskreno sa mnom: molim te, nemoj me pokopati u Egiptu,

30 nego da legnem dolje sa očevima svojim, a ti me prenesi iz Egipta i pokopaj me u njihovu grobnicu!" A on je rekao: "Postupit ću kako si rekao."

31 Tada je rekao: "Zakuni mi se!" I on mu se zakleo. Onda se Izrael poklonio na uzglavlju postelje.

POGLAVLJE 48
**Jakov blagosilja Efrajima
 i Manašea**

1 I dogodilo se poslije ovih događaja da je *netko* dojavio Josipu: "Evo otac je tvoj bolestan." A on je poveo sa sobom svoja dva sina, Manašea i Efrajima.

2 Netko je dojavio Jakovu i rekao: "Evo k tebi dolazi tvoj sin Josip." A Izrael je smogao snage svoje i sjeo na postelju.

3 Tada je Jakov rekao Josipu: "Bog Svesilni pojavio se predi mnom u Luzu u zemlji kanaanskoj i blagoslovio me,

4 te mi rekao: 'Evo, učinit ću te plodnim i umnožit ću te, i od tebe ću načiniti mnoštvo naroda, a sjemenu ću tvome poslije tebe darovati ovu zemlju u posjed zauvijek.'

5 A sada, oba tvoja sina, Efrajim i Manaše, koji su ti se rodili u zemlji egipatskoj, prije nego sam ja došao k tebi u Egipat, moji *su*, kao Ruben i Šimun bit će moji!

6 I tvoji potomci koji su ti se rodili poslije njih, bit će tvoji; i nazvat će se po imenu svoje braće u baštini svojoj.

7 A što se mene tiče, kad sam došao iz Padana, umrla je Rahela pokraj mene u zemlji kanaanskoj na putu, kad *je bilo* još samo malo puta do Efrate; tako sam je ondje pokopao na putu u Efratu, *to jest* Betlehem."

8 Uto je Izrael opazio Josipove sinove i upitao: "Tko *su* ovi?"

9 A Josip je odgovorio ocu svome: "To *su* moji sinovi koje mi je Bog podario na ovom *mjestu*." Nato je on rekao: "Molim te, dovedi mi ih, pa ću ih blagosloviti."

10 A Izraelu su oči oslabile od starosti, *tako da* nije mogao vidjeti; onda mu ih je približio, a on ih je

poljubio i zagrlio.

11 Tada je Izrael rekao Josipu: "Nisam mislio da ću vidjeti tvoje lice, a evo, Bog mi je pokazao i tvoje sjeme."

12 Onda ih je Josip odmaknuo od njegovih koljena te se naklonio licem svojim do zemlje.

13 Zatim ih je Josip uzeo obojicu, Efrajima svojom desnicom, Izraelu s lijeve strane, a Manašea svojom ljevicom, Izraelu s desne strane, te *ih* približio k njemu.

14 A Izrael je ispružio desnicu svoju te ju položio na glavu Efrajimovu, koji *je bio* mlađi, a svoju ljevicu na Manaševu glavu, *tako* je namjerno namjestio ruke svoje, jer *je* Manaše *bio* prvorodenac.

15 Tako je blagoslovio Josipa te rekao: "Bog, pred kojim su hodili očevi moji Abraham i Izak, Bog koji me hranio cijelog života mojeg do dana današnjega,

16 Anđeo koji me je otkupio od svakoga zla, *neka* blagoslovi dječake! I neka se oni prozovu mojim imenom i imenom mojih očeva Abrahama i Izaka; i neka prerastu u mnoštvo usred zemlje!"

17 A kad je Josip opazio da je njegov otac položio desnicu svoju na Efrajimovu glavu, zamjerilo mu se, pa je podigao očevu ruku da ju premjesti s Efrajimove glave na glavu Manaševu.

18 Onda je Josip rekao ocu svome: "Ne tako, oče moj, jer ovo *je* prvorodenac; položi desnicu svoju na njegovu glavu!"

19 A njegov je otac *to* odbio te rekao: "Znam, sine moj, znam! I on će postati narod, pa će i on biti velik. Ali će doista njegov mlađi brat biti veći od njega, a njegovo će sjeme postati mnoštvo naroda."

20 Tako ih je toga dana blagoslovio, govoreći: "U tebi će se Izrael blagoslivljati, govoreći: Bog te

učinio kao Efrajima i Manašea!" Tako je Efrajima postavio ispred Manašea.

21 Zatim je Izrael rekao Josipu: "Evo, ja umirem, ali Bog će biti s vama i vratit će vas u zemlju vaših očeva.

22 Štoviše tebi sam darovao jedan dio više nego braći tvojoj, što sam ga mačem svojim i lukom svojim uzeo iz ruke Amorejaca."

POGLAVLJE 49

Jakov blagosilja svog sina

1 Zatim je Jakov pozvao svoje sinove i rekao: "Skupite se zajedno, da vam kažem što će vam se dogoditi u posljednje dane;

2 Sakupite se zajedno i čujte, sinovi Jakovljevi, te poslušajte oca svojega, Izraela!

3 Ti si Rubene, prvorodenče moje, moć moja i prvina snage moje; vrstan dostojanstvom i vrstan snagom.

4 Nepostojan kao voda, nećeš se više isticati, jer si se na postelju oca svog popeo; tada si ga okaljao; na moju se postelju on popeo.

5 Šimun i Levi, braća; oruđe okrutnosti je u njihovim obitavalištima.

6 O dušo moja, ne idi u tajne njihove; zboru njihovu, časti moja, ti se ne pridružuj! Jer u srdžbi svojoj čovjeka su pogubili, i u samovolji svojoj porušili zid.

7 Prokleta neka bude srdžba njihova, jer je bila žestoka; i gnjev njihov, jer je bio okrutan! Razdijelit ću ih u Jakovu i raspršiti ih u Izraelu.

8 Judo, ti si onaj koga će braća tvoja hvaliti; ruka tvoja neka bude na vratu tvojim neprijateljima; sinovi oca tvoga tebi će se klanjati.

9 Judo, laviću mladi! Od plijena si se, sine moj, digao. Prignuo se, čučnuo poput lava, i to poput sta-

rog lava; tko ga smije dražiti?

10 Od Jude se žezlo neće udaljiti, ni zakonodavac od nogu njegovih, dok ne dođe Siloh, i narodi će k njemu biti prikupljeni.

11 Magarića svoga za trs vezuje i mladunče magarice svoje za lozu izabranu; on je svoju odjeću oprao u vinu i odijela svoja u krvi od grožđa.

12 Njegove će oči biti crvene od vina, a zubi njegovi bijeli od mlijeka.

13 Zebulun će prebivati uz luku morsku i bit će luka brodovima; a granica će njegova biti uz Sidon.

14 Isakar je jak magarac, polegao je između dva tereta,

15 i vidio da je počinak dobar i da je zemlja ugodna, te je prignuo ramena svoja da nosi i postao je sluga koji plaća danak.

16 Dan će suditi narodu svojem kao jedno od plemena Izraelovih.

17 Dan će biti zmija pokraj puta, guja na stazi što grize konja za zglob, pa konjanik njegov unazad pada.

18 Tvoje spasenje, GOSPODE, iščekivao sam.

19 Gada će čete nadvladati, ali on će na kraju nadvladati.

20 Od Ašera bit će kruha preobilno, i kraljevske poslastice on će donositi.

21 Naftali je košuta puštena; on daje divne riječi.

22 Josip je plodna grana stabla, rodna grana stabla pokraj studenca; mladice mu se preko zida šire.

23 Strijelci su ga silno ražalostili, strijeljali na njega i mrzili ga,

24 ali luk je njegov čvrst ostao, a ruke su njegove ojačale snagom moćnoga Boga Jakovljeva (odande je pastir, kamen Izraelov).

25 Bogom oca tvojega koji će ti pomagati, i po Svesilnom koji će te blagoslivljati blagoslovima odoz-

go s nebesa, blagoslovima iz dubina koji leže odozdo, blagoslovima iz prsiju i utrobe!

26 Blagoslovi oca tvojega nadvladali su blagoslove mojih predaka sve do najviših granica brežuljaka vječnih; oni će biti na glavi Josipovoj i nad tjemnom onoga koji je odijeljen od braće svoje.

27 Benjamin je vuk grabežljiv; lovinu on će jutrom proždrijeti, a navečer plijen dijeliti.

Jakovljeva smrt i pokop

28 To su sva dvanaest plemena Izraelova, a ovo je ono što im je izgovorio njihov otac, te ih blagoslovio; svakoga je blagoslovio prema njegovom blagoslovu.

29 Zatim im je naložio i rekao im: "Ja ću se pridružiti narodu svome; pokopajte me s mojim očevima u špilji što je na polju Efrona Hetita,

30 u špilji koja je na poljani Makpeli, što je ispred Mamre, u zemlji kanaanskoj; koju je Abraham kupio s poljem od Efrona Hetita, kao posjed za grobnicu.

31 Ondje su pokopali Abrahama i njegovu ženu Saru; ondje su pokopali Izaka i njegovu ženu Rebeke, i ondje sam ja pokopao Leu.

32 Kupovina poljane i špilje, koje su ondje, bila je od djece Hetove.

33 A kad je Jakov dovršio zapovijedi svojim sinovima, povukao je noge svoje na postelju i predao duh, te se pridružio svom narodu.

POGLAVLJE 50

1 Tada je Josip pao na lice oca svojega te nad njim zaplakao i izljubio ga.

2 Tada je Josip zapovjedio svojim slugama, liječnicima, da mu oca balzamiraju. Zatim su liječnici balzamirali Izraela.

3 A za njega je bilo navršeno četrdeset dana, jer za toliko dana

to trebaju izvršiti oni koji su balzamirali; i Egipćani su tugovali za njim sedamdeset dana.

4 A kad su prošli dani tugovanja za njim, Josip je rekao ukućanima faraonovim, govoreći: "Ako sam sada našao milost u vašim očima, molim vas, kažite na uši faraonu, govoreći:

5 "Moj me je otac obvezao zakletvom govoreći: 'Evo, ja umirem; u grob moj koji sam iskopao za sebe u zemlji kanaanskoj, ondje me pokopaj!' Stoga, molim te, dopusti mi da odem gore i pokopam oca svoga, pa ću se vratiti."

6 Nato je faraon odgovorio: "Idi gore i pokopaj oca svoga prema onome kako te je zakleo!"

7 Tako je Josip uzašao pokopati oca svoga, a s njim su pošle sve slugе faraonove, starješine njegova doma i sve starješine zemlje egipatske;

8 i sva Josipova kuća i braća njegova te ukućani njegova oca. Jedino su u gošenskoj zemlji ostavili svoje malene, svoja stada i svoja krda.

9 A s njim su uzašla i kola i konjanici, pa je karavana bila vrlo velika.

10 Zatim su stigli do gumna Atadova, što je s one strane Jordana, pa su ondje tugovali velikim i jako žalosnim tužaljicama; tako je on održao sedmodnevno tugovanje za svojim ocem.

11 A kad su stanovnici zemlje, Kanaanci, opazili tugovanje kod gumna Atadova, rekli su: "Ovo je veliko tugovanje za Egipćane!" Zato mu je nadjenuto ime Abelmizraim, što je s druge strane Jordana.

12 Tako su njegovi sinovi postupili kako im je on zapovjedio;

13 jer su ga sinovi njegovi odnijeli u zemlju kanaansku te ga pokopali u špilji na polju Makpeli, ispred Mamre, koju je Abraham

kupio s poljem od Efrona Hetita kao posjed za grobnicu.

14 Zatim se Josip vratio u Egipat: on i braća njegova i svi koji su s njim išli pokopati njegova oca, nakon što je pokopao oca svoga.

15 A kad su Josipova braća vidjela da im je otac umro, rekli su: "Možda nas Josip zamrzi, pa nam doista uzvрати za sve zlo što smo mu učinili.

16 Tako su Josipu poslali glasnika govoreći: "Tvoj je otac prije smrti zapovjedio, govoreći:

17 'Ovako recite Josipu: molim te, sada oprosti prijestup braći svojoj i njihov grijeh jer su ti učinili zlo.' A sada te molimo, oprosti prijestup slugama Boga oca tvoga!" A Josip se rasplakao dok su mu govorili.

18 Zatim su i njegova braća došla te pali pred licem njegovim i rekli: "Evo, tvoje smo sluge!"

19 Nato im je Josip odgovorio: "Ne bojte se! *Jesam* li ja na mjestu Boga?

20 Ali što se vas tiče, vi ste protiv mene smišljali zlo; *ali* je Bog to na-

mijenio na dobro, da ostvari kao što je to dan danas: da sačuva žive mnoge ljude.

21 Stoga se ne bojte! Ja ću vas i vaše malene prehranjivati." Zatim ih je tješio i ljubazno im govorio.

Josipova smrt

22 Tako je Josip prebivao u Egiptu: on i ukućani oca njegova; a poživio je Josip stotinu i deset godina.

23 I Josip je gledao djecu Efrajmovu do trećeg naraštaja; i djeca Makira, Manaševa sina bila su ot hranjena na Josipovim koljenima.

24 Zatim je Josip rekao braći svojoj: "Ja umirem! A vas će Bog sigurno pohoditi i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju za koju se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu."

25 Tada je Josip obvezao zakletvom sinove Izraelove govoreći: "Bog će vas zasigurno pohoditi, a vi morate ponijeti moje kosti odavde!"

26 Tako je Josip umro *kad je bio* star sto i deset godina; zatim su ga balzamirali i položili u lijes u Egiptu.

IZLAZAK

POGLAVLJE 1 Izrael se množi u Egiptu

1 A ovo *su* imena sinova Izraelovih koji su došli u Egipat, svaki sa svojim ukućanima došao je s Jakovom:

2 Ruben, Šimun, Levi i Juda;
3 Isakar, Zebulun i Benjamin,
4 Dan i Naftali, Gad i Ašer.

5 Tako je osoba koje su izašle iz bokova Jakovljevih bilo u svemu sedamdeset osoba, jer je Josip *već* bio u Egiptu.

6 Zatim je Josip umro, i sva braća njegova i sav onaj naraštaj.

7 A sinovi Izraelovi bili su plodni i obilno se povećavali i namnožili te postali neizmjereno moćni; tako se zemlja njima napunila.

Faraon tlači Izraela

8 Tada se nad Egiptom podigao novi kralj koji nije poznao Josipa,

9 pa je narodu svome rekao: "Evo, sinovi *su* Izraelovi narod brojniji i moćniji od nas!

10 Hajde da s njima mudro postupamo da se više ne množe te da se, kada se dogodi kakav rat, ne pridruže našim neprijateljima i da se ne bore protiv nas i *tako* ne odu iz zemlje."

11 Stoga su nad njima postavili nadzornike da ih muče bremenima, pa su za faraona gradili gradove riznice: Pitom i Raamzes.

12 Ali što su ih više mučili, oni su se više množili i širili; onda su se ojadili zbog sinova Izraelovih.

13 Tako su Egipćani surovo tjerali sinove Izraelove da *im* služe,

14 i život su im zagorčavali teškim ropstvom *da rade* sa žbukom i opekotom te svakovrsne poljske poslove, surovo su ih tjerali da *im* služe kod svakog njihovog posla.

15 Zatim je egipatski kralj razgovarao s hebrejskim babicama, od kojih *je* jednoj *bilo* ime Šifra, a drugoj *je* bilo ime Pua,

16 i rekao: "Kada porađate Hebrejke te *ih* vidite na stolicama: ako to *bude* sin, onda ga ubijte; ali ako to *bude* kćer, tada neka živi!"

17 Ali su se babice bojale Boga i nisu postupale kako im je zapovjedio kralj egipatski, nego su mušku djecu ostavljale živu.

18 Onda je kralj egipatski pozvao babice i upitao ih: "Zašto ste tako radile i ostavljale mušku djecu živu?"

19 A babice su odgovorile faraonu: "Zato što Hebrejke nisu kao Egipćanke; pošto su one vitalne te rode prije nego babice dođu k njima."

20 Stoga je Bog babicama dobro činio; tako se narod množio i postao jako moćan.

21 I dogodilo se, zato što su se babice bojale Boga, da im je on napravio domove.

22 Zatim je faraon naložio svem narodu svojem govoreći: "Svakog sina koji se rodi bacite u rijeku, a svaku kćer ostavite živu!"

POGLAVLJE 2 Mojsijevo rođenje

1 Tada je neki čovjek iz doma Levijeva otišao i uzeo za ženu Levijevu kćer.

2 Zatim je žena začela i rodila sina; i kad je vidjela kako *je* on krasi *dijete*, skrivala ga je tri mjeseca.

3 A kada ga nije više mogla skrivati, pribavila mu je kovčeg od šaši i premazala ju paklinom i smolom, te je u nju stavila dijete i položila ga među vodene ljljane na ivici rijeke.

4 A njegova je sestra stajala po-

dalje da bi saznala što će mu se dogoditi.

5 Uto je kći faraonova sišla da se okupa na rijeci, a njene su sluškinje šetale uz obalu rijeke; i kad je opazila kovčeg među vodenim ljljanima, poslala je sluškinju svoju da ju donese.

6 A kad ju je otvorila, opazila je dijete i, gle, beba je plakala, te se nad njom sažalila i rekla: "To je jedno od hebrejske djece."

7 Nato je njegova sestra upitala faraonovu kćer: "Hoćeš li da odem i potražim ti dojilju među Hebrejkama, da doji dijete za tebe?"

8 A kći joj je faraonova odgovorila: "Idi!" I djevojka je otišla i pozvala majku djetetovu.

9 Tada joj je faraonova kći rekla: "Uzmi ovo dijete i doji mi ga, a ja ću ti davati plaću." I žena je uzela dijete te ga je dojila.

10 Tako je dijete poraslo pa ga je odvela faraonovoj kćeri; i on je postao njen sin, a ona mu nadjenula ime Mojsije i rekla: "Zato što sam ga izvadila iz vode."

Mojsije bježi u Midiju

11 I dogodilo se u one dane, kad je Mojsije odrastao, da je otišao k braći svojoj i pogledao na njihova bremena; uto je opazio kako Egipćanin tuče Hebreja, jednog od braće njegove.

12 Onda je pogledao amo tamo, pa kad je vidio da nema nikoga, ubio je Egipćanina i sakrio ga u pijesak.

13 A kad je izašao drugi dan, gle, svađala su se dva muškarca Hebreja; onda je upitao onog koji je krivo postupio: "Zašto tučeš druga svoga?"

14 Nato je on odgovorio: "Tko je tebe postavio knezom i sucem nad nama? Namjeravaš li me ubiti kao što si ubio Egipćanina?" Tada se

Mojsije prestrašio i rekao: "Za to se zasigurno doznalo!"

15 A kad je to čuo faraon, nastojao je Mojsija pogubiti, ali je Mojsije pobjegao od lica faraona te se nastanio u zemlji midijanskoj. I sjeo je pokraj zdenca.

16 A midijanski je svećenik imao sedam kćeri; i one su došle i zagrabile vodu i napunile pojila, da napoje stado oca svoga.

17 Uto su došli pastiri i otjerali ih; ali je Mojsije ustao i pomogao im i napojio im stado.

18 A kad su stigle k svome ocu Reuelu, on ih je upitao: "Kako ste danas došli tako brzo?"

19 A one su odgovorile: "Egipćanin nas je izbavio iz ruke pastirā; onda nam je i zagrabio dovoljno vode i napojio stado."

20 Nato je on rekao svojim kćerima: "A gdje je on? Zašto ste ostavile čovjeka? Pozovite ga da jede kruha."

21 Tako je Mojsije bio voljan boraviti kod toga čovjeka, a on je dao Mojsiju svoju kćer Ziporu.

22 Zatim je ona rodila sina, i on mu je nadjenao ime Geršom, jer je rekao: "Bio sam tuđinac u tuđoj zemlji."

Bog čuje uzdahe Izraelove

23 I dogodilo se tijekom vremena da je umro kralj egipatski, a sinovi Izraelovi su uzdisali zbog ropstva i vapili, i njihov je vapaj uzlazio k Bogu zbog ropstva.

24 I Bog je čuo njihovo stenjanje, i sjetio se Bog svog saveza s Abrahamom, s Izakom i s Jakovom.

25 Tako je Bog pogledao na sinove Izraelove, i Bog je imao obzira prema njima.

POGLAVLJE 3 Gorući grm

1 Tada je Mojsije čuvao stado

svoga tasta Jitra, midijanskog svećenika, te je poveo stado iza pustinje i stigao do gore Božje, *sve* do Horeba.

2 Uto se Anđeo GOSPODNJI pojavio pred njim u gorućem plamenu usred grma; a on je promatrao i, gle, grm je plamenom gorio! Ali grm nije sagorijevao.

3 Onda je Mojsije rekao: "Sada ću svratiti i promotriti ovaj sjajan prizor: zašto grm ne sagorijeva."

4 A kad je GOSPOD vidio kako svraća promotriti, Bog ga je pozvao usred grma i rekao: "Mojsije, Mojsije!" A on je odgovorio: "Evo me!"

5 Tada mu je rekao: "Ne približuj se ovamo! Izuj svoju obuću s nogu, jer mjesto na kojem stojiš sveto *je* tlo!"

6 Nadalje mu je rekao: "Ja *sam* Bog oca tvojega: Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi." A Mojsije je sakrio lice svoje, jer se uplašio promatrati Boga.

7 Zatim mu je GOSPOD rekao: "Doista sam vidio muku naroda svoga koji *je* u Egiptu i čuo sam njegov vapaj zbog nadzornika njegovih; jer poznajem muke njihove,

8 te sam sišao izbaviti ga iz ruke Egipćana i odvesti ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju, u zemlju kojom teče mlijeko i med, u mjestu Kanaanaca i Hetita, Amorejaca i Perizana i Hivijaca i Jebusejaca.

9 Stoga sada, evo, vapaj sinova Izraelovih do mene uzlazi, a vidio sam ja i ugnjetavanje kojim ih Egipćani ugnjetavaju.

10 Zato sada, dođi, pa ću te poslati k faraonu da narod moj, sinove Izraelove, izvede iz Egipta!"

11 Nato je Mojsije rekao Bogu: "Tko *sam* ja da odem k faraonu i izvedem sinove Izraelove iz Egipta?"

12 A on mu je odgovorio: "Ja ću zasigurno biti s tobom, a ovo će ti

biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu ćete služiti na ovoj gori."

13 Onda je Mojsije upitao Boga: "Evo, *kada* dođem k sinovima Izraelovim te im kažem da me je Bog očeva vaših poslao k vama, i oni me upitaju: 'Kako mu *je* ime?' Što ću im odgovoriti?"

14 Tada je Bog odgovorio Mojsiju: "JA SAM KOJI JESAM!" Zatim je rekao: "Ovako kaži sinovima Izraelovim: 'JA JESAM poslao me k vama.' "

15 A Bog je nadalje rekao Mojsiju: "Ovako kaži sinovima Izraelovim: 'GOSPOD, Bog vaših očeva, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, poslao me k vama. To mi *je* ime zauvijek, i ovo *je* moj spomen za sve naraštaje.'

16 Idi, te okupi starješine Izraelove pa im reci: 'GOSPOD, Bog očeva vaših, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljevi, pojavio se preda mnom govoreći: Ja sam vas zasigurno pohodio i *vidio* sam to što su vam činili u Egiptu,

17 te sam rekao: Izvest ću vas iz egipatske tjeskobe u zemlju Kanaanaca i Hetita i Amorejaca i Perizana i Hivijaca i Jebusejaca, u zemlju kojom teče mlijeko i med!'

18 I oni će poslušati tvoj glas; i onda pođi, ti i starješine Izraelove, kralju egipatskom te mu reci: 'GOSPOD, Bog Hebreja susreo nas je! A sada te zaklinjemo, dopusti nam otići tri dana puta u pustinju, da možemo žrtvovati GOSPODU, Bogu svojemu.'

19 A ja sam siguran da vas egipatski kralj neće pustiti da ođete; ne, ni po moćnoj ruci.

20 Tada ću ja ispružiti ruku svoju i Egipat udariti svim čudesima svojim što ću ih usred njega činiti; i nakon toga on će vas pustiti.

21 I dat ću da ovaj narod nađe

naklonost u očima Egipćana, pa će se dogoditi da kada pođete, neće te otići praznih *ruku*.

22 Ali neka svaka žena zatražiti od svoje bližnje i od one koja bora- vi u kući svojoj srebrni nakit i zlat- ni nakit, i odjeću, pa *ih* stavite na sinove svoje i na kćeri svoje. Tako ćete Egipćane opljačkati."

POGLAVLJE 4 Bog Mojsiju daje znakove

1 Nato je Mojsije odgovorio i rekao: "Ali, oni mi, evo, neće po- vjerovati niti će poslušati glas moj, nego će reći: 'Nije se GOSPOD po- javio pred tobom.'"

2 Tada ga je GOSPOD upitao: "Što ti je to u ruci?" A on je odgo- vorio: "Štap."

3 Onda mu je rekao: "Baci ga na zemlju!" I bacio ga je na zemlju i on je postao zmija, a Mojsije je pred njom pobjegao.

4 Zatim je GOSPOD rekao Moj- siju: "Ispruži svoju ruku i uhvati je za rep." I on je ispružio ruku svoju te ju uhvatio, a ona je postala štap u ruci njegovoj.

5 "Tako da mogu vjerovati da se GOSPOD, Bog očeva njihovih, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi, pojavio pred tobom."

6 Tada mu je GOSPOD nadalje rekao: "Uvuci svoju ruku u njedra svoja!" I on je uvukao svoju ruku u njedra svoja; a kad ju je izvukao, gle, ruka mu je *bila* gubava poput snijega.

7 Zatim je rekao: "Stavi ponovo svoju ruku u njedra svoja!" I on je stavio ponovo ruku svoju u njedra svoja; onda ju je izvukao iz svojih njedara i, evo, pretvorila se opet kao i *ostalo* tijelo njegovo.

8 I dogodit će se, ako ti ne povje- ruju ni ne poslušaju glasa prvog znaka, onda će povjerovati glasu narednog znaka.

9 I dogodit će se, ako ne povjeru- ju ni u ta dva znaka ni ne poslušaju glasa tvoga, tada ti zahvati vode iz rijeke i prolj je na suhu *zemlju*, pa će voda što ćeš je zahvatiti iz rijeke, na suhoj *zemlji* postati krv."

10 Nato je Mojsije odgovorio GOSPODU: "Gospodaru moj, ja nisam rječit; ni prije *nisam bio*, niti otkad si progovorio slugi svoje- mu, nego *sam* spor u govoru i spor na jeziku."

11 A GOSPOD ga je upitao: "Tko je stvorio čovjeku usta? Ili, tko ga je stvorio nijemim, ili gluhim, ili da vidi, ili slijepa? Zar ne ja, GOSPOD?"

12 Stoga sada, idi, i ja ću biti s ustima tvojim i poučavati te što ćeš govoriti!"

13 A on je odgovorio: "Gospoda- ru moj, molim te, pošalji po ruka- ma *onoga koga* ti želiš poslati!"

14 Tada je srdžba GOSPODNJA planula na Mojsija te je rekao: "Nije li Aron, Levijevac, brat tvoj? Znam da on može vješto govoriti. A k tome, gle, on ti izlazi u susret, i kad te vidi, razveselit će se u srcu svojemu.

15 Onda ti govori njemu i stav- ljaj riječi u usta njegova, a ja ću biti s tvojim ustima i s njegovim usti- ma te vas poučavati što ćete raditi.

16 Tako će on biti tvoj govornik za narod; i on će biti, *baš* on će biti tebi umjesto usta, a ti ćeš njemu biti umjesto Boga.

17 I uzmi u ruku svoju ovaj štap! Njime ćeš činiti znakove.

Mojsije se vraća u Egipat

18 Zatim je Mojsije otišao i vratio se svom tastu Jitru pa mu rekao: "Molim te, dopusti mi da se vra- tim braći svojoj u Egipat i vidim jesu li još živi." A Jitro je odgo- vorio Mojsiju: "Pođi u miru!"

19 Tada je GOSPOD rekao Moj- siju u Midijanu: "Idi, vrati se u

Egipat, jer su pomrli svi koji su tražili tvoj život!"

20 Tako je Mojsije poveo ženu svoju i sinove svoje i posjeo ih na magarca te pošao nazad u zemlju egipatsku. I uzeo je Mojsije štap Božji u ruku svoju.

21 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Kad se vratiš u Egipat, pazi da pred faraonom učiniš sva čudesa koja sam ti stavio u ruku tvoju; ali ja ću otvrdnuti srce njegovo, da ne pusti narod da ode.

22 Onda ti reci faraonu: 'Ovako govori GOSPOD: Izrael je moj sin, baš moj prvorodenac;

23 i kažem ti: pusti sina moga da ode, da mi može služiti; a ako odbiješ pustiti ga, evo, ja ću pogubiti tvog sina, baš prvorodenca tvoga.'"

24 I dogodilo se na putu u svratište da ga je GOSPOD susreo i nastojao ga ubiti.

25 Uto je Zipora uzela oštar kamen i na svom sinu obrezala prepucij pa ga je bacila na njegove noge i rekla: "Ti si mi doista krvav muž!"

26 Tako ga je pustio da ide; tada je ona rekla: "Ti si krvav muž zbog obrezanja!"

27 Zatim je GOSPOD rekao Aroonu: "Pođi u pustinju u susret Mojsiju!" I on je otišao i s njim se susreo na gori Božjoj, te ga je poljubio.

28 Onda je Mojsije ispričao Aroonu sve riječi od GOSPODA koji ga je poslao, i sve znakove koje mu je zapovjedio.

29 Zatim su Mojsije i Aron otišli i okupili sve starješine sinova Izraelovih.

30 Tada je Aron izgovorio sve riječi što ih je GOSPOD govorio Mojsiju te učinio znakove pred očima naroda.

31 Tako je narod povjerovao; a kad su čuli da je GOSPOD pohodio sinove Izraelove i pogledao na njihovu muku, tada su pognuli

svoje glave i iskazali štovanje.

POGLAVLJE 5

Faraon još više tlači Izraela

1 A poslije toga su Mojsije i Aron ušli i rekli faraonu: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode da mi u pustinji održi svetkovinu!'"

2 A faraon je odgovorio: "Tko je GOSPOD da budem poslušan glasu njegovom i pustim Izraela da ode? Ja ne poznajem GOSPODA niti ću pustiti Izraelu da ode."

3 Nato su oni rekli: "Susreo nas je Bog Hebreja; molimo te, pusti nas da odemo tri dana puta u pustinju i žrtvujemo GOSPODU, Bogu svom, da ne navali na nas kugom ili mačem."

4 Onda im je egipatski kralj rekao: "Zašto vi, Mojsije i Arone, odvrćate narod od njegovih poslova? Idite na svoju tlaku!"

5 Zatim je faraon rekao: "Evo, sada je u zemlji mnogo ljudi, a vi činite da se oni odmaraju od svoje tlake."

6 Tako je faraon istog dana zapovjedio nadzornicima naroda i njegovim poslužiteljima, govoreći:

7 "Ne dajte više ljudima slame kao do sada da rade opeku; neka idu i sami sebi skupljaju slamu.

8 Zatim im odredite istu količinu opeka koje su do sada radili; ne smanjujte ništa od toga, jer su besposličari. Stoga vape govoreći: 'Pusti nas da odemo i žrtvujemo Bogu svome!'

9 Natovarite na te ljude više posla da rade tako, i neka se oni ne obaziru na isprazne riječi."

10 Onda su nadzornici naroda i njegovi poslužitelji izašli i rekli narodu govoreći: "Ovako govori faraon: 'Ja vam neću davati slamu.

11 Idite, nabavite slamu gdje god je možete naći, ali vam se po-

sao neće smanjiti.' "

12 Tako se narod raspršio po svoj zemlji egipatskoj da umjesto slame skuplja strnjiku.

13 Tada su *ih* nadzornici požurali govoreći: "Ispunite svoju zadaću, *svoj* svakodnevni zadatak kao u vrijeme dok je bilo slame!"

14 A poslužitelji sinova Izraelovih koje su faraonovi nadzornici postavili nad njima, tukli su *ih* i zahtijevali: "Zašto niste ni jučer ni danas ispunili svoj zadatak pravljenja opeka kao prije?"

15 Onda su poslužitelji sinova Izraelovih otišli k faraonu i zavapili govoreći: "Zašto tako postupiš sa slugama svojim?"

16 Tvojim slugama se *više* ne daje slama, a oni nam kažu: 'Napravite opeku!' Evo, i tuku slugu tvoje, ali je krivnja na tvojim ljudima!"

17 A on je odgovorio: "Vi *ste* besposličari! Vi *ste* besposličari! Stoga govorite: 'Pusti nas da odemo i zrtvujemo GOSPODU!'

18 Zato sada, idite i radite, jer vam se slama neće davati! Ipak morate dostaviti tu količinu opeke."

19 Tada su poslužitelji sinova Izraelovih shvatili *da su* u lošoj *situaciji*, nakon što im je rečeno: "Ne smijete smanjiti *količinu* opeke za svoj dnevni zadatak!"

20 A kad su otišli od faraona, sreli su Mojsija i Arona koji su stajali na putu,

21 te su im rekli: "Neka vas GOSPOD pogleda i prosudi, zato što ste ogadili naš miris u očima faraonovim i u očima sluga njegovih; u ruke ste im mač stavili da nas pogube."

22 Tada se Mojsije vratio GOSPODU i upitao: "Gospodaru, zašto si *tako* zlo postupao s narodom ovim? Zašto si me poslao?"

23 Jer otkako sam izašao pred faraona da u ime tvoje govorim, on

je ovom narodu zlo činio; i ti nisi svoj narod uopće izbavio."

POGLAVLJE 6

Bog obećaje izbavljenje

1 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Sada ćeš vidjeti što ću ja učiniti faraonu; jer će ih on pod snažnom rukom pustiti da odu, i pod snažnom će ih rukom iz zemlje istjerati."

2 Zatim je Bog govorio Mojsiju i rekao mu: "Ja *sam* GOSPOD!"

3 A pojavio sam se pred Abrahamom, Izakom i Jakovom pod *imenom* Bog Svesilni; ali svojim imenom JEHOVAH nisam se njima obznanio.

4 Tada sam i savez svoj s njima sklopio da im podarim zemlju kanaansku, zemlju njihova proputovanja, gdje su bili tuđinci.

5 I ja sam isto tako čuo stenjanje sinova Izraelovih koje Egipćani drže u ropstvu i sjetio sam se svoga saveza.

6 Stoga kaži sinovima Izraelovima: ja *sam* GOSPOD; i ja ću vas izvesti ispod bremena Egipćana i osloboditi vas od ropstva njihova, te vas otkupiti ispruženom mišicom i silnim osudama.

7 I uzet ću vas za svoj narod i bit ću vam Bog, pa ćete spoznati da *sam* ja GOSPOD, vaš Bog koji vas oslobađa ispod bremena egipatskih.

8 I dovest ću vas u zemlju za koju sam se zakleo da ću je podariti Abrahamu, Izaku i Jakovu; i predat ću vam je u baštinu, ja *sam* GOSPOD."

9 Zatim je Mojsije tako rekao sinovima Izraelovima, ali oni nisu poslušali Mojsija zbog patnje duha i okrutnog ropstva.

10 Onda je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

11 "Idi, reci faraonu kralju egi-

patškome da pusti sinove Izraelove iz svoje zemlje!"

12 A Mojsije je rekao pred GOSPODOM govoreći: "Evo, sinovi Izraelovi me nisu poslušali; kako će me onda faraon čuti kad *sam* neobrezanih usana!"

13 Zatim je GOSPOD govorio Mojsiju i Aronu, i davao im nalog za sinove Izraelove i za faraona, kralja egipatskog, da se izvedu sinovi Izraelovi iz zemlje egipatske.

Rodoslovlje Mojsija i Arona

14 Ovo *su* poglavari domova očeva njihovih. Sinovi Rubena, Izraelova prvorođenca: Hanok i Palu, Hezron i Karmi. Ovo *su* porodice Rubenove.

15 A sinovi *su* Šimunovi: Jemuel i Jamin, Ohad i Jakin, Zohar i Šaul, sin Kanaanke. Ovo *su* porodice Šimunove.

16 Ovo *su* imena Levijevih sinova po njihovim naraštajima: Geršon, Kohat i Merari. A godina života Levija *bilo* je sto trideset i sedam godina.

17 Sinovi *su* Geršonovi: Libni i Šimi po svojim porodicama.

18 A sinovi Kohatovi: Amram i Izhar, Hebron i Uziel; a godina života Kohata *bilo* je sto trideset i tri godine.

19 A sinovi *su* Merarijevi: Mahali i Muši; to *su* Levijeve porodice po svojim naraštajima.

20 A Amram je uzeo za ženu očevu sestru Jokebedu, a ona mu je rodila Arona i Mojsija; a godina života Amramu *bilo* je sto trideset i sedam godina.

21 A sinovi *su* Izharovi: Korah i Nefeg i Zikri.

22 A sinovi Uzielovi: Mišael i Elzafan i Zitri.

23 A Aron je uzeo za ženu Eliševu, kćer Aminadabovu, Nahšonovu sestru, i ona mu je rodila Na-

daba i Abihua, Eleazara i Itamara.

24 A sinovi *su* Korahovi: Asir i Elkana i Abijasaf. To su porodice Korahove.

25 A Aronov je sin Eleazar uzeo za ženu *jednu* od Putielovih kćeri, i ona mu je rodila Pinhasa. To *su* poglavari levitskih očeva prema njihovim porodicama.

26 To *su* Aron i Mojsije kojima je GOSPOD rekao: "Izvedite sinove Izraelove iz zemlje egipatske po njihovim vojskama!"

27 Ovi su govorili faraonu, kralju egipatskom, da sinove Izraelove izvedu iz Egipta. To *su* ti Mojsije i Aron.

28 I dogodilo se u dan kad je GOSPOD govorio Mojsiju u zemlji egipatskoj

29 da je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći: "Ja *sam* GOSPOD! Reci faraonu, kralju egipatskom, sve što ti ja kažem!"

30 A Mojsije je rekao pred GOSPODOM: "Gle, ja *sam* neobrezanih usana, pa kako će me faraon poslušati?"

POGLAVLJE 7

Mojsije i Aron pred faraonom

1 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Gledaj! Učinio sam te bogom za faraona, a brat tvoj Aron bit će tvoj prorok.

2 Ti govori sve što ti ja zapovijedam, a tvoj će brat Aron govoriti faraonu da otpusti sinove Izraelove iz svoje zemlje.

3 A ja ću otvrdnuti faraonu srce i umnožiti svoje znakove i svoja čudesu u zemlji egipatskoj.

4 Ali vas faraon neće poslušati, da bih ja podigao ruku svoju na Egipat te izveo svoje vojske, narod svoj, sinove Izraelove, iz zemlje egipatske, uz silnu osudu.

5 Tada će Egipćani spoznati da *sam* ja GOSPOD, kad ispružim

ruku svoju na Egipat i izvedem sinove Izraelove iz njihove sredine.”

6 Tako su Mojsije i Aron učinili kako im je GOSPOD zapovjedio, tako su postupili.

7 Tada *je* Mojsije *bio* star osamdeset godina, a Aron *je bio* star osamdeset i tri godine, kad su s faraonom razgovarali.

8 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu govoreći:

9 “Kad vam faraon progovori govoreći: “Pokažite neko čudo za sebe!”, onda ti reci Aronu: ‘Uzmi svoj štap i baci ga pred faraona i postat će zmija!’”

10 Tada su Mojsije i Aron ušli k faraonu i učinili tako kako im je GOSPOD zapovjedio. A Aron je pred faraona i pred slugu njegove bacio svoj štap, i on je postao zmija.

11 Zatim je faraon isto tako dozvao mudrace i vračare; a egipatski čarobnjaci, i oni su isto tako učinili svojim čarolijama,

12 jer je svaki bacio svoj štap te su oni postali zmije, ali je Aronov štap progutao njihove štapove.

13 Zatim je otvrdnuo srce faraonovo tako da ih nije poslušao, kako je GOSPOD rekao.

Prva pošast – voda pretvorena u krv

14 Onda je GOSPOD rekao Mojsiju: “Faraonu *je* srce otvrdnulo: odbija pustiti narod da ode.

15 Pođi k faraonu ujutro; gle on izlazi k vodi pa ti stani na ivicu rijeke kada dođe, i uzmi u ruku svoju štap što se pretvorio u zmiju,

16 pa mu ti reci: ‘GOSPOD, Bog Hebreja, poslao me k tebi, govoreći: Pusti narod moj da ode, da mi u pustinji služi; a ti, evo, dosad nisi poslušao.

17 Ovako govori GOSPOD: Po ovome ćeš spoznati da *sam* ja GOSPOD. Gledaj! Štapom koji mi

je u ruci udarit ću po vodi što *je* u rijeci, i ona će se pretvoriti u krv.

18 Tako će ribe u rijeci uginuti i rijeka će se usmrđjeti, pa će se Egipćanima gaditi piti vodu iz rijeke.”

19 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: “Kaži Aronu: Uzmi svoj štap i ispruži ruku svoju povrh voda egipatskih, povrh njihovih potoka, povrh njihovih rijeka, povrh njihovih jezeraca, i povrh svih njihovih dotoka vode, da postanu krv; i neka bude krvi po svoj zemlji egipatskoj, i u *posudama* drvenim i u *posudama* kamenim.”

20 Onda su Mojsije i Aron postupili tako kako im je GOSPOD zapovjedio. Tada je on podigao štap i, pred očima faraona i pred očima njegovih slugu, udario po vodi u rijeci, i sva se voda što *je bila* u rijeci pretvorila u krv.

21 Tada *su* ribe koje *su bile* u rijeci uginule i rijeka se usmrđjela, pa Egipćani nisu mogli piti vodu iz rijeke; i bilo je krvi po svoj zemlji egipatskoj.

22 Zatim su egipatski čarobnjaci svojim čarolijama tako učinili; i faraonovo je srce otvrdnulo pa ih nije poslušao, kako je GOSPOD rekao.

23 Onda se faraon okrenuo i otišao u svoj dom, i nije ni to uzeo k srcu svome.

24 Zatim su svi Egipćani kopali oko rijeke zbog vode za piće, jer nisu mogli piti vodu iz rijeke.

25 Tako se navršilo sedam dana nakon što je GOSPOD udario rijeku.

POGLAVLJE 8

Druga pošast - žabe

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: “Idi k faraonu te mu reci: ‘Ovako govori GOSPOD: Pusti narod moj da ode da mi služi.

2 A ako *ga* odbiješ pustiti, evo, ja

ću svu tvoju zemlju udariti žabama,

3 pa će rijeka provrvjeti žabama; one će se uspinjati i ući u dom tvoj, i u tvoju spavaću sobu, i na tvoju postelju, i u kuće slugu tvojih i na narod tvoj, i u tvoje peći i tvoje naćve.

4 Tako će žabe skakati i po tebi i po narodu tvome i po svim tvojim slugama.' "

5 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Reci Aronu: 'Ispruži svoju ruku sa štapom svojim povrh potoka, povrh rijeka i povrh jezeraca, i učini da u zemlji egipatskoj izađu žabe!'"

6 Uto je Aron ispružio ruku svoju povrh voda egipatskih, i žabe su izašle i prekrile zemlju egipatsku.

7 Onda su egipatski čarobnjaci svojim čarolijama tako učinili, i doveli žabe na zemlju egipatsku.

8 Zatim je faraon pozvao Mojsija i Arona te rekao: "Žamolite GOSPODA da ukloni žabe od mene i naroda moga, pa ću pustiti narod da ode žrtvovati GOSPODU."

9 Nato je Mojsije upitao faraona: "Slava ti nada mnom: kada da zamolim za tebe i za slugе tvoje i za tvoj narod, da ukloni žabe od tebe i tvojih domova, da ostanu samo u rijeci?"

10 A on je rekao: "Sutra." Tada mu je ovaj odgovorio: "Neka bude po riječi tvojoj, da spoznaš kako nitko nije kao GOSPOD, naš Bog.

11 I žabe će se udaljiti od tebe i domova tvojih, i od tvojih slugu i od naroda tvoga; one će ostati samo u rijeci."

12 Zatim su Mojsije i Aron otišli od faraona; onda je Mojsije zava pio GOSPODU zbog žaba koje je doveo na faraona,

13 i GOSPOD je učinio prema riječi Mojsijevoj, pa su žabe izginule iz kuća, iz sela i iz polja.

14 Tako su ih zgrtali na gomile, i zemlja se usmrdjela.

15 Ali kad je faraon vidio da je nastalo olakšanje, otvrdnuo je srce svoje te ih nije poslušao, kako je GOSPOD rekao.

Treća pošast - uši

16 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Reci Aronu: 'Ispruži svoj štap i udari prah na zemlji, da se po svoj zemlji egipatskoj pretvori u uši!'"

17 I tako su učinili: jer je Aron ispružio ruku svoju sa štapom svojim i udario prah na zemlji, i nastale su uši po ljudima i životinjama, i sva prašina zemlje postala je uš, po svoj zemlji egipatskoj.

18 Onda su čarobnjaci činili isto tako svojim čarolijama da bi izrodili uši, ali nisu mogli; tako su uši bile na ljudima i na životinjama.

19 Tada su čarobnjaci rekli faraonu: "Ovo je prst Božji!" Ali je srce faraonovo otvrdnulo, pa ih nije poslušao, kako je GOSPOD rekao.

Četvrta pošast – krilati kukci

20 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ustani rano ujutro i stupi pred faraona; evo, on izlazi k vodi te mu reci: 'Ovako govori GOSPOD: Pusti narod moj da ode da mi služi!

21 Inače, ako ne pustiš narod moj da ode, evo, poslat ću rojeve *krilatih kukaca* na tebe, i na slugе tvoje, i na tvoj narod i na tvoje kuće; tako će kuće Egipćana, pa i tlo na kojem se nalaze, biti pune rojeva *krilatih kukaca*.

22 A ja ću toga dana izdvojiti gošensku zemlju u kojoj prebiva narod moj, da rojevi *krilatih kukaca* neće biti ondje, da na kraju spoznaš da *sam* ja GOSPOD usred zemlje.

23 Tako ću učiniti podjelu između svoga naroda i tvoga naroda; taj će se znak sutra dogoditi.' "

24 I GOSPOD je tako učinio, pa se veliki roj *krilatih kukaca* spustio u faraonov dom i u domove njegovih slugu i na svu zemlju egi-

patsku; zemlja je bila iskvarena zbog rojeva *krilatih kukaca*.

25 Tada je faraon pozvao Mojsija i Arona te rekao: "Idite, žrtvujte Bogu svojem u ovoj zemlji!"

26 Nato je Mojsije odgovorio: "Nije dolično tako postupiti; jer mi žrtvujemo GOSPODU, Bogu svojem, *što je Egipćanima gnjusobno; gle, hoćemo li pred njihovim očima žrtvovati što je Egipćanima gnjusno? I, neće li nas oni kamenovati?*

27 Mi ćemo otići u pustinju tri dana puta i žrtvovati GOSPODU, Bogu svojem, kako će nam zapovjediti."

28 Onda je faraon rekao: "Pustit ću vas da odete da u pustinji žrtvujete GOSPODU, Bogu svojem, samo ne idite daleko; zamolite za mene!"

29 A Mojsije je odgovorio: "Evo, odlazim od tebe pa ću usrdno moliti GOSPODA da se sutra rojevi *krilatih kukaca* udalje od faraona, od slugu njegovih i od naroda njegova. Ali neka faraon više ne vara, ne puštajući narod da ode žrtvovati GOSPODU."

30 Tako je Mojsije otišao od faraona i usrdno molio GOSPODA.

31 I GOSPOD je učinio prema Mojsijevoj riječi, pa je od faraona, od njegovih slugu i od naroda njegova uklonio rojeve *krilatih kukaca*; da ni jedan nije ostao.

32 Ali je faraon i ovaj put otvrdnuo srce svoje, te nije pustio narod da ode.

POGLAVLJE 9

Peta pošast – strašna stočna kuga

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Idi k faraonu i reci mu: 'Ovakvo govori GOSPOD, Bog Hebreja: Pusti narod moj da ode i da mi služi;

2 jer ako *ga* odbiješ pustiti i još *ga* budeš zadržavao,

3 evo, ruka će se GOSPODNJA spustiti na tvoju stoku *što je* u polju: na konje, na magarce, na deve, na goveda i na ovce; *bit će* vrlo strašna stočna kuga.

4 A GOSPOD će izdvojiti stoku Izraelovu od stoke egipatske, te ništa od svega što pripada sinovima Izraelovim neće uginuti.' "

5 Tada je GOSPOD odredio vrijeme govoreći: "Sutra će GOSPOD ovo izvršiti u zemlji."

6 I GOSPOD je to učinio sutradan, pa je sva stoka egipatska uginula, ali od stoke sinova Izraelovih nije uginulo ni jedno.

7 Onda je faraon poslao *da se vidi* i gle, ni jedno *grlo* od stoke Izraelaca nije uginulo. Ali je faraonovo srce otvrdnulo, i nije pustio narod da ode.

Šesta pošast - čirevi

8 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu: "Zagrabite sebi pune pregršti pepela iz peći, i neka *ga* Mojsije pred faraonovim očima rasprši prema nebu,

9 pa će nastati sitna prašina po svoj zemlji egipatskoj; onda će čirevi s oteklinama izbiti na ljudima i na životinjama svuda po cijeloj egipatskoj zemlji.

10 Tako su oni zagrabili pepela iz peći i stupili pred faraona; onda *ga* je Mojsije raspršio prema nebu, te su na ljudima i na životinjama izbijali čirevi s oteklinama.

11 A čarobnjaci nisu mogli stupiti pred Mojsija zbog čireva, jer su na čarobnjacima i na svim Egipćanima bili čirevi.

12 Ali je GOSPOD otvrdnuo faraonovo srce, pa ih nije poslušao, kako je GOSPOD rekao Mojsiju.

Sedma pošast - kuga

13 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ustani rano ujutro i stupi pred

faraona pa mu reci: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Hebreja: Pusti narod moj da ode da mi služi,

14 jer ću ovaj put poslati sve svoje pošasti na tvoje srce i na tvoje sluge i na narod tvoj, da spoznaš kako nitko na svoj zemlji nije kao što sam ja.

15 Jer ću sada ispružiti ruku svoju da tebe i narod tvoj udarim kugom, pa ćeš biti istrijebljen sa zemlje.

16 I doista sam te zato podigao, da na tebi pokažem svoju snagu i da se moje ime objavi po cijelom svijetu.

17 Zar se ti još uvijek uzdižeš protiv naroda mogega, jer ga ne puštaš da ode?

18 Evo, sutra ću u to doba pustiti vrlo tešku tuču kakve nije bilo u Egiptu otkako je utemeljen pa sve do sada.

19 Stoga sada pošalji da se skupi stoka tvoja i sve što imaš u polju; jer će tuča pasti na svakoga čovjeka i životinju što se nađu u polju i ne budu uvedeni u kuću, pa će poginuti."

20 Onaj koji se među slugama faraonovim bojao riječi GOSPOD-NJE, utjerao je svoje sluge i svoju stoku u kuće;

21 a onaj koji nije mario za riječ GOSPODNJU, ostavio je sluge svoje i stoku svoju u polju.

22 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ispruži ruku svoju prema nebu da padne tuča na svu egipatsku zemlju: na ljude i na životinje i na sve poljsko bilje diljem zemlje egipatske."

23 Tada je Mojsije pružio svoj štap prema nebu i GOSPOD je poslao grmljavinu i tuču; i oganj se proširio na zemlju. I GOSPOD je daždio tuču na egipatsku zemlju.

24 Tako je bila tuča, a oganj se izmiješao tučom, jako teškom, kakve nije bilo u svoj zemlji egipatskoj otkako su postali narod.

25 Tako je tuča potukla diljem sve zemlje egipatske, sve što je bilo u polju, i ljude i životinje i tuča je potukla sve bilje poljsko i polomila svako stablo u polju.

26 Samo u gošenskoj zemlji, gdje su bili sinovi Izraelovi, nije bilo tuče.

27 Onda je faraon poslao da se dozove Mojsija i Arona te im rekao: "Ovaj put sam sagriješio; GOSPOD je pravedan, a ja i moj narod smo zli.

28 Zamolite GOSPODA, jer je dosta, da ne bude moćnih grmljavina i tuče te ću vas pustiti da ođete i nećete više ostati."

29 Nato mu je Mojsije odgovorio: "Čim izađem iz grada, ispružit ću ruke prema GOSPODU, pa će grmljavina stati i tuče neće više biti, da spoznaš da je zemlja GOSPODNJA.

30 Ali što se tiče tebe i slugu tvojih, znam da se još uvijek ne bojite GOSPODA Boga."

31 Tako je bio uništen lan i ječam, pošto je ječam bio u klasu, a lan u cvatu.

32 Ali pšenica i raž nisu bili udareni, jer još nisu narasle.

33 Onda je Mojsije otišao od faraona izvan grada i ispružio ruke svoje prema GOSPODU pa su grmljavina i tuča prestale, a kiša nije pljuštala na zemlju.

34 A kad je faraon vidio da su kiša i grmljavina i tuča prestale, ipak je još griješio te je otvrdnuo srce svoje, on i sluge njegove.

35 Tako je srce faraonovo bilo otvrdnulo pa nije htio pustiti sinove Izraelove da odu, kako je GOSPOD govorio preko Mojsija.

POGLAVLJE 10 Osma pošast - skakavci

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Idi k faraonu, jer sam otvrdnuo srce njegovo i srce njegovih slugu, da bih ove svoje znakove

pokazao pred njim,

2 pa da sinu svome i sinu svoga sina možeš pričati u uho, ono što sam u Egiptu učinio, i moje znakove koje sam među njima činio, da spoznate da *sam* ja GOSPOD."

3 Tako su Mojsije i Aron ušli k faraonu te mu rekli: "Ovakovo govori GOSPOD, Bog Hebreja: 'Koliko ćeš dugo odbijati da se poniziš preda mnom? Pusti narod moj da ode da mi služi.

4 Inače, ako odbiješ pustiti narod moj da ode, evo, sutra ću dovesti skakavce na tvoje područje,

5 pa će prekriti lice zemlje da nitko neće moći vidjeti zemlju; tako će pojesti ostatak onog što je umaklo, što vam je ostalo iza tuče; i pojest će svako stablo što vam raste u polju.

6 I napunit će tvoje kuće, i kuće svih slugu tvojih, i kuće svih Egipćana, što ni tvoji očevi ni očevi tvojih očeva nisu vidjeli otkako je dana kad su postali na zemlji do dana današnjega.' " Zatim se okrenuo i izašao od faraona.

7 Tada su mu faraonove sluge rekle: "Dokle će nam ovaj čovjek biti zamka? Pusti ljude da odu da služe GOSPODU, Bogu svome! Ne znaš li već da je Egipat uništen?"

8 Tada su Mojsija i Arona doveli natrag faraonu, a on im je rekao: "Idite! Služite GOSPODU, Bogu svome! *Ali tko su oni koji će ići?*"

9 A Mojsije je odgovorio: "Idemo sa svojim mladima i s našim starima, sa sinovima svojim i s kćerima svojim, sa svojim stadiima i s krdima svojim ići ćemo, jer mi *moramo održati* svetkovinu GOSPODU."

10 Nato im je on rekao: "Neka GOSPOD bude s vama tako kao što ću ja pustiti vas i vaše malene. Pogledajte *to*, jer je zlo pred vama.

11 Nećemo tako! Idite vi muškarci i služite GOSPODU, jer ste

to vi zaželjeli." Zatim su ih otjerali od lica faraonova.

12 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ispruži svoju ruku povrh zemlje egipatske za skakavcima, da dođu na zemlju egipatsku i pojedu sve bilje na zemlji, i sve što je ostalo iza tuče!"

13 Tako je Mojsije ispružio svoj štap povrh egipatske zemlje, a GOSPOD je navodio na zemlju istočni vjetar cijeli taj dan i cijelu *tu* noć; kad je jutro svanulo, istočni je vjetar donio skakavce.

14 Uto su se skakavci podigli nad svom zemljom egipatskom i spustili se u sva područja Egipta, *bili su* jako strašni. Prije njih nije bilo takvih skakavaca, niti će poslije njih biti takvih.

15 Jer su oni prekrili lice cijele zemlje, tako da je zemlja potamnjela; onda su pojeli sve bilje na zemlji i sav plod sa stabala što su preostali iza tuče; tako nije ostalo ništa zeleno na stablima ili na poljskom bilju po svojoj zemlji egipatskoj.

16 Tada je faraon žurno dozvao Mojsija i Arona te rekao: "Sagriješio sam protiv GOSPODA, Boga vašega, i protiv vas!

17 Stoga sada molim vas, oprostite moj grijeh samo ovaj put i usrdno molite GOSPODA, Boga vašega, samo da ovu smrt od mene otkloni."

18 Zatim je on otišao od faraona te usrdno molio GOSPODA,

19 i GOSPOD je promijenio vjetar u vrlo snažan zapadnjak koji je odnio skakavce i bacio ih u Crveno more; ni jedan skakavac nije ostao na cijelom području egipatskom.

20 Ali je GOSPOD otvrdnuo faraonovo srce, tako da ne bi pustio sinove Izraelove da odu.

Deveta pošast – gusta tama

21 Zatim je GOSPOD rekao Moj-

siju: "Ispruži ruku svoju prema nebu da nastane tama nad zemljom egipatskom, i to tama što će se moći osjetiti."

22 Uto je Mojsije ispružio ruku svoju prema nebu, i bila je tri dana gusta tama u svoj zemlji egipatskoj.

23 Nisu vidjeli jedan drugoga, niti se nitko nije podigao sa svog mjesta tri dana; ali su svi sinovi Izraelovi u svojim prebivalištima imali svjetlo.

24 Onda je faraon pozvao Mojsija i rekao: "Idite, služite GOSPODU! Samo neka ostanu stada vaša i krda vaša; neka i maleni vaši idu s vama!"

25 Nato je Mojsije odgovorio: "Ti nam moraš dati i žrtve i žrtve paljenice koje ćemo žrtvovati GOSPODU, Bogu svome.

26 I naša stoka će ići s nama; ni papak neće ostati, jer od nje moramo uzimati da služimo GOSPODU, Bogu svome. A mi ne znamo čime moramo služiti GOSPODU dok onamo ne stignemo."

27 Ali je GOSPOD otvrdnuo faraonovo srce, te ih on nije pustio.

28 Tada mu je faraon rekao: "Odlazi od mene! Pazi se, da lice moje više ne vidiš! Jer onog dana kad vidiš lice moje, umrijet ćeš!"

29 A Mojsije je odgovorio: "Dobro si rekao: više ti neću vidjeti lice!"

POGLAVLJE 11 Deseta pošast – smrt prvorodenaca

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Još ću jednu pošast dovesti na faraona i na Egipat. Poslije toga pustit će vas odavde; kad vas pusti, on će vas zasigurno odavde i otkerati.

2 Govori sada u uho narodu i neka svaki muškarac posudi od svoga susjeda i svaka žena od svoje susjede srebrni nakit i zlatni nakit."

3 A GOSPOD je dao narodu da

ima naklonost u očima Egipćana. Štoviše, Mojsije je bio jako silan čovjek u zemlji egipatskoj: u očima faraonovih slugu i u očima naroda.

4 Tada je Mojsije rekao: "Ovako govori GOSPOD: oko ponoći prolazim usred Egipta,

5 te će svaki prvorodenac u zemlji egipatskoj umrijeti, od prvorodenca faraonova koji sjedi na prijestolju njegovom, sve do prvorodenca sluškinje koja je za mli-
nom; i sve prvorodene životinje.

6 Tako će diljem sve zemlje egipatske nastati silan vapaj, takav kakvog nije bilo, niti će ga više biti.

7 Ali na sinove Izraelove ni pas neće pomaknuti jezik svoj, na čovjeka ili na životinju, da bi spoznali kako GOSPOD razlikuje Egipćane od Izraela.

8 Zatim će sve te tvoje sluge doći k meni i pokloniti se preda mnom, govoreći: "Odlazi ti i sav tvoj narod koji te slijedi! I nakon toga ću otići." Onda je otišao od faraona u silnoj srdžbi.

9 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Faraon vas neće poslušati, da bi se umnožila moja čudesa u zemlji egipatskoj."

10 Tako su Mojsije i Aron učinili sva ta čudesa pred faraonom; a GOSPOD je otvrdnuo faraonu srce, pa nije htio pustiti sinove Izraelove da odu iz njegove zemlje.

POGLAVLJE 12 Pasha

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj govoreći:

2 "Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini!

3 Kažite svoj zajednici Izraelovoj govoreći: 'Desetog dana ovog mjeseca neka svatko uzme za sebe ja-

nje prema domu očeva *svojih*, janje za taj dom.

4 A ako je ukućana premalo za janje, neka ga uzmu on i njegov sušed do njegove kuće, prema broju osoba; za svakog koliko mu treba za jelo, izračunajte po janjetu.

5 Vaše janje mora biti bez mane, muško u prvoj godini; uzmite *ga* od ovaca ili od koza.

6 I čuvajte ga do četrnaestog dana istog mjeseca; tada neka ga sva zajednica skupština Izraelovih zakolje uvečer.

7 Zatim neka uzmu od krvi i povuku *njome* crtu na oba dovratnika i na nadvratnik kuća u kojima će ga jesti.

8 I neka one noći jedu meso pečeno na vatri i beskvasni kruh; s gorim *biljem* neka ga jedu.

9 Ne jedite od njega sirovo niti nikako u vodi kuhano, nego pečeno na vatri: njegovu glavu s njegovim nogama i svime što mu pripada.

10 I ne smijete od njega ništa ostaviti do jutra; a to što od njega ostane do jutra, morate na vatri spaliti.

11 A jedite ga ovako: opasanih bokova, s obućom na svojim nogama i sa štapom u svojoj ruci; jedite ga žurno; to *je* GOSPODNJA pasha.

12 Jer ću te noći proći zemljom egipatskom i pobiti sve prvorodence u zemlji egipatskoj; i čovjeka i životinju; i presudit ću svim bogovima egipatskim: Ja *sam* GOSPOD.

13 A krv će vam biti za znak na kućama u kojima se vi *nalazite*; i kad vidim krv, proći ću pored vas te pošast neće biti nad vama da *vas* uništi kad udarim zemlju egipatsku.

14 I neka vam taj dan bude za spomen, te ga svetkujte kao svetkovinu

GOSPODU kroz sve svoje naraštaje; svetkujte ga kao svetkovinu po vječnoj uredbi.

15 Sedam dana jedite beskvasni kruh; prvog dana uklonite kvasac iz kuća svojih; jer svaki koji jede kvasni kruh od prvoga dana do sedmoga dana, ta osoba neka bude istrijebljena iz Izraela.

16 I neka prvoga dana *bude* sveti sabor i sedmoga dana neka vam bude sveti sabor; u njima ne smijete obavljati nikakvog posla, osim *onoga* što svatko treba jesti, jedino to možete raditi.

17 Tako obdržavajte *Svetkovinu* beskvasnoga kruha, jer sam toga istoga dana izveo vaše vojske iz zemlje egipatske. Stoga obdržavajte taj dan kroz sve vaše naraštaje po vječnoj uredbi!

18 Prvog *mjeseca*, četrnaestoga dana toga mjeseca, u suton, jedite beskvasni kruh sve do sutona dvadeset prvoga dana toga mjeseca.

19 Sedam dana neka se ne nađe kvasca u vašim kućama; jer svaki koji bi jeo ono što je ukvasano, ta osoba mora biti istrijebljena iz zajednice Izraelove, bilo da je tuđinac ili se rodi u toj zemlji.

20 Ne jedite ništa ukvasano; u svim svojim obitavalištima jedite beskvasni kruh!"

21 Zatim je Mojsije sazvaio sve starješine Izraelove te im rekao: "Odvojite i donesite janje za svoje obitelji, i zakoljite Pashu!

22 Onda uzmite kitu izopa i umočite u krv što *je* u posudi, te krvlju što *je* u posudi povucite crtu na nadvratniku i na oba dovratnika; i neka nitko od vas ne izlazi na vrata svoje kuće do jutra!

23 Jer će GOSPOD prolaziti da pobije Egipćane, pa kad vidi krv na nadvratniku i na oba dovratnika, GOSPOD će proći pored *tih* vrata i neće dozvoliti Zatorniku

da uđe u vaše kuće da *vas* pobije.

24 I obdržavajte ovaj propis kao zakonsku uredbu za sebe i sinove svoje zauvijek!

25 I dogodit će se, kad dođete u zemlju koju će vam GOSPOD podariti po onome kako je obećao, da držite ovu službu!

26 I dogodit će se, kad vas djeca vaša upitaju: 'Što vi predstavljate tom službom?'

27 Tada ćete odgovoriti: 'To je žrtva GOSPODNJE pashe koji je prolazio pored kuća sinova Izraelovih u Egiptu kad je Egipćane pobio, a naše kuće izbavio.' " Onda je narod pognuo glave i iskazao štovanje.

28 Zatim su sinovi Izraelovi otišli i učinili kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju i Aronu, tako su postupili.

29 I dogodilo se da je GOSPOD u ponoć pobio sve prvorodence u zemlji egipatskoj: od prvorodjenca faraonova, koji je sjedio na njegovom prijestolju, sve do prvorodjenca zatočenika koji *su bili* u podzemnoj tamnici; i svu prvorodenu stoku.

30 Tada je faraon ustao noću, on i sve slugе njegove i svi Egipćani; uto je u Egiptu nastao silan jauk, jer nije bilo kuće u kojoj nije bilo mrtvaca.

31 Zatim je on u noći pozvao Mojsija i Arona te rekao: "Ustanite! Odlazite od moga naroda i vi i sinovi Izraelovi, pa idite i služite GOSPODU, kako ste rekli!

32 Također povedite i stada svoja i krda svoja, kako ste rekli te pođite pa i mene blagoslovite!"

Izlazak

33 A Egipćani su nasrnuli na narod da ga žurno otpreme iz zemlje, jer su govorili: "Svi *smo* mrtvi!"

34 Tako su ljudi ponijeli na svojim ramenima svoje tijesto prije nego se ukvasalo *u* načvama njihovim koje su umotali u svoje ogrtače.

35 Tada su sinovi Izraelovi postupili prema riječi Mojsijevoj, pa su od Egipćana posudili srebrni nakit i zlatni nakit i odjeću.

36 A GOSPOD je učinio da je narod našao naklonost u očima Egipćana, te su im posuđivali *ono što su zatražili*. Tako su Egipćane opljačkali.

37 Zatim su sinovi Izraelovi otputovali iz Ramzesa prema Sukotu: oko šest stotina tisuća pješaka, *koji su bili* muškarci, pored djece.

38 A s njima je pošlo i mješovito mnoštvo, te stada i krda, *i* jako mnogo stoke.

39 Onda su ispekli beskvasne pogače od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli, jer se nije bilo ukvasalo, zato što su bili protjerani iz Egipta pa se nisu mogli zadržati, niti su sebi spremili kakve namirnice.

40 Tako je vrijeme što su sinovi Izraelovi proboravili u Egiptu *iznosilo* četiri stotine i trideset godina.

41 I dogodilo se, na svršetku četriri stotine i trideset godina, baš toga istoga dana se dogodilo, da su sve vojske GOSPODNJE izašle iz zemlje egipatske.

42 To je noć da bude uvelike obdržavana GOSPODU, jer ih je izveo iz zemlje egipatske; to je ona GOSPODNJA noć da bude obdržavana od svih sinova Izraelovih u svim svojim naraštajima.

Uredba za Pashu

43 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu: "Ovo je uredba za Pashu: Nijedan tuđinac neka ne jede od nje!

44 Ali svaki čovjekov sluga koji je kupljen novcem, pošto si ga

obrezao, tada neka od nje jede.

45 Stranac i najamnik neka ne jedu od nje!

46 Neka se jede u jednoj kući; neka se ništa od mesa ne iznosi izvan kuće, ni neka joj se kost ne lomi!

47 Neka ju svetkuje sva zajednica Izraelova!

48 A dok tuđinac boravi kod tebe i hoće svetkovati Pashu GOSPODU, neka se svi njegovi muški obrežu, i tada mu dopusti da pristupi i svetkuje ju; tako će biti kao onaj koji je rođen u zemlji. Jer neobrezani neka ne jede od nje.

49 Jedan zakon neka bude za onoga koji je domorodac i za tuđinca koji među vama boravi."

50 Ovako su sinovi Izraelovi učinili: kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju i Aronu, tako su postupili.

51 I dogodilo se toga istoga dana da je GOSPOD izveo sinove Izraelove po njihovim vojskama iz zemlje egipatske.

POGLAVLJE 13

Posvećenje prvorodenaca

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Posvetite mi svakog prvorodenca! Sve što otvara maternicu, među sinovima Izraelovim, i od čovjeka i životinje, to je moje!"

Svetkovina beskvasnih kruhova

3 Onda je Mojsije rekao narodu: "Zapamtite ovaj dan u koji ste izašli iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas je snažnom rukom GOSPOD izveo iz tog mjesta. Ne smije se jesti ukvasan kruh!"

4 Izašli ste ovog dana mjeseca Abiba.

5 I to će biti: kad te GOSPOD uvede u zemlju Kanaanaca i Hetita, i Amorejaca, i Hivijaca i Jebusejaca, za koju se zakleo očevima

tvojim da će ti je darovati, zemlju kojom teče mlijeko i med, tako da ti izvršiš ovu službu ovog mjeseca:

6 sedam dana jedi beskvasni kruh, a sedmog dana neka bude svetkovina GOSPODU!

7 Sedam dana neka se jede beskvasni kruh; tada neka se kod tebe ne vidi ukvasani kruh, ni neka se kod tebe ne vidi kvasac u svim tvojim četvrtima!

8 A sinu svome toga dana objasni, govoreći: *to je učinjeno zbog onoga što mi je GOSPOD učinio kad sam izašao iz Egipta.*

9 I neka ti to bude kao znak na ruci tvojoj i kao spomen između očiju tvojih: da zakon GOSPODNJI bude na tvojim ustima; jer te jakom rukom GOSPOD izveo iz Egipta.

10 Stoga drži ovu uredbu u određeno doba iz godine u godinu!"

11 "I dogodit će se, kad te GOSPOD uvede u zemlju Kanaanaca, kako se zakleo tebi i očevima tvojim, i preda ti je,

12 da *tada* GOSPODU odvajáš sve što otvara maternicu, i svako prvenče koje dođe od životinja koje imaš: svako muško *bit* će GOSPODNJE!

13 I svako prvenče od magaradi moraš otkupiti janjetom; a ako ga ne otkupiš, onda mu slomi vrat. Otkupi i svakog prvorodenca između djece svoje!

14 I bit će, kada te sin tvoj u vremenu koje dolazi upita, govoreći: 'Što je to?' Da mu možeš odgovoriti: 'Snažnom rukom GOSPOD nas je izveo iz Egipta, iz kuće ropstva.'

15 I dogodilo se: kada nas je faraon jedva pustio da odemo, da je GOSPOD pobio sve prvorodence u zemlji egipatskoj; i prvorodence od ljudi i prvorodence od životinja. Stoga žrtvujem GOSPODU svako muško koje otvara maternicu, ali svakog prvorodenca od

sinova svojih otkupljujem.

16 I neka to bude kao znak na ruci tvojoj i kao zapis na čelu između očiju tvojih, jer nas je snažnom rukom GOSPOD izveo iz Egipta."

Stup od oblaka i stup od ognja

17 I dogodilo se, kad je faraon pustio narod da ode, da ih Bog nije vodio putem *kroz* filistejsku zemlju, premda *je to bilo* bliže, jer je Bog rekao da se možda narod ne pokaje kad vidi rat pa se vrati u Egipat,

18 već je Bog vodio narod unakolo, putem *kroz* pustinju na Crvenom moru. Tako su sinovi Izraelovi naoružani otišli iz zemlje egipatske.

19 Tada je Mojsije sa sobom ponio kosti Josipove, jer je on strogo zakleo sinove Izraelove, govoreći: "Bog će vas zasigurno pohoditi; a vi moje kosti odavde ponesite sa sobom!"

20 Zatim su otputovali iz Sukota i utaborili se u Etamu, na rubu pustinje.

21 A GOSPOD je išao pred njima, danju u stupu od oblaka, da ih vodi putem, a noću u stupu od ognja, da im svijetli, da bi *mogli* ići danju i noću.

22 Nije uklanjao od naroda stup od oblaka danju, niti stup od ognja noću.

POGLAVLJE 14

Prelazak Crvenog mora

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Reci sinovima Izraelovim da se vrate i utabore pred Pihahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baalzefonu. Pred njim se utaborite pokraj mora,

3 jer će faraon reći o sinovima Izraelovima: Zapetljali su se u zemlji; pustinja ih je zatvorila.

4 A ja ću faraonu otvrdnuti srce da za njima pođe; tako ću primiti čast nad faraonom i nad svom vojskom njegovom, kako bi Egipćani spoznali da *sam* ja GOSPOD." I oni su tako učinili.

5 Zatim su izvijestili kralja egipatskog da je narod pobjegao. Onda se srce faraonovo i slugu njegovih okrenulo protiv naroda, pa su rekli: "Zašto smo to učinili da smo Izraela pustili da ode, *te* nam neće služiti?"

6 Nato je on opremio svoja bojna kola i sa sobom poveo svoje ljude.

7 Uzeo je i šest stotina odabranih bojnih kola i svoa bojna kola iz Egipta sa zapovjednicima nad svakim od njih.

8 Onda je GOSPOD otvrdnuo srce faraonu, kralju egipatskom, pa je pošao u potjeru za sinovima Izraelovima; a sinovi Izraelovi su bili izašli uzdignute ruke.

9 Ali su Egipćani krenuli u potjeru za njima, svi konji i bojna kola faraonova, i njegovi konjanici i vojska njegova, te su ih dostigli dok su taborovali uz more, pored Pihahirota, ispred Baalzefona.

10 A kad se faraon približio, sinovi Izraelovi su podigli oči svoje te opazili gdje Egipćani marširaju za njima, i silno se uplašili; te su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU;

11 onda su rekli Mojsiju: "Zar u Egiptu nema grobova, pa si nas izveo da pomremo u pustinji? Zašto si s nama tako postupio, da si nas izveo iz Egipta?"

12 Nije li ova riječ koju smo ti rekli u Egiptu, govoreći: "Pusti nas na miru da služimo Egipćanima? Jer nam je bolje služiti Egipćanima, nego da umremo u pustinji."

13 Nato je Mojsije rekao narodu: "Ne bojte se! Ostanite mirni i gledajte spasenje GOSPODNJE

koje će vam on danas pokazati! Jer Egipćane koje ste danas vidjeli, njih više nećete ponovo vidjeti nikada.

14 GOSPOD će se za vas boriti, a vi ušutite!"

15 Onda je GOSPOD rekao Mojsiju: "Zašto vapite k meni? Reci sinovima Izraelovima da krenu dalje!

16 Ali ti digni svoj štap i ispruži ruku svoju iznad mora i razdvoji ga, pa će sinovi Izraelovi proći po suhu *tlu* posred mora!

17 I, gle, ja ću otvrdnuti srca Egipćanima i oni će za njima poći, te ću primiti čast nad faraonom i nad svom vojskom njegovom, nad bojnim kolima njegovim i nad njegovim konjanicima.

18 I Egipćani će spoznati da *sam* ja GOSPOD, kad primim čast nad faraonom, nad njegovim bojnim kolima i nad njegovim konjanicima."

19 Zatim se anđeo Božji, koji je išao pred taborom Izraelovim, pokrenuo i otišao iza njih. Onda se stup od oblaka, koji je išao pred licem njihovim, premjestio i stao iza njih,

20 te tako došao između tabora egipatskog i tabora Izraelovog; i bio je tama i oblak *za njih*, ali je rasvjetljivao noć *za one*, tako da se jedni drugima nisu približavali čitave noći.

21 Tada je Mojsije ispružio ruku svoju iznad mora, a GOSPOD je učinio da se svu noć more uzbija natrag snažnim istočnim vjetrom, i promijenio more u suho *tlo*. Tako su se vode razdvojile,

22 pa su sinovi Izraelovi sišli usred mora na suho *tlo*, a vode su im postale zid s njihove desne strane i s njihove lijeve.

23 Uto su Egipćani, svi faraonovi konji, njegova bojna kola i njegovi konjanici, krenuli u potjeru za njima i spustili se usred mora.

24 I dogodilo se, da je za jutarnje straže GOSPOD pogledao na vojsku egipatsku kroz stup od ognja i iz oblaka te uznemirio vojsku egipatsku,

25 i uklonio kotače bojnih kola njihovih tako da su ih teško vozili. Tako da su Egipćani rekli: "Bježimo od lica Izraela, jer se GOSPOD za njih bori protiv Egipćana!"

26 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ispruži ruku svoju iznad mora, da se vode vrate na Egipćane, na njihova bojna kola i na konjanike njihove!"

27 Tada je Mojsije ispružio ruku svoju iznad mora, i kad je svanulo jutro more se vratilo svojoj stalnosti, a Egipćani su bježali nasuprot *njemu*, i GOSPOD je Egipćane porušio usred mora.

28 Tako su se vode vratile i potopile bojna kola i konjanike i svu vojsku faraonovu koja je za njima sišla u more; ni jedan od njih nije ostao.

29 Ali su sinovi Izraelovi hodili po suhom *tlu* posred mora, a vode su im *bile kao* zid s njihove desne strane i lijeve.

30 Tako je GOSPOD toga dana spasio Izraela iz ruke Egipćana; a Izrael je promatrao izginule Egipćane na obali morskoj.

31 Tada je Izrael vidio to silno djelo koje je GOSPOD učinio nad Egipćanima; i narod se pobojava GOSPODA te je povjerovao GOSPODU i njegovom slugi Mojsiju.

POGLAVLJE 15 Mojsijeva pjesma

1 Zatim su Mojsije i sinovi Izraelovi zapjevali ovu pjesmu GOSPODU. Tada su prozborili govoreći: "Pjevat ću GOSPODU, jer je sjajno pobijedio! Konja i konjanika njegova u more je bacio.

2 GOSPOD je snaga moja i pje-

sma, i postao je mojim spasenjem. On *je* Bog moj i ja ću mu pripremiti obitavalište; Bog oca mojega, i ja ću ga veličati.

3 GOSPOD je ratnik, GOSPOD *je* ime njegovo.

4 Bojna kola faraonova i vojsku njegovu u more je bacio; i izabrane zapovjednike njegove u Crvenome moru je utopio.

5 Dubine su ih prekrile; kao kamen su na dno potonuli.

6 Desnica se tvoja, GOSPODE, snagom proslavila; tvoja je desnica, GOSPODE, neprijatelja u komadiće polomila.

7 Uzvišenošću svog veličanstva oborio si one koji su protiv tebe ustali; gnjev si svoj poslao *što* ih je kao strnjiku spalio.

8 Dahom iz nosnica tvojih vode su se skupile; bujice su kao nasip stajale, a u srcu mora dubine se zgusnule.

9 Neprijatelj je rekao: 'Progornit ću, dostići, plijen ću podijeliti; moja će se požuda njima nasititi; mač ću svoj potegnuti, moja će ih ruca uništiti.'

10 Puhnuo si vjetrom svojim, more ih je prekrilo; u silnim su vodama potonuli kao olovo.

11 Tko *je* kao ti, GOSPODE, među bogovima, tko *je* kao ti: u svetosti slavan, u hvalama strahopoštovan, koji činiš čudesa?

12 Ti si svoju desnicu ispružio, zemlja ih je progutala!

13 Milosrđem si svojim vodio narod koji si otkupio; svojom si *ga* snagom k svome svetom obitavalištu upravo.

14 Narodi će čuti i prestrašiti se; žalost će zahvatiti stanovnike Palestine.

15 Tada će se vojvode edomske zapanjiti, moćnike moapske zahvatit će drhtanje; nestat će svi stanovnici kanaanski.

16 Strava i užas će se na njih sručiti; veličinom ruke tvoje utrnut će kao kamen, dok narod tvoj ne prođe, GOSPODE, dok ne prođe narod koji si stekao.

17 Ti ćeš ih uvesti i posaditi na gori baštine svoje, *na* mjesto koje si ti, GOSPODE, sebi načinio da prebivaš *u* Svetišću, Gospodine, *koju* su ruke tvoje utemeljile.

18 GOSPOD će kraljevati uvijek i zauvijek."

19 Pošto su faraonovi konji s njegovim bojnim kolima i konjanicima sišli u more, GOSPOD je na njih vratio morske vode, ali su sinovi Izraelovi prošli po suhom *tlu* usred mora.

20 Zatim je proročica Mirjam, sestra Aronova, uzela def u ruku svoju, a za njom su išle sve žene s defovima plešući.

21 Uto im je Mirjam odgovorila: "Pjevajte GOSPODU, jer je sjajno pobijedio! Konja i konjanika njegova u more je bacio."

Gorka voda postaje slatka

22 Zatim je Mojsije poveo Izraela od Crvenog mora, pa su išli kroz pustinju Šur; tako su tri dana išli pustinjom i nisu našli vodu.

23 A kad su stigli do Mare, nisu mogli piti vodu iz Mare, jer *je bila* gorka. Stoga je *tom mjestu* nadjenuto ime Mara.

24 Tada je narod mrmljao protiv Mojsija, govoreći: "Što ćemo piti?"

25 Nato je on zavapio GOSPODU, i GOSPOD mu je pokazao neko drvo; kad ga je bacio u vodu, voda je postala slatka. Tamo im je on postavio odredbu i uredbu, i tamo ih je isprobao.

26 Tada je rekao: "Ako budeš pomno poslušao glas GOSPODA, Boga svojega, i budeš li činio ono što je ispravno u očima njegovim, i budeš li otvorio uho njegovim

zapovijedima i držao sve njegove odredbe, neću na tebe pustiti ni jednu od ovih bolesti koje sam pustio na Egipćane; jer ja *sam* GOSPOD koji te ozdravljuje.”

27 Zatim su stigli u Elim, gdje je bilo dvanaest studenca vode i sedamdeset palma; i ondje su se utaborili pokraj vode.

POGLAVLJE 16

Kruh s neba

1 Zatim su otputovali iz Elima, i sva je zajednica sinova Izraelovih stigla u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja, petnaestog dana drugoga mjeseca nakon svog odlaska iz zemlje egipatske.

2 A u pustinji je sva zajednica sinova Izraelovih mrmljala protiv Mojsija i Arona.

3 Tada su im sinovi Izraelovi rekli: “Daj Bože da smo izginuli od ruke GOSPODNJE u zemlji egipatskoj, kad smo sjedili kraj lonaca s mesom, kad smo jeli kruha do sitosti; jer vi ste nas izveli u ovu pustinju da svu ovu skupštinu glađu pomorite!”

4 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: “Evo, ja ću vam podažditi kruh s neba, a narod neka izlazi i skuplja određenu količinu svaki dan: da ih isprobam hoće li hoditi po mojem zakonu ili neće.

5 I dogodit će se da će šestoga dana pripremiti ono što donesu; a toga će biti dvaput onoliko koliko svakodnevno nakupe.”

6 Onda su Mojsije i Aron rekli svim sinovima Izraelovima: “Večeras ćete spoznati da vas je GOSPOD izveo iz zemlje egipatske,

7 a ujutro ćete vidjeti slavu GOSPODNJU, jer GOSPOD čuje vaše mrmljanje protiv GOSPODA; a što *smo* mi da mrmljate protiv nas?”

8 Zatim je Mojsije rekao: “*To će*

biti kad vam GOSPOD večeras podari meso da jedete, a ujutro kruh da se nasitite, jer GOSPOD čuje vaše mrmljanje kojim protiv njega mrmljate, a što *smo* mi? Vaše mrmljanje nije protiv nas, nego protiv GOSPODA.”

9 Zatim je Mojsije rekao Aronu: “Reci svoj zajednici sinova Izraelovih: Dođite pred GOSPODA, jer je čuo vaše mrmljanje.”

10 I dogodilo se, dok je Aron govorio svoj zajednici sinova Izraelovih, da su oni pogledali prema pustinji i, gle, slava GOSPODNJA pojavila se u oblaku!

11 Uto je GOSPOD rekao Mojsiju, govoreći:

12 “Čuo sam mrmljanje sinova Izraelovih. Reci im govoreći: Večeras ćete jesti meso, a ujutro ćete se kruha nasititi, pa ćete spoznati da *sam* ja GOSPOD, Bog vaš.”

13 I dogodilo se, da su se uvečer pojavile prepelice i prekrile tabor, a ujutro se unaokolo tabora prosula rosa.

14 A kad se rosa koja se prosula digla, gle, na površini pustinje *leži* nešto sitno, okruglo, sitno poput slane na tlu.

15 A kad su *to* sinovi Izraelovi opazili, rekli su jedan drugome: “*To je* mana.” Jer nisu znali što *je* to. Tada im je Mojsije rekao: “*To je* kruh koji vam je GOSPOD podario da jedete.

16 Ovo je ono što vam je GOSPOD zapovjedio: “Neka svatko od toga nakupi koliko mu treba za jelo: jedan omer po svakom čovjeku; svatko neka uzme *prema* broju svojih osoba koje *su* mu u šatoru!”

17 Onda su sinovi Izraelovi tako postupili i nakupili, neki više, neki manje.

18 A kad su izmjerili na omer, onomu koji je nakupio mnogo nije bilo previše, a onomu koji je naku-

pio malo nije nedostajalo; svatko je nakupio koliko mu je trebalo za jelo.

19 Onda je Mojsije rekao: "Neka nitko od toga ne ostavlja do jutra!"

20 Unatoč tome, oni nisu poslušali Mojsija, nego su neki od njih ostavili nešto od toga do jutra, pa im se to ucrvalo i usmrđjelo; i Mojsije se na njih razgnjevio.

21 Tako su to skupljali svako jutro, svatko koliko mu je trebalo za jelo; a čim je sunce zagrijalo, ono se rastopilo.

22 I dogodilo se, da su šestog dana nakupili dvostruko više kruha, dva omera na jednog. Onda su došli svi poglavari zajednice i ispričali Mojsiju.

23 Nato im je on rekao: "Ovo je ono što je GOSPOD rekao: Sutra je počinak, sveti Šabat GOSPODU. Ispecite što želite peći *dan*as, i skuhaite što želite kuhati; a što preostane, ostavite sebi da se sačuva do jutra!"

24 Tako su to ostavili do jutra, kako je naložio Mojsije, i nije se usmrđjelo niti je u tome nikakvog crva.

25 Zatim je Mojsije rekao: "Danas to jedite! Jer *je* danas Šabat GOSPODU; danas to nećete naći na polju.

26 Skupljajte to šest dana, ali sedmog dana, *koji je* Šabat, neće je biti."

27 I dogodilo se, da su *neki* ljudi izašli sakupljati i sedmog dana, ali nisu ništa našli.

28 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Dokle ćete odbijati držati moje zapovijedi i moje zakone?"

29 Shvatite! Budući da vam je GOSPOD dao Šabat, stoga vam šestog dana daje kruh za dva dana. Svatko neka ostane na svom mjestu; neka nitko sedmog dana ne izlazi iz svog mjesta!"

30 Tako je narod sedmoga dana

počivao.

31 Zatim je dom Izraelov nadjenao joj ime mana; a *bila je* kao sjeme korijandra, bijela, a okus joj *je bio* poput medenih oblatna.

32 Nato je Mojsije rekao: "Ovo je ono što GOSPOD zapovijeda: Napunite od toga jedan omer da se sačuva za vaše naraštaje, da mogu vidjeti kruh kojim sam vas hranio u pustinji kad sam vas izveo iz zemlje egipatske."

33 Onda je Mojsije rekao Aronu: "Uzmi posudu i stavi u nju pun omer mane, pa ju položi pred GOSPODA da se sačuva za vaše naraštaje."

34 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako ju je Aron položio pred Svjedočanstvo da se očuva.

35 I sinovi Izraelovi jeli su manu četrdeset godina sve dok nisu došli do naseljene zemlje; jeli su manu dok nisu stigli do granica zemlje kanaanske.

36 A omer je deseti dio efe.

POGLAVLJE 17 Voda iz stijene

1 Zatim je sva zajednica sinova Izraelovih otputovala iz pustinje Sin po GOSPODNJOJ zapovijedi, svojim putevima i utaborila se kod Refidima; a nije bilo vode da narod pije.

2 Zbog toga je narod grdio Mojsija te rekao: "Daj nam vode da pijemo!" Tada im je Mojsije rekao: "Zašto me grdite? Zašto iskušavate GOSPODA?"

3 Tako je narod ondje žedao za vodom, pa su ljudi mrmljali protiv Mojsija i govorili: "Čemu to *da* si nas izveo iz Egipta da nas i djecu našu i stoku našu žeđu pomoriš?"

4 Tada je Mojsije zavapio GOSPODU govoreći: "Što da učinim s ovim narodom? Uskoro će biti spremni da me kamenuju."

5 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Izađi pred narod i sa sobom povedi *neke* od starješina Izraelovih; onda uzmi u ruku svoju štap kojim si udario rijeku i podi!

6 Evo, ja ću pred tobom stajati ondje na stijeni, na Horebu, a ti udari stijenu pa će iz nje poteći voda da se narod napije." I tako je Mojsije postupio pred očima starješina Izraelovih.

7 Onda je mjestu nadjenao ime Masa i Meriba, zbog grđenja sinova Izraelovih, i zato što su iskušavali GOSPODA govoreći: "Je li GOSPOD među nama ili nije?"

Izrael pobjeđuje Amaleka

8 Zatim je došao Amalek i zaratio s Izraelom kod Refidima.

9 Tada je Mojsije rekao Jošui: "Odaberi muškarce pa izađi i bori se s Amalekom! Ja ću sutra stajati na vrh brda sa štapom Božjim u ruci svojoj."

10 Tako je Jošua postupio kako mu je Mojsije rekao te zaratio s Amalekom, a Mojsije, Aron i Hur uzašli su na vrh brda.

11 I dogodilo se, dok je Mojsije držao svoju ruku podignutu da je Izrael nadvladavao; a kad je spustio ruku svoju, Amalek je nadvladavao.

12 Ali *su* Mojsiju ruke otežale; onda su uzeli kamen i stavili *ga* pod njega te je sjeo na njega, a Aron i Hur su mu, jedan s jedne strane, a drugi s druge strane, držali uzdignute ruke, pa su mu se ruke ustalile do zalaska sunca.

13 Tako je Jošua oštricom mača rastjerao Amaleka i njegov narod.

14 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Zapiši ovo za spomen u knjigu i ponavljaj *to* u uši Jošui, jer ću ja spomen na Amaleka potpuno izbrisati pod nebom!"

15 Zatim je Mojsije sagradio

žrtvenik i nadjenao mu ime: Jehovahnnissi;

16 jer je rekao: "Zato što se GOSPOD zakleo, GOSPOD će ratovati s Amalekom od naraštaja do naraštaja."

POGLAVLJE 18

Jitrov savjet

1 Kad je Jitro, midijanski svećenik, tast Mojsijev, čuo sve što je Bog učinio Mojsiju i narodu svome, Izraelu, *te* da je GOSPOD izveo Izraela iz Egipta,

2 tada je Jitro, Mojsijev tast poveo Ziporu, ženu Mojsijevu, nakon što ju je on poslao nazad,

3 i njena dva sina; jednomu *je* od njih *bilo* ime Geršom, jer je rekao: "Bio sam stranac u tuđoj zemlji",

4 a drugomu *je bilo* ime Eliezer, jer je rekao: "Bog oca moga bio mi je pomoć i izbavio me od mača faraonova."

5 Tako je Jitro Mojsijev tast došao sa sinovima njegovim i ženom njegovom k Mojsiju u pustinju, gdje se on utaborio kod gore Božje,

6 te je rekao Mojsiju: "Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k tebi, i žena tvoja, i s njom oba njena sina."

7 Tada je Mojsije izašao u susret svom tastu, pa se naklonio i poljubio ga; onda su jedan drugoga upitali za blagostanje i ušli u šator.

8 Zatim je Mojsije ispriповedio svom tastu o svemu što je GOSPOD učinio faraonu i Egipćanima radi Izraela, i o svim mukama što su ih zadesile na putu, i *kako* ih je GOSPOD izbavio.

9 A Jitro se radovao radi sve dobrote koju je GOSPOD iskazao Izraelu, koga je izbavio iz ruke egipatske.

10 Onda je Jitro rekao: "*Neka bude* blagoslovljen GOSPOD koji vas je izbavio iz ruke Egipćana i iz

ruke faraonove, *onaj* koji je izbavio narod ispod ruke egipatske!

11 Sada znam da *je* GOSPOD veći od svih bogova, jer u onome u čemu su oni oholo postupali, on *je bio* iznad njih."

12 Zatim je Jitro Mojsijev tast uzeo žrtvu paljenicu i žrtve za Boga; onda je došao Aron i sve starješine Izraelove da s Mojsijevim tastom jedu kruh pred Bogom.

13 I dogodilo se, da je sutradan Mojsije sjeo da bi sudio narodu; i narod je stajao oko Mojsija od jutra do večeri.

14 A kad je Mojsijev tast vidio sve što je on činio za narod, upitao je: "Kakav je to posao koji obavljaš za narod? Zašto ti sâm sjediš, a sav narod stoji oko tebe od jutra do večeri?"

15 Nato je Mojsije odgovorio svom tastu: "Zato što narod dolazi k meni da *nešto* zatraži od Boga.

16 Kad imaju parnicu, oni dođu k meni i ja prosudim između jednoga i drugoga; onda *ih* upoznam s Božjim odredbama i zakonima njegovim."

17 Tada mu je Mojsijev tast rekao: "Ono što ti radiš nije dobro.

18 Zasigurno ćeš se iscrpiti i ti i ovaj narod koji *je* s tobom, jer *je* to preteško za tebe; ne možeš ga sâm izvršiti.

19 Poslušaj sada moj glas! Dat ću ti savjet i Bog će biti s tobom. Budi ti za narod pred Bogom, tako da sporove donosiš pred Boga.

20 Zatim ih poučavaj uredbama i zakonima, te im pokazuj put kojim moraju hoditi i djela koja moraju činiti.

21 Nadalje, pribavi iz svega naroda sposobne ljude takve koji se boje Boga, ljude od istine, koji mrze pohlepu, te *takve* postavi nad njima *da budu* tisućnici, satnici, pedesetnici i desetnici;

22 pa neka oni sude narodu u svako doba! I bit će *da* svaku veću parnicu donesu tebi, a o svakoj manjoj parnici neka oni prosuđuju. Tako olakšaj sebi i neka oni nose *breme* s tobom.

23 Ako činiš ovo i Bog ti je *tako* zapovjedio, tada ćeš moći izdržati, pa će i sav taj narod odlaziti na svoje mjesto u miru."

24 Tako su oni sudili narodu u svog tasta i učinio sve što je rekao.

25 I Mojsije je odabrao sposobne ljude iz cijelog Izraela te ih postavio za poglavare nad narodom: tisućnike, satnike, pedesetnike i desetnike.

26 Tako su oni sudili narodu u svako doba; teže su sporove donosili Mojsiju, a o svakom su manjoj parnici sami prosuđivali.

27 Zatim je Mojsije otpremio svoga tasta te je on otišao svojim putem u svoju zemlju.

POGLAVLJE 19

Izrael kod Sinajske gore

1 Trećeg mjeseca, nakon što su sinovi Izraelovi izašli iz zemlje egipatske, toga su dana došli u Sinajsku pustinju.

2 Pošto su otišli iz Refidima i došli u Sinajsku pustinju, utaborili su se u pustinji. I ondje se Izrael utaborio pred gorom,

3 i Mojsije je uzišao k Bogu. Uto ga je GOSPOD pozvao s gore govoreći: "Ovakvo reci domu Jakovljevu i kaži sinovima Izraelovima:

4 Vidjeli ste što sam učinio Egipćanima; i *kako* sam vas nosio na krilima orlova i k sebi vas donio.

5 Stoga sada, budete li doista slušali glas moj i držali savez moj, tada ćete mi biti osobito blago iznad svih naroda, jer moja *je* sva zemlja;

6 i bit ćete mi kraljevstvo svećenika i sveti narod! To *su* riječi koje ćeš izgovoriti sinovima Izraelovima."

7 Zatim je Mojsije došao i sazvao

narodne starješine, te pred njihovim licima izložio sve te riječi koje mu je GOSPOD zapovjedio.

8 A sav je narod zajednički odgovorio i rekao: "Izvršavat ćemo sve što je GOSPOD rekao." Onda je Mojsije prenio GOSPODU riječi naroda.

9 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Evo, ja ću doći k tebi u gustom oblaku, da narod može čuti kad budem s tobom razgovarao i povjeruje ti zauvijek." Zatim je Mojsije prenio GOSPODU riječi naroda.

10 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Idi k narodu i posveti ga danas i sutra, i neka opere odjeću svoju,

11 te budi spreman za treći dan; jer će treći dan GOSPOD pred očima svega naroda sići na goru Sinajsku.

12 A ti postavi naokolo međe narodu, govoreći: Pazite na sebe *da* se na goru ne penjete ili da granice njene ne dotaknete! Svaki koji se dotakne gore, zasigurno će biti pogubljen.

13 Neka ga ruka ne dotakne, već neka bude zasigurno kamenovan ili prostrijeljen; bilo životinja ili čovjek, neka ne živi. Kad truba za-trubi dugotrajno, neka se uspinju na goru.

14 I Mojsije je sišao s gore k narodu i posvetio narod, a oni su oprali odjeću svoju.

15 Onda je rekao narodu: "Budite spremni za treći dan; ne prilazite ženama!"

16 I dogodilo se, trećega dana, ujutro, da su gromovi zagrmjeli i munje zasijevale, a gust je oblak nadvio goru; i glas trube jako glasan, tako da je sav narod koji se nalazio u taboru zadrhtao.

17 Tada je Mojsije poveo narod iz tabora da susretne Boga, i postavili su se na podnožju gore.

18 A gora Sinaj je bila sva u dimu, zato što se GOSPOD na nju spustio u ognju; i dizao se dim njezin kao dim iz peći, a sva se gora silno tresla.

19 I dok je zvuk trube dugotrajno trubio i postao sve glasniji i glasniji, Mojsije je govorio, a Bog mu glasom odgovarao.

20 Tako se GOSPOD spustio na goru Sinaj, na vrh gore; onda je GOSPOD pozvao Mojsija na vrh gore, i Mojsije je uzišao.

21 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Sidi, naloži narodu da ne bi provalio prema GOSPODU da *ga* gleda, pa bi mnogi od njih poginuli!"

22 A i svećenici, koji pristupaju GOSPODU, neka se posvete, da se GOSPOD ne obori na njih!"

23 Nato je Mojsije rekao GOSPODU: "Narod ne može uzaći na Sinajsku goru, jer si nam ti naložio govoreći: Postavi međe naokolo gore i posveti je."

24 Onda mu je GOSPOD rekao: "Odi, sidi, pa neka s tobom uziđe i Aron; ali neka svećenici i narod ne provaljuju da se uzdignu prema GOSPODU, da se ne obori na njih!"

25 Tako je Mojsije sišao k narodu i *sve* mu ispričao.

POGLAVLJE 20 Deset zapovijedi

1 Tada je Bog izgovorio sve ove riječi, govoreći:

2 "Ja *sam* GOSPOD, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

3 Nemoj imati drugih bogova pored mene!

4 Ne pravi sebi nikakvog izrezbarenog lika ili nekakvog obličja *nečega* što je gore na nebu ili što je dolje na zemlji, ili što je u vodi pod zemljom.

5 Ne klanjaj im se niti im služi! Jer *sam* ja, GOSPOD, Bog tvoj, ljubomoran Bog, *koji* pohodim nepravdu očeva, onih koji me mrže, na djeci do trećeg i četvrtog *naraštaja*,

6 a iskazujem milosrđe tisućama onih koji me ljube i drže zapovijedi moje.

7 Ne uzimaj imena GOSPODA, Boga svojega uzalud, jer GOSPOD ne ostavlja nedužnim onoga koji uzima ime njegovo uzalud.

8 Sjeti se da dan Šabata držiš svetim!

9 Šest dana radi i obavljaš svoj posao,

10 a sedmi *je* dan Šabat GOSPODU, Bogu tvome; *tada* nikakvog posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni stoka tvoja, niti tuđinac tvoj *koji je* unutar vrata tvojih!

11 Jer je GOSPOD *za* šest dana načinio nebo i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog je dana počnuo. Zato je GOSPOD blagoslovio dan Šabata i posvetio ga.

12 Poštuj oca svoga i majku svoju, da ti se produže dani na zemlji koju ti daruje GOSPOD, Bog tvoj!

13 Ne ubij!

14 Ne poćini preljuba!

15 Ne ukradi!

16 Ne svjedoči lažno protiv bližnjega svoga!

17 Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što *je* bližnjega tvoga!"

18 Tako je sav narod opazio grmljavine i munje i zvuk trube i goru što se dimila; a dok je narod *to* opazio, uzmakao je te stao podalje.

19 Onda su rekli Mojsiju: "Ti razgovaraj s nama, a mi ćemo slušati; samo neka Bog s nama ne

razgovara, da ne pomremo!"

20 Nato je Mojsije rekao narodu: "Ne bojte se! Jer Bog je došao k vama da vas isproba i da strah njegov bude pred očima vašim, da ne griješite."

21 Tako je narod stajao podalje, a Mojsije se približio gustoj tami gdje *je* bio Bog.

Zakon za žrtvenik

22 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ovako reci sinovima Izraelovima: 'Vidjeli ste da sam s vama razgovarao s neba.

23 Ne pravite uz mene bogove od srebra, niti pravite sebi bogove od zlata!

24 Načinite mi žrtvenik od zemlje te na njemu žrtvujte svoje žrtve paljenice i svoje žrtve pomirnice, ovce svoje i goveda svoja; na svim mjestima gdje ja zabilježim svoje ime, k tebi ću doći i blagoslovit ću te.

25 A budeš li mi napravio žrtvenik od kamena, ne gradi ga od klesanog kamena, jer ako spustiš dlijeto svoje na njega, oskrvnut ćeš ga.

26 I ne uspinji se stepenicama na moj žrtvenik, da se na njemu ne otkrije golotinja tvoja! "

POGLAVLJE 21

Zakon o slugama

1 "A ovo *su* prosudbe koje ćeš pred njih postaviti:

2 Ako kupiš slugu, Hebreja, neka služi šest godina, a sedme godine neka ode, slobodan, bez otkupa.

3 Ako je došao sâm, neka sâm ode; ako je bio oženjen, neka s njim ide i žena njegova.

4 Ako mu je gospodar njegov podario ženu, pa mu je ona rodila sinove ili kćeri, neka žena i djeca njena pripadnu njenom gospoda-

ru, a on neka ide sâm.

5 A ako sluga jasno kaže: 'Volim svoga gospodara, ženu svoju i djecu svoju, ne želim otići slobodan',

6 tada neka ga njegov gospodar dovede pred suce; onda neka ga također dovede k vratima ili k dovratku, i neka mu gospodar njegov šilom probuši uho pa neka mu on služi zauvijek.

7 A ako čovjek proda kćer svoju da bude sluškinja, ona neka ne ode kao što čine sluge.

8 Ako se ne sviđa svome gospodaru, koji ju je sebi zaručio, neka joj tada dozvoli da bude otkupljena; nema ovlasti prodati je tuđem narodu budući da je postupao prijevarno prema njoj.

9 A ako ju je zaručio sa sinom svojim, neka s njom postupa po pravu koje pripada kćerima.

10 Ako uzme drugu ženu; hranu njezinu, odjeću njezinu i bračne dužnosti njezine neka se ne umanjuju.

11 A ako joj ne učini ovo troje, neka tada ode slobodna bez otkupnine.

12 Onaj tko udari čovjeka tako da ovaj umre, zasigurno neka bude pogubljen;

13 a ako mu netko nije postavio zasjedu, nego ga je Bog predao u ruke njegove, tada ću ti odrediti mjesto kamo neka on pobjegne.

14 Ali ako čovjek drsko priđe svome bližnjemu da ga pogubi na prijevaru, udalji ga od žrtvenika moga, da se pogubi.

15 I onaj tko udari oca svoga ili svoju majku, zasigurno neka se pogubi.

16 I onaj tko ukrade čovjeka pa ga proda ili bude nađen u ruci njegovoj, zasigurno neka se pogubi.

17 I onaj tko prokune oca svoga i majku svoju, zasigurno neka se pogubi.

18 A kad se ljudi posvađaju, te jedan udari drugoga kamenom ili pesnicom i on ne umre, već se zadrži u postelju svojoj,

19 ako se ovaj opet podigne i bude hodao vani sa štapom svojim, onda neka onaj koji ga je udario bude oslobođen, jedino neka plati gubitak njegova vremena i da učini za njega da potpuno ozdravi.

20 A ako čovjek udari štapom svog slugu ili sluškinju svoju, te taj umre pod rukom njegovom, zasigurno neka bude kažnjen;

21 ali ako taj preživi dan ili dva, neka ne bude kažnjen, jer je on njegov novac.

22 Ako se ljudi posvađaju pa ozljede trudnu ženu, tako da plod izađe iz nje, ali bez štetnih posljedica, zasigurno neka se kazni prema onome što njezin muž njemu odredi i da plati kako suci odrede.

23 Bude li bilo kakve štetne posljedice, tada se mora dati život za život;

24 oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu,

25 opekline za opekline, rana za ranu, modrica za modricu.

26 Ako tko udari oko svoga sluge ili oko sluškinje svoje i upropasti ga, neka ga oslobodi radi oka njegova;

27 a ako izbije zub svoga sluge, ili zub sluškinje svoje, neka ga oslobodi radi zuba njegova.

28 Ako vol ubode muškarca ili ženu tako da umru, neka se vol zasigurno kamenuje, a meso njegovo neka se ne jede, ali vlasnik vola bit će oslobođen.

29 Ali ako je vol otprije bio sklon bosti, i vlasnik njegov je bio presvjedočen o tome, a nije ga držao zatvorenog, te je ubio muškarca ili ženu, taj vol neka se kamenuje, a i vlasnik njegov neka se pogubi.

30 Ako mu se traži otkupni no-

vac, neka onda podari otkupninu za svoj život, onoliko koliko je zatraženo od njega.

31 Ubode li sina ili ubode li kćer, neka se s njim postupi po toj prosudbi.

32 Ako vol bode slugu ili sluškinju, neka se podari gospodaru njihovom trideset šekela u srebru, a vol neka se kamenuje.

Zakon o naknadi

33 A ako čovjek otvori jamu ili ako iskopa jamu i ne pokrije ju, te u nju upadne vol ili magarac,

34 vlasnik jame neka nadoknadi: *i neka* podari novce vlasniku njihovu, a uginula *životinja* neka bude njegova.

35 A kad vol nekog čovjeka ozlijedi vola *drugom* čovjeku tako da uquine, neka tada prodaju živog vola i podijele novac od njega; onda neka i uginulog vola podijele.

36 Ili ako se znalo da je vol otprije bio sklon bosti, a njegov ga vlasnik nije držao zatvorenog, neka zasigurno plati vola za vola, a uginuli neka bude njegov."

POGLAVLJE 22

1 "Ako netko ukrade vola ili ovcu pa je zakolje ili proda, neka za jednog vola vrati pet volova, a za jednu ovcu četiri ovce.

2 Ako se lopova zatekne dok provaljuje te ga se udari da umre, zbog njega *neka* se krv ne *prolijeva*.

3 Ako je sunce izašlo nad njim, *neka* se krv zbog njega ne *prolijeva*; jer *lopov* treba to potpuno nadoknaditi. Ako nema ništa, onda ga treba prodati za krađu njegovu.

4 Ako se ukradeno zaista pronađe živo u ruci njegovoj, bio to vol ili magarac ili ovca, neka vrati dvostruko.

5 Ako tko učini da se opustoši njiva ili vinograd, tako da dovede

svoje životinje da pasu po nečijoj njivi, neka nadoknadi od najboljeg s njive svoje i od najboljeg iz vinograda svoga.

6 Ako izbije požar i zahvati trnje tako da stogovi žita, ili nepokošeno žito, ili njiva izgore, onaj koji je vatru zapalio neka zasigurno *to* nadoknadi.

7 Ako tko bližnjemu svome preda novac ili stvari na čuvanje, i to bude ukradeno iz kuće čovjekove, ako se lopov pronađe, neka plati dvostruko.

8 Ako se lopov ne pronađe, onda neka vlasnik kuće bude doveden k sucima da se *vidi* je li posegao rukom svojom za dobrima bližnjega svoga.

9 Za svaku vrstu prijestupa, *bilo* za vola, za magarca, za ovcu, za odjeću, *ili* bilo za koju izgublenu stvar za koju *netko* tvrdi da je njegova, treba spor obje strane donijeti pred suce; koga suci osude, taj neka plati dvostruko bližnjemu svome.

10 Ako tko bližnjemu svome preda na čuvanje magarca, ili vola, ili ovcu, *ili* bilo kakvu životinju, pa ona uquine, ili bude ozlijeđena, ili otjerana, da *to* nitko ne vidi,

11 neka se *tada* GOSPODNJA zakletva položi među obojicom, da onaj nije posegao rukom svojom za dobrima bližnjega svoga; i neka vlasnik *to* prihvati, a onaj neka ne nadoknađuje.

12 A ako mu je bila ukradena, neka je vlasniku njezinom nadoknadi.

13 Ako li je bila raskomadana, onda neka to donese *za* dokaz, te neka ne nadoknađuje ono što je bilo raskomadano.

14 A kad tko posudi *bilo* što od svoga bližnjega, pa se to ozlijedi ili uquine dok njen vlasnik nije bio s njom, neka zasigurno *to* nadoknadi.

15 Ako je njen vlasnik bio s

njom, neka ne nadoknađuje; ako je to *bilo* unajmljeno, to je i došlo zbog svoga najma.

Zakoni za narod

16 A ako netko zavede djevojku koja nije zaručena te s njom legne, neka za nju zasigurno plati miraz da mu bude žena.

17 Ako mu je otac njen sasvim odbije dati, on neka je plati novcem prema mirazu za djevice.

18 Ne dozvoli vještici živjeti!

19 Svatko tko legne sa životinjom, neka se zasigurno pogubi.

20 Onaj koji žrtvuje *bilo* kojem bogu, osim GOSPODU jedinome, neka se potpuno uništi.

21 I ne muči tuđinca niti ga tlači, jer ste bili tuđinci u zemlji egipatskoj.

22 Ne muči nijednu udovicu ili siroč!

23 Ako ih mučiš bilo kako i oni nekako zavape k meni, ja ću zasigurno uslišati vapaj njihov;

24 i moj će se gnjev rasplamsati pa ću vas mačem pobiti; tako će žene vaše postati udovice, a djeca vaša siročad.

25 Ako posuđuješ novac u zajam *nekome od* naroda moga, siromahu koji je kod tebe, ne budi prema njemu kao lihvar, niti mu ne nameći kamate!

26 Ako bližnjemu svome nekako uzmeš odjeću u zalog, isporuči mu je do sunčeva zalaska,

27 jer mu je to jedino pokrivalo, to mu je odijelo za kožu njegovu; u čemu će spavati? I dogodit će se: kad k meni zavapi, ja ću ga uslišati, jer *sam* ja milostiv!

28 Ne kleveći bogove, ni ne proklinji poglavara naroda svoga!

29 Ne odugovlači s *prinosom* prvine od svojih zrelih plodova i od svojih sokova! Prvorodenca od sinova svojih meni podari!

30 Isto tako učini s govedima svojim i sa svojim ovcima: neka sedam dana bude s majkom svojom; osmoga dana daruj ga meni!

31 I budite mi sveti ljudi! Ne jedite *nikakvo* meso koje su zvijeri u polju rastrgale; bacite to psima!"

POGLAVLJE 23

1 "Ne iznosi lažnu izjavu! Ne stavljaš ruku svoju zajedno s opakim da ne budeš nepravedan svjedok!

2 Ne slijedi mnoštvo da činiš zlo; ni ne govori u sporu naginjući prema većini da se izvrne *presuda*;

3 ni ne podupiraj siromaha u sporu njegovom!

4 Ako susretneš vola ili magarca neprijatelja svoga koji je zalutao, zasigurno ga trebaš dovesti natrag!

5 Ako opaziš magarca onog *čovjeka* koji te mrzi gdje leži pod svojim teretom, a htio bi mu pomoć uskratiti, zasigurno mu trebaš pomoći!

6 Ne izvrši presudu svome siromahu u sporu njegovom!

7 Ostani daleko od lažne parnice i ne pogubljuj nedužna i pravedna, jer ja neću opravdati opakoga!

8 I ne primaj mito, jer mito zasljepljuje mudre i izopačuje riječi pravednih!

9 Isto tako ne tlači tuđinca, jer vi poznajete srce tuđinca, pošto ste bili tuđinci u zemlji egipatskoj.

Zakon za Šabat i svetkovine

10 Šest godina zasijavaj zemlju svoju i skupljaj plodove njezine;

11 ali je sedme godine pusti da se odmara i leži neobrađena, da mogu jesti siromasi naroda tvoga; a što oni ostave, neka jedu životinje poljske. Na isti način postupaj s vinogradom svojim i maslinikom svojim.

12 Šest dana radi posao svoj, a sedmog dana se odmaraj, da otpočine vol tvoj i magarac tvoj, i da se okrijepe sin sluškinje tvoje i tuđinac.

13 U vezi svega što sam vam rekao budite oprezni; i ne spominjite ime drugih bogova, niti dopustite da se ono čuje iz usta vaših!

14 Triput u godini meni održavajte svetkovinu.

15 Održavaj Svetkovinu beskvasnog kruha! U određeno vrijeme mjeseca Abiba, jer si u njemu izašao iz Egipta, sedam dana jedi beskvasni kruh, kako sam ti zapovjedio; i neka se nitko ne pojavljuje predamnom praznih *ruku*!

16 Zatim Svetkovinu žetve, prvine truda svoga, što si u polju posijao; pa Svetkovinu berbe na svršetku godine, kad si s polja pokupio *plod* truda svojega.

17 Triput u godini neka se svi muškarci tvoji pojave pred Gospodinom BOGOM.

18 Ne prinosi krv od žrtve moje s ukvasanim kruhom, niti sala od žrtve moje ne ostavljaj do jutra!

19 Prvo od prvina zemlje svoje donesi u kuću GOSPODA, Boga svojega! Ne kuhaj jarića u mlijeku majke njegove!

Obećana pobjeda nad Kanaanom

20 Evo, pred tobom šaljem Anđela, da te čuva na putu i dovede te na mjesto koje sam pripremio.

21 Pazi na njega i budi poslušan glasu njegovom! Ne izazivajte ga, jer vam neće opraštati prijestupe; jer je u njemu ime moje.

22 Ali ako budeš doista poslušan glasu njegovom i činio sve što govorim, tada ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.

23 Jer će Anđeo moj ići pred to-

bom i dovesti te k Amorejcima i Hetitima, i Perizanima i Kanaanima, i Hivijcima i Jebusejcima; i ja ću ih istrijebiti.

24 Ne klanjaj se bogovima njihovim niti im služi; ni ne postupaj po djelima njihovim, nego ih potpuno obori i sasvim porazbijajte kipove njihove!

25 I služite GOSPODU, Bogu svome, pa će on blagosloviti kruh tvoj i vodu tvoju; i bolesti ću usred tebe ukloniti.

26 Neće biti u zemlji tvojoj niko- ga da pobaci mlado svoje ni nerotkinje; broj ću dana tvojih ispuniti.

27 Ja ću poslati strah svoj pred tobom i uništiti svaki narod kojemu dođeš, i učinit ću da neprijatelji tvoji pred tobom okrenu leđa.

28 I poslat ću pred tobom stršljene koji će ispred tebe otjerati Hivijce, Kanaance i Hetite.

29 Neću ih otjerati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne postane pusta i ne razmnože se životinje poljske protiv tebe.

30 Malo po malo otjerat ću ih ispred tebe sve dok se ne umnožiš te baštinski zemlju.

31 I postaviti ću granice od Crvenog mora sve do mora Filistejskog, i od pustinje do rijeke; jer ću predati stanovnike zemlje u ruke tvoje, a ti ih otjeraj ispred sebe.

32 Ne sklapaj savez s njima, niti s bogovima njihovim!

33 Neka ne prebivaju u zemlji tvojoj, da te ne navode na grijeh protiv mene; jer ako bi služio njihove bogove, to bi ti zasigurno bila zamka."

POGLAVLJE 24 Potvrda Zavjeta

1 Zatim je rekao Mojsiju: "Uzađi k GOSPODU, ti i Aron, Nadab i Abihu i sedamdeset starješina Izraelovih, pa mi izdaleka iskažite štovanje!

2 I neka Mojsije sâm pride k GOSPODU; ali oni neka ne prilaze, niti narod neka s njim ne uzlazi."

3 Onda je Mojsije došao i rekao narodu sve riječi GOSPODNJE i sve prosudbe, a sav je narod u jedan glas odgovorio i rekao: "Sve riječi što ih je GOSPOD rekao, izvršavat ćemo."

4 Zatim je Mojsije zapisao sve riječi GOSPODNJE. A ujutro je rano ustao te podno gore sagradio žrtvenik i dvanaest stupova, prema dvanaest plemena Izraelovih.

5 Zatim je poslao mladiće sinova Izraelovih koji su prinijeli žrtve paljenice i žrtvovali od goveda žrtve pomirnice GOSPODU.

6 Tada je Mojsije uzeo polovinu krvi i ulio u posude, a polovinom krvi poškropio je žrtvenik.

7 Zatim je uzeo Knjigu Saveza te je, dok je narod slušao, pročitao, a oni su rekli: "Sve što je GOSPOD rekao, izvršavat ćemo i bit ćemo poslušni."

8 Nato je Mojsije uzeo krv i poškropio na narod te rekao: "Evo krvi Saveza koji je GOSPOD s vama sklopio što se tiče svih ovih riječi!"

9 Onda su uzišli Mojsije i Aron, Nadab i Abihu i sedamdeset starijina Izraelovih,

10 pa su vidjeli Boga Izraelova. A pod njegovim nogama bilo je kao da je popločeno od *dragog* kamena safira, i kao glavnina neba u vedrini *svojoj*.

11 A na plemiće Izraelove on ruke svoje nije ispružio; isto tako oni su Boga gledali, te su jeli i pili.

12 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Uzađi k meni na goru i budi ovdje, i dat ću ti kamene ploče i zakon i zapovijedi koje sam zapisao, da ih možeš podučavati."

13 Onda je Mojsije ustao i njegov

službenik Jošua, pa je Mojsije uzašao na goru Božju,

14 te rekao starijšinama: "Čekajte nas ovdje sve dok se ne vratimo k vama! Evo, s vama je Aron i Hur; pa ako tko ima kakvu parnicu za razmotriti, neka ode k njima."

15 Zatim je Mojsije uzašao na goru i oblak je prekrio goru.

16 I slava GOSPODNJA zadržala se na Sinajskoj gori i oblak ju je prekrivao šest dana; a sedmog je dana pozvao Mojsija iz središta oblaka.

17 Prizor slave GOSPODNJE bio je poput ognja što proždi-re na vrhu gore u očima sinova Izraelovih.

18 Uto je Mojsije ušao u središte oblaka i popeo se na goru; i na gori je Mojsije bio četrdeset dana i četrdeset noći.

POGLAVLJE 25 Prinosi za Svetište

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovima da mi donose prinos; primajte prinos moj od svakoga čovjeka koji mi daje dragovoljno od srca svoga.

3 A ovo je prinos što ćete ga od njih primati: zlato i srebro i mjed,

4 te modro i purpurno i grimizno *predivo*, i fini lan, i kozju *dlaku*;

5 pa ovnujske kože obojene u crveno, i kože jazavčeve, i šitimovo drvo;

6 ulje za svjetlo; mirodije za ulje pomazanja i za mirisni kâd,

7 oniksovo kamenje i *drago* kamenje što se umeće u efod i naprsnik.

8 I neka mi naprave Svetište da mogu među njima prebivati.

9 Prema svemu što ti ja pokazujem, po uzorku Šatora i uzorku svega njegovog pribora, baš tako neka ga naprave.

Kovčeg Saveza

10 Zatim neka naprave Kovčeg od šitimova drveta: dužina njegova *bit će* dva i pol lakta, lakat i pol širina njegova, a lakat i pol visina njegova;

11 pa ga obloži čistim zlatom; obloži ga iznutra i izvana, i načini uokolo njega zlatan vijenac.

12 Onda izlij za njega četiri zlatna prstena te ih pričvrsti na četiri ugla njegova; i neka mu dva prstena budu s jedne strane, a dva prstena s druge strane.

13 Zatim napravi motke od šitimova drveta, i obloži ih zlatom,

14 pa motke provuci kroz prstenove sa strana Kovčega, da se na njima može nositi Kovčeg.

15 Neka motke ostanu u prstenima Kovčega; neka se od njega ne odvajaju.

16 I u Kovčeg položi Svjedočanstvo koje ću ti ja dati.

17 Zatim napravi Sjedište milosrđa od čistoga zlata: dužina njegova *bit će* dva i pol lakta, a lakat i pol širina njegova.

18 Onda napravi dva kerubina od zlata; napravi ih kovanjem na oba kraja Sjedišta milosrđa:

19 napravi jednog kerubina na jednom kraju, a drugog kerubina na drugom kraju; *baš* na Sjedištu milosrđa napravite kerubine na oba kraja njegova.

20 I neka kerubini ispruže krila *svoja* uvis, pokrivajući svojim krilima Sjedište milosrđa, a licem svojim *neka gledaju* jedan prema drugome; neka lica kerubina budu prema Sjedištu milosrđa.

21 Zatim stavi Sjedište milosrđa odozgo na Kovčeg, a u Kovčeg stavi Svjedočanstvo koje ću ti dati.

22 Tako ću se ondje s tobom susretati i razgovarati s tobom nad Sjedištem milosrđa, između

dva kerubina što su na Kovčegu Svjedočanstva, o svemu što ću ti dati kao zapovijedi za sinove Izraelove.

Stol za prineseni kruh

23 Isto tako napravi stol od šitimova drveta: dužina njegova *bit će* dva lakta, lakat širina njegova, a lakat i pol visina njegova;

24 pa ga obloži čistim zlatom, i k tome mu napravi naokolo vijenac od zlata.

25 I napravi mu unaokolo obrub širine dlana, a po obrubu mu naokolo napravi vijenac od zlata.

26 Zatim mu napravi četiri zlatna prstena, i prstenove pričvrsti na četiri ugla koja su na četiri noge njegove.

27 Neka prstenovi budu sasvim uz obrub kao ležišta za motke kod nošenja stola.

28 Načini i motke od šitimova drveta i obloži ih zlatom, da se na njima može nositi stol.

29 Onda napravi posuđe njegovo i žlice njegove i pokrivala njegova i zdjele njegove da sve prekriju; napravi ih od čistoga zlata.

30 A na stol preda mnoom uvijek stavlja prineseni kruh.

Zlatni svijećnjak

31 Zatim napravi svijećnjak od čistoga zlata; neka svijećnjak bude načinjen kovanjem: njegov držak, grane njegove, čašice njegove, pupoljci njegovi i cvjetovi njegovi neka budu jedno.

32 I neka šest grana izbija sa strana njegovih; tri grane svijećnjaka s jedne strane, a tri grane svijećnjaka s druge strane.

33 Načini tri čašice nalik na bademe *sa* pupoljkom i cvijetom na jednoj grani, a tri čašice načini nalik na bademe na drugoj grani *sa* pupoljkom i cvijetom; tako za šest

grana koji izbijaju iz svijećnjaka.

34 A na samom svijećnjaku *neka budu* četiri čašice načinjene nalik na bademe, *sa* njihovim pupoljcima i njihovim cvjetovima.

35 I *neka* jedan pupoljak ispod dvije grane bude jedno, i *još* jedan pupoljak ispod dvije grane bude jedno, te *još* jedan pupoljak ispod dvije grane bude jedno; prema šest grana koji izbijaju iz svijećnjaka.

36 Njihovi pupoljci i njihove grane *neka* budu jedno; *neka* sve to *bude* jedno kovanje iz čistoga zlata.

37 Onda napravi za njega sedam svjetiljaka, i *neka* zasvijetle svjetiljke njegove, tako da rasvjetljuju ispred njega.

38 A njegova kliješta za gar i njegova posuda za gar *neka budu od* čistoga zlata.

39 *Od* talenta čistoga zlata *neka* bude napravljen sa svim njegovim posuđem.

40 I gledaj da *ih* napraviš prema uzorku njihovu koji ti je pokazan na gori!"

POGLAVLJE 26

Šator

1 "Isto tako, napravi Šator *od* deset zavjesa: od fino predenog lana, i modrog, i purpurnog i grimiznog *prediva*; napravi ih s kerubinima, vještim djelom.

2 Dužina jedne zavjese *neka bude* dvadeset i osam lakata i širina te zavjese četiri lakta; i *neka* svaka zavjesa bude iste mjere.

3 Pet zavjesa *neka* budu spojene jedna s drugom; i *drugih* pet zavjesa *neka budu* spojene jedna s drugom.

4 Onda načini petlje od modrog *prediva* na rubu jedne zavjese, na rubnom spoju; isto tako načini i na krajnjem rubu *druge* zavjese, na spoju s drugom.

5 Načini pedeset petlja na jednoj zavjesi, a pedeset petlja načini na rubu zavjese što je na spoju s drugom, tako da bi se petlje držale jedna s drugom.

6 Zatim izradi pedeset zlatnih kopča i zavjese spoji zajedno s kopčama, pa će to biti jedan Šator.

7 Zatim napravi zavjese od kozje *dlake*, da budu pokrov nad Šatorom; napravi jedanaest zavjesa.

8 Dužina jedne zavjese *neka bude* trideset lakata i širina te zavjese četiri lakta; *neka* tako jedanaest zavjesa *budu* iste mjere.

9 Onda spoji pet zavjesa zasebno, i šest zavjesa zasebno; a šestu zavjesu podvostruči na pročelju Šatora.

10 Zatim načini pedeset petlja na rubu pojedine zavjese, *koja je* na krajnjemu spoju, i pedeset petlja na rubu zavjese koja se spaja s drugom.

11 I napravi pedeset kopča od mjedi i pričvrsti kopče za petlje te spoji šator zajedno, da bude jedan.

12 A ostatak, što je preostao od šatorskih zavjesa, *neka* se polovina zavjese što preostane objesi preko zadnje strane Šatora.

13 I *neka* se lakat na jednoj strani i lakat na drugoj strani od onoga što je preostalo na dužini šatorskih zavjesa objesi nad stranama Šatora, na ovoj strani i na onoj strani da ga pokriva.

14 Onda napravi pokrov za šator *od* ovnujskih crveno obojenih koža, a gornji pokrov od kože jazavčeve.

15 Zatim napravi daske za Šator od šitimova drveta da stoje uspravno.

16 *Neka* dužina svake daske *bude* deset lakata, a širina svake daske *neka bude* lakat i pol.

17 Na jednoj dasci *neka budu* dva klina, poredana jedan pored dru-

goga; tako napravi na svim dasakama Šatora.

18 Zatim napravi daske za Šator: dvadeset dasaka s južne strane, prema jugu;

19 i napravi četrdeset srebrnih postolja s utorom ispod dvadeset dasaka: dva postolja s utorima pod jednom daskom za dva njena klina, i dva postolja s utorima pod drugom daskom za dva njena klina;

20 i za drugu stranu Šatora, sa sjeverne strane, *neka bude* dvadeset dasaka,

21 i njihovih četrdeset srebrnih postolja s utorima: dva postolja s utorima pod jednom daskom i dva postolja s utorima pod drugom daskom;

22 i za zapadne strane Šatora napravi šest dasaka.

23 Onda napravi dvije daske za dva ugla Šatora za obje strane;

24 i neka budu spojene zajedno odozdo, a odozgo pri vrhu njegovu neka budu spojene kod prvog prstena; neka tako bude za obadvije, da budu za dva ugla.

25 Neka bude osam dasaka s njihovim srebrnim postoljima s utorima; šesnaest postolja s utorima: dva postolja s utorima pod prvom daskom, a dva postolja s utorima pod drugom daskom.

26 Zatim napravi prečke od šitimova drveta: pet za daske s jedne strane Šatora,

27 i pet prečki za daske s druge strane Šatora, i pet prečki za daske Šatora sa strane, za dvije strane prema zapadu.

28 A srednja prečka neka se proteže sredinom dasaka, od *jednog* kraja do *drugog* kraja.

29 Onda zlatom obloži daske i napravi za njih zlatne prstenove za ležišta za prečke te i prečke obloži zlatom.

30 Tako podigni Šator prema

uzorku njegovu koji ti je pokazan na gori!

31 Zatim napravi zastor od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana vještijim djelom; neka bude načinjen s kerubinima,

32 pa ga objesi na četiri stupa od šitimova drveta, obložena zlatom; *neka* njihove kuke *budu* od zlata, na četiri srebrna postolja s utorima.

33 Zatim objesi zastor za kopče, da možeš unijeti Kovčeg svjedočanstva tu unutar zastora; i neka ti zastor razdvaja Sveti *predio* od Najsvetijeg.

34 Zatim stavi Sjedište milosrđa na Kovčeg svjedočanstva u Najsvetijem *predjelu*;

35 i postavi stol izvan zastora, a svijećnjak nasuprot stolu, na južnu stranu Šatora; tako stavi stol na sjevernu stranu.

36 A za ulaz u šator načini zavjesu od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, izrađene vezenjem.

37 Onda napravi za zavjesu pet stupova od šitimova drveta, pa ih obloži zlatom; *neka* i kuke njihove *budu* od zlata, i izlij za njih pet mjedjenih postolja s utorima."

POGLAVLJE 27

Žrtvenik obložen mjedi

1 "Zatim napravi žrtvenik od šitimova drveta: pet lakata dug i pet lakata širok, neka žrtvenik bude četverokutan, a visina njegova *neka bude* tri lakta.

2 Onda mu na četiri ugla njegova načini rogove; neka mu rogovi budu od istoga. I obloži ga mjeđu.

3 Zatim napravi za njega tave za prihvat pepela njegova, pa lopatice i posude njegove, kuke za vješanje mesa i žeravnike njegove; sve posude njegovo napravi *od* mjedi.

4 Onda načini za njega mrežastu rešetku od mjedi, i na mrežici izradi četiri mjedena prstena na četiri ugla njezina,

5 pa je stavi dolje, ispod opsega žrtvenika, tako da mrežica dosegne do sredine žrtvenika.

6 I napravi motke za žrtvenik; *neka motke budu od šitimova drveća, pa ih obloži mjeđu.*

7 Zatim neka se motke provuku kroz prstenove; i neka motke budu na obje strane žrtvenika da ga se nosi.

8 Napravi ga šupljeg, od dasaka; kako ti je bilo pokazano na gori, tako neka ga naprave.

Dvorište Šatora

9 Zatim načini dvorište Šatora. Za južnu stranu, prema jugu, *neka budu* za dvorište zavjese od fino predenog lana, sto lakata u dužinu na jednoj strani,

10 i njihovih dvadeset stupova s dvadeset njihovih postolja s utorima *neka budu* od mjedi; *neka* kuke stupova i obrubi njihovi *budu* od srebra.

11 Jednako tako i za sjevernu stranu po dužini: *neka budu* zavjese sto *lakata* duge, i njihovih dvadeset stupova s dvadeset njihovih postolja s utorima *od mjedi*; *neka* kuke na stupovima i njihovi obrubi *budu* od srebra.

12 A za širinu dvorišta, na zapadnoj strani, *neka budu* zavjese od pedeset lakata, njihovih deset stupova i deset njihovih postolja s utorima.

13 I širina dvorišta na istočnoj strani, prema istoku, *neka bude* pedeset lakata.

14 I *neka* zavjese s jedne strane *vrata budu* petnaest lakata, njihova tri stupa i tri njihova postolja s utorima;

15 i na drugoj strani *neka budu* petnaest *lakata*, njihova tri stupa i

tri njihova postolja s utorima.

16 A za dvorišni ulaz *neka budu* zavjese od dvadeset lakata, *od* modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, izrađene vezenjem; i *neka* njihovih stupova *bude* četiri i postolja njihovih s utorima *bude* četiri.

17 Svi stupovi unaokolo dvorišta *neka budu* porubljeni srebrom. Kuke njihove *neka budu* od srebra i njihova postolja s utorima *od mjedi*.

18 *Neka* dužina dvorišta *bude* sto lakata, a širina pedeset lakata svugdje, i pet lakata visina od fino predenog lana, a njihova postolja s utorima *od mjedi*.

19 Sve posude Šatora za svaku službu u njemu, i svi klinovi njegovi, i svi klinovi za dvorište, *neka budu* od mjedi.

Ulje za svjetiljku

20 I zapovjedi sinovima Izraelovima da ti donesu čistoga ulja od stučenih maslina za svjetlo, da bi svjetiljka uvijek gorjela.

21 U Šatoru sastanka, izvan zastora što je pred Svjedočanstvom, neka ga Aron i sinovi njegovi održavaju od večeri do jutra pred GOSPODOM; *Neka to bude* vječna odredba radi sinova Izraelovih za njihove naraštaje."

POGLAVLJE 28 Odjeća za svećenike

1 "Zatim dovedi k sebi između sinova Izraelovih svoga brata Arona, i s njim sinove njegove, da mi poslužuju u službi svećeničkoj, *baš* Aron i sinovi Aronovi: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar.

2 Onda napravi za svog brata Arona svetu odjeću, na slavu i za ljepotu;

3 i razgovaraj sa svim onima *što su* mudra srca koje sam ispunio duhom mudrosti, da Aronu na-

prave odjeću kako bi ga posvetili, da mi može posluživati u službi svećeničkoj.

4 A ovo je odjeća koju će načiniti: naprsnik i efod, plašt i vezenu košulju, mitru i pojas; neka tako naprave svetu odjeću za tvog brata Arona i sinove njegove, da mi može posluživati u službi svećeničkoj.

5 I neka primaju zlato, modro, purpurno i grimizno *predivo*, i fini lan,

6 pa neka načine efod od zlata i modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, vještini djelom.

7 Neka na njemu budu dvije naramenice, spojene na dva njegova ruba, pa će *tako* biti zajedno povezane.

8 A vezen pojas efoda što je na njemu, neka bude iste izrade kao i on: *baš* od zlata i modrog, purpurnog i grimiznog *prediva* i fino predenog lana.

9 Zatim uzmi dva kamena oniksa i u njih urezbari imena sinova Izraelovih:

10 šest imena njihovih na jednom *dragom* kamenu, a ostalih šest imena na *drugom dragom* kamenu, prema rođenju njihovu.

11 Vještinom rezbara *dragog* kamena, kao što se rezbari na pečatnjaku, urezbari imena sinova Izraelovih u dva *draga* kamena. Ukuj ih u zlatne pletere,

12 i oba *draga* kamena pričvrsti za poramenice efoda, *da budu dragi* kameni za spomen na sinove Izraelove. Onda neka Aron nosi njihova imena na oba svoja rame na pred GOSPODOM za spomen.

13 I pletere napravi od zlata,

14 i dva lančića od čistoga zlata na kraju; načini ih pletenom izradom, pa ispletene lančiće pričvrsti za pletere.

15 Zatim vještim djelom napravi naprsnik za presuđivanje. Načini ga prema izvedbi efoda: od zlata i modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, tako ga načini.

16 Neka bude četverokutan, dvostruk: pedalj neka je dužina njegova, i pedalj *neka* je širina njegova.

17 I ukuj u njega ležišta s *dragim* kamenjem, *baš* četiri reda *dragog* kamena; u *prvom* redu *neka* bude sardin, topaz i alem, *to je* prvi red.

18 Onda drugi red *neka* bude od smaragda, safira i dijamanta;

19 pa treći red *od* hijacinta, ahata i ametista;

20 i četvrti red *od* berila, oniksa i jaspisa. Neka budu ukovani u zlatu u njihove ležajeve.

21 Neka bude *drago* kamenje s imenima sinova Izraelovih, dvanaest prema njihovim imenima; neka budu rezbarena kao na pečatnjaku, svaki sa svojim imenom, prema dvanaest plemena.

22 Zatim na naprsniku napravi lančiće na krajevima pletenom izradom od čistoga zlata.

23 Onda na naprsniku načini dva prstena od zlata te oba prstena stavi na dva kraja naprsnika.

24 Zatim dva zlatna ispletена *lančića* pričvrsti za dva prstena *koje su* na krajevima naprsnika;

25 a *druga* dva kraja dviju ispletениh *lančića* pričvrsti za dva pletera, pa ih stavi na naramenice efoda sprijeda.

26 Zatim napravi dva prstena od zlata i pričvrsti ih za dva kraja naprsnika, uz njegov unutarnji rub, što je na unutarnjoj strani efoda.

27 Onda napravi *druga* dva prstena od zlata i pričvrsti ih za dvije poramenice njegove, ispod efoda prema njegovu prednjem dijelu, uz njegov *drugi* spoj, iznad

vezenog pojasa efoda.

28 I neka se naprsnik priveže svojim prstenovima za prstenove efoda modrom vezicom, tako da naprsnik ostane iznad vezenog pojasa efoda, i da se naprsnik ne odveže od efoda.

29 I neka Aron nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku presude na svom srcu, kad ulazi u Sveti *predio*, na neprestani spomen pred GOSPODOM.

30 Zatim u naprsnik presude stavi Urim i Tumim, pa će biti na Aronovu srcu kad ulazi pred GOSPODA; tako neka Aron nosi na svom srcu pred GOSPODOM presudu sinova Izraelovih neprestano.

31 Nakon toga načini plašt za efod, sav od modrog *prediva*.

32 I neka na vrhu, na sredini njegovoju, bude otvor; neka ima porub izrađen pletenjem unaokolo njegova otvora, kao na otvoru oklopa, da se ne razdere.

33 A *odozdo* na njegovu porubu načini narove od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, sve unaokolo poruba, a između njih zlatne zvončice unaokolo;

34 zlatni zvončić pa nar, zlatni zvončić pa nar unaokolo uz porub plašta.

35 I neka bude na Aronu za službu, pa će se čuti njegov zvuk kad ulazi u Sveti *predio* pred GOSPODA i kad izlazi; tako neće umrijeti.

36 Zatim napravi pločicu od čistog zlata i na njoj urezbari, *kao što se rezbari na pečatnjaku*: SVE-TOST GOSPODU!

37 Onda ju stavi na modru vezicu da može biti privezana za mitru; neka bude na prednjoj strani mitre.

38 I neka bude na čelu Aronovu, da Aron može ponijeti nepravdu s onoga što je sveto, što sinovi Izra-

elovi posvećuju sa svim svojim svetim darovima; i neka uvijek bude na čelu njegovu kako bi bili prihvaćeni pred GOSPODOM.

39 Zatim izvezi košulju od finog lana, i načini mitru od finog lana, a pojas izradi vezenjem.

40 I za Aronove sinove napravi košulje; zatim im izradi pojaseve i kape, izradi njima na slavu i za ljepotu;

41 pa u njih odjeni svoga brata Arona i s njim sinove njegove; onda ih pomaži i predaj ih i posveti ih, da mi mogu posluživati u službi svećeničkoj.

42 Zatim načini za njih lanene hlače da im se pokrije golotinja; neka sežu od bokova do bedra.

43 I neka budu na Aronu i njegovim sinovima kad ulaze u Šator sastanka, ili kad prilaze žrtveniku da bi posluživali u Svetom *predjelu*, tako da ne snose nepravdu i ne umru; *neka to bude vječna odredba njemu i sjemenu njegovu poslije njega.*"

POGLAVLJE 29 Posvećenje svećenika

1 "A ovo je ono što ćeš na njima izvršiti da ih posvetiš kako bi mi posluživali u svećeničkoj službi: uzmi jednog junca i dva ovna bez mane;

2 i beskvasnog kruha i beskvasnih pogača zamiješanih s uljem, pa beskvasnih oblatna premazanih uljem; napravi ih od pšeničnog brašna.

3 Onda ih položi u jednu košaricu, te ih u košarici prinesi s juncem i oba ovna.

4 Zatim dovedi Arona i sinove njegove do ulaza u Šator sastanka i operi ih vodom.

5 Tada uzmi odjeću i Aronu odjeni košulju i plašt efoda, onda efod i naprsnik, pa ga opashi veze-

nim pojasom efoda.

6 Onda mu stavi mitru na glavu, a na mitru stavi svetu krunu;

7 tada uzmi ulje pomazanja pa mu izlij na glavu i pomaži ga.

8 Zatim dovedi sinove njegove i odjeni im košulje,

9 i opasi ih pojasevima, Arona i sinove njegove, te im stavi kape, pa neka im pripada služba svećenička po trajnoj odredbi. Tako posveti Arona i sinove njegove.

10 Zatim dovedi junca pred Šator sastanka, pa neka Aron i sinovi njegovi polože ruke svoje junca na glavu.

11 Tada junca zakolji pred GOSPODOM kod ulaza u Šator sastanka,

12 pa uzmi od krvi junčeve i svojim je prstom stavi na rogove žrtvenika. Onda svu krv izlij pokraj podnožja žrtvenika.

13 Onda uzmi sve salo što pokriva iznutrice i resicu što je *na* jetri, i oba bubrega sa salom što je nad njima, pa *ih* spali na žrtveniku.

14 Ali meso od junca i kožu njegovu i izmet njegov spali vatrom izvan tabora; to je žrtva za grijeh.

15 Zatim uzmi jednog ovna, pa neka Aron i sinovi njegovi polože ruke svoje ovnu na glavu;

16 onda zakolji ovna pa zahvati krvi njegove i njome poškropi naokolo po žrtveniku.

17 Zatim ovna isijeci na komade i operi iznutrice njegove i noge njegove, pa *ih* položi na dijelove njegove i glavu njegovu.

18 Tako cijelog ovna spali na žrtveniku. To je žrtva paljenica GOSPODU; to je miomiris, žrtva ognjena GOSPODU.

19 Nakon toga uzmi drugog ovna, pa neka Aron i sinovi njegovi polože ruke svoje na glavu ovnu;

20 tada zakolji ovna, te zahvati

od krvi njegove i stavi *ju* na vrh desnog uha Aronova i vrh desnog uha njegovih sinova, zatim palac na njihovoj desnoj ruci i palac na desnoj nozi njihovoj; onda krvlju poškropi žrtvenik unaokolo.

21 Zatim uzmi od krvi što je na žrtveniku i ulja za pomazanje te poškropi po Aronu i po odjeći njegovoj, i po sinovima njegovim i po odjeći njegovih sinova koji su s njim; tako će on biti posvećen i odjeća njegova, i njegovi sinovi i odjeća njegovih sinova s njim.

22 I uzmi s ovna salo i tusti rep, i salo što pokriva iznutrice, pa resicu *na* jetri, i oba bubrega sa salom što je nad njima, i desna plečka, jer je to ovan posvećenja,

23 onda jednu štrucu kruha i jednu pogaču od nauljenog brašna, i jednu oblatnu iz košarice beskvasnog kruha što je pred GOSPODOM,

24 i sve to položi na ruke Arona i na ruke sinova njegovih, pa neka mašu time za žrtvu mahalicu pred GOSPODOM.

25 Zatim ih primi iz njihovih ruku i spali *ih* na žrtveniku za žrtvu paljenicu, za miomiris pred GOSPODOM; to je žrtva ognjena za GOSPODA.

26 Onda uzmi prsa od ovna *prinesena* za Aronovo posvećenje i maši time za žrtvu mahalicu pred GOSPODOM; i neka to bude tvoj dio.

27 Tako posveti prsa za žrtvu mahalicu i plečku za žrtvu podizanicu kojom se mahalo i koja je podignuta od ovna za posvećenje, *baš* od *one* koja je za Arona i od *one* koja je za njegove sinove.

28 I neka to bude Aronu i sinovima njegovim za vječnu odredbu od sinova Izraelovih, jer je to žrtva podizanica; i neka to bude žrtva podizanica od sinova Izraelovih, od žrtvovanja njihovih žrtava po-

mirnica; *baš* njihova žrtva podizanica za GOSPODA.

29 A posvećena Aronova odjeća neka pripadnu sinovima njegovim poslije njega, da u njima budu pomazani i da u njima budu posvećeni.

30 Onda onaj sin koji bude svećenikom umjesto njega, neka ih nosi sedam dana kad ulazi u Šator sastanka posluživati u Svetom predjelu.

31 Zatim uzmi ovna za posvećenje i skuhaj meso njegovo u Svetom predjelu,

32 pa neka Aron i sinovi njegovi jedu meso od ovna i kruh što je u košarici *kod* ulaza u Šator sastanka.

33 I neka jedu ono čime je obavljeno pomirenje za predanje i za njihovo posvećenje; ali tuđinac neka *od toga* ne jede, zato što je sveto.

34 A što ostane od mesa za posvećenje ili od kruha do jutra, tada ostatak spali ognjem; to neka se ne jede, zato što je sveto.

35 Tako Aronu i sinovima njegovim učini prema svemu što sam ti zapovjedio; posvećuj ih sedam dana.

36 I svakoga dana prinesi junca kao žrtvu za grijeh za pomirenje, te očisti žrtvenik kad za njega obavljaš pomirenje; onda ga potmaži da ga posvetiš.

37 Sedam dana obavljaj pomirenje za žrtvenik i posvećuj ga, pa neka žrtvenik bude najsvetiji; sve što se dotakne žrtvenika bit će sveto.

38 A ovo je ono što ćeš prinostiti na žrtveniku: dva janjca u prvoj godini, dan za danom neprestano.

39 Jedno janje prinesi ujutro, a drugo janje prinesi uvečer.

40 Onda s prvim janjetom prinesi desetinu brašna zamiješa-

nu sa četvrtinom hina istućenog ulja; i četvrtinu hina vina za žrtvu ljevanicu.

41 A drugo janje prinesi uvečer, i s njime to učini u skladu s jestivom žrtvom jutarnjom i u skladu sa žrtvom ljevanicom, za miomiris, žrtvu ognjenu za GOSPODA.

42 *Neka to bude* neprekidna žrtva paljenica kroz sve vaše naraštaje, *na* ulazu u Šator sastanka pred GOSPODOM, gdje ću se ja s vama sastajati da ti ondje govorim.

43 I ondje ću se sastajati i sa sinovima Izraelovima, pa će Šator mojom slavom biti posvećen.

44 Ja ću posvetiti i Šator sastanka i žrtvenik; posvetit ću i Arona i sinove njegove, da mi poslužuju u službi svećeničkoj.

45 Tako ću prebivati među sinovima Izraelovim i biti njihov Bog,

46 pa će spoznati da *sam* ja, GOSPOD, njihov Bog, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, da među njima prebivam: ja *sam* GOSPOD, Bog njihov."

POGLAVLJE 30 Žrtvenik za paljenje kâda

1 "Zatim napravi žrtvenik za paljenje kâda; načini ga *od* šitimova drveta.

2 *Neka* dužina njegova *bude* lakat, i širina njegova lakat, neka bude četverokutan, a dva lakta njegova visina; *neka* mu rogovi njegovi *budu* od istoga.

3 Zatim ga obloži čistim zlatom: njegov gornji dio, i strane njegove naokolo, i njegove robove; pa mu načini zlatan vijenac naokolo.

4 Onda mu načini dva zlatna prstena, ispod njegova vijenca; na oba ugla njegova sa njegove dvije strane načini ih, pa će biti kao ležišta za motke da se na njima može nositi.

5 A motke načini od šitimova dr-

veta i obloži ih zlatom.

6 Zatim ga postavi pred zastor što je uz Kovčeg Svjedočanstva, pred Sjedištem milosrđa koji je nad Svjedočanstvom, gdje ću se ja s tobom sastajati,

7 pa neka Aron na njemu pali mirisni kâd svako jutro; kada pripravlja svjetiljke, neka na njemu pali kâd.

8 I kada Aron uvečer pali svjetiljke, neka na njemu pali kâd, *da to bude* trajno kađenje pred GOSPODOM kroz sve vaše naraštaje.

9 Ne prinosi na njemu tuđega kâda, ni žrtve paljenice, ni jestive žrtve; niti na njemu ne lijevaj žrtve ljevanice.

10 I neka Aron jedanput u godini obavi pomirenje na njegovim rogovima; krvlju žrtve za grijeh kao pomirenje: neka jednom u godini obavi na njemu pomirenje kroz *sve* vaše naraštaje. To je najsvetije za GOSPODA.

Popis sinova Izraelovih

11 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

12 "Kad budeš provodio popis sinova Izraelovih prema broju njihovom, tada neka dok ih budeš brojio, daju otkupninu GOSPODU svaki za svoju dušu da među njima ne bude pošasti kada ih budeš brojio!

13 Ovo neka podari svaki koji ulazi među one koji su ubrojeni: pola šekela, prema šekelu svetišta (*šekel je* dvadeset gera); pola šekela *neka bude* prinos GOSPODU.

14 Svaki koji ulazi među one koji su ubrojeni, od dvadeset godina pa naviše, neka podari prinos GOSPODU.

15 Bogataš neka ne daje više, a siromah neka ne daje manje od pola šekela, kada daju prinos GOSPODU da obave pomirenje

za svoje duše.

16 Tako uzimaj novac pomirenja od sinova Izraelovih i odredi ga za službu glede Šatora sastanka, da to bude sinovima Izraelovim spomen pred GOSPODOM da obavi pomirenje za vaše duše."

Umivaonik od mjedi

17 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

18 "Napravi i umivaonik od mjedi te *također* i njegovo postolje od mjedi za pranje, te ga postavi između Šatora sastanka i žrtvenika; onda nalij u njega vodu,

19 pa neka Aron i sinovi njegovi ondje peru ruke svoje i noge svoje.

20 Kada ulaze u Šator sastanka, ili kada prilaze žrtveniku da poslužuju kako bi spalili žrtvu ognjenu za GOSPODA, neka se vodom operu, da ne poginu.

21 Neka tako peru ruke svoje i noge svoje da ne poginu, i neka im to bude vječna odredba, *baš* njemu i sjemenu njegovu kroz sve njihove naraštaje.

Sveto ulje za pomazanje i kâd

22 Nadalje, GOSPOD je rekao Mojsiju govoreći:

23 "Uzmi sebi glavne mirodi-je: pet stotina *šekela* čiste smirne i upola toliko mirisnog cimeta, i to dvjesto i pedeset *šekela*, mirisnog rogoza dvjesto i pedeset *šekela*,

24 i pet stotina *šekela* kasija, prema šekelu svetišta, i jedan hin maslinovog ulja.

25 Onda od toga načini ulje svete pomasti, pomast izmiješanu vještinom ljekarničkom; neka to bude sveto ulje pomazanja.

26 Zatim time pomaži Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva;

27 pa stol i sva njegova oprema, svijećnjak i njegovo posuđe; i ka-

dioni žrtvenik;

28 onda žrtvenik za žrtvu paljenicu i sve njegovo posuđe, te umivaonik i njegovo postolje.

29 Tako ih posveti da budu najsvetiji; sve što ih se dotakne bit će sveto.

30 Zatim pomaži Arona i sinove njegove i posveti ih, da mi poslužu u službi svećeničkoj.

31 Onda reci sinovima Izraelovima govoreći: 'Neka mi ovo bude sveto ulje pomazanja kroz sve vaše naraštaje.

32 Neka se ne izlijeva na tijelo čovjeka, ni neka se ne pravi *ništa* poput njega, prema njegovom sastavu; ono *je* sveto, neka *i* vama bude sveto!

33 Svaki koji takvo što načini, ili svaki koji to stavi na tuđinca, neka se istrijebi iz svoga naroda!"

34 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Uzmi sebi mirisne mirodije: stakte, onih i galbana, *te* mirisne mirodije sa čistim tamjanom; neka svaka od ovih bude u istoj *količini*.

35 Onda napravi od toga mirisavu pomast pravlenu vještinom ljekarničkom, pravilno izmiješanu, čistu *i* svetu;

36 pa *nešto* od toga smrvi na sitno *i* stavi to pred Svjedočanstvo u Šator sastanka gdje ću se s tobom sastajati; neka vam ona bude najsvetija!

37 I za mirisnu pomast koju pravite, sebi ne pravite prema ovom sastavu; neka ti to bude sveto za GOSPODA!

38 Svaki koji napravi isti takav, da miriše tako, neka se istrijebi iz svoga naroda!"

POGLAVLJE 31 Aholijab i Bezalel

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju, govoreći:

2 "Gle, pozvao sam po imenu

Bezalela, sina Urijeva, sina Hurova, iz plemena Judina,

3 te sam ga ispunio Duhom Božjim, na mudrost, na razumijevanje, na znanje *i* na svakojaku vještinu

4 da smišlja vješte radove za izradu u zlatu, u srebru *i* u mjeđi,

5 *i* da reže drago kamenje da *ih* se ukuje, *i* u rezbarenju drva; da obavlja svakojako vješto djelo.

6 I, evo, ja sam mu dodijelio Aholiaba, sina Ahisamakova iz Danova plemena, *i* u srca svih koji su mudra srca ja sam stavio mudrost, da mogu napraviti sve što sam ti zapovjedio:

7 Šator sastanka *i* Kovčeg svjedočanstva, *i* Sjedište milosrđa što *je* na njemu, *i* sva oprema Šatora,

8 pa stol *i* svu opremu njegovu, *i* čisti svijećnjak sa svom njegovom opremom, *i* kadioni žrtvenik;

9 zatim žrtvenik za žrtvu paljenicu sa svom njegovom opremom, pa umivaonik *i* njegovo postolje;

10 te platno za službu *i* svetu odjeću za svećenika Arona *i* odjeću za sinove njegove da poslužu u službi svećeničkoj;

11 onda ulje pomazanja *i* mirisni kâd za Sveti *predio*. Neka naprave u skladu sa svime što sam ti zapovjedio.

Šabat

12 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju, govoreći:

13 "Kaži *i* to sinovima Izraelovima govoreći: 'Uistinu moje Šbate morate držati, jer to *je* znak između mene *i* vas kroz sve vaše naraštaje, da možete znati da *sam* ja, GOSPOD, koji vas posvećujem.

14 Stoga držite Šabat, jer vam *je* on svet; svaki koji ga oskvrne, zsigurno neka se pogubi; jer svaki koji radi *bilo koji* posao u njemu, neka se ta osoba istrijebi iz svoga naroda.

15 Šest dana neka se posao obavlja, ali sedmi je Šabat počinka, svet GOSPODU; syaki koji obavlja *bilo* koji posao za Šabata, neka se zasigurno pogubi.

16 Zato neka sinovi Izraelovi drže Šabat, neka obdržavaju Šabat kroz sve njihove naraštaje, kao trajni savez.

17 On *je* znak između mene i sinova Izraelovih zauvijek; jer je GOSPOD *za* šest dana načinio nebo i zemlju, a sedmog je dana počnuo i okrijepio se."

18 I dao je Mojsiju, kad je završio razgovor s njim na Sinajskoj gori, dvije ploče svjedočanstva, ploče kamene, ispisane prstom Božjim.

POGLAVLJE 32

Zlatno tele

1 A kad je narod vidio da Mojsije zadugo ne silazi s gore, ljudi su se skupili pokraj Arona te mu rekli: "Ustani! Napravi nam bogove koji će ići pred nama, jer *za* tog Mojsija, čovjeka koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo što se s njim dogodilo"

2 Nato im je Aron odgovorio: "Poskidajte zlatne naušnice koje *su* u ušima vaših žena, sinova vaših i kćeri vaših pa *ih* meni donesite."

3 Tako je sav narod skinuo zlatne naušnice koje *su bile* u njihovim ušima i donio *ih* Aronu,

4 a on *ih* je primio iz njihovih ruku i oblikovao ga alatom za rezarenje nakon što je načinio lijevano tele. Uto su oni rekli: "Ovo *su* bogovi tvoji, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske!"

5 A kad je Aron *to* opazio, sagrađio je pred njim žrtvenik; onda je Aron objavio i rekao: "Sutra je svetkovina GOSPODU!"

6 Tako su sutradan rano ustali i prinijeli žrtve paljenice i donijeli

žrtve pomirnice, pa je narod sjeo da jede i pije; onda je ustao da se zabavlja.

7 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Pođi dolje, jer se pokvario narod tvoj koji si ti izveo iz zemlje egipatske.

8 Brzo su skrenuli s puta koji sam im zapovjedio. Napravili su sebi lijevano tele te su mu iskazivali štovanje, i žrtve su mu prinijeli te rekli: 'Ovo *su* bogovi tvoji, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske!'"

9 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Opazio sam ovaj narod, i, gle, *to je* narod tvrdokoran.

10 Stoga me sada pusti da se gnjev moj na njih raspali, tako da ih zatrem; onda ću od tebe načiniti velik narod."

11 Tada je Mojsije zaklinjao GOSPODA, Boga svojega, i rekao: "GOSPODE, zašto se gnjevom svojim raspaljuješ na svoj narod koji si ti izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i rukom moćnom?"

12 Zašto da Egipćani govore i kažu: 'Radi zla *ih* je izveo da *ih* u gorama pogubi i da *ih* zatre s lica zemlje?' Povrati se od žestine gnjeva svojega i pokaj se od ovoga zla protiv svog naroda.

13 Sjeti se Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih, kojima si se samim sobom zakleo i govorio im: 'Sjeme ću vaše umnožiti kao zvijezde na nebu i svu ovu zemlju o kojoj sam govorio dat ću tvome sjemenu, i oni će je baštiniti zauvijek.'

14 Tako se GOSPOD pokajao od zla koje je mislio učiniti svom narodu.

15 Zatim se Mojsije okrenuo i išao s gore, a u rukama *su mu bile* dvije ploče Svjedočanstva. Ploče *su bile* ispisane na obje strane svoje: ispisane s jedne strane i s druge.

16 Te su ploče *bile* djelo Božje, i

zapis je *bio* zapis Božji, urezan na pločama.

17 A kad je Jošua čuo buku lju-di koji su vikali, rekao je Mojsiju: "Bojna buka je u taboru!"

18 Nato je on rekao: "Nije *to* glas onih koji viču zbog pobjede, niti je *to* glas onih koji vape zbog po-raza; *nego* ja čujem buku *onih* koji pjevaju."

19 I dogodilo se, čim se približio taboru, da je opazio tele i ples. Uto se Mojsijeva srdžba raspalila, pa je bacio ploče iz ruku svojih i razbio ih na podnožju gore.

20 Onda je zgrabio tele koje su oni napravili te *ga* spalio u ognju i smrvio *ga* u prah, pa *ga* je rasuo po vodi i prisilio sinove Izraelove da je piju.

21 Zatim je Mojsije upitao Aro-na: "Što ti je narod ovaj učinio da si na njega navukao tako velik grijeh?"

22 Nato je Aron odgovorio: "Neka se srdžba gospodara moga ne raspaljuje. Ti poznaješ narod, da su oni *skloni* zloći,

23 jer su mi rekli: 'Napravi nam bogove koji će ići pred nama, jer za tog Mojsija, čovjeka koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne zna-mo što se s njim dogodilo.'

24 A ja sam im odgovorio: svatko tko ima bilo kakvo zlato, neka *ga* poskida! Tako su mi *ga* predali; onda sam *ga* bacio u vatru, pa je izašlo ovo tele."

25 A kad je Mojsije opazio kako se narod *bio* razgolio (jer ih je Aron razgolio na sramotu *njihovu* među njihovim neprijateljima),

26 stao je Mojsije na vratima ta-bora i rekao: "Tko je na GOSPOD-NJOJ strani, *neka* dođe k meni!" Uto su se svi sinovi Levijevi sku-pili kod njega.

27 A on im je rekao: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov:

'Neka svaki muškarac opase svoj mač o bedro svoje i pođe amo i tamo, od vrata do vrata kroz tabor, i neka svaki ubije svoga brata, i svatko svoga druga, i svatko svoga bližnjega.'

28 Tada su sinovi Levijevi učinili prema riječi Mojsijevoj, pa je ondje toga dana palo u narodu oko tri ti-suće ljudi;

29 jer je Mojsije rekao: "Posve-tite se danas GOSPODU, i svatko na sinu svome i na svome bratu, tako da vam danas može podariti blagoslov."

30 I dogodilo se sutradan da je Mojsije rekao narodu: "Velik ste grijeh počinili, i sada ću ja k GOS-PODU uzići; možda ću obaviti po-mirenje za grijeh vaš."

31 Tako se Mojsije vratio GOS-PODU i rekao: "Jo, ovaj je narod počinio velik grijeh i sebi načinio bogove od zlata;

32 ipak im sada, ako hoćeš, oprostí njihov grijeh, a ako nećeš, molim te, izbriši me iz svoje knjige koju si napisao."

33 Nato je GOSPOD odgovorio Mojsiju: "Svaki koji je protiv mene sagriješio, njega ću izbrisati iz svo-je knjige.

34 Stoga sada pođi, povedi na-rod do *mjesta* o kojem sam ti go-vorio. Evo, moj će Anđeo ići pred tobom, ipak u dan kad *ih* poho-dim, pohodit ću grijeh njihov na njima."

35 Zatim je GOSPOD udario po-šastima narod, jer su napravili tele koje je Aron izlio.

POGLAVLJE 33

Zapovijed za napuštanje Sinaja

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju: "Kreni! Idi odavde, ti i narod koji si izveo iz zemlje egipatske, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu govo-

reći: 'Dat ću je sjemenu tvome.'

2 A ja ću poslati anđela pred tobom i istjerati Kanaance i Amorejce, Hevite i Perizane, Hivijce i Jebusejce.

3 *Iđi* u zemlju kojom teče mlijeko i med; jer ja neću ići usred tebe, da vas na putu ne zatrem, jer *ste* narod tvrdokoran."

4 A kad je narod čuo ove zle vijesti, ražalostio se i nitko nije na sebe stavio svoj nakit,

5 jer je GOSPOD rekao Mojsiju: "Reci sinovima Izraelovima: 'Vi *ste* tvrdokoran narod, doći ću usred vas na časak i zatrti vas. Stoga sada skinite sa sebe svoj nakit, da vidim što ću s vama učiniti.' "

6 Tako su sinovi Izraelovi kod gore Horeba skinuli sa sebe svoj nakit.

7 Zatim je Mojsije uzeo Šator i razapeo ga izvan tabora, daleko od tabora, te ga nazvao Šator sastanka. I dogodilo se *da* svaki koji bi tražio GOSPODA ode k Šatoru sastanka, koji *je bio* izvan tabora.

8 I dogodilo se, kad je Mojsije odlazio k Šatoru *da* se sav narod digao i svatko je stajao *kod* ulaza svoga šatora i gledao za Mojsijem sve dok nije ušao u Šator.

9 I dogodilo se, dok je Mojsije ušao u Šator, stup oblaka se spustio i ostao *na* ulaz Šatora, i GOSPOD je razgovarao s Mojsijem.

10 Tada je sav narod opazio kako stup oblaka stoji na ulazu Šatora; onda se sav narod dizao i iskazivao štovanje, svatko *na* ulazu svog šatora.

11 Tako je GOSPOD razgovarao s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek razgovara sa svojim prijateljem. Poslije se vratio u tabor, ali njegov sluga Jošua, sin Nunov, mladić, nije odlazio iz Šatora.

Mojsije moli za narod

12 Zatim je Mojsije rekao GOSPODU: "Gledaj, ti mi govoriš: 'Do-

vedi ovaj narod', a nisi mi dao do znanja koga ćeš sa mnom poslati. Još si mi rekao: 'Znam te po imenu, i ti si našao milost u mojim očima.'

13 Stoga te molim, ako sam našao milost u tvojim očima, pokaži mi sada put svoj, da te mogu upoznati, tako da mogu pronaći milost u tvojim očima. I uzmi u obzir *da je* ovaj narod tvoj narod."

14 Tada je rekao: "Moja nazočnost će početi *s tobom* i ja ću ti dati počinak."

15 Nato mu je on rekao: "Ako tvoja nazočnost ne pođe *sa mnom*, odavde nas ne diži.

16 Jer po čemu će se onda znati da smo ja i narod tvoj našli milost u tvojim očima, nije li *to* po tome što ti ideš s nama? Tako ćemo se ja i tvoj narod odvojiti od svih naroda što *su* na licu zemlje."

17 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "I to ću učiniti što si rekao, jer si našao milost u mojim očima i ja te poznajem po imenu."

18 Nato je rekao: "Zaklinjem te, pokaži mi svoju slavu."

19 A on je odgovorio: "Dopustit ću da sva moja dobrota prođe ispred tebe i pred tobom ću objaviti ime GOSPODNJE; i bit ću milostiv kome hoću biti milostiv, i iskazat ću milosrđe onome kome hoću iskazati milosrđe."

20 Još je rekao: "Ti ne možeš vidjeti moje lice, jer me nitko ne može vidjeti i ostati živ."

21 Zatim je GOSPOD rekao: "Evo, *postoji* mjesto pokraj mene, te ti stani na stijenu;

22 i dogodit će se, dok moja slava bude prolazila, da ću te staviti u usjek stijene i svojom te rukom pokriti dok ja ne prođem.

23 Zatim ću ruku svoju maknuti, pa ćeš me vidjeti odostraga; ali lice moje se ne može vidjeti."

POGLAVLJE 34

Mojsije kleše nove ploče

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Iskleši sebi dvije kamene ploče nalik na prve, a ja ću na ploče zapisati riječi koje su bile na prvim pločama koje si ti razbio.

2 I budi spreman ujutro, pa ujutro uzađi na goru Sinaj i tamo, na vrh gore, pokaži se preda mnom;

3 i neka nitko s tobom ne uzlazi, niti dopusti da se netko pojavi na svoj gori; ni ne dopusti ni stadi-ma ni krdima da pasu pred tom gorom."

4 Tako je on isklesao dvije kamene ploče nalik na prve. Onda je Mojsije ustao rano ujutro i uzeo u ruke dvije kamene ploče, kako mu je GOSPOD zapovjedio te je uzašao na Sinajsku goru.

5 Tada se GOSPOD spustio u oblaku, a on je stajao ondje pokraj njega i objavio ime GOSPODNJE.

6 Zatim je GOSPOD prošao ispred njega te objavio: "GOSPOD! GOSPOD Bog, milosrdan i milostiv, strpljiv, a obilan dobrotom i istinom,

7 koji čuva milosrđe tisućama, oprašta nepravdu i prijestup i grijeh, a *krivca* nipošto ne razriješuje, koji pohodi nepravdu očeva na djeci i na djeci djece do trećeg i četvrtog naraštaja."

8 Uto se Mojsije požurio i poklonio svoju glavu do zemlje i iskazao štovanje.

9 Onda je rekao: "Ako sam sada našao milost u tvojim očima, Gospodine, molim te, neka Gospodin moj ide među nama, jer je taj narod tvrdokoran, i oprostí našu nepravdu i naš grijeh, pa nas uzmi za svoju baštinu!"

Obnova Zavjeta

10 Nato je on odgovorio: "Evo, sklapam savez. Pred cijelim na-

rodom tvojim činit ću čudesa kakva se nisu činila na svoj zemlji ni u kojem narodu te će svi narodi, među kojima *si* ti, vidjeti djelo GOSPODNJE, jer je strašno ono što ću s tobom učiniti.

11 Obdržavaj to što ti danas zapovijedam! Evo, tjeram pred tobom Amorejce i Kanaance i Hetite i Perizane i Hivijce i Jebusejce.

12 Pazi se da ne sklapaš savez sa stanovnicima zemlje u koju ideš, da ti ne postanu zamkom usred tebe.

13 Nego uništite žrtvenike njihove, polomite njihove likove i posijecite njihove gajeve,

14 jer ti nemoj iskazivati štovanje drugome bogu, jer GOSPOD, čije ime je 'Ljubomorni', jest ljubomorni Bog,

15 da ne bi sklapao savez sa stanovnicima zemlje, pa da te oni, odajući se bludu sa svojim bogovima i prinošenju žrtve svojim bogovima, ne bi pozvali i tebe da i ti jedeš od njihove žrtve,

16 i da ne bi uzimao kćeri njihove za svoje sinove, pa da kćeri njihove, odajući se bludu sa svojim bogovima, ne bi navele i tvoje sinove da se odaju bludu sa njihovim bogovima.

17 Ne čini sebi lijevanih bogova!

18 Održavaj Svetkovinu beskvasnog kruha. Sedam dana jedi beskvasni kruh, kako sam ti zapovjedio, u određeno vrijeme mjeseca Abiba, jer si u mjesecu Abibu izašao iz Egipta.

19 Sve što otvara maternicu je moje; i svaki *muški* prvenac od tvoje stoke *bio to* vol ili ovca.

20 Ali prvenca od magarice otkupi janjetom; a ako *ga* ne otkupiš, tada mu slomi vrat. Otkupluj sve prvorođenice od svojih sinova, i neka se nitko pred mene ne pojavljuje praznih *ruku*!

21 Šest dana radi, ali sedmoga

dana počivaj, u vrijeme oranja i u vrijeme žetve počivaj.

22 Obdržavaj Svetkovinu sedmica, prvine pšenične žetve, i Svetkovinu berbe na svršetku godine.

23 Tri puta na godinu neka se svi tvoji muškarci pojave pred Gospodinom BOGOM, Bogom Izraelovim.

24 Jer ću otjerati narode pred tobom i proširiti granice tvoje; ni nitko neće poželjeti tvoju zemlju kad triput u godini budeš uzlazio da se pojaviš pred GOSPODOM, Bogom svojim.

25 Ne prinosi mi krvi od žrtve s nečim ukvasanim ni ne ostavljaj žrtve od Svetkovine Pashe do jutra.

26 Prvo od prvina zemlje svoje donesi u kuću GOSPODA, Boga svojega. Ne kuhaj jarića u mlijeku majke njegove."

27 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Zapiši ove riječi, jer sam prema značenju ovih riječi s tobom i s Izraelom sklopio Savez!"

28 Tako je on bio s GOSPODOM četrdeset dana i četrdeset noći; niti je jeo kruh niti je pio vodu. Tada je zapisao na ploče riječi Saveza, deset zapovijedi.

Mojsije sjaji

29 I dogodilo se da kad je Mojsije sišao sa Sinajske gore, i dvije ploče Svjedočanstva bile su u rukama Mojsijevim kada je sišao s gore, da Mojsije nije znao da mu je koža lica sjajila dok je razgovarao s njim.

30 A kad su Aron i svi sinovi Izraelovi vidjeli Mojsija, gle, koža lica mu je sjajila, pa su se bojali prići k njemu.

31 Onda ih je Mojsije pozvao. Tada su se Aron i svi poglavari zajednice vratili k njemu, i Mojsije je s njima razgovarao.

32 Poslije toga pristupili su i sinovi Izraelovi i on im je dao kao

zapovijedi sve što mu je GOSPOD rekao na Sinajskoj gori.

33 Sve *dok* tako nije Mojsije završio razgovor s njima, stavio je pokrivalo na svoje lice.

34 Ali kad je Mojsije ulazio pred GOSPODA da s njim razgovara, skinuo bi pokrivalo sve dok ne bi izašao. Zatim bi izlazio i sinovima Izraelovima govorio sve što mu je bilo zapovjedbno.

35 Tada bi sinovi Izraelovi vidjeli Mojsijevo lice, da je koža lica Mojsijeva sjajila, pa bi Mojsije opet stavio pokrivalo na svoje lice sve dok ne bi ušao da s njim razgovara.

POGLAVLJE 35 Pravilo za Šabat

1 Zatim je Mojsije sakupio svu zajednicu sinova Izraelovih te im rekao: "Ovo *su* riječi koje je GOSPOD zapovjedio da ih izvršavate:

2 Neka se posao obavlja šest dana, ali sedmi dan neka vam bude sveti dan, Šabat počinka za GOSPODA. Svaki koji bi u njemu obavljao posao, neka se pogubi.

3 Na Šabatni dan ne palite vatru po svojim obitavalištima."

Prinosi za Šator

4 Zatim je Mojsije rekao svoj zajednici sinova Izraelovih, govoreći: "Ovo *je* ono što je GOSPOD zapovjedio govoreći:

5 Uzmite od sebe prinos za GOSPODA! Svaki koji *je* voljna srca, neka donese prinos GOSPODU: zlato i srebro i mjed,

6 te modro, purpurno i grimizno *predivo*, i fini lan, i kozju *dlaku*,

7 pa ovnujske crveno obojene kože, i kože jazavčeve, i šitimovo drvo;

8 onda ulje za svjetlo i mirodije za ulje pomazanja i za mirisni kâd;

9 zatim oniksovo kamenje i *drag*o kamenje što se umeće u efod i

naprsnik.

10 A svi koji su među vama mudra srca neka dođu i neka naprave sve što je GOSPOD zapovjedio:

11 Šator, njegovo boravište i njegov pokrov; njegove kopče i njegove daske, njegove prečke, njegove stupove i njegova postolja s utorima;

12 Kovčeg i njegove motke *sa* Sjedištem milosrđa i zastor za zaklon;

13 stol i njegove motke, i sve njegovo posuđe, i prineseni kruh;

14 onda svijećnjak za svjetlo i njegovu opremu, njegove svjetiljke s uljem za svjetlo;

15 zatim kadioni žrtvenik i njegove motke, pa ulje pomazanja i mirisni kâd, te zavjesa za vrata od ulaza u Šator;

16 žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom mjedenom rešetkom, njegovim motkama i svim njegovim posuđem; umivaonik i njegovo postolje,

17 dvorišne zavjese, njegove stupove i njihova postolja s utorima, te zavjesa na ulazu u dvorište;

18 klinove za Šator i klinove za dvorište i njihove uzice;

19 platno za službu, za obavljanje službe u Svetom *predjelu*; svetu odjeću za svećenika Arona i odjeću za sinove njegove, da poslužu u službi svećeničkoj.

20 Zatim je sva zajednica sinova Izraelovih otišla od lica Mojsijeva.

21 Onda su došli, svatko koga je srce potaknulo i svatko koga je duh njegov privolio *te* su donosili GOSPODU prinos za izradu Šatora sastanka i za svaku njegovu službu i za svetu odjeću.

22 Tada su dolazili i muškarci i žene: svi koji su bili voljna srca *te* su donosili narukvice, naušnice, prstenje i pločice, svakovrsnih dragocjenosti od zlata. Tako je

svatko tko je prinosio GOSPODU, *prinio* prinos od zlata.

23 I svatko kod koga se našlo modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i finog lana, kozje *dlake* i ovnujske crvene kože i kože jazavčeve, donio *ih* je.

24 Svatko tko je prinosio prinos u srebru i mjedi, donio je GOSPODU prinos, i svatko kod koga se našlo šitimova drveta za bilo koju uporabu u poslu, donio *ga* je.

25 Onda su sve žene koje su bile mudra srca prele svojim rukama i donosile što su isprele: *i* od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i finog lana;

26 i sve žene čije je srce bilo potaknuto mudrošću, prele su kozju *dlaku*.

27 A poglavari su donosili oniksovo kamenje i *drago* kamenje što se umeće u efod i naprsnik;

28 pa mirodije i ulje za svjetlo, i ulje za pomazanje i mirisni kâd.

29 *Tako* su sinovi Izraelovi donijeli dragovoljni prinos GOSPODU: svaki muškarac i žena koje je srce privolilo da pridolesu za svakojako djelo koje je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsijevoj da se napravi.

Izrada Šatora

30 Zatim je Mojsije rekao sinovima Izraelovim: "Gle, GOSPOD je po imenu pozvao Bezalela, sina Urijeva, sina Hurova, iz plemena Judina,

31 *te ga* ispunio Duhom Božjim, na mudrost, na razumijevanje, na znanje i na svakojaku vještinu

32 da smišlja umjetničke radove za izradu u zlatu, u srebru i u mjedi,

33 i da reže drago kamenje, da *ih* se ukuje, i da rezbari drvo; da obavlja svakojako vješto djelo.

34 I u srce mu je stavio da može

poučavati, i on i Aholiab, sin Ahisamakov, iz Danova plemena.

35 Ispunio im je srce mudrošću da obavljaju svakojako djelo rezbara, vještog obrtnika, i vezilac modrog, purpurnog i grimiznog *prediva* i finog lana, i tkalca *baš* onih koji izrađuju svako djelo, i onih koji smišljaju vješta djela.

POGLAVLJE 36

1 Zatim su napravili Bezalel i Aholiab, i svaki čovjek mudra srca kome je GOSPOD podario mudrost i razumijevanje da zna kako raditi svakojako djelo za službu u Svetišću, onako kako je GOSPOD zapovjedio.

2 Tada je Mojsije pozvao Bezalela i Aholiaba, i svakog čovjeka mudrog srca kome je GOSPOD stavio mudrost u srce, *baš* svakoga koga je srce potaknulo da pristupi poslu da ga napravi.

3 Zatim su oni od Mojsija primili sav prinos što su ga sinovi Izraelovi donijeli za djelo službe u Svetišću da ga *usto* naprave; i još uvijek su mu donosili dragovoljne prinose svako jutro.

4 Onda su došli svi mudri ljudi, koji su radili sav posao za Svetište, svaki sa svoga posla što su ga radili,

5 te su rekli Mojsiju govoreći: "Narod donosi mnogo više nego što je dovoljno za obavljanje posla što ga je GOSPOD zapovjedio da se napravi."

6 Nato je Mojsije izdao zapovijed, a oni su utjecali da se ona razglasi po taboru, govoreći: "Neka više ni jedan muškarac ni žena ne obavljaju nikakvog posla glede priloga za Svetište!" Tako se narod suzdržao od donošenja,

7 jer ono što su imali bilo je dovoljno da se napravi sav posao i previše.

8 Tada je svaki mudra srca među

onima koji su obavljali posao u svezi Šatora, napravio deset zavjesa od fino predenog lana, i modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*; načinio ih je s kerubinima, vještim radom.

9 Dužina jedne zavjese bila je dvadeset i osam lakata, a širina jedne zavjese četiri lakta; sve *su* zavjese bili iste mjere.

10 Onda je pet zavjesa spojio jednu s drugom, i *drugih* je pet zavjesa spojio jednu s *drugom*.

11 Zatim je načinio petlju od modrog *prediva* na rubu jedne zavjese, na rubnom spoju; isto je tako načinio na krajnjoj strani *druge* zavjese, na spoju s drugom;

12 načinio je pedeset petlji na jednoj zavjesi, a pedeset je petlji načinio na rubu zavjese što se nalazila na drugom spoju. Petlje su se držale jedna s drugom.

13 Napravio je i pedeset kopča od zlata, te kopčama spojio zavjese jednu s drugom. Tako je to postao jedan šator.

14 Onda je načinio zavjese od kozje *dlake* za šator iznad Šatora; jedanaest je zavjesa načinio.

15 Dužina jedne zavjese *bila* je trideset lakata, a širina jedne zavjese *bila* je četiri lakta; jedanaest je zavjesa *bilo* iste mjere.

16 Zatim je pet zavjesa spojio zasebno, i šest zavjesa zasebno.

17 Onda je napravio pedeset petlji na krajnjem rubu zavjese, na spoju, a pedeset je petlji napravio na rubu zavjese što se spaja s drugom.

18 Načinio je i pedeset kopča od mjedi da spoji šator zajedno, da bude jedno.

19 Zatim je napravio pokrov za šator od ovnujskih crveno obojenih koža, a iznad *njega* pokrov od jazavčeve kože.

20 Onda je napravio daske od

šitimova drveta za Šator da stoje uspravno.

21 Dužina daske *bila* deset lakata, a širina daske lakat i pol.

22 Jedna je daska imala dva klina na istoj udaljenosti jedan od drugoga. Tako je načinio za sve daske Šatora.

23 Zatim je napravio daske za Šator: dvadeset dasaka za južnu stranu, prema jugu;

24 a četrdeset srebrnih postolja s utorima izradio je za ispod dvadeset dasaka: dva postolja s utorima pod jednom daskom za dva njena klina, i dva postolja s utorima pod drugom daskom za dva njena klina.

25 A za drugu stranu Šatora koja je prema sjevernoj strani napravio je dvadeset dasaka,

26 i njihovih četrdeset srebrnih postolja s utorima: dva postolja s utorima pod jednom daskom, a dva postolja s utorima pod drugom daskom.

27 Zatim je za strane Šatora, prema zapadu, načinio šest dasaka.

28 Napravio je i dvije daske za uglove Šatora s obje strane;

29 bile su spojene dolje, i spojene pri vrhu njegovu, kod prvog prstena. Tako je napravio za obadvije na oba ugla.

30 A bilo je osam dasaka s njihovim postoljima s utorima šesnaest srebrnih postolja s utorima pod svakom daskom dva postolja s utorima.

31 Napravio je i prečke od šitimova drveta: pet za daske s jedne strane Šatora,

32 a pet prečki za daske s druge strane Šatora, i pet prečki za daske Šatora sa strane prema zapadu.

33 Načinio je i središnju prečku da prolazi sredinom dasaka od jednoga kraja do drugoga.

34 Onda je daske obložio zlatom i načinio za njih prstenove od zla-

ta *da budu* ležišta za prečke; i prečke je obložio zlatom.

35 Zatim je napravio zastor od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana; načinio ga je s kerubinima, vještima radom.

36 A za njega je izradio četiri stupa od šitimova drveta, te ih obložio zlatom; njihove *su* kuke *bile* od zlata, a izlio im je četiri srebrna postolja s utorima.

37 Onda je za ulaz u Šator načinio zavjesu od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, vezenom izradom,

38 i za njega pet stupova s njihovim kukama; a glavičice njihovih *stupova* i njihove obrube obložio je zlatom, ali je njihovih pet postolja s utorima *načinio* od mjedi.

POGLAVLJE 37

Izrada Kovčega

1 Zatim je Bezalel napravio Kovčeg od šitomovog drveta: dužina njegova *bila je* dva i pol lakta, lakat i pol širina njegova, a lakat i pol visina njegova.

2 Onda ga je iznutra i izvana obložio čistim zlatom, i naokolo mu izradio vijenac od zlata.

3 Zatim mu je izlio četiri prstena od zlata *da se ukuju* na njegova četiri ugla: i to dva prstena s jedne strane njegove, a dva prstena s druge strane.

4 Napravio je i motke od šitimovog drveta, te ih obložio zlatom.

5 Zatim je motke provukao kroz prstenove Kovčegu sa strane, da nose Kovčeg.

6 Onda je napravio Sjedište milosrđa od čistoga zlata: dužina njegova *bila je* dva i pol lakta, a širina njegova lakat i pol.

7 Napravio je i dva kerubina od zlata; načinio ih je kovanom izradom od jednog komada na dva

kraja Sjedišta milosrđa:

8 Jednog kerubina na kraju jedne strane, a drugog kerubina na kraju druge strane; napravio je kerubine od jednog komada sa Sjedištem milosrđa na oba kraja njegova.

9 A kerubini su raširili *svoja* krila uvis, zaklanjajući svojim krilima Sjedište milosrđa, licem svojim jedan prema drugome; kerubini su bili licem *okrenuti* baš prema Sjedištu milosrđa.

Izrada stola

10 Napravio je i stol od šitimova drveta: dva lakta *je bila* dužina njegova, lakat širina njegova, a lakat i pol visina njegova;

11 i obložio ga čistim zlatom te mu naokolo načinio vijenac od zlata.

12 Isto tako mu je napravio obrub unaokolo širine dlana, a za obrub mu naokolo načinio vijenac od zlata.

13 Zatim mu je izlio četiri prstena od zlata, i prstenove pričvrstio na četiri ugla što su *bili* na četiri noge njegove.

14 Prstenovi su bili sasvim uz obrub, *kao* ležišta za motke kod nošenja stola.

15 A motke je načinio od šitimova drveta i obložio ih zlatom da nose stol.

16 Onda je *od* čistoga zlata izradio posuđe *što je bilo* na stolu: njegove zdjele, žlice njegove, pokale njegove i njegova pokrivala da sve prekriju.

Izrada svijećnjaka

17 I svijećnjak je napravio *od* čistoga zlata. Svijećnjak je načinio kovanjem; držak njegov, grane njegove, čašice njegove, pupoljci njegovi i cvjetovi njegovi bili su jedno.

18 I šest je grana izbijalo s njego-

vih strana: tri grane svijećnjaka s jedne njegove strane, a tri grane svijećnjaka s druge njegove strane.

19 Na jednoj su grani bile tri čašice načinjene nalik na bademe, sa pupoljkom i cvjetovima, i na drugoj grani tri čašice načinjene nalik na bademe, sa pupoljkom i cvijetom. Tako *je bilo* na svih šest grana koje su izbijale iz svijećnjaka.

20 A na *samome* su svijećnjaku *bile* četiri čašice načinjene nalik na bademe, s njegovim pupoljcima i njegovim cvjetovima:

21 jedan pupoljak ispod dvije grane, od jednoga; pa još jedan pupoljak ispod dvije grane, od jednoga, i još jedan pupoljak ispod dvije grane, od jednoga; u skladu sa šest grana što su izbijale iz njega.

22 Njihovi su pupoljci i njihove grane bili od jednoga; *sve je to bilo* kovanje iz čistoga zlata.

23 Onda mu je *od* čistoga zlata načinio sedam svjetiljaka, njegove usekače i njegovu posudu za gar.

24 Načinio ga je od talenta čistoga zlata i sve njegovo posuđe.

Izrada kadionog žrtvenika

25 Zatim je napravio kadioni žrtvenik od šitimova drveta: dužina njegova *bila je* lakat, a širina njegova lakat, *bio je* četverokutan, i visina njegova *bila je* dva lakta; rogovi su mu bili od istoga.

26 Onda ga je obložio čistim zlatom: i njegov gornji dio, i njegove strane unaokolo i njegove rogove; isto tako načinio mu je naokolo vijenac od zlata.

27 Napravio mu je i dva prstena od zlata ispod njegova vijenca, na dva njegova ugla s obje strane njegove, da budu ležišta za motke, da ga se na njima nosi.

28 A motke je načinio *od* šitimova drveta pa ih je obložio zlatom.

29 Onda je napravio sveto ulje pomazanja i čisti kâd od miomirisa, kako ga spravlja ljekarnik.

POGLAVLJE 38

Izrada žrtvenika za paljenje kâda

1 Zatim je *od* šitimova drveta napravio žrtvenik za žrtve paljenice: pet lakata *je bila* dužina njegova, pet lakata širina njegova, *bio je* četverokutan, i tri lakta visina njegova;

2 i načinio mu je rogove na četiri ugla njegova; rogovi su bili od jednoga. I obložio ga je mjedu.

3 Napravio je i sve posude za žrtvenik: lonce i lopatice, posude, kuke za vješanje mesa i žeravnike; sve njegovo posude načinio je *od* mjedi.

4 Onda je napravio za žrtvenik mrežastu rešetku od mjedi ispod njegovog opsega, dolje, do središte njegove,

5 pa je na četiri ugla mjedene rešetke izlio četiri prstena, *da budu* ležišta za motke.

6 A motke je načinio *od* šitimova drveta i obložio ih mjedu.

7 Onda je motke provukao kroz prstenove na stranama žrtvenika da se na njima nosi; napravio ga je šupljeg, od dasaka.

Izrada mjedenog umivaonika

8 Zatim je načinio mjedeni umivaonik i njegovo mjedeno postolje od zrcala okupljenih žena, koje su se okupljale na vratima Šatora sastanka.

Izrada dvorišta

9 Zatim je napravio dvorište. Na južnoj strani, prema jugu, *bile su* dvorišne zavjese od fino predenog lana od stotinu lakata;

10 *bilo je* njihovih dvadeset stupova i njihovih dvadeset postolja

s utorima, i kuke na stupovima i njihovi obrubi *bili su* od srebra.

11 I na sjevernoj su strani *bile zavjese* od stotinu lakata; njihovih dvadeset stupova i njihovih dvadeset postolja s utorima, i kuke su na stupovima i njihovi obrubi *bili su* od srebra.

12 A na zapadnoj strani *bile su* zavjese od pedeset lakata, njihovih deset stupova i njihovih deset postolja s utorima; kuke su na stupovima i njihovi obrubi *bili su* od srebra.

13 I na istočnoj strani, prema istoku, pedeset lakata.

14 S jedne strane *vrata* zavjese su *bile* od petnaest lakata, njihova tri stupa i njihova tri postolja s utorima;

15 i na dugoj strani dvorišnih vrata na obje strane, *bile su* zavjese od petnaest lakata, njihova tri stupa i njihova tri postolja s utorima.

16 Sve su dvorišne zavjese unaokolo *bile* od fino predenog lana,

17 a postolja s utorima za stupove *od* mjedi; kuke stupova i njihovi obrubi *bili su* od srebra, i njihove glavice *stupova* srebrom obložene. Tako su svi dvorišni stupovi *bili* obrubljeni srebrom.

18 A zavjesa za dvorišna vrata *izrađena je* vezenjem od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana; dvadeset lakata *bila je* dužina, a pet lakata visok po širini, što odgovara dvorišnim zavjesama.

19 I njihovih stupova *bilo je* četiri i njihovih mjedениh postolja s utorima četiri; njihove su kuke *bile* od srebra, a obloga glavice *stupova* i njihovi obrubi *bili su* od srebra.

20 A svi klinovi Šatora i dvorišta unaokolo *bili su* od mjedi.

Materijal za Šator

21 Ovo je zbroj *svega* za Šator, baš za Šator Svjedočanstva, kako je izbrojeno po zapovijedi Mojsijevoj,

službom Levita, pod rukom Itamara, sina svećenika Arona.

22 Tako je Bezalel, sin Urijev, sin Hurov, iz plemena Judina, napravio sve što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

23 S njim je bio i Aholiab, sin Ahisamakov, iz plemena Danova, rezbar i vješti obrtnik, i vezilac za modro, purpurno i grimizno *predivo*, i fini lan.

24 Sve zlato što je skupljeno za uporabu u svakom poslu za Sveti *predio*, čak i prineseno zlato *iznosilo* je dvadeset i devet talenata i sedam stotina i trideset šekela, prema šekelu svetišta.

25 A srebra, od onih koji su bili ubrojeni u zajednicu, *bilo* je stotinu talenata i tisuću i sedam stotina sedamdeset i pet šekela, prema šekelu svetišta:

26 beka po svakom, *to jest*, pola šekela, prema šekelu svetišta, za svakoga koji je ubrojen, od dvadeset godina pa naviše, za šest stotina i tri tisuće i petsto pedeset *ljudi*.

27 I od stotinu talenata srebra bila su izlijevana postolja s utorima za Svetište i postolja s utorima za zastor: sto postolja s utorima od sto talenata, talent za postolje s utorima.

28 A od tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela izradio je kuke za stupove i obložio glavice *stupova*, pa ih obrubio.

29 A mjedi od prinosa *bilo* je sedamdeset talenata i dvije tisuće četiri stotine šekela.

30 I od toga je napravio postolja s utorima za ulaz u Šator sastanka, mjedeni žrtvenik s njegovom mjenom rešetkom, i sve posuđe za žrtvenik;

31 onda postolja s utorima za unaokolo dvorišta, pa postolja s utorima za dvorišna vrata, i sve klinove za Šator, i sve klinove za

unaokolo dvorišta.

POGLAVLJE 39 Izrada svećeničke odjeće

1 Zatim su od modrog, purpurnog i grimiznog *prediva* načinili platno za službu za obavljanje službe u Svetom *predjelu*; i za Arona su načinili svetu odjeću, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

2 Napravio je i efod od zlata, modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana.

3 Onda su kovali zlato na tanke pločice te ih izrezali na niti, da ih vješt看 radom uvezu u modro, purpurno i grimizno *predivo*, i fini lan.

4 Načinili su naramenice za njega da ga spoje zajedno; na dva je kraja bio spojen.

5 A vješto vezen pojas njegovog efoda, što je bio na njemu, *bio* je iste izrade kao i on: od zlata, modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

6 Zatim su napravili da se kame-nje oniksa umetne u zlatne plete-re; *na njima su*, kao što se rezbare pečatnjaci, bila urezana imena sinova Izraelovih.

7 Onda ih je pričvrstio na poramice efoda da budu drago kame-nje za spomen na sinove Izraelove, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

8 Vješt看 je izradom načinio i naprsnik, kao izradu efoda, od zlata, modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i fino predenog lana.

9 Bio je četverokutan; napravili su dvostruk naprsnik: pedalj je bila dužina njegova i pedalj širina njegova, udvostručen.

10 I umetnuli su u njega četiri reda dragog kamenja: *u prvom redu bio* je sardin, topaz i alem, *to je bio* prvi red.

11 a drugi red *od* smaragda, safira i dijamanta;

12 pa treći red *od* hijacinta, ahata i ametista;

13 i četvrti red *od* berila, oniksa i jaspisa. *Bili su* umetnuti u zlatne pletere njihovih ležajeva.

14 A tih dragih kamenja *bilo je* prema imenima sinova Izraelovih; prema njihovim imenima kao što se rezbari na pečatnjaku, svaki sa svojim imenom, prema dvanaest plemena.

15 Onda su na naprsniku izradili lančice na krajevima, pletenom izradom *od* čistog zlata.

16 Načinili su i dva pletera *od* zlata i dva zlatna prstena, te su dva prstena pričvrstili na dva kraja naprsnika.

17 Zatim su dva ispletena zlatna lančića pričvrstili za dva prstena na krajevima naprsnika,

18 a *druga* dva kraja dvaju ispletenih lančića pričvrstili su za dva pletera, i položili ih na naramenice efoda sprijeda.

19 Zatim su izradili dva prstena od zlata te ih pričvrstili za dva kraja naprsnika, uz njegov unutarnji rub, koji je na unutarnjoj strani efoda.

20 Onda su izradili *druga* dva prstena od zlata te ih pričvrstili za obje naramenice, ispod efoda, prema njegovu prednjem djelu, uz njegov spoj, iznad vezenog pojasa efoda.

21 I privezali su naprsnik pomoću njegovih prstenova za prstenove efoda modrom vezicom, tako da može ostati iznad vezenog pojasa efoda, i da se naprsnik ne bi mogao odvezati od efoda, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

22 Zatim je vezenim radom načinio plašt za efod, sav *od* modrog *prediva*;

23 a na sredini plašta bio je otvor,

kao otvor na oklopu, s rubom oko ovratnika, da se ne razdere.

24 A na porubu plašta načinili su narove *od* modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, i predenog *lana*.

25 Načinili su i zvončice *od* čistoga zlata, pa su zvončice pričvrstili među narove na porubu plašta, unaokolo između narova:

26 zvončić pa nar, zvončić pa nar unaokolo poruba plašta za služenje, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

27 Zatim su od finog lana, vezenom izradom, načinili košulje Aronu i sinovima njegovim;

28 i mitru su *načinili od* finog lana, pa krasne kape *od* finog lana, i lanene hlače *od* fino predenog lana;

29 i pojas *je bio od* fino predenog lana i modrog, purpurnog i grimiznog *prediva*, vezenjem, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

30 Napravili su i ploču, svetu krunu, *od* čistoga zlata, i na njemu napisali natpis *kao što se urezuje* na pečatnjaku: "SVETOST GOSPODU."

31 Zatim su za nju privezali modru vezicu, da je pričvrste gore za mitru, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

32 Tako je bio završen sav posao na Šatoru, na šatoru za sastanke. A sinovi Izraelovi su sve uradili onako kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su postupili.

33 Tada su Šator donijeli Mojsiju, šator i svu njegovu opremu: njegove kopče, njegove daske, njegove prečke, njegove stupove i njegova postolja s utorima;

34 i pokrov od crveno obojenih ovnujskih koža, i pokrov od jazavčeve kože, i zastor za zaklon;

35 Kovčeg svjedočanstva i motke njegove, i Sjedište milosrđa;

36 stol, i sve njegovo posuđe i prineseni kruh,

37 čisti svijećnjak s njegovim svjetiljkama, i to svjetiljke postavljene u red, i sve njegovo posuđe, i ulje za svjetlo;

38 i zlatan žrtvenik, i ulje pomazanja, i mirisni kâd, i zavjesa za ulaz Šatora;

39 mjedeni žrtvenik, i njegovu mjedenu rešetku, njegove motke, i sve njegovo posuđe, umivaonik i njegovo postolje;

40 dvorišne zavjese, njegove stupove i njegova postolja s utorima, i zavjesa za dvorišni ulaz, njegove uzice i njegove klinove, i sve posuđe za službu glede Šatora, za šator sastanka;

41 platno za službu, za obavljanje službe u Svetom *predjelu*, i svetu odjeću za svećenika Arona i odjeću njegovih sinova, za posluživanje u svećeničkoj službi.

42 Sve kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su sinovi Izraelovi završili sve djelo.

43 Tada je Mojsije pregledao sav posao i, gle, obavili su ga kako je GOSPOD zapovjedio, baš tako su ga napravili. Tada ih je Mojsije blagoslovio.

POGLAVLJE 40 Šator podignut

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Na prvi dan prvoga mjeseca podigni Šator, šator sastanka,

3 te ondje postavi Kovčeg svjedočanstva i Kovčeg zakloni zastorom.

4 Zatim unesi stol i poredaj sve što treba na njega poredati; onda unesi svijećnjak i zapali na njemu svijeće.

5 A zlatni žrtvenik za kâd postavi pred Kovčeg svjedočanstva,

i podigni zavjesu na ulaz u Šator.

6 Postavi i žrtvenik za žrtvu paljenicu pred ulazom u Šator šatora sastanka,

7 a između šatora sastanka i žrtvenika stavi umivaonik i u njega nalij vodu.

8 Onda naokolo napravi dvorište i objesi zavjesu na dvorišni ulaz.

9 Zatim uzmi ulje pomazanja i pomaži Šator i sve što je u njemu, te ga posveti, i sve njegovo posuđe, pa će biti svet.

10 Pomaži i žrtvenik za žrtvu paljenicu i sve njegovo posuđe, i posveti žrtvenik pa će žrtvenik biti najsvetiji.

11 Onda pomaži umivaonik i njegovo postolje, te ga posveti.

12 Nakon toga dovedi Arona i sinove njegove na ulaz Šatora sastanka pa ih operi vodom,

13 i stavi na Arona svetu odjeću i pomaži ga, pa ga posveti da mi može posluživati u službi svećeničkoj.

14 Dovedi i njegove sinove i odjeni im košulje,

15 pa ih pomaži kao što si pomazao oca njihovog, da mi mogu posluživati u službi svećeničkoj. Jer će njihovo pomazanje zasigurno biti za vječno svećeništvo kroz sve njihove naraštaje.

16 Tako je Mojsije sve učinio; kako mu je GOSPOD zapovjedio, tako je napravio.

17 I dogodilo se, prvog mjeseca druge godine, prvog *dana* u mjesecu, da je Šator bio podignut.

18 Tada je Mojsije podigao Šator, te mu pričvrstio postolja s utorima i uspravio njegove daske; onda je postavio njegove prečke i podigao mu stupove.

19 Zatim je razapeo šator nad Šatorom i povrh šatora stavio pokrov, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

20 Onda je uzeo Svjedočanstvo pa ga položio u Kovčeg i na Kovčeg stavio motke, te odozgo položio Sjedište milosrđa na Kovčeg.

21 Zatim je unio Kovčeg u Šator i objesio zastor za pokrivalo, te zaklonio Kovčeg svjedočanstva, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

22 Tada je postavio stol u šator sastanka na sjevernu stranu Šatora, izvan zastora,

23 i na njega je poredao kruh pred GOSPODOM, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

24 Zatim je stavio svijećnjak u šator sastanka nasuprot stolu, na južnoj strani Šatora,

25 te zapalio svijeće pred GOSPODOM, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

26 Onda je stavio zlatni žrtvenik u šator sastanka, pred zastor,

27 i na njemu zapalio mirisni kâd, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

28 Zatim je stavio zavjesu na ulaz u Šator,

29 i žrtvenik za žrtvu paljenicu postavio je kod ulaza u Šator, u šator sastanka, i prinio je na njoj žrtvu paljenicu i jestivu žrtvu, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

30 Zatim je između šatora sastanka i žrtvenika postavio umi-

vaonik i u njega nadio vodu za pranje,

31 pa su iz njega Mojsije, Aron i sinovi njegovi prali ruke svoje i noge svoje.

32 Kada su ulazili u šator sastanka i kad su prilazili žrtveniku, prali su se, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

33 Onda je podigao dvorište oko Šatora i žrtvenika, te objesio zavjesu na dvorišnim vratima. Tako je Mojsije završio posao.

Slava GOSPODNJA

34 Tada je oblak prekrrio šator sastanka i slava je GOSPODNJA ispunila Šator.

35 Tako Mojsije nije mogao ući u Šator sastanka zbog oblaka što je na njemu ostajao i slave GOSPODNJE koja je ispunjavala Šator.

36 I kad je oblak bio podignut sa Šatora, sinovi Izraelovi su krenuli dalje, za cijelog putovanja njihovog.

37 Ali ako se oblak nije podizao, onda nisu putovali sve do dana dok nije bio podignut.

38 Jer za sve vrijeme njihova putovanja oblak je GOSPODNJI danju bio nad Šatorom, a noću je nad njim bio oganj pred očima svemu domu Izraelovu.

LEVITSKI ZAKON

POGLAVLJE 1 Zakon za žrtve paljenice

1 Tada je GOSPOD pozvao Mojsija te mu progovorio iz Šatora sastanka govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovima i reci im: Ako tko od vas prinosi prinos GOSPODU, prinesite svoj prinos od stoke: *i to* od krda i od stada.

3 Ako je njegov prinos žrtva paljenica od krda, neka prinese muško bez mane. Neka ga dragovoljno donese na ulaz u Šator sastanka pred GOSPODA.

4 I neka položi ruku svoju na glavu žrtve paljenice; i bit će mu prihvaćena da obavi pomirenje za njega.

5 Neka onda zakolje junca pred GOSPODOM; a sinovi Aronovi, svećenici, neka prinesu krv i neka krvlju poškrope unaokolo po žrtveniku koji je *pokraj* ulaza u Šator sastanka.

6 Neka zatim odere žrtvu paljenicu i rasiječe je na njene dijelove,

7 a sinovi svećenika Arona neka nalože vatru na žrtveniku i po redu polože drva na vatru.

8 I neka sinovi Aronovi, svećenici, poredaju dijelove, s glavom i salom, po redu na drva što *su* na vatri koja je na žrtveniku.

9 A njegove iznutrice i noge njegove neka operu u vodi; i neka svećenik sve to spali na žrtveniku *da bude* žrtva paljenica, žrtva ognjena na miomiris GOSPODU.

10 Ako li je njegov prinos za žrtvu paljenicu od stada, *to jest*, od ovaca ili od koza, neka prinese muško bez mane.

11 I neka ga zakolje na sjevernoj strani žrtvenika pred GOSPODOM, a sinovi Aronovi, svećenici,

neka njegovom krvlju poškrope unaokolo po žrtveniku.

12 Neka ga zatim rasiječe na dijelove, s glavom njegovom i salom njegovim, a svećenik neka to po redu položi na drva što *su* na vatri koja je na žrtveniku.

13 A iznutrice i noge neka operu vodom, pa neka svećenik sve *to* donese i spali na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva ognjena na miomiris GOSPODU.

14 Ako li je njegov prinos GOSPODU žrtva paljenica od ptica, neka donese svoj prinos od grlica ili od mladih golubova.

15 I neka ga svećenik donese k žrtveniku, te mu zavrne vrat i spali *ga* na žrtveniku, a krv njegovu neka iscijedi žrtveniku sa strane.

16 Neka mu onda izvadi gušu s perjem njegovim i baci to pokraj žrtvenika, na istočnu stranu, na mjesto za pepeo.

17 Zatim neka ga rasiječe duž krila njegovih, *ali* neka *ih* ne razdvaja; i neka ga svećenik spali na žrtveniku na drvima što *su* na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva ognjena na miomiris GOSPODU."

POGLAVLJE 2 Zakon za jestive žrtve

1 "A kad netko želi prinijeti GOSPODU jestivu žrtvu, neka njegova žrtva bude *od* finog brašna; neka je polije uljem i stavi na nju tamjan.

2 Neka je zatim donese sinovima Aronovim, svećenicima; i neka zahvati pregršt od toga brašna i toga ulja, sa svim njezinim tamjanom. I neka to svećenik spali na žrtveniku *za* njen spomen; *da bude* žrtva ognjena na miomiris GOSPODU.

3 A ostatak jestive žrtve *neka bude* Aronu i njegovim sinovima:

to je najsvetija od ognjenih žrtava GOSPODNIH.

4 Ako li je tvoje prinošenje jestiva žrtva pečena u peći, *neka tvoj prinos budu* beskvasne pogače od finog brašna, zamiješana s uljem, ili beskvasne oblatne, uljem namazane.

5 Ako li je tvoje prinošenje jestiva žrtva *pečena* u tavi, neka bude od finog brašna, bez kvasca, zamiješana s uljem.

6 Razlomi je na komade i polij ih uljem; *to je* jestiva žrtva.

7 Ako li je tvoje prinošenje jestiva žrtva *pečena* u kotliću, neka bude od finog brašna s uljem.

8 Tada jestivu žrtvu što je od toga pripravljena donesi GOSPODU i, kad bude predstavljena svećeniku, on će je odnijeti na žrtvenik.

9 Zatim neka svećenik uzme od jestive žrtve njezin spomen *dio* i neka *ga* spali na žrtveniku; *to je* žrtva ognjena na miomiris GOSPODU.

10 A ono što ostane od jestive žrtve, *neka bude* Aronu i sinovima njegovim; *to je* najsvetija od ognjenih žrtava GOSPODNIH.

11 Nijedna jestiva žrtva koju prinosite GOSPODU neka ne bude pripravljena s kvascem, jer ni kvasac ni bilo kakav med nemojte spaliti kao bilo koju ognjenu žrtvu GOSPODNJU.

12 Što se tiče prinošenja od prvina, prinosite ih GOSPODU; ali neka ne budu spaljivane na žrtveniku za miomiris.

13 A svako prinošenje od svoje jestive žrtve zasolite solju; niti sol saveza s Bogom tvojim neka ne ponestane s tvoje jestive žrtve: sa svim svojim žrtvama moraš prinositi sol.

14 Ako li prinosiš GOSPODU jestivu žrtvu od svojih prvina, onda *kao* jestivu žrtvu od svojih prvina prinesi zelene klasove žita, sušene

na vatri, trijebljena zrna iz punog klasa.

15 I dodaj na nju ulja i stavi na nju tamjana. *To je* jestiva žrtva.

16 Onda neka svećenik, za spomen, spali *dio* njena trijebljena zrnja i *dio* ulja njena, sa svim tamjanom njezinim; *to je* ognjena žrtva GOSPODU."

POGLAVLJE 3

Zakon za žrtve pomirnice

1 "Ako li njegovo prinošenje *bude* prinos od žrtve pomirnice, ako prinese od krda, *bilo* muško ili žensko, neka je prinese bez mane pred GOSPODOM.

2 Neka tada položi svoju ruku na glavu svog prinosa i neka je zakolje *na* ulazu u Šator sastanka. I neka Aronovi sinovi, svećenici, *njegovom* krvlju poškrope po žrtveniku unaokolo.

3 Zatim neka prinese prinos od žrtve pomirnice, ognjenu žrtvu GOSPODU, salo što pokriva iznutrice i sve salo što je na iznutricama,

4 te oba bubrega i salo što *je* na njima i *ono* što na slabinama, i rešica što je na jetri: neka to izvadi s bubrezima.

5 I neka Aronovi sinovi *to* spale na žrtveniku nad žrtvom paljenicom koja *je* na drvima što *su* na vatri; *to je* žrtva ognjena na miomiris GOSPODU.

6 Ako li njegov prinos za žrtvu od žrtve pomirnice GOSPODU *bude* od stada, neka prinese muško ili žensko bez mane.

7 Ako li prinosi janje za svoj prinos, neka *ga* tada prinese pred GOSPODOM.

8 I neka položi svoju ruku na glavu svog prinosa i zakolje *ga* pred Šatorom sastanka; a sinovi Aronovi neka *njegovom* krvlju poškrope unaokolo po žrtveniku.

9 Onda neka prinese za žrtvu

od žrtve pomirnice ognjenu žrtvu GOSPODU: njeno salo, tusti rep kojega izvadi sasvim uz kralježnicu; i salo što pokriva iznutrice, i sve salo što je na iznutrici;

10 i oba bubrega i salo što je na njima, i *ono* što je na slabinama, i resica na jetri: neka to izvadi s bubrezima.

11 Neka tada svećenik to spali na žrtveniku: *to je* hrana ognjene žrtve GOSPODU.

12 Ako li njegov prinos *bude* koza, neka je onda prinese pred GOSPODA;

13 i neka položi svoju ruku na njenu glavu i zakolje je pred Šatorom sastanka; a sinovi Aronovi neka *njenom* krvlju poškrope unakolo po žrtveniku.

14 Zatim neka od nje prinese svoj prinos *kao* ognjenu žrtvu GOSPODU: salo što pokriva iznutrice, i sve salo što je na iznutrici;

15 i oba bubrega i salo što je na njima, i *ono* što je na slabinama; i resicu na jetri: neka to izvadi s bubrezima.

16 Onda neka to svećenik spali na žrtveniku: *to je* hrana paljene žrtve za miomiris; sve salo *pripada* GOSPODU.

17 *To će biti* trajna odredba za sve vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima: da ne jedete ni sala ni krvi."

POGLAVLJE 4

Zakon za žrtve za grijeh

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

2 "Kaži sinovima Izraelovima govoreći: Kad se koja osoba neupućeno ogriješi o neku od zapovijedi GOSPODNJIH, što nije dopušteno učiniti, i prestupi bilo koju od njih:

3 ako li svećenik koji je pomazan sagriješi onako kako narod griješi, neka tada za svoj grijeh koji je

počinio, donese GOSPODU mladog junca bez mane kao žrtvu za grijeh.

4 Zatim neka dovede junca na ulaz u Šator sastanka pred GOSPODA, te položi svoju ruku juncu na glavu i zakolje junca pred GOSPODOM.

5 Neka tada svećenik koji je pomazan uzme krvi od junca i done-se je u Šator sastanka;

6 i neka svećenik umoči svoj prst u krv i poškropi od te krvi sedam puta pred GOSPODOM, ispred zastora Svetišća.

7 Onda neka svećenik *nešto* od te krvi stavi na robove žrtvenika za mirisni kâd pred GOSPODOM koji je u Šatoru sastanka; a svu krv od junca neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice, koji je na ulazu u Šator sastanka.

8 Zatim neka iz junca, koji je žrtva za grijeh, izvadi sve salo; salo što pokriva iznutrice, i sve salo što je na iznutricama,

9 i oba bubrega, i salo što je na njima, i *ono* što je na slabinama, i resica na jetri. Neka to izvadi s bubrezima,

10 onako kako se uzima od junca za prinošenje za žrtve pomirnice; i neka ih svećenik spali na žrtveniku za žrtve paljenice.

11 A kožu od junca, i sve meso njegovo, s glavom njegovom i s nogama njegovim, i njegovom iznutricom i izmetom njegovim;

12 baš cijelog junca, neka iznese izvan tabora, na čisto mjesto, gdje se istresao pepeo, i neka ga na dr-vima spali ognjem; gdje je pepeo istresen neka ga spali.

13 Ako li sva zajednica Izraelova neupućena sagriješi, i to bude sakriveno od očiju zajednice, pa učine *nešto protivno* bilo kojoj od zapovijedi GOSPODNJIH, *glede* onoga što nije dopušteno činiti, te

su tako krivi;

14 Kad se dozna za grijeh koji su počinili, neka zajednica prinese mladog junca za grijeh, i neka ga dovedu pred Šator sastanka.

15 Tada neka starješine zajednice polože svoje ruke juncu na glavu pred GOSPODOM, i neka se junac zakolje pred GOSPODOM.

16 Zatim neka svećenik koji je pomazan unese krv od junca u Šator sastanka;

17 i neka svećenik umoči prst u nešto krvi te je sedam puta poškropi pred GOSPODOM, *baš* ispred zastora.

18 Onda neka *nešto* od te krvi stavi na rogove žrtvenika koji je pred GOSPODOM što je u Šatoru sastanka; a svu krv neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice, koji je na ulazu u Šator sastanka.

19 I neka izvadi sve salo iz njega i spali ga na žrtveniku.

20 Zatim neka učini s juncem kako je učinio s juncem za žrtvu za grijeh; tako neka učini i s tim i neka svećenik obavi pomirenje za njih, pa će im biti oprošteno.

21 Onda neka junca iznese izvan tabora i spali ga kako je spalio prvog junca. To je žrtva za grijeh zajednice.

22 Kada glavar sagriješi i to učini neupućen i učini *nešto* protivno bilo kojoj od zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, *glede* onoga što nije dopušteno činiti, te je tako kriv,

23 ili, ako se dozna za grijeh koji je počinio, neka za svoj prinos donese muškog jarića bez mane.

24 I neka položi svoju ruku jariću na glavu te ga zakolje na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice pred GOSPODOM. To je žrtva za grijeh.

25 Neka tada svećenik svojim

prstom uzme od krvi od žrtve za grijeh i stavi je na rogove žrtvenika za žrtve paljenice; a krv neka izlije na podnožje žrtvenika za žrtve paljenice.

26 I neka sve salo spali na žrtveniku kao salo od žrtve pomirnice; neka svećenik obavi pomirenje za njega glede grijeha njegovog, i bit će mu oprošteno.

27 Ako li netko od običnih ljudi neupućen sagriješi i učini *nešto protivno* bilo kojoj od zapovijedi GOSPODNJIH, *glede* onoga što nije dopušteno činiti, te tako bude kriv,

28 ili, ako se dozna za grijeh koji je počinio, neka tada za svoj prinos za grijeh koji je počinio donese ženskog jarića bez mane.

29 I neka stavi svoju ruku na glavu žrtve za grijeh, i neka zakolje žrtvu za grijeh na mjestu za žrtve paljenice.

30 Neka tada svećenik uzme svojim prstom od te krvi i stavi je na rogove žrtvenika za žrtve paljenice; a svu tu krv neka izlije na podnožje žrtvenika.

31 Onda neka izvadi iz nje sve salo, kao što se vadi salo iz žrtve pomirnice; i neka *ga* svećenik spali na žrtveniku za miomiris GOSPODU. Neka svećenik obavi pomirenje za njega, i bit će mu oprošteno.

32 Ako li dovede janje kao žrtvu za grijeh, neka dovede žensko bez mane.

33 I neka položi svoju ruku na glavu žrtve za grijeh, i neka je zakolje kao žrtvu za grijeh na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica.

34 Neka zatim svećenik uzme svojim prstom od te krvi od žrtve za grijeh i stavi je na rogove žrtvenika za žrtve paljenice; a svu tu krv neka izlije na podnožje žrtvenika.

35 I neka izvadi iz nje sve salo,

kao što se vadi salo janjeta iz žrtve pomirnice; i neka ga svećenik spali na žrtveniku kao ognjenu žrtvu GOSPODU. Neka svećenik obavi pomirenje za njegov grijeh koji je počinio, i bit će mu oprošteno.

POGLAVLJE 5

1 Ako li osoba sagriješi, *tako što* čuje riječ proklinjanja, i svjedok *je*, ili *je to* vidio ili doznao, i ako *to* ne obznani, snosit će svoju nepravdu.

2 Ili ako osoba dotakne nešto nečisto, je li *to* strvina nečiste zvijeri, ili strvina nečiste stoke, ili strvina nečistih gmazova, *ako je to* i bilo skriveno od njega, *ipak je* nečist i kriv.

3 Ili kad dotakne nečistoću čovjekovu, bilo kakvu nečistoću kojom bi se čovjek onečistio, i *to je* skriveno od njega, kad *to* sazna, onda *je* kriv.

4 Ili kad se osoba zaklinje, proglašavajući *svojim* usnama da će učiniti zlo ili da će učiniti dobro, ma što *to* bilo što čovjek proglasi u zakletvi, i *to je* sakriveno od njega, čim *to* sazna, tada će biti kriv u jednoj od tih *zakletvi*.

5 I dogodit će se, čim bude kriv u jednoj od njih, neka prizna ono u čemu *je* sagriješio,

6 i neka GOSPODU prinese kao svoju žrtvu za prijestup, za grijeh koji *je* počinio, žensko od stada, janje ili jarić za žrtvu za grijeh; i neka svećenik obavi pomirenje za njega glede grijeha njegovog.

7 Ako li ne može donijeti janje, neka kao žrtvu za prijestup koji *je* počinio donese GOSPODU dvije grlice ili dva mlada goluba; jedno za žrtvu za grijeh, a drugu za žrtvu paljenicu.

8 I neka ih donese svećeniku koji će najprije prinijeti *ono što je* za žrtvu za grijeh, onda neka mu zavrne glavom kod vrata, ali neka *je* ne odvaja.

9 Neka zatim krvlju žrtve za grijeh poškropi žrtvenik sa strane, a ostatak krvi neka iscijedi na podnožje žrtvenika. *To je* žrtva za grijeh.

10 A drugog neka prinese za žrtvu paljenicu, prema običaju; neka svećenik obavi pomirenje za njega za grijeh njegov koji *je* počinio, i bit će mu oprošteno.

11 Ako li ne može donijeti dvije grlice ili dva mlada goluba, neka onda onaj koji *je* sagriješio prinese kao svoj prinos desetinu efe finog brašna kao žrtvu za grijeh. Neka na njega ne izlijeva ulje niti stavlja na njega *nikakvog* tamjana; jer *to je* žrtva za grijeh.

12 Onda neka *to* donese svećeniku, a svećenik neka od toga zagradi pregršt za njen spomen i *to* spali na žrtveniku kao ognjene žrtve GOSPODU; *to je* žrtva za grijeh.

13 I neka svećenik obavi pomirenje za njega što se tiče grijeha koji *je* počinio u nečemu od ovoga, i bit će mu oprošteno. A *ostatak* neka bude svećeniku kao jestiva žrtva."

Zakon za žrtve za prijestup

14 Zatim *je* GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

15 "Kad netko počini prijestup te se ogriješi neupućen o onome što *je* sveto GOSPODNJE, onda neka za svoj prijestup donese GOSPODU, od svog stada ovna bez mane, zajedno s tvojom procjenom u šekelima srebra, prema težini šekela svetišta, za žrtvu za prijestup.

16 I neka nadoknadi tu štetu koju *je* počinio protiv onoga što *je* sveto, i tome doda još petinu, i neka *to* preda svećeniku; i neka svećenik obavi pomirenje za njega *prinoseći* ovna za žrtvu za prijestup, i bit će mu oprošteno.

17 Ako li osoba sagriješi i učini

nešto od toga što je zabranjeno činiti po zapovijedima GOSPOD-NJIM, ako i nije znao, ipak je kriv i snosit će svoju nepravdu.

18 Neka onda dovede svećeniku iz svog stada ovna bez mane, za žrtvu za prijestup, zajedno s tvojom procjenom; i neka svećenik obavi pomirenje za njega u onome što je neupućen sagriješio, a da nije *to* znao, i bit će mu oprošteno.

19 *To je* žrtva za prijestup. Taj je zasigurno prestupio protiv GOSPODA."

POGLAVLJE 6

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Kad osoba sagriješi i počini prijestup protiv GOSPODA, lažući svoga bližnjega u onom što mu je bilo predano na čuvanje, ili u suvlasništvu, ili u onom što je silom oduzeto; ili je zaveo svoga bližnjega,

3 ili je našao ono što je bilo izgubljeno pa laže u vezi s tim i kune se lažno; u bilo čemu od svega *onoga* što čovjek učini, griješeći u tome,

4 tada će biti, pošto je sagriješio i kriv je, neka vrati ono što je silom oduzeo, ili ono što je prijevaram pribavio, ili ono što mu je bilo predano na čuvanje, ili ono izgubljeno što je našao,

5 ili sve ono za što se krivo zakleo; neka to vrati u cijelosti i još pridoda tome petinu; i neka to preda onome kome pripada u dan njegove žrtve za prijestup.

6 Zatim neka k svećeniku doneše GOSPODU svoju žrtvu za prijestup, ovna bez mane iz svog stada, zajedno s tvojom procjenom žrtve za prijestup,

7 a svećenik neka obavi pomirenje za njega pred GOSPODOM, i bit će mu oprošten bilo kakav prijestup od svega što je učinio."

Svećenici i prinosi

8 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

9 "Zapovjedi Aronu i sinovima njegovim govoreći: Ovo je zakon o žrtvi paljenici: *to je* žrtva paljenica zato što gori na žrtveniku svu noć do jutra; oganj žrtvenika neka gori na njemu.

10 Onda neka svećenik odjene svoju lanenu odjeću i na svoje tijelo navuče lanene hlače; i neka uzme pepeo od ognja koji je spalio žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga stavi pokraj žrtvenika.

11 Neka zatim svuče svoju odjeću i obuče drugu odjeću, i neka odnese pepeo izvan tabora na čisto mjesto.

12 A oganj na žrtveniku neka gori na njemu; neka se ne gasi. I neka svećenik svako jutro naloži drva i položi na *njega* žrtvu paljenicu po redu, te spali na njemu salo od žrtava pomirnice.

13 Oganj neka uvijek gori na žrtveniku; neka se nikad ne gasi.

14 A ovo je zakon o jestivoj žrtvi: Neka je sinovi Aronovi prinese pred GOSPODOM, ispred žrtvenika.

15 Onda neka netko od *njih* za-grabi pregršt brašna od jestive žrtve i ulja njezina, i sav tamjan što je na jestivoj žrtvi, i *to* neka spali na žrtveniku za miomiris, i *to* spomen njegov GOSPODU.

16 A ostatak od toga neka pojedu Aron i njegovi sinovi; neka jedu s beskvasnim kruhom u Svetom predjelu, u dvorištu Šatora sastanka neka to jedu.

17 Neka se ne peče s kvascem. To sam *im* dao kao njihov obrok od mojih ognjenih žrtava; *to je* najsvetije, kao *i* žrtva za grijeh i kao žrtva za prijestup.

18 Svi muški od sinova Aronovih neka to jedu. *To će biti vječna odredba u svim vašim naraštajima glede GOSPODNJIH ognjenih žrtava.* Svaki koji ih se dotakne, bit će svet."

19 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

20 "Ovo je prinos koji će Aron i sinovi njegovi prinijeti GOSPODU na dan kad se netko od njih pomaže: desetinu efe finog brašna za trajnu jestivu žrtvu, polovinu od toga ujutro, a polovinu od toga uvečer.

21 Neka bude zgotovljena u tavi s uljem; donesi je *kad bude ispečena, i* pečene komade jestive žrtve prinesi za miomiris GOSPODU.

22 I neka to prinosi svećenik koji od njegovih sinova bude pomazan umjesto njega. *To je vječna odredba za GOSPODA;* neka se sasvim spali.

23 Jer svaka svećenikova jestiva žrtva neka bude sasvim spaljena; neka se ne jede."

24 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

25 "Reci Aronu i njegovim sinovima govoreći: Ovo je zakon o žrtvi za grijeh: na mjestu gdje se pred GOSPODOM zakolje žrtva paljenica, neka se zakolje i žrtva za grijeh; ona je najsvetija.

26 Svećenik koji je prinosi za grijeh, neka je jede; neka se jede u Svetom predjelu, u dvorištu Šatora sastanka.

27 Sve što se dotakne njezina mesa, bit će sveto; ako li se njenom krvlju poškropi po bilo kojoj odjeći, neka se ono što je poškropljeno ispere u Svetom predjelu.

28 A zemljana posuda u kojoj se kuha neka se razbije; ako je bilo kuhano u mjedenoj posudi, neka se istrlja i ispere u vodi.

29 Svi muški među svećenicima

neka od toga jedu; *to je najsvetije.*

30 I nijedna žrtva za grijeh od koje je nešto krvi doneseno u Šator sastanka radi pomirenja u Svetom predjelu, neka se ne jede; neka se u ognju spali."

POGLAVLJE 7

1 Isto tako ovo je zakon o žrtvi za prijestup; ona je najsvetija.

2 Na mjestu gdje se zakolje žrtva paljenica, neka se zakolje i žrtva za prijestup; a njenom krvlju neka poškropi unaokolo po žrtveniku.

3 Onda neka prinese sve salo od nje: tusti rep i salo što pokriva iznutrice,

4 i oba bubrega, i salo što je na njima, ono što je na slabinama; i resicu na jetri neka je izvadi s bubrezima.

5 I neka ih svećenik spali na žrtveniku za ognjenu žrtvu GOSPODU; *to je žrtva za prijestup.*

6 Svaki muški među svećenicima neka od nje jede. Neka se jede u Svetom predjelu; ona je najsvetija.

7 Kakva je žrtva za grijeh, takva je i žrtva za prijestup; jedan je zakon za njih: neka je ima svećenik koji obavlja pomirenje.

8 I svećenik koji prinosi nečiju žrtvu paljenicu, neka *baš* taj svećenik ima za sebe kožu od žrtve paljenice koju je prinio.

9 Tako i svaka jestiva žrtva što je ispečena u peći i svaka što je zgotovljena u kotliću i u tavi, neka bude svećeniku koji je prinosi.

10 A svaka jestiva žrtva, zamiješana s uljem, i ona suha, neka bude svim Aronovim sinovima, *koliko* jednomu tako i drugomu.

11 A ovo je zakon o žrtvi za žrtve pomirnice što će se prinositi GOSPODU.

12 Ako je netko prinosi za zahvalu, neka tada sa žrtvom zahvalnicom prinese beskvasne pogače

zamiješane s uljem, i beskvasne oblatne namazane uljem, i pogače od finog brašna zamiješane s uljem, pečene.

13 Osim pogača, neka *za* svoj prinos prinese ukvasan kruh zajedno sa žrtvom zahvalnicom od svojih žrtava pomirnica.

14 I od toga neka prinese po jednu od svakog prinošenja *za* žrtvu podizanicu GOSPODU, i neka to bude svećeniku koji bude škropio krvlju od žrtava pomirnica.

15 A meso od žrtve od njegovih žrtava pomirnica za zahvalu, neka se pojede istoga dana kad je prinesena; neka se ništa od toga ne ostavlja do jutra.

16 Ako li žrtva od njegova prinos *bude* zavjet ili dragovoljan prinos, taj neka se jede onoga dana kad prinosi svoju žrtvu; a što ostane od nje, neka se jede sutradan.

17 A meso što preostane od te žrtve, trećega dana neka se ognjem spali.

18 Ako li *netko* meso žrtve od svojih žrtava pomirnica jede treći dan, ona neće biti prihvaćena niti će biti uračunata onomu koji je prinosi; bit će gnjusoba, i onaj koji od toga jede, neka snosi svoju nepravdu.

19 I meso koje se dotakne čega nečista, neka se ne jede; neka se ognjem spali. A *ostalo* meso, svi koji budu čisti neka jedu to meso.

20 Ali osoba koja jede meso žrtve od žrtava pomirnica, što *pripada* GOSPODU, a nečista je, takva osoba neka se istrijebi iz naroda svoga.

21 Osim toga, osoba koja se dotakne nečega nečistoga, *kao* ljudske nečisti ili *neke* nečiste životinje ili bilo čega odvratne nečistoće, pa jede meso žrtve od žrtava pomirnica, što *pripada* GOSPODU, baš ta osoba neka se istrijebi iz naroda svoga!"

22 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

23 "Reci sinovima Izraelovima govoreći: Ne jedite nikakva sala od vola ili od ovce ili od koze.

24 A salo od životinje koja sama uquine i salo od one koju zvijeri rastrgnu, može se upotrijebiti za bilo kakvu upotrebu, ali ga nipošto ne jedite.

25 Jer svaki koji jede salo od životinje koje ljudi prinosе kao žrtvu ognjenu GOSPODU, baš ta osoba koja *to* jede neka se istrijebi iz naroda svoga.

26 Osim toga, ne jedite nikakve krvi *bilo* od ptica ili životinja, u nijednom od prebivališta svojih.

27 Svaka osoba koja bi jela bilo kakvu krv, baš ta osoba neka se istrijebi iz naroda svoga."

28 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

29 "Reci sinovima Izraelovima govoreći: Tko prinosi GOSPODU žrtvu od svojih žrtava pomirnica, taj neka prinosi svoje prinošenje GOSPODU od žrtve svojih žrtava pomirnica.

30 Neka svojim vlastitim rukama donese GOSPODU žrtve ognjene; neka donese salo s grudima *kao* žrtvu mahalicu, da bi grudima mahao pred GOSPODOM.

31 Onda neka svećenik spali salo na žrtveniku, a grudi neka budu Aronu i sinovima njegovim.

32 I desnu plečku od svojih žrtava pomirnica dajte svećeniku *za* žrtvu, žrtvu podizanicu.

33 Onomu među sinovima Aronovim, koji prinosi krv i salo od žrtava pomirnica, neka bude desna plečka *kao njegov* dio.

34 Jer grudi za mahanje i plečku za podizanje uzeo sam od sinova Izraelovih sa žrtava, od njihovih žrtava pomirnica i dao sam ih svećeniku Aronu i sinovima nje-

govim, po vječnoj odredbi među sinovima Izraelovim.

35 Ovo je obrok pomazanja Aro-
nova i pomazanja sinova njegovih
od ognjenih žrtava GOSPODU od
dana kad ih je uveo da bi posluživa-
li GOSPODU u svećeničkoj službi,

36 koju je GOSPOD zapovjedio
da im je sinovi Izraelovi daju na
dan kad ih je pomazao; po vječnoj
odredbi kroz sve njihove naraštaje.

37 Ovo je zakon za žrtvu pal-
jenicu, za jestivu žrtvu, i žrtvu
za grijeh, i žrtvu za prijestup, i
za posvećenje, i za prinos žrtava
pomirnica.

38 Što je GOSPOD zapovjedio
Mojsiju na gori Sinaj na dan kad je
zapovjedio sinovima Izraelovima
da prinesu svoje prinošenje GOS-
PODU u Sinajskoj pustinji."

POGLAVLJE 8 Posvećenje Arona i njegovih sinova

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-
siju govoreći:

2 "Uzmi Arona i s njim sinove
njegove, i odjeću, i ulje pomaza-
nja, i junca za žrtvu za grijeh, i
dva ovna, i košaru s beskrvasnim
kruhom,

3 te skupi svu zajednicu na ula-
zu Šatora sastanka."

4 I Mojsije je učinio kako mu je
GOSPOD zapovjedio, i zajednica se
skupila na ulazu u Šator sastanka.

5 Tada je Mojsije rekao zajednici:
"Ovo je ono što je GOSPOD zapo-
vjedio da se učini."

6 Onda je Mojsije doveo Arona i
sinove njegove te ih oprao vodom.

7 I obukao mu košulju, i opasao
ga pojasom, i ogrnuo ga plaštem, i
na njega stavio efod; pa ga opasao
vezenim pojasom efoda i njime ga
pričvrstio na njemu.

8 Zatim mu je stavio naprsnik;
također je u naprsnik stavio Urim

i Tumim.

9 I na glavu mu je stavio mitru,
a na mitru je baš s prednje strane
postavio zlatnu ploču, svetu kru-
nu, kako je GOSPOD zapovjedio
Mojsiju.

10 Tada je Mojsije uzeo ulje po-
mazanja i pomazao Šator, i sve što
je bilo u njemu, te ih posvetio.

11 I poškopio je njime po žr-
tveniku sedam puta, i pomazao
žrtvenik i sve njegovo posuđe, i
umivaonik i postolje njegovo, da
ih posveti.

12 Onda je izlio od ulja pomaza-
nja na Aronovu glavu i pomazao
ga da ga posveti.

13 Zatim je Mojsije doveo Aro-
nove sinove i obukao ih u košulje,
i opasao ih pojasevima, i privezao
im kape, kako je GOSPOD zapo-
vjedio Mojsiju.

14 Tada je doveo junca kao žrtvu
za grijeh, pa su Aron i njegovi si-
novi položili svoje ruke na glavu
juncu žrtve za grijeh.

15 Onda ga je on zaklao i Mojsije
je uzeo krv svojim prstom te je sta-
vio na rogeve žrtvenika unaokolo i
očistio žrtvenik; a tu je krv izlio na
podnožje žrtvenika i posvetio ga,
da se na njemu obavi pomirenje.

16 Zatim je uzeo sve salo što je
bilo na iznutricama, i resicu na je-
tri, i oba bubrega i njihovo salo; i
to je Mojsije spalio na žrtveniku.

17 No junca i njegovu kožu, nje-
govo meso i njegovu izmet spalio
je ognjem izvan tabora, kako je
GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

18 I doveo je ovna za žrtvu palje-
nicu, pa su Aron i sinovi njegovi
položili svoje ruke na glavu ovnu.

19 Onda ga je ubio i Mojsije je
poškopio tu krv po žrtveniku
unaokolo.

20 Zatim je isjekao ovna na di-
jelove pa je Mojsije spalio glavu, i
dijelove i salo,

21 a iznutrice i noge oprao je u vodi. Zatim je Mojsije spalio cijelog ovna na žrtveniku; to je *bila* žrtva paljenica za miomiris, ognjena žrtva GOSPODU, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

22 Onda je doveo drugog ovna, ovna posvećenja, pa su Aron i sinovi njegovi položili svoje ruke na glavu ovnu.

23 Onda *ga* je zaklao i Mojsije je uzeo od njegove krvi pa je stavio na vrh Aronovog desnog uha, i na palac njegove desne ruke, i na palac njegove desne noge.

24 Tada je doveo Aronove sinove i Mojsije im je stavio od te krvi na vrh njihovog desnog uha, i na palac njihove desne ruke, i na palac njihove desne noge; i tu krv Mojsije je poškropio po žrtveniku unaokolo.

25 Zatim je uzeo salo i tusti rep, i sve salo što je *bilo* na iznutricama, i resicu *na* jetri, i oba bubrega i njihovo salo, i desnu plečku;

26 pa je iz košare s beskvasnim kruhovima, što je *bila* pred GOSPODOM, uzeo jednu beskvasnu pogaču, i jednu pogaču od namljenog kruha, i jednu oblatnu, te *ih* postavio na salo i na desnu plečku.

27 Onda je sve *to* položio na Aronove ruke i na ruke sinova njegovih, i time mahao *za* žrtvu mahalicu pred GOSPODOM.

28 Tada je Mojsije uzeo *to* s njihovih ruku i spalio na žrtveniku nad žrtvom paljenicom. To je posvećenje za miomiris; *to je* ognjena žrtva GOSPODU.

29 Onda je Mojsije uzeo grudi i mahao njima *za* žrtvu mahalicu pred GOSPODOM; *jer* od ovna *za* posvećenje bio je Mojsijev dio, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

30 Zatim je Mojsije uzeo od ulja *za* pomazanje, i od krvi što je *bila* na žrtveniku, i poškropio po Aro-

nu i po odjeći njegovoj, i po sinovima njegovim s njim, i po odjeći sinova njegovih, te posvetio Arona i odjeću njegovu, i sinove njegove s njim, i odjeću sinova njegovih.

31 Tada je Mojsije rekao Aronu i sinovima njegovim: "Skuhajte *to* meso *na* ulazu u Šator sastanka i ondje *ga* jedite s kruhom što je u košari posvećenja, kako sam zapovjedio govoreći: 'Neka *to* jedu Aron i sinovi njegovi!'

32 A što ostane od mesa i kruha, spalite ognjem.

33 I ne odlazite s ulaza Šatora sastanka sedam dana, sve dok se ne navrše dani vašeg posvećenja; jer sedam dana će vas posvećivati.

34 Kako je on učinio ovoga dana, *tako* je GOSPOD zapovjedio da se čini, da obavi pomirenje za vas.

35 Stoga ostanite *kod* ulaza Šatora sastanka danju i noću, sedam dana, i izvršavajte nalog GOSPODNJI, da ne umrete; jer mi je tako bilo zapovjedbno."

36 Tako su Aron i sinovi njegovi uradili sve ono što je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsijevoj.

POGLAVLJE 9 GOSPOD prihvaća Aronov prinos

1 I dogodilo se, osmoga dana *da* je Mojsije pozvao Arona, i sinove njegove, i starješine Izraelove,

2 te rekao Aronu: "Uzmi tele kao žrtvu za grijeh, i ovna za žrtvu paljenicu, bez mane, pa *ih* prinesi pred GOSPODOM.

3 I sinovima Izraelovima reci govoreći: Uzmite jarića kao žrtvu za grijeh, i tele i janje, *oboje* u prvoj godini, bez mane, kao žrtvu paljenicu;

4 također junca i ovna za žrtve pomirnice, da *ih* žrtvujete pred GOSPODOM; i jestivu žrtvu zamiješanu s uljem, jer će se danas

GOSPOD pojaviti pred vama.”

5 I oni su doveli pred Šator sastanka *ono* što je Mojsije zapovjedio; i sva se zajednica približila i stala pred GOSPODA.

6 Nato je Mojsije rekao: “Ovo je ono što je GOSPOD zapovjedio da napravite, pa će vam se slava GOSPODNJA pokazati.”

7 Onda je Mojsije rekao Aronu: “Odi do žrtvenika i prinesi svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu, i obavi pomirenje za sebe i za narod; onda prinesi prinos naroda i obavi pomirenje za njih, kako je GOSPOD zapovjedio.”

8 Aron je stoga otišao do žrtvenika i zaklao tele za žrtvu za grijeh koje je *bilo* samo za njega.

9 A sinovi Aronovi su donijeli tu krv k njemu, i on je umočio svoj prst u krv te *ju* je stavio na rogove žrtvenika pa je tu krv izlio na podnožje žrtvenika.

10 Ali je, salo i bubrege i resicu na jetri od žrtve za grijeh, spalio na žrtveniku, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

11 A meso i kožu je spalio ognjem izvan tabora.

12 Zatim je zaklao žrtvu paljenicu, a sinovi su mu Aronovi pružili tu krv kojom je poskropio žrtvenik unaokolo.

13 Tada su mu pružili žrtvu paljenicu, s njezinim dijelovima, i glavu, te *ih* je on spalio na žrtveniku.

14 Onda je oprao iznutrice i noge, pa *ih* je spalio na žrtveniku nad žrtvom paljenicom.

15 Zatim je donio prinos naroda i uzeo jarca, koji je *bio* žrtva za grijeh naroda, te ga zaklao i prinio ga za grijeh *isto onako* kao i prvi put.

16 Onda je donio žrtvu paljenicu i prinio je prema običaju.

17 Donio je i jestivu žrtvu te zagrabio pregršt od nje, i spalio *to* na žrtveniku, pored jutarnje žrtve

paljenice.

18 Tada je zaklao i junca i ovna za žrtvu od žrtava pomirnica, koja je *bila* za narod; a Aronovi sinovi su mu pružili tu krv kojom je poskropio žrtvenik unaokolo,

19 i salo od junca i ovna, tusti rep, i ono što pokriva *iznutricu* i bubrege, i resicu *na* jetri;

20 onda su stavili salo iznad grudi i on je spalio salo na žrtveniku.

21 A grudima i desnom plečkom Aron je mahao za žrtvu mahalicu pred GOSPODOM, kako je Mojsije zapovjedio.

22 Tada je Aron podigao svoju ruku prema narodu i blagoslovio ga; onda je sišao, pošto je prinio žrtvu za grijeh, i žrtvu paljenicu, i žrtve pomirnice.

23 Zatim su Mojsije i Aron ušli u Šator sastanka; onda su izašli i blagoslovili narod, i slava se GOSPODNJA pokazala svemu narodu.

24 Nato je izbio oganj ispred GOSPODA te je progutao na žrtveniku žrtvu paljenicu i salo. Kad je sav narod *to* vidio, zaklicao je i pao na lice svoje.

POGLAVLJE 10 Smrt Nadaba i Abihua

1 Tada su sinovi Aronovi, Nadab i Abihu, uzeli svaki svoj kadionik i stavili u njega vatru, i na nju stavili kâd, te prinijeli pred GOSPODOM tuđu vatru, što im on nije zapovjedio.

2 I vatra je izašla od GOSPODA i progutala ih, te su umrli pred GOSPODOM.

3 Nato je Mojsije rekao Aronu: “To je *ono* što je rekao GOSPOD govoreći: ‘Ja ću biti posvećen u onima koji mi se približavaju, i pred svim ću se narodom proslaviti.’ ” A Aron je šutio.

4 Onda je Mojsije pozvao Mišaela i Elzafana, sinove Uziela,

Aronova strica, pa im rekao: "Približite se i odnesite svoju braću iz Svetišta izvan tabora!"

5 Tako su se oni približili i odnijeli ih u njihovim košuljama izvan tabora, kako je Mojsije rekao.

6 Tada je Mojsije rekao Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Ne otkrivajte svoje glave niti razderite svoju odjeću, da ne umrete i da ne dođe gnjev na sav narod; već neka braća vaša, sav dom Izraelov, jadikuje *nad* požarom koji je GOSPOD zapalio.

7 I ne odlazite s ulaza Šatora sastanka da ne pomrete, jer je na vama GOSPODNJE ulje pomazanja. I oni su učinili po riječi Mojsijevoj.

8 Zatim je GOSPOD rekao Aronu govoreći:

9 "Kad ulazite u Šator sastanka, nemojte piti vina niti žestoka pića, ni ti ni sinovi tvoji s tobom, da ne umrete! *To neka bude* odredba vječna kroz sve vaše naraštaje;

10 da biste mogli razlikovati između svetoga i nesvetoga, i između nečistoga i čistoga;

11 i da biste mogli poučavati sinove Izraelove svim odredbama koje im je GOSPOD govorio po ruci Mojsijevoj."

12 Onda je Mojsije rekao Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru, koji su ostali: "Uzimajte jestivu žrtvu, što preostane od GOSPODNJIH ognjenih žrtava, i jedite je beskvasnu pokraj žrtvenika, jer *je* ona najsvetija;

13 a jedite je na Svetom predjelu, jer ona je tvoja pristojba i pristojba sinova tvojih od GOSPODNJIH ognjenih žrtava, jer mi je tako bilo zapovjedbano.

14 A grudi mahalice i plečku podizanice jedite na čistom mjestu, ti i tvoji sinovi i kćeri tvoje s tobom; jer to je tvoja pristojba i pristojba

sinova tvojih, što *vam* je dano od žrtava sinova Izraelovih, od žrtava pomirnica.

15 Plečku podizanice i grudi mahalice neka donesu zajedno s ognjenim žrtvama od sala, da *time* mašu pred GOSPODOM za žrtvu mahalicu; i neka to bude tebi i sinovima tvojim s tobom, po odredbi vječnoj, kako je GOSPOD zapovjedio.

16 Onda je Mojsije pomno potražio jarca za žrtvu za grijeh i, gle, *već* je bio spaljen; i on se razljutio na Eleazara i Itamara, Aronove sinove *koji su* ostali *živi*, govoreći:

17 "Zašto niste jeli žrtvu za grijeh na Svetome predjelu, pošto je ona najsvetija, i *Bog* vam ju je dao da ponese nepravdu zajednice, da obavi pomirenje za njih pred GOSPODOM?

18 Evo, njena krv nije bila unesena unutar Svetog *predjela*; vi ste je doista trebali jesti na Svetom *predjelu*, kako sam zapovjedio."

19 Nato je Aron rekao Mojsiju: "Evo, oni su danas prinijeli pred GOSPODOM svoju žrtvu za grijeh i svoju žrtvu paljenicu, a mene je nešto ovakvo snašlo. *A da* sam ja danas jeo žrtvu za grijeh, bi li to bilo prihvaćeno u očima GOSPODNJIM?"

20 A kada je Mojsije *to* čuo, bio je zadovoljan.

POGLAVLJE 11

Čiste i nečiste životinje

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu govoreći im:

2 "Reci sinovima Izraelovima govoreći: Ovo *su* životinje koje od svih životinja što *su* na zemlji smijete jesti:

3 Svaku, među životinjama, koja ima razdvojeni papak i koja ima podijeljeni papak i ne preživa, tu smijete jesti.

4 Ali ove, koje preživaju ili imaju razdvojene papke, ne smijete jesti: devu, jer ona preživa, ali nema razdvojene papke. Ona *je* nečista za vas;

5 i kunića, jer on preživa, ali nema razdvojene papke. On *je* nečist za vas;

6 i zeca, jer on preživa, ali nema razdvojene papke. On *je* nečist za vas;

7 i svinju, iako ima razdvojen papak i ima podijeljeni papak, ona ipak ne preživa. Ona *je* nečista za vas.

8 Od mesa njihova ne jedite i njihove se strvine ne dotičite; one *su* nečiste za vas.

9 Od svega što *je* u vodama ovo smijete jesti: sve što ima peraje i ljuske u vodama, u morima i u rijekama, njih smijete jesti.

10 A sve što nema peraje i ljuske u morima i u rijekama, sve što se miče u vodama i sva živa stvorenja što *su* u vodi, ona *neka* vam *budu* gnjusoba;

11 Ona *neka* vam *budu* gnjusoba čak i vama. Od mesa njihova ne jedite, a strvina njihova *neka* vam *bude* gnjusoba.

12 Sve što nema peraja ni ljuska u vodama, to *neka* vam *bude* gnjusoba.

13 A od ptica *neka* vam ove *budu* gnjusoba; ne smijete ih jesti, one *su* gnjusoba: orao, i orao pandar, i orao štekavac,

14 i lešinar, i sokol prema njegovim vrstama;

15 svaki gavran prema njegovim vrstama;

16 sova, i noćni jastreb, i kukavica, i jastreb prema njegovim vrstama;

17 mala sova, i kormoran, i sovoljuga,

18 labud, i pelikan, i sup;

19 i roda, čaplja prema njezinim

vrstama, i pupavac, i šišmiš.

20 Sva krilata stvorenja što gmižu hodajući na četiri *noge*, *neka* vam *budu* gnjusoba.

21 Ali od svih tih krilatih stvorenja što gmižu hodajući na četiri *noge*, smijete jesti samo one koje imaju nad svojim nogama stegna da njima skaču po zemlji.

22 Od njih smijete jesti ove: skakavca prema njegovoj vrsti, bogomoljke prema njezinoj vrsti, kornjaše prema njihovoj vrsti, i zrikavaca prema njihovoj vrsti.

23 A sva *druga* krilata stvorenja što gmižu i koja imaju četiri *noge*, *neka* vam *budu* gnjusoba.

24 I od njih ćete biti nečisti: svaki koji se dotakne strvine njihove, bit će nečist do večeri;

25 i svaki koji ponese *nešto* od njihove strvine, *neka* opere svoju odjeću i bude nečist do večeri.

26 *Strvina* svake životinje koja ima razdvojen papak, ali im papak nije podijeljen i ne preživa, za vas *je* nečista; i svaki koji se nje dotakne, bit će nečist.

27 I sve što hoda na svojim šapama među svim vrstama životinja koje hodaju na četiri *noge*, one *su* za vas nečiste; svaki koji se dotakne njihove strvine, bit će nečist do večeri.

28 I onaj koji ponese njihovu strvinu, *neka* opere svoju odjeću i bude nečist do večeri; one *su* za vas nečiste.

29 A od gmizavaca što gmižu po zemlji, *neka* vam i ove *budu* nečiste: lasica, i miš, i kornjača prema svojoj vrsti;

30 i tvor, i kameleon, i gušter, i puž, i krtica.

31 One su za vas nečiste među svim onima što gmižu; svaki koji ih se dotakne kad su mrtve, bit će nečist do večeri.

32 I na sve na što *bilo* koja od

njih padne, kada je mrtva, bit će nečisto: bilo to drvena posuda, ili odjeća, ili koža, ili vreća. Sva-ka posuda u kojoj se radi *nekakav* posao, mora se umočiti u vodu i neka bude nečista do večeri; tako će biti očišćena.

33 A svaku zemljanu posudu u koju upadne bilo što od njih; sve što je u njoj bit će nečisto te je morate razbiti.

34 Svako jelo koje se može jesti, a na koje dođe *takva* voda, bit će nečisto; i svako piće što se može piti iz svake *takve* posude, bit će nečisto.

35 A sve na što padne *nešto* od njihove strvine, bit će nečisto; *bude li to* peč ili ognjište za kuhanje, mora se porušiti, *jer su* nečisti i neka vam budu nečisti.

36 Ali izvor ili jama u kojoj je mnogo vode, bit će čisti; ali onaj koji dotakne njihovu strvinu, neka bude nečist.

37 Ako li *nešto* od strvine padne na neko sjetveno sjeme što će se sijati, ono će biti čisto;

38 ali ako se voda izlije na sjeme i na njega padne *nešto* od njihove strvine, za vas će biti nečisto.

39 Ako li uquine neka životinja od onih koje možete jesti, onaj koji se dotakne njene strvine bit će nečist do večeri.

40 A tko jede od njene strvine, neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Također onaj koji nosi njenu strvinu neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri.

41 I svaki gmizavac što gmiže po zemlji *neka bude* gnjusoba; ne smije se jesti.

42 Sve što hoda po trbuhu i sve što ide na četiri *noge*, ili sve što ima više nogu od svih gmizavaca što gmižu po zemlji, njih ne smijete jesti, *jer su* gnjusoba.

43 Nemojte sebe zagaditi nijednim gmizavcem što gmiže, niti se

nemojte njima onečistiti, da po njima ne budete okaljani.

44 Jer ja *sam* GOSPOD, Bog vaš; stoga sebe posvećujte da budete sveti, jer *sam* ja svet! Niti se ne kaljajte nijednim gmizavcem što gmiže po zemlji!

45 Jer ja *sam* GOSPOD koji vas je izveo iz zemlje egipatske, da budem vaš Bog; stoga budite sveti, jer *sam* ja svet!

46 Ovo je zakon o životinjama i pticama, i svakom živom stvorenju što se miče u vodama, i svakom stvorenju što gmiže po zemlji:

47 da se razlikuje između čistog i nečistog, i između životinja koje se smiju jesti i životinja koje se ne smiju jesti.

POGLAVLJE 12 Čišćenje nakon poroda

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Reci sinovima Izraelovima govoreći: 'Kad žena zatrudni i rodi muško dijete, neka je nečista sedam dana, kao prema danima odvojenja zbog svoje slabosti, bit će nečista.

3 A u osmi dan neka se obreže njegov prepucij.

4 Neka zatim ostane trideset i tri dana čisteći se od svoje krvi; ne smije doticati nijednu svetu stvar niti ulaziti u Svetište dok se ne navrše dani njezina očišćenja.

5 Ako li rodi žensko dijete, onda neka je nečista dva tjedna, kao kod svog odvojenja; i neka ostane šezdeset i šest dana čisteći se od svoje krvi.

6 A kad se navrše dani njezina očišćenja, *bilo* za sina ili kćer, neka donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka janje u prvoj godini kao žrtvu paljenicu i mladog goluba ili grlicu kao žrtvu za grijeh.

7 Neka on to prinese pred GOS-

PODOM i obavi pomirenje i za nju; i *tako* će ona biti očišćena od istjecanja svoje krvi. To *je* zakon za onu koja rodi muško ili žensko.

8 Ako li nije u mogućnosti donijeti janje, onda neka donese dvije grlice ili dva mlada goluba, jednog za žrtvu paljenicu, a drugoga za žrtvu za grijeh; i neka svećenik obavi pomirenje za nju, i bit će čista.' "

POGLAVLJE 13

Zakoni o gubavcima

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju i Aronu govoreći:

2 "Kad se nekomu na koži njegova tijela pojavi oteklina, svrab ili svijetla pjega, i na koži njegova tijela nastane *kao* zaraza gubom, onda ga se mora dovesti svećeniku Aronu ili jednomu od njegovih sinova svećenika.

3 I neka svećenik pregleda razu na koži *njegova* tijela, pa *ako* dlaka na zaraženom mjestu postane bijela, a zaraženo mjesto po izgledu nije dublje od kože njegova tijela, to *je* zaraza gubom. I neka ga svećenik pregleda i proglasi ga nečistim.

4 Ali *ako je* svijetla pjega na koži njegova tijela bijela i po izgledu nije dublja nego koža, a dlaka na njoj nije postala bijela, neka onda svećenik *onoga koji ima* zaraženo mjesto pritvori sedam dana.

5 I neka ga svećenik sedmoga dana pregleda, i gle, *ako* zaraženo mjesto u njegovim očima još stoji *nepromijenjeno* i da se zaraženo mjesto ne širi po koži, tada neka ga svećenik pritvori još sedam dana.

6 A sedmoga dana neka ga svećenik opet pregleda i gle, *ako* zaraženo mjesto *bude* donekle tamno, i *ako se* zaraženo mjesto ne širi po koži, neka ga svećenik proglasi čistim: to *je samo* svrab; zatim neka

opere svoju odjeću i bit će čist.

7 Ali *ako se* svrab dalje širi po koži, nakon što ga je svećenik pregledao zbog njegova očišćenja, neka ga svećenik ponovo pregleda.

8 I *kad ga* svećenik pregleda i gle, *ako se* svrab širi po koži, tada neka ga svećenik proglasi nečistim: to *je* guba.

9 Kad je na čovjeku zaraza gubom, neka ga dovedu k svećeniku;

10 i neka *ga* svećenik pregleda i gle: *ako* na koži *bude* bijela oteklina i dlaka postane bijela i na oteklini *bude* ranjeno živo meso,

11 to *je* stara guba na koži njegova tijela; i neka ga svećenik proglasi nečistim, a ne mora ga pritvoriti, jer *je* nečist.

12 Ali *ako* guba izbije po koži, i guba prekrije svu kožu *onoga koji ima* zarazu od glave do pete, bilo gdje svećenik pogleda,

13 neka ga tada svećenik promotri i gle: *ako je* guba prekrila svu njegovu kožu, neka *onoga koji ima* zarazu proglasi čistim; sva *je* postala bijela, on *je* čist.

14 Ali *kad se* na njemu pojavi ranjeno meso, bit će nečist.

15 I neka svećenik vidi ranjeno meso i proglasi ga nečistim; *jer je* ranjeno meso nečisto, to *je* guba.

16 Ili, *ako se* ranjeno meso opet promijeni i postane bijelo, neka on dođe k svećeniku;

17 i neka ga svećenik pregleda i gle: *ako* zaraženo mjesto postane bijelo, otada neka svećenik *onoga koji ima* zarazu proglasi čistim; on *je* čist.

18 Također i tijelo nekoga kome *je* na koži bio čir, i zacijelio,

19 a na mjestu čira *bude* bijela oteklina, ili svijetla pjega, bijela i pomalo crvenkasta, te se to pokaže svećeniku,

20 i *kad* svećenik pregleda to i

gle, *ako* je ono niže od kože, i da je dlaka na njemu postala bijela, neka ga svećenik proglasi nečistim; to je zaraza gubom što je izbila iz čira.

21 Ali ako svećenik pregleda to i gle *ako* na njemu nema bijelih dlaka i *ako* nije niže od kože, nego je pomalo tamno, neka ga svećenik pritvori sedam dana.

22 Ako li se jako proširi po koži, tada neka ga svećenik proglasi nečistim; to je zaraza.

23 Ako svijetla pjega ostane na svom mjestu i ne proširi se, to je upala od čira; i neka ga svećenik proglasi čistim.

24 Ili, kad kome na koži tijela negdje postoji upala i živo *meso* koje je upaljeno postane svijetla bijela pjega, pomalo crvenkasta ili bijela,

25 tada neka svećenik to pregleda i gle: *ako* dlaka na svijetloj pjegi postane bijela i učini se da je dublja od kože, to je guba izbila iz upale. Stoga neka ga svećenik proglasi nečistim; to je zaraza gubom.

26 Ako li svećenik to pregleda i gle, *ako* na svijetloj pjegi nema bijele dlake i da nije dublja od *ostale* kože, nego je pomalo tamna, tada neka ga svećenik pritvori sedam dana.

27 A sedmog dana neka ga svećenik pregleda, *pa* ako se jako proširila po koži, tada neka ga svećenik proglasi nečistim; to je zaraza gubom.

28 Ako li svijetla pjega ostane na svom mjestu i ne proširi se po koži, nego je pomalo tamna, to je otekлина od upale; i neka ga svećenik proglasi čistim, jer je to zapaljenje od upale.

29 Kad čovjek ili žena imaju zaraženo mjesto na glavi ili na bradi,

30 tada neka svećenik pregleda zaraženo mjesto i gle: *ako bude* naizgled dublje od kože i na njoj *bude* žuta, tanka dlaka, tada neka ga svećenik proglasi nečistim; to

je suha krasta, i to guba na glavi ili na bradi.

31 I kad svećenik pregleda zarazu od kraste i gle, *ako* ne izgleda dublja od kože, i da na njoj nema crne dlake, tada neka svećenik *onoga koji ima* zarazu od kraste pritvori sedam dana.

32 A sedmoga dana neka svećenik pregleda zaraženo mjesto i gle: *ako* se krasta ne širi i ne bude na njoj žute dlake, i ako krasta ne izgleda dublje od kože,

33 neka se taj obrije, ali neka krastu ne brije, i neka ga svećenik pritvori još sedam dana.

34 I neka svećenik sedmoga dana pregleda krastu i gle: *ako* se krasta ne *bude* širila po koži i ne *bude* izgledala dublja od kože, tada neka ga svećenik proglasi čistim; i neka on opere svoju odjeću i bude čist.

35 Ako li se krasta jače širi po koži nakon njegova očišćenja,

36 onda neka ga svećenik pregleda i gle: ako se krasta bude proširila po koži, neka svećenik ne traži žutu dlaku; taj je nečist.

37 Ali ako opazi da je krasta ostala i da je na njoj narasla crna dlaka, onda je krasta zacijeljena; on je čist i neka ga svećenik proglasi čistim.

38 Ako li čovjek ili žena imaju na koži svog tijela svijetle pjege, *baš* bijele svijetle pjege,

39 tada neka svećenik pregleda i gle: *ako* svijetle pjege na koži njihova tijela *budu* tamnobijele, to je sunčeva pjega koja izbija po koži; on je čist.

40 I čovjek kome opadne kosa s glave, očelavio je, *ali* je on čist.

41 A onome kome sprijeđa opadne kosa s glave, očelavio je sprijeđa, *ali* je on čist.

42 Ako li na ćelavoj glavi ili ćelavom čelu bude bijelocrvenkasta

rana, to je guba izbila na njegovoj ćelavoj glavi ili ćelavom čelu.

43 Tada neka svećenik to pregleda i gle: *ako* otekline ranē na njegovoj ćelavoj glavi ili ćelavom čelu *bude* bijelocrvenkasta, što izgleda kao guba na koži tijela,

44 taj je čovjek gubav, *on je* nečist. Neka ga svećenik proglasi krajnje nečistim; na glavi mu je zaraza.

45 I neka na gubavcu na kome *je* zaraza bude razderana odjeća njegova i otkrivena glava; i neka prekrije gornju usnu i neka viče: "Nečist! Nečist!"

46 Neka sve dane dok je zaraza na njemu *bude* okaljan, *on je* nečist, neka prebiva sâm: obitavalište *neka* mu *bude* izvan tabora.

47 I kad na odjeći bude zaraza od gube, *bilo* na vunenoj odjeći ili lanenoj odjeći,

48 ili bilo na osnovi ili na potki od lana ili od vune, bilo na koži ili na nekom predmetu izrađenom od kože;

49 i ako zaraza na odjeći ili koži, ili na osnovi ili na potki, ili na nekom predmetu izrađenom od kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, *to je* zaraza od gube i neka se *to* pokaže svećeniku.

50 I neka svećenik pregleda zaraženo mjesto i neka *ono što ima* zarazu pritvori sedam dana.

51 Onda neka sedmoga dana pregleda zaraženo mjesto: ako se zaraža proširi po odjeći, ili po osnovi ili potki, ili po koži, ili po nekoj izradbi što je napravljena od kože, ta zaraza *je* gorka guba; *to je* nečisto.

52 Stoga neka spali tu odjeću, ili osnovu ili potku od vune ili lana, ili kakav predmet od kože na kome *je* zaraza, *jer je* to gorka guba; neka se *to* ognjem spali.

53 Ako li svećenik *to* pregleda i gle, *ako* se zaraza nije raširila po

odjeći, ili po osnovi ili potki, ili po nekom predmetu od kože,

54 tada neka svećenik zapovjedi da se opere *predmet* na kojem *je* zaraza, i neka ga pritvori još sedam dana.

55 I neka svećenik pregleda zaraženo mjesto, nakon što je oprano i gle: *ako* zaraženo mjesto nije promijenilo svoju boju i ako se zaraženo mjesto nije proširilo, *to je* nečisto. Spali ga ognjem; *to je* zagorčeno unutra, *bilo da je* ogoljeno iznutra ili izvana.

56 A kad svećenik pregleda i gle, ako je zaraženo mjesto, nakon što je *to* bilo oprano, *postalo* pomalo tamno, onda neka *to* otrgne od odjeće ili od kože, ili od osnove ili od potke.

57 Ako li se *to* opet pojavi na odjeći, ili na osnovi ili na potki, ili na nekom predmetu od kože, *onda se to zaraza širi*. Ognjem spali ono na čemu je zaraženo.

58 A odjeća, bilo osnova ili potka, ili bilo koji predmet od kože koji ti opereš, pa ako zaraza s njih ode, onda neka se *to* drugi put opere, i bit će čisto.

59 Ovo *je* zakon o zarazi gube na odjeći od vune ili lana, bilo na osnovi ili potki, ili na nekom predmetu od kože, da se proglase čistim ili proglase nečistim.

POGLAVLJE 14

Zakoni za očišćenje gubavaca

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

2 "Ovo neka bude zakon za gubavca na dan njegova čišćenja: neka se dovede svećeniku,

3 a svećenik neka izađe izvan tabora; i neka *ga* svećenik pregleda i gle: *ako je* zaraza na gubavcu izliječena od gube,

4 tada neka svećenik zapovjedi da se za onoga koji se treba očistiti

uzmu dvije žive i čiste ptice, i cedrovo drvo, i grimizno *predivo* i izop.

5 Onda neka svećenik zapovjedi da se jedna ptica zakolje u zemljanoj posudi povrh tekuće vode.

6 Što se tiče žive ptice, neka je uzme, i cedrovo drvo, i grimizno *predivo* i izop, pa neka to zajedno sa živom pticom umoči u krv ptice *što je bila* zaklana povrh tekuće vode:

7 i neka onoga koji se treba očistiti od gube sedam puta poškropi te ga proglasi čistim; onda neka pusti živu pticu na otvorenom polju.

8 Zatim neka onaj koji se čisti opere svoju odjeću i obrije sve svoje dlake te se okupa u vodi da bude čist. A poslije toga neka uđe u tabor, i neka sedam dana ostane izvan svog šatora.

9 Ali neka sedmoga dana obrije svu kosu na svojoj glavi, i svoju bradu, i svoje obrve, neka obrije sve svoje dlake, i neka opere svoju odjeću također i neka okupa svoje tijelo u vodi, i bit će čist.

10 A osmoga dana neka uzme dva muška janjeta bez mane, i jedno žensko janje u prvoj godini bez mane, i tri desetine finog brašna zamiješana s uljem za jestivu žrtvu, i jedan log ulja.

11 I neka svećenik koji *ga* čisti postavi čovjeka koji se čisti i one stvari pred GOSPODA *na* ulazu u Šator sastanka.

12 Neka onda svećenik uzme jedno muško janje i prinese ga za žrtvu za prijestup s logom ulja; i neka time maše za žrtvu mahalicu pred GOSPODOM.

13 I neka zakolje janje na mjestu gdje se kolje žrtva za grijeh i žrtva paljenica, na Svetom predjelu, jer kao žrtva za grijeh, *tako* i žrtva za prijestup, *pripada* svećeniku: ona je najsvetija.

14 Onda neka svećenik uzme *nešto* krvi od žrtve za prijestup, i

neka je svećenik stavi na vrh desnog uha onoga koji se čisti, i na palac njegove desne ruke i na palac njegove desne noge.

15 Zatim neka svećenik uzme *nešto* od loga ulja i *izlije* je na dlan svoje lijeve ruke.

16 Neka onda svećenik umoči svoj desni prst u ulje *što je* na njegovoj lijevoj ruci i neka uljem sa svoga prsta poškropi sedam puta pred GOSPODOM.

17 Od ostatka ulja *što mu je* u ruci neka svećenik stavi na vrh desnog uha onoga koji se čisti, i na palac njegove desne ruke, i na palac njegove desne noge, povrh krvi od žrtve za prijestup.

18 A ulje *što je* preostalo svećeniku u ruci, neka izlije na glavu onoga koji se čisti; neka svećenik obavi pomirenje za njega pred GOSPODOM.

19 Zatim neka svećenik prinese žrtvu za grijeh i obavi pomirenje za onoga koji se čisti od svoje nečistoće; a poslije neka zakolje žrtvu paljenicu.

20 Tada neka svećenik prinese žrtvu paljenicu i jestivu žrtvu na žrtvenik; neka svećenik obavi pomirenje za njega i bit će čist.

21 Ako *je* on siromašan pa ne može toliko pribaviti, onda neka uzme jedno muško janje za žrtvu za prijestup da se *njome* maše, da se obavi pomirenje za njega i jednu desetinu finog brašna zamiješana s uljem za jestivu žrtvu, i log ulja;

22 i dvije grlice ili dva mlada goluba, ono *što* može pribaviti, jedan neka bude žrtva za grijeh, a drugi žrtva paljenica.

23 A osmoga dana svoga čišćenja neka ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred GOSPODA.

24 Onda neka svećenik uzme *nje* žrtve za prijestup i log ulja; zatim neka svećenik time maše za žr-

tvu mahalicu pred GOSPODOM.

25 Onda neka zakolje janje žrtve za prijestup, a svećenik neka uzme *nešto* krvi od žrtve za prijestup i stavi je na vrh desnog uha onoga koji se čisti, i na palac njegove desne ruke, i na palac njegove desne noge.

26 Zatim neka svećenik izlije *nešto* od ulja na dlan svoje lijeve ruke.

27 I neka, *nešto* od ulja što mu je u lijevoj ruci, svećenik poskropi prstom svoje desne ruke sedam puta pred GOSPODOM.

28 Zatim neka svećenik, od ulja što mu je u ruci, stavi na vrh desnog uha onoga koji se čisti, i na palac njegove desne ruke, i na palac njegove desne noge, na mjesto gdje je krv žrtve za prijestup.

29 A ostatak ulja što je svećeniku u ruci, neka stavi na glavu onoga koji se čisti da obavi pomirenje za njega pred GOSPODOM.

30 Onda neka prinese jednu od grlica ili *jednog* od mladih golubova, ono što može pribaviti.

31 To što je mogao pribaviti: jedno za žrtvu za grijeh, a drugo za žrtvu paljenicu zajedno sa jestivom žrtvom; neka svećenik obavi pomirenje za onoga koji se čisti pred GOSPODOM.

32 To je zakon za *onoga* na komu je zaraza gube, onoga koji ne može pribaviti *ono što je potrebno* za njegovo očišćenje.

Zakoni za očišćenje kuća

33 Tada je GOSPOD rekao Moj-siju i Aronu govoreći:

34 "Kada dođete u kanaansku zemlju koju ću vam dati u posjed, te ja pustim zarazu gube na neku kuću u zemlji koja će vam biti posjed,

35 te onaj čija je kuća neka dođe i kaže svećeniku govoreći: 'Čini mi se kao da je zaraza u kući.'

36 Neka svećenik tada zapovjedi da isprazne kuću prije nego svećenik uđe u *nju* pogledati zarazu, da ne bi sve što je u kući postalo nečisto; nakon toga neka svećenik uđe da pregleda kuću.

37 I on će pogledati zarazu i gle: *ako* zaraza na zidovima kuće *bude* sa zelenkastim i crvenkastim udubljenjima što *su* na pogled dublja od zida,

38 tada neka svećenik izađe iz kuće na kućna vrata i zatvori kuću na sedam dana.

39 A sedmoga dana neka svećenik opet dođe te pregleda i gle: *ako* se zaraza bude proširila po zidovima kuće,

40 tada neka svećenik zapovjedi da povadi kamenje na kojem je zaraza i neka ga bace na nečisto mjesto izvan grada.

41 Zatim neka naloži da kuću ostružu iznutra unaokolo, i da prah što *ga* sastružu prosipaju na nečisto mjesto izvan grada.

42 Onda neka uzmu drugo kamenje i umetnu ih na mjesto onih kamenja, i neka uzme drugu žbuku i ožbuka kuću.

43 Ako li se zaraza ponovo vrati i izbije na kući nakon što je kamenje izvađeno, i nakon što je kuća ostrugana, i nakon što je ožbukana,

44 tada neka svećenik dođe te pregleda i gle: *ako* se zaraza proširila po kući, to je gorka guba u kući; ona je nečista.

45 Neka tada poruši kuću, njeno kamenje, i njenu građu, i svu žbuku s kuće neka iznese izvan grada na neko nečisto mjesto.

46 Štoviše onaj tko uđe u kuću sve dok je zatvorena, neka bude nečist do večeri.

47 I onaj tko u kući legne, neka opere svoju odjeću; i tko jede u kući, neka opere svoju odjeću.

48 Ako li svećenik uđe te pregleda i gle, zaraza se nije proširila po kući, nakon što je kuća bila ožbukana, neka onda svećenik kuću proglasi čistom, jer je zaraza izliječena.

49 A da bi kuću očistio, neka uzme dvije ptice, cedrovo drvo, i grimizno *predivo*, i izop.

50 I neka jednu od ptica zakolje u zemljanoj posudi povrh tekuće vode.

51 Onda neka uzme cedrovo drvo, i izop, i grimizno *predivo*, i živu pticu te ih umoči u krv zaklane ptice i u tekuću vodu, pa kuću poškropi sedam puta.

52 I neka *tako* očisti kuću krvlju ptice, i tekućom vodom, i živom pticom, i cedrovim drvetom, i izopom, i grimiznim *predivom*;

53 a živu pticu neka pusti izvan grada na otvorenim poljima, i obavi pomirenje za tu kuće, i ona će biti čista.

54 To je zakon za svaku vrstu zaraze od gube i kraste,

55 i za gubu na odjeći i u kući,

56 i za oteklinu, i za svrab, i za svijetlu pjegu:

57 da se pouči kad je što nečisto i kad je čisto. To je zakon o gubi."

POGLAVLJE 15

Zakoni o izljevu iz tijela

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju i Aronu govoreći:

2 "Govorite sinovima Izraelovi-ma i recite im: 'Kad neki čovjek ima neprestani izljev iz svoga ti-jela, zbog svog izljeva on je nečist.

3 A ovo neka je nečistoća njego-va izljeva: bilo da njegovo tijelo is-pusti izljev ili njegovo tijelo zadrži izljev, to je njegova nečistoća.

4 Svaka postelja na koju legne onaj koji ima izljev, nečista je; i na sve na što sjedne, neka bude nečisto.

5 I svaki koji se dotakne njegove

postelje, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i neka bude nečist do večeri.

6 I onaj tko sjedne na nešto na čemu je sjedio onaj koji ima izljev, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i neka bude nečist do večeri.

7 I onaj tko se dotakne tijela onoga koji ima izljev, neka opere svo-ju odjeću i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri.

8 Ako li onaj koji ima izljev plju-ne na onoga koji je čist, neka onda opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri.

9 I svako sjedalo na kojem jaše onaj koji ima izljev, neka bude nečisto.

10 I svaki koji se dotakne bilo čega što je bilo pod njim, neka bude nečist do večeri; a onaj tko ponese *bilo što* od toga, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri.

11 I svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne, a nije isprao ruke svoje u vodi, neka opere svoju odjeću, i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri.

12 I zemljana posuda koje se dotakne onaj koji ima izljev neka se razbije, a svaka drvena posuda neka se ispere u vodi.

13 A kad se onaj koji ima izljev očisti od svog izljeva, neka onda nabroji sedam dana za svoje oči-šćenje; i neka opere svoju odjeću, i okupa svoje tijelo u tekućoj vodi, i bit će čist.

14 A osmoga dana neka uzme sebi dvije grlice, ili dva mlada go-luba, i dođe pred GOSPODA na ulaz u Šator sastanka te ih preda svećeniku.

15 I neka ih svećenik prinese: jedno za žrtvu za grijeh, a drugo za žrtvu paljenicu; neka svećenik obavi pomirenje za njega pred

GOSPODOM za njegov izljev.

16 Ako li čovjek ispusti iz sebe sjeme za parenje, neka u vodi okupa cijelo svoje tijelo i bude nečist do večeri.

17 I svaka odjeća i svaka koža na kojoj je sjeme za parenje, neka se opere vodom i bude nečista do večeri.

18 I *kad* žena s kojom legne čovjek *koji je ispustio* sjeme za parenje, neka se *oboje* okupaju u vodi i budu nečisti do večeri.

19 Ako li žena ima izljev, bude li *to* izljev krvi iz njena tijela, neka bude odvojena sedam dana; i svaki koji se nje dotakne neka bude nečist do večeri.

20 I sve na što ona legne dok je odvojena neka bude nečisto; također i na sve na što sjedne neka bude nečisto.

21 I svaki koji se dotakne njene postelje, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi i bude nečist do večeri.

22 I svaki koji se dotakne bilo čega na čemu je ona sjedila, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi i bude nečist do večeri.

23 Ako li se dotakne bilo čega što je na *njenoj* postelji ili na čemu je ona sjedila, neka bude nečisto do večeri.

24 Ako neki čovjek s njom legne i njena mjesečnica dođe na njega, neka bude nečist sedam dana; i svaka postelja na koju on legne neka bude nečista.

25 Kad žena ima izljev krvi mnogo dana izvan vremena svog odvojenja, ili kad ima izljev poslije vremena svog odvojenja; neka svi dani izljeva njene nečistoće budu kao i dani njezina odvojenja: *neka* ona *bude* nečista.

26 Svaka postelja na kojoj ona leži svih dana svoga izljeva, neka joj bude kao i postelja njezina od-

vojenja; i na sve na što ona sjedne neka bude nečisto kao i *u* nečistoći njezina odvojenja.

27 A svaki koji se dotakne tih predmeta neka bude nečist; i neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri.

28 Ako li se ona očisti od svoga izljeva, neka onda nabroji sebi sedam dana, a poslije toga neka bude čista.

29 A osmoga dana neka uzme sebi dvije grlice ili dva mlada goluba te ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka.

30 I neka svećenik prinese jedno za žrtvu za grijeh, a drugo za žrtvu paljenicu; neka svećenik obavi pomirenje za nju pred GOSPODOM zbog izljeva njene nečistoće.

31 Tako odvajajte sinove Izraelove od njihove nečistoće, da ne umru u svojoj nečistoći kad kaljaju moj Šator koji *je* među njima.

32 *To je zakon za onoga koji ima izljev; i za onoga iz koga izlazi sjeme* pa je time okaljan,

33 i za onu koja je bolesna zbog svoje mjesečnice, i za one koji imaju izljev, bilo muško ili žensko, i za onoga koji legne s onom koja je nečista.' "

POGLAVLJE 16

Dan pomirenja

1 Zatim je GOSPOD progovorio Mojsiju nakon smrti dvojice Aronovih sinova, kad su prinijeli pred GOSPODA te poginuli;

2 i GOSPOD je rekao Mojsiju: "Reci svome bratu Aronu da ne ulazi u svako doba u Sveti *predio* iza zastora, pred Sjedište milosrđa što *je* na Kovčegu, da ne pogine, jer ću se ja pojaviti u oblaku nad Sjedištem milosrđa.

3 Ovako neka Aron ulazi u Sveti *predio*: s juncem za žrtvu za grijeh i ovnom za žrtvu paljenicu.

4 Neka odjene svetu lanenu košulju, i neka ima lanene hlače na svom tijelu, i neka se opaze lanenim pojasom i ukrasi lanenom mitrom. To je sveta odjeća; stoga neka svoje tijelo opere u vodi i onda je odjene.

5 Zatim neka od zajednice sinova Izraelovih uzme dva jarića za žrtvu za grijeh i jednog ovna za žrtvu paljenicu.

6 I neka Aron prinese svog junca za žrtvu za grijeh, koja je za njega samog, i obavi pomirenje za sebe i za svoj dom;

7 onda neka uzme oba jarca te ih postavi pred GOSPODA na ulaz u Šator sastanka.

8 I neka Aron baci ždrijeb za oba jarca: jedan ždrijeb za GOSPODA, a drugi ždrijeb za jarca za otpuštanje.

9 Zatim neka Aron donese jarca na kojega je pao ždrijeb za GOSPODA i prinese ga za žrtvu za grijeh.

10 A jarca na kojega je ždrijeb pao da bude jarac za otpuštanje neka bude postavljen živ pred GOSPODA, da se njime obavi pomirenje te *mu* se dopusti da ode u pustinju kao jarac za otpuštanje.

11 Neka zatim Aron donese junca za žrtvu za grijeh koji je za njega samog, i obavi pomirenje za sebe i za svoj dom; i neka zakolje junca za žrtvu za grijeh, koja je za njega samog.

12 Onda neka uzme kadionik pun gorućeg ognjenog ugljenvla iz vatre sa žrtvenika ispred GOSPODA, i šake pune sitno mrvljenog mirisnog kâda i neka to unese iza zastora.

13 I neka stavi kâd na vatru pred GOSPODOM da oblak od kâda pokrije Sjedište milosrđa što je na Svjedočanstvu, kako ne bi poginuo.

14 Neka tada uzme od krvi junca te svojim prstom poškropi istočno od Sjedišta milosrđa, a ispred Sjedišta milosrđa neka svojim prstom poškropi tom krvlju sedam puta.

15 Zatim neka zakolje jarca za žrtvu za grijeh, koja je za narod, i neka unese njegovu krv iza zastora i tom krvi učini kako je učinio s krvlju od junca; i neka njome poškropi po Sjedištu milosrđa i pred Sjedište milosrđa.

16 I tako će obaviti pomirenje za Sveti *predio* zbog nečistoća sinova Izraelovih i zbog njihovih prijestupa, za sve njihove grijehe; a tako neka učini i za Šator sastanka koji ostaje među njima usred njihovih nečistoća.

17 I neka nikoga ne bude u Šatoru sastanka dok on ne izađe, kad on ulazi u Sveti *predio* obaviti pomirenje za sebe, za svoj dom i za svu zajednicu Izraelovu.

18 Neka onda ode k žrtveniku što je pred GOSPODOM i obavi pomirenje za njega; i neka uzme krvi od junca i krvi od jarca i stavi na rogove unaokolo žrtvenika.

19 I neka svojim prstom poškropi po njemu tu krv sedam puta i očisti ga te ga posveti od nečistoće sinova Izraelovih.

20 A kad dovrši pomirenje Svetog *predjela*, i Šatora sastanka i žrtvenika, neka donesu živog jarca.

21 I neka Aron položi obje svoje ruke na glavu živog jarca i nad njim ispovijedi svu nepravdu sinova Izraelovih, i sve njihove prijestupe, za sve njihove grijehe; neka ih položi jarcu na glavu i neka ga pošalje u pustinju, rukom sposobnog čovjeka,

22 te će tako jarac na sebi odnijeti svu njihovu nepravdu u nenaštanjen kraj, a on neka pusti jarca u pustinji.

23 Zatim neka Aron uđe u Šator sastanka i svuče lanenu odjeću koju je on bio odjenuo kad je ulazio u Sveti *predio* i neka je ondje ostavi.

24 Onda neka opere svoje tijelo vodom na Svetom predjelu i odjene svoju odjeću te izađe i prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu naroda i obavi pomirenje za sebe i za narod.

25 A salo sa žrtve za grijeh neka spali na žrtveniku.

26 A onaj koji je pustio jarca kao jarca za otpuštanje neka opere svoju odjeću i okupa svoje tijelo u vodi, a poslije toga neka uđe u tabor.

27 A junca žrtve za grijeh i jarca žrtve za grijeh čija je krv odnesena u Sveti *predio* da se obavi pomirenje, neka iznesu izvan tabora i spale na vatri njihove kože, njihov meso i njihov izmet.

28 A onaj koji ih pali neka opere svoju odjeću i okupa svoje tijelo u vodi, i poslije toga neka uđe u tabor.

29 I neka vam *ovo* bude vječna odredba: *da* u sedmom mjesecu, desetog *dana* mjeseca, potišite svoje duše i ne obavljajte nikakav posao, ni domorodac ni tuđinac koji boravi među vama.

30 Jer će toga dana *svećenik* obaviti pomirenje za vas da vas očisti, *da* budete čisti od svih svojih grijeha pred GOSPODOM.

31 To *neka* vam *bude* Šabat počinka; i *stoga* potišite svoje duše po odredbi vječnoj.

32 A svećenik kojega će on pomazati i kojega će posvetiti da posluži u svećeničkoj službi umjesto svoga oca, neka obavi pomirenje; i neka odjene lanenu odjeću, *baš* svetu odjeću,

33 i neka obavi pomirenje za sveto Svetište, i neka obavi pomirenje za Šator sastanka i za žrtvenik, i

neka obavi pomirenje za svećenike i za sav narod zajednice.

34 To neka vam bude vječna odredba: da obavlja pomirenje za sinove Izraelove jedanput u godini za sve njihove grijeha." I on je učinio kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

POGLAVLJE 17 Mjesto za žrtvovanje

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Govori Aronu, i njegovim sinovima, i svim sinovima Izraelovima te im reci: 'Ovo je ono što je GOSPOD zapovjedio govoreći:

3 Bilo koji čovjek iz doma Izraelova koji zakolje vola ili janje ili jarca u taboru, ili onaj tko *ih* zakolje izvan tabora,

4 a ne donese ih na ulaz u Šator sastanka da prinese GOSPODU prinos pred Šatorom GOSPOD-NJIM, krv će se uračunati tome čovjeku; prolio je krv, i neka taj čovjek bude istrijebljen iz svoga naroda.

5 Zato da sinovi Izraelovi dovedu svoje žrtve koje prinose na otvorenom polju, neka ih dovedu GOSPODU na ulaz u Šator sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose za žrtve pomirnice GOSPODU.

6 I neka svećenik poškropi krvlju po žrtveniku GOSPODNJEM na ulazu u Šator sastanka, a salo spali na miomiris GOSPODU.

7 I neka više ne prinose svoje žrtve đavlama za kojima su išli bludničiti. Ovo neka im bude odredba vječna kroz sve njihove naraštaje.'

8 I reci im: 'Bilo koji čovjek iz doma Izraelova, ili od tuđinaca koji borave među vama, koji prinese žrtvu paljenicu ili žrtvu,

9 a ne donese je na ulaz u Šator sastanka da je prinese GOSPODU, neka taj čovjek bude istrijebljen iz

svoga naroda.

Zakoni protiv blagovanja krvi

10 I bilo koji čovjek iz doma Izraelova, ili od tuđinaca koji borave među vama, koji jede bilo kakvu krv; ja ću upraviti lice svoje protiv takve osobe koja jede krv i istrijebiti je iz njegova naroda.

11 Jer *je* život tijela u krvi; a ja sam vam je dao da na žrtveniku njome obavljate pomirenje za svoje duše; jer je krv ona koja pribavlja pomirenje za dušu.

12 Stoga sam rekao sinovima Izraelovima: neka ni jedna osoba među vama ne jede krv; niti bilo koji tuđinac što boravi među vama neka ne jede krv.

13 I bilo koji čovjek od sinova Izraelovih, ili od tuđinaca koji borave među vama, koji lovi i uhvati bilo kakvu zvijer ili pticu što se može jesti, neka prolije krv njezinu i pokrije je prahom *zemaljskim*.

14 Jer *ona je* život svakog tijela; krv je njihova za život njihov. Stoga sam rekao sinovima Izraelovima: ne smijete jesti krvi ni od kakvog tijela, jer život svakog tijela *je* krv njegova. Svaki koji je jede, neka bude istrijebljen.

15 I svaka osoba, bila domorodac ili tuđinac, koja jede ono što je uginulo ili što je *zvijer* rastrgala, neka opere svoju odjeću i okupa se u vodi, i bude nečist do večeri; tada će biti čist.

16 Ali ako je ne opere i ne okupa svoje tijelo, tada će snositi svoju nepravdu."

POGLAVLJE 18 Nezakoniti odnosi

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojšiju govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovima i reci im: 'Ja sam GOSPOD, Bog vaš.

3 Ne radite kako se radi u zemlji

egipatskoj, gdje ste boravili, i ne radite kako se radi u zemlji kanaanскоj kamo vas ja vodim; ni ne hodite po njihovim uredbama.

4 Izvršavajte moje prosudbe i držite moje uredbe da prema njima hodite. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

5 Stoga držite moje odredbe i moje prosudbe; *ako* ih čovjek izvršava, po njima će živjeti. Ja *sam* GOSPOD!

6 Nitko od vas ne smije prilaziti bilo kome od bliske rodbine da *im* otkriva golotinju. Ja *sam* GOSPOD!

7 Nemoj otkrivati golotinju svoga oca ili golotinju svoje majke; ona ti *je* majka, ne otkrivaj njenu golotinju!

8 Nemoj otkrivati golotinju žene svoga oca! To *je* golotinja tvoga oca.

9 Golotinju svoje sestre, kćeri svoga oca ili kćeri svoje majke, *bilo da je* rođena u kući ili je rođena izvan nje, nemoj otkrivati njihovu golotinju!

10 Nemoj otkrivati golotinju kćeri svoga sina ili kćeri svoje kćeri, baš golotinju njihovu, jer njihova *je golotinja* tvoja golotinja!

11 Nemoj otkrivati golotinju kćeri žene svoga oca, rođene od tvoga oca! Ona ti *je* sestra. Nemoj otkrivati njenu golotinju!

12 Nemoj otkrivati golotinju sestre svoga oca! Ona *je* bliska rođakinja tvoga oca!

13 Nemoj otkrivati golotinju sestre svoje majke, jer ona *je* bliska rođakinja tvoje majke!

14 Nemoj otkrivati golotinju brata svoga oca! Nemoj prilaziti njegovoj ženi, ona ti *je* strina!

15 Nemoj otkrivati golotinju svoje snahe! Ona *je* žena tvoga sina. Nemoj otkrivati njenu golotinju!

16 Nemoj otkrivati golotinju žene svoga brata! To *je* golotinja tvoga brata.

17 Nemoj otkrivati golotinju žene i njene kćeri! Nemoj uzeti

kćer njena sina ili kćer njene kćeri, da otkriješ njenu golotinju! *Jer one su njene bliske rođakinje. To je zloća.*

18 Nemoj uzeti sebi ženu zajedno s njenom sestrom, da je mučiš otkrivajući golotinju njezinu pored druge koja je još živa.

19 Također nemoj prilaziti ženi da otkriješ njenu golotinju dok je odvojena zbog svoje nečistoće!

20 Nadalje, nemoj puteno leći sa ženom svoga bližnjeg, da se njome ne okaljaš!

21 I nemoj dopustiti da bilo tko od tvoga sjemena prolazi kroz vatru k Moleku; nemoj oskvrnuti ime svoga Boga. *Ja sam GOSPOD!*

22 Nemoj leći s muškarcem kao sa ženom! *To je gnjusoba.*

23 Nemoj leći ni s jednom životinjom da se njome ne okaljaš! Niti bilo koja žena neka ne stane pred životinju da s njom legne! *To je pomutnja.*

24 Nemojte se ničim takvim okaljati! *Jer su se sa svime time kaljali narodi koje ja tjeram pred vama.*

25 I zemlja je okaljana; stoga pohodim njenu nepravdu na njoj, i zemlja bljuje svoje stanovnike.

26 Vi stoga držite moje odredbe i prosudbe; i nemojte počinuti *ni jednu* od tih gnjusoba: *ni domorodac ni tuđinac koji boravi među vama,*

27 (jer su sve te gnjusobe činili ljudi ove zemlje koji su *bili tu* prije vas, pa je zemlja okaljana);

28 tako da i vas zemlja ne izbljuva kad ju kaljate kao što je izbljuvala narode koji su *bili* prije vas.

29 Jer svaki koji počinu neku od tih gnjusoba, baš te osobe koje *to* počine, bit će istrijebljene iz svoga naroda.

30 Stoga držite moje uredbe, da ne biste počinili *ni jednu* od onih odvratnih običaja koje su počinili prije vas; i tako se njima nećete okaljati.

Ja sam GOSPOD, Bog vaš! " "

POGLAVLJE 19 GOSPOD je svet

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

2 "Govori svoj zajednici sinova Izraelovih i reci im: 'Budite sveti, jer *sam* ja, GOSPOD, Bog vaš, svet!

3 Neka se svatko boji svoje majke i svoga oca, i držite moje Šabat-e! *Ja sam GOSPOD, Bog vaš!*

4 Ne obraćajte se k idolima, niti pravite sebi lijevane bogove! *Ja sam GOSPOD, Bog vaš!*

5 Kad prinosite GOSPODU žrtvu od žrtava pomirnica, prinesite je dragovoljno.

6 Neka se pojede istog dana kad je prinosite, i sutradan; ako li što ostane do trećega dana, neka se spali na vatru.

7 Ako bi se što *od toga* jelo treći dan, *to je* odvratno; *to* neće biti prihvaćeno.

8 Stoga će *svaki* koji *to* jede snositi svoju nepravdu, jer je oskvrnuo ono što je posvećeno GOSPODU; i neka se ta duša istrijebi iz svoga naroda.

Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe

9 A kad žanjete žetvu po svojoj zemlji, nemoj požeti uglove svoje njive, ni ne sakupljaj pabirke po svojoj žetvi.

10 I ne pabirči po svom vinogradu ni ne skupljaj *svaku* bobicu grožđa u svom vinogradu; nego ostavi siromahu i tuđincu. *Ja sam GOSPOD, Bog vaš.*

11 Nemojte krasti, niti varati ni ne lažite jedan drugoga.

12 I ne zaklinjite se lažno mojim imenom, ni ne oskvrnjujte ime svoga Boga. *Ja sam GOSPOD.*

13 Nemoj varati svoga bližnjega niti *ga* pljačkaj; plaća onoga koji

je unajmljen neka ne prenoći kod tebe do jutra.

14 Nemoj psovati gluhoga, niti pred slijepca stavljaj kamen spoticanja; nego se boj Boga svojega; ja *sam* GOSPOD.

15 Ne činite nepravde u prosuđivanju, ne obaziri se što je osoba siromašna, niti časti moćnu osobu, *već* po pravdi sudi svome bližnjemu.

16 Ne idi unaokolo oko svog naroda *kao* ogovarač, ni nemoj stati protiv krvi svoga bližnjega; ja *sam* GOSPOD.

17 Nemoj mrziti brata svoga u srcu svome; nekako ukori svoga bližnjega i nemoj podnositi grijeh na njemu.

18 Nemoj se osvećivati, niti nosi kakvu zamjerku protiv sinova svoga naroda; nego ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe; ja *sam* GOSPOD.

Držite moje odredbe

19 Držite moje odredbe! Nemoj dopuštati svojoj stoci da se pari sa drugom vrstom! Nemoj zasijavati svoju njivu pomiješanim sjemenom, i nemoj stavljati na sebe odjeću *koja je* mješavina lana i vune.

20 I svaki koji puteno legne sa ženom *koja je* ropkinja, a zaručena je sa mužem, i uopće nije otkupljena niti joj je dana sloboda, neka bude izbičevan; neka se ne pogube, jer ona nije bila slobodna.

21 I neka on prinese svoju žrtvu za prijestup GOSPODU na ulazu u Šator sastanka, *i to* ovna za žrtvu za prijestup.

22 I neka svećenik obavi pomirenje za njega ovnom žrtve za prijestup pred GOSPODOM za grijeh njegov koji je učinio; i grijeh koji je učinio bit će mu oprošten.

23 A kad dođete u zemlju i zasadite svakojaka stabla za jelo, tada

smatrajte da joj je plod neobrezan; tri godine neka vam bude neobrezan, nemojte ga jesti.

24 A četvrte godine neka sav njen plod bude svet na hvalu GOSPODU.

25 A pete godine jedite njen plod, da bi vam umnožila svoj urod. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

26 Nemojte jesti *ništa* s krvlju! Ni nemojte čarati ni gatati prema vremenima!

27 Nemojte zaokruživati okrajke *kose* na svojim glavama, ni nemoj oštećivati okrajke svoje brade.

28 Nemoj stavljati nikakve rezove na svoje tijelo za mrtve, ni ne utiskujte na sebe nikakve oznake. Ja *sam* GOSPOD.

29 Nemoj navoditi svoju kćer na prostituciju, da je ne učiniš bludnicom, da zemlja ne bi pala u bludništvo te da se zemlja ne napuni zloćom.

30 Obdržavajte moje Šabate, i poštujte moje Svetište. Ja *sam* GOSPOD!

31 Ne obraćajte se zazivačima duhova niti tražite čarobnjake, da se njima ne okaljate. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš!

32 Ustani pred sijedom glavom i poštuji lice starca, i boj se svoga Boga. Ja *sam* GOSPOD!

33 Ako li tuđinac boravi s vama u vašoj zemlji, nemojte ga mučiti.

34 Ali tuđinac koji boravi s vama neka vam bude kao onaj koji se rodio među vama, i ljubi ga kao sebe samoga; jer ste i vi bili tuđinci u zemlji egipatskoj. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

35 Nemojte činiti nepravdu u prosuđivanju: u mjeri za dužinu, za težinu, ili za obujam.

36 Imajte pravednu vagu, pravedne utege, pravednu efu, pravedan hin. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske.

37 Stoga obdržavajte sve moje odredbe i sve moje prosudbe, i izvršavajte ih. Ja *sam* GOSPOD!" "

POGLAVLJE 20

Kazna za žrtvovanje djece

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

2 "Još reci sinovima Izraelovima: 'Svaki koji, od sinova Izraelovih ili od tuđinaca što borave u Izraelu, podari Moleku *nekoga* od svog sjemena, zasigurno neka se pogubi; narod te zemlje neka ga zaspe kamenjem.

3 I ja ću upraviti svoje lice protiv takvog čovjeka i istrijebiti ga iz naroda njegova, jer je nekoga od svog sjemena podario Moleku i okaljao moje Svetište i oskvrnuo moje sveto ime.

4 Ako li narod zemlje nekako zaptvori svoje oči pred čovjekom, kad taj daje nekoga od svog sjemena Moleku, i ne ubije ga,

5 tada ću ja upraviti lice svoje protiv toga čovjeka i protiv njegove obitelji, i istrijebit ću iz njihova naroda njega i sve koji za njim pođu bludničiti, da bi počinili bludništvo s Molekom.

6 I osoba koja se obraća na zivače duhova i na čarobnjake da za njima pođe bludničiti, protiv te osobe ja ću upraviti lice svoje i istrijebiti je iz njena naroda.

7 Posvećujte se stoga i budite sveti! Jer ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

8 I držite moje odredbe i izvršavajte ih! Ja *sam* GOSPOD koji vas posvećujem.

9 Jer svaki onaj koji proklinje oca svoga ili svoju majku, zasigurno neka se pogubi; prokleo je oca svoga ili majku svoju; krv njegova *neka padne* na njega.

Kazna za bludništvo

10 A čovjek koji počini preljub sa

ženom *drugog* čovjeka, *baš taj* koji počini preljub sa ženom bližnjega svojega, i preljubnik i preljubnica zasigurno neka se pogube.

11 Čovjek koji legne sa ženom svoga oca, otkrio je golotinju oca svoga; oboje zasigurno neka se pogube; krv njihova *neka padne* na njih.

12 Ako li čovjek legne sa snahom, oboje neka se pogube; napravili su pomutnju; krv njihova *neka padne* na njih.

13 Ako li čovjek legne s muškarcem kao što liježe sa ženom, obojica su počinili gnjusobu. Zasigurno neka se pogube; krv njihova *neka padne* na njih.

14 Ako li čovjek uzme za ženu i njenu majku, to je zloća; neka budu spaljeni ognjem i on i one, da ne bude zloće među vama.

15 Ako li čovjek legne sa životinjom, zasigurno neka se pogubi; zakoljite i životinju.

16 Ako li žena priđe nekoj životinji i legne s njom, ubij i ženu i životinju, zasigurno neka se pogube; krv njihova *neka padne* na njih.

17 Ako li čovjek uzme svoju sestru, kćer oca svoga ili kćer svoje majke, i vidi golotinju njenu, a ona vidi golotinju njegovu, to je zlo djelo; neka budu istrijebljeni pred očima svojega naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre, neka snosi svoju nepravdu.

18 Ako li čovjek legne sa ženom dok ima mjesecnicu i otkrije njenu golotinju, on je otkrio njen vrelo, i ona je otkrila vrelo svoje krvi; neka oboje budu istrijebljeni iz svoga naroda.

19 I ne otkrivaj golotinje sestre svoje majke ni sestre oca svoga, jer on je razgolio svoju blisku rođakinju; neka snose svoju nepravdu.

20 Ako li čovjek legne sa ženom svoga strica, otkrio je golotinju strica svoga; neka nose grijeh svoj,

neka umru bez djece.

21 Ako li čovjek uzme ženu brata svoga, to *je* nečisto djelo. Otkrio je golotinju svoga brata; neka budu bez djece.

I budite sveti

22 Stoga držite sve moje odredbe i sve prosudbe moje i izvršavajte ih, da vas ne izbljuva zemlja u koju vas vodim da u njoj prebivate.

23 I nemojte hoditi po običajima naroda koje ja protjerujem ispred vas, jer su oni počinili sve to, i stoga su mi se ogadili.

24 Ali sam vam rekao: vi ćete baštiniti zemlju njihovu, i ja ću vam je dati u posjed, zemlju u kojoj teče mlijeko i med. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš, koji sam vas odvojio od *drugih* naroda.

25 Stoga razlikujte između čistih životinja i nečistih, i između čistih ptica i nečistih; i nemojte zagaditi svoje duše životinjom ili pticom ili nekim živim stvorenjem što gmiže po zemlji, što sam ja odvojio od vas kao nečisto.

26 I budite mi sveti, jer *sam* ja, GOSPOD, svet; i odvojio sam vas od *drugih* naroda da budete moji.

27 A čovjek ili žena također, koji imaju zazivačkog duha ili čarobnjačkog, zasigurno neka se pogube: neka ih se zaspe kamenjem; neka njihova krv *padne* na njih.' "

POGLAVLJE 21

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju: "Govori svećenicima, sinovima Aronovim, i reci im: 'Neka se nitko među narodom svojim ne okalja mrtvacem,

2 osim sa svojom rodbinom, koja mu je bliska, *to jest*, majkom svojom i ocem svojim i sinom svojim i kćerkom svojom i bratom svojim.

3 I sestrom svojom, djevičom, koja mu je bliska, *i* koja nije imala

muža, njome se može okaljati.

4 *Ali* neka sebe ne kalja, *pošto je* poglavar među narodom svojim, da se ne oskvrne.

5 Neka ne očelavljuju svoje glave, ni ne briju okrajke na svojoj bradi, ni ne prave nikakve rezove na svom tijelu.

6 Neka budu sveti Bogu svome, i neka ne oskvrnjuju ime Boga svojega, jer prinosе GOSPODU žrtve ognjene *i* kruh Boga svojega; stoga neka budu sveti.

7 Ne smiju uzeti za ženu *onu koja je* bludnica ili oskvrnuta, ni neka ne uzimaju ženu koju je njen muž otpustio; jer *on je* svet Bogu svome.

8 Posveti ga stoga, jer prinosi kruh Boga tvoga; neka ti bude svet, jer *sam* svet ja, GOSPOD, koji vas posvećujem.

9 A kći bilo kojeg svećenika ako li se oskvrne bludničēci, ona oskvrnjuje oca svojega; neka se spali ognjem.

10 A *onaj koji je* Veliki svećenik među svojom braćom, na čiju je glavu bilo izliveno ulje pomazanja i koji je posvećen da odjene odjeću, neka ne otkriva svoju glavu ni razdire svoje odjeće.

11 Ni neka ne ulazi k nijednom mrtvom tijelu, niti se kalja ocem svojim ni majkom svojom.

12 Ni neka ne izlazi iz Svetišta niti oskvrnjuje Svetište Boga svojega, jer na njemu *je* vijenac ulja pomazanja Boga njegova; ja *sam* GOSPOD!

13 I on mora uzeti ženu u njenom djevičanstvu.

14 Udovicu ili raspuštenicu ili oskvrnutu *ili* bludnicu, njih neka ne uzima; nego neka uzima za ženu djevicu iz naroda svoga.

15 Neka ne oskvrnjuje svoje sjeme među narodom svojim, jer ja, GOSPOD, njega posvećujem."

16 Zatim je GOSPOD rekao Moj-

siju govoreći:

17 "Reci Aronu govoreći: 'Svaki koji je iz tvog sjemena u njihovim naraštajima koji ima *neku* manu, neka taj ne pristupa da prinosi kruh Boga svojega.

18 Jer bilo koji čovjek koji ima manu, on neka ne pristupa: slijep čovjek, ili hrom, ili onaj koji ima spljošteni nos, ili bilo što suvišno,

19 ili čovjek kome je slomljena noga ili slomljena ruka;

20 ili grbav, ili kržljiv, ili onaj koji ima manu na oku, ili krastav, ili šugav, ili ima stučene mošnice.

21 Ni jedan čovjek iz sjemena svećenika Arona, koji ima manu, neka ne pristupa da prinosi žrtve ognjene GOSPODNJE: on ima manu; neka on ne pristupa da prinosi kruh Boga svojega.

22 Neka jede kruh Boga svojega; i od najsvetijih i od svetih;

23 Samo neka ne ulazi k zastoru, niti se ne približuje k žrtveniku zato što ima manu, da ne oskvrne moje Svetište, jer ih ja, GOSPOD, posvećujem."

24 I to je Mojsije rekao Aronu i sinovima njegovim i svim sinovima Izraelovima.

POGLAVLJE 22 Svetost svećenika

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Reci Aronu i sinovima njegovim da se odvoje od onoga što je sveto sinovima Izraelovim i da ne oskvrnjuju moje sveto ime *u onome* što mi posvećuju. Ja *sam* GOSPOD!

3 Reci im: 'Svatko *tko* bi se od vašeg sjemena među naraštajima vašim, kad je nečistoća na njemu, primaknuo k onome svetom što ih sinovi Izraelovi posvećuju GOSPODU, ta će osoba biti istrijebljena od moje nazočnosti. Ja *sam* GOSPOD!'

4 Neka nitko, *tko* je od Aronovog sjemena gubav ili ima neprestani izljev, neka ne jede od onog što je sveto sve dok ne postane čist. I svaki koji se dotakne bilo čega *što* je onečišćeno mrtvacem ili onaj iz kojeg izlazi sjeme;

5 ili onaj koji se dotakne nekakvog gmizavca koji bi ga onečistio; ili čovjeka od kojega se može onečistiti bilo kakvom nečistoćom koju taj ima;

6 osoba koja se dotakne nečega takva neka bude nečista do večeri i neka ne jede od onog što je sveto sve dok ne okupa svoje tijelo u vodi.

7 I čim sunce zađe, bit će čist te poslije toga može jesti od onoga što je sveto zato što mu *je* to hrana.

8 Neka ne jede ono što je uginulo samo od sebe ili što su *zvijeri* rastrgle, da se time ne bi okaljao. Ja *sam* GOSPOD!

9 Stoga neka drže moje uredbe, da ne snose grijeh zbog njega te zato ne poginu, kad to oskvrnu. Ja, GOSPOD posvećujem ih!"

10 Neka nijedan tuđinac ne jede *od* onoga što je sveto; ni pridošlica svećenikov ili najamnik neka ne jede *od* onoga što je sveto.

11 Ali ako svećenik otkupi *neku* osobu svojim novcem, ona neka to jede te onaj koji se rodio u kući njegovoj, oni neka jedu od njegove hrane.

12 Ako bi se svećenikova kći *udala* za tuđinca, ona neka ne jede od onoga svetog što je prineseno.

13 Ali ako svećenikova kći postane udovica ili bude rastavljena, a nema djece pa se vrati u očev dom, kao u svojoj mladosti, ona neka jede hranu svoga oca. Ali nikakav tuđinac neka ne jede od toga.

14 Ako li *tko* jede nesvjesno *od* onog što je sveto, tada neka pridođa petinu od toga i neka *to* podari

svećeniku s onim što je sveto.

15 I neka ne oskvrnjuju ono što je sveto od sinova Izraelovih koje oni prinosе GOSPODU;

16 ili da i njih ne navuku da sno-se nepravdu prijestupa, kad bi jeli ono što je sveto, jer ih ja, GOSPOD, posvećujem."

Prihvaćene žrtve

17 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

18 "Govori Aronu i njegovim sinovima i svim sinovima Izraelovim i reci im: 'Svaki koji je od doma Izraelova ili od tuđinaca u Izraelu koji prinosi svoj prinos za sve svoje zavjete ili za sve dragovoljne prinosе koji se prinosе GOSPODU za žrtvu paljenicu.

19 *Trebate dragovoljno prinijeti* muško bez mane, od goveda, od ovaca ili od koza.

20 *Ali* sve ono što ima manu, *to* nemojte prinositi jer vam to neće biti prihvaćeno.

21 I onaj tko prinosi GOSPODU žrtvu pomirnicu da izvrši *svoj* zavjet ili dragovoljan prinos, od goveda ili od ovaca, ona neka bude savršena da bude prihvaćena; neka nikakve mane na njoj ne bude.

22 Slijepo, ili polomljeno, ili osakaćeno, ili što ima čir, ili krastavo ili šugavo, ništa takvo nemojte prinositi GOSPODU, niti od njih ne radi GOSPODU ognjenu žrtvu na žrtveniku.

23 *Ali* junca ili janje ako ima što suvišno ili neki nedostatak možeš prinijeti *kao* dragovoljan prinos, ali kao zavjet neće biti prihvaćen.

24 Nemojte prinositi GOSPODU ono što je zgnječeno ili stučeno ili rastrgano ili posječeno ni ne radite *nekakav takav prinos* u svojoj zemlji.

25 Ni nešto takvo iz ruke tuđinca nemojte prinositi kao kruh Boga svojega jer je pokvarenost

u njima i mane *su* u njima. Neće vam biti prihvaćene.' "

26 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

27 "Kad se junac ili ovca ili koza omladi, onda neka mlado sedam dana ostane uz svoju majku; a od osmoga dana i nadalje bit će prihvaćeno kao ognjena žrtva GOSPODU.

28 *A bilo da bude* krava ili ovca, ne koljite nju i mlado njezino oboje u jednom danu.

29 I kad GOSPODU prinosite žrtvu zahvalnicu, prinosite je dragovoljno.

30 Neka se pojede onoga istog dana; od nje ništa ne ostavljajte do sutra. Ja *sam* GOSPOD!

31 Stoga držite moje zapovijedi i izvršavajte ih. Ja *sam* GOSPOD!

32 Ni ne oskvrnjujte moje sveto ime, nego neka se posvećujem među sinovima Izraelovim, ja *sam* GOSPOD, koji vas posvećujem,

33 koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da budem vaš Bog. Ja *sam* GOSPOD."

POGLAVLJE 23 Svetkovine GOSPODNJE

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: 'Što se tiče svetkovina GOSPODNJIH koje imate proglašiti da budu sveti sabori. *Baš* ovo *su* moje svetkovine:

Šabat

3 Šest dana neka se posao obavlja, a sedmi dan je Šabat počinka, sveti sabor, tada nemojte raditi nikakvog posla. To je Šabat GOSPODNJI u svim vašim prebivalištima.

Pasha

4 "Ovo *su* svetkovine GOSPODNJE, *to jest* sveti sabori, koje ćete pro-

glasiti u njihovo određeno vrijeme:

5 Četrnaestoga *dana* prvoga mjeseca u suton *jest* GOSPODNJA pasha;

6 a petnaestoga dana istoga mjeseca *jest* Svetkovina beskrvasnih kruhova za GOSPODA, sedam dana morate jesti beskrvasni kruh.

7 Prvoga dana neka vam bude sveti sabor; tada nemojte raditi nikakvog težačkog posla,

8 nego sedam dana prinosite žrtvu ognjenu GOSPODU; sedmoga dana *neka je* sveti sabor; *tada* nemojte raditi nikakvog težačkog posla."

Svetkovina prvina

9 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

10 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: 'Kada uđete u zemlju koju vam ja dajem i u njoj požanjete žetvu, tada snop prvina od svoje žetve donesite svećeniku.

11 A on neka snopom maše pred GOSPODOM da bude prihvaćen za vas. Sutradan poslije Šabata neka njime svećenik maše.

12 A u dan kad budete mahali snopom prinesite janjca u prvoj godini bez mane za žrtvu paljenicu GOSPODU.

13 Uz to jestiva žrtva *neka bude*: dvije desetine finog brašna zamiješana s uljem, kao ognjena žrtva GOSPODU za miomiris; a s njom žrtva ljevanica *neka bude* od vina, četvrtina od hina.

14 I nemojte jesti ni kruha, ni pržena zrnja, ni zelena klasja sve dok toga dana ne donesete prinos svome Bogu. *Neka to bude* vječna odredba kroz sve vaše naraštaje po svim prebivalištima vašim."

Svetkovina sedmica

15 "A brojeći od sutrašnjega dana nakon Šabata, od dana u koji ste donijeli snop za žrtvu mahali-

cu, neka se ispuni sedam Šabata.

16 Baš do onog dana nakon sedmog Šabata, nabrojite pedeset dana te prinesite GOSPODU novu jestivu žrtvu.

17 Donesite iz svojih obitavališta po dva kruha za mahanje od dvije desetine. Neka budu od finoga brašna; neka budu ispečeni s kvasom, *to su* prvine za GOSPODA.

18 I s kruhom prinesite sedam janjaca u prvoj godini bez mane, jednoga junca i dva ovna. Oni neka budu za žrtvu paljenicu GOSPODU zajedno s jestivom žrtvom i žrtvom ljevanicom, *to jest* žrtvom ognjenom na miomiris GOSPODU.

19 Zatim žrtvujte i jednoga jarića kao žrtvu za grijeh, a dva janjca u prvoj godini za žrtvu pomirnicu.

20 Neka njima svećenik maše pred GOSPODOM za žrtvu mahalicu zajedno s kruhom od prvina te s oba janjca; ovo neka bude posvećeno GOSPODU i *neka je* za svećenika.

21 Toga istoga dana proglasite da vam je to sveti sabor, *tada* nemojte raditi nikakvog težačkog posla. *Neka to bude* vječna odredba kroz vaše naraštaje u svim prebivalištima vašim.

22 I kad budete želi žetvu sa svoje zemlje, nemoj počistiti uglove svoje njive kada žanješ ni ne sakupljaj pabirke svoje žetve. Ostavi to siromahu i tuđincu. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

Svetkovina truba

23 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

24 "Reci sinovima Izraelovim govoreći: 'Sedmoga mjeseca, prvoga *dana* u mjesecu, neka vam je Šabat, spomen trubljenja trubom, sveti sabor.

25 *Tada* nemojte raditi nikakvog

težakog posla nego prinesite GOSPODU žrtvu ognjenu.' "

Dan pomirenja

26 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

27 "Također na deseti *dan* toga sedmog mjeseca *neka bude* Dan pomirenja. Neka vam to bude sveti sabor; tada potišćite duše svoje i prinesite ognjenu žrtvu GOSPODU.

28 Toga istoga dana nemojte raditi nikakvog posla. Jer je to Dan pomirenja, da se za vas obavi pomirenje pred GOSPODOM, Bogom vašim.

29 Jer svaka duša koja ne *bude* potišćena u taj isti dan, neka se istrijebi iz svoga naroda.

30 A svaka duša koja radi nekav posao na taj isti dan, takvu dušu ja ću uništiti među njegovim narodom.

31 Nemojte raditi nikakvog posla. *To neka bude* vječna odredba kroz vaše naraštaje u svim prebivalištima vašim.

32 *To neka vam bude* Šabat počinka te potišćite duše svoje. U suton devetoga *dana* u mjesecu, od večeri do večeri, slavite vaš Šabat."

Svetkovina sjenica

33 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

34 "Reci sinovima Izraelovim govoreći: 'Petnaestoga dana toga sedmog mjeseca *neka* sedam dana *bude* Svetkovina sjenica za GOSPODA.

35 Prvoga dana *neka bude* dan svetoga sabora, *tada* nemojte raditi nikakvog težakog posla.

36 Sedam dana prinosite ognjenu žrtvu GOSPODU. Osmi dan neka vam bude sveti sabor; tada ćete GOSPODU prinijeti ognjenu žrtvu. *To je* svečana skupština; *tada* nemojte raditi nikakvog te-

žakog posla.' "

37 "Ovo *su* svetkovine GOSPODNJE koje ćete proglasiti *da budu* sveti sabori da prinosite žrtve paljene GOSPODU; žrtvu paljenicu, jestivu žrtvu, žrtvu i žrtve ljevanice, svaku na njezin dan,

38 pored GOSPODNJIH Šabata, i pored vaših darova, i pored svih vaših zavjeta i pored svih vaših dragovoljnih prinosa koje dajete GOSPODU."

39 "Isto tako, petnaestoga dana sedmog mjeseca, pošto pokupite plodove zemlje, sedam dana održavajte GOSPODU svetkovinu. Na prvi dan *neka bude* Šabat i na osmi dan *neka bude* Šabat.

40 I uzmite si prvoga dana debele grane lijepih stabala, palmovih grančica, debele grane gustog drveća, potočne vrbovine pa se sedam dana radujte pred GOSPODOM, Bogom svojim.

41 I održavajte tu svetkovinu GOSPODU sedam dana u godini. *Neka to bude* odredba vječna za sve vaše naraštaje. Slavite tu svetkovinu u sedmome mjesecu.

42 Sedam dana borave u sjenicama. Svi koji su rođeni Izraelci neka stanuju u sjenicama,

43 kako bi vaši naraštaju znali da sam ja učinio da sinovi Izraelovi borave u sjenicama onda kada sam ih izveo iz zemlje egipatske. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

44 I Mojsije je objavio sinovima Izraelovim GOSPODNJE svetkovine.

POGLAVLJE 24

Svjetiljke

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Zapovjedi sinovima Izraelovim da ti donesu čistoga ulja od stučenih maslina za svjetlo, da bi svjetiljka neprestano gorjela.

3 Neka ga Aron neprestano održava pred GOSPODOM od večeri do jutra u Šatoru sastanka, izvan zastora svjedočanstva. *Neka to bude* odredba vječna za vaše naraštaje.

4 Neka on neprestano održava svjetiljke na čistome svijećnjaku pred GOSPODOM."

Pogače za Šator

5 "Zatim uzmi finog brašna i od njega ispeci dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači budu dvije desetine.

6 I poredaj ih u dva reda, po šest u redu, na čistome stolu pred GOSPODOM.

7 Onda na *svaki* red stavi čistoga tamjana da to bude na kruhu za spomen, *baš kao* ognjena žrtva GOSPODU.

8 Svakoga Šabata, neprestano neka ga postavlja pred GOSPODA, *uzimajući* od sinova Izraelovih po vječnom savezu.

9 I neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima, i oni će ih jesti na svetom predjelu. Jer je njemu to najsvetije od ognjenih žrtava GOSPODNJIH po trajnoj odredbi."

Kazna za hulu

10 A sin jedne žene Izraelke, kome je otac *bio* Egipćanin, izašao je među sinove Izraelove i taj sin od žene Izraelke i neki čovjek Izraelac posvađali su se u taboru.

11 Uto je sin žene Izraelke pohuлио ime GOSPODNJE i prokleo *ga*. Tada su ga doveli k Mojsiju (a majci njegovoj ime je *bilo* Šelomita, *bila* je kći Dibrijeva iz plemena Danova).

12 I stavili su ga u pritvor da bi im se pokazao naum GOSPODNJI.

13 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

14 "Izvedite onoga koji je proklinjao izvan tabora; i neka svi oni

koji su *ga* čuli polože svoje ruke na njegovu glavu te neka ga sva zajednica kamenuje.

15 Zatim ćeš prozboriti sinovima Izraelovim govoreći: 'Svaki koji proklinje Boga svojega neka snosi svoj grijeh;

16 a onaj tko huli ime GOSPODNJE neka se zasigurno pogubi, i neka ga sva zajednica zasigurno kamenuje; kako tuđinca tako i onoga koji je rođen u ovoj zemlji, kada huli ime GOSPODNJE neka se pogubi.

Oko za oku

17 A onaj koji ubije nekog čovjeka, neka se zasigurno pogubi.

18 A onaj koji ubije životinju neka je nadoknadi: životinja za životinju.

19 I ako tko prouzroči neku manu bližnjem svome, onako kako je on *to* učinio, tako neka bude njemu učinjeno:

20 prijelom za prijelom, oko za oko, zub za zub, onako kako je on prouzročio manu nekom čovjeku, tako neka bude i njemu učinjeno.

21 I onaj koji ubije životinju, neka je nadoknadi, a onaj koji ubije čovjeka neka se pogubi.

22 Vi trebate imati jedan izričaj zakona, kako za tuđinca, tako i za onoga iz vaše vlastite zemlje; jer ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

23 I Mojsije je to izgovorio sinovima Izraelovim, da bi izveli onoga koji je proklinjao izvan tabora i zasuli ga kamenjem. I tako su sinovi Izraelovi učinili onako kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

POGLAVLJE 25

Šabatna godina

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju na Sinajskoj gori govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam dajem, neka onda ta zemlja

održava Šabat GOSPODU.

3 Šest godina zasijavaj svoje polje i šest godina obrezuj svoj vinograd te beri njegov plod.

4 Ali sedme godine neka bude Šabat počinka za zemlju, Šabat za GOSPODA: ne zasijavaj svoje polje niti obrezuj svoj vinograd.

5 Ono što samo od sebe naraste kao tvoja žetva nemoj žeti niti beri grožđe s neobrezane loze. *Jer je to zemlji godina počinka.*

6 I Šabat zemlje neka vam bude za hranu: za tebe i za tvog slugu, i za tvoju sluškinju, i za tvog najamnika i za tvog tuđinca koji s tobom boravi;

7 i za tvoju stoku i za životinje koje su u tvojoj zemlji, neka sav urod njezini bude za hranu. "

Jubilarna godina

8 "I nabroj sebi sedam Šabata takvih godina, sedam puta sedam godina. A razdoblje od sedam Šabatnih godina neka ti bude četrdeset devet godina.

9 Tada zatrubi u trubu jubileja da zaori desetoga *dana* sedmog mjeseca; na Dan pomirenja zatrubite u trubu po svoj zemlji svojoj.

10 I posvetite tu pedesetu godinu te proglasite slobodu po *cijeloj* zemlji za sve stanovnike njezine. To neka vam bude jubilej; i neka se svatko vrati na svoj posjed i neka se svatko vrati k svojoj obitelji!

11 Jubilej neka vam bude ta pedeseta godina: ne sijte ni ne žanjite ono što samo od sebe u njoj naraste niti u njoj ne berite *grožđe* sa svoje neobrezane loze.

12 *Jer je to jubilej i* neka vam bude svet! Jedite urod njezin iz polja.

13 Te jubilarne godine neka se svatko vrati na svoju posjed.

14 A ako prodajete bilo što svome bližnjem ili kupujete *bilo što* iz ruke bližnjega svoga, ne izrabljuj-

te jedan drugoga!

15 Prema broju godina nakon jubileja kupuj od svoga bližnjega, *a* on neka tebi prodaje prema broju godina od uroda.

16 Što je godina više, povisi cijenu njezinu; a što je godina manje, snizi cijenu njezinu. *Jer prema broju godina* od uroda on tebi prodaje.

17 Stoga ne izrabljujte jedan drugoga, nego se bojte Boga svojega! *Jer ja sam GOSPOD, Bog vaš.*

18 Zato izvršavajte moje odredbe i čuvajte moje prosudbe i izvršavajte ih pa ćete u sigurnosti prebivati u zemlji.

19 Tada će zemlja davati svoj plod te ćete jesti do sitosti i u sigurnosti prebivati u njoj.

20 A ako ćete reći: 'Što ćemo jesti te sedme godine, *jer* evo nećemo sijati ni brati uroda svojega?'

21 Tada ću ja zapovjediti blagoslov svoj na vas u šestoj godini i ona će uroditi plodom za tri godine.

22 I sijat ćete osme godine, a jest ćete *još* od starog ploda sve do devete godine; dok ne dođe njezin plod, jest ćete *od starih zaliha.*"

Otkupljivanje zemlje

23 "Zemlja neka se ne prodaje zauvijek, *jer je* zemlja moja; i *jer ste* vi tuđinci i pridošlice kod mene.

24 U svoj zemlji *gdje imate* posjede dopustite otkupljivanje zemlje.

25 Ako tvoj brat osiromaši te je prodao *nešto* od svog posjeda, te ako dođe netko od njegove rodbine da to otkupi tada neka otkupi ono što je njegov brat prodao.

26 A ako čovjek nema nikoga da mu je otkupi, a on sâm bude u stanju da je otkupi,

27 onda neka uračuna godine od njegove prodaje te povрати preostatak čovjeku kome je to prodao da se može vratiti na svoj posjed.

28 No ako nije u stanju da mu je

povrati, onda neka ono što je prodano ostane u rukama onoga koji je to kupio do jubilarne godine. A za jubilej će se otpustiti te neka se on vrati na svoj posjed.

29 Ako čovjek proda kuću za stanovanje u gradu sa zidinama, tada je može otkupiti sve dok se ne navrši cijela godina nakon što je prodana; unutar jedne cijele godine može je otkupiti.

30 Ako li je ne otkupi unutar razdoblja od jedne cijele godine, onda kuća što je u gradu sa zidinama neka bude određena zauvijek, onome koji ju je kupio, kroz sve njegove naraštaje: ni za jubileja neka se ne vraća.

31 Ali kuće po selima koje nemaju zida oko sebe neka se smatraju kao polja te zemlje; mogu se otkupljivati, a na jubilej neka se otpuste.

32 Ali u *svezi* levitskih gradova i kuća u gradovima koje *su* u njihovom posjedu, Leviti *ih* mogu otkupiti u svako vrijeme.

33 A ako netko kupi od Levita, onda neka se kuća što je prodana, i grad njegova posjeda, otpusti u *godini* jubileja. Jer kuće u levitskim gradovima *su* njihov posjed među sinovima Izraelovima.

34 Ali polja u predgrađima njihovih gradova ne može se prodati, jer je ona njihov trajni posjed."

Dobrota prema siromašnoj braći

35 "A ako tvoj brat osiromaši i počinje propadati pored tebe, tada ga moraš izbaviti; *premda je on* ili tuđinac ili pridošlica, tako da može poživjeti s tobom.

36 Ne uzimaj od njega ni kamate ni lihve, nego se boj Boga svojega, da tvoj brat poživi s tobom!

37 Nemoj mu davati svoj novac na kamatu niti mu ne posuđuj na-

mirnice svoje za zaradu.

38 Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da vam dam zemlju kanaansku i budem vaš Bog.

39 Ako li tvoj brat *koji živi* pored tebe osiromaši te bude tebi prodan, nemoj ga prisiliti da služi kao rob,

40 *nego* neka bude kod tebe kao najamnik i kao pridošlica *te* neka ti služi do jubilarne godine.

41 I *onda* neka bude otpušten od tebe, i on i njegova djeca s njim te neka se vrati svojoj vlastitoj obitelji i neka se vrati na posjed očeva svojih.

42 Jer oni *su* moje sluge, koje sam ja izveo iz zemlje egipatske; oni neka se ne prodaju kao robovi.

43 Nemoj nad njim surovo vladati, nego se boj Boga svojega!

44 I tvoje robove i tvoje ropkinje koje ćeš imati, *neka budu* od pogana koji su oko vas, od njih kupujte robove i ropkinje.

45 Stoviše, od tuđinaca koji među vama borave, od njih kupujte i od njihovih obitelji što *su* s vama te su rođeni u vašoj zemlji. I oni neka budu vaše vlasništvo.

46 Njih možete predati kao baštinu svojoj djeci poslije vas da *ih* baštine *kao* vlasništvo. Oni neka budu tvoji robovi zauvijek. Ali nad svojom braćom, sinovima Izraelovim, nemojte surovo vladati jedan nad drugim.

Otkupljivanje siromašnog brata

47 Ako se pridošlica ili tuđinac obogati pokraj tebe, a tvoj brat, koji *boravi* pokraj njega, osiromaši te se proda tuđincu *ili* pridošlici pokraj tebe ili nekome kome je porijeklo od tuđinčeve obitelji,

48 nakon što je prodan, može biti ponovo otkupljen. Može ga otkupiti netko od njegove braće;

49 ili njegov stric, ili stričev sin može ga otkupiti ili *netko* tko je

njegov bliski rođak iz njegove obitelji može ga otkupiti. Ili, ako je u stanju, može sâm sebe otkupiti.

50 I neka izračuna s onim koji ga je kupio *vrijeme* od godine kad mu je bio prodan do jubilarne godine; a cijena za koju je on prodan neka bude prema broju godina, prema vremenu jednog najamnika da tako bude i s njim.

51 Ako *ostaje* još mnogo godina, prema tome neka isplati cijenu za svoju otkupninu od novaca za koji je kupljen.

52 A ako ostaje samo nekoliko godina do jubilarne godine, tada neka izračuna s njim *te* prema tim godinama neka isplati cijenu za svoju otkupninu.

53 A prema njemu neka bude kao prema najamniku *kojega unajmljuje* iz godine u godinu. I neka *drugi* ne vladaju surovo nad njim pred tvojim očima.

54 No ako ne bude otkupljen *te godine*, onda neka ode u jubilarnoj godini, *i* on i djeca njegova s njim.

55 Jer *su* meni sinovi Izraelovi sluge; oni *su* moje sluge koje sam ja izveo iz zemlje egipatske. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

POGLAVLJE 26

Blagoslov za poslušnost

1 "Nemojte praviti sebi idole, ni izrezbarene likove niti si podižite stojićeg kipa; ni ne postavljajte u svojoj zemlji *bilo kakvih* kamenih likova da se pred njima klanjate. Jer ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

2 Obdržavajte moje Šabate; poštujujte moje Svetište. Ja *sam* GOSPOD."

3 "Budete li hodili po mojim odredbama, držali moje zapovijedi i izvršavali ih,

4 tada ću vam ja davati kišu u pravo vrijeme *te* će zemlja davati urod svoj, a stabla u polju će do-

nositi plod svoj.

5 I vršidba će vam berbu stizati, a berba će sjetvu dostizati. I jest ćete kruh svoj do sitosti i živjet ćete sigurno u zemlji svojoj.

6 I zemlji ću dati mir; i ležat ćete *te vas* nitko neće plašiti. A zle životinje ću iz zemlje ukloniti, ni mač neće zemljom vašom prolaziti.

7 I progonit ćete neprijatelje svoje, a oni će pred vama od mača padati.

8 I petorica vas progonit će stotinu, a stotinu vas nagnat će u bijeg deset tisuća. I vaši će neprijatelji pred vama od mača padati.

9 Jer ja ću vas uvažavati *te* vas učiniti rodnim i umnožiti vas i utvrdit ću svoj savez s vama.

10 A vi ćete se starom zalihom hraniti; i iznositi stare zbog novih.

11 I među vama ću postaviti svoj Šator i duša moja neće vas se gnušati;

12 i ja ću hoditi među vama i biti vaš Bog, a vi ćete biti moj narod.

13 Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da im više ne budete roblje; položio sam spojeve vaših jarmova i učinio da hodite uspravno."

Kazna za neposlušnost

14 "Ali ako me ne poslušate i ne budete izvršavali sve ove zapovijedi;

15 *te* ako budete prezreli moje odredbe, ili ako se duša vaša *počne* gnušati mojih prosudba, tako da ne izvršavate sve moje zapovijedi, *nego* prekršite moj savez,

16 i ja ću to učiniti vama: podvrgnut ću vas užasu, sušici i groznici što oči izjedaju, a žaloste srce. I sje-me ćete svoje uzalud sijati, jer će ga neprijatelji vaši jesti.

17 I lice ću svoje upraviti protiv vas, i bit ćete pogubljeni pred neprijateljima svojim. Oni koji vas mrze

vladat će nad vama. I bježat ćete i kad vas nitko ne bude progonio.

18 Ako me i unatoč tome ne poslušate, onda ću vas sedam puta više kazniti za vaše grijehе.

19 I slomit ću oholost vaše snage i vaša ću nebеса učiniti poput željeza, a zemlju vašu poput mjedi.

20 I snaga će se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša više neće davati urod svoj niti će stabla te zemlje donositi svoje plodove.

21 I ako budete hodili protivno meni te me nećete poslušati, sedam puta više pošasti pustit ću na vas prema grijesima vašim.

22 Također ću među vas pustiti i divlje zvijeri da vam ugrabe djecu vašu i unište stoku vašu, a vas da prorijede te da vam *glavni* putevi opuste.

23 Ako vas ja ni time ne popravim nego ćete hoditi protivno meni,

24 onda ću i ja hoditi protivno vama te ću vas kazniti još sedam puta za vaše grijehе.

25 I mač ću dovesti na vas da se izvrši osveta za osporavanje *moga* saveza. A kad se skupite u svojim gradovima, poslat ću među vas kugu i bit ćete predani u ruke neprijatelju.

26 I kad vam prekinem potporu kruhom, deset žena će vam peći kruh u jednoj peći i na mjeru će vam ponovo kruh dostavljati; i jest ćete, a nećete se nasititi.

27 Ako me ni zbog svega toga ne poslušate nego i *dalje* hodite protivno meni,

28 tada ću ja hoditi protivno vama i to u bijesu; i ja, baš ja, sedam puta ću vas kažnjavanjem odgajati za vaše grijehе.

29 I jest ćete meso svojih sinova, i meso svojih kćeri ćete jesti.

30 I uništiti ću vaše uzvišice i oboriti ću vaše likove, a vaša mrtva tijela bacit ću na trupla vaših idola i duša će vas se moja gnušati.

31 I gradove ću vaše opustošiti i svetišta ću vaša u pustoš pretvoriti i neću više mirisati miris vaših miomirisa.

32 I zemlju ću ja pretvoriti u pustoš; i vaši će se neprijatelji koji se u njoj nastane zapanjiti nad njom.

33 A vas ću raspršiti među pogane i izvući ću za vama mač te će vam zemlja opustjeti, a gradovi vaši *biti* razrušeni.

34 Tada će zemlja uživati svoje Šabate tako dugo dok leži opustošena, a vi *budete* u zemlji svojih neprijatelja. *Baš* tada zemlja će otpočiniti i uživati svoje Šabate.

35 Tako dugo dok bude ležala opustošena, počivat će zato što nije počivala za vaših Šabata kad ste vi prebivali u njoj.

36 A onima od vas koji ostanu *živi* poslat ću slabocu u srce njihovo u zemljama njihovih neprijatelja pa će ih i šuštaj lista što zatrepери u bijeg tjerati; i bježat će kao što se bježi od mača te će padati iako ih nitko neće progoniti.

37 I padat će jedan po drugome kao ispred mača, iako ih nitko neće progoniti. I nećete imati snagu održati se pred svojim neprijateljima.

38 I propast ćete među poganim, pojest će vas zemlja vaših neprijatelja.

39 A oni od vas koji preostanu izginut će u nepravdi svojoj u zemljama svojih neprijatelja; također i u nepravdi očeva svojih s njima će izginuti.

40 Priznaju li svoju nepravdu i nepravdu očeva svojih zajedno s prijestupima njihovim kojima su protiv mene prestupili, te i to da su protivno meni hodili.

41 te *to* da sam i ja hodio protivno njima i odveo ih u zemlju njihovih neprijatelja; ponize li se njihova neobrezana srca te tada prihvate kaznu za svoju nepravdu,

42 onda ću se i ja sjetiti svoga saveza s Jakovom i svoga saveza s Izakom i svoga saveza s Abrahamom sjetit ću se; i zemlje ću se sjetiti.

43 I zemlja će od njih biti ostavljena te će uživati svoje Šabate dok leži opustošena bez njih. A oni će prihvatiti kaznu za svoju nepravdu zato, baš zato što su prezreli moje prosudbe i zato što su se duše njihove gnušale odredaba mojih.

44 Ali ni zbog sve toga, kad budu u zemlji svojih neprijatelja, neću ih odbaciti niti ću se njih gnušati tako da ih posve uništim i da prekršim svoj savez s njima. Jer ja *sam* GOSPOD, Bog njihov.

45 Ali ću se radi njih sjetiti saveza s njihovim precima koje sam izveo iz zemlje egipatske pred očima pogana da budem njihov Bog, ja *sam* GOSPOD."

46 To *su* odredbe, prosudbe i zakoni koje je GOSPOD učinio između sebe i sinova Izraelovih na Sinajskoj gori po ruci Mojsijevoj.

POGLAVLJE 27 Zakoni o zavjetima

1 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: 'Kada čovjek učini jedinstven zavjet, neka te osobe *budu* za GOSPODA prema tvojoj procjeni,

3 a tvoja procjena neka bude: za muško od dvadeset sve do šezdeset godina starosti, ta tvoja procjena neka bude pedeset šekela u srebru, prema šekelu svetišta,

4 a ako *bude* žensko, tada tvoja procjena neka bude trideset šekela.

5 A ako je od pet godina starosti sve do dvadeset godina tada neka tvoja procjena bude: za muško dvadeset šekela, a za žensko deset šekela.

6 A ako *bude* od jednog mjeseca

starosti sve do pet godina starosti, tada neka tvoja procjena bude: za muško pet šekela u srebru, a za žensko *neka* tvoja procjena *bude* tri šekela u srebru.

7 A ako *bude* od šezdeset godina starosti pa naviše, ako je muškarac, neka tvoja procjena bude petnaest šekela, a za žensko deset šekela.

8 Ali ako je on siromašniji od tvoje procjene, tada neka se izvede pred svećenika pa neka ga svećenik procijeni; neka ga svećenik procijeni prema njegovim mogućnostima.

9 Ako li *bude* neka životinja koju čovjek donosi kao prinos GOSPODU, sve takvo što netko daje GOSPODU, bit će sveto.

10 Neka ga se ne izmjenjuje niti ga se mijenja, bilo dobro za loše ili loše za dobro. Ako li se ipak napravi zamjena životinje za životinju, tada će i ona što ga je zamijenila biti sveta.

11 A ako *to bude* bilo koja nečista životinja koja se ne može prinositi kao žrtva GOSPODU, onda neka takvu životinju izvede k svećeniku

12 pa neka je svećenik procijeni; je li dobra ili loša, kako je ti procijeniš, *koji si* svećenik, tako neka bude.

13 No ako je on ipak želi otkupiti, tada neka doda tvojoj procjeni jednu njezinu petinu.

14 A kad čovjek posveti svoju kuću *da bude* sveta GOSPODU, tada neka je svećenik procijeni, je li dobra ili loša. Kako je svećenik procijeni, tako neka ostane.

15 A ako onaj koji ju je posvetio želi otkupiti svoju kuću, tada neka doda tvojoj procjeni petinu novaca, pa neka bude njegova.

16 A ako netko posveti GOSPODU *neki dio* polja u svom vlasništvu, tada neka tvoja procjena bude prema njegovu sjemenu: za jedan

homer ječmena sjemena *neka bude vrijednost* pedeset šekela srebra.

17 Ako tko posveti svoje polje za jubilarne godine, neka ostane prema tvojoj procjeni.

18 No ako tko svoje polje posveti nakon jubileja, tada neka mu svećenik proračuna svotu novca prema godinama što su preostale sve do jubilarne godine, te neka ona bude manja od tvoje procjene.

19 A ako onaj koji je posvetio polje želi da ga nekako otkupi, tada neka tvojoj procjeni doda jednu petinu novca pa neka mu to bude osigurano.

20 Ako li ne otkupi polje ili ako polje proda drugom čovjeku, više se ne može otkupiti.

21 No to polje, kad bude otpušteno na jubilej, neka bude sveto za GOSPODA kao zavjetovano polje. Neka taj posjed bude svećenikov.

22 Ako li *čovjek* posveti GOSPODU polje koje je kupio koje nije od polja u njegovom posjedu,

23 tada neka mu svećenik proračuna vrijednost tvoje procjene sve do jubilarne godine. I toga dana neka plati tvoju procjenu *kao* nešto sveto za GOSPODA.

24 U jubilarnoj godini polje neka se vrati onome od koga je kupljeno, *baš* onome kome je *pripadao* posjed polja.

25 A svaka tvoja procjena neka bude prema šekelu svetišta: dvadeset gera neka bude šekel.

26 Samo prvinu od životinja koja treba biti GOSPODNJA pr-

vina, neka to nijedan čovjek ne posvećuje, bio *to* vol ili ovca, *to je* GOSPODNJE.

27 A *bude* li od nečistih životinja, tada neka *ih* otkupi prema tvojoj procjeni te joj doda još petinu; ili ako se ne otkupi, tada neka se proda prema tvojoj procjeni.

28 Ali ništa od onoga što je zavjetovano, što je čovjek zavjetovao GOSPODU, od svega što on posjeduje, *i* od ljudi i životinja, *i* od polja u svom posjedu, neka se ne prodaje ili otkupljuje. Sve što je zavjetovano, *to je* najsvetije za GOSPODA.

29 Nitko zavjetovan, koji će biti zavjetovan od ljudi, neka se ne otkupljuje: *nego* neka se zasigurno pogubi.

30 I svaka desetina s polja, *bilo* od poljskih sjemena *ili* od plodova sa stabala, *pripada* GOSPODU; *to je* sveto za GOSPODA.

31 A ako netko ipak želi otkupiti *nešto* od svoje desetine, neka tome doda petinu od nje.

32 Što se tiče desetine od krda ili stada, *baš* sve što prolazi ispod štapa, deseto neka bude sveto za GOSPODA.

33 Neka ne ispituje je li dobro ili loše; ni neka se ga ne zamjenjuje. A ako se ga ipak zamijeni, tada neka i ono i njegova zamjena bude sveto, neka se ne otkupljuje.' "

34 *To su* zapovijedi koje je GOSPOD zapovjedio Mojsiju za sinove Izraelove na Sinajskoj gori.

BROJEVI

POGLAVLJE 1

Popis Izraelskih ratnika

1 Zatim je GOSPOD u Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, rekao Mojsiju prvoga *dana* drugoga mjeseca, druge godine nakon što su izašli iz zemlje egipatske, govoreći:

2 "Provedite popis sve zajednice sinova Izraelovih po porodicama, po domovima očeva njihovih, pobrojavajući imena, svih muškaraca, ponaosob.

3 Od dvadeset godina starosti pa naviše, sve koji su sposobni za rat u Izraelu, ti i Aron pobrojite ih po njihovim vojskama.

4 I neka s vama bude po jedan čovjek iz svakoga plemena, jedan koji je glavar doma očeva svojih.

5 A ovo su imena ljudi koji će stajati s vama: za *pleme* Rubenovo; Elizur, sin Šedeurov.

6 Od Šimuna; Šelumiel, sin Zurišadajev.

7 Od Jude; Nahšon, sin Aminadabov.

8 Od Isakara; Netanel, sin Zuarov.

9 Od Zebuluna; Eliab, sin Helonov.

10 Od Josipovih sinova: od Efrajima; Elišama, sin Amihudov; od Manašea; Gamaliel, sin Pedahzurov.

11 Od Benjamina; Abidan, sin Gideonijev.

12 Od Dana; Ahiezer, sin Amišadajev.

13 Od Ašera; Pagiel, sin Okranov.

14 Od Gada; Eliasaf, sin Deuelov.

15 Od Naftalija; Ahira, sin Enanov."

16 To su bili glasoviti ljudi u zajednici, knezovi plemena očeva svojih, poglavari tisuća u Izraelu.

17 Zatim su Mojsije i Aron uzeli one ljude što su bili određeni po

svojim imenima

18 te su prvoga *dana* drugoga mjeseca sakupili svu zajednicu. Tada su objavili rodovnike prema svojim porodicama, po domovima očeva svojih prema broju imena ponaosob od dvadeset godina starosti, pa naviše.

19 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako ih je on pobrojio u Sinajskoj pustinji.

20 A sinova Rubenovih, Izraelova najstarijeg sina, po njihovim naraštajima i po porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena, ponaosob svih muškaraca od dvadeset godina starosti pa naviše, svih koji su sposobni za rat,

21 pobrojanih *je bilo, i to* od plemena Rubenova, četrdeset i šest tisuća i pet stotina.

22 Od Šimunovih sinova po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama po domovima očeva njihovih tih koji su bili pobrojani, prema broju imena, ponaosob svih muškaraca od dvadeset godina starosti pa naviše, svih koji su sposobni za rat,

23 pobrojanih *je bilo, i to* od plemena Šimunova, pedeset i devet tisuća i tri stotine.

24 Od Gadovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa naviše, svih koji su sposobni za rat,

25 pobrojanih *je bilo, i to* od Gadova plemena, četrdeset i pet tisuća i šest stotina i pedeset.

26 Od Judinih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na-

više, svih koji su sposobni za rat,

27 pobrojanih *je bilo, i to* od Judina plemena, sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.

28 Od Isakarovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

29 pobrojanih *je bilo, i to* od Isakarova plemena, pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.

30 Od Zebulunovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

31 pobrojanih *je bilo, i to* od Zebulunova plemena, pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.

32 Od Josipovih sinova: *naime* od sinova Efrajimovih po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

33 pobrojanih *je bilo, i to* od Efrajimova plemena, četrdeset tisuća i pet stotina.

34 Od sinova Manaševih, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

35 pobrojanih *je bilo, i to* od Manaševa plemena, trideset i dvije tisuće i dvjesto.

36 Od Benjaminovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

37 pobrojanih *je bilo, i to* od Benjaminova plemena, trideset i pet

tisuća i četiri stotine.

38 Od Danovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

39 pobrojanih *je bilo, i to* od Danova plemena, šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.

40 Od Ašerovih sinova, po njihovim naraštajima i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

41 pobrojanih *je bilo, i to* od Ašerova plemena, četrdeset i jednu tisuću i pet stotina.

42 Od Naftalijevih sinova, kroz njihove naraštaje i po njihovim porodicama, po domovima očeva njihovih, prema broju imena onih od dvadeset godina starosti pa na više, svih koji su sposobni za rat,

43 pobrojanih *je bilo, i to* od Naftalijeva plemena, pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

44 Ovo su oni koji su bili pobrojani, koje su Mojsije i Aron pobrojali, s knezovima Izraelovim, dvanaestoricom ljudi, po jedan je bio za svaki dom očeva njihovih.

45 Tako su bili pobrojani svi od sinova Izraelovih, prema domovima očeva njihovih, od dvadeset godina starosti pa na više, svi koji su sposobni za rat u Izraelu.

46 Svih koji su bili pobrojani bilo je šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

47 Ali Leviti među njima nisu bili pobrojani prema plemenu očeva svojih.

48 Jer je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

49 "Jedino nemoj pobrojiti Levijevo pleme niti ga unosi u popis među sinove Izraelove.

50 Nego ti odredi Levijevce nad Šatorom Svjedočanstva; i nad svim njegovim posuđem i nad svime što *pripada* njemu; neka oni nose Šator i sve njegovo posuđe; neka oni u njemu poslužuju i neka se utabore oko Šatora.

51 Kad se Šator premješta naprijed, neka ga Leviti rastave; a kad se Šator treba razapeti, neka ga Leviti postave. A tuđinac koji bi mu se približio neka bude pogubljen.

52 Neka sinovi Izraelovi razapnu šatore svoje, svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po vojskama svojim.

53 A Leviti neka logoruju oko Šatora Svjedočanstva, da ne bude gnjeva na zajednicu sinova Izraelovih. I neka Leviti izvršavaju dužnost glede Šatora Svjedočanstva."

54 I sinovi Izraelovi su učinili prema svemu kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su učinili.

POGLAVLJE 2 Postavljanje tabora

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu, govoreći:

2 "Neka sinovi Izraelovi logoruju svatko kod svoje zastave, pod znakovima svojih očinskih domova; neka logoruju oko Šatora sastanka, *ali* podalje.

3 I s istočne strane prema sunčevom izlasku, neka logoruje zastava Judina tabora, prema njihovim vojskama. A Nahšon, sin Aminadabov *neka bude* zapovjednik sinova Judinih.

4 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani *bilo je* sedamdeset i četiri tisuće i šest stotina.

5 A pored njega *neka* logoruje Isakarovo pleme. A Netanel, sin Zuarov *neka bude* zapovjednik sinova Isakarovih.

6 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* pedeset četiri

tisuće i četiri stotine.

7 *Onda* pleme Zebulunovo. A Eliab, sin Helonov *neka bude* zapovjednik sinova Zebulunovih.

8 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* pedeset i sedam tisuća i četiri stotine.

9 A svih pobrojanih u Judinu taboru *bilo je* sto osamdeset i šest tisuća i četiri stotine, prema njihovim vojskama. Oni neka prvi kreću!

10 S juga *neka bude* zastava tabora Rubenova, prema njihovim vojskama. A zapovjednik sinova Rubenovih *neka bude* Elizur, sin Sedeurov.

11 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* četrdeset i šest tisuća i pet stotina.

12 A oni koji logoruju do njega *neka budu* pleme Šimunovo. A zapovjednik sinova Šimunovih *neka bude* Šelumiel, sin Zurišadajev.

13 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* pedeset i devet tisuća i tri stotine.

14 *Onda* pleme Gadovo. A zapovjednik sinova Gadovih *neka bude* Eliasaf, sin Reuelov.

15 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* četrdeset i pet tisuća šest stotina i pedeset.

16 Svih pobrojanih u taboru Rubenovu *bilo je* sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset, prema njihovim vojskama. Oni neka kreću drugi po redu!

17 Zatim neka Šator sastanka krene naprijed s taborom Levita usred tabora. Kako taboruju, tako neka kreću naprijed: svatko na svom mjestu kod svoje zastave.

18 Sa zapada *neka bude* zastava tabora Efrajimova, prema njihovim vojskama. A zapovjednik sinova Efrajimovih *neka bude* Elišama, sin Amihudov.

19 A njegove vojske, i onih koji

su bili pobrojani, *bilo je* četrdeset tisuća i pet stotina.

20 A pokraj njega *neka bude* pleme Manašeovo. A zapovjednik sinova Manašeovih *neka bude* Gamaliel, sin Pedahzurov.

21 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* trideset i dvije tisuće i dvjesto.

22 Onda pleme Benjaminovo. A zapovjednik sinova Benjaminovih *neka bude* Abidan, sin Gideonijev.

23 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* trideset i pet tisuća i četiri stotine.

24 Svih pobrojanih u Efrajimovu taboru *bilo je* sto i osam tisuća i sto, prema njihovim vojskama. Oni *neka kreću* treći po redu!

25 Zastava tabora Danova *neka bude* na sjeveru, prema njihovim vojskama. A zapovjednik sinova Danovih *neka bude* Ahiezer, sin Amišadajev.

26 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina.

27 A oni koji taboruju pokraj njega *neka budu* pleme Ašerovo. A zapovjednik sinova Ašerovih *neka bude* Pagiel, sin Okranov.

28 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* četrdeset i jednu tisuću i pet stotina.

29 Onda pleme Naftalijevo. A zapovjednik sinova Naftalijevih *neka bude* Ahira, sin Enanov.

30 A njegove vojske, i onih koji su bili pobrojani, *bilo je* pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

31 Svih pobrojanih u taboru Danovu *bilo je* sto pedeset i sedam tisuća i šest stotina. Neka oni *kreću* posljednji pod svojim zastavama."

32 Ovi *su* oni koji su bili pobrojani od sinova Izraelovih prema domovima očeva njihovih. Svih je pobrojanih u taborima, prema njihovim vojskama, *bilo je* šest stotina

i tri tisuće i pet stotina i pedeset.

33 Ali Leviti nisu bili pobrojani među sinovima Izraelovima, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

34 I sinovi Izraelovi su učinili sve ono što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju. Tako su logorovali pod svojim zastavama i tako kreću naprijed, svatko prema svojoj porodici po domovima očeva svojih.

POGLAVLJE 3

Aronovi sinovi

1 I ovo *su* bili naraštaji Aronovi i Mojsijevi u dan *kad* je GOSPOD govorio s Mojsijem na Sinajskoj gori.

2 Ovo *su* imena Aronovih sinova: prvorodenac Nadab, zatim Abihu, Eleazar i Itamar.

3 To *su* imena Aronovih sinova, svećenika pomazanih, koje je posvetio da poslužuju u svećeničkoj službi.

4 Ali *su* Nadab i Abihu umrli pred GOSPODOM, kad *su* u Sinajskoj pustinji prinosili pred GOSPODOM tuđu vatru. Kako nisu imali sinova, tako *su* Eleazar i Itamar posluživali u svećeničkoj službi u nazočnosti svoga oca Arona.

5 Tada je GOSPOD progovorio Mojsiju govoreći:

6 "Dovedi pleme Levijevo i postavi ga pred svećenika Arona da mu poslužuju;

7 neka izvršavaju dužnost za njega i dužnost za svu zajednicu pred Šatorom sastanka, obavljajući službu glede Šatora.

8 I neka čuvaju sav pribor u Šatoru sastanka, i dužnost za sinove Izraelove, obavljajući službu glede Šatora.

9 A Levite predaj Aronu i njegovim sinovima. *Neka su* mu oni potpuno predani između sinova Izraelovih.

10 Zatim odredi Arona i njegove sinove i neka izvršavaju svoju svećeničku službu. A tuđinac koji bi se približio neka bude pogubljen."

11 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

12 "A ja, evo, uzimam Levite između sinova Izraelovih umjesto svih prvorodenaca, onih koji otvaraju maternicu među sinovima Izraelovim. Stoga neka Leviti budu moji!

13 Zato što je svaki prvorodenac moj. Jer onoga dana kad sam pobio sve prvorodence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio sve prvorodence u Izraelu, i od ljudi i od životinja. Moji neka budu. Ja sam GOSPOD."

14 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju u Sinajskoj pustinji govoreći:

15 "Pobroji sinove Levijeve prema domovima njihovih očeva, po porodicama njihovim; svako muško od jednoga mjeseca starosti pa naviše, njih pobroji."

16 I Mojsije ih je pobrojio prema riječi GOSPODNJOJ, kako mu je on zapovjedio.

17 A ovo su bili sinovi Levijeve po imenima svojim: Geršon, Kohat i Merari.

18 A ovo su imena Geršonovih sinova po njihovim porodicama: Libni i Šimej.

19 A sinovi su Kohatovi po svojim porodicama: Amram, Izehar, Hebron i Uziel.

20 A sinovi su Merarijeve po svojim porodicama: Mahli i Muši. To su Levijeva porodica po domovima očeva svojih.

21 Od Geršona je postala porodica Libnijeva i porodica Šimejeva. To su porodice Geršonovaca.

22 Od njih je bilo pobrojano prema broju svih muškaraca, od jednoga mjeseca starosti pa naviše, baš onih pobrojanih bilo je sedam

tisuća i pet stotina.

23 Porodice Geršonovaca neka logoruju iza Šatora, prema zapadu.

24 Glava očeva doma Geršonovaca neka bude Elijasaf, sin Laelov.

25 A dužnost sinova Geršonovih u Šatoru sastanka neka bude Šator te boravište, njegov pokrov i zavjese na ulazu u Šator sastanka;

26 onda za dvorišne zavjese, i zavjese na ulazu u dvorište što je pokraj Šatora, i pokraj i unaokolo žrtvenika, za njihova užeta i sve što je za službu njihovu.

27 Od Kohata potječe porodica Amramovaca, i porodica Izeharova, i porodica Hebronova i porodica Uzielova. To su porodice Kohatovaca.

28 U popisu svih muškaraca od jednoga mjeseca starosti pa naviše, bilo ih je osam tisuća i šest stotina koji izvršavaju dužnost glede Svetišta.

29 Porodice sinova Kohatovih neka logoruju na južnoj strani Šatora.

30 Glava očeva doma porodica Kohatovih bio je Elizafan, sin Uzielov.

31 A njihova dužnost neka bude: Kovčeg i stol i svijećnjak i žrtvenici i posuđe Svetišta kojom su posluživali i zavjesa i sve što je za službu njihovu.

32 A Eleazar, sin svećenika Arona neka bude glavar nad glavaram Levita te ima nadzor nad onima koji izvršavaju dužnost glede Svetišta.

33 Od Merarija potječe porodica Mahlijeva i porodica Mušijeva. To su Merarijeve porodice.

34 A od onih koji su bili pobrojani prema broju svih muškaraca od jednoga mjeseca starosti pa naviše, bilo je šest tisuća i dvije stotine.

35 Glava doma očeva, porodice

Merarijeve bio je Zuriel, sin Abihajilov. Oni neka logoruju na sjevernoj strani Šatora.

36 A nadzor i dužnost za sinove Merarijeve *neka budu* daske Šatora, njegove prečke, njegovi stupovi i njegova postolja s utorima i svo njegovo posuđe i sve *što je* za službu njihovu.

37 Isto tako i dvorišni stupovi uokolo, i njihova postolja s utorima, klinovi njihovi i uzice njihove.

38 Ali oni koju taboruju pred Šatorom prema istoku, *baš* pred Šatorom sastanka s istočne strane, *neka budu* Mojsije te Aron i sinovi njegovi, izvršavajući dužnost glede Svetišta za službu sinova Izraelovih. A tuđinac koji se približi neka bude pogubljen.

39 Svih pobrojanih Levita, svih muškaraca od jednoga mjeseca starosti pa naviše, koje su na GOSPODNJU zapovijed po njihovim porodicama pobrojili Mojsije i Aron, *bilo je* dvadeset i dvije tisuće.

40 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Pbroji sve muške prvorodence sinova Izraelovih od jednoga mjeseca starosti pa naviše te načini popis njihovih imena.

41 A Levite uzmi za mene, ja *sam* GOSPOD, umjesto svih prvorodenaca među sinovima Izraelovim, a stoku Levitsku umjesto sve prvine među stokom sinova Izraelovih."

42 Tako je Mojsije pobrojio sve prvorodence među sinovima Izraelovim, kako mu je GOSPOD zapovjedio.

43 I svih muških prvorodenaca, prema broju imena, od jednoga mjeseca starosti pa naviše, od onih koji su bili pobrojani bilo je dvije tisuće i dvije stotine sedamdeset i tri.

44 Tada je GOSPOD progovorio Mojsiju govoreći:

45 "Uzmi Levite umjesto svih

prvorodenaca među sinovima Izraelovim, a stoku od Levita umjesto stoke njihove; Leviti neka budu moji. Ja *sam* GOSPOD.

46 A za one koji bi bili otkupljeni od dvjesto sedamdeset i triju prvorodenaca od sinova Izraelovih što ih je više nego Levita,

47 uzmi pet šekela po glavi, uzmi ih prema šekelu svetišta, uzmi *ih* (šekel je dvadeset gera).

48 Onda podari taj novac Aronu i njegovim sinovima za otkupninu onih kojih je odviše."

49 Tako je Mojsije primio taj otkupni novac za one koji su nadilazili broj onih koje su Leviti otkupili.

50 Od prvorodenaca Izraelovih primio je u novcu tisuću tristo šezdeset i pet *šekela* prema šekelu svetišta.

51 Po riječi GOSPODNOJ Mojsije je predao novac onih koji su bili otkupljeni Aronu i njegovim sinovima, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

POGLAVLJE 4 Dužnosti Kohatovaca

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu govoreći:

2 "Napravi popis sinova Kohatovih među sinovima Levijevim po porodicama njihovim, prema domovima očeva njihovih:

3 od trideset godina starosti pa naviše, sve do pedeset godina starosti, sve koji ulaze u vojsku da izvršavaju posao u Šatoru sastanka.

4 Ovo *neka bude* služba Kohatovih sinova u Šatoru sastanka: *briga* za najsvetije.

5 A kad tabor kreće na put, neka dođu Aron i njegovi sinovi te neka skinu zastor za prekrivanje te njime pokriju Kovčeg svjedočanstva.

6 Onda neka na nju stave pokrov od jazavčje kože, a *po njemu* neka

prostru platno, potpuno modro i neka na njega namjestite motke.

7 A na stol za prinesene kruhove neka prostru modro platno i neka na njega stave posuđe, žlice, pokale i pokrivala da sve pokriju. I kruh neka neprekidno bude na njemu.

8 Neka prostru na njih grimizno platno, a njega neka pokriju pokrivalom od jazavčje kože i neka u njega namjestite motke.

9 Zatim neka uzmu modro platno i pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke, i njegova klišeta za gar i njegove posude za gar i sve posude za ulje kojima poslužuju oko njega.

10 Neka ga stave sa svim njegovim posuđem na pokrivalo od jazavčje kože te neka ga polože na prečku.

11 A na zlatni žrtvenik neka prostru modro platno i prekriju ga pokrovom od jazavčje kože i neka mu namjestite motke.

12 Neka sad uzmu sav pribor za službu kojim poslužuju u Svetišu pa ga stave na modro platno i prekriju ga pokrovom od jazavčje kože te neka *sve* to polože na prečku.

13 Neka pometu pepeo sa žrtvenika i po njemu prostru purpurno platno.

14 Neka na njega postave sve njegovo posuđe kojim poslužuju oko njega: kadionike, kuke za vješanje mesa, lopatice i posude, sve posude za žrtvenik. Zatim neka po njemu prostru pokrov od jazavčje kože i neka namjestite motke.

15 A kad Aron i njegovi sinovi završe pokrivanje Svetiša i svega posuđa za Svetište, kad nakon toga tabor treba krenuti na put, neka dođu sinovi Kohatovi da ga ponesu. No neka se ne dotiču bilo čega svetoga da ne poginu. To je briga sinova Kohatovih u Šatoru sastanka.

16 A služba Eleazar, sin svećenika Arona, *odnosi se* na ulje za svjetlo, i na mirisni kâd, i na svakodnevnu jestivu žrtvu i na ulje pomazanja; te nadgledništvo za sav Šator, i za sve što je u njemu, i za Svetište i za njezino posuđe."

17 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu govoreći:

18 "Ne dopustite da se ne istrijebi pleme rodova Kohatovih između Levita.

19 Nego im ovo činite, da žive i ne izginu kada se pristupaju najsvetijem: Aron i njegovi sinovi neka uđu i odrede od njih svakoga za njegovu službu i za njegovu brigu.

20 No oni neka ne ulaze da pogledaju kad je prekriveno ono što je sveto da ne bi poginuli."

21 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

22 "Napravi popis i Geršonovih sinova po domovima očeva njihovih i po njihovim porodicama,

23 od trideset godina starosti pa naviše, sve do pedesete godine starosti pobroji ih, sve koji ulaze da obave službu, da izvrše posao u Šatoru sastanka.

24 A ovo je služba porodica Geršonovaca da služe i za brigu:

25 neka nose zavjese Šatora, i Šator sastanka s njegovim pokrovom, i pokrovom od jazavčje kože što je povrh njega, i zavjesu na ulazu u Šator sastanka;

26 zatim dvorišne zavjese, zavjesu s vrata na ulazu u predvorje što okružuje Šator i žrtvenik unaokolo, užad i sav pribor za njihovu službu, i sve što je napravljeno za njih; tako neka služe.

27 Po nalogu Arona i njegovih sinova neka bude sva služba sinova Geršonovih, u svoj njihovoj brizi i u svoj službi. A vi im odredite dužnosti za sve što trebaju brinuti.

28 To je služba porodica sinova

Geršonovih u Šatoru sastanka. Njihova dužnost *neka bude* pod rukom Itamara, sina svećenika Arona."

29 "A i sinove Merarijeve pobroji po porodicama njihovim i po domu očeva njihovih.

30 Pobroji ih od trideset godina starosti pa navise, sve do pedeset godina starosti, sve koji ulaze u službu da izvrše posao u Šatoru sastanka.

31 A ovo je dužnost prema svojoj njihovoj službi u Šatoru sastanka; daske za Šator, i njegove prečke, i njegove stupove i njegova postolja s utorima;

32 i stupove što okružuju predvorje, i njihova postolja s utorima, i njihove klinove, i njihovu užad, sa svim priborom zajedno sa službom njihovom. Po imenu pobrojite pribor koji su dužni nositi.

33 To je služba porodica sinova Merarijevih prema svojoj njihovoj službi u Šatoru sastanka pod rukom Itamara, sina svećenika Arona."

34 I Mojsije, i Aron i glavari zajednice pobrojali su Kohatove sinove po njihovim porodicama i po domu očeva njihovih,

35 od trideset godina starosti pa navise, sve do pedeset godina starosti, sve koji ulaze u službu, za posao u Šatoru sastanka.

36 I pobrojanih po njihovim porodicama bilo je dvije tisuće sedam stotina i pedeset.

37 To su bili svi pobrojani iz porodica Kohatovaca, svih koji mogu služiti u Šatoru sastanka, a koje su Mojsije i Aron pobrojali prema zapovijedi GOSPODNJOJ predanoj po ruci Mojsijevoj.

38 I svih pobrojanih sinova Geršonovih po njihovim porodicama i po domu očeva njihovih,

39 od trideset godina starosti pa navise, sve do pedeset godina

starosti, sve koji ulaze u službu, za posao u Šatoru sastanka,

40 i baš svi pobrojanih po njihovim porodicama i po domu očeva njihovih bilo je dvije tisuće šest stotina i trideset.

41 To su svi pobrojani od porodica sinova Geršonovih, svih koji mogu služiti u Šatoru sastanka, a koje su Mojsije i Aron pobrojali prema GOSPODNJOJ zapovijedi.

42 I svih pobrojanih od porodice sinova Merarijevih po njihovim porodicama i po domu očeva njihovih,

43 od trideset godina starosti pa navise, sve do pedeset godina starosti, sve koji ulaze u službu, za posao u Šatoru sastanka,

44 i baš svih pobrojanih po njihovim porodicama bilo je tri tisuće dvjesto.

45 To su bili pobrojani od porodica sinova Merarijevih koje su Mojsije i Aron pobrojali prema riječi GOSPODNJOJ po ruci Mojsijevoj.

46 Svih pobrojanih Levita koje su pobrojali Mojsije, i Aron i glavari Izraelovi po njihovim porodicama i po domu očeva njihovih,

47 od trideset godina starosti pa navise do pedeset godina starosti, sve koji su ušli da izvrše službu posluživanja i službu prenošenja u Šatoru sastanka;

48 i baš svih pobrojanih je bilo osam tisuća pet stotina i osamdeset.

49 prema zapovijedi GOSPODNJOJ bili su pobrojani po ruci Mojsijevoj svatko prema svojoj službi i prema onome što je prenosio. Tako su bili pobrojani kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

POGLAVLJE 5

Nečisti narod

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Zapovjedi sinovima Izraelo-

vima da iz tabora odstrane svakoga gubavca, svakoga koji ima izljev i svakoga koji se okalja mrtvim tijelom.

3 I muške i ženske odstranite, izvan tabora ih istjerajte da ne oskvrnu svoje tabore usred kojih ja prebivam."

4 I sinovi Izraelovi su tako učinili te su ih odstranili iz tabora. Kako je GOSPOD rekao Mojsiju, tako su sinovi Izraelovi učinili.

5 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

6 "Kaži sinovima Izraelovima: kad koji čovjek ili žena počini bilo kakav grijeh koji čovjek čini, čini prijestup protiv GOSPODA, i ta osoba bude kriva;

7 onda neka priznaju svoj grijeh koji su počinili te neka nadoknadi svoj prijestup u cijelosti pa doda k tome petinu i podari je onome protiv koga je prestupio.

8 No ako čovjek nema rođaka kome bi se nadoknadio prijestup, neka prijestup bude nadoknađen GOSPODU i to za svećenika, izuzimajući ovna za pomirenja kojim će biti obavljeno pomirenje za njega.

9 I svaki prinos od onoga što je sveto za sinove Izraelove što ih donose svećeniku, neka bude njegov.

10 I svakome čovjeku neka ono što je posvećeno bude njegovo; a sve što netko daje svećeniku, neka to bude njegovo."

11 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

12 "Kaži sinovima Izraelovima i reci im: Ako nekome žena pođe stranputicom te počini prijestup protiv njega,

13 i netko s njom legne puteno, ali to ostane sakriveno očima njezina muža i ostane neotkriveno te bude oskvrnuta i protiv nje ne

bude svjedoka, niti ona ne bude uhvaćena u tom činu;

14 no njega obuzme duh ljubomore i on bude ljubomorani na svoju ženu, a ona se oskvrnula; ili ako ga obuzme duh ljubomore te postane ljubomorani na svoju ženu, iako se ona nije oskvrnula

15 onda neka taj čovjek dovede svoju ženu svećeniku. Neka za nju donese prinos njezin: desetinu efe ječmenog brašna. Neka po njemu ne polijeva ulja niti na nju stavlja tamjana, jer to je prinos za ljubomoru, prinos za spomen koji podsjeća na nepravdu.

16 Neka svećenik privede nju i postavi je pred GOSPODA.

17 Zatim neka svećenik uzme svetu vodu u zemljanu posudu i neka svećenik uzme od prašine što je na podu Šatora te je stavi u vodu.

18 A svećenik neka postavi ženu pred GOSPODA, neka otkrije ženinu glavu, a u njezine ruke stavi prinosnicu za spomen, koja je prinos za ljubomoru, a svećenik neka drži u ruci svojoj vodu gorčine što donosi prokletstvo.

19 Zatim neka je svećenik zakune i kaže toj ženi: 'Ako nikad čovjek nije s tobom legao te ako nisi pošla stranputicom u nečistoću s drugom, osim tvoga muža, budi pošteđena od ove vode gorčine što donosi prokletstvo!

20 Ali ako si išla stranputicom k drugom osim k svome mužu te si se oskvrnula; i neki je čovjek osim tvoga muža legao s tobom.'

21 Tada neka svećenik zakune ženu ovom kletvom prokletstva te neka svećenik kaže ženi: 'GOSPOD te učinio prokletstvom i kletvom među tvojim narodom, kad je GOSPOD učinio da ti istrune bedro i da ti se utroba nadme!

22 I neka ova voda koja donosi

prokletstvo uđe u tvoja crijeva da ti se utroba nadme, a bedro istrune!' A žena neka kaže: 'Amen! Amen!'

23 Zatim neka ta prokletstva svećenik zapiše u knjigu te neka *ih* ispere s vodom gorčine.

24 Tada neka ženu napoji vodom gorčine što donosi prokletstvo, a voda što donosi prokletstvo neka u nju uđe i *postane* gorka.

25 Zatim neka svećenik uzme iz ženine ruke prinos za ljubomoru te neka maše prinosom pred GOSPODOM i prinese je na žrtvenik.

26 I svećenik neka uzme pregršt od prinosa *kao* spomen njezin te neka to spali na žrtveniku. Poslije toga neka ženu napoji vodom.

27 A kad je napoji vodom, tada će se dogoditi, bude li ona oskvrnuta pošto je počinila prijestup protiv svoga muža, da će voda koja donosi prokletstvo ući u nju i *postati* gorkom; a njezina će se utroba naduti, a bedro njezino istrnuti, i ta žena će postati prokletstvom između svog naroda.

28 A ako žena ne bude oskvrnuta nego čista, tada će biti pošteđena i začet će sjeme.

29 To je zakon za ljubomoru, kad žena pođe stranputicom *k drugom* osim k svome mužu i oskvrne se;

30 ili kad ga obuzme duh ljubomore te on postane ljubomoran na svoju ženu. Tada neka postavi tu ženu pred GOSPODA, a svećenik neka nad njom provede sav ovaj zakon.

31 Tada neka je muž nedužan za nepravdu, a ta žena neka snosi svoju nepravdu."

POGLAVLJE 6 Nazirejski zavjet

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

2 "Kaži sinovima Izraelovima i

reci im: 'Kad se bilo čovjek ili žena odvoji da položi nazirejski zavjet te se odvoji za GOSPODA,

3 neka se odvoji od vina i od žestokog pića. Neka ne pije ni vinskog octa niti octa od žestokog pića, ni neka ne pije nikakvoga soka od grožđa, ni neka ne jede ni svježe ni suho grožđe.

4 Sve vrijeme svoga odvojenja neka ne jede ništa što rađa vinova loza, od koštica do komine.'

5 Sve dane njegovog zavjeta odvojenja, neka britva ne prelazi preko njegove glave; sve dok se ne navrše dani u kojima se odvojio za GOSPODA, neka bude svet i neka pusti uvojke kose na glavi da rastu.

6 U sve dane kad se odvojio za GOSPODA neka se ne primiče k mrtvom tijelu.

7 Neka se ne onečišćuje ni zbog svoga oca, ni zbog svoje majke, ni zbog svoga brata ili zbog svoje sestre, kad umru, zato što na glavi svojoj *nosi* posvećenje svoga Boga.

8 Sve dane svoga odvojenja on je svet GOSPODU.

9 Umre li netko jako iznenada pokraj njega te onečisti posvećenje glave njegove, tada neka obrije svoju glavu na dan svoga očišćenja, neka je obrije sedmoga dana.

10 A osmoga dana neka donese k svećeniku, na vrata Šatora sastanka, dvije grlice ili dva mlada goluba.

11 I svećenik neka prinese jedno za žrtvu za grijeh, a drugo za žrtvu paljenicu, zatim neka obavi pomirenje za njega jer je sagriješio uz mrtvaca te neka toga dana posveti svoju glavu;

12 i neka posveti GOSPODU dane svoga odvojenja; neka donese janca u prvoj godini za žrtvu za prijestup. No dani što su bili prije bit će izgubljeni, zato što je njego-

vo odvojenje bilo oskvrnjeno.

13 Ovo *je* zakon za nazirejce: kad se dani njegovog odvojenja navršše, neka ga dovedu na ulaz Šatora sastanka.

14 Neka prinese svoj prinos GOSPODU: jedno muško janje u prvoj godini bez mane za žrtvu paljenicu; jedno žensko janje u prvoj godini, bez mane, za žrtvu za grijeh; i jednoga ovna, bez mane, za žrtvu pomirnicu;

15 zatim košaru beskvasnih kruhova, pogača od finog brašna, zamiješana s uljem i kolača od beskvasnih kruhova, namazanih uljem, s njihovim jestivim žrtvama i žrtvama ljevanicama.

16 A svećenik neka *ih* donese pred GOSPODA te neka prinese njegovu žrtvu za grijeh i njegovu žrtvu paljenicu.

17 Zatim neka prinese ovna GOSPODU *kao* žrtvu pomirnicu s košarom beskvasnih kruhova. A svećenik neka prinese i njegovu jestivu žrtvu i njegovu žrtvu ljevanicu.

18 Onda neka Nazirej obrije svoju posvećenu glavu *na* ulazu Šatora sastanka i neka uzme kosu sa glave svoga odvojenja te neka je stavi u oganj koji *je* ispod žrtve pomirnice.

19 Zatim neka svećenik uzme kuhanu plečku ovna, jednu beskvasnu pogaču iz košare i jedan beskvasni kolač i stavi *to* na ruke Nazireju nakon što je *kosa* odvojenja obrijana.

20 A svećenik neka maše njome za žrtvu mahalicu pred GOSPODOM. To *je* sveto za svećenika, uz grudi mahanja i plečke podizanja. Poslije toga Nazirej može piti vino."

21 Ovo *je* zakon za nazirejca koji se je zakleo i njegovog prinosa GOSPODU za njegovo odvojenje, osim onoga što bi dala njegova

ruka. Prema zavjetu kojim se zavjetovao, tako mora učiniti po zakonu svog odvojenja.

22 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

23 "Kaži Aronu i njegovim sinovima govoreći: 'Ovako blagoslivljajte sinove Izraelove govoreći im:

24 GOSPOD neka te blagoslovi i neka te čuva!

25 GOSPOD neka te obasja licem svojim i bude ti milostiv!

26 GOSPOD neka podigne lice svoje na tebe i podari ti mir!"

27 I neka stavljaju moje ime nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati."

POGLAVLJE 7

Prinosi za posvećenje Šatora

1 I dogodilo se, u onaj dan kad je Mojsije završio podizanje Šatora i *kad* ga je pomazao i posvetio ga sa svim njegovim posuđem, isto tako i žrtvenik i sve njegovo posuđe, te ih pomazao i posvetio ih,

2 da su knezovi Izraelovi, poglavari domova očeva svojih, koji *su* bili knezovi plemenski te su bili nad onima koji su bili pobrojani, prinosili;

3 i doveli su svoje prinose pred GOSPODA: šesteri pokrivena kola i dvanaest volova, *po* jedna kola za dvojicu knezova i *po* vola za svakoga pojedinoga. I doveli su ih pred Šator.

4 Tada je GOSPOD progovorio Mojsiju govoreći:

5 "Primi *to* od njih da mogu izvršiti službu glede Šatora sastanka; zatim to podari Levitima, svakome prema njegovoj službi."

6 I Mojsije je uzeo kola i volove pa ih je dao Levitima.

7 Dvoja kola i četiri vola dao je sinovima Geršonovim prema njihovoj službi,

8 a četvera kola i osam volova

dao je sinovima Merarijevim prema njihovoj službi, pod rukom Itamara, sina svećenika Arona.

9 No sinovima Kohatovim nije dao ništa, zato što je služba za Svetište koja je pripadala njima *bila da* nose na svojim ramenima.

10 Tada su knezovi prinijeli za posvećenje žrtvenika na dan kad je bio pomazan. Čak su i knezovi prinosili svoje prinose pred žrtvenik.

11 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Neka prinose svoje prinose, svaki knez na svoj dan za posvećenje žrtvenika!"

12 A onaj koji je svoj prinos prinio prvoga dana bio je Nahšon, sin Aminadabov, iz plemena Judina.

13 I njegov je prinos *bio*: jedan srebrni pladanj, čija težina je *bila* sto trideset *šekela* i jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema *šekelu* svetišta; oboje je *bilo* puno finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu.

14 *Zatim* jedna zlatna žlica od deset *šekela* puna kâda;

15 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

16 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

17 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je *bio* prinos Nahšona, Aminadabova sina.

18 Drugoga dana prinosio je Netanel, sin Zuarov, knez Isakarovaca.

19 Za svoj prinos prinio je: jedan srebrni pladanj, čija težina je *bila* sto trideset *šekela*, jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema *šekelu* svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

20 jednu zlatnu žlicu od deset *šekela* punu kâda;

21 jednog junca, jednoga ovna, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

22 jednog jarića za žrtvu za grijeh,

23 a za prinos za žrtvu pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je *bio* prinos Netanela, Zuarova sina.

24 Trećega dana *prinosio je* Eliab, sin Helonov, knez sinova Zebulunovih.

25 Njegov je prinos *bio*: jedan srebrni pladanj, čija težina je *bila* sto trideset *šekela* i jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema *šekelu* svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

26 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

27 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

28 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

29 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je *bio* prinos Eliaba, Helonova sina.

30 Četvrtog dana *prinosio je* Elizur, sin Šedeurov, knez sinova Rubenovih.

31 Njegov je prinos *bio*: jedan srebrni pladanj težine sto trideset *šekela*, jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema *šekelu* svetišta; oboje pune finog brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

32 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

33 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

34 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

35 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To

je bio prinos Elizura, Šedeurova sina.

36 Petoga dana *prinosio je* Šelumiel, sin Zurišadajev, knez sinova Šimunovih.

37 Njegov *je* prinos *bio*: jedan srebrni pladanj, čija težina *je bila* sto trideset *šekela*, jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

38 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

39 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

40 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

41 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraća i pet janjaca u prvoj godini. To *je bio* prinos Šelumielu, Zurišadajeva sina.

42 Šestoga dana *prinosio je* Eljasaf, sin Deulov, knez sinova Gadovih.

43 Njegov *je* prinos *bio*: jedan srebrni pladanj težine sto trideset *šekela*, jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješanog s uljem, za jestivu žrtvu;

44 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

45 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

46 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

47 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraća i pet janjaca u prvoj godini. To *je bio* prinos Eljasafa, Deulova sina.

48 Sedmoga dana *prinosio je* Elišama, sin Amihudov, knez sinova Efrajimovih.

49 Njegov *je* prinos *bio*: jedan srebrni pladanj, čija težina *je bila*

sto trideset *šekela* i jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

50 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

51 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu,

52 jedan jarić za žrtvu za grijeh, 53 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraća i pet janjaca u prvoj godini. To *je bio* prinos Elišama, Amihudova sina.

54 Osmoga dana *prinosio je* Gamaliel, sin Pedahzurov, knez sinova Manaševih.

55 Njegov *je* prinos *bio*: jedan srebrni pladanj težine sto trideset *šekela* i jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

56 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda;

57 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

58 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

59 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraća i pet janjaca u prvoj godini. To *je bio* prinos Gamaliela, Pedahzurova sina.

60 Devetoga dana *prinosio je* Abidan, sin Gideonijev, knez sinova Benjaminovih.

61 Njegov *je* prinos *bio*: jedan srebrni pladanj, čija težina *je bila* sto trideset *šekela* i jedna srebrna zdjela od sedamdeset *šekela*, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

62 jedna zlatna žlica od deset *šekela*, puna kâda,

63 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

64 jedan jarić za žrtvu za grijeh, 65 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je bio prinos Abidana, Gideonijeva sina.

66 Desetoga dana *prinosio je* Ahiezer, sin Amišadajev, knez sinova Danovih.

67 Njegov je prinos bio: jedan srebrni pladanj, čija težina je bila sto trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

68 jedna zlatna žlica od deset šekela puna kâda;

69 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

70 jedan jarić za žrtvu za grijeh, 71 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je bio prinos Ahiezera, Amišadajeva sina.

72 Jedanaestoga dana *prinosio je* Pagieli, sin Okranov, knez sinova Ašerovih.

73 Njegov je prinos bio: jedan srebrni pladanj, čija težina je bila sto trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

74 jedna zlatna žlica od deset šekela, puna kâda;

75 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

76 jedan jarić za žrtvu za grijeh,

77 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini.

To je bio prinos Pagiela, Okranova sina.

78 Dvanaestoga dana *prinosio je* Ahira, sin Enanov, knez sinova Naftalijevih.

79 Njegov je prinos bio: jedan srebrni pladanj, čija težina je bila sto trideset šekela i jedna srebrna zdjela od sedamdeset šekela, prema šekelu svetišta; oboje puni finoga brašna, zamiješana s uljem, za jestivu žrtvu;

80 jedna zlatna žlica od deset šekela puna kâda;

81 jedan junac, jedan ovan, jedno janje u prvoj godini, za žrtvu paljenicu;

82 jedan jarić za žrtvu za grijeh, 83 a za prinos od žrtve pomirnice: dva vola, pet ovnova, pet jaraca i pet janjaca u prvoj godini. To je bio prinos Ahire, Enanova sina.

84 To je bilo posvećenje žrtvenika od knezova Izraelovih na dan kad je bio pomazan: dvanaest srebrnih pladnja, dvanaest srebrnih zdjela i dvanaest zlatnih žlica.

85 Svaki srebrni pladanj težilo je sto trideset šekela; svaka zdjela sedamdeset. Sve srebrno posuđe težilo je dvije tisuće i četiri stotine šekela, prema šekelu svetišta.

86 Zlatnih žlica, punih kâda, bilo je dvanaest, svaka žlica težila je deset šekela, prema šekelu svetišta. Svega zlata u žlicama bilo je sto dvadeset šekela.

87 Svih goveda za žrtve paljenice bilo je dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest janjaca u prvoj godini, s njihovim jestivim žrtvama, a za žrtvu za grijeh dvanaest jarića.

88 A svih goveda za prinos od žrtava pomirnica bilo je dvadeset i četiri junaca, šezdeset ovnova, šezdeset jaraca i šezdeset janjaca u prvoj godini. To je bilo posvećenje žrtvenika nakon što je bio

pomazan.

89 A kad je Mojsije ulazio u Šator sastanka da razgovara s Njim, tada je čuo glas kako mu govori odozgo s Sjedišta milosrđa koje *je bilo* na Kovčegu svjedočanstva, između dva kerubina. Tako mu je govorio.

POGLAVLJE 8 Sedami svjetiljki i očišćenje Levita

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Govori Aronu i reci mu: 'Kad budeš palio svjetiljke, neka sedam svjetiljki svijetli ispred svijecnjaka.' "

3 I Aron je učinio tako: zapalio je svjetiljke ispred svijecnjaka, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

4 A sama izrada svijecnjaka bila je od kovanog zlata; od njegova drška do njegovih cvjetova, *bila je skovana*. Prema uzorku koga je GOSPOD pokazao Mojsiju, tako je napravio svijecnjak.

5 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

6 "Uzmi Levite između sinova Izraelovih i očisti ih!

7 Ovako s njima postupi da ih očistiš: poškropi na njih vodu očišćenja; a oni neka se obriju po svemu svome tijelu, i neka operu svoju odjeću i *tako će se očistiti*.

8 Zatim neka uzme jednog junca s njegovom jestivom žrtvom, *i to* od finoga brašna, zamiješana s uljem. A ti uzmi drugoga junca za žrtvu za grijeh.

9 Zatim dovedi Levite pred Šator sastanka i skupi svu zajednicu sinova Izraelovih.

10 Tada dovedi Levite pred GOSPODA pa neka sinovi Izraelovi stave svoje ruke na Levite.

11 Onda neka Aron prinese Levite pred GOSPODA, *kao* prinos

sinova Izraelovih tako da mogu provoditi službu GOSPODNJU.

12 Neka zatim Leviti polože svoje ruke na glave juncima; onda jednoga prinesi *kao* žrtvu za grijeh, a drugoga *kao* žrtvu paljenicu GOSPODU, da se obavi pomirenje za Levite.

13 Zatim postavi Levite pred Arona i pred njegove sinove te ih prenesi *kao* prinos GOSPODU.

14 Tako ćeš odvojiti Levite između sinova Izraelovih te će Leviti biti moji.

15 A nakon toga neka Leviti uđu da obavljaju službu glede Šatora sastanka, te ih očisti i prinesi ih *kao* prinos.

16 Jer *su* oni meni potpuno darovani između sinova Izraelovih; njih sam sebi uzeo umjesto onih koji otvaraju svaku utrobu, *baš umjesto* prvorodenaca od svih sinova Izraelovih.

17 Jer svaki prvorodenac od sinova Izraelovih, *i* čovjek i životinja, moji *su*; sebi sam ih posvetio na dan kad sam pobio sve prvorodence u zemlji egipatskoj.

18 Tako sam uzeo Levite umjesto svih prvorodenca sinova Izraelovih.

19 I predao sam Levite između sinova Izraelovih kao dar Aronu i njegovim sinovima da sinovi Izraelovi izvršavaju službu u Šatoru sastanka te da obavljaju pomirenje za sinove Izraelove, tako da nikakva pošast ne bude među sinovima Izraelovim kad se sinovi Izraelovi približe Svetištu."

20 I Mojsije i Aron i sva zajednica sinova Izraelovih učinili su tako s Levitima; prema svemu što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju u vezi Levita, tako su im sinovi Izraelovi učinili.

21 I Leviti su se očistili i oprali svoju odjeću te ih je Aron prinio

kao prinos pred GOSPODA, a Aron je za njih obavio pomirenje da ih očisti.

22 I nakon toga Leviti su ušli u svoju službu u Šator sastanka, pred Aronom i pred njegovim sinovima. Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju u vezi Levita, tako su njima učinili.

23 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

24 "Ovo je ono što *se tiče* Levita: od dvadeset i pet godina starosti pa naviše neka ulaze da bi izvršavali službu glede Šatora sastanka.

25 A u dobi od pedeset godina, neka prestanu izvršavati službu *svoju* i neka više ne služe.

26 Ali neka poslužuju sa svojom braćom u Šatoru sastanka, izvršavajući dužnost, a da ne obavljaju službu. Tako učini Levitima u vezi njihove dužnosti!"

POGLAVLJE 9 Slavljenje Pashe

1 Zatim je GOSPOD progovorio Mojsiju u Sinajskoj pustinji, prvoga mjeseca druge godine nakon što su izašli iz zemlje egipatske, govoreći:

2 "Neka sinovi Izraelovi svetkuju Pashu u njezino određeno vrijeme.

3 Četrnaestoga dana ovoga mjeseca u suton svetkujte je u njezino određeno vrijeme; prema svim njezinim obredima i prema svim njezinim ceremonijama, svetkujte je."

4 Zatim je Mojsije rekao sinovima Izraelovima da trebaju svetkovati Pashu.

5 I oni su svetkovali Pashu četrnaestoga dana prvog mjeseca, u suton, u Sinajskoj pustinji. Prema svemu što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su sinovi Izraelovi učinili.

6 A bilo je nekih ljudi koji su bili okaljani mrtvim tijelom nekog čo-

vjeka; oni nisu mogli svetkovati Pashu toga dana pa su došli pred Mojsija i pred Arona na taj dan

7 pa su mu ti ljudi rekli: "Mi smo se okaljali mrtvim tijelom čovjeka; zbog čega nam je uskraćeno prinositi prinos GOSPODU u njezino određeno vrijeme između sinova Izraelovih?"

8 Nato im je Mojsije rekao: "Ostanite mirni da čujem što će GOSPOD zapovjediti u vezi vas."

9 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

10 "Kaži sinovima Izraelovima govoreći: 'Kad se netko od vas ili vaših potomaka onečisti mrtvim tijelom ili je na dalekom putu, neka ipak svetkuje Pashu GOSPODU.

11 Četrnaestog dana drugoga mjeseca u suton, neka je svetkuju i neka je jedu s beskvasnim kruhom i gorkim *biljem*.

12 Neka ništa od nje ne ostavlja ju do jutra; neka ni jedne kosti na njoj ne prelome. Neka je svetkuju prema svim uredbama Pashe.

13 Ali čovjek koji je čist, i nije na putovanju pa izbjegava svetkovati Pashu, neka se takva osoba istrijebi iz svoga naroda. Zato što nije donio GOSPODU prinos u njezino određeno vrijeme, taj čovjek neka snosi svoj grijeh.

14 Ako među vama boravi tuđinac i svetkuje Pashu GOSPODU, prema uredbama Pashe i prema običajima njezinim, tako neka čini. Neka vam bude jedna uredba, i za tuđinca i za one koji su rođeni u zemlji."

Oblak prekriva Šator

15 A na dan kad je podignut Šator, oblak je prekrio Šator, *nazvan* Šator svjedočanstva. Od večeri je stajao nad Šatorom u obliku ognja, sve do jutra.

16 Tako je bilo uvijek: oblak ga je prekrivao *danju*, a oblak ognja noću.

17 A kad bi se oblak digao sa Šatora, tada nakon toga sinovi Izraelovi bi krenuli na put. A na mjestu gdje bi oblak stao, ondje bi sinovi Izraelovi razapeli šatore.

18 Na zapovijed GOSPODNJU sinovi Izraelovi su kretali na put i na GOSPODNJU zapovijed su logorovali. Tako dugo kako bi oblak stajao nad Šatorom odmarali bi u svojim šatorima.

19 A kad bi oblak ostao mnogo dana nad Šatorom, tada bi sinovi Izraelovi izvršavali GOSPODNJI nalog i ne bi krenuli na put.

20 A *tako* je bilo, kad bi oblak ostao nad Šatorom nekoliko dana, prema GOSPODNJOJ zapovijedi, ostali bi u svojim šatorima, i prema GOSPODNJOJ zapovijedi krenuli na put.

21 I *tako* je bilo, kad bi oblak ostao od večeri do jutra, i kad bi se ujutro digao, tada bi krenuli na put. Bilo *to* danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni bi krenuli na put.

22 Ili *bilo to* dva dana ili mjesec ili godinu, dok bi oblak ostao nad Šatorom, ostajući nad njime, sinovi Izraelovi su ostali u svojim šatorima, i nisu krenuli na put, no čim bi se digao, oni bi krenuli na put.

23 Po zapovijedi GOSPODNJOJ odmarali su u šatorima i po zapovijedi GOSPODNJOJ kretali su na put. Držali su se GOSPODNJEG naloga, po zapovijedi GOSPODNJOJ *predanoj* po ruci Mojsijevoj.

POGLAVLJE 10 Srebrna truba

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Napravi sebi dvije trube od srebra; od jednog komada ih napravi da ih možeš koristiti za sa-

zivanje zajednice i za pokretanje tabora.

3 A kad se u njih zatrubi, neka se sva zajednica skupi k tebi na ulaz u Šator sastanka.

4 Ako li se zatrubi u *samo* jednu *trubu*, tada neka se k tebi skupe knezovi *koji su* poglavari tisuća Izraelovih.

5 Kad zatrubite za uzbunu, neka tabori koji leže na istočnoj strani krenu naprijed.

6 Kad zatrubite za uzbunu po drugi put, neka krenu tabori koji leže s južne strane: neka zatrube za uzbunu da oni krenu.

7 A kad zajednicu skupljate, zatrubite ali bez zvuka za uzbunu.

8 Neka u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka vam to bude vječna uredba kroz vaše naraštaje.

9 A kad u svojoj zemlji pođete u rat protiv neprijatelja koji vas tlači, zatrubite na trube za uzbunu, i GOSPOD, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete spašeni od svojih neprijatelja.

10 Isto tako u dane svoga veselja i svojih svećanih dana i početke mjeseca trubite u trube nad svojim žrtvama paljenicama i nad svojim prinosima za žrtve pomirnice. Neka to za vas bude spomen pred Bogom vašim. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

11 I dogodilo se, dvadesetog dana drugoga mjeseca, druge godine da se je podigao oblak od Šatora svjedočanstva.

12 Tada su sinovi Izraelovi krenuli na svoje putovanje iz Sinajske pustinje. Oblak je počnuo u pustinji Paranu.

13 Tako su prvi put krenuli na putovanje prema GOSPODNJOJ zapovijedi *predanoj* po ruci Mojsijevoj.

14 Prva je krenula zastava tabora Judinih sinova prema svojim vojskama. Nad njihovom vojskom

bio je Nahšon, sin Aminadabov;

15 nad vojskom plemena sinova Isakarovih *bio je* Netanel, sin Zuarov,

16 a nad vojskom plemena sinova Zebulunovih *bio je* Eliab, sin Helonov.

17 Zatim je Šator bio rastavljen pa su sinovi Geršonovi i sinovi Merarijevi krenuli dalje, noseći Šator.

18 Zatim je krenula naprijed zastava tabora Rubenova prema svojim vojskama. Nad njihovom vojskom *bio je* Elizur, sin Sdeurov;

19 a nad vojskom plemena sinova Šimunovih *bio je* Šelumiel, sin Zurišadajev;

20 i nad vojskom plemena sinova Gadovih *bio je* Elijasaf, sin Deuelov.

21 Zatim su krenuli naprijed Kohatovci noseći svetište. A ostali su podignuli Šator prije njihova dolaska.

22 Onda je krenula naprijed zastava tabora sinova Efrajimovih prema svojim vojskama. Nad njihovom vojskom *bio je* Elišama, sin Amihudov,

23 a nad vojskom plemena sinova Manaševih *bio je* Gamaliel, sin Pedahzurov;

24 i nad vojskom plemena sinova Benjaminovih *bio je* Abidan, sin Gideonijev.

25 A zastava tabora sinovih Danovih *koja je bila* zalaznica za sve tabore krenula je naprijed, prema svojim vojskama. Nad njihovom vojskom *bio je* Ahiezer, sin Amišadajev.

26 A nad vojskom plemena sinova Ašerovih *bio je* Pagieli, sin Okranov;

27 a nad vojskom plemena sinova Naftalijevih *bio je* Ahira, sin Enanov.

28 Takav je *bio red* putovanja si-

nova Izraelovih prema svojim vojskama kada su kretali naprijed.

29 A Mojsije je rekao Hobabu, sinu Midijanca Reuela, Mojsijeva tasta: "Mi smo krenuli na putovanje na mjesto o kojem je GOSPOD rekao: 'Dat ću vam ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti činiti, jer je GOSPOD govorio dobro za Izrael."

30 A on mu je odgovorio: "Ne idem nego se ja vraćam u svoju zemlju; k svome rodu."

31 Nato je rekao: "Molim te, ne ostavljaj nas! Budući da znaš kako da se utaborimo u pustinji, ti ćeš nam biti kao oči.

32 I dogodit će se, ako pođeš s nama, da, dogodit će se, da ćemo onu istu dobrotu koju će nama GOSPOD učiniti, i mi učiniti tebi."

33 Zatim su otišli od GOSPOD-NJE gore tri dana puta. I kovčeg saveza GOSPODNJEG išao je pred njima ta tri dana puta da im potraži mjesto odmora.

34 A oblak GOSPODNJI *bio je* nad njima danju, kad su kretali iz tabora.

35 I dogodilo se, kad je Kovčeg krenuo naprijed, da je Mojsije rekao: "Ustani, GOSPODE! Neka se neprijatelji tvoji rasprše! Neka oni koji tebe mrže bježe pred tobom!"

36 A kad je počivao, rekao je: "Vrati se, GOSPODE k mnogim tisućama Izraelovim!"

POGLAVLJE 11 Narod se žali

1 A kad se narod počeo žaliti, to se zamjerilo GOSPODU. I GOSPOD je to čuo, te je planula srdžba njegova te je oganj GOSPODNJI planuo među njima i proždri one koji su bili na krajnjem dijelu tabora.

2 I narod je zavapio Mojsiju te kad se Mojsije pomolio GOSPO-

DU, oganj se ugasio.

3 Prozvao je to mjesto imenom Tabera, zato što je oganj GOSPODNI planuo među njima.

4 A to mješovito mnoštvo koje *je bilo* među njima obuzela je požuda. A sinovi Izraelovi su ponovo i zaplakali i rekli: "Tko će nam dati meso da se najedemo?"

5 Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krstavaca, dinje, poriluka, luka i češnjaka.

6 No sada nam duša vene; nema ničega, osim te mane, *pred* našim očima."

7 Mana *je bila* kao zrno korijandra i njezina boja kao boja bdelija.

8 I narod je išao naokolo i skupljao je, a onda je mljeo u mlinovima ili stupao u stupi. Zatim *ju* je pekao u tavama i od nje pravio kolače. A okus joj je bio kao okus svježeg ulja.

9 I kad bi se noću spuštala rosa po taboru, *i* mana bi pala na njega.

10 Tada je Mojsije čuo narod kako plače po svojim porodicama, svatko na ulazu u svoj šator. I srdžba GOSPODNJA silno je planula. Mojsiju se *to* također nije svidjelo.

11 I Mojsije je rekao GOSPODU: "Zašto tlačiš slugu svoga? Zašto nisam našao naklonost u tvojim očima kad si na mene položio teret svega ovog naroda?"

12 Zar sam ja začeo sav ovaj narod? Zar sam ga ja rodio, da mi ti kažeš: 'Nosi ga u svome naručju, kao što brižni otac nosi dojenčce, u zemlju za koju si se ti zakleo očevima njihovim?'

13 Odakle meni meso da ga dam svemu ovom narodu? Jer mi se jadaju govoreći: 'Daj nam mesa da se najedemo!'

14 Ja sâm ne mogu nositi sav ovaj narod zato što *je to* preteško za mene.

15 Ako ćeš ovako sa mnom postupati, ubij me radije, molim te, ako sam našao naklonost u tvojim očima, da ne gledam svoga jada."

16 Onda je GOSPOD rekao Mojsiju: "Skupi mi sedamdeset muškaraca od starješina Izraelovih za koje znaš da su starješine narodu i službenici nad njima. I dovedi ih u Šator sastanka da mogu ondje stajati s tobom.

17 Ja ću sići i ondje s tobom razgovarati; i uzet ću od duha koji *je* nad tobom i stavit ću *ga* nad njih. I oni će s tobom nositi teret naroda tako da *ga* ne nosiš ti sâm.

18 Zatim reci narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete meso, jer ste plakali u uši GOSPODU govoreći: 'Tko će nam dati meso da se najedemo? Jer nam *je bilo* dobro u Egiptu.' Stoga će vam GOSPOD dati meso i jest ćete.

19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana,

20 nego čak cijeli mjesec, sve dok vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se, zato što ste prezreli GOSPODA koji *je* među vama, i plakali ste pred njim govoreći: 'Zašto smo izašli iz Egipta?' "

21 I Mojsije je rekao: "Naroda među kojem *sam* ja, *ima* šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Dat ću im meso da mogu jesti cijeli mjesec.'

22 Može li se za njih naklati stada i krda da im bude dosta? Mogu li se za njih skupiti sve ribe iz mora da im bude dosta?"

23 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Zar je ruka GOSPODNJA postala prekratka? Sad ćeš vidjeti hoće li ti se moja riječ ostvariti ili neće."

24 I Mojsije je izašao i rekao narodu riječi GOSPODNJE. Onda je skupio sedamdeset muškaraca od

narodnih starješina i postavio ih unaokolo Šatora.

25 A GOSPOD je sišao u oblaku i počeo s njim govoriti. Zatim je uzeo od duha koji *je bio* na njemu i podario *ga* onoj sedamdesetorici starješina. I dogodilo se *da* kad je duh počnuo nad njima, počeli su prorokovati, i nisu prestali.

26 A dvojica *od* muškaraca su ostali u taboru. Jednome *je bilo* ime Eldad, a ime drugome Medad. Duh *je i* nad njima počnuo, a oni *su bili* od onih koji su bili upisani, ali nisu otišli u Šator te su počeli prorokovati u taboru.

27 I neki je mladić otrčao te javio Mojsiju i rekao: "Eldad i Medad prorokuju u taboru!"

28 A Jošua, sin Nunov, sluga Mojsijev, *jedan* od njegovih mladića, odgovorio je i rekao: "Mojsije, gospodaru moj, zabrani im!"

29 Tada mu je Mojsije odgovorio: "Zar si zavidan radi mene? Daj Bože, da bi sav narod GOSPODNI bio prorok te da bi GOSPOD nad njih stavio svoga duha!"

30 Zatim se Mojsije povukao u tabor, on i starješine Izraelove.

31 Tada je zapuhao vjetar od GOSPODA i nanio prepelice od mora i posuo *ih* po taboru, na dan puta na jednu stranu i na dan puta s druge strane unaokolo tabora, na dva lakta *visine* iznad lica zemlje.

32 A narod *je* ustao te *je* toga cijeloga dana i *tu* cijelu noć i cijeli sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko *je* skupio najmanje, skupio *je* deset homera. Zatim su *ih* za sebe razastrili oko tabora.

33 Dok *je* meso još bilo među njihovim zubima, još *ga* nisu prožvakali, planuo *je* gnjev GOSPODNI protiv naroda: i GOSPOD *je* udario narod jako strašnom pošasti.

34 A ono *je* mjesto nazvao Kibrothataava, jer su ondje pokopali

ljude koji su se polakomili.

35 A narod *je* krenuo na put iz Kibrothataave u Hazerot. I ostali su u Hazerotu.

POGLAVLJE 12 Mirjam i Aron protive se Mojsiju

1 A Mirjam i Aron počeli su govoriti protiv Mojsija zbog žene Etiopljanke kojom se oženio; jer *je* oženio jednu ženu Etiopljanku.

2 I rekli su: "Zar *je* GOSPOD doista govorio samo po Mojsiju? Nije li govorio i po nama?" A GOSPOD *je to* čuo.

3 (A Mojsije *je bio* veoma krotak čovjek, iznad svih ljudi koji *su bili* pred licem zemlje.)

4 I odmah *je* GOSPOD rekao Mojsiju, i Aronu i Mirjam: "Dođite vas troje u Šator sastanka." I njih troje *je* otišlo.

5 A GOSPOD *je* sišao u stupu od oblaka i stao *na* ulazu u Šator te pozvao Arona i Mirjam. I njih dvoje *je* istupilo naprijed.

6 A on *je* rekao: "Čujte riječi moje: Nađe li se među vama prorok, *ja* GOSPOD njemu se objavljujem u viđenju *i* u snu mu progovaram.

7 *Ali* nije tako sa slugom mojim Mojsijem koji *je* vjeran u svoj kući mojoj.

8 Iz usta u usta s njim *ja* govorim, otvoreno, a ne u zagonetkama, i obliče GOSPODNJE on će gledati. Zašto se onda niste bojali govoriti protiv sluga moga Mojsija?"

9 I srdžba *je* GOSODNJA planula na njih, te *je* on otišao.

10 I oblak *je* odstupio od Šatora, i gle, Mirjam *je* ogubavila, *pobijeljena* kao snijeg. I Aron *je* pogledao prema Mirjam, i gle, *bila je* gubava.

11 Tada *je* Aron rekao Mojsiju: "Jao meni, gospodaru moj, zaklinjem te, ne svaljuj na nas grijeh

koji smo u ludosti počinili i zbog toga sagriješili.

12 Ne dopusti da ona bude kao mrtva čije je meso napola proždrtu kada izlazi iz utrobe majke svoje!"

13 Tada je Mojsije zavapio GOSPODU govoreći: "Ozdravi je sada, Bože, zaklinjem te!"

14 A GOSPOD je odgovorio Mojsiju: "Ako li otac njezin pljune u lice njeno ne bi li se trebala stidjeti sedam dana? Neka ona bude isključena iz tabora sedam dana, pa nakon toga neka bude *opet* prihvaćena."

15 Tako je Mirjam bila isključena iz tabora sedam dana. I narod nije kretao na put dok Mirjam nije *opet* bila uvedena.

16 Poslije toga narod se pokrenuo iz Hazerota i utaborio se u pustinji Paranu.

POGLAVLJE 13

Uhode poslane u Kanaan

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Pošalji ljude, da istraže zemlju Kanaansku, koju ja dajem sinovima Izraelovima; po jednoga čovjeka iz svakog plemena očeva vaših, svatko među njima *neka bude* glavar!"

3 I po GOSPODNJOJ zapovijedi Mojsije ih je poslao iz pustinje Parana. Svi ti ljudi *bili su* poglavari sinova Izraelovih.

4 A ovo *su* njihova imena: iz plemena Rubenova, Šamua, sin Zakurov;

5 iz plemena Šimunova, Šafat, sin Horijev;

6 iz plemena Judina, Kaleb, sin Jefuneov;

7 iz plemena Isakarov, Igal, sin Josipov;

8 iz plemena Efrajimova, Ošea, sin Nunov;

9 iz plemena Benjaminova, Palti, sin Rafuov;

10 iz plemena Zebulunova, Gadiel, sin Sodijev;

11 iz plemena Josipova, *naime*, iz plemena Manašeova, Gadi, sin Susijev;

12 iz plemena Danova, Amiel, sin Gemalijev;

13 iz plemena Ašerova, Setur, sin Mihaelov;

14 iz plemena Naftalijeva, Nahbi, sin Vofsijev;

15 iz plemena Gadova, Geuel, sin Makijev.

16 To *su* imena ljudi koje je Mojsije poslao da uhode zemlju. A Ošeu, sina Nunova, Mojsije je prozvao Jehošua.

17 I poslao ih je Mojsije da uhode zemlju kanaansku te im rekao: "Idite gore ovim *putem* na južnu stranu i popnite se na goru,

18 te pogledajte zemlju kakva je i narod koji u njoj živi, *je li* jak ili slab, malobrojan ili mnogobrojan!

19 I kakva *je* zemlja u kojoj žive: je li dobra ili loša; i kakvi su gradovi u kojima žive: jesu li u šatorima ili u jakim utvrdama!

20 Zatim kakva *je* zemlja: je li pretila ili mršava; ima li u njoj drveća ili nema. I odvažni budite i donesite od plodova te zemlje!" A u to vrijeme *bilo je* vrijeme ranoga grožđa.

21 Tako su uzašli da istraže zemlju od pustinje Zina do Rehoba, kako se ide u Hamat.

22 I uzašli su na jug i došli do Hebrona, gdje *su bili* Ahiman, Šešaj i Talmaj, sinovi Anakovi. (A Hebron je bio sagrađen sedam godina prije Zoana u Egiptu.)

23 Zatim su stigli do potoka u Eškolu te ondje odrezali lozu s jednim grozdom i ponesli su ga, udvoje, na motki; a *ponesli su* i od narova i od smokava.

24 To mjesto prozvalo se potok

Eškol zbog grozda koji su ondje sinovi Izraelovi odrezali.

Uhode donose izvješće

25 I vratili su se nakon četrdeset dana iz zemlje koju su istraživali.

26 Tada su otišli te došli k Mojsiju i Aronu i k svoj zajednici sinova Izraelovih u Paransku pustinji, u Kadeš. Donijeli su izvještaj njima i svoj zajednici te su im pokazali plodove zemlje.

27 Zatim su mu ispričali i rekli: "Došli smo u zemlju u koju si nas poslao i zaista njome teče med i mlijeko. I ovo je plod njezin.

28 Ali je jak narod koji prebiva u toj zemlji, gradovi su opasani zidinama i vrlo veliki. A još smo vidjeli ondje i sinove Anakove.

29 Amalečani prebivaju u južnom kraju: a Hetiti i Jebusejci i Amorejci prebivaju u gorama; a Kanaanci prebivaju uz more i po kraj obale Jordana."

30 A Kaleb je ušutkavao narod pred Mojsijem te rekao: "Krenimo smjesta i zaposjednimo je, jer smo u stanju nadvladati je!"

31 Ali ljudi što su s njim uzašli rekli su: "Nismo u stanju ići protiv tih ljudi jer su oni jači od nas."

32 I podnijeli su loš izvještaj pred sinovima Izraelovima o zemlji koju su istraživali govoreći: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo, zemlja je što jede svoje stanovnike, a sav narod što smo ga u njoj vidjeli, ljudi su krupna stasa.

33 A vidjeli smo ondje i divove, sinove Anakove, koji su nastali od divova. U našim očima izgledali smo si kao zrikavci. Tako smo izgledali i u njihovim očima."

POGLAVLJE 14

Narod se pobunio

1 Tada je sva zajednica podigla

glas svoj i zavapila. I te noći narod je plakao.

2 I svi su sinovi Izraelovi mrljali protiv Mojsija i protiv Aroana. I sva im je zajednica govorila: "Daj Bože da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili daj Bože da smo pomrli u ovoj pustinji!"

3 Zašto nas GOSPOD dovodi u tu zemlju, da padnemo od mača, tako da žene naše i djeca naša postanu plijen? Zar nam ne bi bilo bolje da se vratimo u Egipat?"

4 I jedan je drugome govorio: "Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat!"

5 Tada su Mojsije i Aron pali na lica svoja pred svim skupom zajednice sinova Izraelovih.

6 A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji su bili među onima što su istraživali zemlju, razderali su svoju odjeću.

7 Zatim su rekli svoj zajednici sinova Izraelovih govoreći: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo, izvanredno je dobra zemlja.

8 Ako mi GOSPODU omilimo, tada će nas on dovesti u tu zemlju i dati nam je. Tu zemlju u kojoj teče med i mlijeko.

9 Samo se nemojte buniti protiv GOSPODA niti se ne bojte naroda te zemlje: jer oni su zalogaj kruha za nas. Zaštita njihova ih je napustila, a s nama je GOSPOD! Ne bojte ih se!"

10 Ali je sva zajednica zatražila da ih se kamenuje. Tada se pojavila slava GOSPODNJA u Šatoru sastanka pred svim sinovima Izraelovim.

11 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Dokle će me taj narod izazivati? I koliko će već trebati da mi vjeruju zbog svih znakova koje sam pokazao među njima?"

12 Udarit ću ih kugom i razbaštiniti ih, a od tebe ću učiniti narod

veći i moćniji od njih.”

Mojsije posreduje za narod

13 Nato je Mojsije rekao GOSPODU: “Tada će Egipćani čuti *to*, (jer si ti svojom moći, izveo ovaj narod između njih).

14 I oni će *to* reći stanovnicima one zemlje. Jer su već čuli da si ti GOSPOD usred ovog naroda, da si ti GOSPOD koji se očituje licem u lice, i *da* tvoj oblak stoji nad njima i da ti ideš pred njima; danju u stupu od oblaka, a noću u stupu od ognja.

15 *A ako* sada pobiješ *sav* ovaj narod kao jednoga čovjeka, tada će narodi koji su čuli glas o tebi reći, govoreći:

16 ‘Zato što GOSPOD nije bio u stanju dovesti ovaj narod u zemlju za koju im se zakleo, stoga ih je pogubio u pustinji.’

17 I sada, zaklinjem te, neka snaga moga Gospoda bude velika, kako si rekao govoreći:

18 ‘GOSPOD je strpljiv i velik milosrđem; oprašta nepravdu i prijestup, ali *krivca* nipošto ne razrješuje, koji pohodi nepravdu očeva na djeci do trećeg i četvrtog naraštaja.’

19 Oprosti, zaklinjem te, nepravdu ovome narodu prema veličini svoga milosrđa, kao što si oprostio ovome narodu, od Egipta sve do sada.”

20 Tada je GOSPOD rekao: “Opraštam po riječi tvojoj.

21 Ali doista, *tako* ja bio živ, sva će se zemlja napuniti slave GOSPODNE,

22 zbog svih tih ljudi koji su vidjeli slavu moju i čudesa moja koja sam učinio u Egiptu i u pustinji, pa su me *ipak* dosad iskušavali deset puta i nisu poslušali glas moj.

23 Zasigurno oni neće vidjeti zemlju za koju sam se zakleo nji-

hovim očevima; niti je neće vidjeti nitko od onih koji su me izazivali.

24 No slugu svoga Kaleba, zato što je s njim drugi duh i što me je u potpunosti slijedio, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i njegovo će je sjeme zaposjesti!

25 (A Amalećani i Kanaanci prebivaju u dolini.) Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora.”

26 Zatim je rekao GOSPOD Mojsiju i Aronu govoreći:

27 “Dokle ću *podnositi* tu zlu zajednicu koja mrmlja protiv mene? Cuo sam mrmljanja sinova Izraelovih kojim oni mrmljaju protiv mene.

28 Reci im: ‘*Tako* ja bio živ, govori GOSPOD, kako ste u moje uši govorili, tako ću vam i učiniti.

29 U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: i svi vi koji ste pobrojani prema svim vašim popisima od dvadeset godina starosti pa naviše, koji ste mrmljali protiv mene.

30 Bez sumnje vi nećete ući u zemlju za koju sam se zakleo da vas u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova.

31 A vaše malene, za koje kažete da bi postali plijen, njih ću uvesti da upoznaju zemlju koju ste vi prezreli.

32 Ali *što se tiče* vas, neka vaša mrtva tijela popadaju u ovoj pustinji!

33 I vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka nose vaše bludništvo dok vam se ne istroše mrtva tijela u pustinji.

34 Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju, *baš* dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu, snosit ćete svoju nepravdu, *baš* četrdeset godina. I znat ćete što znači prekršiti moje obećanje.

35 Ja, GOSPOD, sam rekao: zasigurno ću tako postupiti s ovom zlom zajednicom koja se okupila

protiv mene. U ovoj pustinji neka budu zatrti i tu neka izginu.”

36 A oni ljudi koje je Mojsije poslao da istraže zemlju, koji su se vratili i koji su učinili da sva zajednica mrmlja protiv njega donoseći lažne glasine o zemlji;

37 baš ti ljudi koji su donijeli loš izvještaj o zemlju, umrli su od pošasti pred GOSPODOM.

38 Ali Jošua, sin Nunov i Kaleb, sin Jefuneov, *koji su bili* od onih ljudi koji su išli istražiti zemlju, ostali su živjeti.

Izrael je poražen u boju

39 Onda je Mojsije prenio te riječi svim sinovima Izraelovima i narod se jako rastužio.

40 I ustali su rano ujutro te se počeli uspinjati na vrh gore govoreći. “Evo nas *ovdje*, i uzlazimo na mjesto koje je GOSPOD obećao, jer smo sagriješili.”

41 Nato je Mojsije rekao: “Zašto vi sada prestupate zapovijed GOSPODNJU? Ali u tome nećete uspjeti.

42 Ne penjite se, jer GOSPOD nije među vama; da ne budete udareni pred vašim neprijateljima.

43 Jer su ondje pred vama Amalečani i Kanaanci te ćete pasti od mača zato što ste se okrenuli od GOSPODA i stoga GOSPOD neće biti s vama.”

44 Ali su se oni drznuli uzaći na vrh brda, iako ni Kovčeg saveza GOSPODNJEG, ni Mojsije, nisu odlazili iz tabora.

45 Tada su se spustili Amalečani i Kanaanci koji prebivaju na onome brdu te ih udarili i rastjerali ih *sve* do Horme.

POGLAVLJE 15 Zakoni o žrtvama

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 “Govori sinovima Izraelovima i reci im: ‘Kad uđete u zemlju gdje ćete obitavati, koju vam ja dajem,

3 pa budete prinosisli ognjenu žrtvu GOSPODU, žrtvu paljenicu ili žrtvu za izvršavanje zavjeta ili dragovoljnu žrtvu, ili žrtvu svećanih svetkovina, praveći tako miomiris GOSPODU, od krda ili od stada,

4 tada neka onaj koji prinosi svoj prinos GOSPODU donese jestivu žrtvu od desetine brašna zamiješana sa četvrtinom hina ulja.

5 A uz žrtvu paljenicu ili *uz* prinos pripremi četvrtinu hina vina za žrtvu ljevanicu, za svako janje.

6 Ili za ovna pripremi kao za jestivu žrtvu dvije desetine brašna zamiješana s jednom trećinom hina ulja;

7 a za žrtvu ljevanicu prinesi trećinu hina vina, za miomiris GOSPODU.

8 A kad GOSPODU pripremaš junca za žrtvu paljenicu ili za žrtvu za izvršavanje zavjeta ili žrtve pomirnice GOSPODU,

9 tada neka uz junca za jestivu žrtvu donese tri desetine brašna zamiješana s pola hina ulja,

10 a za žrtvu ljevanicu donesi pola hina vina za ognjenu žrtvu na miomiris GOSPODU.

11 Neka se tako postupi za svakoga junca ili za svakoga ovna ili za svakoga janjca, ili jarića.

12 Prema broju koliko ih pripremite, tako učinite za svako pojedino prema njihovom broju.

13 Svaki domorodac neka postupa ovako prema tom običaju, u prinošenju ognjene žrtve na miomiris GOSPODU.

14 Ako li koji tuđinac što bora-vi među vama, ili onaj koji *bude* među vama u vašim naraštajima i želi prinijeti ognjenu žrtvu na miomiris GOSPODU, kako vi radite,

tako neka i on radi.

15 *Neka je za oboje* jedna uredba i za vas iz zajednice i za tuđinca koji s *vama* boravi, uredba vječna u *sve* vaše naraštaje: kako *bude* vama, tako neka bude i tuđincu pred GOSPODOM.

16 Jedan zakon i jedan običaj neka bude za vas i za tuđinca koji s vama boravi.' "

17 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

18 "Govori sinovima Izraelovima i reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas ja dovodim

19 tada neka bude *ovako*, da kad budete jeli kruh te zemlje, prinesite žrtvu podizanicu GOSPODU.

20 Prinesite pogaču od prvine svojih tijesta za žrtvu podizanicu; kao što *prinosite* žrtvu podizanicu s gumna, tako i nju podižite.

21 Od prvine svojih tijesta davajte GOSPODU žrtvu podizanicu u *sve* vaše naraštaje.'

Zakoni o nehotičnim grijesima

22 A ako pogriješite te ne budete obdržavali sve ove zapovijedi koje je GOSPOD izrekao Mojsiju,

23 *baš* sve što vam je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsijevoj, od dana kad je GOSPOD zapovjedio *Mojsiju* pa nadalje kroz *sve* naraštaje,

24 onda neka bude *ovako*: ako je *nešto* počinjeno iz neupućenosti bez znanja zajednice, neka sva zajednica prinese jednoga mladoga junca za žrtvu paljenicu za miomiris GOSPODU s jestivom žrtvom i njegovom žrtvom ljevanicom prema običaju te jednoga jarića za žrtvu za grijeh.

25 Neka svećenik obavi pomirenje za svu zajednicu sinova Izraelovih, pa će im biti oprošteno. Bilo je to iz neupućenosti, a oni neka donesu svoj prinos, ognjenu žrtvu

GOSPODU i svoju žrtvu za grijeh pred GOSPODOM, za svoju neupućenost.

26 I bit će oprošteno svoj zajednici sinova Izraelovih, i tuđincu koji boravi među njima, pošto je sav narod *bio* neupućen.

27 A kad sagriješi bilo koja osoba iz neupućenosti, tada neka donese jednu kozu u prvoj godini za žrtvu za grijeh.

28 Neka svećenik obavi pomirenje za osobu koja je sagriješila iz neupućenosti, koja je neupućena sagriješila pred GOSPODOM. *Neka* obavi pomirenje za nju i bit će joj oprošteno.

29 Imajte jedan zakon za onoga koji sagriješi iz neupućenosti, za *oboe*, onoga koji je rođen među sinovima Izraelovim i za tuđinca koji boravi među njima.

30 Ali ona osoba koja učini *nešto* drsko, bio on domorodac ili tuđinac, taj pogrdjuje GOSPODA. Takva osoba neka se istrijebi između svoga naroda,

31 zato što je prezreo riječ GOSPODNJU i prekršio njegovu zapovijed. Neka se takva osoba potpuno istrijebi. *Neka* njegova nepravda *padne* na njega!"

Kršitelj Šabata neka se pogubi

32 I dok su sinovi Izraelovi bili u pustinji, našli su čovjeka kako skuplja granje na dan Šabata.

33 I oni koji su ga našli kako skuplja granje doveli su ga k Mojsiju i Aronu i k svoj zajednici.

34 Zatim su ga stavili u pritvor, zato što još nije bilo proglašeno što treba s njim učiniti.

35 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Toga čovjeka zasigurno treba pogubiti! Neka ga sva zajednica zaspe kamenjem izvan tabora."

36 I sva ga je zajednica izvela izvan tabora i zasula ga kamenjem

te je on poginuo, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

Rese na odjeći

37 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

38 "Govori sinovima Izraelovima i naloži im da kroz *sve* svoje naraštaja naprave rese na rubovima svojih odjeća, i da na *svaku* resu od rubova stavljaju modru vrpču.

39 Neka vam to bude kao resa da je možete pogledati i sjetiti se svih GOSPODNJIH zapovijedi da ih izvršavate. I da se ne zanosite za svojim srcem i za svojim očima, koje vas navode na blud.

40 Tako da se sjetite i izvršite sve moje zapovijedi, i tako budete sveti svome Bogu.

41 Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske da budem vaš Bog. Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš."

POGLAVLJE 16

Korahova pobuna

1 A Korah, sin Izharov, sin Kohatov, sin Levijev, pa Datan i Abiram, sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov, sinovi Rubenovi, povelili su *ljude*,

2 te ustali pred Mojsija zajedno sa stanovitim sinovima Izraelovim, dvjesto pedeset knezova skupštine, uglednih u zajednici i ljudi na glasu.

3 Oni su se skupili protiv Mojsija i protiv Arona te im rekli: "*Vi uzimate* previše za sebe, pošto je sva zajednica sveta, svatko u njoj, i GOSPOD je među njima. Zašto onda sebe uzvisujete iznad zajednice GOSPODNJE?"

4 A kad je Mojsije *to* čuo, pao je na lice svoje.

5 Zatim je rekao Korahu i svoj njegovoj družini govoreći: "Baš

sutra GOSPOD će pokazati tko je njegov i *tko je* svet, i *kome* će dopustiti da mu se približi. Baš *onoga* koga izabere tome će dopustiti da mu se približi.

6 Učinite ovo: uzmite kadio-nike svoje, Korah i sva njegova družina;

7 i sutra stavite u njih vatre i metnite kâd u njih pred GOSPODOM. I bit će *da* čovjeka koga GOSPOD izabere, taj će *biti* svet. *Vi* za sebe *uzimate* previše, vi sinovi Levijevi!"

8 Zatim je Mojsije rekao Korahu: "Poslušajte, molim vas, vi sinovi Levijevi!"

9 Zar vam *se čini* malo što vas je Bog Izraelov odvojio iz zajednice Izraelove da vas približi k sebi te da izvršavate službu glede Šatora GOSPODNJEGA i da stojite pred zajednicom da joj poslužujete?

10 I tebe je približio *sebi* i s tobom svu tvoju braću sinove Levijeve, a vi tražite također i svećeničku službu!

11 Zbog kojeg razloga ste se ti i sva tvoja družina sakupili protiv GOSPODA; i što je Aron da protiv njega mrmljate?"

12 Zatim je Mojsije poslao da pozovu Datana i Abirama, sinove Eliabove koji su rekli: "Nećemo doći!"

13 *Zar je* malo to što si nas izveo iz zemlje kojom teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji, osim da sebe učiniš knezom nad nama?

14 Stoviše, nisi nas uveo u zemlju kojom teče med i mlijeko i nisi nam dao u baštinu polja i vinograde! Želiš li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!"

15 Nato se Mojsije jako razgnjevio i rekao GOSPODU: "Ne obaziri se na njihov prinos! Nisam uzeo ni jednoga magarca od njih niti

sam oštetio nijednoga od njih."

16 Zatim je Mojsije rekao Korahu: "Ti i sva tvoja družina budite sutra pred GOSPODOM; ti, i oni, i Aron.

17 I neka svatko uzme svoj kadionik, stavi u njega kâd i neka svaki donese svoj kadionik pred GOSPODA, dvjesto i pedeset kadionika. A i ti i Aron *donesite* svaki svoj kadionik."

18 Zatim je svaki uzeo svoj kadionik, stavio u njega vatru te položio kâd u njega i stao s Mojsijem i Aronom na ulaz u Šator sastanka.

19 I Korah je sakupio svu zajednicu nasuprot njima na ulazu u Šator sastanka, i slava se GOSPODNJA pojavila pred svom zajednicom.

20 I GOSPOD je progovorio Mojsiju i Aronu govoreći:

21 "Odvojite se od te zajednice da je mogu u trenutku zatrti!"

22 A oni su popadali na lica svoja te rekli: "Bože, Bože duhova svakoga tijela! *Kad* samo jedan čovjek sagriješi, hoćeš li se razgnjeviti na svu zajednicu?"

23 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

24 "Reci toj zajednici govoreći: 'Uklonite se iz okolice šatora Korahovog, Datanovog i Abiramovog!'"

25 Zatim je Mojsije ustao i pošao k Datanu i Abiramu. A starješine Izraelove su ga slijedile.

26 Zatim je progovorio zajednici govoreći: "Odstupite, molim vas, od šatora tih opakih ljudi i ništa ne dotičite što je njihovo, da ne budete zatrti zbog svih njihovih grijeha."

27 Tako su se oni udaljili sa svih strana od šatora Korahovog, Datanovog i Abiramovog. Uto su izašli Datan i Abiram te stali na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim sinovima i svojom malom djecom.

28 Tada je Mojsije rekao: "Po ovom ćete znati da me je GOSPOD poslao da izvršim sva ova djela, jer *ih* ne činim po svom naumu.

29 Ako ovi ljudi umru običnom smrću kao i svi ljudi ili ih pohodi udes za sve ljude, *onda* me GOSPOD nije poslao.

30 Ali ako GOSPOD učini nešto novo i zemlja otvori svoja usta i proguta ih sa svim što *pripada* njima te živi siđu u jamu, *onda* shvatite da su ovi ljudi izazivali GOSPODA."

31 I dogodilo se, pošto je on završio besjedu svim tim riječima, da se tlo pod njima raspuknulo;

32 i zemlja je otvorila svoja usta i progutala ih, i njihove domove, i sve Korahove ljude i sva *njihova* dobra.

33 Živi su sišli u jamu, oni i sve što im je *pripadalo*, te se nad njima zemlja zatvorila i oni su propali usred zajednice.

34 I na njihov krik svi su sinovi Izraelovi što su *bili* oko njih pobjegli te govorili: "Da i nas zemlja ne proguta!"

35 Nato je suknuo oganj od GOSPODA te progutao tih dvjesto i pedeset ljudi koji su prinosili kâd.

36 Onda je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

37 "Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da pokupi kadionike iz toga požara, a vatru neka razaspe podalje; jer su posvećeni.

38 Kadionici tih grešnika protiv svojih duša neka se prekuju u pločice za oblaganje žrtvenika. Jer su prineseni pred GOSPODA, stoga su posvećeni. I neka budu znak sinovima Izraelovim!"

39 Zatim je svećenik Eleazar uzeo mjedene kadionike kojima su prinosili oni koji su izgorjeli; i prekovali su ih u *pločice* za oblaganje žrtvenika:

40 *da budu* spomen sinovima Izraelovim da se nijedan tuđinac, nitko tko nije od sjemena Aronova, ne približi da prinese kâd pred GOSPODOM, da mu ne bude kao Korahu i njegovoj družini, kako mu je GOSPOD rekao po ruci Mojsijevoj.

41 No sutradan je sva zajednica sinova Izraelovih mrmljala protiv Mojsija i protiv Arona govoreći: "Vi ste pobili narod GOSPODNJI!"

42 I dogodilo se, kad se zajednica skupila protiv Mojsija i protiv Arona, da su pogledali prema Šatoru sastanka, i gle, oblak ga je prekrrio i slava se GOSPODNJA pojavila.

43 Tada su Mojsije i Aron došli pred Šator sastanka.

44 I GOSPOD je rekao Mojsiju govoreći:

45 "Udaljite se od te zajednice da je mogu u trenutku zatrti!" A oni su pali na lica svoja.

46 Zatim je Mojsije rekao Aronu: "Uzmi kadionik i stavi u njega vatru sa žrtvenika te stavi kâd, a onda brzo otiđi do zajednice i obavij pomirenje za nju. Jer je gnjev GOSPODNJI već izbio i pošast je počela!"

47 I Aron je uzeo kako mu je Mojsije zapovjedio te otrčao usred zajednice, i gle, pošast je već počela među narodom. Zatim je stavio kâd te obavio pomirenje za narod.

48 Zatim je stao između mrtvih i živih i pošast se zaustavila.

49 A onih koji su pomrli u pošasti bilo je četrnaest tisuća i sedam stotina, osim onih koji su poginuli zbog Korahovog slučaja.

50 Tada se Aron vratio k Mojsiju na ulaz u Šator sastanka: i pošast se zaustavila.

POGLAVLJE 17 Aronov štap cvate

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Kaži sinovima Izraelovima te od svakog od njih uzmi po jedan štap prema domu očeva *njihovih*; od svih njihovih knezova prema domovima očeva njihovih dvanaest štapa. Napiši ime svakoga na njegov štap.

3 A Aronovo ime napiši na štapu Levijevu, jer po jedan štap *neka bude* za svakog glavara doma očeva njihovih.

4 Zatim ih položi u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje će se s tobom sastati.

5 I dogodit će se, *da će* štap onoga čovjeka koga ja izaberem propupati. Tako će maknuti od sebe mrmljanje sinova Izraelovih kojim mrmljaju protiv vas."

6 I Mojsije je rekao sinovima Izraelovim i svi njihovi knezovi su mu dali po jedan štap, po jedan za svakog kneza, *baš* dvanaest štapa prema domovima očeva njihovih. I štap Aronov *bio je* među njihovim štapovima.

7 I Mojsije je položio štapove pred GOSPODA u Šatoru svjedočanstva.

8 I dogodilo se, da je sutradan Mojsije ušao u Šator svjedočanstva, i gle: štap Aronov iz doma Levijeva je propupao! Potjerali su pupovi, procvjetali cvjetovi i urodili bademi.

9 Tada je Mojsije iznio pred GOSPODA sve štapove svim sinovima Izraelovim. Tada su razgledali te je svatko uzeo svoj štap.

10 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Ponovo donesi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak protiv buntovnika i ukloni tako njihovo mrmljanje od mene da ne izginu."

11 I Mojsije je *tako* učinio: kako mu je GOSPOD zapovjedio, tako

je učinio.

12 A sinovi Izraelovi su rekli Mojsiju govoreći: "Gle, ginemo! Propadamo, svi propadamo!"

13 Svaki koji se približi šatoru GOSPODNJEM umrijet će, zar ćemo biti uništeni smrću?"

POGLAVLJE 18

Dužnosti svećenika i Levita

1 Tada je GOSPOD rekao Aronu: "Ti i tvoji sinovi i dom očeva tvojih s tobom snosit ćete nepravdu glede Svetišća; ti i tvoji sinovi s tobom snosit ćete nepravdu glede svoga svećeništva.

2 I uzmi k sebi i svoju braću od Levijeva plemena, plemena očeva tvojih neka ti se pridruže da ti poslužu, a ti i tvoji sinovi s tobom *neka poslužu* pred Šatorom svjedočanstva.

3 Neka izvrše dužnost tebi i dužnost za sav Šator, samo neka se ne približuju posudu Svetišća niti žrtveniku, da ne poginu ni oni ni vi.

4 Neka budu tebi pridruženi i neka izvršavaju dužnost glede Šatora sastanka za svaku službu glede Šatora. I neka se ni jedan tuđinac vama ne približava.

5 A vi izvršavajte dužnost glede Svetišća i dužnosti glede žrtvenika da više ne dođe gnjev na sinove Izraelove.

6 I, evo, ja sam uzeo vašu braću Levite između sinova Izraelovih: *oni su* vama darovani *kao* dar za GOSPODA da obavljaju službu glede Šatora sastanka.

7 Stoga ti i tvoji sinovi s tobom održavajte svoju svećeničku službu za sve glede žrtvenika i unutar zastora, i služite. Dajem *vam* svećeničku službu kao službu na dar. A tuđinac koji se približi neka se pogubi."

8 Zatim je GOSPOD progovorio Aronu: "Evo, tebi ja dajem

dužnost za moje žrtve podizalice za sve što je posvećeno od sinova Izraelovih, tebi to dajem zbog pomazanja i tvojim sinovima, po uredbi vječnoj.

9 Ovo neka pripadne tebi od najsvetijeg; *sačuvanog* od vatre: svako njihovo prinošenje, svaka njihova jestiva žrtva, svaka njihova žrtva za grijeh i svaka njihova žrtva za prijestup što ih budu meni uzvraćali; to najsvetije *neka bude* za tebe i tvoje sinove!

10 Na najsvetijem *mjestu* jedite to! Svaki muškarac neka ih jede. Neka ti budu svete!

11 I ovo je tvoje: žrtva podizalice od njihovih darova sa svim žrtvama mahalicama sinova Izraelovih, tebi ih dajem i sinovima tvojim i kćerima tvojim s tobom, po odredbi vječnoj. Svaki onaj koji je čist u tvome domu neka od toga jede.

12 Sve najbolje od ulja i sve najbolje od vina i od žita, prvine od onih koje prinosi GOSPODU, njih dajem tebi.

13 I sve što prvo dozrije u toj zemlji ono što budu donosili GOSPODU neka bude tvoje. Svaki onaj koji je čist u tvome domu neka od njih jede.

14 Sve što je zavjetovano u Izraelu neka bude tvoje.

15 Sve što otvara maternicu kod svih tijela, *bilo* od ljudi ili životinja, što se prinosi GOSPODU neka bude tvoje. Ali neka se prvorodenac od ljudi zasigurno otkupi i prvenac od nečiste životinje neka se otkupi.

16 A oni koji se otkupljuju neka se otkupljuju kad budu stariji od mjesec *dana* prema tvojoj procjeni za cijenu od pet šekela, prema šekelu svetišta, što je dvadeset gera.

17 Ali prvenac od krave ili prvenac od ovce ili prvenac od koze

neka se ne otkupljuje. Oni *su* sveti. Krvlju njihovom poškropi žrtvenik, a salo njihovo spali za žrtvu ognjenu za miomiris GOSPODU.

18 Njihovo meso neka bude tvoje; i grudi za mahanje i desna plećka su tvoji.

19 Sve žrtve podizanice od onog što je sveto što ga prinosе sinovi Izraelovi GOSPODU, dajem tebi i tvojim sinovima i tvojim kćerima s tobom, po odredbi vječnoj. To je savez osoljen, vječan pred GOSPODOM, tebi i sjemenu tvojem s tobom."

20 Zatim je GOSPOD rekao Aronu: "Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj niti imaj bilo kakav dio među njima! Ja *sam* tvoj dio i tvoja baština među sinovima Izraelovim."

21 "I evo, sinovima Levijevim predajem u baštinu sve desetine u Izraelu za njihovu službu kojom služe, *baš* za službu glede Šatora sastanka.

22 Niti sinovi Izraelovi ne moraju se više približavati Šatoru sastanka, da ne snose grijeh i ne poginu.

23 Samo Leviti neka obavljaju službu glede Šatora sastanka; i neka oni snose svoju nepravdu. *Neka to bude vječna odredba kroz sve vaše naraštaje; da među sinovima Izraelovim oni nemaju baštine,*

24 ali desetine što ih sinovi Izraelovi prinosе kao žrtve podizanice GOSPODU, dajem Levitima za baštinu. Stoga sam njima rekao: među sinovima Izraelovim neka oni nemaju baštine."

25 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

26 "Govori Levitima i reci im: 'Kad od sinova Izraelovih uzimate desetinu, koju ja od njih dajem vama u baštinu, tada od toga prinesite žrtvu podizanicu GOSPO-

DU: *i to* desetinu od desetine.

27 I ta vaša žrtva podizanica bit će vam uračunata kao da je žito s gumna i kao obilje iz tjeska.

28 Tako i vi prinosite žrtvu podizanicu GOSPODU i od svih svojih desetina što ih primete od sinova Izraelovih. I od toga GOSPODNJU žrtvu podizanicu dajte svećeniku Aronu.

29 Od svih svojih darova prinosite svaku žrtvu podizanicu GOSPODNJU; od svega ono najbolje, *baš* onaj njegov posvećeni dio.'

30 Stoga im reci: 'Pošto od toga podignite najbolje, neka se to Levitima uračuna kao prihod s gumna i prihod iz tjeska.

31 Na svakome ga mjestu možete jesti, i vi i vaši ukucani, jer to vam je nagrada za vašu službu u Šatoru sastanka.

32 Kad podignete njegov najbolji dio, nećete snositi grijeh zbog toga, ni nećete okaljati ono što je sveto od sinova Izraelovih da ne izginete.' "

POGLAVLJE 19 Zakon za očišćenje

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu govoreći:

2 "Ovo je zakonska uredba koju je GOSPOD zapovjedio govoreći: 'Reci sinovima Izraelovim da ti dovedu crvenu junicu, bez ljage, na kojoj nema mane i na koju još nikad nije stavljen jaram.

3 A vi je predajte svećeniku Eleazaru da je može izvesti izvan tabora te će je *netko* zaklati pred licem svojim.

4 Zatim neka svećenik Eleazar uzme njezinu krv na svoj prst pa krvlju njenom poškropi sedam puta upravo ispred Šatora sastanka.

5 Tada *netko* neka spali junicu na njegove oči; neka joj se spale: koža

njena, meso njeno, krv njena i izmet njen.

6 Zatim neka svećenik uzme cedrovog drva, izopa i grimiznog prediva pa *neka ih* baci u središte spaljivanja junice.

7 Zatim neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo neka okupa u vodi. Nakon toga neka se vrati u tabor, a svećenik neka bude nečist do večeri.

8 I onaj koji *ju* je spaljivao neka svoju odjeću opere u vodi i okupa svoje tijelo u vodi i neka bude nečist do večeri.

9 A jedan čovjek *koji je* čist neka pokupi pepeo od junice pa *ga* pohrani izvan tabora na čisto mjesto i neka se čuva za zajednicu sinova Izraelovih za vodu odvojenja. To je očišćenje za grijeh.

10 I onaj koji skupi pepeo od junice neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude odredba vječna za sinove Izraelove i za tuđinca koji među njima boravi."

11 "Onaj tko se dotakne mrtvog tijela nekog čovjeka neka bude nečist sedam dana.

12 Taj neka se očisti njome trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne očisti trećega dana, tada sedmoga dana neće biti čist.

13 Svaki koji se dotakne mrtvog tijela bilo kojeg čovjeka koji je mrtav, a ne očisti se, oskvrnjuje Šator GOSPODNJI. Ta osoba neka se istrijebi iz Izraela. Zato što voda odvojenja nije bila pošćropljena na njega, neka bude nečist; njegova je nečistoća još na njemu."

14 "Ovo je zakon kad neki čovjek umre u šatoru; svi koji uđu u šator i svi što *su* u šatoru neka budu nečisti sedam dana.

15 I svaka otvorena posuda na kojoj nema poklopca za pokrivanje, nečista je.

16 I svaki koji se dotakne onoga koji je pogubljen mačem na otvorenu polju, ili mrtvacu, ili ljudskih kostiju, ili groba neka bude nečist sedam dana.

17 A za *onoga koji se* onečistio neka uzmu pepela od spaljene junice očišćenja za grijeh i na njega neka se izlije tekuće vode u posudi.

18 Onda neka čista osoba uzme izopa, i umoči *ga* u vodu te pošćropi *njime* po šatoru, i po svemu posuđu, i po osobama koje su ondje bile, i po onome koji se dotakao kostiju, ili pogubljenoga, ili preminuloga, ili groba.

19 Neka čista *osoba* pošćropi nečistoga trećega dana i sedmoga dana. Tako će se on sedmi dan očititi i oprati svoju odjeću, i okupati se u vodi i bit će uvečer čist.

20 A čovjek koji bude nečist pa se ne očisti, neka se ta osoba istrijebi iz zajednice, zato što je oskvrnuo Svetište GOSPODNJE; voda odvojenja nije bila pošćropljena po njemu; on je nečist.

21 I neka im ovo bude trajna odredba: i onaj koji je škropio vodom odvojenja neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dotaknuo vodu odvojenja neka bude nečist do večeri.

22 I svega što se nečista *osoba* dotakne neka bude nečisto; a osoba koja se *toga* dotakne neka bude nečista do večeri."

POGLAVLJE 20 Mirjamina smrt

1 Zatim su sinovi Izraelovi, *baš* sva zajednica, stigli u pustinju Zin u prvome mjesecu. I narod se nastanio u Kadešu. Ondje je Mirjam umrla i ondje je bila pokopana.

Meripska voda

2 A ondje nije bilo vode za za-

jednicu. Tada su se sakupili protiv Mojsija i protiv Arona.

3 I narod je grdio Mojsija te rekao govoreći: "Daj Bože da smo izginuli kad su nam braća poginula pred GOSPODOM!"

4 Zašto ste doveli zajednicu GOSPODNJU u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka?

5 Zašto ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo zlo mjesto? To je mjesto gdje nema sjemena, ni smokava, ni loze, ni nara; nema ni nikakve vode za piti."

6 A Mojsije i Aron su otišli od lica zajednice do ulaza u Šator sastanka i pali na lica svoja. Tada se pojavila slava GOSPODNJA pred njima.

7 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

8 "Uzmi štap i skupi zajednicu, ti i tvoj brat Aron i progovorite stijeni pred očima njihovim; i ona će dati vodu svoju, a ti ćeš im donijeti vodu iz stijene. Tako ćeš dati piti zajednici i životinjama njezinim."

9 I Mojsije je uzeo štap pred GOSPODOM kako mu je zapovjedio.

Mojsije udara po stijeni

10 Zatim su Mojsije i Aron skupili zajednicu pred stijenu pa im je rekao: "Čujte, vi buntovnici! Moramo li vam iz ove stijene dobiti vodu?"

11 Zatim je Mojsije podigao ruku svoju i svojim štapom stijenu udario dvaput: i voda se obilno izlila, pa je zajednica pila i njezine životinje.

12 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu: "Jer mi niste vjerovali i niste me posvetili u očima sinova Izraelovih, stoga nećete uvesti ovu zajednicu u zemlju koju im dajem."

13 To je Meripska voda, zato što su se sinovi Izraelovi svađali s

GOSPODOM, a on se među njima posvetio.

Edom odbija dati prolaz

14 A Mojsije je iz Kadeša poslao glasnike kralju Edoma: "Ovako govori tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve muke koje su nas snašle.

15 Kako su se očevi naši spustili u Egipat i kako smo prebivali u Egiptu dugo vremena i kako su nas i očeve naše Egipćani mučili.

16 I kad smo zavapili GOSPODU, on je čuo naš glas i poslao anđela, i izveo nas iz Egipta, i evo mi smo u Kadešu, gradu uz rub tvojih područja.

17 Pusti nas da prođemo, molim te, kroz tvoju zemlju. Nećemo ići kroz polja ni kroz vinograde niti ćemo piti vodu iz zdenaca; ići ćemo Kraljevskim putem, nećemo skretati ni desno ni lijevo, sve dok ne prođemo tvoje područje."

18 A Edom mu je odgovorio: "Ne prolazi pored mene da ne izađem mačem protiv tebe!"

19 A sinovi Izraelovi su mu rekli: "Ići ćemo glavnim putem, a budemo li ja ili moja stoka pili tvoju vodu, tada ću ja platiti za to. Ništa *više* neću, samo da prođemo pješice."

20 A on je odgovorio: "Nemoj prolaziti!" I Edom je izašao protiv njega s mnogo ljudi i s jakom rukom.

21 Tako je Edom odbio dati prolazak Izraelu kroz njegovo područje i zato se Izrael okrenuo dalje od njega.

Aronova smrt

22 I sinovi Izraelovi i sva zajednica otputovala je iz Kadeša i stigla do gore Hor.

23 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju i Aronu na gori Hor, kod po-

dručja zemlje edomske, govoreći:

24 "Aron će biti pridružen svom narodu! Jer neće ući u zemlju koju dajem sinovima Izraelovim, zato što ste se bunili protiv moje riječi kod Meripskih voda.

25 Uzmi Arona i njegova sina Eleazara, pa ih dovedi na goru Hor.

26 I svuci Aronu njegovu odjeću pa je odjeni njegovom sinu Eleazaru. Aron će biti pridružen *narodu svome*, i umrijet će ondje."

27 I Mojsije je učinio kako je GOSPOD zapovjedio te su se popeli na goru Hor pred očima sve zajednice.

28 Tada je Mojsije svukao Aronu njegovu odjeću te je odjenuo njegovom sinu Eleazaru. I ondje na vrhu gore Aron je umro. Zatim su se Mojsije i Eleazar spustili s gore.

29 A kad je sva zajednica i *baš* sav dom Izraelov vidio da je Aron umro, tugovali su za Aronom tri-deset dana.

POGLAVLJE 21

Uništenje Arada

1 A *kad* je kralj Arad, Kanaanac koji je živio na jugu, čuo da Izrael dolazi putem uhoda, tada je zaratio protiv Izraela te je *neke* od njih zarobio.

2 Tada se Izrael zavjetovao zavjetom GOSPODU i rekao: "Ako doista u moje ruke izručiš ovaj narod, tada ću u potpunosti uništiti njegove gradove."

3 I GOSPOD je uslišao glas Izraela i izručio mu Kanaance. A njih i njihove gradove uništili su u potpunosti. I ono se je mjesto prozvalo Horma.

Mjedena zmija

4 Zatim su otputovali od gore Hora put Crvenog mora da zaobiđu zemlju edomsku. A duša

naroda se dosta obeshrabrila zbog puta.

5 I narod je počeo govoriti protiv Boga i protiv Mojsija: "Zašto ste nas izveli iz Egipta da pomremo u ovoj pustinji? Budući da *ovdje* nema kruha, niti *nikakve* vode, a našim dušama ogadio se ovaj pre-slabi kruh."

6 Nato je GOSPOD poslao ljute zmije među narod; i one su ujeda-le ljude te je pomrlo mnogo naroda Izraelovog.

7 Stoga je narod došao k Mojsiju i rekao: "Sagriješili smo jer smo govorili protiv GOSPODA i protiv tebe. Moli GOSPODA da ukloni zmije od nas!" I Mojsije se pomolio za narod.

8 Nato je GOSPOD rekao Mojsiju: "Napravi zmiju ljuticu i postavi je na kolac: i dogodit će se, da će svaki onaj koji je ujedan, ako pogleda na nju, ostati na životu."

9 Tada je Mojsije napravio mjedenu zmiju i postavio je na kolac. I dogodilo se, da bi zmija nekoga ujela i ako bi on pogledao na mjedenu zmiju, ostao bi na životu.

Pjesma studenca

10 I sinovi Izraelovi su krenuli dalje i utaborili se u Obotu.

11 Zatim su otputovali iz Obota i utaborili se kraj Ijeabarima, u pustinji koja je ispred Moaba, prema sunčevom izlasku.

12 Odande su krenuli te se utaborili u dolini Zaredu.

13 Odande su krenuli i utaborili se s druge strane Arnona, koji je u pustinji što izvire iz područja Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska između Moabaca i Amorejaca.

14 Zato je rečeno u knjizi ratova GOSPODNJIH: "Što je učinio u Crvenom moru i kod potoka arnonskih,

15 i kod brzaka potoka što silaze prema prebivalištu Aru te se namlanjaju na granicu moapsku."

16 I odande *su otišli* u Beer. To je studenac o kojem je GOSPOD rekao Mojsiju: "Skupi narod, i ja ću im dati vodu!"

17 Tada je Izrael zapjevao ovu pjesmu: "Sukni, studenče! Zapjevajte njemu:

18 Knezovi su iskopali studenac, plemići narodni izdubli su ga *po uputama* zakonodavca, štapovima njihovim." Iz pustinje *su otišli* u Matanu,

19 iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela u Bamot;

20 a iz Bamota *u* dolinu koja je u moapskoj zemlji, prema vrhu Pise koja gleda prema Ješimonu.

Kralj Sihona je pobijeđen

21 Tada je Izrael poslao glasnike Sihonu, kralju amorejskome, govoreći:

22 "Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Nećemo skretati u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz zdenca. Ići ćemo Kraljevskim putem sve dok ne prođemo tvoje područje."

23 Ali Sihon nije dopustio Izraelu da prođe njegovim područjem, nego je Sihon skupio sav svoj narod te izašao u pustinju protiv Izraela. I stigli su do Jahaza, i zaratili su protiv Izraela.

24 Ali ga je Izrael udario oštrim mačem i zaposjeo njegovu zemlju od Arnona do Jaboka, sve do sinova Amonovih, jer su granice sinova Amonovih *bile* tvrde.

25 I Izrael je zauzeo sve one gradove i Izrael se nastanio u svim onim gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim selima.

26 Jer je Hešbon *bio* grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv prijašnjega moapskoga

kralja te uzeo svu njegovu zemlju iz ruke njegove sve do Arnona.

27 Zato oni koji govore izreke kažu: "Dođite u Hešbon, neka grad Sihonov bude sagrađen i pripravljen!

28 Jer iz Hešbona je oganj suknuo, plamen iz grada Sihonova, progutao je Ar moapski i gospodare uzvišica arnonskih.

29 Ja o tebi, Moabe! Propao si, narode Kemošev! Od sinova si bjeGUNCE učinio, a od kćeri svojih ropkinje Sihonu, kralju amorejskom.

30 Strijeljali smo ih; propao je Hešbon sve do Dibona: opustošili smo ih sve do Nofaha, što *doseže* do Medebe."

Kralj Og je pobijeđen

31 Tako se Izrael nastanio u zemlji Amorejaca.

32 Zatim je Mojsije poslao da se uhodi Jazer. Onda su zauzeli njegova sela, a Amorejce koji su bili ondje su rastjerali.

33 Tada su se okrenuli i pošli putem Bašana. A bašanski kralj Og krenuo je protiv njih, on i sav njegov narod na bitku kod Edreja.

34 A GOSPOD je rekao Mojsiju: "Ne boj ga se! Predao sam ga u tvoje ruke i sav njegov narod i njegovu zemlju. A ti postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem Sihonom koji je prebivao u Hešbonu."

35 Tako su udarili njega, i sinove njegove, i sav njegov narod, tako da nitko nije ostao živ. I zaposjeli su njegovu zemlju.

POGLAVLJE 22

Balak poziva Bileama

1 Zatim su sinovi Izraelovi krenuli dalje i utaborili se na Moapskim ravnica, s ovu stranu Jordana, *pored* Jerihona.

2 A Balak, sin Ziporov, vi-

dio je sve što je Izrael učinio Amorejcima.

3 I Moab se jako pobojavao toga naroda zato što ih *je bilo* mnogo. Moab je bio potresen zbog sinova Izraelovih.

4 Tada je Moab rekao starješinama midijanskim: "Sad će ova družina sve što je oko nas popasti kao što vol popase travu po polju." A Balak, sin Ziporov, *bio je* moapski kralj u to vrijeme.

5 On je dakle poslao glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji *se nalazi* pokraj rijeke, u zemlji sinova naroda njegovog da ga pozovu, govoreći: "Evo, došao je neki narod iz Egipta; evo, prekrivaju lice zemlje i obitavaju nasuprot mene.

6 Stoga sada dođi, molim te i prokuni mi ovaj narod jer *su* oni puno moćniji od mene. Možda će ga nadvladati i udariti ga te ga moći istjerati iz zemlje. Jer znam da je blagoslovljen onaj koga ti blagosloviš, a proklet je onaj koga ti prokuneš."

7 Nato su starješine moapske i starješine midijanske otišle s nagradom za vraćanje u svojim rukama. I stigli su do Bileama i rekli su mu Balakove riječi.

8 A on im je rekao: "Prenoćite ovdje ovu noć pa ću vam prenijeti riječ kako će mi već GOSPOD reći." Tako su moapski knezovi ostali kod Bileama.

9 Zatim je Bog došao do Bileama i upitao: "Tko *su* ti ljudi s tobom?"

10 A Bileam je odgovorio Bogu: "Poslao ih k meni Balak, sin Ziporov, moapski kralj, *govoreći*:

11 'Evo, neki je narod došao iz Egipta i prekriva lice zemlje. Dođi sad, prokuni mi ga da ga možda mogu nadvladati i protjerati ga.' "

12 Ali Bog je rekao Bileamu: "Nemoj ići s njima! Nemoj prokli-

njati taj narod jer *je* blagoslovljen."

13 I ujutro je Bileam ustao te rekao Balakovim knezovima: "Odlazite u svoju zemlju jer mi je GOSPOD odbio dati dopuštenje da pođem s vama."

14 Nato su se Moapski knezovi dignuli i otišli do Balaka pa mu rekli: "Bileam je odbio poći s nama."

15 A Balak je ponovo poslao knezove, brojnije i časnije od onih.

16 I oni su došli do Bileama i rekli mu: "Ovako govori Balak, sin Ziporov: 'Ne daj da te nešto spriječi, molim te, nego dođi k meni.

17 Jer ću te uzdignuti *da dobiješ* jako veliku čast i učinit ću sve što mi ti kažeš. Stoga dođi, molim te, prokuni mi ovaj narod!'"

18 Ali Bileam je odgovorio Balakovim slugama i rekao: "Kad bi mi Balak darovao svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao ići preko riječi GOSPODA, Boga svojega, da učinim nešto više ili manje.

19 Stoga sada, molim vas, ostanite ovdje i vi ovu noć da doznam što će mi GOSPOD još reći."

20 I Bog je došao Bileamu noću pa mu rekao: "Ako su ti ljudi došli da te pozovu, ustani i pođi s njima! Ali odsada samo riječ koju ti ja budem govorio, nju izvrši!"

21 Zatim je Bileam ustao ujutro, osamario svoju magaricu i otišao s moapskim knezovima.

Bileamova magarica i anđeo

22 No Božja srdžba je planula zato što je on otišao. I anđeo GOSPODNJI je stao na put kao njegov protivnik. A on je jahao na svojoj magarici i dvije sluge njegove *bile su* s njim.

23 I magarica je ugledala anđela GOSPODNJEG kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci pa je magarica skrenula s puta i otišla

u polje. Nato je Bileam počeo tući magaricu da je vrati na put.

24 Ali je anđeo GOSPODNJI stao na stazu, među vinogradima, *gdje* je bio zid s ove strane i zid s one strane.

25 I kad je magarica ugledala anđela GOSPODNJEG stisnula se uza zid te pritisnula Bileamovu nogu na zid. A on ju je ponovo počeo tući.

26 A anđeo GOSPODNJI pošao je dalje te stao na usko mjesto gdje nije bilo načina da se okrene ni desno ni lijevo.

27 I kad je magarica ugledala anđela GOSPODNJEG, pala je pod Bileama. Tada je planula Bileamova srdžba te je počeo tući magaricu štapom.

28 Tada je GOSPOD otvorio usta magarici te je ona progovorila Bileamu: "Što sam ti učinila da si me tukao ovih tri puta?"

29 A Bileam je odgovorio magarici: "Zato što mi se rugaš! Da mi je mač u ruci, jer bih te sad ubio!"

30 Nato je magarica rekla Bileamu: "Nisam li ja tvoja magarica na kojoj si jahao sve otkako sam *postala* tvoja do ovog dana? Jesam li ti ikada učinila ovako?" A on je odgovorio: "Nisi!"

31 Tada je GOSPOD otvorio oči Bileamu i on je ugledao anđela GOSPODNJEG kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci. I on je pognuo svoju glavu i pao pravo na lice svoje.

32 Onda mu je anđeo GOSPODNJI rekao: "Zašto si tukao svoju magaricu ovih tri puta? Evo, ja sam istupio da te spriječim, zato što ti se put izopačio predi mnom.

33 I magarica me je opazila i preda mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije uklanjala, zasigurno bih te i sada pogubio, a nju ostavio na životu."

34 Tada je Bileam rekao anđelu GOSPODNJEM: "Sagriješio sam! Jer nisam znao da si ti protiv mene stajao na putu. Stoga sada, ako ti se to ne zamjeri, ja ću se vratiti."

35 A anđeo je GOSPODNJI rekao Bileamu: "Idi s tim ljudima, ali samo riječ koju ti ja kažem, tako govori." Tako je Bileam otišao s Balakovim knezovima.

36 A kad je Balak čuo da Bileam dolazi, izašao mu je u susret do grada Moaba što *se nalazi* na granici Arnona, koje je na najkrajnjem području.

37 I Balak je upitao Bileama: "Zar nisam uporno po tebe slao i pozivao te? Zašto nisi došao k meni? Zar ja doista nisam sposoban uzdignuti te *da dobiješ* čast?"

38 A Bileam je odgovorio Balaku: "Evo, došao sam k tebi! Ali hoću li ti moći sada bilo što reći? Riječ što mi je Bog stavio u usta, to ću govoriti."

39 Zatim je Bileam pošao s Balakom i došli su u Kirjathuzot.

40 Tada je Balak prinio goveda i ovce te poslao Bileamu i knezovima koji *su bili* s njim.

41 I dogodilo se da je sutradan Balak uzeo Bileama i odveo ga gore na visove Baala, da je odatle mogao vidjeti najkrajnji *dio* naroda.

POGLAVLJE 23

Bileamovo prvo proročanstvo

1 Tada je Bileam rekao Balaku: "Ovdje mi sagradi sedam žrtvenika i ovdje mi pripremi sedam goveda i sedam ovnova."

2 I Balak je učinio kako je Bileam rekao. Onda su Balak i Bileam prinesli po jednoga vola i ovna na *svakome* žrtveniku.

3 Nato je Bileam rekao Balaku: "Ti stoj kod svoje žrtve paljenice, a ja idem ne bi li se možda GOSPOD susreo sa mnom, pa što mi

pokaže, reći ću ti." I otišao je na uzvišicu.

4 I Bog je susreo Bileama, a on mu je rekao: "Sedam sam žrtvenika pripremio i prinio na *svakome* žrtveniku po jednog junca i ovna."

5 A GOSPOD je stavio riječ u usta Bileamu te rekao: "Vrati se Balaku i ovako govori."

6 Nato se on vratio k njemu, i gle, on je stajao pokraj svoje žrtve paljenice, on i svi knezovi moapski.

7 Tada je započeo svoju usporedbu te rekao: "Iz Arama doveo me Balak, kralj Moaba, iz planina istočnih, govoreći: 'Dodi, prokuni mi Jakova, dodi, naprkosi Izraelu!'"

8 Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje? Ili kako naprkositi *nekome*, *kome* GOSPOD ne prkosi?

9 Jer s vrha stijena ja ga vidim, i s brda ga gledam. Gle, ovaj narod će živjeti sâm i neće se ubrajati među narode.

10 Tko može prah Jakovljeve prebrojiti i izbrojiti četvrtinu *dijela* Izraela? Neka mi je umrijeti smrću pravednika! Neka mi svršetak bude kao njegov!"

11 Zatim je Balak rekao Bileamu: "Što si mi učinio? Doveo sam te da prokuneš moje neprijatelje, a gle, ti si *ih* blagoslovio u cijelosti!"

12 A on je odgovorio te rekao: "Zar ne moram paziti da govorim što mi GOSPOD stavlja u usta?"

Bileamovo drugo proročanstvo

13 Nato mu je Balak rekao: "Molim te, dodi sa mnom na drugo mjesto, odakle ga možeš vidjeti; no vidiš mu samo krajnji dio, a ne vidiš ga cijeloga. Odande mi ga prokuni!"

14 Tada ga je poveo na polje zofimsko, na vrh Pisge. Zatim je sagrađio sedam žrtvenika i na *svakom* žrtveniku prinio je po jednoga

junca i ovna.

15 Nato je rekao Balaku: "Stani ovdje pokraj svoje žrtve paljenice, dok ja ondje ne susretnem GOSPODA."

16 I GOSPOD je susreo Bileama i stavio riječ u njegova usta te rekao: "Idi ponovo do Balaka i ovako govori!"

17 I kad je stigao do njega, gle, on je stajao pokraj svoje žrtve paljenice i s njim moapski knezovi. Tada ga je Balak upitao: "Što je GOSPOD rekao?"

18 Nato je on započeo svoju usporedbu i rekao: "Ustani, Balače, i poslušaj! Slušaj me, ti sine Ziporov!"

19 Bog nije čovjek da bi lagao, nije sin čovjeka da bi se pokajao. Je li on *što* rekao, a da *to* nije učinio? Ili je li on *nešto* izgovorio, a da nije izvršio?

20 Gle, primio sam *zapovijed* da blagoslovim, i on je blagoslovio i ne mogu to preokrenuti.

21 On ne gleda nepravdu kod Jakova ni ne vidi izopačenost u Izraelu. GOSPOD, Bog njegov, s njim *je* i kraljevski poklik *je* među njima.

22 Bog ih je izveo iz Egipta, on im je kao snaga jednoroga.

23 Doista nema čaranja protiv Jakova niti *bilo kakvog* vraćanja protiv Izraela. Prema tom vremenu govorit će se o Jakovu i o Izraelu: "Što je Bog napravio!"

24 Gle, ustat će narod kao silan lav, dići će se poput lavića: neće leći dok plijen ne proždere i ne popije krv pogubljenih."

25 Zatim je Balak rekao Bileamu: "Nemoj ga nipošto proklinjati niti ga nemoj nipošto blagoslivljati."

26 Ali je Bileam odgovorio Balaku i upitao: "Nisam li ti rekao govoreći: sve što GOSPOD govori, to moram učiniti?"

27 Nato je Balak rekao Bileamu: "Dodi, molim te! Odvest ću te na

drugo mjesto. Možda će Bogu biti drago da mi ga odande prokuneš."

28 I Balak je odveo Bileama na vrh Peora, koji gleda prema Ješimonu.

29 Tada je Bilaem rekao Balaku: "Sagradi mi ovdje sedam žrtvenika i pripremi mi ovdje sedam junaca i sedam ovnova."

30 I Balak je učinio kako je Bileam rekao i prinio jednoga junca i jednoga ovna na *svakom* žrtveniku.

POGLAVLJE 24

Bileamovo treće proročanstvo

1 Kad je Bileam vidio da je GOSPODU drago što blagoslivlja Izraela, nije više išao kao ono prije tražiti čarolije, nego je lice upravo prema pustinji.

2 Zatim je Bileam podigao oči svoje i vidio Izraela gdje boravi u šatorima svojim prema njegovim plemenima. Tada je Duh Božji sisao na njega.

3 I započeo je svoju usporedbu te rekao: "Bileam, sin Beorov je govorio, čovjek kome su oči otvorene govorio je,

4 govorio je onaj koji je riječi Božje slušao, koji je vidio viđenja Svesilnoga, koji pada u *zanos*, ali su mu oči otvorene.

5 Kako su mili šatori tvoji, Jakove, i prebivališta tvoja, Izraele!

6 Kao doline što se prostiru, kao vrtovi pokraj obala rijeka, kao aloe što ih GOSPOD posadio, kao cedrovi pokraj voda!

7 Izlit će vodu iz vedra i sjeme njegovo bit će u vodama mnogim, i kralj će njegov nadvisiti Agaga, i kraljevstvo njegovo bit će uzvišeno.

8 Bog ga izveo iz Egipta, on je njemu kao snaga jednoroga. On će izjesti narode neprijatelja njegovih i kosti će njihove polomiti te *ih* probosti strijelama svojim.

9 Čučnuo je, polegao poput lava, poput silnog lava: tko će ga prodr-

mati? Blagoslovljen *bio* onaj koji te blagoslivlje, i proklet *bio* onaj koji te proklinje!"

10 I srdžba je Balakova planula na Bileama te je pljesnuo rukama. Nato je Balak rekao Bileamu: "Pozvao sam te da prokuneš moje neprijatelje, a gle, ti si *ih* sva tri puta blagoslovio!

11 Stoga sada bježi u svoj kraj. Mislio sam te uzdignuti *da dobiješ* veliku čast, no gle, GOSPOD te je lišio časti."

12 Nato je Bileam odgovorio Balaku: "Nisam li rekao i tvojim glasniciima koje si k meni poslao, govoreći:

13 'Kad bi mi Balak dao svoju kuću punu srebra i zlata, ne bih mogao ići preko zapovijedi GOSPODNJE i po svom naumu činiti *bilo* dobro ili zlo; *no* ono što GOSPOD govori, to ću reći?'

14 A sada, evo, odlazim k svome narodu, dođi *stoga* da te obavijestim ono što će ovaj narod učiniti tvome narodu u narednim danima!"

Bileamovo zadnje proročanstvo

15 I započeo je svoju usporedbu te rekao: "Bileam, sin Beorov je govorio, čovjek čije su oči otvorene je govorio,

16 govorio je onaj koji je riječi Božje slušao, koji je upoznao znanje Svevišnjega, *koji* je vidio viđenja Svesilnoga, koji pada u *zanos*, a oči su mu otvorene.

17 Vidjet ću ga, ali ne sada: gledat ću ga, ali ne izbliza: iz Jakova izlazi Zvijezda i Zezlo se podiže iz Izraela i potući će pokrajine Moabu i uništiti sve sinove Setove!

18 I Edom će *mu* biti posjed, i Seir će postati posjed za neprijatelje njegove. I Izrael će junaštvo činiti.

19 Iz Jakova će doći onaj koji ima vlast i uništiti će preostale iz grada."

20 I kad se zagledao u Amale-

ka započeo je svoju usporedbu te rekao: "Amalek je bio prvi među narodima, ali će mu svršetak biti propast zauvijek."

21 Zatim se zagledao u Kenijce i započeo svoju usporedbu te rekao: "Tvrdo je tvoje prebivalište, i gnijezdo ti na stijeni savijeno!"

22 Međutim i Kenijac će biti opustošen; sve dok te Ašur neće u sužanjstvo odvesti."

23 Zatim je započeo svoju usporedbu te rekao: "Jao meni, tko će preživjeti kada to Bog učini!"

24 I brodovi će doći od obale Kitima, i potlačit će Ašur i potlačiti Eber te će i on propasti zauvijek."

25 Onda je Bileam ustao i otišao te se vratio u svoj kraj. A i Balak je otišao svojim putem.

POGLAVLJE 25

Štovanje Baala u Peoru

1 I Izrael je boravio u Šitimu te je narod počeo bludničiti s kćerima Moapskim.

2 I one su pozivale narod na žrtvovanje svojim bogovima, a narod je jeo i klanjao se njihovim bogovima.

3 Tako je Izrael prionuo uz Baalpeora. I srdžba je GOSPODNJA planula na Izrael.

4 I GOSPOD je rekao Mojsiju: "Uzmi sve narodne glavare i objesi ih pred GOSPODOM nasuprot suncu da se žestoka srdžba GOSPODNJA okrene od Izraela."

5 Nato je Mojsije rekao sucima Izraelovim: "Neka svatko pogubi one svoje ljude koji su prionuli uz Baalpeora."

6 I gle, jedan od sinova Izraelovih je došao i doveo k svojoj braći jednu Midijanku pred očima Mojsija i pred očima sve zajednice sinova Izraelovih, koji su plakali na ulazu u Šator sastanka.

7 A kad je to opazio Pinhas, sin

Eleazara, sina svećenika Arona, ustao je između zajednice te uzeo koplje u ruku svoju

8 pa pošao za čovjekom Izraelcem u šator i probao ih oboje, čovjeka Izraelca i ženu, nju kroz trbuh. Tako je pošast prestala između sinova Izraelovih.

9 A onih koji su pomrli u pošasti bilo je dvadeset i četiri tisuće.

Pinhasova revnost

10 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

11 "Pinhas, sin Eleazara, sina svećenika Arona, okrenuo je moj gnjev od sinova Izraelovih dok je bio revan radi mene među njima, tako da nisam zatro sinove Izraelove u svojoj ljubomori.

12 Stoga kaži: 'Evo, dajem mu svoj savez mira.

13 Neka to bude za njega i sjeme njegovo nakon njega, i to savez vječnoga svećeništva, zato što je revnovao za svoga Boga i obavio pomirenje za sinove Izraelove.' "

14 A ime Izraelcu koji je bio pogubljen, baš onome koji je pogubljen s Midijankom, bilo je Zimri, a on je bio sin Salua, kneza glavara doma Šimunova.

15 A ime žene Midijanke koja je bila pogubljena bilo je Kozbi, a bila je kći Žurova. On je bio glavar nad narodom, i glavar doma u Midijanu.

16 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

17 "Izmučite Midijance i udarite ih,

18 jer i oni vas muče svojim lukavštinama kad su vas varali u slučaju Peora i u slučaju Kozbe sestre njihove, kćerke kneza midijanskoga, koja je bila pogubljena na dan pošasti radi Peora."

POGLAVLJE 26

Popis novog naraštaja

1 I dogodilo se nakon te poš-

sti da je GOSPOD rekao Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona govoreći:

2 "Napravite popis sve zajednice sinova Izraelovih, od dvadeset godina starosti pa naviše, po domovima njihovih očeva, sve koji su u Izraelu sposobni za rat."

3 Tada su Mojsije i svećenik Eleazar razgovarali s njima na Moapskim ravninama, uz Jordan pored Jerihona govoreći,

4 *Napravite popis naroda* od dvadeset godina starosti pa naviše, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju i sinovima Izraelovim koji su izašli iz zemlje egipatske:

5 Ruben Izraelov najstariji sin. Sinovi Rubenovi: Hanok od koga je nastala porodica Hanokovaca; od Palua porodica Paluovaca;

6 od Hezrona porodica Hezronovaca i od Karmija porodica Karmijevaca.

7 To su porodice Rubenovaca. A onih koji su bili pobrojani bilo je četrdeset i tri tisuće sedam stotina i trideset.

8 I Paluov sin je *bio* Eliab,

9 A sinovi Eliabovi: Nemuel, i Datan i Abiram. To je taj Datan i Abiram koji su bili ugledni u zajednici, oni koji su se borili protiv Mojsija i protiv Arona u družini Korahovoj, kad su se borili protiv GOSPODA.

10 Nato je zemlja otvorila svoja usta i progutala ih zajedno s Korahom, kad je ta družina izginula u vrijeme kad je oganj prožderao dvjesto i pedeset ljudi. Tako su oni postali znak.

11 Štoviše sinovi Korahovi nisu izginuli.

12 Sinovi Šimunovi po svojim porodicama: od Nemuela porodica Nemuelovaca; od Jamina porodica Jaminovaca; od Jakina porodica Jakinovaca;

13 od Zeraha porodica Zerahovaca i od Šaula porodica Šaulovaca.

14 To su porodice Šimunovaca, dvadeset i dvije tisuće i dvjesto.

15 Sinovi Gadovi po svojim porodicama: od Zefona porodica Zefonovaca; od Hagija porodica Hagijevaca; od Šunija porodica Šunijevaca;

16 od Oznija porodica Oznijevaca; od Erija porodica Erijevaca;

17 od Aroda porodica Arodovaca i od Arelija porodica Arelijevaca.

18 To su porodice sinova Gadovih, prema onima koji su od njih bili pobrojani, četrdeset tisuća i pet stotina.

19 Judini sinovi *bili su* Er i Onan. I Er i Onan su umrli u zemlji kanaanskoj.

20 I sinovi Judini po svojim porodicama bili su: od Šele porodica Šelinaca; od Faresa porodica Faresovaca i od Zeraha porodica Zerahovaca.

21 A sinovi Faresovi su bili: od Hezrona porodica Hezronovaca i od Hamula porodica Hamulovaca.

22 To su Judine porodice prema onima koji su od njih bili pobrojani, sedamdeset i šest tisuća i pet stotina.

23 Sinovi Isakarovi, prema svojim porodicama: od Tole porodica Tolinaca; od Pue porodica Puejinaca;

24 od Jašuba porodica Jašubovaca i od Simrona porodica Simronovaca.

25 To su Isakarove porodice prema onima koji su od njih bili pobrojani, šezdeset i četiri tisuće i tri stotine.

26 Sinovi Zebulunovi, po svojim porodicama: od Sereda porodica Serehovaca; od Elona porodica Elonovaca i od Jahleela porodica Jahleelovaca.

27 To *su* porodice Zebulunovaca prema onima koji su od njih bili pobrojani, šezdeset tisuća i pet stotina.

28 Sinovi Josipovi, po svojim porodicama *bili su* Manaše i Efrajim.

29 Sinovi Manašeovi: od Makira porodica Makirovaca. Makir je rodio Gileada. Od Gileada *je nastala* porodica Gileadovaca.

30 Ovo *su* sinovi Gileadovi: od Jeezera porodica Jeezerovaca; od Heleka porodica Helekovaca;

31 i *od* Asriela porodica Asriellovaca; od Šekema porodica Šekemovaca;

32 i *od* Šemide porodica Šemidinaca i *od* Hefera porodica Heferovaca.

33 A Zelofehad Heferov sin nije imao sinova, nego kćeri. Imena Zelofehadovih kćeri *bila su*: Mahla i Noa, Hogla, Milka i Tirza.

34 To *su* Manašeove porodice i oni koji su od njih bili pobrojani, pedeset i dvije tisuće i sedam stotina.

35 Ovo *su* sinovi Efrajimovi, po svojim porodicama: od Šutelaha porodica Šutelahovaca; od Bekera porodica Bekerovaca i *od* Tahana porodica Tahanovaca.

36 A ovo *su* sinovi Šutelahovi: *od* Erana porodica Eranovaca.

37 To *su* porodice Efrajimovih sinova prema onima koji su od njih bili pobrojani, trideset i dvije tisuće i pet stotina. To *su* sinovi Josipovi, po svojim porodicama.

38 Sinovi Benjaminovi, po svojim porodicama: *od* Bele porodica Belinaca; *od* Ašbela porodica Ašbelovaca; *od* Ahirama porodica Ahiramovaca;

39 *od* Šufama porodica Šufamovaca i *od* Hufama porodica Hufamovaca.

40 A sinovi Belini bili su Ard i Naaman. *Od Arda* porodica Ar-

dovaca, a *od* Naamana porodica Naamanovaca.

41 To *su* sinovi Benjaminovi, po svojim porodicama i oni koji su od njih bili pobrojani, četrdeset i pet tisuća i šest stotina.

42 Ovo *su* sinovi Danovi, po svojim porodicama: *od* Šuhama porodica Šuhamovaca. To *su* sinovi Danovi, prema svojim porodicama.

43 Svih porodica Šuhamovaca prema onima koji su od njih bili pobrojani *bilo je* šezdeset i četiri tisuće i četiri stotine.

44 Sinovi Ašerovi, po svojim porodicama: *od* Jimne porodica Jimninaca; *od* Jišvija porodica Jišvijevaca i *od* Berije porodica Berijevaca.

45 *Od* sinova Berijinih: *od* Hebera porodica Heberovaca i *od* Malkiela porodica Malkielovaca.

46 A ime Ašerovoj kćeri *bilo je* Sara.

47 To *su* porodice Ašerovih sinova prema onima koji su od njih bili pobrojani, *bilo ih je* pedeset i tri tisuće i četiri stotine.

48 Sinovi Naftalijevi, po svojim porodicama: *od* Jahzeela porodica Jahzeelovaca; *od* Gunija porodica Gunijevaca;

49 *od* Jezera porodica Jezerovaca i *od* Šilema porodica Šilemovaca.

50 To *su* porodice Naftalijevaca po njihovim porodicama i oni koji su od njih bili pobrojani *bilo je* četrdeset i pet tisuća i četiri stotine.

51 To *su bili* pobrojani sinovi Izraelovi, šest stotina i jedna tisuća i sedam stotina i trideset.

52 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

53 "Njima neka se razdjeli zemlja za baštinu prema broju imena.

54 Većima podari više baštine, a manjima podari manje baštine; neka se svakomu podari njegova baština prema onima koji su od

njih bili pobrojani.

55 Ali zemlja neka se podijeli pomoću ždrijeba: prema imenima plemena očeva njihovih neka oni baštine.

56 Prema ždrijebu neka se posjed njegov podijeli između većih i manjih."

57 A ovo su oni koji su bili pobrojani od Levita, po njihovim porodicama: od Geršona porodica Geršonovaca; od Kohata porodica Kohatovaca i od Merarija porodica Merarijevaca.

58 Ovo *su* porodice Levita: porodica Libnijevaca, porodica Hebronovaca, porodica Mahlijevaca, porodica Mušijevaca i porodica Korahovaca. A Kohat je rodio Amrama.

59 I ime Amramovoj ženi *bilo je* Jokebeda, *bila je* kći Levijeva, koju je *majka njena* rodila Leviju u Egiptu. A ona je Amramu rodila: Arona i Mojsija i Mirjam, sestru njihovu.

60 A Aronu su se rodili: Nadab, i Abihu, Eleazar i Itamar.

61 A Nadab i Abihu su poginuli kad su prinosili tuđu vatru pred GOSPODA.

62 A svih koji su bili pobrojani od njih bilo je dvadeset i tri tisuće, sve muškarci stari od jednog mjeseca pa naviše. Jer oni nisu bili pobrojani između sinova Izraelovih zato što im nije bila predana baština među sinovima Izraelovim.

63 To *su* oni koje je pobrojao Mojsije i svećenik Eleazar; oni su pobrojali sinove Izraelove na Moapskim ravnicama uz Jordan *porodice* Jerihona.

64 Ali među ovima nije bilo nikoga od onih koje su pobrojali Mojsije i svećenik Aron kad su brojili sinove Izraelove u Sinajskoj pustinji.

65 Jer je GOSPOD za njih rekao: "Neka zasigurno pomru u pustinji!" I nitko od njih nije ostao,

osim Kaleba, sina Jefuneova, i Josue, sina Nunova.

POGLAVLJE 27 Zelofehadove kćeri

1 Tada su stigle kćeri Zelofehada, sina Heferova, sina Gileadova, sina Makirova, sina Manašeova iz porodice Josipova sina Manašea. I ovo *su* imena kćeri njegovih: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirza.

2 Zatim su stale pred Mojsija i pred svećenika Eleazara i pred knezove i svu zajednicu *na* ulazu u Šator sastanka, govoreći:

3 "Naš je otac umro u pustinji i on nije bio u družini koja se okupila protiv GOSPODA, u Korahovoj družini, nego je umro u svom vlastitom grijehu, a nije imao sinova.

4 Zašto bi se odstranilo ime naše- ga oca iz njegove porodice zato što nije imao sina? *Stoga* podari nama posjed među braćom našega oca!"

5 Nato je Mojsije donio njihov slučaj pred GOSPODA.

6 I GOSPOD je rekao Mojsiju govoreći:

7 "Zelofehadove kćeri govore ispravno. Doista im podari posjed od baštine među braćom njihova oca i ti prenesi na njih baštinu njihova oca.

8 Zatim reci sinovima Izraelovima govoreći: 'Kad koji čovjek umre, a nema sina, tada prenesite njegovu baštinu na njegovu kćer.

9 A ako nema ni kćeri, tada podarite njegovu baštinu njegovoj braći.

10 No ako nema ni braće, tada njegovu baštinu podarite braći njegova oca.

11 No ako ni njegov otac nema braće, tada baštinu njegovu podarite najbližem rođaku iz njegove porodice: neka je on posjeduje.' Neka to bude sudska odredba sinovima Izraelovima, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju."

Jošua nasljeduje Mojsija

12 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju: "Popni se na ovu goru Aba-
rim i pogledaj zemlju koju dajem
sinovima Izraelovim.

13 I kad je budeš vidio, pridru-
žit ćeš se svom narodu i ti, kako se
pridružio i tvoj brat Aron.

14 Jer ste se vi pobunili protiv
moje zapovijedi, u pustinji Zin u
svađi zajednice, da me kod vode
posvetite pred njihovim očima."
To je Meripska voda u Kadešu u
pustinji Zin.

15 Tada je Mojsije rekao GOS-
PODU govoreći:

16 "Neka GOSPOD, Bog duho-
va svakog tijela, postavi čovjeka
nad zajednicom

17 koji će moći pred njom izlazi-
ti; i koji će moći pred njom ulaziti;
i koji će je moći izvoditi i koji će
je moći uvoditi tako da GOSPOD-
NJA zajednica ne bude kao ovca
koja nema pastira."

18 Nato je GOSPOD rekao Moj-
siju: "Uzmi Jošuu, sina Nunova,
čovjeka u kome je duh i na njega
položi ruku svoju!

19 Onda ga postavi pred sveće-
nika Eleazara i pred svu zajednicu
te mu na njihove oči daj nalog!

20 I njemu predaj *dio* svoje časti
da mu sva zajednica sinova Izrae-
lovih bude poslušna.

21 I on neka stoji pred svećeni-
kom Eleazarom, koji će za njega
tražiti *savjet* prema prosudbi Uri-
ma pred GOSPODOM. Na njego-
vu riječ neka izlaze i na njegovu
riječ neka ulaze, i on i svi sinovi
Izraelovi s njim, baš sva zajednica."

22 I Mojsije je učinio kako mu je
GOSPOD zapovjedio: uzeo je Jo-
šuu te ga postavio pred svećenika
Eleazara i pred svu zajednicu.

23 Zatim je položio svoje ruke

na njega i dao mu je nalog, kako
je GOSPOD zapovjedio po ruci
Mojsijevoj.

POGLAVLJE 28 Svakodnevni prinosi

1 Zatim je GOSPOD rekao Moj-
siju govoreći:

2 "Zapovjedi sinovima Izraelo-
vim i reci im: 'Moj prinos, i moj
kruh za moje ognjene žrtve meni
za miomiris, obdržavajte mi pri-
nositi u pravo vrijeme.'

3 Još im reci: Ovo je žrtva ognje-
na koju ćete prinositi GOSPODU:
dva janjeta u prvoj godini, bez lja-
ge, dan za danom, *kao* neprekidnu
žrtvu paljenicu.

4 Jedno janje prinosite ujutro, a
drugo janje prinosite navečer.

5 A za jestivu žrtvu desetinu efe
brašna, zamiješana sa četvrtinom
hina istućenog ulja.

6 *To je* neprekidna žrtva paljeni-
ca koja je bila određena na Sinaj-
skoj gori za miomiris, žrtva ognje-
na GOSPODU.

7 I njezina žrtva ljevanica *neka*
bude od četvrtine hina za sva-
ko janje. Na Svetom *predjelu* izlij
jako vino GOSPODU *kao* žrtvu
ljevanicu.

8 Drugo janje prinesi navečer.
Prinesi *ga* kao i jutarnju jestivu žr-
tvu i njezinu žrtvu ljevanicu: žrtvu
ognjenu na miomiris GOSPODU."

Šabatni prinosi

9 A na Šabatni dan dva janjeta u
prvoj godini bez ljava i dvije dese-
tine brašna zamiješana s uljem za
jestivu žrtvu, s njezinom žrtvom
ljevanicom.

10 *To je* žrtva paljenica za svaki
Šabat, pored neprekidne žrtve pa-
ljenice i njezine žrtve ljevanice."

Mjesečni prinosi

11 "Na početku vaših mjeseci pri-

nosite GOSPODU žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini bez ljage.

12 I tri desetine brašna zamiješana s uljem *kao* za jestivu žrtvu za svakog junca i dvije desetine brašna zamiješana s uljem *kao* jestivu žrtvu za svakog ovna.

13 I po jednu desetinu brašna zamiješana s uljem za svako janje *kao* jestivu žrtvu. To je žrtva paljenica na miomiris, žrtva ognjena GOSPODU.

14 A njihove žrtve ljevanice neka budu: na junca polovina hina vina; na ovna trećina hina; na janje četvrtina hina. To *neka je* žrtva paljenica za svaki mjesec kroz mjesec u godini.

15 I jedan jarić neka se GOSPODU prinosi kao žrtva za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice i njezine žrtve ljevanice."

Pashalni prinosi

16 A četrnaestoga dana prvog mjeseca *je* GOSPODNJA pasha,

17 a petnaestoga dana toga mjeseca *jest* svetkovina. Neka se sedam dana jede beskvasni kruh.

18 Prvog dana *neka bude* sveti sabor. Nikakvog težačkog posla nemojte *tada* raditi.

19 No prinesite GOSPODU žrtvu ognjenu, *kao* žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini. Neka vam budu bez mane.

20 I njihova jestiva žrtva *neka bude* od brašna zamiješana s uljem: tri desetine za junca i dvije desetine za ovna,

21 a po jednu desetinu prinesi za svako janje od onih sedam janjaca.

22 I jednog jarca *kao* žrtvu za grijeh, da obavi pomirenje za vas.

23 Ovo prinosite pored jutarnje žrtve paljenice, koja *je* neprekidna žrtva paljenica.

24 Na taj način prinosite svaki dan, kroz sedam dana; *to je* jelo žrtva ognjena na miomiris GOSPODU. To neka se prinosi pored neprekidne žrtve paljenice i njezine žrtve ljevanice.

25 A sedmoga dana neka vam bude sveti sabor. Nikakvog težačkog posla nemojte raditi!"

Prinosi Svetkovine sedmica

26 "I na Dan prvina, kada donosite novu jestivu žrtvu GOSPODU, kada vaše sedmice *budu gotove*, imajte sveti sabor: nikakvog težačkog posla nemojte raditi!

27 Ali prinesite žrtvu paljenicu na miomiris GOSPODU: dva junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini.

28 Njihova jestiva žrtva, od brašna zamiješana s uljem, *neka bude*: na svakog junca tri desetine, na svakog ovna dvije desetine,

29 a po jedna desetina na svako janje od sedam janjaca.

30 I jedan jarić da se obavi pomirenje za vas.

31 Prinosite *ih* pored neprekidne žrtve paljenice i njezine jestive žrtve, neka vam budu bez mane, *one* i njihove žrtve ljevanice."

POGLAVLJE 29

Prinosi za Svetkovinu truba

1 "U sedmome mjesecu, na prvi dan toga mjeseca, imajte sveti sabor. Nikakvog težačkog posla nemojte raditi! Neka vam je to dan trubljena u trubu.

2 I prinesite žrtvu paljenicu na miomiris GOSPODU: jednoga junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini bez mane.

3 A njihova jestiva žrtva, od brašna zamiješana s uljem, *neka bude*: tri desetine za junca, dvije desetine za ovna

4 i jedna desetina za svako janje

od sedam janjaca.

5 I jedan jarić *kao* žrtva za grijeh, da se obavi pomirenje za vas.

6 Pored žrtve paljenice za taj mjesec i njezine jestive žrtve, i *pored* svakodnevnih žrtve paljenice i *pored* njezine jestive žrtve i *pored* njihovih žrtava ljevanica prema njihovim običajima, na miomiris, žrtva ognjena GOSPODU."

Prinosi za Dan pomirenja

7 "A desetog *dana* toga sedmog mjeseca imajte sveti sabor. Potištite duše svoje i nemojte *tada* raditi nikakvog posla.

8 No prinesite žrtvu paljenicu GOSPODU *na* miomiris: jednoga junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini. Neka vam budu bez mane.

9 I njihova jestiva žrtva, od brašna zamiješana s uljem, *neka bude*: tri desetine na junca, dvije desetine na jednoga ovna

10 i jednu desetinu za svako janje od sedam janjaca.

11 Jedan jarić *kao* žrtvu za grijeh; pored žrtve za grijeh pomirenja, neprekidne žrtve paljenice i njezine jestive žrtve i njihovih žrtava ljevanica."

Prinosi za Svetkovinu sjenica

12 "I na petnaesti dan sedmog mjeseca imajte sveti sabor. Nikakvog težačkog posla nemojte raditi. Sedam dana održite svetkovinu GOSPODU.

13 I prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu na miomiris GOSPODU: trinaest junaca, dva ovna i četrnaest janjaca u prvoj godini. Neka budu bez mane.

14 Njihova jestiva žrtva, od brašna zamiješana s uljem, *neka bude*: tri desetine na svakoga junca od trinaest junaca, dvije desetine na svakoga ovna od dvaju ovnova

15 i jedna desetina na svako janje od četrnaestero janjaca.

16 I jedan jarić *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

17 A drugog dana *prinesite*: dva-naest junaca, dva ovna, četrnaest janjaca u prvoj godini bez ljage.

18 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

19 I jednog jarića *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezinih žrtava ljevanica.

20 A trećeg dana: jedanaest junaca, dva ovna, četrnaest janjaca u prvoj godini bez mane.

21 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

22 I jednoga jarca *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

23 A četvrtog dana: deset junaca, dva ovna i četrnaest janjaca u prvoj godini bez mane.

24 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

25 I jednoga jarića *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

26 A petog dana: devet junaca, dva ovna i četrnaest janjaca u prvoj godini bez ljage.

27 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

28 I jednoga jarca *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezi-

ne žrtve ljevanice.

29 A šestog dana: osam junaca, dva ovna i četrnaest janjaca u prvoj godini bez mane.

30 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

31 I jednoga jarca *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

32 Sedmog dana: sedam junaca, dva ovna i četrnaest janjaca u prvoj godini bez mane.

33 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

34 I jednoga jarca *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

35 Osmog dana imajte svečanu skupštinu. Nikakvog težačkog posla *tada* nemojte raditi.

36 No prinesite žrtvu paljenicu, ognjenu žrtvu na miomiris GOSPODU: jednog junca, jednoga ovna i sedam janjaca u prvoj godini bez mane.

37 A njihova jestiva žrtva i njihove žrtve ljevanice za junce, za ovnove i za janjce *neka budu* prema njihovom broju po tom običaju.

38 I jednoga jarca *kao* žrtvu za grijeh pored neprekidne žrtve paljenice, njezine jestive žrtve i njezine žrtve ljevanice.

39 Ovo činite GOSPODU na svoje određene svetkovine pored svojih zavjeta i svojih dragovoljnih žrtava, za svoje žrtve paljenice, i za svoje jestive žrtve, i za svoje žrtve ljevanice i za svoje žrtve pomirnice."

40 I Mojsije je izrekao sinovima Izraelovima sve ono što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

POGLAVLJE 30 Muškarci i zavjeti

1 Zatim je Mojsije rekao poglavarima plemenskim u vezi sinova Izraelovih govoreći: "Ovo je ono što je GOSPOD zapovjedio.

2 Ako se koji muškarac zavjetuje zavjetom GOSPODU ili se zakletvom zakune da obveže dušu svoju obvezom, neka ne krši svoju riječ; neka izvrši sve što iz njegovih usta izlazi!"

Žene i zavjeti

3 Ako se i koja žena zavjetuje zavjetom GOSPODU i obveže se obvezom *dok je još* u očevu domu, u svojoj mladosti,

4 a otac joj je čuo za zavjet njezin i obavezu kojom je obvezala dušu svoju pa joj otac njezin ništa ne kaže, tada neka su svi njezini zavjeti postojani i svaka obaveza kojom je obvezala dušu svoju neka je postojana.

5 Ali ako joj se otac usprotivi na dan kad čuje, nikakvi njezini zavjeti ni njezine obaveze kojom je obvezala dušu svoju *više* nisu postojani. GOSPOD će joj oprostiti jer joj se otac usprotivio.

6 Ako li je udana dok je zavjetovana ili je nešto izašlo iz njezinih usana kojom je obvezala dušu svoju,

7 pa je njezin muž *to* čuo i nije joj ništa rekao na dan kad je *to* čuo, tada su njezini zavjeti postojani i postojane obaveze kojima je obvezala dušu svoju.

8 No ako joj se njezin muž usprotivio na dan kada je *to* čuo, tada je on ukinuo ono što se zavjetovala i obavezu što je izišla iz njezinih usana kojom je obvezala dušu svoju. I GOSPOD će joj oprostiti.

9 Ali svaki zavjet udovice ili one koja je rastavljena, kojim je obvezala dušu svoju, bit će postojani

za nju.

10 Ako se zavjetovala u kući muža svoga ili je zakletvom obvezala dušu svoju obavezom,

11 pa je njezin muž *to* čuo i ništa joj nije rekao i nije joj se usprotivio, tada su svi njezini zavjeti postojani i postojana je svaka obaveza kojoj je obvezala dušu svoju.

12 Ali ako ih njezin muž posve poništi na dan kad je *za njih* čuo, *tada* sve što je izašlo iz njezinih usana, njezini zavjeti ili glede obaveze za njenu dušu, neće biti postojani. Njezin muž ih je poništio, i GOSPOD će joj oprostiti.

13 Svaki zavjet i svaku obvezujuću zakletvu koja tišti dušu, njezin muž može podržati ili je njezin muž može poništiti.

14 Ako li joj muž ništa ne govori iz dana u dan, tada potvrđuje sve njezine zavjete ili sve njezine obaveze koje su *nad* njom; on ih potvrđuje zato što je šutio na dan kad je *za njih* čuo.

15 No ako ih na bilo koji način poništio nakon što je *za njih* već čuo, tada neka on snosi njezinu nepravdu."

16 To *su* odredbe koje je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, za muža i njegovu ženu, za oca i njegovu kćer, *koja je još* u mladosti svojoj *i* u kući oca svoga.

POGLAVLJE 31

Osveta nad Midijancima

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Osveti sinove Izraelove na Midijancima, a nakon toga bit ćeš pridružen narodu svome."

3 Nato je Mojsije rekao narodu govoreći: "Naoružajte neke između sebe za rat te neka pođu na Midijance, da na Midijancima osvete GOSPODA.

4 Od svakog plemena po tisuću,

od svih plemena Izraelovih, pošaljite u rat.

5 I tako su pribavljeni od tisuća Izraelovih, tisuću od *svakog* plemena, dvanaest tisuća naoružanih za rat.

6 Tada ih je Mojsije poslao u rat po tisuću od *svakog* plemena, njih zajedno s Pinhasom, sinom svećenika Eleazara, u rat zajedno sa svetim priborom i trubama u rukama svojim da trube.

7 I oni su zaratili protiv Midijanca, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, i pogubili su sve muškarce.

8 Pored ostalih koje su pogubili, pogubili su i midijanske kraljeve: *imenom*, Evija i Rekema i Zura i Hura i Rebu, pet midijanskih kraljeva. Mačem su pogubili i Bileama, sina Beorova.

9 Tada su sinovi Izraelovi odveli u sužanjstvo *sve* midijanske žene i njihove malene te uzeli *kao* plijen svu njihovu stoku i sva njihova stada, i sva njihova dobra.

10 I ognjem su spalili sve gradove njihove u kojima se živjeli i sve njihove jake tvrđave.

11 I uzeli su *kao* sav plijen i sav grabež, i ljude i životinje.

12 Onda su doveli sužnjeve i plijen i grabež k Mojsiju i svećeniku Eleazaru i k svoj zajednici sinova Izraelovih u tabor na Moapskim ravnica koje *su* uz Jordan, *pored* Jerihona.

13 Tada su im Mojsije i svećenik Eleazar i svi knezovi zajednice, izašli u susret izvan tabora.

14 Nato se Mojsije razgnjevio na časnike vojske, i tisućnike i satnike, koji su se vratili iz bitke.

15 Zatim ih je Mojsije upitao: "Zar ste sve žene ostavili na životu?"

16 Gledajte, *baš* su one zavele sinove Izraelove po savjetu Bileamovu da počine prijestup protiv

GOSPODA u Peorovu slučaju. Tako je nastala pošast među zajednicom GOSPODNJOM.

17 Stoga sada poubijajte sve muške među malenima te ubijte i svaku ženu koja je upoznala muškarca tako da je legla s njim!

18 A svu žensku djecu koje nisu poznale muškarca tako da su legle s njim, ostavite na životu za sebe.

19 A vi ostanite izvan tabora sedam dana; svaki onaj koji je nekoga ubio i svaki koji se dotaknuo nekoga ubijenoga. Čistite se i vi i sužnjev i vaši trećega dana i sedmog dana;

20 tada očistite svu *svoju* odjeću, sve što je izrađeno od kože i sve od kozje *dlake* i sve što je izrađeno od drva."

21 Zatim je svećenik Eleazar rekao ratnicima koji su se vratili iz bitke: "Ovo je uredba zakona koju je GOSPOD zapovjedio Mojsiju:

22 'Samo zlato, srebro, mjed, željezo, kositar i olovo,

23 sve što podnosi vatru, provucite *to* kroz vatru i bit će čisto.' Ipak, neka se očisti vodom odvojenja. A sve što ne podnosi vatru provucite kroz vodu.

24 A sedmog dana operite svoju odjeću i bit ćete čisti te se poslije toga možete vratiti u tabor."

25 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

26 "Ti, svećenik Eleazar i poglavari očinskih *domova* zajednice, napravite popis plijena koji je otet, ljudi i životinja,

27 te onda plijen podijeli napola: na one koji su bili u ratu, koji su išli u borbu i na svu *ostalu* zajednicu.

28 A za GOSPODA uberi danak od ratnika koji su išli u borbu: po jednu dušu od *svakih* pet stotina, bilo od ljudi, bilo od goveda, bilo od magaradi, bilo od ovaca.

29 Uzmi *to* od njihove polovice

i daj to svećeniku Eleazaru *kao* žrtvu podizanicu za GOSPODA.

30 A od polovine sinova Izraelovih uzmi po dio od pedeset, bilo od ljudi, bilo od goveda, bilo od magaradi, bilo od stada, bilo od svake vrste životinja te ih daj Levitim koji izvršavaju dužnost glede Šatora GOSPODNJEG."

31 I Mojsije i svećenik Eleazar učinili su kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

32 A plijena *koji je ostao* od pljačke što su ratnici napljačkali bilo je: šest stotina sedamdeset i pet tisuća ovaca,

33 sedamdeset i dvije tisuće goveda,

34 šezdeset i jedna tisuća magaradi,

35 a bilo je u svemu trideset i dvije tisuće osoba, od žena koje nisu upoznale muškarca tako da bi legle s njim.

36 A polovica, što je bila dio onima koji su išli u rat, iznosila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i pet stotina ovaca;

37 danak za GOSPODA od ovaca iznosio je šest stotina sedamdeset i pet *ovaca*;

38 a goveda je bilo trideset i šest tisuća, a njihov danak za GOSPODA *iznosio je* sedamdeset i dva *goveda*;

39 A magaradi *je bilo* trideset tisuća i pet stotina, a njihov danak za GOSPODA *iznosio je* šezdeset i jedno *magare*.

40 A osoba *je bilo* šesnaest tisuća, a njihov danak za GOSPODA iznosio je trideset i dvije *osobe*.

41 Zatim je Mojsije predao danak, *koji je bio* GOSPODNJA žrtva podizanica, svećeniku Eleazaru, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

42 A od polovice što *je pripala* sinovima Izraelovim i koju je Mojsije odvojio od ljudi koji su ratovali,

43 (a ona polovica što je pripala zajednici iznosila je: tristo trideset i sedam tisuća i pet stotina ovaca,

44 i trideset i šest tisuća goveda;

45 i trideset tisuća i pet stotina magaradi,

46 i šesnaest tisuća osoba).

47 Baš od te polovice što je pripala sinovim Izraelovim, Mojsije je uzeo po jedan dio od pedeset, i od ljudi, i od životinja, te ih predao Levitima koji su izvršavali dužnost glede Šatora GOSPODNJEG, kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

48 Zatim su k Mojsiju pristupili časnici koji su bili nad vojnim tisućama, tisućnici i satnici,

49 i rekli su Mojsiju: "Tvoje slugе prebrojile su ratnike koji su bili pod našim zapovjedništvom i nitko od nas ne nedostaje.

50 Stoga smo donijeli prinose za GOSPODA: što je tko prikupio od zlatnog nakita; ogrlica i narukvica, prstenja, naušnica i pločica, da se obavi pomirenje za naše duše pred GOSPODOM."

51 I Mojsije i svećenik Eleazar uzeli su od njih zlato, to jest sav izrađeni nakit.

52 I svega zlata za prinose koje su prinosili GOSPODU, od tisućnika i satnika bilo je šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset šekela.

53 Jer je svaki ratnik zadržao plijen, svatko za sebe.

54 Zatim su Mojsije i svećenik Eleazar uzeli zlato od tisućnika i satnika te ga donesli u Šator sastanka za spomen sinovima Izraelovima pred GOSPODOM.

POGLAVLJE 32

Ruben i Gad nastanjuju se u Gileadu

1 A sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi imali su vrlo veliko mnoštvo stoke. I kad su vidjeli zemlju jazer-sku i zemlju gileadsku, da je, evo,

to mjesto bilo mjesto za stoku,

2 došli su sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i knezovima zajednice te rekli govoreći:

3 "Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Šebam, Nebo i Beon,

4 baš taj kraj što ga je GOSPOD udario pred zajednicom Izraelovom, zemlja je za stoku; a slugе tvoje imaju stoku.

5 Stoga, rekli su: "Ako smo našli milost u tvojim očima, neka se ova zemlja preda u posjed tvojim slugama pa nas ne vodi preko Jordana!"

6 I Mojsije je odgovorio sinovima Gadovim i sinovima Rubenovim: "Zar da vaša braća idu u rat, a vi da sjedite ovdje?

7 Zbog čega obeshrabrujete srce sinova Izraelovih da ne prijeđu u zemlju koju im je GOSPOD predao?

8 Tako su učinili vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadešbarnee da vide zemlju.

9 Jer kad su se oni popeli do doline Eškola i razgledali zemlju tada su obeshrabrili srce sinovima Izraelovim da ne ođu u zemlju koju im je GOSPOD dao.

10 Tog istog trenutka planula je srdžba GOSPODNJA te se zakleo, govoreći:

11 'Zasigurno nitko od ljudi što su izašli iz Egipta, koji su stari dvadeset godina i više neće vidjeti zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu, zato što me nisu u cijelosti slijedili!

12 Osim Kaleba, sin Jefuneov, Kenizanina, i Jošue sina Nunova; jer su oni u cijelosti slijedili GOSPODA.

13 I srdžba GOSPODNJA planula je na Izrael pa ih je pustio lutati pustinjom četrdeset godina, sve dok nije bio zatrt sav naraštaj koji je činio zlo u očima GOSPODNJIM.

14 A, gle, vi ustajete umjesto oče-

va svojih, izrod grešnih ljudi, da još povećate žestoku srdžbu GOSPODNJU prema Izraelu.

15 Jer ako se vi okrenete od njega, on će ih ponovo ostaviti u pustinji; tako ćete uništiti sav ovaj narod."

16 Tada su došli k njemu i rekli: "Mi želimo ovdje sagrađiti torove za svoju stoku i gradove za svoje malene,

17 a mi ćemo sami poći naoružani ispred sinova Izraelovih sve dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto. A naši maleni neka žive u utvrđenim gradovima zbog stanovnika ove zemlje.

18 Mi se nećemo vraćati svojim kućama sve dok svatko od sinova Izraelovih ne baštini svoju baštinu.

19 Jer mi nećemo baštiniti s njim s one strane Jordana niti dalje, zato što nas je zapala naša baština s ove strane Jordana, na istoku."

20 Nato im je Mojsije rekao: "Ako to tako uradite, ako pođete naoružani pred GOSPODOM u rat;

21 i ako svi vi naoružani prijeđete Jordan pred GOSPODOM sve dok on ne otera ispred sebe svoje neprijatelje:

22 i kad zemlja bude pokorena pred GOSPODOM, nakon toga moći ćete se vratiti i bit ćete bez krivnje pred GOSPODOM i pred Izraelom, a ova će zemlja biti vaš posjed pred GOSPODOM.

23 Ali ako tako ne učinite, evo, sagriješit ćete protiv GOSPODA i budite sigurni da će vas stići vaš grijeh.

24 Sagrađite gradove za svoje malene i torove za svoje ovce, te izvršite sve što je izašlo iz vaših usta."

25 A sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi rekli su Mojsiju govoreći: "Tvoje će sluge činiti kako gospodar naš zapovijeda.

26 Naši maleni, naše žene, naša stada i sva naša stoka neka budu ondje u gileadskim gradovima,

27 a tvoje sluge, svatko naoružan za rat, poći će pred GOSPODOM u borbu, kako naš gospodar kaže."

28 Tako je glede njih Mojsije zapovjedio svećeniku Eleazaru i Jošui sinu Nunovu i poglavarima *domova* očinskih plemena sinova Izraelovih.

29 Nato im je Mojsije rekao: "Ako sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi, svatko naoružan za borbu, s vama prijeđu Jordan pred GOSPODOM i zemlja bude pokorena pred vama, onda im dajte gileadsku zemlju u posjed.

30 Ali ako ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju posjede među vama u zemlji kanaanskoj."

31 Nato su sinovi Gadovi i sinovi Rubenovi odgovorili govoreći: "Kako je GOSPOD rekao tvojim slugama, tako ćemo učiniti.

32 Mi ćemo naoružani prijeći pred GOSPODOM u zemlju kanaansku, da posjed naše baštine s ove strane Jordana *može biti* naš."

33 I Mojsije im je predao, *baš* sinovima Gadovim i sinovima Rubenovim i polovici plemena Manašea, sina Josipova, kraljevstvo amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo bašanskoga kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama, *baš* gradove te zemlje sve naokolo.

34 A sinovi Gadovi su sagrađili: Dibon i Atarot i Aroer,

35 i Atrot, Šofan i Jazer i Jogbehu,

36 i Betnimru i Betharan, utvrđene gradove i torove za ovce.

37 A sinovi Rubenovi su sagrađili: Hešbon i Eleale i Kirjatajim,

38 i Nebo i Baalmeon (njihovi nazivi su izmijenjeni) i Sibmu te su nadjenuli i druga imena gradovima koje su sagrađili.

39 A sinovi Makira, sina Manašeova, otišli su u Gilead, osvojili ga i razvlastili Amorejce koji *su bili*

u njemu.

40 A Mojsije je predao Gilead Manaševu sinu Makiru, i on se u njemu nastanio.

41 A Manašev sin Jair otišao je i osvojio je njihove manje gradove te ih je prozvao Havotjair.

42 Zatim je Nobah otišao i osvojio Kenat i njegova sela te ih prozvao Nobah, po svom imenu.

POGLAVLJE 33

Izveštaj Izraelovog putovanja

1 Ovo su prevaljeni putevi sinova Izraelovih, koji su izašli iz zemlje egipatske sa svojim vojskama pod rukom Mojsijevom i Aronovom.

2 I Mojsije je zapisivao polazne točke njihovih prevaljenih puteva po zapovijedi GOSPODNJOJ. Ovo su njihovi prevaljeni putevi prema njihovim polaznim točkama.

3 Otišli su iz Ramesesa prvog mjeseca, petnaestog dana prvoga mjeseca, sutradan poslije Pashe sinovi Izraelovi otišli su uzdignutih ruku i pred očima svih Egipćana,

4 jer su Egipćani pokapali sve svoje prvorodence, one koje je GOSPOD pobio između njih, i nad njihovim bogovima GOSPOD je izvršio presude.

5 I krenuli su sinovi Izraelovi iz Ramesesa i utaborili se u Sukotu.

6 Zatim su otišli iz Sukota i utaborili se u Etamu, koji je na rubu pustinje.

7 Nato su krenuli iz Etama te se ponovo okrenuli prema Pihahirotu, koji je pred Baalzefonom. I utaborili su se pred Migdolom.

8 Zatim su otišli od Pihahirota i prošli posred mora u pustinju. I išli su tri dana puta pustinjom Etamom te se utaborili u Mari.

9 Zatim su krenuli iz Mare i došli u Elim. U Elimu je bilo dvanaest izvora vode i sedamdeset palma. I ondje su se utaborili.

10 Zatim su krenuli iz Elima te se utaborili uz Crveno more.

11 Nato su krenuli od Crvenog mora i utaborili se u pustinji Sin.

12 Tada su otputovali iz pustinje Sin i utaborili se u Dofki.

13 I otišli su iz Dofke te se utaborili u Alušu.

14 Zatim su krenuli iz Aluša i utaborili se u Refidimu gdje za narod nije bilo vode za piće.

15 I otišli su iz Refidima te se utaborili u Sinajskoj pustinji.

16 Zatim su krenuli iz Sinajske pustinje te se utaborili u Kibrothataavi.

17 Nato su otišli iz Kibrothataave te se utaborili kod Hazerota.

18 Onda su otišli iz Hazerota i utaborili se u Ritmi.

19 Zatim su otišli iz Ritme i utaborili se u Rimonparezu.

20 I otišli su iz Rimonpareza i utaborili se u Libni.

21 Nato su krenuli iz Libne i utaborili se u Risi.

22 Zatim su otputovali iz Rise te se utaborili u Kehelati.

23 I otišli su iz Kehelate i utaborili se na gori Šaferu.

24 Zatim su krenuli s gore Šafer i utaborili se u Haradi.

25 I krenuli su iz Harade i utaborili se u Makhelotu.

26 Onda su krenuli iz Makhelota te se utaborili u Tahatu.

27 I otišli su iz Tahata i utaborili se u Tarahu.

28 Nato su krenuli iz Taraha i utaborili se u Mitki.

29 Zatim su otišli iz Mitke i utaborili se u Hašmoni.

30 I otišli su iz Hašmone i utaborili se u Moserotu.

31 Nato su otišli iz Moserota i utaborili se u Benejaakanu.

32 Zatim su krenuli iz Benejaakana i utaborili se u Horhagidgadu.

33 I otišli su iz Horhagidgada i

utaborili se u Jotbati.

34 Nato su krenuli iz Jotbate i utaborili se u Ebroni.

35 Zatim su otišli iz Ebrone i utaborili se u Ezijongaberu.

36 I krenuli su iz Ezijongabera i utaborili se u pustinji Sin, a to je Kadeš.

37 Zatim su krenuli iz Kadeša te se utaborili na gori Hor, na rubu zemlje edomske.

38 Tada se svećenik Aron na zapovijed GOSPODNJU popeo na goru Hor i ondje je umro, prvog dana petoga mjeseca, u četrdesetoj godini nakon izlaska sinova Izraelovih iz egipatske zemlje.

39 A Aron je bio stotinu dvadeset i tri godine star kad je on umro na gori Hor.

40 A kralj Arad, Kanaanac, koji je živio na jugu zemlje kanaanske, čuo je o dolasku sinova Izraelovih.

41 I oni su otišli s gore Hor te se utaborili u Zalmoni.

42 Zatim su otišli iz Zalmone i utaborili se u Punonu.

43 Nato su otišli iz Punona i utaborili se u Obotu.

44 Zatim su otišli iz Obota i utaborili se u ljeabarimu na granicama Moaba.

45 I otišli su iz ljeama i utaborili se u Dibongadu.

46 Onda su krenuli iz Dibongada i utaborili se u Almondiblatajimu.

47 Nato su krenuli iz Almondiblatajima i utaborili se na Abarimskim gorama, pred Nebom.

48 Onda su otišli s Abarimskih gora i utaborili se na Moapskim ravnicama, uz Jordan, pored Jerihona;

49 I logorovali su uz Jordan od Betjesimota sve do Abelšitima na Moapskim ravnicama.

Stanovnici su protjerani

50 Tada je GOSPOD rekao Moj-

siju na Moapskim ravnicama uz Jordan, pored Jerihona, govoreći:

51 "Govori sinovima Izraelovim i reci im: 'Kad vi prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku,

52 tada protjerajte ispred sebe sve stanovnike te zemlje, uništite sve njihove slike; uništite sve njihove livene kipove i porušite sve njihove uzvišice.

53 Onda razvlastite stanovnike te zemlje i nastanite se u njoj, jer sam vam predao zemlju da je zaposjednete.

54 Zatim razdijelite zemlju ždriježom kao baštinu među svojim porodicama. I brojnjima dajte više baštine, a manjima dajte manje baštine. Baština svakoga neka bude na mjestu gdje ždrijež padne, prema plemenima očeva vaših baštinit ćete.

55 No ako stanovnike zemlje ne protjerate ispred sebe, onda će se dogoditi da će vam oni koji od njih ostanu biti bodljike u očima vašim i trnje u vašim bokovima; i mučit će vas u zemlji u kojoj vi živite.

56 Štoviše dogodit će se da ću učiniti vama kako sam mislio učiniti njima.' "

POGLAVLJE 34

Granice zemlje

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju govoreći:

2 "Zapovijedi sinovima Izraelovima i reci im: 'Kad uđete u kanaansku zemlju; (to je zemlja koja će pripasti u baštinu vama, i to zemlja kanaanska sa svojim granicama).

3 tada neka vam južna strana bude od pustinje Zin uzduž granica Edoma. A južna granica neka bude od najkrajnje obale Slanog mora na istočnoj strani.

4 Zatim neka vam granica skreće na jug, prema Akrabimskoj strmini, i prelazi na Zin, onda neka iz-

bija na jug do Kadešbarnee; zatim neka ide prema Hazaradaru i prelazi do Azmona.

5 Tada neka granica zavija od Azmona prema Egipatskoj rijeci te neka izbija odande na more.

6 *A što se tiče* zapadne granice, neka vam baš Veliko more bude granica; neka vam je to zapadna granica.

7 A ovo neka vam bude sjeverna granica: od Velikog mora potegnite crtu na goru Hor;

8 Od gore Hora onda potegnite crtu do ulaza u Hamat; i neka granice izbija na Zedad.

9 Onda će granica ići do Zifrona i neka izbija u Hazarenanu. To će vam biti sjeverna granica.

10 Za svoju istočnu granicu potegnite crtu od Hazarenana do Šefama.

11 I granica će se spuštati od Šefama do Ribla, istočno od Ajina. A odande će se granica spustiti i doprijeti do istočne obale Kineretskog mora.

12 Zatim neka se granica spušta niz Jordan te izbije kod Slanog mora. To će biti vaša zemlja sa svojim granicama naokolo.' "

13 Tada je Mojsije zapovjedio sinovima Izraelovima govoreći: "To je zemlja koju ćete baštiniti ždriječom, za koju je GOSPOD zapovjedio da je preda deveterim plemenima i polovici *jednog* plemena.

14 Jer pleme sinova Rubenovih prema domu očeva njihovih, zatim pleme sinova Gadovih prema domu očeva njihovih primili su *svoju baštinu*, i polovica plemena Manaševa primila je svoju baštinu.

15 Ta dva plemena i pola plemena primila su svoju baštinu s ove strane Jordana, *pored* Jerihona, istočno, prema suncévom izlasku."

Popis plemenskih glavara

16 Zatim je GOSPOD rekao Moj-

siju govoreći:

17 "Ovo *su* imena ljudi koji će vam podijeliti zemlju: svećenik Eleazar i Jošua sin Nunov;

18 i od svakoga plemena uzmi po jednoga kneza da razdijele zemlju prema baštini.

19 Ovo *su* imena tih ljudi: od plemena Judina, Kaleb, sin Jefuneov;

20 od plemena sinova Šimunovih; Šemuel, sin Amihudov,

21 od plemena Benjaminova; Elidad, sin Kisonov,

22 zatim knez od plemena sinova Danovih; Buki, sin Joglijev,

23 knez sinova Josipovih, za pleme sinova Manaševih; Haniel, sin Efodov,

24 onda knez plemena sinova Efrajimovih; Kemuel, sin Šiftanov,

25 i knez plemena sinova Zebulunivih; Elizafan, sin Parnakov,

26 i knez plemena sinova Isakarovih; Paltiel, sin Azanov,

27 i knez plemena sinova Ašerovih; Ahihud, sin Šelomijev,

28 i knez plemena sinova Naftalijevih; Pedahel, sin Amihudov."

29 To *su oni* kojima je GOSPOD zapovjedio da sinovima Izraelovim razdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

POGLAVLJE 35

Levitski gradovi

1 Zatim je GOSPOD rekao Mojsiju na Moapskim ravnicama kod Jordana, *pored* Jerihona, govoreći:

2 "Zapovjedi sinovima Izraelovima da daju Levitima od baštine koju oni posjeduju gradove u kojima će živjeti; isto tako podari i Levitima predgrađa oko gradova koji ih okružuju.

3 Neka gradove imaju da u njima žive, a predgrađa njihova neka budu za njihovu stoku, i za njihova dobra i sve njihove životinje.

4 I predgrađa uz gradove koje

ćete dati Levitima *neka* dosežu od gradskih zidina van do tisuću lakata naokolo.

5 Zatim izmjerite od grada van dvije tisuće lakata na istočnu stranu i dvije tisuće lakata na južnu stranu i dvije tisuće lakata na zapadnu stranu i na sjevernu stranu dvije tisuće lakata, pa *neka* grad bude u sredini. To neka im budu gradska predgrađa.

6 I među gradovima koje budete podarili Levitima *neka* šest gradova *budu* za utočišta, koje ćete odrediti za ubojice da tamo mogu pobjeći. I ovima dodajte još četrdeset i dva grada.

7 *Tako* neka svih gradova koje ćete podariti Levitima *bude* četrdeset i osam gradova; njih *dajte* s njihovim predgrađima.

8 A gradove koje ćete podariti od vlasništva sinova Izraelovih, od *onih koji ih imaju* mnogo dajte još više, a od *onih koji imaju* manje dajte još manje. Neka svatko daje gradove Levitima prema baštini svojoj koju je baštinio."

Gradovi utočišta

9 Zatim je GOSPOD rekao Moj-siju govoreći:

10 "Govori sinovima Izraelovima i reci im: 'Kad prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku,

11 tada si odredite gradove koji će vam biti kao gradovi utočišta, da ubojica može pobjeći tamo, onaj koji nekoga nehotice ubije.

12 I neka vam ti gradovi budu utočište od osvetnika, tako da ubojica ne pogine sve dok ne stane pred zajednicu na sud.

13 A od gradova koje ćete dati imat ćete šest gradova za utočište.

14 Dajte tri grada s ove strane Jordana, a tri grada dajte u zemlji kanaanskoj. Neka to budu gradovi utočišta.

15 Tih šest gradova neka budu za utočište i sinovima Izraelovima i tuđincu i pridošlici koja je među njima, da svatko tko nekoga nehotice ubije može tamo pobjeći.

16 Ali ako tko udari koga željeznim predmetom tako da on pogine, on je *onda* ubojica. Ubojica zasigurno neka se pogubi.

17 Ili ako ga udari tako da baci kamen od kojega čovjek može poginuti i on pogine, on je *onda* ubojica. Ubojica zasigurno neka se pogubi.

18 Ili *ako* ga rukom udari oružjem od drva, od kojega može poginuti i on pogine, on je *onda* ubojica. Ubojica zasigurno neka se pogubi.

19 Krvni osvetnik mora sâm ubojicu pogubiti; kad ga susretne, neka ga pogubi.

20 No ako ga netko gurne iz mržnje ili na njega nešto baci iz zasjede tako da pogine,

21 ili ga udari rukom iz neprijateljstva tako da pogine, onaj koji ga je udario neka se zasigurno pogubi; *jer* on je ubojica. Krvni osvetnik neka pogubi ubojicu kad ga sretne.

22 No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na njega baci, *ali* ne iz zasjede,

23 ili nekakav kamen od kojega čovjek može poginuti te ga baci na njega, a da ga ne vidi, tako da ovaj pogine, a nije mu bio neprijatelj niti ga je želio ozlijediti,

24 tada neka zajednica presudi između ubojice i krvnog osvetnika prema ovim presudama:

25 I zajednica neka izbavi ubojicu iz ruku krvnog osvetnika; *onda* neka ga zajednica vrati u njegov grad utočište kamo je pobjegao; i neka on ostane ondje sve do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim uljem.

26 Ali ako ubojica ikad izađe izvan granica svoga grada utočišta kamo je pobjegao,

27 pa ga krvni osvetnik pronađe izvan granica svoga grada utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu, on neće biti kriv za krv,

28 zato što ubojica mora ostati u svojem gradu utočištu sve do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti velikoga svećenika, ubojica se može vratiti na zemlju koju posjeduje.

29 Neka vam takve budu odredbe za presude kroz vaše naraštaje u svim vašim prebivalištima.

30 Svaki koji ubije nekoga, ubojica neka bude pogubljen po izjavi svjedoka, no jedan svjedok ne može svjedočiti protiv nekoga *da bi zbog toga on* bio pogubljen.

31 Stoviše, ne uzimajte naknadu za život ubojice koji je skrivio smrt: no on neka zasigurno bude pogubljen.

32 Ni ne uzimajte naknade za onoga koji je pobjegao u svoj grad utočište tako da bi se mogao vratiti da bi živio u zemlji sve do smrti velikoga svećenika.

33 Tako vi nemojte okaljati zemlju u kojoj *ste*. Jer krv oskvrnjuje zemlju te zemlja ne može biti očišćena od krvi koja je prolivena u njoj, osim krvlju onoga koji ju je prolio.

34 Ne oskvrnjujte stoga zemlju u kojoj obitavate i gdje ja prebivam, jer ja, GOSPOD, prebivam među sinovima Izraelovim. "

POGLAVLJE 36 Baština udatih žena

1 Tada su poglavari očinskih *domova* od porodice sinova Gileada, sina Makirova, sina Manašeova, od porodice sinova Josipovih pristupili te progovorili pred Mojšijem i pred knezovima, pogla-

varima očinskih *domova* sinova Izraelovih,

2 te rekli: "GOSPOD je zapovjedio mome gospodaru da ždrijetom preda ovu zemlju u baštinu sinovima Izraelovima. Isto tako mome je gospodaru zapovjedio GOSPOD da baštinu našega brata Zelofehada preda njegovim kćerima.

3 Ali ako se one udaju za nekoga iz *drugog* plemena sinova Izraelovih tada će njihova baština biti uzeta od baštine naših očeva i biti dodana baštini plemena koje će njih prihvatiti. Tako će se oduzeti od ždrijeba naše baštine.

4 A kada bude jubilej sinova Izraelovih tada će se njihova baština dodati baštini plemena koje će njih prihvatiti. Tako će njihova baština biti oduzeta od baštine plemena naših očeva."

5 I Mojsije je zapovjedio sinovima Izraelovim po riječi GOSPOD-NJOJ govoreći: "Pleme sinova Josipovih ispravno je govorilo.

6 Ovo je ono što je GOSPOD zapovjedio u vezi kćeri Zelofehadove govoreći: 'Neka se one udaju za onoga za koga misle da je najbolje, samo neka se udaju za porodicu svoga očinskoga plemena.

7 Tako da se baština sinova Izraelovih ne prenosi iz plemena u pleme; jer će se svaki od sinova Izraelovih držati uz baštinu svoga očinskog plemena.

8 I neka svaka kćer koja posjeduje baštinu u nekom plemenu sinova Izraelovih bude žena nekome u plemenu kojemu pripada porodica njezinog oca, tako da bi svatko od sinova Izraelovih mogao uživati baštinu svoga oca.

9 Ni neka se baština ne prenosi iz *jednoga* plemena u drugo pleme, nego će se svako pleme sinova Izraelovih držati uz svoju

baštinu.”

10 Onako kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju tako su i učinile kćeri Zelofehadove:

11 Jer su se, Mahla, Tirza i Hogla i Milka i Noa, kćeri Zelofehadove, udale za sinove svojih stričeva.

12 I udale su se u porodicu sino-

va Manašeovih, Josipova sina te je njihova baština ostala u plemenu porodice njihovih očeva.

13 To *su* zapovijedi i presude koje je GOSPOD zapovjedio poruci Mojsijevoj sinovima Izraelovim na Moapskim ravnicama uz Jordan, *pored* Jerihona.

PONOVLJENI ZAKON

POGLAVLJE 1

Zapovijed da nupuste Horeb

1 Ovo su riječi koje je Mojsije izgovorio svemu Izraelu s ovu stranu Jordana, u pustinji na ravnici nasuprot Crvenom *moru*, između Parana i Tofela, Labana i Hazerota i Dizahaba.

2 (*To je jedanaest dana puta od Horeba putem Seirske gore do Kadešbarnee.*)

3 I dogodilo se četrdesete godine, prvog *dana* jedanaestog mjeseca, da je Mojsije rekao sinovima Izraelovima prema svemu što mu je GOSPOD zapovjedio za njih.

4 Nakon što je pogubio Sihona, amorejskoga kralja, koji je živio u Hešbonu, i Oga, bašanskoga kralja, koji je živio u Aštarotu, u Edreju,

5 s ovu stranu Jordana, u zemlji moapskoj, počeo je Mojsije objavljivati ovaj zakon, govoreći:

6 "GOSPOD, Bog naš, govorio nam je na Horebu govoreći: 'Dosta dugo ste boravili na ovoj gori.

7 Okrenite se i krenite na put! Idite u gore Amorejaca i sve *predjele* pored njih, u ravnici, u brda, i u doline, i na jug uz morsku obalu, u zemlju kanaansku i u Libanon, sve do velike rijeke, rijeke Eufrata.

8 Evo, stavljam ovu zemlju pred vas. Idite i zaposjednite zemlju za koju se GOSPOD zakleo očevima vašim, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima i njihovom sjemenu poslije njih.'

Određivanje vođa

9 I rekao sam vam u to vrijeme govoreći: 'Ne mogu vas nositi sâm.

10 GOSPOD, Bog vaš, umnožio vas je, i gle, danas vas je tako puno kao zvijezda na nebu.

11 (Neka vas GOSPOD, Bog vaših očeva, umnoži još tisuću puta i neka vas blagoslovi kako vam je obećao!)

12 Kako bih ja sâm mogao nositi vaš teret i vaše breme i vaše sporove?

13 Izaberite mudre ljude i razumne i poznate iz svojih plemena i njih ću postaviti za poglavare nad vama.'

14 I vi ste mi odgovorili i rekli: 'Ono što si nam rekao dobro je za nas da to činimo.'

15 Tako sam uzео glavare iz vaših plemena, ljude mudre i poznate, te sam ih postavio za glavare nad vama: tisućnike, satnike, pedesetnike, desetnike i časnike među vašim plemenima.

16 I u to isto vrijeme naložio sam vašim sucima govoreći: 'Saslušajte *parnice* među svojom braću te sudite pravedno između *svakog* čovjeka i njegova brata, i tuđinca koji je s njim.

17 Ne budite pristrani prema nikome u suđenju; *no* saslušavajte maloga kao i velikoga. Ne bojte se ničijeg lica! Jer sud je Božji! A parnica koja vam bude preteška, iznesite je meni, i ja ću je saslušati.'

18 Tako sam vam u to vrijeme zapovjedio sve ono što vam treba činiti.

Izrael odbija ući u zemlju

19 Zatim smo otišli iz Horeba i prošli smo kroz svu tu veliku i strašnu pustinju koju ste vidjeli na putu po gorju Amorejaca, kako nam je zapovjedio GOSPOD, Bog naš te smo stigli u Kadešbarneu.

20 Tada sam vam rekao: 'Došli ste u gorje Amorejaca, koje nam GOSPOD, Bog naš, predaje.

21 Evo, GOSPOD, Bog tvoj, stavio je tu zemlju pred tebe. Popni se i zaposjedni je, kako ti je rekao GOSPOD, Bog očeva tvojih. Ne boj se niti se obeshrabri!

22 Zatim ste svi vi prišli k meni i rekli: 'Poslat ćemo ljude pred sobom da istraže zemlju i dojavе nam riječ o putu kojim moramo ići i u koje gradove ćemo doći.'

23 I ono što ste rekli jako mi se dopalo. Tako sam uzeo dvanaest ljudi između vas, po jednoga iz svakog plemena.

24 I skrenuli su i popeli se na gore pa su stigli do Eškolske doline te je istražili.

25 Zatim su nabrali plodove te zemlje i rukama su ih donijeli k nama i dojavili nam riječ pa rekli: 'Dobra je ta zemlja koju nam GOSPOD, Bog naš, predaje.'

26 Ali vi niste htjeli *tamo* uzaći; no pobunili ste se protiv zapovijedi GOSPODA, Boga svojega.

27 I mrmljali ste u svojim šatorima i govorili: 'Zato što nas GOSPOD mrzi, izveo nas je iz zemlje egipatske kako bi nas predao u ruke Amorejaca da bi nas uništili.'

28 Kamo ćemo uzaći? Naša braća su obeshrabrila naša srca govoreći: 'Narod je veći i viši nego mi; gradovi su veliki, i zidine im sežu do nebesa. A štovišе vidjeli smo ondje i sinove Anakove.'

29 Tada sam vam rekao: 'Ne strahujte i ne plašite ih se!

30 GOSPOD, Bog vaš, koji ide pred vama, borit će se za vas onako kako je to učinio pred vašim očima u Egiptu.'

31 I u pustinji gdje si vidio da te GOSPOD, Bog tvoj, nosio kao što čovjek nosi svoga sina cijeloga puta što ste ga prošli sve dok niste stigli do ovoga mjesta.

32 Ali, uz sve to, vi niste vjerovali GOSPODU, Bogu svome,

33 onome koji je išao na putu pred vama da vam potraži mjesto da razapnete šatore vaše, u ognju noću da vam pokaže kojim ćete putem ići, a danju u oblaku.

Kazna za Izraelovo buntovništvo

34 I GOSPOD je čuo glas vaših riječi i razgnjevio se te se zakleo govoreći:

35 'Zasigurno ni jedan od ovih ljudi, od ovoga opakog naraštaja, neće vidjeti ovu dobru zemlju za koju sam se zakleo da ću je predati očevima vašim.

36 Osim Kaleba, sina Jefuneova; on će je vidjeti i njemu i njegovoj djeci dat ću zemlju kojom je išao, zato što je u potpunosti slijedio GOSPODA.'

37 Isto tako GOSPOD je bio ljut na mene radi vas, govoreći: 'Ti također onamo nećeš ući.'

38 No, Jošua, sin Nunov, koji stoji pokraj tebe, on će ući onamo. Njega ohrabri, jer će on učiniti da je Izrael baštini.

39 Štovišе i vaši maleni, za koje ste rekli da će biti plijen, i djeca vaša koji toga dana nisu znali *razlikovati* između dobra i zla, oni će u nju ući; i njima ću je predati i oni će je zaposjesti.

40 Ali *što se tiče* vas, okrenite se i zaputite se u pustinju, na put Crvenog mora!

41 Tada ste mi odgovorili i rekli: 'Sagriješili smo protiv GOSPODA. Uzaći ćemo i boriti se kako nam je GOSPOD, Bog naš, zapovjedio.' A kad se svaki od vas opasao svojom oružjem za rat, bili ste spremni uzaći u brda.

42 Nato mi je GOSPOD rekao: 'Kaži im: Ne uzađite i ne borite se jer ja nisam među vama da vas ne potuku vaši neprijatelji.'

43 Tako sam vam govorio, ali vi

niste htjeli poslušati nego ste se pobunili protiv zapovijedi GOSPODNJE i krenuli puni drskosti u brda.

44 Ali Amorejci, koji su živjeli u toj gori, došli su na vas te vas prognali kako to pčele čine te su vas uništavali u Seiri i sve do Horme.

45 Zatim ste se vratili i plakali pred GOSPODOM, ali GOSPOD nije htio slušati vaš glas niti je prigruo uho k vama.

46 Tako ste ostali u Kadešu mnogo dana, prema danima koje ste *ondje* proboravili.

POGLAVLJE 2 Godine u pustinji

1 Onda smo se okrenuli i otputovali u pustinju na put Crvenog mora, kako mi je GOSPOD rekao. I kružili smo oko gore Seir mnogo dana.

2 Zatim mi je GOSPOD rekao govoreći:

3 'Dosta dugo ste kružili oko ove gore; okrenite prema sjeveru!'

4 I narodu zapovijedi govoreći: 'Proći ćete preko područja svoje braće, sinova Ezavovih, koji žive u Seiru i oni će vas se bojati, stoga dobro pazite na sebe;

5 s njima se nemojte miješati jer vam neću dati od njihove zemlje, niti toliko koliko je stopa široka: zato što sam goru Seir predao Ezavu *u* posjed.

6 Hranu od njih kupujte za novac da možete jesti; i vodu kupujte od njih za novac, da možete piti.'

7 Jer te je GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovio u svim djelima tvojih ruku; on zna za tvoje putovanje kroz ovu veliku pustinju; ovih četrdeset godina GOSPOD, Bog tvoj, *bio je* s tobom i ništa ti nije nedostajalo.

8 A kad smo svoju braću, sinove Ezavove što žive u Seiru, zaobišli

putem što vodi po ravnici od Elata i od Ezijongabera, okrenuli smo se i prošli putem Moapske pustinje.

9 Tada mi je GOSPOD rekao: 'Nemoj uznemirivati Moapce niti s njima zameći bitku, jer vam neću dati od njihove zemlje *u* posjed: zato što sam Lotovim sinovima predao Ar *u* posjed.'

10 U prošlosti su ondje živjeli Emijci, narod silan i brojani; visok kao i Anakovci.

11 I oni se ubrajaju u divove poput Anakovaca, ali ih Moapci nazivaju Emimcima.

12 Isto tako u Seiru su prije živjeli Horimci, ali su ih sinovi Ezavovi naslijedili, kad su ih uništili pred sobom i naselili se na njihovo mjesto, kako je i Izrael učinio sa zemljom koju posjeduje koju im je GOSPOD predao.

13 'A sada ustanite', *govorio sam* 'te prijedite preko potoka Zereda!' I prošli smo preko potoka Zereda.

14 A vrijeme u kome smo išli od Kadešbarnee pa sve dok nismo prošli preko potoka Zereda *iznosilo je* trideset i osam godina, sve dok nije sav naraštaj ratnika bio izgubljen za vojsku, kako im se GOSPOD zakleo.

15 I doista ruka GOSPODNJA bila je protiv njih: da ih uništi usred vojske sve dok ih nije istrijebio.

16 I dogodilo se, kad su bili istrijebljeni i pomrli svi ratnici iz naroda,

17 da mi je GOSPOD rekao govoreći:

18 'Ti danas prelaziš kroz Ar, krajeve moapske.

19 A kad se približiš sinovima Amonovim, nemoj ih uznemirivati niti se s njima miješati. Jer neću ti dati od zemlje sinova Amonovih *bilo kakav* posjed zato što sam je predao u posjed sinovima Lotovim.'

20 (I nju ubrajaju u zemlju di-

vova. U davnini u njoj su živjeli divovi, koje Amonci zovu Zamzumimcima.

21 *Bio je to narod silan i brojna; visok kao i Anakovci. Ali GOSPOD ih je uništio pred njima, te su ih naslijedili i nastanili se na njihovom mjestu,*

22 *kako je učinio sinovima Ezavovim, koji su živjeli u Seiru, kad je pred njima uništio Horijce, oni su ih naslijedili i nastanili se na njihovom mjestu sve do dana današnjega.*

23 *I Avijce, koji su živjeli u Hazerimu sve do Aze, uništiti su ih Kaftorci koji su došli iz Kaftora te se naselili na njihovom mjestu.*

24 *'Ustajte, krenite na put i prijedite preko rijeke Arnona. U ruke ti, evo, predajem Amorejca Sihona, kralja hešbonskoga, i njegovu zemlju. Počni je zaposjedati; zametni bitku s njim!*

25 *Od danas počinjem utjerivati stravu od tebe i strah od tebe na narode koji su pod cijelim nebom, koji čuju glas o tebi tako da će drhtati i biti u mukama zbog tebe.'*

Poraz kralja Sihona

26 *Tada sam iz pustinje Kedemot poslao glasnike kralju hešbonskom Sihonu s riječima mira:*

27 *'Pusti da prođem preko tvoje zemlje. Samo ću proći glavnim putem, neću skretati ni desno ni lijevo.*

28 *Hranu mi prodavaj za novac da mogu jesti; i vodu mi daj za novac da mogu piti. Samo ću proći pješice,*

29 *(kao što su mi učinili sinovi Ezavovi, koji žive u Seiru, i Moapci, koji žive u Aru) sve dok ne prijedem preko Jordana u zemlju koju nam daje GOSPOD, Bog naš.'*

30 *Ali hešbonski kralj Sihon nije nas htio pustiti po svome; jer mu je GOSPOD, Bog tvoj, otvrdnuo*

duh, a srce mu učinio svoeglavo, tako da ga može predati u tvoje ruke, kao što *se vidi* i danas.

31 *Tada mi je GOSPOD rekao: 'Evo, počeo sam predavati Sihona i njegovu zemlju tebi. Počni zaposjedati da možeš baštiniti njegovu zemlju.'*

32 *Tada je Sihon izašao, on i sav njegov narod da se bori protiv nas kod Jahaza.*

33 *Ali nam ga je GOSPOD, Bog naš, predao, tako da smo potukli njega i sinove njegove i sav narod njegov.*

34 *Zatim smo zauzeli sve njegove gradove toga vremena i potpuno smo uništili muškarce, žene i malene u svakom gradu, nikoga nismo ostavili,*

35 *osim stoke, koju smo uzeli kao plijen za sebe, zajedno s plijenom iz gradova koje smo zauzeli.*

36 *Od Aroera, koji je na ivici rijeke Arnona, i od grada koji je pokraj rijeke pa sve do Gileada nije bilo nijednog grada koji bi bio prejak za nas: GOSPOD, Bog naš, sve nam ih je predao.*

37 *Samo zemlji sinova Amonovih se nisi primicao, niti bilo kojem kraju uz rijeku Jabok, ni gradovima na gorama, ni bilo čemu što nam je GOSPOD, Bog naš, zabranio.*

POGLAVLJE 3 Poraz kralja Oga

1 *Tada smo se okrenuli i uzašli putem prema Bašanu. A bašanski kralj Og krenuo je protiv nas, on i sav narod njegov da zametnu bitku kod Edreja.*

2 *Tada mi je GOSPOD rekao: 'Ne boj ga se! Jer ja ću predati u ruke tvoje njega i sav njegov narod i njegovu zemlju. Učini mu kako si učinio sa Sihonom, kraljem amorejskim, koji je živio u Hešbonu.'*

3 *Tako je GOSPOD, Bog naš, u*

ruke naše predao i bašanskoga kralja Oga i sav narod njegov. I tukli smo ga sve dok nitko nije preostao.

4 Zauzeli smo sve njegove gradove u tom vremenu. Nije bilo grada koji im nismo zauzeli, šezdeset gradova, svu argopsku pokrajinu, kraljevstvo Ogovo u Bašanu.

5 Svi su oni gradovi *bili* utvrđeni visokim zidinama, vratima i zapornicama. Uz njih je bilo veoma mnogo gradova bez zidina.

6 I potpuno smo ih uništili, kako smo učinili i sa Sihonom, kraljem hešbonskim, potpuno uništivši muškarce, žene i djecu u svakom gradu.

7 A svu stoku i plijen iz tih gradova uzeli smo kao grabež za sebe.

8 Tako smo u to vrijeme iz ruku dvaju amorejskih kraljeva uzeli zemlju koja je s ove strane Jordana, od rijeke Arnona do gore Hermona,

9 (*kojeg* Sidonci zovu Hermon Sirion, a Amorejci ga zovu Šenir):

10 sve gradove po ravnici, i sav Gilead i sav Bašan, sve do Salke i Edreja, gradove kraljevstva Ogova u Bašanu.

11 Jer je bašanski kralj Og jedini ostao od preostalih divova. Gle, postolje kreveta njegovog *bilo je* postolje od željeza; ne nalazi li se u Rabi, *gradu* sinova Amonovih? Devet je lakata dužina njegova, a četiri lakta širina njegova, po laktu čovjekovom.

12 A tu zemlju koju smo zauzeli u ono vrijeme, od Aroera, koji je na rijeci Arnonu te polovica Gileadskog gorja s njezinim gradovima, dao sam Rubenovcima i Gadovcima.

13 A ostatak Gileada i sav Bašan, kraljevstvo Ogovo, dao sam polovini Manašeova plemena; svu Argopsku pokrajinu sa cijelim Ba-

šanom koja se zove zemlja divova.

14 Jair, Manašeoov sin, zauzeo je svu Argopsku pokrajinu do međa Gešurovaca i Maakinovaca. I nazvao ih je po svom imenu Bašan-havotjair, sve do dana današnjega.

15 A Gilead sam dao Makiru.

16 A Rubenovcima i Gadovcima dao sam od Gileada sve do rijeke Arnona pola doline, i sve do granica rijeke Jaboka, *koja je* granica sinova Amonovih.

17 Onda i ravnicu Jordan i obale *njegove* od Kinereta sve do mora uz ravnicu, i to Slanog mora, na podnožju Ašdotpisge na istoku.

18 U to sam vam vrijeme zapovjedio govoreći: 'GOSPOD, Bog vaš, dao vam je ovu zemlju da je zaposjednete. Prijeđite naoružani pred svojom braćom sinovima Izraelovim, svi vi *koji ste* podobni za rat.

19 Jedino vaše žene, maleni vaši i stoka vaša (*jer* znam da imate mnogo stoke) neka ostanu u vašim gradovima koje sam vam dao.

20 Sve dok GOSPOD ne podari počinak i vašoj braći kao i vama te *sve dok* oni ne zaposjednu zemlju koju im je GOSPOD, Bog vaš, dao s onu stranu Jordana. I *tada* neka se svatko vrati na svoj posjed koji sam mu dao.'

21 A u ono vrijeme sam zapovjedio Jošui govoreći: 'Svojim si očima vidio sve što je GOSPOD, Bog vaš, učinio onoj dvojici kraljeva. Tako će GOSPOD učiniti sa svim kraljevstvima preko kojih prolaziš.

22 Ne bojte se ih! Jer GOSPOD, Bog vaš, on će se boriti za vas.'

Mojsiju je zabranjen ulaz u zemlju

23 I u to vrijeme sam zaklinjao GOSPODA govoreći:

24 'O Gospodine BOŽE, ti si počeo pokazivati svome slugi svoje veličanstvo i svoju moćnu ruku.

Jer koji Bog *postoji*, u nebu ili na zemlji, koji može učiniti djela poput tvojih i poput moći tvoje?

25 Molim te, dopusti mi da prijeđem preko i pogledam onu dobru zemlju koja je s onu stranu Jordana, ono divno gorje i Libanon!

26 Ali je GOSPOD bio na mene gnjevan radi vas, pa me nije htio saslušati. Tada mi je GOSPOD rekao: 'Dosta ti je ovo, ne govori mi više o tome!

27 Popni se na vrh Pisge i podigni oči svoje prema zapadu, i prema sjeveru, i prema jugu i prema istoku. Pogledaj je očima svojim, jer ti nećeš prijeći preko ovog Jordana.

28 Ali naloži Jošui, i ohrabri ga i osnaži ga! Jer će on ići pred ovim narodom; neka ih on navede da baštine zemlju koju vidiš.'

29 Tako smo ostali u toj dolini nasuprot Btpeoru."

POGLAVLJE 4

Mojsije zapovijeda poslušnost

1 "A stoga sada, o Izraele, poslušaj odredbe i prosudbe kojima vas poučavam da biste *ih* izvršavali kako biste mogli živjeti te ući i zaposjesti zemlju koju vam daje GOSPOD, Bog očeva vaših.

2 Ne dodavajte toj riječi što vam zapovijedam niti što od nje ne oduzimajte; tako da možete držati zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, koje vam zapovijedam.

3 Svojim ste očima vidjeli što je GOSPOD učinio zbog Baalpeora: jer je sve one ljude koji su slijedili Baalpeora GOSPOD, Bog tvoj, uništio između vas.

4 Ali vi koji ste prionuli uz GOSPODA, Boga svojega, živi *ste* i danas, svatko od vas.

5 Evo, ja sam vas poučio odredbama i prosudbama, baš kako mi je GOSPOD, Bog moj, zapovjedio

da ih tako izvršavate u zemlji u koju idete da je zaposjednete.

6 Držite *ih*, dakle, i izvršavajte: jer to je vaša mudrost i vaš razum u očima naroda koji će čuti za sve ove odredbe i reći: 'Zasigurno je taj veliki narod mudar i razuman narod.'

7 Jer koji je to narod *tako* velik, kome je Bog tako blizu, kao što je GOSPOD, Bog naš, u svemu u čemu ga prizovemo?

8 A koji je to narod *tako* velik da bi imao odredbe i prosudbe *tako* pravedne kao što je sav ovaj Zakon koji vam ja danas iznosim?

9 Samo se pazi i pomno čuvaj dušu svoju da ne zaboraviš ono što si svojim očima vidio te da u sve dane tvoga života ne iščeznu iz srca tvoga; nego pouči o njima svoje sinove i sinove svojih sinova.

10 Posebno onaj dan kad si stajao na Horebu pred GOSPODOM, Bogom svojim, kad mi je GOSPOD rekao: 'Skupi mi narod tako da *ih* navedem da čuju moje riječi, da me se nauče bojati u sve dane koje će živjeti na zemlji te *da* mogu poučiti svoju djecu.'

11 Tada ste se približili i stali pod goru. I gora se žarila u ognju do usred neba s tminom, oblacima i gustom tamom.

12 Onda vam je GOSPOD usred ognja govorio; čuli ste zvuk riječi, ali obličja niste vidjeli; samo *ste* čuli glas.

13 I objavio vam je svoj savez za koga vam je zapovjedio da ga izvršavate, *baš* deset zapovijedi, što ih je zapisao na dvije kamene ploče.

14 A meni je GOSPOD zapovjedio u to vrijeme da vas poučim o odredbama i prosudbama što ćete ih izvršavati u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete.

Zabrana idolopoklonstva

15 Stoga dobro pazite na sebe jer

niste vidjeli nikakvog oblića onoga dana kad vam je GOSPOD govorio usred ognja na Horebu,

16 da se ne pokvarite i da ne pravite sebi nikakva izrezbarena lika, oblića nekog kipa, muškoga ili ženskoga oblića,

17 oblića nekakve životinje što je na zemlji, oblića nekakve ptice što leti u zraku,

18 oblića nečega što gmiže po zemlji, oblića nekakve ribe što je u vodama pod zemljom,

19 i da ne bi podigao svoje oči prema nebu, i kad vidiš sunce i mjesec i zvijezde, *čak* i svu vojsku nebesku, *pa se* dao zavesti da im iskazuješ štovanje i da im služiš. Njih je GOSPOD, Bog tvoj, dodijelio svim narodima, pod cijelim nebom.

20 Ali je GOSPOD vas uzeo i izveo vas iz te željezne peći, *baš* iz Egipta, da mu budete narod baštine, kao što ste i danas.

21 Nadalje radi vas se GOSPOD na mene razljutio i zakleo da ja neću prijeći preko Jordana i da neću ući u tu dobru zemlju koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj, u baštinu.

22 No ja moram umrijeti u ovoj zemlji; preko Jordana neću morati prijeći. Ali vi ćete prijeći i zaposjesti tu dobru zemlju.

23 Pazite se da ne zaboravljate Savez GOSPODA, Boga vašega, koji je sklopio s vama te sebi ne pravite izrezbarenih likova ili nekakvog oblića što ti je GOSPOD, Bog tvoj, zabranio.

24 Jer je GOSPOD, Bog tvoj, oganj koji proždire; *čak* je i ljubomoran Bog.

25 Kad budete izrodili djecu i djecu djece i budete dulje ostali u onoj zemlji, te se pokvarite tako da pravite bilo kakve izrezbarene likove ili oblića nečega i činite zlo u očima GOSPODA, Boga svojega,

tako da ga izazovete na srdžbu,

26 ovog dana zazivam nebo i zemlju za svjedoke protiv vas da ćete ubrzo potpuno nestati iz zemlje u koju idete preko Jordana da je zaposjednete: nećete produžiti dane u njoj nego ćete biti potpuno uništeni.

27 I GOSPOD će vas raspršiti među narode i ostat će vas samo malen broj među poganima kamo će vas GOSPOD odvesti.

28 Ondje ćete služiti bogovima, *koji su* djelo ljudskih ruku, od drveta i kamena, koji niti vide ni ne čuju, ni ne jedu, niti mogu pomirisati.

29 No ako ćeš odande tražiti GOSPODA, Boga svojega, naći ćeš ga, ako ga budeš tražio svim srcem svojim i svom dušom svojom,

30 i onda kad si u nevolji i sve te to snađe, *čak* i u narednim danima, ako se obratiš GOSPODU, Bogu svomu, i budeš poslušan njegovom glasu.

31 (Jer GOSPOD, Bog tvoj, Bog je milosrdan); on te neće napustiti, ni uništiti te, niti zaboraviti Savez s očevima tvojim kojim im se zakleo.

Samo GOSPOD je Bog

32 No sada ispitaj dane koji su prošli, koji su bili prije tebe, sve od dana kada je Bog stvorio čovjeka na zemlji: i *ispitaj* s jednoga kraja neba do drugoga, je li ikad bilo nešto takvo kao što je ovaj veliki događaj, ili je li se nešto takvo čulo?

33 Je li ikad koji narod čuo glas Boga koji govori usred ognja kao što si ti čuo i preživio?

34 Ili, je li ikada Bog nastojao otići i uzeti sebi jedan narod, usred drugih naroda, iskušenjima, znakovima, čudesima i ratom te moćnom rukom i ispruženom mišicom, uz silne strahote, prema svemu što je učinio za vas GOSPOD, Bog vaš, u

Egiptu pred očima vašim?

35 Tebi je to pokazano da bi znao da je on, GOSPOD, Bog, nema drugoga osim njega.

36 S neba je dao da ti čuješ glas njegov da te uputi; i na zemlji ti je pokazao svoj veliki oganj; i usred ognja čuo si riječi njegove.

37 I zato što je ljubio očeve tvoje, stoga je izabrao sjeme njihovo poslije njih; i izveo te iz Egipta svojom silnom moći pred svojim očima;

38 da rastjera narode pred tobom, veće i moćnije od tebe, da te uvede i da tebi preda njihovu zemlju u baštinu, kao što je to dan danas.

39 Spoznaj stoga ovaj dan i razmotri ga u svome srcu: da je on, GOSPOD, Bog gore na nebu i ovdje dolje na zemlji, i da nema drugoga.

40 Drži stoga njegove odredbe i njegove zapovijedi koje ti ja danas zapovijedam da dobro bude tebi i tvojoj djeci poslije tebe; i da produžiš dane svoje na zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje zauvijek."

Gradovi utočišta

41 Tada je Mojsije odijelio tri grada s ovu stranu Jordana, prema sunčevom izlasku,

42 kamo će moći pobjeći ubojica koji nehotice ubije svoga bližnjega, a da ga prije toga nije mrzio: te da bi bježeći u jedan od ovih gradova, mogao ostati na životu.

43 Naime to su: Bezer u pustinji, u ravnici u područja Rubenovaca; i Ramot u Gileadu u području Gadovca, i Golan u Bašanu u području Manaševca.

Uvođenje u Zakon

44 A ovo je Zakon koji je Mojsije postavio pred sinove Izraelove;

45 ovo su zavjeti, odredbe i prosudbe koje je Mojsije govorio sinovima Izraelovim nakon što su

izašli iz Egipta,

46 s ove strane Jordana, u dolini nasuprot Betpeoru, u zemlji amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u Hešbonu i koga su potukli Mojsije i sinovi Izraelovi nakon što su izašli iz Egipta.

47 I zaposjeli su njegovu zemlju i zemlju bašanskoga kralja Oga, dvojice amorejskih kraljeva koji su bili s ove strane Jordana prema sunčevom izlasku,

48 od Aroera, koji je na obali rijeke Arnona, sve do gore Sion, to jest Hermona,

49 i svu ravnicu s ove strane Jordana prema istoku, sve do mora uz ravnicu, pod izvorima Piske.

POGLAVLJE 5 Deset zapovijedi

1 Tada je Mojsije sazvao sav Izrael te im rekao: "Čuj, Izraele, odredbe i prosudbe što ih danas govorim u uši tvoje, da ih naučite i držite i izvršavate!

2 GOSPOD, Bog naš, sklopio je savez s nama na Horebu.

3 GOSPOD nije sklopio taj savez s našim očevima, nego s nama, baš s nama, svima nama koji smo danas ovdje živi.

4 Licem u lice GOSPOD je razgovarao s vama na gori usred ognja,

5 (Ja sam stajao između GOSPODA i vas u ono vrijeme da vam objavim riječ GOSPODNJU, jer ste vi bili prestrašeni zbog ognja te se niste popeli na goru) govoreći:

6 'Ja sam GOSPOD, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

7 Nemoj imati drugih bogova pored mene!

8 Ne pravi sebi nikakvog izrezbarenog lika ili nekakvog obliča nečega što je gore na nebu ili što je dolje na zemlji, ili što je u vodama pod zemljom.

9 Ne klanjaj im se niti im služi. Jer *sam* ja, GOSPOD, Bog tvoj, ljubomoran Bog *koji* pohodim nepravdu očeva, onih koji me mrze, na djeci do trećeg i četvrtog naraštaja,

10 a iskazujem milosrđe tisućama onih koji me ljube i drže zapovijedi moje.

11 Ne uzimaj imena GOSPODA, Boga svojega uzalud, jer GOSPOD ne ostavlja nedužnim onoga koji uzima ime njegovo uzalud.

12 Drži Šabatni dan i posveti ga, kako ti je GOSPOD, Bog tvoj zapovjedio.

13 Šest dana radi i obavljaš sav svoj posao.

14 A sedmoga *je* dana Šabat, GOSPODA, Boga tvoga. *Tada* nikakvog posla nemoj raditi: *ni* ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni tvoj vol, ni tvoj magarac, ni bilo koja tvoja stoka, niti tuđinac koji je unutar vrata tvojih; tako da sluga tvoj i sluškinja tvoja mogu otpočiniti kao i ti.

15 Sjeti se da si i ti bio sluga u zemlji egipatskoj i *da* te GOSPOD, Bog tvoj, odande izbavio rukom moćnom i ispruženom mišicom. Stoga je GOSPOD, Bog tvoj, tebi zapovjedio da držiš Šabatni dan.

16 Poštuj oca svoga i majku svoju, kako ti je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio, da ti se dani produže i da ti dobro bude u zemlji koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj.

17 Ne ubij!

18 I ne poćini preljuba!

19 I ne ukradi!

20 I ne svjedoči lažno protiv bližnjega svoga!

21 I ne poželi žene bližnjega svojega, niti poželi kuće bližnjega svojega, ni njive njegove, ni sluge njegove, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, *niti*

išta što *je* bližnjega tvoga.'

22 Te je riječi GOSPOD govorio svoj zajednici tvojoj na gori, usred ognja od oblaka i guste tame, jakim glasom i ništa nije dodavao. Tada ih je zapisao na dvije kamene ploče te ih predao meni.

23 I dogodilo se, kad ste čuli glas usred tame, (dok se gora žarila u ognju) da ste pristupili k meni, *baš* svi vaši poglavari plemenski i vaše starješine

24 te ste rekli: 'Evo, GOSPOD, Bog naš, očitovao nam je svoju slavu i svoju veličinu; čuli smo njegov glas usred ognja; danas smo vidjeli da Bog razgovara sa čovjekom, i da ovaj *može* ostati živ.

25 Stoga sada, zašto da umremo? Jer će nas ovaj veliki oganj proždrijeti; budemo li i dalje slušali glas GOSPODA, Boga svojega, tada ćemo pomrijeti.

26 Jer, *postoji* li itko od svih tjelela, koji je slušao glas Boga živoga kako govori usred ognja, kao što smo mi, i ostao živ?

27 Ti se primakni i slušaj sve što će ti GOSPOD, Bog naš reći. Zatim nam ti kaži sve što će GOSPOD, Bog naš, tebi reći, i mi ćemo *to* čuti i izvršiti.'

28 I GOSPOD je čuo glas riječi vaših kad ste mi govorili. Tada mi je GOSPOD rekao: 'Čuo sam glas riječi ovog naroda, što su ih tebi rekli. Dobro su rekli, sve što su govorili.

29 O da bi takvo srce bilo u njima, da me se boje i uvijek drže sve moje zapovijedi, da dobro bude njima, i sinovima njihovim zauvijek!

30 Hajde, reci im: Vratite se u svoje šatore!

31 Što se tiče tebe, ostani ovdje kod mene; reći ću ti sve zapovijedi, odredbe i prosudbe kojima ćeš ih poučiti da *ih* mogu izvršavati u

zemlji što im je ja dajem u posjed.'

32 Stoga se pridržavajte da izvršite kako vam je GOSPOD, Bog vaš, zapovjedio! Ne skrećite ni desno ni lijevo.

33 Hodite po svim putevima koje vam je GOSPOD, Bog vaš, zapovjedio, da tako možete živjeti, i da vam *može biti* dobro i da možete produžiti dane *svoje* u zemlji koju ćete zaposjesti.

POGLAVLJE 6 Najveća zapovijed

1 A ovo *su* zapovijedi, odredbe i prosudbe koje *mi* je GOSPOD, Bog vaš, zapovjedio da vas poučim da biste *ih* izvršavali u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete;

2 da se bojiš GOSPODA, Boga svojega u sve dane svog života i da držiš sve odredbe njegove i *sve* zapovijedi njegove što ti zapovijedam, ti i sin tvoj i sin tvoga sina pa da ti se dani produže.

3 Čuj stoga, Izraele, pridržavaj se da *to* izvršiš da ti bude dobro i da se silno razmnožiš u zemlji kojom teče med i mlijeko, kako ti je obećao GOSPOD, Bog očeva tvojih.

4 Čuj, Izraele! GOSPOD, naš Bog, jedini je GOSPOD!

5 I ljubi GOSPODA, Boga svojega, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!

6 A ove riječi što ti ih danas zapovijedam neka ti budu u srcu;

7 i pomno tim *riječima* poučavaj sinove svoje i razgovaraj o njima kad sjediš u svojoj kući, i kad ideš putem, i kad liježeš i kad ustaješ.

8 Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao zapis na čelu između očiju!

9 Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim!

10 I bit će, kad te GOSPOD, Bog tvoj, dovede u zemlju za koju se zakleo tvojim očevima, Abraha-

mu, Izaku i Jakovu, da će tebi predati velike i lijepe gradove koje nisi gradio;

11 i kuće pune svakog dobra koje nisi punio; i iskopane zdence koje nisi kopao, vinograde i maslinike koje nisi sadio; da se najedeš i nasitiš.

12 *Tada* pazi da ne zaboraviš GOSPODA koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

13 Boj se GOSPODA, Boga svojega i njemu služi; njegovim imenom se zaklinji.

14 Ne idite za drugim bogovima, bogovima naroda što *su* oko vas.

15 (Jer je GOSPOD, Bog tvoj ljubomoran Bog, *koji je* usred vas) da ne bi srdžba GOSPODA, Boga tvoga, planula protiv tebe i istrijebio te sa lica zemlje.

16 Ne iskušavajte GOSPODA, Boga svojega, kao što ste *ga* iskušavali u Masi.

17 Pomno držite zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, i zavjete njegove i odredbe njegove koje ti je zapovjedio.

18 Čini *ono što je* pravo i dobro u očima GOSPODA da ti bude dobro i da možeš ući i zaposjesti dobru zemlju za koju se GOSPOD zakleo tvojim očevima,

19 da istjera *iz nje* sve tvoje neprijatelje ispred tebe; kao što je GOSPOD rekao.

20 A kad te sin tvoj upita u vremenima što dolaze, govoreći: 'Što *znače* ti zavjeti, i te odredbe i te prosudbe koje je GOSPOD, Bog naš, vama zapovjedio?'

21 *Tada* kaži sinu svome: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je GOSPOD izveo iz Egipta moćnom rukom.

22 I pred očima našim GOSPOD je pokazao znakove i čudesa, silno i bolno, na Egiptu, na faraonu i na svemu domu njegovom,

23 a nas je odande izveo da nas uvede i podari nam zemlju za koju se zakleo očevima našim.

24 I GOSPOD nam je zapovjedio da izvršavamo sve ove odredbe, da se bojimo GOSPODA, Boga našega, za naše dobro zasvagda, da nas može očuvati na životu kao što *je to* i na ovaj dan.'

25 I to će biti naša pravednost: ako se pridržavamo izvršiti sve ove zapovijedi pred GOSPODOM, Bogom našim, kako nam je zapovjedio.

POGLAVLJE 7 Izabrani ljudi

1 Kad te GOSPOD, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš i ispred tebe otjera mnoge narode: Hetite, Girgašane, Amorejce, Kanaance, Perizane, Hivijce i Jebusejce, sedam naroda većih i moćnijih od tebe;

2 i kad ih GOSPOD, Bog tvoj, preda tebi, udari ih i potpuno ih uništi; nemoj sklapati nikakvog saveza s njima niti im iskazuj milosrđe.

3 I nemoj sklapati brakove s njima, kćer svoju nemoj udavati za sina njihovog, ni kćer njihovu ne uzimaj za sina svoga;

4 jer bi one odvratile sina tvoga od toga da slijedi mene, da bi drugim bogovima služili; tako da bi srdžba GOSPODNJA planula protiv tebe i odjednom te uništila.

5 Nego ovako postupajte s njima: uništite žrtvenike njihove, porazbijajte njihove kipove, porušite njihove gajeve, a njihove izrezbarene likove ognjem spalite.

6 Jer ti si narod svet GOSPODU, Bogu svome; GOSPOD, Bog tvoj, tebe je izabrao da mu budeš narod poseban iznad svih naroda koji *su* na licu zemlje.

7 GOSPOD ti nije uputio ljubav

svoju niti te odabrao zato što ste vi bili brojniji od nekog naroda, pa vi ste bili najmanji od svih naroda,

8 nego zato što vas je GOSPOD ljubio i zato što drži zakletvu kojom se zakleo očevima vašim, *zato* vas je GOSPOD izveo moćnom rukom i otkupio vas iz kuće robova, iz ruke faraona, kralja egipatskoga.

9 Stoga znaj da je GOSPOD, Bog tvoj, on *je* Bog, Bog vjeran, koji drži svoj savez i milosrdan je onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi do tisuću naraštaja.

10 A onima koji ga mrze uzvraća u lice njihovo da ih uništi, neće biti spor onome koji ga mrzi; uzvratit će mu u lice njegovo.

11 Stoga drži zapovijedi i odredbe i prosudbe koje ti danas zapovijedam da ih izvršavaš.

12 Zato će se dogoditi, budeš li slušao ove prosudbe i držao ih te ih izvršavao, da će ti GOSPOD, Bog tvoj, držati savez svoj i milosrđe za koje se zakleo očevima tvojim.

13 I ljubiti će te i blagoslivljati te i umnažati; također će blagoslivljati i plod utrobe tvoje i urod zemlje tvoje: žito tvoje, vino tvoje, ulje tvoje, prirast krava tvojih i stada ovaca tvojih u zemlji za koju se zakleo očevima tvojim da je tebi preda.

14 Bit ćeš blagoslovljen iznad svih naroda; neće među tobom ni muško ni žensko biti neplodno, ni među stokom tvojom.

15 I GOSPOD će od tebe maknuti svaku bolest te neće na tebe pustiti ni jednu od zlih bolesti egipatskih za koje znaš, nego će ih spustiti na sve *one* koji te mrze.

16 I zatri sve narode koje ti GOSPOD, Bog tvoj, bude predao. Neka ih oko tvoje ne sažaljeva ni nemoj služiti njihovim bogovima,

jer bi to bila zamka za tebe.

17 Ako u svome srcu kažeš: 'Ovi su narodi brojniji od mene, kako ću ih razvlastiti?'

18 Nemoj ih se bojati *nego* se dobro prisjeti što je GOSPOD, Bog tvoj, učinio faraonu i svemu Egiptu;

19 velike kušnje koje si vidio na svoje oči; znakove i čudesa te moćnu ruku i ispruženu mišicu kojima te GOSPOD, Bog tvoj, izveo. Tako će GOSPOD, Bog tvoj, učiniti svim narodima kojih se bojiš.

20 Štoviše, GOSPOD, Bog tvoj će među njih poslati stršljene sve dok ne budu uništeni i oni koji su preostali i sakrili se od tebe.

21 Nemoj se bojati pred njima, jer *je* GOSPOD, Bog tvoj, među vama, Bog moćan i strašan.

22 I GOSPOD, Bog tvoj, malo po malo će ispred tebe izbaciti one narode; i nećeš ih moći odjednom sve istrijebiti da se zvijeri iz polja ne razmnože protiv tebe.

23 Ali GOSPOD, Bog tvoj, tebi će ih predati i uništiti ih moćnim razaranjem sve dok ne budu uništeni.

24 A njihove će kraljeve predati u tvoje ruke da ti uništiš ime njihovo pod nebom. Nitko neće moći opstati pred tobom sve dok ih ne uništiš.

25 Izrezbarene likove njihovih bogova spali ognjem! Ne poželi srebro ili zlato *što je* na njima; ne uzimaj *ga* za sebe da njime ne budeš uhvaćen u zamku; jer to bi bila gnjusoba za GOSPODA, Boga tvoga.

26 Ni ne unosi gnjusobe u svoju kuću da ne budeš proklet kao i ona; *nego* se je duboko gnušaj i neka ti se potpuno ogadi jer *je* ona prokleta.

POGLAVLJE 8 Sjeti se GOSPODA, Boga svojega

1 Sve zapovijedi koje vam danas

zapovijedam pridržavajte se da ih izvršavate, da biste živjeli i razmnožili se te da uđete i zaposjednete zemlju za koju se GOSPOD zakleo očevima vašim.

2 Sjećaj se svega puta kojim te GOSPOD, Bog tvoj, vodio ovih četrdeset godina u pustinji da te ponizi i isproba te da sazna što ti je u srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš.

3 Ponižavao te i glađu te morio, i hranio te manom, koju nisi poznao ni ti niti su je tvoji očevi poznavali, da ti spoznaš kako čovjek ne živi samo od kruha *nego* da čovjek živi od svake *riječi* što izlazi iz usta GOSPODNJIH.

4 Tvoja se odjeća na tebi nije istrošila niti su ti noge oticale ovih četrdeset godina.

5 Promotri i u svome srcu da te GOSPOD, Bog tvoj, odgaja kažnjavanjem kao što čovjek odgaja kažnjavanjem sina svoga.

6 Stoga drži zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, hodeći putevima njegovim i bojeći se njega!

7 Jer GOSPOD, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju: zemlju potoka vodenih i izvora i vrela što izviru u dolinama i brdima;

8 zemlju pšenice i ječma, loze i smokava i narova, zemlju ulja maslinovog i meda;

9 zemlju u kojoj nećeš sirotinjski jesti kruha i u njoj ti ništa neće nedostajati; zemlju u kojoj kamenje *ima* željeza i iz njezinih brda možeš iskopati mjed.

10 Kada ćeš do sita jesti tada ćeš blagoslivljati GOSPODA, Boga svojega, zbog dobre zemlje koju ti je dao.

11 Pazi da ne zaboraviš GOSPODA, Boga svojega, tako da ne držiš njegove zapovijedi, njegove prosudbe i njegove odredbe koje ti danas zapovijedam,

12 da ne bi *kada* se najedeš do sitosti i sagradiš lijepe kuće i nastaniš se u njima;

13 i *kada* ti se krda i stada namnože i srebro tvoje i zlato tvoje umnoži i kada ti se sve što imaš poveća,

14 tada nemoj da se uzvisi srce tvoje i ne zaboravi GOSPODA, Boga svojega, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva;

15 koji te vodio kroz onu veliku i strašnu pustinju, *gdje su* ljute zmije i škorpioni i suša, *gdje* nema vode; koji ti je izveo vodu iz stijene kremene;

16 koji te u pustinji hranio mnom, koju očevi tvoji nisu poznavali, da te ponizi i da te isproba te da ti na kraju dobro učini.

17 Tada nemoj reći u svome srcu: svojom sam snagom i moći *svojih* ruku sebi pribavio ovo bogatstvo.

18 Nego se sjeti GOSPODA, Boga svojega, jer *je* on *taj* koji ti je dao snagu da stekneš bogatstvo tako da može potvrditi savez svoj za koji se je zakleo očevima tvojim, kao što je to dan danas.

19 I dogodit će se, ako li nekako zaboraviš GOSPODA, Boga svojega, i hodiš za drugim bogovima te im služiš i iskazuješ im štovanje, svjedočim protiv vas danas da ćete zasigurno propasti;

20 poput naroda koje GOSPOD uništava pred licem vašim, tako ćete i vi propasti zato što niste bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega.

POGLAVLJE 9

Ne zbog tvoje pravednosti

1 Čuj, Izraelce! Danas ti prelaziš preko Jordana da zaposjedneš narode veće i moćnije nego što si ti; gradove velike i utvrđene do neba;

2 narod silan i visok, sinove Anakove, koje ti poznaješ i za koje

si ti čuo *da govore*: 'Tko može opstati pred sinovima Anakovima!'

3 Razumij stoga danas da je GOSPOD, Bog tvoj onaj koji ide pred tobom *poput* ognja što proždire on će ih uništiti i položiti će ih pred lice tvoje tako da ćeš ih ti rastjerati i brzo ih uništiti, kako ti je GOSPOD rekao.

4 Nemoj reći u srcu svome nakon što ih GOSPOD, Bog tvoj odbaci ispred tebe, govoreći: 'Zbog moje pravednosti GOSPOD me uveo da zaposjednem ovu zemlju.' Nego zbog zloće onih naroda GOSPOD ih istjerao ispred tebe.

5 Ti ne ideš zaposjesti njihovu zemlju zbog svoje pravednosti i čestitosti svoga srca, nego zato što GOSPOD, Bog tvoj, zbog zloće onih naroda tjera njih ispred tebe te da tako izvrši riječ kojom se zakleo očevima tvojim: Abrahamu, Izaku i Jakovu.

6 Shvati stoga da ti GOSPOD, Bog tvoj, ne daje ovu dobru zemlju da je posjeduješ zbog tvoje pravednosti, jer si ti narod tvrdokoran!

7 Sjećaj se i ne zaboravljaj kako si u pustinji na gnjev izazivao GOSPODA, Boga svojega. Od dana kad ste izašli iz zemlje egipatske sve do dolaska na ovo mjesto, bili ste buntovni protiv GOSPODA.

8 I na Horebu ste izazvali GOSPODA na gnjev tako da se GOSPOD rasrdio na vas da bi vas uništio.

9 Kad sam se popeo na goru da primim kamene ploče, *baš* ploče Saveza što ga GOSPOD sklopio s vama, tada sam na gori ostao četrdeset dana i četrdeset noći: niti sam jeo kruh niti pio vodu.

10 I GOSPOD mi je predao dvije kamene ploče, ispisane prstom Božjim, i na njima *su bile* zapisane

sve riječi što vam ih je GOSPOD usred ognja na gori rekao na dan sabora.

11 I dogodilo se na kraju četrdeset dana i četrdeset noći, da mi je GOSPOD dao dvije kamene ploče, *baš* ploče Saveza.

12 Nato mi je GOSPOD rekao: 'Ustaj, žurno siđi odavde, jer se narod tvoj, koji si ti izveo iz Egipta, pokvario. Brzo su skrenuli s puta koji sam im zapovjedio: napravili su si lijevani kip.'

Zlatno tele

13 Nadalje mi je GOSPOD rekao, govoreći: 'Promatrao sam taj narod i gle, to je narod tvrdokoran!

14 Pusti me da ih uništim i izbrišem njihovo ime pod nebom, a od tebe ću učiniti narod moćniji i veći nego što su oni!'

15 Tako sam se okrenuo i sišao s gore, a gora se žarila u ognju, a dvije ploče Saveza bile su u moje dvije ruke.

16 Tada sam pogledao i gle, sagriješili ste protiv GOSPODA, Boga svojega *te* ste napravili tele lijevano. Brzo ste se skrenuli s puta što vam ga je GOSPOD zapovjedio.

17 Nato sam uzeo dvije ploče te sam ih bacio iz svoje dvije ruke i razbio sam ih pred vašim očima.

18 Onda sam pao pred GOSPODA, kao i prije, četrdeset dana i četrdeset noći, niti sam jeo kruh niti pio vodu zbog svih vaših grijeha kojima ste sagriješili radeći zlo u očima GOSPODA, izazivajući ga na srdžbu.

19 Jer sam se bojao srdžbe i jaroosti kojom se GOSPOD razgnjevio na vas da vas uništi. Ali me je GOSPOD i taj put uslišao.

20 A GOSPOD se je silno rasrdio na Arona, da bi ga uništio. Zatim sam molio i za Arona taj put.

21 Nato sam uzeo vaš grijeh, tele što ste napravili i ognjem sam ga spalio i zdrobio *te ga* smrvio jako sitno, sve dok nije bio usitnjen poput praha. Tada sam prah njegov bacio u potok što se spušta s gore.

22 I kod Tabere, i kod Mase i kod Kibrothataave izazivali ste GOSPODA na gnjev.

23 Isto tako kao kad vas je GOSPOD slao od Kadešbarnee govoreći: 'Popnite se i zaposjednite zemlju koju sam vam dao', tada ste se pobunili protiv zapovijedi GOSPODA, Boga svojega; i niste mu vjerovali niti ste slušali njegov glas.

24 Bili ste buntovni protiv GOSPODA od dana od kad vas poznajem.

25 Stoga sam pao pred GOSPODA četrdeset dana i četrdeset noći, kao što sam pao *i prije* zato što je GOSPOD rekao da bi vas uništio.

26 Stoga sam molio GOSPODA i rekao: 'Gospodine moj, BOŽE, nemoj uništiti narod svoj i baštinu svoju koju si otkupio svojim veličanstvom *i* koju si izveo iz Egipta svojom moćnom rukom.

27 Sjeti se slugu svojih: Abrahama, Izaka i Jakova, i ne gledaj na tvrdoglavost ovoga naroda, ni na njegovu zloću, niti na grijeh njegov,

28 da zemlja iz koje si nas ti izveo ne kaže: Zato što ih GOSPOD nije mogao uvesti u zemlju koju im je obećao, i zato što ih je mrzio pa ih je izveo da ih pogubi u pustinji.

29 Ipak *su* oni tvoj narod i tvoja baština, oni koje si izveo svojom velikom moći i ispruženom mišicom.'

POGLAVLJE 10 Nove kamene ploče

1 U to vrijeme GOSPOD mi je rekao: 'Iskleši dvije kamene ploče nalik na prve pa se popni k meni na

goru; i napravi si i drveni kovčeg.

2 Na ploče ću zapisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio. Zatim *ih* položi u kovčeg.'

3 Napravio sam kovčeg *od* šitimovog drva i isklesao sam dvije kamene ploče nalik na prve, te sam se popeo na goru s dvjema pločama u svojoj ruci.

4 I on je zapisao na te ploče, u skladu s prvim zapisom, Deset zapovijedi koje vam je GOSPOD izrekao na gori, usred ognja, na dan sabora te ih je GOSPOD dao meni.

5 Zatim sam se okrenuo i sišao s gore te položio ploče u kovčeg koji sam napravio. I tamo su ostale, kako mi je GOSPOD zapovjedio.

6 Tada su sinovi Izraelovi otputovali od Beerota sinova Jaakanovih u Moseru. Ondje je Aron umro i ondje je bio pokopan. Zatim je Eleazar sin njegov posluživao u svećeničkoj službi umjesto njega.

7 Odande su otputovali u Gudogodu; a iz Gudode u Jotbatu, u zemlju rijeka vodenih.

8 U to vrijeme GOSPOD je odvojio pleme Levijevo da nosi Kovčeg saveza GOSPODNJEG; da pred GOSPODOM stoji da mu posluži te da u njegovo ime blagoslivlja, do dana današnjega.

9 Stoga Levi nema udjela ni baštine sa svojom braćom: GOSPOD je njegova baština, kako mu je GOSPOD, Bog tvoj, obećao.

10 I ja sam ostao na gori, kao i prvi put, četrdeset dana i četrdeset noći. I GOSPOD me je uslišao i taj put; GOSPOD te nije htio uništiti,

11 pa mi je GOSPOD rekao: 'Ustaj! Idi na *svoj* put pred tim narodom da mogu ući i zaposjesti zemlju za koju sam se zakleo očevima njihovim da im je predam.'

Obrežite srca svoja

12 A sad, Izraelce, što od tebe tra-

ži GOSPOD, Bog tvoj, osim da se bojiš GOSPODA, Boga svojega; da hodiš po svim putevima njegovim; da ga ljubiš i da služiš GOSPODU, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom;

13 da držiš zapovijedi GOSPOD-NJE i njegove odredbe koje ti danas zapovijedam za tvoje dobro?

14 Evo, nebo i nebo nad nebesima *pripada* GOSPODU, Bogu tvome, i zemlja sa svime što je na njoj.

15 Ali GOSPOD je uživao u očevima vašim da ih ljubi i izabrao je njihovo sjeme nakon njih, *baš* vas iznad svih naroda, kao što je to dan danas.

16 Stoga obrežite prepucij srca svoga; i ne budite više tvrdokorni!

17 Jer GOSPOD, Bog vaš, Bog je nad bogovima, Gospodar gospodara, velik Bog, moćan i strašan, koji nije pristran prema nekome i ne uzima mito;

18 on provodi sud za siročad i udovicu; ljubi tuđinca, dajući mu hranu i odjeću.

19 Stoga i vi ljubite tuđinca, jer ste i sami bili tuđinci u zemlji egipatskoj.

20 Boj se GOSPOD, Boga svojega; njemu služi i uz njega prioni te se njegovim imenom zaklinji.

21 On je tvoja slava, i on je Bog tvoj, koji je za tebe učinio ova velika i strašna djela koja su oči tvoje vidjele.

22 Očevi tvoji spustili su se u Egipat sa sedamdeset osoba, a sad je GOSPOD, Bog tvoj, učinio da te *ima* kao mnoštvo zvijezda na nebu.

POGLAVLJE 11

Ljubi GOSPODA i služi mu

1 Stoga ljubi GOSPODA, Boga svojega, i uvijek izvršavaj njegove naloge i njegove odredbe i njegove prosudbe i njegove zapovijedi.

2 I vi danas spoznajte, jer *to* ne

govorim vašim sinovima koji nisu upoznali i koji nisu vidjeli odgajanje kažnjavanjem, GOSPODA, Boga vašega, njegovu veličanstvenost, njegovu moćnu ruku i njegovu ispruženu mišicu,

3 njegova čuda i njegova djela koja je učinio usred Egipta na faraonu, kralju egipatskom, i na svoj zemlji njegovoj;

4 i što je učinio egipatskoj vojsci, njihovim konjima i bojnim kolima njihovim; kako ih je vodama Crvenog mora potopio dok su vas progonili i *kako* ih je GOSPOD uništio do dana današnjega;

5 i što je za vas učinio u pustinji sve dok niste stigli do ovoga mjesta;

6 i što je učinio s Datanom i Abiramom, sinovima Eliaba, sina Rubenovog, kako je zemlja otvorila svoja usta te ih progutala i njihove ukucane i njihove šatore i sva dobra što su posjedovali, usred svega Izraela.

7 Jer oči su vaše vidjele sva ta velika djela GOSPODNJA koja je učinio.

8 Stoga držite sve zapovijedi koje vam danas zapovijedam da budete jaki te da uđete i zaposjednete zemlju u koju idete da je zaposjednete;

9 i da produžite dane *svoje* u zemlji za koju se GOSPOD zakleo očevima vašim da je preda njima i njihovom sjemenu, zemlju kojom teče med i mlijeko.

10 Jer zemlja u koju ideš da je zaposjedneš nije kao zemlja egipatska iz koje ste izašli, gdje si sijao svoje sjeme i zalijevao *ga* svojom nogom, kao što se natapa vrt *pun* biljaka.

11 A zemlja u koju idete da je zaposjednete, zemlja *je* brda i dolina i upija vodu kiše nebeske;

12 zemlja za koju se GOSPOD, Bog tvoj, brine; oči GOSPODA, Boga tvoga, uvijek su nad njom, od početka godine pa sve do svr-

šetka godine.

13 I dogodit će se, ako pomno poslušate zapovijedi moje koje vam danas zapovijedam, da ljubite GOSPODA, Boga svojega i služite mu svim srcem svojim i svom dušom svojom,

14 da ću *vam* davati kišu zemlji vašoj u njeno pravo vrijeme: ranu kišu i kasnu kišu da možete sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje,

15 i travu ću davati po tvome polju za stoku tvoju; tako da možeš jesti i nasititi se.

16 Pazite se, da vaše srce ne bude zavedeno, te da ne zastranite i ne služite drugim bogovima i ne štujete ih.

17 I *tada* bi gnjev GOSPODNJI na vas planuo: nebo bi zatvorio tako da ne bude kiše; i zemlja ne bi davala urod svoj i vi bi ubrzo nestali s te dobre zemlje koju vam GOSPOD daje.

18 Stoga položite ove moje riječi u svoje srce i u svoju dušu te ih kao znak privežite na svoju ruku; neka vam budu kao zapis na čelu između očiju vaših!

19 I poučite tim *riječima* svoje sinove; govoreći ih kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ.

20 I ispiši ih na dovratnike svoje kuće i na svoja vrata

21 da se vaši dani i dani vaših sinova, u zemlji za koju se GOSPOD zakleo očevima vašim da će im je dati, umnože kao dani neba nad zemljom.

22 Ako budete pomno držali sve ove zapovijedi koje vam zapovijedam, da ih izvršavate da ljubite GOSPODA, Boga svojega, *te* da hodite svim njegovim putevima i prionete uz njega,

23 tada će GOSPOD ispred vas protjerati sve te narode i vi ćete zaposjesti narode veće i moćnije

od sebe.

24 Svako mjesto na koje stupe stopala vaših nogu bit će vaše; od pustinje i Libanona, od rijeke, rijeke Eufrata, sve do najkrajnjeg mora bit će se vaše područje.

25 Nitko neće moći opstati pred vama; jer GOSPOD, Bog vaš spusti strah od vas i stravu od vas po svoj zemlji u koju stupite, kako vam je rekao.

26 Evo, danas postavljam pred vas blagoslov i prokletstvo:

27 blagoslov, budete li poslušni zapovijedima GOSPODA, Boga svojega, koje sam vam ja danas zapovjedio;

28 a prokletstvo, ne budete li poslušni zapovijedima GOSPODA, Boga svojega, nego skrenete s puta koji vam danas zapovijedam te pođete za drugim bogovima koje niste poznavali.

29 I dogodit će se, kada te GOSPOD, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš, da ćeš ti staviti blagoslov na goru Gerizim, a prokletstvo na goru Ebal.

30 Nisu li one s one strane Jordana, uz put gdje sunce zalazi, u zemlji Kanaanaca, koji žive u poljani, nasuprot Gilgalu, pored ravnice More?

31 Jer ćete vi prijeći preko Jordana da zaposjednete zemlju koju vam daje GOSPOD, Bog vaš. Zaposjest ćete je i nastaniti se u njoj.

32 A vi se pridržavajte da izvršite sve odredbe i prosudbe koje danas pred vas stavljam.

POGLAVLJE 12 GOSPODOV izbor mjesta za štovanje

1 Ovo *su* odredbe i prosudbe kojih ćete se pridržavati da *ih* izvršavate u zemlji koju vam GOSPOD, Bog očeva vaših, daje da je zaposjednete, sve dane koje živite

na zemlji.

2 Potpuno uništite sva mjesta na kojima su narodi koje ćete zaposjesti služili svojim bogovima, na visokim gorama i na brdima te pod svakim zelenim drvetom.

3 Porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, spalite im gajeve ognjem; smrvite izrezbarene likove njihovih bogova, uništite imena njihova s tih mjesta.

4 Vi tako nemojte raditi GOSPODU, Bogu svome.

5 Nego *ga* tražite na onom mjestu, koje je GOSPOD, Bog tvoj odabrao, usred svih vaših plemena, *baš* za svoje obitavalište te da ondje postavi svoje ime; i onamo ti trebaš dolaziti;

6 i onamo donosite svoje žrtve paljenice i svoje žrtve, svoje desetine i žrtve podizanice ruku svojih i svoje zavjete i svoje dragovoljne prinose i prvine od svojih krda i svojih stada.

7 I ondje jedite pred GOSPODOM, Bogom svojim, vi i ukućani vaši, te se radujte svemu što prihvaćate rukom svojom i čime vas je GOSPOD, Bog vaš, blagoslovio.

8 Nemojte raditi sve ono što mi danas ovdje radimo, *svatko radi* ono što *je* ispravno u njegovim očima.

9 Jer još niste stigli u počinak i u baštinu koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj.

10 Ali *kad* prijedete preko Jordana i nastanite se u zemlji koju vam GOSPOD, Bog vaš, daje u baštinu, te *kad* vam daruje počinak od svih neprijatelja vaših *koji su* unaokolo tako da živite u sigurnosti,

11 Tada će ondje biti mjesto koje će GOSPOD, Bog vaš, odabrati da postavi svoje ime da ondje prebiva; ondje ćete donositi sve što vam ja zapovijedam: svoje žrtve paljenice, svoje žrtve, svoje desetine,

žrtve podizalice ruku svojih i sve svoje izabrane zavjete koje budete zavjetovali GOSPODU.

12 Tada se radujte pred GOSPODOM, Bogom svojim, vi i vaši sinovi i vaše kćeri i vaše sluge i vaše sluškinje i Levit koji je unutar vaših vrata, zato što on nema s vama udjela ni baštine.

13 Pazi se da ne prinosiš svojih žrtava paljenica na bilo kojem mjestu što ga vidiš,

14 nego na mjestu što ga odabere GOSPOD, u jednome od tvojih plemena. Ondje prinosi svoje žrtve paljenice i ondje izvršavaj sve što ti ja zapovijedam.

15 Ali možeš zaklati i jesti meso unutar svih svojih vrata, sve što ti duša poželi, prema blagoslovu GOSPODA, Boga tvojega kojeg ti je on dao. Nečist i čist od njega može jesti, kao od srndaća, i kao od jelena.

16 Samo krv nemojte jesti; izlijte je na zemlju kao vodu.

17 Nemojte jesti unutar svojih vrata desetine svoga žita ili svoga vina ili svoga ulja ili od prvina svojih krda ili od svojih stada; niti ništa od svojih zavjeta koje ste zavjetovali ni od svojih dragovoljnih prinosa, ni od žrtve podizalice ruku svojih,

18 nego ih ti moraš jesti pred GOSPODOM, Bogom svojim, u mjestu koje GOSPOD, Bog tvoj, odabere, ti i tvoj sin i tvoja kći i tvoj sluga i tvoja sluškinja i Levit koji je unutar tvojih vrata. Raduj se pred GOSPODOM, Bogom svojim, u svemu što su ti ruke namakle.

19 Pazi se da ne zapustiš Levita tako dugo dok živiš na zemlji.

20 Kad ti GOSPOD, Bog tvoj, proširi tvoju granicu, kao što ti je obećao, i ti kažeš: 'Ja bih jeo meso', jer duša tvoje čezne jesti meso, možeš jesti meso koliko god ti

duša poželi.

21 Bude li mjesto koje GOSPOD, Bog tvoj, odabere da ondje postavi svoje ime predaleko od tebe, tada možeš zaklati od svoga krda i svoga stada koje ti je GOSPOD dao, kako sam ti zapovjedio te možeš jesti unutar svojih vrata što god ti duša poželi.

22 Onako kako se jede srndać i jelen tako ih jedi; i nečisti i čisti neka ga jedu.

23 Samo budi uvjeren da ne jedeš krv! Jer krv je život. Ne smiješ jesti život s mesom.

24 Nemoj je jesti; izlij je na zemlju kao vodu.

25 Nemoj je jesti, da bude dobro i tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš *ono što je* ispravno u očima GOSPODNJIM.

26 No samo ono svoje sveto koje imaš i svoje zavjete uzmi i odnesi na mjesto koje GOSPOD odabere.

27 Tada prinesi svoje žrtve paljenice, meso i krv, na žrtvenik GOSPODA, Boga tvojega. A krv od žrtava svojih izlij na žrtvenik GOSPODA, Boga tvojega, a meso pojedi.

28 Obdržavaj i slušaj sve ove riječi koje ti ja zapovijedam, da bude dobro zauvijek tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš *ono što je* dobro i ispravno u očima GOSPODA, Boga tvojega.

Upozorenje glede idolopoklonstva

29 A kad GOSPOD, Bog tvoj, istrijebi narode ispred tebe na koje ideš da ih zaposjedneš i naslijediš ih te se u njihovoj zemlji nastaniš,

30 pazi se da ne padneš u zamku tako da slijediš njih nakon što budu uništeni ispred tebe. I ne istražuj o njihovim bogovima, govoreći: 'Kako su ovi narodi služili svojim bogovima, isto tako ću i ja

činiti.'

31 Nemoj tako postupati prema GOSPODU, Bogu svome, jer svaku gnjusobu koju GOSPOD mrzi, oni su činili svojim bogovima. Jer su čak i sinove svoje i kćeri svoje ognjem spaljivali svojim bogovima.

32 Sve što vam ja zapovijedam, pridržavajte se da izvršavate; tome nemoj ništa dodavati i ništa ne oduzimaj od toga.

POGLAVLJE 13

1 Ako među vama ustane prorok ili onaj koji sanja snove pa ti iznese znak ili čudo;

2 i taj se znak ili čudo za koje ti je rekao dogodi *pa* kaže: 'Pođimo za drugim bogovima', koje ne poznaješ, 'i njima služimo',

3 nemoj slušati riječi toga proroka ni toga koji sanja snove: jer vas isprobava GOSPOD, Bog vaš da sazna ljubite li GOSPODA, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom.

4 Hodite za GOSPODOM, Bogom svojim; njega se bojte; njegove zapovijedi izvršavajte; njegovom glasu budite poslušni; njemu služite i uz njega prionite.

5 A onaj prorok ili onaj koji sanja snove neka se pogubi jer je govorio da bi *vas* okrenuo od GOSPODA, Boga vašega, koji vas je izveo iz zemlje egipatske i otkupio vas iz kuće ropstva, i da te otjera s puta za koji ti je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio da njime hodiš. Tako ćeš ukloniti zlo iz svoje sredine.

6 Kad te brat tvoj, sin majke tvoje, ili sin tvoj ili kći tvoja ili žena u tvom naručju ili prijatelj tvoj koji ti je poput duše tvoje, potajno mamio govoreći: 'Hajde da služimo drugim bogovima', koje ti ne poznaješ niti očevi tvoji,

7 *naime*, bogovima onih naroda što *su* oko vas, blizu tebe ili daleko

od tebe, od *jednog* kraja zemlje sve do *drugog* kraja zemlje,

8 nemoj pristati uz njega niti ga slušaj! Ni neka ga oko tvoje ne sažaljuje; i ne šteti ga i ne skrivaj ga,

9 nego ga zasigurno ubij! Neka se najprije tvoja ruka digne na njega da ga pogubiš, a nakon toga ruka svega naroda.

10 Zaspi ga kamenjem tako da umre, zato što je nastojao da te otjera od GOSPODA, Boga tvoga, koji te je izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.

11 I sav će Izrael čuti i pobožati se te više neće činiti nikakvu takvu zloću kao što je ovo među vama.

12 Ako čuješ da *govore* u nekom tvom gradu što ti ga dao GOSPOD, Bog tvoj, da se u njemu živiš, govoreći:

13 *Neki* ljudi, sinovi Belialovi, izašli su iz tvoje sredine i zaveli stanovnike njihovog grada govoreći: Hajde da služimo drugim bogovima, koje vi ne poznajete,

14 tada se ti raspitaj i istraži i pomno se raspitaj; i gle, *bude li to* istina i to djelo *bude* nedvojbeno, da se takva gnjusoba izvršila među vama,

15 ti zasigurno posijeci stanovnike toga grada oštricom mača, potpuno ga uništi, i sve što *bude* u njemu, i stoku njegovu *posijeci* oštricom mača.

16 Onda sakupi sav plijen iz njega nasred ulice njegove te ognjem spali grad sa svim plijenom za GOSPODA, Boga svojega; i neka to ostane ruševina zauvijek i neka se više nikada ne sagrađi.

17 I od onoga što je prokletost neka ništa ne prione za tvoju ruku, da bi se GOSPOD okrenuo od žestine svoje srdžbe i da ti iskaže milosrđe i da ti se smiluje i da te razmnoži, kako se zakleo očevima tvojim;

18 ako ti budeš slušao glas GOSPODA, Boga svojega, držeći sve njegove zapovijedi koje ti danas ja zapovijedam i da izvršavaš *ono što je ispravno u očima GOSPODA*, Boga tvoga.

POGLAVLJE 14 Čista i nečista hrana

1 Vi *ste* sinovi GOSPODA, Boga svojega. Nemojte se rezati niti se bilo kako brižati među očima za umrlog.

2 Jer ti *si* narod svet GOSPODU, Bogu svome; i GOSPOD je odabrao tebe da njemu budeš osobit narod, iznad svih naroda koji *su* na zemlji.

3 Ne jedi ništa odvratno.

4 Ovo *su* životinje koje možete jesti: vol, ovca i koza,

5 jelen i srndač i jelen lopatar i kozorog i antilopa i bivol i divokoza;

6 i svaku životinju koja ima razdvojeni papak, i nadvoje razdvojene papke i među životinjama sve koje preživaju, njih možete jesti.

7 Ali ove ne jedite od onih što preživaju ili od onih koje razdvajaju papak: *kao što su* deva, zec i kunić. Jer oni preživaju, ali nemaju razdvojeni papak; *stoga su* one nečiste za vas.

8 A svinja, zato što ima razdvojene papke, a ne preživa: ona *je* nečista za vas. Ne jedite njezino meso niti se dotičite njezine strvine.

9 A od onoga što *je* u vodama ovo možete jesti: sve što ima peraje i ljuske, možete jesti.

10 A sve što nema peraja i ljuske, ne smijete jesti. To *je* nečisto za vas.

11 Svaku čistu pticu možete jesti.

12 Ali ovo *su* one koje ne smijete jesti: orao i orao pandar i orao štekavac,

13 i rdastu lunju i sokola i lešina-

ra prema njegovim vrstama;

14 i gavrana prema njegovim vrstama;

15 i sovu i noćnog jastreba i kukavicu i jastreba prema njegovim vrstama;

16 i malu sova, i sovoljuga i labuda;

17 pelikana i supa i kormorana;

18 i rodu i čaplju prema njegovim vrstama; i pupavca i šišmiša.

19 I sva krilata stvorenja koja lete su nečista za vas: ne smiju se jesti.

20 Ali sve čiste ptice možete jesti.

21 Ne jedite ništa što samo od sebe uquine. Daj to tuđincu koji *je* unutar tvojih vratā da on to može jesti ili to možeš prodati strancu. Jer ti *si* narod svet GOSPODU, Bogu svome. Ne kuhaj jarića u mlijeku majke njegove!

Desetina

22 Daj doista desetinu uroda od tvoga sjemena, što ga je polje urodilo, iz godine u godinu.

23 A onda jedi pred GOSPODOM, Bogom svojim na mjestu koje on odabere da svoje ime postavi ondje, desetinu svoga žita, svoga vina, svoga ulja i prvine svoga krda i svoga stada; da se tako naučiš uvijek bojati se GOSPODA, Boga svojega.

24 Bude li ti put predug te je ne možeš donijeti, ili je mjesto što ga GOSPOD, Bog tvoj odabere da u njemu postavi svoje ime predaleko od tebe, kad te je GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovio,

25 onda to pretvori u novac te stisni novac u ruci svojoj pa idi u mjesto što ga odabere GOSPOD, Bog tvoj.

26 I za taj novac kupi što ti duša poželi: govedo ili ovce ili vino ili žestoka pića, što ti duša zaželi. I ondje jedi pred GOSPODOM, Bogom svojim, i raduj se ti i tvoji

ukućani.

27 A Levita koji *je* unutar tvojih vrata, njega ne zapuštaj jer on nema udjela ni baštine s tobom.

28 Na kraju treće godine iznesi svu desetinu od svoga prihoda te godine i položi ga na svoja vrata.

29 I Levit (zato što nema udjela ni baštine s tobom) i tuđinac i siročad i udovica koji *su* unutar tvojih vrata neka dođu i neka jedu i neka se nasite. Tako će te GOSPOD, Bog tvoj, moći blagosloviti u svim djelima ruke tvoje što ih budeš napravio.

POGLAVLJE 15 Šabatna godina

1 Na završetku *svake* sedme godine učini otpust.

2 A ovo *je* način otpuštanja: neka svaki koji pozajmljuje otpusti *dug* svome bližnjemu; neka *to* ne iznuđuje od svoga bližnjega ni od svoga brata, zato što se proglasilo GOSPODNIJE otpuštanje.

3 Možeš to iznuditi od tuđinca, ali ono što *je* tvoje kod tvoga brata, ruka tvoja neka otpusti,

4 samo da ne bude siromaha među vama. Jer GOSPOD će te obilno blagoslivljati u zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu da *je* zaposjedneš,

5 samo ako budeš pažljivo slušao glas GOSPODA, Boga svojega, pridržavajući se da izvršiš sve ove zapovijedi koje ti danas zapovijedam.

6 Jer GOSPOD, Bog tvoj, blagoslivlja te kako ti *je* obećao te ćeš moći pozajmljivati mnogim narodima, a sâm nećeš posuđivati; i nad mnogim ćeš narodima vladati, no oni nad tobom neće vladati.

7 Postoji li se kod tebe nekakav siromah, jedan od tvoje braće unutar bilo kojih tvojih vrata u zemlji tvojoj koju ti daje GOSPOD,

Bog tvoj; nemoj otvrdnuti srce svoje niti zatvaraj svoju ruku prema svome siromašnom bratu,

8 nego mu širom otvori ruku svoju i sigurno mu pozajmi dovoljno za njegovu potrebu, *ono* što mu nedostaje.

9 Čuvaj se da se ne porodi misao u tvom opakom srcu, govoreći: 'Sedma se godina, godina otpuštanja, približuje' i da oko tvoje postane zlo protiv tvoga siromašnog brata te mu ne daš ništa. Tada bi on zavapio GOSPODU protiv tebe i grijeh bi bio na tebi.

10 Sigurno mu daj i neka ti srce ne bude ožalošćeno kad mu daješ, zato što će te zbog toga blagoslivljati GOSPOD, Bog tvoj, u svim djelima tvojim i u svemu čega se prihvaćaš rukom svojom.

11 Jer siromah nikad neće nestati iz zemlje, stoga ti zapovijedam, govoreći: Širom otvaraj svoju ruku svome bratu, svom siromahu i svome potrebitom u zemlji svojoj.

12 A ako tebi bude prodan brat tvoj, Hebrej ili Hebrejka, pa ti služi šest godina, tada mu sedme godine dopusti da ode slobodan od tebe.

13 I kad ga pošalješ slobodnog od tebe, ne šalji ga praznih *ruku*.

14 Opskrbi ga velikodušno *nečime* od stada svoga i s gumna svoga i iz tijeska svoga; podari mu *od onoga* čime te je GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovio.

15 I sjećaj se da si bio rob u zemlji egipatskoj i *da* te je GOSPOD, Bog tvoj, otkupio. Stoga ti ja danas ovo zapovijedam.

16 I dogodit će se, ako ti on kaže: 'Neću otići od tebe', zato što voli tebe i dom tvoj i zato što mu je kod tebe dobro.

17 Tada uzmi šilo i *njime* ga probodi kroz uho njegovo u vrata, i

neka ti bude sluga zauvijek! I isto tako učini sa svojom sluškinjom.

18 Neka ti ne bude teško, kada ga budeš otpošiljao od sebe slobodnog, jer je zavrijedio dvostruko za tebe *kao* najamnik služeći ti šest godina. I GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovit će te u svemu što budeš radio.

19 Sve muške prvine što omlade tvoja krda i tvoja stada posveti GOSPODU, Bogu svome! Nemoj raditi s prvcencem svoga junca niti strići prvenca od svojih ovaca.

20 Jedi *ga* ti i tvoji ukućani pred GOSPODOM, Bogom svojim, u mjestu koje odabere GOSPOD, iz godine u godinu.

21 Ali ako bi imao nekakvu manu, *ako bi bio* hrom ili slijep *ili imao* nekakvu zlu manu, nemoj ga žrtvovati GOSPODU, Bogu svome!

22 Pojedi ga unutar svojih vratā. Nečista i čista *osoba mogu ga jesti* jednako, kao srndaća i jelena.

23 Jedino krvi njegove nemoj jesti! Izlij je na zemlju kao vodu.

POGLAVLJE 16

Pasha

1 Obdržavaj mjesec Abib i svetkuj Pashu GOSPODU, Bogu svome, jer te GOSPOD, Bog tvoj, u mjesecu Abibu izveo noću iz Egipta.

2 Stoga žrtvuj Pashu GOSPODU, Bogu svome, iz stada i krda u mjestu koje GOSPOD odabere da ime svoje postavi ondje.

3 Ne jedi ukvasani kruh s njome; *nego* sedam dana jedi beskvasni kruh s njome, *i to* kruh nevolja, jer si u žurbi izašao iz zemlje egipatske: da se sve dane života svoga sjećaš dana kad si izašao iz zemlje egipatske.

4 Neka se sedam dana kod tebe ne vidi ukvasani kruh na svemu tvome području, niti *ništa* neka ne ostane od mesa koje žrtvuješ prvoga dana u suton preko noći sve

do jutra.

5 Ne smiješ žrtvovati Pashu unutar bilo kojih od vratā svojih koja ti daje GOSPOD, Bog tvoj,

6 nego na mjestu koje odabere GOSPOD, Bog tvoj, da ime svoje postavi ondje; tamo žrtvuj Pashu u suton, o zalasku sunca, u vrijeme u koje si izašao iz Egipta.

7 I ispeći je i pojediti je na mjestu koje odabere GOSPOD, Bog tvoj, a ujutro se okreni i kreni k svojim šatorima.

8 Šest dana jedi beskvasni kruh, a sedmoga dana neka bude svečana skupština GOSPODU, Bogu tvome. Ne obavljaj nikakvog posla!

Svetkovina sedmica

9 Sedam tjedana si nabroji; počni brojiti tih sedam tjedana od *vremena* kad srp počne *žeti* žito.

10 Tada drži Svetkovinu sedmice GOSPODU, Bogu svome, dajući danak dragovoljnim prinosom iz svoje ruke koji ćeš davati GOSPODU, Bogu svome, prema onome kako te je GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovio.

11 Zatim se raduj pred GOSPODOM, Bogom svojim, ti i sin tvoj i kći tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit koji bude u vratima tvojim i tuđinac i siročad i udovica što budu među vama, na mjestu što ga je GOSPOD, Bog tvoj, odabrao da ime svoje postavi ondje.

12 I sjećaj se da si bio rob u Egiptu. Zato obdržavaj i izvršavaj ove odredbe.

Svetkovina sjenica

13 Obdržavaj Svetkovinu sjenica sedam dana nakon što pokupiš svoje žito i svoje vino.

14 I raduj se na svojoj svetkovini, ti i sin tvoj i kći tvoja i sluga tvoj i sluškinja tvoja, i Levit i tuđinac i siročad i udovica koji *su* u unutar

tvojih vrata.

15 Sedam dana drži svečanu svetkovinu GOSPODU, Bogu svome, na mjestu koje odabere GOSPOD, zato što će te GOSPOD, Bog tvoj blagosloviti u svim tvojim prihodima i u svakom djelu ruku tvojih stoga da se doista raduješ.

16 Triput u godini neka se pojave svi tvoji muškarci pred GOSPODOM, Bogom tvojim, na mjestu koje on odabere: na Svetkovinu beskvasnog kruha i na Svetkovinu sedmica i na Svetkovinu sjenica. I neka se ne pojave pred GOSPODOM praznih ruku.

17 Neka svatko *daruje* što može, prema blagoslovu koji ti je dao GOSPOD, Bog tvoj.

Pravda

18 U svim vratima tvojim koje ti daje GOSPOD, Bog tvoj, postavi suce i službenike po svojim plemenima; i neka oni sude narodu sudom pravednim.

19 Ne izvrći pravdu; ne budi pristran; niti primaj mito, jer mito zaslijepljuje oči mudrih i izopačuje riječi pravednih.

20 Samo ono što je potpuno pravedno slijedi, da živiš i baštiniš zemlju koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje.

Zabranjeni način štovanja

21 Ne zasađuj si gaj ni od kojeg drveta pokraj žrtvenika GOSPODA, Boga svojega, koga ćeš napraviti;

22 niti si ne podiži *nikakvog* kipa, kojeg GOSPOD, Bog tvoj mrzi.

POGLAVLJE 17

1 Ne žrtvuj GOSPODU, Bogu svome, *nikakvog* junca ili ovcu koji bi imali manu *ili* nešto ružno, jer to je gnjusoba GOSPODU, Bogu tvome.

2 Ako bi se među vama našao,

unutar bilo kojih tvojih vrata koje ti je dao GOSPOD, Bog tvoj, čovjek ili žena koji rade što je zlo u očima GOSPODA, Boga tvoga, prestupajući njegov Savez:

3 tako da otiđu i služe drugim bogovima te im iskazuju štovanje, bilo suncu ili mjesecu ili bilo čemu od nebeske vojske, ono što ja nisam zapovjedio,

4 i tebi se to kaže i ti o tome čuješ, onda pomno istraži; i gle, *bude li to* istina i slučaj izvjestan, da se takva gnjusoba počinila u Izraelu,

5 tada toga čovjeka ili tu ženu koji su počinili takvo opako djelo izvedi na gradska vrata svoja, *baš* toga čovjeka ili tu ženu, te ih zaspaj kamenjem dok ne umru.

6 Na iskazu dvojice svjedoka ili trojice svjedoka, neka onaj koji je zaslužio smrt bude pogubljen, *ali* na iskazu jednoga svjedoka neka se ne pogubi.

7 Neka se najprije ruke svjedoka *dignu* na njega da ga pogube, a poslije toga i ruke svega naroda. Tako ćeš ukloniti zlo između sebe.

Zakonite odluke svećenika i sudaca

8 Ako se pojavi nešto tebi preteško za presuditi: između krvi i krvi, između parnice i parnice i između udarca i udarca, *koje postaju* slučajevi sporova unutar tvojih vrata, tada ustani i pođi u mjesto koje je odabrao GOSPOD, Bog tvoj.

9 Tada dođi k svećenicima i Levitima i k sucu koji bude u te dane i upitaj, i oni će ti objaviti izriječ presude.

10 I učini u skladu s izrijekom koji su ti oni objavili, na mjestu koje GOSPOD odabere. Pridržavajte se da izvršite u skladu sa svime o čemu su te izvijestili.

11 U skladu s izrijekom zakona kojom su te poučili i u skladu s

presudom koju su izrekli da je izvršiš. Ne odstupaj od izrijeke kojeg su ti objavili, *ni* desno ni lijevo.

12 I onaj koji bi drsko postupao i ne bi poslušao svećenika koji ondje stoji da posluži pred GOSPODOM, Bogom tvojim, ni suca, neka se baš taj čovjek pogubi. Tako ćeš ukloniti zlo iz Izraela,

13 a sav će narod čuti i pobožati se i više neće drsko postupati.

Zakoni glede kraljeva Izraelovih

14 Kad stigneš u zemlju koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje; i zaposjedneš je i u njoj se nastaniš, pa kažeš: 'Postavit ću kralja nad sobom, kao i svi narodi koji *su* oko mene'.

15 Postavi onog za kralja nad sobom koga GOSPOD, Bog tvoj odabere. *Jednoga* od svoje braće postavi za kralja nad sobom; ne smiješ postavljati nad sobom tuđinca koji nije tvoj brat.

16 No neka on ne umnaža konje za sebe, ni ne čini da se narod vraća u Egipat, da nakraju on umnaža konje. Budući da vam je GOSPOD rekao: 'Odsada se više ne vraćajte ovim putem!'

17 Ni neka si ne umnaža žene da mu se srce ne okrene; ni neka sebi silno ne umnaža srebra i zlata!

18 I dogodit će se, kad sjedne na prijestolje svoga kraljevstva, da će sebi u knjigu ispisati prijepis ovog zakona od *onoga što je* pred svećenicima Levitima.

19 I neka bude uz njega; neka čita iz nje sve dane svoga života da bi se naučio bojati GOSPODA, Boga svojega, da drži sve riječi ovoga zakona i ovih odredaba, da ih izvršava;

20 da se srce njegovo ne uzdigne iznad svoje braće i da ne skrene od zapovijedi, *ni* desno ni lijevo,

da bi nakraju produljio dane svoje u svome kraljevstvu, on i sinovi njegovi, usred Izraela.

POGLAVLJE 18

Opskrba za svećenike i Levite

1 Svećenici Leviti i sve pleme Levi jevo neka nemaju udjela ni baštine s Izraelom; neka jedu žrtve ognjene GOSPODU i njegovu baštinu.

2 Stoga neka nemaju baštine među svojom braćom: GOSPOD je njihova baština, kako im je rekao.

3 A ovo neka bude svećenička pristojba od naroda, od onih što prinose žrtve, bilo da *je to* vol ili ovca; i neka oni daju svećeniku plećku, i obje vilice i trbušinu.

4 Daj mu i prvine od svoga žita i od svoga vina i od svoga ulja i prvine od runa svojih ovaca,

5 jer je GOSPOD, Bog tvoj, odabrao njega od svih tvojih plemena, njega i njegove sinove, da stoje i da poslužu u ime GOSPODNJE zauvijek.

6 Ako bi koji Levit došao iz bilo kojih tvojih vrata gdje god u cijelom Izraelu boravio, te je došao sa svom željom svoga uma u mjesto što ga GOSPOD odabere,

7 tada neka taj posluži u ime GOSPODA, Boga svojega, kao *što čine* i sva njegova braća Leviti koji stoje ondje pred GOSPODOM.

8 Neka oni imaju jednake obroke za jelo, pored onoga što su dobili prodajom svoje očevine.

Odvratna praksa

9 Kad uđeš u zemlju koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj, ne uči se činiti gnjusobe tih naroda.

10 Neka se kod tebe ne nađe *nitko* tko bi kroz oganj provodio svoga sina ili svoju kćer; *ili* tko bi se bavio vraćanjem, *ili* tko je gatar prema vremenima ili vraćar *ili* vještac;

11 ili bajač, ili zazivač duhova ili čarobnjak ili tko se obraća na pokojnike.

12 Jer svi koji takvo što čine su gnjusoba GOSPODU; i zbog takvih gnjusoba GOSPOD, Bog tvoj istjeruje ih ispred tebe.

13 Ti budi savršen kod GOSPODA, Boga svojega.

14 Jer ti narodi koje ćeš zaposjesti slušali su gatare prema vremenima i vračare, ali što se tiče tebe GOSPOD, Bog tvoj, ne dopušta *da to činiš*.

Novi prorok poput Mojsija

15 GOSPOD, Bog tvoj podići će ti usred tebe, od tvoje braće, Proroka nalik na mene: njega slušajte!

16 U skladu sa svim onim što si poželio od GOSPODA, Boga svojega, na Horebu, na dan skupštine, govoreći: 'Neka više ne čujem glas GOSPODA, Boga svojega, niti mi više ne dopusti da vidim taj silni oganj da ne poginem!'

17 Nato mi je GOSPOD rekao: 'Dobro su *rekli*, oni što su rekli.

18 Podignut ću im Proroka između njihove braće, nalik na tebe i stavit ću riječi svoje u usta njegova i on će im govoriti sve što mu zapovjedim.

19 I dogodit će se, svakome koji neće poslušati moje riječi koje će on govoriti u moje ime, *da ću ih* ja zatražiti od njega.

20 A prorok koji bi se drznuo govoriti riječ u moje ime koju mu ja nisam zapovjedio da govori ili onaj koji bi govorio u ime drugih bogova, baš taj prorok neka se pogubi.'

21 A ako kažeš u svome srcu: 'Kako ćemo raspoznati riječ koju GOSPOD nije rekao?'

22 Kad prorok govori u ime GOSPODNJE pa to ne uslijedi i ne dogodi se, onda *je* to ono što GOSPOD nije rekao, *nego* je taj prorok

u drskosti govorio. Nemoj ga se bojati.

POGLAVLJE 19

Zakoni za gradove utočišta

1 Kad GOSPOD, Bog tvoj, istrijebi narode čiju zemlju GOSPOD Bog tvoj, tebi daje te kad naslijediš i nastaniš se u njihovim gradovima i u njihovim domovima;

2 odvoji tri grada usred tvoje zemlje koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje da je zaposjedneš.

3 Pripremi si put te podijeli na tri dijela područje tvoje zemlje koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu, tako da svaki ubojica može onamo pobjeći.

4 A ovo *je* slučaj u kojemu ubojica može onamo pobjeći da bi mogao živjeti: *kad* tko ubije svoga bližnjega nehotice, a da ga u prošlosti nije mrzio;

5 kao kad čovjek ide sa svojim bližnjim sjeći drva, i ruka njegova zamahne sjekirom da posiječe drvo pa glava sklizne s držalice i padne na njegovog bližnjeg te on pogine: takav neka pobjegne u jedan od tih gradova i živi,

6 da ne bi krvni osvjetnik progonio ubojicu dok mu je srce raspaljeno, i dostigao ga zato što je put bio dug te ga pogubio, pošto taj nije zaslužio smrt budući da ga nije mrzio u prošlosti.

7 Zato ti zapovijedam govoreći: Odvoji sebi tri grada!

8 A kad GOSPOD, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što se zakleo očevima tvojim, i podari ti svu zemlju koju je obećao dati očevima tvojim,

9 budeš li držao sve ove zapovijedi i izvršavao ih, koje ti ja danas zapovijedam da ljubiš GOSPODA, Boga svojega, te uvijek hodiš njegovim putevima, onda sebi dodaj još tri grada, pored ona tri:

10 da se ne prolijeva nedužna krv u tvojoj zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj daje za baštinu, i da *tako* krv ne bude na tebi.

11 Ali ako netko mrzi svoga bližnjega i vreba ga i ustane na njega te ga smrtno udari da umre, pa pobjegne u jedan od tih gradova,

12 tada neka starješine iz njegovog grada pošalju da ga ondane dovedu i predaju ga u ruke krvnom osvetniku da ga ubije.

13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje, a ti ćeš ukloniti *krivnju* nedužne krvi iz Izraela da bi tebi moglo biti dobro.

Granice posjeda

14 Nemoj pomicati međaša tvoga susjeda koji su od davnina ostavili tebi za baštinu koju ćeš baštiniti u zemlji koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj, da je zaposjedneš.

Zakoni glede svjedoka

15 Neka ne ustaje jedan svjedok protiv čovjeka ni za koju nepravdu niti za bilo koji grijeh, u bilo kojem grijehu kojim griješi. Na iskazu dvojice svjedoka ili na iskazu trojice svjedoka neka se uteme-lji slučaj.

16 Ako nekakav lažni svjedok ustane protiv nekoga svjedočeći protiv njega *govoreći* ono što je krivo,

17 tada neka obojica među kojima je spor stanu pred GOSPODA, pred svećenike i suce koji budu u te dane.

18 I neka suci provedu pomnu istragu, i evo, bude li svjedok lažni svjedok i *ako* je lažno svjedočio protiv svoga brata,

19 onda mu učinite onako kako je on namislio učiniti svome bratu. Tako ćeš ukloniti zlo između sebe!

20 A oni koji preostanu će čuti i pobojati se te više neće počiniti nikakvo takvo zlo među vama.

21 Neka ti se oko ne sažaljuje! *Ali,*

život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noga za nogu.

POGLAVLJE 20 Zakoni glede ratovanja

1 Kada pođeš u bitku protiv svojih neprijatelja te vidiš konje, i bojna kola i narod brojniji od sebe, ne boj ih se! Jer je s tobom GOSPOD, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske.

2 I dogodit će se, kada se približiš bitci, da će svećenik pristupiti i govoriti narodu.

3 I neka im kaže: 'Čuj, Izraele! Danas se vi približavate bitci protiv neprijatelja svojih. Neka vam srca ne klону! Ne bojte se i ne dršćite ni ne plašite se zbog njih!

4 Jer GOSPOD, Bog vaš, je onaj koji ide s vama da se bori za vas protiv vaših neprijatelja kako bi vas spasio.'

5 Zatim neka časnici progovore narodu govoreći: '*Postoji li* netko koji je sagradio novu kuću, a nije ju posvetio? Neka ode i vrati se kući svojoj da ne pogine u bitci pa se netko drugi ne posveti.

6 I tko je *ona*j koji je zasadio vinograd, a *još* nije jeo od njega? Neka i on ode i vrati se kući svojoj da ne pogine u bitci pa mu netko drugi jede od njega.

7 *Postoji li* netko koji se zaručio za ženu, a nije je oženio? Neka ode i vrati se kući svojoj da ne pogine u bitci pa mu netko drugi nju oženi.'

8 Neka časnici dalje govore narodu i neka kažu: '*Postoji li* netko koji se boji i kome srce klone? Neka ode i vrati se kući svojoj da ne klone srce braći njegovoj onako kako je i njegovo srce *klonulo*.'

9 I dogodit će se, kada časnici završe govor narodu, neka oni odrede vojne zapovjednike da vode narod.

10 Kada se približiš nekom gra-

du da se boriš protiv njega, tada mu ponudi mir.

11 I dogodit će se, ako ti odgovori mirom i otvori ti, tada će biti, *da* će ti sav narod *što se* nađe u njemu podariti danak i neka ti služi.

12 Ali ako ne sklopi mir nego zaratiti s tobom, tada ga opsjedni.

13 A kad ti ga GOSPOD, Bog tvoj, preda u ruke tvoje, sve njegove muškarce pobij oštricom mača!

14 A žene i malene i stoku i sve što bude u gradu, *baš* sav plijen njegov, uzmi sebi i jedi plijen svojih neprijatelja koji ti je daje GOSPOD, Bog tvoj.

15 Tako čini sa svim gradovima *koji su* jako daleko od tebe, koji nisu gradovi ovih naroda.

16 Ali u gradovima ovih naroda koje ti je GOSPOD, Bog tvoj, predao u baštinu ne ostavljaj na životu ništa što diše,

17 nego ih potpuno uništi: *naime*, Hetite i Amorejce, Kanaance i Perizane, Hivijce i Jebusejce, kako ti je zapovjedio GOSPOD, Bog tvoj,

18 tako da vas ne nauče činiti sve njihove gnjusobe koje su činili svojim bogovima te da tako ne griješite protiv GOSPODA, Boga svojega.

19 Kad opsjedáš kakav grad dugo vremena ratujući protiv njega da ga osvojiš, nemoj uništavati njegovih stabala prodirući u njih sjekiro. Jer možeš jesti s njih i nemoj ih posjeci (jer *su* poljska stabla ljudski život) da ih koristiš u opsadi.

20 Jedino stabla, za koja znaš da nisu stabla za jelo, uništi ih i posjeci ih te od njih sagrađi bedeme protiv grada koji je u ratu s tobom, sve dok ne bude pokoren.

POGLAVLJE 21

Pomirenje za neriješeno ubojstvo

1 Ako se nađe *netko* ubijen kako

leži u polju u zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje da je zaposjedneš, a ne zna se tko ga je ubio,

2 onda neka izađu tvoje starješine i suci te neka izmjere do grada-va koji su unaokolo ubijenog.

3 I dogodit će se da iz grada koji je najbliže ubijenom, *baš* starješine toga grada uzmu junicu koja još nije radila i koja još nije vukla pod jarmom.

4 Neka zatim starješine onoga grada stjeraju junicu u nekakvu surovu dolinu, koja se ne obrađuje i ne zasijava, i neka zavrnu vrat junici ondje u dolini.

5 Zatim neka dođu svećenici, sinovi Levijevi. Jer je njih odabrao GOSPOD, Bog tvoj, da mu poslužuju i da blagoslivljaju u ime GOSPODNJE; i neka se po njihovoj riječi rješava svaki spor i svaki će udarac biti *ispitan*.

6 Zatim sve starješine iz onoga grada *koji je* najbliži ubijenome neka operu ruke svoje u toj dolini nad junicom zavrnutog vrata.

7 Tada neka odgovore i kažu: 'Naše ruke nisu prolife ovu krv niti su *to* oči naše vidjele.

8 Budi milosrdan, GOSPODE, svom narodu Izraelu koga si otкупio; i ne svaljuj nedužnu krv na račun tvoga naroda Izraelovog!' I tako će im biti oproštena ta krv.

9 Tako ćeš ti ukloniti *krivnju* nedužne krvi između vas kad učiniš *što je* ispravno u očima GOSPODNJIM.

Udaja ropkinja

10 Kad ideš u rat protiv svojih neprijatelja te ih GOSPOD, Bog tvoj, preda u ruke tvoje te njih učiniš sužnjevima,

11 i ako među sužnjevima ugledaš lijepu ženu pa ju poželiš, tako da bi je htio imati za svoju ženu,

12 onda je dovedi svojoj kući pa

neka obrije glavu svoju i obreže nokte svoje.

13 I neka odbaci odjeću sužanjstva svojega od sebe i neka ostane u tvojoj kući te neka mjesec dana jadikuje *za* svojim ocem i svojom majkom. Nakon toga smiješ joj pristupiti i biti njen muž, a ona neka ti bude žena.

14 I dogodit će se, ako ne uživaš u njoj, onda je pusti kuda god želi otići. Ali za novac je nikako ne smiješ prodati, ne smiješ trgovati s njom, zato što si je ti ponizio.

Prava baštinjena za prvorodence

15 Ako neki čovjek ima dvije žene: jednu ljubljenu, a drugu mrsku, te mu one rode djecu, *obje* ljubljena i mrska, i *ako* prvorodenac bude od one koja mu je mrska,

16 tada će se dogoditi, kad dijeli svojim sinovima baštinu koji posjeduje, *da* ne smije dati prvenstvo prvorodencu od ljubljene pred sinom od mrske, *koji je u stvari* prvorodenac,

17 nego on *mora* za prvorodencu priznati sina od mrske dajući njemu dvostruki dio od svega što ima. Jer on *je* početak njegove snage, pravo prvorodstva je njegovo.

Buntovni sin

18 Ako netko ima tvrdoglavog i buntovnog sina koji ne želi biti poslušan glasu svoga oca ni glasu svoje majke te pošto su ga odgajali kažnjavanjem, *pa* ih neće slušati,

19 tada neka ga njegov otac i njegova majka uhvate i izvedu k starješinama svoga grada, te na vrata svoga mjesta,

20 pa neka kažu starješinama njegovog grada: 'Ovaj naš sin *je* tvrdoglav i buntovan; ne želi biti poslušan našem glasu; izjelica *je* i pijanica.'

21 Zatim neka ga svi ljudi iz njegovog grada zasipaju kamenjem da pogine. Tako ćeš ukloniti zlo između sebe: i sav će Izrael čuti i pobožati se.

Čovjek koji visi na drvu je proklet

22 A ako netko učini grijeh koji zaslužuje smrt te bude pogubljen pa ga objesiš na drvo,

23 neka njegovo tijelo ne ostane na drvu cijele noći nego ga svakako pokopaj toga dana (jer *je* onaj koji je obješen proklet od Boga). Tako da tvoja zemlja neće biti okaljana, koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu.

POGLAVLJE 22

Raznovrsnost zakona

1 Nemoj gledati vola ili ovcu tvoga brata kako lutaju te se sakriti od njih; svakako ih odvedi ponovo svome bratu.

2 A ako ti brat nije blizak ili ga ne poznaš, tada ih dovedi kući svojoj i neka budu kod tebe sve dok ih brat tvoj ne potraži, tada mu ih vrati.

3 Isto tako učini s njegovim magarcem, i tako čini s njegovom odjećom i sa svime izgubljenim stvarima koje je brat tvoj izgubio, a ti si *ih* našao, tako isto učini. Ne smiješ se sakrivati.

4 Nemoj gledati magarca tvoga brata ili njegovog vola kako je pao na putu te se sakriti od njih, zsigurno mu pomogni da *ih* ponovo podigne.

5 Žena neka ne odijeva ono što pripada muškarcu, ni neka muškarac ne odijeva žensku odjeću. Jer svi koji tako čine *su* gnjusoba GOSPODU, Bogu tvome.

6 Ako pred tobom na putu bude na zemlji ili na nekom stablu ptičje gnijezdo, *bilo* s mladima ili s jajima, a majka bude sjedila s mla-

dima ili na jajima, nemoj uzimati majke s mladima:

7 nego svakako pusti majku da ode, a mlade uzmi sebi. Tako će ti biti dobro, i tako ćeš produžiti dane *svoje*.

8 Kad gradiš novu kuću, tada načini ogradu na krovu tako da ne navučesh krv na svoju kuću, ako bi netko odande pao.

9 Nemoj sijati po svome vinogradu različitog sjemenja da ne bi rod tvog sjemenja koje si posijao, i rod tvoga vinograda, bio oskrnavljen.

10 Ne ori volom i magarcem zajedno.

11 Ne odijevaj se u odjeću *otkanu* od različitih vrsta, od vune i lana zajedno.

12 Načini sebi rese na četiri kraja svoga ogrtača kojim *se* pokrivaš.

Zakoni glede seksualne nemoralnosti

13 Ako netko uzme ženu i uđe k njoj, zatim je zamrzi,

14 i iskoristi priliku da govori protiv nje, i dovede je na zao glas te kaže: 'Uzeo sam ovu ženu, ali kad sam joj prišao, nisam našao djevojaštva!';

15 tada neka djevojčin otac i majka njena uzmu i iznesu *znakove* djevojčina djevičanstva pred gradske starješine na gradska vrata.

16 Zatim neka djevojčin otac kaže starješinama: 'Dao sam svoju kćer ovome čovjeku za ženu, a on ju je zamrzio.

17 I evo, iskoristio je priliku da govori *protiv nje* govoreći: Nisam našao djevojaštva tvoje kćeri. Ali evo *znakova* djevičanstva moje kćeri!' Tada neka oni prostru platno pred gradskim starješinama.

18 Neka tada starješine onoga grada uzmu tog čovjeka pa ga odgojno kazne;

19 neka ga udare globom od stotinu *šekela* srebra, zato što je doveo na zao glas jednu djevicu Izraelovu, pa *ih* daju ocu djevojke. I neka mu ona bude žena, i ne smije je otpustiti u sve svoje dane.

20 Ali ako ta stvar bude istinita, i znakovi djevičanstva za djevojku nisu bili nađeni,

21 tada neka djevojku izvedu na kućna vrata njezina oca pa neka je ljudi njezina grada kamenjem zasiplju dok ne umre, zato što je napravila ludost u Izraelu, bludničeći u očevu domu. Tako ćeš ukloniti zlo između sebe.

22 Ako se netko nađe gdje leži sa ženom udanom za muža, tada neka njih oboje poginu, i čovjek koji je ležao sa ženom i ta žena. Tako ćeš ukloniti zlo iz Izraela.

23 Kad djevojku *koja je* djevica i bude zaručena za muža, netko nađe u gradu te legne s njom,

24 tada ih oboje dovedite k vratima toga grada pa ih kamenjem zasipljite dok ne poginu: djevojku zato što nije zapomagala, *kad je bila* u gradu, a čovjeka zato što je ponizio ženu bližnjega svoga. Tako ćeš ukloniti zlo između sebe.

25 No ako čovjek u polju nađe zaručenu djevojku i taj čovjek je prisili te legne s njom, tada neka samo taj čovjek što je legao s njom pogine;

26 ali djevojci nemoj ništa učiniti: ne postoji na djevojci grijeh kojim bi *zaslužila* smrt. Jer to je takav slučaj kao kad netko ustane na bližnjega svoga i pogubi ga.

27 Jer je on nju našao u polju; i zaručena djevojka je zapomagala, ali nije bilo nikoga da je spasi.

28 Ako netko nađe djevojku koja je djevica i koja nije zaručena te je uhvati i legne s njom, pa budu pronađeni,

29 tada čovjek koji je s njom legao

neka preda djevojčinu ocu pedeset *šekela* srebra i ona neka mu bude žena. Zato što ju je ponizio, ne smije je otpustiti u sve svoje dane.

30 Nitko neka ne uzima ženu oca svoga i ni ne otkriva očev skut.

POGLAVLJE 23

Oni koji nisu uključeni u zajednicu

1 Onaj komu je ozlijeđena mošnjica ili odrezan intimni ud neka ne uđe u zajednicu GOSPODNJU.

2 Ni kopile neka ne uđe u zajednicu GOSPODNJU; čak ni do desetog naraštaja neka njegovi ne uđu u zajednicu GOSPODNJU.

3 Ni Amonac ni Moabac neka ne uđu u zajednicu GOSPODNJU; čak ni do desetog naraštaja neka njegovi ne uđu u zajednicu GOSPODNJU zauvijek.

4 Zato što vam nisu izašli u susret s kruhom i vodom na putu kad ste izašli iz Egipta; i zato što su unajmili Bileama, sina Beorova, iz Petora u Mezopotamiji, da te prokune.

5 Ali GOSPOD, Bog tvoj, nije htio uslišati Bileama nego ti je GOSPOD, Bog tvoj, okrenuo prokletstvo u blagoslov zato što te je GOSPOD, Bog tvoj ljubio.

6 Nikad ne traži njihov mir ni njihovo blagostanje u sve dane svoje zauvijek.

7 Ne gnušaj se Edomca, jer je on brat tvoj. Ne gnušaj se ni Egipćanina, zato što si bio tuđinac u zemlji njegovoj.

8 Sinovi koji će se od njih roditi neka uđu u zajednicu GOSPODNJU u njihovom trećem naraštaju.

Nečistoća u taboru

9 Kad vojska pođe na svoje neprijatelje, tada se čuvaj od svakog opakog djela.

10 Ako je netko među vama koji

je nečist zbog nečistoće koja se slučajno dogodi noću, tada neka izađe iz tabora, neka ne ulazi u tabor.

11 No dogodit će se, kada dođe večer, neka se opere vodom te kad sunce zađe neka *ponovo* uđe u tabor.

12 Imaj i mjesto izvan tabora kamo ćeš izaći napolje.

13 Imaj i lopaticu na svome oružju; i dogodit će se, kad se želiš olakšati napolju, da njome iskopáš, pa se tada okreneš da prekriješ ono što izađe iz tebe.

14 Jer GOSPOD, Bog tvoj, hodi posred tvoga tabora da te izbavi i da izruči neprijatelje tvoje pred tebe. Stoga neka tvoj tabor bude svet: da on ne vidi kod tebe ništa nečisto, da se ne okrene od tebe.

Razni zakoni

15 Nemoj izručivati slugu gospodaru njegovom, koji je od svoga gospodara pobjegao k tebi.

16 Neka stanuje kod tebe, *baš* među tobom, u onom mjestu što ga odabere u jednim od tvojih vrata gdje mu se najviše sviđa. Nemoj ga tlačiti.

17 Neka ne bude bludnice među kćerima Izraelovim ni neka ne bude sodomita među sinovima Izraelovim!

18 Ne donosi nadnicu bludnice ili cijenu za psa u dom GOSPODA, Boga svojega, ni za kakav zavjet, jer je to oboje gnjusoba GOSPODU, Bogu tvome.

19 Ne posuđuj na kamatu svome bratu: kamatu za novac, kamatu za namirnice, kamatu za bilo što se posuđuje na kamatu.

20 Tuđincu možeš posuditi na kamatu, ali svome bratu nemoj posuđivati na kamatu, da te GOSPOD, Bog tvoj, može blagosloviti u svemu čega se prihvaća ruka tvoja u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš.

21 Kad zavjetuješ kakav zavjet GOSPODU, Bogu svome, ne kasni da ga isplatiš. Jer će ga GOSPOD, Bog tvoj, zasigurno tražiti od tebe; i to bi ti bio grijeh.

22 Ali ako se suspregneš da se zavjetuješ, neće ti to biti grijeh.

23 No ono što izađe iz tvojih usana trebaš držati i izvršiti, *čak i* dragovoljni prinos kao što si se zavjetovao GOSPODU, Bogu svome, ono što si obećao svojim ustima.

24 Kad uđeš u vinograd svoga bližnjega, tada možeš jesti grožđe do mile volje koliko želiš, ali nemoj stavljati ništa u svoju posudu.

25 Kad uđeš u nepokošeno žito svoga bližnjega, tada možeš kidati klasove rukom svojom, ali nemoj prinostiti srpa nepokošenom žitu bližnjega svoga.

POGLAVLJE 24 Zakoni glede rastave

1 Kada netko uzme ženu i oženi se njome, i dogodi se da ona ne nađe naklonost u njegovim očima, zato što je on našao nešto nečisto u njoj: tada neka joj napiše otpusnu ispravu te joj je uruči u ruke njene i pošalje je van iz svoje kuće,

2 a kad ona otiđe van iz njegove kuće, može otići i postati žena drugom mužu.

3 No *ako* je taj kasniji muž zamrzi i napiše joj otpusnu ispravu te joj je uruči u ruke njene pa je pošalje van iz svoje kuće ili ako umre taj kasniji muž, koji ju je uzео za svoju ženu;

4 *tada* njen bivši muž koji je otpustio ne može je ponovo uzeti za ženu, nakon što se oskvrnula. Jer je to gnjusoba pred GOSPODOM; nemoj na grijeh navoditi zemlju koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu.

Razni zakoni

5 Kad netko uzme novu ženu,

neka ne ide u rat ni neka se ne zadužuje nikakvim poslom, *nego* neka bude slobodan kod kuće jednu godinu i razveseljuje svoju ženu koju je uzео.

6 Neka nitko ne uzima ni gornji ni donji mlinski kamen u zalог: jer uzima *čovjekov* život u zalог.

7 Ako se netko nađe da je ukrao bilo koga od svoje braće od sinova Izraelovih te trguje njime ili ga prodaje, tada neka taj lopov pogine! Tako ćeš ukloniti зло između sebe.

8 Pazi na pošast gube da pomno obdržavaš i izvršavaš sve što vas poučavaju svećenici Leviti. Kako sam njima zapovjedio tako se i vi pridržavajte da izvršavate.

9 Sjeti se što je GOSPOD, Bog tvoj, učinio Mirjami na putu nakon što ste izašli iz Egipta.

10 Kada posuđuješ bratu svome bilo što, nemoj ulaziti u njegovu kuću da mu uzmeš zalог.

11 Stoj vani, a čovjek komu si posudio neka ti donese zalог van.

12 A ako čovjek *bude* siromašan, nemoj prespavati s njegovim zalогом;

13 Svakako mu uruči zalог o zalasku sunca da on može spavati u svome ogrtaču i tebe blagoslivljati. I to će ti biti pravednost pred GOSPODOM, Bogom tvojim.

14 Nemoj tlačiti najamnika *koji je* siromašan i potrebit, bilo da je on od tvoje braće ili od tuđinaca tvojih koji su unutar vrata tvojih u tvojoj zemlji.

15 Na njegov dan daj *mu* njegovu nadnicu, i neka sunce ne zađe nad njom, jer *je* on siromašan i za njom je priklonio srce. Tako da ne bi protiv tebe vapiо GOSPODU, a to bi ti bio grijeh.

16 Neka se očevi ne pogubljuju zbog sinova niti sinovi neka se ne pogubljuju zbog očeva; neka svatko bude pogubljen za vlastiti

grijev.

17 Ne izvrći sud tuđincu *ni* siroćadi i ne uzimaj u zalag odjeće udovici.

18 Nego se sjećaj da si bio rob u Egiptu i da te GOSPOD, Bog tvoj odande otkupio; stoga ti ja zapovijedam da to izvršavaš.

19 Kad žanješ ljetinu na svojem njivi pa zaboraviš koji snop na njivi, nemoj se vraćati po njega; neka bude za tuđinca, za siročad i za udovicu da te GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovi u svakom djelu ruku tvojih.

20 Kada omlatiš svoje masline, nemoj ponovo tresti grane; neka to bude za tuđinca, za siročad i za udovicu.

21 Kad bereš grožđe u svom vinogradu, ne pabirči iza sebe; neka to bude za tuđinca, za siročad i za udovicu.

22 Sjećaj se da si bio rob u zemlji egipatskoj; stoga ti zapovijedam da to izvršavaš.

POGLAVLJE 25

1 Kada nastane spor među ljudima i dođu na sud da im *suci* sude, tada neka se opravda pravednik, a opakog neka se osudi.

2 I dogodit će se, ako opaki za služi *da bude* izudaran, neka mu sudac odredi da legne i neka bude pred licem njegovim izudaran određenim brojem *udaraca*, prema svojoj krivnji.

3 Četrdeset udaraca može mu dati, ali ne više, da ne bi, ako bi bilo više i izudarali ga više od tih puno udaraca, tada tvoj brat izgledao odvratno pred tobom.

4 Ne zavezuj gubicu volu kad vrši *žito*.

Zakoni glede ženidbe levirata

5 Kad braća žive zajedno pa jedan od njih umre, a nije imao

djeteta, žena pokojnoga neka se ne udaje za tuđinca izvan *obitelji*, djever njezin neka k njoj pristupi i uzme je sebi za ženu te izvrši djeversku dužnost prema njoj.

6 I dogodit će se, *da* prvorođenac koga ona rodi neka nasljeđuje ime njegova pokojnoga brata, da se njegovo ime ne iskorijeni iz Izraela.

7 A ako se taj čovjek ne želi oženiti svojom šogoricom, onda neka njegova šogorica ode na gradska vrata pred starješine i kaže: 'Moj djever odbija podiči ime bratu svome u Izraelu; ne želi izvršiti djeversku dužnost.'

8 Tada neka ga starješine njegova grada pozovu i razgovaraju s njim: pa *ako* ostane *na tome* i kaže: 'Ne želim je uzeti',

9 onda neka njegova šogorica k njemu pristupi u nazočnosti starješina pa mu odriješ obuću s noge njegove, pljune mu u lice i odgovori i kaže: 'Tako će se dogoditi čovjeku koji neće graditi dom svome bratu!'

10 A njegovo ime neka se prozove u Izraelu: 'Dom onoga koji ima odriješenu obuću'.

Razni zakoni

11 Kad se ljudi posvađaju međusobno, jedan s drugim, pa se žena jednoga približi da bi izbacila svoga muža iz ruke onoga koji ga tuče i pruži ona svoju ruku i uhvati onoga za stid,

12 tada joj odsijeci ruku i neka je ne sažaljeva oko tvoje.

13 Nemoj u torbi svojoj imati različite utege, veće i manje.

14 Nemoj u kući svojoj imati različite mjere: veće i manje.

15 *Nego* imaj savršen i točan uteg, savršenu i točnu mjeru imaj, da bi ti se dani produžili u zemlji koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj.

16 Jer *je* svatko tko čini tako i

svatko tko čini nepravdu gnjusoba pred GOSPODOM, Bogom tvojim.

17 Sjećaj se onoga što ti je učinio Amalek dok ste bili na putu, kad ste izašli iz Egipta;

18 kako ti je izašao u susret na putu i udario tvoje začelje, *čak i* sve nemoćne iza tebe kad si bio umoran i iscrpljen; i nije se Boga bojao.

19 Stoga neka bude, kad ti GOSPOD, Bog tvoj, podari počinak od svih tvojih neprijatelja unaokolo u zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu da je posjeduješ, da izbrišeš pod nebom spomen na Amaleka. Ne zaboravi *to!*

POGLAVLJE 26

Prinosi prвина i desetaka

1 I dogodit će se, kad uđeš u zemlju koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje u baštinu, i zaposjedneš je i nastaniš se ondje,

2 da uzmeš prvinu od svakog ploda zemlje koga budeš dobivao od zemlje koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje, pa *ih* stavi u košaru i otiđi na mjesto što ga GOSPOD, Bog tvoj, odabere da ondje postavi svoje ime.

3 Otiđi k svećeniku koji bude u te dane i kaži mu: 'Priznajem danas GOSPODU, Bogu tvome, da sam stigao u zemlju za koju se GOSPOD zakleo našim očevima da će nam je dati.'

4 Zatim će svećenik uzeti košaru iz tvoje ruke i položiti je pred žrtvenik GOSPODA, Boga tvoga.

5 Tada ti govori i kaži pred GOSPODOM, Bogom svojim: 'Moj je otac bio Sirijac spreman za propast, te se spustio u Egipat i boravio ondje s malobrojnima, te je postao ondje narodom velikim, moćnim i brojnim.

6 A Egipćani su nas zlostavljali i tlačili nas i nametnuli nam teško

ropstvo.

7 I kad smo zavapili GOSPODU, Bogu očeva svojih, GOSPOD je čuo naš glas i pogledao na našu tjeskobu, na naš trud i na našu potištenost.

8 I GOSPOD nas je izveo iz Egipta moćnom rukom i ispruženom mišicom, i velikom strahotom i znakovima i čudesima.

9 I doveo nas na ovo mjesto i dao nam je ovu zemlju, *baš* zemlju kojom teče med i mlijeko.

10 I sad, evo, donosim prvine zemlje koju si mi ti, GOSPODE, dao.' Tada ih postavi pred GOSPODA, Boga svojega i iskaži štovanje pred GOSPODOM, Bogom svojim.

11 Tada se raduj u svakom dobru koje je GOSPOD, Bog tvoj, podario tebi i domu tvome, ti i Levit i tuđinac koji je među vama.

12 Kad treće godine, *koja je* godina desetka, završiš davanje desetka, svih desetaka od svoga prihoda, i daš *ga* Levitu, tuđincu, siročadi i udovici da jedu unutar vrata tvojih i nasite se,

13 tada kaži pred GOSPODOM, Bogom svojim: 'Uklonio sam iz kuće *svoje* ono što je bilo posvećeno i isto tako sam ih dao Levitu, tuđincu, siročadi i udovici, prema svim tvojim zapovijedima koje si mi zapovjedio. Nisam prekršio tvoje zapovijedi niti sam *ih* zaboravio.

14 Nisam ništa od toga jeo u žalosti svojoj niti sam od toga uzeo za *bilo koju* nečistu *potrebu*, niti sam od toga što dao za mrtve; *nego* sam slušao glas GOSPODA, Boga svojega; i učinio sam sve što si mi zapovjedio.

15 Pogledaj dolje iz svoga svetog obitavališta, s neba i blagoslovi narod svoj Izrael i zemlju koju si nam dao, kako si se zakleo očevima našim, zemlju kojom teče med i mlijeko.'

16 Ovog dana GOSPOD, Bog tvoj, zapovijeda ti da izvršavaš ove odredbe i prosudbe. Stoga ih drži i izvršavaj svim srcem svojim i svom dušom svojom.

17 Potvrdio si danas GOSPODA, Boga svojega da bude tvoj Bog, i da ćeš hoditi njegovim putovima i držati njegove odredbe i njegove zapovijedi i njegove prosudbe te slušati njegov glas.

18 A GOSPOD je danas potvrdio da ćeš ti biti njegov osobit narod, kako ti je obećao, i da trebaš držati sve njegove zapovijedi.

19 I on će te uzvisiti, iznad svih naroda koje je on stvorio, slavom, imenom i čašću; a ti budi sveti narod GOSPODU, Bogu svome, kako ti je rekao."

POGLAVLJE 27

Žrtvenik na gori Ebal

1 Zatim su Mojsije i starješine Izraelove zapovjedili narodu govoreći: "Držite sve zapovijedi koje vam ja danas zapovijedam.

2 I neka bude, na dan kad prijeđete preko Jordana u zemlju koju ti daje GOSPOD, Bog tvoj, da podigneš sebi veliko kamenje; i ožbukaj ga žbukom

3 i napiši na njemu sve riječi ovoga zakona, kad budeš prelazio prijeko, da možeš ući u zemlju koju ti je daje GOSPOD, Bog tvoj, u zemlju gdje teče med i mlijeko, kako ti je obećao GOSPOD, Bog očeva tvojih.

4 Stoga neka bude kada prijeđeš preko Jordana, da postavite to kamenje, kako vam danas zapovijedam, na gori Ebalu i ožbukaj ga žbukom.

5 I ondje sagrađi žrtvenik GOSPODU, Bogu svome, žrtvenik od kamenja; na njega nemoj podizati nikakav alat od željeza.

6 Sagrađi žrtvenik GOSPODU,

Bogu svome, od cijelih kamenova. Na njemu prinosi žrtve paljenice GOSPODU, Bogu svome.

7 Prinosi i žrtve pomirnice i ondje ih jedi i raduj se pred GOSPODOM, Bogom svojim.

8 Napiši na tom kamenju sve riječi ovoga Zakona vrlo čitko."

Prokletstva s gore Ebal

9 Zatim su Mojsije i svećenici Leviti rekli svemu Izraelu govoreći: "Pazite i slušajte, Izraele! Danas si postao narod GOSPODA, Boga svojega.

10 Stoga budi poslušan glasu GOSPODA, Boga svojega i izvršavaj zapovijedi njegove i njegove odredbe koje ti ja danas zapovijedam."

11 I tog istog dana Mojsije je naložio narodu govoreći:

12 "Ovi neka stoje na gori Gerazimu da blagoslivljaju narod, kad prijeđete preko Jordana: Šimun i Levi i Juda i Isakar i Josip i Benjamin.

13 A ovi neka stanu na gori Ebalu da proklinju: Ruben, Gad, Ašer i Zebulun, Dan i Naftali.

14 Zatim neka Leviti govore i kažu jakim glasom svim ljudima Izraelovim:

15 'Proklet neka bude čovjek koji načini nekakvog izrezbarenog ili lijevanog lika, što je gnjusoba GOSPODU i djelo ruku zanatlije, te ga stavi na tajno mjesto.' I neka sav narod odgovori i kaže: 'Amen!'

16 'Proklet neka bude onaj koji prezire oca svoga ili majku svoju!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

17 'Proklet neka bude onaj koji pomakne međaša svoga susjeda!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

18 'Proklet neka bude onaj koji navede slijepca da luta izvan puta!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

19 'Proklet neka bude onaj koji

izvrće pravo tuđinca, siročadi i udovice!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

20 'Proklet *neka bude* onaj koji legne sa ženom oca svoga, jer je otkrio skut oca svoga!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

21 'Proklet *neka bude* onaj koji legne s bilo kakvom životinjom!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

22 'Proklet *neka bude* onaj koji legne sa svojom sestrom, kćerkom svoga oca ili kćerkom svoje majke.' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

23 'Proklet *neka bude* onaj koji legne s punicom svojom!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

24 'Proklet *neka bude* onaj koji udari bližnjega svoga potajno!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

25 'Proklet *neka bude* onaj koji primi mito da bi ubio nedužnu osobu!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

26 'Proklet *neka bude* onaj koji ne bude potvrdio sve riječi ovoga Zakona da bi ih izvršavao!' I neka sav narod kaže: 'Amen!'

POGLAVLJE 28

Blagoslovi za poslušnost

1 I dogodit će se, ako pomno poslušas glas GOSPODA, Boga svojega, obdržavajući i izvršavajući sve njegove zapovijedi što ti ih ja danas zapovijedam, da će te GOSPOD, Bog tvoj, uzvisiti iznad svih naroda na zemlji.

2 I svi će ovi blagoslovi sići na tebe i sustići te ako budeš slušao glas GOSPODA, Boga svojega.

3 Ti ćeš *biti* blagoslovljen u gradu i blagoslovljen ti ćeš *biti* u polju.

4 Blagoslovljen ti ćeš *biti* plod tjele tvoga, urod zemlje tvoje, plod stoke tvoje: prirast krava tvojih i stada ovaca tvojih.

5 Blagoslovljena ti će *biti* tvoja košara i zalihe tvoje.

6 Ti ćeš *biti* blagoslovljen kad ulaziš, blagoslovljen ti ćeš *biti* kad izlaziš.

7 GOSPOD će učiniti da neprijatelji tvoji koji se dignu protiv tebe budu potučeni pred licem tvojim; izaći će na tebe jednim putem, a pobjeći će ispred tebe na sedam puteva.

8 GOSPOD će zapovjediti blagoslov nad tobom u spremištima tvojim i u svemu čega se prihvaća ruka tvoja i blagoslivljat će te u zemlji koju ti GOSPOD, Bog tvoj, daje.

9 GOSPOD će tebe utvrditi da mu budeš narod sveti, kako ti se zakleo, ako budeš držao zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, i hodio njegovim putevima.

10 I svi narodi zemlje vidjet će da je na tebe prizvano ime GOSPODNJE te će strahovati od tebe.

11 A GOSPOD će te obasuti dobrima: plodom tijela tvoga, plodom stoke tvoje i urodom zemlje tvoje u zemlji za koju se GOSPOD zakleo očevima tvojim da će je tebi dati.

12 GOSPOD će ti otvoriti svoju dobru riznicu, nebo da daje kišu tvojoj zemlji u svoje vrijeme i blagoslovit će svako djelo ruku tvojih. Mnogim ćeš narodima pozajmljivati, a sâm nećeš posuđivati.

13 I GOSPOD će tebe učiniti glavom, a ne repom; i bit ćeš samo gore, a dolje nećeš biti, ako budeš slušao zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, koje ti ja danas zapovijedam da ih obdržavaš i izvršavaš.

14 Nemoj skretati ni od bilo koje riječi koje ti ja danas zapovijedam, ni desno ni lijevo, idući za drugim bogovima da im služiš.

Prokletstva za neposlušnost

15 Ali će se dogoditi, ako ne bu-

deš slušao glasa GOSPODA, Boga svojega, da obdržavaš i izvršavaš sve njegove zapovijedi i njegove odredbe koje ti ja danas zapovijedam, da će sva ova prokletstva doći na tebe i sustići te:

16 Ti *ćeš biti* proklet u gradu, proklet ti *ćeš biti* u polju.

17 Prokleta *će biti* košara tvoja i zaliha tvoja.

18 Proklet *će biti* plod tijela tvoga i urod zemlje tvoje, prirast krava tvojih i stada ovaca tvojih.

19 Ti *ćeš biti* proklet kad ulaziš, proklet ti *ćeš biti* kad izlaziš.

20 GOSPOD će na tebe poslati prokletstvo, muku i ukor u svemu čega se prihvaća ruka tvoja da to napraviš, sve dok ne budeš uništen i sve dok brzo ne propadneš zbog zloće djela svojih kojima si me napustio.

21 GOSPOD će navesti kugu da prione uz tebe dok te ne zatre sa zemlje u koju ideš da je zaposjedneš.

22 GOSPOD će te udariti sušicom, groznicom, upalom, krajnjom žegom i mačem, medljikom i snijeti; to će te progoniti sve dok ti ne propadneš.

23 A tvoje nebo koje *je* nad tvojom glavom postat će mjed, a zemlja pod tobom *postat će* željezo.

24 GOSPOD će kišu tvoje zemlje pretvarati u prah i prašinu; s neba će na tebe padati sve dok te ne uništi.

25 GOSPOD će učiniti da ti budeš udaren pred tvojim neprijateljima; jednim ćeš putem izlaziti prema njima, a na sedam putova bježat ćeš pred njima. I bit ćeš preseljen u sva zemaljska kraljevstva.

26 I mrtvo tijelo tvoje postat će hrana za sve ptice nebeske i za sve zvjeri zemaljske, i nikoga neće biti da *ih* poplaši.

27 GOSPOD će te udarati egipatskim prištevima, šuljevima,

svrabom i krastama, od kojih nećeš moći ozdraviti.

28 GOSPOD će te udarati bjesnilom i sljepoćom i pomutnjom srca;

29 i u podne tumarat ćeš kao što slijepac tumača po tami; nećeš napredovati na svojim putevima; i bit ćeš samo tlačen i pljačkan za sva vremena, i nitko *te* neće spasiti.

30 Zaručivat ćeš se ženom, ali će drugi s njom lijevati. Kuću ćeš graditi, ali u njoj nećeš stanovati. Vinograd ćeš zasađivati, ali nećeš grožđe s njega brati.

31 Vola tvoga zaklat *će* pred očima tvojim, ali ti od njega nećeš jesti; magarca tvoga *će* nasilno odvoditi pred licem tvojim, ali ti ga neće vraćati; ovce *će* se tvoje neprijateljima tvojim davati, ali nikoga nećeš imati da *ih* spasi.

32 Sinovi tvoji i kćeri tvoje *bit će* predavani drugome narodu i oči će tvoje gledati i povazdan kapati u *žudnji* za njima, ali snage neće *biti* u ruci tvojoj.

33 Plod zemlje tvoje i sav trud tvoj jest će narod koji ne poznaješ, a ti ćeš sve vrijeme biti tlačen i gažen.

34 Tako da ćeš biti lud od prizora pred očima tvojim što ćeš *ih* gledati.

35 GOSPOD će te udarati po koljenima i po nogama, prištevima od kojih ne možeš ozdraviti, od stopala nogu tvojih do tjemena na glavi tvojoj.

36 GOSPOD će odvesti tebe i tvoga kralja, koga budeš postavio nad sobom, do naroda koji nije poznat tebi ni tvojim očevima te ćeš ondje služiti drugim bogovima, drvenim i kamenim.

37 I postat ćeš smutnja, izreka i uzrečica između svih naroda gdje te GOSPOD odvede.

38 Mnogo ćeš sjemena iznijeti u polje, *ali* ćeš malo ubirati, jer će ti skakavci proždrijeti.

39 Vinograde ćeš saditi i obrađivati *ih*, ali nećeš vino piti niti *grožđe* brati jer će *ih* crv izjesti.

40 Imat ćeš masline po svemu svome području, ali se uljem nećeš mazati jer će masline tvoje odbaciti *urod svoj*.

41 Sinove i kćeri ćeš rađati, ali nećeš uživati u njima jer će u sužanjstvo odlaziti.

42 Sva tvoja stabla i urod sa zemlje tvoje skakavci će proždrijeti.

43 Tuđinac koji bude među tobom uzdizati će se visoko iznad tebe, a ti ćeš pasti jako nisko.

44 On će posuđivati tebi, ali ti nećeš posuđivati njemu; on će biti glava, a ti ćeš biti rep.

45 Štoviše sva će ova prokletstva doći na tebe i progoniti te i sustići te sve dok te ne unište, zato što nisi slušao glas GOSPODA, Boga svojega, da držiš zapovijedi njegove i odredbe njegove koje ti je zapovjedio.

46 I one će biti za znak i za čudo na tebi i na tvome sjemenu zauvijek.

47 Zato što nisi htio služiti GOSPODU, Bogu svome, s radošću i veselim srcem, zbog obilja svega,

48 stoga ćeš služiti neprijateljima svojim, koje će GOSPOD poslati na tebe, u gladi i žeđi i golotinji i oskudici svega; i on će ti staviti jaram od željeza na vrat tvoj sve dok te ne uništi.

49 GOSPOD će dovesti narod na tebe, iz daleka, s kraja zemlje, *tako brzo* kako orao leti, narod čijeg jezika nećeš razumjeti;

50 narod razjarena izgleda, koji neće imati obzira prema starijim osobama niti pokazivati naklonost prema mladima.

51 I on će ti jesti rod stoke i urod tvoje zemlje sve dok te ne uništi; *isto tako* on ti neće ostavljati ni žita, ni vina, ni ulja, ni priraštaja od krava ili stada ovaca tvojih, sve dok te ne uništi.

52 Opsjedat će te u svim tvojim vratima širom zemlje tvoje sve dok ne sruši visoke i utvrđene zidine u koje si se ti pouzdaavao; opsjednut će te po svim tvojim vratima širom zemlje tvoje koju ti je GOSPOD, Bog tvoj, dao.

53 I jest ćeš plod tijela svoga, meso sinova svojih i kćeri svojih koje ti je GOSPOD, Bog tvoj, dao, u opsadi i neprilici, kojima će te neprijatelji tvoji pritisnuti.

54 *Tako da* će čovjeku nježnom među vama i jako tankočutnom oči biti zle prema bratu svome i prema ženi u svome naručju i prema ostaloj djeci svojoj koja mu preostanu,

55 tako da neće dati nikome od njih meso sinova svojih koje bude jeo, zato što mu neće preostati u opsadi i neprilici, kojima će te neprijatelji tvoji pritiskati po svim tvojim vratima.

56 Žena nježna i tankočutna među vama koja se ne usudi spustiti stopala nogu svojih na zemlju, zbog tankočutnosti i nježnosti, oko će njezino biti zlo prema mužu u naručju svome, i prema sinu svome, i prema kćeri svojoj,

57 i prema djetetu svome što joj iziđe između nogu, i prema djeci svojoj što *ih* bude rodila, jer će *ih*, zbog oskudice u svemu, potajno jesti u opsadi i neprilici kojim će te neprijatelj tvoj pritisnuti po svim tvojim vratima.

58 Ako se ne pridržavate da izvršavate sve riječi ovoga zakona što su zapisane u ovoj knjizi, tako da se bojiš slavnog i strašnog imena ovog: GOSPOD, BOG TVOJ;

59 tada će GOSPOD na tebe i tvoje sjeme spustiti pošasti čudesne, *baš* velike pošasti i dugotrajne, te bolesti teške i dugotrajne.

60 Štoviše pustit će na tebe sve bolesti egipatske kojih si se plašio;

i one će prionuti na tebe.

61 Također i svaku bolest i svaku pošast, koja nije zapisana u knjizi ovoga zakona, njih će GOSPOD pustiti na tebe sve dok te ne uništi.

62 I ostat će vas samo malen broj, premda vas je bilo mnoštvo kao zvijezda nebeskih, zato što nisi bio poslušan glasu GOSPODA, Boga svojega.

63 I dogodit će se, *da* kao što se je GOSPOD nad vama radovao da vam čini dobro i umnoži vas, tako će se GOSPOD radovati nad vama uništavajući vas i čineći da nestanete; i bit ćete iščupani iz zemlje u koju idete da je zaposjednete.

64 I GOSPOD će vas raspršiti po svim narodima, s jednog kraja zemlje sve do drugog; ondje ćeš služiti drugim bogovima koje ti nisi poznavao ni očevi tvoji, *i to* drvenim i kamenim.

65 Ali među tim narodima nećeš naći mira; niti će stopala nogu tvojih imati počinka, nego će ti ondje GOSPOD dati srce uznemireno, oči utonule i misli žalosne.

66 Život će tvoj visjeti u neizvjesnosti pred tobom; bojat ćeš se danju i noću i nećeš biti siguran za život svoj.

67 Jutrom ćeš govoriti: 'Daj Bože da je već večer!' a navečer ćeš govoriti: 'Daj Bože da je već jutro!' zbog straha srca tvoga kojim ćeš strahovati i od prizora što će ga gledati oči tvoje.

68 I GOSPOD će te odvesti natrag u Egipat na lađama putem za koji sam ti rekao: 'Nikad ga više nećeš vidjeti'. I ondje ćete biti prodavani svojim neprijateljima za robove i ropkinje, ali nitko vas neće kupiti."

POGLAVLJE 29

Obnovljeni savez u Moabu

1 To *su* riječi saveza kojega je

GOSPOD zapovjedio Mojsiju da ga sklopi sa sinovima Izraelovim u zemlji moapskoj, pored saveza što ga je s njima sklopio na Horebu.

2 Tada je Mojsije pozvao sav Izrael te im rekao: "Vidjeli ste na svoje oči sve što je GOSPOD učinio u zemlji egipatskoj faraonu i svim službenicima njegovim i svoj njegovoj zemlji:

3 velika iskušenja koja su vidjele oči tvoje, znakove i ta čudesa velika!

4 Ipak vam GOSPOD nije dao srce da to shvatite, ni oči da vidite, ni uši da čujete, sve do dana današnjeg.

5 Vodio sam vas pustinjom četrdeset godina; odjeća se na vama nije istrošila ni obuća se nije istrošila na vašim nogama.

6 Niste jeli kruh niti ste pili vino ili žestokog pića, tako da biste znali da *sam* ja GOSPOD, Bog vaš.

7 Kad ste stigli na ovo mjesto, Sihon, kralj hešbonski, i Og, kralj bašanski, izašli su u boj protiv nas, i mi smo ih potukli.

8 Zauzeli smo zemlju njihovu te je predali u baštinu Rubenovcima i Gadovcima i polovici plemena Manaševa.

9 Stoga držite riječi ovog Saveza i izvršavajte ih tako da uspijevate u svemu što radite.

10 Danas vi svi stojite pred GOSPODOM, Bogom svojim: vaši plemenski zapovjednici, vaše stariješine i vaši časnici, *sa* svima muškarcima Izraelovim,

11 maleni vaši, žene vaše i tuđinac tvoj koji *je* u tvome taboru, od onoga koji ti siječe drva do onoga koji ti nosi vodu,

12 da uđete u savez s GOSPODOM, Bogom svojim, i u zakletvu njegovu, koju GOSPOD, Bog tvoj, danas s tobom sklapa;

13 da danas tebe postavi za narod sebi i *da* ti on bude Bog, kako ti je rekao i kako se zakleo očevima tvojim: Abrahamu, Izaku i Jakovu.

14 I ne sklapam ovaj savez i ovu zakletvu samo s vama

15 nego i sa svakim *onim* koji danas stoji ovdje s nama pred GOSPODOM, Bogom našim, i sa svakim *onim* koji danas nije ovdje s nama.

16 (Jer sami znate kako smo živjeli u zemlji egipatskoj i kako smo prošli kroz narode koje ste i vi prošli.

17 I vidjeli ste njihove gnjusobe, njihove idole, drvene i kamene, srebrne i zlatne, koji su bili među njima.

18 Neka ne bude među vama čovjeka ili žene, ili obitelji ili plemena čije bi se srce danas okrenulo od GOSPODA, Boga našega, te da ode i služi bogovima tih naroda. Neka ne bude među vama korijena koji rađa žuč i pelin,

19 te se događa, kada on čuje riječi ovog prokletstva, da se blagoslovi u svome srcu govoreći: 'Bit ću miran, premda hodim u umovanju srca svoga, dodajući pijanstvo žedi.'

20 GOSPOD neće takvoga poštediti, nego će tada srdžba GOSPODNJA i ljubomora njegova planuti na tog čovjeka, i sva prokletstva što su zapisana u ovoj knjizi past će na njega i GOSPOD će izbrisati ime njegovo pod nebom.

21 I GOSPOD će ga odvojiti za zlo od svih plemena Izraelovih prema svim prokletstvima ovog saveza koja su zapisana u ovoj knjizi zakona.

22 Tako da će naraštaj koji dolazi od sinova vaših što će ustati poslije vas, i tuđinac koji dolazi iz daleke zemlje, kad vide pošasti ove

zemlje i bolesti što će ih GOSPOD pustiti na nju, reći će:

23 'Sva zemlja njegova je sumpor i sol; i paljevina što se ne sije niti rađa; niti nikakva trava ne raste na njoj; jednaka je srušenoj Sodomi i Gomori, Admi i Zeboimi, koje je GOSPOD srušio u svojoj srdžbi i gnjevu svome.'

24 I baš će svi narodi reći: 'Zašto je GOSPOD ovako učinio ovoj zemlji? Što znači žestina te silne srdžbe?'

25 Nato će ljudi reći: 'Zato što su ostavili savez GOSPODA, Boga očeva njihovih, koji je sklopio s njima kad ih je izveo iz zemlje egipatske;

26 jer su otišli i služili drugim bogovima i štovali ih, bogove koje nisu poznavali i koje im on nije dao.

27 Onda je srdžba GOSPODNJA planula na ovu zemlju dovodeći na nju sve prokletstvo što je zapisano u ovoj knjizi.

28 I GOSPOD ih je iskorijenio iz njihove zemlje u srdžbi, i u gnjevu i u velikoj jarosti te ih bacio u drugu zemlju, kao što je to dan danas.'

29 Ono što je tajno *pripada* GOSPODU, Bogu našem, ali ono što je otkriveno *pripada* nama i sinovima našim zauvijek, tako da možemo izvršavati sve riječi ovoga zakona.

POGLAVLJE 30 Pokajanje i oproštenje

1 I dogodit će se kada sve ovo dođe na tebe, blagoslov i prokletstvo, što sam ih pred tebe postavio, i ti ih prizoveš k umu među svim narodima u koje te GOSPOD, Bog tvoj, bude protjerao

2 te se vratiš k GOSPODU, Bogu svome, i budeš poslušan glasu njegovom svim srcem svojim i svom dušom svojom u skladu sa svime što ti ja danas zapovijedam, tebi i sinovima tvojim,

3 da će *te* tada GOSPOD, Bog tvoj, vratiti iz sužanjstva tvoga; i sažalit će se nad tobom i opet te sabrati između svih naroda među koje te GOSPOD, Bog tvoj, bude raspršio.

4 Ako bi netko tvoj bio protjeran i do nakraj neba, *i* odande će te sabrati GOSPOD, Bog tvoj i odande će te dovesti.

5 I GOSPOD, Bog tvoj, dovest će te u zemlju koju su posjedovali očevi tvoji da je ti zaposjedneš; i on će ti činiti dobro i umnožit će te više od očeva tvojih.

6 Tada će GOSPOD, Bog tvoj, obrezati srce tvoje i srce tvoga sjemena, da ljubiš GOSPODA, Boga svojega, svim srcem svojim i svom dušom svojom, da poživiš.

7 A GOSPOD, Bog tvoj, svalit će sva ova prokletstva na neprijatelje tvoje i na one koji te mrze, koji su te progonili.

8 A ti ćeš se vratiti i biti poslušan glasu GOSPODNJEM i izvršavati sve njegove zapovijedi koje ti ja danas zapovijedam.

9 I GOSPOD, Bog tvoj, učinit će te izdašnjim u svakom djelu ruku tvojih, u plodu tijela tvoga, u rodu stoke tvoje i u urodu tvoje zemlje, za dobro; jer GOSPOD će se ponovo radovati nad tobom za dobro, kao što se radovao nad očevima tvojim,

10 ako poslušаш glas GOSPODA, Boga svojega, držeći njegove zapovijedi i njegove odredbe koje su zapisane u knjizi ovoga zakona, *i* kad se obratiš GOSPODU, Bogu svome, svim srcem svojim i svom dušom svojom.

Izbor između života i smrti

11 Jer ova zapovijed što ti je ja danas zapovijedam nije sakrivena od tebe niti *je* ona predaleko.

12 Nije ona na nebu da bi rekao:

“Tko će se za nas popeti na nebo i donijeti nam je da je možemo čuti i izvršavati je?”

13 Niti *je* ona preko mora da bi rekao: “Tko će prijeći preko mora za nas i donijeti nam je da je možemo čuti i izvršavati je?”

14 Jer *je* riječ sasvim blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da možeš izvršavati.

15 Gledaj! Danas pred tebe stavljam život i dobro, te smrt i zlo.

16 U tome da ti ja danas zapovijedam da ljubiš GOSPODA, Boga svojega, da hodiš njegovim putevima i držiš njegove zapovijedi i odredbe njegove i prosudbe njegove da poživiš i umnožavaš se, a GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovit će te u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš.

17 Ali ako se srce tvoje odvрати tako da ne slušaš, nego zastraniš i štuješ druge bogove i služiš im,

18 ja vam danas objavljujem da ćete zasigurno propasti; *i* da vam neću produžiti dane u zemlji u koju ćete, kad prođete preko Jordana, ući da je zaposjednete.

19 Zazivam nebo i zemlju za svjedoke ovaj dan protiv vas da sam pred vas stavio, život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Stoga biraj život, da i ti i sjeme tvoje poživi;

20 da ljubiš GOSPODA, Boga svojega, i da si poslušan glasu njegovom te da prioneš uz njega. Jer *je* on život tvoj, i mjera dana tvojih, da bi mogao živjeti u zemlji za koju se je GOSPOD zakleo očevima tvojim Abrahamu, Izaku i Jakovu da im je preda.”

POGLAVLJE 31 Jošua nasljeđuje Mojsija

1 Zatim je Mojsije otišao i progovorio ove riječi svemu Izraelu:

2 I rekao im je: “Meni je danas sto dvadeset godina. Ne mogu

više izlaziti i ulaziti. Isto tako GOSPOD mi je rekao: 'Nećeš prijeći preko ovog Jordana!'

3 GOSPOD, Bog tvoj, on će pred tobom prijeći i on će pred tobom uništiti one narode i ti ćeš ih zaposjesti. A Jošua, on će pred tobom ići, kako je GOSPOD rekao.

4 GOSPOD će postupiti s njima kako je postupio sa Sihonom i Ogom, amorejskim kraljevima, i njihovom zemljom kad ih je uništio.

5 I pred lice vaše GOSPOD će ih položiti, a vi ćete s njima postupati prema svim zapovijedima koje sam vam zapovjedio.

6 Budite jaki i odvažni! Ne bojte se i ne strepite od njih. Jer je GOSPOD, Bog tvoj, taj koji ide s tobom; on te neće iznevjeriti niti će te napustiti."

7 Tada je Mojsije pozvao Jošua pa mu rekao pred svim Izraelom: "Budi jak i odvažan! Jer ti moraš ići s ovim narodom u zemlju za koju se GOSPOD zakleo očevima njihovim da će im je dati; i ti ćeš učiniti da je baštine.

8 A GOSPOD je taj koji ide pred tobom; on će biti s tobom; neće te iznevjeriti niti će te napustiti. Ne boj se i ne daj se zastrašiti!"

Čitanje zakona

9 I Mojsije je napisao ovaj zakon i predao ga svećenicima, sinovima Levijevim, koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG, i svim Izraelovim starješinama.

10 Tada im je Mojsije zapovjedio govoreći: "Po isteku *svake* sedme godine, svečane godine otpuštanja, na Svetkovinu sjenica,

11 kad se sav Izrael pojavi pred GOSPODOM, Bogom tvojim, na mjestu koje on odabere, pročitaj ovaj zakon pred cijelim Izraelom, njima da čuju.

12 Saberi narod, muškarce i

žene, djecu i tuđinca svoga što bude u tvojim vratima da bi čuli i da bi naučili i bojali se GOSPODA, Boga vašega, pa se pridržavaju da izvrše sve riječi ovog zakona.

13 I *da* bi sinovi njihovi, koji *to* još ne znaju, čuli i naučili bojati se GOSPODA, Boga vašega, tako dugo dok budete živjeli u zemlji u koju vi idete preko Jordana da je zaposjednete."

Jošui je naloženo da vodi Izrael

14 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Evo bliže se dani kada moraš umrijeti. Pozovi Jošua i prikažite se u Šatoru sastanka da mu predam nalog." I Mojsije i Jošua su otišli i prikazali se u Šator sastanka.

15 I u šatoru se pojavio GOSPOD u stupu od oblaka, i stup od oblaka stajao je na vratima Šatora.

16 Tada je GOSPOD rekao Mojsiju: "Evo, ti ćeš usnuti kod očeva svojih. A narod ovaj će se dići i odati se bludu *idući* za tuđim bogovima one zemlje među koje će oni ući; a mene će napustiti i prekršiti moj savez što sam ga s njima sklopio.

17 Tada će, u taj dan, planuti moja srdžba na njih i ja ću ih napustiti i sakriti od njih lice svoje da budu proždrti. I snaći će ih mnoga zla i nevolje; tako da će u taj dan reći: 'Ne dolaze li sva ova zla na nas zbog toga što Bog naš nije među nama?'

18 A ja ću zasigurno sakriti lice svoje u taj dan, zbog svega zla što su ga počinili u tome što su se okrenuli k drugim bogovima.

19 Stoga sada zapišite sebi ovu pjesmu. Neka je nauče sinovi Izraelovi! Stavi je u njihova usta da mi ova pjesma bude svjedok protiv sinova Izraelovih.

20 Jer kad ih dovedem u zemlju

za koju sam se zakleo očevima njihovim, kojom teče med i mlijeko i kad se najedu i nasite se i ugoje, onda će se oni okrenuti k drugim bogovima i njima će služiti, a mene će izazivati i prekršiti moj savez.

21 I dogodit će se, kad ih snađu mnoga zla i nevolje, da će ova pjesma biti kao svjedok koji će svjedočiti protiv njih, jer u ustima sjemena njihovog neće biti zaboravljena. Jer znam ja njihova umovanja s kojima oni idu okolo, čak i sada, prije nego sam ih doveo u zemlju za koju sam *im* se zakleo."

22 Stoga je Mojsije toga dana napisao ovu pjesmu i naučio je tu pjesmu sinove Izraelove.

23 A Jošui, sinu Nunovu, naložio je i rekao: "Budi jak i odvažan! Jer ćeš ti uvesti sinove Izraelove u zemlju za koju sam im se zakleo. I ja ću biti s tobom."

24 I dogodilo se, kad je Mojsije završio s pisanjem riječi ovoga zakona u knjigu, kad su dovršili,

25 da je Mojsije zapovjedio Levitima, koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG govoreći:

26 "Uzmite knjigu ovoga zakona i položite je uz stranu Kovčega saveza GOSPODA, Boga vašega da ondje bude svjedok protiv tebe!

27 Jer ja znam tvoju buntovnost i tvoj tvrdi vrat. Evo i danas, dok još s vama živim, bunite se protiv GOSPODA, a koliko li ćete više nakon moje smrti?

28 Skupite k meni sve starješine svojih plemena i časnike svoje da na njihove uši kažem ove riječi te da zazovem nebo i zemlju za svjedoke protiv njih.

29 Jer znam ja da ćete se nakon moje smrti posve iskvariti i skrenuti s puta koji sam vam zapovjedio; i snaći će vas zlo u narednim danima zato što ćete činiti ono

što je zlo u očima GOSPODNJIM i izazivati ga na srdžbu djelima ruku svojih."

Pjesma Mojsijeva

30 Zatim je Mojsije na uši sve zajednice Izraelove izgovorio riječi ove pjesme, sve do kraja:

POGLAVLJE 32

1 "Prignite uha, nebesa, ja ću govoriti; čuj, zemljo, riječi usta mojih!

2 Nauk će moj dažditi poput kiše, kao rosa riječ moja će padati, kao kišica po mladom bilju, kao pljusak po travi!

3 Zato što ću objaviti ime GOSPODNJE, pripišite veličinu Bogu našem!

4 *On je* Stijena, djelo mu je savršeno, jer su sudovi *čestiti* svi putevi njegovi. Bog je istinski i bez nepravde, pravedan i pravičan je on.

5 Oni su se iskvarili, njihova ljava nije *ljaga* sinova njegovih: *oni su* naraštaj izopačen i iskrivljen.

6 Zar tako uzvraćaš GOSPODU, narode ludi i nerazumni? Nije li on tvoj Otac *koji* te je kupio? Nije li te on stvorio i utvrdio te?

7 Spomeni se davnih dana, promotri godine kroz mnoge naraštaje. Pitaj oca svoga, i pokazat će ti; starješine svoje i reći će ti.

8 Kad je Svevišnji dijelio narodima baštinu njihovu, kad je razdvajao sinove Adamove, postavio je među narodima prema broju sinova Izraelovih.

9 Jer je GOSPODNJI dio narod njegov, Jakov je žrijeb baštine njegove.

10 U zemlji pustinjskoj on ga je našao, u pustoši urlajuće pustinje. Vodio ga je unaokolo, upućivao ga i čuvao kao zjenicu oka svoga.

11 Poput orla što bdije nad gnijezdom svojim, lebdi nad svojim

mladima, širi krila svoja, uzima ih i nosi ih na krilima svojim,

12 *tako* je GOSPOD sâm nje-ga vodio, i tuđeg boga nije bilo s njim.

13 Dao mu je da zajaše po vi-sovima zemaljskim, da se najede urodom poljskim, dao mu je da siše med iz stijene i ulje iz kremene stijene,

14 kravliji maslac i ovčje mlijeko s pretilinom janjećom, leglo ovno-va bašanskih i jaraca, s pretilinom žitnih bubrega, i ti si pio čistu grožđevu krv.

15 Ali se Ješurun ugojio i uzritao. Ugojio si se, utovio se i prekrpio se *salom*. Tada je napustio Boga *koji* ga je stvorio i obeščastio Stijenu svoga spasenja.

16 Tuđim *bogovima* izazivali su ga na ljubomoru, gnjusobama su ga izazvali na srdžbu.

17 Žrtvovali su đavlima, *a* ne Bogu, bogovima koje nisu pozna-vali; novim *bogovima* koji su došli nedavno kojih se očevi vaši nisu bojali.

18 Na Stijenu *koja* te je rodila, ne obazireš se, i zaboravio si Boga koji te je oblikovao!

19 I kad je GOSPOD *to* vidio, po-čeo ih se gnušati, jer su *ga* izazivali sinovi njegovi i kćeri njegove.

20 I rekao je: 'Lice ću svoje sakri-ti od njih i vidjet ću kakav će im kraj *biti*. Jer su oni naraštaj prko-san, sinovi u kojima nema vjere.

21 Oni su me potaknuli na ljubo-moru *onime* što nije Bog, izazvali su me na srdžbu ispraznostima svojim; i ja ću njih na ljubomoru potaknuti, *onima* koji nisu narod, izazivat ću ih na srdžbu glupim nekim narodom!

22 Jer u srdžbi mojoj oganj je planuo i gorjet će do najdubljeg pakla; i proždrijet će zemlju i urod njezin, i spalit će temelje gora.

23 Svalit ću nevaljalštine na njih, i na njih ću svoje strijele potrošiti.

24 Gladi će ih spaliti, a ognjica i gorke propasti proždrijeti. I poslat ću na njih i zub zvjeradi s otrovom zmija *što* gmižu prahom.

25 Mač izvana, a strava iznutra, uništavat će i mladiće i djevice, *isto tako* dojenčad i čovjeka sijede kose.

26 Rekao sam: Rasijat ću ih u za-kutke, učiniti da im nestane spo-men među ljudima.

27 Nisam li se bojao gnjeva ne-prijateljeva da se protivnici njiho-vi ne bi ponašali čudno, *pa* da ne bi govorili: 'Naša je ruka uzvišena i GOSPOD nije sve to učinio.'

28 Jer su oni narod bez savjeta, niti *nikakve* razboritosti nema u njih.

29 O da su mudri, da bi ovo razumjeli, da bi promotrili svoj svršetak.

30 Kako bi jedan potjerao tisu-ću, a dvojica nagnali deset tisu-ća u bijeg, da ih Stijena njihova nije prodala, da ih GOSPOD nije zatvorio?

31 Jer stijena njihova nije poput Stijene naše, čak i neprijatelji naši sami *su* suci.

32 Jer loza *je* njihova loza sodom-ska i iz polja gomorskih; grožđe njihovo grožđe *je* žuhko, grozdovi njihovu gorki su;

33 njihovo *je* vino otrov zmajski, okrutni otrov zmiје otrovnice.

34 Nije li to kod mene pohranje-no, i zapečaćeno među blagom mojim?

35 Meni *pripada* osveta i naplata; u *pravo* vrijeme noga će im posrnuti. Jer je dan njihove nesreće bli-zu, i hiti ono što će ih spopasti!

36 Jer će GOSPOD suditi narod svoj, i pokajat će se nad slugama svojim kad vidi da *im* je snaga ne-stala, i *da* nema ni uhvaćenog ni ostavljenog.

37 Tada će reći: Gdje *su* bogovi njihovi, stijena *njihova* u koju su se pouzdavali,

38 koji su jeli salo njihovih žrtava i pili vino njihovih žrtava ljevanica? Neka se dignu i pomognu vam, i neka vam budu zaštitila!

39 Vidite sada da ja, *baš* ja *sam* taj, i da nema nikakvog boga uz mene! Ja usmrćujem i oživljujem, ja ranjavam i iscjeljujem; i nitko se iz ruke moje ne može izbaviti.

40 Jer ruku svoju dižem prema nebu i kažem: Ja živim zauvijek.

41 Ako naoštrim svoj blistavi mač i uzmem sud u svoje ruke; osvetom ću uzvratiti neprijateljima svojim i naplatit ću onima koji mene mrze.

42 Strijele ću svoje opiti krvlju i mač moj proždrijet će meso; *i to* s krvlju pogubljenih i zaslužjenih, od početka odmazde nad neprijateljem.

43 Radujte se, nacije, s narodom njegovim, jer će on osvetiti krv slugu svojih, uzvratiti osvetom protivnicima svojim, i bit će milosrdan zemlji svojoj i narodu svome."

44 Zatim je Mojsije došao i izgovorio sve riječi ove pjesme na uši naroda, on i Hošea sin Nunov.

45 Kad je Mojsije prestao govoriti sve ove riječi svemu Izraelu,

46 tada im je rekao: "Upravite srca svoja prema svim riječima koje ja danas među vama svjedočim i zapovjedite sinovima svojim da se pridržavaju da izvrše sve riječi ovoga zakona.

47 Jer to nije za vas prazna riječ jer je ona vaš život. I po toj riječi produžit ćete dane svoje u zemlji u koju idete preko Jordana, da je zaposjednete."

Proročanstvo o Mojsijevoj smrti

48 I GOSPOD je rekao toga istog dana Mojsiju, govoreći:

49 "Popni se na to gorje Abarim na goru Nebo, koja je u zemlji moapskoj što je nasuprot Jerihonu, pa pogledaj zemlju kanaansku koju ja dajem u posjed sinovima Izraelovim.

50 Zatim umri na gori na koju si se popeo i pridruži se narodu svome kao što je umro i Aron, brat tvoj, na gori Hor, te bio pridružen narodu svome.

51 Zato što ste prestupili protiv mene među sinovima Izraelovim kod Merib-Kadeških voda, u pustinji Zinu: jer me niste posvetili usred sinova Izraelovih.

52 Ipak, ti ćeš vidjeti tu zemlju ispred *tebe*, ali tamo nećeš ući, u zemlju koju ja dajem sinovima Izraelovim."

POGLAVLJE 33 Mojsijev konačni blagoslov nad Izraelom

1 Ovo je blagoslov kojim je Mojsije, čovjek Božji, blagoslovio sinove Izraelove prije svoje smrti.

2 I rekao je: "GOSPOD je došao sa Sinaja, osvanuo nad njima sa Seira i zasjao s gore Parana i stigao s desecima tisuća svetih. Iz desnice njegove *izlazi* zakon ognjeni za njih.

3 Da, on je ljubio narode, svi sve ti njegovi u tvojoj *su* ruci i oni su sjeli do nogu tvojih; *svatko ponasob* će primiti riječi tvoje.

4 Mojsije nam je zapovjedio zakon, i *to* baštinu zajednice Jakovljeve.

5 A on je bio kralj u Ješurunu kad su se sakupili poglavari narodni i plemena Izraelova zajedno.

6 Neka živi Ruben i nikad ne umre, i neka ljudi njegovih ne bude malo!"

7 A ovo je *blagoslov* za Judu te je rekao: "Čuj, GOSPODE, glas Judin i privedi ga k narodu njegovom. Neka mu ruke njegove budu

dovoljne, a ti budi pomoć *njemu* protiv neprijatelja njegovih."

8 A za Levija je rekao: "Neka tvoj Tumim i Urim tvoj budu s tvojim svetim, koga si isprobao u Masi, s kojim si se svađao kod Meripskih voda,

9 koji je rekao ocu svome i majci svojoj: 'Nisam ga vidio!', niti braće svoje ne priznaje, ni ne zna za svoju vlastitu djecu, jer su obdržavali riječ tvoju i čuvali savez tvoj.

10 Podučavat će Jakova tvojim prosudbama i Izraela tvome zakonu. Podizat će kâd pred tebe i cijelu žrtvu paljenicu na žrtvenik tvoj.

11 Blagoslovi, GOSPODE, ime-tak njegov, i prihvati djelo ruku njegovih. Slomi bokove onima koji ustaju protiv njega i onima koji ga mrze da više nikada ne ustanu."

12 A za Benamina je rekao: "Ljubljeni GOSPODNJI će uz njega boraviti u sigurnosti. I GOSPOD će ga povazdan zaklanjati i boraviti će između njegovih ramena."

13 I za Josipa je rekao: "Blagoslovljena od GOSPODA *neka bude* zemlja njegov, dragocjenostima s neba, i rosom, i dubinom što se dolje šćućurila,

14 i najdragocjenijim urodom *što ga daruje* sunce i dragocjenostima što daje mjesec,

15 i prvinama s drevnih planina i dragocjenostima s brda što traju,

16 i dragocjenostima od zemlje i punine njezine, i dobrom voljom onoga koji prebiva u grmu. Neka *blagoslov* dođe na tjeme Josipovo, i na tjeme onoga *koji je bio* odvojen od braće svoje!

17 Slava je njegova *poput* prvenaca junca, i rogovi *su* njegovi poput rogova jednoroga, njima će zajedno bosti narode sve do krajeva zemaljskih. A to su deset tisuće Efrajimove, i to su tisuće Manašeove."

18 A za Zebuluna je rekao: "Radduj se, Zebulune, u pohodima svojim, i *ti*, Isakare, u šatorima svojim!

19 Na goru će sazivati narod, ondje će prinositi žrtve pravedne jer će sisati obilje mora i blago skriveno u pijesku."

20 I za Gada je rekao: "Blagoslovljen neka bude onaj koji Gada raširi! On prebiva poput lava i razdire mišicu i tjeme.

21 A prvine je za sebe priskrbio jer ondje u udjelu zakonodavčevom *on je bio* ustoličen, i došao je s poglavarima narodnim te proveo pravdu GOSPODNJU i prosudbe njegove s Izraelom."

22 I za Dana je rekao: "Dan je lavlje mladunče, iz Bašana će on skočiti."

23 A za Naftalija je rekao: "Naftali, naklonošću zasićen, i ispunjen blagoslovom GOSPODNJIM: zaposjedni zapad i jug."

24 I za Ašera je rekao: "*Neka Ašer bude* blagoslovljen sinovima! Neka on bude ugodan braći svojoj, i neka nogu svoju u ulje umače!

25 Obuća tvoja *neka bude* željezo i mjed, i jakosti tvoje *neka bude* kao dana tvojih!

26 Nitko nije kao Bog Ješurunov *koji po* nebu u pomoć tvoju jaše i po nebu u veličanstvu svome!

27 Bog vječni *tvoje je* utočište, a odozdo su mišice vječne, i protjerat će on neprijatelja pred tobom pa će reći: 'Uništi ih!'

28 Tada će Izrael sâm u sigurnosti prebivati; Jakovljević *će* izvor *biti* u zemlji žita i vina, i nebesa njegova rosom će daždjeti.

29 Sretan *si ti*, Izraele! Tko je kao ti, narode spašen od GOSPODA, štita tvoje pomoći, i tko je mač veličanstva tvoga! A neprijatelji tvoji naći će se lažljivci pred tobom, i ti ćeš im gaziti po uzvišicama."

POGLAVLJE 34
Mojsijeva smrt

1 Zatim je Mojsije uzašao s Moapskih ravnica na goru Nebo, na vrh Pisge što *je* nasuprot Jerihonu. I GOSPOD mu je pokazao svu zemlju: od Gileada do Dana,

2 i sav Naftali, te zemlju Efrajmovu i Manaševu i svu zemlju Judinu do najkrajnjeg mora;

3 te Jug i ravnicu doline Jerihona, grada palmi, sve do Zoara.

4 Tada mu je GOSPOD rekao: "Ovo *je* zemlja za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu govoreći: 'Dat ću je tvome sjemenu.' Naveo sam te da je gledaš svojim očima, ali ti onamo nećeš prijeći."

5 Tako je Mojsije, sluga GOSPODNJI, umro ondje u zemlji moapskoj po riječi GOSPODNJOJ.

6 I on ga je pokopao u dolini, u zemlji moapskoj nasuprot Betpeoru. Ali sve do dana današnjega nitko nije doznao za njegov grob.

7 A Mojsiju *je bio* sto dvadeset

godina star kad je umro. Oko mu se nije zamutilo niti mu se prirodna snaga smanjila.

8 A sinovi Izraelovi oplakivali su Mojsija na Moapskim ravnica-ma trideset dana. Tako su završili dani oplakivanja i tugovanja za Mojsijem.

9 A Jošua, sin Nunov, bio je ispunjen duhom mudrosti jer je Mojsije položio svoje ruke na njega. I sinovi su Izraelovi njega slušali i činili kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

10 I nije više ustao prorok u Izraelu nalik na Mojsija. Njega je GOSPOD poznavao licem u lice,

11 sa svim znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koje ga je GOSPOD slao da ih učini farao-nu i svim slugama njegovim i svoj zemlji njegovoj,

12 i sa svim onim što *je učinio* moćnom rukom i sa svim onim velikim strahotama koja je Mojsije pokazao na oči cijelom Izraelu.

JOŠUA

POGLAVLJE 1 Bog šalje Jošua

1 A nakon smrti Mojsija, sluge GOSPODNJEGA, dogodilo se da je GOSPOD rekao Jošui, sinu Nunovu, poslužitelju Mojsijevu, govoreći:

2 "Moj je sluga Mojsije umro; stoga sada ustani, prijeđi preko toga Jordana, ti i sav ovaj narod, u zemlju koju ja dajem njima, *baš* sinovima Izraelovim.

3 Svako mjesto na koje stupi stopalo noge tvoje, već sam vam dao, kao što sam rekao Mojsiju.

4 Od pustinje i ovoga Libanona sve do velike rijeke, rijeke Eufrata, sva zemlja hetitska, i do Velikog mora prema zalasku sunca, bit će vaše područje.

5 Nitko neće moći opstati pred tobom u sve dane tvog života; kao što sam bio s Mojsijem, *tako* ću biti s tobom i nikada te neću iznevjeriti niti ću te napustiti.

6 Budi jak i odvažan jer ćeš ti ovom narodu razdijeliti u baštinu zemlju za koju sam se zakleo očevima njihovim da im je predam.

7 Samo ti budi jak i veoma odvažan, kako bi se pridržavao izvršiti sve po zakonu, koji ti je zapovjedio Mojsije, sluga moj. Ne skreći od njega *ni* desno ni lijevo da bi uspijevao kamo god pođeš.

8 Neka se ova knjiga zakona ne udalji od usta tvojih, nego promišljaj o njoj danju i noću, kako bi se pridržavao izvršiti sve što je u njoj napisano: jer ćeš tada put svoj učiniti uspješnim i onda ćeš imati velik napredak.

9 Nisam li ti zapovjedio? Budi jak i odvažan! Ne boj se i ne daj se zastrašiti, jer je GOSPOD, Bog tvoj s tobom, kamo god pođeš."

Jošua preuzima zapovjedništvo

10 Tada je Jošua zapovjedio časnicima narodnim, govoreći:

11 "Prođite kroz vojsku i zapovjedite narodu, govoreći: 'Pripremite sebi namirnice jer ćete vi unutar tri dana prijeći preko toga Jordana da biste ušli u posjed zemlje koju vam GOSPOD, Bog vaš, daje da je zaposjednete.'"

12 Zatim je Jošua rekao Rubenovcima i Gadovcima i polovini plemena Manašeova govoreći:

13 "Sjetite se riječi koje vam je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI govoreći: 'GOSPOD, Bog vaš, dao vam je počinak i dao vam je ovu zemlju.

14 Žene vaše, maleni vaši i stoka vaša neka ostanu u zemlji koju vam je dao Mojsije s ove strane Jordana, a svi vi silni junaci, prijeđite naoružani pred braćom svojom da im pomognete,

15 sve dok GOSPOD ne podari počinak braći vašoj, kao što je dao i vama, te da i oni zaposjednu zemlju koju im daje GOSPOD, Bog vaš. Tada ćete se vratiti u zemlju svoga posjeda i uživati je, *zemlju* koju vam je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI, s ove strane Jordana, prema sunčevom izlasku.'"

16 Nato su oni odgovorili Jošui govoreći: "Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kamo god nas pošalješ, poći ćemo.

17 Kao što smo u svemu slušali Mojsija, tako ćemo slušati i tebe. Samo neka GOSPOD, Bog tvoj, bude s tobom kao što je bio s Mojsijem!

18 Svaki koji se pobuni protiv tvojih zapovijedi i ne posluša tvoje riječi u svemu što mu zapovje-

diš neka bude pogubljen. Samo budi jak i odvažan!”

POGLAVLJE 2 Rahaba skriva uhode

1 Tada je Jošua, sin Nunov, poslao iz Sitima dvojicu ljudi da potajno uhode, govoreći: “Idite, izvidite zemlju, baš Jerihon.” I otišli su i došli u kuću neke bludnice koja se zvala Rahaba i ondje su prenoćili.

2 A to je bilo rečeno kralju jerihonskom govoreći: “Gle, stigli su noćas ovamo *neki* ljudi od sinova Izraelovih da istraže zemlju.”

3 Nato je kralj jerihonski poručio Rahabi govoreći: “Izvedi ljude koji su došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli istražiti svu zemlju.”

4 A ta je žena uzela ona dva čovjeka i sakrila ih te rekla ovako: “Ljudi su došli k meni, ali ja nisam znala odakle *su* oni.

5 I dogodilo se, u vrijeme zatvaranja gradskih vrata kad se smračilo, da su ti ljudi izašli. Kamo su krenuli ti ljudi, ja ne znam. Žurno krenite u potjeru za njima jer ćete ih sustići.”

6 No ona ih je izvela na krov kuće i sakrila ih stabljikama lana što ih je poredala na krovu.

7 I ljudi su krenuli u potjeru za njima putem prema Jordanu, sve do gazova; a čim su oni koji su krenuli u potjeru za njima izašli, zatvorili su gradska vrata.

8 A prije nego što su oni polijekali, ona je uzašla k njima na krov

9 te rekla tim ljudima: “Znam da vam je GOSPOD dao ovu zemlju i da se strava vaša spustila na nas i da su svi stanovnici ove zemlje malakšu zbog vas.

10 Jer smo čuli kako je GOSPOD isušio vodu Crvenoga mora zbog vas, kada ste izašli iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva

amorejskih koji *su bili* s druge strane Jordana, Sihonu i Ogu, koje ste potpuno uništili.

11 I čim smo *sve to* čuli, srca su nam utrnula i zbog vas nije ostalo nikakve odvažnosti u nikome; jer GOSPOD, Bog vaš, on je Bog gore u nebu i dolje na zemlji.

12 Stoga sada, molim vas, pošto sam vam iskazala dobrotu, zakućnite mi se GOSPODOM, da ćete i vi iskazati dobrotu domu oca moga, pa mi dajte pouzdan znak

13 *da* ćete ostaviti na životu moga oca i moju majku, braću moju i sestre moje i sve što imaju i da ćete naše živote izbaviti od smrti.”

14 Nato su joj ljudi odgovorili: “Život svoj *dajemo* za vas, ako ne izustite o ovom našem poslu. I dogodit će se, kad nam GOSPOD podari zemlju, da ćemo postupati dobrotamjerno i po istini s tobom.”

15 Tada ih je ona pustila da se spuste po užetu kroz prozor jer joj *je* kuća *bila* na gradskim zidinama i ona je stanovala na zidinama.

16 Zatim im je rekla: “Pođite na goru da progonitelji ne naiđu na vas i sakrivajte se ondje tri dana dok se progonitelji ne vrate, a nakon toga idite svojim putem.”

17 Nato su joj ljudi rekli: “Mi ćemo biti nedužni glede ove tvoje zakletve kojom si nas zaklela:

18 evo, *kad* mi uđemo u zemlju, ti priveži ovu vrpцу od grimiznih niti na prozor kroz koji nas spuštaš i skupi kod sebe u domu, oca svoga, i majku svoju i braću svoju i sve ukućane oca svoga.

19 I dogodit će se, *da* svatko tko izađe van kroz tvoja kućna vrata na ulicu, krv njegova *neka padne* na glavu njegovu: a mi ćemo biti nedužni; a svatko tko bude s tobom u kući, krv njegova *neka padne* na

glave naše, ako se *neka* ruka *spusti* na njega.

20 Ako li izustiš o ovom našem poslu, tada ćemo biti razriješeni od zakletve tvoje kojom si nas zaklela."

21 Nato je ona rekla: "Po riječi-ma vašim *neka* to tako *bude!*" Tada ih je otposlala i oni su otišli, a ona je zavezala grimiznu vrpcu na prozor.

22 Zatim su otišli i došli na goru i ondje ostali tri dana dok se progonitelji nisu vratili. A progonitelji su *ih* tražili po svim putevima, ali *ih* nisu našli.

23 Tada su se ova dva čovjeka vratila i spustila se s gore, prešli preko i došli k Jošui, sinu Nunovu, te su mu ispriповјedili sve što im se dogodilo.

24 I rekli su Jošui: "Doista nam je GOSPOD predao u ruke svu tu zemlju; jer baš svi stanovnici te zemlje malakšu zbog nas."

POGLAVLJE 3 Izrael prelazi Jordan

1 I ustao je Jošua rano ujutro i krenuli su iz Šitima i došli do Jordana, on i svi sinovi Izraelovi, te su ondje prenoćili prije prelaska prijeko.

2 I dogodilo se da su, poslije tri dana, prošli časnici kroz tabor

3 i zapovjedili narodu govoreći: "Kad ugledate Kovčeg saveza GOSPODA, Boga vašega, i svećenike Levite kako ga nose, tada i vi krenite sa svoga mjesta i pođite za njim.

4 No *neka* bude razmak između vas i njega, oko dvije tisuće lakata na mjeru. Ne približavajte mu se da biste znali put kojim morate ići, jer *tim* putem ranije nikada niste prolazili."

5 Zatim je Jošua rekao narodu: "Posvetite se, jer će sutra GOS-

POD učiniti čudesa među vama."

6 Nato je Jošua progovorio svećenicima govoreći: "Podignite Kovčeg saveza i prođite ispred naroda." I podigli su Kovčeg saveza i krenuli ispred naroda.

7 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ovog dana počet ću te uzvisivati pred očima svega Izraela, *neka* znaju da ću, kao što sam bio s Mojsijem, *tako* biti i s tobom.

8 A ti zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg saveza govoreći: 'Kada dođete do ivice jordanskih voda, zaustavite se u Jordanu.'

9 Tada je Jošua rekao sinovima Izraelovim: "Dođite ovamo i čujte riječi GOSPODA, Boga svojega."

10 I Jošua je rekao: "Po ovomu ćete znati da *je* živi Bog među vama i da će on bezuvjetno istjerati ispred vas Kanaance, i Hetite, i Hivijce, i Perizane, i Girgašane, i Amorejce i Jebusejce.

11 Evo, Kovčeg saveza Gospodara sve zemlje prelazit će pred vama u Jordanu.

12 Stoga sada uzmite si dvanaest ljudi iz plemena Izraelovih, iz svakoga plemena po jednog čovjeka.

13 I dogodit će se, čim će stopala nogu svećenika koji nose Kovčeg GOSPODA, Gospodara sve zemlje, počiniti u vodama Jordana, *da* će se prekinuti snabdijevanje vode jordanske *od* voda što teku odozgo; i zastat će kao neki nasip."

14 I dogodilo se, kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, a svećenici su ponijeli Kovčeg saveza ispred naroda,

15 te kad su oni koji nose Kovčeg došli do Jordana i noge su se svećenika koji su nosili Kovčeg umočile na rubu vode (jer se Jordan prelijeva sve vrijeme žetve preko svih svojih obala)

16 da su se vode što su tekle odozgo zaustavile i podigle neki nasip, dosta podalje od grada Adame, koji je pokraj Zaretana; a one koje su otfecale dolje prema moru u ravnici, *baš prema* Slanome moru, otekale su i prestale se snabdijevati *vodom*, a narod je prešao upravo pored Jerihona.

17 Zatim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG čvrsto stali na suho tlo usred Jordana te je sav Izrael prelazio po suhome tlu sve dok sav narod nije prešao potpuno preko Jordana.

POGLAVLJE 4

Dvanaest kamena iz Jordana za spomen

1 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko Jordana, da je GOSPOD progovorio Jošui, govoreći:

2 "Uzmite si dvanaestoricu ljudi iz naroda, iz svakoga plemena po jednog čovjeka,

3 i zapovjedite im, govoreći: 'Uzmite odavde, iz sredine Jordana, s mjesta gdje čvrsto stoje noge svećenika, dvanaest kamenova te ih ponesite sa sobom i položite ih na mjestu za noćenje gdje ćete noćas prenoćiti.' "

4 Zatim je Jošua pozvao dvanaestoricu ljudi koje je pripremio od sinova Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka.

5 Tada im je Jošua rekao: "Prijeđite ispred Kovčega GOSPODA, Boga svojega, u sredinu Jordana, i neka svatko od vas ponese na svom ramenu po jedan kamen prema broju plemena sinova Izraelovih,

6 da to bude znak među vama *da* kad sinovi vaši u vremenima koja dolaze upitaju *očeve svoje* govoreći: 'Što vam *znače* ovi kamenovi?'

7 Tada ćete im odgovoriti da su

se prestale snabdijevati vode jordanске pred Kovčegom saveza GOSPODNJEG; kad je prelazio preko Jordana, vode su se jordanске prestale snabdijevati. A ovi će kamenovi biti za spomen sinovima Izraelovim zauvijek."

8 I sinovi Izraelovi su učinili tako kako je zapovjedio Jošua te su uzeli dvanaest kamenova iz sredine Jordana, kako je GOSPOD govorio Jošui prema broju plemena sinova Izraelovih, i prenijeli su ih sa sobom do mjesta gdje su prenoćili pa ih ondje položili.

9 Zatim je Jošua postavio dvanaest kamenova usred Jordana na mjestu gdje su stajale noge svećenika koji su nosili Kovčeg saveza: i oni su ondje do dana današnjega.

10 Jer su svećenici koji su nosili Kovčeg stajali usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je GOSPOD zapovjedio Jošui da kaže narodu, prema svemu što je Mojsije zapovjedio Jošui. A narod je požurio i prešao preko.

11 I dogodilo se, kad je sav narod potpuno prešao preko, da je u nazočnosti naroda prešao i Kovčeg GOSPODNJI i svećenici.

12 A sinovi su Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova naoružani prešli ispred sinova Izraelovih, kako im je Mojsije rekao.

13 Oko četrdeset tisuća spremnih za rat prešlo je pred GOSPODOM u boj na Jerihonskim ravnicama.

14 Toga je dana GOSPOD uzve ličao Jošuu u očima svega Izraela te su se ga bojali, kao što su se bojali Mojsija, u sve dane njegova života.

15 Zatim je GOSPOD rekao Jošui govoreći:

16 "Zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg svjedočanstva da

izađu iz Jordana.”

17 Stoga je Jošua zapovjedio svećenicima govoreći: “Izađite iz Jordana!”

18 I dogodilo se, kad su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEGA izašli isred Jordana i stopala nogu svećeničkih digla se na suho tlo, da su se vratile vode jordanske na svoje mjesto i prelile, kao i prije, preko svih svojih obala.

19 I narod je izašao iz Jordana desetog *dana* prvoga mjeseca i utaborio se u Gilgalu, na istočnoj granici Jerihona.

20 A onih dvanaest kamenova što su ih uzeli iz Jordana, Jošua je postavio u Gilgalu.

21 Tada je rekao sinovima Izraelovim govoreći: “Kad sinovi vaši pitaju u vremenima koja dolaze očeve svoje govoreći: ‘Što *znače* ovi kamenovi?’

22 Tada vi sinove svoje poučite govoreći: ‘Izrael je po suhom tlu prešao preko ovog Jordana’

23 jer je GOSPOD, Bog vaš, osušio pred vama vode jordanske sve dok niste prešli preko, kao što je GOSPOD, Bog vaš, učinio sa Crvenim morem kojega je osušio pred nama dok nismo bili prešli preko:

24 da bi svi narodi zemlje upoznali ruku GOSPODNJU, kako je ona moćna te da se vi bojite GOSPODA, Boga svojega zauvijek.”

POGLAVLJE 5

Obrezanje novog naraštaja

1 I dogodilo se, kad su svi kraljevi amorejski koji *su bili* na zapadnoj strani Jordana i svi kraljevi kanaanski koji *su bili* uz more, čuli da je GOSPOD osušio vode jordanske pred sinovima Izraelovima sve dok nisu prešli preko, da im je srce utrnuo i nestalo je duha u njima zbog sinova Izraelovih.

2 U to vrijeme GOSPOD je rekao Jošui: “Načini sebi oštre noževe i ponovo obreži sinove Izraelove po drugi put.”

3 I Jošua je načinio sebi oštre noževe i obrezao sinove Izraelove na Prepucijevom brdu.

4 A ovo je razlog zašto je Jošua obavio obrezanje: sav narod koji je izašao iz Egipta, muškarci, *baš* svi ratnici, pomrli su po putu u pustinji nakon što su izašli iz Egipta.

5 A sav narod koji je izašao bio je obrezan, ali sav narod koji je *bio* rođen po putu u pustinji, pošto su izašli iz Egipta, njih nisu obrezali.

6 Jer su sinovi Izraelovi četrdeset godina hodali pustinjom dok nisu bili istrijebljeni svi ratnici koji su izašli iz Egipta zato što nisu bili poslušni glasu GOSPODA, njima se GOSPOD zakleo da im neće pokazati zemlju za koju se GOSPOD zakleo očevima njihovim da će im je dati, zemlju kojom teče mlijeko i med.

7 A sinove njihove, koje je podigao na mjesto njihovo, njih je Jošua obrezao jer nisu bili obrezani zato što ih po putu nisu obrezivali.

8 I dogodilo se, kad su izvršili obrezanje svega naroda, da su ostali na svom mjestu u taboru sve dok nisu ozdravili.

9 Tada je GOSPOD rekao Jošui: “Ovog dana sam s vas skinuo sramotu egipatsku.” Stoga se to mjesto prozvalo Gilgal, sve do današnjeg dana.

Prva Pasha u Kanaanu

10 Zatim su se sinovi Izraelovi utaborili u Gilgalu i svetkovali su Pashu u suton četrnaestoga dana u mjesecu na Jerihonskim ravninama.

11 A sutradan poslije Pashe, baš toga dana, jeli su od pohranjenog žita one zemlje: beskvasne pogače

i pržena *zrnja*.

12 I mana je prestala *padati* su-tradan nakon što su jeli od pohranjenog žita one zemlje. Tako sinovi Izraelovi nisu više imali mane, nego su te godine jeli od uroda zemlje kanaanske.

Zapovjednik GOSPODNJE vojske

13 I dogodilo se, kad je Jošua bio kod Jerihona, da je podigao oči svoje i pogledao, i gle, čovjek stoji nasuprot njemu s isukanim mačem u ruci svojoj. I Jošua je došao k njemu te mu rekao: "Jesi li ti za nas ili za naše protivnike?"

14 A on je rekao: "Ne, nego sam došao sada kao zapovjednik vojske GOSPODNJE." Nato je Jošua pao na lice svoje i iskazao štovanje te mu rekao: "Što kaže moj gospodin svome slugi?"

15 A zapovjednik vojske GOSPODNJE rekao je Jošui: "Skinu obuću s nogu svojih, jer je to mjesto na kojem ti stojiš sveto." I Jošua je učinio tako.

POGLAVLJE 6

Pad Jerihona

1 A Jerihon je bio strogo zatvoren zbog sinova Izraelovih. Nitko nije izlazio i nitko nije ulazio.

2 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Gledaj, predajem ti u ruke Jerihon, predajem ti u ruke njegovog *sa* silnim junacima.

3 A vi kružite oko grada, svi *vi* ratnici, i obidite oko grada jedanput. Ovako činite šest dana.

4 I neka sedam svećenika nosi pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. A sedmoga dana obidite oko grada sedam puta, a svećenici neka trube u trube.

5 I dogodit će se, kad zatru-be dugackim *zvukom* ovnujskog roga, i kad vi čujete taj zvuk trube,

neka sav narod vikne gromkim poklikom. I past će zidine gradske kao da su spljoštene, a narod će uzaći svatko ravno pred sobom."

6 Zatim je Jošua, sin Nunov, pozvao svećenike te im rekao: "Ponesite Kovčeg saveza, a sedam svećenika neka nosi sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom GOSPODNJIM."

7 A narodu je rekao: "Pođite i obilazite oko grada, a oni koji su naoružani neka pođu pred Kovčegom GOSPODNJIM."

8 I dogodilo se, kad je Jošua *to* izgovorio narodu, da su sedmorica svećenika pošla noseći pred GOSPODOM sedam truba od rogova ovnujskih te su trubili u trube, a Kovčeg saveza GOSPODNJEGA išao je za njima.

9 Zatim su oni naoružani išli pred svećenicima koji su trubili u trube, a zalaznica je išla za Kovčegom, a *svećenici* su hodali i trubili u trube.

10 A Jošua je zapovjedio narodu govoreći: "Ne vičite i ne bučite svojim glasom i neka nijedna riječ ne izađe iz usta vaših sve do dana kad vam ne naložim: 'Vičite!' Tada ćete vikati."

11 Tako je Kovčeg GOSPODNJI kružio oko grada, obišavši *ga* jedanput; zatim su došli u tabor i prenoćili u taboru.

12 I Jošua je ustao rano ujutro, a svećenici su ponesli Kovčeg GOSPODNJI.

13 A sedmorica svećenika, koji su nosili sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom GOSPODNJIM, nastavili su ići te su trubili u trube, a oni naoružani išli su pred njima, no zalaznica je išla za Kovčegom GOSPODNJIM, a *svećenici* su hodali i trubili u trube.

14 I drugog su dana jedanput obišli oko grada te se vratili u ta-

bor. Tako su činili šest dana.

15 I dogodilo se sedmog dana, da su ustali rano u osvit dana i obišli su oko grada po istom običaju sedam puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam puta.

16 I dogodilo se sedmog puta, kad su svećenici zatrubili u trube da je Jošua rekao narodu: "Vičite jer vam je GOSPOD predao grad.

17 I neka grad bude proklet za GOSPODA, *baš* on i sve što je u njemu. Samo Rahaba bludnica neka ostane živa, ona i svi koji su s njom u kući, zato što je ona sakrila glasnike koje smo poslali.

18 A vi se svakako čuvajte od svega prokletog da i *sami* ne postanete prokleti kad uzmete od prokletog te navučete prokletstvo na tabor Izraelov i dovedete ga u nevolju.

19 A sve srebro i zlato, te mjedeno i željezno posuđe, *ono* je posvećeno GOSPODU: ono neka ide u riznicu GOSPODNJU."

20 Tako je narod povikao kad su svećenici zatrubili u trube, i dogodilo se, kad je narod čuo glas trube te je narod povikao gromkim pokličem da su pale zidine kao da su spljoštene tako da je narod uzašao u grad, svatko ravno pred sobom, i zauzeli su grad.

21 I u potpunosti su uništili oštricom mača sve što je *bilo* u gradu: i muško i žensko, mlado i staro, i volove, i ovce i magarad.

22 A onoj dvojici što su uhodili zemlju Jošua je rekao: "Idite u kuću one bludnice i odande izvedite ženu i sve koje ima, kako ste joj se zakleli."

23 I mladići koji su bili uhode, otišli su te izveli Rahabu i njezina oca i njezinu majku, i braću njezinu i sve koje je imala. I izveli su svu njezinu rodbinu i ostavili su ih izvan tabora Izraelova.

24 Zatim su grad spalili ognjem i sve što je *bilo* u njemu: samo su srebro i zlato te mjedeno i željezno posuđe pohranili u riznicu Doma GOSPODNJEGA.

25 A Rahabu, bludnicu i dom oca njezina i sve koje je imala Jošua je poštudio. I ona je živjela u Izraelu sve do dana današnjega, zato što je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da uhode Jerihon.

26 I Jošua *ih* je preklinjao u to vrijeme govoreći: "Proklet *neka* bude pred GOSPODOM čovjek koji podiže i gradi ovaj grad Jerihon: neka mu gradi temelje na svom prvorodencu, a na najmlađem *sinu* neka mu vrata postavlja!"

27 Tako je GOSPOD bio s Jošuaom te se glas o njemu bio *razglasio* po svoj zemlji.

POGLAVLJE 7 Izrael poražen kod Aja

1 Ali su sinovi Izraelovi počinili prijestup u vezi onoga što je proketo, jer je Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo od prokletog, i srdžba GOSPODNJA je planula na sinove Izraelove.

2 Zatim je Jošua poslao ljude iz Jerihona u Aj, koji je pored Betavena, istočno od Betela te im je rekao govoreći: "Uzadite i izvidite zemlju!" Nato su ljudi uzašli i izvidjeli Aj.

3 Zatim su se vratili k Jošui te mu rekli: "Neka ne uzlazi sav narod, nego neka uziđu oko dvije ili tri tisuće ljudi i udare na Aj. I neka se ne trudi ondje sav narod, jer je njih malo."

4 Tako je onamo od naroda pošlo oko tri tisuće ljudi, ali su pobjegli pred ljudima iz Aja.

5 I ljudi iz Aja pobili su im oko trideset i šest ljudi; jer su ih tjerali ispred *svojih* vrata sve do Šebari-

ma te su ih pobili na padini. Stoga se srce naroda utrnilo te postalo kao voda.

6 Tada je Jošua razderao svoju odjeću i pao na zemlju na lice svoje pred Kovčegom GOSPODNJIM, i tako sve do večeri, on i starješine Izraelove, a glave su svoje posuli prahom.

7 Zatim je Jošua rekao: "Jao, Gospodine, BOŽE, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana, da nas predaš u ruke Amorejaca da nas unište? Daj Bože da smo bili zadovoljni i ostali prebivati s onu stranu Jordana!

8 O Gospodine, što da kažem kad je Izrael okrenuo leđa svoja pred neprijateljima svojim!

9 Jer će *za to* čuti Kanaanci i svi stanovnici ove zemlje te će nas okružiti i istrijebiti ime naše sa zemlje. A što ćeš ti učiniti za veliko ime svoje?"

Akanov grijeh

10 Nato je GOSPOD rekao Jošui: "Ustani! Zašto ležiš na licu svome?

11 Izrael je sagriješio također su prekršili savez moj koji sam im zapovjedio. Jer su čak i uzeli od prokletog i ukrali i hinili pa su *to* čak i stavili među svoje stvari.

12 Stoga sinovi Izraelovi ne mogu opstati pred svojim neprijateljima, *jer* su okrenuli leđa svoja pred neprijateljima svojim zato što su postali prokleti. Ni ja više neću biti s vama sve dok iz svoje sredine ne uništite ono što je proketo.

13 Ustani! Posveti narod i reci: 'Posvetite se za sutra, jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Proketo je među vama, Izraele; ne možeš opstati pred neprijateljima svojim sve dok ne maknete proketo iz svoje sredine.'

14 Stoga ćete ujutro biti dovedeni prema vašim plemenima; i bit će, *da* će pleme koje GOSPOD privede, pristupiti prema porodicama *svojim*, zatim iz porodice koju GOSPOD privede pristupit će prema ukućanima, a ukućani koje GOSPOD privede pristupit će čovjek za čovjekom.

15 I bit će, da će onaj koji je uhvaćen s onim što je proketo, biti ognjem spaljen, on i sve što on ima zato što je prekršio Savez GOSPODNJI i zato što je počinio ludost u Izraelu."

16 Tako je Jošua ustao rano ujutro i doveo Izrael prema plemenima njegovim; i bilo je označeno pleme Judino .

17 Zatim je doveo porodice Judine i priveo obitelj Zerahovu. I doveo je obitelj Zerahovu, čovjeka za čovjekom te je označen Zabdiya.

18 Tada su bili dovedeni njegovi ukućani čovjek za čovjekom, te je označen Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina.

19 Tada je Jošua rekao Akanu: "Sine moj, molim te, proslavi GOSPODA, Boga Izraelova, i priznaj mu i kaži mi sada što si učinio, nemoj *to* skrivati od mene."

20 Nato je Akan odgovorio Jošui te rekao: "Doista, ja sam sagriješio protiv GOSPODA, Boga Izraelova, i ovako i ovako sam učinio:

21 kad sam vidio među plijenom jedan lijep babilonski plašt, i dvije stotine šekela srebra i jednu zlatnu šipku tešku pedeset šekela, tada sam ih poželio pa sam ih uzeo. I evo, sakriveno je u zemlji usred mojeg šatora, i srebro odozdo."

22 I Jošua je poslao glasnike pa su oni otrčali u šator. I gle, *bilo* je sakriveno u šatoru njegovom, i srebro odozdo.

23 Zatim su to uzeli iz središta

šatora i donesli k Jošui i k svim sinovima Izraelovim te su to položili pred GOSPODA.

24 Tada su Jošua i sav Izrael s njim uzeli Akana, sina Zerahova, i srebro, i plašt i zlatnu šipku, i sinove njegove i kćeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator njegov i sve što je imao te su ih odveli u Akorsku dolinu.

25 Zatim je Jošua rekao: "Zašto si na nas svalio nevolju? Neka GOSPOD danas na tebe svali nevolju!" Nato ga je sav Izrael zasuo kamenjem, i *sve* njih je ognjem spalio nakon što su i njih zasuli kamenjem.

26 I nad njim su podigli veliku gomilu kamenja, *koja postoji* do dana današnjega. Tako se GOSPOD okrenuo od žestine svoje srdžbe. Zato se tom mjestu nadjenulo ime Dolina Akor, *koje postoji* do dana današnjega.

POGLAVLJE 8

Pad Aja

1 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ne boj se i ne daj se zastrašiti! Uzmi sa sobom sve ljude ratnike, te ustani i uzađi na Aj. Pogledaj, predajem ti u ruke ajškoga kralja i njegov narod i grad njegov i zemlju njegovu.

2 A ti učini s Ajem i s kraljem njegovim kao što si učinio s Jerihonom i kraljem njegovim; samo što plijen njegov i stoku njegovu možete uzeti za sebe kao plijen. Postavi zasjedu gradu odostraga."

3 Tako je Jošua ustao i svi ljudi ratnici da uzađu na Aj. A Jošua je izabrao trideset tisuća ljudi, silnih junaka te ih poslao noću;

4 I zapovjedio im je govoreći: "Gle, vi ćete grad vrebati u zasjedi, *baš* gradu odostraga. Ne udaljujte se predaleko od grada, nego

svi budite spremni.

5 A ja i sav narod koji *je* sa mnom približit ćemo se gradu; i dogodit će se da ćemo, kad oni izađu protiv nas, mi kao i prvi put, pobjeći ispred njih.

6 Jer će oni poći za nama sve dok ih ne odvučemo od grada jer će reći: 'Bježe pred nama kao i prvi put, stoga ćemo mi bježati pred njima.'

7 Tada ćete vi ustati iz zasjede i zaposjesti grad: jer će vam ga GOSPOD, Bog vaš, predati u ruke.

8 I bit će, kad osvojite grad, da ćete grad zapaliti ognjem, prema zapovijedi GOSPODNJOJ *to* učinite. Pazite, zapovjedio sam vam."

9 Stoga ih je Jošua otposlao i oni su otišli vrebati u zasjedi te su se smjestili između Betela i Aja, zapadno od Aja. No Jošua je prenoćio tu noć među narodom.

10 I Jošua je ustao rano ujutro i prebrojao narod te je uzašao, on i starješine Izraelove, pred narodom na Aj.

11 Zatim su poslali *baš* ljudi ratnici koji su bili s njim i približili se i došli pred grad te se utaborili sjeverno od Aja. A između njih i Aja *bila je* dolina.

12 I on je uzeo oko pet tisuća ljudi i postavio ih da vrebaju u zasjedi između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane.

13 I kad su postavili narod, *baš* svu vojsku koja *je bila* sjeverno od grada, i zasjedu svoju na zapadu grada, Jošua je prošao one noći usred doline.

14 I dogodilo se, kad je *sve to* vidio ajški kralj, da su se požurili i ustali rano te su ljudi iz grada izašli u boj protiv Izraela, on i sav narod njegov u određeno vrijeme ispred ravnica. Ali on nije znao da *postoje* oni koji na njega vrebaju u zasjedi iza grada.

15 Tada se je Jošua i sav Izrael prikazao kao da su potučeni pred njima te su *počeli* bježati putem prema pustinji.

16 Zatim je i sav narod koji je bio u Aju bio pozvan da zajedno pođu u potjeru za njima. I pošli su u potjeru za Još uom te su se odvojili od grada.

17 I nije bilo ni jednog muškarca koji je ostao u Aju ili Betelu koji nije otišao za Izraelom. A grad su ostavili otvoren i krenuli u potjeru za Izraelom.

18 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Koplje što ti je u ruci ispruži prema Aju jer ti ga predajem u ruke." I Jošua je ispružio koplje koje je imao u ruci svojoj prema gradu.

19 I čim je on ispružio ruku svoju, oni koji su bili u zasjedi žurno su se digli sa svojeg mjesta te ušli u grad i zauzeli ga pa se požurili i zapalili grad ognjem.

20 A kad su ljudi iz Aja pogledali iza sebe, vidjeli su, gle: dim iz grada dizao se prema nebu. I nisu imali snage pobjeći ni amo ni tamo pa se i narod koji je bježao u pustinju okrenuo na progonitelje.

21 I kad je Jošua i sav Izrael vidio da je zasjeda zauzela grad i da se dizao dim iz grada, vratili su se i pogubili ljude iz Aja.

22 A i drugi iz grada izašli su protiv njih, tako da su se i oni našli usred Izraela, neki s jedne strane, a neki s druge strane. Zatim su udarili na njih tako da ni jedan nije ostao živ niti pobjegao.

23 A kralja Aja uhvatili su živog i doveli ga k Jošui.

24 I dogodilo se, kad je Izrael izvršio pogubljenje svih stanovnika Aja na polju, u pustinji kuda su ih gonili, i kad su svi pali od oštrice mača sve dok nisu bili zatrti, da su se svi Izraelci vratili u Aj te i njega udarili oštricom mača.

25 I bilo je svih onih koji su pali toga dana, i muškaraca i žena, dvanaest tisuća, *baš* svi ljudi iz Aja.

26 Jer Jošua nije povukao ruku svoju kojom je bio ispružio koplje sve dok nije potpuno uništio sve stanovnike Aja.

27 Samo stoku i plijen iz onoga grada Izrael je zaplijenio za sebe prema riječi koju je GOSPOD zapovjedio Jošui.

28 I Jošua je spalio Aj i učinio ga jednom gomilom zauvijek, *baš* puštošju sve do dana današnjega.

29 A ajškoga kralja objesio je na drvo do večeri. I čim je sunce zašlo Jošua je zapovjedio da se njegovo mrtvo tijelo skine s drveta te *da* ga bace na ulaz gradskih vrata i nabacaju na njega veliku gomilu kamenja, koja stoji sve do dana današnjega.

Jošua obnavlja savez

30 Tada je Jošua sagradio žrtvenik GOSPODU, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu,

31 kao što je Mojsije, sluga GOSPODNJI zapovjedio sinovima Izraelovim, kao što je zapisano u knjizi Mojsijevog zakona: jedan žrtvenik od cijelih kamenova na koje nitko nije spustio neko željezo. I na njemu su prinosili žrtve paljenice za GOSPODA i žrtvovali žrtve pomirnice.

32 I ondje na tom kamenju je ispisao prijepis Mojsijevog zakona kojega je zapisao u nazočnosti sinova Izraelovih.

33 Zatim su sav Izrael i stariješine njegove, i časnici i suci njegovi stali s jedne i druge strane Kovčega, pred svećenicima Levitima koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEG, kao i *pred* tuđince kao i one koji su se rodili među njima. Polovina njih nasuprot gori Gerizimu, a polovina nasuprot gori

Ebalu, kao što je Mojsije sluga GOSPODNI bio prije zapovjedio; da bi blagoslovili narod Izraelov.

34 I nakon toga on je pročitao svaku riječ zakona, blagoslov i prokletstvo, prema svemu što je zapisano u knjizi zakona.

35 Nije bilo nijedne riječi od svega što je zapovjedio Mojsije koju Jošua nije pročitao pred svom zajednicom Izraelovom i ženama i malenima i tuđincima koji su bili prisni s njima.

POGLAVLJE 9 Gibeonci varaju Izraelce

1 I dogodilo se, kad su o tome čuli svi kraljevi koji *su bili* s ove strane Jordana, u brdima i u dolinama i po svim obalama Velikoga mora nasuprot Libanonu: Hetiti i Amorejci, Kanaanici i Perizani, Hivijci i Jebusejci,

2 da su se jednoglasno sakupili zajedno da se bore s Jošuaom i s Izraelom.

3 A kad su stanovnici Gibeona čuli što je Jošua učinio Jerihonu i Aju,

4 oni su postupili lukavo te su otišli i pričini se kao poslanici pa uzeli stare vreće na svoje magarce i stare vinske mjehove, i poderane i zakrpane,

5 i staru su i pokrpanu obuću *obuli* na svoje noge i *odjenuli* staru odjeću na sebe. A sav kruh, koji im je bio za zalihu, bio je suh i razdrobljen.

6 I otišli su do Jošue u tabor kod Gilgala i rekli njemu i ljudima Izraelcima: "Dolazimo iz daleke zemlje, stoga sada sklopite pakt s nama."

7 Nato su ljudi Izraelci rekli Hivijcima: "Možda vi živite među nama! Kako ćemo onda sklopiti pakt s vama?"

8 A oni su rekli Jošui: "Mi *smo*

sluge tvoje!" Nato im je Jošua rekao: "Tko *ste* vi i odakle dolazite?"

9 A oni su mu rekli: "Iz jako daleke zemlje dolaze sluge tvoje zbog imena GOSPODA, Boga tvojega: jer smo čuli glas o njemu i sve što je učinio u Egiptu,

10 i sve ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji *su bili* s one strane Jordana, Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju bašanskom koji *je bio* u Aštarotu.

11 Zato su nam naše starješine i svi stanovnici naše zemlje rekli govoreći: 'Uzmite sa sobom namirnice za put i pođite im u susret te im recite: Mi *smo* sluge vaše, stoga sada sklopite pakt s nama.'

12 Evo našega kruha: vrućega smo uzeli za zalihu iz domova naših u dan kada smo izašli da krenemo k vama, a sada gle, on je suh i razdrobljen.

13 A ovi su vinski mjehovi koji *su*, kad smo ih napunili *bili* novi, a gle, poderali su se; i ovo je odjeća naša i obuća naša koja je postala stara zbog jako dugog puta."

14 I ljudi su uzeli od njihovih namirnica, ali nisu zatražili *savjet* iz usta GOSPODNIH.

15 Zatim je Jošua dogovorio mir s njima i sklopio pakt s njima da ih ostavi žive. I knezovi zajednice su im se zakleli.

16 I dogodilo se nakon isteka tri dana pošto su s njima sklopili pakt, da su čuli kako su oni njihovi susjedi, i *da* oni žive među njih.

17 Tada su sinovi Izraelovi otputovali te su trećeg dana došli u njihove gradove. A njihovi gradovi *su bili* Gibeon, i Kefira, i Beerot i Kirjatjearim.

18 Ali sinovi Izraelovi ih nisu udarili, zato što su im se knezovi zajednice bili zakleli GOSPODOM, Bogom Izraelovim. I sva je zajednica mrmljala protiv

knezova.

19 No svi knezovi su rekli svoj zajednici: "Mi smo im se zakleli GOSPODOM, Bogom Izraelovim, stoga ih sada ne smijemo dirati.

20 Ovo ćemo učiniti s njima: dopustit ćemo im da žive, da nad nama ne bi bio gnjev zbog zakletve kojom smo im se zakleli."

21 Zatim su im knezovi rekli: "Neka žive, ali neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici, kako su im knezovi obećali."

22 Tada ih je Jošua pozvao i rekao im govoreći: "Zašto ste nas prevarili govoreći: 'Mi smo jako daleko od vas', kad vi živite među nama?"

23 Stoga *ste* sada vi prokleti i nitko od vas nikada neće biti oslobođen od ropstva: i bit ćete drvosječe i vodonoše za Dom Boga mojega."

24 Nato su oni odgovorili Jošui i rekli: "Zato što je slugama tvojim bilo jasno rečeno kako je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio Mojsiju, svome slugi, da vam podari svu ovu zemlju i da uništi ispred vas sve stanovnike ove zemlje; stoga smo se jako uplašili za svoje živote zbog vas pa smo ovako učinili.

25 A sada *smo*, evo, u tvojim rukama: učini s nama što ti se čini dobro i pravo, *to* učini."

26 A on im je tako učinio te ih je izbavio iz ruku sinova Izraelovih te ih nisu pogubili.

27 I toga dana postavio ih je Jošua da budu drvosječe i vodonoše za zajednicu i za žrtvenik GOSPOD-NJI baš na mjestu koje on treba iza-brati, sve do dana današnjega.

POGLAVLJE 10 Sunce je zastalo

1 I dogodilo se, kad je jeruzalemski kralj Adonizedek čuo kako je Jošua zauzeo Aj i potpuno ga uništio kao što je učinio s Jerihonom i

njegovim kraljem, tako je učinio i s Ajom i njegovim kraljem, i kako su stanovnici Gibeona sklopili mir s Izraelom i ostali među njima,

2 da su se svi jako uplašili, jer je Gibeon bio veliki grad, kao jedan od kraljevskih gradova, i zato što je bio veći od Aja, a svi njegovi ljudi *bili su* moćnici.

3 Zato je jeruzalemski kralj Adonizedek poručio Hohamu, kralju hebronskom, i Piramu, kralju jarmutskom i Jafiji, kralju lakiškom i Debiru, kralju eglonskom, govoreći:

4 "Uzađite k meni i pomozite mi da udarimo na Gibeon, jer je sklopio mir s Jošuom i sa sinovima Izraelovim!"

5 Stoga su se petorica kraljeva amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj jarmutski, kralj lakiški i kralj eglonski, udružili zajedno i uzašli; oni i sva njihova vojska i utaborili su se pred Gibeonom te su zaratili protiv njega.

6 Nato su ljudi Gibeonci poručili Jošui u tabor kod Gilgala govoreći: "Ne škidaj ruku svoju sa slugu svojih. Žurno uzađi k nama i spasi nas i pomozi nam, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji žive u gorju."

7 Tako je Jošua pošao iz Gilgala, on i svi njegovi ljudi ratnici s njim, sve silni junaci.

8 A GOSPOD je rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer sam ih ja predao u ruke tvoje i nijedan od njih neće opstati pred tobom."

9 Stoga je Jošua odjednom krenuo na njih, i svu je noć išao iz Gilgala.

10 I GOSPOD ih je rastjerao pred Izraelom, te su ih kod Gibeona pobili velikim pokoljem i gonili su ih cijelim putem što uzlazi u Bethoron te su ih udarali sve do Azeke i do Makede.

11 I dogodilo se, dok su bježali

pred Izraelom, a bili su na padini prema Bethoronu, da je GOSPOD s neba na njih bacao veliko kamenje sve do Azeke te su ginuli; više je bilo *onih* koji su poginuli od kamene tuče nego *onih* koje su sinovi Izraelovi pogubili mačem.

12 Tada je Jošua progovorio GOSPODU, u dan kada je GOSPOD izručio Amorejce pred sinove Izraelove, te je rekao pred očima Izraela: "Stani ti, Sunce, iznad Gibeona, i ti Mjeseče, u dolini Ajalon!"

13 I sunce je stalo i mjesec se zaustavio sve dok se narod nije osvetio neprijateljima svojim. Nije li to zapisano u Jašerovoj knjizi? Tako je sunce stajalo nasred neba i nije žurilo zaći gotovo cijeli dan.

14 I nije bilo dana poput toga *ni* prije njega ni poslije njega, da je GOSPOD poslušao glas čovječji. Jer se GOSPOD borio za Izrael.

15 Zatim se je Jošua i sav Izrael s njim vratio u tabor kod Gilgala.

Pogubljeno pet amorejskih kraljeva

16 No ona su petorica kraljeva pobjegla te su se sakrili u špilju kod Makede.

17 A Jošui je bilo dojavljeno govoreći: "Pronađena su petorica kraljeva sakrivena u špilji kod Makede."

18 Nato je Jošua rekao: "Dokotrljajte veliko kamenje na otvor špilje i postavite ljude uz nju da ih čuvaju.

19 A vi se ne zaustavljajte, *nego* gonite svoje neprijatelje i udarite na njih sa začelja; ne dopustite im da uđu u svoje gradove, jer ih je GOSPOD, Bog vaš, predao u vaše ruke."

20 I dogodilo se, kad su ih Jošua i sinovi Izraelovi završili pogubljivati jako velikim pokoljem, dok ih nisu zatrli, da je ostatak od njih

koji je preostao ušao u utvrđene gradove.

21 I sav se je narod vratio u miru k Jošui u tabor u Makedi. Nitko nije pomaknuo svoj jezik protiv bilo koga od sinova Izraelovih.

22 Tada je Jošua rekao: "Otvorite ulaz u špilju i izvedite mi iz špilje onu petoricu kraljeva."

23 I učinili su tako, izveli su k njemu iz špilje onu petoricu kraljeva: kralja jeruzalemskoga, kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.

24 I dogodilo se, kad su te kraljeve izveli k Jošui, da je Jošua pozvao sve ljude Izraelce te rekao zapovjednicima ratnika koji su išli s njim: "Priđite! Stavite noge svoje na vratove ovih kraljeva!" I oni su prišli i stavili svoje noge na njihove vratove.

25 Zatim im je Jošua rekao: "Ne bojte se i ne dajte se zastrašiti! Budite jaki i odvažni, jer će ovako GOSPOD učiniti svim vašim neprijateljima protiv kojih se vi budete borili."

26 I nakon toga ih je Jošua udario i pogubio te ih objesio na pet stabala; i ostali su visjeti na stablima do večeri.

27 I dogodilo se, u vrijeme zalaaska sunca *da* je Jošua zapovjedio te su ih skinuli sa stabla i bacili u onu špilju u koju su se bili sakrili pa su na otvor špilje navalili veliko kamenje, *koje je ostalo* sve do dana današnjega.

28 I onoga dana Jošua je zauzeo Makedu: udario je oštricom mača, a kralja njegovog je potpuno uništio, njih i svaku dušu koja *je bila* u njoj. Nikoga nije ostavio na životu, a kralju makedskom učinio je kao što je učinio kralju jerihonskom.

Osvajanje južnog Kanaana

29 Zatim je Jošua i sav Izrael s

njim otišao iz Makede u Libnu pa je zaratio protiv Libne.

30 A GOSPOD je i nju izručio i kralja njezina u ruke Izraelu, i on ju je udario oštricom mača i sve duše koje *su bile* u njoj; nikoga u njoj nije ostavio na životu, a kralju njezinome učinio je kao i kralju jerihonskom.

31 Zatim je Jošua, i sav Izrael s njim, otišao iz Libne u Lakiš, te se utaborio nasuprot njemu i zaratio protiv njega.

32 I GOSPOD je predao Lakiš u ruke Izraela, koji ga je zauzeo drugog dana: i udario ga je oštricom mača, i sve duše koje su bile u njemu, sve onako kako su učinili s Libnom.

33 Tada je Horam, kralj gezerski uzašao da pomogne Lakišu, no Jošua je udario i njega i narod njegov tako da nije nikoga ostavio na životu.

34 Zatim je Jošua i sav Izrael s njim otišao iz Lakiša u Eglon te su se utaborili nasuprot njemu i zaratili protiv njega.

35 I zauzeli su ga na taj dan i potukli ga oštricom mača, i sve duše koje su bile u njemu potpuno je uništio toga dana, sve onako kako je učinio s Lakišem.

36 Zatim je Jošua i sav Izrael s njim uzašao iz Eglona u Hebron i zaratili su protiv njega.

37 I zauzeli su ga, i potukli ga oštricom mača, i kralja njegovog i sve gradove njegove, i sve duše koje *su bile* u njemu; nikoga nije ostavio na životu sve onako kako je učinio s Eglonom. Ali ga je potpuno uništio i sve duše koje *su bile* u njemu.

38 Tada se Jošua i sav Izrael s njime vratio prema Debir te su zaratili protiv njega.

39 I zauzeli su ga i kralja njegova i sve gradove njegove; potukli

su ga oštricom mača i potpuno uništili sve duše koje *su bile* u njemu. Nikoga nije ostavio na životu kako je učinio s Hebronom tako je učinio s Debirom, i s kraljem njegovim; kako je učinio i s Libnom i kraljem njezinim.

40 Tako je Jošua potukao svu tu Brdsku zemlju i Južnu i Dolinsku i Izvorsku, i sve njihove kraljeve. Nikoga nije ostavio na životu, nego je potpuno uništio sve što je disalo, kako je zapovjedio GOSPOD, Bog Izraelov.

41 I Jošua ih je potukao sve od Kadešbarnee do Gaze i svu zemlju gošensku pa sve do Gibeona.

42 I sve one kraljeve i zemlje njihove zauzeo je Jošua ujedanput, zato što se GOSPOD, Bog Izraelov borio za Izrael.

43 Tada se Jošua, i sav Izrael s njim, vratio u tabor kod Gilgala.

POGLAVLJE 11

Osvajanje sjevernog Kanaana

1 I dogodilo se, kad je sve to čuo Jabin, hazorski kralj, da je poručio Jobabu, madonskomu kralju, i šimronskome kralju, i akšafskomu kralju,

2 i kraljevima koji *su bili* na sjeveru gorja, i u ravnicama južno od Kinerota, i u dolini, i na granicama dorskim na zapadu;

3 i Kanaancima na istoku i zapadu, te Amorejcima i Hetitima i Perizanima i Jebusejcima u gorama i Hivijcima pod Hermonom u zemlji mispanskoj.

4 I oni su izašli, oni i sve vojske njihove s njima, mnogo naroda baš kao što je mnoštva pijeska na obali morskoj, s jako puno konja i bojnih kola.

5 I kad su se svi ti kraljevi sastali zajedno, pošli su i utaborili se zajedno kod Meromskih voda da se bore protiv Izraela.

6 Tada je GOSPOD rekao Jošui: "Ne boj ih se, jer sutra u ovo vrijeme ja ću ih pogubljene sve izručiti pred Izraela; ti im konje osakati, a bojna kola im ognjem spaliti!"

7 Tako je Jošua odjednom pošao protiv njih i svi ratnici s njim, na Meromske vode te su navalili na njih.

8 I GOSPOD ih je predao u ruke Izraelu koji ih je potukao i protjerao ih do Sidona velikog i do Misesfotmaima i do doline Mispe na istoku; i udarali su ih sve dok od njih nitko nije ostao na životu.

9 A Jošua je s njima učinio kako mu je GOSPOD naložio: konje im je osakatio, a bojna kola im je ognjem spalio.

10 I u to vrijeme Jošua se vratio i zauzeo Hazor, a kralja njegovog potukao je mačem. Jer je Hazor nekada bio glava svim onim kraljevstvima.

11 I oštricom mača pobili su svaku dušu koja je *bila* u njemu. Potpuno su ih uništili, nije ostalo ništa što diše. A Hazor je ognjem spalio.

12 I sve gradove onih kraljeva i sve njihove kraljeve, Jošua je zauzeo te ih pobio oštricom mača, potpuno ih je uništio kao što je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI.

13 No, *što se tiče* gradova koji su i dalje stajali u svojoj snazi, Izrael nije spalio nijednog od njih, osim jedino Hazora; *kojega* je spalio Jošua.

14 I sav plijen iz tih gradova i stoku, sinovi Izraelovi su uzeli kao plijen za sebe, a svakog čovjeka potukli su oštricom mača, sve dok ih nisu uništili i nisu ostavili ništa što diše.

15 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju svome slugi, tako je Mojsije zapovjedio Jošui, a Jošua je tako i učinio; nije izostavio ništa od svega što je GOSPOD zapovjedio

Mojsiju.

16 Tako je Jošua zauzeo svu onu zemlju: brda, i sav južni kraj i svu zemlju gošensku i dolini i ravnicu i Izraelovo gorje i dolinu njegovu,

17 *sve* od gore Halak, što se diže prema Seiru, pa sve do Baalgada u libanonskoj dolini podno gore Hermon. I zarobio je sve njihove kraljeve te ih potukao i pogubio.

18 Jošua je dugo vremena vodio rat sa svim tim kraljevima.

19 Nije bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir sa sinovima Izraelovim, osim Hivijaca, stanovnika Gibeona: sve *druge* zauzeli su bitkom.

20 Jer je to bilo od GOSPODA da im je otvrdnuo srca kako bi izašli u boj protiv Izraela, da ih on potpuno uništi, *i* da za njih ne bi imali naklonosti, nego da ih uništi, kao što je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

21 I u ono vrijeme došao je Jošua i istrijebio Anakovce iz gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, i iz svega gorja Judina i iz svega gorja Izraelova: Jošua ih je potpuno uništio s njihovim gradovima.

22 Nijedan Anakovac nije ostao u zemlji sinova Izraelovih. Ostali su samo u Gazi, u Gat i Ašdodu.

23 Tako je Jošua zauzeo svu zemlju prema svemu što je GOSPOD rekao Mojsiju, te ju je Jošua dao u baštinu Izraelu prema njihovoj podjeli, po plemenima njihovim. I zemlja je počinnula od rata.

POGLAVLJE 12 Kraljeve koje je porazio Mojsije

1 A ovo su kraljevi te zemlje koje su potukli sinovi Izraelovi i zaposjeli njihovu zemlju s onu stranu Jordana prema sunčevom izlasku, od rijeke Arnona do gore Hermona, i svu ravnicu na istoku:

2 Sihon, kralj amorejski, koji

je živio u Hešbonu i vladao od Aroera, što je na obali rijeke Arnon, i to od sredine te rijeke i od polovine Gileada pa sve do rijeke Jaboka, *gdje je granica od sinova Amonovih;*

3 i od ravnice do Kinerotskog mora na istoku pa do mora uz ravnicu, *čak i do Slanog mora na istoku putem prema Betješimotu; i dalje od juga do podno Ašdotpisge.*

4 Zatim područje Oga, kralja bašanskoga, koji je bio ostatak divova koji su živjeli kod Aštarota i kod Edreje.

5 A vladao je gorom Hermonom i Salkom, i cijelim Bašanom sve do granice Gešurovaca i Maakatovaca te polovinom Gileada *do granice Sihona, kralja hešbonskoga.*

6 Njih su Mojsije, sluga GOSPODNJI i sinovi Izraelovi potukli; i predao je Mojsije, sluga GOSPODNJI nju u posjed Rubenovcima i Gadovcima te polovini plemena Manašeova.

Kraljeve koje je porazio Jošua

7 A ovo *su* kraljevi zemaljski koje su Jošua i sinovi Izraelovi potukli s ove strane Jordana na zapadu, od Baalgada u libanonskoj dolini pa sve do gore Halaka, što se diže prema Seiru, a koju je Jošua predao u posjed plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima,

8 u gorju, i u dolinama i u ravnicama i po izvorima, i u pustinji te u južnom kraju, *zemlju* Hetita, Amorejaca i Kanaanaca, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca:

9 jerihonski kralj, jedan; kralj Aja koji *je* pored Betela, jedan;

10 jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj, jedan;

11 jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan;

12 eglonski kralj, jedan; gezerski kralj, jedan;

13 debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan;

14 hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan;

15 kralj libnanski, jedan; adulamski kralj, jedan;

16 makedski kralj, jedan; betelski kralj, jedan;

17 tapuaški kralj, jedan; heferski kralj, jedan;

18 afečki kralj, jedan; lašaronski kralj, jedan;

19 madonski kralj, jedan; hazorski kralj, jedan;

20 šimronmeronski kralj, jedan; akšafski kralj, jedan;

21 taanački kralj, jedan; megidski kralj, jedan;

22 kedeški kralj, jedan; jokneamski kralj iz Karmela, jedan;

23 dorski kralj u pokrajini dorskoj, jedan; kralj naroda gilgalskog, jedan;

24 tirški kralj, jedan. Svega trideset i jedan kralj.

POGLAVLJE 13

Zemlja koju još treba osvojiti

1 A Jošua je ostario i *bio* u podmaklim godinama. I GOSPOD mu je rekao: "Ti si ostario i u podmaklim si godinama, a preostalo je još jako mnogo zemlje da se zaposjedne.

2 Ovo je zemlja koja je još preostala: sve pokrajine filistejske i sve gešurske;

3 od Sihora, koji *je* pred Egipatom, pa sve do granice Ekrona na sjeveru, koja se računa za *područje* Kanaanca; pet velikaša filistejskih: Gažani, Ašdođani, Eškelonjani, Gitijsi i Ekronjani; i također Avijci

4 s juga i sva zemlja kanaanska te Meara koja *je* pored Sidonaca, pa do Afeka i do granica Amorejaca;

5 zatim zemlja Giblijaca i sav Libanon prema sunčevom izlasku, od Baalgada podno gore Hermo-

na do ulaza u Hamat.

6 Sve stanovnike brdske zemlje, od Libanona do Misrefotmaima i sve Sidonce, njih ću ja otjerati ispred sinova Izraelovih. Samo je ti razdijeli ždrijebom Izraelcima u baštinu, kao što sam ti zapovjedio.

7 Stoga sada razdijeli tu zemlju u baštinu deveterima plemenima i polovini plemena Manašeova."

Baština istočno od Jordana

8 S njima su Rubenovci i Gadovci primili svoju baštinu koju im je Mojsije dao preko Jordana, na istoku, *baš* kako im je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI.

9 od Aroera, koji je uz obalu rijeke Arnona, i od grada što je na sredini rijeke, i svu ravnicu medebsku do Dibona;

10 i sve gradove Sihona, kralja amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve do granica sinova Amonovih;

11 i Gilead, i granice Gešurovaca i Maakatovaca, i svu goru Hermon, i sav Bašan do Salke;

12 u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju, on je ostao od preostalih divova. Jer je njih Mojsije potukao i protjerao ih.

13 Ali sinovi Izraelovi nisu protjerali Gešurovce ni Maakatovce, zato Gešurovci i Maakatovci prebivaju među Izraelcima sve do dana današnjega.

14 Samo plemenu Levijevu nije predao baštine: žrtva ognjena GOSPODU, Bogu Izraelovu, njegova je baština, kao što im je rekao.

15 I Mojsije je predao *baštinu* plemenu sinova Rubenovih po njihovim porodicama.

16 A njihovo područje bilo je od Aroera, koji je na obali rijeke Arnona, i grada koji je na sredini rijeke i svu ravnicu kod Medebe;

17 Hešbon i svi njegovi gradovi

koji su u ravnici: Dibon i Bamotbal i Betbaalmeon;

18 i Jahaza i Kedemot i Mefaat, 19 i Kirjataim i Sibmu i Zaretšahar na gori kod doline;

20 i Betpeor i Ašdotpisga i Betješimot;

21 i sve gradove u ravnici i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u Hešbonu kojega je Mojsije potukao zajedno s knezovima midijanskim: Evija i Rekema, i Zura i Hura i Rebu, *koji su bili* vojvode Sihonove te živjeli u toj zemlji;

22 I Bileama, sina Beorova, gatar, pogubili su sinovi Izraelovi mačem među onima koje su oni bili pogubili.

23 A granica sinova Rubenovih bio je Jordan sa *svojom* obalom. To je *bila* baština sinova Rubenovih po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova.

24 Zatim je Mojsije predao *baštinu* plemenu Gadovu, *baš* sinovima Gadovim, po njihovim porodicama.

25 A njihovo područje bilo je: Jazer i svi gradovi gileadski te polovina zemlje sinova Amonovih sve do Aroera što je pred Rabom,

26 i od Hešbona do Ramatmispe i Betonima, i od Mahanaima do granice debirske;

27 a u dolini: Betaram i Betnimra i Sukot i Zafon, ostatak kraljevstva Sihona, kralja hešbonskoga; te Jordan s granicom *svojom* sve do ruba Kineretskoga mora, s druge strane Jordana prema istoku.

28 To je baština sinova Gadovih, po njihovim porodicama, gradovi i sela njihova.

29 Zatim je Mojsije dao *baštinu* polovini plemena Manašeova: i *ovo* je bio *posjed* polovine plemena sinova Manašeovih po njihovim porodicama.

30 I njihovo područje bilo je od Mahanaïma, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i svi gradovi Jairovi koji *su* u Bašanu, šezdeset gradova.

31 A polovina Gileada, Aštartot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogo-va u Bašanu, *pripali su* sinovima Makira, sina Manašeova, *baš* toj polovini sinova Makirovih po njihovim porodicama.

32 Ovo *su zemlje* koje je Mojsije bio podijelio u baštinu na Moapskim ravnica, s druge strane Jordana, uz Jerihon, prema istoku.

33 No plemenu Levijevu Mojsije nije dao *nikakvu* baštinu: GOSPOD, Bog Izraelov, baština *je* njihova, kao što im je on sâm rekao.

POGLAVLJE 14

Baština zapadno od Jordana

1 A ovo *su zemlje* koje su baštinili sinovi Izraelovi u zemlji kanaanskoj koju su im podijelili u baštinu svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i poglavari očinski po plemenima sinova Izraelovih.

2 Zdrijećom *je bila* razdijeljena baština njihova, kao što je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsija, za devetoro plemena i *za* polovinu plemena.

3 Jer je Mojsije dao baštinu dvama plemenima i polovini plemena s onu stranu Jordana, no Levitima nije dao baštine među njima.

4 Jer su bila dva plemena sinova Josipovih: Manaše i Efrajim. Stoga oni nisu dali dijela Levitima u zemlji, osim gradove za prebivanje *u njima* s predgrađima njihovim za njihovu stoku i za njihov imetak.

5 Kako je GOSPOD zapovjedio Mojsiju, tako su učinili sinovi Izraelovi i razdijelili zemlju.

Kalebov zahtjev i baština

6 Tada su sinovi Judini pristupili

k Jošui u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, rekao mu je: "Ti znaš ono što je GOSPOD rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, u vezi mene i tebe u Kadešbarnei.

7 *Bio sam* četrdeset godina star kad me Mojsije, sluga GOSPOD-NJI poslao iz Kadešbarnee da uhođim zemlju. I dojavio sam mu riječ kako mi *je bila* na srcu.

8 Ali su braća što su uzašla sa mnomo navela srce naroda da utrne, ali sam ja posve slijedio GOSPODA, Boga svojega.

9 I Mojsije se onoga dana zakleo govoreći: 'Zasigurno će zemlja, kojom je gazila noga tvoja, pripasti u baštinu tebi i sinovima tvojim zauvijek, jer si posve slijedio GOSPODA, Boga mojega.'

10 I sada, gle: GOSPOD me sačuvao na životu, kao što je rekao. Ovih četrdeset i pet godina već *je prošlo* otkad je GOSPOD izgovorio ovu riječ Mojsiju, dok su *sinovi* Izraelovi lutali pustinjom; a sada, evo, ja sam danas osamdeset i pet godina star.

11 Još uvijek *ja sam* i danas jak kao što *sam bio* u dan kad me Mojsije poslao; kakva mi *je* snaga tada *bila*, takva mi *je* i sada snaga za rat, i da izlazim i da ulazim.

12 Stoga, daj mi sada ovo gorje o kojemu je GOSPOD govorio onoga dana. Jer si ti čuo onoga dana kako *su* ondje *bili* Anakovci, i da *su* gradovi *bili* veliki i utvrđeni; ako će biti tako da će GOSPOD biti sa mnomo, tada ću ih moći protjerati, kako je GOSPOD rekao."

13 Zatim ga je Jošua blagoslovio i dao Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u baštinu.

14 Hebron je stoga pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenižaninu, sve do dana današnjega, zato što je Kaleb posve slijedio GOSPODA, Boga Izraelova.

15 A Hebronu *je prije bilo* ime Kirjatarba; *a Arba je bio* velik čovjek među Anakovcima. I zemlja je počivala od rata.

POGLAVLJE 15 Judina baština

1 *Ovo je bio* ždrijeb plemena sinova Judinih, po njihovim porodicama, *baš* prema granici edomskoj, pustinja Zin na jugu *bila je* na krajnji dio južnog područja.

2 A južna granica bila im je od obale Šlanoga mora, od zaljeva što gleda na jug;

3 zatim je izlazila k južnoj strani prema Maaleakrabimi te prelazila do Zina i uzlazila na jug do Kadešbarnee i prelazila duž Hezrona. Onda je uzlazila prema Adari te okretala prema Karkai.

4 *Odande je* prelazila prema Azmonu te izlazila na egipatsku rijeku; zatim je izbijala na obalu gdje je bilo more. To neka vam bude južno područje.

5 A istočna granica bila je Slano more sve do ušća Jordana. A sjeverna strana *im je bila* granica kod morskog zaljeva na najkrajnjem dijelu Jordana.

6 Zatim je granica uzlazila u Bethogli te prelazila sjeverno duž Betarabe; onda je granica uzlazila na kamen Bohana, sina Rubenova.

7 Zatim je granica uzlazila prema Debiru od Akorske doline te tako na sjever gledajući prema Gilgalu što *je ispred* Adumimskog uspona, koji *je* južno od rijeke; onda je granica prelazila prema vodama Enšemeša te izlazila kod Enrogela.

8 Zatim je granica uzlazila po dolini sina Hinoma na južnu stranu Jebusita, to *jest* Jeruzalema. Onda je granica uzlazila na vrh gore što *leži ispred* doline Hinon na zapadu i koja *je* na kraju Doline divova na sjeveru.

9 A s vrha te gore granica je zavijala na izvor vode Neftoah te izlazila prema gradovima u gori Efronu; zatim je granica zavijala k Baali, to *jest* Kirjatjearimu.

10 Onda je granica okretala od Baale na zapad prema gori Seiru te prelazila uzduž do ruba gore Jearima, to *jest* Kesalona, na sjeveru pa se spuštala do Betšemeša i prelazila k Timni.

11 Zatim je granica izlazila na rub Ekrona na sjeveru; onda je granica zavijala prema Sikronu te prelazila duž gore Baale i izlazila na Jabneel; a izlazila je na granicu koja je bila na moru.

12 A zapadna granica *je bila* na Velikom moru s obalom *njezinom*. To je područje sinova Judinih unakolo, po porodicama njihovim.

13 A Kaleb, sinu Jefuneovu, dao je dio među sinovima Judinim, prema zapovijedi GOSPODNJOJ Jošui, i to grad Arbu, koji *je bio* otac Anakov, a taj *je grad* Hebron.

14 I Kaleb je odande protjerao tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i Talmaja, djecu Anakovu.

15 Zatim je odande ušao na stanovnike Debira, a Debiru *je prije bilo* ime Kirjatsefer.

16 Tada je Kaleb rekao: "Onome tko udari Kirjatsefer i osvoji ga, njemu ću dati svoju kćer Aksu za ženu."

17 I osvojio ga je Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; i on mu je dao svoju kćer Aksu za ženu.

18 I dogodilo se, kad je ona došla k njemu, da ga je nagovorila da od njezina oca zatraži polje. I sišla je s magarca svojega, a Kaleb joj je rekao: "Što želiš?"

19 Ona je odgovorila: "Daj mi blagoslov! Jer si mi ti dao zemlju južnu, daj mi i izvore vode." I on joj je dao Gornje izvore i Donje izvore.

20 Ovo je baština plemena sinova Judinih, po porodicama njihovim.

21 A najkrajnji gradovi plemena sinova Judinih, prema edomskoj pokrajini na jugu, bili su: Kabzeel i Eder i Jagur;

22 i Kina i Dimona i Adada;

23 i Kedeš i Hazor i Itnan;

24 Zif i Telem i Bealot;

25 i Hazor, Hadata i Keriot i Hezron, to jest Hazor,

26 Amam i Šema i Molada;

27 i Hazargada i Hešmon i Betpalet;

28 i Hazaršual i Beeršeba i Bizjotija,

29 Baala i Ijim i Azem;

30 i Eltolad i Kesil i Horma;

31 i Ziklag i Madmana i Sansana;

32 i Lebaot i Šilhim, i Ajin, i Rimmon: svega dvadeset i devet gradova s njihovim selima.

33 A u dolini: Eštaol i Zorea i Ašna;

34 i Zanoah i Enganim i Tapuah i Enam;

35 Jarmut i Adulam, Soko i Azeka;

36 i Saraim i Aditaim i Gederai i Gederotaim: četrnaest gradova s njihovim selima.

37 Zenan i Hadaša i Migdalgad;

38 i Dilean i Mispe i Jokteel;

39 Lakiš i Bozkat i Eglon;

40 i Kabon i Lahmam i Kitliš;

41 i Gederot, Betdagon i Naama i Makeda: šesnaest gradova s njihovim selima.

42 Libna i Eter i Ašan;

43 i Jiftah i Ašna i Nesib;

44 i Keila i Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima.

45 Ekron s gradićima njegovim i selima njegovim;

46 od Ekrona pa sve do mora, sve što *leži* pokraj Ašdoda, s njihovim selima;

47 Ašdod s gradićima njegovim

i selima njegovim, Gaza s njezinim gradićima i selima njezinim sve do Egipatske rijeke i Velikog mora i granicom *njegovom*.

48 A u gorju: Šamir i Jatir i Soko

49 i Dana i Kirjatsana, to jest Debir,

50 i Anab i Eštemo i Anim

51 i Gošen i Holon i Gilo: jedanaest gradova s njihovim selima.

52 Arab i Duma i Ešeana

53 i Janum i Bettapuah i Afeka,

54 i Humta i Kirjatarba, to jest Hebron, i Zior: devet gradova s njihovim selima.

55 Maon, Karmel i Zif i Juta

56 i Jezreel i Jokdeam i Zanoah,

57 Kajin, Gibeai i Timna: deset gradova s njihovim selima.

58 Halhul, Betzur i Gedor

59 i Maarat i Betanot i Eltekon: šest gradova s njihovim selima.

60 Kirjatbaal, to jest Kirjatjearim i Raba: dva grada s njihovim selima.

61 U pustinji: Betaraba, Midin i Sekaka

62 i Nibšan, i Slani grad i Engedi: šest gradova s njihovim selima.

63 Što se tiče Jebusejaca stanovnika Jeruzalema, njih sinovi Judini nisu mogli protjerati. Tako su Jebusejci ostali sa sinovima Judinim u Jeruzalemu do dana današnjega.

POGLAVLJE 16 Efrajimova i Manašeoova baština

1 A ždrijećom je sinovima Josipovim dopalo od Jordana kod Jerihona do Jerihonskih voda na istoku pa prema pustinji što se uzdiže od Jerihona širom gore Betel.

2 Zatim se spušta od Betela ka Luzu te prelazi uzduž prema arkijskoj granici do Atarota.

3 Onda se spušta na zapad do jafletskeg područja sve do područja Bethorona Donjeg i do Gezera te je odande izlazila na more.

4 Tako su sinovi Josipovi, Mana-

še i Efrajim, primili svoju baštinu.

5 A granica sinova Efrajimovih po njihovim porodicama bilo je *ova*: i to granica baštine njihove prema istočnoj strani bila je Atarotadara sve do Bethorona Gornjeg.

6 Zatim se granica spuštala prema moru kod Mikmeta na sjevernoj strani i zavijala na istok prema Taanatšilu i prolazila pored njega s istoka prema Janohahu.

7 Zatim se od Janohaha spuštala u Atarot i Naarat i došla do Jerihona te izbijala na Jordan.

8 Od Tapuaha je granica išla na zapad do rijeke Kane te izbijala ondje na more. To je baština plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama.

9 A odvojeni gradovi za sinove Efrajimove *bili su* usred baštine sinova Manaševih, svi gradovi s njihovim selima.

10 Ali nisu protjerali Kanaance koji su živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među Efrajimcima sve do dana današnjega, te su služili *plaćajući* danak.

POGLAVLJE 17

1 A i plemenu Manaševu dopao je ždrijeb, jer je on bio prvorodenac Josipov. *To jest* Makiru, prvorođencu Manaševu, ocu Gileadovu zato što je on bio ratnik, stoga je imao Gilead i Bašan.

2 A *ždrijeb* je dopao i ostale sinove Manaševove po njihovim porodicama: sinove Abiezerove i sinove Helekovje i sinove Asriellove i sinove Šekemove i sinove Heferove i sinove Šemidine. *To su bila* muška djeca Manašea, sina Josipova, po njihovim porodicama.

3 No Zelofehad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manaševa, nije imao sinove nego samo kćeri. A ovo *su* imena kćeri njegovih: Mahla i Noa, Hogla, Milka i

Tirza.

4 I one su došle pred svećenika Eleazara i pred Jošua, sina Nunova, i pred knezove govoreći: "GOSPOD je zapovjedio Mojsiju da se nama preda baština među našom braćom." Stoga im je po zapovijedi GOSPODNJOJ predao baštinu među braćom njihova oca.

5 Tako je Manašeu dopalo deset dijelova, pored zemlje gileadske i bašanske koje *su bile* s one strane Jordana,

6 zato što su kćeri Manaševove imale baštinu među njegovim sinovima; a ostali sinovi Manaševovi zadobili su zemlju gileadsku.

7 A područje Manašeovo bilo je od Ašera do Mikmete, što *leži* pred Šekemom; zatim je granica zavijala na desno prema stanovnicima Entapuaha.

8 A Manaše je zadobio zemlju Tapuah, ali Tapuah uz granicu Manaševu *pripao je* sinovima Efrajimovim.

9 A to područje je silazilo do rijeke Kane, južno od rijeke. Ovi *su* gradovi Efrajimovi među gradovima Manaševim; i područje Manašeovo *bilo je* na sjevernoj strani od rijeke i izbijalo na more.

10 Južno *je bilo* Efrajimovo, a na sjeveru *je bilo* Manašeovo, a more je njegova granica. A na sjeveru se dodirivalo s Ašerom, a na istoku s Isakarom.

11 A u Isakaru i Ašeru Manaše je zadobio Betšeana sa svojim naseljima i Ibleam sa svojim naseljima i stanovnike Dora sa svojim naseljima i stanovnike Endora sa svojim naseljima i stanovnike Taanaka sa svojim naseljima i stanovnike Megida sa svojim naseljima; *baš ta* tri područja.

12 Ali sinovi Manaševovi nisu mogli protjerati *stanovnike* tih gradova, zato su Kanaanci mogli pre-

bivati u toj zemlji.

13 I dogodilo se, kad su sinovi Izraelovi ojačali da su Kanaanci-
ma nametnuli danak, ali ih nisu
potpuno protjerali.

14 Tada su sinovi Josipovi rekli Jo-
šui govoreći: "Zašto si mi dao u ba-
štinu *samo* jedan ždrijeb i jedan dio,
budući da *sam* ja velik narod koga je
GOSPOD dosad blagoslivljao?"

15 Nato im je Jošua odgovorio:
"Ako si ti velik narod, tada ti uza-
di u šumsku *zemlju* i iskrči ondje
sebi u zemlji Perizana i divova,
ako ti je pretijesna gora Efrajim."

16 Tada su sinovi Josipovi rekli:
"Ovo brdo nije dovoljno za nas, a
svi Kanaanci koji žive u zemlji do-
linskoj imaju željezna kola, *i oni* što
su iz Betšana i gradića njegovih i
oni koji *su* iz Jezreelske doline."

17 Nato je Jošua progovorio
domu Josipovu, *i to* Efrajimu i Ma-
našeu govoreći: "Ti si velik narod
i imate silnu snagu; nećeš ti imati
samo jedan ždrijeb,

18 nego neka gora bude tvoja. Jer
to je šuma pa je ti iskrči te će krajevi
njezini biti tvoji. Jer ćeš ti protjerati
Kanaance premda imaju željezna
kola, *i premda su* oni jaki."

POGLAVLJE 18 Baština ostatka zemlje

1 Zatim se je sva zajednica sino-
va Izraelovih sakupila u Šilu i on-
dje postavila Šator sastanka. A ze-
mlja pred njima bila je pokorena.

2 No ostalo je među sinovima
Izraelovim sedam plemena koja
još nisu primila svoju baštinu.

3 Tada je Jošua rekao sinovima
Izraelovim: "Dokle ćete vi oklije-
vati da pođete i zaposjednete ze-
mlju koju vam je dao GOSPOD,
Bog očeva vaših?

4 Izaberite između sebe tri čo-
vjeka iz *svakoga* plemena, a ja ću ih
poslati da ustanu i prođu zemljom

te je popišu prema baštini svojoj.
Tada neka *ponovo* dođu k meni.

5 I neka je razdijele na sedam di-
jelova. Juda neka ostane na svome
području na jugu, a dom Josipov
neka ostane na svome području
na sjeveru.

6 Stoga vi popišite zemlju *na* se-
dam dijelova i donesite *popis* ova-
mo k meni da mogu za vas baciti
ždrijeb ovdje pred GOSPODOM,
Bogom našim.

7 No Leviti neće imati dije-
la među vama jer je svećeništvo
GOSPODNJE njihova baština; a
Gad i Ruben i polovina plemena
Manaševa primili su svoju bašti-
nu s one strane Jordana na istoku,
onu koju im je dao Mojsije, sluga
GOSPODNJI."

8 Zatim su ti ljudi ustali i pošli,
a Jošua je naložio onima koji su
pošli popisati zemlju govoreći:
"Idite i prohodajte zemlju te je po-
pišite, pa *ponovo* dođite k meni
da mogu baciti ždrijeb ovdje pred
GOSPODOM u Šilu."

9 Tada su ti ljudi otišli i prošli
zemljom te su je popisali u knjigu,
po gradovima u sedam dijelova,
pa su *ponovo* došli k Jošui u tabor
u Šilu.

10 Zatim je Jošua bacio za njih
ždrijeb u Šilu pred GOSPODOM
i ondje je Jošua razdijelio zemlju
sinovima Izraelovim po njihovim
dijelovima.

Benjaminova baština

11 I ždrijeb je izašao na pleme
sinova Benjaminovih po njihovim
porodicama: i proizašlo je da je po-
dručje njihovog ždrijeba između
sinova Judinih i sinova Josipovih.

12 A granica na sjevernoj strani
bila je od Jordana; onda je granica
uzlazila prema obronku Jerihona
na sjevernoj strani te uzlazila kroz
gorje na zapadu, a izbijala je kod

Betavenske pustinje.

13 Zatim je granica odande prelazila prema Luzu, ka južnoj strani Luza, to *jest* Betela prema jugu; onda se je granica spuštala u Atarotadar, pokraj brda koje *leži* na južnoj strani Donjeg Bethorona.

14 Zatim je granica zavijala *odande* te okruživala rub mora na jugu, od brda koje *leži* ispred Bethorona na jugu; a izbijala je kod Kirjatbaala, to *jest* Kirjatearima, grada sinova Judinih. To *je bila* zapadna strana.

15 A južna *je* strana *bila* od završetka Kirjatearima, pa je granica izlazila na zapad te išla prema izvoru vode Neftoahu;

16 Onda se granica spuštala do završetka gore što *leži* ispred doline sina Hinoma, koja je u dolini divova na sjeveru, te je silazila u dolinu Hinom prema Jebusejskoj strani na jug te sišla do Enrogela.

17 Zatim je zavijala od sjevera te izlazila na Enšemeš i išla prema Gelilotu, koji je nasuprot Adumimskom usponu. Onda je silazila ka kamenu Bohana, sina Rubenova.

18 I prolazila je obronkom nasuprot Arabe na sjeveru te silazila do Arabe.

19 Zatim je granica prolazila ka obronku Bethogle na sjeveru te su krajevi granice bili kod sjevernog zaljeva Slanog mora, na južnom kraju Jordana. To *je bilo* južno područje.

20 A s istočne strane granica je bio Jordan. To *je bila* baština sinova Benjaminovih, s njihovim područjima unaokolo po porodicama njihovim.

21 A gradovi plemena sinova Benjaminovih po porodicama njihovim bili su: Jerihon i Bethogla i dolina Keziz;

22 i Betaraba i Zemaraim i Betel;
23 i Avim i Para i Ofra;

24 i Kefarhaamona i Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima.

25 i Gibeon i Rama i Beerot

26 i Mispe i Kefira i Moza

27 i Rekem i Irpeel i Tarala;

28 i Zela i Elef i Jebusi, to *jest* Jeruzalem, Gibeat i Kirjat: četrnaest gradova s njihovim selima. To *je* baština sinova Benjaminovih po porodicama njihovim.

POGLAVLJE 19 Šimunova baština

1 Zatim je drugi ždrijeb izašao za Šimuna, *baš* za pleme sinova Šimunovih po porodicama njihovim: a njihova baština bila je usred baštine sinova Judinih.

2 I njih je dopala u baštinu njihovu: Beeršeba ili Šeba i Molada;

3 i Hazaršual i Bala i Azem;

4 i Eltolad i Betul i Horma,

5 i Ziklag i Betmarkabot i Hasarsusa,

6 i Betlebaot i Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela.

7 Ajin, Remon i Eter i Ašan: četiri grada i njihova sela.

8 I sva sela što *su bila* unaokolo tih gradova, do Baalatbeera, to *je* Ramat južni. To *je* baština plemena sinova Šimunovih po porodicama njihovim.

9 Baština sinova Šimunovih *bila je* od dijela sinova Judinih, jer je dio sinova Judinih bio prevelik za njih. Stoga su sinovi Šimunovi dobili baštinu unutar njihove baštine.

Zebulunova baština

10 Onda je treći ždrijeb izašao za sinove Zebulunove po porodicama njihovim: a granica njihove baštine bila je do Sarida.

11 Zatim je granica njihova uzlazila prema moru i Marali i dopirala do Dabešeta te dosezala do rijeke koji *je* ispred Jokneama.

12 A od Sarida je okretala istočno prema sunčevom izlasku sve do granice Kislottabora te je izlazila na Daberat i uzlazila do Jafije.

13 Zatim se odande pružala na istok, na Gitahefer, na Itakazin pa izlazila na Remonmetaor prema Nei.

14 Onda je granica obilazila sa sjeverne strane do Hanatona, a krajevi njezini su u dolini Jiftaelu:

15 *gdje su* i Katat i Nahalal i Šimron i Idala i Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima.

16 *To je* baština sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ovi gradovi s njihovim selima.

Isakarova baština

17 A četvrti je ždrijeb izašao za Isakara, za sinove Isakarove po njihovim porodicama.

18 A granica im *je bila*: Jezreel i Kesulot i Šunem

19 i Hafaraim i Šion i Anaharat

20 i Rabit i Kišjon i Abez

21 i Remet i Enganim i Enhada i Betpazez.

22 Zatim je granica dosezala do Tabora i Sahazime i Betšemeša; a krajevi granica bili su kod Jordana: šesnaest gradova s njihovim selima.

23 *To je* baština plemena sinova Isakarovih po porodicama njihovim, gradovi i sela njihova.

Ašerova baština

24 Zatim je peti ždrijeb izašao za pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama.

25 A njihova granica bila je: Helkat i Hali i Beten i Akšaf

26 i Alamelek i Amad i Mišeal. Na zapadu je dosezala do Karmela i do Šihorlibnata.

27 Zatim je okretala prema sunčevom izlasku do Betdagona i dosezala do Zebuluna i do doline Jiftahela i prema sjevernoj strani Betemeka i Neiela te je slijeva izla-

zila na Kabul

28 i Hebron i Rehob i Hamon i Kanu sve do Sidona velikog.

29 A *tada* je to područje zaokretalo prema Rami i do utvrđenog grada Tira te je to područje zaokretalo prema Hosi pa su krajevi njegov na moru u području kod Akziba:

30 *gdje su* također i Uma i Afek i Rehob: dvadeset i dva grada s njihovim selima.

31 *To je* baština plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim: ovi gradovi s njihovim selima.

Naftalijeva baština

32 Šesti ždrijeb izašao je za sinove Naftalijeve, *baš* za sinove Naftalijeve po njihovim porodicama.

33 A njihovo područje bilo je od Helefa, od Alona kod Zaananima i Adami, Nekeba i Jabneela do Lakuma; a krajevi njihovi su kod Jordana.

34 A *tada* je to područje zaokretalo na zapad ka Aznottaboru i izlazilo odande prema Hukoku pa dosezalo do Zebuluna na južnoj strani, a na zapadnoj strani dosezalo je do Ašera i do Jude iznad Jordana prema sunčevom izlasku.

35 A utvrđeni gradovi *su*: Zidim, Zer i Hamat i Rakat i Kineret

36 i Adama i Rama i Hazor,

37 i Kedeš i Edrea i Enhazor;

38 i Iron i Migdalel, Horem i Betanat i Betšemeš: devetnaest gradova s njihovim selima.

39 *To je* baština plemena sinova Naftalijevih po porodicama njihovim, gradovi i njihova sela.

Danova baština

40 I izašao je sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim.

41 A područje baštine njihove bilo je: Zora i Eštaol i Iršemeš

42 i Šaalabin i Ajalon i Jetla

43 i Elon i Timnata i Ekron
 44 i Elteke i Gibeton i Baalat
 45 i Jehudi i Beneberaki i Gatrimon
 46 i Mejarkon i Rakon s područjem ispred Jafe.

47 Ali područje sinova Danovih ispalo je *premalo* za njih; stoga su sinovi Danovi uzašli da se bore protiv Lešema te su ga zauzeli i udarili ga oštricom mača i zaposjeli ga pa se nastanili u njemu. I Lešem su prozvali Dan, po imenu Dana, oca svoga.

48 To je baština plemena sinova Danovih po porodicama njihovim, ovi gradovi i sela njihova.

Jošua baština

49 A kad su završili razdiobu zemlje u baštinu, po njihovim područjima, sinovi Izraelovi dali su baštinu Jošui, sinu Nunovu, u svojoj sredini.

50 Po riječi GOSPODNJOJ dali su mu grad koji je zatražio: *baš* Timnatserah u Efrajimovoj gori. I on je sagradio taj grad i nastanio se u njemu.

51 To su baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i poglavari očinskih plemena sinova Izraelovih ždrjebom su podijelili u baštinu u Šilu, pred GOSPODOM, na vratima Šatora sastanka. Tako su završili razdiobu zemlje.

POGLAVLJE 20 Gradovi utočišta

1 GOSPOD je također progovorio Jošui govoreći:

2 "Kaži sinovima Izraelovim govoreći: 'Odredite sebi gradove za utočišta za koje sam vam govorio po ruci Mojsijevoj,

3 da bi ubojica, koji ubije *neku* osobu nehotice i nesvjesno, mogao pobjeći onamo i neka vam oni budu utočišta od krvnoga osvetnika.

4 A onaj koji bježi u jedan od tih

gradova, neka stane na ulaz gradskih vrata i neka objavi svoj slučaj na uši starješinama onoga grada. Oni neka ga prime k sebi u grad i daju mu mjesto da može prebivati među njima.

5 A ako ga krvni osvetnik bude progonio, onda neka ne izručuju ubojicu u njegove ruke zato što je nesvjesno zatukao bližnjega svoga i nije ga otprije mrzio.

6 I neka živi u tom gradu sve dok ne stane pred zajednicu na sud i do smrti velikoga svećenika koji bude u one dane. Tada neka se ubojica vrati i ode u svoj grad i dom svoj, u grad iz kojega je pobjegao.' "

7 I odredili su Kedeš u Galileji, u gori Naftalijevoj, i Šekem u gori Efrajimovoj, i Kirjatarbu, to *jest* Hebron, u gori Judinoj.

8 A s druge strane Jordana, istočno od Jerihona, odredili su Bezer u pustinji, povrh ravnice plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova.

9 To su bili gradovi određeni za sve sinove Izraelove i za tuđinca koji boravi među njima, da onamo može pobjeći svaki koji nehotice ubije *neku* osobu te ne pogine od ruke krvnog osvetnika sve dok ne stane pred zajednicu.

POGLAVLJE 21 Gradovi i pašnjaci dodijeljeni Levitima

1 Tada su Levitski poglavari očinski pristupili k svećeniku Eleazaru i Jošui, sinu Nunovu, i poglavarima očinskih plemena sinova Izraelovih.

2 I progovorili su im u Šilu, u zemlji kanaanskoj govoreći: "GOSPOD je zapovjedio po ruci Mojsijevoj da nam se daju gradovi gdje ćemo se nastaniti i predgrađa nji-

hova za našu stoku."

3 Zatim su sinovi Izraelovi dali Levitima od svoje baštine, po zapovijedi GOSPODNIJOJ, ove gradove i predgrađa njihovih.

4 I ždrijeb je izašao za porodice Kohatovaca. I sinovima svećenika Arona, *koji su bili* od Levita, dopalo je žrijebom trinaest gradova od plemena Judina i od plemena Šimunova i od plemena Benjaminova.

5 A ostalim sinovima Kohatovim *dopalo je* ždrijebom deset gradova od porodica plemena Efrajimova i plemena Danova i polovine plemena Manašeoza.

6 I sinovima Geršovim dopalo je ždrijebom trinaest gradova od porodica plemena Isakarova i plemena Ašerova i plemena Nafalijeva i od polovine plemena Manašeoza u Bašanu.

7 Sinovima Merarijevim po njihovim porodicama *dopalo je* dvanaest gradova od plemena Rubenova i plemena Gadova i plemena Zebulunova.

8 Tako su sinovi Izraelovi ždrijebom podarili Levitima te gradove s predgrađima njihovim, kako je GOSPOD zapovjedio po ruci Mojsijevoj.

9 A od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih podarili su *im* ove gradove koji se *ovdje* navode poimence:

10 ono što je dopalo sinovima Aronovim *pošto* su porodice Kohatovaca *koje su bili* sinovi Levi-jevi, jer je prvi ždrijeb bio za njih.

11 I podarili su *im* grad Arbu koji je otac Anakov, *to jest grad* Hebron, na brdu *zemlje* Judine, s predgrađima unaokolo njega.

12 Ali polja toga grada i sela njegova podarili su u posjed Kalebu, sinu Jefuneovu.

13 Tako su sinovima svećenika Arona podarili Hebron s nje-

vim predgrađima, *da bude* grad za utočište za ubojicu, te Libnu s njezinim predgrađima

14 i Jatir s njegovim predgrađima i Eštemou s njezinim predgrađima

15 i Holon s njegovim predgrađima i Debir s njegovim predgrađima

16 i Ajin s njegovim predgrađima i Jutu s njezinim predgrađima i Betšemeš s njegovim predgrađima: devet gradova od ona dva plemena.

17 A od plemena Benjaminova: Gibeon s njegovim predgrađima i Gebu s njezinim predgrađima

18 i Anatot s njegovim predgrađima i Almon s njegovim predgrađima: četiri grada.

19 Svih gradova sinova svećenika Aronovih *bilo je* trinaest gradova s njihovim predgrađima.

20 A porodicama sinova Kohatovih, Levitima koji su preostali od sinova Kohatovih, baš njima ždrijebom su dopali gradovi plemena Efrajimova.

21 Njima su podarili Šekem s njegovim predgrađima u Efrajimovoj gori, *da bude* grad za utočište za ubojicu, te Gezer s njegovim predgrađima,

22 i Kibzaim s njegovim predgrađima i Bethoron s njegovim predgrađima: četiri grada.

23 A od plemena Danova: Elteke s njegovim predgrađima, Gibeton s njegovim predgrađima,

24 Ajalon s njegovim predgrađima, Gatrimon s njegovim predgrađima: četiri grada.

25 A od polovine plemena Manašeoza: Tanak s njegovim predgrađima i Gatrimon s njegovim predgrađima: dva grada.

26 U svemu: deset gradova s njihovim predgrađima za porodice sinova Kohatovih koje su preostale.

27 I sinovima Geršonovim, od porodica Levitskih, *podarili su*, od druge polovine plemena Manašeova, Golan u Bašanu s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Beešteru s njezinim predgrađima: dva grada.

28 A od plemena Isakarova: Kišon s njegovim predgrađima, Dabaru s njezinim predgrađima,

29 Jarmut s njegovim predgrađima i Enganim s njegovim predgrađima: četiri grada.

30 A od plemena Ašerova: Mišal s njegovim predgrađima, Abdon s njegovim predgrađima,

31 Helkat s njegovim predgrađima i Rehob s njegovim predgrađima: četiri grada.

32 A od plemena Naftalijeva: Kedeš u Galileji s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Hamotdor s njegovim predgrađima i Kartan s njegovim predgrađima: tri grada.

33 Svega gradova Geršanovaca po porodicama njihovim *bilo je* trinaest gradova s njihovim predgrađima.

34 A porodicama sinova Merarijevih, preostalim Levitima, *podarili su* od plemena Zebulunova: Jokneam s njegovim predgrađima i Kartu s njegovim predgrađima,

35 Dimnu s njezinim predgrađima, Nahalal s njegovim predgrađima: četiri grada.

36 A od plemena Rubenova: Bezzer s njegovim predgrađima i Jahazu s njezinim predgrađima,

37 Kedemot s njegovim predgrađima i Mefaat s njegovim predgrađima: četiri grada.

38 A od plemena Gadova: Ramot u Gileadu s njegovim predgrađima *da bude* grad za utočište za ubojicu i Mahanaim s njegovim predgrađima,

39 Hešbon s njegovim predgra-

đima, Jazer s njegovim predgrađima: u svemu četiri grada.

40 Tako je svih gradova sinova Merarijevih po njihovim porodicama koji su preostali od porodica Levita *po* ždrijebu njihovom bilo je dvanaest gradova.

41 Svega gradova Levita, usred posjeda sinova Izraelovih *bilo je* četrdeset i osam gradova s njihovim predgrađima.

42 Svaki je od tih gradova imao svoja predgrađa unaokolo. Ovako *je bilo* sa svim tim gradovima.

43 Tako je GOSPOD podario Izraelu svu zemlju za koju se zakleo da će je dati očevima njihovim. I oni su je zaposjeli i nastanili se u njoj.

44 I GOSPOD im je dao počinka svuda unaokolo prema svemu što se zakleo njihovim očevima. I nitko od svih njihovih neprijatelja nije opstao pred njima. GOSPOD im je sve njihove neprijatelje predao u ruke.

45 Nije izostalo nijedno od obećanja svega onoga dobrog što je GOSPOD govorio domu Izraelovu. Sve se dogodilo.

POGLAVLJE 22

Istočno pleme se vraća domu

1 Tada je Jošua pozvao Rubenovce i Gadovce i polovinu plemena Manašeova

2 te im rekao: "Vi ste izvršili sve što vam je Mojsije, sluga GOSPODNJI zapovjedio i bili ste poslušni glasu mome u svemu što sam vam zapovjedio.

3 Niste ostavili svoju braću sve te mnoge dane do dana današnjega nego ste izvršavali naloge iz zapovijedi GOSPODA, Boga svojega.

4 A sada je GOSPOD, Bog vaš, dao počinka braći vašoj, kako im je obećao. Stoga se sada vratite i idite u svoje šatore i u zemlju svo-

ga posjeda koju vam je dao Mojsije, sluga GOSPODNJI s one strane Jordana.

5 Samo pomno pazite da izvršavate zapovijedi i Zakon što vam ga je naložio Mojsije, sluga GOSPODNJI, da ljubite GOSPODA, Boga svojega, i da hodite svim putevima njegovim i da držite zapovijedi njegove te da uz njega prioritet i da njemu služite svim srcem svojim i svom dušom svojom."

6 Zatim ih je Jošua blagoslovio te ih otpustio, a oni su otišli u svoje šatore.

7 I Mojsije je podario *jednoj* polovini plemena Manašeova *posjed* u Bašanu; a *drugoj* polovini toga plemena Jošua je podario *posjed* među njihovom braćom s ove strane Jordana na zapadu. I kad ih je Jošua otpustio u njihove šatore, tada ih je blagoslovio,

8 te im rekao govoreći: "Vratite se u svoje šatore s velikim blagom i s mnogom stokom i sa srebrom i zlatom i mjedi i željezom i s veoma mnogo odjeće; podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom svojom."

9 I vratili su se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova; otišli su od sinova Izraelovih iz Sila koji je u zemlji kanaanskoj da odu u zemlju gileadsku, zemlju svoga posjeda koju su zaposjeli, kako im je zapovjedio GOSPOD po ruci Mojsijevoj.

Žrtvenik svjedočanstva istočnog plemena

10 I kad su stigli do granica jordanских što su u zemlji kanaanskoj, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova, sagradili su žrtvenik ondje na Jordanu, žrtvenik velik da se vidi.

11 I čuli su sinovi Izraelovi da se govori: "Gle, sinovi Rubenovi,

sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova sagradili su žrtvenik nasuprot zemlji kanaanskoj, na granicama jordanским, kod prijelaza sinova Izraelovih."

12 I kad su sinovi Izraelovi čuli za to, sva se zajednica sinova Izraelovih sakupila u Silu da pođu u boj protiv njih.

13 Zatim su sinovi Izraelovi poslali sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju Pinhasa, sina svećenika Eleazara,

14 i s njim deset knezova, po jednoga kneza za svakog poglavara doma od svakoga plemena Izraelova, a svaki od njih bio je glava doma očinskog među tisućama Izraelovim.

15 I došli su k sinovima Rubenovim i k sinovima Gadovim i k polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku te su im prozborili govoreći:

16 "Ovako govori sva zajednica GOSPODNJA: 'Kakav je to prijestup koji ste počinili protiv Boga Izraelova da ste se danas okrenuli od toga da slijedite GOSPODA, tako da ste sebi sagradili žrtvenik kako biste se pobunili protiv GOSPODA?'

17 Zar nam je premalo nepravde iz Peora, od kojega se nismo očistili do dana današnjega premda je došla pošast na zajednicu GOSPODNJU?

18 No zar se vi danas morate okrenuti od toga da slijedite GOSPODA? I zbit će se, pošto se vi danas bunite protiv GOSPODA, da će sutra biti gnjevan na svu zajednicu Izraelovu.

19 Štoviše, ako vam je zemlja vašeg posjeda nečista, tada prijedite u zemlju posjeda GOSPODNJEG, u kojoj prebiva šator GOSPODNJI te uzmite posjed među nama. Ali

se nemojte buniti protiv GOSPODA i ne buniti se protiv nas gradeći sebi žrtvenik pored žrtvenika GOSPODA, Boga našega.

20 Nije li Akan, sin Zerahov, počinio prijestup u vezi onoga što je proketo te se gnjev spustio na svu zajednicu Izraelovu? A taj čovjek nije sâm propao u nepravdi svojoj? "

21 Tada su odgovorili sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova i rekli poglavarima tisuća Izraelovih:

22 "GOSPOD, Bog nad bogovima, GOSPOD, Bog nad bogovima, on zna i neka zna Izrael: ako je *to bila* pobuna ili prijestup protiv GOSPODA, (nemoj nas danas spašavati)

23 tako da smo sebi sagradili žrtvenik da se okrenemo od *toga* da slijedimo GOSPODA ili da njemu prinosimo žrtve paljenice ili jestive žrtve ili da prinosimo žrtve pomirnice za njega, neka GOSPOD sâm zatraži *to*!

24 I nismo to učinili zbog straha od *toga* govoreći: U vremenima koja dolaze vaši će sinovi moći reći našima sinovima govoreći: 'Što vi imate s GOSPODOM, Bogom Izraelovim?

25 Jer je GOSPOD postavio Jordan kao granicu između nas i vas, vi sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi. Vi nemate udjela s GOSPODOM.' Tako bi sinovi vaši učinili da se sinovi naši prestanu bojati GOSPODA.

26 Stoga smo rekli: 'Pripremimo se sada da sagradimo žrtvenik, ne za žrtve paljenice niti za žrtve,

27 nego da *on može biti* svjedocanstvo između nas i vas i naših naraštaja poslije nas da ćemo izvršavati službu GOSPODU pred njim našim žrtvama paljenicama i našim žrtvama i našim žrtva-

ma pomirnicama; tako da sinovi vaši u vremenima koja dolaze ne mogu reći našima sinovima: Vi nemate udjela s GOSPODOM.'

28 Stoga smo rekli, da će se zbiti: kada bi *tako* rekli nama ili naraštajima našim u vremenima koja dolaze, da bismo mi mogli *ponovo* reći: 'Pogledajte uzorak žrtvenika GOSPODNJEG koji su napravili očevi naši, ne za žrtve paljenice ni za žrtve, nego da *on bude* svjedocanstvo između nas i vas.'

29 Bože sačuvaj, da se pobunimo protiv GOSPODA i da se danas okrenemo od *toga* da slijedimo GOSPODA, te da gradimo žrtvenik za žrtve paljenice, za jestive žrtve ili za žrtve, pored žrtvenika GOSPODA, Boga našega, koji je pred njegovim Satorom!"

30 I kad su svećenik Pinhas i knezovi zajednice i poglavari tisuća Izraelovih koji *su bili* s njim čuli riječi koje su im izrekli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i sinovi Manašeovi, to im je ugodilo.

31 Tada je Pinhas, sin svećenika Eleazara, rekao sinovima Rubenovim i sinovima Gadovim i sinovima Manaševim: "Danas smo shvatili da je GOSPOD među nama, zato što niste počinili taj prijestup protiv GOSPODA. Sada ste izbacili sinove Izraelove iz ruke GOSPODNJE."

32 I Pinhas, sin svećenika Eleazara, i knezovi vratili su se od sinova Rubenovih i sinova Gadovih iz zemlje gileadske u zemlju kanaansku k sinovima Izraelovim te su im dojavili riječ.

33 I to se svidjelo sinovima Izraelovim te su sinovi Izraelovi blagoslivljali Boga i nisu više namjeravali uzaći protiv njih u boj da unište zemlju u kojoj su živjeli sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi.

34 A sinovi Rubenovi i sinovi

Gadovi nazvali su žrtvenik "Ed". Jer će on biti svjedočanstvo među nama da je GOSPOD Bog."

POGLAVLJE 23 Jošuin nalog vođama Izraelovim

1 I dogodilo se, puno vremena kasnije nakon što je GOSPOD dao počinak Izraelu od svih njihovih neprijatelja unaokolo da je Jošua ostario i bio u poodmakloj dobi.

2 I dozvao je Jošua sav Izrael i starješine njihove i glavare njihove i suce njihove i časnike njihove te im rekao: "Ja sam ostario i poodmakle sam dobi.

3 A vi ste vidjeli sve što je GOSPOD, Bog vaš, učinio svim ovim narodima zbog vas: jer je GOSPOD, Bog vaš taj koji se borio za vas.

4 Gle, razdijelio sam vam ždrijebom ove preostale narode da budu baština vašim plemenima; od Jordana, sa svim narodima koje sam istrijebio, sve do Velikog mora na zapadu.

5 A GOSPOD, Bog vaš, on će ih goniti ispred vas i protjerati ih ispred lica vašega i vi ćete zaposjesti njihovu zemlju, kao što vam je obećao GOSPOD, Bog vaš.

6 Budite stoga jako odvažni da držite i izvršavate sve što je zapisano u Knjizi zakona Mojsijeva, da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo;

7 da ne uđete među te narode, one koji su preostali među vama, i ne spominjite imena njihovih bogova i ne zaklinjate se njima, ni ne služite im, niti im se klanjajte.

8 Nego prianajte uz GOSPODA, Boga svojega, kako ste činili do dana današnjega.

9 Jer je GOSPOD protjerao ispred vas velike i jake narode, ali što se vas tiče, nitko nije mogao opstati pred vama do dana današnjega.

10 Jedan čovjek između vas go-

nit će tisuću, jer je GOSPOD, Bog vaš taj koji se bori za vas, kako vam je obećao.

11 Stoga dobro pazite na sebe, da ljubite GOSPODA, Boga svojega.

12 Jer ako se bilo kako odvratite i prionete uz ostatak onih naroda, baš onih koji su preostali među vama i s njima se počinjete ženiti te ulaziti među njih i oni k vama,

13 znajte sigurno da GOSPOD, Bog vaš, neće više tjerati nijedan od tih narode ispred vas; nego će vam oni biti zamka i stupica, i bičevi bokovima vašim i trnje očima vašim, sve dok ne nestanete iz ove dobre zemlje koju vam je dao GOSPOD, Bog vaš.

14 I gle, ja danas krećem putem kojim ide sve na zemlji. I vi znate u svim srcima svojim i u svim dušama svojim da nije izostalo ni jedno od svega onoga dobroga koja je GOSPOD, Bog vaš, izgovorio u vezi vas; sve se je vama dogodilo, i ništa od toga nije izostalo.

15 Stoga će se dogoditi, da kao što su na vas došla sva dobra koja vam je obećao GOSPOD, Bog vaš, tako će GOSPOD pustiti na vas sva zla, sve dok vas ne istrijebi iz ove dobre zemlje, koju vam je dao GOSPOD, Bog vaš.

16 Kad prekršite savez GOSPODA, Boga svojega što vam ga je zapovjedio te odete služiti drugim bogovima i klanjati se njima, tada će planuti srdžba GOSPODNJA na vas i nestat ćete brzo iz dobre zemlje koju vam je dao."

POGLAVLJE 24 Obnova saveza u Šekemu

1 Zatim je Jošua sakupio sva plemena Izraelova u Šekemu; i sazvao je starješine Izraelove i glavare njegove i suce njegove i časnike njegove. I oni su se prikazali pred Bogom.

2 Tada je Jošua rekao svemu narodu: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Vaši su očevi od davnina živjeli s one strane bujice, *i to* Terah, otac Abrahamov i otac Nahorov, i služili su drugim bogovima.

3 Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s one strane bujice i proveo ga kroz svu zemlju kanaansku i umnožio mu sjeme i dao mu Izaka.

4 I Izaku sam dao Jakova i Ezavu, a Ezavu sam dao goru Seir da je posjeduje. No Jakov i sinovi njegovi sišli su u Egipat.

5 Poslao sam i Mojsija i Arona i udario sam Egipat pošastima, kao što sam i učinio među njima; i nakon toga sam vas izveo.

6 Izveo sam očeve vaše iz Egipta te ste stigli na more; a Egipćani su progonili očeve vaše bojnim kolima i konjanicima sve do Crvenoga mora.

7 A kad su zavapili GOSPODU, on je postavio tamu između vas i Egipćana te je naveo more na njih i prekrrio ih. I oči su vaše vidjele što sam ja učinio u Egiptu; tada ste dugo vremena živjeli u pustinji.

8 Zatim sam vas uveo u zemlju Amorejaca, koji su živjeli s one strane Jordana. I zaratili su s vama i ja sam ih predao u vaše ruke da možete zaposjesti zemlju njihovu te sam ih ja uništio ispred vas.

9 Tada je ustao Balak, sin Ziporov, moapski kralj te zaratio protiv Izraela. Zatim je poslao i pozvao Bileama, sina Beorova, da vas prokune.

10 Ali ja nisam htio slušati Bileama: stoga vas je on još i blagoslovio. Tako sam vas izbavio iz ruke njegove.

11 Tada ste prešli preko Jordana i došli u Jerihon. I ljudi iz Jerihona zaratili su protiv vas, *pa* i Amorejci i Perizani i Kanaanci i Hetiti i Girgašani i Hivijci i Jebusejci, a ja sam

ih predao u ruke vaše.

12 Zatim sam pred vama poslao stršljene koji su ih protjerali pred vama *baš* ta dva kralja amorejska: *a* ne mačem tvojim niti lukom tvojim.

13 I dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje niste gradili i u njima stanujete; *a* od vinograda i maslinika koje niste sadili, jedete.'

Birajte kome ćete služiti

14 Stoga se sada bojte GOSPODA i služite mu iskreno i u istini! I maknite bogove kojima su služili očevi vaši s one strane bujice i u Egiptu te vi služite GOSPODU!

15 A ako vam se čini zlo služiti GOSPODU, izaberite si danas kome ćete služiti: jesu li to bogovima kojima su služili očevi vaši koji *su bili* s one strane bujice ili bogovima Amorejaca u čijoj zemlji vi *sada* prebivate. Ali što se tiče mene i moga doma, mi ćemo služiti GOSPODU."

16 Nato je narod odgovorio i rekao: "Bože sačuvaj da napustimo GOSPODA da bismo služili drugim bogovima.

17 Jer je GOSPOD, Bog naš, *on je taj* koji je izveo nas i očeve naše iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva, i koji je na naše oči učinio te velike znakove i štitio nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili.

18 I GOSPOD je ispred nas protjerao sve narode i to Amorejce, koji su živjeli u ovoj zemlji. *Stoga* ćemo i mi služiti GOSPODU jer *je* on Bog naš."

19 Nato je Jošua rekao narodu: "Vi ne možete služiti GOSPODU, jer *je* on sveti Bog, *on je* ljubomorni Bog, koji neće opraštati prijestupe vaše ni grijehe vaše.

20 Ako napustite GOSPODA i

počnete služiti tuđim bogovima, tada će se okrenuti i vama nanijeti zlo te vas zatrti, nakon što vam je bio činio dobro."

21 A narod je odgovorio Jošui: "Ne, nego ćemo mi služiti GOSPODU!"

22 Nato je Jošua rekao narodu: "Vi sami *ste* protiv sebe svjedoci da ste si izabrali GOSPODA da mu služite." A oni su rekli: "Svjedoci *smo*."

23 On je rekao: "Stoga sada make tuđe bogove koji *su* među vama i priklonite srca svoja GOSPODU, Bogu Izraelovu."

24 Tada je narod rekao Jošui: "GOSPODU, Bogu svojemu mi ćemo služiti i glasu njegovom bit ćemo poslušni."

25 Tako je Jošua toga dana sklopio savez s narodom i postavio im je odredbu i uredbu u Šekemu.

26 Tada je Jošua zapisao te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim je uzeo velik kamen i postavio ga ondje pod hrast koji *je bio* pored Svetišća GOSPODNJEG.

27 I rekao je Jošua svemu narodu: "Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedok jer je on čuo sve riječi GOSPODNJE što ih je on nama izgovorio. Stoga neka vam

on bude svjedok da ne zanijekate Boga svojega."

28 Tada je Jošua otpustio narod, svakoga na njegovu baštinu.

Jošuina smrt i pokop

29 I dogodilo se, nakon ovih događaja da je Jošua, sin Nunov, sluga GOSPODNJI, umro, *kad je bio* star stotinu i deset godina.

30 I pokopali su ga u području njegove baštine u Timnatserahu, *što je* u gori Efrajimovoj, sjeverno od gore Gaaša.

31 I Izrael je služio GOSPODU u sve dane Jošuine i u sve dane starješina koji su nadživjeli Jošuu i koji su upoznali sva djela GOSPODNJA što ih je on učinio za Izrael.

32 A kosti Josipove, koje su sinovi Izraelovi iznijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na dijelu zemljišta koje je Jakov kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka i ono je postalo baština sinova Josipovih.

33 Zatim je umro Eleazar, sin Aronov, i pokopali su ga na brdu *što je pripadalo* njegovom sinu Pinhasu, koje mu je bilo predano u gori Efrajimovoj.

SUCI

POGLAVLJE 1

Nastavak osvajanja Kanaana

1 A poslije smrti Jošuiine, dogodilo se da su sinovi Izraelovi upitali GOSPODA govoreći: "Tko će od nas prvi poći na Kanaance da se bori protiv njih?"

2 A GOSPOD je rekao: "Neka Juda pođe; evo, predao sam zemlju u ruke njegove."

3 Tada je Juda rekao svome bratu Šimunu: "Uzađi sa mnom na moju ždrijebom *dobivenu parcelu* da se borimo protiv Kanaanaca, a ja ću isto tako poći s tobom na tvoju ždrijebom *dobivenu parcelu*." Tako je Šimun otišao s njim.

4 I Juda je uzašao i GOSPOD je predao Kanaance i Perizane u ruke njihove te su pogubili deset tisuća ljudi od onih u Bezeku.

5 A u Bezeku su našli i Adonibezeka te su zaratili protiv njega. Zatim su potukli Kanaance i Perizane.

6 No Adonibezek je pobjegao pa su ga progonili i uhvatili ga te mu odsjekli palce na rukama i nogama.

7 Tada je Adonibezek rekao: "Sedamdeset kraljeva kojima su odsječeni palčevi na rukama i na nogama sakupljalo je *hranu svoju* pod mojim stolom. Kako sam činio, tako mi je Bog uzvratio." Zatim su ga odveli u Jeruzalem i ondje je umro.

8 A Judini su sinovi zaratili protiv Jeruzalema i osvojili ga te ga posjekli oštricom mača pa grad spalili ognjem.

9 A poslije toga sinovi Judini šli su da se bore protiv Kanaanaca koji su živjeli u gorju i na jugu i u dolini.

10 Zatim je Juda otišao na Kanaance koji su živjeli u Hebronu (a ime Hebronu prije je bilo Kirjatar-

ba) te je pogubio Šešaja i Ahimana i Talmaja.

11 I odande je otišao na stanovnike Debira, a ime Debiru prije je bilo Kirjatsefer.

12 Tada je Kaleb rekao: "Onome tko udari Kirjatsefer i osvoji ga, njemu ću dati svoju kćer Aksu za ženu."

13 I osvojio ga je Otniel, sin Kenaza, Kalebova mlađeg brata; i on mu je dao svoju kćer Aksu za ženu.

14 I dogodilo se, kad je ona došla k njemu, da ga je nagovorila da od njezinog oca zatraži polje. I sišla je s magarca *svojega*, a Kaleb joj je rekao: "Što hoćeš?"

15 Nato mu je ona rekla: "Daj mi blagoslov pošto si mi dao zemlju južnu, daj mi i izvore vode." I Kaleb joj je dao Gornje izvore i Donje izvore.

16 A sinovi Kenijca, tasta Mojsijeva, uzašli su sa sinovima Judinim iz Palmova grada u Judinu pustinju, koja *leži* na jugu Arada te otišli *odande* i nastanili se među tim ljudima.

17 Zatim je Juda s bratom Šimunom otišao i pogubio Kanaance koji su živjeli u Žefatu te ga potpuno uništio. Zato je grad prozvan Horma.

18 A Juda je osvojio i Gazu s njezinim područjem i Aškelon s njegovim područjem i Ekron s njegovim područjem.

19 I GOSPOD je bio s Judom te je on protjerao *stanovnike* gorja, ali nije mogao protjerati stanovnike doline zato što su oni imali željezna bojna kola.

20 I dali su Hebron Kalebu kako je Mojsije rekao te je on odande istjerao trojicu sinova Anakovih.

21 A Benjaminovi sinovi nisu protjerali Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu; nego Jebusejci prebivaju u Jeruzalemu sa sinovima Benjaminovim do dana današnjega.

22 I dom Josipov, i oni su užašli protiv Betela i GOSPOD *je bio* s njima.

23 I dom je Josipovo poslan izviđati Betel. (A ime gradu prije *je bilo* Luz)

24 I uhode su ugledale čovjeka gdje izlazi iz grada pa su mu rekli: "Pokaži nam, molimo te, ulaz u grad pa ćemo ti iskazati milosrđe."

25 A kad im je on pokazao ulaz u grad, oni su potukli grad oštricom mača, ali su onoga čovjeka i svu njegovu obitelj pustili da odu.

26 I taj je čovjek otišao u zemlju Hetita i sagradio grad i nadjenuo mu je ime Luz. To mu *je* ime do dana današnjega.

Neuspjeh potpunog osvajanja

27 Ni Manaše nije protjerao *stanovnike* Betšeana i njegovih naselja, ni Taanaka i njegovih naselja, ni stanovnike Dora i njegovih naselja, ni stanovnika Ibleama i njegovih naselja, ni stanovnika Megida i njegovih naselja. Tako su Kanaanci nastavili živjeti u toj zemlji.

28 I dogodilo se, kad je Izrael ojačao, da su Kanaancima nametnuli danak, ali ih nisu potpuno istjerali.

29 Ni Efrajim nije istjerao Kanaance koji su živjeli u Gezeru, tako da su Kanaanci živjeli u Gezeru među njima.

30 Ni Zebulun nije istjerao stanovnike Kitrona ni stanovnike Nahalola tako da su Kanaanci živjeli među njima i bili su dužni plaćati danak.

31 Ni Ašer nije istjerao stanovnike Aka, ni stanovnike Sidona,

ni Ahlaba, ni Akziba, ni Helbe, ni Afika, ni Rehoba.

32 Tako su Ašerovci živjeli među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, jer ih nisu istjerali.

33 Ni Naftali nije istjerao stanovnike Betšemeša, ni stanovnike Betanata, nego je živio među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, međutim stanovnici Betšemeša i Betanata bili su dužni plaćati danak.

34 A Amorejci su potisnuli sinove Danove u goru i nisu im dopuštali da silaze u dolinu.

35 Tako bi Amorejci prebivali na gori Heresu, u Ajalonu i u Šalbimu, no ruka je Josipova doma nadvladala, tako da su bili dužni plaćati danak.

36 A područje Amorejaca *protežalo se* od Akrabimskog uspona, od stijene pa naviše.

POGLAVLJE 2

Izraelova neposlušnost

1 Tada je anđeo GOSPODNJI užašao iz Gilgala u Bokim te rekao: "Učinio sam da izađete iz Egipta i doveo sam vas u zemlju za koju sam se zakleo očevima vašim i rekao: 'Nikada neću raskinuti Savez svoj s vama.'

2 A vi ne sklapajte pakt sa stanovnicima ove zemlje; srušite žrtvenike njihove!' Ali vi niste bili poslušni mom glas. Zašto ste to učinili?"

3 Zato sam i rekao: 'Neću ih istjerati pred vama, nego će vam oni biti *poput trnja* u bokovima vašim i bogovi njihovi bit će vam zamka.' "

4 I dogodilo se, kad je anđeo GOSPODNJI izgovorio te riječi svim sinovima Izraelovim da je narod podigao svoj glas i zaplakao.

5 I tako su nadjenuli ime tom mjestu Bokim te su ondje žrtvovali

li GOSPODU.

Jošuaina smrt

6 A kad je Jošua otpustio narod, sinovi su Izraelovi otišli svaki na svoju baštinu da zaposjednu zemlju.

7 I narod je služio GOSPODU u sve dane Jošua i u sve dane starješina koji su nadživjeli Jošuu, koji su vidjeli sva velika djela GOSPODNJA što ih je on učinio za Izrael.

8 I Jošua, sin Nunov, sluga GOSPODNJI, umro je *kad je bio* star sto deset godina.

9 I pokopali su ga na području njegove baštine u Timnatheresu, na Efrajimovoj gori, sjeverno od brda Gaaša.

10 A kad se sav onaj naraštaj pridružio očevima svojim, podigao se poslije njih drugi naraštaj koji nije poznao GOSPODA, ni djela što ih je učinio za Izrael.

11 Tada su sinovi Izraelovi *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM i služiti Baalima.

12 I napustili su GOSPODA, Boga očeva svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i *počeli* su slijediti druge bogove od onih bogova naroda koji su bili oko njih te su im se klanjali. I izazvali su GOSPODA na srdžbu.

13 Napustili su GOSPODA i služili su Baalu i Aštarti.

14 Nato se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te ih je predao u ruke pljačkašima koji su ih pljačkali i prodao ih je u ruke njihovim neprijateljima uokolo i više nisu mogli opstati pred neprijateljima svojim.

15 Kamo god bi odlazili, ruka je GOSPODNJA bila protiv njih na zlo, kako je GOSPOD rekao i kako im se GOSPOD zakleo te su bili u velikoj nevolji.

GOSPOD podiže suce

16 Unatoč tome GOSPOD je počeo podizati suce koji su ih izbavljali iz ruku onih koji su ih pljačkali.

17 Ali oni ni svoje suce nisu služili, nego su se odali bludu s drugim bogovima te su im se klanjali. Brzo su skrenuli s puta kojim su hodili očevi njihovi *koji su* bili poslušni zapovijedima GOSPODNJIM; *no* oni nisu tako činili.

18 A kad im je GOSPOD podizao suce, tada je GOSPOD bio sa *svakim* tim sucem te ih je izbavljao iz ruku njihovih neprijatelja u sve dane toga suca; jer je to raskajalo GOSPODA, to njihovo stenjanje zbog onih koji su ih tlačili i mučili ih.

19 I dogodilo se, kad bi sudac umro, *da* bi se oni vraćali i iskvarili se više nego očevi njihovi, slijedeći druge bogove, služeći im i klanjajući im se. Nisu odustajali od svojih djela ni od svojih tvrdoglavih puteva.

20 Tada se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te je on rekao: "Zato što je taj narod prekršio moj savez što sam ga zapovjedio očevima njihovim i nije poslušao glasa mojega,

21 ni ja više neću pred njim istjerati ni jednoga od naroda što ih je Jošua ostavio kad je umro,

22 da bih ja pomoću njih prokušao Izraela: hoće li se oni držati puta GOSPODNJEGA hodeći njime kao što su *ga* se držali očevi njihovi, ili neće."

23 Stoga je GOSPOD ostavio te narode ne protjeravši ih prebrzo, niti ih je predao u ruke Jošua.

POGLAVLJE 3

1 Ovo su narodi koje je GOSPOD ostavio da bi pomoću njih prokušavao Izraela, *baš* sve one *Izraelce* koji nisu upoznali sve ra-

tove kanaanske;

2 samo da naraštaji sinova Izraelovih nauče, da ih se *tako* pouči ratovanju, barem one koji nisu o tome ništa znali.

3 *To su* pet velikaša filistejskih i svi Kanaanci i Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu od gore Baalhermona do ulaza u Hamat.

4 Oni su ostali da se pomoću njih prokušava Izraela: da bi se doznalo hoće li slušati zapovijedi GOSPODNJE što ih je on zapovjedio očevima njihovim po ruci Mojsijevoj.

5 Tako su sinovi Izraelovi pobjivali usred Kanaanaca, Hetita i Amorejaca i Perizana i Hivijaca i Jebusejaca.

6 I uzimali su njihove kćeri sebi za žene, a svoje kćeri davali njihovim sinovima i služili su njihovim bogovima.

7 I činili su sinovi Izraelovi ono što je zlo u očima GOSPODNJIM i zaboravili su GOSPODA, svoga Boga te su služili Baalima i gajevima.

8 Stoga se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela pa ih je prodao u ruke Kušanrišatajimu, kralja Mezopotamije; i služili su sinovi Izraelovi Kušanrišatajimu osam godina.

9 A kad su sinovi Izraelovi zapitali GOSPODU, GOSPOD je podigao izbavitelja sinovima Izraelovim, koji ih je izbavio, *i to baš* Otniela, sina Kenaza, Kalebova mlađega brata.

10 I Duh je GOSPODNJI sišao na njega te je sudio Izraelu i pošao je u rat. I GOSPOD mu je predao u ruke Kušanrišatajima, kralja Mezopotamije te je ruka njegova nadvladala protiv Kušanrišatajima.

11 Zatim je zemlja počinnula četrdeset godina. Tada je Otniel, sina

Kenazov umro.

12 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM. Nato je GOSPOD ojačao Eglona, kralja moapskoga, protiv Izraela, zato što su činili ono što je zlo pred očima GOSPODNJIM.

13 Zatim je on sakupio k sebi sinove Amonove i Amalekove te je pošao i udario na Izrael te je zaposjeo Palmov grad.

14 Tako su sinovi Izraelovi služili Eglonu, kralju moapskom, osamnaest godina.

15 A kad su sinovi Izraelovi zapitali GOSPODU, GOSPOD im je podigao izbavitelja, Ehuda, sina Gere Benjaminovca, čovjeka koji je bio lijevak. I po njemu su sinovi Izraelovi poslali dar Eglonu, kralju moapskom.

16 A Ehud je načinio sebi bodež koji je imao dvije oštrice, lakat dug, i pripasao ga je ispod svoje odjeće iznad svog desnog bedra.

17 I donio je dar Eglonu, kralju moapskom, a Eglon je bio vrlo debeo čovjek.

18 A kad je završio prinašanje dara, otposlao je ljude koji su nosili dar.

19 Ali se on sâm vratio, iz kamenoloma što *su bili* kod Gilgala, te rekao: "Imam za tebe, kralju, jedan tajni nalog!" A on je rekao: "Tiho!" Tada su svi koji su stajali pored njega otišli ispred njega.

20 Zatim je Ehud došao k njemu. A on je sjedio u ljetnoj ložnici koju je imao samo za sebe. Tada mu je Ehud rekao: "Imam za tebe poruku od Boga!" A on je odmah ustao sa stolca *svoga*.

21 Nato je Ehud posegnuo svojom lijevom rukom te uzeo bodež sa svojeg desnog bedra i zario mu ga u trbuh.

22 A za oštricom ušao je i držak

te se salo sklopilo nad oštricom, tako da mu nije mogao izvući bodež iz trbuha. I nečist je izlazila.

23 Tada je Ehud izašao kroz trijem te je za sobom zatvorio vrata ložnice i zaključao ih.

24 Kada je on otišao, došle su sluge njegove; i kad su pogledali to, gle, vrata ložnice *bila* su zaključana, rekli su: "Zasigurno se on povukao u svoju ljetnu ođaju."

25 I čekali su sve dok nisu bili posramljeni, i, gle, on nije otvarao vrata ložnice. Stoga su uzeli ključ i otvorili *ih*. Kad gle, gospodar im je ležao mrtav na zemlji.

26 A dok su oni čekali, Ehud je pobjegao i već prošao kamenolome te pobjegao u Seirat.

27 I dogodilo se, kad je stigao, da je zatrubio u trubu na Efrajimovoj gori; i sinovi Izraelovi sišli su s njim s gore, a on je bio pred njima.

28 Tada im je rekao: "Slijedite me, jer vam je GOSPOD u ruke predao Moapce, vaše neprijatelje." I oni su sišli za njim te su zauzeli gazove jordanske prema Moabu i nisu nikome dopustili da prijede preko.

29 I u ono vrijeme pogubili su oko deset tisuća Moabaca, sve kršnih i sve hrabrih junaka, i nijedan nije pobjegao.

30 Tako je Moab bio podvrgnut toga dana pod ruku Izraelovu. I zemlja je otpočinula osamdeset godina.

31 A poslije njega bio je Šamgar, sin Anatov koji je pogubio Filistejcima šest stotina ljudi bodilom volujskim. Tako je i on izbavio Izraela.

POGLAVLJE 4 Debora i Barak

1 A kad je Ehud umro, sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

2 I GOSPOD ih je prodao u ruke Jabinu, kralju kanaanskome, koji je kraljevao u Hazoru, a zapovjednik njegove vojske *bio je* Sisera, koji je živio u Harošetu Poganskom.

3 Tada su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU, jer je *taj Jabin* imao devet stotina željeznih bojnih kola i dvadeset je godina teško tlačio sinove Izraelove.

4 A Debora, proročica, žena Lapidotova, ona je u to vrijeme sudila Izraelu.

5 I ona je stanovala pod Deborinom palmom između Rame i Betela na gori Efrajimovoj; i sinovi su Izraelovi dolazili k njoj po presudu.

6 I ona je poslala da dozovu Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša te mu rekla: "Nije li GOSPOD, Bog Izraelov, zapovjedio, *govoreći*: 'Idi i potegni do gore Tabor i uzmi sa sobom deset tisuća ljudi između sinova Naftalijevih i sinova Zebulunovih?'"

7 A ja ću k tebi na rijeku Kišon privući Sisera, zapovjednika Jabinove vojske, s njegovim bojnim kolima i s mnoštvom njegovim te ću ga ja predati tebi u ruke."

8 Nato joj je Barak rekao: "Ako ti hoćeš poći sa mnom, onda i ja idem; ali ako nećeš poći sa mnom, onda ni ja ne idem."

9 A ona je rekla: "Sigurno ću poći s tobom, ali na putovanju koje ćeš ti poduzeti neće biti tebi na čast jer će GOSPOD prodati Sisera ženi u ruke." Tada je Debora ustala i pošla s Barakom u Kedeš.

10 Zatim je Barak pozvao Zebuluna i Naftalija u Kadeš: a s njim je uzašlo deset tisuća ljudi koji *slijede* stope njegove te je i Debora uzašla s njim.

11 A Heber Kenijac *koji je bio* od sinova Hobaba, tasta Mojsijeva odvojio se od Kenijaca te razapeo svoj šator kod ravnice zaanaim-

ske, koja je pored Kedeša.

12 I dojavili su Siseri da je Barak, sin Abinoamov, uzašao na goru Tabor.

13 Nato je Sisera skupio sva svoja bojna kola, *čak* devet stotina željeznih bojnih kola, i sve ljude koji *su bili* s njim, od Harošeta Poganskog do rijeke Kišon.

14 Tada je Debora rekla Baraku: "Ustani, jer je ovo dan u kojem GOSPOD predaje Siseru u ruke tvoje! Nije li GOSPOD izašao pred tebe?" Zatim je Barak sišao s gore Tabora i deset tisuća ljudi za njim.

15 A GOSPOD je ostricom mača pred Barakom porazio Siseru sa svim *njegovim* bojnim kola i svu vojsku *njegovu*, tako da je Sisera sišao sa *svojih* bojnih kola i pobjegao pješice.

16 No Barak je jurio za bojnim kolima i za vojskom sve do Harošeta Poganskog. I sva je Siserina vojska pala od ostrice mača i nije dan čovjek nije ostao.

17 Stoviše Sisera je bježao pješice prema šatoru Jaele, žene Hebera Kenijca, jer je između Jabina, kralja hazorskog, i kuće Hebera Kenijca *vladao* mir.

18 I Jaela je izašla Siseri u susret i rekla mu: "Svrati, gospodaru moj, svrati k meni. Ne boj se!" A kad se on svratio k njoj u šator, ona ga je pokrila plaštem.

19 Tada joj je on rekao: "Daj mi, molim te, malo vode da popijem jer sam žedan." Nato je ona otvorila mijeh s mlijekom i dala mu piti te ga pokrila.

20 Još joj je on rekao: "Stani na ulaz u šator, i neka bude, kad netko naiđe i raspituje se kod tebe te kaže: 'Ima li ovdje nekoga?' Onda mu ti kaži: 'Nema!'"

21 Tada je Jaela, žena Heberova, uzela šatorski klin i primila čekić u ruke svoje pa mu se tiho pribli-

žila te mu zabila klin u sljepoočnice tako da se on zarinuo u zemlju. Jer je on bio tvrdo zaspao jer *je bio* iscrpljen. Tako je umro.

22 I gle, kako je Barak progonio Siseru, izašla mu je Jaela u susret te mu rekla: "Dođi i pokazat ću ti čovjeka koga ti tražiš." I kad je ušao u njezin šator, gle, Sisera je ležao mrtav, a u njegovoj sljepoočnici *bio* je klin.

23 Tako je Bog u onaj dan pokorio Jabina, kralja kanaanskog, pred sinovima Izraelovim.

24 A ruka sinova Izraelovih je napredovala i nadvladavala protiv Jabina, kralja kanaanskog sve dok nisu uništili Jabina kralja kanaanskog.

POGLAVLJE 5

Pjesma Debre i Baraka

1 Zatim su toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevali govoreći:

2 "Hvalite GOSPODA jer je osvetio Izraela, pošto je narod dragovoljno prinio same sebe!

3 Čujte, vi kraljevi! Poslušajte, vi knezovi! Ja, *baš* ja GOSPODU ću pjevati, ja ću pjevati *hvale* GOSPODU Bogu Izraelovu.

4 GOSPODE, kad si sa Seira silazio, kad si koračao iz polja edomskoga, zemlja se tresla, i izlila jevala se nebesa, i oblaci se vodom izlivali.

5 Gore su se topile pred GOSPODOM, *baš* taj Sinaj pred GOSPODOM, Bogom Izraelovim!

6 U dane Šamgara, sina Anato-va, u dane Jaele ispraznili su se glavni putevi; i oni koji su putovali hodili su po obilaznicama.

7 *Stanovnici* sela su nestali, nestali su iz Izraela sve dok ja, Debora nisam ustala, dok nisam ustala kao majka u Izraelu.

8 Nove bogove su izabrali, tada

je rat došao na vrata gradska. Ima li se koji štit ili koplje da se vidi među četrdeset tisuća u Izraelu?

9 Srce je moje za vladare Izraelove, one među narodom što se dragovoljno prinosi! Blagoslivljajte GOSPODA!

10 Prozbiorite vi koji na bijelim magarcima jašete, vi koji sjedite na sudovima, i koji hodite putevima!

11 *Oni koji izbavljaju* od buke strjelaca kod pojila, tamo će prepričavati pravedna djela GOSPODNJA, *baš* pravedna djela *prema stanovnicima* njegovih sela u Izraelu. Tada će narod GOSPODNJI silaziti na gradska vrata.

12 Probudi se, probudi se Deboro! Probudi se, probudi se, pjesmu izusti! Ustani, Barače, i vodi u roblje porobljivače, ti sine Abinoamov!

13 Tada je on učinio da oni koji su ostali zavladaju nad plemićima u narodu, GOSPOD je učinio da zavladam nad moćnicima.

14 Iz Efrajima je izašao korijen onih koji su protiv Amaleka, slijedeći tebe Benjamine, između naroda tvojega. Iz Makira su sišli vladari, iz Zebuluna oni što upravljaju pisaljkom pisara.

15 I knezovi Isakarovi *bili su* s Deborom, *čak* i Isakar, pa i Barak; on je bio poslan pješice u dolinu. Zbog podjela Rubenovih *postojale su* velike misli u srcu.

16 Zašto si ostao među torovima da slušaš blejanje stada? Zbog podjela Rubenovih *postojala su* velika ispitivanja u srcu.

17 Gilead je ostao s one strane Jordana. A zašto li je Dan ostao u ladama? Ašer je prebivao na obali morskoj te ostao u lukama svojim.

18 Zebulun i Naftali *su* narod koji je životima svojim prkosio smrti, na uzvišicama poljskim.

19 Došli su kraljevi i zaratili, tada su zaratili kraljevi kanaanski

u Taanaku pokraj vode megidske, *no* nisu uzeli plijen u novcu.

20 Zaratili su s neba, zvijezde su u putanji svojoj zaratile protiv Sisere.

21 Rijeka Kišon ih je otplavila, ta rijeka pradavna, rijeka Kišon. Pregazila si silinu, dušo moja!

22 Tada su se kopita konja lomila od galopa: galopa moćnika njegov!a!

23 'Proklinjite Meroz,' rekao je anđeo GOSPODNJI, 'proklinjite gorke stanovnike njegove zato što nisu pritekli u pomoć GOSPODU, u pomoć GOSPODU protiv moćnika.'

24 Blagoslovljena mimo žena neka je Jaela, žena Hebera Kenijca, mimo žena u šatoru neka je blagoslovljena!

25 On je zatražio vodu, *a ona mu* je mlijeko dala, u posudi gospodskoj donijela je maslac.

26 Rukom je svojom za klinom posegnula, a desnicom svojom za čekićem radničkim. I čekićem je udarila Siseru, glavu mu je smrskala kad mu je sljepoočnice probola i probila.

27 Do nogu joj se poklonio, srušio se, polegao; do nogu joj se poklonio, srušio se; gdje se poklonio tamo se mrtav srušio.

28 S prozora gleda majka Siserina i vapi kroz rešetku: 'Zašto su bojna kola njegova *tako* odužila dolazak? Zašto kotači kočija njegovih zaostaju?'

29 Njene mudre dvorkinje odgovaraju joj, da, i sama sebi odgovorom uzvraća:

30 'Nisu li požurili? Ne dijele li plijen: po djevojku za svakog čovjeka ili po dvije, za Siseru plijen raznobojan, plijen vezen raznobojan, obostrano vezen raznobojan za šije onih koji plijen *uzimaju*?'

31 Tako neka propadnu svi neprijatelji tvoji, GOSPODE! A oni

koji njega ljube *neka budu* kao sunce kada izlazi u svojoj moći!" I zemlja je počivala četrdeset godina.

POGLAVLJE 6 Midijanci tlače Izraela

1 Zatim su sinovi Izraelovi *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM; i GOSPOD ih je predao u ruke Midijancima na sedam godina.

2 I ruka je Midijanaca zavládala nad Izraelom. A zbog Midijanaca sinovi Izraelovi načinili su jame koje se nalaze po gorama, te špilje i utvrde.

3 A *ovako* je to bilo, kada je Izrael zasijao, dolazili su Midijanci; čak su na njih dolazili i Amalećani i sinovi Istoka.

4 Tada su se utaborili protiv njih i uništavali urod zemlje sve dok ne dođeš do Gaze. I nisu ostavljali hranu za Izrael, ni ovce ni vola ni magarca.

5 Jer su oni uzlazili sa svojom stokom i svojim šatorima i dolazili su kao zrikavci u mnoštvu; i oni i deve njihove, broja im nije bilo; i ulazili su u zemlju da je unište.

6 Tako je Izrael jako osiromašio zbog Midijanaca te su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU.

7 I dogodilo se, kad su sinovi Izraelovi zavapili GOSPODU zbog Midijanaca,

8 da je GOSPOD poslao sinovima Izraelovima proroka koji im je rekao: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Ja sam vas izvukao iz Egipta, izveo vas iz kuće ropstva.

9 I ja sam vas izbavio iz ruke Egipćana i iz ruke svih onih koji su vas tlačili. Protjerao sam ih ispred vas i dao vam njihovu zemlju.

10 I rekao sam vam: 'Ja sam GOSPOD, Bog vaš. Ne bojte se bogova Amorejaca u čijoj zemlji vi živite.' Ali vi niste bili poslušni

glasu mome."

Gideonov poziv

11 I anđeo GOSPODNJI je došao te sjeo pod hrast što je *bio* u Ofri, a taj je *hrast pripadao* Joašu Abiezerovcu. Uto je njegov sin Gideon vršio pšenicu kod tjeska da bi je sakrio od Midijanaca.

12 Tada mu se pojavio anđeo GOSPODNJI te mu rekao: "GOSPOD je s tobom, silni junače!"

13 Nato mu je Gideon rekao: "O, moj Gospodaru, ako je GOSPOD s nama, zašto nas je onda sve ovo snašlo? I gdje su sva ona čudesa njegova o kojima su nam pripovijedali očevi naši govoreći: 'Nije li nas GOSPOD izveo iz Egipta?' A sada nas je GOSPOD napustio i predao nas u ruke Midijancima."

14 Zatim je GOSPOD pogledao na njega te rekao: "Idi u toj svojoj moći i spasić ćeš Izraela iz ruke Midijanaca. Ne šaljem li te ja?"

15 A on mu je rekao: "O, moj Gospodaru, kako ću spasiti Izraela? Gle, moja porodica u Manašeu je siromašna, a ja *sam* najmanji u kući oca svoga."

16 Nato mu je GOSPOD rekao: "Zasigurno ću ja biti s tobom te ćeš potući Midijance kao jednoga čovjeka."

17 A on mu je rekao: "Ako sam sada našao milost u tvojim očima, onda mi pokaži znak da ti govoriš sa mnom.

18 Nemoj otići odavde, molim te, dok ne dođem k tebi te donesem svoj dar i stavim *ga* pred tebe." Nato je rekao: "Ja ću ostati dok se ne vratiš."

19 Zatim je Gideon otišao i spremio jarića, a od efe brašna beskvasne pogače. Meso je stavio u košaricu i juhu u lonac te *to* iznio k njemu pod hrast i ponudio *to*.

20 A anđeo Božji mu je rekao:

"Uzmi meso i beskvasne pogače te ih postavi na ovu stijenu, a juhu prolj." I on je tako učinio.

21 Tada je anđeo GOSPODNJI ispružio vršak štapa što mu je bio u ruci i dotaknuo se mesa i beskvasnih pogača. Uto je planuo oganj iz stijene te proždri meso i beskvasne pogače, a anđeo GOSPODNJI je otišao ispred očiju njegovih.

22 A kad je Gideon shvatio da je to bio anđeo GOSPODNJI, Gideon je rekao: "Jao meni, Gospodine BOŽE! Zato što sam vidio anđela GOSPODNJEG licem u lice!"

23 Nato mu je GOSPOD rekao: "Mir tebi! Ne boj se, nećeš umrijeti!"

24 Zato je Gideon ondje sagradio žrtvenik GOSPODU i nazvao ga "Jehovahšalom". Do dana današnjega on je još u Ofri Abiezerovoj.

25 I dogodilo se te iste noći da mu je GOSPOD rekao: "Uzmi očeva junca baš onog drugog od sedam godina starosti te poruši Baalov žrtvenik što ga ima tvoj otac i posijeci gaj što je pokraj njega.

26 Zatim sagradi žrtvenik GOSPODU, Bogu svome, na vrhu te stijene na uređenom mjestu pa uzmi tog drugog junca i prinesi žrtvu paljenicu na drvima iz gaja kojega ćeš posjeći."

27 Tada je Gideon uzeo deset ljudi od svojih slugu te je učinio kako mu je govorio GOSPOD. I tako se to dogodilo, zato što se bojao očeva doma i ljudi iz grada, tako da to nije htio učiniti danju, nego je to učinio noću.

Gideon uništava Baalov žrtvenik

28 A kad su građani toga grada ustali rano ujutro, gle: Baalov žrtvenik je bio srušen i gaj koji je bio pokraj njega posječen, a onaj dru-

gi junac je bio prinesen na žrtveniku što je bio sagrađen.

29 Zatim su rekli jedan drugome: "Tko je to učinio?" I kad su istražili i raspitali se, rekli su: "Gideon, Joašev sin, je to učinio."

30 Tada su ljudi iz toga grada rekli Joašu: "Izvedi svog sina da umre zato što je srušio Baalov žrtvenik i zato što je posjekao gaj koji je bio pokraj njega."

31 A Joaš je rekao svima koji su stali protiv njega: "Zar ćete se vi zalagati za Baala? Zar ćete ga vi spašavati? Onaj koji će se zalagati za njega, neka se pogubi dok je još jutro. Ako je on nekakav bog, neka se založi sâm za sebe zato što mu je netko srušio žrtvenik."

32 Stoga je on onoga dana njega prozvao Jerubbaal govoreći: "Neka se Baal založi protiv njega zato što mu je srušio žrtvenik."

33 Tada su se svi Midijanci i Amalečani i sinovi Istoka sakupili zajedno te su prešli preko pa se utaborili u Jezreelskoj dolini.

34 Ali se Duh GOSPODNJI spustio na Gideona te je on zatrubio u trubu, a Abiezerovci su se sakupili iza njega.

35 Zatim je on poslao glasnike po svem Manašeu pa su se i oni sakupili iza njega. Onda je poslao glasnike i Ašeru i Zebulun i Naftaliju te su im i oni krenuli u susret.

Runov znak

36 Tada je Gideon rekao Bogu: "Ako ti hoćeš osloboditi Izraela mojom rukom, kao što si rekao,

37 evo ja ću staviti ovčje runo na gumno. Ako rosa bude samo na runu, a bude suho po svoj zemlji pokraj, tada ću znati da ćeš mojom rukom spasiti Izraela, kao što si rekao."

38 I bilo je tako. Jer je on sutradan uranio te je iscijedio runo pa

je rosa istekla iz runa, cijela zdjela puna vode.

39 Tada je Gideon rekao Bogu: "Neka se srdžba tvoja ne žari na mene što ti samo još jednom progovaram. Dopusti da probam, molim te, samo još jednom s runom; neka sada bude samo na runu suho, a po svoj zemlji neka bude rosa!"

40 I Bog je tako učinio te noći: jer je bilo samo na runu suho, a po svoj zemlji bila je rosa.

POGLAVLJE 7

Gideonovih tristotine ljudi

1 Tada je Jerubaal, *to jest* Gideon, i sav narod koji *je bio* s njim uranio te se utaborio pokraj Harodova studenca; tako da se vojska Midijanaca nalazila sjeverno od njih, kod brda Morea, u dolini.

2 Zatim je GOSPOD rekao Gideonu: "Previše *je* naroda koji *je* s tobom da bih im ja predao Midijance u ruke, da se Izrael ne bi hvalisao preda mnoom govoreći: 'Vlastita me je ruka spasila.'

3 Stoga sada objavi narodu na uši govoreći: 'Svaki koji se boji i strahuje, neka se vrati i brzo ode s gore Gileada.' " I vratilo se dvadeset i dvije tisuće iz naroda, a deset tisuća je ostalo.

4 Nato je GOSPOD rekao Gideonu: "Još *je* previše naroda. Povedi ih na vodu i ondje ću ih ja iskušati za tebe. I bit će, *da* za koga ti kažem: 'Taj neka ide s tobom', taj će ići s tobom. A za svakoga za kojega ti kažem: 'Taj neka ne ide s tobom', taj neće ići."

5 Tako je poveo narod na vodu. Zatim je GOSPOD rekao Gideonu: "Svaki koji bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi ga zasebno. Isto tako i svakoga koji klekne na svoja koljena da se napije."

6 I broj onih koji su laptali, ru-

kom svojom *prinoseći vodu* k svojim ustima, bilo je tri stotine ljudi, a sav je ostali narod kleknuo da se napije vode.

7 Tada je GOSPOD rekao Gideonu: "S te tri stotine ljudi koji su laptali ja ću vas spasiti i predat ću Midijance u ruke tvoje. A sav *ostali* narod neka ide, svatko u svoje mjesto."

8 Tako je narod predao svoje namirnice u njihove ruke i njihove trube. Zatim je sve *ostale* Izraelce otposlao svakoga u svoj šator, a zadržao je *samo* one tri stotine ljudi. A midijanska vojska bila je ispod njega u dolini.

9 I dogodilo se te isti noći da mu je GOSPOD rekao: "Ustani, siđi do one vojske, jer ti je predajem u ruke.

10 No ako se ti *sâm* bojiš sići, ti siđi do one vojske sa slugom svojim Furom,

11 pa ćeš čuti što govore; i nakon toga će ti se osnažiti ruke te ćeš sići do te vojske." Tada je sišao sa slugom svojim Furom do naoružanih vojnika koji *su bili* u toj vojsci.

12 A Midijanci i Amalećani i svi sinovi Istoka polijegali su po svoj dolini kao zrikavci u mnoštvu; i devama njihovim broja nije bilo, *tako* mnogo kao pijeska na obali mora.

13 I kad je Gideon došao, gle, *baš* je neki čovjek svome drugu pripovijedao san i rekao: "Gle, usnuo sam san. I gle, pogača ječmenog kruha kotrljala se do midijanske vojske; i došla je do jednog šatora i udarila u njega tako da je pao i prevrnuo se te se taj šator srušio."

14 A drug mu je odgovorio i rekao: "Nije to ništa drugo nego mač Gideon, sina Joaševa, čovjeka Izraelca. Jer mu je Bog predao u ruke Midijance i svu ovu vojsku."

15 I bilo je *tako*, da kada je Gi-

deon čuo pripovijest toga sna i tumačenje njegovo, iskazao je što-vanje te se vratio u vojsku Izraelovu i rekao: "Ustanite, jer vam je GOSPOD predao u ruke vojsku midijansku!"

16 Tada je Gideon podijelio one tri stotine ljudi u tri čete te je svakome čovjeku u ruke dao trubu i prazan vrč te luč u vrču:

17 Zatim im je rekao: "Gledajte mene i to isto činite. I gle, kada ja dođem na rub tabora, neka bude *da* kao što ja činim tako i vi činite!"

18 Kad zatrubim u trubu, ja i svi koji *su* sa mnom, tada i vi zatrubite u trube na sve strane svega tabora i recite: 'Mač GOSPODNJI i Gideonov!'

Gideon pobjeđuje Midijance

19 Tako su Gideon i stotinu ljudi koji su bili s njim došli na rub tabora na početku srednje noćne straže. I tek što su nanovo postavili straže, oni su zatrubi u trube i razbili vrčeve koji *su* im *bili* u rukama.

20 Tada su tri čete zatrubile u trube i razbile vrčeve; i držali su luči u svojoj lijevoj ruci, a trube u svojoj desno ruci da bi *njima* trubili. I vikali su: "Mač GOSPODNJI i Gideonov!"

21 I svaki je čovjek stajao na svom mjestu uokolo tabora. Tada je sva vojska počela trčati i vikati i bježati.

22 I dok su one tri stotine trubile u trube, GOSPOD je okrenuo mač svakome protiv druga svojega po cijelom taboru. I sva se vojska razbježala do Betšite, u Zererati, i do granice Abelmehole sve do Tabata.

23 A ljudi Izraelci iz Naftalija i iz Ašera i iz svega Manašea sakupili su se i krenuli u potjeru za Midijancima.

24 I Gideon je poslao glasnike

po svoj gori Efrajimovoj govoreći: "Šidite na Midijance i zauzmite prije njih vode do Betbare i Jordana." I sakupili su se svi ljudi iz Efrajima i zauzeli vode do Betbare i Jordana.

25 I uhvatili su dva kneza midijanska, Oreba i Zeeba; Oreba su pogubili na stijeni Oreb, a Zeeba su pogubili kod Zeebova tijeska i progonili su Midijance. Zatim su Gideonu donijeli glavu Orebovu i Zeebovu na onu stranu Jordana.

POGLAVLJE 8

Gideon pobjeđuje Zebaha i Zalmunu

1 Tada su mu Efrajimovi ljudi rekli: "Zašto si nam to učinio da nas nisi pozvao kada si išao zaratiti sa Midijancima?" I oštro su ga izgrdili.

2 A on im je rekao: "Što sam ja sada učinio u usporedbi s vama? Nije li Efrajimovo pabirčenje grožđa bolje od Abiezerove berbe?"

3 Bog je predao vama u ruke knezove midijanske, Oreba i Zeeba. Što sam ja mogao učiniti u usporedbi s vama?" Nato se srdžba njihova utišala prema njemu, kada im je to rekao.

4 Zatim je Gideon došao do Jordana *te* prešao preko, on i one tri stotine ljudi što *su* bili s njim, iznemogli, no ipak su *ih nastavili* progoniti.

5 Tada je rekao ljudima iz Sukota: "Dajte, molim vas, ljudima koji idu za mnom hljebove kruha, jer su iznemogli, a ja progonim Zebaha i Zalmunu, kraljeve midijanske."

6 Ali su sukotski knezovi rekli: "Zar su ruke Zebahove i Zalmunine već sada u tvojoj ruci da tvojoj vojsci podarimo kruha?"

7 Nato je Gideon rekao: "Stoga ću vam, kad mi GOSPOD preda

u ruke Zebaha i Zalmunu, iskidati meso trnjem pustinjским i dračem."

8 Zatim je odande uzašao u Penuel, te je njima rekao isto to, a ljudi iz Penuela su mu odgovorili kao što su *mu* odgovorili i ljudi iz Sukota.

9 Nato je i ljudima iz Penuela rekao govoreći: "Kad se vratim u miru, srušit ću ovu kulu."

10 A Zebah i Zalmuna *bili su* u Karkoru i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuća *ljudi*, svi što su preostali od vojske sinova Istoka; jer je palo sto dvadeset tisuća ljudi vičnih maču.

11 Zatim je Gideon pošao putem onih što žive pod šatorima, istočno od Nobaha i Jogbehe, te je potukao vojsku jer je ta vojska postala presigurna.

12 A kad su Zebah i Zalmuna pobjegli, on je krenuo u potjeru za njima te uhvatio tu dvojicu kraljeva midijanskih, Zebaha i Zalmunu. Zatim je porazio svu vojsku.

13 Tada se Gideon, sin Joašev, vratio iz bitke prije nego se sunce *uzdiglo*,

14 te je uhvatio nekog mladića od ljudi iz Sukota pa ga je ispiti-vao; a on mu je popisao sukotske knezove i starješine njihove, *baš* sedamdeset i sedam ljudi.

15 Zatim je došao k ljudima iz Sukota i rekao: "Evo Zebaha i Zalmune zbog kojih ste me prekora-vali govoreći: 'Zar su ruke Zebahove i Zalmunine već sada u tvojoj ruci pa da podarimo kruha tvojim ljudima koji su premoreni?' "

16 Tada je uzeo starješine gradske te trnja pustinskog i drača pa time naučio *pameti* ljude iz Sukota.

17 Zatim je srušio kulu penuel-sku te pogubio ljude iz tog grada.

18 Tada je rekao Zebahu i Zalmuni: "Kakvi su ljudi *bili oni* koje

ste pogubili na Taboru?" Nato su oni odgovorili: "Kakav *si* ti, takvi *su* i oni *bili*; svaki je nalikovao kraljevom sinu."

19 Zatim je rekao: "To *su bila* moja braća, *i to* sinovi moje majke. *Tako mi* života GOSPODNJEG, da ste ih ostavili na životu, ne bih vas pogubio."

20 Onda je rekao Jeteru svom prvorodencu: "Ustani *i* pogubi ih!" Ali mladić nije isukao svoj mač jer se bojao, zato što je još *bio* mlad.

21 Tada su Zebah i Zalmuna rekli: "Ustani ti i navali na nas, jer kakav je čovjek, *takva* mu je i snaga." Nato je Gideon ustao i pogubio Zebaha i Zalmunu te je uzeo nakit što je *bio* na vratovima njihovih deva.

Gideonov efod

22 Zatim su ljudi Izraelci rekli Gideonu: "Ti vladaj nad nama, *i* ti *i* sin tvoj *i* sin tvoga sina, jer si nas ti izbavio iz ruke midijanske."

23 Ali im je Gideon rekao: "Neću ja vladati nad vama, niti će moj sin vladati nad vama; GOSPOD će vladati nad vama!"

24 Onda im je Gideon rekao: "Jedno bih zaželio od vas: da mi svaki podari naušnice od svog plijena." (Jer su oni *pobijedeni* nosili zlatne naušnice zato što su bili Išmaelci.)

25 A oni su odgovorili: "Dragovoljno ćemo *ih* dati." Nato su oni rasprostrli ogrtač te je svaki na njega bacio naušnice od svog plijena.

26 A težina zlatnih naušnica što ih je on zatražio bila je tisuću i sedam stotina zlatnih *šekela*, osim nakita i ogrlica i purpurne odjeće koja je bila na midijanskim kraljevima i osim lančića što *su bili* oko vratova njihovih deva.

27 I Gideon je od toga napravio

efod i postavio ga u svome gradu, u Ofri. I sav se Izrael ondje za njim odao bludu. To je postala zamka Gideonu i njegovom domu.

28 Tako su Midijanci bili pokoreni pred sinovima Izraelovim te više nisu podizali glave svoje. I zemlja je bila u miru četrdeset godina u danima Gideonovim.

Gideonova smrt

29 Zatim je Jerubaal, sin Joašev, otišao te živio u svojoj kući.

30 A Gideon je imao sedamdeset sinova koji su se rodili po tijelu njegovom jer je imao mnogo žena.

31 I njegova inoča koja je *bila* u Šekemu, i ona mu je rodila sina kome je nadjenao ime Abimelek.

32 Tada je Gideon, sin Joašev, umro u dubokoj starosti te je bio pokopan u grobnici njegova oca Joaša, u Ofri Abiezerovskoj.

33 I dogodilo se, ubrzo kako je Gideon umro da su sinovi Izraelovi ponovo skrenuli te se odali bludu s Baalima te za svoga boga postavili Baalberita.

34 I sinovi se Izraelovi više nisu sjećali GOSPODA, Boga svojega, koji ih je izbavio iz ruku svih njihovih neprijatelja sa svih strana.

35 I nisu iskazivali ljubaznost prema domu Jerubaala, *to jest* Gideonu, za dobro što ga je on iskazao Izraelu.

POGLAVLJE 9 Abimelekova urota

1 I Abimelek, sin Jerubaalov, otišao je u Šekem k braći svoje majke pa je razgovarao s njima i sa svom porodicom doma očeva svoje majke govoreći:

2 "Recite, molim vas, na uši svih muškaraca šekemskih: što vam je bolje, da nad vama vladaju svi sinovi Jerubaalovi, što je sedamdeset osoba, ili da jedan kraljuje nad

vama? Sjetite se i da *sam* ja vaša kost i vaše meso!"

3 Zatim su braća njegove majke izgovorili sve ove riječi o njemu na uši svim ostalim šekemskim muškarcima pa su se srca njihova priklonila da slijede Abimeleka; jer su govorili: "On je naš brat!"

4 I podarili su mu sedamdeset srebrnjaka iz doma Baalberitova; time je Abimelek unajmio ništavne i nevažne osobe koje su ga *počele* slijediti.

5 Zatim je došao u dom oca svoga u Ofri i pogubio svoju braću, sinove Jerubaalove, sedamdeset osoba, na jednom kamenu. No preostao je samo Jotam, najmlađi sin Jerubaalov, jer se sakrio.

6 Tada se sakupili svi muškarci šekemski i sav dom Milov te otišli i postavili Abimeleka za kralja pored Stupaste ravnice koja je *bila* u Šekemu.

7 A kada su *to* dojavili Jotamu, on je otišao te stao na vrh gore Gerizima i podigao glas svoj i povikao i rekao im: "Cujte me, vi muškarci šekemski, da vas Bog može čuti!"

8 *Jednom* su stabla pošla pomazati sebi kralja. I rekla su maslini: 'Kraljuj nad nama!'

9 No maslina im je rekla: 'Zar da se odrekнем pretiline svoje kojom se časti Boga i ljude te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

10 Zatim su stabla rekla smokvi: 'Dođi ti i kraljuj nad nama!'

11 No smokva im je rekla: 'Zar da se odrekнем slatkoće svoje i finog ploda svoga te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

12 Tada su stabla rekli lozi: 'Dođi ti i kraljuj nad nama!'

13 Nato im je loza rekla: 'Zar da se odrekнем vina svoga koje razveseljuje Boga i ljude te odem da bih bila uzdignuta nad stablima?'

14 Tada su sva stabla rekla glo-

gu: 'Dođi ti i kralj nad nama!'

15 Nato je glog rekao stablima: 'Ako me vi uistinu pomažete sebi za kralja, *tada* dođite i pouzdajte se u moju sjenu. Ako li nećete, neka iz gloga plane oganj i proždrije cedrove libanonske!'

16 Stoga sada, ako ste učinili po istini i iskrenosti kad ste Abimeleka učinili kraljem, i ako ste dobro postupili s Jerubaalom i njegovim domom, te mu učinili prema onome što zaslužuju njegove ruke;

17 (Jer se moj otac borio za vas i izložio svoj život te vas izbavio iz ruku Midijanaca,

18 a vi ste danas ustali protiv doma oca mojega i pogubili ste njegove sinove, sedamdeset osoba na jednom kamenu, te ste postavili Abimeleka sina sluškinje njegove za kralja nad muškarcima šekemskim zato što je on vaš brat.)

19 Ako ste dakle danas postupili po istini i iskreno prema Jerubaalu i prema njegovom domu, *onda* se radujte s Abimelekom, pa neka se i on raduje s vama!

20 Ako li niste, neka oganj izađe iz Abimeleka i proždrije muškarce šekemske i dom Milov i neka izađe oganj iz muškaraca šekemskih i iz doma Milova i proždrije Abimeleka!"

21 Zatim je Jotam otrčao i pobjegao te otišao u Beer, pa se ondje nastanio zbog straha od svoga brata Abimeleka.

Abimelekov pad

22 Kad je kraljevao Abimelek nad Izraelom tri godine,

23 tada je Bog poslao jednog zlog duha među Abimeleka i muškarce šekemske te su muškarci šekemski iznevjerili Abimeleka,

24 da bi *ih* zadesila okrutnost *počinjena* nad sedamdeset Jerubalovih sinova i da bi njihova krv

pala na njihova brata Abimeleka, koji ih je pogubio, i na muškarce šekemske koji su mu pomagali da ubije svoju braću.

25 I muškarci šekemski postavili su mu zasjede po vrhovima gora te su pljačkali svakoga tko bi prošao pored njih tim putem. I to je bilo dojavljeno Abimeleku.

26 Zatim je Gaal, sin Ebedov, došao sa svojom braćom i prešao u Šekem; a šekemski su se muškarci pouzdali u njega.

27 I otišli su u polja i obrali svoje vinograde i izgazili *grožđe* te napravili veselje. Zatim su ušli u dom Boga svojega pa su jeli i pili te proklinjali Abimeleka.

28 Tada je Gaal, Ebedov sin, rekao: "Tko je Abimelek i tko je Šekem da mu služimo? Nije li *on* sin Jerubaalov? I *nije li* Zebul, njegov službenik? Služite ljudima Hamora, oca Šekemova! Jer zašto da mi služimo njemu?"

29 Daj Bože da je ovaj narod pod mojom rukom! Tada bih ja maknuo Abimeleka." Zatim je rekao Abimeleku: 'Povećaj svoju vojsku i izađi!'"

30 A kad je Zebul, gradski čelnik, čuo riječi Gaala, sin Ebedova, njegova je srdžba planula.

31 Onda je potajno poslao glasnike Abimeleku govoreći: "Evo, Gaal, sin Ebedov, došao je u Šekem s braćom svojom i gle oni utvrđuju grad protiv tebe.

32 Stoga sada ustani noću, ti i narod što je s tobom, i postavi zasjedu u polju.

33 I dogodit će se, da ujutro čim se sunce podigne, ti urani i postavi se na grad. I gle, *kada* on i narod što je s njim izađu protiv tebe, tada ti učini njima što ti pruže okolnosti."

34 I Abimelek je ustao noću i sav narod što je *bio* s njim te postavio zasjedu nasuprot Šekemu u četiri

čete.

35 I kad je Gaal, sin Ebedov, izašao i stao na ulaz gradskih vrata, Abimelek i narod *što je bio* s njim ustali su iz zasjede.

36 A kad je Gaal ugledao narod rekao je Zebulu: "Gle, silazi narod s gorskih vrhova." Nato mu je Zebul rekao: "Ti vidiš sjene gorske kao da *su* ljudi."

37 Zatim je Gaal ponovo progovorio i rekao: "Gle silazi narod po sredini zemlje, a druga četa dolazi putem od Meonenimske ravnice."

38 Tada mu je Zebul rekao: "Gdje *su* ti sada usta kojima si govorio: 'Tko je Abimelek da mu služimo?' Nisu li to ljudi koje si prezirao? Izađi sada molim i bori se s njima."

39 I Gaal je izašao pred ljude iz Šekema i zaratio s Abimelekom.

40 I Abimelek ga je otjerao te je on pobjegao pred njim; i mnogi su bili oboreni i izranjavani, sve do ulaza na *gradska* vrata.

41 Tada je Abimelek živio u Arumi, a Zebul je protjerao Gaala i njegovu braću *tako* da nisu mogli živjeti u Šekemu.

42 I dogodilo se sutradan, da je narod izašao u polje pa su to dojavili Abimeleku.

43 Zato je on uzeo te ljude i podijelio ih u tri čete pa je postavio zasjedu u polju. I pogledao je, i gle, narod je izlazio iz grada. Tada je ustao na njih i potukao ih.

44 Zatim je Abimelek i četa koja *je bila* s njim navalila i stala na ulazu kod gradskih vrata, a *druge* dvije družine navalile su na sve one *ljude* koji *su bili* u polju pa su ih pogubile.

45 I Abimelek se čitav dan borio protiv grada pa ga je zauzeo i pogubio narod koji je bio u njemu. Zatim je razorio grad i posuo ga solju.

46 A kad su *to* čuli svi ljudi iz kule šekemske ušli su u tvrđu doma boga Berita.

47 Tada je bilo dojavljeno Abimeleku da su se svi ljudi iz kule šekemske sakupili.

48 Nato se Abimelek popeo na goru Zalmon, on i svi ljudi koji su bili s njim. Zatim je Abimelek uzeo sjekiru u ruke svoje te odsjekao granu sa stabla pa je podigao i stavio sebi na rame. A ljudima koji su bili s njim je rekao: "Što ste vidjeli da sam ja učinio, učinite brzo tako kako sam *i ja učinio*."

49 I svi su ljudi isto tako odsjekli svatko sebi granu te su pošli za Abimelekom pa su *ih* naslagali na tvrđu te su tvrđu nad njima zapalili ognjem. Tako da su izginuli svi ljudi iz kule šekemske, oko tisuću muškaraca i žena.

50 Zatim je Abimelek krenuo na Tebez pa se utaborio nasuprot Tebeza te ga zauzeo.

51 No unutar grada bila je čvrsta kula pa su svi muškarci i žene i svi oni iz grada pobjegli onamo te je zatvorili za sobom i popeli se na vrh kule.

52 Nato je Abimelek došao do kule i napao je. I silovito se primaknuo vratima kule da je ognjem spali,

53 no neka je žena bacila na Abimelekovu glavu mlinski kamen te mu razbila lubanju.

54 Nato je on brzo pozvao svoju momka štitonošu i rekao mu: "Izvuci mač svoj i ubij me da ljudi ne kažu za mene: 'Žena ga je pogubila.'" Tada ga je njegov momak probao te je on umro.

55 A kad su ljudi iz Izraela vidjeli da je Abimelek mrtav, otišli su svatko u svoje mjesto.

56 Tako je Bog uzvratio za Abimelekovu opakost koju je on učinio svome ocu kad je pobio svoje

sedamdesetero braće.

57 I sve zlo muškaraca šekemskih Bog je vratio na glave njihov. I na njih je došla kletva Jotama, sina Jerubaalova.

POGLAVLJE 10

1 A nakon Abimeleka ustao je Tola, sin Pue, sina Dodova, čovjek iz Isakara, da bi obranio Izraela. I on je živio u Šamiru, na Efrajimovoj gori.

2 I sudio je Izraelu dvadeset i tri godine, pa je umro te su ga pokopali u Šamiru.

3 Poslije njega ustao je Jair, Gileadovac, koji je sudio Izraelu dvadeset i dvije godine.

4 A on je imao trideset sinova koji su jahali na tridesetero ždrebeta magarećih, a imali su trideset gradova što se do dana današnjega zovu Havotjair, koji *su* u gileadskoj zemlji.

5 I Jair je umro te je bio pokopan u Kamonu.

Nastavak neposlušnosti

6 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM te su služili Baalima i Aštarti i bogovima sirijskim i bogovima sidonskim i bogovima moapskim i bogovima sinova Amonovih i bogovima filistejskim. A GOSPODA su napustili i nisu mu služili.

7 Tada se srdžba GOSPODNJA užarila protiv Izraela te ih je prodao u ruke Filistejaca i u ruke sinova Amonovih.

8 I od one godine oni su mučili i tlačili sinove Izraelove; *punih* osamnaest godina sve sinove Izraelove koji su bili s one strane Jordana, u zemlji amorejskoj, koja *je* u Gileadu.

9 Stoviše sinovi su Amonovi prešli preko Jordana da zarate i

protiv Jude i protiv Benjamina i protiv doma Efrajimovog tako da je Izrael bio jako potresen.

10 Tada su sinovi Izraelovi zaveli GOSPODU govoreći: "Sagriješili smo protiv tebe zato što smo i napustili Boga svojega i služili Baalima!"

11 Nato je GOSPOD rekao sinovima Izraelovima: "Nisam li *vas* ja *izbavio* od Egipćana i od Amorejaca, i od sinova Amonovih i od Filistejaca?"

12 I Sidonci i Amalečani i Maonci su vas tlačili i vi ste zavapili prema meni i ja sam vas izbavio iz njihovih ruku.

13 Ali ste me vi napustili i *počeli* ste služiti drugim bogovima; zbog toga vas neću više izbavljati.

14 Idite i vapite bogovima koje ste sebi izabrali! Neka vas oni izbave u vrijeme vaše nevolje!"

15 Zatim su sinovi Izraelovi rekli GOSPODU: "Sagriješili smo! Učini s nama što god ti se čini dobro; samo nas, molimo te, danas izbavi!"

16 I maknuli su tuđe bogove između sebe i *počeli* su služiti GOSPODU. A njegova se duša ražalostila nad bijedom Izraelovom.

17 Tada su se sinovi Amonovi sakupili i utaborili u Gileadu. Sakupili su se i sinovi Izraelovi i utaborili se u Mispi.

18 Zatim su narod i knezovi gileadski rekli jedni drugima: "Tko *je taj* čovjek koji će započeti ratovati protiv sinova Amonovih? Neka on bude poglavar nad svim stanovnicima Gileada!"

POGLAVLJE 11 Jiftah izbavlja Izraela

1 A Jiftah Gileadovac bio je silni junak, no on *je bio* sin neke bludnice; tako je Gilead rodio Jiftaha.

2 Ali je i Gileadova žena njemu

rodila sinove, te su sinovi te žene odrasli pa otjerali Jiftaha i rekli mu: "Nećeš dobiti baštinu u domu našega oca jer si ti sin tuđe žene."

3 Tada je Jiftah pobjegao od svoje braće i nastanio se u zemlji Tob. I ondje su se oko Jiftaha skupili ljudi ništarije te su pošli s njim.

4 I dogodilo se, s vremenom da su sinovi Amonovi zaratili protiv Izraela.

5 I bilo je tako, kad su sinovi Amonovi zaratili protiv Izraela, da su starješine gileadske otišle da bi dovele Jiftaha iz zemlje Tob.

6 I oni su rekli Jiftahu: "Dođi i budi nam zapovjednik da bi mogli ratovati protiv sinova Amonovih."

7 Nato je Jiftah rekao gileadskim starješinama: "Niste li vi mene mrzili i otjerali me iz doma oca moga? Zašto dolazite k meni sad kada ste u nevolji?"

8 Tada su gileadske starješine rekle Jiftahu: "Baš zato smo se sada vratili k tebi da pođeš s nama i zaratiš protiv sinova Amonovih i da budeš poglavar nad svim stanovnicima Gileada."

9 Nato je Jiftah rekao gileadskim starješinama: "Ako me vi odvedete natrag doma da ratujem protiv sinova Amonovih i GOSPOD ih meni preda, hoću li vam ja biti poglavar?"

10 Tada su starješine gileadske rekle Jiftahu: "GOSPOD neka bude svjedok među nama, ako ne učinimo baš po riječima tvojim!"

11 Zatim je Jiftah otišao sa starješinama gileadskim i narod ga je postavio sebi za poglavara i zapovjednika; a Jiftah je sve svoje riječi izgovorio pred GOSPODOM u Mispí.

12 Tada je Jiftah poslao glasnike kralju sinova Amonovih govoreći: "Što ti imaš sa mnom da si do-

šao protiv mene ratovati u moju zemlju?"

13 A kralj sinova Amonovih je odgovorio Jiftahovim glascima: "Zato što je Izrael kad je izlazio iz Egipta zauzeo moju zemlju, od Arnona sve do Jaboka i do Jordana. Stoga mi je sada povрати ta područja miroljubivo!"

14 Ali Jiftah je ponovo poslao glasnike kralju sinova Amonovih

15 i rekao mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael zauzeo zemlju moapsku ni zemlju sinova Amonovih,

16 nego je Izrael, kad je izašao iz Egipta, hodao kroz pustinju do Crvenog mora pa došao u Kadeš.

17 Tada je Izrael poslao glasnike kralju edomskom govoreći: 'Pusti me, molim te, da prođem kroz tvoju zemlju!' Ali ga edomski kralj nije poslušao. A isto tako poslali su i moapskom kralju, ali ni on nije htio pristati, te je Izrael ostao u Kadešu.

18 Tada su išli kroz pustinju i zaobišli zemlju edomsku i zemlju moapsku te došli istočno od zemlje moapske te se utaborili s druge strane Arnona, ali nisu ulazili unutar granica Moaba, jer je Arnon bio moapska granica.

19 Zatim je Izrael poslao glasnike Sihonu, kralju amorejskom, kralju Hešbona; i Izrael mu je rekao: 'Pusti nas da prođemo, molimo te, kroz tvoju zemlju do svojega mjesta.'

20 Ali Sihon nije povjerovao Izraelu da bi on prošao preko njegova područja, nego je Sihon skupio sav svoj narod te se utaborio u Jahazu i zaratio protiv Izraela.

21 Tada je GOSPOD, Bog Izraelov, predao Sihona i sav njegov narod u ruke Izraelu te ih je on potukao; tako je Izrael zaposleo svu zemlju Amorejaca, stanovnika te zemlje.

22 I zaposjeli su sva područja Amorejaca, od Arnona sve do Jaboka i od pustinje sve do Jordana.

23 I sada kad je GOSPOD, Bog Izraelov, razvlastio Amorejce pred svojim narodom Izraelom, ti bi ih htio zaposjesti?

24 Zar ne posjeduješ ono što ti Kemoš, tvoj bog, daje tebi u posjed? Tako i sve one što je GOSPOD, naš Bog, protjerao pred nama, njih mi posjedujemo!

25 A sad *jesi* li ti u nečemu bolji od Balaka, sina Ziporova, moapskog kralja? Je li se on ikada borio protiv Izraela? Je li on ikada ratovao protiv njega?

26 Dok je Izrael živio u Hešbonu i u njegovim naseljima i u Aroeru i u njegovim naseljima i u svim gradovima što su duž područja Arnona, *već* tri stotine godina, zašto *ih* u ono vrijeme niste povratili?

27 Dakle, ja nisam protiv tebe sagriješio nego ti meni činiš krivo ratujući protiv mene. Neka GOSPOD, Sudac, presudi danas između sinova Izraelovih i sinova Amonovih."

28 Ali kralj sinova Amonovih nije poslušao riječi što mu ih je poručio Jiftah.

Jiftahov tragični zavjet

29 Tada je Duh GOSPODNJI sišao na Jiftaha te je on prošao Gileadom i Manašom, a prošao je i kroz gileadsku Mispu pa je od gileadske Mispe prešao *prema* sinovima Amonovim.

30 Zatim se Jiftah zavjetom zavjetovao GOSPODU te rekao: "Ako mi uspješno predaš sinove Amonove u ruke,

31 tada će se zbiti, da što god izađe na vrata moje kuće meni u susret kada se budem vraćao u miru od sinova Amonovih, neka zasigurno bude GOSPODNJE i to

ću prinijeti za žrtvu paljenicu."

32 Tako je Jiftah prešao prema sinovima Amonovim da se bori protiv njih. I GOSPOD mu ih je predao u ruke.

33 I potukao ih je od Aroera sve do dolaska u Minit, *baš* u dvadeset gradova, i sve do ravnica vinogradskih. *To je bio* jako veliki pokolj. Ovako su sinovi Amonovi bili pokoreni pred sinovima Izraelovim.

34 Zatim je Jiftah došao u Mispu, u svoju kuću, i gle: kći njegova izašla mu je u susret uz defove i ples. A ona *mu je bila* jedinica, osim nje nije imao ni sina ni kćeri.

35 I dogodilo se, kad ju je ugledao da je razderao svoju odjeću i rekao: "Jao, kćeri moja, jako si me duboko spustila! I ti si od onih koji mi donose nevolju! Jer sam usta svoja pred GOSPODOM otvorio i ne mogu to prekršiti."

36 Nato mu je ona rekla: "Oče moj, ako si otvorio usta svoja pred GOSPODOM, učini sa mnom onako kako je izašlo iz usta tvojih, budući da je GOSPOD za tebe izvršio osvetu nad tvojim neprijateljima, sinovima Amonovim."

37 Zatim je rekla ocu svome: "Dopusti da ovo bude učinjeno za mene: pusti me dva mjeseca da ja odem i lutam po gorama i oplakujem svoje djevičanstvo s drugaricama svojim."

38 A on je rekao: "Idi." I otpustio ju je *na* dva mjeseca te je otišla s drugaricama svojim i oplakivala po gorama svoje djevičanstvo.

39 I dogodilo se, po isteku dva mjeseca, da se ona vratila ocu svome i on je izvršio s njom svoj zavjet kojim se zavjetovao. A ona nikada nije upoznala muškarca. Tako je bio jedan običaj u Izraelu

40 *da* su svake godine kćeri Izraelove odlazile oplakivati kćer

Jiftaha Gileadovca, četiri dana u godini.

POGLAVLJE 12

Jiftahov sukob s Efrajimom

1 Zatim su se sakupili ljudi iz Efrajima te otišli na sjever i rekli Jiftahu. "Zašto si prešao da zaratiš protiv sinova Amonovih, a nas nisi pozvao da idemo s tobom? Ognjem ćemo ti kuću spaliti nad tobom!"

2 Nato im je Jiftah rekao: "Ja i moj narod bili smo u velikom svađi sa sinovima Amonovim; a kad sam vas zvao niste me izbacili iz njihovih ruku.

3 I kad sam vidio da *me* nećete izbaciti, uzeo sam svoj život u svoje ruke i prešao sam na sinove Amonove, i GOSPOD mi ih je predao u ruke. Zašto ste dakle danas uzašli da ratujete protiv mene?"

4 Tada je Jiftah sakupio sve ljude iz Gileada i zaratio s Efrajimom. I ljudi iz Gileada su potukli Efrajima, zato što su ovi govorili: "Vi ste, Gileadani, Efrajimovi bjegunci usred Efrajima i usred Manašea."

5 Zatim su Gileadovci zauzeli jordanske prijelaze prije Efrajimaca, i bilo je tako da kad bi, nekoji Efrajima koji je pobjegao, rekao: "Pusti me da prijeđem", da bi mu ljudi iz Gileada rekli: "Jesi li Efrajima?" Ako bi on rekao: "Nisam",

6 tada bi mu oni rekli: "Reci sada Šibolet!" A on bi rekao: "Šibolet" jer nije mogao ispravno izgovoriti, onda bi ga uhvatili i pogubili na jordanskim prijelazima. Tako je ondje u to vrijeme palo četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efrajima.

7 I Jiftah je sudio Izraelu šest godina. Zatim je Jiftah Gileadovac umro te su ga pokopali u jednom od gradova gileadskih.

8 A poslije njega Izraelu je sudio Ibzan iz Betlehema.

9 On je imao trideset sinova i tri-

deset kćeri koje je otpravio van, a trideset je kćeri doveo izvana za svoje sinove. I on je sudio Izraelu sedam godina.

10 Zatim je Ibzan umro te su ga pokopali u Betlehemu.

11 A poslije njega Izraelu je sudio Elon Zebulunovac. I on je sudio Izraelu deset godina.

12 Zatim je Elon Zebulunovac umro te su ga pokopali u Ajalonu u zemlji Zebulunovoj.

13 A poslije njega Izraelu je sudio Abdon, sin Hilelov, Piratonjanin.

14 On je imao četrdeset sinova i trideset nećaka koji su jahali na sedamdesetero ždrebadi magarećih. I on je sudio Izraelu osam godina.

15 Zatim je umro Abdon, sin Hilelov, Piratonjanin te su ga pokopali u Piratonu u zemlji Efrajimovoj, na gori amalečanskoj.

POGLAVLJE 13

Samsonovo rođenje

1 A sinovi Izraelovi su opet *počeli* činiti ono što je zlo u očima GOSPODNJIM te ih je GOSPOD predao u ruke Filistejcima na četrdeset godina.

2 I bio je neki čovjek iz Zore, iz porodice Danovaca, a ime mu je *bilo* Manoah. A žena mu je *bila* nerotkinja i nikada nije rodila.

3 I anđeo GOSPODNJI se pojavio toj ženi i rekao joj: "Gle sad, ti si nerotkinja i nisi nikada rađala, ali ćeš začeti i roditi sina.

4 Stoga sada pazi, molim te, i ne pij vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto.

5 Jer ti ćeš, evo, začeti i roditi sina. I britva mu neće prijeći po glavi, jer će dijete biti Nazirej za Boga od utrobe i on će početi izbavljati Izraela iz ruke filistejske."

6 Nato je žena otišla i ispričala svome mužu govoreći: "Božji čovjek je došao k meni i izgled nje-

gov *bio* je kao izgled anđela Božjega, jako zastrašujući. No ja ga nisam pitala odakle je niti mi je on rekao svoje ime.

7 Ali mi je rekao: "Gle, ti ćeš začeti i roditi sina. I odsada nemoj piti ni vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto jer će ti dijete biti Nazirej za Boga od utrobe sve do smrti svoje."

8 Tada se Manoah usrdno pomolio GOSPODU i rekao: "Gospodine moj, neka Božji čovjek koga si ti poslao ponovo dođe k nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom koje će se roditi!"

9 I Bog je poslušao glas Manoahov i anđeo Božji je ponovo došao k ženi dok je ona sjedila u polju. No Manoah, muž njezin nije bio s njom.

10 Nato je žena požurila i otrčala te izvijestila svog muža i rekla mu: "Gle, pojavio mi se je čovjek koji je došao k meni *onoga* dana."

11 Tada je Manoah ustao i pošao za svojom ženom te došao do onoga čovjeka i upitao ga: "Jesi li ti taj čovjek koji je govorio s ovom ženom?" A on je odgovorio: "Ja *sam*."

12 A Manoah je rekao: "Sada neka se riječi tvoje ispune. Kako postaviti uredbe djetetu i *kako* trebamo postupati prema njemu?"

13 Nato je anđeo GOSPODNJI rekao Manoahu: "Neka se žena čuva od svega onoga što sam joj rekao."

14 Neka ne jede ništa što dolazi od vinove loze, ni neka ne pije ni vina ni žestoka pića i neka ne jede ništa nečisto. Neka obdržava sve što sam joj zapovjedio."

15 Tada je Manoah rekao anđelu GOSPODNJEM: "Molim te, daj da te zadržimo dok ne pripravimo jarića za tebe."

16 Nato je anđeo GOSPODNJI rekao Manoahu: "Da me i zadržiš, ja ne bih jeo od tvoga kruha; a ako želiš prinijeti žrtvu paljenicu,

moraš je prinijeti GOSPODU." Jer Manoah nije znao da je to anđeo GOSPODNJI.

17 Zatim je Manoah rekao anđelu GOSPODNJEM: "Kako ti je ime, da ti možemo iskazati čast kada se ispune tvoje besjede?"

18 Nato ga je anđeo GOSPODNJI upitao: "Zašto pitaš za moje ime budući da je ono tajno?"

19 Tako je Manoah uzeo jarića s jestivom žrtvom te *to* na stijeni prinio GOSPODU. I anđeo je učinio nešto čudesno, a Manoah i žena njegova su to gledali.

20 Jer se dogodilo, kada se plamen sa žrtvenika počeo dizati k nebu, da je i anđeo GOSPODNJI bio uznesen u tom plamenu sa žrtvenika. A *to* su gledali Manoah i njegova žena te su pali na zemlju na lica svoja.

21 A anđeo GOSPODNJI nije se više pojavljivao Manoahu i njegovoj ženi. Tada je Manoah spoznao da je *to bio* anđeo GOSPODNJI.

22 Tada je Manoah rekao svojoj ženi: "Zasigurno ćemo umrijeti zato što smo vidjeli Boga."

23 No žena mu je rekla: "Da je GOSPODU bilo drago ubiti nas, ne bi iz naše ruke primio žrtvu paljenicu i jestivu žrtvu i ne bi nam pokazao sve ovo niti bi nam u ovo vrijeme sve ovo izrekao."

24 I žena je rodila sina i nadjenula mu je ime Samson. I dijete je raslo i GOSPOD ga je blagoslivljao.

25 I Duh GOSPODNJI počeo ga je povremeno pokretati u Danovom taboru, između Zore i Eštaola.

POGLAVLJE 14 Samsonov brak

1 Zatim je Samson sišao u Timnu i u Timni je ugledao neku ženu od kćeri filistejskih.

2 Nato je uzašao te je *to* ispričao ocu svome i majci svojoj. I rekao

je: "Opazio sam u Timni ženu među filistejskim kćerima: stoga mi je sada uzmite za ženu."

3 Tada su mu otac i majka rekli: "Zar nema žena među kćerima tvoje braće ili u svemu narodu mome da ti odlaziš uzeti ženu od neobrezanih Filistejaca?" Nato je Samson rekao ocu svome: "Uzmi mi je jer mi se ona jako sviđa."

4 No otac njegov i majka njegova nisu znali da je to *bilo* od GOS-PODA, da on traži priliku protiv Filistejaca jer su u ono vrijeme Filistejci vladali nad Izraelom.

5 Zatim je Samson sa svojim ocem i svojom majkom sišao u Timnu i došao do timnjanskih vinograda. I gle, na njega je *krenuo* mladi lav ricući.

6 Nato se Duh GOSPODNJI silno spustio na njega te ga je on razderao kao što bi razderao jarića i nije *imao* ništa u ruci svojoj; ali nije ispričao ni ocu svome ni majci svojoj što je učinio.

7 Tada je sišao i razgovarao s onom ženom; i ona se jako svidjela Samsonu.

8 I poslije nekog vremena vratilo se da je odvede pa je skrenuo s puta da vidi lavlju strvinu: i gle, u lavljoj strvini *nalazio se* roj pčela i med.

9 I on je uzeo toga *meda* u ruke svoje te otišao dalje jedući pa stigao do oca svoga i majke svoje. I njima je dao te su i oni jeli; ali im nije ispričao da je toga meda uzeo iz lavlje strvine.

10 Tako je otac njegov sišao do one žene: i Samson je ondje pripremio gozbu jer su mladi ljudi tako običavali raditi.

11 I dogodilo se, kad su ga ugleдали da su doveli trideset drugova da budu s njim.

12 Tada im je Samson rekao: "Sada ću vam zadati jednu zagonetku. Ako mi je zacijelo odgo-

netnete za sedam gozbenih dana i proniknete je, tada ću vam dati trideset platna i trideset odijela za presvlačenje."

13 Ali ako je nećete moći odgonetnuti, tada ćete vi meni dati trideset platna i trideset odijela za presvlačenje." Nato su mu oni rekli: "Zadaj zagonetku svoju da je čujemo."

14 A on im je rekao: "Iz onoga koji jede izašlo je jelo i iz jakoga izašlo je slatko." Ali u tri dana nisu mogli odgonetnuti zagonetku.

15 I dogodilo se sedmog dana da su rekli Samsonovoj ženi: "Izmami od muža svoga da nam odgonetne zagonetku da ne spalimo ognjem tebe i dom oca tvoga! Zar ste nas pozvali da nam uzmete ono što imamo? Nije li *tako*?"

16 Tada je Samsonova žena zaplakala pred njim i rekla: "Ti me samo mrziš i ne voliš me. Zadao si zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi ispričao." Nato joj je on rekao: "Gle, nisam je ispričao ni ocu svome ni majci svojoj, zar da je tebi kažem?"

17 I plakala je pred njim sedam dana, sve dok je trajala gozba. I dogodilo se, da joj je ispričao sedmog dana zato što je navaljivala na njega. I ona je ispričala zagonetku sinovima svoga naroda.

18 I sedmog dana, prije nego što je zašlo sunce, ljudi iz toga grada su mu rekli: "Što li je slađe od meda i što je jače od lava?" A on im je rekao: "Da niste s mojom junicom orali, ne biste odgonetnuli zagonetku moju."

19 Tada se Duh GOSPODNJI sišao na njega te se spustio u Aškelon i pogubio njihovih trideset ljudi pa je uzeo plijen od njih i dao odijela za presvlačenje onima koji su odgonetnuli zagonetku. I srdžba je njegova planula te je užasao

u dom oca svojega.

20 A Samsonova žena bila je *predana* njegovom drugu s kojim je prijateljvao.

POGLAVLJE 15

Samson pobjeđuje Filistejce

1 I dogodilo se nakon nekog vremena, u vrijeme žetve pšenice, da je Samson posjetio svoju ženu *donijevši* jarića. I rekao je: "Ušao bih k svojoj ženi u odaju." Ali mu njezin otac nije dopustio ući.

2 I njezin otac je rekao: "Zaista sam mislio da si je sasvim zamrzio, stoga sam je dao tvome drugu. Nije li njezina mlađa sestra ljepša od nje? Uzmi nju, molim te, umjesto one!"

3 Nato mu je Samson glede njih rekao: "Sada neću biti veći krivac od Filistejaca premda ću im ja učiniti neugodnost."

4 I Samson je otišao i ulovio tri stotine lisica i uzeo luči pa je okrenuo rep prema repu i stavio po jednu luč u sredinu između dva repa.

5 I kad je zapalio luči, pustio je *lisice* da odu u filistejsko nepokošeno žito i popalio im je i snopove i nepokošeno žito i vinograde i maslinike.

6 Tada su Filistejci rekli: "Tko je to učinio?" I odgovorili su: "Samson, zet Timnjaninov, zato što mu je on oduzeo ženu njegovu i dao je njegovom drugu." Nato su Filistejci uzašli i ognjem spalili nju i oca njezina.

7 Zatim im je Samson rekao: "Premda ste to učinili, itekako ću vam se osvetiti, pa nakon toga prestati."

8 I sve ih je potukao po kukovima i bedrima žestokim pokoljem. Zatim je sišao te se nastanio na vrhu stijene Etam.

9 Tada su Filistejci uzašli i uta-

borili se u Judi i raširili se sve po Lehiu.

10 Nato su ljudi iz Jude rekli: "Zašto ste se podigli protiv nas?" A oni su odgovorili: "Podigli smo se da svežemo Samsona, da mu učinimo kako je on učinio nama."

11 Tada je tri tisuće ljudi iz Jude otišlo do vrha stijene Etam te su rekli Samsonu: "Zar ti ne znaš da *su* Filistejci gospodari nad nama? Što je to što si nam učinio?" A on im je rekao: "Kako su oni učinili meni, tako sam i ja učinio njima!"

12 Nato su mu rekli: "Sišli smo da te svežemo kako bismo te predali u ruke Filistejaca." A Samson im je rekao: "Zakunite mi se, da vi sami nećete navaliti na mene."

13 A oni su mu prozborili govoreći: "Nećemo, samo ćemo te čvrsto svezati i predati te u njihove ruke, ali te zasigurno nećemo ubiti." Zatim su ga svezali sa dva nova užeta i odveli sa stijene.

14 A kad su ga doveli u Lehi, Filistejci su klicali protiv njega. Tada se Duh GOSPODNI silno spustio na njega pa su uzeća što *su bila* na njegovim rukama postala kao lan koji je bio spaljen ognjem te su sveze njegove spale s ruku njegovih.

15 Uto je on našao sirovu magareću čeljust te ispružio ruku svoju pa je uzeo i njome pobio tisuću ljudi.

16 Tada je Samson rekao: "Magarećom čeljusti, gomilu po gomilu, magarećom čeljusti tisuću ljudi sam pobio."

17 I dogodilo se, kad je završio besjedu, da je bacio čeljust iz ruke svoje, a ono mjesto nazvao je Ramatlehi.

18 Zatim je jako ožednio i prizvao GOSPODA te rekao: "Ti si dao ovo veliko izbavljenje u ruke slugе svoga pa zar ću sada umrijeti od žeđi i pasti u ruke

neobrezanima?"

19 No Bog je rasjekao udubinu koja *je bila* u čeljusti i ondje je iz nje potekla voda. I kad se on napio njegov se duh povratio i on je oživio. Zato je tom *mjestu* nadjenao ime Enhakore; to *je* u Lehi do dana današnjega.

20 I sudio je Izraelu u dane Filistejaca dvadeset godina.

POGLAVLJE 16

Samson i Delila

1 Tada je Samson otišao u Gazu i ondje je ugledao neku bludnicu pa je ušao k njoj.

2 A Gažanima *je bilo dojavljeno* govoreći: "Samson je došao ovamo!" Nato su *ga* oni opkolili i vrebali ga svu noć na gradskim vratima. I cijelu noć su bili mirni govoreći: "Ujutro, kada se razdani, *onda* ćemo ga ubiti."

3 A Samson je ležao do ponoći pa u ponoć ustao te uzeo gradska vrata i oba dovratnika te je otišao s njima, zapornicom i svime *ostalim*. Zatim *ih* je stavio na svoja ramena i odnio na vrh gore koja *je* ispred Hebrona.

4 I dogodilo se, nakon toga, da je on zavolio neku ženu iz doline Soreka čije *je* ime *bilo* Delila.

5 Zatim su filistejski velikaši uzašli k njoj te joj rekli: "Zavedi ga i vidi u čemu *leži* njegova velika snaga te čime ga možemo savladati, da ga možemo svezati i mučiti. A mi ćemo ti dati svaki po tisuću i sto srebrnjaka."

6 Zatim je Delila rekla Samsona: "Kaži mi, molim te, u čemu *leži* tvoja velika snaga i čime bi te se moglo svezati i mučiti."

7 Nato joj je Samson rekao: "Da me svežu sa sedam svježih tetiva koje nikada nisu bile osušene, tada bih oslabio i postao kao svaki drugi čovjek."

8 Tada su joj filistejski velikaši donijeli sedam svježih tetiva koje nikada nisu bile osušene te ga je ona njima svezala.

9 A neki ljudi su vrebali boraveći kod nje u odaji. Tada mu je ona rekla: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" A on je pokidao tetive kao što se pokida vlakno lana kad se dotakne ognja. Tako se nije doznalo za njegovu snagu.

10 Zatim je Delila rekla Samsonu: "Gle, narugao si mi se i rekao mi laži. A sada, molim te, kaži mi čime bi te se moglo svezati."

11 Nato joj je on rekao: "Da me čvrsto svežu novim užetima koja još nisu bila korištena, tada bih oslabio i postao kao svaki drugi čovjek."

12 Stoga je Delila uzela nova užeta te ga svezala njima i rekla mu: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" A zasjeda *je bila* namještena u odaji. No on ih je pokidao s ruku svojih kao konac.

13 Tada je Delila rekla Samsonu: "Sve dosada si mi se rugao i govorio mi laži. Kaži mi čime bi te se moglo svezati." A on joj je rekao: "Ako sedam pramenova s moje glave utkaš u tkaninu."

14 I ona je *to* učvrstila klinom te mu rekla: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" Nato se je trgnuo iz svoga sna i otišao s klinom iz vrata i tkaninom.

15 Tada mu je rekla: "Kako možeš reći 'Volim te' kad tvoje srce nije uz mene? Narugao si mi se ova tri puta i nisi mi rekao gdje *leži* tvoja velika snaga."

16 I dogodilo se, da ga je svakodnevno pritiskala svojim riječima te navaljivala tako da mu se duša izmučila do smrti.

17 Nato joj je ispričao sve što mu *je bilo* na srcu i rekao joj: "Nikada britva nije prošla po mojoj glavi

jer ja sam Nazirej Božji od utrobe majke svoje. Kad bi me obrijali, tada bi moja snaga otišla od mene i oslabio bih i postao kao svaki drugi čovjek."

18 A kad je Delila vidjela da joj je rekao sve što mu *je bilo* na srcu, ona je poslala da se pozovu filistejski velikaši govoreći *im*: "Dođite još jednom jer mi je pokazao cijelo srce svoje." Nato su filistejski velikaši došli k njoj i donijeli novac u rukama svojim.

19 Zatim ga je ona uspavala na svojim koljenima i pozvala nekog čovjeka te mu omogućila da obrije sedam pramenova s njegove glave. I počela ga je mučiti, a snaga njegova je otišla od njega.

20 Tada je rekla: "Samsone, *evo* Filistejaca na tebe!" A on se trgnuo iz sna svoga i rekao: "Izvući ću se kao i svaki put prije i otresti se." Ali nije znao da je GOSPOD odstupio od njega.

21 Onda su ga Filistejci uhvatili i iskopali mu oči te ga odveli u Gazu. Zatim su ga okovali mjedenim okovima te je on okretao mlin u tamnici.

22 Ali kosa na glavi počela je ponovo rasti nakon što je bio obrijan.

Samsonova smrt

23 I sakupili su se velikaši filistejski da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu i da se provesele. Jer su rekli: "Bog naš predao nam je u ruke Samsona, našeg neprijatelja."

24 A kad ga je narod vidio, *počeli* su slaviti svoga boga. Jer su govorili: "Bog naš predao nam je u ruke našeg neprijatelja i zatornika naše zemlje, koji je pogubio mnoge od nas."

25 I dogodilo se, kada im se srce razveselilo da su rekli: "Pozovite Samsona da nas zabavlja!" I po-

zvali su Samsona iz tamnice te ih je on zabavljao; a postavili su ga između stupova.

26 Tada je Samson rekao dječaku koji ga je držao za ruku: "Dopusti mi da mogu opipati stupove na kojima stoji kuća da se mogu nasloniti na njih."

27 A kuća je bila puna muškaraca i žena. *Bili su* tu i svi filistejski velikaši, a na krovu *je bilo* oko tri tisuće muškaraca i žena koji su gledali dok *ih* je Samson zabavljao.

28 Tada je Samson prizvao GOSPODA i rekao: "Gospodine, BOŽE, spomeni me se, molim te, i osnaži me, molim te, još samo jednom da se Filistejcima odjednom, Bože, osvetim za oba oka svoja."

29 I Samson je dohvatio dva srednja stupa na kojima je kuća stajala i na kojima je bila poduprta, desnicom svojom u jedan, a ljevicom svojom u drugi.

30 Onda je Samson rekao: "Neka poginem s Filistejcima!" Zatim se napregnuo iz *sve* svoje snage te se kuća srušila na velikaše i na sav narod koji *je bio* ondje. Tako je bilo više mrtvih koje je pobio kad je umirao nego onih koje je pobio za svoga života.

31 Zatim su sišla njegova braća i sav dom oca njegova pa su *ga* uzeli i odnijeli i pokopali ga između Zore i Eštaola, u grobnicu Manoha, oca njegova. I on je sudio Izraelu dvadeset godina.

POGLAVLJE 17

Mika i Levit

1 A bio je jedan čovjek iz Efrajmove gore čije je ime *bilo* Mika.

2 I on je rekao majci svojoj: "Tisuću i sto *šekela* srebra što su ti bili oduzeti i koje si ti proklela, i rekla to i na moje uši, gle, to je srebro kod mene, ja sam ga uzeo." Nato mu je majka rekla: "Blagoslovio te

GOSPOD, sine moj!"

3 I kad je vratio tisuću i sto *šekela* srebra majci svojoj, majka je njegova rekla: "To sam srebro potpuno posvetila GOSPODU iz svoje ruke za sina svoga da se izradi jedan izrezbareni lik i jedan lijevani kip. Stoga ga sada vraćam tebi."

4 No on je vratio novac svojoj majci; i majka njegova je uzela dvije stotine *šekela* srebra i dala ih lijevaču. On je izradio od njih jedan izrezbareni lik i jedan lijevani kip. I oni su bili u Mikinoj kući.

5 A taj čovjek Mika imao je neku kuću za bogove te je načinio efod i kućne kumire te posvetio jednoga od svojih sinova koji je postao njegov svećenik.

6 U one dane nije bilo kralja u Izraelu pa je svatko radio *ono što je bilo* ispravno u njegovim vlastitim očima.

7 I bio je neki mladić iz Betlehemiude od porodice Judine; on je bio Levit, a boravio je ondje.

8 I taj je čovjek otišao iz tog grada iz Betlehemiude da boravi negdje gdje može naći *takvo mjesto*. I putujući tako, došao je do gore Efrajim do Mikine kuće.

9 I Mika ga je upitao: "Odakle dolaziš?" A on mu je odgovorio: "Ja sam Levit iz Betlehemiude i ja sam pošao boraviti negdje gdje mogu naći *takvo mjesto*."

10 Nato mu je Mika rekao: "Ostani kod mene i budi mi ocem i svećenikom, a ja ću ti davati deset *šekela* srebra na godinu te odjeću za odjenuti i namirnice za tebe." Tako je Levit ušao unutra.

11 I Levit je bio zadovoljan što živi kod tog čovjeka, i mladić mu je bio kao jedan od njegovih sinova.

12 Zatim je Mika posvetio Levita; i mladić je postao njegov svećenik i bio je u Mikinoj kući.

13 Tada je Mika rekao: "Sad

znam da će mi GOSPOD činiti dobro pošto imam Levita za *svoga* svećenika."

POGLAVLJE 18

Danovci uzimaju idole

1 U one dane nije bilo kralja u Izraelu. I u one dane pleme Danovaca tražilo je baštinu da bi tamo živjeli, jer do toga dana nije im dopala baština među plemenima Izraelovim.

2 Tada su sinovi Danovi poslali petoricu ljudi od svojih porodica, ljude junake iz svojih krajeva, iz Zore i iz Eštaola, da uhode zemlju i istraže je. I rekli su im: "Idite, istražite zemlju." A kad su došli na goru Efrajim, do Mikine kuće, ondje su prenoćili.

3 Kako su oni *bili* blizu Mikine kuće, oni su prepoznali glas onog mladića Levita. Zatim su svratili onamo i rekli mu: "Tko te doveo ovamo? Što radiš na ovom *mjestu*? I što ćeš ti ovdje?"

4 A on im je rekao: "Tako i tako Mika čini sa mnom te me unajmio i ja sam njegov svećenik."

5 Nato su mu oni rekli: "Traži savjet od Boga, molimo te, da znamo hoće li naš put kojim idemo biti uspješan."

6 A svećenik im je rekao: "Idite u miru, pred GOSPODOM je put vaš kojim idete."

7 Tada su otišla ona petorica ljudi te došla u Lajiš. I vidjeli su da narod koji je *bio* ondje, živi bezbrižno, po običaju Sidonaca, mirno i sigurno. I nije bilo upravitelja u zemlji koji bi ih posramio u bilo čemu, a *bili su* daleko od Sidonaca i nisu imali nikakvog posla ni s kojim čovjekom.

8 Zatim su se vratili svojoj braći u Zori i Eštaolu pa su ih braća upitala: "Što vi *kažete*?"

9 A oni su odgovorili: "Ustajte

da navalimo na njih! Jer smo vidjeli zemlju, i gle, jako je dobra. Zar *ste* vi još mirni? Ne budite lijeni krenuti i ući da zaposjednete tu zemlju.

10 Kada krenete, doći ćete k narodu koji je siguran, i u zemlju prostranu, jer vam je Bog predaje u ruke; mjesto koje ne oskudijeva ni u čemu što je na zemlji!"

11 Tako je odande krenulo šest stotina ljudi iz porodice Danovaca, iz Zore i iz Eštaola, opremljenih oružjem za rat.

12 I uzašli su i utaborili se u Kirjatjearimu u Judi. Stoga su to mjesto nazvali Mahanedan do dana današnjega. *Ono je, gle, iza Kirjatjearima.*

13 Zatim su odande prešli na goru Efrajim te došli do Mikine kuće.

14 Tada su ona petorica ljudi koji su išli uhoditi zemlju Lajišku ta rekli svojoj braći: "Znate li da u ovim kućama imaju efod i kućne kumire i izrezbareni lik i lijevani kip? Stoga sada promotrite što morate učiniti."

15 I skrenuli su onamo te došli u kuću onog mladića Levita, *baš* u Mikinu kuću, i pozdravili ga.

16 A šest stotina ljudi opremljenih oružjem za rat, koji *su bili* od sinova Danovih, stajalo je na ulazu u gradska vrata.

17 Zatim su ona petorica koja su išla uhoditi zemlju uzašla *te* su ušli onamo i uzeli izrezbareni lik i efod i kućne kumire i lijevani kip, a svećenik je stajao na ulazu u gradska vrata zajedno sa šest stotina ljudi koji *su bili* opremljeni oružjem za rat.

18 I ovi su ušli u Mikinu kuću te uzeli izrezbareni lik, efod i kućne kumire i lijevani kip. Tada im je svećenik rekao: "Što vi *to* radite?"

19 A oni su mu rekli: "Šuti, stavi

ruku na usta svoja i pođi s nama te budi naš otac i svećenik. Zar ti je bolje biti svećenikom u kući jednog čovjeka nego da budeš svećenik jednom plemenu i porodici u Izraelu?"

20 Nato se svećenikovo srce razveselilo te je on uzeo efod i kućne kumire i izrezbareni lik pa je ušao među narod.

21 Tako su se oni okrenuli i otišli, a malene i stoku i ono što su prevozili stavili su pred sebe.

22 A kad su bili dosta daleko od Mikine kuće, sakupili su se ljudi koji *su bili* u kućama blizu Mikine kuće te su dostigli sinove Danove.

23 Tada su *počeli* vikati za sinovima Danovim te su oni okrenuli lica svoja i rekli Miki: "Što ti je da si došao s tolikom četom?"

24 Nato je on rekao: "Uzeli ste moje bogove koje sam ja načinio i svećenika te ste otišli. I što ja još imam? I kako to *da* mi još kažete: 'Što ti je?' "

25 A sinovi Danovi su mu rekli: "Nemoj da ti se glas čuje među nama, da srditi drugovi ne navale na tebe pa bi izgubio svoj život i živote svojih ukućana!"

26 I sinovi Danovi otišli su svojim putem. A kad je Mika vidio da su oni prejaki za njega, okrenuo se i vratio svojoj kući.

27 A oni su uzeli ono što je Mika načinio i svećenika kojega je imao, te su došli u Lajiš, k narodu koji je *bio* miran i siguran. I potukli su ih oštricom mača, a grad su ognjem spalili.

28 I nikoga nije bilo da ih izbavi, zato što se to *zbilo* daleko od Sidona i oni nisu imali nikakvog posla ni s kojim čovjekom. I to se *zbilo* u dolini koja *leži* pored Betrehoba. Zatim su sagradili grad i nastanili se u njemu.

29 I nadjenuli su ime tom gradu

Dan, po imenu Dana, oca svojega, koji se rodio Izraelu. A ime tom gradu najprije *je bilo* Lajš.

30 Tada su sinovi Danovi postavili izrezbareni lik. A Jonatan, sin Geršoma, sina Manašeova, on i njegovi sinovi bili su svećenici Danova plemena sve do dana sužanjstva iz zemlje.

31 I postavili su sebi Mikin izrezbareni lik, što ga je on načinio, *te je bio ondje* sve vrijeme dok je Dom Božji bio u Silu.

POGLAVLJE 19 Levit i njegova inoča

1 I dogodilo se, u one dane dok još nije bilo kralja u Izraelu, da je bio neki Levit koji je boravio na boku gore Efrajim. Uzeo je on sebi za inoču iz Betlehemjude.

2 A njegova *je inoča počela* bludničiti protiv njega te je otišla od njega u dom oca svoga u Betlehemjudu. I bila je ondje puna četiri mjeseca.

3 Tada je muž njezin ustao i otišao za njom da joj prijateljski progovori i dovede je natrag; imao je sa sobom slugu svojega i par magaraca. I ona ga je uvela u kuću oca svojega. A kad ga je ugledao djevojčin otac, radovao se što ga je susreo.

4 I njegov tast, djevojčin otac, zadržao ga je te je ostao kod njega tri dana; tako su ondje jeli i pili i noćivali.

5 I dogodilo se, četvrtoga dana, kad su ujutro uranili, da je on ustao da ode. Nato je djevojčin otac rekao zetu svojemu: "Utješi srce svoje zalogaem kruha, pa nakon toga idi svojim putem."

6 Zatim su obojica sjeli te su zajedno jeli i pili, jer je djevojčin otac bio rekao čovjeku: "Budi zadovoljan, molim te, i ostani cijelu noć i pusti da se srce tvoje proveseli!"

7 A kad je čovjek ustao da bi krenuo, njegov tast počeo je navaљivati na njega; stoga je ondje još jednom prenoćio.

8 I petoga dana ustao je rano ujutro da bi krenuo. No nato *mu je* djevojčin otac rekao: "Utješi srce svoje, molim te!" Tako su ostali sve do poslijepodneva; i obojica su zajedno jeli.

9 A kad je čovjek ustao da bi krenuo, on i inoča njegova i sluga njegov, *a njegov tast, djevojčin otac mu je* rekao: "Gle, sada se *već* dan nagnuo k večeri. Molim te ostani cijelu noć. Gle dan ide kraju, prenoći ovdje da se srce tvoje proveseli pa sutra uranite na svoj put da možete stići doma."

10 Ali čovjek nije htio ostati tu noć nego je ustao i krenuo te je došao nasuprot Jebusa, *to jest* Jeruzalema. A s njim su bila dva osamarena magarca, i inoča njegova *bila je* s njim.

11 A kad *su bili* blizu Jebusa, dan je već bio jako poodmakao, pa je sluga rekao svom gospodaru: "Hajde, molim te, dopusti da svratimo u taj grad Jebusejaca i prenoćimo u njemu."

12 Ali mu je njegov gospodar rekao: "Nećemo svraćati ondje u grad tuđinaca koji nisu od sinova Izraelovih; prijeći ćemo do Gibe."e.

13 Zatim je rekao svome slugi: "Hajde da se primaknemo jednom od tih mjesta da prenoćimo u Gibe ili u Rami."

14 I prošli su dalje i otišli svojim putem. I sunce je nad njima zašlo kad *su stigli* do Gibe, koja *pripada* Benjaminu.

15 Tada su svratili onamo kako bi ušli i prenoćili u Gibe. A kad je on ušao, sjeo je na gradsku ulicu, jer nije bilo nikoga da ih primi u svoju kuću da prenoće.

16 I gle, neki starac dolazio je

uvečer sa svoga posla u polju. A i on je bio iz gore Efrajim; i boravio je u Gibej, no ljudi iz tog mjesta *bili su* Benjaminovci.

17 I kad je podigao svoje oči, ugledao je čovjeka putnika na gradskoj ulici; nato je taj starac rekao: "Kamo ideš i odakle dolaziš?"

18 A on mu je rekao: "Mi prelazimo iz Betlehemjude prema kraju gore Efrajim. Ja *sam* odande. Išao sam u Betlehemjudu, no *sada* ja idem u dom GOSPODNJI, ali nema nikoga da me primi u kuću.

19 A imam i slame i krme za naše magarce, a i kruha i vina za sebe, i za tvoju sluškinju i za mladića *koji* je sa slugama tvojim. Neće nedostajati ničega."

20 Nato je starac rekao: "Mir s tobom! Bilo kako *neka* sve tvoje potrebe padnu na mene, samo ne-moj noćiti na ulici."

21 Tako ga je uveo u svoju kuću te dao krmu magarcima. Zatim su oprali noge svoje pa su jeli i pili.

22 A kad su oni razveselili srca svoja, gle, ljudi iz tog grada, stanoviti sinovi Belijalovi, opkolili su kuću te su lupali po vratima i rekli onom starcu, gospodaru kuće govoreći: "Izvedi toga čovjeka koji je ušao u tvoju kuću da ga poznamo."

23 Tada je čovjek, gospodar kuće, izašao k njima i rekao im: "Ne, braćo moja, *ne*, molim vas, ne činite *takvoga* zla, pošto je taj čovjek ušao u moju kuću, ne činite takvu ludost.

24 Evo, *ovdje* je moja kći djevojka i njegova inoča, njih ću vam sada izvesti, pa ih ponizite i činite s njima što se vama čini dobro, ali ovom čovjeku ne činite takvu gadost."

25 No ljudi ga nisu htjeli poslušati. Tako je onaj čovjek uzeo svoju inoću te je izveo pred njih. Oni

su je poznali i zlostavljali je svu tu noć sve do jutra, a kad je dan počeo svitati, pustili su je.

26 Nato je žena došla u osvit dana i srušila se na vratima kuće onog čovjeka gdje je *bio* njen gospodar; sve dok se nije razdanilo.

27 A njen gospodar je ujutro ustao i otvorio vrata kuće te izašao da krene svojim putem, i gle, žena njegova inoča koja se srušila *na* vratima kuće, a ruke *su* joj *bile* na pragu.

28 I rekao joj je: "Ustani, idemo!" Ali nije bilo odgovora. Tada ju je čovjek stavio na magarca, pa je čovjek ustao i krenuo u svoje mjesto.

29 A kad je došao kući svojoj, uzeo je nož te zgrabio svoju inoću pa je rasjekao, *zajedno* s kostima, na dvanaest dijelova te ju je poslao u sve krajeve Izraela.

30 I bilo je tako, da su svi koji su to vidjeli rekli: "Ovakvo što nije se dogodilo niti se vidjelo od dana kada su sinovi Izraelovi izašli iz zemlje egipatske do dana današnjega. Promislite o tome, posavjetujte se i izrecite *mišljenje*."

POGLAVLJE 20 Rat između Izraela i Benjaminova plemena

1 Tada su izašli svi sinovi Izraelovi i sakupila se sva zajednica kao jedan čovjek, od Dana sve do Beeršebe i zemlje gileadske, pred GOSPODOM u Mispu.

2 I poglavari svega naroda, *baš* svih plemena Izraelovih, došli su se prikazati na skupštini naroda Božjeg, četiri stotine tisuća pješaka vičnih maču.

3 (A sinovi Benjaminovi su čuli da su sinovi Izraelovi uzašli u Mispu). Tada su sinovi Izraelovi rekli: "Kažite *nam* kako se dogodila ta opakost!"

4 Nato je Levit, muž žene koja

je bila ubijena, odgovorio i rekao: "Došao sam u Gibeu koja *prpada* Benjaminu, ja i moja inoča da prenoćimo.

5 A ljudi iz Gibee ustali su na mene i noću su opkolili kuću u kojoj sam bio; mene su mislili ubiti, a moju su inoču silovali tako da je umrla.

6 Tada sam uzeo svoju inoču te je rasjekao na komade i poslao je u sve krajeve baštine Izraelove, jer su počinili razvratnost i ludost u Izraelu.

7 Evo, vi *ste* svi sinovi Izraelovi, dajte ovdje svoj savjet i mišljenje."

8 Nato je sav narod ustao kao jedan čovjek govoreći: "Neka nitko ne ide u svoj šator i neka se nitko ne vraća svome domu!

9 Nego sada ovo *neka bude* ono što ćemo učiniti Gibei: *uzaći ćemo* ždrijebom protiv nje.

10 I uzet ćemo iz svih plemena Izraelovih po deset ljudi od stotine i po stotinu od tisuće i po tisuću od deset tisuća da nabave namirnice za narod; da mogu postupiti, kada dođu do Gibee Benjaminove, sukladno svoj toj ludosti koju su počinili u Izraelu."

11 Tako su se svi ljudi iz Izraela sakupili protiv onoga grada, udruženi kao jedan čovjek.

12 Tada su plemena Izraelova poslala ljude po svemu plemenu Benjaminovu govoreći: "Kakva je to opaćina što se dogodila među vama?

13 Stoga *nam* sada predajte te ljude, sinove Belijalove što *su* u Gibei, da ih pogubimo i uklonimo zlo iz Izraela!" Ali sinovi Benjaminovi nisu htjeli poslušati glas braće svoje, sinova Izraelovih.

14 I sakupili su se sinovi Benjaminovi iz *svojih* gradova u Gibei da izađu u bitku protiv sinova Izraelovih.

15 I sinova Benjaminovih *koji su* došli iz gradova pobrojilo se tada dvadeset i šest tisuća ljudi vičnih maču, osim stanovnika Gibee kojih je bilo pobrojano sedam stotina izabраниh ljudi.

16 Između svega toga naroda *bilo je tu* sedam stotina izabраниh ljudi, koji su bili ljevaci; svaki *od njih* gađao je kamenom navlas *točno*, i nije promašivao.

17 A ljudi iz Izraela, osim Benjaminina, bilo je pobrojano četiri stotine tisuća ljudi vičnih maču; svi *su* ti bili ratnici.

18 Tada su sinovi Izraelovi ustali i uzašli u Dom Božji te zatražili savjet od Boga i rekli: "Tko će od nas prvi krenuti u bitku protiv sinova Benjaminovih?" A GOSPOD je rekao: "Juda *neka pođe* prvi."

19 I ujutro su sinovi Izraelovi ustali i utaborili se nasuprot Gibee.

20 I ljudi iz Izraela krenuli su u bitku protiv Benjaminina; i ljudi iz Izraela postrojili su se da se bore protiv njih pred Gibeom.

21 Tada su sinovi Benjaminovi izašli iz Gibee i toga dana Izraelcima porušili na tlo dvadeset i dvije tisuće ljudi.

22 A narod, ljudi iz Izraela, su se ohrabрили te su se opet postrojili u bojne redove na onome mjestu gdje su se postrojili prvoga dana.

23 (Tada su sinovi Izraelovi uzašli i plakali pred GOSPODOM sve do večeri te zatražili savjet od GOSPODA govoreći: "Trebamo li opet uzaći u bitku protiv sinova svoga brata Benjaminina?" A GOSPOD je rekao: "Uzadite protiv njega!")

24 I drugog dana sinovi Izraelovi primakli su se protiv sinova Benjaminovih.

25 Ali i toga drugog dana Benjamin je izašao iz Gibee protiv njih i porušio na tlo sinovima Izraelovi-

ma još osamnaest tisuća ljudi, sve onih vičnih maču.

26 Tada su uzašli svi sinovi Izraelovi i sav narod i došli u Dom Božji te zaplakali. I sjedili su ondje pred GOSPODOM i taj dan postili su do večeri te prinosili žrtve paljenice i žrtve pomirnice pred GOSPODOM.

27 I sinovi Izraelovi su zatražili *savjet* od GOSPODA (jer je Kovčeg saveza Božjega bio ondje u one dane

28 a Pinhas, sin Eleazara, sina Aronova, stajao je pred njim u one dane), govoreći: "Hoću li opet izaći u bitku protiv sinova svoga brata Benjamin ili da odustanem?" A GOSPOD je rekao: "Uzađite, jer ću ih sutra predati u ruke vaše."

29 Tada je Izrael postavio zasjede oko Gibe.

30 I trećega dana uzašli su sinovi Izraelovi protiv sinova Benjaminovih i postrojili su se nasuprot Gibe, kao i prije.

31 I sinovi Benjaminovi izašli su protiv naroda, no bili su odvučeni od grada te su počeli udarati narod i ubijati, kao i prije, po glavnim putevima, od kojih jedan ide u Dom Božji, a drugi u Gibe po polju; *ubili su* oko trideset ljudi iz Izraela.

32 Zato su sinovi Benjaminovi rekli: "Oni su potučeni pred nama kao i prvi put." A sinovi Izraelovi su rekli: "Bježimo da ih odvučemo od grada na glavne puteve!"

33 Tada su svi ljudi iz Izraela ustali sa svojega položaja te se postrojili kod Baaltamara, i zasjeda Izraelova izašla je sa svojega položaja, *baš* iz Gibejskih poljana.

34 I došlo je deset tisuća izabranih ljudi iz svega Izraela nasuprot Gibe te je bitka bila žestoka. No oni nisu znali da je *zlo bilo* blizu njih.

35 Tako je GOSPOD potukao Benjamin pred Izraelom; i sinovi Izraelovi onoga su dana pobili Benjaminu dvadeset i pet tisuća i sto ljudi, sve onih vičnih maču.

36 Tada su sinovi Benjaminovi vidjeli da su potučeni. Jer su ljudi Izraelci prepustili položaje Benjaminima zato što su se pouzdali u zasjedu koju su postavili pored Gibe.

37 A oni koji su bili u zasjedi su požurili i navalili na Gibe. Zatim su se oni koji su bili u zasjedi razvukli te potukli sav grad oštrom mačem.

38 A između ljudi iz Izraela i onih koji su bili u zasjedi bio je dogovoren znak: da oni zapale veliki plamen praćen dimom koji će se podići iz grada.

39 A kad su se ljudi iz Izraela *počeli* povlačiti iz bitke, Benjamin je počeo tući i ubijati ljude iz Izraela, njih oko tridesetak osoba jer su rekli: "Zaista, oni su potučeni pred nama kao u prvom boju."

40 A kada se plamen počeo dizati iz grada sa stupom dima, Benjaminovci su se osvrnuli iza sebe i gle, plamen iz grada uzdigao se do neba.

41 A kad su se ljudi iz Izraela okrenuli ponovo, ljudi Benjaminovci su bili zapanjeni jer su vidjeli da ih je snašlo zlo.

42 Stoga su okrenuli *svoja leđa* pred ljudima iz Izraela na put prema pustinji, ali ih je bitka sustigla; a oni koji su *dolazili* iz gradova bili su ubijeni među njima.

43 *Ovako* su oni opkolili Benjamin i progonili ih *te* ih lakoćom gazili do nasuprot Gibe prema sunčevom izlasku.

44 I palo je Benjaminu osamnaest tisuća ljudi, svi ti *bili su* junaci.

45 I oni su se okrenuli i pobjegli prema pustinji kod Rimonske

stijene, a oni su ih napabirčili po glavnim putevima još pet tisuća ljudi. Onda su ih strašno progonili do Gidoma i pogubili ih još dvije tisuće ljudi.

46 Tako da je toga dana od Benjaminovaca bilo palo dvadeset i pet tisuća ljudi vičnih maču, svi ti bili su junaci.

47 Ali se šest stotina ljudi okrenulo i pobjeglo u pustinju kod Rimonske stijene te su ostali na Rimonskoj stijeni četiri mjeseca.

48 Tada su se ljudi iz Izraela ponovo vratili k sinovima Benjaminovim te ih pobili oštricom mača, u svakom gradu i ljude i životinje i sve što im je došlo pod ruku; isto tako spalili su ognjem sve gradove do koji su došli.

POGLAVLJE 21

Briga za pleme Izraelovo

1 A ljudi iz Izraela zakleli su se u Mispi govoreći: "Neće nitko od nas dati svoju kćer Benjaminu za ženu."

2 Tada je narod došao u Dom Božji i ostao ondje pred Bogom do večeri te su podigli glas svoj i gor-ko plakali.

3 I govorili su: "GOSPODE, Bože Izraelov, zašto se to dogodilo u Izraelu da je danas trebalo nestati jedno pleme iz Izraela?"

4 I dogodilo se sutradan da je narod uranio i sagradio ondje žrtvenik te su prinijeli žrtve paljenice i žrtve pomirnice.

5 Tada su sinovi Izraelovi rekli: "*Ima li* netko među svim plemenima Izraelovim da nije uzašao sa zajednicom k GOSPODU?" Jer su se zakleli silnom zakletvom u svezi onoga tko ne uzađe u Mispu k GOSPODU, govoreći: "Neka se taj zasigurno pogubi!"

6 A sinovi Izraelovi su se pokajali zbog Benjamina, brata svojega te su rekli: "Danas je zatrto jedno

pleme iz Izraela.

7 Kako ćemo dati žene onima koji su preostali pošto smo se zakleli GOSPODOM da im nećemo dati svojih kćeri za žene?"

8 Nato su rekli: "*Ima li* netko od plemena Izraelovih da nije uzašao k GOSPODU u Mispu?" I gle, nitko nije došao u tabor iz Jabešgileada na skupštinu.

9 Jer kad se narod pobrojio, gle, ondje nije bilo nikoga od stanovnika Jabešgileada.

10 Tada je zajednica poslala onamo dvanaest tisuća najhrabrijih ljudi i zapovjedila im govoreći: "Idite i pobijte oštricom mača stanovnike Jabešgileada, zajedno sa ženama i djecom.

11 A ovo je ono što ćete učiniti: u potpunosti ćete zatrti svakog muškarca i svaku ženu koju je muškarac polegnuo."

12 I našli su među stanovnicima Jabešgileada četiri stotine mladih djevoja, koje nisu upoznale muškarca liježući s kojim muškim, te su ih doveli u tabor u Silu, koji je u zemlji kanaanskoj.

13 Tada je sva zajednica poslala neke da govore sinovima Benjaminovima koji su bili na Rimonskoj stijeni i objavili su im mir.

14 I Benjamin se vratio u to vrijeme te su im davali za žene one koje su ostavili žive između žena iz Jabešgileada, ali to im nije dostajalo.

15 A narod se pokajao zbog Benjamina zato što je GOSPOD načinio razdor među plemenima Izraelovim.

16 Tada su starješine zajednice rekle: "Kako ćemo se pobrinuti za žene onima što su ostali pošto su istrijebljene žene iz Benjamina?"

17 I rekli su: "Baština neka bude za one koji su preostali iz Benjamina da se ne istrijebi jedno pleme iz

Izraela!

18 Ali ne možemo im davati svoje kćeri za žene." Jer su se sinovi Izraelovi bili zakleli govoreći: "Proklet *bio* onaj koji daje ženu Benjaminu!"

19 Tada su rekli: "Evo, svake je godine svetkovina GOSPODNJA u Šilu, *u mjestu* koje je sjeverno od Betela, istočno od glavnog puta koji od Betela uzlazi u Šekem i južno od Lebone."

20 Stoga su zapovjedili sinovima Benjaminovim govoreći: "Idite i postavite zasjede po vinogradima.

21 I pazite, pa gle, kada kćeri iz Šila izađu plesati plesove, tada vi izađite iz vinograda pa uhvatite svaki sebi ženu svoju između kćeri šilskih te otidite u zemlju Benjaminovu.

22 I zbit će se, kad njihovi oče-
vi ili njihova braća dođu k nama

da se prituže, da ćemo im mi reći: 'Budite im radi nas milostivi zato što mi nismo u ratu svakom muškarcu sačuvali ženu njegovu; jer im je vi niste dali u ono vrijeme, *tako da* trebate biti krivi.' "

23 I sinovi Benjaminovi su učinili tako i uzeli *sebi* žene prema svom broju između onih koje su plesale, koje su uhvatili. Zatim su otišli i vratili se na svoju baštinu te su obnovili gradove i nastanili se u njima.

24 I u ono su se vrijeme sinovi Izraelovi razili odande, svaki u svoje pleme i u svoju porodicu. I odande je svaki otišao na svoju baštinu.

25 U one dane nije bilo kralja u Izraelu i svatko je činio *onako kako je bilo* ispravno u njegovim vlastitim očima.

KNJIGA O RUTI

POGLAVLJE 1 Noemi i Ruta

1 I dogodilo se, u dane kada su vladali suci da je nastala glad u zemlji te je jedan čovjek iz Betlehemiude otišao da boravi u zemlji Moapskoj, on i žena njegova i dva sina njegova.

2 A ime tom čovjeku *bilo je* Elimelek, a ime žene njegove Noemi, i imena njegova dva sina: Mahlon i Kilion. *Bili su* Efraćani iz Betlehemiude. I stigli su u zemlju Moapsku i ostali ondje.

3 Tada je Elimelek, Noemin muž, umro te je ona ostala sama sa svoja dva sina.

4 A oni su si za žene uzeli Moapke; jednoj *je bilo* ime Orpa, a ime drugoj Ruta. I tu su živjeli oko deset godina.

5 Zatim su umrli i njih dvojica, Mahlon i Kilion, te je žena ostala bez svoja dva sina i bez svojega muža.

6 Tada se ona podigla sa svojim snahama da bi se vratila iz zemlje Moapske jer je čula u zemlji Moapskoj kako je GOSPOD pohodio narod svoj dajući mu kruha.

7 Stoga je otišla iz mjesta gdje je bila, a s njome i njezine dvije snahе. I krenule su na put da se vrate u zemlju Judinu.

8 Tada je Noemi rekla svojim dvjema snahama: "Idite, vratite se svaka domu majke svoje! Neka GOSPOD postupa ljubazno s vama, kao što ste vi postupale s pokojnicima i sa mnom.

9 Neka vam GOSPOD dopusti da nađete spokoj, svaka u domu svoga muža!" Tada ih je poljubila, a one su podigle glas svoj i zaplakale.

10 Nato su joj rekle: "Zasigurno ćemo se mi vratiti s tobom k tvo-me narodu."

11 Zatim je Noemi rekla: "Vratite se natrag, kćeri moje, zašto biste išle sa mnom? Imam li još sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi?

12 Vratite se natrag, kćeri moje, idite! Jer sam ja prestara da bih imala muža. Ako bih rekla: 'Imam nadu', *ako* bih i muža imala noćas pa bih i sinove rodila,

13 zar biste čekale na njih sve dok ne odrastu? Zar biste zbog njih ostale bez muževa? Ne, kćeri moje, jer bi me to radi vas žalostilo još više, jer je ruka GOSPODNJA izašla protiv mene."

14 Nato su one podigle glas svoj i ponovo zaplakale. I Orpa je poljubila svoju svekrvu, no Ruta je prionula uz nju.

15 A ona *joj* je rekla: "Gle, jetrva se tvoja vratila k narodu svome i k bogovima svojim: vrati se i ti za jetrvom svojom!"

16 Nato je Ruta rekla: "Nemoj me previše moliti da te ostavim *ili* da se odvratim da te dalje slijedim: jer kamo ti ideš, idem i ja i gdje ćeš ti noćiti, noćit ću i ja; tvoj narod *bit će* moj narod i tvoj Bog moj Bog.

17 Gdje ti umreš, umrijet ću i ja, i ondje ću biti pokopana. Neka mi GOSPOD tako učini, i još više, *ako bi bilo što* osim smrti rastavilo tebe i mene."

18 I kad je vidjela da je čvrsto naumila da ide s njom tada ju je prestala nagovarati.

19 Tako su njih dvije išle dok nisu došle u Betlehem. I dogodilo se, kad su došle u Betlehem, da se sav grad uzbudio glede njih te su govorili: "Je li ovo Noemi?"

20 A ona im je rekla: "Ne zovite me Noemi *nego* me zovite Mara; jer je Svesilni jako gorko sa mnom postupio.

21 Ja sam otišla puna, a GOSPOD me je natrag vratio praznu. Zašto me zovete Noemi pošto je GOSPOD posvjedočio protiv mene i Svesilni me potišio?"

22 Tako se Noemi vratila, a s njom i Ruta Moapka, snaha njezina; one su se vratile iz zemlje Moapske. I došle su one u Betlehem početkom žetve ječma.

POGLAVLJE 2

Ruta susreće Boaza

1 A Noemi je imala rođaka po mužu, čovjeka jako imućna, iz porodice Elimelekove, a ime mu je *bilo Boaz*.

2 Tada je Ruta Moapka rekla Noemi: "Dopusti mi da sada odem u polje i pabirčim klasje za *onim* u čijim očima nađem milost." A ona joj je rekla: "Idi, kćeri moja!"

3 I ona je otišla te došla u polje te *počela* pabirčiti za žeteocima. A slučajnost ju je dovela na dio polja koje je *pripadalo* Boazu, koji je *bio* iz roda Elimelekova.

4 I gle, došao je Boaz iz Betlehema i rekao žeteocima: "GOSPOD *bio* s vama!" A oni su mu odgovorili: "GOSPOD te blagoslovio!"

5 Nato je Boaz upitao svoga slugu koji je bio postavljen nad žeteocima: "Čija je ovo djevojka?"

6 A sluga koji je bio postavljen nad žeteocima odgovorio je i rekao: "Ovo je djevojka Moapka što se vratila s Noemi iz zemlje Moapske.

7 I ona *što* je rekla: 'Molim te, dopusti mi pabirčiti i sakupljati između snopova za žeteocima?' Tako je došla i ostala od jutra sve dosad; samo se kratko zadržala u kući."

8 Tada je Boaz rekao Rutu: "Čuješ li, kćeri moja, zar ne? Ne idi pabirčiti u drugo polje ni ne odlazi odavde nego ostani ovdje blizu uz moje djevojke.

9 *Neka* oči tvoje *budu* na polju

kojeg oni žanju pa idi za njima. Nisam li naredio mladićima da te ne diraju? A kad ožedniš, idi k posudama i pij *što* mladići zahvate."

10 Nato je ona pala na lice svoje te se poklonila do zemlje i rekla mu: "Zašto sam našla milost u očima tvojim da si me zapazio budući da *sam* ja tuđinka?"

11 A Boaz joj je odgovorio i rekao: "Potpuno sam upoznat o svemu što si učinila za svoju svekrvu nakon smrti svoga muža; i *kako* si ostavila oca svoga i majku svoju i svoju rodnu zemlju te došla k narodu kojega dosada nisi poznavala.

12 Neka ti GOSPOD uzvрати za tvoje djelo i neka ti bude podarena potpuna nagrada od GOSPODA, Boga Izraelova, pod čija si došla krila da se pouzdaš!"

13 Nato je ona rekla: "Neka nađem naklonost u tvojim očima, gospodaru moj, jer si me utješio i jer si prijateljski govorio sluškinji svojoj, premda ja i nisam kao jedna od tvojih sluškinja."

14 Tada joj je Boaz rekao: "Za vrijeme ručka dođi ovamo i jedi od ovog kruha i umoči svoj zalogaj u ocat!" I ona je sjela pokraj žetelaca, a on joj je pružio pržena *zrnja* te je jela i nasitila se pa otišla.

15 I kad je ustala pabirčiti, Boaz je zapovjedio svojim mladićima govoreći: "Dopustite joj pabirčiti i između snopova i nemojte je koriti.

16 I neka vam namjerno *ponešto* ispada iz šaka i ostavljajte *joj* da može pabirčiti i nemojte je koriti!"

17 Tako je pabirčila poljem sve do večeri, pa je ovršila ono što je napabirčila: i bilo je to otprilike jedna efa ječma.

18 I ona je *to* uzela i otišla u grad, a njena svekrva je vidjela što je napabirčila. Tada je ona izvadila i dala njoj što joj je ostalo nakon što se nasitila.

19 Zatim joj je svekrva rekla: "Gdje si pabirčila danas? Gdje si radila? Neka je blagoslovljen onaj koji te je zapazio!" Zatim je ona objasnila svojoj svekrvi kod koga je radila te je rekla: "Čovjeku kod koga sam danas radila ime je Boaz."

20 Zatim je Noemi rekla svojoj snasi: "Blagoslovljen *neka bude* od GOSPODA onaj koji ne uskraćuje samilost svoju ni živima ni mrtvima!" A Noemi joj je rekla: "Taj je čovjek bliski rođak; jedan od naših najbližih."

21 Zatim je Ruta Moapka rekla: "Još mi je rekao: 'Drži se blizu mojih mladića sve dok ne završe sa svom žetvom mojom!'"

22 Nato je Noemi rekla svojoj snasi Rutu: "Dobro je, kćeri moja, što ideš s njegovim djevojkama da na nekom drugom polju ne sretnu tebe."

23 Tako se držala blizu Boazovih djevojaka i pabirčila sve do svršetka žetve ječma i žetve pšenice. I živjela je kod svekrve svoje.

POGLAVLJE 3

Ruta i Boaz na gumnu

1 Tada joj je Noemi, svekrva njezina rekla: "Kćeri moja, ne bi li ti trebala potražiti počivalište da bi ti moglo biti dobro?"

2 A sad, nije li Boaz, s čijim si djevojkama bila, našeg roda? Evo, on će noćas vijati ječma na gumnu.

3 Stoga se operi i namaži se te na sebe odjeni haljinu svoju pa idi na gumno. Samo ne daj čovjeku da te prepozna sve dok ne bude završio jesti i piti.

4 I dogodit će se, kad bude lijegao, da ti zapamtiš mjesto gdje bude legao. Zatim odi tamo i otkrij mu noge i legni. Tada će ti on reći što ćeš činiti."

5 Nato joj je ona rekla: "Sve što si

mi rekla, učinit ću."

6 I ššla je na gumno i učinila sve kako joj je naložila svekrva njezina.

7 A kad se Boaz najeo i napio te mu se srce razveselilo, otišao je i legao na rub gomile žita. A ona je došla polako i otkrila mu noge te je legla.

8 I dogodilo se, u ponoć, da se čovjek prestrašio pa se okrenuo, i gle: žena leži do njegovih nogu.

9 Tada je upitao: "Tko si?" A ona je odgovorila: "Ja *sam* Ruta, sluškinja tvoja. Raširi stoga skut svoj nad sluškinjom svojom jer ti *si mi* bliski rođak."

10 Nato je on rekao: "Blagoslovio te GOSPOD, kćeri moja! Ova posljednja ljubaznost koju si mi iskazala veća je od one na početku, jer nisi išla za mladićima, bili oni siromašni ili bogati.

11 Zato sada, kćeri moja, ne boj se! Učinit ću ti sve što zatražiš, jer sav moj narod u gradu zna da *si* ti kreplosna žena.

12 A sada, istina je da *sam* ja *tvoj* bliski rođak; međutim postoji i rođak bliži od mene.

13 Ostani noćas, i dogodit će se ujutro, da ako on prema tebi bude izvršio svoj dio kao rođak, dobro, neka izvrši dužnost svoj dio kao rođak, ali ako prema tebi neće izvršiti svoj dio kao rođak, onda ću ja prema tebi izvršiti svoj dio kao rođak, *tako mi* života GOSPODNJEG! Leži do jutra."

14 I ležala je ona kod njegovih nogu do jutra te je ustala prije nego što je netko mogao raspoznati drugoga. A on je rekao: "Neka se ne sazna da je žena došla na gumno."

15 Još je rekao: "Dodaj pokrivalo što je na tebi i drži ga." I dok ga je ona pridržavala, on je odmjerio šest *mjerica* ječma i naprtio *ih* na nju. Zatim je ona otišla u grad.

16 A kad je došla k svojoj svekr-

vi, rekla je: "Tko si ti, kćeri moja?" A ona joj je ispričala sve što je taj čovjek učinio za nju.

17 Zatim je rekla: "Ovih šest mje-rica ječma dao mi je pošto mi je rekao: 'Nemoj praznih ruku doći k svekrvi svojoj.'"

18 Nato je rekla: "Budi mirna, kćeri moja, dok ne doznaš kako će ta stvar ispasti: jer taj čovjek neće imati spokoja dok još danas ne dovrši taj slučaj."

POGLAVLJE 4 Boaz otkupljuje Rutu

1 Tada je Boaz uzašao na gradska vrata i ondje sjeo. I gle, prolazio je onuda onaj rođak o kome je govorio Boaz koji mu je i *uto* rekao: "Ej, ti čovječe, svrati malo i sjedni ovdje!" I on je svratio i sjeo.

2 Zatim je uzeo deset ljudi od gradskih starješina te rekao: "Sjednite ovdje!" I oni su sjeli.

3 Onda je rekao rođaku: "Noemi, koja se vratila iz zemlje Moapske, prodaje komad zemlje koji je pripadao našem bratu Elimeleku."

4 A ja sam ti mislio predložiti, govoreći ti: kupi je pred ovim stanovnicima i pred starješinama moga naroda. Ako je želiš otkupiti, otkupi je; ako je ne želiš otkupiti, kaži mi kako bih znao. Jer je nitko ne može otkupiti osim tebe, a ja sam poslije tebe." Nato je onaj rekao: "Ja ću je otkupiti."

5 Zatim je Boaz rekao: "Taj dan kad iz ruke Noemine kupiš polje, moraš je kupiti i od Rute Moapke, pokojnikove žene, da se pokojniku podigne ime na baštini njegovoj."

6 Nato je rođak rekao: "Ne mogu je otkupiti za sebe, da ne kvarim svoju baštinu. Otkupi ti moje pravo za sebe jer ja je ne mogu otkupiti."

7 A ovo je bio običaj od davnine u Izraelu glede otkupljivanja i glede zamjene: da se sve to potvrdi, čo-

vjek bi izuo svoju obuću i dao je svom bližnjem. I to je bilo svjedočanstvo u Izraelu.

8 Stoga je rođak rekao Boazu: "Otkupi je za sebe!" Tako je izuo svoju obuću.

9 Tada je Boaz rekao starješinama i svemu narodu: "Vi ste danas svjedoci da sam ja kupio iz ruke Noemine sve ono što je bilo Elimelekovo i sve što je bilo Kilionovo i Mahlonovo."

10 Stoviše kupio sam za ženu Rutu Moapku, ženu Mahlonovu, da podignem ime pokojniku na njegovoj baštini da se ime pokojnikovo ne bi zatrla među braćom njegovom i s gradskih vrata mješta njegova. Vi ste danas svjedoci."

11 Tada je sav narod koji je bio na gradskim vratima i starješine rekli: "Svjedoci smo! GOSPOD neka učini da žena koja ulazi u dom tvoj sliči Raheli i Lei, koje su obje sagradile dom Izraelov! A ti se obogati u Efrati i budi ugledan u Betlehemu!"

12 I neka dom tvoj bude kao dom Faresov koga je Tamara rodila Judi, od sjemena kojega će ti GOSPOD dati od ove mlade žene!"

Vjenčanje Boaza i Rute

13 Tako je Boaz uzeo Rutu i ona mu je postala žena. A kad je ušao k njoj, GOSPOD joj je dao da zatrudni te je rodila sina.

14 Onda su žene rekle Noemi: "Blagoslovljen neka bude GOSPOD koji te danas nije ostavio bez rođaka da ime njegovo bude ugledno u Izraelu!"

15 I on će ti biti obnovitelj života i njegovatelj u starosti tvojoj; jer ga je rodila snaha tvoja koja te ljubi i koja ti je bolja od sedam sinova."

16 I Noemi je uzela dječaka te ga stavila sebi na krilo te mu postala dadilja.

17 A susjede su mu nadjenule ime govoreći: "Noemi se rodio sin!" I nadjenuli su mu ime Obed. On je otac Jišaja, oca Davidova.

Davidovo rodoslovlje

18 A ovo su naraštaji Faresovi: Fares je rodio Hezrona,

19 i Hezron je rodio Rama, i Ram je rodio Aminadaba,

20 i Aminadab je rodio Nahšona, i Nahšon je rodio Salmona,

21 i Salmon je rodio Boaza, i Boaz je rodio Obeda,

22 i Obed je rodio Jišaja, a Jišaj je rodio Davida.

PRVA KNJIGA SAMUELOVA

POGLAVLJE 1 Samuelovo rođenje

1 I bio je jedan čovjek iz Ramatimzofima, iz Efrajimove gore, a ime mu je bilo Elkana; bio je sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Zufova, Efraćanin.

2 I imao je dvije žene: jednoj je ime bilo Hana, a ime drugoj Penina. Penina je imala djece, a Hana nije imala djece.

3 I taj je čovjek svake godine uzlazio iz svoga grada da iskaže štovanje i žrtvuje GOSPODU nad vojskama u Silu. A dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bili su ondje svećenici GOSPODU.

4 I kad je bilo vrijeme da Elkana prinese žrtvu, davao je on dio Penini svojoj ženi i svim njezinim sinovima i njezinim kćerima.

5 Ali je Hani davao jedan vredniji dio, jer je ljubio Hanu; no GOSPOD joj je bio zatvorio maternicu.

6 A i suparnica njezina jako ju je izazivala, kako bi je uzrujala, zato što joj je GOSPOD zatvorio maternicu.

7 I kako je on tako činio iz godine u godinu, kad bi ona uzlazila u Dom GOSPODNI tako ju je ova izazivala; stoga je plakala i nije jela.

8 Tada joj je Elkana, njezin muž, rekao: "Hano, zašto plačeš i zašto ne jedeš? Zašto ti je srce tužno? Nisam li ti ja bolji od deset sinova?"

9 Nakon što su jeli i nakon što su pili u Silu, Hana je ustala. A svećenik Eli sjedio je na stolici pored dovratnika Hrama GOSPODNJEGA.

10 A ona je bila ogorčena u duši te se pomolila GOSPODU i gorko zaplakala.

11 Tada se je zavjetovala zavjetom i rekla: "GOSPODE nad vojskama, ako ćeš doista pogledati

na nevolju sluškinje svoje te me se sjetiti i ne zaboraviti sluškinju svoju nego podariti sluškinji svojoj muško dijete, onda ću ga ja podariti GOSPODU za sve dane njegova života i britva neće prijeći preko glave njegove."

12 I dogodilo se, dok je ona nastavljala moliti pred GOSPODOM, da je Eli motrio njezina usta.

13 A Hana, ona je govorila u srcu svome; samo su joj se usne micale, no glas joj se nije čuo. Stoga je Eli pomislio da je pijana.

14 Nato joj je Eli rekao: "Dokle ćeš biti pijana? Otrijezni se od vina svojega!"

15 A Hana je odgovorila i rekla: "Ne, gospodaru moj, ja sam žena ožalošćena duha. Nisam pila ni vina ni žestoka pića nego izlijevam dušu svoju pred GOSPODOM.

16 Ne ubrajaj sluškinju svoju za kćer Belijalovu, jer sam od preobilnog nezadovoljstva i tuge sve dosad govorila."

17 Tada joj je Eli odgovorio i rekao: "Idi u miru! A Bog Izraelov neka ti ispuni molbu koju si od njega molila."

18 Nato je ona rekla: "Neka sluškinja tvoja nađe milost u očima tvojim!" I tako je žena otišla svojim putem te je jela i lice joj više nije bilo žalosno.

19 A ujutro su rano ustali i iskazali štovanje pred GOSPODOM, pa se vratili i došli svojoj kući u Ramu. I Elkana je poznao Hanu, ženu svoju, te se je GOSPOD sjetio.

20 Stoga se dogodilo, kad je došlo vrijeme nakon što je Hana začela, da je rodila sina i nadjenula mu ime Samuel, govoreći: "Zato što sam ga izmolila od GOSPODA."

Samuel predan GOSPODU

21 Zatim je onaj čovjek Elkana i sav dom njegov uzašao da bi pri-nijeli GOSPODU godišnju žrtvu i ono što je on zavjetovao.

22 Ali Hana nije uzašla jer je rekla svome mužu: "*Neću uzaći sve dok se dijete ne odbije od prsiju, a onda ću ga odvesti da se pokaže pred GOSPODOM i da ostane ondje zauvijek.*"

23 Nato joj je Elkana, njezin muž rekao: "Napravi ono što ti se čini da je dobro; ostani dok ga ne odbiješ od prsiju; samo neka GOSPOD potvrdi svoju riječ!" Tako je žena ostala i dojila sina svoga dok ga nije odbila od prsiju.

24 A čim ga je odbila od prsiju, uzela ga je sa sobom zajedno s tri junca i jednom efom brašna i miješom vina pa ga je dovela u Dom GOSPODNJI u Silu. A dječak je bio mlad.

25 Tada su zaklali junca pa dječaka doveli k Eliju.

26 Nato je ona rekla: "Gospodaru moj! *Neka živi duša tvoja, gospodaru moj, ja sam ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se GOSPODU.*"

27 Za ovo sam se dijete molila, i GOSPOD mi je ispunio molbu koju sam od njega molila.

28 Stoga i ja njega posuđujem GOSPODU; tako dugo dok živi on će biti posuđen GOSPODU." Tada je on ondje iskazao štovanje GOSPODU.

POGLAVLJE 2 Hanina molitva

1 Nato se Hana pomolila i rekla: "Raduje se srce moje u GOSPODU, rog je moj uzdignut u GOSPODU. Raširila su mi se usta nad neprijateljima mojim, zato što se radujem spasenju tvomemu.

2 Nitko nije svet kao GOSPOD,

jer nema nikoga pored tebe, i nema stijene poput Boga našega.

3 Ne govorite više tako oholo, neka drskost ne izlazi iz usta vaših, jer GOSPOD je Bog znanja, i on djela odvaguje.

4 Lome se lukovi junacima, a posrnuli se snagom opasuju.

5 *Oni koji su bili siti za kruh se unajmljuju, a oni koji su bili gladni više nisu. Isto tako nerotkinja rađa sedmero, a ona koja ima mnogo djece postaje iznemogla.*

6 GOSPOD ubija i oživljuje, spušta u grob i podiže.

7 GOSPOD osiromašuje i obogaćuje, ponizuje i uzvisuje.

8 Siromaha iz prašine podiže, i prosjaka iz gnojšta izvlači, da ih postavi među knezove i uređuje da oni baštine prijestolje slave. Jer GOSPODNJI su stupovi zemlje, i na njih je postavio svijet.

9 Sačuvat će noge svetih svojih, a opaki će utihnuti u tami; jer snagom *svojom* nijedan čovjek neće nadvladati.

10 Protivnici GOSPODA, bit će satrti, s neba će na njima grmjeti. GOSPOD će suditi krajevima zemaljskim i dati snagu kralju svome te uzvisiti rog pomazaniku svome."

11 Zatim je Elkana otišao u Ramu svojoj kući, a dječak je posluživao GOSPODA pred svećeni-
kom Elijem.

Elijevi bezvrijedni sinovi

12 A Elijevi sinovi bili su sinovi Belijalovi; nisu poznavali GOSPODA.

13 A običaj svećenika prema narodu bio je *ovakav*: kad bi netko prinosio žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok se meso još kuhalo, s trozubom vilicom u ruci svojoj,

14 i zabadao *njome* u tavu ili kotlić, u kotao ili u lonac, i sve što bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik

za sebe. Tako su činili u Šilu svim Izraelcima koji su dolazili onamo.

15 Isto tako prije nego bi spalili salo, došao bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji je prinosio žrtvu: "Daj meso da ispečem svećeniku! Jer on od tebe neće uzeti kuhanog mesa nego samo sirovog."

16 A ako bi mu netko tada rekao: "Neka ne propuste najprije spaliti salo, a *onda* si uzmi koliko ti duša poželi!" Nato bi mu on odgovorio: "Ne, nego daj *mi* to sada! Ako li ne, uzet ću *to* silom."

17 Stoga je grijeh tih mladića bio vrlo velik pred GOSPODOM, jer su se ljudi gnušali prinosnice GOSPODU.

18 A Samuel je posluživao pred GOSPODOM, *još kao* dječak opasan lanenim efodom.

19 Štoviše majka njegova napravila mu je maleni ogrtač i donosila mu *ga* je iz godine u godinu kad bi s mužem svojim uzlazila da prinese godišnju žrtvu.

20 Tada bi Eli blagoslovio Elkanu i njegovu ženu te rekao: "Dao ti GOSPOD sjemena od te žene zbog ustupka što je posuđen za GOSPODA." Zatim bi otišli svojoj kući.

21 I GOSPOD je pohodio Hanu *te* je ona začela i rodila tri sina i dvije kćeri. A dječak Samuel rastao je pred GOSPODOM.

22 A Eli je bio jako star, ali je čuo sve što su njegovi sinovi činili svemu Izraelu i kako su lijegali sa ženama koje su se okupljale *na* ulazu u Šator sastanka.

23 Nato im je rekao: "Zašto radi-te tako nešto da ja slušam o vašim zlim postupcima od svega ovoga naroda?"

24 Nemojte, sinovi moji! Jer nisu dobre vijesti što ih ja čujem. Narod GOSPODNI navodite na pristup.

25 Ako čovjek sagriješ drugom

čovjeku, sudac će mu presuditi. Ali ako čovjek sagriješ protiv GOSPODA, tko će se zauzeti za njega?" Ali oni nisu poslušali glasa oca svojega, zato što ih je GOSPOD htio pogubiti.

26 A mladi je Samuel sve više odrastao te je stekao naklonost i pred GOSPODOM i pred ljudima.

GOSPOD odbacuje Elijev dom

27 Tada je jedan Božji čovjek došao k Eliju i rekao mu: "Ovako govori GOSPOD: 'Nisam li se jasno objavio domu oca tvoga kad su bili u Egiptu, u kući faraonovoj?"

28 Nisam li njega odabrao između svih plemena Izraelovih *da* mi bude svećenik, da prinosi na moj žrtvenik, da pali kâd i da nosi efod preda mnom? I nisam li ja dao domu oca tvoga sve ognjene žrtve sinova Izraelovih?"

29 Zašto gazite moju žrtve i moj prinos što sam ih zapovjedio *u* svojem obitavalištu i častiš sinove svoje više nego mene, toveći se najboljim od svih prinosa naroda moga Izraela?"

30 Zato GOSPOD, Bog Izraelov govori: Zaista sam rekao *da* će dom tvoj i dom oca tvoga hoditi preda mnom zauvijek. Ali sada GOSPOD govori: Neka to bude daleko od mene! Jer ja častim one koji mene časte i oni koji mene preziru bit će obeščašćeni.

31 Gle, dolaze dani kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca tvoga, tako da više neće biti starca u domu tvome.

32 I ti ćeš gledati neprijatelja *u* mome obitavalištu, u svemu *bogatstvu* kojeg će Bog podariti Izraelu; i više neće biti starca u domu tvome zauvijek.

33 A tvoji ljudi *koje* neću odstraniti od žrtvenika svoga, *bit će* da ti oči iscrpljuju i da ti srce žaloste.

I sav će podmladak doma tvoga umirati u cvijetu mladosti svoje.

34 I ovo će ti biti znak, ono što će doći na oba tvoja sina, na Hofnija i Pinhasa: istoga dana njih obojica će umrijeti.

35 A ja ću sebi podići vjernog svećenika koji će raditi u skladu s *onim što* je u mojem srcu i u mojem umu; i njemu ću sagrađiti trajan dom, i on će hoditi pred pomaznikom mojim zauvijek.

36 I dogodit će se *da* će svaki koji ostane u domu tvojem doći i pokloniti mu se za srebrni novčić i zalogaj kruha te reći: 'Molim te, primi me u neku od službi svećeničkih, da pojedem komad kruha.' "

POGLAVLJE 3 GOSPOD zove Samuela

1 I dječak Samuel posluživao je GOSPODU pred Elijem. A riječ GOSPODNJA bila je dragocjena u one dane; nije *bilo* očitih viđenja.

2 I dogodilo se u to vrijeme, kad je Eli ležao na svome mjestu te su oči njegove počele slabiti *tako da* više nije mogao vidjeti,

3 a svećenjak Božji još se nije ugasio, u Hramu GOSPODNJEM gdje je *bio* Kovčeg Božji, da je Samuel legao *spavati*.

4 Tada je GOSPOD zazvao Samuela. A on je odgovorio: "Evo me!"

5 I otrčao je k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Nato je on rekao: "Nisam te zvao. Legni ponovo." I on je otišao i legao.

6 A GOSPOD je i ponovo zvao: "Samuele!" I Samuel je ustao te otišao k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Nato je on odgovorio: "Nisam te zvao, sine moj! Legni ponovo!"

7 A Samuel još nije poznavao GOSPODA i riječ GOSPODNJA još mu nije bila otkrivena.

8 Zatim je GOSPOD ponovo zvao

Samuela po treći put. I on je ustao i otišao k Eliju i rekao: "Evo me, jer si me zvao!" Tada je Eli shvatio da je GOSPOD zvao dječaka.

9 Stoga je Eli rekao Samuelu: "Idi, legni; i bit će ovako, ako te zazove, ti reci: 'Govori, GOSPODE, jer sluga tvoj sluša.' " Tako je Samuel otišao te legao na svoje mjesto.

10 I GOSPOD je došao i stao pa zazvao kao i prije: "Samuele, Samuele!" Tada je Samuel odgovorio: "Govori, jer sluga tvoj sluša."

11 Nato je GOSPOD rekao Samuelu: "Gle, ja ću učiniti nešto u Izraelu, na što će svakome koji to čuje zazujati u oba uha.

12 U onaj ću dan izvršiti na Eliju sve što sam rekao u svezi kuće njegove, kad ja započnem, ja ću i završiti.

13 Jer sam mu rekao da ću mu ja osuditi kuću njegovu zauvijek zbog nepravde za koju je on znao; zato što su sinovi njegovi učinili sebe odvratnima, a on ih nije obuzdao.

14 I stoga sam se zakleo domu Elijevu da se nepravda Elijeva doma neće očistiti ni žrtvom ni prinosom zauvijek."

15 I Samuel je ležao do jutra te je zatim otvorio vrata Doma GOSPODNJEGA. No Samuel se bojao objaviti viđenje Eliju.

16 Tada je Eli zvao Samuela i rekao: "Samuele, sine moj!" A on je odgovorio: "Evo me!"

17 Nato je on rekao: "Što je to što ti je GOSPOD rekao? Nemoj mi skrivati, molim te. Tako Bog učinio tebi i više, ako mi sakriješ nešto od svega onoga što ti je rekao."

18 Tada mu je Samuel ispričao svaku sitnicu i ništa nije sakrio od njega. Nato je on rekao: "To je GOSPOD, neka on čini što mu se čini dobro!"

19 I Samuel je rastao, a GOSPOD

je bio s njim i nije dopustio da nijedna od riječi njegovih ne padne na zemlju.

20 I sav Izrael, od Dana sve do Beeršebe, spoznao je da je Samuel bio postavljen da bude prorok GOSPODNJI.

21 A GOSPOD se ponovo pojavio u Šilu, jer se objavljivao Samuelu u Šilu, kroz riječ GOSPODNJU.

POGLAVLJE 4

Filistejci odnose Kovčeg

1 I riječ Samuelova dolazila je svemu Izraelu. Tada je Izrael izašao da se bori protiv Filistejaca te su se utaborili pored Ebenezer, a Filistejci su se utaborili u Afeku.

2 I Filistejci su se postrojili protiv Izraela i kad je krenula bitka, Izrael je bio potučen pred Filistejcima: i pobili su oko četiri tisuće ljudi na polju.

3 A kad je narod došao u tabor, starješine Izraelove su rekle: "Zašto nas je danas GOSPOD potukao pred Filistejcima? Donesimo k nama Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz Šila da kad dođe među nas da nas može spasiti iz ruku naših neprijatelja."

4 Tako je narod poslao u Šilo da donesu odande Kovčeg saveza GOSPODA nad vojskama, koji prebiva između kerubina; i oba sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bili su ondje uz Kovčeg saveza Božjega.

5 A kad je Kovčeg saveza GOSPODNJEG došao u tabor, sav je Izrael povikao gromkim poklikom tako da je zemlja zaječala.

6 A kad su Filistejci čuli glas toga poklika rekli su: "Što znači glas toga gromkog poklika u taboru Hebreja?" I shvatili su da je Kovčeg GOSPODNJI došao u tabor.

7 Nato su se Filistejci prestrašili jer su govorili: "Bog je došao u tabor!" I rekli su: "Jao nama! Jer se

takvo što nije nikad ranije zbilo.

8 Jao nama! Tko će nas izbaviti iz ruke tih moćnih Bogova? To su Bogovi koji su udarili Egipćane svim onim poštastima u pustinji.

9 Budite jaki i muževno se držite, Filistejci, da ne postanete sluge Hebrejima kao što su oni bili vama; muževno se držite i borite se!"

10 Tada su Filistejci zaratili te je Izrael bio potučen i svatko je pobjegao u svoj šator. I dogodio se jako veliki pokolj, jer je Izraelu palo trideset tisuća pješaka.

11 I Kovčeg Božji bio je otet, i oba su sina Elijeva, Hofni i Pinhas, bili pogubljeni.

Elijeva smrt

12 A jedan je čovjek iz Benjamina otrčao iz bojišta te toga istoga dana došao u Šilo razderane odjeće i prašinom na svojoj glavi.

13 I kad je stigao, gle, Eli je sjedio na stolici, pokraj puta, motreći, jer mu je srce strepilo za Kovčeg Božji. A kad je taj čovjek došao u grad i ispričao to, sav grad je zavapio.

14 A kad je Eli čuo zvuk tog vapaja, rekao je: "Što znači zvuk te buke?" I čovjek se požurio i došao te izvijestio Elija.

15 A Eli je bio devedeset i osam godina star te su mu se oči zamutile i ništa nije mogao vidjeti.

16 I taj je čovjek rekao Eliju: "Ja sam taj koji dolazi s bojišta i ja sam danas pobjegao s bojišta." Nato je on rekao: "Što se tamo dogodilo, sine moj?"

17 Tada je glasnik odgovorio i rekao: "Izrael je pobjegao pred Filistejcima te se i tamo dogodio veliki pokolj među narodom i još su poginula oba tvoja sina, Hofni i Pinhas, a Kovčeg Božji je otet!"

18 I dogodilo se, kad je spomenuo Kovčeg Božji, da je Eli pao sa stolice natraške postrani vrata

gradskih te mu se slomio vrat pa je umro, jer je bio star čovjek i te-
žak. A on je sudio Izraelu četrde-
set godina.

19 A njegova snaha, žena Pin-
hasova, bila je trudna i *pred* poro-
dom. I kad je čula vijest da je otet
Kovčeg Božji i da su njezin svekar
i njezin muž poginuli, savila se i
rodila jer su je uhvatili trudovi.

20 A u vrijeme njene samrti,
žena koja je stajala pokraj nje rekla
joj je: "Ne boj se jer si rodila sina!"
Ali ona nije odgovorila niti se oba-
zirala *na to*.

21 I nazvala je dijete Ikabod, go-
voreći: "Otišla je slava od Izraela."
Zato što je bio otet Kovčeg Božji i
zbog njezina svekra i njezina muža.

22 Zato je rekla: "Otišla je slava
od Izraela jer je otet Kovčeg Božji."

POGLAVLJE 5 Filistejci i Kovčeg

1 A Filistejci su uzeli Kovčeg
Božji i prenijeli ga iz Ebenezero u
Ašdod.

2 Kad su Filistejci uzeli Kovčeg
Božji, unesli su ga u dom Dagonov
te su ga postavili pokraj Dagona.

3 I kad su oni iz Ašdoda sutra-
dan uranili, gle, Dagon je bio pao
na lice svoje, na zemlju pred Kov-
čegom GOSPODNJIM. Nato su
digli Dagona i postavili ga pono-
vo na njegovo mjesto.

4 Ali kad su uranili sutradan uju-
tro, gle, Dagon je bio pao na lice
svoje, na zemlju pred Kovčegom
GOSPODNJIM; a glava Dagona i
obje šake njegovih ruku *ležale su*
odsječene na pragu: samo je trup
Dagonov bio ostao od njega.

5 Stoga niti Dagonovi svećenici
ni nitko drugi koji ulazi u Dago-
nov dom ne gazi na prag Dagonov
u Ašdodu sve do dana današnjega.

6 Ali je ruka GOSPODNJA bila
teška nad onima iz Ašdoda i uni-

štavala ih je te ih udarila šuljevi-
ma, *baš* Ašdod i njegovo područje.

7 A kad su ljudi iz Ašdoda vidjeli
da je *to* tako, rekli su: "Kovčeg Boga
Izraelova neka ne ostane kod nas
jer je bolna ruka njegova nad nama
i nad našim bogom Dagonom.

8 Stoga su poslali *glasnike* i oku-
pili sve velikaše filistejske k sebi te
rekli: "Što da radimo s Kovčegom
Boga Izraelova?" A oni su odgo-
vorili: "Neka se Kovčeg Boga Izra-
elova prenese u Gat." I prenesli su
Kovčeg Boga Izraelova *onamo*.

9 I bilo je *tako*, da nakon što su ga
prenijeli, ruka je GOSPODNJA bila
protiv grada vrlo teškim unište-
njem: i on je udario ljude iz grada,
i male i velike te su imali šuljeve na
intimnim dijelovima njihovim.

10 Stoga su poslali Kovčeg Božji
u Ekron. I dogodilo se, kad je Kov-
čeg Božji stigao u Ekron, da su
Ekronjani zavapili govoreći: "Do-
nijeli su Kovčeg Boga Izraelova k
nama da pogube nas i naš narod!

11 Tako su poslali *glasnike* i oku-
pili sve velikaše filistejske te rekli:
"Otpošaljite Kovčeg Boga Izraelo-
va pa neka se vrati na svoje mjesto
da ne pogubi nas i naš narod!" Jer
se događalo smrtno uništenje po
svemu gradu; ruka Božja je ondje
bila jako teška.

12 I ljudi koji nisu pomrli bili su
udareni šuljevima i vapaj grada
uzdizao se do neba.

POGLAVLJE 6 Kovčeg se vraća Izraelu

1 I Kovčeg GOSPODNJI bio je
sedam mjeseci u zemlji Filistejaca.

2 Tada su Filistejci sazvati sve-
ćenike i vračare govoreći: "Što da
radimo s Kovčegom GOSPOD-
NJIM? Recite nam kako da ga po-
šaljemo na njegovo mjesto."

3 Nato su oni rekli: "Ako otpo-
šaljate Kovčeg Boga Izraelova, ne

šaljite ga praznog nego ga svako pošaljite natrag sa žrtvom za prijestup. Tada ćete se izliječiti i obznanićete vam se zašto se njegova ruka nije maknula od vas."

4 Zatim su oni rekli: "Kakva *treba biti* žrtva za prijestup koju ćemo mu uzvratiti?" Odgovorili su: "Pet zlatnih šuljeva i pet zlatnih miševa *prema* broju filistejskih velikaša, jer je ista pošta *bila* na svima vama i na vašim velikašima."

5 Stoga, napravite likove svojih šuljeva i likove svojih miševa, koji vam pustoše zemlju; i dajte slavu Bogu Izraelovu. Možda će olakšati ruku svoju nad vama, i od vaših bogova i od vaše zemlje.

6 Zašto da vam srca otvrdnu kao što su Egipćanima i faraonu srca otvrdnula? Kad je djelovao čudesno među njima, nisu li ih pustili da idu, te da otiđu?

7 Stoga sada napravite jedna nova kola i uzmite dvije krave dojilice na koje još nije stavljan jaram: upregnite krave u kola, a njihovu telad odvedite od njih kući.

8 Tada uzmite Kovčeg GOSPODNJI i položite ga na kola. A zlatni nakit koji mu vraćate kao žrtvu za prijestup stavite u kovčežić pokraj njega. Zatim ga pošaljite neka ide.

9 I gledajte: ako krene putem *k* svome kraju, prema Betšemešu, *onda* nam je on učinio ovo veliko zlo; ako li ne, tada ćemo znati *da* nas nije udarila njegova ruka: to je *bila* slučajnost što nam se dogodila."

10 I ljudi su učinili tako: uzeli su dvije krave dojilice i upregnuli ih u kola, a njihovu telad zatvorili su kod kuće.

11 Zatim su Kovčeg GOSPODNJI položili na kola i kovčežić sa zlatnim miševima i s likovima svojih šuljeva.

12 Tada su krave krenule pravo putem prema Betšemešu i skroz

su išle tim glavnim putem, mukale su dok su išle, i nisu skretale ni desno ni lijevo. Filistejski velikaši išli su za njima sve do granice Betšemeša.

13 A oni iz Betšemeša želi su u žetvi svoje pšenice u dolini. I podigli su oči svoje te su ugledali Kovčeg pa su *mu* se obradovali.

14 Tako su kola stigla na polje Jošue Betšemešanina te su se zaustavila ondje gdje je *bio* veliki kamen. Tada su iscijepali drvo od kola i prinijeli krave kao žrtvu paljenicu GOSPODU.

15 A Leviti su skinuli Kovčeg GOSPODNJI i kovčežić što je *bio* s njim i u kojem je *bio* zlatni nakit i stavili su *ih* na onaj veliki kamen. Zatim su toga dana ljudi iz Betšemeša prinosili žrtve paljenice i žrtvovali žrtve GOSPODU.

16 A kad su *to* vidjela petorica filistejskih velikaša, istog dana vratili su se u Ekron.

17 A ovo su zlatni šuljevi što su ih Filistejci vratili kao žrtvu za prijestup GOSPODU: za Ašdon jedan, za Gazu jedan, za Aškelon jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan.

18 A zlatnih je miševa *bilo prema broju* svih gradova filistejskih, *koji su pripadali* petorici velikaša i od utvrđenih gradova te do otvorenih sela, pa sve do velikog Abellovog kamena na koji su položili Kovčeg GOSPODNJI; *taj je kamen ostao* do dana današnjega na polju Jošue Betšemešanina.

19 Nato je udario ljude iz Betšemeša zato što su pogledali u Kovčeg GOSPODNJI; i pobio je GOSPOD od tog naroda pedeset tisuća i sedamdeset ljudi. I narod je tugovao zato što je GOSPOD velikim pokoljem bio pobio *mnogo* naroda.

20 Tada su ljudi iz Betšemeša rekli: "Tko može opstati pred ovim svetim GOSPODOM Bogom? I

komu će otići od nas?"

21 Zatim su poslali glasnike k stanovnicima Kirjatjearima govoreći: "Filistejci su vratili Kovčeg GOSPODNJI. Sidite i donesite ga k sebi."

POGLAVLJE 7

1 Tada su ljudi iz Kirjatjearima došli i odnijeli Kovčeg GOSPODNJI te ga unijeli u kuću Abinadabovu na brdu i posvetili su njegova sina Eleazara da čuva Kovčeg GOSPODNJI

2 I dogodilo se, dok je Kovčeg boravio u Kirjatjearimu, da je prošlo puno vremena, dvadeset godina i sav je dom Izraelov tugovao za GOSPODOM.

Samuel sudi Izraelu

3 Tada je Samuel progovorio svemu domu Izraelovu govoreći: "Ako se vi svim srcem svojim vraćate GOSPODU, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove i Aštarte, i pripremite srca svoja za GOSPODA i njemu jedinome služite; i on će vas izbaviti iz ruke Filistejaca."

4 Nato su sinovi Izraelovi uklonili Baale i Aštarte i služili su jedino GOSPODU.

5 Tada je Samuel rekao: "Skupite sav Izrael u Mispi i ja ću se moliti GOSPODU za vas."

6 I oni su se skupili u Mispi te su grabili vodu i izlijevali je pred GOSPODOM. I postili su onaj dan i govorili ondje: "Sagriješili smo protiv GOSPODA!" I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u Mispi.

7 A kad su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u Mispi, filistejski velikaši uzašli su protiv Izraela. I kad su sinovi Izraelovi to čuli, uplašili su se Filistejaca.

8 Tada su sinovi Izraelovi rekli Samuelu: "Ne prestati vapiti za nas GOSPODU, Bogu našem, da nas spasi iz ruke Filistejaca."

9 Nato je Samuel uzeo jedno jagne koje još siše i prinio ga cijeloga GOSPODU kao žrtvu paljenicu te je Samuel zavapio GOSPODU za Izraela; i GOSPOD ga je uslišao.

10 I dok je Samuel prinosiso žrtvu paljenicu, Filistejci su se primaknuli da zarate protiv Izraela. Ali je GOSPOD toga dana zagrmiio silnom grmljavinom na Filistejce te ih je rastjerao pa su bili potučeni pred Izraelom.

11 Tada su ljudi Izraelci izašli iz Mispe i počeli progoniti Filistejce i tukli su ih sve dok nisu došli ispod Betkara.

12 A Samuel je uzeo jedan kamen i postavio ga između Mispe i Sena i nadjenuo mu ime Ebenezer govoreći: "Do ovdje nam je GOSPOD pomogao."

13 Tako su Filistejci bili pokoreni i nikada više nisu dolazili do područja Izraelovih, a ruka je GOSPODNJA bila protiv Filistejaca sve dane Samuelove.

14 I gradove koje su Filistejci oteali od Izraela bili su vraćeni Izraelu, od Ekrona sve do Gata, i njihovo područje Izrael je oslobodio iz ruke Filistejaca. A između Izraela i Amorejaca vladao je mir.

15 I Samuel je sudio Izraelu sve dane svoga života.

16 I iz godine u godinu odlazio je u obilazak u Betel i Gilgal i Mispu i u svim tim mjestima sudio je Izraelu.

17 Zatim se vraćao u Ramu, jer je ondje bila njegova kuća te je ondje sudio Izraelu. I ondje je sagradio žrtvenik GOSPODU.

POGLAVLJE 8

Izrael zahtjeva kralja

1 I dogodilo se, kad je Samuel ostario, da je učinio svoje sinove sucima u Izraelu.

2 A ime njegovom prvorodencu

bilo je Joel, a njegovom drugom sinu Abija; oni su bili suci u Beersebi.

3 Ali njegovi sinovi nisu hodili njegovim putevima nego su skrenuli za dobitkom te primali mito i izvrtali pravdu.

4 Tada su se skupile sve starješine Izraelove i došle k Samuelu u Ramu.

5 I rekli su mu: "Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putevima. Postavi nam sada kralja da nam sudi, kako je *to kod svih naroda.*"

6 Ali se ta riječ Samuelu zamjerila kad su rekli: "Daj nam kralja da nam sudi!" Tada se Samuel pomolio GOSPODU.

7 A GOSPOD je rekao Samuelu: "Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore; jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, da ja ne trebam kraljevati nad njima.

8 Po svim djelima koja su činili meni od onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa sve do dana današnjega, njima su me napustili i služili tuđim bogovima, tako oni čine i tebi.

9 Sada, stoga, poslušaj njihov glas, no ipak ozbiljno negoduj nad njima i pokaži im prava kralja koji će kraljevati nad njima."

Samuel upozorava na kralja

10 Zatim je Samuel izrekao sve riječi GOSPODNJE narodu koji je od njega tražio kralja.

11 I rekao je: "Ovo će biti prava kralja koji će kraljevati nad vama: uzimat će vaše sinove te *ih* određivati za sebe, za svoja bojna kola i da *budu* njegovi konjanici, a *neki* će trčati pred njegovim bojnim kolima.

12 Postavljat će ih za tisućnike i pedesetnike; i oni će orati njegovu zemlju i žeti njegovu žetvu i izrađivati mu bojno oružje i opremu za njegova bojna kola.

13 I uzimat će vaše kćeri *da budu* slastičarke te *da budu* kuharice i pekarice.

14 I uzimat će vaša polja i vaše vinograde i vaše maslinike, *baš one* najbolje, te će ih poklanjati svojim slugama.

15 I uzimat će desetinu od vaših usjeva i vaših vinograda i davat će je svojim službenicima i svojim slugama.

16 I uzimat će vaše sluge i vaše sluškinje i vaše najljepše mladiće i vaše magarce, te *ih* staviti u svoju službu.

17 Uzimat će desetinu od vaših ovaca, a vi ćete mu biti sluge.

18 I vi ćete zavapiti u onaj dan zbog vašeg kralja kojega ste si izabrali, a GOSPOD vas neće čuti u taj dan!"

19 Međutim narod je odbio biti poslušan Samuelovom glasu pa su rekli: "Ne, nego hoćemo imati kralja nad nama!"

20 Tako da i mi možemo biti kao svi narodi: i da nam naš kralj može suditi, i ići pred nama i bojovati naše bitke."

21 I Samuel je čuo sve riječi naroda i on ih je izložio u uši GOSPODNJE.

22 A GOSPOD je rekao Samuelu: "Poslušaj njihov glas i postavi im kralja!" Nato je Samuel rekao ljudima Izraelcima: "Pođite svaki u svoj grad!"

POGLAVLJE 9

Šaul izabran za kralja

1 A bio je jedan čovjek iz Benjamina čije je ime bilo Kiš, sin Abiela, sina Zerora, sina Behorata, sina Afijahova, Benjaminovac, moćan junak.

2 A on je imao sina čije je ime *je bilo* Šaul, poseban mladić i lijep. I nije bilo ljepše osobe od njega među sinovima Izraelovim: od svojih

ramena pa navise *bio je on* viši od svakoga iz naroda.

3 A Kišu, Šaulovom ocu, nestala je magarad, te je Kiš rekao svome sinu Saulu: "Uzmi sada sa sobom jednog od slugu pa ustani i idi tražiti magarad!"

4 I prošao je Efrajimovu goru i prošao zemlju Šališu, ali *ju* nije našao. Zatim je prošao zemlju Šalim, no ni *ondje nije bila*; prošao je i zemlju Benjaminovu, ali *ju* nije našao.

5 A kad su došli u zemlju Zuf, Šaul je rekao svome slugi koji *je bio* s njim: "Hajde da se vratimo da se moj otac ne bi brinuo za magarad i zabrinuo se za nas!"

6 A on mu je rekao: "Gle sad, *postoji* u onom gradu čovjek Božji i *on je* častan čovjek: sve što govori, doista se i događa. Pođimo sada onamo, možda će nam pokazati put naš kojim trebamo poći."

7 Nato je Šaul rekao svome slugi: "Ali gle, ako i pođemo, što ćemo ponijeti čovjeku? Jer je kruha nestalo u našim posudama, a nemamo ni dara da poneseo čovjeku Božjem. Što imamo?"

8 A sluga je opet odgovorio Šaulu te je rekao: "Gle, imam ovdje u ruci četvrtinu šekela srebra: dat ću *to* čovjeku Božjem da nas uputi na naš put."

9 (Nekoć se u Izraelu, kad bi čovjek išao tražiti *nešto* od Boga, ovako govorilo: "Hajde da pođemo k vidovnjaku!" Jer *koga* sada *zovu* Prorokom nekoć se zvao Vidovnjak.)

10 Tada je Šaul rekao svome slugi: "Dobro si rekao. Hajde da pođemo!" Tako su otišli u grad gdje je bio čovjek Božji.

11 I kako su se oni penjali brdom prema gradu, našli su mlade djevojke koje su izašle zgrabiti vodu. I rekli su im: "Je li vidovnjak ovdje?"

12 One su im odgovorile i rekle:

"Jest, gle, *on je* pred tobom. Požuri se sada, jer je danas došao u grad, pošto danas narod ima žrtvu na uzvišići.

13 Čim uđete u grad, upravo ćete ga naći prije nego što se popne na uzvišiću da bi jeo. Jer narod neće jesti sve dok on ne dođe, zato što on mora blagosloviti žrtvu, a nakon toga će jesti oni koji su pozvani. Stoga sada uzađite, jer ćete ga u ovo vrijeme naći."

14 I oni su uzašli u grad. I kad su ulazili u grad, gle, Samuel je izašao nasuprot njih, uzlazeći na uzvišiću.

15 A GOSPOD je dan prije nego što je Šaul došao rekao Samuelu na uho njegovo govoreći:

16 "Sutra u ovo vrijeme poslat ću k tebi čovjeka iz zemlje Benjaminove, a ti ga pomaži *da bude* zapovjednik nad mojim narodom Izraelom, da on može spasiti moj narod iz ruke Filistejaca. Jer sam pogledao na narod svoj zato što je vapaj njegov došao do mene."

17 A kad je Samuel ugledao Šaula, GOSPOD mu je rekao: "Evo čovjeka za koga sam ti govorio: 'Baš taj će kraljevati nad mojim narodom.'"

18 Tada je Šaul pristupio Samuelu na gradskim vratima i rekao: "Kaži mi, molim te, gdje *je* vidovnjakova kuća."

19 Nato je Samuel odgovorio Šaulu i rekao: "Ja *sam* vidovnjak. Uzađi preda mnom na uzvišiću, jer ćeš danas sa mnom jesti; a sutra ću te otpustiti i reći ću ti sve što ti je na srcu.

20 A za magarad tvoju koja se je izgubila prije tri dana, o njoj ne razmišljaj jer se je našla. I za koga *je* sve najpoželjnije iz Izraela? Nije li za tebe i za *say* dom oca tvojega?"

21 Nato je Šaul odgovorio i rekao: "Nisam li ja Benjaminovac, iz

najmanjeg od plemena Izraelova? A moja porodica *nije li* najmanja od porodica plemena Benjamino-va? Zašto mi onda tako govoriš?"

22 Tada je Samuel uzeo Šaula i njegovog slugu i odveo ih u sobu za primanja te ih posjeo na čelnom mjestu među one koji su bili pozvani, kojih *je bilo* oko tridesetak.

23 Zatim je Samuel rekao kuharu: "Donesi dio koji sam ti dao i za koji sam ti rekao: 'To ostavi kod sebe.'"

24 I kuhar je uzeo plečku i *ono što je bilo* na njoj te je stavio pred Šaula. A Samuel je rekao: "Evo, što je ostalo! Stavi *to* pred sebe i jedi. Jer je *to* sačuvano za tebe za ovaj čas otkad sam rekao: 'Pozvao sam narod.' " Tako je u onaj dan Šaul jeo sa Samuelom.

25 A kad su sišli s uzvišice u grad, Samuel je porazgovarao sa Saulom na krovu kuće.

26 I rano su ustali; i dogodilo se u osvit dana da je Samuel pozvao Šaula na krov kuće govoreći: "Ustani da te otpustim!" I kad je Šaul ustao, izašli su van njih obojica, on i Samuel.

27 I dok su silazili prema kraju grada, Samuel je rekao Saulu: "Naloži slugi neka prođe naprijed pred nas!" I on je prošao. "A ti stani malo da ti pokažem riječ Božju."

POGLAVLJE 10

Šaul pomazan za kralja

1 Tada je Samuel uzeo čašu s uljem te je izlio na glavu njegovu; zatim ga je poljubio i rekao: "Nije li to zato što te GOSPOD pomazao da budeš zapovjednik nad baštinom svojom?"

2 Kada danas odeš od mene tada ćeš naći dva čovjeka kod Raheline grobnice, na granici *zemlje* Benjamino-ve, u Zelzahu; i oni će ti reći: 'Nađena je magarad tvoja koju si

pošao tražiti; i gle, tvoj se otac pre-
stao brinuti za magarad, ali žaluje za vama govoreći: Što da učinim za svoga sina?'

3 Onda ćeš otići odande dalje i doći do Taborske ravnice pa će te ondje susresti tri čovjeka koji će uzlaziti k Bogu u Betel: jedan će nositi tri jarića, a drugi će nositi tri hljeba kruha, a treći će nositi mijeh vina.

4 I oni će te pozdraviti i dat će ti dva *hljeba* kruha, što ćeš ti primiti iz njihove ruke.

5 Poslije toga doći ćeš do brda Božjega, gdje *se nalazi* filistejski garnizon. I dogodit će se, kad dođeš tamo u grad, susrest ćeš skupinu proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima psaltir i udaraljke i sviralo i harfa; i oni će prorokovati.

6 Tada će se Duh GOSPODNJI spustiti na tebe pa ćeš prorokovati s njima i bit ćeš pretvoren u drugog čovjeka.

7 I neka bude tako, kada se ovi znakovi ispune na tebi, onda čini kako ti se pruži prilika jer *je* Bog s tobom.

8 Zatim ćeš preda mnom sići u Gilgal i ja ću, evo, sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i prinesem žrtve pomirnice. Sedam dana se zadrži dok ne dođem k tebi i ne pokažem ti što ćeš činiti."

9 I bilo je to *tako*, da kad je on okrenuo leđa svoja da ode od Samuela, Bog mu je dao drugo srce i svi su se oni znakovi ispunili u onaj dan.

10 A kad su došli onamo na brdo, gle, u susret mu je došla skupina proroka i Duh Božji sišao je na njega te je prorokovao među njima.

11 I dogodilo se, kad su ga vidjeli svi koji su ga otprije poznavali da, evo, prorokuje među proro-

cima, da su ljudi *počeli* govoriti jedan drugome: "Što je to što je spopalo sina Kišova? Zar je i Saul među prorocima?"

12 A jedan odande je odgovorio i rekao: "A tko je njihov otac?" Stoga je to postala poslovice: "Zar je i Saul među prorocima?"

13 A kad je dovršio prorokovanje, došao je na uzvišicu.

14 Tada je Šaulov stric rekao njemu i njegovom slugi: "Kamo ste otišli?" A on je rekao: "Tražiti magarad, a kad smo vidjeli da je nigdje nema, otišli smo k Samuelu."

15 Nato je Šaulov stric rekao: "Reci mi, molim te, što vam je rekao Samuel."

16 A Šaul je rekao svome stricu: "Jasno nam je rekao da se je magarad našla." Ali po pitanju kraljevstva, o čemu je Samuel govorio, ništa mu nije ispričao.

Šaul objavljen za kralja

17 Zatim je Samuel sazvao narod pred GOSPODA u Mispu

18 te rekao sinovima Izraelovim: "Ovak govori GOSPOD, Bog Izraelov: Ja sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz ruke Egipćana i iz ruke svih kraljevstava i od onih koji su vas tlačili.

19 A vi ste danas odbacili svoga Boga, onoga koji vas je spašavao od svih vaših nedaća i vaših nevolja; i vi ste mu rekli: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Stoga se sada prikažite pred GOSPODOM po svojim plemenima i po svojim tisućama."

20 A kad je Samuel učinio da sva plemena Izraelova pristupe, bilo je označeno pleme Benjaminovo.

21 I kad je učinio da se privede pleme Benjaminovo po njihovim porodicama, bila je označena porodica Matrijeva; zatim je bio označen Šaul, sin Kišov; ali kad su

ga tražili, nisu ga mogli naći.

22 Stoga su još upitali GOSPODA: "Je li taj čovjek uopće došao ovamo?" Nato je GOSPOD odgovorio: "Evo ga, sakrio se među tovarom."

23 Tada su otrčali i doveli ga odande; i kad je stao među narod, bio je svojim ramenima i naviše, viši nego bilo tko iz naroda.

24 Tada je Samuel rekao svemu narodu: "Vidite li njega koga je izabrao GOSPOD, da nema niko-ga poput njega između svega naroda?" I sav je narod počeo klicati i govoriti: "Živio kralj!"

25 Nato je Samuel objavio narodu kraljevska prava i zapisao ih u knjigu te je položio pred GOSPODA. Zatim je Samuel otpustio sav narod, svakoga svojoj kući.

26 A i Šaul je otišao kući u Gibeu, a s njim je posla četa ljudi kojima je Bog taknuo srca.

27 Ali su sinovi Belijalovi rekli: "Kako će nas taj spasiti?" I prezreli su ga i nisu mu donijeli nikakve darove. No on je ostao miran.

POGLAVLJE 11

Šaul pobjeđuje Amonce

1 Tada je Nahaš Amonac uzašao i utaborio se nasuprot Jabešgileada; i svi ljudi iz Jabeša rekli su Nahašu: "Sklopi savez s nama pa ćemo ti služiti."

2 A Nahaš Amonac im je odgovorio: "Pod ovim uvjetom sklopit ću savez s vama: da svakome od vas iskopam desno oko pa ga postavim za sramotu svemu Izraelu."

3 Nato su mu starješine jabeške rekly: "Daj nam rok sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove, pa onda, ako ne bude niko-ga da nas spasi, izaći ćemo k tebi."

4 Tada su glasnici došli u Gibeu Šaulovu te ispričali te vijesti na uši

narodu. Nato je sav narod podigao svoj glas i zaplakao.

5 I gle, Šaul je išao za krdom iz polja. Nato je Šaul rekao: "Što muči narod da plače?" Tada su mu ispričali vijesti ljudi iz Jabeša.

6 I Duh Božji sišao je na Šaula kad je čuo te vijesti i srdžba mu je silno planula.

7 I uzeo je on jaram volova te ih isjekao na komade te ih poslao po rukama glasnika u sve krajeve Izraelove govoreći: "Tko ne pođe za Šaulom i za Samuelom, ovako će se učiniti njegovim volovima." I strah GOSPODNI obuzeo je narod te su pošli jednodušno.

8 A kad ih je pobrojao u Bezeku: sinova Izraelovih bilo je tri stotine tisuća, a Judinih ljudi trideset tisuća.

9 Zatim su rekli glasnici koji su došli: "Ovako recite ljudima iz Jabešgileada: 'Sutra, kad sunce pripeče, doći će vam pomoć.' " Nato su glasnici otišli i dojavili to ljudima iz Jabeša; i oni su se razveselili.

10 Stoga su ljudi iz Jabeša rekli: "Sutra ćemo izaći k vama, a vi učinite s nama sve što vam se čini dobro."

11 I *tako* se dogodilo sutradan, da je Šaul razdijelio narod u tri čete; i došli su usred vojske o jutarnjoj straži te su pogublivali Amonce sve do dnevne vrućine. I dogodilo se, da su se oni koji su preostali raspršili, tako da ni dvojica od njih nisu ostali zajedno.

12 Tada je narod rekao Samuelu: "Tko je onaj koji je rekao: 'Zar će Šaul kraljevati nad nama?' Dovedite te ljude da ih pogubimo!"

13 Nato je Šaul rekao: "Neka se u ovaj dan nitko ne pogubi, jer je danas GOSPOD izbio spasenje u Izraelu."

14 Tada je Samuel rekao narodu: "Hajde da pođemo u Gilgal te on-

dje obnovimo kraljevstvo."

15 I sav je narod otišao u Gilgal te su ondje Šaula postavili za kralja pred GOSPODOM, u Gilgalu. I ondje su žrtvovali pred GOSPODOM žrtve od žrtava pomirnica te su se ondje Šaul i svi ljudi iz Izraela silno radovali.

POGLAVLJE 12

Samuelov posljednji pozdrav

1 Tada je Samuel rekao svemu Izraelu: "Evo, poslušao sam glas vaš u svemu što ste mi rekli i postavio sam kralja nad vama.

2 I sada, evo, kralj hoda pred vama. A ja sam ostario i osijedio i, evo, sinovi moji su s vama. I ja sam hodio pred vama od svoje mladosti sve do dana današnjega.

3 Evo me! Posvjedočite protiv mene pred GOSPODOM i pred njegovim pomazanikom: kome sam oduzeo vola i kome sam oduzeo magarca? Koga li sam prevario? Koga li sam tlačio? Ili iz čije li sam ruke *nekakvo* mito primio da bih time zaslijepio oči svoje? Tada bih vam to natrag vratio."

4 A oni su rekli: "Nisi nas prevario, niti si nas tlačio, niti ništa nisi uzeo iz ruke bilo kojeg čovjeka."

5 Nato im je on rekao: "GOSPOD je svjedok protiv vas i njegov pomazanik je svjedok u ovaj dan da niste našli ništa u mojoj ruci." A oni su odgovorili: "Svjedok je!"

6 Tada je Samuel rekao narodu: "GOSPOD je *taj* koji je uzvisio Mojsija i Arona i koji je izveo očeve vaše iz Egipta.

7 Stoga sada ostanite mirni da s vama raspravljam pred GOSPODOM o svim pravednim djelima GOSPODNJIM, koja je on učinio vama i očevima vašim.

8 Kad je Jakov došao u Egipat, a očevi vaši zavapili GOSPODU, tada je GOSPOD poslao Mojsija i Arona,

koji su izveli očeve vaše iz Egipta i naselili ih na ovome mjestu.

9 No kad su oni zaboravili GOSPODA, Boga svojega, on ih je prodao u ruke Siseri, zapovjedniku vojske hazorske, i u ruke Filistejaca, i u ruke kralja moapskoga, te su oni zaratili protiv njih.

10 Tada su zavapili GOSPODU i rekli: 'Sagriješili smo zato što smo napustili GOSPODA i počeli služiti Baalima i Aštarti; ali izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja pa ćemo tebi služiti!'

11 Nato je GOSPOD poslao Jerubaala i Bedana i Jiftaha i Samuela te vas je izbavio iz ruku vaših neprijatelja sa svih strana, i živjeli ste sigurno.

12 Ali kad ste vidjeli da Nahaš, kralj sinova Amonovih dolazi na vas, rekli ste mi: 'Ne, nego neka kralj kraljuje nad nama!', premda je GOSPOD, Bog vaš, *bio* vaš kralj.

13 Stoga sada pogledajte kralja kojega ste vi izabrali i kojega ste vi poželjeli! I, evo, GOSPOD je postavio kralja nad vama.

14 Ako se budete bojali GOSPODA i njemu služili te *ako* budete poslušni glasu njegovom i *ako* se ne budete bunili protiv zapovijedi GOSPODNJE, tada ćete i vi i kralj koji kraljuje nad vama nastaviti slijediti GOSPODA, Boga svojega.

15 Ako li ne budete poslušni glasu GOSPODNJEM, nego se budete bunili protiv zapovijedi GOSPODNJE, tada će ruka GOSPODNJA biti protiv vas, kao *što je bila* protiv očeva vaših.

16 Stoga sada stanite i pogledajte ovo veliko djelo koji će GOSPOD učiniti pred očima vašim.

17 Nije li danas žetva pšenice? I ja ću zazvati GOSPODA i on će poslati gromove i kišu da shvatite i vidite kako je velika opakost vaša, koju ste počinili pred očima GOS-

PODNJIM tražeći sebi kralja."

18 Tako je Samuel zazvao GOSPODA i GOSPOD je poslao gromove i kišu u onaj dan i sav se narod jako uplašio GOSPODA i Samuela.

19 Tada je sav narod rekao Samuelu: "Pomoli se za sluge svoje GOSPODU, Bogu svome, da ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali i *ovo* zlo tražeći sebi kralja."

20 Nato je Samuel rekao narodu: "Ne bojte se! Vi ste učinili svu ovu opakost, ali više ne skrećite od toga da slijedite GOSPODA, nego služite GOSPODU svim srcem svojim.

21 I ne skrećite; jer *biste tada* pošli za ispraznostima koja ništa ne koriste i ne izbavljaju, jer *su sama* isprazna.

22 Jer GOSPOD neće napustiti narod svoj, radi velikog imena svoga, zato što se GOSPODU svidjelo učiniti vas svojim narodom.

23 Štoviše za mene, Bože sačuvaj da ja sagriješim protiv GOSPODA prestajući moliti za vas; nego ću vas i poučavati dobrom i ispravnom putu.

24 Samo se bojte GOSPODA i njemu služite u istini svim srcem svojim; jer promotrite kakva je velika *djela* učinio za vas.

25 No ako li budete i dalje činili zlo, propast ćete i vi i vaš kralj."

POGLAVLJE 13

Šaul se bori protiv Filistejaca

1 Šaul je kraljevao jednu godinu; a kad je kraljevao dvije godine nad Izraelom,

2 Šaul je izabrao sebi tri tisuće Izraelača: od kojih je dvije tisuće bilo sa Šaulom u Mikmašu i u gori Betelskoj, a tisuća je bila s Jonathanom u Gibej Benjaminovoj. A ostatak naroda je otpustio, svako-

ga u njegov šator.

3 Tada je Jonatan udario filistejski garnizon koji je bio u Gebi, a Filistejci su to dočuli. Tada je Šaul zatrubio u trubu po svoj zemlji govoreći: "Neka Hebreji čuju!"

4 I say je Izrael čuo da se govori kako je Šaul udario filistejski garnizon te da se Izrael ogadio Filistejcima! Zatim je narod bio pozvan da ide za Šaulom u Gilgal.

5 A Filistejci su se skupili da zarate s Izraelom: tri tisuće bojnih kola i šest tisuća konjanika, a naroda kao mnoštvo pijeska što je na obali morskoj. I uzašli su i utaborili se kod Mikmaša, istočno od Betavena.

6 Kad su ljudi Izraelci vidjeli da su u nevolji (jer je narod bio pritisnut) tada su se ljudi posakrivali u špilje i u žbunje i među stijene i na uzvišice i u jame.

7 A neki su Hebreji prešli preko Jordana u zemlju Gadovu i Gileadovu. A Šaul je još bio u Gilgalu, i sav narod koji ga je slijedio drhtao je.

Šaulova nezakonita žrtva

8 I on se zadržao sedam dana, prema vremenu koje mu je odredio Samuel; ali Samuel nije došao u Gilgal te se narod počeo razilaziti od njega.

9 Nato je Šaul rekao: "Donesite mi ovamo žrtvu paljenicu i žrtve pomirnice!" Tada je prinio žrtvu paljenicu.

10 I dogodilo se, da čim je završio s prinošenjem žrtve paljenice, evo, Samuel je došao; i Šaul mu je izašao u susret pozdraviti ga.

11 Zatim mu je Samuel rekao: "Što si učinio?" A Šaul je rekao: "Zato što sam vidio da se narod razilazi od mene i da ti ne dolaziš u određene dane te da su se Filistejci skupili u Mikmašu,

12 stoga sam ja rekao: 'Sada će Filistejci sići na mene u Gilgalu, a ja nisam uputio molbu GOSPODU!' Stoga sam se primorao i prinio žrtvu paljenicu."

13 Tada je Samuel rekao Šaulu: "Ludo si napravio! Nisi održao zapovijed GOSPODA, Boga svojega, koju ti je zapovjedio; jer bi sada GOSPOD učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom zauvijek.

14 Ali sada tvoje kraljevstvo neće trajati: GOSPOD je potražio sebi čovjeka po svom vlastitom srcu i GOSPOD mu je zapovjedio da bude zapovjednik nad svojim narodom; zato što ti nisi održao ono što ti je GOSPOD zapovjedio."

15 Nato je Samuel ustao i uzašao iz Gilgala u Gibeu Benjaminovu. A Šaul je pobrojao narod koji je bio nazočan s njim, oko šest stotina ljudi.

16 I Šaul i njegov sin Jonatan i narod koji je bio nazočan s njima ostali su u Gibeu Benjaminovoj, a Filistejci su se utaborili u Mikmašu.

17 Tada su iz filistejskog tabora izašli pljačkaši u tri čete: jedna četa se okrenula na put koji vodi u Ofru u zemlju šualsku;

18 a druga se četa okrenula na put prema Bethoronu, a treća četa se okrenula na granični put koja gleda na dolinu Zeboim prema pustinji.

19 A po svoj zemlji Izraelovoj nije se moglo naći kovača, jer su Filistejci rekli: "Samo da si Hebreji ne bi napravili mačeve ili koplja."

20 Zato su svi Izraelci silazili k Filistejcima da bi svatko naoštrio svoj nož pluga i svoju motiku i svoju sjekiru i svoj pijuk.

21 A imali su i turpije za pijuke, za motike i za vile i za sjekire i za oštrenje bodila.

22 Tako se dogodilo, na dan bit-

ke, da se u rukama svega naroda koji *je bio* sa Šaulom i Jonatanom nije našlo ni mača ni koplja; samo su se našli kod Šaula i njegovog sina Jonatana.

23 A filistejski garnizon izašao je prema prijelazu kod Mikmaša.

POGLAVLJE 14

Jonatan pobjeđuje Filistejce

1 I dogodilo se jednoga dana, da je Jonatan, sin Šaulov rekao svome momku koji mu je nosio bojnu opremu: "Hajde da prijedemo do filistejskog garnizona *koji je na drugoj strani.*" Ali ocu svome nije ništa rekao.

2 A Šaul se zadržao u najkrajnjem području Gibee, pod narom koji *je u Migronu*; a naroda koji je bio s njim *bilo je oko šest stotina ljudi.*

3 A Ahija, sin Ahituba, Ikabodova brata, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika GOSPODNJEGA u Silu, nosio je efod. A narod nije znao da je Jonatan otišao.

4 A između prijevoja, kroz koje je Jonatan naumio prijeći do filistejskog garnizona, bila je strma stijena s jedne strane i strma stijena s druge strane. I jednoj je ime *bilo Bozez*, a drugoj je ime *bilo Sene.*

5 Pročelje prve *bilo je* smješteno na sjeveru nasuprot Mikmašu, a druge na jugu nasuprot Gibej.

6 Tada je Jonatan rekao momku koji je nosio njegovu bojnu opremu: "Hajde da prijedemo do garnizona onih neobrezanih. Možda će GOSPOD učiniti nešto za nas, jer ništa ne sprečava GOSPODA da spasi, bilo s mnogo ili s malo."

7 Nato mu je njegov štitonoša rekao: "Čini sve što ti je na srcu. Okreni se, evo, ja *sam s tobom*, uz tvoje srce."

8 Tada mu je Jonatan rekao: "Evo, mi ćemo prijeći k tim ljudima i otkrit ćemo im se.

9 Ako li nam kažu ovako: 'Čekajte dok ne dođemo do vas', tada ćemo se zaustaviti na svome mjestu i nećemo uzlaziti k njima.

10 Ako li kažu ovako: 'Uzađite k nama', tada ćemo uzaći, jer ih je GOSPOD predao u ruke naše. I to će nam *biti znak.*"

11 Tako su se njih obojica otkrila filistejskom garnizonu pa su Filištejci rekli: "Gle, Hebreji izlaze iz rupa u koje su se sakrili."

12 Zatim su se ljudi iz garnizona odazvali Jonatanu i njegovom štitonoši te rekli: "Uzađite k nama da vam nešto pokažemo!" Nato je Jonatan rekao svome štitonoši: "Penji se za mnom, jer ih je GOSPOD predao u ruke Izraelove."

13 I Jonatan se počeo penjati *po-mažući* si rukama i nogama, a za njim njegov štitonoša. Zatim su *počeli* padati pred Jonatana, a njegov ih je štitonoša ubijao za njim.

14 I u tom prvom pokolju koji su počinili Jonatan i njegov štitonoša, *palo je* oko dvadesetak ljudi, na otprilike pola jutra zemlje, *koju jaram volova može izorati.*

15 I zavladao je trepet u taboru i na polju, i među cijelim narodom. I garnizon i pljačkaši pa i oni su zadrhtali, i zemlja se zatresla; tako je zavladao silan trepet.

16 Tada su Šaulovi stražari u Gibej Benjaminovoj pogledali, i gle, mnoštvo se rasulo te su krenuli tući *jedan drugoga.*

17 Tada je Šaul rekao narodu što *je bio* s njim: "Pobrojite se sada i vidite tko je otišao od nas." I kad su se pobrojali, gle, *ondje nije bilo* Jonatana i njegovog štitonoše.

18 Zatim je Šaul rekao Ahiji: "Donesi ovamo Kovčeg Božji!" Jer je Kovčeg Božji u to vrijeme bio sa sinovima Izraelovim.

19 I dogodilo se, dok je Šaul razgovarao sa svećenikom, da je

buka koja *se pojavila* u filistejskom taboru postajala sve veća, te je Šaul rekao svećeniku: "Povuci ruku svoju!"

20 Nato su se Šaul i sav narod koji *je bio* s njim okupili te su krenuli u bitku. I gle, *tamo* je mač svakoga bio protiv svoga druga i nastala je jako velika pomutnja.

21 Stoviše i Hebreji koji su bili s Filistejcima otprije, koji su užašli s njima u tabor iz okolnih *zemalja*, i oni su se *okrenuli* da budu uz Izraelce koji *su bili* sa Šaulom i Jonatanom.

22 Isto tako i svi Izraelci koji su se bili sakrili u Efrajimovoj gori, *kad* su čuli da Filistejci bježe, i oni su žestoko krenuli za njima u bitku.

23 Tako je GOSPOD toga dana spasio Izrael, a boj se proširio sve do Betavena.

Šaulova ishitrena zakletva

24 A ljudi iz Izraela su toga dana bili uznemireni, jer je Šaul zakleo narod govoreći: "Proklet *bio* čovjek koji bude jeo *bilo koju* hranu do večeri, tako da se mogu osvetiti svojim neprijateljima!" Tako nitko od naroda nije okusio *nikakvu* hranu.

25 I svi oni, iz one zemlje, došli su u šumu; i ondje je bilo meda na tlu.

26 I kad je narod došao u šumu, gle, med je potekao, ali nitko nije prinio ruku svoju k ustima, jer se narod bojao zakletve.

27 No Jonatan nije čuo kad je njegov otac zakleo narod. Stoga je primakao vrh štapa koji mu *je bio* u ruci i zamočio ga u medene saće pa prinio ruku svoju k svojim ustima; i oči su mu zasvijetlile.

28 Tada je jedan iz naroda progovorio i rekao: "Tvoj je otac strogo zakleo narod zakletvom govoreći: 'Proklet *bio* čovjek koji danas pojede *bilo koju* hranu!' " A narod je bio iznemogao.

29 Nato je Jonatan rekao: "Moj otac svaljuje nevolju na zemlju. Gledajte, molim vas, kako su mi oči bile zasvijetlile zato što sam okusio malo toga meda.

30 Koliko *bi* još bolje *bilo* da je danas narod slobodno jeo od plijena svojih neprijatelja što su ga našli? Zar ne bi sada pokolj među Filistejcima bio još veći?"

31 A onoga dana tukli su Filistejce od Mikmaša sve do Ajalona, i narod je bio jako iznemogao.

32 Zatim se narod bacio na plijen te su nahvatali ovaca i goveda i teladi pa su *ih* poklali na tlu; i narod *ih* je počeo jesti s krvlju.

33 Tada su *to* javili Šaulu govoreći: "Gle, narod griješi protiv GOSPODA, tako što jedu s krvlju!" A on je rekao: "Prestupili ste! Dokotrljajte mi danas velik kamen!"

34 Zatim je Šaul rekao: "Raspršite se među narod i recite im: 'Svatko neka dovede k meni svoga vola i svatko svoju ovcu pa ih ovdje zakoljite i jedite; i nećete griješiti protiv GOSPODA jedući s krvlju.' " I sav je narod doveo još iste noći svatko sa sobom svoga vola te su *ih* ondje zaklali.

35 Tada je Šaul sagradio žrtvenik GOSPODU; to je bio prvi žrtvenik koji je on sagradio GOSPODU.

36 Zatim je Šaul rekao: "Spustimo se noću za Filistejcima i plijenimo ih do jutarnjeg svjetla i nemojmo im ostaviti nijednoga čovjeka!" A oni su rekli: "Čini sve što ti se čini dobro!" Nato je svećenik rekao: "Pristupimo ovdje k Bogu!"

37 Tada je Šaul zatražio savjet od Boga: "Trebam li sići za Filistejcima? Hoćeš li ih predati u ruke Izraelove?" Ali mu nije odgovorio u onaj dan.

38 Zatim je Šaul rekao: "Pristupite ovamo, svi poglavari narod-

ni! Saznajte i vidite u čemu je bio taj grijeh ovog dana.

39 Jer, *tako mi* života GOSPOD-NJEG, koji spašava Izrael, makar bio i na mojem sinu Jonatanu, zasigurno mora umrijeti!" Ali nitko između svega naroda nije mu odgovorio.

40 Tada je on rekao svemu Izraelu: "Vi budite na jednoj strani, a ja i moj sin Jonatan bit ćemo na drugoj strani." Nato je narod rekao Saulu: "Napravi ono što ti se čini dobro!"

41 Stoga je Šaul rekao GOSPODU, Bogu Izraelovu: "Podari nam pravi *ždrijeb*!" I bili su označeni Saul i Jonatan, a narod je izmakao.

42 Zatim je Šaul rekao: "Bacite *ždrijeb* između mene i mojeg sina Jonatana!" I bio je označen Jonatan.

43 Tada je Šaul rekao Jonatanu: "Reci mi što si učinio!" Nato mu je Jonatan ispričao i rekao: "Ja sam samo okusio malo meda vrškom štapa koji mi je bio u ruci, i evo, moram umrijeti!"

44 Zatim je Šaul odgovorio: "Tako mi Bog učinio i više od toga; jer ćeš zasigurno umrijeti, Jonatane!"

45 No narod je rekao Šaulu: "Zar da umre Jonatan, koji je izbio ovo veliko spasenje u Izraelu? Bože sačuvaj! *Tako mi* života GOSPOD-NJEG, nijedna vlas s njegove glave neće pasti na zemlju jer je on s Bogom izbio ovaj dan!" Tako je narod spasio Jonatana da nije poginuo.

46 Zatim je Šaul odustao od tjeranja Filistejaca te su Filistejci otišli u svoje mjesto.

47 Tako je Šaul preuzeo kraljevstvo nad Izraelom te je zaratio protiv svih svojih neprijatelja na sve strane: protiv Moaba i protiv sinova Amonovih i protiv Edoma i protiv kraljeva Zobe i protiv Fili-

stejaca; i kuda god se je okrenuo, mučio ih je.

48 I sakupio je vojsku i potukao Amalečane i izbavio Izraela iz ruku onih koji su ga pljačkali.

49 A Šaulovi sinovi bili su Jonatan, Išui i Malkišua; a imena njegovih dviju kćeri *bila su ova*: ime prvorodene *bilo je* Meraba, a ime mlađe *bilo je* Mikala.

50 A ime Šaulove žene *bilo je* Ahinoama, *ona je bila* kći Ahimaa-zova. A ime zapovjednika njegove vojske *bilo je* Abner, *on je bio* sin Nera, Šaulova strica.

51 A Kiš je bio Šaulov otac, a Ner Abnerov otac *bio je* sin Abielov.

52 I žestok se rat yodio protiv Filistejaca sve dane Šaulove. A Šaul kad bi vidio nekog jakog čovjeka ili bilo kojeg hrabrog čovjeka, uzimao ga je k sebi.

POGLAVLJE 15 GOSPOD odbacuje Šaula

1 Samuel je također rekao Šaulu: "GOSPOD me je poslao da te pomazem za kralja nad njegovim narodom, nad Izraelom. Stoga sada poslušaj glas riječi GOSPODNJIH.

2 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Sjećam se onoga što je Amalek učinio Izraelu, kako mu je postavio *zasjedu* na putu kad je ovaj izlazio iz Egipta.

3 Sada idi i udari Amaleka, i u potpunosti zatri sve što ima, i ne šteti da nego pobij i muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda i ovce, deve i magarad!' "

4 Tada je Šaul sakupio narod te ih prebrojio u Telaimu: dvije stotine tisuća pješaka i deset tisuća ljudi iz Jude.

5 Zatim je Šaul došao do amalečkoga grada te postavio *zasjedu* u dolini.

6 I Šaul je rekao Kenijcima: "Idite, odstupite i otiđite od Amale-

čana da vas ne uništım s njima; jer ste vi iskazali dobrotu prema svım sinovima Izraelovima kad su izlazili iz Egipta." Tako su Kenijci odstupili od Amalečana.

7 Nato je Šaul potukao Amalečane od Havile *pa sve* dok ne dođeš do Šura, koji *je* nasuprot Egipta.

8 I uhvatio je Agaga, amalečkog kralja, živoga, a sav je narod u potpunosti zatro oštricom mača.

9 Ali su Šaul i narod pošteđeli Agaga i one najbolje ovce i goveda i tovljenike i jaganjce i *sve što je bilo* dobro i nisu ih htjeli potpuno zatrti; nego *sve što je bilo* gadno i za odbaciti, to su potpuno zatrli.

10 Tada je riječ GOSPODNJA došla Samuelu, govoreći:

11 "Kajem se što sam Šaula postavio za kralja: jer se okrenuo od toga da slijedi mene i nije izvršio moje zapovijedi." I to je razalostilo Samuelu te je svu noć vapio GOSPODU.

12 I kad je Samuel ustao rano ujutro da susretne Šaula, dojavili su Samuelu govoreći: "Šaul je došao u Karmel, i gle, pripremio je sebi mjesto; zatim se okrenuo i prošao dalje te sišao u Gilgal."

13 Tada je Samuel došao k Šaulu, a Šaul mu je rekao: "Blagoslovio te GOSPOD! Izvršio sam zapovijed GOSPODNJU."

14 Nato je Samuel rekao: "Što onda *znači* ovo ovčje blejanje u mojim ušima i mukanje goveda što ga ja čujem?"

15 A Šaul je rekao: "Dognali su ih od Amalečana, jer je narod pošteđio najbolje ovce i najbolja goveda da ih žrtvuje GOSPODU, Bogu tvome; a ostalo smo u potpunosti zatrli."

16 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Stani pa ću ti reći što mi je noćas GOSPOD govorio." A on mu je rekao: "Govori!"

17 Tada je Samuel rekao: "Kad si ti sâm *bio* malen u svojim očima, nisi li ti *postao* glavar plemena Izraelovih pa te GOSPOD pomazao za kralja nad Izraelom?"

18 I GOSPOD te je poslao na put i rekao: 'Idi i u potpunosti zatrti te grešnike Amalečane i bori se s njima sve dok ih ne istrijebiš.'

19 Zašto onda nisi bio poslušan glasu GOSPODNJEM, nego si se bacio na plijen i učinio ono što je zlo u očima GOSPODNJIM?"

20 Nato je Šaul rekao Samuelu: "Da, ja sam bio poslušan glasu GOSPODNJEM i otišao sam putem kamo me je GOSPOD poslao; i doveo sam Agaga, kralja amalečkoga, i u potpunosti sam zatro Amalečane.

21 Ali je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, najbolje od onoga što je trebalo biti u potpunosti zatrto, da žrtvuje GOSPODU, Bogu tvome, u Gilgalu."

22 Tada je Samuel rekao: "Uživa li GOSPOD u žrtvama paljenicama i žrtvama *više* nego u poslušnosti glasu GOSPODNJEM? Gle, poslušnost je bolja od žrtve, a pokornost od pretiline ovnujske.

23 Jer buntovnost *je kao* grijeh čaranja, a tvrdoglavost je kao nepravda i idolopoklonstvo. Zato što si odbacio riječ GOSPODNJU, i on je tebe odbacio kao kralja!"

24 Zatim je Šaul rekao Samuelu: "Sagriješio sam jer sam prekršio zapovijed GOSPODNJU i tvoje riječi; zato što sam se bojao naroda i bio poslušan glasu njihovom.

25 Stoga sada, molim te, oprosti moj grijeh i vrati se sa mnom da mogu iskazati štovanje GOSPODU."

26 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Neću se vratiti s tobom: jer si ti odbacio riječ GOSPODNJU, pa je GOSPOD odbacio tebe da ne bu-

deš *više* kralj nad Izraelom."

27 I kako se Samuel okrenuo da ode, on ga je uhvatio za skut njegove plašta, no on se otkinuo.

28 Tada mu je Samuel rekao: "GOSPOD je danas od tebe otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga bližnjemu tvome, *koji je* bolji od tebe.

29 I također, Snaga Izraelova neće lagati niti se pokajati, jer on nije čovjek da bi se trebao pokajati."

30 Tada je on rekao: "Sagriješio sam; *ali*, molim te, iskaži mi sada čast pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom da mogu iskazati štovanje GOSPODU, Bogu tvome."

31 Tako se Samuel vratio za Šaulom i Šaul je iskazao štovanje GOSPODU.

32 Zatim je Samuel rekao: "Dovedite k meni Agaga, kralja amalečkoga!" I Agag je ugodno došao k njemu. Tada je Agag rekao: "Zasigurno, gorčina smrti je prošla."

33 A Samuel je rekao: "Kao što je tvoj mač učinio da su žene bez djece, tako će među ženama tvoja majka ostati bez djeteta!" I Samuel je isijekao Agaga na komade pred GOSPODOM u Gilgalu.

34 Zatim je Samuel otišao u Ramu, a Šaul je uzašao svojoj kući u Gibeu Šaulovu.

35 I Samuel nije više dolazio vidjeti Šaula sve do dana svoje smrti. Ipak Samuel je tugovao zbog Šaula; a GOSPOD se pokajao što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

POGLAVLJE 16

David pomazan za kralja

1 I GOSPOD je rekao Samuelu: "Dokle ćeš ti tugovati zbog Šaula, budući da sam ga ja odbacio da ne kraljuje nad Izraelom? Napuni

rog svoj uljem i pođi, ja te šaljem k Jišaju Betlehemcu; jer sam između njegovih sinova pribavio sebi kralja."

2 A Samuel je rekao: "Kako bih mogao ići? Ako Šaul *to* čuje, ubit će me!" No GOSPOD mu je rekao: "Uzmi sa sobom junicu te reci: 'Došao sam žrtvovati GOSPODU!'"

3 I pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću ti pokazati što trebaš činiti: i pomazat ćeš mi *onoga* koga ti ja imenujem."

4 I Samuel je učinio ono što je GOSPOD rekao i došao u Betlehem. A gradske starješine su zadržale zbog njegovog dolaska te su rekli: "Dolaziš li u miru?"

5 Nato je on rekao: "U miru! Došao sam žrtvovati GOSPODU; posvetite se i dođite sa mnom na žrtvu!" Zatim je posvetio Jišaja i njegove sinove i pozvao ih na žrtvu.

6 I dogodilo se, kad su došli da je pogledao na Eliaba i rekao: "Doista je pomazanik GOSPODNJI pred njim!"

7 Ali je GOSPOD rekao Samuelu: "Ne gledaj na njegov izgled ni na njegov visoki stas, zato što sam ga ja odbacio. Jer GOSPOD ne *gleda* kao što čovjek gleda: jer čovjek gleda na vanjski izgled, a GOSPOD gleda na srce."

8 Zatim je Jišaj dozvao Abinadaba i pustio ga da prođe ispred Samuela. Nato je rekao: "Ni ovoga GOSPOD nije izabrao."

9 Tada je Jišaj pustio Šamu da prođe pored, a on je rekao: "Ni ovoga GOSPOD nije izabrao."

10 Nadalje je Jišaj pustio da sedam sinova njegovih prođu ispred Samuela. Tada je Samuel rekao Jišaju: "GOSPOD nije izabrao ove."

11 Nato je Samuel rekao Jišaju: "Jesu li ovdje sva *tvoja* djeca?" A on je rekao: "Ostao je još najmlađi, i evo, on čuva ovce." Tada je Sa-

muel rekao Jišaju: "Pošalji *po njega* i dovedi ga; jer nećemo sjesti sve dok on ne dođe ovamo."

12 I on je poslao *po njega* i doveo ga. A on je *bio* rumen i pored toga prekrasnoga izgleda i lijepa stasa. I GOSPOD je rekao: "Ustani, pomaži ga; jer je on taj!"

13 Tada je Samuel uzeo rog s uljem i pomazao ga usred njegove braće. I Duh GOSPODNJI sišao je na Davida *te je ostao na njemu* od onoga dana pa nadalje. Nato je Samuel ustao i otišao u Ramu.

David u Šaulovoj službi

14 A Duh GOSPODNJI je odstupio od Šaula, a jedan zao duh, od GOSPODA, počeo ga je uznemiravati.

15 Tada su mu Šaulove sluge rekle: "Gle sada, jedan zao duh od Boga uznemirava te."

16 Neka sada naš gospodar zapovjedi slugama svojim, *koje su* pred tobom, da potraže čovjeka koji je vješt svirač na harfi. I dogodit će se, kad je zao duh od Boga nad tobom, da će onaj zasvirati svojom rukom pa će ti biti dobro."

17 Zatim je Šaul rekao svojim slugama: "Pribavite mi sad čovjeka koji umije dobro svirati i dovedite ga k meni!"

18 Nato je jedan od njegovih slugu odgovorio i rekao: "Gle, ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on je vješt u sviranju i moćni je junak i ratnik, i razborit kod rasprava, i prijatna je osoba i GOSPOD je s njim."

19 Zato je Šaul poslao glasnike k Jišaju i rekao: "Pošalji mi Davida, svoga sina koji je kod ovaca!"

20 A Jišaj je uzeo jednog margarca *natovarenog* kruhom i miješ vina i jednog jarica te je *njih* poslao Šaulu po svome sinu Davidu.

21 I David je došao k Šaulu te je

stajao pred njim. I Šaul ga je jako zavolio te je on postao njegov štitonoša.

22 Zatim je Šaul poručio Jišaju govoreći: "Neka David, molim te, stoji preda mnom, jer je našao naklonost u očima mojim."

23 I dogodilo se, kad je *zli* duh od Boga bio nad Šaulom, da je David uzeo harfu i svirao svojom rukom; tada se Šaul okrijepio i bilo mu je dobro, i zao duh je odstupio od njega.

POGLAVLJE 17

David i Golijat

1 A Filistejci su sakupili svoje vojske za boj; i sakupili su se kod Soka koji *pripada* Judi te su se utaborili između Soka i Azeke u Efesdamimu.

2 A Šaul i ljudi iz Izraela sakupili su se i utaborili u dolini Elinoj te su se postrojili u bojne redove protiv Filistejaca.

3 I Filistejci su stajali na gori s jedne strane, a Izrael je stajao na gori s druge strane, a između njih *je bila* dolina.

4 A iz filistejskog tabora izašao je jedan prvoborac, imenom Golijat, iz Gata, koji *je bio* visok šest lakata i jedan pedalj.

5 I na glavi svojoj *imao je* mjedenu kacigu te je bio obučen u ljuškav oklop, i težina oklopa *bila je* pet tisuća mjedenih šekela.

6 I na nogama svojim *imao je* mjedene nogavice, a između svojih ramena mjedeni okrugli štit.

7 A drška njegova koplja *bila je* kao tkalačko vratilo, a šiljak njegovog koplja *težio je* šest stotina željeznih šekela; a pred njim je išao jedan koji je nosio štit.

8 I on je stao i doviknuo vojskama Izraelovim te im rekao: "Zašto ste izašli te se postrojili u bojne redove? Nisam li ja Filistejac, a vi

sluge Šaulove? Izaberite si jednog čovjeka pa neka siđe k meni!

9 Ako je u stanju boriti se sa mnom i ubiti me, onda ćemo mi biti vaše sluge; ako li ja nadjačam njega i ubijem ga, onda ćete vi biti naše sluge i služiti nama."

10 Zatim je Filistejac rekao: "Ja danas prkosim vojskama Izraelovim; dajte mi jednog čovjeka da se borimo međusobno!"

11 Kad je Šaul i sav Izrael čuo ove riječi Filistejca, bili su zastrašeni i silno su se uplašili.

12 A David je bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehempjude čije je ime *bilo* Jišaj, a imao je osam sinova. I taj se čovjek u Šaulovo vrijeme vodio *kao* starac među ljudima.

13 I tri najstarija Jišajeva sina otišla su i slijedili su Šaula u boju; i imena te trojice njegovih sinova koji su otišli u boj *bila su*: Eliab prvorodenac, te drugi poslije njega Abinadab, pa treći Šama.

14 A David je bio najmlađi. I ona tri najstarija slijedili su Šaula.

15 Ali je David odlazio i vraćao se od Šaula kako bi napasao ovce svoga oca u Betlehemu.

16 A Filistejac je istupao ujutro i uvečer i pokazivao se *tako* četrdeset dana.

17 I Jišaj je rekao svome sinu Davidu: "Uzmi sada za svoju braću jednu efu ovog prženog *žita* i ovih deset hljebova i otrči u tabor k svojoj braći.

18 A ovih deset sireva odnesi tisućniku *njihovom*, pa pogledaj kako su tvoja braća i donesi od njih znak!"

19 A Šaul i oni i svi ljudi iz Izraela *bili su* u dolini Elinoj, ratujući s Filistejcima.

20 I David je ustao rano ujutro i ostavio ovce jednom čuvaru te uzeo *stvari* i otišao kako mu je zapovjedio Jišaj. I došao je do rova,

kad je vojska izlazila u borbu, i klicao zbog bitke.

21 Jer su se Izrael i Filistejci postrojili u bojni red, vojska protiv vojske.

22 A David je ostavio svoj tovar u rukama čuvara tovara pa je otrčao k vojsci. I došao je i pozdravio svoju braću.

23 I dok je s njima razgovarao, gle, onaj prvoborac, Filistejac iz Gata, imenom Golijat, izašao je ondje iz filistejskih vojski i progovorio one iste riječi tako da *ih* je David čuo.

24 A svi su ljudi iz Izraela, čim su ugledali toga čovjeka, pobjegli su od njega i jako su se prestrašili.

25 I ljudi iz Izraela su rekli: "Jeste li vidjeli onoga čovjeka što je izašao? Zasigurno je on izašao da prkosi Izraelu. I dogodit će se, *da* će čovjeku koji njega ubije kralj podariti silno blago i dat će mu svoju kćer, a dom oca njegova učinit će da bude slobodan u Izraelu."

26 Tada je David rekao ljudima koji su stajali pokraj njega, govoreći: "Što će se učiniti čovjeku koji ubije toga Filisteja i skine sramotu s Izraela? Jer *tko je* taj neobrežani Filistejac koji prkosi vojskama Boga živoga?"

27 A narod mu je odgovorio na *isti* ovaj način govoreći: "Tako će se učiniti čovjeku koji ga ubije."

28 A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo kad je on govorio ljudima, Elijab je srdžbom planuo na Davida te rekao: "Zašto si ti sišao ovamo? I kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Poznajem ja tvoju oholost i zlobu tvoga srca; jer si sišao da bi vidio bitku!"

29 A David je rekao: "Što sam sada učinio? Zar ne *postoji* razlog?"

30 Tada se okrenuo od njega k drugome te progovorio na isti način. I narod mu je odgovorio na

isti način kao prije.

31 A kad su se pročule te riječi koje je izgovorio David, prenijeli su *ih* Šaulu pa je on poslao po njega.

32 Nato je David rekao Šaulu: "Neka nikome ne klone srce zbog onoga! Tvoj će sluga ići i borit će se s tim Filistejcem."

33 Tada je Šaul rekao Davidu: "Nisi ti u stanju ići na toga Filistejca da se boriš s njim; jer ti si *samo* mladić, a on ratnik od svoje mladosti."

34 Nato je David rekao Šaulu: "Tvoj je sluga čuvao ovce svoja oca, pa kad bi došao lav, i *isto* medvjed te uhvatio janje iz stada,

35 ja bih izašao za njim i udario ga i istrgao mu *janje* iz ralja. A kad bi on ustao na me, uhvatio bih *ga* za grivu i udarao ga te ga ubio.

36 Tvoj sluga je ubio i lava i medvjeda, pa će *i* tom neobrezanom Filistejcu biti kao jednom od njih pošto je prkosio vojskama Boga živoga."

37 David je povrh toga rekao: "GOSPOD koji me izbavio iz lavlje pandže i medvjede šape izbavit će me i iz ruku toga Filistejca." Tada je Šaul rekao Davidu: "Idi i GOSPOD neka bude s tobom!"

38 Zatim je Šaul obukao Davida u svoju bojnu opremu, i na glavu mu je stavio mjedenu kacigu; isto tako obukao mu je ljuskav oklop.

39 Zatim je David pripasao svoj mač preko svoje bojne odore te je pokušao hodati, jer još *to* nije probao. Nato je David rekao Šaulu: "Ne mogu hodati u tome jer nisam *u tome* oprobao." I David je to skinuo sa sebe.

40 Tada je David uzeo svoj štap u ruku svoju te je izabrao iz potoka pet glatkih kamenova i stavio ih u pastirsku torbu, koju je imao, i to u jednu kesu: a pračka mu *je bila* u ruci njegovoj te se prima-

knuo k Filistejcu.

41 I Filistejac je išao sve bliže i primicao se k Davidu, i čovjek koji mu je nosio štit *išao je* pred njim.

42 A kad je Filistejac pogledao okolo i ugledao Davida, prezreo ga je jer je bio *još* mlad, i rumen, i lijepog izgleda.

43 Tada je Filistejac rekao Davidu: "*Jesam li* ja pas da ti ideš na mene sa štapovima?" I Filistejac je počeo proklinjati Davida svojim bogovima.

44 Zatim je Filistejac rekao Davidu: "Dođi k meni da dam meso tvoje pticama nebeskim i zvijerima poljskim!"

45 Nato je David rekao Filistejcu: "Ti ideš na mene mačem i kopljem i štitom, no ja idem na tebe u ime GOSPODA nad vojskama, Boga vojski Izraelovih kojima si ti prkosio.

46 Danas će te GOSPOD predati u ruku moju, ja ću te ubiti i skinut ću tvoju glavu s tebe i danas ću mrtva tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i divljim zvijerima zemaljskim da bi sva zemlja spoznala da postoji Bog u Izraelu.

47 I sav će ovaj zbor znati da GOSPOD ne spašava mačem i kopljem; jer boj *je* GOSPODOV i on će vas predati u ruke naše."

48 I dogodilo se, kad je Filistejac ustao i pošao te se približavao da susretne Davida, da se David požurio i potrčao prema vojsci u susret Filistejcu.

49 Tada je David posegnuo rukom u torbu svoju te odande uzeo kamen i izbacio *ga* iz pračke pa pogodio Filistejca u čelo njegovo tako da mu se kamen zabio u čelo. Nato je pao na lice svoje na zemlju.

50 Tako je David pračkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i pogubio ga; a nije ni

mača *bilo* u ruci Davidovoj.

51 Stoga je David potrčao i stao na Filistejca, i uzeo njegov mač pa ga izvukao iz korica njegovih te ga je pogubio i njime mu odsjekao glavu. A kad su Filistejci vidjeli da je njihov prvoborac bio mrtav, pobjegli su.

52 Tada su ljudi iz Izraela i Jude ustali i klicalí te potjerali Filistejce sve do kad dođeš u dolinu pa do gradskih vrata Ekrona. A izra-njavani Filistejci padali su putem prema Šaarajimu pa sve do Gata i do Ekrona.

53 Zatim su se sinovi Izraelovi vratili iz jurnjave za Filistejcima te su opljačkali njihove šatore.

54 A David je uzeo Filistejčevu glavu i donio je u Jeruzalem, a bojnu opremu njegovu stavio je u svoj šator.

55 A kad je Šaul vidio Davida kako izlazi protiv Filistejca, rekao je Abneru, zapovjedniku vojske: "Abnere, čiji je sin taj mladić?" A Abner je rekao: "Neka duša tvoja živi, kralju, ne znam!"

56 Nato je kralj rekao: "Ti se raspitaj čiji je sin taj mladić!"

57 A kako se David vratio iz pokolja nad Filistejcima, Abner ga je uzeo i doveo ga pred Šaula s glavom Filistejčevom koja mu je *bila* u ruci.

58 Tada ga je Šaul upitao: "Čiji si ti sin, mladiću?" A David je odgovorio: "Sin *sam* tvoga sluga Jišaja Betlehemca."

POGLAVLJE 18

Davidovo i Jonatanovo prijateljstvo

1 I dogodilo se, kad je on završio razgovor sa Šaulom da je Jonatanova duša prionula uz Davidovu dušu te ga je Jonatan zavolio kao samoga sebe.

2 I toga dana Šaul ga je uzeo i nije mu više dopustio da se vrati

domu oca svoga.

3 Tada je Jonatan sklopio savez s Davidom zato što ga je ljubio kao samoga sebe.

4 I skinuo je Jonatan plašt koji je *bio* na njemu i dao ga Davidu; *za-tim* i svoju odjeću, čak i svoj mač i svoj luk i svoj pojas.

5 I David je izlazio bilo gdje ga je slao Šaul i ponašao se mudro pa ga je Šaul postavio nad ratnicima; i bio je omiljen u očima svega naroda, pa i u očima Šaulovih slugu.

Šaulova ljubomora na Davida

6 I dogodilo se kod njihovog dolaska, kad se David vraćao iz pokolja Filistejca, da su žene iz svih gradova Izraelovih izašle pjevajući i plešući u susret kralju Šaulu s udaraljka, s radošću i s glazbalima.

7 I žene su odgovarale *jedna drugoj* dok su se zabavljale te rekle: "Pobio je Šaul svoje tisuće, a David svoje desetke tisuća."

8 Nato se Šaul jako razgnjevio i te riječi su ga uznemirile pa je rekao: "Davidu su pripisale desetke tisuća, a meni su pripisale *samo* tisuće! I što još on treba imati osim kraljevstva?"

9 I od toga dana pa nadalje Šaul je poprijeko gledao Davida.

10 I dogodilo se sutradan, da je zao duh od Boga sišao na Šaula, tako da je prorokovao usred kuće. I David je rukom svojom svirao kao i prije, a u Šaulovoj ruci *bilo* je koplje.

11 Tada je Šaul bacio koplje; jer je rekao: "Njime ću pribiti Davida uza zid!" A David se dva puta izmaknuo od njega.

12 Nato je Šaula obuzeo strah od Davida, zato što je GOSPOD bio s njim, a od Šaula je odstupio.

13 Stoga ga je Šaul maknuo od sebe i postavio ga za tisućnika: te

je on izlazio i dolazio pred narod.

14 I David se ponašao mudro na svim svojim putevima; i GOSPOD je bio s njim.

15 Zato kad je Šaul vidio da se on ponaša veoma mudro, obuzeo ga je strah od njega.

16 Ali sav Izrael i Juda ljubio je Davida zato što je on izlazio i dolazio pred njima.

David ženi Mikalu

17 Tada je Šaul rekao Davidu: "Gle moju najstariju kćer Merabu, nju ću ti dati za ženu; samo mi ti budi hrabar i bij GOSPODNJE bitke!" Jer je Šaul rekao: "Neka moje ruka ne bude nad njim, nego neka ruka filistejska bude nad njim!"

18 A David je rekao Saulu: "Tko sam ja? I što je moj život, ili što je porodica oca moga u Izraelu da ja kralju budem zet?"

19 No dogodilo se u vrijeme kad je Meraba Saulova kći trebala biti udana za Davida, da su je dali za ženu Adrielu Meholaćaninu.

20 A Mikala Saulova kći ljubila je Davida; i javili su to Šaulu, i to mu se svidjelo.

21 Zatim je Šaul rekao: "Dat ću mu je, da mu ona bude zamka i da ruka filistejska može biti protiv njega." Zato je Šaul rekao Davidu: "Danas ćeš mi biti zet s jednom od te dvije."

22 Tada je Šaul zapovjedio svojim slugama govoreći: "Razgovarajte s Davidom potajno i recite: 'Gle, kralju si ti omilio i sve te sluge njegove vole; stoga budi sada kraljev zet.'"

23 I Saulove slugе su izgovorile te riječi na uši Davidu. Nato im je David rekao: "Čini li vam se malenkost biti kraljev zet budući da sam ja siromašan čovjek i malo cijenjen?"

24 I Saulove slugе dojavile su

mu govoreći: "Ovako je to izgovorio David."

25 Nato je Šaul rekao: "Ovako recite Davidu: 'Kralj ne želi nikakvog miraza nego samo sto filistejskih prepucija da se osveti kraljevim neprijateljima.' " No Šaul je namislio da David padne od ruke Filistejaca.

26 A kad su Šaulove slugе dojavile te riječi Davidu, jako se to svidjelo Davidu, da bude kraljev zet. A ti dani još nisu istekli.

27 Zato je David ustao i otišao, on i ljudi njegovi te pogubio Filistejcima dvije stotine ljudi; i David je donio njihove prepucije i predao ih kralju na broj da može postati kraljev zet. Tada mu je Šaul dao svoju kćer Mikalu za ženu.

28 Tada je Šaul vidio i shvatio da je GOSPOD bio s Davidom i da ga ljubi Mikala kćer njegova.

29 I Šaul se još više pobojavao Davida; i Šaul je postao Davidov neprijatelj neprestano.

30 A filistejski su knezovi izlazili; i dogodilo se, nakon što su izlazili, da se David ponašao mudrije nego sve Saulove slugе; tako da je ime njegovo postalo jako cijenjeno.

POGLAVLJE 19

Šaul pokušava ubiti Davida

1 Zatim je Šaul progovorio Jonatanu svome sinu i svim slugama svojim da trebaju ubiti Davida.

2 Ali Jonatanu, sinu Saulovu, David je jako omilio. I Jonatan je dojavio Davidu govoreći: "Moj otac Šaul traži da te ubije. Stoga sada, molim te, pazi se do jutra i ostani u skrovištu i sakrij se."

3 A ja ću izaći i stajati pokraj svoga oca u polju gdje ti budeš i ja ću govoriti o tebi sa svojim ocem. I što saznam, to ću ti dojaviti."

4 I Jonatan je svome ocu Šaulu dobro govorio o Davidu i rekao

mu: "Neka kralj ne sagriješi protiv svoga sluge, protiv Davida zato što on nije ništa sagriješio protiv tebe i zato što su djela njegova prema tebi *bila* jako dobra.

5 Jer je on uzeo život svoj u svoje ruke i ubio je Filistejca te je GOSPOD izborio veliko spasenje svemu Izraelu: ti si *to* vidio i radovao se. Zašto bi onda ti sagriješio protiv nedužne krvi, ubijajući Davida bez razloga?"

6 I Šaul je poslušao glas Jonatanov. Tada se Šaul zakleo: "*Tako mi* života GOSPODNJEG, on neće biti pogubljen!"

7 Nato je Jonatan pozvao Davida i iskazao mu je sve te riječi. Zatim je Jonatan doveo Davida k Šaulu i on je bio pred njim, kao i prije.

8 Tada je opet nastao rat: i David je izašao te se borio s Filistejcima; i pogubio ih je velikim pokoljem te su oni pobjegli pred njim.

9 A zao duh od GOSPODA bio je na Šaulu: dok je on sjedio u svojoj kući, sa svojim kopljem u ruci svojoj, a David je rukom svirao.

10 Tada je Šaul pokušao kopljem pribiti Davida uz zid, ali se je on izmaknuo ispred Šaula te je on koplje zabio u zid. A David je pobjegao i umaknuo te noći.

11 Isto tako Šaul je poslao glasnike u Davidovu kuću, da ga nadziru i da ga ubiju u jutro. A Davidova žena Mikala dojavila mu je govoreći: "Ako noćas ne spasiš svoj život, sutra ćeš ti biti pogubljen!"

12 Tako je Mikala spustila Davida kroz prozor. I on je otišao i pobjegao te umaknuo.

13 Zatim je Mikala uzela neki kip i položila ga u postelju te mu stavila jastuk od kozje *dlake* za njegovo uzglavlje te ga pokrila platnom.

14 A kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida, ona je rekla:

"On je bolestan."

15 Tada je Šaul *ponovo* poslao glasnike da vide Davida govoreći: "Donesite ga k meni u postelji da ga pogubim!"

16 A kad su glasnici ušli, gle: u postelji je bio kip, s jastukom od kozje *dlake* za njegovo uzglavlje.

17 Tada je Šaul rekao Mikali: "Zašto si me tako prevarila i pustila mogega neprijatelja tako da je umaknuo?" A Mikala je odgovorila Šaulu: "On mi je rekao: 'Pusti me da odem! Zašto da te ubijem?' "

18 Tako je David pobjegao i umaknuo te je otišao k Samuelu u Ramu i ispricao mu je sve što mu je učinio Šaul. Zatim su on i Samuel otišli i nastanili se u Najotu.

19 A Šaulu je bilo dojavljeno govoreći: "Gle, David je u Najotu u Rami."

20 Nato je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida. A kad su oni vidjeli skupinu proroka kako prorokuju, i Samuela kako stoji kao onaj koji je postavljen nad njima, Duh Božji sišao je na Šaulove glasnike te su i oni počeli prorokovati.

21 I kad su to dojavili Šaulu, on je poslao druge glasnike, ali su i oni isto tako počeli prorokovati. Zatim je Šaul ponovo poslao glasnike po treći put, ali su i oni počeli prorokovati.

22 Tada je i on otišao u Ramu te je došao do velikog zdenca koji je u Sekuu. Zatim je zapitao i rekao: "Gdje su Samuel i David?" A netko je rekao: "Gle, oni su u Najotu u Rami."

23 I on je pošao prema Najotu u Rami. Ali i na njega je sišao Duh Božji te je išao dalje i prorokovao sve dok nije došao u Najot u Rami.

24 Zatim je i on svukao svoju odjeću te počeo prorokovati pred Samuelom na sličan način; i ležao je gol cijeli taj dan i cijelu tu noć.

Zato su govorili: "Zar je i Šaul među prorocima?"

POGLAVLJE 20

Jonatan upozorava Davida

1 Zatim je David pobjegao iz Najota u Rami te došao pred Jonatana i rekao: "Što sam učinio? Jesam li ja nepravedan i što je moj grijeh pred ocem tvojim da on traži moj život?"

2 A on mu je rekao: "Bože sačuvaj! Ti nećeš umrijeti. Gle, moj otac neće učiniti ništa, bilo veliko ili malo, a da to ne pokaže meni. Zašto bi moj otac takvo nešto krio od mene? Neće to biti *tako!*"

3 Ali se David povrh toga zakleo i rekao: "Tvoj otac zasigurno zna da sam ja našao milost u očima tvojim pa govori: 'Neka Jonatan ne sazna ništa o tome, da ne bude žalostan.' Ali doista, *tako mi* života GOSPODNJEG, i *tako mi* života duše tvoje, samo je jedan korak između mene i smrti."

4 Tada je Jonatan rekao Davidu: "Što želi duša tvoja, *to* ću i za tebe učiniti."

5 Nato je David rekao Jonatanu: "Evo, sutra je mlađak i ja ne smijem propustiti sjediti s kraljem pri jelu; ali me *ti* pusti da se mogu sakriti u polju do treće večeri."

6 Ako tvom ocu nedostajem, tada reci: 'David me usrdno molio da mu dopustim da odjuri u svoj grad Betlehem, jer je ondje godišnja žrtva za svu porodicu.'

7 Ako on kaže ovako: 'Dobro', tvoj sluga bit će miran. Ako li se jako razgnjevi, *tada* budi siguran da se on odredio za zlo."

8 Stoga postupaj ljubazno sa slugom svojim; jer si ti slugu svoga uveo u savez GOSPODNJI sa sobom. Štoviše, ako li sam ja nepravedan, pogubi me sâm; jer zašto bi me vodio k ocu svome?"

9 Nato mu je Jonatan rekao: "Daleko neka je to od tebe! Jer ako bih ja pouzdano znao da se moj otac za zlo odredio da *ga* svali na tebe, zar ti ja ne bih tada to dojavio?"

10 Tada je David rekao Jonatanu: "Tko će mi to dojaviti? Ili što *ako* ti tvoj otac grubo odgovori?"

11 A Jonatan je rekao Davidu: "Dođi da izađemo u polje!" I izašli su obojica u polje.

12 Tada je Jonatan rekao Davidu: "GOSPODE, Bože Izraelov, kad ispitam svoga oca sutra u neko vrijeme *ili* trećeg dana, i gle, ako *bude* dobro što se tiče Davida, a ja tada ne pošaljem *glasnika* k tebi i ne dojavim ti,

13 neka GOSPOD tako učini Jonatanu i još više. Ako li se mome ocu svidi tebi *učiniti* zlo, tada ću ti to dojaviti i otpustiti te da ideš u miru; i GOSPOD neka bude s tobom kao što je bio s ocem mojim!"

14 A ti ne samo da ćeš mi, dok sam još živ, iskazivati dobrotu GOSPODNJU, da ne poginem,

15 nego nećeš *ni* uskratiti svoju dobrotu mome domu zauvijek; ni niti kada GOSPOD istrijebi neprijatelje Davidove, svakoga s lica zemlje."

16 Tako je Jonatan sklopio savez s domom Davidovim, govoreći: "Neka GOSPOD zatražiti to iz ruke Davidovih neprijatelja."

17 Tada je Jonatan ponovo zakleo Davida zato što ga je ljubio: jer ga je ljubio kao što je ljubio samoga sebe.

18 Zatim je Jonatan rekao Davidu: "Sutra je mlađak; i ti ćeš nedostajati zato što će tvoje sjedalo biti prazno."

19 A ti ostani tri dana, tada ti brzo sidi i dođi na mjesto gdje si se bio sakrio kad se to događalo te ostani pokraj kamena Ezela.

20 A ja ću odapeti tri strijele na

onu stranu kao da gađam metu.

21 I gle, poslat ću momka *govoreći*: 'Idi! Nađi strijele!' Ako izričito kažem momku: 'Gle, strijele su tebi s ove strane, uzmi ih', onda dođi, jer to tebi *donosi* mir i nema nikakvog zla, *tako mi* života GOSPODNJEG!

22 No ako ja kažem mladiću ovako: 'Gle, strijele su iza tebe', onda otiđi, jer te GOSPOD šalje odavde.

23 A za ovaj dogovor koji smo ti i ja dogovorili, evo, neka GOSPOD bude između mene i tebe zauvijek!"

24 Tako se David sakrio u polju pa kad je došao mlađak, kralj je sjeo da bi pojeo jelo.

25 I sjeo je kralj na svoje sjedalo, kao i prije, *baš* na sjedalo uza zid. I Jonatan je ustao, a Abner je sjeo na Šaulovu stranu; ali je Davidovo mjesto bilo prazno.

26 Međutim Šaul nije ništa rekao onaj dan jer je mislio: "Nešto mu se dogodilo, *pa* on nije čist; zasigurno nije čist."

27 I dogodilo se sutradan, *to jest* drugog dana toga mjeseca, da je Davidovo mjesto bilo prazno, te je Šaul rekao Jonatanu sina svome: "Zašto ne dolazi sin Jišajev na objed, ni jučer ni danas?"

28 A Jonatan je odgovorio Šaulu: "David me usrdno molio da mu *dopustim da ide* u Betlehem.

29 I rekao je: 'Pusti me da idem, molim te, jer naša porodica ima žrtvovanje u gradu i brat moj, on mi je zapovjedio da *budem ondje*. I sada, ako sam našao naklonost u očima tvojim, dopusti mi da se maknem, molim te, i vidim braću svoju.' Stoga on ne dolazi za kraljev stol."

30 Tada je Šaulova srdžba planula na Jonatana te mu je rekao: "Ti sine izopačene buntovne žene, ne

znaš li da ja znam da si ti izabrao sina Jišajeva na svoju sramotu i na sramotu golotinje majke svoje?

31 Jer tako dugo dok Jišajev sin živi na zemlji, nećeš očvrsnuti ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sada pošalji *po njega* i dovedi ga k meni jer on zasigurno treba umrijeti."

32 Nato je Jonatan odgovorio svome ocu Šaulu i rekao mu: "Zašto treba biti pogubljen? Što je učinio?"

33 Tada je Šaul bacio koplje na njega da ga probode. Po tome je Jonatan shvatio da je njegov otac *već* bio odlučio da pogubi Davida.

34 Tako je Jonatan u žestokoj srdžbi ustao od stola i nije jeo nikakvog jela toga drugog dana u mjesecu; jer se ražalostio zbog Davida zato što je njega otac njegov osramotio.

35 I dogodilo se ujutro, da je Jonatan izašao u polje u vrijeme dogovoreno s Davidom; a s njim i jedan maleni momak.

36 I on je rekao svome momku: "Trči i odmah nađi strijele koje ću ja odapeti." I dok je momak trčao, on je odapeo strijelu preko njega.

37 I kad je momak došao do mjesta gdje *je bila* strijela koju je Jonatan odapeo, Jonatan je povikao za momkom i rekao: "Nije li strijela *pala* preko tebe?"

38 Zatim je Jonatan povikao za momkom: "Brže, požuri se, nemoj stati!" I Jonatanov je momak pokupio strijele i došao k svome gospodaru.

39 Ali momak nije ništa shvatio, samo su Jonatan i David znali za dogovor.

40 Tada je Jonatan predao svoje naoružanje momku svome i rekao mu: "Idi, odnesi *to* u grad!"

41 I čim je momak otišao, David se digao iz *skrovišta* na jugu te pao licem svojim na zemlju i poklonio

se tri puta. Zatim su izljubili jedan drugoga te su plakali jedan s drugim, ali David još više.

42 Tada je Jonatan rekao Davidu: "Idi u miru, pošto smo se nas obojica zakleli u imenu GOSPODA govoreći: 'Neka GOSPOD bude između mene i tebe, i između sjemena mojega i sjemena tvajega zauvijek!'" Zatim je on ustao i krenuo, a Jonatan je otišao u grad.

POGLAVLJE 21 David i sveti kruh

1 Zatim je David došao u Nob k svećeniku Ahimeleku. A Ahimelek je bio uplašen kad se susreo s Davidom te mu rekao: "Zašto si ti sâm i nema nikoga s tobom?"

2 A David je rekao svećeniku Ahimeleku: "Kralj mi je zapovjedio nešto i rekao mi: 'Neka nitko ne sazna razlog zbog kojeg te ja šaljem i što sam ti zapovjedio!' A sluge *svoje* sam otpremio na to i to mjesto.

3 Stoga sada, što ti je pri ruci? Daj *mi* pet *hljeba* kruha u moju ruku ili što god imaš!"

4 A svećenik je odgovorio Davidu i rekao: "Nemam pri ruci običnoga kruha nego imam svetoga kruha; *ali* ako su se tvoji mladići uzdržali barem od žena."

5 Nato je David odgovorio svećeniku i rekao mu: "Svakako žene su nam bile uskraćene za ova tri dana, otkako sam izašao i posude mladića su postale svete, i *kruh* je po vrsti običan, da, premda je danas bio posvećen u posudi."

6 Tada mu je svećenik dao svetoga *kruha*, jer ondje nije bilo nikakvoga kruha osim prinesenoga kruha, onoga koji se bio uzimao ispred GOSPODA da se postavi vrući kruh u dan kad se bio uzimao.

7 A ondje je onoga dana *bio* je-dan od Saulovih slugu, zadržao se pred GOSPODOM; a ime mu

je *bilo* Doeg Edomac, nadglednik pastira koji *su* pripadali Šaulu.

8 Zatim je David rekao Ahimeleku: "A nema li ovdje pri ruci *neka-kvo* koplje ili mač? Jer nisam uzeo sa sobom ni svoga mača ni svoga oružja, zato što kraljev nalog zahtijeva žurnost."

9 Nato je svećenik rekao: "Gle, mač Filistejca Golijata, onoga koga si pogubio u Elinoj dolini, *ovdje* je zamotan u platno, *ovdje* iza efoda; ako ga hoćeš uzeti, uzmi *ga*, jer drugoga osim njega nema ovdje." A David je rekao: "Nema *ga* kao što je taj. Daj mi *ga*!"

David bježi u Gat

10 Zatim je David ustao i pobjegao onaj dan zbog straha od Saula te je došao k Akišu, kralju gatskomu.

11 A sluge Akiševe su mu rekle: "Nije li to David, kralj zemlje? Nisu li o njemu pjevali jedan drugome plešući i govoreći: 'Pobio je Saul tisuće svoje, a David svoje desetke tisuća?'"

12 I David je položio te riječi u srce svoje i jako se uplašio Akiša, kralja gatskoga.

13 Tada je David promijenio svoje ponašanje pred njima te se počeo pretvarati da je lud pred njihovim rukama: i grebao je po vratima i puštao da mu slina njegova teče po bradi.

14 Nato je Akiš rekao svojim slugama: "Evo, vidite da je čovjek lud! Zašto *ga onda* dovodite k meni?"

15 Trebam li ja luđake, da mi dovodite ovog *ovdje* da luduje preda mnom? Zar će ovaj ući u moju kuću?"

POGLAVLJE 22 U špilji Adulam

1 Stoga je David otišao odande

i umaknuo u špilju Adulam. A kad su *to* čula njegova braća i sav dom oca njegova, sišli su onamo k njemu.

2 I oko njega su se okupili svi oni koji *su bili* u nevolji, i svi oni koji *su bili* dužni, i svi oni koji *su bili* nezadovoljni; i on im je postao zapovjednikom. I ondje je s njim bilo oko četiri stotine ljudi.

3 Zatim je David odande otišao u Mispu moapsku te rekao kralju moapskome: "Dopusti da moj otac i moja majka, molim te, dođu *i budu* kod vas dok ne doznam što će Bog učiniti za mene."

4 I doveo ih je pred kralja moapskoga i oni su boravili kod njega sve vrijeme dok je David bio u utvrđi.

5 Ali je prorok Gad rekao Davidu: "Nemoj ostati u utvrđi; otiđi i uđi u zemlju Judinu." Tada je David otišao i došao u Haretsku šumu.

Šaul ubija svećenika u Nobu

6 Kad je Šaul čuo da su otkriveni David i ljudi koji su bili s njim, (a Šaul je boravio u Gibej pod stablom u Rami, sa svojim kopljem u ruci svojoj, a oko njega *stajale su* sve sluge njegove)

7 tada je Šaul rekao svojim slugama koje su *stajale* oko njega: "Slušajte sada, Benjaminovci! Hoće li svima vama sin Jišajev darovati njive i vinograde i postaviti vas sve tisućnicima i satnicima?"

8 Pa zar ste se svi vi urotili protiv mene te nema nikoga da mi dojavu kad moj sin sklapa pakt sa sinom Jišajevim, i nema nikoga od vas kome je žao zbog mene, ili da mi dojavu kako je moj sin podjario moga slugu protiv mene da vreba u zasjedi kao i dan danas?"

9 Tada je progovorio Doeg Edomac, koji je bio postavljen nad

slugama Šaulovim te je rekao: "Ja sam vidio sina Jišajeva kad je dolazio u Nob k Ahimeleku, sinu Ahitubovu.

10 I on je od GOSPODA zatražio *savjet* za njega te mu dao namirnice i predao mu mač Golijata Filistejca."

11 Nato je Šaul zapovjedio da pozovu svećenika Ahimeleka, sina Ahitubova, i sav dom oca njegova, svećenike koji *su bili* u Nobu. I svi su oni došli pred kralja.

12 Tada je Šaul rekao: "Čuj sada, sine Ahitubov!" A on je odgovorio: "Evo me, gospodaru moj!"

13 Zatim mu je Šaul rekao: "Zašto ste se urotili protiv mene, ti i sin Jišajev, pa si mu ti dao kruha i mač i tražio si *savjet* za njega od Boga da se digne protiv mene i da vreba u zasjedi kao i dan danas?"

14 Nato je Ahimelek odgovorio kralju i rekao: "A tko je *tako* vjeran među svim tvojim slugama kao David, koji je *i* kraljev zet, i hodi među namještenicima tvojim, i poštovan je u kući tvojoj?"

15 Nisam li ja već onda počeo tražiti *savjet* od Boga za njega? Daleko neka je to od mene: neka kralj ništa ne uračunava svome slugi *ni* nikome od svega doma oca moga, jer sluga tvoj nije znao ništa od svega toga, ni manje ni više!"

16 Nato je kralj rekao: "Ti ćeš zasigurno umrijeti, Ahimeleče, ti i sav dom oca tvoga!"

17 I kralj je rekao pješacima koji su stajali oko njega: "Okrenite se i pogubite svećenike GOSPODNJE, zato što je i ruka njihova s Davidom i zato što su znali kad je on pobjegao, a nisu mi to dojavili." Ali kraljeve sluge nisu htjeli dići ruke svoje da navale na svećenike GOSPODNJE.

18 Tada je kralj rekao Doegu: "Ti se okreni i navali na svećeni-

ke!" I Doeg Edomac se okrenuo i navalio na svećenike te je pogubio u onaj dan osamdeset i pet osoba koje su nosile laneni efod.

19 A Nob, grad svećenika, udario je oštricom mača: i muškarce i žene, i djecu i dojenčad, i goveda i magarad i ovce, *posjekao je oštricom mača.*

20 A jedan je od sinova Ahimeleka, sina Ahitubova, imenom Abijatar umakao i pobjegao za Davidom.

21 I Abijatar je dojavio Davidu da je Šaul pogubio svećenike GOSPODNJE.

22 Nato je David rekao Abijataru: "Znao sam za taj dan kad je Doeg Edomac *bio* ondje da će on zasigurno dojaviti Šaulu! Ja sam skrivio *smrt* svih osoba iz doma oca tvoga.

23 Ostani sa mnom, ne boj se; jer onaj koji traži moj život, traži i tvoj život, no sa mnom ti *ćeš biti* zaštićen."

POGLAVLJE 23

David spašava grad Keilu

1 Tada su javili Davidu govoreći: "Gle, Filistejci napadaju Keilu i *isti* oni pljačkaju gumna."

2 Stoga je David zatražio *savjet* od GOSPODA govoreći: "Trebam li poći i udariti te Filistejce?" A GOSPOD je rekao Davidu: "Idi i udari Filistejce i spasi Keilu."

3 Ali su mu Davidovi ljudi rekli: "Gle, mi smo u strahu ovdje, u Judi; koliko li *ćemo* više *biti* odemo li u Keilu protiv filistejskih vojski?"

4 Tada je David još jednom zatražio *savjet* od GOSPODA, a GOSPOD mu je odgovorio i rekao: "Ustani i siđi u Keilu jer ću ja predati Filistejce u ruke tvoje!"

5 Tako su David i ljudi njegovi krenuli u Keilu te zaratili s Filistejcima, otjerali im stoku i potukli su

ih velikim pokoljem. Tako je David spasio stanovnike Keile.

6 I dogodilo se, kad je ono Abijatar, sin Ahimelekov, pobjegao k Davidu u Keilu, da je sišao tamo s efodom u ruci svojoj.

7 I bilo je dojavljeno Šaulu da je David došao u Keilu. Nato je Šaul rekao: "Bog ga je predao u ruke moje jer se sâm zatvorio pošto je ušao u grad koji ima vrata i zapornice."

8 Zatim je Šaul pozvao sav narod u rat, da siđu u Keilu da bi opkolili Davida i njegove ljude.

9 A David je doznao da Šaul potajno priprema zlo protiv njega. Tada je rekao svećeniku Abijataru: "Donesi efod ovamo!"

10 Tada je David rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, tvoj je sluga doista čuo da Šaul traži kako bi ušao u Keilu da uništi grad radi mene.

11 Hoće li me ljudi iz Keile predati u ruke njegove? Hoće li Šaul sići, kao što je čuo sluga tvoj? GOSPODE, Bože Izraelov, zaklinjem te, reci slugi svojem!" A GOSPOD je rekao: "Sići će."

12 Nato je David rekao: "Hoće li ljudi iz Keile predati mene i moje ljude u ruke Šaulove?" A GOSPOD je rekao: "Predat će te."

13 Tada je David ustao sa svojim ljudima, *kojih je bilo* oko šest stotina te su otišli iz Keile pa su išli gdje god su mogli proći. I dojavili su Šaulu da je David umakao iz Keile pa je on odustao krenuti dalje.

14 I David je boravio u pustinji u utverdama; i ostao se na gori u pustinji Zifu. A Šaul ga je tražio svaki dan, ali ga Bog nije predao u ruke njegove.

Šaul proganja Davida

15 A David je vidio da je Šaul izašao kako bi zatražio njegov

život pa je David *ostao* u pustinji Zifu, u šumi.

16 Tada je Jonatan, Šaulov sin ustao i otišao k Davidu u šumu te mu osnažio ruke u Bogu.

17 I rekao mu je: "Ne boj se, jer te ruka oca moga Šaula neće naći; i ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću biti drugi do tebe; a to zna i moj otac Šaul."

18 I njih dvojica sklopili su savez pred GOSPODOM. I David je ostao u šumi, a Jonatan je otišao svojoj kući.

19 Zatim su Zifijci došli k Šaulu u Gibeu govoreći: "Ne sakriva li se David kod nas u utvrdama u šumi, na brdu Hakili, koje je južno od Ješimona?"

20 Stoga sada, kralju, siđi, po željli duše svoje da siđeš, a naše *će biti* da ga predamo kralju u ruke."

21 A Šaul je rekao: "Blagoslovio vas GOSPOD, jer ste se sažalili nada mnom!"

22 Idite, molim vas, još se pripremite te doznajte i opazite mu mjesto gdje su mu često obilasci i je li ga tko ondje vidio; jer mi je rečeno *da* on sve radi jako lukavo.

23 Stoga pregledajte i doznajte za sva skrovišta u kojima se sakriva, pa se vratite k meni kad budete sigurni i ja ću poći s vama; i dogodit će se, ako on bude u zemlji, da ću ga tražiti po svim tisućama Judinim."

24 Tada su ustali i otišli u Zif pred Šaulom. A David i njegovi ljudi bili su u pustinji Maonu u ravnicu južno od Ješimona.

25 I Šaul i ljudi njegovi otišli su ga tražiti. I dojavili su Davidu; stoga je sišao u jednu stijenu te ostao u pustinji Maonu. A kad je Šaul to čuo, krenuo je u potjeru za Davidom u pustinju Maon.

26 I Šaul je išao jednom stranom planine, a David i njegovi ljudi

drugom stranom planine. I David se žurio da pobjegne zbog straha od Šaula. Jer su Šaul i njegovi ljudi opkolili Davida i njegove ljude kako bi ih pohvatali.

27 No Šaulu je došao glasnik govoreći: "Požuri se i dođi, jer su Filistejci provalili u zemlju!"

28 Zato se Šaul okrenuo od potjere za Davidom i krenuo na Filistejce. Stoga su to mjesto nazvali Selahamalekot.

29 Zatim je David uzašao odande i nastanio se u utvrdama kod Engedia.

POGLAVLJE 24 David pošteduje Šaulov život

1 I dogodilo se, kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, da su mu dojavili govoreći: "Gle, David je u Engedijskoj pustinji!"

2 Tada je Šaul uzeo tri tisuće izabranih ljudi iz svega Izraela i pošao tražiti Davida i njegove ljude na Stijenama divokoza.

3 I došao je do ovčjih torova pokraj puta; ondje je *bila* špilja i Šaul je ušao da bi obavio svoju potrebu. A David i njegovi ljudi odsjeli su uz rub špilje.

4 Tada su Davidu rekli njegovi ljudi: "Evo dana za koji ti je GOSPOD rekao: 'Gle, ja ću ti u ruke predati tvoga neprijatelja, da s njim postupiš kako ti se čini dobro!' " Nato je David ustao te potajno odsjekao skut Šaulova plašta.

5 I dogodilo se nakon toga, da je Davidovo srce počelo lupati zato što je odsjekao skut Šaulov.

6 I rekao je svojim ljudima: "Sačuvaj GOSPODE da ja nešto ovako učinim svome gospodaru, pomazaniku GOSPODNJEM, da ispružim ruku svoju na njega, pošto je on pomazanik GOSPODNJI."

7 Tako je David zaustavio svoje sluge tim riječima i nije im dopustio

da ustanu na Šaula. A Šaul je izašao iz špilje i pošao svojim putem.

8 Nakon toga je i David ustao te izašao iz špilje pa viknuo za Šaulom govoreći: "Gospodaru moj, kralju!" A kad je Šaul pogledao za njim, David se sagnuo licem svojim do zemlje i poklonio se.

9 Tada je David rekao Šaulu: "Zašto ti slušaš riječi ljudi koje govore: 'Gle, David traži da te povrijedi'?"

10 Gle, ovog dana tvoje su oči vidjele kako te je GOSPOD predao danas u ruke moje u ovoj špilji. I neki su mi naložili da te ubijem, ali su te oči moje pošteđele i rekao sam: 'Neću ispružiti ruku svoju na svoga gospodara, jer je *on* pomazanik GOSPODNJI.'

11 Štoviše, oče moj, pogledaj tako da vidiš skut od svoga plašta u ruci mojoj. Jer sam ja odsjekao skut od tvoga plašta, a tebe nisam ubio; shvati i vidi da u ruci mojoj nema ni zla ni prijestupa i da nisam sagriješio protiv tebe, a ti proganjaš dušu moju da mi je uzmeš!

12 GOSPOD neka sudi između mene i tebe i GOSPOD neka me osveti na tebi: ali ruka moja neće biti nad tobom.

13 Kako kaže izreka *časnih* staraca: 'Iz opakih izlazi opakost', ali ruka moja neće biti nad tobom.

14 Za kim je izašao kralj Izraelov? Za kim ti ideš u potjeru? Za mrtvim psom, za jednom buhom!

15 Stoga neka GOSPOD bude sudac, i neka sudi između mene i tebe, neka vidi i neka zastupa moj slučaj i neka me izbavi iz ruke tvoje!"

16 I dogodilo se, kad je David završio govoriti Šaulu ove riječi, da je Šaul rekao: "Je li to tvoj glas, sine moj Davide?" I Šaul je podigao glas svoj te zaplakao.

17 Zatim je rekao Davidu: "Ti si pravedniji od mene, jer ti si mi

uzvratio dobrim, dok sam ja tebi uzvratio zlim.

18 I ti si danas pokazao kako si postupio dobro sa mnom, jer kad me je GOSPOD predao u tvoje ruke, ti me nisi ubio.

19 Jer kad čovjek nađe svoga neprijatelja, pušta li ga da sretan ide dalje? Zato neka ti GOSPOD uzvрати dobrim za ono što si mi dan danas učinio!

20 I sada, evo, dobro znam da ćeš ti zasigurno biti kralj i da će se kraljevstvo Izraelovo učvrstiti u ruci tvojoj.

21 Stoga se sada zakuni GOSPODOM, da nećeš zatrti moga sjemena poslije mene i da nećeš uništiti ime moje iz doma oca mogal!"

22 I David se zakleo Šaulu. Zatim je Šaul otišao kući, a David i njegovi ljudi uzašli su u utvrdu.

POGLAVLJE 25 Samuelova smrt

1 Zatim je Samuel umro. I sakupili su se svi Izraelci te su ga oplakivali; i pokopali su ga u njegovom domu u Rami. Tada je David ustao i sišao u pustinju Paran.

2 I bio je neki čovjek u Maonu, čiji su posjedi bili u Karmelu; i taj je čovjek bio jako silan, i imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. I strizao je svoje ovce u Karmelu.

3 A ime je tom čovjeku *bilo* Nabal, a ime njegove žene Abigaila. I ona je *bila* žena zdravog prosudivanja i lijepa izgleda, ali je taj čovjek *bio* surov i zao u onome što je radio: i *bio* je iz kuće Kalebove.

4 I David je u pustinji dočuo da je Nabal strizao svoje ovce.

5 Nato je David poslao onamo deset momaka. I David je momcima rekao: "Idite gore u Karmel pa otidite k Nabal i pozdravite ga u moje ime.

6 I ovo recite njemu koji živi u

blagostanju: 'Mir i tebi, mir i domu tvome, mir i svemu što imaš!

7 Sada sam čuo da imaš strigače. A tvoje pastire što su bili kod nas, nismo povrijedili i ništa im nije nestalo sve vrijeme dok su bili u Karmelu.

8 Pitaj svoje momke i pokazat će ti. Zato neka ovi momci nađu naklonost u očima tvojim, jer smo došli u dobar dan. Daj, molim te, slugama svojim i svome sinu Davidu što god ti se nađe pri ruci.' "

9 I kad su Davidovi momci došli, izgovorili su Nabalovim riječi u Davidovo ime pa su se utišali.

10 Nato je Nabal odgovorio Davidovim slugama i rekao: "Tko je David? I tko li je taj sin Jišajev? Danas ima mnogo slugu koji su odbjegli, svatko od svoga gospodara.

11 Zar da onda uzmem svoj kruh i svoju vodu i svoje meso koje sam poklao za svoje strigače pa da *to* dam ljudima za koje ne znam ni odakle su oni?"

12 Tako su se Davidovi momci okrenuli na svoj put i vratili se. I došli su i izrekli su mu sve ove besjede.

13 Nato je David rekao svojim ljudima: "Pripašite svatko svoj mač!" I pripasali su svatko svoj mač pa je i David pripasao svoj mač. I oko četiri stotine ljudi krenulo je za Davidom, a dvije stotine je ostalo kod tovara.

14 Ali jedan od momaka javio je Abigaili, ženi Nabalovoj, govoreći: "Evo, David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave našega gospodara, a on ih je izgrdio.

15 No ti su ljudi *bili* jako dobri prema nama i nisu nas povrijedili i ništa nam nije nestalo dokle god smo bili prisni s njima kad smo bili u polju.

16 Bili su nam zid i noću i danju, sve vrijeme dok smo bili s njima

čuvajući ovce.

17 Stoga sada razmotri što ćeš učiniti, jer se zlo nadvilo nad našeg gospodara i nad svim ukučanima njegovim; jer *je* on takav sin Belialov, *takav* da mu *čovjek* ne može ništa reći."

18 Tada se Abigaila požurila i uzela dvije stotine hljebova, dva mijeha vina, pet zgotovljenih ovaca i pet mjerica pržena žita i sto grozdova suhoga grožđa i dvije stotine pogača od smokava te je *sve to* natovarila na magarce.

19 I rekla je svojim slugama: "Idite preda mnom, *a* ja, evo, dolazim za vama." Ali svome mužu Nabalovom ništa nije rekla.

20 I bilo je to *tako*, *dok* je jahala na magarcu, da je silazila pored brdskog zaklona, kad gle, David i njegovi ljudi silazili su prema njoj, pa ih je susrela.

21 A David je bio rekao: "Zasigurno sam uzalud čuvao sve ono što taj *čovjek* ima u pustinji tako da mu ništa nije nestalo od svega što mu je *pripadalo*. A on mi je uzvraatio zlo za dobro.

22 Neka tako Bog učini neprijateljima Davidovim i još više, ako ja njemu do jutarnjeg svjetla, od svega što mu *pripada*, ostavim išta što mokri uza zid!"

23 A kad je Abigaila ugledala Davida, požurila se te sišla s magarca i pala pred Davida na lice svoje i poklonila se do zemlje.

24 Tako je pala do nogu njegovih te rekla: "Na mene, gospodaru moj, *neka na* mene *padne* nepravda! I dopusti da sluškinja tvoja, molim te, progovori pred tobom pa poslušaj riječi sluškinje svoje!

25 Neka se moj gospodar, molim te, ne obazire na toga čovjeka Belialovog, *i to na* Nabala, jer kakvo mu je ime, *takav je* i on. Nabal mu je ime i ludost je s njim. Ali ja, sluš-

kinja tvoja, nisam vidjela momke gospodara moga koje si ti poslao.

26 Stoga sada, gospodaru moj, *tako mi* života GOSPODNJEG, i *tako mi* života duše tvoje, budućći da te je GOSPOD zadržao da ne pođeš *prolijevati* krv i da se ne osvećuješ svojom vlastitom rukom: neka sada neprijateljima tvojim i onima koji traže zlo mome gospodaru bude kao Nabal!

27 I neka sada ovaj blagoslov, što ga je tvoja sluškinja donijela svome gospodaru, bude darovan momcima koji slijede gospodara moga.

28 Molim te, oprosti prijestup sluškinje tvoje; jer će GOSPOD zasigurno stvoriti trajan dom mome gospodaru, zato što moj gospodar bojuje GOSPODNJE bitke i neće se naći zlo na tebi u *sve* dane tvoje.

29 Ipak je netko ustao da te progoni i da traži dušu tvoju, ali će duša gospodara moga biti svezana u svežnju života kod GOSPODA, Boga tvoga, a duše neprijatelja tvojih, one će se izbaciti, *kao* iz pračke.

30 I dogodit će se, kad GOSPOD učini mome gospodaru svako dobro koje je izrekao u svezi s tobom i odredi te za vladara nad Izraelom,

31 da ti ovo neće biti na žalost niti na povredu srca gospodara moga bilo da je nizašto prolio krv ili da se gospodar moj sâm osvetio. No kad GOSPOD bude postupao dobro s gospodarem mojim, tada se sjeti sluškinje svoje!"

32 Nato je David rekao Abigaili: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji te je danas poslao meni u susret!"

33 Neka je blagoslovljen tvoj savjet i blagoslovljena *budi* ti što si me danas zadržala da ne pođem *prolijevati* krv i da se ne osvećujem svojom vlastitom rukom.

34 Jer zaista, *tako mi* života GOSPODA, Boga Izraelova, koji nije do-

pustio da te povrijedim: da mi nisi tako brzo izašla u susret, zasigurno ne bi Nabal u jutarnjeg svjetla ostalo ni ono što uža zid mokri!"

35 Tako je David primio iz njezine ruke ono što mu je donijela pa joj rekao: "Uzađi u miru kući svojoj; pogledaj, poslušao sam glas tvoj i uvažio sam te."

36 Tada je Abigaila došla k Nabal; i gle, on je imao gozbu u kući svojoj, gozbu poput kraljevske. I Nabalovo srce *se bilo* razveselilo u njemu jer je on bio jako pijan; stoga mu ona nije ništa rekla, *ni* malo ni puno, sve do jutarnjeg svjetla.

37 Ali se ujutro dogodilo, kad je vino izašlo iz Nabala, da mu je žena njegova ispričala sve one događaje tako da mu je srce obamrlo u nutрини njegovoj i on je postao *poput* kamena.

38 I dogodilo se oko deset dana *poslije* da je GOSPOD udario Nabala tako da je umro.

39 I kad je David čuo da je Nabal umro, rekao je: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, koji je obranio slučaj sramote moje od ruke Nabalove i sačuvao slugu svoga od zla; jer je GOSPOD okrenuo opakost Nabalovu na glavu njegovu!" Tada je David poslao i poručio Abigaili da bi je uzeo sebi za ženu.

40 I kad su sluge Davidove došle k Abigaili u Karmel, rekli su joj govoreći: "David nas je poslao k tebi da te uzme sebi za ženu."

41 Nato je ona ustala i poklonila se licem *svojim* do zemlje te rekla: "Evo, *neka* sluškinja tvoja *bude* služavka da pere noge slugama svoga gospodara!"

42 Zatim se Abigaila požurila te ustala i zajahala na magarca sa svojih pet djevojaka koje su išle za njom. I otišla je za poslanicima Davidovim te postala njegova žena.

43 David je uzeo i Ahinoamu

iz Jezreela; i one obje bile su mu žene.

44 No Šaul je Mikalu svoju kćer, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiševu *koji je bio* iz Galima.

POGLAVLJE 26

David ponovo pošteduje Šaula

1 Zatim su Zifijci došli k Šaulu u Gibeu govoreći: "Ne sakriva li se David na Hakilskom brdu, *koje je* ispred Ješimona?"

2 Nato je Šaul ustao i sišao u pustinju Zif, i s njim tri tisuće izabranih ljudi iz Izraela da traže Davida u pustinji Zif.

3 I Šaul se utaborio na Hakilskom brdu, *koje je* ispred Ješimona, pokraj puta. No David je boravio u pustinji te je vidio da je Šaul došao za njim u pustinju.

4 Stoga je David poslao uhode i doznao da je Šaul zaista došao.

5 Zatim je David ustao i došao do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. I David je ugledao mjesto gdje je ležao Šaul i Abner, sin Nerov, zapovjednik njegove vojske. I Šaul je ležao u rovu, a ljudi su se utaborili oko njega.

6 Tada je David progovorio i rekao Ahimeleku Hetitu i Abišaju, sinu Zerujinu, bratu Joabovu, govoreći: "Tko će se sa mnom spustiti k Šaulu u tabor?" A Abišaj je rekao: "Ja ću sići s tobom."

7 Tako su David i Abišaj došli noću do tih ljudi: i gle, Šaul je ležao i spavao u rovu, a koplje njegovo *bilo je* zabodeno u zemlju kod njegovog uzglavlja. No Abner i ljudi ležali su oko njega.

8 Tada je Abišaj rekao Davidu: "Bog ti je danas predao neprijatelja u ruke tvoje; stoga sada dopusti mi, molim te, da ga udarim kopljem sve do zemlje, jednim udarcem, a drugi put ga neću ni *trebati* udariti."

9 Ali je David rekao Abišaju: "Nemoj ga zatrti; jer tko će ispružiti ruku svoju na GOSPODNJEG pomazanika i ostati bez krivnje?"

10 Nadalje je David rekao: "*Tako mi* života GOSPODNJEG, GOSPOD će ga udariti, ili će mu doći dan da umre, ili će otići u boj i poginuti.

11 GOSPODE sačuvaj da dignem ruku svoju na pomazanika GOSPODNJEGA! Nego, molim te, uzmi sada koplje što mu *je* kod uzglavlja i vrč za vodu, pa krenimo!"

12 Tako je David uzeo koplje i vrč za vodu *što su bili* kod Saulova uzglavlja te su oni otišli: i nitko nije ništa vidio ni saznao niti se nije probudio; jer su svi spavali zato što je na njih pao dubok san od GOSPODA.

13 Nato je David prešao na drugu stranu te stao na vrh brda, dosta udaljen; veliki razmak *bio je* između njih.

14 Tada je David povikao prema ljudima i Abneru, sinu Nerovu, govoreći: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner se je odazvao i rekao: "Tko si ti *što* višeš na kralja?"

15 Nato je David rekao Abneru: "Nisi li ti *hrabar* čovjek? I tko je poput tebe u Izraelu? Zašto onda nisi čuvao svoga gospodara, kralja? Jer je jedan od ljudi došao zatrti kralja, tvoga gospodara.

16 Nije dobro to što si učinio. *Tako mi* života GOSPODNJEG, vi ste zaslužili umrijeti zato što niste čuvali svoga gospodara, pomazanika GOSPODNJEGA. A sada pogledaj gdje *je* kraljevo koplje i vrč za vodu što mu *je bio* kod uzglavlja!"

17 Tada je Šaul prepoznao Davidov glas te rekao: "Je li to tvoj glas, sine moj Davide?" A David je rekao: "*To je* moj glas, gospodaru moj, kralju!"

18 I rekao je: "Zašto moj gospodar tako progona svoga slugu? Jer što sam učinio? Kakvo je zlo u ruci mojoj?"

19 Stoga sada, molim te, neka moj gospodar, kralj sasluša riječi sluge svoga. Ako te GOSPOD podjario protiv mene, neka mu ugodu priinos; no ako *su to* sinovi ljudski, *neka* oni *budu* prokleti pred GOSPODOM; jer su me danas istjerali da ne ostanem u baštini GOSPODNJOJ, govoreći: 'Idi, služi tuđim bogovima!'

20 Stoga sada neka ne padne krv moja na zemlju pred lice GOSPODNJE. Jer je kralj Izraelov izašao tragati za jednom buhom, kao kad netko lovi jarebicu po gorama."

21 Tada je Šaul rekao: "Sagrijedio sam! Vрати se, sine moj Davide, jer te neću više povrijediti, zato što je danas moja duša bila dragocjena u očima tvojim. Evo, ludo sam postupao i silno sam pogrijedio!"

22 A David je odgovorio i rekao: "Evo kraljeva koplja, pa neka dođe jedan od momaka i neka ga uzme!"

23 GOSPOD uzvraća svakome po njegovoj pravednosti i po njegovoj vjernosti: jer te danas GOSPOD predao u ruke *moje*, ali nisam htio ispružiti ruku svoju na pomazanika GOSPODNJEGA.

24 I gle, kako je danas tvoj život bio jako cijenjen u mojim očima, tako neka moj život bude jako cijenjen u očima GOSPODNJIM i neka me on izbavi iz svih nevolja!"

25 Nato je Šaul rekao Davidu: "Blagoslovljen *budi* ti, sine moj Davide! Ti češ i velika *djela* izvršiti i još češ i nadvladati!" Tako je David otišao svojim putem, a Šaul se vratio u svoje mjesto.

POGLAVLJE 27

David bježi k Filistejcima

1 Tada je David rekao u srcu

svome: "Jednom ću jednog dana poginuti od Šaulove ruke. Nema ništa bolje za mene nego da brzo umaknem u zemlju Filistejaca. Tada će Šaul odustati od mene da me i dalje ne traži po svim pokrajinama Izraelovim. Tako ću umaknuti iz ruke njegove."

2 Zatim je David ustao te je prešao, on sa šest stotina ljudi koji *su bili* s njim, k Akišu, sinu Maokovu, kralju gatskom.

3 I David se nastanio kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojim ukućanima, *pa* i David sa svoje dvije žene, Ahinoamom Jezreelkom i Abigailom, Karmelićankom, Nabalovom ženom.

4 A Šaulu je bilo dojavljeno da je David pobjegao u Gat te ga više nije tražio.

5 Tada je David rekao Akišu: "Ako sam našao milost u tvojim očima, neka mi daju mjesto u nekom gradu u ovoj zemlji da se mogu ondje nastaniti. Jer zašto da sluga tvoj stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?"

6 Nato mu je Akiš toga dana dao Ziklag. Zato Ziklag pripada kraljevima Judinim sve do dana današnjega.

7 A vrijeme koje je David proboravio u zemlji Filistejaca iznosilo je cijelu godinu i četiri mjeseca.

8 Zatim su David i njegovi ljudi uzašli te napali Gešurovce i Gezrijce i Amalečane, jer su ti *narodi bili* odavnine stanovnici te zemlje, kako ideš do Šura, sve do zemlje egipatske.

9 A David je udarao zemlju, i nije ostavljao na životu ni muškarca ni žene te je otimao ovce i goveda i magarad i deve i odjeću pa se vraćao i dolazio k Akišu.

10 A Akiš je govorio: "Gdje ste danas pljačkali?" A David je govorio: "Prema jugu Judinu, i prema

jugu Jerahmeelovaca i prema jugu Kenijaca.

11 I David nije poštedito život ni muškarcu ni ženi da se ne prone-su *vijesti* po Gatu, govoreći: "Da ne kažu za nas, govoreći: 'Tako je David radio. I takav će mu biti običaj za sve vrijeme dok boravi u zemlji Filistejaca.'"

12 A Akiš je vjerovao Davidu govoreći: "Sasvim se ogađio svome narodu Izraelu, stoga će mi biti sluga zauvijek!"

POGLAVLJE 28

Šaul kod vračare iz Endora

1 I dogodilo se u one dane da su Filistejci skupili svoje vojske za borbu da zarate s Izraelom. I Akiš je rekao Davidu: "Znaj da ćeš sigurno ići sa mnom u boj, ti i tvoji ljudi!"

2 A David je rekao Akišu: "Zasi-gurno ćeš i ti vidjeti što može učiniti tvoj sluga!" Nato je Akiš rekao Davidu: "Stoga ću te postaviti da budeš čuvar moje glave zauvijek."

3 A Samuel je umro i sav ga Izrael oplakivao. I pokopali su ga u Rami, baš u njegovom gradu. A Šaul je istjerao iz zemlje one koji zazivaju duhove i čarobnjake.

4 I Filistejci su se sakupili te došli i utaborili se kod Šunema. A Šaul je skupio sav Izrael te su se utaborili na Gilboi.

5 A kad je Šaul ugledao filistejsku vojsku, uplašio se i srce mu je jako zadrhtalo.

6 A kad je Šaul zatražio *savjet* od GOSPODA, GOSPOD mu nije odgovorio, ni u snovima, ni po Uri-mu, ni po prorocima.

7 Tada je Šaul rekao svojim slugama: "Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k njoj i zatražim *savjet* od nje." A sluge su mu rekle: "Evo, u Endoru *postoji* žena koja zaziva duhove."

8 Tada se Šaul prerušio i odje-

nuo drugu odjeću te otišao, a s njim i dva čovjeka. I došli su noću k onoj ženi. A on je rekao: "Molim te, gataj mi pomoću zazivanja duha i dozovi mi onoga koga ti imenujem."

9 A žena mu je rekla: "Gle, ti znaš što je učinio Šaul, kako je istrijebio iz zemlje one koji zazivaju duhove i čarobnjake. Zašto ti onda postavljaš zamku mome životu da me pogubiš?"

10 A Šaul joj se zakleo GOSPODOM govoreći: "*Tako mi* života GOSPODNJEG, neće biti nikakve kazne za tebe zbog ovoga!"

11 Tada je žena upitala: "Koga da ti dovedem?" A on je odgovorio: "Dovedi mi Samuela!"

12 A kad je žena ugledala Samue-la, povikala je jakim glasom. Zatim je žena rekla Šaulu govoreći: "Zašto si me prevario? Pa ti si Šaul!"

13 Nato joj je kralj rekao: "Ne boj se! Nego što vidiš?" A žena je odgovorila Šaulu: "Vidim bogove gdje uzlaze iz zemlje."

14 A on joj je rekao: "Kakvog je on oblića?" A ona je rekla: "Izlazi jedan starac i on je zaogrnut plaštem." Tada je Šaul shvatio da je to bio Samuel, te se sagnuo licem *svojim* do zemlje i poklonio se.

15 Nato je Samuel rekao Šaulu: "Zašto me uznemiravaš dozivajući me gore?" A Šaul je odgovorio: "U velikoj sam nevolji jer su Fili-stejci zaratili protiv mene, a Bog je odstupio od mene i više mi ne odgovara ni po prorocima ni u snovima. Stoga sam zazvao tebe da mi obznaniš što da činim."

16 Tada je Samuel rekao: "Zašto onda mene pitaš pošto je GOSPOD odstupio od tebe i postao ti neprijateljem?"

17 I GOSPOD mu je učinio kako je rekao preko mene: jer je GOSPOD istrkao kraljevstvo iz tvoje

ruke i dao ga tvome bližnjemu, *i to Davidu,*

18 zato što nisi bio poslušan glasu GOSPODNJEM i jer nisi proveo žestinu njegovog gnjeva na Amaleku: stoga ti je GOSPOD danas ovako učinio.

19 Štoviše GOSPOD će predati zajedno s tobom i Izrael u filistejske ruke. A sutra ćeš ti i sinovi tvoji *biti* sa mnom. GOSPOD će i vojsku Izraelovu predati u filistejske ruke."

20 Nato je Šaul smjesta pao na zemlju koliko je dug. I silno se je prestrašio zbog riječi Samuelovih. A ni snage nije više bilo u njemu, jer nije ni kruha jeo cijeli dan i cijelu noć.

21 Tada je ona žena došla k Šaulu i vidjela da je silno potresen te mu rekla: "Gle, tvoja je sluškinja bila poslušna tvome glasu pa sam uzela svoj život u ruke svoje i poslušala tvoje riječi koje si mi izgovorio.

22 Stoga sada, molim te, poslušaj i ti glas sluškinje svoje: i dopusti mi da stavim pred tebe zalogaj kruha te jedi da se imaš snagu kad pođeš svojim putem."

23 Ali on je *to* odbio te rekao: "Neću jesti!" Ali su ga njegove slugge zajedno sa ženom počeli primoravati te je poslušao glas njihov. I ustao je sa zemlje i sjeo na postelju.

24 A žena je imala kod kuće ugojene tele. I požurila je i zaklala ga pa je uzela brašno te ga umijesila. Tako je od njega ispekla beskvasni kruh.

25 Zatim je to stavila pred Šaula i pred slugge njegove pa su oni jeli. Tada su ustali i otišli još one noći.

POGLAVLJE 29

Filistejci odbacuju Davida

1 A Filistejci su sakupili sve svoje vojske u Afeku, a Izraelci su se utaborili kod izvora koji *je* u Jezreelu.

2 I velikaši filistejski prolazili su po stotinama i po tisućama, no David i njegovi ljudi prolazili su kao zalaznica s Akišem.

3 Tada su filistejski knezovi rekli: "Što *rade* ti Hebreji *ovdje*?" A Akiš je rekao filistejskim knezovima: "Nije li ovo David, sluga Šaula, kralja Izraelova koji je kod mene ovih dana, ili ovih godina, i nisam našao na njemu pogrešku odonda kad je dopao *k meni* sve do dana današnjega?"

4 A knezovi filistejski su se razgnjevali na njega. Zatim su mu knezovi filistejski rekli: "Vrati toga čovjeka natrag da može otići na svoje mjesto koje si mu ti odredio i neka ne silazi s nama u boj, da nam u boju ne bude protivnik! Jer čime bi se on pomirio sa svojim gospodarom? Neće li *to biti* glava-ma ovih ljudi?"

5 Nije li *to* onaj David o kome su pjevali jedan drugome plešući *i govoreći*: 'Saul je pobio tisuće svoje, a David svoje desetke tisuća?'"

6 Tada je Akiš dozvao Davida i rekao mu: "Doista, *tako mi* života GOSPODNJEG, ti si bio čestit, i tvoji izlasci i tvoji dolasci kod mene u vojsku, *to je* dobro u mojim očima; jer nisam našao ni kakva zla na tebi od onoga dana kad si ti došao k meni sve do dana današnjega. Ali velikaši ti nisu naklonjeni.

7 Zato se sada vrati i idi u miru da se ne zamjeriš filistejskim velikašima!"

8 Nato je David rekao Akišu: "Ali što sam učinio? Što si našao na svome slugi odonda kad sam bio s tobom sve do dana današnjega da se ne mogu ići boriti protiv neprijatelja svoga gospodara kralja?"

9 Nato je Akiš odgovorio i rekao Davidu: "Znam da *si* ti dobar u očima mojim, kao anđeo Božji; ali

su knezovi filistejski rekli: 'Neka on ne uzlazi s nama u boj!'

10 Stoga sada, ustani rano ujutro sa slugama tvoga gospodara koji su došli s tobom; i čim prije rano ujutro kad ustanete, dok svane, otidite!"

11 Tako su David i njegovi ljudi ustali rano i otišli ujutro da se vrate u zemlju filistejsku, a Filistejci su užašli u Jezreel.

POGLAVLJE 30

Davidova žena porobljena

1 I dogodilo se, kad su David i njegovi ljudi trećeg dana došli u Ziklag, da su Amalečani provalili na jug i na Ziklag; i potukli su Ziklag i ognjem ga spalili.

2 A žene su odveli u sužanjstvo, one koje *su bile* ondje. Nisu pogubili nikoga, ni veliko ni malo, nego su *ih* odveli i otišli svojim putem.

3 Tako su David i njegovi ljudi došli u grad; kad gle, bio je ognjem spaljen, a njihove žene te njihovi sinovi i njihove kćeri bili su odvedeni u sužanjstvo.

4 Tada su David i ljudi, koji su bili s njim, podigli glas svoj i plakali sve dok više nisu imali snage za plakanje.

5 I obje Davidove žene bile su odvedene u sužanjstvo, Ahinoama Jezreelka i Abigaila, žena Nabala Karmelićanina.

6 I David je bio jako potišten jer su ljudi govorili da će ga kameinovati, zato što su duše svih ljudi bile razalošćene, svakome zbog njegovih sinova i zbog njihovih kćeri. Ali se David ohrabrio u GOSPODU, Bogu svome.

7 Tada je David rekao svećeniku Abijataru, sinu Ahimelekovu: "Molim te, donesi mi ovamo efod!" I Abijatar je donio Davidu efod.

8 I David je potražio GOSPODA govoreći: "Hoću li u potjeru za

tom četom? Hoću li ih sustići?" A on mu je odgovorio: "Idi u potjeru jer ćeš *ih* zasigurno sustići i bez gubitaka *sve* povratiti."

9 Tako je David pošao, on i šest stotina ljudi koji *su bili* s njim i došli su do potoka Besora, gdje su neki, koji su zaostali, stali.

10 No David je nastavio potjeru, on i četiri stotine ljudi; jer je dvije stotine ljudi zaostalo, oni su bili tako iznemogli da nisu mogli prijeći preko potoka Besora.

11 I naišli su u polju na nekog Egipćanina te su ga doveli k Davidu; i dali su mu kruha da jede i vode da pije.

12 A dali su mu komad smokvine pogače i dva grozda suhoga grožđa. I kad je to pojeo, vratio mu se duh, jer tri dana i tri noći nije jeo kruha i vodu nije pio.

13 Tada mu je David rekao: "Čiji si ti i odakle si ti?" A on je rekao: "Ja *sam* mladić iz Egipta, sluga jednog Amalećanina; i moj gospodar me je ostavio zato što sam se razbolio prije tri dana.

14 Mi smo provalili na jug Kretske i na *pokrajine* koje pripadaju Judi, i na jug Kalebov, a Ziklag smo ognjem spalili."

15 Nato mu je David rekao: "Možeš li me odvesti k toj četi?" A on je rekao: "Zakuni mi se Bogom da me nećeš ubiti i da me nećeš predati u ruke mome gospodaru, pa ću te odvesti do te čete!"

David pobjeđuje Amalećane

16 I kad ga je on odveo tamo, gle, *oni su se bili* raspršili po svojoj onoj zemlji, jedući i pijući i plešući zbog svega velikoga plijena što su ga oveli iz zemlje filistejske i iz zemlje Judine.

17 I David ih je udarao od sumraka sve do večeri sljedećeg dana; i nitko od njih nije uma-

knuo, osim četiri stotine mladića, koji su zajahali na deve i pobjegli.

18 I David je povratio sve što su odnijeli Amalečani; i obje svoje žene David je oslobodio.

19 I ništa im nije nestalo, ni malo ni veliko, ni sinovi ni kćeri, ni plijen niti nešto što im je bilo oteto: David je sve povratio.

20 Tada je David uzeo sva stada i krda koja su oni dotjerali pred onom *ostalom* stokom. I rekao je: "Ovo je Davidov plijen!"

21 Zatim je David došao k onim dvjema stotinama ljudi koji su bili iznemogli te nisu mogli slijediti Davida i koje su oni ostavili kod potoka Besora te su oni izašli u susret Davidu i u susret ljudima koji *su bili* s njim. I kad se David približio ljudima, pozdravio ih je.

22 Tada su progovorili svi opaki ljudi i *ljudi* Belialovi, od onih koji su išli s Davidom, te su rekli: "Zato što nisu išli s nama, nećemo im dati *ništa* od plijena koji smo povratili, nego samo svakome njegovu ženu i njegovu djecu, da *ih* mogu povesti i otići!"

23 Nato je David rekao: "Ne činite tako, braćo moja, s onim što nam je GOSPOD dao: on nas je štitio i predao nam u ruke naše tu četu koja je krenula protiv nas.

24 Jer tko će vas poslušati u tom slučaju? Nego kakav *je* dio onome koji silazi u boj, takav *će biti* dio onome koji ostaje kod tovara; neka dijele jednako."

25 I *tako* je bilo od onog dana pa nadalje, da je on to učinio odredbom i uredbom za Izrael sve do dana današnjega.

26 A kad je David došao u Ziklag, poslao je plijen starješinama Judinim, *baš* svojim prijateljima, govoreći: "Evo dara za vas od plijena neprijatelja GOSPODNJIH!"

27 *Onima* koji *su bili* u Betelu, i

onima koji *su bili* na jugu Ramota i *onima* koji *su bili* u Jatiru;

28 i *onima* koji *su bili* u Aroeru, i *onima* koji *su bili* u Sifmotu i *onima* koji *su bili* u Eštemoi;

29 i *onima* koji *su bili* u Rakalu, i *onima* koji *su bili* u jerahmeelskim gradovima i *onima* koji *su bili* u ke-nijskim gradovima;

30 i *onima* koji *su bili* u Hormi, i *onima* koji *su bili* u Korašanu i *onima* koji *su bili* u Ataku;

31 i *onima* koji *su bili* u Hebronu i u svim *onima* mjestima u koja je sâm David sa svojim ljudima često obilazio.

POGLAVLJE 31 Šaulova smrt

1 Zatim su Filistejci zaratili protiv Izraela; i ljudi iz Izraela su bježali pred Filistejcima te padali pogubljeni na gori Gilboi.

2 I Filistejci su žestoko krenuli na Šaula i njegove sinove. Tada su Filistejci pogubili Jonatana i Abinadaba i Malkišua, sinove Šaulove.

3 A boj protiv Šaula postao je sve žešći pa su ga strijelci pogodili te je bio teško ranjen od strijelaca.

4 Tada je Šaul rekao svome štitonoši: "Izvuci mač svoj i probodi me njime da ne dođu ovi neobrezani i ne probodu me i ne zlostavljaju me." Ali njegov štitonoša nije htio jer se jako prestrašio. Stoga je Šaul uzeo mač i bacio se na njega.

5 A kad je štitonoša vidio da je Šaul mrtav, i on se isto bacio na svoj mač te je umro s njim.

6 Tako je, toga istoga dana, umro Šaul i njegova tri sina i njegov štitonoša i svi njegovi ljudi.

7 I kad su ljudi iz Izraela, koji *su bili* na drugoj strani doline i *oni* koji *su bili* na drugoj strani Jordana, vidjeli da su ljudi iz Izraela pobjegli i da su Šaul i sinovi njegovi poginuli, napustili su gradove te

pobjegli. Zatim su došli Filistejci i nastanili se u njima.

8 I dogodilo se sutradan, kad su Filistejci došli svući pobijene, da su našli Šaula i njegova tri sina gdje leže na gori Gilboi.

9 I oni su mu odsjekli glavu i skinuli mu bojnu opremu, te su poslali *glasnike* po svoj zemlji filistejskoj naokolo da bi se *to* objavilo u domu idola njihovih i među narodom.

10 Zatim su njegovu bojnu opremu stavili u dom Aštartin, a

njegovo tijelo pribili su na zidine Betšana.

11 A kad su stanovnici Jabešgileada čuli za ono što su Filistejci učinili Šaulu,

12 ustali su svi junaci, te su hodili svu noć, i uzeli Šaulovo tijelo i tijela njegovih sinova sa zidina Betšana pa su došli u Jabeš i ondje ih spalili.

13 Zatim su uzeli njihove kosti i pokopali ih pod stablom u Jabešu te su postili sedam dana.

DRUGA KNJIGA SAMUELOVA

POGLAVLJE 1

David je čuo o Šaulovoj smrti

1 I dogodilo se, nakon Šaulove smrti, kad se David vratio iz pokolja nad Amalećanima, da je David proveo dva dana u Ziklagu.

2 I dogodilo se baš trećega dana da je došao neki čovjek iz Šaulova tabora, i gle, odjeća mu je bila razderana, a na glavi mu je *bila* zemlja. I bilo je to *tako*, kad je došao k Davidu da se bacio na zemlju i naklonio se.

3 Nato mu je David rekao: "Odakle dolaziš?" A on mu je rekao: "Umakao sam iz tabora Izraelova."

4 Zatim ga je David upitao: "Što se to dogodilo? Molim te, ispričaj mi!" A on je odgovorio: "Narod je pobjegao iz boja, a mnogi su od naroda i pali i poginuli. I Šaul i Jonatan, sin njegov su također poginuli."

5 Nato je David rekao mladiću koji mu je *to* govorio: "Kako znaš da su Šaul i Jonatan sin njegov poginuli?"

6 A mladić koji mu je govorio, rekao je: "Slučajno sam bio na gori Gilboi, i gle, Šaul se upro u svoje koplje, i evo, bojna kola i konjanici žestoko su krenuli za njim.

7 I kad je on pogledao iza sebe, ugledao je mene pa me je zazvao, a ja mu odgovorio: 'Evo me!'

8 Tada me je upitao: 'Tko *si* ti?' A ja sam mu odgovorio: 'Ja *sam* Amalećanin.'

9 Tada mi je ponovo rekao: 'Stani, molim te, nada mnom i pogubi me, jer me obuzela muka, budući da je još sav život u meni!'

10 Tako sam ja stao nad njega i pogubio ga zato što sam bio siguran da neće preživjeti nakon što je pao. Zatim sam uzeo krunu koja mu je *bila* na glavi i narukvicu koja

mu je *bila* na ruci i donio sam to ovamo svome gospodaru."

11 Tada je David zgrabio svoju odjeću i razderao je, a isto tako i svi ljudi koji *su bili* s njim.

12 I tugovali su i plakali i postili sve do večeri za Šaulom i za Jonatanom, sinom njegovim te za narodom GOSPODNJIM i za domom Izraelovim, zato što su pali od mača.

13 Zatim je David upitao mladića koji mu je govorio: "Odakle *si* ti?" A on je odgovorio: "Ja *sam* sin jednoga tuđinca, Amalećanina."

14 Tada mu je David rekao: "Kako se nisi bojao ispružiti ruku svoju da uništiš pomazanika GOSPODNJEGA?"

15 Nato je David dozvao jednoga od mladića i rekao mu: "Priđi i navali na njega!" I on ga je udario tako da je umro.

16 Zatim mu je David rekao: "Tvoja krv na glavu tvoju! Jer su usta tvoja posvjedočila protiv tebe, govoreći: 'Ja sam ubio pomazanika GOSPODNJEGA.'"

David tuguje za Šaulom i Jonatanom

17 Tada je David zatužio ovom tužaljkom za Šaulom i za Jonatanom, sinom njegovim:

18 (Također im je naložio da pouče sinove Judine *kako koriste* ti luk; gle *to je* zapisano u knjizi Jašerevoj.)

19 "Divota Izraelova pogubljena je na uzvišicama tvojim, kako li su pali junaci!

20 *O tome* ne govorite u Gatu, ne objavljujte *to* po ulicama aškelonskim, da se kćeri filistejske ne raduju, da ne likuju kćer neobrezanih.

21 O gore gilbojske, *neka na vama* ne bude rose, ni *neka ne bude* kiše na vama ni polja s prinosima! Jer je ondje podlo odbačen štit junaka, štit Šaulov, kao da nije bio uljem pomazan.

22 Bez krvi pobijenih, bez sala junaka, lûk Jonatanov nikad se nije vratio, i mač se Šaulov nikad nije prazan vratio!

23 Šaul i Jonatan, ljupki *su* i dragi *bili* za života svoga, ni u smrti se svojoj nisu odvojili. Od orlova su brži bili, od lavova snažniji!

24 Kćeri Izraelove, plačite nad Šaulom koji vas je u grimizno *predivo* oblačio, s *drugim* raskošima, koji je zlatni nakit po odjeći vašoj vješao.

25 Kako li su usred boja popadali junaci! Jonatane, pogubljen si bio na uzvišicama svojim!

26 Potresen sam zbog tebe, brate moj Jonatane, bio si mi jako drag! Ljubav mi je tvoja bila čudesna, nadilazeći i ljubav žene.

27 Kako li su popadali junaci, i oružje bojno propalo!"

POGLAVLJE 2

David pomazan za kralja Judi

1 I dogodilo se poslije toga da je David zatražio *savjet* od GOSPODA govoreći: "Trebam li uzaći u koji od gradova Judinih?" A GOSPOD mu je rekao: "Uzađi!" Nato je David rekao: "Kamo da uzađem?" A on je rekao: "U Hebron!"

2 Tako je David uzašao onamo, isto tako i njegove dvije žene, Ahinoama Jezreelka i Abigaila, žena Nabala Karmelićanina.

3 I ljude koji *su bili* s njim, David je poveo, svakoga s njegovim ukucanima, i nastanili su se u gradovima Hebrona.

4 Tada su došli ljudi iz Jude i ondje pomazali Davida za kralja nad domom Judinim. I dojavili su Davidu govoreći: "Ljudi iz Jabeš-

gileada *su bili oni* koji su pokopali Šaula."

5 Nato je David poslao glasnike k ljudima iz Jabešgileada i rekao im: "Blagoslovio vas GOSPOD što ste iskazali tu dobrotu prema svome gospodaru, *baš* prema Šaulu i pokopali ga!

6 Sada neka vama GOSPOD iskaže dobrotu i istinu, a i ja ću vam uzvratiti tom dobrostivošću zato što ste tako učinili.

7 Stoga sada neka ojačaju ruke vaše i budite hrabri, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je isto tako dom Judin pomazao za kralja nad sobom."

8 Ali Abner, sin Nerov, zapovjednik Šaulove vojske, uzeo je Išbošeta, sina Šaulova te ga doveo preko u Mahanaim.

9 I postavio ga je za kralja nad Gileadom i nad Ašurovcima i nad Jezreelom i nad Efrajimom i nad Benjaminom i nad svim Izraelom.

10 Išbošet, sin Šaulov, *bio je* star četrdeset godina kad je počeo kraljevati nad Izraelom, i kraljevao je dvije godine. Samo je dom Judin slijedio Davida.

11 A vrijeme za koje je David bio kralj u Hebronu nad domom Judinim iznosilo je sedam godina i šest mjeseci.

Bitka za Gibeon

12 Zatim su Abner, sin Nerov i sluge Išbošeta, sina Šaulova, izašli iz Mahanaima u Gibeon.

13 A Joab, sin Zerujin i sluge Davidove, izašli su i susreli se s njima kod Gibeonskog jezera. Zatim su posjeli, jedni s jedne strane jezera, a drugi s druge strane jezera.

14 Tada je Abner rekao Joabu: "Neka sada mladići ustanu i *neka* se poigraju pred nama!" A Joab je rekao: "Neka ustanu!"

15 Nato su ustali i izašli na broj:

dvanaest od Benjamina koji *su pripadali* Išošetu, sinu Šaulovu, i dvanaest od sluga Davidovih.

16 I oni su uhvatili svaki svoga sudruga za glavu i zaboli svoj mač u bok sudruga svoga; tako da su zajedno popadali. Zato je to mjesto prozvano Helkathazurim, što je u Gibeonu.

17 I toga dana dogodila se jako žestoka bitka; i Abner i ljudi iz Izraela bili su potučeni pred slugama Davidovim.

18 A ondje su bila tri sina Zerujina: Joab i Abišaj i Asahel; a Asahel je bio hitrih nogu kao nekakav divlji srndać.

19 I Asahel je krenuo u potjeru za Abnerom; i kad je krenuo, nije skretao ni desno ni lijevo, od toga da slijedi Abnera.

20 Tada je Abner pogledao iza sebe i rekao: "*Jesi li to ti, Asahele?*" A on je odgovorio: "Ja sam."

21 Zatim mu je Abner rekao: "Okreni se na svoju desnu stranu ili na svoju lijevu i zgrabi jednoga od mladića i uzmi njegovu bojnu opremu!" Ali Asahel se nije htio odmaknuti od toga da slijedi njega.

22 Nato je Abner ponovo rekao Asahelu: "Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa zemljom? Kako da onda podignem lice svoje prema tvome bratu Joabu?"

23 Ali on je odbio odmaknuti se. Zato ga Abner udario stražnjim krajem koplja ispod petog *rebra* tako da mu je koplje izašlo van iza leđa: i ondje je pao i umro na tom istom mjestu. I dogodilo se da se zaustavlja svatko tko bi došao na to mjesto gdje je Asahel pao i umro.

24 I Joab i Abišaj krenuli su u potjeru za Abnerom. A kad je sunce zašlo, došli su do brda Ame, koji *leži* pred Giamom, na putu prema Gibeonskoj pustinji.

25 Uto su se sinovi Benjamina vi sakupili za Abnerom i postavili jednu četu te stali na vrh jednog brda.

26 Tada je Abner dozvao Joaba te rekao: "Zar će mač zauvijek proždirati? Ne znaš li da će to na kraju biti gorko? Koliko dugo treba prije nego naložiš ljudima da se odvrte od gonjenja braće svoje?"

27 Nato je Joab rekao: "*Neka Bog živi*, da ti nisi progovorio, zasigurno bi se tek ujutro od ovih ljudi svatko odvratio od gonjenja svoje braće."

28 Tako je Joab zatrubio u trubu i sav narod je zastao te nisu više progonili Izraela i nisu više ratovali.

29 A Abner i njegovi ljudi hodali su kroz ravnici cijelu onu noć te su prešli preko Jordana. Zatim su prošli kroz sav Bitron te došli u Mahanaim.

30 A Joab se vratio iz potjere za Abnerom: i kad je skupio sav narod, nedostajalo je devetnaest ljudi od Davidovih slugu, i Asahel.

31 A Davidove sluge su potukle Benjamina i Abnerove ljude, *tako da* je izginulo tri stotine i šezdeset ljudi.

32 I ponijeli su Asahela i pokopali ga u grobnici njegova oca koja *je bila* u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć te su u svitanje dana došli u Hebron.

POGLAVLJE 3

Abner se pridružuje Davidu

1 A rat između Šaulove kuće i Davidove bio je dugotrajan; no David je postajao sve jači i jači, a Šaulova kuća je postajala sve slabija i slabija.

2 I Davidu su se u Hebronu rodili sinovi; i njegov prvorođenac je bio Amnon, od Ahinoame Jezreelke;

3 a drugi je *bio* Kileab, od Abigale, žene Nabala Karmelićanina; i treći Abšalom, sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja;

4 te četvrti Adonija, sin Hagitin; i peti Šefatija, sin Abitalin;

5 te šesti Itream, od Egle, Davidove žene. Ovi su se Davidu rodili u Hebronu.

6 I dogodilo se, dok je trajao rat između kuće Šaulove i kuće Davidove, da se Abner ojačao u kući Šaulovoj.

7 A Šaul je imao inoću po imenu Rizpa, *bila je* kći Ajina; i *Išbošet* je rekao Abneru: "Zašto si ušao k inoći oca moga?"

8 Nato se Abner jako razgnjevio zbog tih Išbošetovih riječi te rekao: "Zar sam ja pseća glava koja na Judi danas pokazuje dobrotu domu tvoga oca Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; i nisam te predao u ruke Davidove, da me ti danas optužuješ da sam kriv u vezi te žene?"

9 Tako Bog neka učini Abneru i još više, osim ako tako ne učinim njemu, kako se GOSPOD zakleo Davidu:

10 da prenese kraljevstvo s kuće Šaulove i da utvrdi prijestolje Davidovo nad Izraelom i nad Judom, od Dana sve do Beeršebe!"

11 Nato on više nije mogao odgovoriti ni riječ Abneru jer ga se bojao.

12 Tada je Abner poslao glasnike k Davidu u njegovo ime, govoreći: "Čija je zemlja?" *Isto tako* govoreći: "Sklopi savez sa mnom i evo, moja će ruka biti s tobom da dovede sav Izrael k tebi."

13 Nato je on odgovorio: "Dobro! Ja ću sklopiti savez s tobom! Ali jedno ja tražim od tebe, a to je: nećeš vidjeti lice moje osim ako prvo ne dovedeš Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš vidjeti moje lice."

14 Zatim je David poslao gla-

snike k Išbošet, Šaulovu sinu, govoreći: "Predaj mi moju ženu Mikalu, koju sam za sebe isprosio stotinom filistejskih prepucija."

15 I Išbošet je poslao po nju te ju je uzeo od *njezina* muža, *baš* od Paltiel, sina Lajiševa.

16 A njezin muž je krenuo s njom putem plaćuci za njom sve do Bahurima. Tada mu je Abner rekao: "Idi, vrati se!" I on se vratio.

17 A Abner je razgovarao sa starješinama Izraelovim, govoreći: "Tražili ste i u prošlim vremenima za Davida da bude kralj nad vama.

18 Onda *to* sada učinite; jer je GOSPOD rekao o Davidu, govoreći: 'Rukom svoga sluge Davida spasit ću svoj narod Izrael iz ruke Filistejaca i iz ruku svih njegovih neprijatelja.'

19 Tako je Abner govorio i na uši Benjaminove. Zatim je Abner otišao u Hebron da i na uši Davidove kaže sve ono što se činilo dobro Izraelu, i ono što se činilo dobro svemu domu Benjaminovu.

20 Tako je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset ljudi. I David je Abneru i ljudima *koji su* bili s njim priredio gozbu.

21 Tada je Abner rekao Davidu: "Ustat ću i krenuti! I skupit ću sav Izrael k svome gospodaru kralju da mogu sklopiti savez s tobom da ti možeš kraljevati nad svime što poželi srce tvoje." Nato je David otpustio Abnera, te je on otišao u miru.

22 I gle, sluge Davidove i Joab dolazili su iz *potjere* za četom te su nosili sa sobom velik plijen. No Abner nije *više bio* kod Davida u Hebronu, jer ga je on bio otpustio, te je on otišao u miru.

23 Kad je stigao Joab i sva vojska koja je išla s njim, javili su Joabu govoreći: "Abner, Nerov sin, došao je kralju i on ga je otpustio pa

je otišao u miru.

24 Tada je Joab došao kralju i rekao mu: "Što si učinio? Gle, Abner je došao k tebi; zašto si ga *tako* otpustio te je samo otišao?"

25 Poznaješ Abnera, sina Nero-va, da je došao da te prevari i da dozna tvoje izlaske i dolaske i da dozna sve što ti činiš!"

Joab ubija Abnera

26 I kad je Joab izašao od Davida poslao je glasnike za Abnerom, koji ga je doveo natrag sa studenca Sire; no David *o tome* nije ništa znao.

27 A kad se Abner vratio u Hebron, Joab ga je uzeo na stranu, između gradskih vrata kako bi s njim na miru razgovarao, i ondje ga je udario ispod petog *rebra* tako da je ovaj umro zbog krv Asahela, brata njegova.

28 I kad je kasnije David *to* čuo, rekao je: "Ja i moje kraljevstvo nevini *smo* pred GOSPODOM zauvijek za krv Abnera, sina Nero-va.

29 Neka *to* počiva na glavi Joabovoj i na svemu domu oca njegova; i neka nikad ne ponestane u domu Joabovu onoga koji ima izljev ili onoga koji je gubav ili onoga koji se oslanja na štap ili onoga koji pada od mača ili onoga koji nema kruha!"

30 Tako su Joab i Abišaj, brat njegov pogubili Abnera zato što je on bio pogubio njihova brata Asahela u boju kod Gibeona.

31 Tada je David rekao Joabu i svim ljudima koji su bili s njim: "Razderite svoja odjeću i opašite kostrijet i zatužite pred Abnerom!" I *sâm* kralj David slijedio je mrtvačka nosila.

32 I pokopali su Abnera u Hebronu; tada je kralj podigao glas svoj i zaplakao na grobu Abnerovu. Nato je i sav narod zaplakao.

33 Zatim je kralj zatužio za Abnerom i rekao: "Zar je Abner umro kao što luda umire?"

34 Ruke tvoje nisu *bile* vezane, niti noge tvoje okovane. Kao što čovjek pada pred ljudima opakim, *tako* si ti pao!" Tada je sav narod ponovo zaplakao za njim.

35 I kad je sav narod došao da ponuka Davida da uzme jelo dok je još dan, David se zakleo govoreći: "Neka mi Bog učini tako i još više ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!"

36 I sav je narod *to* primijetio, i to im se svidjelo, kao i sve drugo što je kralj činio sviđalo se svemu narodu.

37 Jer je sav narod i sav Izrael toga dana spoznao da nije od kralja bilo *to* da se pogubi Abner, sin Nerov.

38 Tada je kralj rekao svojim slugama: "Ne znate li da je ovoga dana pao knez i silan čovjek u Izraelu?"

39 I ja *sam* danas slab, premda sam pomazani kralj, a ovi ljudi, sinovi Zerujini, pretvrdi su za mene. Neka GOSPOD uzvrati zločinu po njegovoj zloći!"

POGLAVLJE 4

Ubojstvo Išbošeta

1 A kad je Šaulov sin čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonule su mu ruke i sav se Izrael uznemirio.

2 A Šaulov sin je imao dvojicu ljudi *koji su bili* zapovjednici četa; jednome je *bilo* ime Baana, a ime drugome Rekab; *bili su* sinovi Rimona Beeroćanina od sinova Benjaminovih: (jer se i Beerot ubrajao k Benjaminu,

3 a Beeroćani su pobjegli u Gitajim te su postali pridošlice sve do dana današnjega).

4 A Jonatan sin Šaulov imao je

sina *koji je bio* hrom na *obje* noge. Bio je star pet godina kad je iz Jezreela došla vijest o Šaulu i Jonatanu pa ga je njegova dadilja uzela i pobjegla. I dogodilo se, kako je ona žurila da bi pobjegla da je on pao te postao hrom. A ime mu je bilo Mefibošet.

5 I sinovi Rimona Beeroćanina, Rekab i Baana, pošli su i došli za dnevne vrućine do kuće Išbošeta, koji je prilegao na postelji u podne.

6 I oni su došli ondje usred kuće, *kao da bi* preuzeli pšenicu. I udarili su ga ispod petog *rebra*. Nato su Rekab i Baana, njegov brat, pobjegli.

7 Jer kad su ušli u kuću, on je ležao na svojoj postelji u svojoj spavaćoj sobi; i oni su ga udarili i pogubili ga te mu odsjekli glavu. Zatim su uzeli glavu njegovu te su prolazili svu noć kroz ravnicu.

8 I donijeli su glavu Išbošetovu k Davidu u Hebron te su rekli kralju: "Evo glave Išbošeta, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji je zatražio tvoj život. I GOSPOD je danas osvetio moga gospodara i kralja na Šaulu i na sjemenu njegovu."

9 Nato je David odgovorio Rekabu i Baani, bratu njegovu, sinovima Rimona Beeroćanina, i rekao im: "*Tako mi* života GOSPOD-NJEG, koji je dušu moju otkupio iz svake nedaće!"

10 Kad mi je onaj dojavio govoreći: 'Evo, Šaul je poginuo!', misleći da mi donosi dobru vijest, ja sam ga uhvatio i pogubio ga u Ziklagu. Taj je *mislio* da ću mu ja dati nagradu za njegovu vijest!

11 Što još *učiniti* više, kada su opaki ljudi pogubili pravednog čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji? Neću li stoga tražiti krv njegovu iz ruke vaše te vas ukloniti sa zemlje?"

12 Zatim je David zapovjedio svojim momcima pa su ih pogu-

bili i odsjekli im ruke i noge te ih objesili nad jezercem u Hebronu. A glavu Išbošetovu su uzeli i pokopali je u Abnerovoj grobnici u Hebronu.

POGLAVLJE 5 David pomazan za kralja Izraela

1 Tada su došla sva plemena Izraelova k Davidu u Hebron te rekla govoreći: "Gle, mi *smo* tvoja kost i tvoje meso.

2 I u vremenima prije, dok je *još* Šaul bio kralj nad nama, ti si bio onaj koji je izvodio i dovodio Izraela, a GOSPOD ti je rekao: 'Ti ćeš napasati moj narod Izrael i ti ćeš biti zapovjednik nad Izraelom!' "

3 Tako su sve starješine Izraelove došle kod kralja u Hebron; i kralj David sklopio je s njima savez u Hebronu pred GOSPODOM, a oni su pomazali Davida za kralja nad Izraelom.

4 Davidu *je bio* star trideset godina kad je postao kralj, a kraljevao je četrdeset godina.

5 U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest mjeseci, a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine nad svim Izraelom i nad Judom.

6 I kralj i njegovi ljudi pošli su na Jeruzalem na Jebusejce, stanovnike te zemlje koji su rekli Davidu govoreći: "Osim ako ne ukloniš slijepe i hrome, nećeš ući ovamo!" Mislili su: "David neće ući ovamo."

7 Ipak David je zauzeo Sionsku tvrđavu, to *jest* Davidov grad.

8 I toga dana David je rekao: "Svaki onaj koji se popne po kanalu za vodu, i pobije Jebusejce, i hrome i slijepe, *koje je* zamrzila Davidova duša, *taj će biti glavari* i zapovjednici." Stoga se kaže: "Slijepe i hromi neka ne ulaze u tu kuću!"

9 Tako se David nastanio u tvrđavi i prozvaao je Davidov grad. I David je sve unaokolo gradio od Mila pa unutra.

10 Tada se David proširio i postao silan, i GOSPOD, Bog nad vojskama, *bio je s njim*.

11 A tirske kralj Hiram poslao je k Davidu glasnike te cedrova drveta i tesare i zidare; i oni su Davidu sagradili dvor.

12 I David je shvatio da ga je GOSPOD potvrdio za kralja nad Izraelom i da je uzvisio njegovo kraljevstvo radi svoga naroda Izraela.

13 Zatim *si* je David uzeo još inoča i žena iz Jeruzalema, nakon što je došao iz Hebrona; i rodilo se Davidu još sinova i kćeri.

14 A ovo *su* imena onih koji su mu se rodili u Jeruzalemu: Šamua i Šobab i Natan i Salomon,

15 i Ibhar i Elišua i Nefeg i Jafija, 16 i Elišama i Eliada i Elifalet.

David pobjeđuje Filistejce

17 No kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja nad Izraelom, svi Filistejci uzašli su tražiti Davida. A David je dočuo *za to* te je sišao u tvrđu.

18 I Filistejci su došli i raširili se po Refaimskoj dolini.

19 Tada je David zatražio *savjet* od GOSPODA govoreći: "Trebam li krenuti na Filistejce? Hoćeš li mi ih predati u ruke?" I GOSPOD je rekao Davidu: "Kreni, jer ću bez sumnje predati Filistejce tebi u ruke!"

20 Nato je David došao u Baalperazim i ondje ih je David potukao te rekao: "GOSPOD je preda mnom prodro na moje neprijatelje kao što prodiru vode." Stoga je ono mjesto prozvaao Baalperazim.

21 I oni su ondje ostavili svoje kipeve; a David i njegovi ljudi su ih spalili.

22 Zatim su Filistejci opet iznova uzašli i raširili se po Refaimskoj dolini.

23 A kad je David zatražio *savjet* od GOSPODA, on je rekao: "Nemoj poći, *nego* dohvati područje iza njih te kreni na njih nasuprot dudova.

24 I bit će, kad začuješ zvuk koraka po vrhovima dudova, da se onda trebaš pokrenuti, jer će tada GOSPOD ići pred tobom da potuče vojsku Filistejaca."

25 I David je učinio tako kako mu je zapovjedio GOSPOD i potukao je Filistejce od Gebe pa sve dok ne dođeš u Gazer.

POGLAVLJE 6

Uza i kovčeg

1 Ponovo je David skupio sve izabranike Izraelove, trideset tisuća ljudi.

2 I David je ustao te otišao sa svim narodom koji je bio s njim u Baala Judina da odande donesu Kovčeg Božji, kome je ime nazvano po imenu GOSPODA nad vojskama koji prebiva *među* kerubinima.

3 I stavili su Kovčeg Božji na nova kola te ga iznijeli iz kuće Abinadabove, koja *je bila* u Gibei. A Uza i Ahjo, sinovi Abinadabovi, vozili su ta nova kola.

4 Zatim su ga iznijeli iz kuće Abinadabove koja *je bila* u Gibei, u pratnji s Kovčegom Božjim, a Ahjo je išao ispred Kovčega.

5 A David i sav dom Izraelov svirali su pred GOSPODOM iz svakovrsnih *glazbala napravljenih* od jelova drveta, i na harfama i na psaltirima i na defovima i na rogovima i na cimblima.

6 A kad su došli do Nahonova gumna, Uza je *ruku svoju* ispružio na Kovčeg Božji da bi ga pridržao jer su ga volovi zatresli.

7 Nato je srdžba GOSPODNJA planula na Uzu i Bog ga je ondje udario za *njegovu* pogrešku te je on umro ondje pokraj Kovčega Božjega.

8 A Davidu se nije dopalo zato što se GOSPOD oborio na Uzu. I on je prozvao ono mjesto Perezuz, *kako se zove* do dana današnjeg.

9 I toga se dana David pobojao GOSPODA i rekao: "Kako će Kovčeg GOSPODNJI doći k meni?"

10 Tako David nije htio premjestiti Kovčeg GOSPODNJI k sebi, u Davidov grad, nego ga je David sklonio u kuću Obededoma Gitijca.

11 I Kovčeg GOSPODNJI ostao je u kući Obededoma Gitijca tri mjeseca te je GOSPOD blagoslovio Obededoma i sve njegove ukućane.

12 I bilo je dojavljeno kralju Davidu govoreći: "GOSPOD je blagoslovio Obededomov dom i sve što *pripada* njemu zbog Kovčega Božjeg." Tako je David otišao i s veseljem odnio Kovčeg Božji iz kuće Obededomove u grad Davidov.

13 I bilo je to *tako* da kad su oni što su nosili Kovčeg GOSPODNJI prokročili šest koraka, on je žrtvovao goveda i tovljenike.

14 I David je iz sve snage *svoje* plesao pred GOSPODOM, a David je *bio* ogrnut lanenim efodom.

15 Tako su David i sav dom Izraelov nosili Kovčeg GOSPODNJI uz poklike i uz zvuk trube.

16 A dok je Kovčeg GOSPODNJI ulazio u grad Davidov, Mikala, Šaulova kći gledala je kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i pleše pred GOSPODOM i prezrela ga je u svome srcu.

17 Tada su unijeli Kovčeg GOSPODNJI i postavili ga na njegovo mjesto, usred šatora kojega je David za njega razapeo. Tada je David prinio pred GOSPODOM

žrtve paljenice i žrtve pomirnice.

18 I čim je David završio s prinošenjem žrtava paljenica i žrtava pomirnice blagoslovio je narod u ime GOSPODA nad vojskama.

19 Zatim je razdijelio svemu narodu, *baš* svemu mnoštvu Izraelovu, kako ženama tako i muškarcima, svakome po jednu pogaču kruha i po jedan dobar komad *mesa* i po jednu bocu *vina*. Tako se sav narod razišao, svaki svojoj kući.

20 Tada se David vratio da blagoslovi svoje ukućane. A Mikala, Šaulova kći izašla je u susret Davidu i rekla: "Kako se danas proslavio kralj Izraelov koji se danas otkrio pred očima sluškinja slugu svojih kao što se netko od ništarija sramotno otkriva!"

21 Nato je David rekao Mikali: "*Bilo je to* pred GOSPODOM koji je mene izabrao pred ocem tvojim i pred svim domom njegovim da me odredi vladarem nad narodom GOSPODNJIM, nad Izraelom. Stoga ću se ja zabavljati pred GOSPODOM!"

22 I bit ću još gadniji od toga, i bit ću *još* manji u svojim vlastitim očima. A kod sluškinja o kojima govoriš, kod njih ću biti častan."

23 Stoga Mikala, kći Šaulova, nije imala dijete do dana svoje smrti.

POGLAVLJE 7 GOSPODNJI savez s Davidom

1 I dogodilo se, kad se kralj smjestio u svome domu i GOSPOD mu je dao počinka od svih njegovih neprijatelja unaokolo,

2 da je kralj rekao proroku Natanu: "Pogledaj sada! Ja živim u kući od cedrovine, a Kovčeg Božji prebiva pod zavjesama."

3 Nato je Natan rekao kralju: "Idi, čini sve što ti je na srcu jer je

GOSPOD s tobom.”

4 I dogodilo se te iste noći, da je riječ GOSPODNJA došla k Natanu, govoreći:

5 “Idi i reci mome slugi Davidu: ‘Ovako govori GOSPOD: Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da stanujem u njoj?’

6 Pošto nisam stanovao u *nikakvoj* kući od vremena kad sam izveo sinove Izraelove iz Egipta pa sve do dana današnjega, već sam hodio u šatoru i u Šatoru.

7 Po svim *mjestima* kuda sam hodio sa svim sinovima Izraelovim, jesam li rekao neku riječ bilo kojem od plemena Izraelovih komu sam zapovjedio da napasa narod moj Izrael, govoreći: ‘Zašto mi nije sagradili kuću od cedrovine?’

8 Stoga sada reci ovako mome slugi Davidu: ‘Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Ja sam te uzeo iz tora ovčjega, od gonjenja ovaca da budeš vladar nad narodom mojim, nad Izraelom.

9 I bio sam s tobom kuda god si išao i istrijebio sam sve tvoje neprijatelje ispred očiju tvojih; i ime sam ti učinio velikim, poput imena velikaša koji *su* na zemlji.

10 Štoviše, odredit ću mjesto za svoj narod Izrael, i posadit ga da prebiva na svom vlastitom mjestu i da se ne seli više, niti da ga sinovi zloće neće više mučiti kao prije,

11 kao od vremena kad sam zapovjedio sucima da budu nad mojim narodom Izraelom. I učinio sam ti da počineš od svih svojih neprijatelja. Isto tako GOSPOD ti govori da će ti on napraviti dom.

12 A kad se ispune tvoji dani i ti usneš kod očeva svojih, podići ću sjeme tvoje nakon tebe, koje će izaći iz utrobe tvoje, i ja ću utvrditi kraljevstvo njegovog.

13 On će sagraditi dom mojem imenu, a ja ću utvrditi prijestolje

njegovog kraljevstva zauvijek.

14 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako počini nepravdu, odgojit ću ga prutom ljudskim i udarcima sinova ljudskih.

15 Ali milosrđe moje neće se odmaknuti od njega, kao što sam *ga* oduzeo od Šaula koga sam uklonio ispred tebe.

16 I dom tvoj i kraljevstvo tvoje bit će zauvijek utvrđeno pred tobom, tvoje će prijestolje biti utvrđeno zauvijek.”

17 Prema svim ovim riječima, i prema svemu ovom viđenju, tako je Natan govorio Davidu.

Davidova molitva zahvalnosti

18 Tada je kralj David ušao te sjeo pred GOSPODA i rekao: “Tko *sam* ja, Gospodine BOŽE, i što *je* moj dom da si me dovde doveo?”

19 I to ti je još bilo malo u očima tvojim, Gospodine BOŽE, nego si govorio i o domu sluge svoga za dalekom vremenu što dolazi. *A je li* to običaj čovječji, Gospodine BOŽE?

20 I što bi ti David još mogao reći? Jer ti Gospodine BOŽE, poznaješ slugu svoga!

21 Jer radi riječi svoje i po svome vlastitom srcu učinio si sva ova velika djela, *pošto* si ih obznanio svome slugi.

22 Zato si velik, GOSPODE Bože; jer nema nikoga poput tebe, ni nema *nikakvoga* Boga osim tebe, po svemu što smo čuli ušima svojim.

23 I je li neki narod na zemlji poput tvoga naroda, *baš* poput Izraela, koga je Bog išao otkupiti sebi za narod da bi sebi stekao ime, i učinio za vas velika i strašna djela, za svoju zemlju, pred svojim narodom kojega si otkupio iz Egipta, *od* naroda i bogova njihovih?

24 Jer ti si sebi potvrdio svoj na-

rod Izrael da ti *bude* narod zauvijek; i ti si, GOSPODE, postao Bog njihov.

25 Zato sada, GOSPODE Bože, riječ koju si govorio glede svoga sluga i glede doma njegova, potvrdi zauvijek i učini kako si rekao.

26 I neka ime tvoje bude veličano zauvijek govoreći: 'GOSPOD nad vojskama *jest* Bog nad Izraelom.' A dom sluga tvoga Davida neka se učvrsti pred tobom.

27 Jer ti si, GOSPODE nad vojskama, Bože Izraelov, objavio svoje slugi govoreći: 'Ja ću ti sagraditi dom.' Stoga je sluga tvoj našao srčanosti da se pomoli ovom molitvom.

28 I sada, Gospodine BOŽE, ti si taj Bog i tvoje su riječi istinite i ti si obećao ovu dobrotu svome slugi.

29 Stoga sada, neka ti ugodi blagosloviti dom sluga tvoga da ostane neprestano pred tobom. Jer ti si, Gospodine BOŽE, rekao *to* i blagoslovom tvojim neka dom sluga tvoga bude blagoslovljen zauvijek."

POGLAVLJE 8 Davidove pobjede

1 I nakon toga dogodilo se da je David potukao Filistejce i pokorio ih. A David je preoteo Metegama iz ruke filistejske.

2 Zatim je potukao Moab i izmjerio ih užetom tako da ih je polegao po zemlji: čak sa dva užeta je izmjerio *one* za pogubiti, a s jedim punim užetom *one* za ostaviti na životu. I *tako* su Moapci postali Davidove sluga te *mu* donosili darove.

3 David je potukao i Hadadezera, sina Rehobova, kralja zopskoga, dok je ovaj otišao da povrati svoje granice uz rijeku Eufrat.

4 I David je oteo od njega tisuću *bojnih kola* i sedam stotina konjanika i dvadeset tisuća pješaka;

i David je osakatio *tetive konjima* svih bojnih kola; ipak zadržao je od njih *samo* za stotinu bojnih kola.

5 A kad su Sirijci iz Damaska došli pripomoći Hadadezeru, kralju zopskome, David je pogubio Sirijcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

6 Tada je David postavio garnizone u Siriji Damašćanskoj i Sirijci su postali sluga Davidu te su *mu* donosili darove. A GOSPOD je čuvao Davida kuda god je išao.

7 I David je oteo zlatne štitove koji su bili na slugama Hadadezerovim te ih donio u Jeruzalem.

8 A iz Betaha i iz Berotaja, gradova Hadadezerovih, kralj David je uzeo neizmjereno puno mjedi.

9 Kad je Toj, kralj hamatski čuo da je David potukao svu vojsku Hadadezerovu,

10 tada je Toj poslao Jorama, sina svoga kralju Davidu da ga pozdravi i da ga blagoslovi zato što se borio protiv Hadadezera i potukao ga; jer je Hadadezer bio u ratu s Tojom. I *Joram* je donio sa sobom posude od srebra i posude od zlata i posude od mjedi.

11 Njega je kralj David posvetio GOSPODU zajedno sa srebrom i zlatom što ga je posvetio od svih naroda koje je pokorio:

12 od Sirije i od Moaba i od sinova Amonovih i od Filistejaca i od Amaleka te od plijena Hadadezera, sina Rehobova, kralja zopskoga.

13 I David je *sebi* stekao ime kad se vratio iz pokolja nad Sirijcima, u Slanoj dolini, *pošto* je *potukao* osamnaest tisuća *ljudi*.

14 I postavio je garnizone u Edomu; po svom Edomu postavio je garnizone i svi oni iz Edoma postali su Davidove sluga. I GOSPOD je čuvao Davida kuda god je išao.

15 Tako je David kraljevao nad svim Izraelom; i provodio je sud i

pravdu svemu narodu svome.

16 I Joab, sin Zerujin, *bio je nad vojskom*, a Jehošafat, sin Ahiludov, *bio je zapisničar*.

17 I Zadok, sin Ahitubov, i Ahimelek, sin Abijatarov, *bili su svećenici*; a Seraija je bio pisar;

18 I Benaja, sin Jehojadin, *bio je i nad Kerećanima i nad Pelećanima*; a Davidovi sinovi bili su poglavari.

POGLAVLJE 9

Davidova dobrota prema Mefibošetu

1 Zatim je David rekao: "Je li još netko preostao od doma Šaulova da mu mogu iskazati dobrotu radi Jonatana?"

2 A u domu Šaulovom *bio je sluga po imenu Ziba*. I kad su ga dozvali k Davidu, kralj ga je upitao: "Jesi li ti Ziba?" A on je odgovorio: "Tvoj *sam* sluga!"

3 A kralj je rekao: "Zar nema više nikoga od doma Šaulova da mu mogu iskazati dobrotu Božju?" A Ziba je rekao kralju: "Još Jonatan ima sina *koji je hrom na obje noge*."

4 Nato mu je kralj rekao: "Gdje je on?" A Ziba je rekao kralju: "Evo, on je u kući Makira, sina Amielova, u Lodebaru."

5 Tada je kralj David poslao *po njega* i doveo ga iz kuće Makira, sina Amielova, iz Lodebra.

6 A kad je Mefibošet, sin Jonatana, sina Šaulova, došao k Davidu, pao je na lice svoje i iskazao poštovanje. A David je rekao: "Mefibošete!" A on je rekao: "Evo tvoga sluga!"

7 Tada mu je David rekao: "Ne boj se, jer ću ti zasigurno iskazati dobrotu radi Jonatana, oca tvoga, i poyratit ću ti svu zemlju tvoga oca Šaula, a ti ćeš neprestano jesti kruh za mojim stolom."

8 Nato se on poklonio i rekao: "Što je tvoj sluga da si pogledao na

takvog mrtvog psa kao što *sam* ja?"

9 Tada je kralj dozvao Zibu, Šaulova slugu, i rekao mu: "Dajem sinu tvoga gospodara sve što je pripadalo Šaulu i svemu domu njegovom.

10 Stoga ćeš ti, i sinovi tvoji, i sluge tvoje njemu obrađivati zemlju, i donositi *plodove* da sin tvoga gospodara ima hranu za jesti; no Mefibošet, sin tvoga gospodara, jest će zasnagda kruh za mojim stolom." A Ziba je imao petnaest sinova i dvadeset slugu.

11 Nato je Ziba rekao kralju: "Prema svemu što je moj gospodar kralj zapovjedio svome slugi, tako će učiniti sluga tvoj." "A što se tiče Mefibošeta", *kralj je rekao*, "on će jesti za mojim stolom kao jedan od kraljevih sinova."

12 A Mefibošet je imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u domu Zibinom *bili su sluge Mefibošetove*.

13 Tako je Mefibošet prebivao u Jeruzalemu, jer je neprestano jeo za kraljevim stolom. A bio je hrom na obje svoje noge.

POGLAVLJE 10

David pobjeđuje Amonce i Sirijce

1 I dogodilo se nakon toga da je kralj sinova Amonovih umro, a njegov sin Hanun zakraljio se umjesto njega.

2 Tada je David rekao: "Iskazat ću dobrotu Hanunu, sinu Nahaševu, kao što je njegov otac meni iskazao dobrotu." I David je poslao da ga se po ruci slugu njegovih utješi zbog njegova oca. I došle su sluge Davidove u zemlju sinova Amonovih.

3 Nato su knezovi sinova Amonovih rekli Hanunu, gospodaru svome: "Misliš li da David poštuje tvoga oca tako da je poslao

tješitelje k tebi? Nije li David *prije svega* poslao svoje sluge k tebi da istraže grad i da ga uhode pa da ga razore?"

4 Zato je Hanun uhvatio Davidade sluge te im obrijao pola brade i odrezao im odjeću posredini, *sve* do stražnjice njihove, pa ih je otposlao.

5 Kad su *to* dojavili Davidu, on je poslao da ih se susretne zato što su ti ljudi bili jako osramoćeni. Zatim je kralj rekao: "Ostanite u Jerihonu sve dok vam ne narastu brade, pa se *onda* vratite!"

6 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su se ogadili Davidu, *tada* su sinovi Amonovi poslali i unajmili *od* Sirijca iz Betrehobe i Sirijca iz Zobe dvadeset tisuća pješaka, i *od* kralja Maake tisuću ljudi, te od Ištobe dvanaest tisuća ljudi.

7 A kad je David *to* čuo, poslao je Joaba i svu vojsku junaka.

8 Tada su sinovi Amonovi izašli i postrojili se u bojni red na ulazu u gradska vrata, a Sirijci iz Zobe i iz Rehoba i Ištoba i Maake *bili* su zasebno na polju.

9 Kad je Joab vidio da je bojna linija bila nasuprot njemu, sprijeda i odostraga, izabrao je sve birane *ljude* iz Izraela te *ih* postrojio u bojne redove prema Sirijcima.

10 A preostali narod predao je u ruke Abišaju, svome bratu, da *ih* on postroji u bojne redove prema sinovima Amonovim.

11 Nato je rekao: "Ako Sirijci budu prejaki za mene, *onda* ti meni pomogni; no ako sinovi Amonovi budu prejaki za tebe, *onda* ću ja doći i pomoći tebi.

12 Budi odvažan i da se držimo muški zbog naroda svoga i zbog gradova Boga svojega; a GOSPOD neka učini ono što mu se čini dobro."

13 Tada se Joab i narod koji *je bio*

s njim približio na boj protiv Sirijaca, a oni su pobjegli pred njim.

14 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su Sirijci pobjegli, *tada* su i oni pobjegli pred Abišajem pa su ušli u grad. Tako se Joab vratio od sinova Amonovih i došao u Jeruzalem.

15 I kad su Sirijci vidjeli da su potučeni pred Izraelom, sakupili su se zajedno.

16 Zatim je Hadarezer poslao *po njih* te doveo Sirijce koji *su bili* s one strane rijeke. I oni su došli u Helam; a Šobak, zapovjednik Hadarezerove vojske *išao je* pred njima.

17 A kad su *to* javili Davidu, on je skupio sav Izrael te je prešao preko Jordana i došao u Helam. Tada su se Sirijci postrojili u *bojne* redove protiv Davida i zaratili s njim.

18 A Sirijci su pobjegli pred Izraelom te je David pobio *ljude* iz sedam stotina sirijskih bojnih kola i četrdeset tisuća konjanika. Udario je i Šobaka, zapovjednika njihove vojske koji je ondje umro.

19 A kad svi kraljevi koji *su bili* Hadarezerove sluge, vidjeli da su potučeni pred Izraelom, sklopili su mir s Izraelom i počeli mu služiti. Tako su se Sirijci bojali ponovo pomagati sinovima Amonovim.

POGLAVLJE 11 David i Batšeba

1 I dogodilo se, nakon što je godina istekla, u vrijeme kad kraljevi izlaze *u boj*, da je David poslao Joaba i s njim sluge njegove i sav Izraela: i oni su uništili sinove Amonove i opkolili Rabu. No David je još ostao u Jeruzalemu.

2 I dogodilo se jednoga predvečerja da je David ustao sa svoje postelje i prošetao se po krovu kraljevskoga dvora. I s krova je

ugledao neku ženu gdje se kupao; a ta žena *je bila* prekrasna izgleda.

3 Zatim je David poslao da se raspita za tu ženu. Nato je *netko* rekao: "Nije li to Batšeba, kći Eliamova, žena Urije Hetita?"

4 Tada je David poslao glasnike da je dovedu. I kad je ušla k njemu, on je legao s njom; jer se ona bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vratila svojoj kući.

5 I žena je začela te poslala da se *to* dojavu Davidu i rekla: "Ja *sam* trudna!"

6 Tada je David poslao *riječ* Joabu govoreći: "Pošalji mi Uriju Hetita!" I Joab je poslao Uriju k Davidu.

7 I kad je Urija došao k njemu, David *ga* je zapitao kako ide Joabu, kako ide narodu i kako napreduje rat.

8 Zatim je David rekao Uriji: "Siđi u svoju kuću i operi svoje noge!" I Urija je izašao iz kraljeva dvora te su ga ispratili obrokom od kraljevskog *jela*.

9 Ali je Urija *ostao* spavati pred vratima kraljeva dvora sa svim slugama svoga gospodara i nije otišao svojoj kući.

10 A kad su *to* dojavili Davidu govoreći: "Urija nije otišao svojoj kući!", David je rekao Uriji: "Nisi li ti došao s puta? Zašto *onda* ne odeš svojoj kući?"

11 A Urija je rekao Davidu: "Kovčeg i Izrael i Juda borave pod šatorima, i moj gospodar Joab i sluge moga gospodara utaboreni su na otvorenu polju, zar da ja onda uđem u svoju kuću da jedem i pijem i legnem sa svojom ženom? *Neka* živiš ti i *neka* živi duša tvoja, nipošto neću ovako nešto učiniti!"

12 Tada je David rekao Uriji: "Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti." Tako je Urija ostao u

Jeruzalemu taj dan i sutradan.

13 A kad *ga* je David pozvao, jeo je i pio pred njim te *ga* je on opio. A uvečer je izašao i legao na svoju postelju sa slugama svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao.

14 I dogodilo se ujutro da je David napisao pismo Joabu i poslao *ga* po ruci Urijinoj.

15 A u tom pismu napisao je govoreći: "Postavite Uriju u prvi red gdje je najžešći boj, pa se povucite od njega da bude pogođen i pogine!"

16 I dogodilo se, kad je Joab izviđao grad, da je postavio Uriju na mjesto gdje je znao da *se nalaze* junaci.

17 Tada su ljudi iz grada izašli i zaratili s Joabom te je palo *nekoliko* iz naroda od Davidovih slugu, a poginuo je i Urija Hetit.

18 Tada je Joab poslao i dojavio Davidu sve što je bilo u boju.

19 I naložio je glasniku govoreći: "Kad završiš prepričavati kralju sve što je bilo u boju,

20 te ako se dogodi da kraljev gnjev usplamti pa ti on kaže: 'Zašto ste se primakli tako blizu gradu da se borite? Niste li znali da će oni strijeljati sa zida?

21 Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubešetova? Nije li jedna žena bacila na njega komad mliniskog kamena sa zida, te je poginuo u Tebezu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?', a ti onda reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.' "

22 Tako je glasnik otišao te došao i izvijestio Davida o svemu zbog čega *ga* je Joab poslao.

23 I glasnik je rekao Davidu: "Ti ljudi su nas zasigurno nadjačali pa su izašli protiv nas u polje, a mi smo ih potisnuli sve do ulaza od gradskih vrata,

24 no strijelci su sa zida strijeljali na sluge tvoje; i neki od slugu kra-

ljevih su poginuli. Tako je poginuo i tvoj sluga Urija Hetit."

25 Nato je David rekao glasniku: "Ovako reci Joabu: 'Neka te to ne oneraspoloži, jer mač proždire sad jednoga pa drugoga. Pojačaj svoju borbu protiv grada i oboroga.' I ti ga ohrabri!"

26 A kad je žena Urijina čula da je poginuo njezin muž Urija, tugovala je za svojim mužem.

27 A kad je prošlo vrijeme tugovanja, David je poslao *po nju* i uzeo je na svoj dvor, i ona mu je postala žena. I rodila mu je sina. No djelo koje je David učinio nije se svidjelo GOSPODU.

POGLAVLJE 12 Natan kori Davida

1 Tada je GOSPOD poslao Natana k Davidu. I on je ušao k njemu te mu rekao: "U nekom gradu bila su dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan.

2 Bogataš je imao silno mnogo stada i krda.

3 A siromah nije imao ništa, osim jedne male ovčice koju je bio kupio te je hranio. I ona je rasla uz njega i uz njegovu djecu; jela je od njegove hrane i pila je iz njegove čaše; i ležala je na njegovu krilu i bila mu je kao kći.

4 I došao je neki putnik k bogatom čovjeku, a on je žalio uzeti od svojih stada i svojih krda da priredi za putnika koji je došao k njemu. Nego je uzeo ovčicu onoga siromaha i priredio je za čovjeka koji je došao k njemu."

5 Nato je Davidova srdžba žestoko planula na toga čovjeka te je rekao Natanu: "*Tako mi života GOSPODNJEG*, čovjek koji je to učinio zasigurno mora umrijeti!"

6 I četverostruko će nadoknaditi ovcu zato što je to učinio i zato što se nije sažalio!"

7 Tada je Natan rekao Davidu: "Ti si taj čovjek! Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom i ja sam te izbavio iz ruke Šaulove.

8 I dao sam ti kuću tvoga gospodara i žene tvoga gospodara u krilo tvoje, i dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako je *to bilo* prema lo, dodao bih ti još ovo i ono.

9 Zašto si prezreo zapovijed GOSPODNJU te učinio zlo u njegovim očima? Ti si ubio mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo *da ti bude* žena. I pogubio si njega mačem sinova Amonovih.

10 Stoga sada od doma tvoga mač više nikada neće odstupiti, zato što si me prezreo i uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.'

11 Ovako govori GOSPOD: 'Evo ja ću podići na tebe zlo iz tvoga vlastitog doma. I uzet ću tvoje žene pred očima tvojim i dat ću ih bližnjemu tvome, a on će lijegati s tvojim ženama pred očima ovoga sunca.

12 Jer ti si *to* radio potajno, ali ja ću to učiniti pred svim Izraelom i pred ovim suncem!"

13 Tada je David rekao Natanu: "Sagriješio sam protiv GOSPODA!" A Natan je rekao Davidu: "GOSPOD je već maknuo grijeh tvoj; nećeš umrijeti.

14 Ali zato što si tim djelom dao veliku priliku neprijateljima GOSPODNJIM da hule, dijete *što ti se* rodilo isto tako će zasigurno umrijeti!"

Davidovo dijete umire

15 Zatim je Natan otišao svojoj kući. A GOSPOD je udario dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se jako razboljelo.

16 Stoga je David zaklinjao Boga za dijete: i David je postio, i ulazio, i ležao svu noć na zemlji.

17 Tada su starješine doma nje-

gova ustale i otišle do njega da ga podignu sa zemlje, ali on nije htio i nije jeo kruha s njima.

18 I dogodilo se sedmog dana da je dijete umrlo. A sluge Davidove bojale su se reći mu da je dijete umrlo. Jer su govorili: "Gle, dok je dijete bilo još živo, govorili smo mu, a on nije htio slušati naš glas. Kako će se tek onda uznemiriti, ako mu kažemo da je dijete umrlo?"

19 No David je opazio da su njegove sluge šaptale *pa* je David shvatio da je dijete umrlo. Stoga je David upitao svoje sluge: "Je li dijete umrlo?" A oni su rekli: "Umrlo je."

20 Tada je David ustao sa zemlje i okupao se i pomazao se i presvuкао svoju odjeću. Zatim je ušao u Dom GOSPODNI te iskazao štovanje. Onda se vratio svojoj kući; i kad je zatražio, poslužili su kruh pred njim, te je jeo.

21 Nato su mu sluge njegove rekle: "Što je to da si *to* napravio? Postio si i plakao *dok je dijete bilo* živo; a *sada*, kad je dijete umrlo, ustao si i jeo kruha!"

22 A on je rekao: "Dok je dijete još bilo živo, postio sam i plakao jer sam govorio: 'Tko zna *možda* mi GOSPOD bude milostiv pa dijete preživi?'"

23 Ali sada, ono je umrlo, zašto da ja postim? Mogu li ga ponovo vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se ono neće vratiti k meni."

24 Zatim je David utješio svoju ženu Batšebu i ušao k njoj te legao s njom. I ona je rodila sina te mu je on nadjenao ime Salomon. I GOSPOD ga je zavolio.

25 I poručio je *to* po ruci proroka Natana; a on mu je nadjenao ime Jedidija, zbog GOSPODA.

26 Zatim je Joab zaratio protiv Rabe sinova Amonovih i osvojio kraljevski grad.

27 Tada je Joab poslao glasnike k

Davidu i rekao: "Zaratio sam protiv Rabe i osvojio grad na vodi.

28 Stoga sada sakupi preostali narod i utabori se nasuprot grada i osvoji ga; da ne bih ja osvojio grad te da ne bude nazvan po mom imenu."

29 I sakupio je David sav narod te su pošli na Rabu te zaratili protiv nje i osvojili je.

30 Tada je skinuo krunu s glave njihovog kralja, a njezina težina *bila* je jedan zlatni talent s dragim kamenjem. I bila je *stavljena* na Davidovu glavu. I on je odnio iz grada jako obilan plijen.

31 A narod koji je *bio* u njemu izveo je i postavio *ga* pod pile i pod željezne pijuke i pod željezne sjekire te ih proveo kroz peć za opeke. I to je učinio svim gradovima sinova Amonovih. Tako se David i sav narod vratio u Jeruzalem.

POGLAVLJE 13

Amnon i Tamara

1 I dogodilo se nakon toga, da je Davidov sin Abšalom imao je lijevu sestru kojoj je ime *bilo* Tamara te se u nju zaljubio Davidov sin Amnon.

2 I Amnon se toliko mučio da se razbolio zbog svoje sestre Tamare: jer je ona bila djevica, pa je Amnon mislio da je teško bilo što učiniti joj.

3 Ali Amnon je imao prijatelja kome je ime *bilo* Jonadab, *bio* je sin Davidova brata Šimeja; a Jonadab je bio vrlo lukav čovjek.

4 I on je upitao Amnona: "Zašto si ti, *iako* kraljev sin, iz dana u dan mršaviji? Zar mi nećeš reći?" A Amnon mu je rekao: "Ja sam zaljubljen u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma."

5 A Jonadab mu je rekao: "Lezi u postelju svoju i prični se da si bolestan, pa kad te tvoj otac dođe pogledati, reci mu: 'Molim te, do-

pusti da moja sestra Tamara dođe i donese mi jelo; i neka priredi to jelo pred mojim očima da *ga* mogu vidjeti i jesti *ga* iz njezine ruke."

6 Tako je Amnon legao i pričinio se bolestan. I kad je došao kralj da *ga* pogleda, Amnon je rekao kralju: "Molim te, dopusti da dođe moja sestra Tamara i priredi nekoliko pogača pred mojim očima da mogu jesti iz njezine ruke."

7 Tada je David poslao kući po Tamaru govoreći: "Idi sada u kuću svoga brata Amnona i priredi mu jelo!"

8 Tako je Tamara otišla u kuću svoga brata Amnona; a on je ležao. Tada je uzela brašno i umijesila *ga* i načinila pogače pred njegovim očima pa je ispekla te pogače.

9 Zatim je uzela tavu i istresla je pred njega, ali je Amnon odbio jesti. Tada je Amnon rekao: "Izvedi te sve ljude *koji su* predamnom!" I svi ljudi su izašli od njega.

10 Tada je Amnon rekao Tamari: "Donesi mi jelo u odaju da mogu jesti iz tvoje ruke!" Zatim je Tamara uzela pogače koje je bila napravila i donijela *ih* k svome bratu Amnonu u odaju.

11 A kad mu *ih* je donijela da jede, on ju je uhvatio i rekao joj: "Dođi, legni sa mnom, sestro moja!"

12 A ona mu je odvratila: "Nemoj, brate moj, nemoj me prisiljavati! Jer se tako što ne smije raditi u Izraelu. Nemoj ti učiniti takvu ludost!"

13 A ja, kamo ću ja ići sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao jedan od luđaka u Izraelu! Stoga sada, molim te, govori s kraljem; jer me on neće tebi uskratiti!"

14 Ali on nije htio poslušati njezin glas, nego je, pošto je bio snažniji od nje, prisilio je te legao s njom.

15 Tada ju je Amnon silno zamrzio tako da je mržnja kojom ju je

zamrzio *bila* veća od ljubavi kojom ju je ljubio. I Amnon joj je rekao: "Ustani! Odlazi!"

16 Nato mu je ona rekla: "Nema razloga! To zlo da me tjeraš *je* veće od onoga koje si mi učinio!" Ali je on nije htio poslušati.

17 Tada je dozvao svoga slugu koji *ga* je posluživao te rekao: "Izbaci sada ovu *ženu* van od mene i zaključaj vrata za njom!"

18 A *ona je imala* na sebi raznobojnu odjeću; jer su takve haljine oblačile kraljeve kćeri koje su bile djevice. Zatim ju je njegov sluga izveo van i zaključao vrata za njom.

19 Tada se Tamara posula pepelom po svojoj glavi te razderala svoju raznobojnu haljinu koja *je bila* na njoj te stavila svoju ruku na glavu svoju pa je otišla plačući.

20 Nato joj je njezin brat Abšalom rekao: "Je li tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali sada, sestro moja, šuti; on *je* tvoj brat! Ne obaziri se na taj događaj!" Tako je Tamara ostala usamljena u kući svoga brata Abšalama.

21 No kad je kralj David čuo sve to, jako se razgnjevio.

22 A Abšalom nije rekao svom bratu Amnonu ni dobro ni loše. Jer je Abšalom zamrzio Amnona zato što je silovao njegovu sestru Tamaru.

Abšalom ubija Amnona

23 I dogodilo se nakon pune dvije godine da je Abšalom imao striženje ovaca u Baalhazoru što *je* pokraj Efrajima; i Abšalom je pozvao sve kraljeve sinove.

24 I Abšalom je došao kralju i rekao: "Evo, tvoj sluga ima striženje ovaca. Zaklinjem te, neka kralj i sluga njegove poču sa slugom tvojim."

25 Nato je kralj rekao Abšalomu: "Ne, sine moj, nećemo sada svi ići,

da ti ne budemo na teret." Tada je on navaljivao na njega, ali kralj nije htio ići, nego ga je blagoslovio.

26 Nato je Abšalom rekao: "Ako nećeš, molim te, dopusti da moj brat Amnon ide s nama." A kralj mu je rekao: "Zašto on treba ići s tobom?"

27 No Abšalom je navaljivao na njega, tako da je dopustio Amnonu i svim kraljevim sinovima da idu s njim.

28 Tada je Abšalom zapovjedio svojim slugama govoreći: "Pazite onda kad se Amnonu razveseli srce od vina i kad vam ja kažem: 'Udarite Amnona!', tada ga ubijte! Ne bojte se; zar vam ja *to* nisam zapovjedio? Odvažite se i budite junaci!"

29 I Abšalomove sluge učinile su s Amnonom kako im je Abšalom zapovjedio. Tada su svi kraljevi sinovi ustali i svatko je uzjahao svoju mazgu i pobjegao.

30 I dogodilo se, dok su oni bili na putu, da je vijest došla k Davidu govoreći: "Abšalom je pogubio sve kraljeve sinove i nije ostao ni jedan od njih."

31 Tada je kralj ustao i razderao svoju odjeću te legao na zemlju; i sve njegove sluge stajale su tamo razderane odjeće.

32 A Jonadab, sin Šimeja, Davida brata je progovorio i rekao: "Neka moj gospodar ne smatra da su pogubili sve mladiće, kraljeve sinove, jer je samo Amnon poginuo. Jer je po namjeri Abšalomovoj to bilo određeno od onoga dana kada je Amnon silovao njegovu sestru Tamaru.

33 Stoga neka sada moj gospodar kralj ne uzima to k srcu svoje, misleći da su svi kraljevi sinovi poginuli. Jer je samo Amnon poginuo."

34 Tada je Abšalom pobjegao. A

momak koji je čuvao stražu podigao je oči svoje i pogledao, i gle, mnoštvo naroda dolazilo je putem od strane brda iza njega.

35 Tada je Jonadab rekao kralju: "Evo, došli su kraljevi sinovi! Kako je sluga tvoj rekao, tako i je."

36 I dogodilo se, čim je prestao govoriti, da su, gle, kraljevi sinovi došli i podigli glas svoj i zaplakali. A i kralj i sve sluge njegove su jako gorko zaplakali.

37 No Abšalom je pobjegao i otišao k Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David je svakoga dana tugovao za svojim sinom.

38 Tako je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur te ostao ondje tri godine.

39 A *duša* kralja Davida poželjela je otići k Abšalomu jer se utješio glede Amnona, budući da je bio mrtav.

POGLAVLJE 14 Abšalom se vraća u Jeruzalem

1 A Joab, sin Zerujin opazio je da se kraljevo srce *okrenulo* k Abšalomu.

2 Tada je Joab poslao u Tekou po jednu mudru ženu te ju je odande doveo i rekao joj: "Molim te, pretvaraj se kao da si u žalosti i sada obuci odjeću za žalovanje i nemoj se mazati uljem nego budi kao žena koja već dugo vremena žaluje za mrtvim.

3 Zatim dođi do kralja i progovori mu na ovaj način." Tako joj je Joab stavio riječi u usta.

4 I kad je žena iz Tekoe govorila kralju, pala je licem svojim na zemlju i poklonila se pa rekla: "Pomozi, kralju!"

5 Nato ju je kralj upitao: "Što ti je?" A ona je odgovorila: "Ja *sam* doista žena udovica, muž mi je umro.

6 I tvoja je sluškinja imala dva sina i njih dvojica su se posvađali u polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan udario drugoga i ubio ga.

7 I, gle, podigla se sva *moja* obitelj na tvoju sluškinju te su rekli: 'Predaj onoga koji je ubio svoga brata da ga ubijemo za život njegovog brata kojega je on pogubio: tako ćemo zatrti i baštinika.' I tako će oni ugasiti žeravicu koja mi je ostala te mome mužu neće ostati *ni* imena ni ostatka na zemlji."

8 Nato je kralj rekao ženi: "Idi svojoj kući i ja ću dati nalog u svezi tebe."

9 A žena iz Tekoe je rekla kralju: "Gospodaru moj, kralju, *neka* nepravda *bude* na meni i na domu oca moga; a kralj i njegovo prijestolje *neka* budu nedužni!"

10 Tada je kralj rekao: "Svakoga koji ti *nešto* kaže, dovedi k meni i neće te više dirati!"

11 Nato je ona rekla: "Molim te, *neka* se kralj sjeti GOSPODA, Boga svojega, da krvnom osvjetniku neće više dopustiti da uništava, da ne uništi moga sina!" A on je rekao: "*Tako* mi života GOSPODNJEG, nijedna vlas sina tvoja neće pasti na zemlju!"

12 Nato je žena rekla: "Molim te, dopusti da tvoja sluškinja kaže *jednu* riječ svome gospodaru kralju." A on je rekao: "Reci!"

13 Tada je žena rekla: "Zašto si onda namislio takvo što protiv naroda Božjega? Jer kralj govori ovo kao onaj koji je kriv, u tome što kralj ne dopušta vratiti se kući onome koga je prognao."

14 Jer svi moramo umrijeti i poput vode *smo* prolivene po zemlji koja se više ne može sakupiti; niti Bog nije pristran prema nekome, nego on smišlja načine da onaj koga je prognao ne ostane istjeran

od njega.

15 Stoga sam sada došla da govorim o ovom slučaju svome gospodaru kralju, zato što su me ljudi zaplašili te je tvoja sluškinja rekla: 'Sada hoću govoriti kralju, možda će kralj ispuniti molbu sluškinje svoje.'

16 Jer će kralj saslušati i izbaviti svoju sluškinju iz ruku čovjeka *koji* me *hoće* uništiti zajedno s mojim sinom iz Božje baštine.'

17 Zato je tvoja sluškinja rekla: 'Neka mi riječ moga gospodara kralja bude utješna. Jer kao anđeo Božji, takav *je* moj gospodar kralj koji raspoznaje dobro i zlo. Stoga neka GOSPOD, Bog tvoj, bude s tobom!' "

18 Tada je kralj odgovorio i rekao ženi: "Nemoj mi sakrivati, molim te, ono što ću te ja upitati!" A žena je rekla: "Neka sada govori moj gospodar kralj!"

19 Nato je kralj rekao: "Nije li ruka Joabova s tobom u svemu tome?" A žena je odgovorila i rekla: "*Neka* duša tvoja živi, gospodaru moj kralju, ne može nitko *ni* desno ni lijevo od svega što je moj gospodar i kralj rekao! Jer sluga tvoj Joab, on mi je naložio i on je stavio sve ove riječi u usta sluškinje tvoje."

20 Da bi okolišao, sluga tvoj Joab je to učinio, ovim oblikom besjede; ali moj gospodar *je* mudar, kao što je mudar anđeo Božji, *tako* da zna sve što *je* na zemlji."

21 Tada je kralj rekao Joabu: "Gle sad, učinio sam sve to. Idi stoga, dovedi natrag mladića Abšaloma!"

22 Nato je Joab pao licem svojim na zemlju i poklonio se te zahvalio kralju. Tada je Joab rekao: "Danas tvoj sluga zna da je našao milost u tvojim očima, gospodaru moj kralju, pošto je kralj ispunio molbu svoga sluge."

23 Tako je Joab ustao i otišao u Gešur i doveo Abšalomom u Jeruzalem.

24 A kralj je rekao: "Neka se vrati u svoju kuću i neka ne vidi lica mojega!" Tako se Abšalom vratio u svoju kuću i nije vidio kraljeva lica.

25 Ali u svemu Izraelu nije bilo nikoga koji bi bio tako hvaljen kao Abšalom zbog svoje ljepote; od stopala nogu njegovih pa sve do tjemena glave njegove nije bilo mane na njemu.

26 A kad bi šišao glavu svoju, (jer je to bilo na kraju svake godine, da *ju* je šišao zato što je kosa na njemu bila preteška, stoga *ju* je šišao) izvagao bi kosu s glave svoje; *težila je* dvije stotine šekela, po kraljevskoj mjeri.

27 I Abšalomu su se rodila tri sina i jedna kći po imenu Tamara; bila je ona žena lijepog izgleda.

28 Tako je Abšalom proboravio pune dvije godine u Jeruzalemu i nije vidio kraljeva lica.

29 Stoga je Abšalom poslao po Joaba da bi ga poslao kralju, ali on nije htio doći k njemu; i ponovo je poslao po njega drugi put, *no* on nije htio doći.

30 Stoga je Abšalom zapovjedio slugama svojim: "Vidite, Joabovo polje je pokraj mojega i on tamo ima ječam: idite i spalite ga ognjem!" I Abšalomove sluge spalile su to polje ognjem.

31 Tada je Joab ustao i došao k Abšalomu u kuću njegovu te ga upitao: "Zašto su sluge tvoje ognjem spalile moje polje?"

32 A Abšalom je odgovorio Joabu: "Gle, poslao sam k tebi govoreći: 'Dodi ovamo kako bih te mogao poslao kralju da kažeš: Zašto sam došao iz Gešura? Bolje bi bilo za mene da sam još ondje.' Stoga mi dopusti da vidim kraljevo lice, a ako je na meni *bilo kakva* nepravda, neka me ubije!"

33 Tako je Joab otišao kralju i rekao mu. I kad je on pozvao Abšalomom, on je došao do kralja te se poklonio licem svojim do zemlje pred kraljem. I kralj je poljubio Abšalomom.

POGLAVLJE 15 Abšalomova urota

1 I dogodilo se nakon toga, da je Abšalom pribavio sebi bojna kola i konje i pedeset ljudi da trče pred njim.

2 I Abšalom je ustajao rano i stao bi pokraj puta *koja vode* do gradskih vrata; i bilo je to *tako* da kad bi neki čovjek koji je imao neku parnicu išao kralju po presudu, da bi ga onda Abšalom dozvao k sebi i rekao: "Iz kojega *si* ti grada?" A on je rekao: "Tvoj je sluga iz jednog od plemena Izraelovih".

3 Nato bi mu Abšalom rekao: "Vidiš, tvoj je slučaj dobar i ispravan, ali nema nikoga *opunomoćenog* od kralja da bi te saslušao."

4 Abšalom bi još rekao: "Ah, da bi se mene postavilo za suca u zemlji pa da bi svaki čovjek koji ima kakvu parnicu ili spor mogao doći k meni i ja bih mu pribavio pravdu!"

5 A bilo je to *tako* da kad bi *mu* se netko približio da mu se pokloni, on bi pružio ruku svoju i privukao ga k sebi te ga poljubio.

6 I na taj način Abšalom je postupao prema svemu Izraelu koji je dolazio kralju po presudu. Tako je Abšalom krao srca ljudi iz Izraela.

7 I dogodilo se nakon četrdeset godina, da je Abšalom rekao kralju: "Molim te, dopusti mi da odem u Hebron i da izvršim svoj zavjet kojim sam se zavjetovao GOSPODU.

8 Jer se sluga tvoj zavjetom zavjetovao dok je boravio u Gešuru u Siriji, govoreći: 'Ako me GOSPOD zaista dovede natrag u Jeruzalem,

tada ću služiti GOSPODU.' "

9 Nato mu je kralj rekao: "Idi u miru!" Tada je on ustao i otišao u Hebron.

10 No Abšalom je poslao uhode po svim plemenima Izraelovim govoreći: "Čim začujete zvuk trube, tada recite: 'Abšalom kraljuje u Hebronu.' "

11 A s Abšalomom je otišlo dvije stotine ljudi iz Jeruzalema, *koji su bili* pozvani; i otišli su oni u svojoj zaostalosti i nisu ništa shvaćali.

12 A Abšalom je poslao i po Ahitofela Gilonita, Davidova savjetnika, iz njegova grada, *baš* iz Gila, dok je on prinosiso žrtve. A urota je bila jaka jer se narod *koji je bio* uz Abšaloma stalno povećavao.

David bježi iz Jeruzalema

13 Tada je k Davidu stigao glasnik govoreći: "Srca ljudi iz Izraela su uz Abšaloma."

14 Nato je David rekao svim svojim slugama *koji su bili* s njim u Jeruzalemu: "Ustanite pa da pobjegnemo! Jer *inače* nećemo pobjeći od Abšaloma. Požurite se otići, da nas odjednom ne sustigne te ne svali na nas zlo i ne potuče grad oštricom mača!"

15 Nato su kraljeve sluge rekle kralju: "Evo, sluge tvoje *su spremne učiniti* što god odredi naš gospodar kralj!"

16 I kralj je izašao i svi njegovi dvorani za njim. A kralj je ostavio deset žena koje su bile inoče da čuvaju dvor.

17 I kralj je otišao i sav narod za njim te su se zadržali na nekom mjestu koje je bilo podalje.

18 I sve sluge njegove prošle su pokraj njega; i svi Kerećani i svi Pelećani i svi Gitijci, šest stotina ljudi koji su pošli za njim iz Gata, prošli su pred kraljem.

19 Tada je kralj rekao Itaju Gitij-

cu: "Zašto i ti ideš s nama? Vрати se u svoje mjesto i ostani kod kralja! Jer *si* ti tuđinac pa i prognanik.

20 Pošto si došao *tek* jučer, zar da te ja danas vodim gore i dolje s nama? Budući da ja idem gdje mogu, vrati se i odvedi svoju braću natrag; *neka* milosrđe i istina budu s tobom!"

21 Ali je Itaj odgovorio kralju i rekao: "*Tako mi* života GOSPODNJEG i *tako mi* života moga gospodara kralja, zasigurno na kojem god mjestu bude moj gospodar kralj, bilo u smrti ili u životu, baš ondje će biti i tvoj sluga!"

22 Nato je David rekao Itaju: "Idi i prođi!" I Itaj Gitijac je prošao i svi ljudi njegovi i svi maleni njegovi *koji su bili* s njim.

23 I sva je zemlja plakala jakim glasom i sav je narod prošao. Zatim je i kralj prošao potok Kidron pa je i sav narod prošao prema putu u pustinju.

24 I evo, i Zadok i svi Leviti bili s njim *te* su nosili Kovčeg saveza Božjega. I oni su spustili Kovčeg Božji, a Abijatar je uzašao sve dok sav narod nije prestao prelaziti iz grada.

25 Tada je kralj rekao Zadoku: "Oduzi natrag u grad Kovčeg Božji. Ako nađem naklonost u očima GOSPODNJIM, on će me dovesti natrag i pokazati mi i *njega* i njegovo obitavalište.

26 A ako kaže ovako: 'Ne sviđaš mi se', evo me, neka učini sa mnom što se njemu čini dobro!"

27 Još je kralj rekao svećeniku Zadoku: "*Nisi* li ti vidovnjak? Vratite se u grad u miru, *vi* i vaša dva sina s vama; tvoj sin Ahimaaz i Abijatarov sin Jonatan.

28 Gledajte, ja ću se zadržati na ravnicima pustinje sve dok od vas ne dođe riječ da mi *to* potvrdi."

29 Stoga su Zadok i Abijatar odnijeli Kovčeg Božji natrag u Jeru-

zalem pa su se ondje zadržali.

30 A David se uspinjao po usponu na Maslinsku *goru* te je plakao dok se uspinjao i glava mu je bila pokrivena i išao je bosonog; i iz svega naroda koji je *bio* s njim svatko je pokrio glavu svoju te su se uspinjali i plakali dok su se uspinjali.

31 Tada je *netko* rekao Davidu govoreći: "Ahitofel je među urotnicima s Abšalomom." Nato je David rekao: "GOSPODE, molim te, preokreni Ahitofelov savjet u ludost!"

32 I dogodilo se, *kad* je David došao na vrh *gore*, gdje je Bogu iskazivao štovanje, da mu je, gle, došao u susret Hušaj Arhijac razdrtog ogrtača i glave posute zemljom.

33 Njemu je David rekao: "Ako prijeđeš sa mnom, onda ćeš mi biti na teret.

34 No ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Kralju, ja ću biti tvoj sluga, *kao* što sam ja dosada *bio* sluga tvoga oca, tako *ću* sada *biti* i tvoj sluga', onda ćeš moći za mene osujetiti Ahitofelov savjet.

35 Neće li ondje s tobom *biti* svećenici Zadok i Abijatar? Stoga će biti tako, *da* ono što budeš čuo iz kraljevog dvora, trebaš to reći svećenicima Zadoku i Abijataru.

36 Evo, s njima *su* ondje i dva njihova sina, Ahimaaz, Zadokov *sin* i Jonatan, Abijatarov *sin*: po njima mi javljajte sve ono što čujete."

37 Tako je Hušaj, Davidov prijatelj, došao u grad, a Abšalom je došao u Jeruzalem.

POGLAVLJE 16 David i Ziba

1 A kad je David prešao malo preko vrha *brda*, gle, došao mu je u susret Ziba, sluga Mefibošetov, s jednim parom osamarenih magaraca, a na njima dvije stotine *hljebova* kruha i stotinu grozdova suhog grožđa te stotinu ljetnih

plodova i mijeh vina.

2 Nato je kralj upitao Zibu: "Što ćeš s time?" A Ziba je odgovorio: "Magarci *neka budu* za kraljeve dvorane, za jahanje, a kruh i ljetni plod momcima za jelo, te vino za piće onima koji se izmore u pustinji."

3 Nato je kralj rekao: "A gdje je sin tvoga gospodara?" A Ziba je rekao kralju: "Gle, boravi u Jeruzalemu jer je rekao: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'"

4 Tada je kralj rekao Zibi: "Evo, sve što je *pripadalo* Mefibošetu, tvoje je." A Ziba je rekao: "Ponizno te zaklinjem *da* bih našao milost u očima tvojim, moj gospodaru kralju!"

Šimej proklinje Davida

5 A kad je kralj David došao do Bahurima, gle, odande je izašao čovjek od roda doma Šaulova po imenu Šimej, sin Gerin. Izlazio je i dok je išao neprestano je proklinjao.

6 I bacao je kamenje na Davida i na sve sluge kralja Davida, kome su sav narod i svi junaci *bili* na desnoj i lijevoj strani.

7 A Šimej je ovako govorio dok je proklinjao: "Odlazi, odlazi, ti čovječe okrvavljenih *ruku* i čovječe Belijalov!"

8 GOSPOD je okrenuo na tebe svu krv doma Šaulova, na čijem si se mjestu ti zakraljio. I predao je GOSPOD kraljevstvo u ruke tvoje sinu Abšalomu, i evo, obuzet si opaćinom svojom zato što si jedan čovjek okrvavljenih *ruku*."

9 Tada je Zerujin sin Abišaj rekao kralju: "Zašto da ovaj crknuti pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti mi, molim te, da odem prijeko i da mu skinem glavu!"

10 A kralj je rekao: "Što ja imam s vama, sinovi Zerujini? Pusti te mu da tako proklinje jer mu je GOSPOD rekao: 'Proklinji Da-

vida!’, tko onda *može* reći: ‘Zašto tako činiš?’ ”

11 Nato je David rekao Abišaju i svim svojim slugama: “Evo, moj sin koji je izašao iz moje nutrine traži moj život; koliko li više sada *ovaj* Benjaminovac *to želi učiniti?* Pustite ga, i neka proklinje jer mu je GOSPOD *to* naložio.

12 Možda će biti da će GOSPOD pogledati na moju nevolju i da će mi GOSPOD uzvratiti dobrim za njegovo današnje proklinjanje.”

13 I kako je David sa svojim ljudima išao putem, Šimej je išao po brdovitoj strani nasuprot njemu, i proklinjao je dok je išao te je bacao kamenje na njega i dizao prašinu.

14 A kralj i sav narod koji je bio s njim, stigao je umoran te su se ondje okrijepili.

Abšalom ulazi u Jeruzalem

15 A Abšalom i sav narod, ljudi iz Izraela, došli su u Jeruzalem; i Ahitofel s njima.

16 I dogodilo se, kad je Hušaj Arhijac, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, da je Hušaj rekao Abšalomu: “Živio kralj! Živio kralj!”

17 Tada je Abšalom rekao Hušaju: “*Je li* to tvoja dobrotu prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim prijateljem?”

18 A Hušaj je rekao Abšalomu: “Ne, nego koga izabere GOSPOD i ovaj narod i svi ljudi iz Izraela, njegov ću biti i s njim ću ostati.

19 A uz to: kome da služim? Zar da ne *služim* pred sinom njegovim? Kako sam služio pred ocem tvojim, tako ću biti pred tobom.”

20 Nato je Abšalom rekao Ahitofelu: “Dajte vaš savjet, što da činimo!”

21 I Ahitofel je rekao Abšalomu: “Uđi k inoćama svoga oca, koje je ostavio da čuvaju dvor; tada će sav Izrael čuti da si se ogadio

svome ocu. Nato će se ojačati ruke svih koji *su* uz tebe.”

22 Tako su za Abšaloma razapeli šator na krovu dvora i Abšalom je ušao k inoćama svoga oca na oči svemu Izraelu.

23 A savjet kojim bi Ahitofel savjetovao u ono dane *bio je* kao da netko traži proročanstvo od Boga; takav *je bio* svaki Ahitofelov savjet i kod Davida i kod Abšaloma.

POGLAVLJE 17 Hušaj spašava Davida

1 Štoviše Ahitofel je rekao Abšalomu: “Dopusti da sada izaberem dvanaest tisuća ljudi pa da se dignem i krenem u potjeru za Davidom još ove noći.

2 I navalit ću na njega dok *je* još umoran i oslabljenih ruku. Zatim ću ga uplašiti i razbježat će se sav narod koji je s njim. Tada ću ubiti samoga kralja.

3 A sav narod dovest ću natrag k tebi. *Vratiti* čovjeka kojega ti tražiš *je* kao vratiti sve. *Tako* će sav narod biti u miru.”

4 I ova besjeda se jako svidjela Abšalomu i svim starješinama Izraelovim.

5 Nato je Abšalom rekao: “Pozovite sada i Hušaja Arhijca pa da isto tako čujemo što on govori!”

6 I kad je Hušaj došao k Abšalomu, Abšalom mu je rekao govoreći: “Ahitofel je govorio na ovaj način. Hoćemo li učiniti *prema* njegovoj besjedi? Ako li ne, ti govori!”

7 A Hušaj je rekao Abšalomu: “Savjet što ga je dao Ahitofel ovaj put nije dobar.”

8 “Jer”, rekao je Hušaj, “ti znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi, da *su* oni junaci i da *su* razbješnjeni u dušama svojim kao medvjedica kojoj su u polju ugrabili njezine mlade. A tvoj je otac ratnik i neće noćiti s narodom.

9 Gle, on se sada krije u neakvoj jami ili na nekakvom *drugom* mjestu. I dogodit će se, ako u početku bude pao netko od njih, da će svaki koji to čuje reći: "Dogodio se pokolj među ljudima koji slijede Abšalomoma."

10 Tada će i onaj *koji je* junak, čije je srce kao srce lava, sasvim utrnuti. Jer sav Izrael zna da *je* tvoj otac junak i da *su oni* koji *su* uz njega hrabri ljudi.

11 Stoga savjetujem neka se sav Izrael glavninom okupi oko tebe, od Dana sve do Beeršebe, u mnoštvu kao što je pijeska koji *je* pored mora te da ti osobno odeš u boji.

12 Tako ćemo mi poći na njega u ono mjesto gdje ga možemo naći pa ćemo se spustiti na njega kao što rosa pada na zemlju. A od njega i od ljudi koji su s njim neće ostati više nijedan.

13 Štoviše ako li se povuče u neki grad, onda će sav Izrael donijeti užad do toga grada pa ćemo ga povlačiti do rijeke, sve dok se više ni kamenčića ne nađe ondje."

14 Tada su Abšalom i svi ljudi iz Izraela rekli: "Bolji je savjet Hušaja Arhijca nego savjet Ahitofelov." Jer je GOSPOD bio odlučio da osujeti dobar Ahitofelov savjet s namjerom da GOSPOD može svaliti zlo na Abšalomoma.

15 Zatim je Hušaj rekao svećenicima Zadoku i Abijataru: "Tako i tako je Ahitofel savjetovao Abšalomoma i starješine Izraelove, a ja sam savjetovao tako i tako.

16 Stoga sada brzo šaljite *glasnike* i recite Davidu govoreći: 'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi prije ko da ne bude progutan kralj i sav narod koji *je* s njim.' "

17 A Jonatan i Ahimaaz ostali su kod Enrogela; pošto nisu smjeli biti viđeni kako dolaze u grad pa

je neka djevojčura dolazila i dojavljivala im, a oni su odlazili i dojavljivali kralju Davidu.

18 Ipak opazio ih je neki momak te dojavio Abšalomu. No njih obojica žurno su otišli i došli u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu koji je u svom dvorištu imao zdenac u koji su se oni spustili.

19 A žena je uzela i prostrla pokrivač preko otvora zdenca te prosula smrvljenog zrnja po njemu, pa se ništa nije doznalo.

20 I kad su Abšalomove sluge došle su k toj ženi u kuću, upitali su: "Gdje *su* Ahimaaz i Jonatan?" A žena im je rekla: "Prešli su preko potoka s vodom." I pošto su ih tražili i nisu ih mogli naći, vratili su se u Jeruzalem.

21 I dogodilo se, nakon što su oni otišli, da su oni izašli iz zdenca te otišli i dojavili kralju Davidu. I rekli su Davidu: "Ustanite i brzo prijeđite preko vode, jer je tako Ahitofel savjetovao protiv vas."

22 Tada je David ustao i sav narod što *je bio* s njim te su prešli preko Jordana; do jutarnjeg svjetla više nije preostalo nijednoga od njih koji nije prešao preko Jordana.

23 A kad je Ahitofel vidio da se nije slijedio njegov savjet, osamario je *svoga* magarca te ustao i usmjerio ga domu prema svojoj kući u svoj grad. Zatim je uredio svoj dom te se objesio i umro. I bio je pokopan u grobnici njegova oca.

24 Tada je David došao u Mahanaim. A Abšalom je prešao preko Jordana, on i svi ljudi iz Izraela s njim.

25 Zatim je Abšalom postavio Amasu za zapovjednika vojske umjesto Joaba. A Amasa *je bio* sin nekoga čovjeka po imenu Itra, Izraelca, koji je ušao k Abigaili, kćeri Nahaševoj, sestri Zeruje, Joabovoj majke.

26 Tako su se Izrael i Abšalom utaborili u zemlji gileadskoj.

27 I dogodilo se, kad je David došao u Mahanaim, da su Šobi, sin Nahašev iz Rabe sinova Amovih, i Makir, sin Amielov iz Lodebra, i Barzilaj Gileadovac iz Rogelima,

28 donijeli postelje i posude i zemljane posude i pšenicu i ječam i brašno i prženo zrnje i bob i leću i pržene *mahunarke*,

29 i med i maslac i ovce i kravljji sir za Davida i za narod koji *je bio* s njim da jedu. Jer su rekli: "Narod je gladan i umoran i žedan u toj pustinji."

POGLAVLJE 18 Abšalom ubijen

1 Tada je David pobrojio narod koji je bio s njim pa je postavio nad njima tisućnike i satnike.

2 Zatim je David otposlao jednu trećinu naroda pod rukom Joaba i jednu trećinu pod rukom Abišaja, sina Zerujina, brata Joabova, a jednu trećinu pod rukom Itaja Gitijca. Nato je kralj rekao narodu: "I ja ću zasigurno ići osobno s vama."

3 Ali mu je narod odgovorio: "Ti nemoj ići. Jer ako mi pobjegnemo, oni se neće zbog nas zabrinuti, niti ako i pola od nas izgine, neće se oni zbog nas zabrinuti. No sada, *ti si* vrijedan kao nas deset tisuća. Stoga je sada bolje da nam priskaeš u pomoć iz grada."

4 Nato im je kralj rekao: "Učinit ću što se vama čini bolje." I kralj je stao na stranu kod gradskih vrata i sav je narod izašao po stotinama i po tisućama.

5 Zatim je kralj zapovjedio Joabu, Abišaju i Itaju govoreći: "*Postupajte* blago radi mene s mladim Abšalomom!" I sav je narod čuo kad je kralj dao nalog svim zapovjednicima u vezi Abšaloma.

6 Tako je narod izašao u polje nasuprot Izraelu i bitka se dogodila u Efrajimovoj šumi.

7 Ondje je narod Izraelov bio potučen pred slugama Davidovim; i ondje se dogodio veliki pokolj onoga dana: dvadeset tisuća *mrtvih*.

8 Jer se boj ondje proširio po licu te cijele zemlje; i šuma je proždrla onoga dana više ljudi nego što *ih* je proždri mač.

9 A Abšalom je susreo Davidove sluge. Abšalom je jahao na mazgi, a mazga je došla pod debele grane velikog hrasta, pa mu je glava zapela na hrastu i on ostao visjeti između neba i zemlje, a mazga koja *je bila* ispod njega otišla je dalje.

10 A neki čovjek je *to* vidio i dojavio Joabu te rekao: "Evo, vidio sam Abšaloma gdje visi na jednom hrastu."

11 Nato je Joab rekao čovjeku koji mu je *to* dojavio: "Evo, ti si *ga* vidio pa zašto *ga* nisi ondje sastavio sa zemljom? Tada bih ti dao deset srebrnih *šekela* i jedan pojas!"

12 Ali čovjek je rekao Joabu: "Makar da ja u svoju ruku primim tisuću srebrnih *šekela*, još *uvijek* ne bih digao ruku svoju na kraljeva sina! Jer smo na svoje uši čuli kako je kralj naložio tebi i Abišaju i Itaju govoreći: 'Pazite da nitko ne *dira* mladika Abšaloma!'"

13 Inače bi trebao izvesti obmanu protiv vlastitog života; jer nema ništa što kralju ostaje skriveno, a i ti sâm bi se postavio protiv mene."

14 Nato je Joab rekao: "Neću se tako zadržavati s tobom!" Zatim je uzeo tri strelice u svoje ruke te ih je odapeo u srce Abšalomu, dok *je još bio* živ nasred hrasta.

15 Nato su deseterica momaka, štitonoša Joabovih okružili te uda-

rili Abšaloma i pogubili ga.

16 Tada je Joab zatrubio u trubu pa se narod počeo vraćati iz potjere za Izraelom; jer je Joab zaustavio narod.

17 Zatim su uzeli Abšaloma i bacili ga u veliku jamu u šumi te su na njega navalili jako veliku gomilu kamenja. I sav je Izrael pobjegao svaki u svoj šator.

18 A Abšalom je još za svojega života bio uzeo i sebi postavio stup, koji je u Kraljevoj dolini, jer je rekao: "Nemam sina da sačuva spomen mojem imenu." I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se on do dana današnjega zove "Abšalomovo mjesto".

David je čuo o Abšalomovoj smrti

19 Tada je Ahimaaz, sin Zadokov, rekao: "Dopusti da sada otrčim i odnesem kralju vijesti kako mu je GOSPOD dao osvetu nad njegovim neprijateljima."

20 A Joab mu je rekao: "Ti danas ne trebaš nositi vijesti, nego ćeš nositi vijesti drugi dan; danas ne trebaš nositi vijesti zato što je kraljev sin umro."

21 Zatim je Joab rekao Kušiju: "Idi reci kralju što si vidio!" Tada se Kuši poklonio Joabu i otrčao.

22 Nato je Ahimaaz, sin Zadokov još jednom rekao Joabu: "Kako god bilo, molim te, dopusti mi da i ja otrčim za Kušijem." A Joab je rekao: "Zašto da i ti trčiš, sine moj, pošto ti nemaš spremne vijesti?"

23 "Kako god bilo", rekao je "dopusti mi da otrčim!" A on mu je rekao: "Trči!" Nato je Ahimaaz otrčao putem po ravnicama i pretekao Kušija.

24 A David je sjedio među dvorim gradskim vratima, a stražar se popeo na krov iznad vrata, na zidine. Zatim je podigao oči svoje i

pogledao i ugledao nekog čovjeka kako trči sâm.

25 Zatim je stražar povikao i javio kralju. A kralj je rekao: "Ako je sâm, vijesti su u ustima njegovim." I on je dolazio brzo i približio se.

26 Uto je stražar ugledao drugoga čovjeka kako trči. I stražar je pozvao vratara i rekao: "Pogledaj drugoga čovjeka kako trči sâm!" Nato je kralj rekao: "I on nosi vijesti."

27 Tada je stražar rekao: "Ja mislim da je trk prvoga poput trka Ahimaazovog, sina Zadokova." A kralj je rekao: "On je dobar čovjek, i dolazi s dobrim vijestima."

28 Zatim je Ahimaaz pozvao kralja i rekao: "Dobro je!" Nato je pao licem svojim na zemlju pred kralja i rekao: "Blagoslovljen neka bude GOSPOD, tvoj Bog, koji je predao ljude što su digli ruku svoju na moga gospodara kralja!"

29 Tada je kralj upitao: "Je li dobro mladić Abšalom?" A Ahimaaz je odgovorio: "Kad je Joab poslao kraljevog slugu i mene, slugu tvoga, vidio sam veliki metež, ali ne znam što je bilo."

30 Nato mu je kralj rekao: "Makni se i stani tamo!" On se je maknuo i stao.

31 I gle, došao je Kuši. Uto je Kuši rekao: "Vijesti, moj gospodaru kralju: jer se GOSPOD danas osvetio svima koji su ustali na tebe."

32 A kralj je upitao Kušija: "Je li dobro mladić Abšalom?" A Kuši je odgovorio: "Neprijatelji moga gospodara kralja i svi koji se dižu na tebe da ti nanesu štetu, neka budu kao što je taj mladić!"

33 Nato je kralj zadrhtao te se popeo u odaju nad gradskim vratima i zaplakao; i dok se penjao ovako je govorio: "Sine Abšalome,

sine moj! Sine moj Abšalome! Daj Bože da sam ja umro za tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!"

POGLAVLJE 19 Joab kori Davida

1 I to je bilo dojavljeno Joabu: "Evo, kralj plače i tuguje za Abšalomom."

2 I pobjeda se u onaj dan bila *pre-tvorila* u žalost za sav narod, jer je narod čuo u onaj dan gdje govore kako kralj tuguje za svojim sinom.

3 I toga je dana narod kradom stigao u grad, kao što kradom stiže narod koji se osramotio pošto su pobjegli iz boja.

4 I kralj je pokrio svoje lice; i zavapio je kralj jakim glasom: "Sine moj Abšalome! Abšalome, sine moj, sine moj!"

5 Tada je Joab došao kralju u kuću i rekao: "Sramotiš danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili tvoj život i živote tvojih sinova i tvojih kćeri i živote tvojih žena i živote tvojih inoča,

6 u tome što voliš svoje neprijatelje, a mrziš svoje prijatelje. Jer si ti danas objavio da ne mariš ni za knezove ni za sluge; jer danas shvaćam da ako bi Abšalom preživio, a svi mi da smo danas poginuli, onda bi ti bio jako zadovoljan.

7 Stoga sada ustani, izađi i prijazno progovori svojim slugama; jer, kunem se GOSPODOM, ako ne izađeš, nijedan neće ostati noćas s tobom; a to će ti biti gore za tebe nego sve zlo koje te je snašlo od tvoje mladosti sve do sada."

David se vraća u Jeruzalem

8 Tada je kralj ustao i sjeo na gradska vrata. Zatim su dojavili svemu narodu govoreći: "Evo kralj sjedi na gradskim vratima." I sav je narod došao pred kralja. Jer je Izrael bio pobjegao, svatko u

svoj šator.

9 I sav je narod po svim Izraelovim plemenima bio u svađi govoreći: "Kralj nas je spasio iz ruku naših neprijatelja i on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je pobjegao iz zemlje zbog Abšaloma.

10 A Abšalom koga smo pomagali nad sobom, poginuo je u boju. Stoga zašto sada vi ne govorite ni riječi da se dovede kralja natrag?"

11 Nato je kralj David poslao k svećenicima Zadoku i Abijataru govoreći: "Recite starješinama Judinim govoreći: 'Zašto ste vi posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću, pošto je besjeda svega Izraela došla do kralja, *baš* do njegove kuće?"

12 Vi *ste* moja braća, vi *ste* moje kosti i moje meso. Zašto biste onda bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?"

13 I recite Amasi: 'Nisi li ti od moje kosti i od moga mesa? Bog neka mi tako učini i još više, ako ti preda mnom ne budeš neprestano zapovjednik nad mojom vojskom umjesto Joaba!'"

14 I priklonio je srca svih ljudi iz Jude, kao srce jednog čovjeka; tako da su poslali *ovu riječ* kralju: "Vrati se ti i sve sluge tvoje!"

15 Tako se kralj vratio i došao do Jordana. A Juda je došao do Gilegala, da bi išao susresti kralja da isprati kralja preko Jordana.

16 Tada je pohitao Šimej, sin Gerin, Benjaminovac koji *je bio* iz Bahurima, i sišao s ljudima iz Jude da susretne kralja Davida.

17 A s njim je bilo tisuću ljudi od Benjamina, i Ziba, sluga Saulova doma te njegovih petnaest sinova i njegovih dvadeset slugu s njim. I prešli su preko Jordana prije kralja.

18 I prešli su prijeko splavom da prevezu kraljev dom i da uči-

ne sve što on misli da je dobro. A Šimej, sin Gerin pao je pred kralja dok je on prelazio preko Jordan.

19 Tada je rekao kralju: "Neka mi moj gospodar ne uračuna nepravdu niti se ne spomeni onoga što je sluga tvoj izopačeno učinio u dan kad je moj gospodar kralj izlazio iz Jeruzalema; neka to kralj ne uzima k srcu svome!"

20 Jer sluga tvoj zna da sam ja sagriješio; stoga sam, evo, ja danas došao prvi iz svega doma Josipova da sidem u susret svome gospodaru kralju."

21 Ali je Abišaj, sin Zerujin progovorio i rekao: "Neće li Šimej zbog ovoga biti pogubljen, zato što je proklinjao pomazanika GOSPODNIJEG?"

22 A David je rekao: "Što ja imam s vama, sinovi Zerujini, da mi danas trebate biti protivnici? Hoće li netko danas biti pogubljen u Izraelu? Jer nisam li doznao da *sam* ja danas kralj nad Izraelom?"

23 Stoga je kralj rekao Šimeju: "Nećeš poginuti!" I kralj mu se je zakleo.

24 A Mefibošet, sin Šaulov sišao je u susret kralju i on nije uređivao ni svoje noge, ni šišao svoju bradu, ni nije prao svoju odjeću od onoga dana kad je kralj otišao sve do dana kad je *opet* došao u miru.

25 I dogodilo se, kad je on iz Jeruzalema došao u susret kralju, da mu je kralj rekao: "Zašto nisi pošao sa mnom, Mefibošete?"

26 A on je odgovorio: "Gospodaru moj, kralju, moj me je sluga prevario. Jer je sluga tvoj rekao: 'Osamari mi magarca da jašem na njemu i pođem do kralja!' Zato što je sluga tvoj hrom.

27 A on je oklevetao tvoga slugu kod moga gospodara kralja. Ali je moj gospodar kralj kao anđeo Božji: stoga čini *što* je dobro u tvo-

jim očima.

28 Jer sav dom oca mojega nije bio ništa nego mrtvaci pred mojim gospodarom kraljem, a ti si postavio svoga slugu među one koji jedu za tvojim stolom. Stoga kakvo ja još imam pravo da još vapim kralju?"

29 A kralj mu je rekao: "Zašto još govoriš o tvom slučaju? Rekao sam: ti i Ziba podijelite zemlju!"

30 Nato je Mefibošet rekao kralju: "Ma, neka uzme sve, pošto se moj gospodar kralj vratio u miru u svoj vlastiti dom!"

31 I Barzilaj Gileadovac došao je iz Rogelima i prešao Jordan s kraljem kako bi ga ispratio preko Jordana.

32 A Barzilaj je bio vrlo vremenšan čovjek, *i to* osamdeset godina star. I priskrbljivao je opskrbu kralju dok je on boravio u Mahanaimu jer *je bio* vrlo uzvišen čovjek.

33 Tada je kralj rekao Barzilaju: "Ti prijeđi sa mnom i ja ću te hraniti kod sebe u Jeruzalemu."

34 A Barzilaj je rekao kralju: "Koliko dugo ću još živjeti da trebam uzaći s kraljem u Jeruzalem?"

35 Ja sam danas osamdeset godina star; pa mogu li još raspoznavati između dobra i zla? Može li tvoj sluga osjetiti okus onoga što jede i pije? Mogu li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto da onda tvoj sluga još bude na teret mome gospodaru kralju?

36 Tvoj će sluga samo malo prijeći preko Jordana s kraljem i zašto bi mi kralj uzvratilo takvom nagradom?

37 Dopusti slugi svojem, molim te, da se vrati, da mogu umrijeti u svom gradu *te da budem pokopan* kod groba oca svoga i majke svoje. Ali evo tvoga slugu Kimhama; neka on prijeđe s mojim gospodarom kraljem, pa njemu učini *što* se

tebi čini dobro!”

38 I kralj je odgovorio: “Neka onda Kimham prijeđe sa mnom, a ja ću mu učiniti što se tebi bude učinilo dobro i što god me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe.”

39 Zatim je sav narod prešao preko Jordana. A kad je kralj prešao, kralj je poljubio Barzilaja i blagoslovio ga te se on vratio u svoje mjesto.

40 Tada je kralj otišao dalje prema Gilgalu, a Kimham je otišao dalje s njim. I sav je narod iz Jude pratio kralja, pa i polovica naroda Izraelova.

41 I gle, svi ljudi iz Izraela došli su do kralja te rekli kralju: “Zašto su te naša braća, ljudi iz Jude, ukrali, pa preveli preko Jordana i kralja i njegov dom i sve Davido-ve ljude s njim?”

42 A svi ljudi iz Jude odgovorili su ljudima iz Izraela: “Zato što je kralj nama bliski rod. Zašto se onda ljutiš zbog toga? Jesmo li ikako jeli na kraljev *trošak*? Ili zar nam je podario neki dar?”

43 Tada su ljudi iz Izraela odgovorili ljudima iz Jude te rekli: “Mi imamo deset udjela na kralja i isto tako mi imamo više *prava* na Davida nego vi. Zašto ste nas prezreli, da naš savjet nije bio prvi kad je trebalo natrag dovesti našeg kralja?” Ali riječi ljudi iz Jude bile su žešće od riječi ljudi iz Izraela.

POGLAVLJE 20 Šebina pobuna

1 I dogodilo se da je ondje bio Belijalov čovjek po imenu Šeba, sin Bikrijeva, Benjaminovac. I on je zatrubio u trubu i rekao: “Mi nemamo dio kod Davida ni nemamo baštinu kod sina Jišajeva! Svaki svome šatoru, Izrael!”

2 Tako su svi ljudi iz Izraela uzlazili od Davida i počeli slijedi-

ti Šebu, sina Bikrijeva; no ljudi iz Jude prionuli su uz svoga kralja, od Jordana sve do Jeruzalema.

3 Zatim se David vratio u svoj dvor u Jeruzalem. Tada je kralj uzeo deset žena, svojih inoča koje je bio ostavio da čuvaju dvor te ih stavio pod stražu. I hranio ih je, ali nije ulazio k njima. Tako su one bile zatvorene sve do dana svoje smrti, živeći u udovištvu.

4 Tada je kralj rekao Amasi: “Sakupi mi ljude iz Jude u roku od tri dana, a i ti budi ovdje nazočan!”

5 Tako je Amasa otišao da sakupi ljude iz Jude, ali se zadržao duže od određenog vremena koje mu je on bio odredio.

6 Tada je David rekao Abišaju: “Sada će nam Šeba, sin Bikrijeva, učiniti više štete nego je učinio Abšalom. Uzmi ti slugu svoga gospodara i kreni u potjeru za njim da ne stekne sebi tvrde gradove i ne pobjegne nam!”

7 I za njim su izašli Joabovi ljudi i Kerećani i Pelećani i svi junaci; i izašli su oni iz Jeruzalema da krenu u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

8 Kad su bili kod Velikoga kamena koji je u Gibeonu, Amasa je došao pred njih. A Joabova odjeća koju je imao na sebi bila je pripasana na njemu, a preko nje pojas s mačem pripasanim uz bokove njegove u koricama; i kako je krenuo naprijed, *mač* je ispao.

9 Tada je Joab rekao Amasu: “Jesi li ti zdravo, brate moj?” Nato je Joab uhvatio Amasu desnom rukom za bradu da ga poljubi.

10 No Amasa nije obratio pažnju na mač koji je bio u Joabovoj ruci; tako ga je on udario njime u peto rebro i prosuo mu utrobu na zemlju, i nije ga ponovo udario, te je ovaj poginuo. Zatim su Joab i Abišaj, brat njegov krenuli u potjeru

za Šebom, sinom Bikrijevim.

11 A jedan je od Joabovih ljudi ostao uz njega i rekao: "Onaj kome je omilio Joab i onaj koji je za Davida, *neka taj pade* za Joabom!"

12 A Amasa se valjao u krvi nasred glavnog puta. I kad je onaj čovjek vidio da je sav narod zastao, odvuкао je Amasu s glavnog puta u polje i bacio preko njega platno pošto je vidio da je zastajao svaki koji pored njega prolazio.

13 Kad je on bio uklonjen s glavnog puta, sav je narod krenuo dalje za Joabom, kako bi pošli u potjeru za Šebom, sinom Bikrijevim.

14 I prošao je on kroz sva plemena Izraelova sve do Abela i do Betmaake i *kroz* sve Berijce. Zatim su se sakupili zajedno pa su i oni pošli za njim.

15 I došli su i opkolili ga u Abelu Betmaakskom te su naspram gradu nasuli nasip koji je stajao u prokopu. Tada je sav narod koji je *bio* s Joabom počeo razbijati zid da ga sruši.

16 Tada je jedna mudra žena zavapila iz grada: "Čujte! Čujte! Molim vas, recite Joabu: 'Pridi ovamo, da mogu razgovarati s tobom!' "

17 A kad je on prišao k njoj, žena ga je upitala: "*Jesi li ti Joab?*" A on je odgovorio: "*Ja sam taj.*" Nato mu je ona rekla: "Poslušaj riječ sluškinje svoje!" A on je odgovorio: "Ja slušam."

18 Tada je rekla govoreći: "Davno su običavali reći govoreći: 'Zasigurno treba tražiti *savjet* kod Abela' i tako su završili *slučaj*."

19 Ja sam *jedna od onih koje su* miroljubive i vjerne u Izraelu. Ti tražiš da se uništiti jedan grad i jedna majka u Izraelu. Zašto gutaš baštinu GOSPODNJU?"

20 Nato je Joab odgovorio i rekao: "Daleko od toga, daleko to

bilo od mene da ja želim progutati ili uništiti!

21 Nije to takav slučaj, nego je jedan čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, sin Bikrijev, podigao ruku svoju na kralja, *baš* na Davida. Predajte samo njega pa ću ja otići od grada!" Tada je žena rekla Joabu: "Evo, glava njegova bit će ti bačena preko zida!"

22 Zatim je ta žena otišla k svemu narodu u mudrosti svojoj. Tada su odsjekli glavu Šebi, sinu Bikrijevu te su je bacili Joabu. Nato je on za trubio u trubu te su se povukli od grada, svaki u svoj šator. A Joab se vratio kralju u Jeruzalem.

23 A Joab je *bio* nad svom vojskom Izraelovom. A Benaja, sin Jehojadin *bio je* nad Kerećanima i Pelećanima.

24 A Adoram je *bio* nad dankom. A Jehošafat, sin Ahiludov *bio je* zapisničar.

25 A Ševa je *bio* pisar. A Zadok i Abijatar *bili su* svećenici.

26 Također je i Ira Jairanin bio glavar kod Davida.

POGLAVLJE 21 David se osvećuje Gibeoncima

1 Tada je u dane Davidove tri godine trajala glad, godinu za godinom. Tada je David zatražio *savjet* od GOSPODA. I GOSPOD je odgovorio: "*To je zbog Šaula i zbog njegovog krvoločnog doma, zato što je pogubio Gibeonce.*"

2 Nato je kralj sazvao Gibeonce i rekao im; (a ti Gibeonci nisu *bili* od sinova Izraelovih nego od ostatka Amorejaca, a njima su se sinovi Izraelovi bili zakleli, no Šaul je tražio da ih pogubi, u svojoj revnosti za sinove Izraelove i Judu.)

3 Zato je David rekao Gibeoncima: "Što da učinim za vas? I čime da izvršim pomirenje da biste vi mogli blagosloviti baštinu

GOSPODNJU?"

4 Tada su mu Gibeonci rekli: "Ne želimo imati ni srebra ni zлата od Šaula ni od doma njegova, niti nam treba da se pogubi bilo koji čovjek u Izraelu." Nato je on rekao: "Što vi kažete, učinit ću to za vas."

5 A oni su odgovorili kralju: "Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao protiv nas da nas uništi tako da ne ostanemo ni u kojem Izraelovom području,

6 neka nam se od njegovih sinova preda sedam ljudi da ih objesimo pred GOSPODOM u Gibe *koja pripada Šaulu, koga je GOSPOD bio izabrao.*" Nato je kralj rekao: "Ja ću ih predati."

7 No kralj je pošteđio Mefibošeta sina Jonatana, sina Šaulova, zbog zakletve GOSPODNJE koja je *bila između njih, između Davida i Jonatana, sina Šaulova.*

8 Ali je kralj uzeo dvojicu sinova Rizpe, kćerke Ajine, koje je ona rodila Šaulu, Armonija i Mefibošeta, i svih pet sinova Mikale, kćerke Šaulove, koje je ona rodila Adrieu, sinu Barzilaja Meholaćanina.

9 I on je njih predao u ruke Gibeoncima, a oni su ih objesili na brdu pred GOSPODOM. I sva su sedmorica pala zajedno, a bili su pogubljeni u danima žetve, u prvim *danima*, na početku žetve ječma.

10 Tada je Rizpa, kći Ajina, uzela kostijet i prostrla je za sebe na stijeni, od početka žetve sve dok voda s neba nije kapala na njih, i nije dopuštala pticama nebeskim da počivaju na njima danju ni poljskim zvijerima noću.

11 I dojavljeno je to Davidu što je učinila Rizpa, kći Ajina, Šaulova inoča.

12 Zatim je David otišao i uzeo Šaulove kosti i kosti Jonatana njegova sina od ljudi iz Jabešgileada,

koje su oni bili ukrali s ulice u Betšanu, gdje su ih Filistejci objesili kad su Filistejci pogubili Šaula u Gilboi.

13 Zatim je prenio odande Šaulove kosti i kosti Jonatana, sina njegova; i pridružili su ih kostima onih koji su bili obješeni.

14 I pokopali su kosti Šaulove i kosti Jonatana, sina njegova u zemlji Benjaminovoj, u Zeli, u grobnici Kiša, oca njegova. I izvršili su sve što je kralj zapovjedio. A nakon toga, Bog se zauzeo za zemlju.

Rat s Filistejcima

15 Nadalje Filistejci su još jednom iznova zaratili s Izraelom. I sišli su David i sluge njegove i borili se protiv Filistejaca; i David se umorio.

16 Tada je Išbibenob, koji je bio od sinova diva, čije je koplje *imalo težinu tri stotine šekela u težini mjedi* i koji je bio opasan novim *mačem*, mislio da će ubiti Davida.

17 Ali mu je Abišaj, sin Zerujin priskočio u pomoć te je udario Filistejca i ubio ga. Tada su mu se Davidovi ljudi zakleli govoreći: "Nećeš više ići s nama u boj, da ne ugasiš svjetiljku Izraelovu!"

18 I dogodilo se nakon toga da je ponovo došlo do bitke s Filistejcima u Gobu; tada je Sibekaj Hušanin pogubio Safa, koji je *bio* od sinova diva.

19 I ponovo je došlo do bitke u Gobu s Filistejcima gdje je Elhanan, sin Jaareeregima Betlehemca pogubio *brata* Golijata Gitijca, čije je koplje *imalo* kopljaču poput tkalčkog vratila.

20 Zatim je još došlo do bitke u Gatu, gdje je bio neki čovjek *kрупna* stasa: imao je taj na svakoj ruci šest prstiju i na svakoj nozi šest prstiju, dvadeset i četiri na broj. A on je također bio rođen od diva.

21 I kad je on počeo prkositi Izraelu pogubio ga je Jonatan, sin Šimeja, brata Davidova.

22 Ova četvorica su bili rođeni od diva iz Gata, a pali su od ruke Davidove i od ruke slugu njegovih.

POGLAVLJE 22

Davidova pjesma izbjavljenja

1 Tada je David izgovorio GOSPODU riječi ove pjesme u dan *u koji* ga je GOSPOD izbavio iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Saulove.

2 I rekao je: "GOSPOD *je* stijena moja i utvrda moja i izbavitelj moj,

3 Bog stijene moje, u njega ću se pouzdati; *on je* moj štit, i rog spasenja moga, moja visoka kula i moje utočište, moj spasitelj! Ti me od nasilja spašavaš.

4 Prizvat ću GOSPODA, *koji je* dostojan da bude proslavljen; tako ću biti spašen od neprijatelja svojih.

5 Kada su me valovi smrti opkolili, preplašile su me bujice bezbožnika.

6 Okružile su me patnje paklene, zamke smrti su me zapriječile.

7 U tjeskobi sam svojoj prizvao GOSPODA i zavapio Bogu svome. I on je iz hrama svoga čuo glas moj, i vapaj moj *ušao je* u uši njegove.

8 Tada se zemlja potresla i uzdrhtala, temelji neba su se pokrenuli i potresli, jer se on razgnjevio.

9 Iz nosnica se njegovih dim podizao, a iz usta je njegovih oganj proždirao, ugljevlje se od toga zapalilo.

10 I nebesa je on svinuo te sišao; a tama mu *je bila* pod nogama.

11 I zajahao je na kerubina te polatio; i na krilima vjetrova pokazao se.

12 I postavio je mračne paviljone oko sebe, vode tamne i guste oblake nebeske.

13 Od sjaja pred njim *je* ugljevlje

ognjeno planulo.

14 GOSPOD je zagrmio s neba i Svevišnji je glas svoj izustio.

15 I strijele je odapeo i raspršio ih, munje, i porazio ih.

16 I korita su se morska pojavila, i otkrili se temelji svijeta, od ukora GOSPODNJEGA, od bure daha iz nosnica njegovih.

17 Pokrenuo se s visine, prihvatio me; izvukao me iz voda mnogih.

18 Izbavio me od jakog neprijatelja moga i od onih koji su me mrzili; jer su bili prejaki za mene.

19 Pretekli su me u dan nesreće moje, ali mi je GOSPOD bio podrška.

20 I izveo me na prostrano mjesto, izbavio me jer sam mu omilio.

21 GOSPOD me je nagradio po pravednosti mojoj, uzvratio mi po čistoći ruku mojih,

22 jer sam čuvao puteve GOSPODNJE, i nisam opako odstupio od Boga svojega.

23 Jer *su* svi sudovi njegovi *bili* preda mnom, *kao* i odredbe njegove, nisam od njih odstupio.

24 I bio sam čestit pred njim i čuvao sam se od nepravde svoje.

25 Stoga mi je GOSPOD uzvratio po pravednosti mojoj, po čistoći mojoj u očima njegovim.

26 S milosrdnim ti ćeš biti milosrdan, i sa čestitim čovjekom ti ćeš biti čestit.

27 Sa čistim ti ćeš biti čist, a s prkosnima ti ćeš biti neprijatan.

28 I narod potlačeni ti ćeš spasiti; ipak *su* oči tvoje na nabusitima, *da ih* možeš poniziti.

29 Jer ti *si* svjetiljka moja, GOSPODE; i GOSPOD će tmini moju obasjati.

30 Jer s tobom sam jurišao na čet *u neprijateljsku*, s Bogom sam svojim preko zida preskakao.

31 *A što se tiče* Boga, put *je* njegov savršen, i riječ *je* GOSPODNJA

prokušana. On *je* zaštitnik svima koji se u njega pouzdaju.

32 Jer tko *je* Bog osim GOSPODA? Tko li *je* stijena, osim Boga našega?

33 Bog *je* jakost moja i snaga, i čini put moj savršenim.

34 On čini *da* noge moje *budu* kao u košute, i postavlja me na visine moje.

35 On ruke moje za boj poučava, tako da je luk čelični polomljen mišicama mojim.

36 Ti si mi dao i štit spasenja svoga, a blagost me tvoja velikim učinila.

37 Ti si korake moje poda mnom proširio, tako da se noga moja nije okliznula.

38 Progonio sam neprijatelje svoje i uništio ih, i nisam se vratio sve dok ih nisam zatro.

39 Zatro sam ih i izranio ih, da se dići ne mogu; da, pali su pod noge moje.

40 Jer ti si me opasao snagom za boj; one koji su protiv mene ustali pod mene si podložio.

41 Predao si mi i šije neprijatelja mojih, da bih uništio one koji me mrze.

42 Gledali su, ali nema nikoga da spasi, *baš* k GOSPODU, ali on im nije odgovorio.

43 Tada sam ih smrvio kao prah zemaljski, zgazio sam ih kao blato na ulici, i raspršio sam ih.

44 Ti me izbavio i od prepiranja naroda moga, očuvao si me *da budem* poglavarom pogana, narod koji nisam poznavao meni će služiti.

45 Tuđinci će se meni pokoriti, čim čuju, bit će poslušni meni.

46 Tuđinci će iščeznuti i bit će prestrašeni izvan ograđenih mjesta svojih.

47 GOSPOD živi! I *neka bude* blagoslovljena stijena moja! I *neka bude* uzvišen Bog, stijena spase-

nja moga!

48 Bog *je* onaj koji me osvećuje i pod mene narode obara,

49 i koji me od neprijatelja mojih izbavlja; ti se me izdigao i nad one koji su se digli protiv mene, ti si me izbavio od čovjeka nasilnog.

50 Stoga ću ti zahvaljivati među poganima GOSPODE, i pjevat ću hvale imenu tvome.

51 On *je* kula spasenja kralju svome, i milosrđe iskazuje pomazaniku svome, Davidu, i sjemenu njegovom za sva vremena."

POGLAVLJE 23 Zadnje Davidove riječi

1 A ovo *su* posljednje Davidove riječi: "David, sin Jišajev *je* rekao, čovjek koji *je* bio visoko uzdignut, pomazanik Boga Jakovljeva i milozvučni psalmist Izraelov, rekao *je*:

2 Duh GOSPODNJI po meni *je* govorio, i riječ njegova *bila je* na jeziku mome.

3 Bog Izraelov *je* rekao, Stijena mi *je* Izraelova progovorila: 'Onaj koji vlada ljudima *mora biti* pravedan, vladati u strahu Božjem.

4 I *on će biti* kao jutarnja svjetlost kad sunce izlazi, kao jutro bez oblaka, kao mlada trava koja iz zemlje *niče* od sjaja poslije kiše.

5 Premda i moja kuća *ne bude* takva kod Boga: ipak *je* on sklopio vječan Savez sa mnom, u svemu određen i siguran. Jer *to je* sve spasenje moje, i sva *moja* želja, premda *ga nije* učinio da naraste.

6 A sinovi Belijalovi bit će svi kao trnje odbačeni, zato što se *ne mogu* hvatati rukama.

7 A čovjek koji *se* dotiče mora se zaštititi željezom i drškom koplja; i bit će potpuno spaljeni ognjem na *tom istom* mjestu."

Davidovi junaci

8 Ovo *su* imena junaka koje *je*

David imao: Takmonac koji je sjedio na sjedalul, poglavar među zapovjednicima; taj isti je bio Adinon Eznicanin: *on je podignuo svoje koplje protiv osam stotina koje je pogubio odjedanput.*

9 A nakon njega je bio Eleazar, sin Dodonov, Ahohicanin, *jedan* od trojice junaka koji su bili s Davidom kad su se suprotstavili Filistejcima koji su se ondje skupili za boj, a ljudi iz Izraela su se bili povukli.

10 On je ustao i udarao Filistejce dok mu se ruka nije umorila i dok mu se ruka nije ukočila uz mač. I GOSPOD je iskovao veliku pobjedu u onaj dan, te se narod vratio za njim samo da bi pokupio plijen.

11 A nakon njega bio je Sama, sin Ageov, Hararit. A kad su se Filistejci skupili u četu, tamo gdje je bio komad zemlje pun leće, narod je pobjegao ispred Filistejaca.

12 No on je stajao usred te zemlje i obranio je i pobio Filistejce. Tako je GOSPOD iskovao veliku pobjedu.

13 A trojica između tridesetorice poglavara u vrijeme žetve spustila su se i došla k Davidu u Adulamsku špilju; a jedna filistejska četa utaborila se u Refaimskoj dolini.

14 A David je tada bio u tvrđi, a filistejski garnizon bio je tada u Betlehemu.

15 Tada je David nešto zaželio i rekao: "O, kad bi mi netko dao vode iz Betlehenskog studenca što je kod gradskih vrata!"

16 Nato su ta tri junaka prodrli kroz filistejsku vojsku pa su zgrabili vode iz Betlehenskog studenca koji je bio kod gradskih vrata te je uzeli i donijeli je Davidu. Ali on je nije htio popiti, nego ju je izlio za GOSPODA.

17 Zatim je rekao: "Daleko neka je to od mene, GOSPODE, da to

učinim! Nije li to krv ovih ljudi koji su išli izlažući svoj život? Stoga je nije htio piti. To je ono što su učinila ta tri junaka.

18 A Abišaj, Joabov brat, sin Zerujin, i on je bio poglavar nad trojicom. I on je podigao svoje koplje na tri stotine te ih pobio i stekao si ime među trojicom.

19 Nije li on bio najčasniji od trojice? Stoga je on bio njihov zapovjednik, ali onu prvu trojicu nije dostigao.

20 I Benaja, sin Jehojadin, sin junaka iz Kabzeela, koji je počinio mnoga djela. On je pogubio dva moapska čovjeka koji su bili poput lava; isto tako je on u vrijeme snjegova sišao i ubio lava usred jame.

21 A ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka stasita. A Egipćanin je imao koplje u svojoj ruci, i on je sišao k njemu sa štapom pa je istrignuo koplje iz Egipćaninove ruke te ga pogubio njegovim vlastitim kopljem.

22 To je učinio Benaja, sin Jehojadin i stekao ime među trojicom junaka.

23 Bio je časniji od tridesetorice, ali onu prvu trojicu nije dostigao. I David ga je postavio nad svojom stražom.

24 Asahel, brat Joabov, bio je jedan od tridesetorice; Elhanan, sin Dodov, iz Betlehema;

25 Sama, Harodit; Elik, Harodit; 26 Helez, Paltit; Ira, sin Ikešev, Tekoanac;

27 Abiezer Anetotit; Mebunai, Hušanin;

28 Zalmon, Ahohicanin; Maharaj, Netofacanin;

29 Heleb, sin Baanin, Netofacanin; Itaj, sin Ribaja iz Gibee sinova Benjaminovih;

30 Benaja, Piratonjanin; Hidaj iz Gaaških potoka;

31 Abijalbon, Arbaćanin; Azma-

vet, Barhumit;

32 Elijahba, Šaalbonijac; od sinova Jašenovih, Jonatan;

33 Šama, Hararit; Ahijam, sin Šararov, Hararit;

34 Elifelet, sin Ahasbajev, sina Maakatita; Eliam, sin Ahitofela Gilonita;

35 Hezraj, Karmelićanin; Paaraj Arbit;

36 Igal, sin Natanov, iz Zobe; Bani Gadovac;

37 Zelek Amonac; Naharaj, Beeroćanin, štitonoša Joaba, sina Zerujina;

38 Ira Itrijac; Gareb Itrijac;

39 Urija Hetit. U svemu: trideset i sedam.

POGLAVLJE 24

Davidov popis

1 I ponovo je srdžba GOSPODNJA planula na Izrael te potakla Davida da kaže protiv njih: "Idi, prebroji Izrael i Judu!"

2 Jer je kralj rekao Joabu, zapovjedniku vojske koji je bio s njim: "Prođite sada kroz sva Izraelova plemena od Dana sve do Beeršebe i vi prebrojite narod da saznam broj tih ljudi."

3 Nato je Joab rekao kralju: "Neka sada GOSPOD, Bog tvoj, nadoda narodu još sto puta toliko koliko god ga ima i da *to* vide oči moga gospodara kralja; no zašto moj gospodar kralj uživa u tako nečemu?"

4 Ali kraljeva je riječ nadvladala nad Joabom i nad zapovjednicima njegove vojske. Tako su Joab i zapovjednici vojske otišli ispred kralja prebrojiti narod Izraelov.

5 I prešli su preko Jordana i utaborili se u Aroeru, desno od grada koji leži usred Gadove rijeke, nasuprot Jazeru.

6 Zatim su došli u Gilead i u zemlju Tahtimhodši; onda su došli u Danjaan, te okolo prema Sidonu.

7 Zatim su došli do Tirske tvrđave i do svih gradova Hivijaca i Kanaanaca. Onda su otišli na jug Jude, *sve* do Beeršebe.

8 Kad su tako prošli svom zemljom, stigli su u Jeruzalem po isteku devet mjeseci i dvadeset dana.

9 I Joab je predao kralju zbroj pobrojenog naroda: i u Izraelu je bilo osam stotina tisuća hrabrih ljudi vičnih maču, a ljudi iz Jude *bilo* je pet stotina tisuća muškaraca.

GOSPOD osuđuje Davidov grijeh

10 I nakon toga Davidu je počelo lupati srce što je prebrojio narod. Tada je David rekao GOSPODU: "Jako sam sagriješio što sam to učinio! Ali sada, GOSPODE, zaklinjem te, ukloni nepravdu svoje slugi, jer sam jako ludo radio."

11 Već kad je David ujutro ustao, riječ je GOSPODNJA došla proroku Gadu, Davidovu vidovnjaku govoreći:

12 "Idi i reci Davidu: Ovako govori GOSPOD: 'Ja ti nudim troje, izaberi si jedno od toga, da ti mogu *to učiniti*!' "

13 Tako je Gad došao k Davidu i ispričao mu pa mu rekao: "Hoćeš li da sedam godina gladi dođu na tebe i zemlju tvoju? Ili hoćeš da tri mjeseca bježiš pred svojim neprijateljima dok te oni progone? Ili da bude tri dana kuga u tvojoj zemlji? Sada se posavjetuj i gledaj koji odgovor da uzvratim onome koji me je poslao!"

14 Nato je David rekao Gadu: "Jako sam pritisnut! Neka sada padnemo u ruke GOSPODNJE, jer *su* velika milosrđa njegova, i neka ne padnem u ljudske ruke!"

15 Tako je GOSPOD poslao kugu na Izraela od jutra pa do određenog vremena; i pomrlo je od naroda sedamdeset tisuća ljudi

od Dana sve do Beeršebe.

16 A kad je anđeo ispružio svoju ruku na Jeruzalem da ga uništi, GOSPOD se pokajao od toga zla, pa rekao anđelu koji je uništavao narod: "Dosta je, zaustavi sada ruku svoju!" A anđeo GOSPOD-NJI bio je kod gumna Araune Jebusejca.

17 Nato je David progovorio GOSPODU kad je vidio anđela koji je udarao narod te rekao: "Evo, ja sam sagriješio i ja sam činio opako! Ali ove ovce, što su one učinile? Neka ruka tvoja, molim te, bude protiv mene i protiv doma oca moga!"

David gradi žrtvenik

18 I toga dana došao je Gad k Davidu i rekao mu: "Uzadi i podigni žrtvenik GOSPODU na gumnu Araune Jebusejca!"

19 I David je, po besjedi Gadovoj, uzašao kako mu je GOSPOD zapovjedio.

20 Tada je Arauna pogledao i opazio kralja i sluge njegove gdje idu prema njemu. Nato je Arauna izašao i poklonio se pred kraljem

licem svojim do zemlje.

21 Zatim je Arauna upitao: "Zašto je moj gospodar kralj došao k svome slugi?" A David je odgovorio: "Kupiti od tebe ovo gumno, da sagradim žrtvenik GOSPODU, da bi prestala pošast u narodu."

22 Nato je Arauna rekao Davidu: "Neka moj gospodar kralj uzme i prinese ono što *se* njemu čini dobro! Evo, *ima ovdje* volova za žrtvu paljenicu i mlatilica i volujske opreme za drvo!"

23 Sve je to Arauna, *kao* kralj, poklonio kralju!" I Arauna je rekao kralju: "GOSPOD, Bog tvoj, neka te prihvati!"

24 A kralj je rekao Arauni: "Ne, nego *ga* doista hoću kupiti od tebe za neku cijenu; i neću GOSPODU, Bogu svome, prinostiti žrtve paljenice od onoga što me nije ništa koštalo." Tako je David kupio ono gumno i volove za pedeset srebrnih šekela.

25 I David je ondje sagradio žrtvenik GOSPODU i prinio žrtve paljenice i žrtve pomirnice. Tako se GOSPOD zauzeo za zemlju i prestala je pošast u Izraelu.

PRVA KNIGA O KRALJEVIMA

POGLAVLJE 1 David u starosti

1 A kralj David je bio ostarao i *bio je* u poodmaklim godinama; i pokrivali su ga odjećom, ali se nije mogao ugrijati.

2 Zato su mu njegove sluge rekle: "Neka se potraži za našeg gospodara kralja mlada djevica, pa neka ona stoji pred kraljem i neka ga njeguje; i neka ona leži u tvom naručju, da se naš gospodar kralj može ugrijati."

3 Tako su tražili lijepu djevojku po svemu području Izraelovom; i našli su Abišagu Šunamku te ju doveli kralju.

4 A djevojka *je bila* jako lijepa; njegovala je kralja i posluživala mu, ali je kralj nije upoznao.

5 Tada se Adonija, sin Hagitin, uzoholio govoreći: "Ja ću biti kralj!" I pribavio je sebi bojna kola i konjanike i pedeset ljudi da trče pred njim.

6 A njegov mu otac nije nikada zamjerio govoreći: "Zašto tako činiš?" A i on *je bio* jako lijep *muškarac*, a *njegova majka* rodila ga je poslije Abšaloma.

7 I on se dogovarao s Joabom, sinom Zerujinim, i sa svećenikom Abijatarom; i oni su slijedili Adoniju i pomagali *mu*.

8 Ali svećenik Zadok i Benaja, Jehojadin sin i prorok Natan i Šimej i Rei i junaci koji *su pripadali* Davidu nisu bili za Adoniju.

9 I naklao je Adonija ovaca i goveda i tovljene stoke kod Zoheletskog kamena, što *je* kod Enroge-la, pa je pozvao svu svoju braću, kraljeve sinove, i sve ljude iz Jude, kraljeve sluge.

10 Ali proroka Natana i Benaju i junake, a i svoga brata Salomona, nije pozvao.

11 Zato je Natan rekao Batšebi, majci Salomonovoj govoreći: "Nisi li čula da Adonija, sin Hagitin, kraljuje, a David, naš gospodar, ne zna *za to*?"

12 Stoga dođi sada, molim te, da ti dam savjet kako da spasiš svoj vlastiti život i život svoga sina Salomona.

13 Hajde, otiđi kralju Davidu i reci mu: 'Nisi li se ti, gospodaru moj kralju, zakleo svojoj sluškinji govoreći: Zasigurno će tvoj sin Salomon kraljevati poslije mene, i on će sjediti na prijestolju mome? Zašto onda Adonija kraljuje?'

14 Gle, dok ti još ondje budeš razgovarala s kraljem, i ja ću doći za tobom i potvrditi riječi tvoje."

15 I Batšeba je otišla kralju u odažu; a kralj je bio jako star i Abišaga Šunamka posluživala je kralju.

16 I Batšeba se poklonila i iskazala počast kralju. Nato je kralj rekao: "Što hoćeš?"

17 A ona mu je rekla: "Gospodaru moj, ti si se zakleo sluškinji svojoj GOSPODOM, svojim Bogom govoreći: 'Zasigurno će tvoj sin Salomon kraljevati poslije mene i on će sjediti na prijestolju mome.'"

18 A sada, gle, Adonija kraljuje; a ti, moj gospodaru kralju, *za to* ni sada ne znaš!

19 I naklao je on goveda i tovljene stoke i ovaca u izobilju te pozvao sve sinove kraljeve i svećenika Abijatara i zapovjednika vojske Joaba, ali Salomona, slugu tvoga nije pozvao.

20 A ti, moj gospodaru kralju, oči svega Izraela *su* na tebi da im ti kažeš tko će sjediti na prijestolju, moga gospodara kralja poslije njega.

21 Inače će se dogoditi, kad moj gospodar kralj usne kod očeva

svojih, da ćemo ja i moj sin Salomon biti smatrani krivcima."

22 I, evo, dok je ona još razgovarala s kraljem, došao je i prorok Natan.

23 I dojavili su kralju govoreći: "Evo, proroka Natana." I kad je on ušao pred kralja poklonio se pred kraljem licem svojim do zemlje.

24 Tada je Natan rekao: "Moj gospodaru kralju, jesi li ti rekao: 'Adonija će kraljevati poslije mene i on će sjediti na prijestolju mome?'"

25 Jer je on danas sišao i naklao goveda i tovljene stoke i ovaca u izobilju te pozvao sve sinove kraljeve i zapovjednike vojske i svećenika Abijataru; i, evo, jedu i piju pred njim i govore: 'Živio kralj Adonija!'

26 Ali mene, *baš* mene tvoga slugu i svećenika Zadoka i Benaju, sina Jehojadina, i Salomona slugu tvoga, nije pozvao.

27 Zar se to dogodilo po mom gospodaru kralju, a da ti nisi *to* pokazao svome slugi, tko će sjediti na prijestolju moga gospodara kralja poslije njega?"

Salomon - pomazani kralj

28 Nato je kralj David odgovorio i rekao: "Pozovite mi Batšebu!" I ona je došla u kraljevu nazočnost te stala pred kralja.

29 Tada se kralj zakleo i rekao: "*Tako mi* života GOSPODNJEG, koji je otkupio dušu moju iz svih tjeskoba!"

30 Baš kako sam ti se zakleo GOSPODOM, Bogom Izraelovim govoreći: 'Zasigurno će Salomon sin tvoj kraljevati poslije mene i on će sjediti na prijestolju mome umjesto mene', *baš* tako ću zasigurno danas učiniti!"

31 Nato se Batšeba poklonila licem svojim do zemlje i iskazala poštovanje kralju i rekla: "Neka moj gospo-

dar kralj David živi zauvijek!"

32 Zatim je kralj David rekao: "Pozovite mi svećenika Zadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehojadina." I došli su oni pred kralja.

33 Kralj je i njima rekao: "Uzмите sluge svoga gospodara sa sobom i dajte mome sinu Salomonu da jaše na mojoj mazgi pa ga odvedite dolje do Gihona.

34 I neka ga ondje svećenik Zadok i prorok Natan pomažu za kralja nad Izraelom. Onda zatrubite u trube i recite: 'Živio kralj Salomon!'

35 Tada uzađite za njim pa neka on dođe i sjedne na prijestolje moje; jer će on biti kralj umjesto mene, i ja sam ga odredio da on bude glavar nad Izraelom i nad Judom."

36 Nato je Benaja, sin Jehojadin, odgovorio kralju i rekao: "Amen! Tako je rekao GOSPOD, Bog gospodara moga!"

37 Kao što je GOSPOD bio s mojim gospodarom kraljem, *baš* tako neka on bude i sa Salomonom i neka prijestolje njegovo učini još većim nego prijestolje gospodara moga kralja Davida!"

38 Tako su svećenik Zadok i prorok Natan i Benaja, sin Jehojadin te Kerećani i Pelećani sišli te postavili Salomona da jaše na mazgi kralja Davida pa su ga odveli do Gihona.

39 Tada je svećenik Zadok uzeo iz Šatora rog s uljem i pomazao Salomona. Nato su zatrubili u trube i sav je narod rekao: "Živio kralj Salomon!"

40 Zatim je sav narod uzašao za njim i ljudi su zasvirali u frule i radovali se velikom radošću tako da se zemlja razdirala od njihove buke.

41 A čuli su *to* Adonija i svi njegovi uzvanici koji *su bili* s njim *baš* dok su završavali s jelom. I kad je Joab čuo zvuk trube, rekao je: "Zašto je *ta*

buka iz grada poput pobune?"

42 I dok je on još govorio, gle, stigao je Jonatan, sin svećenika Abijatara, te mu je Adonija rekao: "Uđi, jer ti si hrabar čovjek i donosiš dobru vijest!"

43 Nato je Jonatan Adoniji odgovorio i rekao: "Doista je naš gospodar, kralj David, učinio Salomona kraljem!"

44 Kralj je poslao s njim svećenika Zadoka i proroka Natana i Benaju, sina Jehoadina te Kerećane i Pelećane i oni su ga posadili da jaše na kraljevoj mazgi,

45 pa su ga svećenik Zadok i prorok Natan na Gihonu pomazali za kralja. Zatim su odande otišli radujući se tako da je grad zatutnjao; to je buka koju ste čuli.

46 A i Salomon već sjedi na kraljevskom prijestolju.

47 A štoviše došle su i sluge kraljeve blagosloviti našega gospodara kralja Davida govoreći: 'Neka Bog ime Salomonovo učini boljim od imena tvoga i prijestolje njegovo učini većim od prijestolja tvoga.' I kralj se poklonio na svojoj postelji.

48 A i ovo je kralj rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je danas dao *jednoga* da sjedi na prijestolju mome, čak da *to* vidim svojim očima." "

49 Tada su se svi uzvanici koji su bili s Adonijom prestrašili te ustali i otišli svatko svojim putem.

50 A Adonija se uplašio zbog Salomona te ustao i otišao pa se uhvatio za rogove žrtvenika.

51 I bilo je dojavljeno Salomonu govoreći: "Gle, Adonija se boji kralja Salomona; jer evo, uhvatio se za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas kralj Salomon zakune da neće slugu svoga mačem pogubiti.' "

52 Nato je Salomon rekao: "Ako se pokaže vrijednim čovjekom,

neće ni vlas s njega pasti na zemlju; no nađe li se na njemu opakost, umrijet će."

53 Tako je kralj Salomon poslao da ga dovedu od žrtvenika. I on je došao i poklonio se pred kraljem Salomonom. Nato mu je Salomon rekao: "Idi domu svome!"

POGLAVLJE 2

Davidove upute Salomonu

1 A dani Davidovi približili su se tome da on treba umrijeti pa je on naložio svome sinu Salomonu, govoreći:

2 "Ja idem na put kojim ide sve na zemlji. Stoga ti budi jak i pokaži se čovjekom!"

3 Drži naloge GOSPODA, Boga svojega, hodi njegovim putevima, drži se njegovih odredba i njegovih zapovijedi i njegovih prosudba i njegovih zavjeta, kao što je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspijevao u svemu što činiš i kamo god se okreneš;

4 da bi GOSPOD nastavljao svoju riječ koji je izrekao glede mene govoreći: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, hodeći preda mnom u istini svim srcem svojim i svom dušom svojom', rekao je: 'Neće ti ponestati čovjeka na prijestolju Izraelovu.'

5 Štoviše i ti sâm znaš što mi je učinio Joab, sin Zerujin, i što je učinio dvojici zapovjednika vojski Izraelovih: Abneru, sinu Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je pogubio i prolio u miru krv rata te je natopio krvlju rata svoj pojas koji mu je bio oko bokova i svoju obuću koja mu je bila na nogama.

6 Postupi stoga po svojoj mudrosti i nemoj dopustiti da mu si jedu glava u miru siđe u grob.

7 A sinovima Barzilaja Gileadovca iskaži dobrotu, i neka oni budu od onih koji jedu za tvojim

stolom; jer su oni tako došli k meni kad sam bježao zbog Abšaloma, brata tvoga.

8 A, evo, pred sobom imaš Šimeja, sina Gerina, Benjaminovca iz Bahurima, koji me je proklinjao mučnim kletvama u dan kad sam išao u Mahanaim. Ali je on sišao da me susretne na Jordanu i zakleo sam mu se GOSPODOM govoreći: 'Neću te pogubiti mačem.'

9 Stoga ga sada nemoj ostaviti nekažnjena, jer ti si čovjek mudar, i znaš što mu moraš učiniti da mu si jedu glavu s krvlju u grob oboriš."

10 Tako je David usnuo kod očeva svojih te je bio pokopan u Davidovu gradu.

11 A dana u kojima je David kraljevao nad Izraelom *bilo je* četrdeset godina: u Hebronu je kraljevao sedam godina, a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine.

12 Onda je Salomon sjeo na prijestolje Davida, oca svoga, i njegovo se kraljevstvo jako učvrstilo.

Salomon utvrđuje kraljevstvo

13 A Adonija, sin Hagitin, došao je k Batšebi, majci Salomonovoj. Nato ga je ona upitala: "Dolaziš li miroljubivo?" A on je odgovorio: "Miroljubivo."

14 On je još rekao: "Moram ti nešto reći." A ona je rekla: "Reci."

15 Nato je on rekao: "Ti znaš da je kraljevstvo bilo moje i *da* je sav Izrael na mene upravio lice svoje da ću ja kraljevati. Ali se kraljevstvo okrenulo i pripalo je mome bratu, jer je njegovo bilo od GOSPODA.

16 I sada ja te molim jednu molbu, nemoj me odbiti." Nato mu je ona rekla: "Reci."

17 A on je rekao: "Reci, molim te, kralju Salomonu, (jer tebi neće reći ne), neka mi podari Abišagu Šunamku za ženu!"

18 I Batšeba je rekla: "Dobro. Ja ću reći kralju za tebe."

19 Stoga je Batšeba otišla kralju Salomonu da mu kaže za Adoniju. A kralj je ustao i pošao joj u susret te joj se poklonio pa sjeo na prijestolje svoje i zadao da se postavi stolac za kraljevu majku; i ona mu je sjela s desne strane.

20 Tada mu je ona rekla: "Ja imam jednu malu molbu za tebe, *molim te*, nemoj mi reći ne." Nato joj je kralj rekao: "Traži, majko, jer ti neću reći ne."

21 A ona je rekla: "Neka se Abišaga Šunamka podari tvome bratu Adoniji za ženu."

22 Nato je kralj Salomon odgovorio i rekao svojoj majci: "Pa zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju? Traži i kraljevstvo za njega! Jer *je* on moj stariji brat; baš i za njega i za svećenika Abijatara i za Joaba, sina Zerujina!"

23 Tada se kralj Salomon zakleo GOSPODOM govoreći: "Neka mi Bog učini tako i još više ako Adonija nije te riječi izrekao protiv svoga vlastitog života!

24 Stoga sada, *tako mi* života GOSPODNJEG, koji me je utvrdio i posjeo me na prijestolje oca moga Davida i koji mi je napravio dom kako je obećao: Adonija će danas biti pogubljen."

25 I kralj Salomon je poslao *na* log po ruci Benaje, sina Jehojadina; i on je navalio na njega tako da je onaj poginuo.

26 Zatim je kralj rekao svećeniku Abijataru: "Idi u Anatot, na svoja polja. Jer si zavrijedio smrt, ali te neću pogubiti u ovo vrijeme zato što si nosio Kovčeg Gospodina BOGA pred Davidom ocem mojim i zato što si bio tlačén u svemu u čemu je i moj otac bio tlačén."

27 Tako je Salomon svrgnuo Abijatara od toga da bude sve-

ćenik GOSPODNJI da bi ispunio riječ GOSPODNJU koju je on izrekao u vezi doma Elijeva u Silu.

28 Zatim su vijesti stigle do Joaba: jer se Joab okrenuo za Adoniju, premda se nije okrenuo za Abšalom. Tada je Joab pobjegao u Šator GOSPODNJI pa se uhvatio za rogove žrtvenika.

29 I bilo je dojavljeno kralju Salomonu da je Joab pobjegao u Šator GOSPODNJI: "Pa evo ga pokraj žrtvenika." Tada je Salomon poslao Benaju, sina Jehojadina govoreći: "Idi i navali na njega!"

30 I Benaja je došao u Šator GOSPODNJI i rekao mu: "Ovako govori kralj: 'Izađi!' " Nato je on rekao: "Necu, nego ću ovdje umrijeti!" Tada je Benaja donio natrag riječ kralju govoreći: "Ovako je rekao Joab i ovako mi je odgovorio."

31 Nato mu je kralj rekao: "Učini kako je bio rekao, te navali na njega i pokopaj ga; da skineš s mene i doma oca moga nedužnu krv koju je Joab prolio."

32 Tako će GOSPOD vratiti krv njegovu na glavu njegovu, jer je navalio na dvojicu ljudi pravednih i boljih od sebe; i pogubio ih je mačem, a *da za to* moj otac David nije ništa znao: Abnera, sina Nerova, zapovjednika vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova, zapovjednika vojske Judine.

33 Stoga neka se njihova krv vrati na glavu Joaba i na glavu sjemena njegovog zauvijek, a Davidu i sjemenu njegovu i domu njegovu i prijestolju njegovu neka bude mir zauvijek od GOSPODA."

34 Tako je Benaja, sin Jehojadin uzašao te navalio na njega i pogubio ga. I bio je pokopan u svome domu u pustinji.

35 Zatim je kralj umjesto njega nad vojskom postavio Benaju, sina Jehojadina, a umjesto Abi-

jatara kralj je postavio svećenika Zadoka.

36 Tada je kralj poslao da se pozove Šimeja te mu rekao: "Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu i nastani se ondje, i odande nikuda ne izlazi."

37 Jer će se dogoditi *da* onoga dana kad izađeš i prijeđeš potok Kidron, doista znaj da ćeš zasigurno umrijeti. Krv tvoja neka bude na glavu tvoju."

38 Nato je Šimej rekao kralju: "Dobra je ta besjeda, kako je moj gospodar kralj bio rekao, tako će učiniti sluga tvoj." I Šimej je mnogo dana živio u Jeruzalemu.

39 I dogodilo se po svršetku treće godine da su dvojica slugu Šimejevih pobjegla k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojavili su Šimeju govoreći: "Evo, sluga *su* ti u Gat."

40 Tada je Šimej ustao i osamario svoga magarca te otišao u Gat, k Akišu, da traži svoje sluga. Tako je Šimej otišao i doveo svoje sluga iz Gata.

41 I dojavili su Salomonu da je Šimej otišao iz Jeruzalema u Gat i vratio se.

42 Nato je kralj poslao da se pozove Šimeja te mu rekao: "Nisam li te zakleo GOSPODOM i negodovao nad tobom govoreći: 'Doista znaj, onoga dana kad budeš izašao i pošao bilo kuda, da ćeš zasigurno umrijeti?' Tada si mi ti rekao: 'Dobra je besjeda koju sam čuo.'"

43 Zašto onda nisi održao zakletvu GOSPODNJU i zapovijed koju sam ti naložio?"

44 Još je kralj rekao Šimeju: "Ti znaš svu opacinu, tvoje je srce toga svjesno, što si ga učinio Davidu, ocu mome. Stoga GOSPOD neka učini da se tvoja opacina vrati na tvoju glavu."

45 A kralj Salomon bit će blagoslovljen, i prijestolje Davidovo bit

će utvrđeno pred GOSPODOM zauvijek.”

46 Tako je kralj zapovjedio Bena-ji, sinu Jehojadinu, koji je izašao i navalio na njega tako da je *Šimej* poginuo. I utvrdilo se kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

POGLAVLJE 3

Salomonova molitva za mudrost

1 I Salomon se je rodbinski povezao s faraonom, kraljem egipatskim: oženio se faraonomovom kćeri te je doveo u Davidov grad sve dok nije dovršio gradnju svoga doma i doma GOSPODNJEGA i zidina unaokolo Jeruzalema.

2 Samo što je narod priniosio žrtve na uzvišicama zato što još nije bio sagrađen dom imenu GOSPODNJEM sve do tih dana.

3 A Salomon je ljubio GOSPODA hodeći po odredbama svoga oca Davida, samo što je on priniosio žrtve i palio kâd na uzvišicama.

4 I kralj je otišao u Gibeon da prinese žrtvu ondje, jer je to bila najveća uzvišica. Salomon je prinio tisuću žrtava paljenica na tom žrtveniku.

5 U Gibeonu se GOSPOD pojavio Salomonu noću u snu. I Bog je rekao: “Zatraži što da ti podarim.”

6 Nato je Salomon rekao: “Ti si svome slugi Davidu, mome ocu, iskazao veliko milosrđe pošto je hodio pred tobom u istini i pravednosti i čestitosti srca kod tebe; i sačuvao si za njega tu veliku dobrotu tako da si mu dao da sin sjedi na prijestolju njegovu, kao što je to dan danas.

7 A sada, GOSPODE, Bože moj, ti si slugu svoga učinio kraljem umjesto Davida, moga oca, a ja *sam kao* malo dijete; ne znam *kako* izlaziti i ulaziti.

8 A tvoj je sluga usred naroda kojega si ti izabrao; naroda velikog, kojega se ne može pobrojiti

ni procijeniti zbog mnoštva.

9 Stoga podari svome slugi razumno srce da bi sudio narodu tvome, da bi mogao raspoznati dobro od zla; jer tko je sposoban suditi ovome tvome narodu *koji je* tako velik?”

10 I ta se besjeda svidjela Gospodinu, to što je Salomon zatražio.

11 Nato mu je Bog rekao: “Zato što si to zatražio, a nisi za sebe tražio dug život, niti si za sebe tražio bogatstvo, niti si tražio živote neprijatelja svojih, nego si tražio za sebe razum u raspoznavanju pravednih sudova;

12 gle, ja sam učinio po riječima tvojim: evo, dao sam ti srce mudro i razumno, tako da nitko poput tebe nije postojao prije tebe, niti će poslije tebe ustati netko poput tebe,

13 a dao sam ti i ono što nisi tražio: i bogatstvo i čast, tako da nitko poput tebe neće biti među kraljevima u sve dane tvoje.

14 A budeš li hodio putevima mojim i držao odredbe moje i zapovijedi moje, kao što je hodio tvoj otac David, onda ću produljiti dane tvoje.”

15 I Salomon se probudio, i gle: *bio je to san*. Zatim je on došao u Jeruzalem i stao pred Kovčeg saveza GOSPODNJEGA; i prinio je žrtve paljenice i prinio je žrtve pomirnice te priredio gozbu svim slugama svojim.

16 Tada su do kralja došle dvije žene, *koje su bile* bludnice, pa su stale pred njega.

17 Zatim je jedna žena rekla: “O, gospodaru moj, ja i ova žena živimo u istoj kući i ja sam rodila uz nju u toj kući.

18 I dogodilo se trećega dana nakon što sam ja rodila, da je i ova žena rodila. I mi *smo bile* zajedno, nije bilo nijednog tuđinca s nama u kući; samo nas dvije u kući.

19 Zatim je noću umrlo dijete ove žene zato što je legla na njega.

20 Zatim je ona ustala u ponoć te uzela moga sina od boka mojeg, dok je sluškinja tvoja spavala, i položila ga sebi u naručje, a svoga mrtvog sina položila je meni u naručje.

21 I kad sam ujutro ustala da podojim svoga sina, gle: bio je mrtav! No kad sam ga ujutro promotrila, gle, to nije bio moj sin, kojega sam ja rodila!"

22 Tada je druga žena rekla: "Ne, nego je onaj živ moj sin, a onaj mrtav je tvoj sin!" A ova je rekla: "Ne, nego onaj mrtav je tvoj sin, a onaj živ je moj sin!" Tako su govorile pred kraljem.

23 Tada je kralj rekao: "Jedna govori: 'Ovaj koji živi je moj sin, a onaj mrtav sin je tvoj'; a druga govori: 'Ne, nego je tvoj sin mrtav, a moj sin je živ.'"

24 Zatim je kralj rekao: "Donesite mi mač!" I donijeli su mač pred kralja.

25 Nato je kralj rekao: "Rasijecite živo dijete nadvoje i dajte polovicu jednoj, a polovicu drugoj."

26 Tada je progovorila žena, čiji je živ sin bio kod kralja, pošto joj je utroba čeznula za sinom svojim, te rekla: "O, gospodaru moj, podari njoj živo dijete i nipošto ga nemojte ubiti!" A ona druga je rekla: "Neka ne bude ni moj ni tvoj: nego ga rasijecite!"

27 Onda je kralj progovorio i rekao: "Njoj dajte živo dijete i nipošto ga ne ubijte! Ona je majka njegova."

28 I sav je Izrael čuo za presudu kojom je kralj presudio i pobojali su se kralja, jer su vidjeli kako je u njemu bila mudrost Božja da izvršava presudu.

nad svim Izraelom.

2 A ovo su bili knezovi koje je imao: Azarija, sin Zadokov, svećenik;

3 Elihoref i Ahija, sinovi Šišini, pisari; Jehošafat, sin Ahiludov, zapisničar;

4 zatim Benaja, sin Jehojadin *bio je nad vojskom*; a Zadok i Abijatar *bili su svećenici*.

5 zatim Azarija, sin Natanov, *bio je nad službenicima*; a Zabud, sin Natanov bio je upravitelj službenika i kraljev prijatelj;

6 zatim Ahišar *koji je bio nad dvorom*; i Adoniram, sin Abdin, bio je nad dankom.

7 A Salomon je imao dvanaest službenika po svem Izraelu koji su opskrbljivali namirnicama kralja i njegov dvor; svaki je opskrbljivao za svog mjeseca u godini.

8 A ovo su njihova imena: sin Hurov, u gori Efrajimovoj;

9 sin Dekarov, u Makazu i u Šaalbimu i Betšemešu i Elonbethananu;

10 sin Heseđov, u Arubotu; njemu je pripadao Soko i sva zemlja heferska;

11 sin Abinadabov, nad svim Dorskim okruženjem; on je imao Salomonovu kćer Tafatu za ženu;

12 Baana, sin Ahiludov, *njemu je pripadao Taanak i Megido i sav Betšeon, koji je pokraj Zartana podno Jezreela, od Betšeana do Abelmehole, sve i do mjesta koje je preko Jokneama*;

13 sin Geberov, u Ramotgileadu: njegova su pripadali gradovi Jaira, sina Manašeova, koji su u Gileadu; njemu je pripadalo i okružje Argob koje je u Bašanu, šezdeset velikih gradova sa zidinama i mjedenim zapornicama;

14 Ahinabad, sin Idov, *imao je Mahanaim*;

15 Ahimaaz *je bio u Naftaliju*; i on je uzeo Salomonovu kćer Ba-

POGLAVLJE 4

Salomonovi službenici

1 Tako je kralj Salomon bio kralj

smatu za ženu;

16 Baana, sin Hušajev, *bio je* u Ašeru i u Alotu;

17 Jehošafat, sin Paruahov, u Isakaru;

18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu;

19 Geber, sin Urijin, *bio je* u zemlji Gileadu, u zemlji Sihona, kralja amorejskoga, i Oga, kralja bašanskoga. I on *je bio* jedini službenik koji *je bio* u toj zemlji.

Salomonovo bogatstvo i mudrost

20 Jude i Izraela *bilo je* mnogo kao pjeska kojega *je* mnoštvo na obali. Jeli su i pili i veselili se.

21 I Salomon je kraljevao nad svim kraljevstvima od rijeke sve do zemlje filistejske i sve do granice egipatske. Oni su donosili darove i služili Salomonu sve dane njegova života.

22 A Salomonova opskrba za jedan dan iznosila je trideset mjerica finoga brašna i šezdeset mjerica običnog brašna,

23 deset ugojenih goveda, dva-deset goveda s paše te stotinu ovaca, pored jelena i srdaća i jelena lopatara te utovljene peradi.

24 Jer je on vladao nad svime *okružjima* s ove strane rijeke sve od Tifse pa do Aze, nad svim kraljevima s ove strane rijeke; i imao je mir sa svih strana oko njega.

25 I Juda i Izrael živjeli su u sigurnosti, svatko pod svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana sve do Beeršebe, u sve dane Salomonove.

26 A Salomon je imao četrdeset tisuća jasala za konje za svoja bojna kola i dvanaest tisuća konjanika.

27 I ti su se službenici brinuli za namirnice za kralja Salomona i za sve one koji su dolazili za stol kralja Salomona, svaki u svoj mjesec; i nije ništa nedostajalo.

28 I ječam i slamu za konje i jednogrbe deve donosili su na mjesto gdje su bili *službenici*, svaki prema svojoj dužnosti.

29 I Bog je dao Salomonu mudrost i izvanredno velik razum i srce široko i to kao pijesak što *je* na obali morskoj.

30 I mudrost je Salomonova bila veća od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti egipatske.

31 Jer je on bio mudriji od svih ljudi: od Etana Ezrahijca, od Heman i Kalkola i Darde, sinova Maholovih; i glas o njemu pronio se među svim narodima unaokolo.

32 I on je izrekao tri tisuće izreka, a njegovih pjesama bilo je tisuću i pet.

33 A govorio je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa do izopa što niče na zidu; govorio je i o životinjama, i o pticama i o gmazovima i o ribama.

34 I iz svih naroda dolazili su čuti mudrost Salomonovu, od svih zemaljskih kraljeva koji su čuli o njegovoj mudrosti.

POGLAVLJE 5

Priprema za gradnju Hrama

1 I tirski kralj Hiram poslao je svoje sluge k Salomonu, jer je bio čuo da su ga pomazali za kralja umjesto njegova oca, jer je Hiram oduvijek bio Davidov ljubimac.

2 Tada je Salomon poručio Hiramu govoreći:

3 "Ti znaš da moj otac David nije mogao sagraditi dom imenu GOSPODA, svoga Boga, zbog ratova koji su ga okruživali sa svih strana, sve dok ih GOSPOD nije položio pod stopala nogu njegovih.

4 Ali sada mi je GOSPOD, Bog moj, dao počinak sa svih strana *tako da nemam* ni protivnika ni zlih događaja.

5 I evo, namjeravam sagradi-

ti dom imenu GOSPODA, Boga svojega, kako je GOSPOD rekao mome ocu Davidu govoreći: 'Tvoj sin koga ću umjesto tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će sagraditi dom mojem imenu.'

6 Stoga sada zapovjedi da mi nasijeku cedrova s Libanona; a moje će sluge biti sa slugama tvojim, i ja ću ti dati nadnicu za tvoje sluge prema svemu kako *mi* ti odrediš. Jer ti znaš da među nama nema onih koji umiju sjeći drva kao Sidonci."

7 I dogodilo se, kad je Hiram čuo riječi Salomonove da se silno obradovao i rekao: "*Neka* danas bude blagoslovljen GOSPOD koji je dao Davidu mudrog sina nad ovim velikim narodom."

8 Zatim je Hiram poručio Salomonu govoreći: "Promotrio sam poruku koju si mi ti poslao; i izvršit ću u svemu tvoju želju glede cedrova i glede jela.

9 Moje će *ih* sluge dopremiti s Libanona na more, a ja ću ih prenijeti morem na splavima do mjesta koje ćeš mi ti odrediti; zatim ću ih ondje razložiti i ti ćeš *ih* preuzeti pa ćeš ti ispuniti moju želju dajući hranu mome domu."

10 Tako je Hiram davao Salomonu cedrova drveta i jelova drveta *prema* svakoj njegovoj želji.

11 A Salomon je davao Hiramu dvadeset tisuća mjera pšenice za hranu njegovom domu, i dvadeset mjera od čistoga ulja. Toliko je Salomon davao Hiram godinu za godinom.

12 A GOSPOD je dao Salomonu mudrost, kako mu je obećao; i između Hirma i Salomona vladao je mir te su njih dvojica međusobno sklopili savez.

13 Tada je kralj Salomon podigao kulućare od svega Izraela; a kulućara je bilo trideset tisuća ljudi.

14 I slao ih je na Libanon, naizmjence svakog mjeseca deset ti-

suća: bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca kod kuće. A Adoniram *je bio* nad kulućarima.

15 A Salomon je imao sedamdeset tisuća nosača tereta, i osamdeset tisuća kamenorezaca u gorama,

16 pored glavara Salomonovih časnika koji *su bili* nad poslom; bilo je tri tisuće i tri stotine, onih što su upravljali nad narodom koji je izvodio radove.

17 A kralj je zapovjedio te su donijeli veliko kamenje, skupo kamenje i isklesano kamenje kako bi se položio temelj Doma.

18 I Salomonovi graditelji i Hiramovi graditelji su *ih* klesali, i kamenoklesci; tako su pripremali drvo i kamenje za gradnju Doma.

POGLAVLJE 6 Salomon gradi Hram

1 I dogodilo se u četiri stotine i osamdesetj godini nakon što su sinovi Izraelovi izašli iz zemlje egipatske, u četvrtoj godini Salomonovog kraljevanja nad Izraelom, u mjesecu Zifu, što je drugi mjesec, da je on počeo graditi Dom GOSPODNJI.

2 A taj Dom koji je kralj Salomon gradio za GOSPODA, njemu *je* dužina *bila* šezdeset lakata, širina mu *je bila* dvadeset lakata, a visina mu *je bila* trideset lakata.

3 A trijem pred Hramom Doma, njemu *je* dužina *bila* dvadeset lakata, prema širini Doma, a deset lakata *bila* mu *je* širina ispred Doma.

4 I za Dom je napravio prozore s uskim oknima.

5 A uza zid Doma sagradio je odaje unaokolo, *sve* unaokolo *uza* zidove Doma, i *oko* Hrama i Proročišta. Tako je napravio odaje unaokolo.

6 Najdonja odaja *bila je* pet lakata široka, a srednja *je bila* šest lakata široka, a treća *je bila* sedam laka-

ta široka, jer je izvana *na zidovima* Doma napravio zasjeka sve unao-kolo da *grede* ne bi trebao učvršćivati na zidove Doma.

7 A Dom, kad je bio građen, bio je građen od kamena koji je bio pripremljen prije nego je bio donesen ondje, tako da se ni čekić ni dlijeto, ni bilo kakvo željezno oruđe nije čulo u Domu dok se on gradio.

8 Vrata za srednju odaju bila su s desne strane Doma; a na srednju *odaju* uspinjali su se zavojnim stubama, a sa srednje na treću.

9 Tako je on gradio Dom i dovršio ga; i pokrio je Dom cedrovim gredama i daskama.

10 A *zatim* je sagradio odaje uz sav Dom visoke pet lakata, a one su bile oslonjene na Dom cedrovim gredama.

11 Tada je riječ GOSPODNJA došla Salomonu govoreći:

12 "*U svezi* toga Doma što ga gradiš, budeš li hodio prema odredbama mojim, i provodio moje sudove te držao sve moje zapovijedi hodeći po njima, tada ću za tebe sprovesti riječ svoju što sam je izgovorio tvome ocu Davidu.

13 I prebivat ću među sinovima Izraelovim i nikada neću napustiti svoj narod Izrael."

14 Tako je Salomon sagradio Dom i dovršio ga.

15 I obložio je iznutra zidove Doma cedrovim daskama, i pod Doma i zidove stropa, i prekrrio *ih* je iznutra drvetom, a pod Doma prekrrio je jelovim daskama.

16 A sagradio je, dvadeset lakata na stranama Doma, i pod i zidove od cedrovih dasaka, *čak ih* je sagradio zbog toga iznutra, *i to* za Proročište *čak i* za Najsvetiji predio.

17 A Dom, to *jest* Hram pred njim, bio je *dug* četrdeset lakata.

18 A unutar Doma *bila* je cedrovina izrezbarena pupoljcima i raspu-

panim cvjetovima; sve *je bilo* od cedrovine i nije se nigdje vidio kamen.

19 I Proročište je uredio unutar Doma da onamo postavi Kovčeg saveza GOSPODNJEGA.

20 A Proročište je u prednjem dijelu bilo duljine dvadeset lakata i širine dvadeset lakata, a visina joj je bila dvadeset lakata. I obložio ga je čistim zlatom, pa je tako prekrrio *i žrtvenik koji je bio od cedrovine*.

21 Tako je Salomon Dom iznutra obložio čistim zlatom, i napravio je pregradu pokraj zlatnih lanaca pred Proročistem; i nju je obložio zlatom.

22 Tako je sav Dom obložio zlatom sve dok nije završio sav Dom; i sav je žrtvenik koji *je bio* kod Proročišta obložio zlatom.

23 A u Proročištu napravio je dva kerubina *od* maslinova drveta, *svaki* visok deset lakata.

24 A pet lakata *bilo je* jedno krilo kerubina i pet lakata drugo krilo kerubina; od kraja jednog krila pa do kraja drugog *bilo je* deset lakata.

25 I drugi kerubin *bio je* od deset lakata: oba su kerubina bili jednakih mjera i jednake veličine.

26 Visina jednog kerubina *bila je* deset lakata, a tako *je bila* i drugoga kerubina.

27 I postavio je kerubine u unutrašnjost Doma; i raširili su krila kerubina tako da je krilo jednoga dodirivalo *jedan* zid, a krilo drugoga dodirivalo drugi zid; u sredini Doma krila su im se dodirivala.

28 I kerubine je obložio zlatom.

29 Zatim je izrezbario sve zidove Doma unaokolo, iznutra i izvana, rezbarenim likovima kerubina i palma i rascvjetalih cvjetova.

30 I pod Doma obložio je zlatom, iznutra i izvana.

31 A za ulaz u Proročište napravio je vrata od maslinova drveta; nadvratnik i dovratnici *bili su* petina *zida*.

32 I dvojna vrata *bila su* od maslinova drveta; i izrezbario je na njima rezbarije kerubina i palma i rascvjetalih cvjetova, i obložio ih zlatom; i razvukao je zlatu po kerubinima i po palmama.

33 Tako je i za vrata Hrama napravio dovratnike *od* maslinova drveta, jednu četvrtinu zida.

34 A dvojna vrata *bila su* od jelova drveta: dva krila jednih vrata *bila su* na sklapanje i dva krila drugih vrata *bila su* na sklapanje.

35 I *na njima* je urezao kerubine i palme i rascvjetane cvjetove te ih je obložio zlatom koje se uklopilo na rezbarije.

36 Zatim je sagradio unutrašnje predvorje od tri reda klesanog kamena i jednoga reda cedrovih greda.

37 Četvrte godine bili su položeni temelji Doma GOSPODNJEG, u mjesecu Zifu;

38 a jedanaeste godine, u mjesecu Bulu, to je osmi mjesec, Dom je bio dovršen sa svim njegovim dijelovima i u svom njegovom obliku. Tako je prošlo sedam godina kako ga je gradio.

POGLAVLJE 7

Salomon gradi svoj dvor

1 A svoj vlastiti dvor Salomon je gradio trinaest godina; onda je dovršio sav svoj dvor.

2 Sagradio je i Dvor libanonske šume: dužina mu je *bila* stotinu lakata, a širina mu pedeset lakata, a visina mu trideset lakata, na četiri reda cedrovih stupova, sa cedrovim gredama na stupovima.

3 A *bio je* pokriven cedrovinom odozgo po gredama koje *su ležale* na četrdeset i pet stupova, po petnaest u svakom redu.

4 A *ondje su bili* i prozori u tri reda: tako je okno *bilo* nasuprot okna u tri reda.

5 Sva vrata i dovratnici *bili su*

četverokutni kao i prozori; tako je okno *bilo* nasuprot okna u tri reda.

6 Napravio je i trijem od stupova: duljina mu je *bila* pedeset lakata, a širina mu trideset lakata. I trijem je bio ispred njih, a i drugi stupovi i nadstrešnica *bili su* ispred njih.

7 Zatim je napravio trijem u kome je bilo prijestolje gdje može suditi; *to jest* sudački trijem; a *on je bio* obložen cedrovinom od jedne strane poda do druge.

8 A njegova kuća gdje je on živio imala je drugo predvorje unutar trijema, koje je bilo iste izvedbe. Salomon je napravio i kuću, nalik na onaj trijem, za faraonovu kćer koju je uzeo za ženu.

9 Sve *to bilo je* od skupog kamena, klesana po mjeri, rezana pilama, iznutra i izvana, sve od temelja pa do sljemena, a *tako i* izvana sve do velikog predvorja.

10 I temelj je bio od skupog kamena, i to velikih kamena: kamena od deset lakata i kamena od osam lakata,

11 a i odozgo *su bili* skupi kameni, klesani po mjeri, i cedrovina.

12 A veliko predvorje *bilo je* okruženo s tri reda klesanog kamena i jednim redom cedrovih greda, kao i unutrašnje predvorje Doma GOSPODNJEG i trijem Doma.

Hramska oprema

13 Zatim je kralj Salomon poslao *po Hirama* te doveo Hirama iz Tira.

14 On je bio sin udovice iz plemena Naftalijeva, a otac mu je bio čovjek iz Tira, kovač mjedi. I on je bio pun mudrosti i razumijevanja i vještine da izvodi sve radove s mjedi. I on je došao kralju Salomonu i obavio mu je sav posao.

15 I izlio je dva stupa od mjedi; svaki od osamnaest lakata visine; a da se obavije svaki od njih *trebalo je* uže od dvanaest lakata.

16 I načinio je dvije glavice *od* lijevane mjedi da se postave na vrhove stupova; visina jedne glavice *bila je* pet lakata i visina druge glavice *bila je* pet lakata.

17 I načinio je mrežice od pletera i lančaste pletenice za glavice koje *su bile* na vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam za drugu glavicu.

18 Tako je načinio stupove i dva reda narova na jednoj pletenici sve unaokolo da pokrivaju glavice koje *su bile* na vrhu; tako je načinio i na drugoj glavicu.

19 A glavice koje *su bile* na vrhu stupova u trijemu *bile su* poput ljljana, *od* četiri lakta.

20 A glavice na oba stupa *imale su narove* i odozgo, nasuprot izbočine koja je bila kod pletenice; i bilo je dvije stotine narova u redovima sve okolo i na drugoj glavicu.

21 Zatim je podigao stupove u trijemu Hrama; i podigao je desni stup i nadjenuo mu je ime Jakin; a podigao je i lijevi stup i nadjenuo mu je ime Boaz.

22 A na vrhu stupova *bili su* izrađeni ljljani. Tako je posao sa stupovima bio dovršen.

23 Zatim je napravio lijevano more, deset lakata od jednog ruba do drugog, bilo je okruglo sve naokolo, a visina njegova *je bila* pet lakata; i uže od trideset lakata obavijalo ga je unaokolo.

24 A pod njegovim rubom bili su pupoljci koji su ga okruživali: po deset na lakat okruživali su more sve unaokolo; pupoljci su, kad su bili izliveni, bili su izliveni u dva reda.

25 Ono je stajalo na dvanaest volova: tri su gledala na sjever i tri su gledala na zapad i tri su gledala na jug i tri su gledala na istok. I more je bilo postavljeno gore, iznad njih, a svi njihovi stražnji dijelovi *bili su* unutra.

26 A *bilo je* debelo širine dlana, a rub mu je bio izrađen poput ruba

čase *ukrašen* sa cvjetovima ljljana. Držalo je dvije tisuće bata.

27 Načinio je i deset mjedenih podnožja; duljina jednog podnožja *bila je* četiri lakta i širina mu *je bila* četiri lakta, a visina mu *je bila* tri lakta.

28 A podnožja *su bila* na ovaj način izrađena: imala su oplate, a oplate *su bile* između okvira.

29 I na oplatama koje *su bile* između okvira *bili su* lavovi, volovi i kerubini; a na okvirima odozgo bila su postolja, a ispod lavova i volova *bili su* neki ukrasi fine izrade.

30 I svako je podnožje imalo četiri mjedeni kotača i pločice od mjedi; i četiri su njihova ugla imale držače; ispod umivaonika, pokraj svakog ukrasa, bili su izliveni držači.

31 A njegov otvor unutar glavice i iznad *bili su* jedan lakat; i njegov otvor *bio je* okrugao, izrađen *kao i* postolje, lakat i pol. A i na njegovom otvoru *bile su* rezbarije i njegove oplate, četverokutne, ne okrugle.

32 A ispod oplatata bila su četiri kotača, a osovine kotača *bile su spojene* s podnožjem; a visina svakog kotača *bila je* lakat i pola lakta.

33 A kotači *su bili* izrađeni kao što se izrađuju kotači za kola; njihove osovine, i njihove glavčine i njihove naplatke i njihove žbice, sve *je bilo* izliveno.

34 I *bila su* četiri držača na četiri ugla svakog podnožja; a držači *su bili* zasebni za svako podnožje.

35 A pri vrhu podnožja *bio je* sve unaokolo krug visine pola lakta; a na vrhu podnožja njegovi okviri i njegove oplate bili su od istog *dijela*.

36 A po pločicama njegovih okvira i po oplatama njegovim urezao je kerubine, lavove i palme, prema veličini svakoga, te ukrase sve unaokolo.

37 Na taj način načinio je deset podnožja: svako od njih jednako

izlivenih, istih mjera i iste veličine.

38 Zatim je načinio deset umivaonika od mjedi. Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata, i svaki je umivaonik bio od četiri lakta; a na svako od deset podnožja *bio je po jedan umivaonik*.

39 I postavio je pet podnožja na desnoj strani Doma, a pet na lijevoj strani Doma; a more je postavio s desne strane Doma, istočno, nasuprot jugu.

40 Zatim je Hiram načinio umivaonike i lopatice i posude. Tako je Hiram dovršio izvođenje svega posla što ga je radio kralju Salomonu za Dom GOSPODNJI:

41 dva stupa i *dvije* glavice *u obliku* zdjele što *su bile* na vrhu tih dvaju stupova; i dvije pletenice da pokriju dvije glavice *u obliku* zdjele koje *su bile* na vrhu stupova;

42 i četiri stotine narova za te dvije pletenice; *baš* dva reda narova za svaku pletenicu da pokriju dvije glavice *u obliku* zdjele što *su bile* na vrhu stupova;

43 i deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima;

44 i jedno more i dvanaest volova pod morem;

45 i lonce i lopatice i posude. I sve to posuđe koje je Hiram načinio kralju Salomonu za Dom GOSPODNJI *bilo je od sjajne mjedi*.

46 U jordanskoj ravnici kralj ih je izlio, u glinovitoj zemlji između Sukota i Zartana.

47 A Salomon je ostavio sve to posuđe neizvagano, zato što ga je bilo neizmjereno mnogo, *tako da se ni težina mjedi nije mogla ustanoviti*.

48 I Salomon je načinio sve posuđe koje je *primalo* Domu GOSPODNJEM: zlatni žrtvenik i zlatni stol na kojemu *je bio* prineseni kruh;

49 i svijetljake od čistog zlata, pet s desne *strane* i pet s lijeve, ispred Proročišta; i cvjetove i svje-

tiljke i klijesta za gar *od* zlata;

50 zatim zdjele i usekače i posude i žlice i kadionice *od čistoga zlata*; i zlatne pante, *i za vrata unutrašnjeg Doma, to jest Najsvetiji predio, i za vrata Doma, to jest Hrama*.

51 Tako je bio dovršen sav posao što ga kralj Salomon napravio za Dom GOSPODNJI. I Salomon je unio sve ono što je David njegov otac bio posvetio, *sve* srebro i zlato i posuđe te je *to* stavio među blago Doma GOSPODNJEGA.

POGLAVLJE 8

Kovčeg donesen u Hram

1 Tada je Salomon skupio stariješine Izraelove i sve poglavare plemenske, glavare *domova* očinskih sinova Izraelovih kod kralja Salomona u Jeruzalemu da bi donijeli Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz grada Davidova, *to jest* Siona.

2 I svi su se ljudi iz Izraela skupili kod kralja Salomona na svetkovinu u mjesecu Etanimu, koji je sedmi mjesec.

3 I došle su sve stariješine Izraelove te su svećenici uzeli Kovčeg.

4 I prenijeli su Kovčeg GOSPODNJI i Šator sastanka i sve sveto posuđe što *je bilo* u Šatoru, baš ono što su prenosili svećenici i Leviti.

5 Zatim su kralj Salomon i sva zajednica Izraelova koja se skupila kod njega *i bila s njim* pred Kovčegom, žrtvovali *toliko* ovaca i goveda da se nisu mogli ni prebrojiti zbog mnoštva.

6 A svećenici su donijeli Kovčeg saveza GOSPODNJEGA na njegovo mjesto, u Proročište Doma, u Najsvetiji *predio, i to* pod krila kerubina.

7 Jer su kerubini raširili *svoja* dva krila nad mjestom *gdje je bio* Kovčeg te su kerubini odozgo zaklanjali Kovčeg i motke njegove.

8 A motke su provukli tako da

su im se krajevi vidjeli iz Svetog *predjela* pred Proročistem, ali se nisu vidjeli izvana. I one su ondje do dana današnjega.

9 U Kovčegu nije bilo ničega osim dviju kamenih ploča koje je onamo stavio Mojsije na Horebu, kad je GOSPOD sklopio *savez* sa sinovima Izraelovim kad su izašli iz zemlje egipatske.

10 I dogodio se, kad su svećenici izašli iz Svetog *predjela* da je oblak ispunio Dom GOSPODNJI,

11 tako da svećenici nisu mogli stajati da poslužuju zbog oblaka: jer je slava GOSPODNJA ispunila Dom GOSPODNJI!

12 Tada je Salomon rekao: "GOSPOD je rekao da bi prebivao u gustoj tami.

13 Sagradio sam ti doista Dom da u *njemu* prebivaš, ustaljeno mjesto za tebe da ostaneš u *njemu* zauvijek."

14 Zatim je kralj okrenuo lice svoje i blagoslovio svu zajednicu Izraelovu dok je sva zajednica Izraelova stajala.

15 Nato je rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je svojim ustima govorio Davidu, ocu mome i svojom rukom *sve to* ispunio govoreći:

16 'Od dana kad sam izveo svoj narod Izrael iz Egipta, nisam izabrao nijednoga grada iz kojega plemena Izraelova da se sagradi Dom kako bi moje ime bilo u *njemu*, nego sam izabrao Davida da bude nad mojim narodom Izraelom.'

17 I to je bilo na srcu ocu mome Davidu da sagradi Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova,

18 A GOSPOD je rekao ocu mome Davidu: 'Pošto ti je na srcu bilo da sagradiš Dom mojem imenu, dobro si učinio što ti je to bilo na srcu,

19 pa ipak nećeš ti sagraditi taj Dom, nego sin tvoj koji će izaći

iz tvojih bokova, on će sagraditi Dom mojem imenu.'

20 I GOSPOD je proveo riječ svoju koju je izrekao pa sam ja ustao umjesto svoga oca Davida te sjedim na prijestolju Izraelovom, kako je GOSPOD obećao, te sam sagradio Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova.

21 I odredio sam ondje mjesto za Kovčeg u kojem je Savez GOSPODNJI što ga je sklopio s očevima našim kad ih je izveo iz zemlje egipatske."

Salomonova molitva posvećenja

22 Tada je Salomon stao pred žrtvenik GOSPODNJI u nazočnosti sve zajednice Izraelove te je raširio ruke svoje prema nebu.

23 Tada je rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, nema Boga poput tebe ni gore ni nebu ni dolje na zemlji, tebe koji držiš Savez i milosrđe svojim slugama što pred tobom hode svim srcem svojim;

24 koji si svome slugi Davidu, ocu mojem održao ono što si mu obećao; i izrekao si ustima svojim te si *to* ispunio rukom svojom, kao što je *to* dan danas.

25 Stoga sada, GOSPODE, Bože Izraelov, održi svome slugi, mojem ocu Davidu, ono što si mu obećao govoreći: 'Neće ti pred mojim očima nestati čovjeka da bi sjedio na prijestolju Izraelovu, samo ako sinovi tvoji budu pazili na svoj put tako da hode preda mnom kako si ti hodio preda mnom.'

26 I sada, molim te, Bože Izraelov, neka se potvrdi riječ tvoja, koju si izrekao svome slugi Davidu, mojem ocu!

27 No hoće li Bog zaista prebiti na zemlji? Gle, nebo i nebo nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a koliko manje ovaj Dom što sam ga ja sagradio?

28 Ipak imaj obzira na molitvu

sluge svojega i na molbu njegovu, GOSPODE, Bože moj, da čuješ vapaj i molitvu koju sluga tvoj danas moli pred tobom,

29 da oči tvoje budu otvorene nad ovim Domom i noću i danju, *baš* nad ovim mjestom za koje si rekao: 'Ondje će biti ime moje'; da možeš čuti molitvu koju će sluga tvoj moliti prema ovome mjestu.

30 I saslušaj molbu slugu svojega i naroda svojega Izraela kad bude molio prema ovome mjestu. A ti čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, pa kad čuješ, oprosti.

31 Ako netko prestupi protiv bližnjega svoga i zakletva se na njega položi da se zakne te ta zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu,

32 tada je ti čuj u nebu i postupaš te sudi slugama svojim; osudi opakoga *tako* da dovedeš put njegov na glavu njegovu, a pravednoga opravdaj *tako* da mu daš po pravednosti njegovoj.

33 Kad tvoj narod Izrael bude potučen pred neprijateljem zato što je sagriješio protiv tebe, pa se ponovo k tebi obrati i prizna ime tvoje te se pomoli i uputi molbu tebi u ovom Domu,

34 onda ti čuj s neba i oprosti grijeh svome narodu Izraelu te ga dovedi natrag u zemlju koju si dao očevima njihovim.

35 Kad se zatvori nebo i ne bude kiše, zato što su sagriješili protiv tebe, pa kad se pomole prema ovome mjestu i priznaju ime tvoje pa se obrate od grijeha svoga, kad ih ti pritisneš,

36 onda ti čuj s neba i oprosti grijeh slugama svojim i svome narodu Izraelu, da ih poučiš dobrome putu kojim trebaju hoditi, i pusti kišu na zemlju svoju koju si dao narodu svome u baštinu.

37 Ako li u zemlji bude glad, ako

li kuga, medljika, snijet, skakavci, *ili* ako li budu gusjenice, kad ih neprijatelj njihov opkoli u zemlji gradova njihovih; bilo kakva pošast, bilo kakva bolest *bude*;

38 svaku molitvu i molbu *upuće*nu od bilo kojeg čovjeka ili od svega tvoga naroda Izraela, svakoga koji će znati pošast svoga srca pa raširi ruke svoje prema ovome Domu,

39 onda ti čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, i oprosti i postupaj; i daj svakom čovjeku prema putevima njegovim, čije srce ti poznaješ (jer ti, *baš* ti jedini, poznaješ srca svih sinova ljudskih),

40 da bi te se bojali u sve dane dok žive u zemlji koju si ti dao očevima našim.

41 Nadalje glede tuđinca, koji nije od naroda tvoga Izraela, nego dolazi iz daleke zemlje radi imena tvoga;

42 (jer će čuti za veliko ime tvoje, i za tvoju snažnu ruku i za tvoju ispruženu mišicu) kada on dolazi i moli prema ovom Domu,

43 ti čuj s neba mjesta gdje prebivaš, i izvrši sve prema onome zbog čega te tuđinac priziva, da bi svi narodi zemaljski upoznali ime tvoje, da bi te se bojali kako *se boji* narod tvoj Izrael te da bi znali da je ovaj Dom, koji sam ja sagradio, nazvan po tvom imenu.

44 Ako narod tvoj krene u boj protiv neprijatelja svoga kuda god ih ti pošalješ i pomoliš se GOSPODU *okrenut* prema ovom gradu kojeg si ti izabrao i *prema* Domu koji sam ja sagradio tvom imenu,

45 onda čuj s neba molitvu njihovu i molbu njihovu i održi im parnicu.

46 Ako sagriješe protiv tebe (jer nema čovjeka koji ne griješi), a ti se rasrdiš na njih te ih predaš neprijateljima tako da ih oni odvedu u sužanjstvo u neprijateljsku ze-

mlju, daleku ili obližnju,

47 *ipak* ako počnu razmišljati u zemlji u koju su bili dovedeni u sužanjestvo i pokaju se te počnu upućivati molbe tebi u zemlji onih koji su ih odveli u sužanjestvo govoreći: 'Sagriješili smo, i činili napako, počinili smo opačinu',

48 i *tako* se obrate k tebi svim srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji svojih neprijatelja koji su ih odveli u sužanjestvo, i pomole se tebi *okrenuti* prema zemlji svojoj koju si ti dao očevima njihovim, gradu koji si ti izabrao, i Domu koji sam sagradio imenu tvojemu,

49 onda čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, molitvu njihovu i molbu njihovu, i održi im parnicu.

50 I oprostí narodu svome što je sagriješio protiv tebe, i sve prijestupe njihove kojima su protiv tebe prestupili i smiluj im se pred onima koji su ih odveli u sužanjestvo da bi se i oni njima smilovali,

51 jer *su* oni tvoj narod i baština tvoja, koju si izveo iz Egipta, iz središta peći željezne.

52 Neka oči tvoje budu otvorene na molbu tvoga sluge i na molbu naroda tvoga Izraela da bi ih čuo u vezi svega za što te prizovu.

53 Jer si ti njih odvojio od svih naroda zemaljskih *da budu* baština tvoja, kako si govorio po svome slugi Mojsiju, kada si izveo očeve naše iz Egipta, Gospodine, BOŽE!"

54 I *tako* se zbilo, da kad je Salomon dovršio moljenje sve ove molitve i molbe GOSPODU, ustao je ispred žrtvenika GOSPODNJEGA gdje je klečao na svojim koljenima, raširenih ruku prema nebu,

55 te je stao i blagoslovio svu zajednicu Izraelovu jakim glasom govoreći:

56 "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, koji je narodu svome Izraelu dao počinak prema svemu što je

obećao; nije propala nijedna riječ od svih njegovih dobrih obećanja koja je obećao preko sluge svoga Mojsija.

57 Neka GOSPOD, Bog naš, bude s nama kao što je bio s očevima našim i neka nas ne ostavi i ne napusti,

58 da bi srca naša priklonio k sebi da hodimo svim njegovim putevima i da držimo njegove zapovijedi i odredbe njegove i prosudbe njegove koje je zapovjedio očevima našim.

59 I neka ove moje riječi, koje sam iznosio kao molbu pred GOSPODA, budu blizu GOSPODA, Boga našega danju i noću, da bi održao parnicu sluge svoga i parnicu narodu svome Izraelu u svako vrijeme, kako slučaj zahtjeva,

60 da bi svi narodi zemaljski spoznali da GOSPOD *jest* Bog i da nema drugoga.

61 Stoga neka srce vaše bude potpuno uz GOSPODA, Boga našega, tako da hodi po odredbama njegovim i da drži njegove zapovijedi kao i dan danas!"

62 Tada je kralj i sav Izrael s njim prinio žrtvu pred GOSPODOM.

63 I Salomon je prinio žrtvu pomirnicu, koju je prinio GOSPODU, dvadeset i dvije tisuće goveda i stotinu i dvadeset tisuća ovaca. Tako su kralj i svi sinovi Izraelovi posvetili Dom GOSPODNJI.

64 Istoga dana kralj je posvetio središte predvorja, koje *je bilo* ispred Doma GOSPODNJEGA, jer je ondje prinio žrtve paljenice i jestive žrtve i pretilinu žrtava pomirnica, zato što je mjedeni žrtvenik što *je bio* pred GOSPODOM *bio* premalen da primi žrtve paljenice i jestive žrtve i pretilinu žrtava pomirnica.

65 I u ono vrijeme Salomon je održavao svetkovinu i sav Izrael s njim, velika zajednica, od ulaza u Hamat sve do Egipatske rijeke, pred GOSPODOM, Bogom na-

šim; sedam dana pa sedam dana, *točno* četrnaest dana.

66 Osmoga dana otpustio je narod; a oni su blagoslovili kralja te otišli u svoje šatore radosni i veselog srca zbog svega dobra što ga je GOSPOD učinio za svoga slugu Davidu i za svoj narod Izrael.

POGLAVLJE 9 GOSPOD se pojavljuje Salomonu

1 I dogodilo se, kad je Salomon dovršio gradnju Doma GOSPOD-NJEGA i kraljevskoga dvora i sve što je Salomon poželio što mu je godilo da napravi,

2 da se GOSPOD po drugi put pojavio pred Salomonom, kao što mu se bio pojavio u Gibeonu.

3 I GOSPOD mu je rekao: "Uslišio sam molitvu tvoju i molbu tvoju koju si iznio pred mene. Posvetio sam ovaj Dom koji si ti sagradio da ondje postavim ime moje zauvijek. I oči će moje i srce moje trajno biti ondje.

4 A ti, budeš li hodio preda mnom kao što je hodio tvoj otac David, u čestitosti srca i u pravednosti, tako da izvršava sve što sam ti zapovjedio i da držiš moje odredbe i moje prosudbe,

5 onda ću zauvijek učvrstiti prijestolje tvoga kraljevstva nad Izraelom, kao što sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće ti nikada nestati čovjeka na prijestolju Izraelovu.'

6 No ako se budete odvratili od toga da me slijedite, vi ili vaši sinovi te ako ne budete držali moje zapovijedi i moje odredbe koje sam stavio pred vas, nego odete i počnete služiti drugim bogovima i iskazivati im štovanje,

7 tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju sam mu dao; a ovaj Dom, koji sam posvetio imenu svome, odbacit ću od lica svoje-

ga, i Izrael će biti izreka i uzrečica među svim narodima.

8 A za ovaj Dom *koji* je uzvišen, bit će da svatko tko prolazi uz njegova biti zapanjen i zviždati; i govorit će: 'Zašto je GOSPOD tako učinio ovoj zemlji i ovome Domu?'

9 Tada će odgovoriti: 'Zato što su napustili GOSPODA, Boga svojega, koji je izveo očeve njihove iz zemlje egipatske, i priklonili se drugim bogovima te im iskazivali štovanje i služili im. Stoga je GOSPOD svalio na njih sve ovo zlo.' "

10 I dogodilo se, po isteku dvadeset godina, za koje je Salomon bio sagradio obje kuće, Dom GOSPODNJI i kraljevski dvor,

11 (a Hiram, kralj Tira je snabdijevao Salomona cedrovim drvom i jelovim drvom i zlatom prema svim njegovim željama), da je tada kralj Salomon dao Hiramu dvadeset gradova u zemlji galilejskoj.

12 I Hiram je izašao iz Tira da vidi gradove koje mu je Salomon darovao; no nisu mu se svidjeli.

13 Nato je rekao: "Kakvi *su* to gradovi što si mi ih dao, brate moj?" I nazvao ih je "zemlja Kabul" sve do dana današnjega.

14 A Hiram je poslao kralju stotinu i dvadeset talenata zlata.

15 A to je razlog za kuluk koji je kralj Salomon nametnuo; jer je gradio Dom GOSPODNJI i svoj dvor i Milo i zidine jeruzalemske i Hazor i Megido i Gezer.

16 Jer je faraon, kralj Egipta, uzašao i osvojio Gezer te ga spalio ognjem i pogubio Kanaanca koji su živjeli u tom gradu, onda ga je dao *kao* poklon svojoj kćeri, ženi Salomonovoj.

17 Zatim je Salomon sagradio Gezer i Bethoron Donji,

18 i Baalat i Tadmor u pustinji u zemlji,

19 i sve gradove skladišta koje je Salomon imao i gradove za svoja

bojna kola i gradove za svoje konjanike i sve ono što je Salomon želio sagraditi u Jeruzalemu i u Libanonu i u svim zemljama pod njegovom vladavinom.

20 I svemu narodu koji je preostao od Amorejaca, Hetita, Perizana, Hivijaca i Jebusejaca, koji nisu bili od sinova Izraelovih,

21 sinovima njihovim koji su nakon njih ostali u zemlji i koje sinovi Izraelovi nisu mogli potpuno uništiti, njima je Salomon nametnuo kulučarsku ropsku tlaku do dana današnjega.

22 No sinove Izraelove nije Salomon učinio robovima, nego su oni bili ratnici i sluge njegove i knezovi njegovi i zapovjednici njegovi i vođe njegovih bojnih kola i njegovi konjanici.

23 Ovo su bili poglavari časnika koji su bili nad Salomonovim radovima: pet stotina i pedeset koji su upravljali nad ljudima koji su izvodili radove.

24 No faraonova je kći uzašla iz grada Davidova u kuću svoju koju joj je Salomon bio sagradio; tada je on sagradio Milo.

25 A tri puta u godini Salomon je prinosio žrtve paljenice i žrtve pomirnice na žrtveniku koji je sagradio GOSPODU i palio je kâd pred GOSPODOM na žrtveniku. Tako je dovršio Dom.

26 I kralj Salomon je sagradio ratno brodovlje u Ezijongeberu, koji je pokraj Elota, na obali Crvenoga mora, u zemlji edomskoj.

27 A Hiram je poslao na tom brodovlju svoje sluge, pomorce koji su poznavali more, sa slugama Salomonovim.

28 I oni su stigli u Ofir te su odande dobavili zlato, četiri stotine i dvadeset talenata, pa ga donijeli kralju Salomonu.

POGLAVLJE 10

Kraljica od Šebe

1 A kad je kraljica od Šebe čula glas o Salomonu glede imena GOSPODNJEGA, došla je iskušati ga teškim pitanjima.

2 Došla je u Jeruzalem s jako velikom pratnjom, s devama koje su nosile mirodije i jako puno zlata i drago kamenje. I kad je došla k Salomonu, razgovarala je se s njim o svemu što joj je bilo na srcu.

3 I Salomon joj je odgovorio na sva njezina pitanja; nije ništa bilo skriveno od kralja što joj nije bio odgovorio.

4 I kad je kraljica od Šebe vidjela svu mudrost Salomonovu i dvor što ga je bio sagradio,

5 i jela na njegovom stolu i smještaj slugu njegovih i uslužnost njegovih službenika i njihove odore i njegove peharnike i stubište kojim je ulazio u Dom GOSPODNJI, nestalo je duha u njoj.

6 Tada je rekla kralju: "Istinito je bilo izviješće koje sam čula u svojoj zemlji o tvojim djelima i o tvojoj mudrosti.

7 Ali nisam vjerovala riječima sve dok sama nisam došla i vidjela to svojim očima. I gle, ni pola mi nije bilo rečeno: mudrost tvoja i napredak nadvisuje glas koji sam čula.

8 Sretni su tvoji ljudi, sretne su tvoje sluge koje neprestano stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

9 Blagoslovljen neka bude GOSPOD, Bog tvoj, kome si ti omilio da te postavio na prijestolje Izraelovo! Zato što GOSPOD ljubi Izraela zauvijek, stoga te je učinio kraljem da izvršavaš sud i pravdu."

10 I dala je kralju stotinu i dvadeset talenata zlata i jako mnogo mirodija te dragog kamenja. Nikad više nije došlo takvo izobilje mirodija kao ovo koje je kraljica

od Šebe dala kralju Salomonu.

11 A i Hiramovo brodovlje, koje je dovozilo zlato iz Ofira, dovezlo je iz Ofira veliko obilje algumova drveta i dragog kamenja.

12 I kralj je od algumova drveta napravio stupove za Dom GOSPOD-NJI i za kraljevski dvor, i harfe i psaltire za pjevače. Nikada se više nije dovezlo takvoga algumova drveta niti se vidjelo do dana današnjega.

13 I kralj Salomon dao je kraljici od Šebe sve što je zaželjela, sve što je zatražila, pored *onoga* što joj je Salomon dao od svoje kraljevske darežljivosti. Tako se ona okrenula i otišla u svoju zemlju, ona i sluge njezine.

14 A težina zlata koja je pristizala Salomonu u jednoj godini iznosila je šest stotina šezdeset i šest talenata zlata,

15 pored *onoga* što je *dobivao* od trgovaca i od prometa trgovaca mirodijama i od svih kraljeva iz Arabije i od upravitelja zemalja.

16 A kralj Salomon napravio je dvije stotine okruglih štitova od kovanog zlata; šest stotina *šekela* zlata otišlo je na jedan okrugli štit.

17 Zatim je napravio tri stotine štitova od kovanog zlata; tri zlatne mne otišlo je na jedan štit. I kralj ih je pohranio u kuću u Libanonskoj šumi.

18 Nadalje kralj je napravio veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga najboljim zlatom.

19 Prijestolje je imalo šest stepenica, a vrh prijestolja *bilo je* okrugao odostraga. *Ondje su bili* i nasloni za ruke na svakoj strani mjesta gdje se sjedi, a pokraj naslona za ruke stajala su dva lava.

20 I dvanaest je lavova stajalo ondje s jedne strane i s druge *strane* nad onim šesterim stepenicama. Nešto slično nije bilo napravljeno ni u jednom kraljevstvu.

21 A sve posude za piće kralja

Salomona *bile su* zlatne, i sve posuđe u kući u Libanonskoj šumi bilo je od čistoga zlata; ništa *nije bilo* od srebra, ono nije bilo nešto što se uračunavalo u dane Salomonove.

22 Jer je kralj imao taršiško brodovlje na moru zajedno s Hiramovim brodovljem; jednom u tri godine dolazilo je taršiško brodovlje donoseći zlato i srebro, bjelokost te majmune i paunove.

23 Tako je kralj Salomon nadmašio sve kraljeve zemaljske bogatstvom i mudrošću.

24 I sva zemlja je tražila Salomona da čuje mudrost njegovu koju mu je Bog stavio u srce.

25 I oni su mu donosili svatko svoj dar: srebrno posuđe i zlatno posuđe i odjeću i opremu i mirodije, konje i mazge, razmjeran dio godinu za godinom.

26 Tako je Salomon sakupio bojna kola i konjanike; i imao je tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika koje je rasporedio u gradovima za bojna kola i kod kralja u Jeruzalemu.

27 I kralj je učinio *da* u Jeruzalemu *bude* srebra kao kamenja i učinio je *da* cedrova *bude* kao stabala smokava koje *su* u izobilju u dolini.

28 A Salomon je dovezio konje iz Egipta i laneno predivo: kraljevi trgovci uvozili su laneno predivo za određenu cijenu.

29 I kola su se dovozila i odvozila iz Egipta za šest stotina srebrnih *šekela*; a konj za stotinu i pedeset. Tako su *ih* oni za sve kraljeve hetitske i kraljeve sirijske izvozili na svoj način.

POGLAVLJE 11 Salomon se okreće od GOSPODA

1 No kralj Salomon je volio, uz kćer faraonovu, mnoge žene tuđinke: žene Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitkinje,

2 od naroda *glede* za koje je GOSPOD rekao sinovima Izraelovim: "Ne ulazite k njima i oni neka ne ulaze k vama; *jer* oni će zasigurno okrenuti srca vaša prema svojim bogovima." Salomon je k njima prionuo *svojom* ljubavlju.

3 A imao je sedam stotina žena, kneginja i tri stotine inoča. I njegove su mu žene okrenule srce.

4 Jer se dogodilo, kad je Salomon ostario, da su mu njegove žene okrenule srce prema drugim bogovima, i srce njegovo nije bilo potpuno uz GOSPODA, Boga njegova, kao što *je bilo* srce njegova oca Davida.

5 Jer je Salomon išao za Aštartom, božicom Sidonaca, i za Milkomom, gnjusobom Amonaca.

6 I Salomon je činio zlo u očima GOSPODNJIM i nije potpuno išao za GOSPODOM kao što *je išao* njegov otac David.

7 Tada je Salomon sagradio uzvišicu Kemošu, gnjusobi moapskoj, na brdu što *je pred* Jeruzalemom, i Moleku, gnjusobi sinova Amonovih.

8 A isto je učinio za sve svoje žene tuđinke koje su palile kâd i žrtvovala svojim bogovima.

9 Nato se GOSPOD rasrdio na Salomona zato što se srce njegovo okrenulo od GOSPODA, Boga Izraelova, koji se dvaput pojavio pred njim.

10 i zapovjedio mu *glede* toga, da ne ide za drugim bogovima; ali on nije držao ono što je GOSPOD zapovjedio.

11 Stoga je GOSPOD rekao Salomonu: "Pošto je to s tobom tako te ne držiš saveza mogega i odredbe moje koje sam ti zapovjedio, ja ću zasigurno otkinuti od tebe kraljevstvo i dat ću ga tvome slugi.

12 Ali neću to učiniti za tvojih dana, radi Davida, oca tvoga; *no* otkinut ću ga iz ruke tvoga sina.

13 Ipak neću otkinuti cijelo kraljevstvo; pa ću ostaviti jedno pleme tvome sinu, radi Davida, sluge moga i radi Jeruzalema kojega sam ja izabrao."

14 I GOSPOD je potaknuo protivnika Salomonu: Hadada, Edomca; on *je bio* kraljevskog sjeмена u Edomu.

15 Jer se dogodilo, kad je David bio u Edomu i Joab, zapovjednik vojske uzašao da pokopa ubijene, nakon što je pobio sve muško u Edomu.

16 (jer su Joab i sav Izrael ostali ondje šest mjeseci sve dok nisu istrijebili sve muško u Edomu),

17 da je Hadad pobjegao, on i neki Edomci *koji su bili* od slugu njegova oca s njim, tako da je otišao u Egipat. Hadad *je bio* još mali dječak.

18 Tako su se oni digli iz Midijana i došli u Paran. I povelili su sa sobom ljude iz Parana te su došli u Egipat k faraonu, kralju egipatskom, koji je njemu dao kuću, odredio mu namirnice i dodijelio mu zemlju.

19 I Hadad je našao veliku naklonost u očima faraonovim, tako da mu je dao za ženu sestru svoje žene, sestru kraljice Tahpenese.

20 I sestra Tahpenesina rodila mu je Genubata, sina njegovog, kojega je Tahpenesa othranila u faraonovom dvoru, i Genubat je bio u faraonovom dvoru među sinovima faraonovim.

21 A kad je Hadad dočuo u Egiptu da je David usnuo s očevima svojim i da je Joab zapovjednik vojske umro, rekao je Hadad faraonu: "Pusti me da odem u svoju zemlju!"

22 Nato mu je faraon rekao: "No, što ti nedostaje kod mene, da, evo, zahtijevaš otići u svoju zemlju?" A on je odgovorio: "Ništa, ali me svejedno pusti da odem!"

23 A Bog mu je potaknuo *i drugoga* protivnika: Rezona, sina Eliado-

va, koji je pobjegao od svoga gospodara Hadadezera, kralja Zobe;

24 i on je skupio ljude oko sebe te postao zapovjednikom čete, kad je David pogubio one iz Zobe. Tako su oni otišli u Damask te se ondje nastanili i zavladaali u Damasku.

25 A on je bio protivnik Izraelov u sve dane Salomonove, pored zla što je Hadad činio, i on se gnušao Izraela, a kraljevao je nad Sirijom.

26 I Jeroboam sin Nabata, Efranina iz Zareda, Salomonov sluga, čijoj je majci, ženi udovici, ime *bilo* Zerua, čak je i on podigao ruku *svoju* protiv kralja.

27 A ovo *je bio* razlog da je on podigao ruku *svoju* protiv kralja: Salomon je sagradio Milo i popravio pukotine u gradu Davida, oca svoga.

28 A taj čovjek Jeroboam *bio je* silan junak; i kad je Salomon vidio tog mladića kako je on radišan, postavio ga je upraviteljem nad svim zaduženjem kuće Josipove.

29 I dogodilo se u ono vrijeme kad je Jeroboam otišao iz Jeruzalema, da ga je na putu našao prorok Ahija Šilonac; a on je bio ogrnut novim ogrtačem; i njih dvojica *bili su* sami u polju.

30 Tada je Ahija uzeo novi ogrtač koji *je bio* na njemu te ga raskidao *na* dvanaest komada.

31 Zatim je rekao Jeroboamu: "Uzmi si deset komada, jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću otkinuti kraljevstvo iz ruke Salomonove i tebi ću dati deset plemena.

32 (Ipak će i on imati jedno pleme, radi sluge moga Davida i radi Jeruzalema, grada kojeg sam ja izabrao između svih plemena Izraelovih.)

33 Zato što su me napustili i iskazivali štovanje Aštarti, božici Sidonaca, Kemošu, bogu moapskom, i Milkomu, bogu sinova Amonovih, i nisu hodili mojim putevima

čineći ono što je ispravno u mojim očima, i *nisu držali* moje odredbe i moje prosudbe kao što *je činio* njegov otac David.

34 Ali mu neću sve kraljevstvo uzeti iz ruke; pošto sam ga ja učinio knezom za sve dane života njegova, radi Davida sluge svoga, kojega sam izabrao zato što je on držao moje zapovijedi i moje odredbe.

35 Ali ću uzeti kraljevstvo iz ruke sina njegova i tebi ću ga dati, *tih* deset plemena.

36 A njegovom ću sinu dati jedno pleme da moj sluga David uvijek može imati svjetiljku preda mnoom u Jeruzalemu, gradu kojega sam sebi izabrao da ondje stavim ime svoje.

37 A tebe ću uzeti pa ćeš ti kraljevati u skladu sa svime što poželi duša tvoja i bit ćeš kralj nad Izraelom.

38 I tako će se zbiti, ako budeš poslušao sve što ti zapovjedim i budeš li hodio putevima mojim te činio ono što je ispravno u očima mojim držeći moje odredbe i zapovijedi moje, kao što je to činio moj sluga David; tako ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan dom, kao što sam sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela.

39 I zbog toga ću tlačiti sjeme Davidovo; ali ne zauvijek.' "

40 Salomon je stoga tražio da ubije Jeroboama. No Jeroboam se podigao te pobjegao u Egipat k Šišaku, kralju egipatskom pa je bio u Egiptu do smrti Salomonove.

41 A ostala djela Salomonova i sve što je učinio i njegova mudrost, nisu li zapisana u knjizi djela Salomonovih?

42 A vrijeme za koje je kraljevao Salomon u Jeruzalemu nad svim Izraelom *trajalo je* četrdeset godina.

43 Zatim je Salomon usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u

gradu Davida, oca svoga; a njegov sin Rehoboam zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 12 Rehoboamova ludost

1 Zatim je Rehoboam otišao u Šekem, jer je sav Izrael došao u Šekem da njega postavi za kralja.

2 I dogodilo se, kad je *za to* čuo Jeroboam, sin Nebatov koji je još bio u Egiptu, (jer je pobjegao pred kraljem Salomonom pa je Jeroboam živio u Egiptu)

3 da su poslali *po njega* i dozvali ga. Zatim je Jeroboam i sva zajednica Izraelova stigla te su progovorili Rehoboamu govoreći:

4 "Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram. Stoga nam ti sada, tešku službu oca svoga i njegov teški jaram koji je stavio na nas, olakšaj pa ćemo ti služiti!"

5 A on im je rekao: "Odstupite još *na* tri dana i onda ponovo dođite k meni." I narod je otišao.

6 Tada se kralj Rehoboam posavjetovao sa starcima koji su stajali pred njegovim ocem Salomonom dok je još bio živ te upitao: "Što mi vi savjetujete da odgovorim ovome narodu?"

7 Nato su mu oni odgovorili govoreći: "Ako danas budeš sluga ovom narodu i budeš li im služio i odgovoriš im te im progovoriš lijepim riječima, onda će ti oni biti sluge zauvijek."

8 Ali je on odustao od savjeta staraca kojega su mu oni bili dali pa se posavjetovao s mladićima koji su bili odrasli s njim i koji su stajali pred njim.

9 Zatim ih je upitao: "Što vi savjetujete da odgovorim ovome narodu koji mi je bio rekao govoreći: 'Olakšaj nam težak jaram koji nam je otac tvoj nametnuo?'"

10 A mladići koji su odrasli s

njim progovorili su mu govoreći: "Ovako kaži narodu koji ti je rekao govoreći: 'Tvoj otac nam je nametnuo težak jaram, a ti nam *ga* olakšaj', ovako im reci: 'Moj mali *prst* bit će deblji od bokova oca moga!'"

11 I sada, pošto vas je moj otac opteretio teškim jarmom, ja ću još dodati vašem jarmu; moj vas je otac kažnjavao bičevima, no ja ću vas kažnjavati štipavcima.' "

12 Tako je treći dan došao Jeroboam i sav narod k Rehoboamu, kako im je kralj bio odredio govoreći: "Vratite se k meni trećega dana."

13 Tada je kralj surovo odgovorio narodu i odustao od savjeta staraca koji su mu oni dali.

14 I progovorio im je po savjetu mladića govoreći: "Moj otac vam je nametnuo težak jaram, a ja ću još dodati vašem jarmu; moj vas je otac *također* kažnjavao bičevima, no ja ću vas kažnjavati štipavcima."

15 Zato kralj nije poslušao narod, jer je razlog bio od GOSPODA, tako da bi on proveo u djelo svoju besjedu koju je GOSPOD izgovorio Jeroboamu, Nebatovu sinu preko Ahije Šilonca.

Podijeljeno kraljevstvo

16 Tako kad je sav Izrael vidio da ih kralj nije poslušao, narod je odgovorio kralju govoreći: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Niti *mi* imamo baštine s Jišajevim sinom. U šatore svoje, Izraele! Sada gledaj, Davide, za svoj dom!" Tako je Izrael otišao u svoje šatore.

17 No *što se tiče* sinova Izraelovih koji su živjeli u gradovima Judinim, nad njima je kraljevaio Rehoboam.

18 Zatim je kralj Rehoboam poslao Adorama, koji je bio nad dankom, ali ga je sav Izrael zasuo kamenjem tako da je poginuo.

Stoga se kralj Rehoboam žurno popeo na svoja kola te je pobjegao u Jeruzalem.

19 Tako se Izrael pobunio protiv doma Davidova sve do dana današnjega.

20 I dogodilo se, kada je sav Izrael čuo da se Jeroboam vratio, da su poslali *po njega* i pozvali ga u zajednicu i postavili ga kraljem nad svim Izraelom. Nitko više nije slijedio kuću Davidovu, osim samoga plemena Judina.

21 A kad je Rehoboam došao u Jeruzalem, sakupio je sav dom Judin i pleme Benjaminovo, stotinu i osamdeset tisuća izabranih ljudi koji su bili ratnici, da zarate protiv doma Izraelova kako bi vratili kraljevstvo Rehoboamu, sinu Salomonovu.

22 Ali je riječ Božja došla Šemaji, čovjeku Božjem, govoreći:

23 "Kaži Rehoboamu, Salomonovu sinu, kralju Judinu, i svemu domu Judinu i Benjaminovu i ostalom narodu govoreći:

24 'Ovako govori GOSPOD: Ne uzlazite i ne borite se protiv braće svoje, sinova Izraelovih! Svatko neka se vrati svojoj kući, jer je ovo od mene.' " Stoga su oni poslušali riječ GOSPODNJU te se okrenuli da otiđu, prema riječi GOSPODNJOJ.

25 Tada je Jeroboam sagraдио Šekem u Efrajimovoj gori i ondje se nastanio. Zatim je izašao odande te je sagraдио Penuel.

26 I rekao je Jeroboam u srcu svome: "Sad će se kraljevstvo vratiti domu Davidovu.

27 Ako ovaj narod bude uzlazio u Dom GOSPODNJI u Jeruzalemu prinositi žrtve, onda će se srce ovoga naroda ponovo okrenuti k svome gospodaru, *baš* k Rehoboamu, kralju Judinu. Zatim će mene ubiti i ponovo otići k Rehoboamu,

kralju Judinu."

28 Nakon toga kralj se posavjetovao te načinio dva zlatna teleta pa im rekao: "Previše je za vas da uzlazite u Jeruzalem! Evo, tvojih bogova, Izraele, koji su te izveli iz zemlje egipatske."

29 I postavio je jedno u Betelu, a drugo je postavio u Dan.

30 I taj je čin postao grijeh: jer je narod odlazio *iskazivati štovanje* ispred toga jednoga, *pa* sve do Dana.

31 I načinio je dom koji je imao uzvišice i postavio za svećenike najniže iz naroda koji nisu bili od sinova Levijevih.

32 Zatim je Jeroboam odredio svetkovinu u osmom mjesecu, petnaestoga dana toga mjeseca, kao što je svetkovina koja je u Judi, te je prinosio na žrtveniku. Tako je učinio u Betelu, žrtvujući telićima koje je načinio. A u Betelu je postavio i svećenike uzvišica koje je on napravio.

33 Tako je prinosio na žrtveniku kojega je načinio u Betelu, petnaestoga dana osmoga mjeseca, *baš* u mjesecu kojega je on zamislio u srcu svome. I odredio je svetkovinu za sinove Izraelove. I prinosio je na žrtveniku i palio kâd.

POGLAVLJE 13 Čovjek Božji naspram Jeroboama

1 I gle, neki čovjek Božji je došao iz Jude po riječi GOSPODNJOJ u Betel; a Jeroboam je stajao pored žrtvenika da bi palio kâd.

2 Zatim je onaj povikao po riječi GOSPODNJOJ prema žrtveniku i rekao: "Žrtveniče, žrtveniče! Ovako govori GOSPOD: 'Gle, dijete će se roditi domu Davidovu, po imenu Jošija. I on će na tebi prinositi svećenike uzvišica, koji na tebi pale kâd te će on na tebi spaliti ljudske kosti!' "

3 I dao je znak u taj dan govoreći: "Ovo je znak kojega je GOSPOD izgovorio: gle, žrtvenik će se rascijepiti i prosut će se pepeo što je na njemu."

4 I dogodilo se, kada je kralj Jeroboam čuo besjedu čovjeka Božjeg kojom je povikao protiv žrtvenika u Betelu, da je ispružio ruku svoju od žrtvenika govoreći: "Uхватite ga!" No ruka njegova, koju je ispružio protiv njega, osušila se tako da je nije više mogao privući k sebi.

5 I žrtvenik se rascijepio i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku kojega je dao čovjek Božji po riječi GOSPODNJOJ.

6 Nato je kralj progovorio i rekao čovjeku Božjem: "Usrdno zamoli sada lice GOSPODA, Boga svojega, i moli se za mene da mi se ruka obnovi." I čovjek Božji je zaklinjao GOSPODA i ruka kralja mu se obnovila te je postala kao što je bila prije.

7 Zatim je kralj rekao čovjeku Božjem: "Dođi sa mnom kući da se okrijepiš pa ću ti dati nagradu."

8 No čovjek Božji je rekao kralju: "Ako mi podariš i polovicu svoje kuće, ne bih ušao kod tebe niti bih jeo kruha ni pio vode na ovom mjestu.

9 Jer mi je ovako bilo naloženo po riječi GOSPODNJOJ govoreći: 'Ne jedi kruha i ne pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.' "

10 Tako je otišao drugim putem te se nije vraćao putem kojim je došao u Betel.

11 A ondje u Betelu živio je jedan stari prorok. I k njemu su došli sinovi njegovi te mu ispriповјedili sva djela koja je onoga dana učinio čovjek Božji u Betelu; i riječi koje je on govorio kralju, i njih su oni ispriповјedili ocu svome.

12 Tada ih je otac njihov upitao: "Kojim je putem otišao?" Jer su sinovi njegovi vidjeli kojim putem je otišao čovjek Božji koji je došao iz Jude.

13 Nato je on rekao sinovima svojim: "Osamarite mi magarca!" Tako su mu oni osamarili magarca, a on je uzjahao na njega.

14 Zatim je krenuo za čovjekom Božjim i našao ga gdje sjedi pod hrastom; i upitao ga je: "Jesi li ti čovjek Božji koji je došao iz Jude?" A on mu je rekao: "Ja sam."

15 Nato mu je rekao: "Dođi sa mnom kući da pojedеш kruha."

16 A on mu je rekao: "Ne mogu se vratiti s tobom, ni ući k tebi, niti jesti kruha ni piti vode s tobom na ovome mjestu.

17 Jer mi je rečeno po riječi GOSPODNJOJ ovo: 'Ne jedi kruha i ne pij vode ondje, niti se vraćaj tako da ideš putem kojim si došao.' "

18 A on mu je rekao: "I ja sam prorok kao što si i ti, i anđeo mi je govorio po riječi GOSPODNJOJ govoreći: 'Dovedi ga sa sobom kući svojoj da jede kruha i pije vode.' " Ali mu je lagao.

19 Tako se onaj vratio s njim pa je u kući njegovoj jeo kruha i pio vode.

20 I dogodilo se, dok su oni sjedili za stolom da je riječ GOSPODNJA došla proroku koji ga je doveo natrag.

21 Nato je on povikao na čovjeka Božjeg koji je došao iz Jude govoreći: "Ovako govori GOSPOD: pošto si bio neposlušan ustima GOSPODNJIM i nisi držao zapovijed koju ti je GOSPOD, Bog tvoj, zapovjedio,

22 nego si se vratio pa jeo kruha i pio vode na mjestu za koje ti je GOSPOD rekao: 'Ne jedi kruha i ne pij vode', mrtvo tijelo tvoje neće ući u grobnicu očeva tvojih."

23 I dogodilo se, nakon što je jeo kruha i nakon što se napio *vode* da je osamario magarca za njega, *to jest* za proroka koga je bio doveo natrag.

24 I kad je onaj otišao, lav ga je susreo na putu te ga usmrtio. I tako je njegovo mrtvo tijelo bilo bačeno na putu, a magarac je stajao kraj njega, *a* i lav je stajao pokraj mrtvog tijela.

25 I gle, ljudi su prolazili i ugleдали mrtvo tijelo bačeno na putu i lava gdje stoji pokraj mrtvog tijela; i kad su došli, dojavili su *to* u gradu gdje je živio stari prorok.

26 I kad je prorok koji ga je doveo natrag s puta čuo *za to*, rekao je: "To je čovjek Božji koji je bio neposlušan riječi GOSPODNJOJ! Stoga ga je GOSPOD predao lavu koji ga je rastrgao i usmrtio, prema riječi GOSPODNJOJ koju mu je izrekao."

27 Zatim je progovorio sinovima svojim govoreći: "Osamarite mi magarca!" I oni su ga osamarili.

28 I otišao je i našao njegovo mrtvo tijelo bačeno na putu, te magarca i lava gdje stoje pokraj mrtvog tijela: lav nije požderao mrtvo tijelo niti je rastrgao magarca.

29 Tada je prorok podigao mrtvo tijelo čovjeka Božjeg i položio ga na magarca te ga doveo natrag. I stari prorok je došao u grad da zaluje i da ga pokopa.

30 I položio je njegovo mrtvo tijelo u svoj grob; i žalovali su nad njim govoreći: "Jao, brate moj!"

31 I dogodilo se, nakon što ga je pokopao da je progovorio sinovima svojim govoreći: "Kad ja umrem onda me pokopajte u tu grobnicu u kojoj je pokopan čovjek Božji; položite kosti moje pokraj kosti njegovih.

32 Jer će se besjeda koju je on uzviknuo po riječi GOSPODNJOJ, protiv žrtvenika u Betelu i protiv

svih domova koji imaju uzvišice koji *su* u gradovima Samarije, zasigurno ispuniti."

33 Ni nakon ovoga događaja Jeroboam se nije okrenuo od svoga zlog puta, nego je i dalje najniže iz naroda postavljao za svećenike uzvišica: svakoga koji je želio, on ga je posvećivao da on postane *jedan* od svećenika uzvišica.

34 I to je postalo grijeh za dom Jeroboamov, da se *on* istrijebi i uništi s lica zemlje.

POGLAVLJE 14

Proročanstvo protiv Jeroboama

1 U ono se vrijeme Abija, sin Jeroboamov, razbolio.

2 Nato je Jeroboam rekao svojoj ženi: "Ustani, molim te i pruruši se da ti ne bi bila prepoznata kao žena Jeroboamova; i idi u Šilo. Gle, ondje je prorok Ahija, onaj koji mi je rekao da *ja trebam biti* kralj nad ovim narodom.

3 I ponesi sa sobom deset hljebova te peciva i čup meda i otiđi k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom."

4 I Jeroboamova žena je učinila tako: ustala je i otišla u Šilo i ušla u kuću Ahijinu. Ali Ahija više nije mogao vidjeti, jer su mu se zamutile oči zbog njegove starosti.

5 Nato je GOSPOD rekao Ahiji: "Evo žena Jeroboamova dolazi da bi nešto zatražila od tebe za svoga sina jer je on bolestan. Tako i tako ćeš joj govoriti: i dogodit će se, kad bude ulazila, da će se ona pretvarati *kao da je druga žena*."

6 I *tako* se zbilo, kad je Ahija čuo zvuk njenih koraka dok je ulazila na vrata, da je rekao: "Uđi, ženo Jeroboamova! Zašto se ti pretvaraš da si druga? Jer ja *sam* poslan k tebi s lošom *vijesti*.

7 Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov:

Pošto sam te ja uzdigao usred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom Izraelom,

8 i otkinuo sam kraljevstvo iz doma Davidova i dao ga tebi. A *ipak* ti nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio svim srcem svojim da čini samo *ono što je bilo* ispravno u očima mojim,

9 nego si činio zlo više od svih koji su bili prije tebe; jer si otišao i načinio sebi druge bogove i lijevane kipove da me izazoveš na srdžbu te si mene bacio iza leđa svojih.

10 Stoga, evo, svalit ću zlo na dom Jeroboamovu, i istrijebit ću Jeroboamu one što mokre uza zid, i one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu; i maknut ću ostatak doma Jeroboamova kao što čovjek miče izmet dok posve ne nestane.

11 Tko Jeroboamov umre u gradu, požderat će ga psi, a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske.' Jer je GOSPOD *to* rekao.

12 Stoga ti ustani, pođi svome domu: *i* kad noge tvoje stupe u grad, dječak će umrijeti.

13 I sav će Izrael žalovati za njim i pokopat će ga. Jer će on biti jedini Jeroboamov koji će doći u grob, zato što se u njemu našlo nešto dobro u domu Jeroboamovu naspram GOSPODA, Boga Izraelova.

14 Štoviše GOSPOD će sebi podići kralja nad Izraelom, koji će istrijebiti kuću Jeroboamovu u taj dan. Ali što? Baš sada!

15 Jer GOSPOD će udariti Izraela da će se *njihati* kao što se trska njiše u vodi. I iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je dao očevima njihovim i raspršit će ih s onu stranu rijeke, zato što su si načinili gajeve izazivajući GOSPODA na srdžbu.

16 I predat će Izraela zbog grijeha Jeroboama koji je griješio i na-

vodio Izraela na grijeh."

17 Tada je Jeroboamova žena ustala i otišla te je došla u Tirzu. I kad je došla na prag vratâ, dječak je umro.

18 I pokopali su ga i sav je Izrael žalovao za njim prema riječi koju je GOSPOD rekao preko sluge svoga, proroka Ahije.

19 A ostala djela Jeroboamova, kako je ratovao i kako je kraljevao, evo, zapisana *su* u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

20 I dana u kojima je Jeroboam kraljevao *bilo je* dvadeset i dvije godine. Zatim je Jeroboam usnuo s očevima svojim, a Nadab, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Rehoboam kraljuje u Judi

21 A Rehoboam, sin Salomonov, kraljevao je u Judi; Rehoboam *je bio* četrdeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati i kraljevao je sedamnaest godina u Jeruzalemu, gradu kojega je GOSPOD izabrao između svih plemena Izraelovih da ondje postavi ime svoje. A majci njegovoj ime *je bilo* Naama; *bila je* Amonka.

22 I Juda je činio zlo u očima GOSPODNJIM te su ga izazivali na ljubomoru grijesima svojim koje su počinili, više od svega što su činili njihovi očevi.

23 Jer su i oni sebi sagradili uzvišice i kipove i gajeve na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom.

24 A bilo je i sodomita u zemlji. I činili su sve prema gnjusobama naroda koje je GOSPOD otjerao ispred sinova Izraelovih.

25 I dogodilo se u petoj godini Rehoboamova kraljevanja da je Šišak, kralj egipatski navalio na Jeruzalem.

26 I uzeo je blago iz Doma GOSPODNJEGA i blago iz kraljevog

dvora. Uzeo je baš sve: uzeo je i sve zlatne štitove koje je napravio Salomon.

27 A umjesto njih kralj Rehoboam je napravio mjedene štitove i povjerio ih u ruke zapovjednika straže koja je čuvala vrata kraljevskog dvora.

28 I zbilo se *tako*, kad je kralj išao u Dom GOSPODNJI, da su ih stražari donosili pa ih ponovo vraćali u stražarnicu.

29 A ostala djela Rehoboamova i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

30 A trajao je rat između Rehoboama i Jeroboama u sve dane *njihove*.

31 I Rehoboam je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan s očevima svojim u Davidovu gradu. A majci njegovoj ime je *bilo* Naama, *bila* je Amonka. Zatim se Abijam, sin njegov zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 15 Abijam kraljuje u Judi

1 A osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, Abijam se zakraljio nad Judom.

2 Tri godine je on kraljevaio u Jeruzalemu; a ime njegovoj majci *bilo* je Maaka, *bila* je kći Abišalomova.

3 I on je hodio u svim grijesima oca svoga što ih je ovaj činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno uz GOSPODA, Boga njegova, kao srce njegova oca Davida.

4 Ipak, radi Davida, dao mu je GOSPOD, Bog njegov, svjetiljku u Jeruzalemu, da postavi sinove njegove poslije njega i da učvrsti Jeruzalem.

5 Zato što je David činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM i u sve dane života svoga nije se okrenuo ni od čega što mu je zapovjedio, osim u slučaju Urije Hetita.

6 A između Rehoboama i Jeroboama trajao je rat u sve dane njegova života.

7 A ostala djela Abijamova, i sve što je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih? A trajao je rat između Abijama i Jeroboama.

8 I Abijam je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u Davidovu gradu. Zatim se umjesto njega zakraljio Asa, sin njegov.

Asa kraljuje u Judi

9 A dvadesete godine Jeroboamova kraljevanja u Izraelu, Asa se zakraljio nad Judom.

10 I kraljevaio je on četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu; a ime njegovoj majci *bilo* je Maaka, *bila* je kći Abišalomova.

11 A Asa je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM, kao što je činio njegov otac David.

12 I protjerao je iz zemlje sodomite i uklonio sve idole koje su načinili očevi njegovi.

13 Također je i Maaku, majku svoju, čak je i nju uklonio da bude kraljica, zato što je napravila jednog idola u gaju. I Asa je uništio idola njezina te *ga* spalio pokraj potoka Kidrona.

14 Ali uzvišice nisu bile uklonjene. No ipak je Asino srce bilo potpuno uz GOSPODA u sve dane njegove.

15 I unio je u Dom GOSPODNJI ono što je otac njegov posvetio i ono što je sâm posvetio: srebro i zlato i posuđe.

16 A trajao je rat između Ase i Baaše, kralja Izraelova, u sve njihove dane.

17 I Baaša, kralj Izraelov uzašao je na Judu pa je počeo graditi Ramu da nikome ne dopusti izlaziti i ulaziti k Asi, kralju Judinu.

18 Tada je Asa uzeo sve srebro i

zlatu koje je bilo preostalo u riznicama Doma GOSPODNJEGA i u riznicama kraljevskog dvora i predao ga u ruke svojim slugama; i kralj Asa ih je poslao k Benhadadu, sinu Tabrimonovu, sinu Hezjonovu, kralju Sirije, koji je prebivao u Damasku, govoreći:

19 "Postoji savez između mene i tebe i između oca mojega i oca tvojega. Evo, šaljem ti kao dar srebro i zlato. Hodi i raskini savez s Baašom, kraljem Izraelovim da bi on odstupio od mene."

20 Tako je Benhadad poslušao kralja Asu pa je poslao zapovjednike vojski koje je imao protiv gradova Izraelovih. I potukao je Ijon i Dan i Abelbetmaaku i sav Kinerot sa svom zemljom Naftalijevom.

21 I dogodilo se, kad je Baaša čuo za to, da je zaustavio gradnju Rame te je počeo prebivati u Tirzi.

22 Tada je kralj Asa objavio proglas po svoj Judi, nitko nije bio izuzet, pa su svi oni odvozili kamenje iz Rame, i drvo za građu iz nje, kojima ju je Baaša gradio, pa je time kralj Asa počeo graditi Gebu Benjaminovu i Mispu.

23 Sva ostala djela Asina, i sva njegova moć i sve što je činio i gradovi koje je sagradio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva judinih? Pa ipak u vrijeme svoje starosti noge su mu se razboljele.

24 I Asa je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan sa svojim očevima u gradu Davida, oca svojega. Zatim se Jehošafat, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Nadab kraljuje u Izraelu

25 A Nadab, sin Jeroboamov, počeo je kraljevati nad Izraelom druge godine Asina kraljevanja nad Judom; i kraljevao je nad Izraelom dvije godine.

26 I on je činio zlo u očima GOS-

PODNJIM i hodio je putem oca svoga i u grijehu njegovu čime je navodio Izraela na grijeh.

27 Tada se Baaša, sin Ahijin, iz doma Isakarova, urotio protiv njega; i Baaša ga je ubio u Gibetonu, koji je pripadao Filistejcima; jer su Nadab i sav Izrael opsjedali Gibeton.

28 Baš treće godine Asina kraljevanja Judom Baaša ga je pogubio i zakraljio se umjesto njega.

29 I dogodilo se, kad se zakraljio da je pobio sav dom Jeroboamov. Nije Jeroboamu ostavio ništa što diše, sve dok ga nije potpuno uništio, po besjedi koju je GOSPOD rekao preko sluge svoga Ahije Šilonca,

30 zbog grijeha Jeroboamovih kojima je grijesio i kojima je naveo Izraela na grijeh, po huškanju svome kojim je izazvao na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova.

31 A ostala djela Nadabova, i sve što je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

32 I trajao je rat između Ase i Baaše, kralja Izraelova u sve dane njihove.

Baaša kraljuje u Izraelu

33 Treće godine Asina kraljevanja Judom Baaša, sin Ahijin, počeo je kraljevati nad svim Izraelom u Tirzi, kraljevao je dvadeset i četiri godine.

34 I on je činio zlo u očima GOSPODNJIM i hodio je putem Jeroboamovim i u grijehu njegovom čime je navodio Izraela na grijeh.

POGLAVLJE 16

1 Tada je riječ GOSPODNJA došla Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baaše govoreći:

2 "Pošto sam te iz praha podigao i postavio knezom nad mojim narodom Izraelom, a ti si hodio putem Jeroboamovim te navodio na-

rod moj Izrael na grijeh te me izazi-
vaš na srdžbu grijesima njihovim;

3 evo, ja ću zatrti potomstvo Baašina i potomstvo doma njegova: i učinit ću da dom tvoj *bude* poput doma Jeroboama, sina Nebatova.

4 Onoga od Baašinih koji umre u gradu, požderat će psi, a onoga od njegovih koji umre u polju, pojest će ptice nebeske.”

5 A ostala djela Baašina, i što je činio, i moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

6 Tako je Baaša usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u Tirzi. Zatim se Ela, sin njegov zakraljio umjesto njega.

7 Isto tako preko proroka Jehua, sina Hananijeva, došla je riječ GOSPODNJA protiv Baaše i protiv doma njegova baš zbog svega zla što ga je činio u očima GOSPODNJIM, izazivajući ga na srdžbu djelima svojih ruku pošto je postao poput doma Jeroboamo-
va; i zato što ga je ubio.

Ela kraljuje u Izraelu

8 Dvadeset i šeste godine Asina kraljevanja Judom počeo je Ela, sin Baašin, kraljevati nad Izraelom u Tirzi; *kraljevao je* dvije godine.

9 A njegov sluga Zimri, zapovjednik polovine *njegovih* bojnih kola, urotio se protiv njega, dok je on bio u Tirzi, pijući se opio u kući Arze, upravitelja *njegova* dvora u Tirzi.

10 Tada je Zimri ušao unutra i udario ga te ga ubio, dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judom, te se zakraljio umjesto njega.

11 I dogodilo se, kad je počeo kraljevati, čim je sjeo na prijestolje njegovo, *da* je poubijao sav dom Baašin; nije mu ostavio ni ono što mokri uza zid, ni njegovih rođaka, ni njegovih prijatelja.

12 Tako je Zimri uništio sav dom

Baašin prema riječi GOSPODNJOJ koju je on izrekao protiv Baaše po proroku Jehuu,

13 zbog sviju Baašinih grijeha i svih grijeha Ele, sina njegova, kojima su oni grijeshili i kojima su navodili Izraela na grijeh, izazivajući *tako* na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, svojim ispraznostima.

14 A ostala djela Elina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

Zimra kraljuje u Izraelu

15 Dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judom, Zimri je kraljevao sedam dana u Tirzi. A narod se tada utaborio nasuprot Gibetona, koji *je pripadao* Filistejcima.

16 A narod, *koji je bio* utaboren, čuo je da govore: “Zimri se urotio pa zatim i ubio kralja!” Zato je sav Izrael istoga dana u taboru postavio Omrija, zapovjednika vojske, kraljem nad Izraelom.

17 Zatim je Omri i sav Izrael s njim uzašao iz Gibetona te su *počeli* opsjedati Tirzu.

18 I dogodilo se, kad je Zimri vidio da je grad osvojen, da je ušao u palaču kraljevskoga dvora pa je ognjem zapalio kraljev dvor nad sobom i poginuo.

19 Zbog grijeha kojim je griješio čineći zlo u očima GOSPODNJIM hodeći putem Jeroboama i u njegovim grijesima koje je on počinio navodeći Izraela na grijeh.

20 A ostala djela Zimrijeva, i njegova izdaja koju je počinio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

Omrij kraljuje u Izraelu

21 Tada se Izraelov narod razdjelio na dva dijela: polovica naroda slijedila je Tibnija, sina Ginatova, da njega učine kraljem, a *druga* polovica je slijedila Omrija.

22 Ali narod koji je slijedio Omri-

ja nadvladao je narod koji je slijedio Tibnija, sina Ginatova. I Tibni je umro, a Omri se zakraljio.

23 Trideset i prve godine Asina kraljevanja Judom počeo je Omri kraljevati nad Izraelom; *kraljevao je dvanaest godina*. U Tirzi je kraljevao šest godina.

24 Tada je kupio od Šemera brdo Samariju za dva talenta srebra; zatim je sagradio na tom brdu *grad* i nadjenuo je tom gradu koji je sagradio ime Samarija, prema imenu Šemera, vlasnika brda.

25 Ali je Omri radio *ono što je zlo u očima GOSPODNJIM* i postupao gore od svih koji *su bili* prije njega.

26 Jer je u svemu hodio putem Jeroboama, sina Nebatova, i u grijehu njegovom kojim je navodio Izraela na grijeh izazivajući na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, svojim ispraznostima.

27 A ostala djela Omrijeva, što je činio i njegova moć koju je iskazivao, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

28 I Omri je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u Samariji. Zatim se Ahab, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahab kraljuje u Izraelu

29 I Ahab, sin Omrijeva, počeo je kraljevati nad Izraelom u trideset i osmoj godini Asina kraljevanja Judom. I kraljevao je Ahab, sin Omrijeva, nad Izraelom u Samariji, dvadeset i dvije godine.

30 I Ahab, sin Omrijeva, činio je *ono što je zlo u očima GOSPODNJIM* više od svih koji *su bili* prije njega.

31 I dogodilo se, kao da je za njega bilo malo što je hodio u grijesima Jeroboama, sina Nebatova, nego je još uzeo za ženu Jezabelu, kćerku Etbaala, kralja sidonskog pa je otišao i počeo služiti Baalu i štovati ga;

32 I podigao je žrtvenik za Baala u domu Baalovu kojega je sagradio u Samariji.

33 Zatim je Ahab napravio gaj: i puno toga je učinio Ahab izazivajući na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, više od svih kraljeva Izraelovih koji su bili prije njega.

34 U dane njegove Hiel Betelac sagradio je Jerihon; temelj je njegov položio na Abiramu, prvorođencu svome, a njegova gradska vrata postavio na svom najmlađem *sinu* Segubu, prema riječi GOSPODA koju je on izrekao po Jošui, sinu Nunovu.

POGLAVLJE 17

1 Tada je Ilija Tišbijac, koji je bio od stanovnika gileadskih, rekao Ahabu: "*Tako mi života GOSPODA, Boga Izraelova, pred kojim stojim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na riječ moju.*"

2 I riječ GOSPODNJA došla je k njemu govoreći:

3 "Ti odi odavde i okreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, što je ispred Jordana.

4 I ovo će se zbiti, *da* ćeš piti iz potoka; a gavranima sam ja zapovjedio da te ondje hrane."

5 Tako je otišao i učinio prema riječi GOSPODNJOJ: jer je otišao i nastanio se na potoku Keritu, što je ispred Jordana.

6 I gavrani su mu ujutro donosili kruha i mesa, pa i navečer kruha i mesa, a pio je iz potoka.

7 I dogodilo se, nakon nekog vremena da je potok presušio, zato što nije bilo kiše u zemlji.

Udovica iz Sarefate

8 Tada mu je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Ustani, idi u Sarefatu koja *pripada* Sidonu i ondje se nastani. Evo, ondje sam zapovjedio jednoj

ženi udovici da te uzdržava."

10 Tako je on ustao i otišao u Sarefatu. I kad je stigao do gradskih vrata, gle, žena udovica je ondje skupljala drva. Tada ju je on dozvao i rekao: "Donesi mi, molim te, malo vode u posudi da se napijem!"

11 I dok je pošla da donese, on ju je dozvao i rekao: "Donesi mi, molim te, jedan zalogaj kruha u ruci svojoj!"

12 Nato je ona rekla: "*Neka* GOSPOD, Bog tvoj živi, ja nemam pogače, samo pregršt brašna u čupu i malo ulja u vrču. I evo, sakupim par drva da mogu to pripremiti sebi i sinu svome pa da to pojedemo i umremo."

13 Ali Ilija joj je rekao: "Ne boj se! Idi i učini kako si rekla; samo najprije meni od toga napravi malenu pogaču pa mi je donesi; a zatim napravi za sebe i za sina svoga."

14 Jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Brašno iz čupa neće se potrošiti, niti će ulje iz vrča ponestati sve do dana *dok* GOSPOD ne pošalje kišu na zemlju.'

15 I ona je otišla i učinila po besjedi Ilijinoj; i ona i on i dom njezin jeli su *mnoge* dane.

16 A brašno iz čupa nije se potrošilo niti je ulje iz vrča ponestalo, po riječi koju je GOSPOD rekao po Iliji.

Ilija uskrisuje udovičinog sina

17 I dogodilo se, poslije ovih događaja, *da* se razbolio sin one žene, domaćice kuće. I bolest njegova bila je tako teška, da u njemu nije ostalo ni daha.

18 Tada je ona rekla Iliji: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrliš sina?"

19 A on joj je rekao: "Daj mi svoga sina!" Tada ga je uzeo iz njezina naručja te ga odnio na kat gdje je

on obitavao i položio ga na svoju postelju.

20 Tada je zavapio GOSPODU i rekao: "GOSPODE, Bože moj, zar ćeš nanijeti zlo i na udovicu kod koje ja boravim tako da joj usmrliš sina?"

21 Zatim se tri puta ispružio nad dječakom te zavapio GOSPODU i rekao: "GOSPODE, Bože moj, molim te, neka se duša ovog dječaka vrati natrag u njega!"

22 I GOSPOD je čuo glas Ilijin te se dječakova duša vratila natrag u njega pa je on oživio.

23 Zatim je Ilija uzeo dječaka i odnio ga iz odaje u kuću pa ga predao njegovoj majci. Tada je Ilija rekao: "Vidi, sin ti je živ!"

24 Nato je žena rekla Iliji: "Sada po ovome znam da *si* ti čovjek Božji i da je riječ GOSPODNJA u ustima tvojim istina!"

POGLAVLJE 18

Ilija se sučeljava s Ahabom

1 I dogodilo se, *poslije* mnogo dana, da je treće godine Iliji došla riječ GOSPODNJA govoreći: "Idi, pokaži se Ahabu pa ću pustiti kišu na zemlju."

2 I Ilija je otišao pokazati se Ahabu. A u Samariji *je* *vladala* strašna glad.

3 A Ahab je pozvao Obadiju koji *je bio* upravitelj *njegova* doma. (A Obadija se jako bojao GOSPODA;

4 jer se *tako* zbilo, kad je Jezabela istrijebila proroke GOSPODNJE, da je Obadija uzeo stotinu proroka i sakrio ih po pedesetoricu u jednu špilju te ih je hranio kruhom i vodom.)

5 I Ahab je rekao Obadiji: "Idi po zemlji, na sve izvore vode i na sve potoke, možda nađemo trave da sačuvamo na životu konje i mazge, da ne izgubimo sve životinje."

6 Tako su među sobom podijelili zemlju kroz koju će prolaziti:

Ahab je sâm otišao jednim putem, a Obadija je sâm otišao drugim putem.

7 I dok je Obadija bio na putu, gle, susreo ga je Ilija; i prepoznao ga je te pao na lice svoje pa rekao: "Jesi li to ti, gospodaru moj, Ilijo?"

8 A on mu je odgovorio: "Ja sam! Idi, reci svome gospodaru: 'Evo, Ilija je ovdje!'"

9 Nato je ovaj rekao: "Što sam sagriješio da ti slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da me pogubi?"

10 Neka GOSPOD Bog tvoj, živi, nema naroda ili kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da te traže. I kad su mu rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te nisu našli.

11 I ti sada govoriš: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo, Ilija je ovdje!'

12 I dogodit će se, čim ja odem od tebe, da će te Duh GOSPODNJI odnijeti ne znam kamo. I tako kada dođem i kažem Ahabu, a on te nije mogao pronaći, ubit će me! A ja sluga tvoj bojim se GOSPODA od mladosti svoje!

13 Zar nije rečeno mome gospodaru što sam učinio kad je Jezebela poubijala proroke GOSPODNJE, kako sam sakrio stotinu ljudi od proroka GOSPODNJIH, po pedeset u jednu spilju te ih hranio kruhom i vodom?

14 A ti sada kažeš: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo, Ilija je ovdje!' Pa on će me ubiti!"

15 Nato mu je Ilija odgovorio: "Neka GOSPOD nad vojskama živi, pred kojim stojim, zasigurno ću mu se danas pokazati."

16 Tako je Obadija otišao u susret Ahabu i dojavio mu to, a Ahab je pošao u susret Iliji.

17 I dogodilo se, kad je Ahab ugledao Iliju da ga je Ahab upitao: "Jesi li ti onaj koji donosiš nevolju Izraelu?"

18 A on je odgovorio: "Ne donosim ja nevolju Izraelu, nego ti i dom očeva tvojih, pošto ste napustili zapovijedi GOSPODNJE, a ti si počeo slijediti Baale.

19 Stoga sada pošalji da se sakupi sav Izrael k meni na gori Karmelu, te četiri stotine pedeset proroka Baalovih i četiri stotine proroka gajeva koji jedu za Jezebelinim stolom."

Poraz Baalovih proroka

20 Tako je Ahab poslao po sve sinove Izraelove i sakupio proroke na gori Karmelu.

21 Tada je Ilija pristupio svemu narodu i rekao: "Dokle ćete vi zastajkivati između dva mišljenja? Ako GOSPOD jest Bog, slijedite njega; ako je Baal, onda slijedite njega." A narod mu nije odgovorio ni jednu riječ.

22 Nato je Ilija rekao narodu: "Ja, i jedino ja, ostao sam kao prorok GOSPODNJI, a Baalovih proroka je četiri stotine i pedeset.

23 Stoga neka nam daju dva junca i neka oni izaberu sebi jednoga junca pa neka ga rasijeku i polože ga na drva, no neka ne podmeću ognja. Ja ću prirediti drugoga junca i položiti ga na drva i necu podmetnuti ognja.

24 Zatim vi prizovite ime svojih bogova, a ja ću prizvati ime GOSPODNJE: i Bog koji odgovori ognjem, neka taj bude Bog." Nato je sav narod odgovorio i rekao: "To je dobro rečeno!"

25 Tada je Ilija rekao prorocima Baalovim: "Izaberite si jednoga junca i priredite ga vi prvi, jer vas je mnogo. I prizovite ime svojih bogova, no ne podmećite ognja."

26 Nato su oni uzeli junca koji im je predan te su ga priredili. I prizivali su ime Baalovo od jutra do podneva govoreći: "Baale, usliši

nas!" Ali nije bilo ni glasa, niti nekoga da odgovori. I skakali su po žrtveniku koji je bio napravljen.

27 I dogodilo se, u podne da im se Ilija narugao i rekao: "Glasnije vičite, jer on je bog; ili razgovara ili ima posla ili je na putu; ili možda on spava pa ga treba probuditi!"

28 Nato su oni počeli vikati još glasnije i rezati se noževima i skalpelima, po njihovom običaj, sve dok ih nije oblila krv.

29 I dogodilo se, kad je prošlo podne, a oni su prorokovali sve dok nije došlo vrijeme za prinašanje večernje žrtve, da nije bilo nikakvog glasa ni nekoga da odgovori ni nekoga da se obazre.

30 Tada je Ilija rekao svemu narodu: "Približite se k meni!" I sav mu se narod približio. Nato je on popravio žrtvenik GOSPODNJI koji je bio porušen.

31 Zatim je Ilija uzeo dvanaest kamenova prema broju plemena sinova Jakova, kome je došla riječ GOSPODNJA govoreći: "Izrael će biti ime tvoje!"

32 I od tih kamenova sagradio je žrtvenik imenu GOSPODNJEMU i oko žrtvenika načinio je jarak, toliko velik da u njega mogu stati dvije mjere sjemenja.

33 Tada je posložio drva i rasjekao junca te ga položio na drva i rekao: "Napunite vodom četiri bačve i izlijte je na žrtvu paljenicu i na drva!"

34 Zatim je rekao: "Učinite to i drugi put!" I oni su to učinili i drugi put. Zatim je rekao: "Učinite to i treći put." I oni su to učinili i treći put.

35 I voda je tekla oko žrtvenika; a i jarak je napunio vodom.

36 I dogodilo se u vrijeme prinašanja večernje žrtve, da se prorok Ilija primaknuo i rekao: "GOSPODE, Bože Abrahamov, Izakov i Izraelov, neka se obznani danas

da si ti Bog u Izraelu i da sam ja sluga tvoj i da sam na riječ tvoju učinio sve ovo.

37 Usliši me, GOSPODE, usliši me, da bi ovaj narod znao da si ti, GOSPOD, Bog i da ćeš ti ponovo obratiti srca njihova."

38 Nato je oganj GOSPODNJI pao i progutao žrtvu paljenicu i drva i kamenje i prašinu i polaptao vodu koja je bila u jarku.

39 A kad je to vidio sav narod, pali su na lica svoja te rekli: "GOSPOD, on je Bog! GOSPOD, on je Bog!"

40 Tada im je Ilija rekao: "Pohvatajte proroke Baalove! Neka nije dan od njih ne umakne!" I oni su ih pohvatali. Zatim ih je Ilija odveo niže do potoka Kišona i ondje ih je pogubio.

GOSPOD šalje kišu

41 Nato je Ilija rekao Ahabu: "Idi gore, jedi i pij, jer se čuje zvuk obilne kiše."

42 Tako je Ahab uzašao da jede i pije. A Ilija je uzašao na vrh Karmela; i prigruo se k zemlji i stavio lice svoje među koljena.

43 Zatim je rekao svome slugi: "Idi sad gore i pogledaj prema moru." I ovaj je otišao gore i pogledao te rekao: "Nema ničega!" Nato *mu* je on rekao: "Vrati se sedam puta."

44 I dogodilo se sedmog puta da je ovaj rekao: "Gle, diže se iz mora oblak malen kao ruka čovječja." Tada je Ilija rekao: "Uzadi, kaži Ahabu: 'Upregni bojna kola svoja i siđi da te kiša ne zadrži.'" "

45 I dogodilo se u međuvremenu da se nebo zamračilo od oblaka i vjetra i nastala je jaka kiša. Nato je Ahab uzjahao te otišao u Jezreel.

46 A ruka GOSPODNJA bila je nad Ilijom te on opasao bokove svoje i otrčao pred Ahabom do ulaza u Jezreel.

POGLAVLJE 19 Ilija bježi od Jezabeli

1 A Ahab je ispričao Jezabeli sve što je Ilija učinio te pored toga kako je mačem pogubio sve proroke.

2 Tada je Jezabela poslala Iliji glasnika govoreći: "Tako neka mi bogovi učine i još više, ako sutra u ovo doba ne učinim tvoj život kao život jednog od njih!"

3 I kad je on to vidio, ustao je i otišao radi svoga života. I došao je u Beeršebeu, koja pripada Judi, pa je ondje ostavio slugu svojega.

4 No on sâm je otišao jedan dan putovanja u pustinju pa kad je stigao sjeo je pod jedan klek. Tada je zatražio za sebe da umre te je rekao: "Dosta mi je! Sada, GOSPODE, uzmi moj život, jer ja nisam bolji od očeva svojih."

5 Zatim je legao i zaspao pod tim klekom. I gle, nato ga je anđeo dotaknuo i rekao mu: "Ustani i jedi."

6 Nato je on pogledao, i gle, pokraj glave njegove bila je pogača pečena na žaru i vrč vode. Zatim je jeo i pio pa ponovo legao.

7 Ali je anđeo GOSPODNJI opet došao po drugi put te ga dotaknuo i rekao: "Ustani i jedi, zato što je put prevelik za tebe!"

8 Ustao je, jeo i pio te je išao okrijepljen tom hranom četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.

GOSPOD govori Iliji

9 Zatim je ušao u neku špilju i prenoćio ondje. I gle, riječ GOSPODNJA došla je k njemu, i on mu je rekao: "Što radiš ovdje, Ilija?"

10 A on je odgovorio: "Bio sam jako ljubomoran za GOSPODA, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i pogubili mačem tvoje proroke. A ja, i jedino ja sam ostao, a oni traže život moj da

mi ga oduzmu."

11 Nato je rekao: "Izađi i stani na gori pred GOSPODOM." I gle GOSPOD je prolazio, a pred GOSPODOM silan i snažan vjetar koji je parao gore i lomio stijene, ali GOSPOD nije bio u vjetru; a nakon vjetra bio je potres, ali GOSPOD nije bio u potresu.

12 I nakon potresa bio je oganj, ali GOSPOD nije bio u ognju; a nakon ognja, tihi tanani glas.

13 I tako se zbilo, kad je to čuo Ilija da je plaštem svojim zastro lice svoje te izašao pa stao na ulazu u špilju. I gle, došao je k njemu glas te rekao: "Što radiš ovdje, Ilija?"

14 A on je odgovorio: "Bio sam jako ljubomoran za GOSPODA, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj savez, srušili tvoje žrtvenike i pogubili mačem tvoje proroke. A ja, i jedino ja sam ostao, a oni traže život moj da mi ga oduzmu."

15 Nato mu je GOSPOD rekao: "Idi, vrati se svojim putem u Damašćansku pustinju. I kad dođeš, pomaži Hazaela za kralja nad Sirijom.

16 A Jehuu, sina Nimšijeva, pomaži za kralja nad Izraelom i Elizeja, sina Šafatova, iz Abelmehole, pomaži za proroka umjesto sebe.

17 I dogodit će se, da će onoga koji umakne maču Hazaelovu pogubiti Jehu; a onoga koji umakne od mača Jehuova pogubit će Elizej.

18 Ali ostavio sam si u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu poklonila pred Baalom i sva usta koja ga nisu poljubila."

Elizejev poziv

19 Tako je on otišao odande i našao Elizeja, sina Šafatova, koji je orao s dvanaest jarmova volova koji su bili pred njim, a on sâm bio je kod dvanaestoga. I Ilija je prošao pokraj njega te bacio svoj plašt

na njega.

20 Tada je on ostavio volove i potrčao za Ilijom te rekao: "Dopusti mi, molim te, da poljubim oca svoga i majku svoju, pa ću te tada slijediti" Nato mu je ovaj rekao: "Idi, vrati se, jer što sam ti učinio?"

21 I on se vratio od njega te uzeo jaram volova i zaklao ih pa je volujskom opremom skuhao meso njihovo i dao *ga* ljudima. I oni su *ga* pojeli. Zatim je ustao i pošao za Ilijom pa mu je posluživao.

POGLAVLJE 20

Ahab ratuje sa Sirijom

1 A Benhadad, kralj Sirije skupio je svu vojsku svoju; s njim *su bila* i trideset i dva kralja, s konjima i bojnim kolima. I uzašao je i počeo opsjedati Samariju te zaratio protiv nje.

2 Tada je poslao glasnike u grad k Ahabu, kralju Izraelovu pa mu rekao: "Ovako govori Benhadad:

3 'Tvoje srebro i tvoje zlato moje je, i žene tvoje i djeca tvoja, *baš svi* najbolji, moji *su*.' "

4 Nato je kralj Izraelov odgovorio i rekao: "Po tvojoj besjedi, gospodaru moj, kralju! Tvoj *sam* ja i sve što imam."

5 Ali su glasnici došli ponovo i rekli: "Ovako govori Benhadad govoreći: 'Premda sam poslao *glasnike* k tebi govoreći: Predaj mi svoje srebro i svoje zlato i svoje žene i svoju djecu',

6 ipak ću sutra u ovo doba poslati svoje sluge k tebi i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga. I zbit će se, *da* će sve ono što se sviđa očima tvojim, oni staviti u ruke svoje i odnijeti.' "

7 Tada je kralj Izraelov sazvao sve starješine te zemlje i rekao: "Uočite, molim vas, i pogledajte kako ovaj čovjek traži zlo; jer je

poslao k meni po moje žene i po moju djecu, i po moje srebro i po moje zlato, a ja ga nisam odbio."

8 Nato su mu sve starješine i sav narod rekli: "Nemoj *ga* poslušati ni nemoj pristati!"

9 Zato je on rekao Benhadadovim glasnici: "Recite mome gospodaru kralju: 'Sve zbog čega si prvi put poslao svoje sluge, ja ću učiniti, ali ovo *drugo* ne mogu učiniti.' " I glasnici su otišli i odnijeli odgovor.

10 Tada je Benhadad poslao k njemu i rekao: "Neka mi tako bogovi učine i još više, ako bude doista praha samarijskog za po pregršt za sav narod koji me slijedi!"

11 Ali je kralj Izraelov odgovorio i rekao: "Recite *mu*: 'Neka se onaj koji se opasuje *svojom* bojnom opremom ne hvali kao onaj koji je raspasuje!' "

12 I dogodilo se, kad je *Benhadad* čuo tu poruku, dok je *bio* pio pod paviljonima, on i kraljevi, da je rekao svojim slugama: "Postrojite se u bojne redove!" I oni su se postrojili u bojne redove prema gradu.

13 I gle, došao je do Ahaba, kralja Izraela jedan prorok, govoreći: "Ovako govori GOSPOD: 'Jesi li vidio sve ono silno mnoštvo? Evo, ja ću ti ga danas predati u ruke i ti ćeš spoznati da *sam* ja GOSPOD.' "

14 Nato je Ahab rekao: "Po kome?" A on je rekao: "Ovako govori GOSPOD: *Baš* po momcima pokrajinskih knezova." Tada je upitao: "Tko će dati nalog za boj?" A on je odgovorio: "Ti!"

15 Zatim je Ahab pobrojio momke pokrajinskih knezova. Bilo ih je dvije stotine trideset i dva. A poslije njih pobrojio je sav narod, *baš* sve sinove Izraelove. *Bilo ih je* sedam tisuća.

16 I oni su izašli u podne. A Benhadad se opijao pod paviljonima

te se napio, on i kraljevi, tih tri-deset i dvoje kraljeva koji su mu pomagali.

17 I momci pokrajinskih knezova izašli su prvi. Nato je Benhadad poslao *izvidnicu* pa su mu dojavili govoreći: "Ljudi izlaze iz Samarije."

18 Nato je on rekao: "Ako li su izašli zbog mira, pohvatajte ih žive; ili ako li su izašli zbog rata, pohvatajte ih žive!"

19 Tako su momci pokrajinskih knezova izašli iz grada s vojskom koja ih je slijedila

20 i svaki je pogubio svoga čovjeka. I Sirijci su pobjegli, a Izraelci su ih počeli progoniti. A Benhadad, kralj sirijski, umaknuo je na konju zajedno s nekim konjanicima.

21 Tada je izašao kralj Izraelov te je udario konje i bojna kola te je pobio Sirijce velikim pokoljem.

22 Zatim je prorok došao do kralja Izraelovog te mu rekao: "Hajde, ukrijepi se i uoči i vidi što ti je činiti, jer će o mijeni godine sirijski kralj navaliti protiv tebe."

23 A sluge kralja sirijskoga su mu rekle: "Njihovi bogovi *su* bogovi gora, stoga su oni bili jači od nas. Nego daj da se borimo protiv njih u ravnici i zasigurno ćemo mi biti jači od njih.

24 I učini ovo: makni te kraljeve, svakoga s mjesta njegovog i postavi zapovjednike na njihova mjesta.

25 Zatim si pobroji vojsku kao što je bila ona vojska koju si izgubio, konja za konja i kola za kola. Tada ćemo zaratiti protiv njih u ravnici i zasigurno ćemo biti jači od njih." I on je poslušao njihov glas i učinio tako.

26 I dogodilo se, o mijeni godine da je Benhadad pobrojio Sirijce i uzašao na Afek da ratuje protiv Izraela.

27 I sinovi Izraelovi su se pobrojali i svi su bili nazočni te su krenuli protiv njih. I utaborili su se sinovi Izraelovi pred njima kao dva mala stada koza; a Sirijci su napunili zemlju.

28 Tada je došao čovjek Božji te progovorio kralju Izraelovom i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Zato što su Sirijci rekli: GOSPOD je Bog gora, ali on nije Bog dolina, stoga ću ja predati u ruku tvoju sve ovo silno mnoštvo i vi ćete spoznati da *sam* ja GOSPOD.' "

29 Tako su sedam dana bili utaboreni jedni nasuprot drugima. I zbilzo se *tako*, da se sedmoga dana zametnula bitka i sinovi Izraelovi pogubili su Sirijce, stotinu tisuća pješaka u jednom danu.

30 No ostatak je pobjegao u Afek, u grad, a *ondje* se zid srušio na dva-deset i sedam tisuća ljudi *koji su* preostali. I Benhadad je pobjegao i došao u grad, u unutrašnju odaju.

31 Tada su mu sluge njegove rekle: "Gle sad, čuli smo da *su* kraljevi doma Izraelova milosrdni kraljevi. Dopusti nam, molim te, da stavimo kostrijet oko bokova svojih i užad oko svojih glava pa izađimo do kralja Izraelova: možda će ti poštediti život."

32 Tako su pripasali kostrijet oko bokova svojih i *stavili* užad oko svojih glava. Zatim su došli do kralja Izraelova i rekli: "Tvoj sluga Benhadad kaže: 'Molim te, ostavi me na životu!' " A on je rekao: "Je li on još živ? On je moj brat."

33 A ti ljudi su pomno promotrili ako *bi neki znak* došao od njega te su se požurili da ga uhvate za *to*. I rekli su: "Tvoj brat Benhadad." Nato je on rekao: "Idite! Dovedite ga!" Tada je Benhadad pristupio k njemu i on ga je posadio na kola.

34 Tada mu je Benhadad rekao: "Povratit ću ti gradove koje je moj

otac uzeo tvome ocu; i ti ćeš si napraviti ulice u Damasku, kao što ih je moj otac napravio u Samariji." Nato je Ahab rekao: "Ja ću te otpustiti s tim savezom." Tako je sklopio s njim savez i otpustio ga.

35 A neki čovjek od sinova pro-ročkih rekao je svome bližnjem po riječi GOSPODNJOJ: "Udari me, molim te!" No taj čovjek ga je od-bio udariti.

36 Tada mu je onaj rekao: "Zato što nisi bio poslušan glasu GOS-PODNJEM, evo, čim odeš od mene, lav će te ubiti." I čim je ovaj otišao od njega, lav ga je našao i ubio ga.

37 Zatim je našao drugog čovjeka i rekao: "Udari me, molim te!" I čovjek ga je udario, tako da ga je udaranjem ranio.

38 Tako je prorok otišao te čekao kralja na putu. I prurušio se pepe-lom preko svoga lica.

39 I dok je kralj prolazio, on je povikao prema kralju te rekao: "Tvoj sluga izašao je usred bitke, i gle: neki je čovjek istupio i do-veo k meni jednog čovjeka i rekao: 'Čuvaj ovog čovjeka! Ako li zbog bilo čega nestane, onda će tvoj ži-vot biti za njegov život, ili ćeš pla-titi talent srebra.'

40 I dok je tvoj sluga bio zapo-slen ovdje i ondje, on je nestao." Tada mu je kralj Izraelov rekao: "Takva će ti biti presuda! Sâm si to odlučio!"

41 Nato je onaj požurio i uklonio pepeo s lica svoga pa ga je kralj Izraelov prepoznao da je on bio od proroka.

42 Tada mu je rekao: "Ovako go-vo-ri GOSPOD: 'Zato što si pustio da iz ruke tvoje ode čovjek koga sam odredio za potpuno uništenje, stoga će tvoj život biti za njegov ži-vot i tvoj narod za njegov narod.' "

43 I kralj Izraelov je krenuo svo-

joj kući, tmuran i nezadovoljan, te je došao u Samariju.

POGLAVLJE 21 Nabotov vinograd

1 I dogodilo se nakon tih doga-đaja da je Nabot Jezreelac imao vinograd koji je bio u Jezreelu sa-svim blizu dvora Ahabova, kralja samarijskog.

2 I Ahab je rekao Nabotu govo-reći: "Daj mi svoj vinograd da mi on bude za vrt s biljem zato što je blizu moje kuće. I ja ću ti za nje-ga dati bolji vinograd od ovog, ili, ako ti je draže, dat ću ti njegovu vrijednost u novcu."

3 No Nabot je rekao Ahabu: "GOSPODE sačuvaj me od toga da ti dam baštinu očeva svojih!"

4 I došao je Ahab svojoj kući tmuran i nezadovoljan zbog riječi koju mu je Nabot Jezreelac izgo-vorio jer je rekao: "Neću ti dati ba-štinu očeva svojih." Zatim je legao na postelju svoju te okrenuo lice svoje i nije htio jesti kruha.

5 No, k njemu je došla njegova žena Jezabela i upitala ga: "Zašto ti je duh tako žalostan da ni kruha ne jedeš?"

6 A on joj je odgovorio: "Zato što sam govorio Nabotu Jezreelcu i rekao mu: 'Daj mi svoj vinograd za novac, ili, ako ti se sviđa, dat ću ti drugi vinograd za taj.' A on je odgovorio: 'Neću ti dati svoga vinograda.' "

7 Nato mu je njegova žena Jeza-bela rekla: "Ne upravljaš li ti sada nad kraljevstvom Izraelovim? Ustani i jedi kruha i neka se razve-seli srce tvoje. Ja ću ti dati vino-grad Nabota Jezreelca."

8 Tako je ona napisala pisma u ime Ahabovo te ih zapečatila nje-govim pečatom. Zatim je poslala pisma starješinama i plemićima koji su bili u njegovom gradu, bo-

raveći s Nabotom.

9 A u tim je pismima napisala govoreći: "Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda.

10 Zatim postavite pred njega dva čovjeka, sinova Belijalova da svjedoče protiv njega govoreći: 'Hulio si Boga i kralja!' I *tada* ga izvedite i kamenujte ga tako da pogine."

11 I ljudi iz grada njegovog, *baš* starijehine i plemići koji su bili stanovnici njegovog grada, učinili su kako im je Jezabela zapovjedila i kako je pisalo u pismima koja im je ona poslala.

12 Proglasili su post i Nabota postavili na čelo naroda.

13 Tada su došla dva čovjeka, sinovi Belijalovi, te su sjeli pred njega. Zatim su ti sinovi Belijalovi svjedočili protiv njega, *baš* protiv Nabota pred narodom govoreći: "Nabot je hulio Boga i kralja." Tada su ga izveli izvan grada te ga zasuli kamenjem tako da je poginuo.

14 Nato su poručili Jezabeli govoreći: "Nabot je kamenovan i umro je."

15 I dogodilo se, kad je Jezabela čula da je Nabot kamenovan i da je umro, da je Jezabela rekla Ahabu: "Ustani, zaposjedni vinograd što ti ga je Nabot Jezreelac odbio dati za novac. Jer Nabot više nije živ, nego mrtav."

16 I dogodilo se, kad je Ahab čuo da je Nabot mrtav, da je Ahab ustao i sišao u vinograd Nabota Jezreelca da ga zaposjedne.

GOSPOD osuđuje Ahaba

17 Tada je riječ GOSPODNJA došla Iliji Tišbijcu govoreći:

18 "Ustani, siđi u susret Ahabu, kralju Izraelovom, koji je u Samariji. Evo, *on* je u vinogradu Nabotovu kamo je sišao da ga zaposjedne.

19 I reci mu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Zar si ubio, te onda

i zaposjeo?' I reci mu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Na mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju krv, baš tvoju.' "

20 Nato je Ahab rekao Iliji: "Zar si me našao, neprijatelju moj?" A on je odgovorio: "Našao sam *te*, zato što si se prodao da činiš ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

21 Evo, svalit ću zlo na tebe i zatrti potomstvo tvoje i istrijebit ću Ahabu one što mokre uza zid, i one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu.

22 I učinit ću s tvojim domom kao s domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom Baaše, sina Ahijina, zbog huškanja kojim si *me* izazvao na srdžbu te naveo Izraela na grijeh."

23 I o Jezabeli je GOSPOD također rekao govoreći: "Psi će požderati Jezabelu kod zida jezreelskog.

24 Tko od Ahabovih umre u gradu, psi će ga požderati, a tko umre u polju, pojest će ga ptice nebeske."

25 No nitko nije bio kao Ahab koji se je prodao da čini opačinu u očima GOSPODNJIM, jer ga je poticala Jezabela, žena njegova.

26 I činio je mnoge gnjusobe slijedeći idole, prema svemu kao što su činili Amorejci, koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih.

27 I dogodilo se, kad je Ahab čuo te riječi, da je razderao svoju odjeću i stavio kostrijet na tijelo svoje; i postio je i ležao je u kostrijeti i hodio lagano.

28 Tada je došla riječ GOSPODNJA Iliji Tišbijcu govoreći:

29 "Vidiš li kako se Ahab ponizio preda mnom? Zato što se ponizio preda mnom, neću svaliti to zlo za njegovih dana; *ali* u dane sina njegova svalit ću to zlo na dom njegov."

POGLAVLJE 22

Ahab i lažni proroci

1 I prošle su tri godine bez rata između Sirije i Izraela.

2 I dogodilo se, treće godine da je Jehošafat, kralj Judin, sišao do kralja Izraelovog.

3 I kralj Izraelov je rekao slugama svojim: "Znate li da je Ramot u Gileadu naš, a mi mirujemo i ne otimamo ga iz ruke sirijskog kralja?"

4 Zatim je rekao Jehošafatu: "Hoćeš li poći sa mnom u boj na Ramotgilead?" Nato je Jehošafat rekao kralju Izraelovom: "Ja sam kao ti, moj je narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji."

5 Tada je Jehošafat rekao kralju Izraelovom: "Zatraži već danas, molim te, riječ od GOSPODA."

6 Tada je kralj Izraelov sakupio proroke, oko četiri stotine ljudi te im rekao: "Trebam li poći u boj na Ramotgilead ili da se suzdržim?" Nato su oni rekli: "Idi, jer će *ga* Gospodin predati kralju u ruke."

7 A Jehošafat je upitao: "Nema li ovdje još jedan prorok GOSPODNJI da i njega zapitamo?"

8 Zatim je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Ima još jedan čovjek, Mikaja sin Imlin, po kome možemo upitati GOSPODA, ali ja ga mrzim jer mi ne prorokuje dobro nego zlo." Nato je Jehošafat rekao: "Neka kralj tako ne govori!"

9 Tada je kralj Izraelov pozvao jednoga službenika i rekao mu: "Požuri *ovamo* dovesti Mikaja, sina Imlina."

10 A kralj Izraelov i Judin kralj Jehošafat sjedili su svaki na svome prijestolju, odjeveni u svoje plašćeve na čistini kod ulaza u Samarijska vrata, a svi proroci prorokovali su pred njima.

11 Tada je Zedekija sin Kenaanin sebi napravio željezne robove

i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Njima ćeš bosti Sirijce sve dok ih ne zatreš'."

12 I svi su proroci tako prorokovali govoreći: "Uzadi na Ramotgilead i uspjeh ćeš, jer će *ga* GOSPOD predati kralju u ruke."

Mikaja prorokuje protiv Ahaba

13 A glasnik koji je otišao pozvati Mikaju rekao mu je govoreći: "Evo sada, riječi proroka jednoglasno *objavljaju* dobro kralju. Neka riječ tvoja, molim te, bude kao i riječ jednoga od njih te i ti progovori *što* je dobro!"

14 Ali je Mikaja rekao: "Tako mi života GOSPODNJEG, ono što mi GOSPOD kaže to ću govoriti!"

15 Tako je došao do kralja. I kralj ga je upitao: "Mikaja, trebamo li poći u boj na Ramotgilead ili da se suzdržimo?" Nato mu je on odgovorio: "Idi i uspjeh ćeš, jer će *ga* GOSPOD predati u ruke kralja."

16 Ali mu je kralj rekao: "Koliko puta ću te preklinjati da mi ne govoriš ništa samo *ono što* je istina u ime GOSPODNJE?"

17 Nato je on rekao: "Vidim sav Izrael raspršen po brdima kao ovce koje nemaju pastira. A GOSPOD je rekao: 'Ovi nemaju gospodara, neka se svaki čovjek u miru vrati kući svojoj.'"

18 Tada je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Nisam li ti rekao da o meni neće htjeti prorokovati dobro nego zlo?"

19 A on je rekao: "Stoga čuj riječ GOSPODNJU; vidio sam GOSPODA gdje sjedi na prijestolju svome, a sva vojska nebeska stajala je pokraj njega s njegove desne strane i s njegove lijeve strane."

20 I GOSPOD je rekao: 'Tko će uvjeriti Ahaba da uzade i padne u Ramotgileadu?' I jedan je rekao ovako, a drugi je rekao onako.

21 Tada je istupio jedan duh i stao pred GOSPODA te rekao: 'Ja ću ga uvjeriti.'

22 Nato ga je GOSPOD upitao: 'Kako?' A on je odgovorio: 'Izaći ću i biti lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' A on je rekao: 'Uvjerit ćeš ga te i nadvladati. Izađi i učini tako!'

23 Stoga sada, evo, GOSPOD je stavio lažljiv duh u usta svih tih tvojih proroka, a o tebi je GOSPOD izgovorio zlo."

24 Tada je Zedekija sin Kenaanin pristupio te udario Mikaju po obrazu i rekao: "Kojim putem je Duh GOSPODNJI otišao od mene da bi govorio tebi?"

25 A Mikaja je rekao: "Evo, vidjet ćeš onoga dana kad budeš ulazio u unutarne odaje da se sakriješ."

26 Tada je kralj Izraelov rekao: "Uhvati Mikaju i odvedi ga natrag k Amonu gradskom upravitelju i k Joašu, kraljevom sinu."

27 Zatim reci: 'Ovako govori kralj: Bacite ovoga u tamnicu i hranite ga kruhom oskudnim i vodom oskudnom sve dok ne dođem u miru.'

28 Nato je Mikaja rekao: "Ako se uopće vratiš u miru, GOSPOD nije govorio po meni." Zatim je rekao: "Cujte, narodi svi!"

Ahab ubijen u bitci

29 Tako su kralj Izraelov i Jehošafat, kralj Judin, uzašli na Ramotgilead.

30 I kralj Izraelov je rekao Jehošafatu: "Ja ću se prerušiti i ući u boj, no ti odjeni svoje plašteve!" I Izraelov se kralj prerušio i otišao u boj.

31 No sirijski kralj zapovjedio je svojoj trideset i dvojici zapovjednika koji su upravljali nad njegovim bojnim kolima govoreći: "Ne borite se ni s malim ni s velikim, nego samo s kraljem Izraelovim!"

32 I dogodilo se, kad su zapovjednici bojnih kola ugledali Jehošafata, da su oni rekli: "Zasigurno je to kralj Izraelov!" I okrenuli su se da se bore protiv njega. A Jehošafat je zavapio.

33 I dogodilo se, kad su zapovjednici bojnih kola shvatili da to nije bio kralj Izraelov, da su se od vratili od toga da ga progone.

34 A neki je čovjek nasumce oda-peo luk i ustrijelio kralja Izraelovog između spojeva oklopa. Zato je kralj rekao vozaču svojih bojnih kola: "Okreni ruku svoju i izvedi me od vojske jer sam ranjen."

35 I boj se toga dana rasplamsao, ali se kralj bio držao uspravno na svojim bojnim kolima naspram Sircima. A navečer je umro. I krv se iz rane izlila usred bojnih kola.

36 A o zalasku sunca prošao je proglas kroz vojsku govoreći: "Svaki u svoj grad i svaki u svoju zemlju!"

37 Tako je kralj poginuo i bio je odnesen u Samariju te su kralja pokopali u Samariji.

38 A jedan je prao bojna kola u samarijskom jezercu; i psi su lizali krv njegovu, a oni su prali svoju bojnu opremu, po riječi što ju GOSPOD izrekao.

39 A ostala djela Ahabova i sve što je činio i kuća od bjelokosti što ju je sagradio i svi gradovi što ih je sagradio, nije li to zapisano u knji-zi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

40 Tako je Ahab usnuo s očevima svojim, a Ahazija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Jehošafat kraljuje u Judi

41 A Jehošafat, sin Asin, počeo je kraljevati nad Judom četvrte godine kraljevanja Ahaba, kralja Izraelova.

42 Jehošafat je bio trideset i pet godina star kad je počeo kralje-

vati; i kraljevao je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu. A ime njegovoj majci *bilo je* Azuba, *bila je* kći Silhijeva.

43 I hodio je u svemu putevima Ase, oca svoga, ne skrećući s toga, čineći ono što je bilo ispravno u očima GOSPODNJIM. Ali uzvišice nisu bile uklonjene, *jer je* narod još prinosio i palio kâd na uzvišicama.

44 I Jehošafat je sklopio mir s kraljem Izraelovim.

45 A ostala djela Jehošafatova i moć njegova koje je pokazao i kako je ratovao, nije li to zapisano u knjiži Ljetopisa kraljeva Judinih?

46 I ostatak sodomita, koji su preostali od dana oca njegova Ase, uklonio je iz zemlje.

47 Tada nije *bilo* kralja u Edomu, namjesnik *je bio* kralj.

48 Jehošafat je napravio taršiško brodovlje da ide u Ofir po zlato, ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Ezijongebera.

49 Tada je Ahazija, sin Ahabov, rekao Jehošafatu: "Neka moje slugе pođu s tvojim slugama na brodicama." Ali Jehošafat nije htio.

50 I Jehošafat je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan sa svojim očevima u gradu Davida, svoga oca. Zatim se Jehoram sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahazija kraljuje u Izraelu

51 Ahazija, sin Ahabov, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji sedamnaeste godine Jehošafatova kraljevanja nad Judom, i kraljevao je dvije godine nad Izraelom.

52 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM i hodio je putem oca svoga i putem majke svoje i putem Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh,

53 jer je služio Baalu i iskazivao mu štovanje te je izazivao na srdžbu GOSPODA, Boga Izraelova, u svemu kako je *i* njegov otac činio.

DRUGA KNJIGA O KRALJEVIMA

POGLAVLJE 1

Ilija prorokuje protiv Ahazije

1 Zatim se Moab, nakon smrti Ahabove, pobunio protiv Izraela.

2 A Ahazija je pao kroz rešetku svoje gornje odaje koja je bila u Samariji te se razbolio. Zatim je poslao glasnike i rekao im: "Idite, pitajte Baalzebuba, boga ekronskoga, hoću li ozdraviti od ove bolesti."

3 Ali je anđeo GOSPODNJI rekao Iliji Tišbajcu: "Ustani! Idi u susret glasniciima samarijskoga kralja i reci im: 'Zar je to zato što nema Boga u Izraelu da vi idete ispitivati Baalzebuba, boga ekronskoga?'"

4 Stoga sada ovako govori GOSPOD: "Nećeš sići s te postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti." I Ilija je otišao.

5 A kad su se glasnici vratili k njemu, on ih je upitao: "Zašto ste se već vratili?"

6 A oni su mu odgovorili: "Neki čovjek došao nam je u susret i rekao nam: 'Idite, vratite se kralju koji vas je poslao i recite mu: Ovakog govori GOSPOD: Zar je to zato što nema Boga u Izraelu da si ti poslao ispitivati Baalzebuba, boga ekronskoga? Stoga nećeš sići s te postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti.'"

7 Nato ih je upitao: "Kako li je izgledao onaj čovjek koji vam je došao u susret i izgovorio vam te riječi?"

8 A oni su mu odgovorili: "Bio je to runjav čovjek i opasan kožnim pojasom oko bokova svojih." Nato je on rekao: "To je Ilija Tišbijac!"

9 Tada mu je kralj poslao pedesetnika s njegovom pedesetori-

com. I ovaj je uzašao k njemu, i gle, on je sjedio na vrhu brda. Zatim mu je rekao: "Ti čovječe Božji, kralj je bio rekao: 'Siđi!'"

10 Nato je Ilija odgovorio i rekao pedesetniku: "Ako sam ja čovjek Božji, neka onda siđe oganj s neba i proždere tebe i tvoju pedesetoricu." I oganj se spustio s neba i proždri njega i njegovu pedesetoricu.

11 Opet mu je on poslao drugoga pedesetnika i njegovu pedesetoricu. I ovaj mu je progovorio i rekao: "Čovječe Božji, ovako je kralj bio rekao: 'Siđi žurno!'"

12 Nato je Ilija odgovorio i rekao im: "Ako sam ja čovjek Božji, neka siđe oganj s neba i proždere tebe i tvoju pedesetoricu." I oganj se spustio s neba i proždri njega i njegovu pedesetoricu.

13 I opet je poslao i trećega pedesetnika i njegovu pedesetoricu. A treći pedesetnik je uzašao i došao te pao na koljena svoja pred Ilijom te ga počeo zaklinjati i govoriti mu: "Čovječe Božji, molim te, neka moj život i život ovih pedeset tvojih slugu bude dragocjen u očima tvojim!"

14 Evo, oganj se spustio s neba i spalio onu dvojicu pedesetnika bivših pedesetina s njihovom pedesetoricom. Stoga neka sada moj život bude dragocjen u tvojim očima!"

15 Tada je anđeo GOSPODNJI rekao Iliji: "Siđi s njim, ne boj ga se!" I on je ustao i sišao s njim do kralja.

16 Zatim mu je rekao: "Ovakog govori GOSPOD: 'Zato što si poslao glasnike da ispituju Baalzebuba,

boga ekronskoga, zar *to* nije zato što nema Boga u Izraelu, da traže riječ njegovu? Stoga nećeš sići s te postelje na koju si se popeo, nego ćeš zasigurno umrijeti.”

17 Tako je umro po riječi GOSPODNJOJ koju je Ilija izgovorio. A Jehoram se zakraljio umjesto njege, druge godine Jehorama, sina Jehošafata, kralja Judina, zato što ovaj nije imao sina.

18 A ostala djela Ahazijina što ih je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

POGLAVLJE 2

Ilija uznesen na nebo

1 I dogodilo se, kad je GOSPOD htio uznijeti Iliju u nebo u vihoru, da je Ilija s Elizejom otišao iz Gilgala.

2 I Ilija je rekao Elizeju: “Ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD šalje do Betela.” Nato mu je Elizej rekao: “*Tako mi* života GOSPODNJEG i *tako mi* života duše tvoje, ja te neću ostaviti!” Tako su sišli do Betela.

3 A proročki sinovi koji *su bili* u Betelu izašli su do Elizeja te mu rekli: “Znaš li da će danas GOSPOD uzeti tvoga gospodara iznad glave tvoje?” Nato je on rekao: “Da, znam ja *to*; budite tiho!”

4 Tada mu je Ilija rekao: “Elizeju, ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD šalje do Jerihona.” A on je rekao: “*Tako mi* života GOSPODNJEG i *tako mi* života duše tvoje, ja te neću ostaviti!” Tako su došli do Jerihona.

5 A proročki sinovi koji *su bili* u Jerihonu došli su do Elizeja te mu rekli: “Znaš li da će danas GOSPOD uzeti tvoga gospodara iznad glave tvoje?” Nato je on odgovorio: “Da, znam ja *to*, budite tiho!”

6 Tada mu je Ilija rekao: “Ostani ovdje, molim te, jer me GOSPOD

šalje do Jordana.” A on je rekao: “*Tako mi* života GOSPODNJEG i *tako mi* života duše tvoje, ja te neću ostaviti!” I tako su njih dvojica krenula dalje.

7 I pedeset ljudi od sinova proročkih krenuli su i zaustavili se podalje da vide. A njih dvojica stali su uz Jordan.

8 Tada je Ilija uzeo svoj plašt te *ga* je smotao i udario po vodama, a one su se razdijelile ovamo i onamo, tako da su njih dvojica prešla preko po suhome tlu.

9 I dogodilo se, kad su bili prešli, da je Ilija rekao Elizeju: “Traži što da ti učinim prije nego što budem uzet od tebe!” Nato je Elizej rekao: “Molim te, neka na meni bude dvostruki dio tvoga duha!”

10 A on mu je rekao: “Tražiš nešto teško, *no* ako me budeš vidio *kad budem* uzet od tebe, bit će ti tako; ako li ne, neće biti *tako*.”

11 I dogodilo se, dok su oni tako išli i razgovarali, da, gle, *pojavila su se* ognjena kola i ognjeni konji te su ih razdvojili nadvoje te je Ilija u vihoru uzašao na nebo.

12 A Elizej je *to* vidio te je povikao: “Oče moj, oče moj, kola Izraelova i konjanici njegovi!” I više ga nije vidio. Tada je uzeo svoju odjeću i razderao ju na dva komada.

13 Zatim je podigao Ilijin plašt koji je bio pao s njega te se vratio i stao je na obali Jordana.

14 Onda je uzeo Ilijin plašt koji je bio pao s njega i udario po vodama te rekao: “Gdje je GOSPOD, Bog Ilijin?” I kad je i on udario po vodama, one su se razdijelile ovamo i onamo; i Elizej je prešao preko.

Elizej zamjenjuje Iliju

15 A kad su ga vidjeli sinovi proročki koji *su bili* gledali na Jerihon,

rekli su: "Duh Iljin počnuo je na Elizeju!" I pošli su mu u susret te su se do zemlje poklonili pred njim.

16 Nato su mu rekli: "Evo sada, s tvojim slugama je pedeset snažnih ljudi. Dopusti im, molimo te, da odu i potraže tvoga gospodara; možda ga je Duh GOSPODNJI uzdigao i bacio na nekakvu goru ili u nekakvu dolinu." A on im je rekao: "Ne šalžite *nikoga*."

17 A kako su oni navaljivali na njega sve dok se nije postidio, rekao je: "Pošaljite!" Stoga su poslali pedesetoricu ljudi; i tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli.

18 A kad su se vratili k njemu (jer je on ostao u Jerihonu), rekao im je: "Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!'"

19 Tada su ljudi iz grada rekli Elizeju: "Gle, molimo te, situacija u gradu je dobra, kako to i naš gospodar vidi, ali je voda bezvrijedna i zemlja neplodna."

20 Nato je on rekao: "Donesite mi novi ćup i stavite soli u njega!" I oni su mu ga donijeli.

21 Tada je on otišao na izvor vode pa je bacio soli u njega i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Ozdravljam ovu vodu. Neće od nje više biti ni smrti ni neplodne zemlje.'"

22 Tako je voda postala zdrava sve do dana današnjega, po besjedi koju je izgovorio Elizej.

23 Zatim je odande uzašao u Betel. I dok se uspinjao putem, izašla su mala djeca iz grada te su mu se rugali i govorili mu: "Penji se, ćelavi! Penji se, ćelavi!"

24 A on se okrenuo natrag i pogledao ih te ih prokleo u ime GOSPODNJE. Nato su iz šume izašle dvije medvjedice pa su rastrgale četrdeset i dvoje od te djece.

25 Zatim je on odande otišao na

goru Karmel, a odatle se vratio u Samariju.

POGLAVLJE 3

Moab se pobunio protiv Izraela

1 A Jehoram, sin Ahabov, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji osamnaeste godine Jehošafatova kraljevanja u Judi. I kraljevaio je dvanaest godina.

2 I on je činio ono što je zlo u očima GOSPODNJIM, ali ne kao njegov otac i ne kao njegova majka, jer je uklonio Baalov lik što ga je napravio njegov otac.

3 Ali je prijanjao uz grijeh Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh; i od njih nije odstupao.

4 A Meša, kralj moapski, bio je ovčar i *morao* je davati kralju Izraelovom stotinu tisuća janjaca i stotinu tisuća ovnova pod runom.

5 I dogodilo se, kad je umro Ahab, da se kralj moapski pobunio protiv Izraelovog kralja.

6 I u to vrijeme kralj Jehoram je izašao iz Samarije i pobrojio sav Izrael.

7 Zatim je otišao i poručio Jehošafatu, kralju Judinu, govoreći: "Moapski kralj pobunio se protiv mene. Hoćeš li poći sa mnom u boj protiv Moaba?" Nato je ovaj odgovorio: "Poći ću! Ja *sam* kao ti, moj je narod kao tvoj narod i moji konji kao tvoji konji."

8 Tada je upitao: "Kojim ćemo putem poći?" A on mu je odgovorio: "Putem kroz Edomsku pustinju."

9 Tako je krenuo kralj Izraelov s kraljem Judinim i s kraljem edomskim. I sedam su dana kružili putem, a nije bilo vode za vojsku ni za stoku koja ih je slijedila.

10 Tada je kralj Izraelov rekao: "Jao! Pa GOSPOD je pozvao ova tri kralja skupa da ih preda u ruke

Moapcima!"

11 Ali je Jehošafat rekao: "*Zar nema ovdje proroka GOSPOD-NJEGA da preko njega zatražimo savjet od GOSPODA?*" Tada je jedan od slugu kralja Izraelovoga odgovorio i rekao: "*Ovdje je Elizej, sin Šafatov, koji je izlijevao vodu na ruke Ilijine.*"

12 Nato je Jehošafat rekao: "*Riječ GOSPODNJA je kod njega.*" Tako su kralj Izraelov i Jošafat i kralj edomski sišli k njemu.

13 A Elizej je rekao kralju Izraelovom: "*Što ja imam s tobom? Kreni ti k prorocima oca svoga i k prorocima majke svoje!*" Nato mu je kralj Izraelov rekao: "*Ne! Jer GOSPOD je pozvao ova tri kralja skupa da ih preda u ruke Moapcima.*"

14 Zatim je Elizej rekao: "*Tako mi života GOSPODA nad vojskama, pred kojim stojim, zasigurno da nemam obzira prema nazočnosti Jehošafata, kralja Judina, ne bih prema tebi ni pogledao, niti te zapazio.*"

15 No sada mi dovedite svirača." I dogodilo se, dok je svirač svirao, da je nad njega sišla ruka GOSPODNJA.

16 Tada je rekao: "*Ovako govori GOSPOD: 'Napravite da ova dolina bude puna jama.'*"

17 Jer ovako govori GOSPOD: "*Nećete vidjeti vjetra niti ćete vidjeti kiše, a ova će se dolina napuniti vodom da možete piti i vi i vaša stoka i vaše životinje.*"

18 A to je još malo u očima GOSPODNJIM: on će također predati Moapce u ruke vaše.

19 I vi ćete udariti sve utvrđene gradove i sve izabrane gradove, i posjeći ćete sva dobra stabla, i začepiti sve izvore vode i kamenjem upropastiti svaki dobar komad zemlje."

20 I dogodilo se ujutro, dok se prinosila jestiva žrtva, da je, evo, voda došla putem od Edoma te se zemlja napunila vodom.

21 A kad su svi Moapci čuli da su kraljevi uzašli ratovati s njima, sakupili su sve koji su mogli nositi bojnu opremu te i *one* starije pa su ih postavili na granicu.

22 I ujutro su rano ustali, a sunce je zasjalo nad onom vodom te su Moapci ugledali da je voda s druge strane crvena *kao* krv.

23 Nato su rekli: "*To je krv! Kraljevi su se zasigurno pobili i udarili jedan na drugoga. Stoga sada: na plijen, Moabel!*"

24 Ali kad su stigli do Izraelovog tabora, Izraelci su se podigli i udarili Moapce, tako da su oni pobjegli pred njima. No ovi su krenuli da udare Moapce, čak i u *njihovoj* zemlji.

25 I razorili su im gradove te je svaki čovjek bacio svoj kamen na svaki dobar komad zemlje i zasuo ga, i začepili su sve izvore vode te su posjekli sva dobra stabla. Samo su Kirharasetu ostavili kamenje njegovo; ali su *ga* praćkari opkolili i potukli ga.

26 I kada je moapski kralj vidio da je bitka preteška za njega, uzeo je sa sobom sedam stotina ljudi vičnih maču da bi se probili do kralja edomskog, ali nisu mogli.

27 Tada je on uzeo svoga najstarijeg sina, koji se trebao zakraljiti umjesto njega, te ga je prinio kao žrtvu paljenicu na zidu. I digla se velika jarost protiv Izraela te su oni otišli od njega pa se vratili u *svoju* zemlju.

POGLAVLJE 4 Elizej i udovičino ulje

1 A neka žena, od žena proročkih sinova, zavapila je k Elizeju govoreći: "*Tvoj sluga, moj muž, je*

umro, a ti znaš da se tvoj sluga bojao GOSPODA. I došao je vjerovnik da mi uzme moja dva sina da budu robovi."

2 Nato joj je Elizej rekao: "Što da učinim za tebe? Reci mi, što imaš u kući?" A ona je rekla: "Tvoja sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja."

3 Tada je rekao: "Idi, posudi od svih svojih okolnih susjeda posude, i to prazne posude; ne posuđuj malo!"

4 A kad se vratiš unutra, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima pa nalijevaj u sve te posude te one koje su pune stavljaš na stranu."

5 Tako je ona otišla od njega te zatvorila vrata za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj donosili posude, a ona je nalijevala.

6 I dogodilo se, kad su se posude napunile da je ona rekla svome sinu: "Dodaj mi još jednu posudu!" A on joj je rekao: "Nema više posuda." I ulje je stalo.

7 Tada je došla i ispričala to čovjeku Božjem. Nato je on rekao: "Idi, prodaj ulje i plati svoj dug te živi od ostatka, ti i tvoji sinovi!"

Elizej i žena Šunamka

8 I zbilo se jednoga dana da je Elizej prolazio kroz Šunem gdje je bila jedna sjajna žena. I ona ga je prinudila da *svrati* jesti kruha. I zbilo se *tako*, da kad god bi blizu prolazio, svratio je ondje jesti kruha.

9 I ona je rekla svome mužu: "Evo sada, shvaćam da je sveti čovjek Božji ovaj koji često prolazi pokraj nas."

10 Načinimo malu odaju, molim te, nad zidom te za njega postavimo ondje postelju i stol i stolicu i svijetnjak. I neka bude, kad dođe k nama, da se skloni ondje."

11 I zbilo se jednoga dana da je on došao onamo te se sklonio u tu odaju te legao ondje.

12 Zatim je rekao svome slugi Gehaziju: "Pozovi tu Šunamku!" I kad ju je pozvao, ona je stala pred njega.

13 Nato mu je rekao: "Kaži joj sad: 'Evo, pobrinula si se za nas svakojakom pažnjom. Što da se učini za tebe? Hoćeš li da se za tebe govori kralju ili zapovjedniku vojske?' " Nato je ona odgovorila: "Ja živim usred svoga naroda."

14 Nato je on upitao: "Što onda da se učini za nju?" A Gehazi je odgovorio: "Uistinu ona nema sina, a muž joj je star."

15 Tada je on rekao: "Dozovi je!" I kad ju je dozvao, stala je na vrata.

16 Zatim je rekao: "Dogodine u ovo doba, ti ćeš zagrliti sina." Nato je ona rekla: "Ne, gospodaru moj, ti čovječje Božji, ne laži sluškinji svojoj!"

17 I žena je začela i rodila sina, u ono doba, kako joj je Elizej rekao, dogodine.

18 A kad je dječak porastao, zbilo se to jednoga dana da je izašao k svome ocu, k žeteocima.

19 I rekao je ocu svome: "Moja glava, moja glava!" Nato je on zapovjedio jednom momku: "Odnesi ga njegovoj majci!"

20 I kad ga je ovaj uzeo i odveo ga njegovoj majci, *dječak* je sjedio na njezinim koljenima sve do podneva i *onda* je umro.

21 Tada je ona otišla gore i položila ga na postelju Božjega čovjeka. Zatim je zatvorila vrata za njim i otišla van.

22 Onda je pozvala svoga muža i rekla: "Pošalji mi, molim te, jednoga od momaka i jednog magarca da otrčim do čovjeka Božjeg i vratim se."

23 Nato je on rekao: "Zašto da-

nas hoćeš ići k njemu? Niti je mlađak niti Šabat." A ona je rekla: "*Bit će dobro!*"

24 Zatim je osamarila magarca i rekla svome slugi: "Povedi i kreni! Ne zadržavaj svoje jahanje zbog mene, osim ako ti ne naložim."

25 Tako je otišla i došla k Božjem čovjeku na goru Karmel. I dogodilo se, kad ju je Božji čovjek ugledao izdaleka, da je rekao svome slugi Gehaziju: "*Gle, tamo je ona Šunamka.*"

26 Otrči sada, molim te, njoj u susret i pitaj je: '*Jesi li ti dobro? Je li ti muž dobro? Je li ti dijete dobro?*'" Nato je ona odgovorila: "Dobro *smo.*"

27 A kad je došla do Božjeg čovjeka na brdo, obujmila mu je noge. No Gehazi se približio da se odmakne. Uto je Božji čovjek rekao: "Pusti je jer joj je duša izmučena. A GOSPOD je nešto sakrio od mene i nije mi ništa rekao."

28 Nato je ona rekla: "Zar sam ja zaželjela sina od svoga gospodara? Nisam li govorila: 'Nemoj me zavaravati?'"

29 Tada je on rekao Gehaziju: "Opaši bokove svoje i uzmi moj štap u ruku svoju pa idi! Ako nekoga susretneš, ne pozdravljaj ga; i ako te netko pozdravi, ne odgovaraj mu. A moj štap položi na lice dječaka."

30 A dječakova majka je rekla: "*Tako mi života GOSPODNJEG i tako mi života duše tvoje, neću te ostaviti!*" Nato je on ustao i počeo je slijediti.

31 A Gehazi je pošao prije njih i položio štap na lice dječaka, ali nije bilo ni glasa ni odaziva. Zato se vratio njemu u susret te mu je ispričao, govoreći: "Dječak se nije probudio."

32 A kad je Elizej ušao u kuću, gle, dječak je bio mrtav, položen

na njegovoj postelji.

33 Stoga je ušao i zatvorio vrata za njima dvojicom te se pomolio GOSPODU.

34 Zatim se popeo i legao na dječaka te je stavio svoja usta na njegova usta i svoje oči na njegove oči i svoje ruke na njegove ruke; i ispružio se nad dječakom te se dječakovo tijelo ugrijalo.

35 Onda se vratio i prošetao po kući amo i tamo. Zatim se popeo i ispružio nad njim. Tada je dječak kihnuo sedam puta, i otvorio je dječak oči svoje.

36 Nato je on pozvao Gehazija i rekao: "Pozovi tu Šunamku." Tako ju je pozvao. A kad je ona ušla k njemu, rekao je: "Uzmi sina svoga."

37 Nato je ušla i pala mu do nogu te se poklonila do zemlje. Zatim je uzela svoga sina te izašla.

Elizej pročišćava otrovno varivo

38 A Elizej se vratio u Gilgal, a u zemlji je *zavladala* glad. I *dok* su proročki sinovi sjedili pred njim, rekao je svome slugi: "Pristavi veliki lonac i skuhaj varivo za sinove proročke."

39 I jedan je otišao u polje da nabere bilje; i našao je divlju lozu i nabrao je s nje puno krilo divljih tikvica. Zatim je došao i narezao *ih* u lonac s varivom, jer *ih* nisu raspoznavali.

40 Tako su nalijevali ljudima da jedu. I dogodilo se, dok su *počeli* jesti to varivo, da su povikali i rekli: "Čovječe Božji, smrt je u loncu!" I nisu mogli to jesti.

41 No on je rekao: "Donesite brašna!" I bacio *ga* je u lonac te rekao: "Nalijte ljudima neka jedu!" I nije više bilo ničega štetnoga u loncu.

42 Tada je došao neki čovjek iz Baalšališe te donio Božjem čo-

vjeku kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i punu torbu klasova žita. A on je rekao: "Daj ljudima neka jedu!"

43 A njegov službenik je rekao: "Što, zar da to postavim pred stotinu ljudi?" On je još rekao: "Daj ljudima neka jedu, jer ovako govori GOSPOD: 'Jest će i još će od toga preostati.'"

44 Tako je postavio pred njih te su jeli i još je od toga preostalo, prema riječi GOSPODNIJOJ.

POGLAVLJE 5

Naaman ozdravljen od gube

1 A Naaman, zapovjednik vojske sirijskog kralja, bio je sjajan čovjek kod svoga gospodara, i poštovan, zato što je po njemu GOSPOD dao oslobođenje Siriji. I bio je on silan junak, *ali je bio* gubavac.

2 I Sirijci su otišli u četama i doveli u sužanjestvo iz zemlje Izraelove mladu djevojku; zatim je služila Naamanovoj ženi.

3 A ona je rekla svojoj gospodari: "Daj Bože, da bi moj gospodar bio s prorokom koji je u Samariji jer bi ga on izliječio od njegove gube!"

4 I *ovaj* je otišao i izvijestio svoga gospodara govoreći: "Tako je i tako rekla djevojka koja je iz zemlje Izraelove."

5 Nato je kralj sirijski rekao: "Idi samo idi, a ja ću poslati pismo kralju Izraelovom." I on je otišao i ponio je sa sobom deset talenata srebra i šest tisuća zlatnika i deset odijela za presvlačenje.

6 I donio je kralju Izraelovom pismo govoreći: "Sada kad ovo pismo dođe do tebe, evo, s *njime* ti šaljem svoga slugu Naamana da ga izliječiš od njegove gube."

7 I dogodilo se, kad je Izraelov kralj pročitao pismo da je razderao svoju odjeću i rekao: "Zar sam ja

Bog da mogu usmrtniti i oživjeti da ga ovaj čovjek šalje k meni da ga izliječim od njegove gube? Zato, promotrite, molim vas, i shvatite kako traži zavadu sa mnomi!"

8 I zbilo se *tako*, kad je Elizej, čovjek Božji, dočuo da je kralj Izraelov razderao svoju odjeću da je poručio kralju govoreći: "Zašto si razderao odjeću svoju? Neka sada dođe k meni i neka spozna da ima prorok u Izraelu."

9 Tako je Naaman stigao sa svojim konjima i bojnim kolima te stao na vrata Elizejeve kuće.

10 A Elizej je poslao glasnike k njemu govoreći: "Idi i operi se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti se oporaviti i bit ćeš čist."

11 No Naaman se razgnjevio i otišao te rekao: "Gle, mislio sam: 'Sigurno će izaći pred mene i stati pa će zavzati ime GOSPODA, Boga svojega te će zamahnuti rukom svojom nad tim mjestom i izliječiti gubu.'"

12 Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Farpar, bolje od svih voda Izraelovih? Nisam li se mogao u njima oprati i postati čist?" Tako se okrenuo i otišao bijesan.

13 Tada su mu pristupile sluge njegove te mu progovorile i rekle: "Oče moj, *da* ti je prorok naložio i nešto veliko, ne bi li *to* učinio? Koliko je onda bolje, kad ti govori: 'Operi se, i bit ćeš čist.'"

14 Tada je sišao i umočio se sedam puta u Jordanu, prema besjedi čovjeka Božjega; i tijelo mu je opet postalo poput tijela malog djeteta, i postao je čist!

15 Zatim se vratio k Božjem čovjeku, on i sva pratnja njegova, te je došao i stao pred njega pa rekao: "Evo, sada znam da nema Boga na svoj zemlji, osim u Izraelu. Stoga sada, molim te, primi blagoslov od svoga sluga."

16 Ali on je rekao: "*Tako mi života GOSPODNJEG, pred kojim stojim, neću ništa primiti.*" A on je navaljivao da to primi, ali je ovaj odbio.

17 Nato je Naaman rekao: "Ako nećeš, molim te, onda neka se daruje tvome slugi tovara ove zemlje za dvije mazge. Jer sluga tvoj od sada neće prinostiti ni žrtve paljenice ni prinose drugim bogovima, nego *samo* GOSPODU."

18 Ovaj čin neka GOSPOD oprosti slugi tvome, *da* kad moj gospodar pođe u dom Rimonov da ondje iskaže štovanje, pa se on nasloni na moju ruku, onda se i ja poklonim u domu Rimonovu; kad se ja poklonim u domu Rimonovu, neka GOSPOD oprosti taj čin slugi tvome."

19 A on mu je rekao: "Idi u miru." Tako se on udaljio od njega jedan manji *dio* puta.

20 No Gehazi, sluga Elizeja, Božjega čovjeka, je rekao: "Evo, moj gospodar poštediti je Naamana, toga Sirijca, i nije primio ništa iz ruke njegove od onoga što je donio. No, *tako mi života GOSPODNJEG*, potrčat ću za njim i uzet ću nešto od njega."

21 Tako je Gehazi počeo slijediti Naamana. A kad *ga* je Naaman vidio kako trči za njim, iskočio je s bojnih kola njemu u susret te ga upitao: "*Je li sve dobro?*"

22 A on je odgovorio: "Sve je dobro. Moj gospodar me je poslao govoreći: 'Evo, upravo sada su iz Efrajimove gore k meni stigla dva mladića od sinova proročkih. Daj im, molim te, talenat srebra i dva odijela za presvlačenje.'"

23 Nato je Naaman rekao: "Hajde, uzmi dva talenta!" I navaljivao je na njega te svezao dva talenta srebra u dvije vreće, i dva odijela za presvlačenje, pa *ih* je položio

na dvojicu svojih slugu da *ih* nose pred njim.

24 A kad je ovaj stigao do kule, uzeo *ih* je iz njihovih ruku i pohranio *ih* u kući. Zatim je otpustio ljude te su oni otišli.

25 Ali je on došao te stao pred svoga gospodara. A Elizej ga je upitao: "Odakle *dolaziš*, Gehazi?" A on je odgovorio: "Tvoj sluga nije nikamo odlazio."

26 Tada mu je rekao: "Nije li srce moje išlo *s tobom*, kad je čovjek sišao sa svojih kola tebi u susret? *Je li* vrijeme da se primi novac i da se primi odjeća i maslinici i vinogradi i ovce i volovi i sluge i sluškinje?"

27 Stoga će se guba Naamanova prionuti za tebe i za tvoje sjeme zauvijek." I on se udaljio od njegova lica, *kao* gubavac *bijel* kao snijeg.

POGLAVLJE 6

Željezo pliva

1 A sinovi proročki rekli su Elizeju: "Gle sad, pretijesno nam je ovo mjesto gdje mi živimo s tobom."

2 Dopusti nam, molimo te, da odemo do Jordana, pa da ondje svaki uzme po jednu gredu te nam dopusti da si ondje napravimo mjesto gdje možemo živjeti." A on je odgovorio: "Idite."

3 Nato je jedan rekao: "Hajde, molim te, pođi sa svojim slugama." A on je odgovorio: "Idi ću i ja."

4 Tako je pošao s njima. A kad su stigli do Jordana *počeli* su sjeći drva.

5 A dok je jedan bio sjekao gredu, željezni dio sjekire pao *mu* je u vodu te je povikao i rekao: "Jao, gospodaru! Zato što je ova bila posuđena!"

6 Nato je čovjek Božji upitao:

"Gdje je to palo?" I ovaj mu je pokazao mjesto. Tada je on odsjekao jedan prut te ga bacio onamo; i željezo je isplivalo.

7 Stoga je rekao: "Izvadi si to!" I ovaj je ispružio ruku svoju i uzeo to.

8 Tada je kralj Sirijski ratovao protiv Izraela. I posavjetovao se sa svojim slugama govoreći: "Na tom i tom mjestu *bit će* moj tabor."

9 A čovjek Božji je poručio Izraelovom kralju govoreći: "Čuvaj se da ne prijeđeš na takvo mjesto jer onamo su sišli Sirijci."

10 I kralj Izraelov je poslao *ljude* na mjesto za koje mu je rekao čovjek Božji i upozorio ga te se on tamo čuvao; ne *samo* jednom ni dvaput.

11 Stoga se srce sirijskog kralja uznemirilo zbog toga pa je on dozvaio sluge svoje i rekao im: "Zar mi nećete pokazati tko je od nas za kralja Izraelovog?"

12 Nato je jedan od slugu njegovih rekao: "Nitko, gospodaru moj, kralju; nego Elizej, prorok koji je u Izraelu, govori Izraelovom kralju riječi koje si ti izgovorio u svojoj spavaćoj sobi."

13 Tada je rekao: "Idite i izvidite gdje je, pa da pošaljem da ga uhvate." I bilo mu je dojavljeno govoreći: "Evo, u Dotanu je."

14 Stoga je on poslao onamo konje i bojna kola i veliku vojsku. I stigli su noću te opkolili grad.

15 A kad je sluga čovjeka Božjeg rano ustao te izašao, gle: vojska s konjima i bojnim kolima opkolila je grad. Nato ga je njegov sluga upitao: "Jao, gospodaru moj, što nam je činiti?"

16 A on je odgovorio: "Ne boj se, jer je više onih koji su s nama nego onih koji su s njima."

17 Tada se Elizej pomolio i rekao: "GOSPODE, molim te, otvo-

ri mu oči da vidi!" I GOSPOD je otvorio oči momku i on je progledao. I gle, gora je bila ispunjena konjima i ognjenim kolima sve uokolo Elizeja.

18 I kad su oni sišli do njega, Elizej se pomolio GOSPODU te rekao: "Udari, molim te, ove ljude sljepoćom!" I on ih je udario sljepoćom po riječi Elizejevoj.

19 Zatim im je Elizej rekao: "Nije ovo taj put niti je ovo taj grad. Slijedite me i ja ću vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih je odveo u Samariju.

20 I dogodilo se, kad su ulazili u Samariju da je Elizej rekao: "GOSPODE, otvori oči ovim ljudima da progledaju." I GOSPOD im je otvorio oči te su vidjeli; i gle *bili su* usred Samarije.

21 A kralj Izraelov, kad ih je vidio, upitao je Elizeja: "Oče moj, zar da *ih* pobijem? Zar da *ih* pobijem?"

22 A on je odgovorio: "Nemoj *ih* pobiti. Zar bi ti pobio one koje si zarobio mačem svojim i lukom svojim? Stavi kruha i vode pred njih, neka jedu i piju i neka idu svome gospodaru."

23 I pripremio im je puno hrane. I kad su se najeli i napili, otpustio ih je te su otišli svome gospodaru. Tako sirijske čete nisu više dolazile u zemlju Izraelovu.

Benhadadova opsada Samarije

24 I dogodilo se nakon toga da je sirijski kralj Benhadad skupio svu svoju vojsku i uzašao te opkolio Samariju.

25 I nastala je velika glad u Samariji: I gle, *držali su* je opkoljenu sve dok se magareća glava nije *prodavala* za osamdeset srebrnjaka, a četvrtina kaba golubinjeg izmeta za pet srebrnjaka.

26 I dok je kralj Izraelov prolazio

po zidinama, neka mu je žena doviknula govoreći: "Pomozi, gospodaru moj, kralju!"

27 Nato je on rekao: "Ako ti GOSPOD ne pomogne, odakle ću ti ja pomoći? Zar s gumna ili iz tijeska?"

28 Zatim ju je kralj upitao: "Što ti je?" Nato je ona odgovorila: "Ova mi je žena rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga sina!'"

29 I skuhale smo moga sina i pojele ga. A sljedećeg dana, ja sam njoj rekla: 'Daj svoga sina da ga pojedemo.' A ona je sakrila svoga sina."

30 I dogodilo se, kad je kralj čuo riječi te žene, da je razderao svoju odjeću. I prolazio je po zidinama, a narod ga je gledao; i gle, *nosio je* kostrijet ispod, na tijelu svome.

31 Tada je rekao: "Neka mi Bog tako učini i još više, ako glava Elizeja, sina Šafatova, ostane danas na njemu!"

32 A Elizej je sjedio u svojoj kući i starješine su sjedile s njim. I *kralj* je pred sobom poslao čovjeka, ali prije nego je glasnik došao k njemu, rekao je on starješinama: "Vidite li da je onaj sin ubojičin poslao da mi skinu glavu? Pazite, kad glasnik dođe, zatvorite vrata i čvrsto ga držite kod vrata. Nije li to zvuk koraka njegova gospodara za njim?"

33 I dok je još s njima razgovarao, gle, glasnik je sišao k njemu i rekao: "Gle, ovo *zlo je* od GOSPODA, zar da još uvijek čekam na GOSPODA?"

POGLAVLJE 7

1 Tada je Elizej rekao: "Čujte riječ GOSPODNJU! Ovako govori GOSPOD: 'Sutra će se u ovo doba na gradskim vratima Samarije *prodavati* mjera finoga brašna za

šekel, a dvije mjere ječma za šekel.'"

2 Nato je gospodar o čiju se ruku kralj oslanjao progovorio čovjeku Božjemu te upitao: "Gle, i *kad* bi GOSPOD načinio okna na nebu, bi li nešto takvo moglo biti?" A on je odgovorio: "Evo, vidjet ćeš *to* svojim očima, ali od toga nećeš jesti."

3 A na ulazu u gradska vrata bila su četiri gubavca. I rekli su oni jedan drugome: "Zašto da mi sjedimo ovdje sve dok ne umremo?"

4 Ako kažemo: 'Ući ćemo u grad', pa glad *je* u gradu te ćemo ondje umrijeti; a ako još *ostanemo* stajati ovdje, također ćemo umrijeti. Stoga sada hajdemo pa upadnimo u sirijsku vojsku: ako nas ostave na životu, živjet ćemo; a ako nas ubiju, samo ćemo umrijeti!"

5 I ustali su u sumrak i krenuli u sirijski tabor. I kad su stigli do ruba sirijskog tabora, gle: ondje nije *bilo* nikoga.

6 Jer je Gospodin učinio da je vojska sirijska čula buku bojnih kola i buku konja, i *to* buku velike vojske. I rekli su jedan drugome: "Evo, kralj Izraelov unajmio je protiv nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske da krenu na nas."

7 Zato su se digli i pobjegli u sumraku: i ostavili su svoje šatore i svoje konje i svoje magarce, baš sav tabor kakav *je* on *bio*. I pobjegli su radi svojih života.

8 A kad su ti gubavci došli do ruba tabora, ušli su u jedan šator pa su se najeli i napili. Zatim su odande odnijeli srebro i zlato i odjeću pa otišli i sakrili *to*. Tada su se vratili te ušli u drugi šator, i odnijeli *i* odande pa otišli i sakrili *to*.

9 Tada su rekli jedan drugome: "Ne radimo dobro. Ovaj dan *je* dan dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako li čekamo sve do jutarnjeg

svjetla, nekakvo zlo će se na nas svaliti. Stoga sada pođimo da dojavimo kraljevu dvoru."

10 Tako su došli i pozvali gradskog vrataru pa im ispričali govoreći: "Došli smo u sirijski tabor, i gle, ondje nije bilo nijednog čovjeka ni ljudskoga glasa; samo privezani konji i privezani magarci, a šatori onakvi kakvi su bili."

11 Zatim je dozvao vratare i oni su *to* dojavili unutar kraljeva dvora.

12 A kralj je ustao u noći i rekao svojim slugama: "Ja ću vam sada objasniti što su nam učinili Sirijci. Oni znaju da *smo* gladni, stoga su izašli iz tabora da se sakriju u polju, govoreći: 'Kad izađu iz grada, pohvatat ćemo ih žive i ući u grad.'"

13 A jedan od njegovih slugu je odgovorio i rekao: "Neka *neki* uzmu, molim te, pet od preostalih konja što su ostali u gradu. (Gle, oni *su* kao sve mnoštvo Izraelovo koje je *u njemu* preostali: gle, *kazem*, oni *su* baš kao i sve mnoštvo Izraelovo koje je uništeno). Pošaljimo *ih* pa ćemo vidjeti."

14 Stoga su uzeli dva konja za bojna kola te *ih* je kralj poslao za sirijskom vojskom govoreći: "Idite i vidite!"

15 I išli su za njima sve do Jordana; i evo, sav put *bio* je pun odjeće i posuđa koje su Sirijci pobacali u svojoj žurbi. I glasnici su se vratili i dojavili kralju.

16 Zatim je narod izašao i počeo pljačkati sirijske šatore. Tako je jedna mjera finoga brašna bila *prodavana* za šekel i dvije mjere ječma za šekel, prema riječi GOSPODNIJOJ.

17 A kralj je odredio na gradska vrata onoga gospodara na čiju se ruku oslanjao; a narod ga je izgazio na gradskim vratima i on je umro, kao što je rekao Božji čovjek

koji je govorio kad je kralj bio sišao k njemu.

18 I dogodilo se kako je čovjek Božji bio rekao kralju govoreći: "Sutra u ovo doba na gradskim vratima Samarije bit će dvije mjere ječma za šekel i mjera finoga brašna za šekel."

19 A taj je gospodar progovorio čovjeku Božjem i upitao: "Sada, gle, *i kad* bi GOSPOD načinio okna na nebu, bi li nešto takvo moglo biti?" A on je odgovorio: "Gle, vidjet ćeš to svojim očima, ali od toga nećeš jesti."

20 I tako mu je ispalo: jer ga je narod izgazio na gradskim vratima te je umro.

POGLAVLJE 8

Povratak u zemlju Sunamsku

1 Tada je Elizej progovorio ženi kojoj je on oživio sina govoreći: "Ustani i pođi, ti i tvoj dom pa se nastani bilo gdje se možeš nastaniti, jer je GOSPOD dozvao glad; i ona će doći i na ovu zemlju *na* sedam godina."

2 Zatim je žena ustala i učinila po besjedi čovjeka Božjeg; i otišla je s domom svojim te se nastanila u zemlji filistejskoj na sedam godina.

3 I dogodilo se na kraju sedme godine da se žena vratila iz zemlje filistejske te je otišla vapiti kralju za svoju kuću i svoju zemlju.

4 A kralj je razgovarao s Gehazijem, slugom Božjega čovjeka, govoreći: "Ispričaj mi, molim te, o svim velikim djelima koja je Elizej učinio."

5 I dogodilo se, dok je on prepričavao kralju kako je oživio mrtvoga, evo žene čijega sina je oživio, da je ona *počela* vapiti kralju za svoju kuću i za svoju zemlju. A Gehazi je rekao: "Gospodaru moj kralju, to je ta žena i to je njezin

sin, kojega je Elizej oživio."

6 I kad je kralj upitao ženu, ona mu je *to* ispričala. Tako joj je kralj dao jednoga službenika govoreći: "Vrati *joj* sve što je *bilo* njezino i sav urod polja od dana kada je napustila zemlju pa sve do sada!"

7 Zatim je Elizej došao u Damask; a Benhadad, sirijski kralj bio je bolestan. I dojavili su mu govoreći: "Božji čovjek je došao ovamo."

8 Nato je kralj rekao Hazaelu: "Uzmi dar u ruke svoje pa pođi u susret čovjeku Božjem te zatraži *savjet* od GOSPODA preko njega govoreći: 'Hoću li se oporaviti od ove bolesti?' "

9 Tako mu je Hazael pošao u susret pa je uzeo sa sobom dar i to od svega dobroga iz Damaska, *na* četrdeset natovarenih deva. I došao je i stao preda njega te rekao: "Tvoj sin Benhadad, sirijski kralj, poslao me k tebi govoreći: 'Hoću li se oporaviti od ove bolesti?' "

10 Nato mu je Elizej rekao: "Idi, reci mu: 'Zasigurno se možeš oporaviti!' Ali mi je GOSPOD pokazao da će zasigurno umrijeti."

11 I čvrsto je upro pogled, sve dok se ovaj nije posramio; i čovjek Božji je zaplakao.

12 Nato je Hazael upitao: "Zašto plačeš, moj gospodar?" A on je odgovorio: "Zato što znam za zla koja ćeš ti učiniti sinovima Izraelovim: ognjem ćeš utvrde njihove spaliti, a mladiće ćeš im mačem pogubiti, i djecu ćeš im smrskati, i trudnice im rasporiti."

13 Zatim je Hazael upitao: "Ali zar je tvoj sluga pas da bi učinio nešto tako strašno?" Nato je Elizej odgovorio: "GOSPOD mi je pokazao da *ćeš* ti *biti* kralj nad Sirijom."

14 Tako je on otišao od Elizeja i došao k svome gospodaru, koji ga je upitao: "Što ti je rekao Elizej?"

A on je odgovorio: "Rekao mi je *da* ćeš se zasigurno oporaviti."

15 I dogodilo se sutradan da je on uzeo debelo platno i namočio *ga* u vodu te *ga* je prostro preko lica njegovog tako da je ovaj umro. I Hazael se zakraljio umjesto njega.

Jehoram kraljuje u Judi

16 A pete godine Jorama, sina Ahabova, kralja Izraelova, *pošto* je tada Jehošafat *bio* kralj Jude, Jehoram sin Jehošafata kralja Judina, počeo je kraljevati.

17 Bio je trideset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je osam godina u Jeruzalemu.

18 I on je hodio putem kraljeva Izraelovih, kako je *to* činio dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; i činio je ono što je zlo u očima GOSPODNJIM.

19 Ipak GOSPOD nije htio uništiti Judu radi Davida, sluge svoga, kako mu je obećao da će uvijek davati svjetiljku njemu i sinovima njegovim.

20 U njegove dana Edom se je odmetnuo ispod ruke Judine te su si postavili kralja.

21 Tako je Joram otišao u Zair i s njim sva bojna kola. I ustao je noću i potukao Edomce koji su opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. A narod je pobjegao u svoje šatore.

22 Ipak se Edom odmetnuo od ruke Judine sve do dana današnjeg. Zatim se i Libna odmetnula u to isto doba.

23 A ostala djela Joramova, i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

24 I Joram je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan kod očeva svojih u gradu Davidovu. Zatim se Ahazija, sin njegov zakraljio umjesto njega.

Ahazija kraljuje u Judi

25 Dvanaeste godine Jorama, sina Ahaba, kralja Izraelova, počeo je kraljevati Ahazija, sin Jehorama, kralja Judina.

26 Ahazija je bio dvadeset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je godinu dana u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je bilo Atalija, bila je kći Izraelovog kralja Omrija.

27 I on je hodio putem doma Ahabova i činio je ono što je zlo u očima GOSPODNJIM, kako je činio i dom Ahabov, jer je on bio zet doma Ahabova.

28 Zatim je on pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u rat protiv Hazaela, kralja sirijskoga u Ramotgilead. I Sirijci su ranili Jorama.

29 Tada se kralj Joram vratio u Jezreel da se izliječi od rana što mu ih zadali Sirijci kod Rame kad se borio protiv Hazaela, sirijskog kralja. A Ahazija, sin Jehorama, kralja Judina, sišao je u Jezreel da vidi Jorama, sina Ahabova zato što se on bio razbolio.

POGLAVLJE 9

Jehu pomazan za kralj u Izraelu

1 Tada je prorok Elizej pozvao jednoga od sinova proročkih i rekao mu: "Opaši bokove svoje i uzmi ovu posudu s uljem u ruke svoje pa idi u Ramotgilead.

2 I kad stigneš onamo, potraži ondje Jehua, sina Jehošafatova, sina Nimšijeva. Zatim uđi i izvedi ga između braće njegove i uvedi ga u unutrašnju odaju.

3 Zatim uzmi posudu s uljem te mu je izlij na glavu i reci: 'Ovako govori GOSPOD: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.' Onda otvori vrata pa bježi i ne zadržavaj se."

4 Tako je mladić, taj mladić, prorok, otišao u Ramotgilead.

5 A kad je stigao, gle, zapovjednici vojske su sjedili. Tada je on rekao: "Imam nalog za tebe, zapovjedniče!" Nato je Jehu upitao: "Za koga od svih nas?" A on je odgovorio: "Za tebe, zapovjedniče!"

6 Zatim je on ustao i ušao u kuću; a ovaj mu je izlio ulje na glavu i rekao mu: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja nad narodom GOSPODNJIM, baš nad Izraelom.

7 I ti ćeš pobiti dom Ahaba, gospodara svoga da mogu osvetiti krv svih slugu proroka i krv svih slugu GOSPODNJIH od ruke Jezabeline.

8 Jer će sav dom Ahabov propasti: i istrijebit ću Ahabu ono što mokri uza zid i one što su zatvoreni i ostavljeni u Izraelu.

9 I učinit ću da dom Ahabov bude kao dom Jeroboama, sina Nebatova, i kao dom Baaše, sina Ahijina.

10 A Jezabelu će proždrijeti psi na dijelu zemlje jezreelske i nitko je neće pokopati.'" Zatim je otvorio vrata i pobjegao.

11 Tada je Jehu izašao k slugama svoga gospodara. A jedan ga je upitao: "Je li sve dobro? Zašto je taj luđak dolazio k tebi?" Nato mu je odgovorio: "Vi poznajete ovog čovjeka i govor njegov."

12 A oni su rekli: "To je laž! Reci nam sad!" Tada je rekao: "Tako i tako mi je on izrekao govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.'"

13 Zatim su požurili i uzeli svaki svoju odjeću te je prostrli pod njim na vrhu stepenica pa zatrubili u trube govoreći: "Jehu je kralj!"

Jehu ubija Jorama i Ahaziju

14 Tako se Jehu, sin Jehošafata, sina Nimšijeva, urotio protiv Jora-

ma (Joram je tada branio Ramot-gilead, on i sav Izrael, zbog Hazelela, kralja sirijskoga.

15 Ali se kralj Joram vratio u Jezreel da se izliječi od rana koje su mu zadali Sirijci kad se borio s Hazelelom, kraljem sirijskim.) Tada je Jehu rekao: "Ako vam je po volji, *onda* neka nitko ne umakne iz grada da *to* kaže u Jezreelu."

16 Tako se Jehu popeo na bojna kola te otišao prema Jezreelu, jer je Joram ondje ležao, a Ahazija, kralj Judin, sišao je vidjeti Jorama.

17 A na kuli u Jezreelu stajao je stražar, i izvidio je Jehuovu četvu kako dolazi te je rekao: "Ja vidim neku četvu." Nato je Joram rekao: "Uzmi konjanika i pošalji im *ga* u susret pa neka upita: 'Je li s mirom?'"

18 Tako je jedan na konju otišao njemu u susret te rekao: "Ovako govori kralj: 'Je li s mirom?'" A Jehu je rekao: "Što ti imaš s mirom? Okreni za mnom." Tada je stražar dojavio govoreći: "Glasnik je stigao do njih, ali se ne vraća."

19 Nato je on poslao jednoga drugoga na konju koji je došao k njima te rekao: "Ovako govori kralj: 'Je li s mirom?'" A Jehu mu je odgovorio: "Što ti imaš s mirom? Okreni za mnom."

20 Tada je stražar dojavio govoreći: "Došao je sve do njih, ali se ne vraća. A vožnja je nalik na vožnju Jehua, sina Nimšijeva: jer vozi bijesno!"

21 Zatim je Joram rekao: "Upregni!" I upregnuli su njegova kola. Tada su Joram, kralj Izraelov, i Ahazija kralj Judini izašli, svaki u svojim kolima; i izašli su protiv Jehua i susreli ga u dijelu *zemlje* Nabota Jezreelca.

22 I dogodilo se, kad je Joram ugledao Jehua da je upitao: "Je li s mirom, Jehu?" A on je odgovorio:

"Kakvim mirom sve dok *je tako* puno bludništva tvoje majke Jezebele i njezinih čaranja?"

23 Nato je Joram okrenuo ruke svoje i počeo bježati te rekao Ahaziji: "*To je* izdaja, Ahazijo!"

24 A Jehu je zapeo luk svom svojom snagom te ustrijelio Jehorama između mišica njegovih: i strijela mu je izašla kroz srce te se on srušio u svojim kolima.

25 Nato je *Jehu* rekao svom zapovjedniku Bidkaru: "Digni *ga* i baci na dio zemlje Nabota Jezreelca; pa se sjeti kako je, kad smo ja i ti jahali zajedno za njegovim ocem Ahabom, GOSPOD položio ovo breme na njega:

26 'Zaista sam jučer vidio krv Nabotovu i krv sinova njegovih,' govori GOSPOD, 'i uzvratit ću ti na ovome zemljištu,' govori GOSPOD. Stoga *ga* sada digni i baci ga na to zemljište, prema riječi GOSPODNJOJ."

27 A kad je *to* vidio Ahazija, kralj Judini, pobjegao je putem vrtne kuće. A Jehu ga je slijedio te rekao: "Udarite i njega u kolima!" *I učinili su tako* na uzlasku prema Guru, koji je pokraj Ibleama. A on je pobjegao u Megido pa je ondje umro.

28 A njegove su ga sluge u kolima prenijele u Jeruzalem i pokopale ga u njegovoj grobnici kod očeva njegovih, u gradu Davidovu.

29 I jedanaeste godine Jorama, sina Ahabova, Ahazija je počeo kraljevati nad Judom.

Jehu pogubljuje Jezabelu

30 A kad je Jehu došao u Jezreel, Jezabela je čula *za to*, namazala je lice svoje i uresila glavu svoju te pogledala s prozora.

31 I dok je Jehu ulazio na gradska vrata, rekla je: "Je li Zi-

mri imao mir, što je ubio svoga gospodara?"

32 A on je podigao lice svoje prema prozoru pa rekao: "Tko je na mojoj strani? Tko?" Nato su dva *ili* tri eunuha pogledala prema njemu.

33 A on je rekao: "Bacite je dolje." I oni su je bacili; a *nešto* krvi njezine prskalo je na zid i na konje. Zatim ju je pregazio.

34 A kad je ušao, jeo je i pio, te rekao: "Idite sada pogledati onu prokletnicu i pokopajte je, jer je ona kraljevska kći."

35 I otišli su da je pokopaju, ali nisu našli ništa od nje, osim lubanje, stopala i dlanova njezinih ruku.

36 Zato su se vratili i dojavili mu to. A on je rekao: "To je riječ koju je GOSPOD izrekao po slugi svom Iliji Tišbijcu govoreći: 'Na dijelu *zemlje* jezreelske psi će proždrijeti tijelo Jezabelino.'

37 I mrtvo tijelo Jezabelino bit će kao izmet na naličju polja na dijelu *zemlje* jezreelske, *tako* da neće moći reći: Ovo je Jezabela.' "

POGLAVLJE 10

Pogubljeni Ahabovi sinovi

1 A Ahab je imao sedamdeset sinova u Samariji. I Jehu je napisao pisma i poslao *ih* u Samariju poglavarima jezreelskim, starješinama i skrbnicima Ahabove *djece*, govoreći:

2 "Sada, dok vam stiže ovo pismo, pošto su sinovi vašeg gospodara s vama, a s vama su kola i konji, i utvrđeni grad i bojna oprema,

3 pogledajte koji je najbolji i najprikladniji između sinova vašeg gospodara, pa *ga* postavite na prijestolje oca njegova te se borite za dom svoga gospodara."

4 Ali su se oni prekomjere upla-

šili te rekli: "Gle, dva kralja nisu opstala pred njim, kako ćemo onda mi opstati?"

5 A onaj koji je bio nad domom i onaj koji je bio nad gradom, i starješine i skrbnici *djece* poručili su Jehuu govoreći: "Mi *smo* služe tvoje i činit ćemo sve što nam budeš naložio; nikoga nećemo postaviti za kralja. Ti učini *ono* što je dobro u očima tvojim."

6 Tada im je *Jehu* po drugi put napisao pismo govoreći: "Ako ste vi za mene i *ako* ćete slušati moj glas, uzmite glave tih ljudi, sinova svoga gospodara i dođite k meni u Jezreel sutra u to vrijeme." A kraljevih sinova, *pošto ih je bilo* sedamdeset osoba, bili su kod gradskih velikaša koji su ih odgajali.

7 I dogodilo se, kad je to pismo stiglo k njima, da su uzeli kraljeve sinove i pobili *njih* sedamdeset osoba. A njihove glave stavili su u košare i poslali su *ih* njemu u Jezreel.

8 I glasnik je došao i dojavio mu govoreći: "Donijeli su glave kraljevih sinova." Nato je on rekao: "Položite ih u dvije gomile kod ulaza u gradska vrata do jutra."

9 I dogodilo se ujutro da je izašao i stao te rekao svemu narodu: "Vi *ste* pravedni! Gle, ja sam se urotio protiv svoga gospodara i ubio *ga*, ali tko je pobio sve ove?"

10 Sada znate da nije palo na zemlju ništa od riječi GOSPODNJE koju je GOSPOD izrekao glede doma Ahabova; jer je GOSPOD izvršio *ono* što je govorio preko sluge svoga Ilije."

11 Tako je Jehu pobio sve koji su u Jezreelu preostali iz doma Ahabova, sve velikaše njegove i rođake njegove i svećenike njegove, sve dok mu nitko nije preostao.

12 Zatim je ustao i otišao te došao u Samariju. I kako je *bio* na

putu kod Strizarskog doma,

13 susreo se Jehu s braćom Ahazije, kralja Judina, te upitao: "Tko ste vi?" A oni su odgovorili: "Mi smo braća Ahazijina; i silazimo da pozdravimo sinove kraljeve i sinove kraljičine."

14 Nato je on rekao: "Pohvatajte ih žive!" I pohvatali su ih žive te su ih pobili kod jame Strizarskog doma, *tih* četrdeset i dvojicu ljudi. Nije ostavio ni jednoga od njih.

15 A kad je otišao odande, naišao je na Jehonadaba, sina Rekabova, *koji mu je dolazio* u susret. I on ga je pozdravio i upitao ga: "Je li tvoje srce ispravno kao što je moje srce prema tvome srcu?" A Jehonadab je odgovorio: "Jest." "Ako je tako, daj mi ruku." I on mu je dao ruku te ga je ovaj uzeo k sebi u kola.

16 Zatim je rekao: "Pođi sa mnom i gledaj moju revnost za GOSPODA." Tako ga je vozio u svojim kolima.

17 I kad je došao u Samariju, poubijao je sve koji su preostali Ahabu u Samariji, sve dok ga nije istrijebio, prema besjedi koju je GOSPOD izgovorio Iliji.

Jehu pogubljuje Baalove proroke

18 Zatim je Jehu sakupio sav narod i rekao mu: "Ahab je nešto malo služio Baalu; *ali* Jehu će mu služiti puno više.

19 Stoga mi sada pozovite sve proroke Baalove, sve njegove slugе i sve njegove svećenike, neka ni jedan ne izostane, jer ću *izvršiti* veliku žrtvu Baalu. Svaki koji će izostati, neće *više* živjeti." No Jehu je *to* napravio lukavo, s namjerom da uništi Baalove štovatelje.

20 Zatim je Jehu rekao: "Proglasite svećanu skupštinu za Baala." I proglasili su je.

21 I Jehu je poslao *to* po svemu

Izraelu; i došli su svi Baalovi štovatelji, tako da nije bilo nijednog čovjeka koji je ostao da ne bi došao. I ušli su u Baalov dom te se Baalov dom napunio od jednoga kraja do drugoga.

22 Tada je on rekao onomu koji *je bio* nad sakristijom: "Iznesi odore svim Baalovim štovateljima." I on im je iznio odore.

23 Zatim je Jehu ušao u Baalov dom s Jehonadabom, sinom Rekabovim, te rekao Baalovim štovateljima: "Ispitajte i pogledajte da nema ovdje s vama nijednog od slugu GOSPODNJIH, nego samo Baalovih štovatelja."

24 I dok su pošli prinositi žrtve i žrtve paljenice, Jehu je vani odredio osamdeset svojih ljudi te im rekao: "Ako koji od ljudi koje sam ja doveo u ruke vaše umakne, *onaj koji mu dopusti otići*, svoj će život dati za njegov život."

25 I dogodilo se, čim je završio prinošenje žrtve paljenice, da je Jehu rekao stražarima i zapovjednicima: "Uđite i pobijte ih! Neka nitko ne izađe!" I pobili su ih oštricom mača; i stražari i zapovjednici pobacali su ih *van*. Zatim su otišli do grada Baalova doma.

26 I iznesli su kipove iz Baalova doma i spalili ih.

27 Zatim su razorili kip Baalov pa su razorili dom Baalov i napravili od njega kuću za zahod *koja je ostala* sve do dana današnjega.

Jehu kraljuje u Izraelu

28 Tako je Jehu istrijebio Baala iz Izraela.

29 Ipak, *od* grijehā Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh, Jehu nije od njih odstupio, *to jest*, *od* zlatnih telaca koji *su bili* u Betelu i koji *su bili* u Danu.

30 Tada je GOSPOD rekao Je-

huu: "Zato što si dobro proveo *ono* što je ispravno u mojim očima i da si učinio domu Ahabovu sve što mi *je bilo* na srcu, tvoji će sinovi do četvrtoga *naraštaja* sjediti na prijestolju Izraelovu."

31 Ali Jehu nije pazio da hodi svim srcem svojim po zakonu GOSPODA, Boga Izraelova. Jer nije odstupio od grijeha Jeroboamovih kojima je navodio Izraela na grijeh.

32 U one dane GOSPOD je počeo skraćivati Izraela *da bude* manji; i Hazeel ih je udarao po svim krajevima Izraelovim:

33 od Jordana prema istoku, *po* svoj zemlji gileadskoj, *od* Gadovaca, Rubenovaca i Manaševaca, pa od Aroera koji je pored rijeke Arnon, sve do Gileada i Bašana.

34 A ostala djela Jehuova, i sve što je činio, i sva moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

35 I Jehu je usnuo s očevima svojim i pokopali su ga u Samariji. A Jehoahaz, sin njegov, zakraljio se umjesto njega.

36 A vremena tijekom kojega je Jehu kraljevaio nad Izraelom u Samariji *bilo je* dvadeset i osam godina.

POGLAVLJE 11 Atalija kraljuje u Judi

1 A kad je Atalija, majka Ahazijina, vidjela da joj je sin poginuo, ustala je i istrijebila sve kraljevsko sjeme.

2 Ali Jehošeba, kći kralja Joram, sestra Ahazijina, uzela je Joaša, Ahazijina sina, i ukrala ga između kraljevih sinova *koji su bili* pogubljeni, pa su ga sakrili od Atalije, *baš* njega i dojilju njegovu, u spavaću sobu, tako da nije bio pogubljen.

3 I bio je s njom sakriven u Domu

GOSPODNJEM šest godina; a Atalija je kraljevala nad zemljom.

Joaš pomazan za kralj u Judi

4 Tada je sedme godine Jehojada poslao da se dovedu poglavari nad stotinama sa zapovjednicima i stražu te ih doveo u Dom GOSPODNJI. I sklopio je s njima savez, i oni su mu se zakleli u Domu GOSPODNJEM pa im je pokazao kraljeva sina.

5 Tada im je zapovjedio govoreći: "Ovo je ono što ćete napraviti: trećina od vas koji ulazite na Šabat bit će baš oni koji čuvaju stražu za kraljevski dvor.

6 A trećina, *neka bude* kod Sur-skih vrata, i trećina kod gradskih vrata iza straže. Tako ćete čuvati stražu kod dvora da ne bude provaljena.

7 A dva dijela od svih vas, koji izlazite na Šabat, *neka baš* i oni čuvaju stražu u Domu GOSPODNJEM oko kralja.

8 Tako ćete okružiti kralja, svaki sa svojim oružjem u ruci svojoj. I onaj koji krene unutar postrojbi, *neka bude* pogubljen. A vi budite uz kralja kad izlazi i kad ulazi."

9 I satnici su učinili sve kako im je zapovjedio svećenik Jehojada. I uzeli su svaki svoje ljude koji na Šabat ulaze s onima koji na Šabat trebaju izlaziti te su došli k svećeniku Jehojadi.

10 Zatim je svećenik dao satnicima koplja kralja Davida i štitove što *su bili* u Hramu GOSPODNJEM.

11 I stražari su se postavili, svaki sa svojim oružjem u ruci svojoj, od desnog ugla Hrama do lijevog ugla Hrama i *uzduž* žrtvenika i Hrama, sve unaokolo kralja.

12 Tada je on izveo kraljeva sina te na njega stavio krunu i *dao mu* Svjedočanstvo pa su ga postavili

za kralja i pomazali ga. I pljeskali su rukama svojim i govorili: "Živio kralj!"

13 A kad je Atalija čula viku stražara i naroda, došla je k narodu u Hram GOSPODNJI.

14 A kad je pogledala, gle, kralj je, kakav *je bio* običaj, stajao kod stupa, a knezovi i trubači *bili su* uz kralja; i sav narod zemlje se rado-vao i trubio u trube. Tada je Atalija razderala svoju odjeću i povikala: "Izdaja! Izdaja!"

15 Nato je svećenik Jehojada zapovjedio satnicima i vojnim zapovjednicima te im rekao: "Provedite je kroz postrojbe, a onoga tko nju slijedi pogubite mačem." Jer je svećenik bio rekao: "Neka ne bude pogubljena u Domu GOSPODNJEM."

16 I podigli su ruke na nju; i odlazila je putem kojim konji dolaze u kraljev dvor, pa je ondje bila pogubljena.

17 Tada je Jehojada sklopio savez između GOSPODA i kralja i naroda, da bi oni bili narod GOSPODNJI; također i između kralja i naroda.

18 Zatim je sav narod te zemlje otišao u Baalov dom te ga je porušio: žrtvenike njegove i kipove njegove temeljito su razorili, a Baalova svećenika Matana pogubili su pred žrtvenicima. Tada je svećenik odredio službenike nad Domom GOSPODNJIM.

19 Onda je uzeo satnike i zapovjednike i stražu i sav narod te zemlje; i oni su izveli kralja iz Doma GOSPODNJEGA i došli su putem stražarskih vrata u kraljev dvor. Tada je on sjeo na kraljevsko prijestolje.

20 I sav se narod te zemlje rado-vao i grad se umirio; a Ataliju su pogubili mačem *pored* kraljevskog dvora.

21 Jehoaš je bio sedam godina star kad je počeo kraljevati.

POGLAVLJE 12

1 Sedme godine Jehuova kraljevanja Jehoaš je počeo kraljevati; i kraljevao je četrdeset godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Zibija iz Beeršebe.

2 I Jehoaš je činio ono *što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM u sve dane svoje u što ga je upućivao svećenik Jehojada.

3 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvijek prinosio žrtve i palio kád na uzvišicama.

Jehoaš obnavlja Hram

4 Tada je Jehoaš rekao svećenicima: "Sav novac od posvećenih prinosa što se donosi u Dom GOSPODNJI, *baš i* novac od svakoga koji je ubrojen za *obračun*, novac koji je za svakoga procijenjen, novac koji dođe nekome na srce da *ga* donese u Dom GOSPODNJI,

5 neka *ga* svećenici uzimaju za sebe, svaki od svoga poznanika i neka oni poprave pukotine na Domu bilo gdje se nađe neka pukotina."

6 Ali se zbilo *tako, da* u dvadeset i trećoj godini Jehoaševa kraljevanja svećenici nisu popravili pukotine na Domu.

7 Tada je kralj Jehoaš pozvao svećenika Jehojadu i *druge* svećenike te im rekao: "Zašto vi ne popravljate pukotine na Domu? Stoga sada *više* ne primajte novac od svojih poznanika nego *ga* predajte za pukotine na Domu."

8 I svećenici su pristali da *više* ne primaju novac od naroda, niti da ne popravljaju pukotine na Domu.

9 Tada je svećenik Jehojada uzeo jedan sanduk pa je prorezao rupu na njegovom poklopcu te ga postavio pored žrtvenika, zdesna

kad bi netko dolazio u Dom GOSPODNJI. A svećenici koji su čuvali vrata, stavljali su u njega sav novac koji je bio donesen u Domu GOSPODNJI.

10 I zbivalo se *tako*, da kad su vidjeli da je u sanduku mnogo novaca, da su došli kraljev pisar i veliki svećenik te su ga stavili u vreće pa izbrojili novac koji se našao u Domu GOSPODNJEM.

11 Zatim su novac koji su izbrojili, predali u ruke onima koji su obavljali posao, koji su imali nadgledništvo nad Domom GOSPODNJIM, a oni su isplaćivali tesarima i graditeljima koji su radili na Domu GOSPODNJEM,

12 te zidarima i klesaćima kamena, i za kupnju građevnog drveta i klesanog kamena za popravak pukotina na Domu GOSPODNJEM, i za sve izdatke za Dom da ga se popravi.

13 Ali od novaca *koji se* donosio u Dom GOSPODNJI nisu se radile srebrne zdjele, usekači, posude, trube, bilo kakvo zlatno posuđe ili srebrno posuđe za Dom GOSPODNJI,

14 nego su ga davali radnicima, pa su njime popravljali Dom GOSPODNJI.

15 Štoviše nisu tražili račun od ljudi kojima su u ruke predavali novac da ga podare radnicima, jer su oni radili vjerno.

16 Novac za prijestupe i novac za grijeh nije se donosio u Dom GOSPODNJI; bio je za svećenike.

17 Tada je Hazael, sirijski kralj, uzašao i zaratio protiv Gata i osvojio ga. Zatim je Hazael upravio lice svoje da uzađe na Jeruzalem.

18 A Jehoša, kralj Judin, uzeo je sve ono što je posvećeno, što su posvetili njegovi očevi: Jehošafat, Jehoram i Ahazija, kraljevi Judini, te ono što je on sâm posvetio i

sve zlato *koje se* našlo u riznicama Doma GOSPODNJEG i kraljevskog dvora, pa je sve to poslao Hazaelu, kralju sirijskom. Tada je ovaj otišao od Jeruzalema.

19 A ostala djela Joaševa i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

20 A sluge njegove su ustale i skovale urotu pa su ubili Joaša u Kući milskoj, gdje se silazi do Sila.

21 Jer su ga sluge njegove, Joazar, sin Simeatov, i Jehozabad, sin Šomerov, udarili te je umro. I pokopali su ga kod očeva njegovih u gradu Davidovu, a njegov sin Amazija zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 13 Jehoahaz kraljuje u Izraelu

1 Dvadeset i treće godine Joaša, sina Ahazijina, kralja Judina, počeo je kraljevati nad Izraelom u Samariji Jehoahaz, sin Jehuov. I kraljevao je sedamnaest godina.

2 A on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM te je slijedio grijehe Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh; od njih nije odstupao.

3 Tada je srdžba GOSPODNJA planula na Izraela i predao ga u ruke Hazaela, kralja sirijskog i u ruke Benhadada, sina Hazaelova, u sve dane *njihove*.

4 Ali je Jehoahaz zaklinjao GOSPODA i GOSPOD ga je uslišao, jer je vidio ugnjetavanje Izraela, zato što ih je kralj sirijski ugnjetavao.

5 (I GOSPOD je dao Izraelu spasitelja, tako da su oni odbjegli od ruke Sirijaca pa su sinovi Izraelovi živjeli u svojim šatorima, kao i prije.

6 Ali nisu odstupali od grijeha doma Jeroboamova koji je navodio Izraela na grijeh, *nego* su hodili u njima. A i gaj je ostao u Samariji.

7 Niti je on ostavio Jehoahazu od

naroda samo pedeset konjanika i deset bojnih kola i deset tisuća pješaka; jer ih je kralj sirijski uništio i učinio ih *da budu* poput praha u vršidbi.

8 A ostala djela Jehoahazova i sve što je činio i moć njegova, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

9 I Jehoahaz je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u Samariji. Zatim se njegov sin Joaš zakraljio umjesto njega.

Jhoaš kraljuje u Izraelu

10 Trideset i sedme godine Joaša, kralja Judina, počeo je Jehoša, sin Jehoahazov, kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevao je* šesnaest godina.

11 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM. Nije odstupao od svih grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh, *nego* je hodio u njima.

12 A ostala djela Joaševa i sve što je činio i moć njegova kojom se borio protiv Amazije, kralja Judina, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

13 I Joaš je usnuo s očevima svojim, a Jeroboam je zasjeo na njegovo prijestolje. I Joaša je bio pokopan u Samariji uz kraljeve Izraelove.

Elizejeva smrt

14 A Elizej se razbolio od bolesti od koje je *trebao* umrijeti. Tada je Joaš, kralj Izraelov sišao k njemu te se rasplakao nad licem njegovim pa mu rekao: "Oče moj, oče moj, kola Izraelova i konjanici njegovi!"

15 Nato mu je Elizej rekao: "Uzmi luk i strijele." I on si je uzeo luk i strijele.

16 Zatim je *još* rekao kralju Izraelovu: "Stavi ruku svoju na luk!"

I on je stavio ruku svoju *na luk*, a Elizej je stavio ruke svoje na ruke kraljeve.

17 Tada je rekao: "Otvori prozor prema istoku." I on *ga* je otvorio. Nato je Elizej rekao: "Ođapni!" I on je odapeo. Zatim je *još* rekao: "Strijela GOSPODNJEG izbavljenja i strijela izbavljenja od Sirije! Jer ćeš ti udariti Sirijce u Afeku sve dok *ih* ne uništiš."

18 I rekao je: "Uzmi strijele!" I on *ih* je uzeo. Nato je *još* rekao kralju Izraelovu: "Udari o zemlju!" I on je tri puta udario pa je stao.

19 Tada se čovjek Božji razgnjevio na njega te rekao: "Trebao si pet ili šest puta udariti; tada bi tukao Sirijce sve dok *ih* ne bi uništio; zato ćeš Siriju sada potući *samo* tri puta."

20 I Elizej je umro te su ga pokopali. A čete Moabaca napadale su zemlju početkom godine.

21 I dogodilo se, dok su oni pokapali nekog čovjeka, da su, gle, opazili četu pa su bacili tog čovjeka u grobnicu Elizejevu. A kad je taj čovjek bio spušten te se dotaknuo Elizejevih kostiju, oživio je i stao na svoje noge.

22 No Hazael, kralj sirijski ugnjetavao je Izrael u sve dane Jehoahazove.

23 Ali im je GOSPOD bio milostiv te se sažalio nad njima te se obazreo na njih, zbog saveza svoga s Abrahamom, Izakom i Jakovom. I nije ih htio uništiti niti ih je odbacio od lica svoga sve dosad.

24 Tako je Hazael, kralj sirijski umro, a Benhadad, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

25 Tada je Jehoša, sin Jehoahazov, ponovo preuzeo iz ruke Benhadada, sina Hazaelova, gradove koje je ovaj u ratu preuzeo iz ruke Jehoahaza, oca njegova. Joaš ga je tri puta potukao i povratio gradove

ve Izraelove.

POGLAVLJE 14

Amazija kraljuje u Judi

1 Druge godine Joaša, sina Jehoahazova, kralja Izraelova, zakraljio se Amazija, sin Joaša kralja Judina.

2 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj *bilo je ime Jehoadana; bila je iz Jeruzalema.*

3 I on je činio *ono što je ispravno u očima GOSPODNJIM*, ali ne kao David, njegov otac. Činio je sve kao što je činio Joaš, njegov otac.

4 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; još uvijek je narod žrtvovao i palio kâd na uzvišicama.

5 I dogodilo se, čim se učvrstilo kraljevstvo u ruci njegovoj da je pogubio svoje sluge koje su ubile kralja, njegovog oca.

6 Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema onome što je zapisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje GOSPOD zapovijeda govoreći: "Neka se očevi ne pogubljuju zbog sinova ni sinovi neka se ne pogubljuju zbog očeva, nego svatko neka bude pogubljen za vlastiti grijeh."

7 On je pogubio Edomce u Slanoj dolini, njih deset tisuća, i osvojio Selu u boju. I nadjenuo joj je ime Jokteel, sve do dana današnjega.

8 Tada je Amazija poslao glasnike k Jehošu, sina Jehoahaza, sina Jehuova, kralju Izraelovom govoreći: "Dođi da se pogledamo u lice!"

9 A Jehoš, kralj Izraelov poručio je Amaziji, kralju Judinu govoreći: "Čičak koji je *bio* u Libanonu poručio je cedru koji je *bio* u Libanonu govoreći: 'Daj kćer svoju sinu mome za ženu.' A divlja životinja

koje je bila u Libanonu prolazila je ondje i izgazila čičak.

10 Doista si potukao Edom, no srce te je tvoje uznijelo; slavi *zbog toga* te ostani kod kuće jer zašto se uplićeš na *svoju* štetu i da padneš, ti *sâm* i Juda s tobom?"

11 No Amazija nije htio poslušati. Stoga je Jehoš, kralj Izraelov uzašao te su se on i Amazija, kralj Judin pogledali jedan drugoga u lice u Betsemešu koji *pripada* Judi.

12 I Juda je bio poražen pred Izraelom pa su pobjegli svatko u svoj šator.

13 I Jehoš, kralj Izraelov uhvatio je Amaziju, kralja Judina, sina Jehoševa, sina Ahazijina, u Betsemešu. Zatim je došao u Jeruzalem i srušio jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, četiri stotine lakata.

14 Tada je uzeo sve zlato i srebro i sve posuđe što se nalazilo u Domu GOSPODNJEM i u riznicama kraljevskog dvora, i taoce, te se vratio u Samariju.

15 A ostala djela Jehoševa, što je činio i moć njegova i kako je ratovao s Amazijom, kraljem Judinim, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

16 I Jehoš je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan u Samariji uz kraljeve Izraelove. A Jeroboam, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

17 A Amazija, sin Joašev, kralj Judin, živio je još petnaest godina poslije smrti Jehoša, kralja Izraelova, sina Jehoahazova.

18 A ostala djela Amazijina, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

19 A protiv njega su skovali urotu u Jeruzalemu te je on pobjegao u Lakiš, no oni su poslali *ljude* za njim u Lakiš pa ga ondje pogubili.

20 I prenijeli su ga na konjima i

pokopali ga u Jeruzalemu kod očeva njegovih, u gradu Davidovu.

21 Tada je sav narod Judin uzeo Azariju, koji je bio šesnaest godina star, te ga zakraljio umjesto njegova oca Amazije.

22 On je sagradio Elat i povratio ga Judi, nakon što je kralj usnuo s očevima svojim.

Jeroboam drugi kraljuje u Izraelu

23 Petnaeste godine Amazije, kralja Judina, sina Joaševa, počeo je kraljevati u Samariji Jeroboam, sin Joaša, kralja Izraelova te je kraljevao četrdeset i jednu godinu.

24 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM; nije odstupao ni od jednoga grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

25 On je povratio Izraelovo područje od ulaza u Hamat do Ravnoga mora, prema riječi koju je GOSPOD, Bog Izraelov, rekao preko sluge svoga Jone, sina Amitajeva, proroka koji je bio iz Gathefera.

26 Jer je GOSPOD vidio muku Izraelovu da je ona bila jako gorka; jer nije bilo ni zatvorenih ni ostavljenih, ni nikakvog pomoćnika za Izrael.

27 A GOSPOD nije rekao da bi izbrisao ispod neba ime Izraelovo: nego ih je spasio rukom Jeroboama, sina Joaševa.

28 A ostala djela Jeroboama i sve što je činio i moć njegova, kako je ratovao i kako je povratio Izraelu Damask i Hamat koji su pripadali Judi, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

29 I Jeroboam je usnuo s očevima svojim, baš kod kraljeva Izraelovih, a Zeharija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 15

Azarija kraljuje u Judi

1 Dvadeset i sedme godine Jeroboama, kralja Izraelovog, počeo je kraljevati Azarija, sin Amazije, kralja Judina.

2 Bio je šesnaest godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Majci njegovoj ime je bilo Jekolija, bila je iz Jeruzalema.

3 I on je činio *ono što je* bilo ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio i njegov otac Amazija.

4 Samo uzvišice nisu bile uklo-njene; narod je još uvijek žrtvovao i palio kâd na uzvišicama.

5 Tada je GOSPOD udario kralja tako da je postao gubav sve do dana svoje smrti. I stanovao je u posebnoj kući. A kraljev sin Jotam bio je nad dvorom i sudio je narodu te zemlje.

6 A ostala djela Azarijina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

7 I Azarija je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali kod očeva njegovih u gradu Davidovu. A Jotam, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Zeharija kraljuje u Izraelu

8 Trideset i osme godine Azarije, kralja Judina, kraljevao je Zeharija, sin Jeroboamov nad Izraelom u Samariji šest mjeseci.

9 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM, kao što su činili očevi njegovi; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

10 A Šalum, sin Jabešov, urotio se protiv njega; i udario ga je pred narodom i pogubio ga te se zakraljio umjesto njega.

11 A ostala djela Zeharijina, evo,

ona su zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

12 To je bila riječ koju je GOSPOD rekao Jehuu govoreći: "Tvoji će sinovi sjediti na prijestolju Izraela sve do četvrtog *naraštaja*." I tako se dogodilo.

Šalum kraljuje u Izraelu

13 Šalum, sin Jabešov, počeo je kraljevati trideset i devete godine Uzije, kralja Judina, i kraljevaio je jedan cijeli mjesec u Samariji.

14 Jer je Menahem, sin Gadijev, uzašao iz Tirze, te došao u Samariju te udario Šaluma, sina Jabešova u Samariji pa ga je pogubio i zakraljio se umjesto njega.

15 A ostala djela Šalumova i urota koju je skovao, evo, sve je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

16 Tada je Menahem udario Tip-su i sve što je bilo u njemu i njegovo područje od Tirze zato što *mu* nisu otvorili, zato *ju* je udario; *i* rasporio je sve trudnice u njemu.

Menahem kraljuje u Izraelu

17 Trideset i devete godine Azarije, kralja Judina, počeo je Menahem, sin Gadijev, kraljevati nad Izraelom. *I kraljevaio je deset godina u Samariji.*

18 I činio je *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM; u sve svoje dane nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

19 A Pul, kralj Asirije, došao je protiv zemlje. I Menahem je dao Pulu tisuću talenata srebra da ruka njegova bude s njim da učvrstiti kraljevstvo u ruci svojoj.

20 I Menahem je iznudio taj novac od Izraela, *baš* od svih bogatih moćnika, od svakog čovjeka po pedeset šekela srebra, da *ga* preda kralju asirskom. Tako se kralj

asirski vratio i nije ostao tamo u zemlji.

21 A ostala djela Menahema i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih?

22 I Menahem je usnuo s očevima svojim, a Pekahija sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Pekahija kraljuje u Izraelu

23 Pedesete godine Azarije, kralja Judina, počeo je Pekahija, sin Menahemov kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevaio je dvije godine.*

24 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

25 No Pekah, sin Remalijin, zapovjednik njegov urotio se protiv njega te ga udario u Samariji, u dvoru kraljevske kuće, s Argobom i Arijeom, i s njim pedeset ljudi Gileadovaca. Tako ga je ubio i zakraljio se umjesto njega.

26 A ostala djela Pekahije i sve što je učinio, evo, sve je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

Pekah kraljuje u Izraelu

27 Pedeset i druge godine Azarije, kralja Judina, počeo je Pekah, sin Remalijin kraljevati nad Izraelom u Samariji. *I kraljevaio je dvadeset godina.*

28 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je navodio Izraela na grijeh.

29 U dane Pekaha, kralja Izraelovog došao je Tiglatpileser kralj asirski i osvojio Ijon i Abelbetmaku i Janoah i Kedeš i Hazor i Gilead i Galileju, svu zemlju Nafta-

lijevu. I odveo ih je u sužanjstvo u Asiriju.

30 Tada je Hošea, sin Elin, skovao urotu protiv Pekaha, sina Remalijina, te ga je udario i pogubio ga pa se zakraljio umjesto njega, dvadesete godine Jotama, sina Uzijina.

31 A ostala djela Pekahova i sve što je činio, evo zapisano je u knjizi Ljetopisa kraljeva Izraelovih.

Jotam kraljuje u Judi

32 Druge godine Pekaha, sina Remalijina, kralja Izraelova počeo je kraljevati Jotam, sin Uzije, kralja Judina.

33 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. A ime njegovoj majci je bilo Jeruša, *bila je kći Zadokova*.

34 A on je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM; činio je prema svemu onome što je činio i njegov otac Uzija.

35 Ali uzvišice nisu bile uklonjene; narod je još uvijek žrtvovao i palio kâd na uzvišicama. On je sagradio Gornja vrata Doma GOSPODNJEGA.

36 A ostala djela Jotama i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

37 U one dane GOSPOD je protiv Jude počeo slati Rezina kralja sirijskog i Pekaha, sina Remalijina.

38 I Jotam je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan kod očeva svojih u gradu Davida, oca svojega. A Ahaz, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 16

Ahaz kraljuje u Judi

1 Sedamnaeste godine *kraljevanja* Pekaha, sina Remalijina, počeo je kraljevati Ahaz, sin Jotama, kralja Judina.

2 Ahaz je bio dvadeset godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu, i nije činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODA, Boga njegova, kao što je činio David, otac njegov.

3 Nego je on hodio putem kraljeva Izraelovih, pa je i sina svoga proveo kroz oganj prema gnjusobama Pogana koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih.

4 Žrtvovao je i palio kâd po uzvišicama i po brdima i pod svakim zelenim drvetom.

5 Tada su Rezin, kralj Sirije i Pekah, sin Remalijin, kralj Izraelov, uzašli na Jeruzalem da ratuju. I opkolili su Ahaza, ali *ga* nisu mogli savladati.

6 U to vrijeme je Rezin, kralj sirijski povratio Elat Siriji te istjerao Židove iz Elata. I Sirijci su došli do Elata te se ondje nastanili sve do dana današnjega.

7 Tako je Ahaz poslao glasnike Tiglatpileseru, kralju asirskom govoreći: "Ja *sam* tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i spasi me iz ruke kralja sirijskoga i iz ruke kralja Izraelovoga, koji su se digli protiv mene."

8 Zatim je Ahaz uzeo srebro i zlato što se našlo u Domu GOSPODNJEM i u riznicama kraljevskog dvora i *sve je to* poslao *na* dar kralju asirskom.

9 I kralj asirski *ga* je poslušao; zato je uzašao na Damask i osvojio *ga*. I odveo je njegov narod u sužanjstvo u Kir, a Rezina je pogubio.

10 Tada je kralj Ahaz otišao u Damask da susretne Tiglatpilesera, kralja asirskoga. I vidio je žrtvenik koji *je bio* u Damasku pa je kralj Ahaz poslao Uriji svećeniku uzorak žrtvenika i njegov model, prema svem njegovom načinu izrade.

11 I svećenik Urija je sagradio žrtvenik prema svemu što je kralj Ahaz poslao iz Damaska. Tako ga je svećenik Urija napravio prije nego što je kralj Ahaz došao iz Damaska.

12 A kad je kralj stigao iz Damaska, kralj je ugledao žrtvenik pa je prišao žrtveniku i prinio žrtvu na njemu.

13 I spalio je svoju žrtvu paljenicu i svoju jestivu žrtvu te je izlio svoju žrtvu ljevanicu pa je krvlju svojih žrtava pomirnica poškropio po žrtveniku.

14 A prenio je i mjedeni žrtvenik, koji je bio pred GOSPODOM s prednje strane Doma, između žrtvenika i Doma GOSPODNJEGA te ga postavio sa sjeverne strane žrtvenika.

15 Zatim je kralj Ahaz zapovjedio svećeniku Uriji govoreći: "Na velikom žrtveniku spaljivat ćeš jutarnju žrtvu paljenicu i večernju jestivu žrtvu i kraljevu žrtvu paljenicu i njegovu jestivu žrtvu, i žrtvu paljenicu svega naroda te zemlje i njegove jestive žrtve i njegove žrtve ljevanice; i svu krv žrtve paljenice i svu krv žrtve poškropi po njemu. A mjedeni žrtvenik bit će za mene da *po njemu* zatražim *savjet*."

16 Tako je i učinio svećenik Urija, prema svemu što je kralj Ahaz zapovjedio.

17 Tada je kralj Ahaz skinuo oplatu s podnožja; i umivaonik je skinuo s njih. I more je skinuo s mjedenih volova koji *su bili* pod njim te ga je stavio na kameni pločnik.

18 I nadstrešnicu za Šabat koju su sagradili u Domu i kraljev vanjski ulaz maknuo je iz Doma GOSPODNJEG zbog kralja asirskoga.

19 A ostala djela Ahazova što ih je činio, nisu li ona zapisana u

knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

20 I Ahaz je usnuo s očevima svojim te je bio pokopan kod očeva svojih u gradu Davidovu. I Ezekija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 17 Hošea kraljuje u Izraelu

1 Dvanaeste godine Ahaza, kralja Judina, počeo je Hošea, sin Elin, kraljevati nad Izraelom u Samariji. *Kraljevao je devet godina.*

2 I on je činio *ono što je* zlo u očima GOSPODNJIM, ali ne kao kraljevi Izraelovi koji su bili prije njega.

3 Protiv njega uzašao je Šalmaneser, kralj asirski; i Hošea je postao njegov sluga te mu je davao darove.

4 Ali je kralj asirski otkrio da se Hošea urotio: jer je poslao glasnike egipatskom kralju Sou i nije donio dar kralju asirskom kao *što je radio* iz godine u godinu. Stoga ga je kralj asirski zatvorio i svezao ga u tamnici.

5 Tada je kralj asirski uzašao po svoj zemlji te uzašao na Samariju. I opsjedao ju je tri godine.

6 Devete godine Hošee kralj asirski osvojio je Samariju i odveo Izrael u Asiriju; i naselio ih je u Halahu, i u Haboru, *pokraj* rijeke gozanske te u gradove medijske.

7 Jer se *tako* zbilo, zato što su sinovi Izraelovi sagriješili protiv GOSPODA, Boga svojega, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, ispod ruke faraona, kralja egipatskog; i bojali su se drugih bogova,

8 i hodili po odredbama pogana koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih i po *odredbama* kraljeva Izraelovih koje su oni stvorili.

9 I sinovi su Izraelovi potajno činili *ona* djela koja nisu *bila*

ispravna prema GOSPODU, Bogu svome te su si sagradili uzvišice u svim svojim gradovima: od stražarskih kula pa do utvrđenih gradova.

10 A podizali su si i kipove i gajeve na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim drvetom.

11 Ondje su palili kâd po svim uzvišicama, kao što *su činili* Pogani koje je GOSPOD protjerao ispred njih i izvodili zla djela da izazovu GOSPODA na srdžbu.

12 Jer su služili idolima, za koje im je GOSPOD bio rekao: "Ne činite nešto tako!"

13 A GOSPOD je posvjedočio protiv Izraela i protiv Jude preko svih *svojih* proroka i preko svih *svojih* vidovnjaka govoreći: "Obratite se od svojih zlih puteva i držite moje zapovijedi i odredbe moje prema svemu Zakonu koji sam zapovjedio očevima vašim i kojeg sam vam poslao preko slugu svojih proroka."

14 Ali oni nisu htjeli poslušati nego su otvrdnuli vratove svoje poput vratova očeva njihovih, koji nisu vjerovali u GOSPODA, Boga svojega.

15 I odbacili su njegove odredbe i njegov savez što ga je sklopio s očevima njihovim i svjedočanstva njegova kojim je svjedočio protiv njih, te su slijedili ispraznost, pa su postali isprazni i krenuli za poganima koji *su bili* oko njih, *glede* kojih im je GOSPOD naložio da ne smiju činiti kao oni.

16 I ostavili su sve zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, i načinili su sebi livene kipove, *baš* dva teleta. A načinili su i gaj te su štovali svu vojsku nebesku i služili Baalu.

17 I navodili su sinove svoje i kćeri svoje da prolaze kroz oganj i odali su se vraćanju i čaranju te

su se prodali da čine zlo u očima GOSPODNJIM da ga izazovu na srdžbu.

18 Stoga je GOSPOD bio jako srdit na Izrael pa ga je odbacio ispred lica svoga. Nitko nije ostao ošim jedino pleme Judino.

19 A Juda također nije držao zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, nego je hodio po odredbama Izraelovim koje su oni sami stvorili.

20 I GOSPOD je odbacio sve sjeme Izraela i pritisnuo ih te ih predao u ruke pljačkašima, sve dok ih nije odbacio od lica svoga.

21 Jer je otrgnuo Izrael od doma Davidova; a oni su postavili Jeroboama, sina Nebatova za kralja. A Jeroboam je otjerao Izraela od toga da slijedi GOSPODA i navodio ih da griješe velikim grijehom.

22 Jer su sinovi Izraelovi hodili u svim grijesima Jeroboamovim koje je on počinio; od njih nisu odstupili,

23 sve dok GOSPOD nije odbacio Izraela od lica svoga, kako je to bio rekao preko svih svojih slugu proroka. Tako je Izrael bio odveden iz njihove vlastite zemlje u Asiriju sve do dana današnjega.

24 Tada je kralj asirski doveo *ljud*e iz Babilona i iz Kute i iz Ave i iz Hamata i iz Sefarvajima te ih naselio u gradovima Samarije umjesto sinova Izraelovih. I oni su zaposjeli Samariju i nastanili se u gradovima njezinim.

25 I *tako* se zbilo na početku njihovog naseljavanja onamo da se nisu bojali GOSPODA. Stoga je GOSPOD poslao među njih lavove koji su *neke* od njih ubili.

26 Žato su rekli kralju asirskom govoreći: "Narodi koje si preselio i nastanio ih u gradovima Samarije ne poznaju običaj Boga ove zemlje; stoga je on poslao lavo-

ve među njih, i gle, oni ih ubijaju, zato što oni ne poznaju običaj Boga ove zemlje.”

27 Nato je kralj asirski zapovjedio govoreći: “Dovedite onamo jednog svećenika koga ste doveli odande pa neka ide i nastani se ondje, i neka ih on pouči običaju Boga one zemlje.”

28 Tada je došao jedan od svećenika koga su bili odveli iz Samarije i nastanio se u Betelu te ih je poučio kako se trebaju bojati GOSPODA.

29 Ali je svaki narod napravio svoje vlastite bogove te su *ih* postavili u domove na uzvišicama koje su načinili Samarijanci, svaki narod u svojim gradovima u kojima su oni živjeli.

30 I ljudi iz Babilona napravili su Sukotbenota, a ljudi iz Kuta napravili su Nergala, a ljudi iz Hamata napravili su Ašimu;

31 a Avijci su napravili Nibhaza i Tartaka, a Sefarvijci su spaljivali svoju djecu u ognju za Adrameleka i Anameleka, bogove sefarvajimske.

32 Tako su se oni bojali *i* GOSPODA i postavili su si najniže između sebe za svećenike uzvišica koji su za njih žrtvovali u domovima uzvišica.

33 Bojali su se GOSPODA i služili su svojim vlastitim bogovima po običaju onih naroda koje su oni odveli odande.

34 Do dana današnjeg oni rade po prijašnjim običajima. Ne boje se GOSPODA, ni ne rade po svojih odredbama ili po svojim uredbama ili po Zakonu i zapovijedi što je GOSPOD zapovjedio djeci Jakova komu je nadjenao ime Izrael.

35 S njima je GOSPOD sklopio Savez i naložio im govoreći: “Ne bojte se drugih bogova niti im se

klanjajte, i nemojte im služiti niti im žrtvovati,

36 nego GOSPODU, koji vas je izveo iz zemlje egipatske snagom velikom i ispruženom mišicom; njega se bojte i njega štujte i njemu žrtvuajte.

37 A odredbe i uredbe i Zakon i zapovijed što je za vas napisao, držite da izvršite za sva vremena i ne bojte se drugih bogova.

38 I Saveza što sam ga sklopio s vama ne zaboravite i ne bojte se drugih bogova,

39 nego se GOSPODA, Boga svojega bojte i on će vas izbaviti iz ruke svih vaših neprijatelja.”

40 Ali oni nisu poslušali, nego su radili po svom prijašnjem običaju.

41 Tako su se ti narodi bojali GOSPODA, a služili su svojim izrezbarenim kipovima. I njihovi sinovi i sinovi njihovih sinova; kako su činili očevi njihovi, tako su i oni činili sve do dana današnjega.

POGLAVLJE 18 Ezekija kraljuje u Judi

1 I dogodilo se, treće godine Hošee, sina Elina, kralja Izraelovog, da je Ezekija, sin Ahaza, kralja Judina počeo kraljevati.

2 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati. I kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Majci njegovoj ime je također *bilo* Abi, *bila* je Zeharijina kći.

3 A on je činio *ono* što je ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio i njegov otac David.

4 On je uklonio uzvišice i razorio kipove i posjekao je gajeve te je razbio mjedenu zmiju koju je načinio Mojsije. Jer su njoj sve do tih dana sinovi Izraelovi palili kâd; i on ju je nazvao Nehušan.

5 Pouzdavao se u GOSPODA, Boga Izraelova; tako da poslije njega nije bilo nikoga poput njega među svim kraljevima Judinim, niti je takvoga bilo prije njega.

6 Jer je on prionuo uz GOSPODA i nikada nije odstupio od toga da ga slijedi, nego je držao zapovijedi njegove koje je GOSPOD zapovjedio Mojsiju.

7 I GOSPOD je bio s njim i uspijevao je gdje god je krenuo. I pobunio se protiv kralja asirskog i nije mu služio.

8 On je potukao Filistejce sve do Gaze i granica njezinih, od stražarskih kula sve do utvrđenog grada.

9 I dogodilo se četvrte godine kralja Ezekije što *je bilo* sedme godine *kraljevanja* Hošee, kralja Izraelovoga, sina Elina da je Salmaneser, kralj asirski uzašao protiv Samarije i opsjedao ju je.

10 I na kraju treće godine osvojili su je; *baš* šeste godine Ezekije, što *je* deveta godina Hošee, kralja Izraelovog, Samarije je bila osvojena.

11 I kralj asirski odveo je Izrael u Asiriju i smjestio ih u Halahu i u Haboru *pokraj* rijeke gozanske i u gradove medijske,

12 zato što nisu bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega, nego su prekršili njegov savez i sve ono što je zapovjedio Mojsije, sluga GOSPODNJI, i nisu *ih* htjeli slušati ni izvršavati.

13 A četrnaeste godine kralja Ezekije, Sanherib kralj asirski uzašao je protiv svih utvrđenih gradova Judinih i osvojio ih.

14 Tada je Ezekija, kralj Judin, poručio kralju asirskom u Lakiš govoreći: "Ja sam skrivio, odvрати se od mene da nosim ono što staviš na mene." Nato je kralj asirski odredio Ezekiji, kralju Judinom tri

stotine talenata srebra i trideset talenata zlata.

15 I Ezekija mu je dao sve srebro koje se našlo u domu GOSPODNJEM, i u riznicama kraljevog dvora.

16 U to vrijeme je Ezekija skinuo *zlato* s vrata Hrama GOSPODNJEGA, i sa stupova koje je Ezekija, kralj Judin, obložio te je to dao kralju asirskome.

17 Tada je kralj asirski poslao Tartana i Rabsarisa i Rabšakea iz Lakiša kralju Ezekiji u Jeruzalem s velikom vojskom. I uzašli su te stigli u Jeruzalem. A kad su uzašli, došli su i stali kod vodovoda gornjega jezerca, koji *je* na glavnom putu Valjarevog polja.

18 A kad su dozvali kralja, k njima je izašao Elijakim sin Hilkije, koji *je bio* nad dvorom, i pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov.

19 Tada im je Rabšake rekao: "Recite sada Ezekiji, ovako govori kralj veliki, kralj asirski: 'Kakvo *je* to pouzdanje u koje si ti pouzdaješ?'

20 Ti kažeš, (no *to su* samo isprazne riječi) *imam* savjet i snagu za rat. U koga se sada pouzdaješ da si se pobunio protiv mene?

21 Gle, ti se sada pouzdaješ u štap od te stučene trske, *baš* u Egipat, u koji ako se čovjek osloni, on će ući u ruku njegovu i probosti je. Takav je faraon, kralj egipatski svima onima koji se u njega pouzdaju.'

22 No kad mi kažete: 'Pouzdajemo se u GOSPODA, Boga svojega': nije li to onaj čije je uzvišice i čije je žrtvenike Ezekija uklonio te rekao Judi i Jeruzalemu: 'Iskazujte štovanje pred ovim žrtvenikom u Jeruzalemu?'

23 Stoga sada, molim te, okladi se s mojim gospodarom, kraljem asirskim, i isporučit ću ti dvije ti-

suće konja, ako ti možeš sa svoje strane postaviti jahače na njih.

24 Kako ćeš onda odvratiti lice jednog zapovjednika od najmanjih slugu gospodara moga i pouzdati se u Egipat zbog bojnih kola i zbog konjanika?

25 Zar sam ja bez GOSPODA uzašao protiv ovog mjesta da ga uništim? GOSPOD mi je rekao: 'Uzađi protiv te zemlje i uništi je.'

26 Tada su Elijakim, sin Hilkičin i Šebna i Joah rekli Rabšakeu: "Govori, molim te, slugama svojim na sirijskom jeziku, jer mi *to* razumijemo. I nemoj s nama razgovarati na židovskom jeziku na uši naroda koji je na zidinama."

27 Ali im je Rabšake rekao: "Je li me moj gospodar poslao k tvome gospodaru i k tebi da govorim ove riječi? Nije li me poslao k ljudima koji sjede na zidinama, da bi jeli svoj vlastiti izmet i pili svoju vlastitu mokraću zajedno s vama?"

28 Nato je Rabšake ustao i povi-kao jakim glasom na židovskom jeziku te prozborio govoreći: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskoga!"

29 Ovako govori kralj: Neka vas Ezekija ne zavarava jer vas neće moći izbaviti iz ruke njegove.

30 Ni nemojte dopustiti Ezekiji da vas navede da se pouzdate u GOSPODA govoreći: 'GOSPOD će nas zasigurno izbaviti i ovaj grad neće biti predan u ruke kralja asirskoga.'

31 Ne slušajte Ezekiju jer ovako govori kralj asirski: sklopite *dogovor* sa mnom uz pomoć poklona te izađite k meni pa onda svatko neka jede sa svoje loze i svatko sa svoje smokve i svaki neka pije vodu iz svoje nakapnice,

32 sve dok ne dođem i odvedem vas u zemlju nalik na vašu zemlju, zemlju žita i vina, zemlju kruha i

vinogradâ, zemlju maslinova ulja i meda, da biste živjeli, a ne pomrli. I ne slušajte Ezekiju, kada vas nagovara govoreći: 'GOSPOD će nas izbaviti.'

33 Je li bilo koji od bogova *drugih* naroda ikada izbavio svoju zemlju iz ruke kralja asirskoga?

34 Gdje *su* bogovi hamatski i arpadski? Gdje *su* bogovi sefarvaimski, henski i ivski? Jesu li oni izbavili Samariju iz ruke moje?

35 Koji *su* ti među svima bogovima ovih zemalja da su izbavili svoju zemlju iz ruke moje, da bi GOSPOD izbavio Jeruzalem iz ruke moje?"

36 Ali narod je šutio i nije mu odgovorio ni riječi; jer je to bila kraljeva zapovijed, govoreći: "Nemojte mu odgovoriti."

37 Tada su Elijakim, sin Hilkičin koji je bio nad dvorom, i pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov, došli k Ezekiji razderane odjeće te mu ispriповijedali riječi Rabšakeove.

POGLAVLJE 19 Izaija umiruje Ezekija

1 I dogodilo se, kad je kralj Ezekija *to* čuo, da je razderao svoju odjeću i zaognuo se kostrijeću te otišao u Dom GOSPODNJI.

2 Zatim je poslao Elijakima, koji je bio nad dvorom, te pisara Šebnu i starješine svećeničke, zaogrnete kostrijeću, k proroku Izaiji, sinu Amozovu.

3 A oni su mu rekli: "Ovako govori Ezekija: 'Ovaj dan je dan nevolje i ukora i hule; jer su djeca stigla do rođenja, a nema snage da se rode.'

4 Možda je GOSPOD, Bog tvoj, čuo sve riječi Rabšakea, koga je kralj asirski, njegov gospodar, poslao da sramoti Boga živoga, te će prekorigiti riječi koje je čuo GOS-

POD, Bog tvoj. Zato podigni molitvu *svoju* za ostatak koji je preostao.' "

5 Tako su sluge kralja Ezekije došle k Izaiji.

6 Nato im je Izaija rekao: "Ovako recite gospodaru svome: 'Ovako govori GOSPOD: Ne boj se riječi koje si čuo kojima su sluge kralja asirskoga na mene hulile.

7 Evo, poslat ću buru na njega, i čut će glasinu te će se vratiti u zemlju svoju; i učinit ću da padne od mača u svojoj vlastitoj zemlji.' "

8 Tako se Rabšake vratio i našao kralja asirskog kako ratuje protiv Libne, jer je bio čuo da je on otišao iz Lakiša.

9 A kad je čuo da govore o Tirhaki, kralju etiopskomu: "Gle, izašao je boriti se protiv tebe", on je ponovo poslao glasnike Ezekiji govoreći:

10 "Ovako recite Ezekiji, kralju Judinu govoreći: 'Ne daj da te prevari Bog tvoj u kojega se ti pouzdaješ, govoreći: Jeruzalem neće biti predan u ruke kralja asirskoga.

11 Evo, sâm si čuo što su učinili kraljevi asirski svim zemljama, kako su ih potpuno uništili. Zar ćeš se ti izbaviti?

12 Jesu li bogovi narodâ izbavili one koje su očevi moji uništili; kao Gozan i Haran i Rezef i sinova Edenovih koji *su bili* u Telasaru?

13 Gdje je kralj hamatski i kralj arpadski i kralj grada Sefarvaima, Hene i Ive?

14 I Ezekija je primio pismo iz ruke glasnika i pročitao ga. Zatim je Ezekija uzašao u Dom GOSPODNIJ te ga razvio pred GOSPODOM.

15 Tada se Ezekija pomolio pred GOSPODOM i rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, koji prebivaš među kerubinima, ti si Bog, *baš*

samo ti, svih kraljevstva zemaljskih; ti si načinio nebo i zemlju.

16 GOSPODE, prikloni uho svoje i čuj; otvori oči svoje, GOSPODE, i vidi. I poslušaj riječi Sanheribove koje je poslao da sramoti Boga živoga.

17 Doista, GOSPODE, kraljevi asirski uništili su narode i zemlje njihove,

18 i bacili su bogove njihove u oganj, jer oni nisu *bili* bogovi, nego djelo ruku čovječjih, drvo i kamen. Stoga su ih uništili.

19 Stoga sada, GOSPODE, Bože naš, zaklinjem te, spasi nas iz ruke njegove, da bi sva kraljevstva zemaljska spoznala da *si* ti GOSPOD Bog, *baš* ti jedini."

20 Tada je Izaija, sin Amozov poručio Ezekiji govoreći: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ono što si me molio protiv Sanheriba kralja asirskoga, čuo sam.'

21 Ovo *je* riječ što je GOSPOD izgovorio glede njega: 'Djevica, kći sionska, prezrela te, i podsmjehivala ti se; kći jeruzalemska mahala je glavom za tobom.

22 Koga si grdio i *koga* si hulio? I protiv koga si glas *svoj* uzvisivao i oči svoje podizao u visinu? *Baš* protiv Svetog Izraelova!

23 Po glasniciima svojim grdio si Gospodina. I rekao si: S mnoštvom bojnih kola svojih ja sam se popeo na visove gora, na krajeve libanonske, i posjeći ću visoke cedrove njegove i birane jele njegove; i ući ću u nočišta krajeva njegovih, i u šumu Karmela njegova.

24 Ja sam kopao i pio tude vode, i stopalima nogu svojih isušio sam sve rijeke po mjestima opasanim.

25 Nisi li već davno čuo *kako* sam ja to napravio i od davnih vremena to oblikovao? Sada to činim da se događa, da bi ti opustošio gradove utvrđene u razvaljene

gomile.

26 Stoga su stanovnici njihovi bili male snage, prestrašeni su bili i smeteni; bili su *kao* trava poljska i *kao* zeleno bilje, *kao* trava na krovovima kuća, i *kao* žito opaljeno prije nego što je naraslo.

27 Ali ja znam tvoj boravište i izlaske tvoje i dolaske tvoje, i bijes tvoj protiv mene.

28 Zato što je bijes tvoj protiv mene i buka tvoja do ušiju mojih stigla, stoga ću ti kolut svoj u nos staviti i uzde svoje na usnice tvoje, i vratit ću te putem kojim si došao.

29 A ovo će ti biti znak: ove godine ćeš jesti ono što samo naraste, a druge godine ono što od istoga nikne, a treće godine sijte i žanjite i vinograde sadite pa jedite urod njegov.

30 A ostatak koji je preživio od doma Judina ponovo će pustiti korijen u dubinu i donijeti urod u visinu.

31 Jer će iz Jeruzalema izaći ostatak, i preživjeti s gore Sion. Revnost GOSPODA nad vojskama to će učiniti.'

32 Stoga ovako govori GOSPOD glede kralja asirskoga: 'Neće on ući u ovaj grad ni strijelu ovamo neće odapinjati ni neće doći pred njega sa štitom, ni nasipavati nasipe protiv njega.

33 Putem kojim je došao, njime će se i vratiti, i u ovaj grad on neće ući', govori GOSPOD.

34 Jer ja ću braniti ovaj grad, spasiti ga radi sebe i radi sluge svoga Davida.

35 I dogodilo se one noći da je anđeo GOSPODNJI izašao i pobio u taboru asirskome stotinu i osamdeset i pet tisuća. I kad su ustali rano ujutro, gle, svi su oni bili mrtvi.

36 Tako je Sanherib kralj asirski odstupio i otišao te se vratio i na-

stao u Ninivi.

37 I dogodilo se, dok je on iskazivao štovanje u domu Nisroka, boga svojega, da su ga sinovi njegovi Adramelek i Šarezer mačem udarili; zatim su oni pobjegli u zemlju armensku. A Esarhadon sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 20

Ezekija se razbolio pa ozdravio

1 U one dane Ezekija se na smrt razbolio. I prorok Izaija, sin Amozov, došao je k njemu te mu rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Uredi kuću svoju jer ćeš ti umrijeti i nećeš više živjeti.' "

2 Nato je on okrenuo lice svoje prema zidu i pomolio se GOSPODU govoreći:

3 "Zaklinjem te, GOSPODE, sjeti se sada kako sam pred tobom hodio u istini i bespriječna srca i činio *ono što je* dobro u očima tvojim." I Ezekija je gorko zaplakao.

4 I dogodilo se, još prije nego je Izaija izašao u središnje predvorje, da je k njemu došla riječ GOSPODNJA govoreći:

5 "Vrati se i reci Ezekiji, zapovjedniku naroda moga: 'Ovako govori GOSPOD, Bog oca tvoga Davida: Čuo sam molitvu tvoju i vidio suze tvoje. Evo, ozdravit ću te; trećeg ćeš dana uzaći u Dom GOSPODNJI.

6 I dodat ću tvojim danima petnaest godina i izbavit ću tebe i grad ovaj iz ruke kralja asirskoga te ću obraniti grad ovaj radi sebe i radi sluge svoga Davida.'

7 Tada je Izaija rekao: "Uzмите grudu smokava." Zatim su uzeli i stavili *mu to* na čir, i on se oporavio.

8 Nato je Ezekija upitao Izaiju: "Što će biti znak da će me GOSPOD ozdraviti i da ću trećeg dana uzaći u Dom GOSPODNJI?"

9 A Izaija je odgovorio: "Ovo će ti biti znak od GOSPODA da će GOSPOD učiniti ono što je rekao: Zar da se sjena pomakne naprijed deset stupnjeva ili da se pomakne unatrag deset stupnjeva?"

10 Nato je Ezekija odgovorio: "Lako je za sjenu pomaknuti se dolje deset stupnjeva. Ne, nego neka se sjena vrati unatrag deset stupnjeva."

11 Zatim je prorok Izaija zavao GOSPODU; i on je pomaknuo sjenu deset stupnjeva unatrag; za toliko se ona pomaknula dolje na sunčaniku Ahazovu.

12 U ono vrijeme Berodakbaladan, sin Baladanov, kralj babilonski poslao je Ezekiji pisma i dar jer je čuo da se Ezekija razbolio.

13 I Ezekija ih je saslušao i pokazao im svu svoju kuću s dragocjenostima; srebro i zlato i mirodije i dragocjenu pomast i *svu* svoju oružarnicu i sve što se našlo u riznicama njegovim. Nije bilo ničega u dvoru njegovom i u svoj njegovoj vlasti što im Ezekija nije pokazao.

14 Tada je prorok Izaija došao kralju Ezekiji i upitao ga: "Što su rekli ti ljudi? I odakle su došli k tebi?" Nato je Ezekija odgovorio: "Došli su iz daleke zemlje, *čak* iz Babilona."

15 A on je upitao: "Što su vidjeli u dvoru tvome?" Nato je Ezekija odgovorio: "Sve što je u mojem dvoru vidjeli su; nema ničega među riznicama mojim što im nisam pokazao."

16 Tada je Izaija rekao Ezekiji: "Čuj riječ GOSPODNJU:

17 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u dvoru tvome i ono što su očevi tvoji pohranili do dana današnjega biti odneseno u Babilon; ništa neće ostati', govori GOSPOD.

18 'A od sinova koji će poteći od tebe, koje ćeš izroditi, bit će odvedeni i bit će eunici na dvoru kralja

babilonskoga.' "

19 Nato je Ezekija rekao Izaiji: "Dobra je riječ GOSPODNJA koju si izrekao." Zatim je rekao: "Nije li *dobra*, ako bude mira i istine za dana mojih?"

20 A ostala djela Ezekijina i sva moć njegova i kako je napravio jezerce i vodovod i doveo vodu u grad, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

21 I Ezekija je usnuo s očevima svojim, a Manaše, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 21 Manaše kraljuje u Judi

1 Manaše je bio dvanaest godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je pedeset i pet godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je bilo Hefziba.

2 Ali je on činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, po gnjusobama pogana koje je GOSPOD protjerao pred sinovima Izraelovim.

3 Jer je on ponovo sagrađio uzvišice koje je njegov otac Ezekija bio uništio, te podigao žrtvenike Baalu i napravio gaj, kao što je činio Ahab, kralj Izraelov; i iskazivao je štovanje svoj vojsci nebeskoj i služio joj.

4 I sagrađio je žrtvenike i u Domu GOSPODNJEM, za koji je GOSPOD rekao: "U Jeruzalemu ću postaviti ime svoje."

5 Zatim je sagrađio žrtvenike za svu vojsku nebesku u oba predvorja Doma GOSPODNJEGA.

6 I proveo je sina svoga kroz oganj, i gatao je prema vremenima i vraćao te se bavio zazivanjem duhova i radio s čarobnjacima. Napravio je mnoge opakosti u očima GOSPODNJIM da *ga* izazove na srdžbu.

7 I postavio je izrezbareni kip

gaja kojega je napravio u Domu, za koji je GOSPOD rekao Davidu i njegovom sinu Salomonu: "U ovome Domu i u Jeruzalemu, koji sam ja izabrao od svih plemena Izraelovih, postaviti ću ime svoje zauvijek.

8 I neću više dati da se noga Izraelova pomakne iz zemlje koju sam dao očevima njihovim; samo ako se budu pridržavali izvršavati sve što sam im ja zapovjedio i sav Zakon što im ga je zapovjedio sluga moj Mojsije.

9 Ali oni nisu poslušali; i Manaše ih je zaveo da čine još više zla nego što su činili narodi koje je GOSPOD uništio pred sinovima Izraelovim.

10 Tada je GOSPOD progovorio po slugama svojim prorocima govoreći:

11 "Zato što je Manaše, kralj Judin, počinio te gnjusobe, i činio opakije više od svega što su činili Amorejci, koju *su bili* prije njega, pa je i Judu navodio da griješi s idolima svojim.

12 Stoga ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: "Evo, dovedim *takvo* zlo na Jeruzalem i Judu da će svakome koji čuje za to, zazujati oba uha njegova.

13 I razapet ću nad Jeruzalemom uže samarijsko i visak doma Ahabova: i obrisati ću Jeruzalem kao što *čovjek* briše zdjelu, brišući je pa je okrene naopačke.

14 I napustiti ću ostatak baštine svoje i predati ću ih u ruku neprijatelja njihovih; i postat će grabež i plijen svim svojim neprijateljima,

15 zato što su činili *ono što je bilo* zlo u očima mojim i izazivali me na srdžbu od dana kad su očevo njihovi izašli iz Egipta pa do dana današnjega.

16 Povrh toga, Manaše je prolio jako puno nedužne krvi, dok

njome nije napunio Jeruzalem od jednog kraja do drugoga, pored grijeha njegovog kojim je navodio Judu na grijeh čineći *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM.

17 A ostala djela Manašeova, i sve što je činio i grijeh njegov kojim je griješio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

18 I Manaše je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan u vrtu svojega dvora u vrtu Uzinu. A Amon, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

Amon kraljuje u Judi

19 Amon je bio dvadeset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, i kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu. A majci njegovo ime je bilo Mešulemet, *bila je* kći Haruza iz Jotbe.

20 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, kao što je činio njegov otac Manaše.

21 I hodio je u svemu putem kojim je hodio otac njegov i služio idolima kojima je služio otac njegov i iskazivao im štovanje.

22 I napustio je GOSPODA, Boga očeva svojih i nije hodio putem GOSPODNJIM.

23 Zatim su se sluge Amanove urotile protiv njega te su pogubile kralja u dvoru njegovu.

24 A narod te zemlje pogubio je sve one koji su se urotili protiv kralja Amona. Onda je narod te zemlje umjesto njega zakraljio Jošiju, sina njegova.

25 A ostala djela Amonova što ih je činio, nisu li ona zapisana u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

26 I bio je pokopan u grobnici svojoj u vrtu Uzinu. A Jošija, sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 22

Jošija kraljuje u Judi

1 Jošija je bio osam godina star

kad je počeo kraljevati i kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Majci njegovo ime je bilo Jedida, *bila je kći Adaje iz Boskata.*

2 I on je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM i hodio u svemu putem Davida, oca svojega; nije skretao ni desno ni lijevo.

3 I dogodilo se, osamnaeste godine Jošijina kraljevanja, da je kralj poslao pisara Šafana, sina Azalije, sina Mešulamova, u Dom GOSPODNJI govoreći:

4 "Uzađi k Hilkiji, velikom svećeniku da on prebroji srebro koje je doneseno u Dom GOSPODNJI, koji su čuvari vrata sakupili od naroda.

5 I neka ga predaju u ruku onih što su obavljali posao, koji su i nadgledali Dom GOSPODNJI, a oni neka ga daju onima koji su obavljali posao koji je u Domu GOSPODNJEM, kako bi se popravile pukotine na Domu:

6 tesarima i graditeljima i zidarima; i neka se kupi građevno drvo i klesani kamen za popravak Doma.

7 Ali neka se kod njih ne radi račun za novac što je bio predan u ruku njihovu, zato što su oni vjerno radili.

Hilkija pronalazi Knjigu Zakona

8 Tada je Hilkija, veliki svećenik, rekao pisaru Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu GOSPODNJEM." Zatim je Hilkija predao knjigu Šafanu i on ju je pročitao.

9 Zatim je pisar Šafan došao kralju i ponovo donio riječ kralju te rekao: "Sluge tvoje prikupile su novac koji se našao u Domu i predale ga u ruku onih što obavljaju posao, koji su i nadgledali Dom GOSPODNJI."

10 Tada je pisar Šafan pokazao

kralju govoreći: "Svećenik Hilkija predao mi je jednu knjigu." I Šafan ju je počeo čitati pred kraljem.

11 I dogodilo se, kad je kralj čuo riječi Knjige Zakona, da je razderao svoju odjeću.

12 Zatim je kralj zapovjedio svećeniku Hilkiji i Ahikamu, sinu Šafanovu, i Akboru, sinu Mikajinu, i pisaru Šafanu i Asaiji, slugi kraljevom, govoreći:

13 "Idite, zatražite *savjet* od GOSPODA za mene, i za narod i za svu Judu u svezi riječi ove knjige koja je nađena; jer je velik gnjev GOSPODNJI što je planuo na nas, zato što očevi naši nisu poslušali riječi ove knjige, da izvrše sve ono što je zapisano glede nas."

14 Tako su svećenik Hilkija te Ahikam i Akbor i Šafan i Asajja otišli k proročici Huldi, ženi Šalumina sina Tikve, sina Harhasova, čuvara garderobe (a ona je živjela u Jeruzalemu, u učilištu), te su razgovarali s njom.

15 I ona im je rekla: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Recite čovjeku koji vas je poslao k meni:

16 Ovako govori GOSPOD: Evo, svalit ću zlo na ovo mjesto i na stanovnike njegove; *baš* sve riječi knjige koju je kralj Judin čitao.

17 Zato što su me napustili i palili kâd drugim bogovima da bi me izaživali na srdžbu svim djelima ruku svojih, stoga će gnjev moj planuti protiv ovog mjesta i neće se ugasiti.'

18 No kralju Judinom koji vas je poslao da zatražite *savjet* od GOSPODA, njemu recite ovako: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, u svezi riječi koje si čuo,

19 zato što ti je srce omekšalo i zato što si se ponizio pred GOSPODOM, pošto si čuo što sam govorio protiv ovog mjesta i protiv stanovnika njegovih, da će postati pustoš i prokletstvo, pa si razde-

rao odjeću svoju i proplakao preda mnoom, ja sam te i uslišio', govori GOSPOD.

20 'Stoga evo, ja ću te pridružiti očevima tvojim i ti ćeš se u miru pridružiti grobu svome, i očima svojim nećeš gledati sve zlo koje ću ja svaliti na ovo mjesto.' " I oni su tu riječ odnijeli kralju.

POGLAVLJE 23 Jošija uništava idole

1 Tada je kralj poslao *glasnike* pa su se sakupili k njemu sve starješine Jude i Jeruzalema.

2 I uzašao je kralj u Dom GOSPODNJI i svi ljudi iz Jude i svi stanovnici Jeruzalema zajedno s njim, te svećenici i proroci i sav narod, i mali i veliki. Zatim im je on na uši pročitao sve riječi Knjige saveza koja je bila nađena u Domu GOSPODNJEM.

3 A kralj je stao kod stupa i sklopio savez pred GOSPODOM da će hoditi za GOSPODOM i držati zapovijedi njegove i svjedočanstva njegova i odredbe njegove svim srcem *svojim* i svom dušom *svojom*, da izvrši riječi ovoga saveza što su zapisane u ovoj knjizi. I sav je narod pristupio savezu.

4 Nato je kralj zapovjedio Hilkiji, velikom svećeniku, i svećenicima drugoga reda i čuvarima vrata, da iznesu iz Hrama GOSPODNJEGA sve posude što su ga napravili za Baala i za gaj i za svu vojsku nebesku. Tada ga je spalio izvan Jeruzalema u Kidronskim poljima, a pepeo njegov odnio je u Betel.

5 Zatim je uklonio idolske svećenike koje su kraljevi Judini odredili da pale kâd na uzvišicama u gradovima Judinim, i na mjestima okolo Jeruzalema; a i one što su palili kâd Baalu, suncu i mjesecu i planetima i svoj vojsci nebeskoj.

6 Iznio je gaj iz Doma GOS-

PODNJEGA izvan Jeruzalema na potok Kidron i zapalio ga kod potoka Kidrona i zdrobio *ga* u sitan prah pa je bacio prah njegov na grobove sinova naroda.

7 Onda je porušio kuće sodomita što su bile pokraj doma GOSPODNJEGA, gdje su žene tkale zavjese za gaj.

8 Zatim je doveo sve svećenike iz gradova Judinih i oskvrnuo uzvišice gdje su svećenici palili kâd, od Gebe do Beeršebe; onda je porušio uzvišice na vratima što *su bile* na ulazu u vrata Jošue, gradskog upravitelja, što *je bilo* čovjeku s lijeva na gradskim vratima.

9 Ali svećenici uzvišica nisu uzlazili na žrtvenik GOSPODNJI u Jeruzalemu, nego su jeli beskvasni kruh među svojom braćom.

10 Zatim je oskvrnuo i Tofet, koji *je* u dolini sinova Hinomovih, kako nitko ne bi mogao svoga sina ili svoju kćer provoditi kroz oganj za Moleka.

11 I uklonio je konje što su ih kraljevi Judini podarili suncu na ulazu u Dom GOSPODNJI, pokraj odaje komornika Natanmoleka koji *je bio* u predgrađu, te je ognjem spalio Sunčana kolā.

12 I žrtvenike što *su bili* na vrhu gornje odaje Ahazove, što su ih načinili kraljevi Judini i žrtvenike koje je napravio Manaše u oba predvorja Doma GOSPODNJEGA, *njih* je kralj istukao i odlomio *ih* odande te prah njihov bacio u potok Kidron.

13 Zatim je uzvišice što *su bile* pred Jeruzalemom, koje *su bile* zdesna Gore pokvarljivosti, koju je Salomon, kralj Izraelov sagrađio Aštarti, gnjusobi Sidonaca, i Kemošu, gnjusobi Moabaca, i Milkomu, gnjusobi sinova Amonovih, kralj oskvrnuo.

14 I razbio je kipove i posjekao

gajeve, a mjesta njihova napunio je ljudskim kostima.

15 Osim toga je i žrtvenik što je *bio* u Betelu, i uzvišicu koju je napravio Jeroboam, sin Nebatov, koji je Izrael navodio na grijeh, oboje taj žrtvenik i tu uzvišicu on je porušio, i spalio uzvišicu te ju zdrobio u prah. Zatim je i gaj spalio.

16 A dok se Jošija okrenuo i ugledao grobnice što *su bile* ondje na gori, pa poslao nekoga i uzeo kosti iz tih grobnica te ih spalio na žrtveniku. Tako ga je oskrvnuo, prema riječi GOSPODNJOJ koju je čovjek Božji objavio, koji je objavio ove riječi.

17 Tada je rekao: "Kakav je ovo natpis što ga ja vidim?" Nato su mu ljudi iz grada ispričali: "To je grobnica čovjeka Božjeg koji je došao iz Jude i objavio sve ovo što si ti učinio protiv žrtvenika betelskog."

18 A on je rekao: "Pustite ga, neka nitko ne pomiče kosti njegove!" Tako su ostavili kosti njegove na miru zajedno s kostima proroka koji je došao iz Samarije.

19 A i sve domove uzvišica koji *su bili* po gradovima samarijskim, koje su napravili kraljevi Izraelovi da izazivaju GOSPODA na srdžbu, Jošija je uklonio i učinio s njima prema svim djelima koja je učinio u Betelu.

20 I pogubio je sve svećenike uzvišica koji *su bili* ondje nad žrtvenicima te je na njima spalio ljudske kosti pa se vratio u Jeruzalem.

21 Tada je kralj zapovjedio svemu narodu govoreći: "Svetkujte Pashu GOSPODU, Bogu svojemu, kako je to zapisano u Knjizi saveza ovoga."

22 Zaista se takva Pasha nije držala od dana sudaca koji su sudili Izraelu, a ni u svim danima kraljeva Izraelovih i kraljeva Judinih.

23 Osim osamnaeste godine

kralja Jošije, u kojoj se takva Pasha održala GOSPODU u Jeruzalemu.

24 Nadalje, zazivače duhova i čarobnjake i kipove i idole i sve gnjusobe što su se vidale u zemlji Judinoj i u Jeruzalemu, Jošija je uklonio, da bi izvršio riječi zakona koje su bile zapisane u knjizi što ju je svećenik Hilkija našao u Domu GOSPODNJEM.

25 I prije njega nije bilo kralja poput njega koji se obratio GOSPODU svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom, prema svemu Mojsijevu zakonu, niti je poslije njega ustao nitko poput njega.

26 Ali GOSPOD se nije okrenuo od žestine velikoga gnjeva svoga kojim je srdžba njegova planula protiv Jude zbog svih izazivanja kojima ga je Manaše izazivao porred svega.

27 Tada je GOSPOD rekao: "I Judu ću maknuti ispred lica svoga kao što sam maknuo Izrael, i odbacit ću ovaj grad Jeruzalem koji sam izabrao i Dom za koji sam rekao: 'Moje će ime biti ondje.'

28 A ostala djela Jošijina i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

29 U dane njegove Faraonneko, kralj egipatski, uzašao je protiv kralja asirskoga na rijeku Euftrat. I kralj Jošija krenuo je protiv njega; a ovaj ga je pogubio kod Megida, kad ga je ugledao.

30 Zatim su ga sluge njegove mrtva prenijele u kolima iz Megida i dovezle ga u Jeruzalem te su ga pokopali u njegovoj grobnici. A narod te zemlje je uzeo Jehoahaza, sina Jošijina te su ga pomazali i zakraljili ga umjesto oca njegova.

Jehoahaz kraljuje u Judi

31 Jehoahaz je *bio* star dvadeset i tri godine kad je počeo kraljevati i

kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Hamutala; *bila je* kći Jeremije iz Libne.

32 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što su činili očevi njegovi.

33 I Faraonneko svezao ga je kod Rible, u zemlji hamatskoj, da ne bi mogao kraljevati u Jeruzalemu; i nametnuo je zemlji danak od sto talenata srebra i jedan talenat zlata.

34 Zatim je Faraonneko postavio Elijakima, sina Jošijina, za kralja umjesto Jošije, oca njegova, te je promijenio ime njegovo u Jehojakim. Onda je odveo Jehoahaza; tako je ovaj došao u Egipat pa je ondje umro.

35 I Jehojakim je davao srebro i zlato faraonu; a on je nametnuo porez zemlji kako bi davao novac po zapovijedi faraonovoj. Iznudiovao je srebro i zlato od naroda te zemlje, od svakoga prema svom načinu oporezivanja, da bi *to* dao Faraonneku.

Jehojakim kraljuje u Judi

36 Jehojakim *je bio* star dvadeset i pet godina kad je počeo kraljevati, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je bilo Zebuda; *bila je* kći Pedaje iz Rume.

37 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što su činili očevi njegovi.

POGLAVLJE 24

1 U dane njegove uzašao je Nabukodonosor, kralj babilonski, i Jehojakim mu je postao sluga na tri godine. Tada se okrenuo i pobunio protiv njega.

2 A GOSPOD je poslao protiv njega čete Kaldejaca i čete Sirijaca i čete Moabaca i čete sinova Amonovih; a poslao ih protiv Jude da

ga unište, prema riječi GOSPODNJOJ koju je on izgovorio po slugama svojim prorocima.

3 Zasigurno po zapovijedi GOSPODNJOJ je *to* došlo na Judu, da ih makne od lica svojega zbog grijeha Manašeovih, prema svemu što je on činio.

4 Također i zbog krvi nedužne što ju je on prolio. Jer je on napunio Jeruzalem krvlju nedužnom što mu GOSPOD nije htio oprostiti.

5 A ostala djela Jehojakimova, i sve što je činio, nije li to zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva Judinih?

6 Tako je Jehojakim usnuo s očevima svojim, a Jehojakin, sin njegov, zakraljio se umjesto njega.

7 A kralj egipatski nije više ponovo izlazio iz svoje zemlje jer je kralj babilonski zauzeo sve što je pripadalo kralju egipatskome, od rijeke egipatske sve do rijeke Eufrat.

Jehojakin kraljuje u Judi

8 Jehojakin *je bio* osamnaest godina star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je u Jeruzalemu tri mjeseca. A majci njegovoj ime *je bilo* Nehušta; *bila je* kći Elnatana iz Jeruzalema.

9 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio njegov otac.

10 U to vrijeme sluge Nabukodonosora, kralja babilonskoga pošli su na Jeruzalem. Tako je grad bio opkoljen.

11 I Nabukodonosor, kralj babilonski pošao je na grad, a sluge su ga njegove opkolile.

12 Tada je Jehojakin, kralj Judin, izašao do kralja babilonskoga, on i majka njegova i sluge njegove i knezovi njegovi i časnici njegovi; a kralj babilonski ga je osvojio u osmoj godini svoga kraljevanja.

13 I odnio je odande sve blago iz Doma GOSPODNJEGA i blago iz kraljeva dvora, i razbio sve zlatno posuđe što ga je Salomon, kralj Izraelov napravio u Hramu GOSPODNJEMU, kao što je GOSPOD bio rekao.

14 I odveo je sav Jeruzalem i sve knezove i sve silne junake, *baš* deset tisuća sužnjeva, te sve zanatlije i kovače. Nitko nije preostao, osim najbjeđnijeg naroda zemlje.

15 A odveo je u Babilon Jehojakina, i majku kraljevu i kraljeve žene i časnike njegove i moćnike te zemlje, njih je odveo u sužanjstvo iz Jeruzalema u Babilon.

16 I sve junake, *njih* sedam tisuća, te tisuću zanatlija i kovača, sve *one koji su bili* jaki i pogodni za rat, baš njih je kralj babilonski odveo u sužanjstvo u Babilon.

17 Zatim je kralj babilonski postavio Mataniju, strica svoga za kralja umjesto njega te mu je promijenio ime u Zedekija.

Zedekija kraljuje u Judi

18 Zedekija *je bio* dvadeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati, a kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Hamutala; *bila je* kći Jeremije iz Libne.

19 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio Jehojakim.

20 Jer po srdžbi GOSPODNJOJ *to se* dogodilo u Jeruzalemu i Judi, sve dok ih nije odbacio od lica svojega, tako da se Zedekija pobunio protiv kralja babilonskoga.

POGLAVLJE 25

1 I dogodilo se devete godine njegova kraljevanja, desetog mjeseca, desetoga *dana* toga mjeseca, da je pošao Nabukodonosor, kralj babilonski, on i sva vojska njegova

protiv Jeruzalema te su se utaborili nasuprot njemu. I sagradili su tvrđe protiv njega sve unaokolo.

2 I grad je bio pod opsadom do jedanaeste godine kralja Zedekije.

3 A devetog *dana četvrtoga* mjeseca zavladała je glad u gradu te nije bilo kruha za narod te zemlje.

4 Tada je grad bio provaljen pa su svi ratnici *pobjegli* noću putem gradskih vrata između dva zida, koji su uz kraljev vrt (a Kaldejci *su bili* nasuprot grada sve unaokolo). A *kralj* je otišao putem prema ravnici.

5 Tada je kaldejska vojska krenula u potjeru za kraljem i sustigla ga u ravnicama jerihonskim. A sva vojska njegova se razbježala od njega.

6 Tako su uhvatili kralja i doveli ga kralju babilonskom u Riblu. Zatim su mu izrekli presudu.

7 I pogubili su sinove Zedekijine pred njegovim očima, a Zedekiji su iskopali oči te ga svezali mješanim okovima i odveli ga u Babilon.

8 A petoga mjeseca, sedmog *dana* toga mjeseca, što *je bilo* devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonosora, kralja babilonskoga, došao je do Jeruzalema Nebuzaradan, zapovjednik straže, sluga kralja babilonskoga.

9 I on je spalio Dom GOSPODNJI i kraljev dvor i sve kuće jeruzalemske; i sve velikaške kuće spalio je ognjem.

10 A sva kaldejska vojska koja je bila sa zapovjednikom straže porušila je zidine jeruzalemske sve unaokolo.

11 A ostatak naroda koji je preostao u gradu, i bjegunce koji su potpali kralju babilonskom s preostalim mnoštvom odveo je Nebuzaradan zapovjednik straže.

12 Ali zapovjednik straže osta-

vio je *neke* od najsiromašnijih u toj zemlji *da budu* vinogradari i ratari.

13 A mjedene stupove što *su bili* u Domu GOSPODNJEM i podnožja i mjedeno more što *je bilo* u Domu GOSPODNJEM Kaldejci su razbili te su mjed od njih odnijeli u Babilon.

14 I uzeli su lonce i lopatice i usekaće i žlice i sve mjedeno posuđe s kojim su posluživali.

15 I žeravnike i zdjele i ono što *je bilo* od zlata, zlato, i što *je bilo* od srebra, srebro uzeo je zapovjednik straže.

16 I dva stupa, jedno more, i podnožja koja je Salomon napravio za Dom GOSPODNJI; mjedi od svega toga posuđa nije bilo mjere.

17 Visina jednoga stupa *bila je* osamnaest lakata, a glavica na njemu *bila je* od mjedi; a visina glavice *bila je* tri lakta; a pletena izrada i narovi bili su na glavici sve unaokolo, sve od mjedi. I isto tako imao je i drugi stup s pletenom izradom.

18 I zapovjednik straže uhitio je svećeničkoga glavaru Seraju i Sefaniju drugoga svećenika i tri čuvara vrata.

19 A iz grada je odveo jednog zapovjednika koji je bio postavljen nad ratnicima i petoricu ljudi koji su bili u kraljevoj nazočnosti, koji su se našli u gradu, te ravnatelj pisara vojske koji je postrojavao ljude te zemlje i šezdeseticu ljudi te zemlje *koji su se bili* našli u gradu.

20 I Nebuzaradan, zapovjednik straže uzeo je ove i odveo ih kralju babilonskomu u Riblu.

21 Onda ih je kralj babilonski udario i pogubio ih u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako je Juda bio prognan iz svoje zemlje.

Gedalija upravlja Judom

22 A za narod koji je ostao u zemlji Judinoj, kojega je ostavio

Nabukodonosor, kralj babilonski, baš nad njima je postavio Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova, za vladara.

23 I kad su svi zapovjednici vojski, oni i njihovi ljudi čuli da je kralj babilonski postavio Gedaliju za upravitelja, došli su k Gedaliju u Mispu, i to Išmael, sin Netanijin, i Johanan, sin Kareahov, i Seraja, sin Tanhumeta Netofačanina i Jaazanija, sin Maakatita, oni i njihovi ljudi.

24 A Gedalija se zakleo njima i njihovim ljudima te im rekao: "Ne bojte se biti sluge kaldejske; nastanite se u zemlji i služite kralju babilonskom pa će vam biti dobro."

25 Ali se dogodilo sedmoga mjeseca da je došao Išmael, sin Netanije, sina Elišamina, od sjemena kraljevskoga i desetorica ljudi s njim te su udarili Gedaliju tako da je poginuo, on i Židovi i Kaldejci koji su bili s njim u Mispi.

26 Tada je ustao sav narod, i malo i veliko, i zapovjednici vojski te su došli u Egipat jer su se prestrašili Kaldejaca.

27 I dogodilo se trideset sedme godine sužanjstva Jehojakina, kralja Judina, dvanaestoga mjeseca, dvadeset sedmoga *dana* toga mjeseca *da* je Evilmerodak, kralj babilonski te godine kad je počeo kraljevati, uzdigao iz tamnice glavu Jehojakina, kralja Judinoga.

28 I ljubazno je razgovarao s njim i postavio mu je prijestolje iznad prijestolja kraljeva što *su bili* s njim u Babilonu.

29 I zamijenio mu je zatvorsku odjeću te je neprekidno jeo kruh pred njim u sve dane života svoga.

30 A njegovo sljedovanje bilo je neprekidno sljedovanje koje mu je podario kralj, dnevni obrok za svaki dan u sve dane života njegova.

PRVA KNJIGA LJETOPIISA

POGLAVLJE 1

Od Adama do Abrahama

- 1 Adam, Šet, Enoš,
- 2 Kenan, Mahalalel, Jered,
- 3 Henok, Metušelah, Lamek,
- 4 Noa, Šem, Ham i Jafet.

5 Sinovi Jafetovi: Gomer i Magog i Madaj i Javan i Tubal i Mešek i Tiras.

6 Onda sinovi Gomerovi: Aškenaz i Rifat i Togarma.

7 Zatim sinovi Javanovi: Eliša i Taršiš, Kitim i Dodanim.

8 Sinovi Hamovi: Kuš i Mizraim, Put i Kanaan.

9 Onda sinovi Kuševi: Seba i Havila i Sabta i Raama i Sabteka; i sinovi Raamini: Šeba i Dedan.

10 I Kuš je rodio Nimroda; on je počeo biti moćan na zemlji.

11 Zatim je Mizraim rodio Ludima i Anamima i Lehabima i Naftuhima,

12 i Patrusima i Kasluhima (od kojeg su potekli Filistejci) i Kaftorima.

13 A Kanaan je rodio Sidona, prvorodenca svojega, i Heta,

14 također i Jebusejce i Amorejce i Girgašijce

15 i Hivijce i Arkijce i Sinijce

16 i Arvadijce i Zemarijce i Hamatijce.

17 Sinovi Šemovi: Elam i Ašur i Arpakšad i Lud i Aram i Uz i Hul i Geter i Mešek.

18 A Arpakšad je rodio Šelu, a Šela je rodio Ebera.

19 A Eberu su se rodila dva sina: jednomu je ime *bilo* Peleg, zato što se u njegove dane zemlja razdijelila, a njegovom bratu ime je *bilo* Joktan.

20 I Joktan je rodio Almodada i Šelefa i Hazarmaveta i Jeraha,

21 također i Hadorama i Uzala i Diklu

22 i Ebala i Abimaela i Šebu

23 i Ofira i Havilu i Jobaba. Sve *su ovi bili* sinovi Joktanovi.

24 Šem, Arpakšad, Šela,

25 Eber, Peleg, Reu,

26 Serug, Nahor, Terah,

27 Abram, to *jest* Abraham.

Od Abrahama do Jakova

28 Sinovi Abrahamovi: Izak i Išmael.

29 Ovo su njihova rodoslovlja: Išmaelov prvorodenac Nebajot, onda Kedar i Adbeel i Mibsam,

30 Mišma i Duma, Masa i Hadad i Tema,

31 Jetur, Nafiš i Kedema. Ovo su sinovi Išmaelovi.

32 A sinovi Keture, Abrahamove inoče: ona je rodila Zimrana i Jokšana i Medana i Midijana i Išbaka i Šuaha. Zatim sinovi Jokšanovi: Šeba i Dedan,

33 te sinovi Midijanovi: Efa i Efer i Henok i Abida i Eldaah. Sve *su to* sinovi Keturini.

34 I Abraham je rodio Izaka. Sinovi Izakovi: Ezav i Izrael.

35 Sinovi Ezavovi: Elifaz, Reuel i Jeuš, te Jalam i Korah.

36 Sinovi Elifazovi: Teman i Omar, Zefi i Gatam, Kenaz i Timna i Amalek.

37 Sinovi Reuelovi: Nahat, Zerah, Šama i Miza.

38 A sinovi Seirovi: Lotan i Šobal i Zibeon i Ana i Dišon i Ezer i Dišan.

39 A sinovi Lotanovi: Hori i Homam; a Lotanova sestra *bila je* Timna.

40 Sinovi Šobalovi: Alian i Mahanahat i Ebal, Šefi i Onam. I sinovi Zibeonovi: Aja i Ana.

41 Sinovi Anini: Dišon; a sinovi Dišonovi: Amram i Ešban i Itran

i Keran.

42 Sinovi Ezerovi: Bilhan, Zavan i Jakan. Sinovi Dišanovi: Uz i Aran.

43 A ovo *su* kraljevi koji su kraljevali u zemlji edomskoj prije nego je *ijedan* kralj kraljevao nad sinovima Izraelovim: Bela, sin Beorov; a ime njegovog grada *bilo je* Dinhaba.

44 I kad je Bela umro, Jobab, sin Zeraha iz Bozre zakraljio se umjesto njega.

45 A kad je Jobab umro, Hušam iz zemlje temanske zakraljio se umjesto njega.

46 A kad je Hušam umro, Hadad, sin Bedadov, koji je potukao Midijana na Moapskome polju zakraljio se umjesto njega; a ime njegovom gradu *bilo je* Avit.

47 I kad je Hadad umro, Samla iz Masreke zakraljio se umjesto njega.

48 A kad je Samla umro, Šaul iz Rehobota na rijeci zakraljio se umjesto njega.

49 A kad je Šaul umro, Baalhanan, sin Akborov zakraljio se umjesto njega.

50 A kad je Baalhanan umro, Hadad se zakraljio umjesto njega; a njegovom gradu ime *je bilo* Pai. A njegovoj ženi ime *je bilo* Mehetabela; *bila je* kći Matrede, kćeri Mezahabove.

51 Također je i Hadad umro. A vojvode edomske su bile: vojvoda Timna, vojvoda Alia, vojvoda Jetet,

52 vojvoda Aholibama, vojvoda Ela, vojvoda Pinon.

53 vojvoda Kenaz, vojvoda Teman, vojvoda Mibzar,

54 vojvoda Magdiel, vojvoda Iram. To *su* vojvode edomske.

POGLAVLJE 2

Davidovo rodoslovlje

1 Ovo *su* sinovi Izraelovi: Ru-

ben, Šimun, Levi i Juda, Isakar i Zebulun,

2 Dan, Josip i Benjamin, Naftali, Gad i Ašer.

3 Sinovi Judini: Er i Onan i Šela *koja* trojica su mu bila rođena od kćeri Šuine, Kanaanke. A Er, Judin prvorođenac, bio je zao u očima GOSPODNJIM te ga je on pogubio.

4 I njegova snaha Tamara rodila mu je Faresa i Zeraha. Svih sinova Judinih *bilo je* petero.

5 Faresovi sinovi *su bili* Hezron i Hamul.

6 A sinovi Zerahovi: Zimri i Etan i Heman i Kalkol i Dara; sve ukupno petorica.

7 A sinovi Karmijevi: Akar, donositelj nevolja Izraelu, koji je prestupio što se tiče prokletog.

8 A sinovi Etanovi: Azarija.

9 Također i sinovi Hezronovi koji su mu se rodili: Jerahmeel i Ram i Kelubaj.

10 I Ram je rodio Aminadaba, a Aminadab je rodio Nahšona, kneza sinova Judinih.

11 A Nahšon je rodio Salmu, a Salma je rodio Boaza.

12 I Boaz je rodio Obeda, a Obed je rodio Jišaja.

13 A Jišaj je rodio svoga prvorođenca Eliaba, zatim drugoga Abinadaba pa trećega Šimu,

14 četvrtoga Netanela, petoga Radaja,

15 šestoga Ozema, sedmoga Davida;

16 njihove sestre *su bile* Zeruja i Abigaila. A sinovi Zerujini *su bili* Abišaj i Joab i Asahel, trojica.

17 A Abigaila je rodila Amasu; a Amasi *je* otac bio Jeter Išmaelac.

18 I Kaleb, sin Hezronov rodio je *djecu* sa *svojom* ženom Azubom i s Jeriotom; ovo *su* njezini sinovi: Ješer i Šobab i Ardon.

19 A kad je Azuba umrla, Kaleb

je uzeo k sebi Efratu koja mu je rodila Hura.

20 I Hur je rodio Urija, a Uri je rodio Bezalela.

21 A nakon toga Hezron je ušao ka kćeri Makira, oca Gileadova koju je oženio kad *je* on *bio* šezdeset godina star, te mu je ona rodila Seguba.

22 I Segub je rodio Jaira, koji je imao dvadeset i tri grada u zemlji gileadskoj.

23 Zatim je on od njih preuzeo Gešur i Aram s naseljima Jairovim, zajedno s Kenatom i naseljima njegovim, *i to* šezdeset gradova. Sve je to *pripadalo* sinovima Makira, oca Gileadova.

24 A nakon što je Hezron umro u Kalebefrati, tada mu je Hezronova žena Abija rodila Ašhura, oca Tekoina.

25 A sinovi Jerahmeela, Hezronova prvorodenca, bili su: prvorodenac Ram, te Buna i Oren, Ozem i Ahija.

26 Jerahmeel je imao i drugu ženu, čije ime *je bilo* Atara; ona *je bila* Onamova majka.

27 A sinovi Rama, prvorodenca Jerahmeelova, bili su: Maaz i Jamin i Eker.

28 A Onamovi sinovi su bili: Šamaj i Jada; a sinovi Šamajevi: Nadab i Abišur.

29 A ime Abišurovoj ženi *bilo je* Abihajila, i ona mu je rodila Ahbana i Molida.

30 A sinovi Nadabovi: Seled i Apaim; ali Seled je umro bez djece.

31 A sinovi Apaimovi: Iši; zatim sinovi Išijevi: Šešan. A sinovi Šešanovi: Ahlaj.

32 A sinovi Jade, brata Šamajeva: Jeter i Jonatan; ali Jeter je umro bez djece.

33 A sinovi Jonatanovi: Pelet i Zaza. To su bili sinovi Jerahmeelovi.

34 A Šešan nije imao sinova, nego kćeri; no Šešan je imao slugu Egipćanina kome *je* ime *bilo* Jarha.

35 I Šešan je dao svoju kćer svome slugi Jarhi za ženu, i ona mu je rodila Ataja.

36 A Ataj je rodio Natana, a Natana je rodio Zabada;

37 i Zabad je rodio Eflala, a Eflal je rodio Obeda;

38 A Obed je rodio Jehua, a Jehu je rodio Azariju;

39 i Azarija je rodio Heleza, a Helez je rodio Eleasu;

40 A Eleasa je rodio Sisamaja, a Sisamaj je rodio Šaluma;

41 i Šalum je rodio Jekamiju, a Jekamija je rodio Elišamu.

42 A sinovi Kaleba, brata Jerahmeelova *bili su*: Meša, njegov prvorodenac koji je bio otac Zifov, te sinovi Mareše, oca Hebronova.

43 A sinovi Hebronovi *su bili*: Korah i Tapuah i Rekem i Šema.

44 I Šema je rodio Rahama, oca Jorkoamova, a Rekem je rodio Šamaja.

45 A Šamajev sin *je bio* Maon, a Maon *je bio* otac Betzurov.

46 I Efa, Kalebova inoča, rodila je Harana i Mozu i Gazeza; i Haran je rodio Gazeza.

47 A sinovi Jahdajevi: Regem i Jotam i Gešan i Pelet i Efa i Saaf.

48 Kalebova inoča Maaka rodila je Šebera i Tirhanu.

49 Također je rodila i Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, te oca Gibina. A Kalebova kći *bila je* Aksa.

50 Ovo *su bili* sinovi Kalebova sina Hura, prvorodenca Efratina: Šobal, otac Kirjatjearimov,

51 Salma, otac Betlehemov, Harref, otac Betgaderov.

52 I Šobal, otac Kirjatjearima, imao je sinove: Harojea i polovicu Manahejaca.

53 Zatim porodice Kirjatjeari-

move: Itrijsi i Puhijci i Šumatijci i Mišraijci; od ovih su potekli Zareatijci i Eštaulijci.

54 Sinovi Salmini: Betlehem i Netofačani, Atarot, dom Joabov i polovica Manahejaca, te Zorijci.

55 A porodice pisara koje su živjele u Jabez: Tiratijci, Šimeatijci i Sukatijci. To su Kenijci koji potječu od Hemata, oca doma Rekabova.

POGLAVLJE 3

Davidovo potomstvo

1 A ovo su bili sinovi Davidovi koji su mu se rodili u Hebronu: prvorodenac Amnon od Ahinome Jezreelke, drugi Danijel od Abigaile Karmelićanke;

2 treći Abšalom, sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja; četvrti Adonija, sin Hagitin;

3 peti Šefatija od Abitale; šesti Istream od Egle, njegove žene.

4 Ova šestorica su mu se rodila u Hebronu, a ondje je kraljevao sedam godina i šest mjeseci; a u Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine.

5 A ovi su mu se rodili u Jeruzalemu: Šimej i Šobab i Natan i Salomon, četvorica od Batšue, kćeri Amielove.

6 Također i Ibhar i Elišama i Elifelet

7 i Noga i Nefeg i Jafija

8 i Elišama i Eliada i Elifelet, devetorica.

9 Sve su to bili sinovi Davidovi, pored sinova inoča, i Tamara, njihova sestra.

10 A Salomonov sin bio je Rehoboam; njegov sin Abija, njegov sin Asa, njegov sin Jehošafat,

11 njegov sin Joram, njegov sin Ahazija, njegov sin Joaš,

12 njegov sin Amazija, njegov sin Azarija, njegov sin Jotam,

13 njegov sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin Manaše,

14 njegov sin Amon, njegov sin Jošija.

15 A sinovi Jošijini bili su: prvorodenac Johanan, drugi Jehoakim, treći Zedekija, četvrti Salum.

16 A sinovi Jehoakimovi: njegov sin Jekonija i njegov sin Zedekija.

17 A sinovi Jekonije: Asir, njegov sin Šealtiel,

18 također i Malkiram i Pedaja i Šenazar, Jekamija, Hošama i Nedabija.

19 A sinovi Pedajini su bili: Zerubabel i Šimej. A Zerubabelovi sinovi: Mešulam i Hananija i Šelomita njihova sestra;

20 I Hašuba i Ohel i Berekija, Hasadija i Jušabhesed, petorica.

21 A sinovi Hananijini: Pelatija i Ješaja, te sinovi Refajini, sinovi Arnanovi, sinovi Obadijini, sinovi Šekanijini.

22 A sinovi Šekanijini: Šemaja. A Šemajini sinovi: Hatuš i Igal i Barija i Nearija i Šafat, šestorica.

23 A sinovi Nearijini: Elijoenaj i Ezekija i Azrikam, trojica.

24 A sinovi Elijoenajevi bili su: Hodaja i Elijašib i Pelaja i Akub i Johanan i Dalaja i Anani, sedmorica.

POGLAVLJE 4

Judino potomstvo

1 Sinovi Judini: Fares, Hezron i Karmi i Hur i Šobal.

2 I Šobalov sin Reaja rodio je Jahata, a Jahat je rodio Ahumaja i Lahada. Ovo su porodice Zoratijaca.

3 A ovi su bili od oca Etama: Jezreel i Išma i Idbaš, a njihovoj sestri ime je bilo Hazelelponija.

4 A Penuel je bio otac Gedorov, a Ezer otac Hušin. To su sinovi Hura, prvorodenca Efrate, oca Betlehema.

5 I Ašhur, otac Tekoin, imao je dvije žene: Helu i Naaru.

6 I Naara mu je rodila Ahuzama

i Hefera i Temenija i Haahaštarija. To *su bili* sinovi Naarini.

7 A Helini sinovi *su bili*: Zeret i Jezoar i Etnan.

8 I Koz je rodio Anuba i Zobe-bu, te porodice Aharhela, sina Harumova.

9 A Jabez je bio časniji od braće svoje; i njegova majka mu je nadjenula ime Jabez govoreći: "Zato što sam ga u mukama rodila."

10 I Jabez je zazvao Boga Izraelova govoreći: "O, da bi me zaista blagoslovio i raširio područje moje i da bi ruka tvoja bila sa mnom te da bi me očuvao od zla da me to ne rastuži!" I Bog mu je dodijelio ono što je zatražio.

11 A Kelub, brat Šuahin, rodio je Mehira koji *je bio* otac Eštonov.

12 I Ešton je rodio Betrafu i Pase-aha i Tehinaha, oca Irnahaševa. To *su* Rekini ljudi.

13 A sinovi Kenazovi: Otniel i Seraja; a Otnielovi sinovi: Hatat.

14 I Meonotaj je rodio Ofru. A Seraja je rodio Joaba, oca doline Karašim; jer su oni bili zanatlije.

15 A sinovi Kaleba, sina Jefuneova: Iru, Ela i Naam; a Elini sinovi: Kenaz.

16 A sinovi Jehalelelovi: Zif i Zifa, Tirija i Asareel.

17 A sinovi Ezrini *bili su*: Jeter i Mered i Efer i Jalon. I ona je rodila Mirjam i Šamaja i Išbaha, oca Eštemoe.

18 A *njegova* žena Jehudija rodila je Jereda, oca Gedorova, i Hebera, oca Sokova, i Jekutiela, oca Zanoahova. To *su* sinovi Bitije, kćeri faraonove, koju je uzeo Mered.

19 A sinovi *njegove* žene Hodije, sestre Nahamove: otac Keile Garmijca i Eštemoa Maakatovac.

20 A sinovi Šimonovi *su bili*: Amnon i Rina, Benhanan i Tilon. A sinovi Išijevi *su bili*: Zohet i Benzohet.

21 Sinovi Šele, sina Judina *su bili*: Er, otac Lekin, i Laada, otac Marešin, te porodice doma onih koji izrađuju fini lan, iz kuće Ašbeine;

22 pa Jokim i ljudi iz Kozebe i Joaš i Saraf, koji su imali vlast u Moabu, te Jašubilehem. I *ovo su* drevni popisi.

23 Ovi *su bili* lončari i oni koji su živjeli među sadnicama i živicama. Živjeli su tamo kod kralja zbog poslova za njega.

Šimunovo potomstvo

24 Sinovi Šimunovi *su bili*: Nemuel i Jamin, Jarib, Zerah i Šaul:

25 njegov sin *bio je* Šalum, njegov sin Mibsam, njegov sin Mišma.

26 A sinovi Mišmini: njegov sin Hamuel, njegov sin Zakur i njegov sin Šimej.

27 A Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri. No njegova braća nisu imala mnogo sinova niti su se sve njihove porodice množile kao sinovi Judini.

28 A živjeli su u Beeršebi i Moladi i Hazaršualu,

29 te u Bilhi i u Ezemu i u Toladu

30 i u Betuelu i u Hormi i u Ziklagu

31 i u Betmarkabotu i u Hazar-susimu i u Betbireji i u Šaarajimu. To *su bili* njihovi gradovi do Davidova kraljevanja.

32 A njihova naselja *bila su*: Etam i Ajin, Rimon i Token i Ašan, pet gradova,

33 te sva njihova naselja što *su bila* oko tih istih gradova do Baala. To *su bila* njihova obitavališta te njihovo rodoslovlje.

34 I Mešobab i Jamlek i Joša, sin Amazijin;

35 i Joel i Jehu, sin Jošibije, sina Seraje, sina Asijelova;

36 i Elijoenaj i Jaakoba i Ješohaja i Asaja i Adiel i Ješimiel i Benaja;

37 i Ziza, sin Sifija, sina Alo-na, sina Jedaje, sina Šimrija, sina

Šemajina;

38 Ovi su spomenuti po svojim imenima *bili su* knezovi u svojim porodicama; i dom očevih njihovih uvećao se silno.

39 I otišli su do ulaza u Gedor, sve do istočne strane doline tražiti pašu za svoja stada.

40 I našli su pretilu i dobru pašu, i zemlja *je bila* prostrana i tiha i miroljubiva. Jer su oni iz Hama ondje od davnine živjeli.

41 I ovi popisani po imenu, došli su u dane Judina kralja Ezekije i udarili njihove šatore i obitavališta što su se ondje našla te su ih potpuno uništili do dana današnjega pa su živjeli na njihovim prostorima zato što *je ondje* bilo paše za njihova stada.

42 A *neki* od njih, *baš* od sinova Šimunovih, pet stotina ljudi krenuli su na goru Seir, imajući za svoje zapovjednike Pelatiju i Neariju i Refaju i Uziela, sinove Išijeve.

43 I potukli su ostatak Amalečana koji su umakli te žive ondje do dana današnjega.

POGLAVLJE 5

Rubenovo potomstvo

1 A sinovi Izraelova prvorodjenca Rubena (jer *je on bio* prvorodjenac, ali pošto je oskrvrnuo postelju oca svoga, njegovo je prvorodstvo bilo predano sinovima Josipa, sina Izraelova; i to rodoslovlje se ne računa po prvorodstvu.

2 Jer je Juda nadvladao nad svojom braćom i od njega *je došao* glavni vladar, ali prvorodstvo *je bilo* Josipovo).

3 Sinovi Rubena *kažem*, prvorodjenca Izraelova *bili su*: Hanok i Palu, Hezron i Karmi.

4 Sinovi Joelovi: njegov sin Šemaja, njegov sin Gog, njegov sin Šimej,

5 njegov sin Mika, njegov sin Reaja, njegov sin Baal,

6 njegov sin Beera, kojega je Tilgatpilneser, kralj asirski, odveo u *sužanjstvo*; on *je bio* knez Rubenovaca.

7 A njegovoj braći po njihovim porodicama, kad se rodoslovlje zbrojilo po njihovim naraštajima, poglavar *je bio* Jeiel i Zaharija,

8 te Bela, sin Azaza, sina Šeme, sina Joelova koji je živio u Aroeru pa sve do Neba i Baalmeona.

9 A na istoku je on obitavao do ulaza u pustinju, od rijeke Eufrata, zato što im se stoka bila namnožila u zemlji gileadskoj.

10 I u dane Šaulove započeli su rat protiv Hagarijaca koji su pali od njihove ruke. Zatim su se nastanili u njihovim šatorima po svoj istočnoj zemlji gileadskoj.

Gadovo potomstvo

11 A sinovi Gadovi živjeli su nasuprot njima, u zemlji bašanskoj sve do Salke:

12 poglavar Joel, te sljedeći Šafam, pa Jaanaj i Šafat u Bašanu,

13 a njihova braća prema domovima očeva svojih *bila su*: Mihael i Mešulam i Šeba i Joraj i Jakan i Zija i Heber, sedmorica.

14 To *su* sinovi Abihajila, sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina Ješišaja, sina Jahda, sina Buzova.

15 Ahi, sin Abdiela, sina Gunijsava, *bio je* poglavar doma očeva njihovih.

16 A oni su živjeli u Gileadu u Bašanu i u njegovim naseljima, te po svim predgrađima šaronskim do međa njihovih.

17 Svi su ovi bili popisani po rodoslovljima u dane Jotama, kralja Judina, i u dane Jeroboama, kralja Izraelova.

18 Sinova Rubenovih i Gadova-

ca i polovice plemena Manašeova, od junaka, ljudi koji su nosili štit i mač te odapinjali lukom i bili vješti u ratu, *bilo je* četrdeset i četiri tisuće sedam stotina i šezdeset, onih što su izlazili u rat.

19 I započeli su rat s Hagarijcima, s Jeturom i Nefišem i Nodabom.

20 I imali su pomoć protiv njih te su Hagarijci bili predani u njihove ruke, i svi koji *su bili* s njima; jer su u boju zavapili k Bogu, i on ih je uslišio zato što su se pouzdali u njega.

21 I odveli su njihovu stoku: od deva njihovih pedeset tisuća, i od ovaca dvije stotine i pedeset tisuća, a od magaraca dvije tisuće te od ljudi stotinu tisuća.

22 Jer su mnogi pali pogubljeni zato što je taj rat *bio* od Boga. I oni su živjeli u njihovim mjestima sve do sužanjstva.

23 A sinovi polovice plemena Manašeova živjeli su u zemlji. Oni su se namnožili od Bašana sve do Baalhermona i Senira i do gore Hermon.

24 A ovo *su bili* poglavari domova očeva svojih: i to Efer i Iši i Eliel i Azriel i Jeremija i Hodavija i Jahdiel, silni junaci, ljudi na glasu, i poglavari domova očeva svojih.

25 Zatim su prestupili protiv Boga očeva svojih te se odali bludu s bogovima naroda one zemlje koje je Bog uništio pred njima.

26 I Bog Izraelov potaknuo je duh asirskoga kralja Pula i duh asirskoga kralja Tilgatpilnesera te ih je odveo *u sužanjstvo*: i to Rubenovce i Gadovce i polovicu plemena Manašeova te ih je doveo u Halah i Habor i Haru i na rijeku Gozan, sve do dana današnjega.

POGLAVLJE 6

Leviјеvo potomstvo

1 Sinovi Leviјеvi: Geršon, Kohat i Merari.

2 A sinovi Kohatovi: Amram, Izhar te Hebron i Uziel.

3 A djeca Amramova: Aron i Mojsije i Mirjam; također i Aronovi sinovi: Nadab i Abihu, Eleazar i Itamar.

4 Eleazar je rodio Pinhasa, Pinhas je rodio Abišuu;

5 a Abišua je rodio Bukija, a Buki je rodio Uzija;

6 i Uzi je rodio Zerahiju, a Zerahija je rodio Meraijota;

7 Meraijot je rodio Amariju, a Amarija je rodio Ahituba;

8 i Ahitub je rodio Zadoka, a Zadok je rodio Ahimaaza;

9 i Ahimaaz je rodio Azariju, a Azarija je rodio Johanana;

10 i Johanana je rodio Azariju (*to je onaj što je* provodio svećeničku službu u Hramu kojega je Salomon sagradio u Jeruzalemu);

11 i Azarija je rodio Amariju, a Amarija je rodio Ahituba;

12 i Ahitub je rodio Zadoka, a Zadok je rodio Šaluma;

13 i Šalum je rodio Hilkiju, a Hilkija je rodio Azariju;

14 i Azarija je rodio Seraju, a Seraja je rodio Jehozadaka.

15 A Jehozadak je otišao *u sužanjstvo*, kad je GOSPOD odveo *u sužanjstvo* Judu i Jeruzalem rukom Nabukodonosorovom.

16 Sinovi Leviјеvi: Geršom, Kohat i Merari.

17 A ovo *su imena* sinova Geršomovih: Libni i Šimej.

18 A sinovi Kohatovi *bili su*: Amram i Izhar i Hebron i Uziel.

19 Sinovi Merariјеvi: Mahli i Muši. A ovo *su* porodice Leviјеve po očevima njihovim.

20 Od Geršoma: njegov sin Libni, njegov sin Jahat, njegov sin Zima,

21 njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zerah, njegov sin Jeateraj.

22 Sinovi Kohatovi: njegov sin Aminadab, njegov sin Korah, njegov sin Asir,

23 njegov sin Elkana te njegov sin Ebijasaf i njegov sin Asir,

24 njegov sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin Uzija i njegov sin Šaul.

25 A sinovi Elkanini: Amasaj i Ahimot.

26 A za Elkana; sinovi Elkanini: njegov sin Zofaj i njegov sin Nahat,

27 njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov sin Elkana.

28 A sinovi Samuelovi: prvorodenac Vašni, zatim Abija.

29 Sinovi Merarijevi: Mahli, njegov sin Libni, njegov sin Šimej, njegov sin Uza,

30 njegov sin Šimeja, njegov sin Hagija, njegov sin Asaja.

31 A ovo *su oni* koje je David postavio nad službom pjevanja u Domu GOSPODNJEM nakon što je Kovčeg našao počivalište.

32 I oni su pjevanjem služili pred prebivalištem Šatora sastanka sve dok Salomon nije sagradio Dom GOSPODNJI u Jeruzalemu; i *onda* su oni službovali u svojoj službi prema svojem redoslijedu.

33 A ovo *su oni* koji su službovali i njihovi sinovi. Od sinova Kohatovaca: pjevač Heman, sin Joela, sina Šemuela,

34 sina Elkane, sina Jerohama, sina Eliela, sina Toaha,

35 sina Zufa, sina Elkane, sina Mahata, sina Amasaja,

36 sina Elkane, sina Joela, sina Azarije, sina Sefanije,

37 sina Tahata, sina Asira, sina Ebijasafa, sina Koraha,

38 sina Izhara, sina Kohata, sina Levija, sina Izraelova.

39 A njegov brat Asaf, koji je stajao njemu zdesna: *baš* Asaf, sin Berakije, sina Šimeja,

40 sina Mihaela, sina Baaseje, sina Malkije,

41 sina Etnija, sina Zeraha, sina Adaje,

42 sina Etana, sina Zime, sina Šimeja,

43 sina Jahata, sina Geršoma, sina Levijeja.

44 A njihova braća, sinovi Merarijevi, *stajala su* slijeva: Etan, sin Kišija, sina Abdiha, sina Maluka,

45 sina Hašabije, sina Amazije, sina Hilkije,

46 sina Amzija, sina Banija, sina Šamera,

47 sina Mahlija, sina Mušija, sina Merarija, sina Levijeja.

48 Također i njihova braća Leviti *bila su* određena za svu službu u Šatoru Doma Božjega.

49 A Aron i njegovi sinovi prinosili su na žrtveniku za žrtve paljenice i na kadionom žrtveniku, *i bili su određeni* za sav posao u Najsve-tijem *predjelu* te da obavljaju pomirenje za Izrael, prema svemu što je zapovjedio Božji sluga Mojsije.

50 A ovo *su* sinovi Aronovi: njegov sin Eleazar, njegov sin Pinhas, njegov sin Abišua,

51 njegov sin Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahija,

52 njegov sin Meraijot, njegov sin Amarija, njegov sin Ahitub,

53 njegov sin Zadok, njegov sin Ahimaaz.

54 A ovo *su* njihova prebivališta po njihovim tvrđavama na njihovom području. Sinovima Aronovim od porodica Kohatovaca; jer je njihov bio ždrijeb.

55 I njima su dali Hebron u zemlji Judinoj, i njegova predgrađa sve oko njega;

56 ali gradsko polje i sela njegova dali su Kalebu, sinu Jefuneovu.

57 A sinovima Aronovim dali su gradove Judine, *i to*: Hebron, grad utočište i Libnu s njezinim pred-

građima, pa Jatir i Eštemou s njihovim predgrađima,

58 te Hilen s njegovim predgrađima, Debir s njegovim predgrađima,

59 onda Ašan s njegovim predgrađima i Betšemeš s njegovim predgrađima;

60 a od plemena Benjaminova: Gebu s njezinim predgrađima i Alemet s njegovim predgrađima i Anatot s njegovim predgrađima. Svih njihovih gradova po njihovim porodicama *bilo je trinaest gradova.*

61 A sinovima Kohatovim *koji su bili preostali od porodica toga plemena, ždrijebom su gradovi bili podareni*, od polovice plemena, *i to od polovice plemena* Manašeova, deset gradova.

62 A sinovima Geršomovim po njihovim porodicama od plemena Isakarova i od plemena Ašerova i od plemena Naftalijeva i od plemena Manašeova u Bašanu *podareno je trinaest gradova.*

63 Sinovima Merarijevim ždrijebom *je bilo podareno dvanaest gradova*, po njihovim porodicama, od plemena Rubenova i od plemena Gadova i od plemena Zebulunova.

64 Tako su sinovi Izraelovi Levitima dali *te gradove* s njihovim predgrađima.

65 I dali su ždrijebom od plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih i od plemena sinova Benjaminovih *te gradove koji su bili prozvani po imenima njihovim.*

66 A ostali iz porodica sinova Kohatovih imali su gradove za svoje područje od plemena Efrajimova.

67 I njima su podarili gradove utočišta: Šekem s njegovim predgrađima, na gori Efrajim, također

su *im podarili* Gezer s njegovim predgrađima,

68 te Jokmeam s njegovim predgrađima i Bethoron s njegovim predgrađima,

69 pa Ajalon s njegovim predgrađima i Gatrimon s njegovim predgrađima.

70 A od polovice plemena Manašeova: Aner s njegovim predgrađima i Bileam s njegovim predgrađima *podarili su* porodicama preostalih sinova Kohatovih.

71 Sinovima Geršomovim *bilo je podareno* od porodice polovice plemena Manašeova: Golan u Bašanu s njegovim predgrađima i Aštarot s njegovim predgrađima;

72 a od plemena Isakarova: Kedeš s njegovim predgrađima, Dabrat s njegovim predgrađima,

73 i Ramot s njegovim predgrađima i Anem s njegovim predgrađima;

74 a od plemena Ašerova: Mašal s njegovim predgrađima i Abdon s njegovim predgrađima,

75 pa Hukok s njegovim predgrađima i Rehob s njegovim predgrađima;

76 a od plemena Naftalijeva: Kedeš u Galileji s njegovim predgrađima i Hamon s njegovim predgrađima i Kirjatajim s njegovim predgrađima.

77 Ostalim sinovima Merarijevim *bilo je podareno* od plemena Zebulunova: Rimon s njegovim predgrađima i Tabor s njegovim predgrađima.

78 A s druge strane Jordana, pored Jerihona, na istočnoj strani Jordana, *bilo im je podareno* od plemena Rubenova: Bezer u pustinji s njegovim predgrađima i Jahzah s njezinim predgrađima,

79 i Kedemot s njegovim predgrađima i Mefaat s njegovim predgrađima;

80 a od plemena Gadova: Ramot u Gileadu s njegovim predgrađima i Mahanaim s njegovim predgrađima,

81 pa Hešbon s njegovim predgrađima i Jazer s njegovim predgrađima.

POGLAVLJE 7

Isakarovo potomstvo

1 A sinovi Isakarovi *bili su*: Tola i Pua, Jašub i Šimron, četvorica.

2 A sinovi Tolini: Uzi i Refaja i Jeriel i Jahmaj i Jibsam i Šemuel, poglavari doma oca njihovog, *to jest* od Tole: *bili su* silni junaci u svome naraštaju, čiji je broj u dane Davidove *bio* dvadeset i dvije tisuće i šest stotina.

3 A sinovi Uzijevi: Izrahija; i sinovi Izrahijini: Mihael i Obadija, Joel i Išija, petorica. Svi od njih poglavari.

4 A uz njih, po njihovim naraštajima, prema domovima očeva njihovih, u vojnim četama za rat *bilo je* trideset i šest tisuća ljudi, jer su imali mnogo žena i sinova.

5 A njihove braće među svim porodicama Isakarovim, silnih junaka *bilo je* osamdeset i sedam tisuća popisanih u svim njihovim rodoslovljima.

Benjaminovo potomstvo

6 *Sinovi* Benjaminovi: Bela i Beker i Jedijael, trojica.

7 A sinovi Belini: Ezbon i Uzi i Uziel i Jerimot i Iri, petorica, poglavari doma očeva *svojih*, silnih junaka. I bili su popisani po svojim rodoslovljima: dvadeset i dvije tisuće trideset i četvorica.

8 A sinovi Bekerovi: Zemira i Joaš i Eliezer i Elijoenaj i Omri i Jerimot i Abija i Anatot i Alamet. Svi ovo *su* sinovi Bekerovi.

9 I njihov broj, po rodoslovljima njihovim po svojim naraštajima,

glavara doma očeva svojih *bio je* dvadeset tisuća i dvije stotine silnih junaka.

10 Također i sinovi Jedijaelovi: Bilhan; i sinovi Bilhanovi: Jeuš i Benjamin i Ehud i Kenaana i Zetan i Taršiš i Ahišahar.

11 Svih tih sinova Jedijaelovih po poglavarima očinskim, silnih junaka, *bilo je* sedamnaest tisuća i dvije stotine vojnika, spremnih da pođu u rat i bitku.

12 Također i Šupim i Hupim, sinovi Irovi, i Hušim, sin Aherov.

Naftalijevo potomstvo

13 Sinovi Naftalijevi: Jahzijel i Guni i Jezer i Šalum, sinovi Bilhini.

Manašeovo potomstvo

14 Sinovi Manaševci: Ašriel, kojega mu je rodila; (no njegova inoča Aramitka rodila je Makira, oca Gileadova.

15 A Makir je uzeo za ženu *sestru* Hupima i Šupima, a ime njihove sestre *bilo je* Maaka). A ime drugoga *bilo je* Zelofehad, a Zelofehad je imao kćeri.

16 I Maaka, žena Makirova rodila je sina, i nadjenula mu je ime Pereš. A ime njegovom bratu *bilo je* Šereš, a njegovi sinovi *bili su* Ulam i Rakem.

17 A sinovi Ulamovi: Bedan. To *su bili* sinovi Gileada, sina Makira, sina Manašeova.

18 I njegova sestra Hamoleketa rodila je Išhoda i Abiezera i Mahalu.

19 A Šemidini sinovi bili su: Ahi-jan i Šekem i Likhi i Aniam.

Efrajimovo potomstvo

20 A sinovi Efrajimovi: Šutelah, i njegov sin Bered, i njegov sin Tahat, i njegov sin Elada, i njegov sin Tahat,

21 i njegov sin Zabad, i njegov

sin Šutelah, i Ezer i Elead, koje su ljudi iz Gata, *koji su bili* rođeni u toj zemlji, pogubili zato što su sišli da im oduzmu stoku.

22 I njihov je otac Efrajim tugovao mnogo dana, a njegova braća dolazila su tješiti ga.

23 A kad je ušao k svojoj ženi, ona je začela pa rodila sina; i nadjenuo mu je ime Berija, zato što je pošlo po zlu u domu njegovu.

24 (A njegova kći *bila je* Šera, koja je sagradila Bethoron Donji i Gornji te Uženšeru.)

25 A Refah mu *je bio* sin, također i Rešef, i njegov sin Telah, i njegov sin Tahan,

26 njegov sin Laadan, njegov sin Amihud, njegov sin Elišama,

27 njegov sin Non, njegov sin Jehošua.

28 A njihovi posjedi i njihova obitavališta *bili su* Betel i njegova naselja, a na istoku Naaran, a na zapadu Gezer i njegova naselja i Šekem i njegova naselja, sve do Gaze i njezinih naselja;

29 a uz granice sinova Manaševih Betsean i njegova naselja, Taanak i njegova naselja, Megido i njegova naselja, Dor i njegova naselja. U ovima su živjeli sinovi Josipa, sina Izraelova.

Ašerovo potomstvo

30 Sinovi Ašerovi: Imna i Isua i Išuaj i Berija i Seraha, njihova sestra.

31 A sinovi Berijini: Heber i Malkiel koji *je* otac Birzaitov.

32 I Heber *je* rodio Jafleta i Šomera i Hotama i Šuu, njihovu sestru.

33 A sinovi Jafletovi: Pasak i Bimhal i Ašvat. Ovi *su* sinovi Jafletovi.

34 A sinovi Šamerovi: Ahi i Rohga, Jehuba i Aram.

35 A sinovi njegova brata Helema: Zofah i Imna i Šeleš i Amal.

36 Sinovi Zofahovi: Suah i Harnefer i Šual i Beri i Imra,

37 Bezer i Hod i Šama i Šilša i Itran i Beera.

38 A sinovi Jeterovi: Jefune i Pispa i Ara.

39 A sinovi Ulini: Arah i Haniel i Rezija.

40 Svi ovi *su bili* sinovi Ašerovi, poglavari doma oca njihovog, izabrani i silni junaci, poglavari među knezovima. A broj obuhvaćenih rodoslovljima od onih koji su bili pogodni za rat i bitku *bilo je* dvadeset i šest tisuća ljudi.

POGLAVLJE 8

Šaulovo potomstvo

1 A Benjamin *je* rodio Belu, prvorodenca svojega, drugoga Ašbela i trećega Aharaha,

2 četvrtoga Nohu i petoga Rafu.

3 A sinovi Belini bili su: Adar i Gera i Abihud

4 i Abišua i Naaman i Ahoah

5 i Gera i Šefufan i Huram.

6 A ovo *su* sinovi Ehudovi; ovi su poglavari *domova* očevih od stanovnika Gebe pa su ih preselili u Manahat:

7 i Naaman i Ahija i Gera, on ih *je* preselio; i rodio *je* Uzu i Ahihuda.

8 I Šaharaim *je* rodio sinove u zemlji moapskoj, nakon što ih *je* otpustio. Hušima i Baara *su bile* njegove žene.

9 I od Hodeše, žene svoje, rodio *je* Jobaba i Zibiju i Mešu i Malkama

10 i Jeuza i Šakiju i Mirmu. Ovi *su bili* njegovi sinovi, poglavari *domova* očinskih.

11 A od Hušime *je* rodio Abituba i Elpaala.

12 A sinovi Elpaalovi: Eber i Mišam i Šamed koji *je* sagradio Ono i Lod s njegovim naseljima,

13 također i Berija i Šema koji *su bili* poglavari *domova* očinskih sta-

novnika Ajalona; oni su istjerali stanovnike Gata.

14 A Ahjo, Šašak i Jeremot,

15 te Zebadija i Arad i Ader

16 i Mihael i Išpa i Joha *bili su* sinovi Berijini.

17 A Zebadija i Mešulam i Hezeki i Heber

18 također i Išmeraj i Jezlija i Jobab *bili su* sinovi Elpaalovi.

19 A Jakim i Zikri i Zabdi

20 i Elijenaj i Ziltaj i Eliel

21 i Adaja i Beraja i Šimrat *bili su* sinovi Šimijevi.

22 A Išpan i Eber i Eliel

23 i Abdon i Zikri i Hanan

24 i Hananija i Elam i Antotija

25 i Ifedeja i Penuel *bili su* sinovi Šašakovi.

26 A Šamšeraj i Šeharija i Atalija

27 i Jarešija i Elija i Zikri *bili su* sinovi Jerohamovi.

28 Ovi *su bili* poglavari *domova* očinskih po svojim naraštajima, poglavari. Ovi su živjeli u Jeruzalemu.

29 A u Gibeonu je živio otac Gibeonov, a njegovoj ženi ime *je bilo* Maaka,

30 te njegov sin prvorodenac Abdon i Zur i Kiš i Baal i Nadab

31 i Gedor i Ahjo i Zaker.

32 I Miklot je rodio Šimeu. I ovi su također živjeli sa svojom braćom u Jeruzalemu, nasuprot njih.

33 A Ner je rodio Kiša i Kiš je rodio Šaula, a Šaul je rodio Jonatana i Malkišua i Abinadaba i Ešbaala.

34 A Jonatanov sin *je bio* Meribbaal; i Meribbaal je rodio Miku.

35 A sinovi Mikini *su bili*: Piton i Melek i Tarea i Ahaz.

36 I Ahaz je rodio Jehoadu, a Jehoada je rodio Alemeta i Azmave-ta i Zimrija; a Zimri je rodio Moza.

37 I Moza je rodio Bineu, Rafa *je bio* njegov sin, njegov sin Eleasa, njegov sin Azel.

38 A Azel je imao šestoricu sino-

va; a ovo *su* njihova imena: Azrikam, Bokeru i Išmael, te Šearija i Obadija i Hanan. Svi *su* ovi *bili* sinovi Azelovi.

39 A sinovi Ešeka, brata njegova *bili su*: njegov prvorodenac Ulam, drugi Jehuš i treći Elifelet.

40 A sinovi Ulamovi bili su silni junaci, strijelci i imali su mnogo sinova i sinova njihovih sinova, stotinu i pedeset. Svi *su* ovi od sinova Benjaminovih.

POGLAVLJE 9

Rodoslovlje povratnika

1 Tako je sav Izrael bio popisano po rodoslovljima i gle, ona *su* zapisana u Knjizi kraljeva Izraelovih i Judinih, *oni koji* su bili odvedeni u *sužanjstvo* u Babilon zbog svoga prijestupa.

2 A prvi stanovnici koji *su počeli živjeti* na svojim posjedima u svojim gradovima *bili su* Izraelci, svećenici, Leviti i Netinimci.

3 A u Jeruzalemu *su počeli* živjeti oni od sinova Judinih i od sinova Benjaminovih i od sinova Efrajmovih i Manaševih:

4 Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija, sina Banijeva, od sinova Faresa, sina Judina.

5 A od Šilonaca: Asaja, prvorodenac, i njegovi sinovi.

6 A od sinova Zerahovih: Jeuel i braća njihova, *njih* šest stotina i devedeset.

7 A od sinova Benjaminovih: Salu, sin Mešulama, sina Hodavije, sina Hasenuina;

8 te Ibneja, sin Jerohamov, i Ela, sin Uzija, sina Mikrijeva, i Mešulam, sin Šefatije, sina Reuela, sina Ibrijina;

9 i njihova braća prema svojim naraštajima, *njih* devet stotina pedeset i šest. Svi ovi ljudi *bili su* poglavari domova očinskih u domu očeva svojih.

10 A od svećenikâ: Jedaja i Jehojarib i Jakin

11 i Azarija, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Zadoka, sina Merajota, sina Ahitubova, vladara Doma Božjega;

12 te Adaja, sin Jerohama, sina Pašhura, sina Malkije; pa Maasij, sin Adiela, sina Jahzere, sina Mešulama, sina Mešilemita, sina Imerova;

13 i njihova braća, poglavari domova očeva svojih, *njih* tisuću sedam stotina i šezdeset; jako sposobni ljudi za rad u službi za Dom Božji.

14 A od Levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabijina, od sinova Merarijevih;

15 te Bakbakar, Hereš i Galal, i Matanija, sin Mike, sina Zikrija, sina Asafova;

16 pa Obadija, sin Šemaje, sina Galafa, sina Jedutunova i Berekija, sin Ase, sina Elkane, koji je živio u selima netofaćanskim.

17 A vratari *su bili*: Šalum i Akub i Talmon i Ahiman, te njihova braća. Šalum je bio poglavar,

18 on je sve do sada *služio* na kraljevim vratima na istoku. Oni *su bili* vratari u četama od sinova Levijevih.

19 A Šalum, sin Kore, sina Ebija-safa, sina Korahova, i njegova braća iz doma oca njegova, Korahovci, *bili su* nad poslovima u službi, čuvari vrata Šatora, a njihovi očevi, *pošto su bili* nad vojskom GOSPODNJOM, *bili su* čuvari ulaza.

20 A Pinhas, sin Eleazarov, bio je u prošlim vremenima vladar nad njima i GOSPOD *je bio* s njim.

21 A Zaharija, sin Mešelemijin, *bio je* vratar na vratima Šatora za sastanke.

22 Svih ovih *koji su bili* izabrani da budu vratari na vratima *bilo je* dvije stotine i dvanaest. Ovi su bili

obuhvaćeni svojim rodoslovljem u svojim selima. Njih su David i vidovnjak Samuel odredili za njihovu povjerenu službu.

23 Tako su oni i njihovi sinovi *imali* nadgledništvo nad vratima Doma GOSPODNJEGA, *i to* Doma Šatora, po odjelima.

24 Vratari su bili na četiri strane: prema istoku, zapadu, sjeveru i jugu.

25 A njihova braća *koja su bila* po njihovim selima dolazila su nakon sedam dana s vremena na vrijeme *da budu* s njima.

26 Jer su ti Leviti, četiri glavna vratara, bili u *svojoj* povjerenoj službi i bili su nad odajama i nad riznicama Doma Božjega.

27 I noćivali su oko Doma Božjega zato što je za njih to *bila* dužnost te je i otvaranje svakog jutra *primalo* njima.

28 A *neki* od njih imali su dužnost oko posuđa za službu tako što su ga na broj unosili i iznosili.

29 *Neki su* od njih *bili* određeni i za nadgledanje posuđa i svega pribora za Svetište, te za fino brašno i vino i ulje i tamjan i mirodije,

30 a *neki* su od sinova svećeničkih radili pomast od tih mirodija.

31 A Matitija, *jedan* od Levitâ, koji *je bio* prvorodenac Šaluma Korahita, imao je povjerenu službu nad onime što se radi na tavi.

32 A *drugi* od njihove braće, sinovi od Kohatovaca, *bili su* nad prinesenim kruhovima, pripremajući ih svakog Šabata.

33 A ovo *su* pjevači, poglavari očeva Levitskih domova, *koji su ostajali* u odajama i *bili* slobodni; jer su oni bili zaposleni na *tom* poslu dan i noć.

34 Ti poglavari očeva Levitskih bili su poglavari po njihovim naraštajima. Ti su živjeli u Jeruzalemu.

Ponovljeno Šaulovo rodoslovlje

35 A u Gibeonu je živio Gibeonov otac Jehijel; a njegovoj ženi ime je *bilo* Maaka;

36 i njegov sin prvorođenac Abdon, zatim Zur i Kiš i Baal i Ner i Nadab

37 i Gedor i Ahjo i Zaharija i Miklot.

38 A Miklot je rodio Šimeama. I oni su također živjeli sa svojom braćom u Jeruzalemu, nasuprot svojoj braći.

39 I Ner je rodio Kiša, a Kiš je rodio Šaula, a Šaul je rodio Jonatana i Malkišua i Abinadaba i Ešbaala.

40 A sin Jonatanov je *bio* Meribbaal; i Meribbaal je rodio Miku.

41 A sinovi Mikini *su bili*: Piton i Melek i Tahrea i Ahaz.

42 I Ahaz je rodio Jaru, a Jara je rodio Alemeta i Azmaveta i Zimrija; a Zimri je rodio Mozu

43 i Moza je rodio Bineu. A njegov sin *bio je* Refaja, njegov sin Eleasa, njegov sin Azel.

44 A Azel je imao šestoricu sinova; a ovo *su* njihova imena: Azrikam, Bokeru i Išmael, i Šearija i Obadija i Hanan. Ti *su bili* sinovi Azelovi.

POGLAVLJE 10**Šaulova smrt**

1 Zatim su Filistejci zaratili protiv Izraela; i ljudi iz Izraela su bježali pred Filistejcima te su padali pogubljeni na gori Gilboi.

2 I Filistejci su žestoko krenuli za Šaulom i za njegovim sinovima. Tada su Filistejci pogubili Jonatana i Abinadaba i Malkišua, sinove Šaulove.

3 A boj protiv Šaula postao je sve žešći, pa su ga strijelci pogodili te je bio ranjen od strijelaca.

4 Tada je Šaul rekao svome štitonoši: "Izvuci mač svoj i probodi me njime da ne dođu ovi neobre-

zanici da me zlostavljaju." Ali njegov štitonoša nije htio jer se jako prestrašio. Tako je Šaul uzeo mač i bacio se na njega.

5 A kad je njegov štitonoša vidio da je Šaul mrtav, on se isto tako bacio na mač te je umro.

6 Tako je umro Šaul i njegova tri sina, i sav je njegov dom umro zajedno.

7 A kad su svi ljudi iz Izraela koji *su bili* u dolini vidjeli da su ovi pobjegli i da su Šaul i njegovi sinovi poginuli, napustili su svoje gradove te pobjegli. Zatim su došli Filistejci i nastanili se u njima.

8 I dogodilo se sutradan, kad su Filistejci došli svući pobijene, da su našli Šaula i njegove sinove gdje leže na gori Gilboi.

9 A kad su ga oni svukli, uzeli su njegovu glavu i njegovu bojnu opremu te su poslali *glasnike* sve uokolo po zemlji filistejskoj da se donese vijest njihovim idolima i narodu.

10 Zatim su njegovu bojnu opremu stavili u dom svojih bogova, a njegovu glavu prikovali su u hram Dagonov.

11 A kad je sav Jabešgilead čuo sve što su Filistejci učinili Šaulu,

12 ustali su svi junaci i uzeli tijelo Šaulovo i tijela njegovih sinova te ih donijeli u Jabeš pa su pokopali kosti njihove pod hrastom u Jabešu; tada su postili sedam dana.

13 Tako je Šaul umro zbog svojih prijestupa koje je počinio protiv GOSPODA, i to protiv riječi GOSPODNJE koju nije držao, također i zbog traženja *savjeta* od nekog koji ima zazivačkog duha, da pita njega,

14 a nije pitao GOSPODA. Stoga ga je pogubio i prenio kraljevstvo na Davida, sina Jišajeva.

POGLAVLJE 11

David pomazan za kralja

1 Tada se sav Izrael skupio kod Davida u Hebronu govoreći: "Gle, mi *smo* tvoja kost i tvoje meso.

2 I štoviš u prijašnjim vremenima *baš* dok je Šaul *bio* kralj, ti si *bio* onaj koji je izvodio i dovodio Izraela. I GOSPOD, Bog tvoj rekao ti je: 'Ti ćeš napasati moj narod Izrael i ti ćeš biti vladar nad mojim narodom Izraelom.' "

3 Stoga su sve Izraelove starjешine došle kod kralja u Hebron; i David je sklopio savez s njima u Hebronu pred GOSPODOM, a oni su pomazali Davida za kralja nad Izraelom, prema riječi GOSPODNJOJ predanoj po Samuelu.

David osvaja Jeruzalem

4 Zatim su David i sav Izrael pošli na Jeruzalem, to *jest* Jebus; ondje su *bili* Jebusejci, stanovnici te zemlje.

5 A stanovnici Jebusa rekli su Davidu: "Nećeš doći ovamo." Ipak David je osvojio Sionsku tvrđavu, to *jest* Davidov grad.

6 Tada je David rekao: "Tko prvi pobije Jebusejce bit će glavar i zapovjednik." Tako je prvi uzašao Joab, sin Zerujin i postao je glavar.

7 A David se nastanio u toj tvrđavi; stoga su je prozvali Davidovim gradom.

8 I on je sagradio grad sve unaokolo, sve od Mila pa unaokolo; a Joab je obnovio ostatak grada.

9 Tako je David postajao sve silniji i silniji, jer je GOSPOD nad vojskama *bio* s njim.

Davidovi junaci

10 I ovo su poglavari junakâ koje je imao David, što su se priklonili njemu i njegovom kraljevstvu zajedno sa svim Izraelom da bi ga postavili za kralja, prema riječi

GOSPODNJOJ glede Izraela.

11 A ovo je broj junaka koje je imao David: Jašobeam, Hakmonijac, glavar zapovjednicima; on je digao svoje koplje na tri stotine koje je pobio odjedanput.

12 A nakon njega *bio* je Eleazar, sin Dodov, Ahohičanin; on je *bio* jedan od trojice junaka.

13 On je bio s Davidom u Pasdamimu gdje su se Filistejci skupili na boj; gdje je bila parcela zemlje puna ječma. I narod je počeo bježati pred Filistejcima,

14 ali su se oni postavili usred te parcele i izbacili je, te pobili Filistejce. I GOSPOD *ih* je spasio velikim izbjavljenjem.

15 A trojica od tridesetorice zapovjednika sišli su na stijenu k Davidu, u Adulamsku špilju, a filistejska vojska taborovala je u Refaimskoj dolini.

16 A David je tada *bio* u tvrđi, a filistejski garnizon *bio* je tada u Betlehemu.

17 Tada je David *nešto* zaželio i rekao: "O, kad bi mi netko dao vode iz Betlehemskog studenca koji je kod gradskih vrata!"

18 Nato su se ta trojica probila kroz filistejsku vojsku pa su zagrabili vode iz betlehemskog studenca koji je *bio* kod gradskih vrata te je uzeli i donijeli Davidu. Ali David je nije htio piti, nego ju je izlio za GOSPODA.

19 Zatim je rekao: "Sačuvaj me Bože moj da to učinim! Zar da pijem krv ovih ljudi što su svoje živote izložili pogibli? Jer su je donijeli *izlažući* pogibli svoje živote." Stoga ju nije htio piti. To su učinila ta tri junaka.

20 A Abišaj, brat Joabov, on je bio glavar te trojice. Jer je podigao svoje koplje na tri stotine, pobio *ih* je i stekao si ime među tom trojicom.

21 Od te trojice bio je časniji od druge dvojice, zato je bio njihov zapovjednik; ali onu *prvu* trojicu nije dostigao.

22 Benaja, sin Jehojadin, sin junaka iz Kabzeela, koji je počinio mnoga djela: on je pogubio dva moapska čovjeka *koji su bili* poput lava; također je sišao i jednoga snježnog dana ubio lava u jami.

23 A ubio je i nekog Egipćanina, čovjeka *golema* stasa, pet lakata visokog. A Egipćanin je u ruci imao koplje kao tkalačko vratilo; i on je sišao k njemu sa štapom pa je istrnuo koplje iz Egipćaninove ruke te ga je pogubio njegovim vlastitim kopljem.

24 To je učinio Benaja, sin Jehojadin, i stekao ime među trojicom junaka.

25 Evo, on je bio časniji među tridesetoricom, ali onu *prvu* trojicu nije dostigao. I David ga je postavio nad svojom stražom.

26 Također vojni junaci *bili su i*: Asahel, brat Joabov, Elhanan, sin Doda iz Betlehema,

27 Šamot Harorijac, Helez Pelonijac,

28 Ira, sin Ikeša Tekoanca, Abiezer Antotit,

29 Sibekaj Hušanin, Ilaj Ahohićanin,

30 Maharaj Netofaćanin, Heled, sin Baanin Netofaćanina,

31 Itaj, sin Ribaja iz Gibee, *što pripadaju* sinovima Benjaminovih, Benaja Piratonjanin,

32 Huraj, iz Gaaških potoka, Abiel Arbaćanin,

33 Azmavet Baharumit, Elijahba Šaalbonijac,

34 sinovi Hašema Gizonca, Jonatan, sin Šagea Hararita,

35 Ahijam, sin Sakara Hararita, Elifal, sin Urov,

36 Hefer Mekeranin, Ahija Pelonijac,

37 Hezro Karmelićanin, Naaraj, sin Ezbajev,

38 Joel, brat Natanov, Mibhar, sin Hagrijev,

39 Zelek Amonac, Naharaj Berocćanin, štitonoša Joaba, sina Zerujina,

40 Ira Itrijac, Gareb Itrijac,

41 Urija Hetit, Zabad, sin Ahlajev,

42 Adina, sin Šize Rubenovca, zapovjednik Rubenovaca, i tridesetorica s njim,

43 Hanan, sin Maakin, i Jošafat Mitnjanin,

44 Uzija Aštaroćanin, Šama i Jehij, sinovi Hotana Aroerijca,

45 Jedijael, sin Šimrijev, i njegov brat Joha Tizanin,

46 Eliel Mahavejac, te Jeribaj i Jošavija, sinovi Elnaamovi, i Itma Moabac,

47 Eliel i Obed, i Jaasiel Mesobajanin.

POGLAVLJE 12

Junaci se pridružuju Davidu

1 A ovo *su* oni koji su došli k Davidu u Ziklag dok se on još bio sklanjao zbog Šaula, sina Kišova; a oni *su bili* i među junacima koji su pomagali u ratu.

2 *Bili su* naoružani lukom, i mogli su se služiti i desnicom i ljevicom pri *bacanju* kamenova i *odapinjanju* strijela, baš od Šaulove braće iz Benjaminu.

3 Glavar *je bio* Ahiezer, zatim Joaš, sinovi Šemae Gibeanca, i Jeziel i Pelet, sinovi Azmaveta, i Beraka i Jehu Antotit,

4 te Išmaja Gibeonac, junak među tridesetoricom i nad tridesetoricom, i Jeremija i Jahaziel i Johanan i Josabad Gederacćanin;

5 Eluzaj i Jerimot i Bealija i Šemarija i Šefatija Harufovac;

6 Elkana i Ješija i Azareel i Joezer i Jašobeam, Korahovci,

7 pa Joela i Zebadija, sinovi Jero-hama iz Gedora.

8 I *neki* od Gadovaca odvojili su se k Davidu u utvrdu u pustinju, junaci, ratnici *spremni* za boj, koji mogu rukovati štitom i zaštitnikom, čija lica *su bila poput* lica lavova *te su bili* brzi kao srne po gorama:

9 prvi Ezer, drugi Obadija, treći Eliab,

10 četvrti Mišmana, peti Jeremija,

11 šesti Ataj, sedmi Eliel,

12 osmi Johanan, deveti Elzabad,

13 deseti Jeremija, jedanaesti Makbanaj.

14 Ovi *su bili* od sinova Gadovih, zapovjednici vojske: onaj najmanji *bio je* nad stotinom, a najveći nad tisućom.

15 To su oni koji su prvoga mjeseca prešli preko Jordana kad se on prelio preko svih svojih obala pa su oni natjerali u bijeg *sve one* iz dolina, *i* na istok *i* na zapad.

16 Zatim su neki od sinova Benjaminovih i Judinih došli u utvrdu k Davidu.

17 A David im je izašao u susret te im progovorio i rekao: "Ako dolazite u miru k meni da mi pomognete, moje će srce biti sjedinjeno s vama; no ako *dolazite* da me izdate mojim neprijateljima, budući da nema ničega krivog na mojim rukama, *neka* Bog očeva naših gleda na to i to ukori."

18 Tada je duh obuzeo Amasaja, koji je bio glavar zapovjednicima, pa je rekao: "Tvoji smo, Davide i na tvojoj smo strani, sine Jišajev! Mir, mir *neka* je tebi i mir *neka* je onima koji ti pomažu; jer Bog tvoj pomaže tebi." Nato ih je David prihvatio i postavio ih za zapovjednike čete.

19 I *neki* od Manašea prebjegli su k Davidu kad je s Filistejcima išao

u boj na Šaula; ali im nisu pomogli jer su ga filistejski velikaši, nakon savjetovanja, otposlali govoreći: "On će prebjeći k svojem gospodaru Saulu *izlažući* pogibli naše glave."

20 Dok je išao u Ziklag, prebjegli su k njemu od Manašea: Adna i Jozabad i Jedijael i Mihael i Jozabad i Elihu i Ziltaj, zapovjednici tisuća koji *su bili* iz Manašea.

21 I oni su pomagali Davidu protiv *razbojničkih* četa, jer svi *su* oni *bili* silni junaci i *bili su* zapovjednici vojske.

22 Jer su u *ono* vrijeme dan za danom dolazili k Davidu da mu pomognu, sve dok *nije nastala* velika vojska poput vojske Božje.

23 A ovo je broj četa *koje su bile* opremljene za boj, pa su došle k Davidu u Hebron da okrenu Šaulovo kraljevstvo na njega prema riječi GOSPODNJOJ.

24 Sinova Judinih, koji su nosili štit i koplje *bilo je* šest tisuća i osam stotina opremljenih za boj.

25 Od sinova Šimunovih, moćnih junaka za boj *bilo je* sedam tisuća i sto;

26 Od sinova Levijevih četiri tisuće i šest stotina.

27 A Jehojada je bio predvodnik Aronovaca, i s njim je *bilo* tri tisuće i sedam stotina;

28 te Zadok, mladić, moćni junak, i dom oca njegova dvadeset i dva zapovjednika.

29 A od sinova Benjaminovih, Šaulovi rođaci tri tisuće; jer dotada je najveći dio njih čuvao stražu u Šaulovom dvoru.

30 A od sinova Efrajimovih dvadeset tisuća i osam stotina moćnih junaka, glasovitih u domovima svojih očeva.

31 A od polovice plemena Manašeoova osamnaest tisuća onih koji su bili određeni poimence da

dođu i postave Davida za kralja.

32 A od sinova Isakarovih, *to su bili ljudi* što su imali razumijevanje vremena da spoznaju što Izrael treba činiti; glavara njihovih *bilo je* dvije stotine; i sva njihova braća *bila su* pod njihovim zapovjedništvom;

33 od Zebuluna, takvih koji izlaze na boj, vještih za rat sa svakojakim bojnim oružjem, pedeset tisuća, koji se mogu svrstati u bojne redove; oni nisu *bili* podijeljena srca.

34 A od Naftalija tisuću zapovjednika i s njima trideset i sedam tisuća sa štitom i kopljem.

35 A od Danovaca, vještih za rat dvadeset i osam tisuća i šest stotina.

36 A od Ašera, takvih koji izlaze na boj, vještih za rat, četrdeset tisuća.

37 A s one strane Jordana, od Rubenovaca i Gadovaca i od polovice plemena Manašeova, sa svakojakim ratnim oružjem za boj, stotinu i dvadeset tisuća.

38 Svi ovi ratnici, koji se mogu svrstati u bojne redove, došli su besprijeckorna srca u Hebron da Davida postave za kralja nad svim Izraelom; a i svi ostali Izraelci također *su bili* jednoga srca da Davida postave za kralja.

39 I bili su ondje s Davidom tri dana, jedući i pijući, jer su njihova braća bila pripremljena za njih.

40 Štoviše oni koji su im bili blizu, sve do Isakara i Zebuluna i Naftalija, donosili su kruh na magarcima i na devama i na mazgama i na volovima, *te* namirnice, brašno, kolače od smokova i grožđice, i vino i ulje i volove i ovce u izobilju; jer *je bila* radost u Izraelu.

POGLAVLJE 13

Kovčeg vraćen iz Kirjatjearima

1 I David se posavjetovao s ti-

sućnicima i satnicima, i sa svakim vođom.

2 Nato je David rekao svoj zajednici Izraelovoj: "Ako vam se čini dobro i ako je to od GOSPODA, Boga našega, pošaljimo *glas* naširoko svugdje našoj braći *koja su* ostala po svoj zemlji Izraelovoj, a uz njih i svećenicima i Levitima koji su u gradovima njihovim i predgrađima, da se skupe k nama, 3 te da prenesemo k sebi Kovčeg Boga našega, jer ga nismo zatražili u dane Šaulove."

4 Tada je sva zajednica rekla da bi tako učinila, jer je to bilo ispravno u očima svega naroda.

Uza i kovčeg

5 Tako je David skupio sav Izrael zajedno, od Šihora Egipatskoga pa sve do ulaza u Hemat, da done su Kovčeg Božji iz Kirjatjearima.

6 I David je uzašao sa svim Izraelom u Baalu, *to jest* u Kirjatjearim, što *pripada* Judi, da odande iznese Kovčeg Boga GOSPODA koji *prebiva među* kerubinima, čije ime je *zazvano nam njim*.

7 I povezli su Kovčeg Božji na novim kolima iz kuće Abinadabove. A Uza i Ahjo vozili su kola.

8 A David i sav Izrael svirali su pred Bogom svom snagom *svojom*, i pjesmama i harfama i psaltirima i defovima i cimblima i trubama.

9 I kad su došli do Kidonova guma, Uza je ispružio ruku svoju da pridrži Kovčeg, jer su volovi posrnuli.

10 Nato je srdžba GOSPODNJA planula na Uzu te ga je udario, zato što je ispružio ruku svoju ka Kovčegu, pa je on ondje umro pred Bogom.

11 I David se nije dopalo zato što se GOSPOD oborio na Uzu. Zato se ono mjesto naziva Perezusa sve do dana današnjega.

12 I toga dana David se pobojavao Boga govoreći: "Kako ću donijeti Kovčeg Božji *doma* k sebi?"

13 Tako David nije donio Kovčeg Božji *doma* k sebi, u Davidov grad, nego ga je sklonio u kuću Obededoma Gitijca.

14 I Kovčeg Božji ostao je tri mjeseca kod Obededomove obitelji, u njegovoj kući. I GOSPOD je blagoslovio Obededomov dom i sve što je imao.

POGLAVLJE 14 Davidove žene i djeca

1 A tirski kralj Hiram poslao je k Davidu glasnike te cedrova debila i zidare i tesare da mu sagrađe dvor.

2 I David je shvatio da ga je GOSPOD potvrdio za kralja nad Izraelom, jer se njegovo kraljevstvo visoko uzdiglo zbog njegovog naroda Izraela.

3 Zatim *si* je David uzeo još žena u Jeruzalemu; i David je rodio još sinova i kćeri.

4 A ovo *su* imena *njegove* djece koju je imao u Jeruzalemu: Samua i Šobab, Natan i Salomon,

5 te Ibhar i Elišua i Elpalet,

6 i Noga i Nefeg i Jafija

7 i Elišama i Beeliada i Elifalet.

David pobjeđuje Filistejce

8 No kad su Filistejci čuli da je David pomazan za kralja nad svim Izraelom, svi Filistejci uzašli su tražiti Davida. A David je dočuo *za to* te je izašao protiv njih.

9 I Filistejci su došli te se raširili po Refaimskoj dolini.

10 Tada je David zatražio *savjet* od Boga govoreći: "Trebam li uzaći na Filistejce? Hoćeš li mi ih predati u ruke?" A GOSPOD mu je odgovorio: "Uzađi, jer ću ti ih predati u ruke."

11 Tako su uzašli u Baalperazim, i David ih ondje potukao. Tada je

David rekao: "Bog je mojom rukom prodro povrh mojih neprijatelja poput voda koje prodiru." Stoga su onome mjestu nadjenuli ime Baalperazim.

12 A kad su ondje ostavili svoje bogove, David je izdao zapovijed te su ih ognjem spalili.

13 Zatim su se Filistejci opet iznova raširili po toj dolini.

14 Stoga je David ponovo zatražio *savjet* od Boga, a Bog mu je odgovorio: "Ne idi za njima; okreni se od njih pa kreni na njih nasuprot dudova.

15 I dogodit će se, kad začuješ zvuk korakâ na vrhovima dudova, *da* onda trebaš izaći u boj; jer je Bog izašao pred tobom da potuče filistejsku vojsku."

16 David je dakle učinio kako mu je Bog zapovjedio; i potukli su filistejsku vojsku od Gibeona sve do Gazera.

17 I glas o Davidu pronio se po svim zemljama i GOSPOD je spustio strah od njega svim narodima.

POGLAVLJE 15 Kovčeg donesen u Jeruzalem

1 A *David* si je napravio kuće u Davidovu gradu te pripremio mjesto za Kovčeg Božji i za njega razapeo šator.

2 Tada je David rekao: "Nitko neka ne nosi Kovčeg Božji osim Levita, jer je njih GOSPOD izabrao da nose Kovčeg Božji i da mu služe zauvijek."

3 I sakupio je David sav Izrael u Jeruzalem da donesu Kovčeg GOSPODNJI na njegovo mjesto koje mu je bio pripremio.

4 Tada je David skupio sinove Aronove i Levite;

5 od sinova Kohatovih: glavara Uriela i njegovu braću, stotinu i dvadeset;

6 od sinova Merarijevih: glavara

Asaju i njegovu braću, dvije stotine i dvadeset;

7 od sinova Geršomovih: glavara Joela i njegovu braću, stotinu i trideset;

8 od sinova Elizafanovih: glavara Šemaju i njegovu braću, dvije stotine;

9 od sinova Hebronovih: glavara Eliela i njegovu braću, osamdeset;

10 od sinova Uzielovih: glavara Aminadaba i njegovu braću, stotinu i dvanaest.

11 Zatim je David pozvao svećenike Zadoka i Abijatara, te Levite Uriela, Asaju i Joela, Šemaju i Eliela i Aminadaba,

12 pa im je rekao: "Vi *ste* poglavari Levitskih očinskih *domova*; posvetite se, i vi i vaša braća, da donesete Kovčeg GOSPODA, Boga Izraelova, na *mjesto koje sam pripremio za njega*.

13 Jer zato što vi to niste najprije učinili, GOSPOD, Bog naš, obrušio se na nas jer ga nismo tražili prema dužnom redosljedu."

14 Tako su se svećenici i Leviti posvetili da donesu Kovčeg GOSPODA, Boga Izraelova.

15 I sinovi Levitski ponijeli su Kovčeg Božji na svojim ramenima, na motkama njegovim, kako je zapovjedio Mojsije po riječi GOSPODNJOJ.

16 Tada je David rekao poglavarima Levitskim da odrede svoju braću *da budu* pjevači s glazbalima, psaltirima i harfama i cimbali, tako da odjekuje kada radošno dižu glas.

17 Tako su Leviti odredili Hemana, sina Joelova, a od njegove braće Asafa, sina Berekijina; i od sinova Merarijevih, *od* njihove braće, Etana, sina Kušajina;

18 a s njima njihovu braću drugoga *reda*: Zahariju, Bena i Jaaziel, te Šemiramota i Jehijela i Unija,

Eliaba i Benaju i Maaseju i Matitiju i Elifelea i Mikneju i Obededoma i Jeiela, vratare.

19 Tako i pjevače: Hemana, Asafa i Etana, *odredili su* da zvuče mješanim cimbalama;

20 a Zahariju i Aziela i Šemiramota i Jehijela i Unija i Eliaba i Maaseju i Benaju *da zvuče* psaltirima na Alamotu;

21 zatim Matitiju i Elifelea i Mikneju i Obededoma i Jeiela i Azaziju da se ističu harfama na Šeminitu;

22 a Kenaniju, glavara Levitskoga, za pjevanje; on je podučavao pjevanje zato što je on *bio* vješt.

23 A Berekija i Elkana *bili su* vratari kod Kovčega.

24 Zatim Šebaniju i Jehošafata i Netanela i Amasaja i Zahariju i Benaju i Eliezera, svećenike, da trube u trube pred Kovčegom Božjim; a Obedom i Jehija *bili su* vratari kod Kovčega.

25 Tako su David i starješine Izraelove i tisućnici otišli s radošću donijeti Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz kuće Obedomove.

26 I dogodilo se, kad je Bog pomogao Levitima koji su nosili Kovčeg saveza GOSPODNJEGA, da su oni prinijeli sedam junaca i sedam ovnova.

27 A David je *bio* odjeven u plašt od finoga lana, i svi Leviti koji su nosili Kovčeg i pjevači i Kenanija, voditelj pjevanja među pjevačima. David je također *imao* na sebi lani efod.

28 Tako je sav Izrael donosio Kovčeg saveza GOSPODNJEGA uz poklike i uz zvuk roga i truba i cimbal, svirajući u psaltire i harfe.

29 I dogodilo se, *dok* je Kovčeg saveza GOSPODNJEGA dolazio u Davidov grad, da je Mikala, kći Šaulova, gledala s prozora i vidjela kralja Davida kako pleše i svira;

i prezrela ga je u srcu svome.

POGLAVLJE 16

1 Tako su donijeli Kovčeg Božji i postavili ga usred šatora što ga David za njega bio razapeo; i pri-nijeli su žrtve paljenice i žrtve pomirnice pred Bogom.

2 I kad je David završio s prinošenjem žrtava paljenica i žrtava pomirnice, blagoslovio je narod u ime GOSPODNJE.

3 Tada je razdijelio svima u Izraelu, i muškarcima i ženama, sva-kome po hljeb kruha i dobar komad mesa i bocu *vina*.

4 Zatim je odredio *neke* od Levi-ta da služe pred Kovčegom GOSPODNJIM da bilježe te hvale i slave GOSPODA, Boga Izraelova:

5 glavara Asafa, pa sljedećega za njim Zahariju, Jeiela i Semiramota i Jehijela i Matitiju i Eliaba i Bena-ju i Obededoma i Jeiela, sa psaltirima i harfama. A Asaf je zvučao cimbalama,

6 također i svećenici Benaja i Jahaziel trubili su neprestano u trube pred Kovčegom saveza Božjega.

7 Tada, u onaj dan, David je prvi put predao *ovaj psalam* u ruke Asafa i njegove braće da hvale GOSPODA:

Davidova pjesma hvale

8 Zahvaljujte GOSPODU, pri-zivajte ime njegovo! Obznanjujte među narodima djela njegova!

9 Pjevajte mu, pjevajte mu psal-me! Pričajte o svim njegovim ču-desnim djelima!

10 Dičite se svetim imenom nje-govim! Neka se raduje srce onih koji traže GOSPODA!

11 Tražite GOSPODA i snagu njegovu, neprestano tražite lice njegovo!

12 Sjetite se njegovih veličan-

stvenih djela koje je učinio, čudesa njegovih i prosudba usta njegovih!

13 O vi, sjeme Izraela, sluge nje-govog, vi sinovi Jakovljevi, izabra-nici njegovi!

14 On je GOSPOD, Bog naš, pro-sudbe *su* njegove po svoj zemlji.

15 Uvijek budite svjesni saveza njegova, riječi *koju* je zapovjedio tisući naraštaja;

16 i *to saveza* koji je sklopio s Abrahamom i zakletve njegove Izaku.

17 I potvrdio ju je Jakovu kao za-kon, i Izraelu *kao* vječni savez,

18 govoreći: "Tebi ću dati zemlju kanaansku, žrijeb baštine vaše",

19 kad vas je bilo samo malo, baš malo, i *bili ste* tuđinci u njoj.

20 I *kad* su odlazili od nacije do nacije i od *jednoga* kraljevstva do drugog naroda.

21 Nije dopustio nijednom čovjeku da im čini loše, da i kraljeve je radi njih prekorio

22 govoreći: "Ne dirajte pomaza-nike moje i prorocima mojim ne činite štete!"

23 Pjevaj GOSPODU, sva zemljo, obznanjujte iz dana u dan spasenje njegovo.

24 Objavljujte među poganima slavu njegovu, među svim narodima čudesna djela njegova.

25 Jer velik je GOSPOD i treba silno biti hvaljen; također se njega treba bojati iznad svih bogova.

26 Jer *su* svi bogovi naroda idoli, a GOSPOD je stvorio nebesa.

27 Slava i čast *su* u nazočnosti njegovoj, snaga i veselje *su* u mjestu njegovu.

28 Dajte GOSPODU, vi rodovi naroda, dajte GOSPODU slavu i snagu!

29 Dajte GOSPODU slavu *koja pripada* imenu njegovu, donesite prinos i dodite preda njega! Štujte GOSPODA u ljepoti svetosti!

30 Strepi pred njim sva zemljo! Svijet također neka bude postojan, da se neće pomaknuti.

31 Neka se nebesa vesele i zemlja neka se raduje! I neka *ljudi* kažu među narodima: "GOSPOD kraljuje!"

32 Neka more hući i punina njegova! Neka se polje raduje i sve što je na njemu!

33 Tada neka sva stabla šumska pjevaju u nazočnosti GOSPODA, zato što dolazi suditi zemlji.

34 Zahvaljujte GOSPODU, jer je on dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

35 I recite: "Spasi nas, Bože našega spasenja, i skupi nas i izbavi nas od pogana, da zahvaljujemo tvome svetom imenu, i slavimo te u hvali."

36 Blagoslovljen neka je GOSPOD, Bog Izraelov, uvijek i zauvijek! I sav narod je rekao: "Amen!" i hvalili su GOSPODA!

Štovanje pred Kovčegom

37 Tako je ondje ostavio pred Kovčegom saveza GOSPODNJEGA Asafa i braću njegovu da ne prestano služe pred Kovčegom, koliko je potrebno svakoga dana,

38 i Obededomu i njihovu braću, *njih* šezdeset i osam, te Obededomu, sina Jedutunova i Hosu, *da budu* vratari;

39 a svećenika Zadoka i njegovu braću svećenike pred šatorom GOSPODNJIM na uzvišici što je bila u Gibeonu,

40 da neprestano prinose žrtve paljenice GOSPODU na žrtveniku za žrtve paljenice, ujutro i navečer, i *da čine* sve što je zapisano u Zakonu GOSPODNJEM što ga je zapovjedio Izraelu;

41 a s njima Hemana i Jedutuna i ostale što su bili izabrani koji su bili određeni poimence da zahva-

ljuju GOSPODU, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

42 i s njima Hemana i Jedutuna s trubama i cimbalima za one koji trebaju zasvirati glazbalima Božjim. A sinovi Jedutunovi *bili su* vratari.

43 Zatim se sav narod razišao, svatko svojoj kući; a David se vratio da blagoslovi svoj dom.

POGLAVLJE 17 GOSPODNJI savez s Davidom

1 I dogodilo se, dok se David smjestio u svome domu, da je David rekao proroku Natanu: "Evo, ja živim u kući od cedrovine, a Kovčeg saveza GOSPODNJEGA *prebiva* pod zavjesama."

2 Tada je Natan rekao Davidu: "Čini sve što ti je na srcu, jer je Bog s tobom."

3 I dogodilo se, te iste noći, da je riječ Božja došla k Natanu, govoreći:

4 "Idi i reci mome slugi Davidu: 'Ovako govori GOSPOD: Nećeš mi ti graditi kuću da u njoj stanujem.

5 Jer nisam stanovao u kući od dana kad sam izveo Izraela pa sve do dana današnjega, nego sam išao od šatora do šatora i od *jednog* šatora *do drugoga*.

6 Svukuda gdje sam hodio sa svim Izraelom, jesam li rekao riječ bilo kome od sudaca Izraelovih, kojima sam zapovjedio da napasaju narod moj, govoreći: Zašto mi ne gradite kuću od cedrovine?"

7 Stoga sada ovako reci mome slugi Davidu: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Ja sam te uzeo od tora, i *to* od gonjenja ovaca, da ti budeš vladar nad mojim narodom Izraelom.

8 I bio sam s tobom svuda kuda si hodio i istrijebio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom; i stekao

sam ti ime kao što je ime velikaša koji *su* na zemlji.

9 I odredit ću mjesto za svoj narod Izrael i posaditi ga da пребива na svome mjestu, i više ih se neće seliti, niti ga sinovi zloće neće više pustošiti kao na početku,

10 i od onoga vremena kojega sam zapovjedio sucima *da budu* nad mojim narodom Izraelom. Štoviše, pokorit ću sve tvoje neprijatelje. Nadalje, kažem ti da će ti GOSPOD sagraditi dom.

11 I dogodit će se, kada tvoji dani budu navršeni te moraš poći *da budeš* kod očeva svojih, da ću podići sjeme tvoje nakon tebe, koji će biti od tvojih sinova, i ja ću utvrditi kraljevstvo njegovo.

12 On će mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi prijestolje njegovo zauvijek.

13 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin; i milosrđa svoga od njega neću odvratiti kao što sam *ga* odvratio od onoga koji je bio prije tebe.

14 I postaviti ću ga u domu svome i u kraljevstvu svojem zauvijek, i prijestolje njegovo bit će utvrđeno za sva vremena.' "

15 Prema svim ovim riječima i prema svemu ovom viđenju, tako je Natan govorio Davidu.

Davidova molitva

16 Tada je kralj David došao te sjeo pred GOSPODA i rekao: "Tko *sam* ja, GOSPODE, Bože, i što *je* moj dom da si me doveo doveo?"

17 I to je još bilo malo u očima tvojim, Bože, jer si i govorio o domu sluge svoga za daleka vremena što dolaze te si se obazro na mene prema staležu *kao prema* čovjeku visoka položaja, GOSPODE, Bože.

18 Što ti još David može *reći* za čast tvoga sluge? Jer ti poznaješ slugu svoga!

19 GOSPODE, radi sluge svoga i po tvom vlastitom srcu učinio si sve ove veličanstvenosti *pošto* si obznanio sva *ta* velika djela.

20 GOSPODE, nema nikoga poput tebe, ni nema *nikakvoga* Boga osim tebe, po svemu što smo čuli ušima svojim.

21 I je li neki narod na zemlji poput naroda tvoga Izraela, koga je Bog išao otkupiti *da bude* njegov narod, da pribavi tebi ime veličanstvenosti i strahotnosti protjeravši narode pred tvojim narodom koga si ti otkupio iz Egipta?

22 Jer ti si narod svoj Izrael učinio svojim narodom zauvijek; i ti si, GOSPODE, postao Bogom njegovim.

23 Stoga sada, GOSPODE, neka ono što si govorio glede svoga sluge i glede doma njegova bude utvrđeno zauvijek, i učini kako si rekao.

24 Neka to bude utvrđeno, da se ime tvoje veliča zauvijek govoreći: 'GOSPOD nad vojskama *je* Bog Izraelov, i Bog *je* Izraelu.' I *neka se* dom Davida, sluge tvoga, učvrsti pred tobom.

25 Jer ti si, Bože moj, rekao svome slugi da ćeš mu sagraditi dom; stoga je sluga tvoj našao *srčanosti* da se pomoli pred tobom.

26 I sada, GOSPODE, ti si Bog i ti si obećao ovu dobrotu svome slugi.

27 Stoga sada neka ti ugodi blagosloviti dom sluge tvoga da može biti pred tobom zauvijek. Jer *što* ti blagosloviš, GOSPODE, to će biti blagoslovljeno zauvijek."

POGLAVLJE 18 David pobjeđuje svoje neprijatelje

1 A nakon toga, dogodilo se da je David potukao Filistejce i pokorio ih, te preoteo Gat i njegova naselja iz ruke filistejske.

2 Zatim je potukao Moab, i Moapci su postali Davidove sluge *te mu donosili darove*.

3 I tukao je David i Hadarezera, kralja Zobe, sve do Hamata, dok je on išao ustanoviti svoju vlast uz rijeku Eufrat.

4 I David je oteo od njega tisuću bojnih kola i sedam tisuća konjanika i dvadeset tisuća pješaka. David je također i osakatio tetive *konjima* svih bojnih kola; ipak držao je od njih za stotinu kola.

5 A kad su Sirijci iz Damaska došli pomoći Hadarezeru, kralju sopskome, David je pogubio Sirijcima dvadeset i dvije tisuće ljudi.

6 Tada je David postavio *garnizone* u Sirijadamasku i Sirijci su postali Davidove sluge *te su mu donosili darove*. Tako je GOSPOD sačuvao Davida kuda god je išao.

7 I David je oteo zlatne štitove koji su bili na Hadarezerovim slugama *te ih donio u Jeruzalem*.

8 Isto tako iz Tibhata i iz Kuna, Hadarezerovih gradova, David je odnio jako mnogo mjedi od koje je Salomon napravio mjedeno more i stupove i mjedeno posuđe.

9 A kad je Tou, kralj hamatski, čuo kako je David potukao svu vojsku Hadarezera, kralja zopskoga;

10 i poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da zatraži njegov blagoslov *te mu čestita* zato što se borio protiv Hadarezera i potukao ga (jer je Hadarezer bio u ratu s Toumom), i s *njim* i svakojakog posuđa zlatnog i srebrnog i mjednog.

11 Njih je također kralj David posvetio GOSPODU, zajedno sa srebrom i zlatom što ga je bio donio iz svih *onih* naroda: iz Edoma, i iz Moaba, i od sinova Amonovih, i od Filistejaca, i od Amaleka.

12 Povrh toga Abišaj, sin Zeru-

jin, pobio je osamnaest tisuća Edomaca u Slanoj dolini.

13 I postavio je garnizone u Edomu i svi su Edomci postali Davidove sluge. Tako je GOSPOD sačuvao Davida kuda god je išao.

14 Tako je David kraljevaio nad svim Izraelom i provodio sud i pravdu među svim narodom njegovim.

15 I Joab, sin Zerujin, *bio je* nad vojskom, a Jehošafat, sin Ahiludov, *bio je* zapisničar.

16 I Zadok, sin Ahitubov, i Abimelek, sin Abijatarov, *bili su* svećenici, a Šavša je bio pisar;

17 i Benaja, sin Jehojadin, *bio je* nad Kerećanima i Pelećanima, a sinovi Davidovi *bili su* poglavari oko kralja.

POGLAVLJE 19

Amonci sramote Davidove ljude

1 A dogodilo se nakon toga da je Nahaš, kralj sinova Amonovih umro, a sin njegov zakraljio se umjesto njega.

2 Tada je David rekao: "Iskazat ću dobrotu Hanunu, sinu Nahaševu, zato što je njegov otac meni iskazao dobrotu." I David je poslao glasnike da ga utješe zbog oca njegova. Tako su sluge Davidove došle u zemlju sinova Amonovih k Hanunu da ga utješe.

3 Ali knezovi sinova Amonovih rekli su Hanunu: "Misliš li da David poštuje tvoga oca tako da je poslao tješitelje k tebi? Nisu li sluge njegove došle k tebi da istraže i razore te da uhode zemlju?"

4 Zato je Hanun uhvatio Davidove sluge *te ih obrijao i odrezao* im odjeću posredini, do njihove stražnjice, pa ih je otposlao.

5 Tada su *neki* otišli i javili Davidu kako su ti ljudi služili. I poslao je da ih se susretne, jer su ti ljudi bili jako osramoćeni. Zatim je kralj

rekao: "Ostanite u Jerihonu sve dok vam ne narastu brade, pa se *onda* vratite!"

6 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su postali mrski Davidu, Hanun i sinovi Amonovi poslali su tisuću talenata srebra da unajme sebi bojna kola i konjanike iz Mezopotamije i iz Sirijamaake i iz Zobe.

7 Tako su unajmili trideset i dvije tisuće bojnih kola i kralja Maake i njegov narod, koji su došli i utaborili se ispred Medebe. I sinovi Amonovi sakupili se iz svojih gradova i došli na boj.

8 A kad David čuo *za to*, poslao je Joaba i svu vojsku junakâ.

9 Tada su sinovi Amonovi izašli i postrojili se u bojne redove pred gradskim vratima, a kraljevi koji su došli *bili su* zasebno na polju.

Amonci i Sirijci poraženi

10 A kad je Joab vidio da je boj postavljen prema njemu sprijeda i odostraga, izabrao je od svih izabranika Izraelovih te *ih* postrojio u *bojne* redove prema Sirijcima.

11 A preostali narod predao je u ruke svome bratu Abišaju i oni su se postrojili u *bojne* redove prema sinovima Amonovim.

12 Nato je rekao: "Ako Sirijci budu prejaki za mene, *onda* ti meni pomogni; no ako sinovi Amonovi budu prejaki za tebe, *onda* ću ja pomoći tebi.

13 Budi odvažan i neka se držimo junački zbog našega naroda i zbog gradova Boga našega pa neka GOSPOD učini *ono što je* dobro u njegovim očima."

14 Tako se Joab i narod koji *je bio* s njim približio Sirijcima na boj, a oni su pobjegli pred njim.

15 A kad su sinovi Amonovi vidjeli da su Sirijci pobjegli, tako su i oni pobjegli ispred njegova brata

Abišaja pa su ušli u grad. Tada je Joab došao u Jeruzalem.

16 A kad su Sirijci vidjeli da su poraženi pred Izraelom poslali su glasnike da dovedu Sirijce koji *su bili* s one strane rijeke; a Šofak, zapovjednik Hadarezerove vojske, *išao je* pred njima.

17 I to je bilo javljeno Davidu; i on je skupio sav Izrael te prešao preko Jordana i krenuo na njih pa se postrojio u *bojne* redove. I kad se David postrojio u bojne redove pred Sirijcima, oni su zaratili s njim.

18 Ali Sirijci su pobjegli pred Izraelom te je David pobio od Sirijaca sedam tisuća *ljudi koji su se borili* u bojnim kolima i četrdeset tisuća pješaka; tada je ubio i Šofaka, zapovjednika vojske.

19 A kad su Hadarezerove sluge vidjele da su poraženi pred Izraelom, sklopili su mir s Davidom te mu postali sluge. I Sirijci više nisu htjeli pomagati sinovima Amonovim.

POGLAVLJE 20

Osvajanje Rabe i

pogubljenje filijsteskih divova

1 I dogodilo se, nakon što je prošla godina, u vrijeme kad kraljevi izlaze *u boj*, da je Joab poveo vojnu silu te opustošio zemlju sinova Amonovih. I došao je i opkolio Rabu; no David je ostao u Jeruzalemu. Tada je Joab udario Rabu i uništio je.

2 A David je skinuo krunu njihova kralja s glave njegove i našao je da teži jedan zlatni talent; a na njoj *je bilo* i drago kamenje; i bila je stavljena na Davidovu glavu. Zatim je on iznio i izvanredno velik plijen iz grada.

3 Onda je izveo i narod koji *je bio* u njemu i isjekao *ih* pilama i željeznim

pijucima i sjekirama. Baš tako je David postupao sa svim gradovima sinova Amonovih. Zatim se David i sav narod vratio u Jeruzalem.

4 I dogodilo se nakon toga da je izbio rat s Filistejcima u Gezeru. U vrijeme kada je Sibekaj Hušanin pogubio Sipaja, *koji je bio* od sinova diva. I tako su bili pokoreni.

5 I ponovo je izbio rat s Filistejcima. Tada je Elhanan, sin Jairov, pogubio Lahmija, brata Golijata Gitijca, *čija je kopljača na koplju bila* poput tkalačkog vratila.

6 Zatim je opet iznova izbio rat u Gat u gdje je bio neki čovjek *krupna stasa koji je imao* dvadeset i četiri prsta, *šest na svakoj ruci i šest na svakoj nozi*; i on je također bio sin diva.

7 Ali kad je počeo prkositi Izraelu, pogubio ga je Jonatan, sin Šimeja, brata Davidova.

8 To su bili oni koji su bili rođeni od diva u Gat; i oni su pali od ruke Davidove i od ruke slugu njegovih.

POGLAVLJE 21

Davidov popis

1 Tada je Sotona ustao protiv Izraela pa je izazvao Davida da prebroji Izraela.

2 I David je rekao Joabu i vladarima narodnim: "Idite, prebrojite Izraela od Beeršebe pa sve do Dana i donesite mi njihov broj, da ga saznam."

3 Nato je Joab odgovorio: "GOSPOD neka učini narod svoj *da ga bude* još sto puta toliko! No, moj gospodaru kralju, nisu li svi oni sluge mome gospodaru? Zašto onda to traži moj gospodar? Zašto da bude razlog za prijestup Izraela?"

4 Usprkos tome kraljeva riječ je nadvladala nad Joabom. Zato je Joab odstupio te prošao kroz cijeli Izrael i došao u Jeruzalem.

5 Tada je Joab predao Davidu

zbroj pobrojenog naroda; i svih onih iz Izraela bilo je tisuću tisuća i stotinu tisuća ljudi vičnih maču, a Jude je *bilo* četiri stotine i sedamdeset tisuća ljudi vičnih maču.

6 Ali među njima nije prebrojio Levija i Benjamina jer je kraljeva riječ bila gnjusna Joabu.

7 I Bog je bio time razočaran; stoga je udario Izraela.

8 Nato je David rekao Bogu: "Jako sam sagriješio zato što sam to učinio. Ali sada, zaklinjem te, makni tu nepravdu sluge svojega, jer sam jako ludo radio."

9 Tada je GOSPOD progovorio Gadu, Davidovu vidovnjaku govoreći:

10 "Idi i reci Davidu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: ja ti nudim troje; izaberi si jedno od toga, da ti mogu *to* učiniti.'"

11 Tako je Gad došao k Davidu i rekao mu: "Ovako govori GOSPOD: 'Izaberi si:

12 ili tri godine gladi, ili da tri mjeseca budeš uništavan pred svojim dušmanima dok *te* mač tvojih neprijatelja sustiže, ili da tri dana mač GOSPODNJI, baš kuga u zemlji, i anđeo GOSPODNJI uništavaju po svemu području Izraelovu.' Stoga se sada savjetuj koju ću riječ uzvratiti onome koji me je poslao."

13 Nato je David rekao Gadu: "Jako sam pritisnut! Neka sada padnem u ruke GOSPODNJE, jer su jako velika milosrđa njegova, no neka ne padnem u ruke ljudske."

14 Tako je GOSPOD poslao kugu na Izrael te je Izraelu palo sedamdeset tisuća ljudi.

15 Zatim je Bog poslao jednog anđela u Jeruzalem da ga uništava. I dok je uništavao, GOSPOD je pogledao te se pokajao zbog toga zla pa je rekao anđelu koji je uništavao: "Dosta je, zaustavi sada

ruku svoju." I anđeo GOSPODNJI se zaustavio kod gumna Ornana Jebusejca.

16 Tada je David podigao oči svoje i ugledao anđela GOSPODNJEG kako stoji između zemlje i neba, s isukanim mačem u ruci svojoj ispruženim iznad Jeruzalema. Nato su David i starješine *Izraelove koje su bili* odjevene u kostrijet, pali na lice svoje.

17 Onda je David rekao Bogu: "Nisam li ja *onaj koji* je zapovjedio da se narod prebroji? Baš ja sam onaj koji je sagriješio i doista sam zlo učinio. Ali ove ovce, što su one učinile? Neka ruka tvoja, molim te, GOSPODE, Bože moj, bude na meni i na dom oca mojega, ali ne na narodu tvome da ne budu pomoreni!"

David gradi žrtvenik

18 Tada je anđeo GOSPODNJI zapovjedio Gadu da kaže Davidu da David treba uzaći i podići žrtvenik GOSPODU na gumnu Ornana Jebusejca.

19 I David je uzašao, po besjedi Gadovoj koju je on izgovorio u ime GOSPODNJE.

20 Tada se Ornan okrenuo te ugledao anđela; a njegova četiri sina *koji su bili* s njim sakrili su se. A Ornan je vršio žito.

21 A kad je David došao k Ornanu, Ornan je pogledao i vidio Davida pa je izašao s gumna te se poklonio prema Davidu licem *svojim* do zemlje.

22 Nato je David rekao Ornanu: "Dodijeli mi zemljište *toga* gumna da mogu na njemu sagraditi žrtvenik GOSPODU. Dodjeli mi ga za punu cijenu, da bi se pošast među narodom zaustavila."

23 Tada je Ornan rekao Davidu: "Uzmi si *ga*, i neka moj gospodar kralj čini *ono što* je dobro u mojim očima. Evo, dajem *ti* i volove

za žrtve paljenice i mlatilice za drva i pšenicu za jestivu žrtvu; dajem ti sve."

24 Nato je kralj David rekao Ornanu: "Ne, nego ću ga uistinu kupiti za punu cijenu. Jer neću uzeti ono što je tvoje za GOSPODA, niti ću prinositi žetve paljenice koje ništa ne koštaju."

25 Tako je David dao Ornanu za ono mjesto šest stotina šekela zлата na mjeru.

26 I David je ondje sagradio žrtvenik GOSPODU te je prinio žrtve paljenice i žrtve pomirnice; i prizvao je GOSPODA, a on mu je odgovorio ognjem s neba *koji je pao* na žrtvenik za žrtve paljenice.

27 Zatim je GOSPOD zapovjedio anđelu; i on je vratio mač svoj u korice njegove.

28 U ono vrijeme, kada je David vidio da mu je GOSPOD odgovorio na gumnu Ornana Jebusejca, počeo je ondje prinositi žrtve.

29 Jer *su* šator GOSPODNJI, što ga je Mojsije napravio u pustinji, i žrtvenik za žrtve paljenice, *bili* u to vrijeme na uzvišici u Gibeonu.

30 Ali David nije mogao ići pred njega zatražiti *savjet* od Boga jer se bio uplašio zbog mača anđela GOSPODNJEGA.

POGLAVLJE 22

Priprema za gradnju Hrama

1 Tada je David rekao: "Ovo je Dom GOSPODA, Boga, i ovo je žrtvenik za žrtve paljenice Izraelu."

2 I David je zapovjedio da se sakupe zajedno tuđinci *koji su bili* u zemlji Izraelovoj; zatim je postavio klesare da klešu isječene kameneve kako bi se gradio Dom Božji.

3 Zatim je David pripremio željeza u obilju za čavle za vrata na gradskim vratima i za spojeve; i mjedi u obilju, bez mjere;

4 također i cedrova drveta u obi-

lju, jer su Sidonci i Tirci dovozili Davidu mnogo cedrova drveta.

5 Nato je David rekao: "Moj sin Salomon je mlad i nježan, a Dom koji treba biti sagrađen GOSPODU mora biti izuzetno veličanstven, ugledan i slavan po svim zemljama. Stoga ću sada pripremiti za njega." Tako je David pripremio obilje *svega* prije svoje smrti.

6 Tada je dozvaao svoga sina Salomona i naložio mu da sagrađi Dom GOSPODU, Bogu Izraelovu.

7 I David je rekao Salomonu: "Sine moj, meni je bilo u mislima mojim da sagrađim Dom imenu GOSPODA, Boga svojega;

8 ali mi došla riječ GOSPODNJA, govoreći: 'Obilno si krv prolio i vodio si velike ratove; nećeš ti graditi Dom mojem imenu zato što si mnogo krvi prolio na zemlju pred očima mojim.

9 Evo, sin će ti se roditi; on će biti čovjek spokoja i njemu ću dati da počine od svih svojih neprijatelja unaokolo. Jer će mu ime biti Salomon, i u dane njegove dat ću Izraelu mir i mirnoću.

10 On će sagrađiti Dom mojem imenu; i on će mi biti sin, a ja ću njemu *biti* otac i ja ću utvrditi prijestolje njegovog kraljevstva nad Izraelom zauvijek.'

11 Sada, sine moj, neka GOSPOD bude s tobom da uspiješ i sagrađiš Dom GOSPODA, Boga svojega, kao što je rekao za tebe.

12 Samo GOSPOD neka ti podari mudrost i razboritost te neka ti podari vodstvo glede Izraela, tako da možeš držati Zakon GOSPODA, Boga svojega.

13 Tada ćeš uspjeti, ako budeš pazio da ispuniš odredbe i sudove koje je GOSPOD naložio Mojsiju glede Izraela. Budi jak i odvažan, ne strahuj niti se ne daj zastrašiti.

14 A, evo, u nevolji svojoj pri-

premio sam za Dom GOSPODNJI stotinu tisuća talenata zlata i tisuću tisuća talenata srebra, a mjedi i željeza bez mjere, jer ga ima u obilju. Također sam pripremio i drva i kamenja; a ti možeš i pridodati tome.

15 Povrh toga i radnika je u obilju, klesari i radnici s kamenom i drvom, te svakojake zanatlije za svakovrsni posao.

16 Zlatu, srebru i mjedi i željezu nema broja. Stoga, ustani i radi, i neka GOSPOD bude s tobom."

17 David je također zapovjedio svim knezovima Izraelovim da pomognu Salomonu, sinu njegovom, govoreći:

18 "Nije li GOSPOD, Bog vaš, s vama? Nije li vam on dao počinka sa svih strana? Jer je on predao stanovnike ove zemlje u ruke moje; i zemlja je pokorena pred GOSPODOM i pred narodom njegovim.

19 Sada upravite srce svoje i dušu svoju da tražite GOSPODA, Boga svojega. Stoga ustanite i gradite Svetište GOSPODU, Bogu, da donesete Kovčeg saveza GOSPODNJEGA i sveto posude Božje u taj Dom koji će biti sagrađen imenu GOSPODNJEM."

POGLAVLJE 23 David organizira Levite

1 Tako kad je David ostario i nasitio se dana, postavio je svoga sina Salomona kraljem nad Izraelom.

2 Tada je skupio sve knezove Izraelove zajedno sa svećenicima i Levitima.

3 A Leviti su se brojili u dobi od trideset godina pa naviše. I broj njihov ponaosob, muškarca za muškarcom bilo je trideset i osam tisuća.

4 Od njih su dvadeset i četiri tisuće *bili* postavljeni za posao u Domu GOSPODNJEM, a šest ti-

suća *su bili* službenici i suci;

5 Nadalje *njih* četiri tisuće *bili su* vratari, a četiri tisuće su slavile GOSPODA glazbalima "koje sam ja napravio", rekao je David, "da se *njima* slavi."

6 I David ih je razdjelio na redove po Levijevim sinovima: i to Geršonu, Kohatu i Merariju.

7 Od Geršonovaca *bili su* Laadan i Šimej.

8 Sinovi Laadanovi: glavar je bio Jehijel, te Zeta i Joel, trojica.

9 Sinovi Šimejevi: Šelomit i Haziel i Haran, trojica. To *su bili* poglavari Laadanovih očinskih domova.

10 A sinovi Šimejevi *su bili*: Jahat, Zina te Jeuš i Berija. Ta četvorica *bili su* sinovi Šimejevi.

11 I Jahat je bio poglavar, a Ziza drugi; no Jeuš i Berija nisu imali mnogo sinova, stoga su se računali kao jedan, prema domu oca *njihovog*.

12 Sinovi Kohatovi: Amram, Izhar, Hebron i Uziel, četvorica.

13 Sinovi Amramovi: Aron i Mojsije. A Aron je bio odvojen da posvećuje Najsvetije, on i njegovi sinovi zauvijek, da pale kâd pred GOSPODOM, da mu poslužuju i da blagoslivljaju u ime njegovo zauvijek.

14 A *glede* Mojsija, čovjeka Božjeg, sinovi njegovi su bili prozvani po plemenu Levijevu.

15 Sinovi Mojsijevi *su bili*: Geršom i Eliezer.

16 Od sinova Geršomovih, Šebuel je bio poglavar.

17 A sinovi Eliezerovi *su bili*: poglavar Rehabija. I Eliezer nije imao drugih sinova, ali je sinova Rehabijini bilo jako puno.

18 Sinovi Izharovi: poglavar Šelomit.

19 Sinovi Hebronovi: prvi Jerija, drugi Amarija, treći Jahaziel i četr

tvrti Jekameam.

20 Sinovi Uzielovi: prvi Mika i drugi Ješija.

21 Sinovi Merarijevi: Mahli i Muši. Sinovi Mahlijevi: Eleazar i Kiš.

22 I Eleazar je umro, a da nije imao sinova, nego *samo* kćeri; i njihova braća, sinovi Kišovi, su ih uzeli.

23 Sinovi Mušijevi: Mahli i Eder i Jeremot, trojica.

24 To *su bili* sinovi Levijevi po domovima očeva svojih, *baš* poglavari očinskih domova, dok su bili uračunati prema broju imena ponaosob, oni koji su obavljali posao za službu u Domu GOSPODNJEM u dobi od dvadeset godina pa *naviše*.

25 Jer je David rekao: "GOSPOD, Bog Izraelov, dao je spokoja narodu svome da bi mogli prebivati u Jeruzalemu zauvijek."

26 A i za Levite je rekao: "Neće *više* nositi Šator niti nikakvo posuđe njegovo za službu njegovu."

27 Jer po posljednjim Davidovim riječima Leviti *su bili* pobrojani od dvadeset godina pa *naviše*,

28 zato što je njihova služba *bila* da služe sinovima Aronovim u službi u Domu GOSPODNJEM, u predvorjima i u odajama, i u pročišćavanju svih svetih stvari, te kod posla u službi za Dom Božji;

29 i to za prinesene kruhove i za fino brašno za jestivu žrtvu i za beskvasne pogače i za *ono što je pečeno na tavi* i za *ono što je prženo*, i za svakojake mjere i veličine;

30 i da svakoga jutro stoje hvaleći i slaveći GOSPODA, a isto tako i navečer;

31 i da prinose sve žrtve paljenice GOSPODU, na Šabat, i na mlađake i na utvrđene svetkovine, po broju prema redu koji im je zapovjeden, neprestano pred

GOSPODOM;

32 i da izvršavaju dužnost glede Šatora sastanka i dužnost za Sve-
ti *predio* i dužnost za braću svoju,
sinove Aronove, u službi za Dom
GOSPODNJI.

POGLAVLJE 24

David organizira svećenike

1 A *ovo su* redovi sinova Arono-
vih. Sinovi Aronovi *bili su*: Nadab
i Abihu, Eleazar i Itamar.

2 Ali Nadab i Abihu su umrli
prije oca svoga i nisu imali djece;
stoga su Eleazar i Itamar provodi-
li svećeničku službu.

3 Tada ih je David podijelio, i Za-
doka, od sinova Eleazarovih, i Ahi-
meleka, od sinova Itamarovih, po
njihovom redu u njihovoj službi.

4 A od sinova Eleazarovih našlo
se više muževa poglavara nego od
sinova Itamarovih te su *tako* bili
podijeljeni. Među sinovima Elea-
zarovim *bilo je* šesnaest poglavara
njihovih očinskih domova, a među
sinovima Itamarovih osam, prema
njihovim očinskim domovima.

5 Tako su bili podijeljeni ždrije-
bom, jedni od drugih jer su upra-
vitelji Svetišta i upravitelji *Doma*
Božjega bili od sinova Eleazarovih
i od sinova Itamarovih.

6 A pisar Šemaja, sin Netanelov,
jedan od Levita popisao ih je pred
kraljem i knezovima i svećenikom
Zadokom i Ahimelekom, sinom
Abijatarovim, i *pred* poglavari-
ma svećeničkih *domova* očinskih
i Levitskih, pošto su uzeli jednog
upravnika doma za Eleazara i *jed-*
nog uzeli za Itamara.

7 A prvi ždrijeb je izašao za Je-
hojariba, drugi za Jedaju,

8 treći za Harima, četvrti za
Seorima,

9 peti za Malkiju, šesti za
Mijamina,

10 sedmi za Hakoza, osmi za

Abiju,

11 deveti za Ješuu, deseti za
Šekaniju,

12 jedanaesti za Elijašiba, dvana-
esti za Jakima,

13 trinaesti za Hupu, četrnaesti
za Ješebeaba,

14 petnaesti za Bilgu, šesnaesti
za Imera,

15 sedamnaesti za Hezira, osa-
mnaesti za Afsesa,

16 devetnaesti za Petahiju, dva-
deseti za Jehezekela,

17 dvadeset i prvi za Jakina,
dvadeset i drugi za Gamula,

18 dvadeset i treći za Delaju,
dvadeset i četvrti za Maaziju.

19 To *su bili* redosljedi u njiho-
voj službi da dolaze u Dom GOS-
PODNJI, prema običaju njihovom
predanoj pod Aronom, ocem njiho-
vim, kako mu je zapovjedio GOS-
POD, Bog Izraelov.

20 A od ostalih sinova Levijevih
bili su ovi: od sinova Amramovih:
Šubael; od sinova Šubaelovih:
Jehdeja.

21 Glede Rehabije; od sinova Re-
habijinih: prvi je bio Išija.

22 Od Izharovaca: Šelomot; od
sinova Šelomotovih: Jahat.

23 A sinovi *Hebronovi*: prvi Jerija,
drugi Amarija, treći Jahaziel, če-
tvrti Jekameam.

24 Od sinova Uzjelovih: Mika;
od sinova Mikinih: Šamir.

25 Mikin brat *bio je* Išija; od sino-
va Išijinih: Zaharija.

26 Sinovi Merarijevi *bili su* Mahli
i Muši. Sinovi Jaazijini: Beno.

27 Sinovi Merarijevi po Jaaziji:
Beno i Šoham i Zakur i Ibri.

28 Od Mahlije je *došao* Eleazar,
koji nije imao sinova.

29 Po Kišu; sin Kišov *bio je*
Jerahmeel.

30 Također i sinovi Mušijevi:
Mahli i Eder i Jerimot. Ovi *su bili*
sinovi Levitski prema domovima

očeva svojih.

31 Isto tako i ovi su bacali ždrebove naspram njihove braće, sinova Aronovih, pred kraljem Davidom i Zadokom i Ahimelekom i poglavarima svećeničkih *domova* očinskih i Levitskih, i to upravnik *domova* očinskih naspram njihove mlađe braće.

POGLAVLJE 25

David organizira muzičare

1 Štoviše David i zapovjednici vojske odvojili su za službu sinove Asafove i Hemanove i Jedutunove, koji su prorokovali uz harfe, psaltire i cimbale; a broj radnika prema njihovoj službi bio je:

2 Od sinova Asafovih: Zakur i Josip i Netanija i Asarela; sinovi Asafovi *koji su bili* pod rukama Asafovim, koji je prorokovao prema naredbi kraljevoj.

3 Od Jedutuna; sinovi Jedutunovi: Gedalija i Zeri i Ješaja, Hašabija i Matitija, šestorica, pod rukama njihovog oca Jedutuna, koji je prorokovao uz harfu hvaleći i slaveći GOSPODA.

4 Od Hemana; sinovi Hemanovi: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel i Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata, Gidalti i Romamtiezer, Jošbe-kaša, Maloti, Hotir i Mahaziot.

5 Svi *su ovi bili* sinovi Hemana, kraljeva vidovnjaka u riječima Božjim, *koji su* podizali rog. A Bog je Hemanu dao četrnaest sinova i tri kćeri.

6 Svi *su ovi bili* pod rukama oca svoga kod pjevanja u Domu GOSPODNJEM, uz cimbale, psaltire i harfe, za službu u Domu Božjem, prema kraljevoj naredbi Asafu i Jedutunu i Hemanu.

7 Tako je njihov broj, zajedno s braćom njihovom koja su bila upućena u pjevanje GOSPODU, *i to* svih koji su bili vješti, bio dvije stotine osamdeset i osam.

8 I bacili su ždrebove, za poredak odjela, kako najmanji tako i najveći, kako učitelj tako i učenik.

9 A prvi ždrijeb izašao je za Asafa na Josipa; drugi na Gedaliju, koga je s braćom njegovom i sinovima *bilo* dvanaest;

10 treći na Zakura, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

11 četvrti na Izrija, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

12 peti na Netaniju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

13 šesti na Bukiju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

14 sedmi na Ješarelu, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

15 osmi na Ješaju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

16 deveti na Mataniju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

17 deseti na Šimeja, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

18 jedanaesti na Azareela, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

19 dvanaesti na Hašabiju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

20 trinaesti na Šubaela, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

21 četrnaesti na Matitiju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

22 petnaesti na Jeremota, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

23 šesnaesti na Hananiju, *njega i* sinova njegovih i braće njegove *bilo je* dvanaest;

24 sedamnaesti na Jošbekašu, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

25 osamnaesti na Hananija, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

26 devetnaesti na Malotija, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

27 dvadeseti na Eliatu, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

28 dvadeset i prvi na Hotira, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

29 dvadeset i drugi na Gidaltija, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

30 dvadeset i treći na Mahaziota, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest;*

31 dvadeset i četvrti na Romamtiezera, *njega i sinova njegovih i braće njegove bilo je dvanaest.*

POGLAVLJE 26 Podjela vratara

1 Glede vratarskih redova: od Korahovaca *bio je* Mešelemija, sin Koreov, od sinova Asafovih.

2 A sinovi Mešelemijini *bili su*: prvorodenac Zaharija, drugi Jedijael, treći Zebadija, četvrti Jatniel,

3 peti Elam, šesti Jehohanan, sedmi Elijoenaj.

4 Nadalje sinovi Obededomovi *bili su*: prvorodenac Šemaja, drugi Jehozabad, treći Joah, i četvrti Sakar i peti Netanel,

5 šesti Amiel, sedmi Isakar, osmi Peultaj; jer ga je Bog blagoslovio.

6 Također i njegovom sinu Šemaji rodili su se sinovi, koji su vladali u domu oca svoga jer *su* oni *bili* silni junaci.

7 Sinovi Šemajini: Otni i Refael i Obed, i Elzabad, čija *su* braća, Elihu i Semakija, *bili* snažni ljudi.

8 Svi *su* ovi od sinova Obededo-

movih; oni i njihovi sinovi i njihova braća, sposobni ljudi sa snagom za službu, *bilo ih je* šezdeset i dvojica od Obededoma.

9 A Mešelemija je imao sinove i braću, snažne ljude, *njih* osamnaest.

10 Također je i Hosa, od sinova Merarijevih, imao sinove: poglavara Simrija (jer *premda* on nije bio prvorodenac, ipak *ga je* njegov otac postavio za poglavara);

11 drugoga Hilkiju, trećega Tebaliju, četvrtoga Zahariju; svih sinova i braće Hosine *bilo je* trinaest.

12 Među ovima *bili su* vratarski redovi, i *to* među muževima poglavara, *pošto su imali* odjele jedan naspram drugome, da služe u Domu GOSPODNJEM.

13 I oni su bacili ždrebove, kako najmanji tako i najveći, prema domovima očeva svojih, za svaka vrata.

14 I ždrijeb za istok pao je na Šelemiju. Tada su za njegova sina Zahariju, mudrog savjetnika bacili ždrebove, i njegov ždrijeb izašao je na sjever;

15 za Obededoma na jug, a za sinove njegove na Asupimov dom;

16 za Šupimu i Hosima *ždrijeb je izašao* na zapad, kod Šaleketskih vrata, na putu na nasipu što se penje gore, prema poretku odjela.

17 Na istoku *su bila* šest Levita, na sjeveru četiri na dan, na jugu četiri na dan, a prema Asupimu dva *po dva*.

18 Kod Parbara, na zapadu, četiri na putu na nasipu i dva kod Parbara.

19 To *su* vratarski redovi među sinovima Koreovim i među sinovima Merarijevim.

Rizničar i drugi službenici

20 A od Levita: Ahija *je bio* nad riznicama Doma Božjega i nad riznicama posvećenih prinosu.

21 *Glede sinova Laadanovih, sinova Geršonovaca po Laadanu, poglavari domova očinskih, i to od Laadana Geršonovca, bili su:* Jehijeli.

22 Sinovi Jehijelijevi Zetam i Joel, brat njegov, *koji su bili nad riznicama Doma GOSPODNJEGA.*

23 Od Amramovaca, i Izharovaca, Hebronovaca i Uzielovaca *bili su:*

24 *To jest Šebuel, sin Geršoma, sina Mojsijeva, bio je upravitelj nad riznicama.*

25 A njegova braća po Eliezeru: njegov sin Rehabija, i njegov sin Ješaja, i njegov sin Joram, i njegov sin Zikri, i njegov sin Šelomit.

26 *Ovaj Šelomit i braća njegova bili su nad svim riznicama onoga što je bilo posvećeno koje je posvetio kralj David i poglavari domova očinskih, zapovjednici nad tisućama i stotinama i zapovjednici vojske.*

27 Od plijena izvojevanog u bitkama *dio su posvetili da se održava Dom GOSPODNJI.*

28 I sve što je posvetio vidovnjak Samuel i Šaul, sin Kišov, i Abner, sin Nerov, i Joab, sin Zerujin, i svaki koji je posvetio *nešto, to je bilo* pod rukom Šelomita i njegove braće.

29 Od Izharovaca, Kenanija i njegovi sinovi *bili su* za vanjske poslove nad Izraelom, kao službenici i suci.

30 A od Hebronovaca, Hašabija i njegova braća, junaci, *njih tisuću i sedam stotina bili su* službenici među onima iz Izraela s ove strane Jordana na zapadu u svakom poslu GOSPODNJEM i u službi za kralja.

31 Među Hebronovcima, Jerija *je bio* poglavar, *baš* među Hebronovcima, prema naraštajima očeva njegovih. Četrdesete godine Davidova kraljevanja tražili su i pro našlo se među njima silnih junaka kod Jazera gileadskog.

32 A njegove braće, junaka *bilo je* dvije tisuće i sedam stotina pogla-

vara *domova* očinskih; koje je kralj David postavio za vladare nad Rubenovcima i Gadovcima i nad polovicom plemena Manašeova za sve *poslove* što pripadaju Bogu i kraljeve poslove.

POGLAVLJE 27

Vojni redovi

1 A sinovi Izraelovi prema broju svome, *to jest*, poglavari *domova* očinskih i zapovjednici nad tisućama i stotinama i njihovi službenici koji su služili kralju u svakom poslu kod bojnih razreda koji su dolazili i odlazili iz mjeseca u mjesec, tijekom svih mjeseci u godini; u svakom bojnem razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće.

2 Nad prvim bojnim razredom, prvoga mjeseca, bio je Jašobeam, sin Zabdielov; i u njegovom bojnem razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće.

3 On je, od sinova Perezovih, bio poglavar svim vojnim zapovjednicima prvoga mjeseca.

4 A nad bojnim razredom drugoga mjeseca *bio je* Dodaj Ahoičanin, a u njegovom bojnem razredu upravitelj *je bio* i Miklot; i u njegovom bojnem razredu isto tako *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

5 Treći zapovjednik vojske, trećega mjeseca, *bio je* Benaja, sin Jehojade poglavara svećeničkog; i u njegovom bojnem razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

6 *To je onaj* Benaja koji je bio silan među tridesetoricom i nad tridesetoricom; a u njegovom bojnem razredu *bio je* Amizabad, njegov sin.

7 Četvrti zapovjednik, četvrtoga mjeseca, *bio je* Asahel, brat Joabov, i za njim Zebadija, njegov sin; i u njegovom bojnem razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

8 Peti zapovjednik, petoga mje-

seca, *bio je* Šamhut Izrahovac; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

9 Šesti *zapovjednik*, šestoga mjeseca, *bio je* Ira, sin Ikeša Tekoanca; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

10 Sedmi *zapovjednik*, sedmoga mjeseca, *bio je* Helez Pelonijac, od sinova Efrajimovih; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

11 Osmi *zapovjednik*, osmoga mjeseca, *bio je* Sibekaj Hušanin, od Zerahovaca; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

12 Deveti *zapovjednik*, devetoga mjeseca, *bio je* Abiezer Anetoticanin, od Benjaminovaca; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

13 Deseti *zapovjednik*, desetoga mjeseca, *bio je* Maharaj Netofacanin, od Zerahovaca; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

14 Jedanaesti *zapovjednik*, jedanaestoga mjeseca, *bio je* Benaja Piratonjanin, od sinova Efrajimovih; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

15 Dvanaesti *zapovjednik*, dvanaestoga mjeseca, *bio je* Heldaj Netofacanin, od Otniela; i u njegovom bojnom razredu *bilo je* dvadeset i četiri tisuće ljudi.

Vođe plemena

16 Nadalje nad plemenima Izraelovim *bili su*: upravitelj Rubenovaca *bio je* Eliezer, sin Zikrije; Šimunovaca, Šefatija, sin Maakin;

17 Levita, Hašabija, sin Kemuelov; Aronovaca, Zadok;

18 Jude, Elihu, *jedan* od Davidove braće; Isakara, Omri, sin Mihaelov;

19 Zebuluna, Išmaja, sin Obadijin; Naftalija, Jerimot, sin Azrielov;

20 sinova Efrajimovih, Hošea, sin Azazijin; polovice plemena Manašeoza, Joel, sin Pedajin;

21 druge polovice plemena Manašeoza u Gileadu, Ido, sin Zaharijin; Benjamina, Jaasiel, sin Abnerov;

22 Dana, Azareel, sin Jerohamov. To *su bili* knezovi plemena Izraelovih.

23 Ali David nije uračunavao broj onih od dvadeset godina starosti pa naniže, zato što je GOSPOD rekao da će on umnožiti Izraela poput zvijezda nebeskih.

24 Joab, sin Zerujin, počeo je brojiti, ali nije dovršio, zato što se zbog toga spustio gnjev na Izraela; i taj broj nije se stavio u izvještaj Ljetopisa kralja Davida.

25 I nad kraljevim riznicama *bio je* Azmavet, sin Adielov; a nad spremištima u polju, u gradovima, i u selima i u tvrđavama, *bio je* Jehonatan, sin Uzijin.

26 A nad onima koji su obavljali posao u polju tako da su obrađivali zemlju *bio je* Ezri, sin Kelubov.

27 A nad vinogradima *bio je* Šimej Ramačanin, a nad urodom vinogradskim po vinskiim podrumima *bio je* Zabdi Šifmijac.

28 A nad stablima maslinama i nad stablima smokava što *su bile* u nizinama *bio je* Baalhanan Gederac, a nad podrumima za ulje *bio je* Joaš.

29 A nad krdima što su pasla u Šaronu *bio je* Šitraj Šaronac, a nad krdima što *su bila* u dolini *bio je* Šafat, sin Adlajev.

30 Nad devama *je* pak *bio* Obil Išmaelac, a nad magaradi *je* *bio* Jehdeja Meronočanin.

31 A nad stadima *bio je* Jaziz Hađerijac. Sve su to bili nadglednici nad imanjem što *je pripadalo* kralju Davidu.

32 I Jonatan, Davidov stric, *bio je* savjetnik; mudar čovjek i pisar. A Jehijel, sin Hakmonijev, *bio je* s

kraljevim sinovima.

33 I Ahitofel *je bio* kraljev savjetnik, a Hušaj Arhijac *bio je* kraljev drug.

34 A nakon Ahitofela *bio je* Jehojada, sin Benajin, zatim Abijatar; a vojskovođa kraljeve vojske *bio je* Joab.

POGLAVLJE 28

Davidov nalog Izraelu

1 I David je skupio u Jeruzalemu sve knezove Izraelove, plemenske knezove i zapovjednike četa koji su služili kralju u redovima, te tisućnike i satnike i upravitelje nad svim imanjem i dobrima kralja i njegovih sinova, zajedno s časnicima i moćnicima i svim junacima.

2 Tada je kralj David ustao na noge svoje i rekao: "Čujte me, braćo moja i narode moj! *Što se mene tiče*, ja sam u svom srcu *htio* sagrađiti dom počinka za Kovčeg saveza GOSPODNJEGA i za podnožje Boga našega, te sam napravio pripreme za gradnju.

3 Ali mi je Bog rekao: 'Ti nećeš graditi Dom imenu mojemu, zato što *si ti bio* ratnik i proljevao si krv.'

4 Ipak, GOSPOD, Bog Izraelov, izabrao me je ispred svega doma oca mojega da budem kralj nad Izraelom zauvijek. Jer je on izabrao Judu *da bude* vladar, i iz doma Judina, dom oca mojega; a između sinova oca mojega dopalo mu se *mene* postaviti za kralja nad svim Izraelom.

5 A od svih mojih sinova (jer mi je GOSPOD dao mnogo sinova) izabrao je moga sina Salomona da sjedi na prijestolju kraljevstva GOSPODNJEGA nad Izraelom.

6 I rekao mi je: 'Salomon, tvoj sin, on će sagrađiti moj dom i moja predvorja, jer sam ja izabrao njega *da bude* moj sin, a ja ću biti njegov otac.

7 Stoviše, ja ću utvrditi kraljevstvo njegovo zauvijek ako bude postoja-

no izvršavao moje zapovijedi i moje prosudbe, kao i dan danas.'

8 Stoga sada na oči svega Izraela, zajednice GOSPODNJE, i dok sluša Bog naš, držite i tražite sve zapovijedi GOSPODA, Boga svojega, da biste zaposjeli ovu dobru zemlju i ostavili je u baštinu sinovima svojim nakon sebe zauvijek."

Davidov nalog Salomonu

9 "A ti, Salomone, sine moj, upoznaj Boga oca svoga, i služi mu besprijeekornim srcem i dragovoljnim umom; jer GOSPOD istražuje sva srca i razumije sve pomišljene misli. Ako ga tražiš, on će ti dati da ga nađeš; ako li ga napustiš, on će te odbaciti zauvijek.

10 Pazi sada, jer te je GOSPOD izabrao da sagrađiš Dom za Svetište. Budi snažan i napravi *to*."

11 Tada je David dao svome sinu Salomonu uzorak trijema i njegovih kuća i njegovih riznica i njegovih gornjih odaja i njegovih unutrašnjih soba i mjesta za Sjedište milosrđa,

12 te uzorak svega što je imao po duhu, od predvorjâ Doma GOSPODNJEGA i svih odaja unaokolo, od riznica Doma Božjega i riznica za ono što je posvećeno;

13 također i za svećeničke i Levitske redove, te za sav posao u službi za Dom GOSPODNJI i za sve posude za službu u Domu GOSPODNJEM.

14 *Dao je* zlatu na mjeru za zlatne predmete, za sav pribor za svakovrsnu službu, *također i* srebru na mjeru za sve srebrne predmete, za sav pribor za svakovrsnu službu;

15 i *to* mjeru za zlatne svijećnjake i njihove zlatne svjetiljke, prema težini svakog svijećnjaka i njegovih svjetiljaka; zatim za srebrne svijećnjake, prema težini i svijećnjaka i njegovih svjetiljaka, prema

uporabi svakog svijecnjaka.

16 I na mjeru *je dao* zlato za stolove za prinesene kruhove, za svaki stol, i *isto tako* srebro za srebrne stolove;

17 također i čisto zlato za kuke za vješanje mesa i zdjele i čaše i za zlatne posude *dao je zlato* na mjeru za svaku posudu, *isto tako* i srebro na mjeru za svaku srebrnu posudu.

18 I za kadioni žrtvenik pročišćeno zlato na mjeru i zlato za uzorak bojnih kola, *to jest* kerubina koji šire *krila svoja* i zaklanjaju Kovčeg saveza GOSPODNJEGA.

19 "Sve *ovo*", rekao je David, "GOSPOD mi je dao da razumijem kad je zapisivao *svojom* rukom na mene, *baš* sve poslove toga uzorka."

20 Tada je David rekao svome sinu Salomonu: "Budi jak i odvažan, i napravi *to!* Ne boj se i ne daj se zastrašiti, jer će GOSPOD Bog, *baš* moj Bog, biti s tobom. On te neće iznevjeriti niti će te napustiti sve dok ne završiš sav posao za službu u Domu GOSPODNJEM.

21 A evo redova svećenika i Levita, i *baš* će oni biti s tobom za svaku službu u Domu Božjem. I *bit* će s tobom za svakovrsnu vještinu svakog voljnog vještog čovjeka za svaku službu; i knezovi i sav narod *bit* će potpuno uz tvoju zapovijed."

POGLAVLJE 29 Prinosi za Hram

1 Nadalje kralj David je rekao svoj zajednici: "Moj sin Salomon, onaj kojega je Bog izabrao, *još* je mlad i nježan, a ovaj posao *je* velik; jer dvor nije za čovjeka nego za GOSPODA Boga.

2 Upravo sam ja svom snagom svojom pripremio za Dom Boga svojega zlato za *ono što će biti napravljeno* od zlata i srebro za srebrne *stvari*, te mjed za mjedene, željezo za željezne i drvo za drvene; oniksovo kamenje i *drago* kamenje

što se umeće, svjetlucavih i šarenih kamenova, te svakovrsnog dragog kamenja i kamenova mramora u obilju.

3 Štoviše, zato što sam privržen Domu Božjem, imam i vlastitog dobra u zlatu i srebru *koje* sam dao za Dom Boga svojega, povrh svega što sam pripremio za sveti Dom:

4 i *to* tri tisuće talenata zlata, od zlata ofirskoga, i sedam tisuća talenata pročišćenoga srebra, da se *usto* oblože zidovi kuća;

5 zlato za zlatne *stvari* i srebro za srebrne, i za svakovrsni posao *da se napravi* rukama umjetničkim. I tko je još *onda* danas voljan GOSPODU posvetiti službu svoju?"

6 Tada su poglavari *domova* očinskih i knezovi plemena Izraelovih i tisućnici i satnici zajedno s nadglednicima kraljevih poslova prinosili dragovoljno.

7 I dali su za službu u Domu Božjem u zlatu pet tisuća talenata i deset tisuća drahmi, i u srebru deset tisuća talenata, i u mjedi osamnaest tisuća talenata, i u željezu sto tisuća talenata.

8 I oni kod kojih se našlo *drago* kamenje, davali su *ih* u riznicu Doma GOSPODNJEGA, na ruke Jehijela Geršonovca.

9 Tada se narod radovao jer su oni prinosili dragovoljno, zato što su besprijekorna srca dragovoljno prinosili GOSPODU; a i kralj David radovao se velikom radošću.

David se moli u zajednici

10 Zato je David blagoslovio GOSPODA pred svom zajednicom. Nato je David rekao: "Blagoslovljen *budi* ti, GOSPODE, Bože Izraela, oca našega, uvijek i zauvijek!

11 Tvoja *je*, GOSPODE, veličina i vlast i slava i pobjeda i veličanstvo, jer sve *što je* u nebu i na zemlji, *tvoje je*. Tvoje *je* kraljevstvo,

GOSPODE, i ti si uzvišen kao poglavar iznad svega.

12 Od tebe *dolazi* i bogatstvo i čast, i ti kraljuješ nad svime; i u ruci tvojoj *je* snaga i moć, i u tvojoj ruci *je to* da učiniš velikim i da podariš snagu svakome.

13 Stoga sada, Bože naš, mi ti zahvaljujemo i slavimo tvoje slavno ime.

14 No tko *sam* ja i što je moj narod da možemo ovoliko dragovoljno prinositi? Jer sve *dolazi* od tebe, i od tvojega mi tebi darujemo.

15 Jer *smo* mi pred tobom tuđinci i pridošlice, kao što *su bili* svi očevi naši. Dani *su* naši na zemlji kao sjena i ničega nema što ostaje.

16 GOSPODE, Bože naš, sve ove zalihe što smo ih pripremili da ti izgradimo Dom za tvoje sveto ime *dolaze* iz tvoje ruke i sve *je* tvoje.

17 Isto tako znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i uživaš u čestitosti. Što se mene tiče, ja sam u čestitosti srca svoga dragovoljno prinosio sve ovo; i sada s radošću gledam tvoj narod, koji je nazočan ovdje, kako ti dragovoljno prinosi.

18 GOSPODE, Bože Abrahama, Izaka i Izraela, očeva naših, sačuvaj ovo zauvijek u pomišljanju misli srca naroda svoga i usmjeri srce njihovo k sebi.

19 A mome sinu Salomonu podari besprijekorno srce da bi držao tvoje zapovijedi, tvoja svjedočanstva i tvoje odredbe, i da bi sve *to* izvršavao, i da bi sagradio dvor za koji sam sve pribavio."

20 Zatim je David rekao svoj zajednici: "Sada blagoslovite GOSPODA, Boga svojega!" I sva je zajednica blagosloвила GOSPODA, Boga svojih očeva, te su poklonili glave svoje i iskazali štovanje GOSPODU i kralju.

21 A sutradan, nakon ovog dana žrtvovali su žrtve GOSPODU i prinosili žrtve paljenice GOSPO-

DU: *i to* tisuću junaca, tisuću ovnova, tisuću jaganjaca, s njihovim žrtvama ljevanicama i žrtvama u izobilju za sav Izrael.

Salomon pomazan za kralja

22 I toga su dana jeli i pili pred GOSPODOM s velikim veseljem. Zatim su po drugi put postavili za kralja Salomona, sina Davidova, te ga pomazali za GOSPODA *da bude* glavni upravitelj, a Zadoka *da bude* svećenik.

23 Tada je Salomon sjeo kao kralj na prijestolje GOSPODNJE umjesto Davida, oca svojega, i bio je uspješan pa mu je sav Izrael bio poslušan.

24 A svi knezovi i junaci, kao i svi sinovi kralja Davida, pokorili su se kralju Salomonu.

25 I GOSPOD je izvanredno uzveličao Salomona pred očima svega Izraela i podario mu *takvo* kraljevsko veličanstvo kakvo nije imao nijedan kralj prije njega u Izraelu.

Davidova smrt

26 Tako je David, sin Jišajev, kraljevao nad svim Izraelom.

27 A vrijeme za koje je kraljevao nad Izraelom *iznosilo je* četrdeset godina; sedam godina kraljevao je u Hebronu, a trideset i tri *godine* kraljevao je u Jeruzalemu.

28 I umro je u dubokoj starosti, zasićen danima, bogatstvom i čašću. I Salomon, sin njegov, zakraljio se umjesto njega.

29 A djela kralja Davida, prva i posljednja, evo zapisana *su* u knjizi vidovnjaka Samuela i u knjizi proroka Natana i u knjizi vidovnjaka Gada,

30 sa svim njegovim kraljevanjem i njegovom moći i vremenima što su prošla preko njega i preko Izraela i preko svih kraljevstva zemalja.

DRUGA KNIGA LJETOPIISA

POGLAVLJE 1

Salomon iskazuje štovanje u Gibeonu

1 A Salomon, sin Davidov, osnažio se u svome kraljevstvu i GOSPOD, Bog njegov, *bio je* s njim te ga je izvanredno uzveličao.

2 Tada je Salomon progovorio svemu Izraelu, tisućnicima i satnicima i sucima i svim upraviteljima u cijelom Izraelu, poglavarima *domova* očinskih.

3 Tako su Salomon i sva zajednica s njim otišli na uzvišicu koja *je bila* u Gibeonu, jer je ondje bio Šator sastanka Božjega, kojega je u pustinji napravio Mojsije, sluga GOSPODNIJ.

4 No Kovčeg Božji je David prenio iz Kirjatearima do *mjesta* koje je David pripremio za njega. Jer mu je razapeo šator u Jeruzalemu.

5 Nadalje i mjedeni žrtvenik koji je napravio Bezalel, sin Urija, sina Hurova, postavio je pred šator GOSPODNIJ; a Salomon i zajednica su ga tražili.

6 I Salomon je uzašao pred GOSPODA ondje kod mjedenog žrtvenika, koji *je bio* kod Šatora sastanka, te je prinio tisuću žrtava paljenica na njemu.

Salomon moli za mudrost

7 One noći Bog se pojavio Salomonu i rekao mu: "Zatraži što da ti podarim."

8 Nato je Salomon rekao Bogu: "Ti si iskazao veliko milosrđe mome ocu Davidu i postavio si mene da kraljujem umjesto njega.

9 Sada, GOSPODE, Bože, neka se tvoje obećanje mome ocu Davidu utvrdi, jer ti si me postavio za kralja nad narodom *koga je* mnogo poput praha zemaljskoga.

10 Daj mi sada mudrost i znanje da mogu izlaziti i ulaziti pred narodom ovim; jer tko može suditi ovome tvome narodu *koji je tako* velik?"

11 Nato je Bog rekao Salomonu: "Zato što je to bilo u srcu tvome, i nisi zatražio bogatstvo, blago ili čast, ni život svojih neprijatelja, čak nisi ni zatražio dug život, nego si za sebe zatražio mudrost i znanje da bi mogao suditi mome narodu nad kojim sam te postavio za kralja,

12 mudrost i znanje ti je podareno; a dat ću ti i bogatstvo i blago i čast kakvu nije imao nijedan od kraljeva koji *su bili* prije tebe niti će takve imati nijedan poslije tebe."

13 Tada je Salomon došao *sa svoga putovanja* s uzvišice koja *je bila* u Gibeonu u Jeruzalem, pred Šator sastanka te je kraljevao nad Izraelom.

14 I skupio je Salomon bojna kola i konjanike; a imao je on tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika koje je razmjestio po gradovima za bojna kola i kod kralja u Jeruzalemu.

15 I učinio je kralj da u Jeruzalemu bude srebra i zlata *toliko puno* kao kamenja, i učinio je da cedrova bude kao stabala smokava koje *su* u izobilju u dolini.

16 A Salomon je dovezio konje iz Egipta, kao i laneno predivo: kraljevi trgovci uvozili su laneno predivo za određenu cijenu.

17 Dagonili su i dovozili iz Egipta i bojna kola po šest stotina *šekela* srebra, a jednog konja po stotinu i pedeset; i tako su dovođili *konje*, na svoj način, za sve kraljeve hetitske i za kraljeve sirijske.

POGLAVLJE 2

Priprema za gradnju Hrama

1 I Salomon je odlučio sagraditi Dom imenu GOSPODNJEM i dvor za svoje kraljevstvo.

2 I Salomon je upisao sedamdeset tisuća ljudi za nosače i osamdeset tisuća ljudi za kamenoresce u gori te tri tisuće i šest stotina ljudi da ih nadgledaju.

3 Tada je Salomon poručio Huramu, tirskom kralju, govoreći: "Kao što si poslovaš s mojim ocem Davidom i poslao mu cedrovinu da si sagradi kuću kako bi boravio u njoj, *tako poslušaj i sa mnom.*

4 Evo, ja gradim Dom imenu GOSPODA, Boga svojega, da bih ga posvetio njemu *te* da se pred njim pali mirisni kâd i neprestano *postavljaju* prineseni kruhovi i žrtve paljenice jutrom i večeri, na Šabate i za mladačke i na svečane svetkovine GOSPODA, Boga našega. *To je uredba* Izraelu zauvijek.

5 A Dom koji ja gradim je velik, jer je veći naš Bog od svih bogova.

6 Ali tko je sposoban njemu graditi Dom pošto ga nebesa i nebesa nad nebesima ne mogu obuhvatiti? Zato tko *sam* ja da njemu gradim Dom, nego jedino da se spaljuju žrtve pred njim?

7 Stoga mi sada pošalji čovjeka vještog da radi sa zlatom i srebrom i mjedi i željezom i purpustom i grimizom i modrom *tkaninom*, i onaj koji je vješt u rezbarstvu zajedno s zanatlijama koji *su* sa mnom u Judi i u Jeruzalemu, koje je priskrbio moj otac David.

8 Također mi pošalji cedrove, jele i algumova drveta iz Libanona, jer znam ja da tvoje sluge mogu vješto sjeći stabla u Libanonu. I, evo, moje sluge *bit će* s tvojim slugama

9 i to da bi mi pripremili drveta u obilju, jer će kuća koju ću ja gra-

diti *biti* čudesno velika.

10 A slugama tvojim, drvosječama koji će sjeći drva, evo, dajem dvadeset tisuća mjera stučene pšenice i dvadeset tisuća mjera ječma i dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja."

11 Tada je Huram, kralj tirski, odgovorio pismom koje je poslao Salomonu: "Zato što GOSPOD ljubi svoj narod, tebe je postavio za kralja nad njima."

12 Nadalje je Huram rekao: "Bla-goslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je načinio nebo i zemlju, koji je kralju Davidu dao mudrog sina, obdarenog razboritošću i razumijevanjem, koji može graditi Dom GOSPODU i dvor za svoje kraljevstvo.

13 I sada ti šaljem vještog čovjeka, obdarenog razumijevanjem, od Hurama, oca mojega.

14 Sina žene od kćeri Danovih i otac mu *je bio* čovjek iz Tire, vještog u radu sa zlatom i srebrom, s mjedi, sa željezom, s kamenom i drvetom, s purpustom, s modrom *tkaninom*, i s finim lanom i grimizom, također i u rezbarenju svakovrsnih rezbarija i u rješavanju svakakvih zamisli koje će mu biti povjerene, zajedno s tvojim zanatlijama i s zanatlijama moga gospodara Davida, oca tvoga.

15 Stoga sada neka pošalje svojim slugama gospodar moj ono što je rekao: pšenicu i ječam, ulje i vino.

16 A mi ćemo nasjeći drva s Libanona, toliko koliko ti treba, i dovest ćemo ti ga na splavima po moru u Jopu, a ti ćeš ga prevesti u Jeruzalem."

17 Tada je Salomon pobrojio sve tuđince što *su bili* u zemlji Izraelovoj nakon prebrojavanja kojim ih je prebrojio njegov otac David; i našlo ih se je stotinu pedeset i tri

tisuće i šest stotina.

18 I od njih je postavio sedamdeset tisuća *da budu* nosači i osamdeset tisuća *da budu* kamenoresci u gori i tri tisuće i šest stotina nadglednika da bi usmjeravali narod na posao.

POGLAVLJE 3 Salomon gradi Hram

1 Tada je Salomon počeo graditi Dom GOSPODNJI u Jeruzalemu na gori Moriji, gdje se GOSPOD pojavio njegovom ocu Davidu, na mjestu koje je David pripremio, na gumnu Ornana Jebusejca.

2 I počeo je graditi drugoga *dana* drugoga mjeseca četvrte godine svojega kraljevanja.

3 A ovo su *osnove u koje je* Salomon bio upućen za gradnju Doma Božjega: duljina u laktima, po prvotnoj mjeri *bila je* šezdeset lakata, a širina dvadeset lakata.

4 A trijemu, koji je *bio* ispred Doma, duljina je *bila*, prema širini Doma, dvadeset lakata, a visina je *bila* stotinu i dvadeset. I obložio ga je iznutra čistim zlatom.

5 A veći dom prekrrio je jelovim drvetom, koje je obložio finim zlatom i na njemu napravio palme i lance.

6 Dom je zatim ukrasio dragim kamenjem da bude lijep; a zlato je *bilo* zlato parvajimsko.

7 Također je zlatom obložio i Dom, grede, dovratnike i zidove njegove i vrata njegova; i izrezbario je kerubine po zidovima.

8 Zatim je napravio Najsvetiji dom, duljina njegova je *bila* prema širini Doma, dvadeset lakata, i širina njegova dvadeset lakata; i obložio ga je finim zlatom, *u količini* od šest stotina talenata.

9 A težina čavala *bila je* pedeset šekela zlata. I gornje odaje obložio je zlatom.

10 I u Najsvetijem domu napravio je dva kerubina, kiparsko djelo. I njih je obložio zlatom.

11 A krila kerubina *bila su* dvadeset lakata duga; jedno krilo *jednoga* kerubina *bilo je* od pet lakata, dosežući zid Doma, a drugo krilo *bilo je isto tako* od pet lakata dosežući krilo drugoga kerubina.

12 Tako je i krilo drugoga kerubina, od pet lakata, dosezalo zid Doma, a drugo krilo, *isto* od pet lakata, spajalo se s krilom drugoga kerubina.

13 Krila tih kerubina kad su se raširila *imala su* dvadeset lakata; i oni su stajali na svojem nogama, a lica njihova *bila su okrenuta* prema unutra.

14 Zatim je napravio zastor *od* modre *tkanine* i purpura i grimiza i finoga lana, i na njemu je napravio kerubine.

15 Također je napravio pred Domom dva stupa visoka trideset i pet lakata, a glavica koje je *bila* na vrhu svakoga od njih *bilo je* od pet lakata.

16 Zatim je napravio i lance, kao kod Prorocišta, i postavio *ih je* na glave stupova. Onda je napravio stotinu narova i postavio *ih je* na te lance.

17 Tada je stupove podignuo pred Hramom, jedan zdesna, a drugi slijeva; zatim je onome zdesna nadjenao ime Jakin, a onome slijeva ime Boaz.

POGLAVLJE 4 Hramska oprema

1 Nadalje napravio je mjedeni žrtvenik: duljina njegova je *bila* dvadeset lakata i širina njegova dvadeset lakata, a visina njegova deset lakata.

2 Također je napravio i lijevano more, deset lakata od ruba do ruba, okruglo naokolo, a visina

njegova *je bila* pet lakata; i uže od trideset lakata obavijalo ga je unaokolo.

3 A ispod njega *bili su* likovi volova koji su ga opasivali sve unaokolo, po deset u jednom laktu, opasivajući more unaokolo. Dva reda volova *bila su* izlivena, kad su bili lijevani.

4 Ono je stajalo na dvanaest volova: tri su gledala na sjever i tri su gledala na zapad i tri su gledala na jug i tri su gledala na istok. I more je bilo postavljeno gore, iznad njih, a svi njihovi stražnji dijelovi *bili su* unutra.

5 I debljina mu je bila širine dlana, a rub mu *je bio* poput ruba čaše, sa cvjetovima ljiljana; a primalo je i *moglo* zadržavati tri tisuće bata.

6 Napravio je i deset umivaonika, i postavio pet zdesna i pet slijeva, da se u njima pere. Ono što su prinosili za žrtve paljenice prali su u njima, no more *je bilo* za svećenike da se u njemu peru.

7 I napravio je deset zlatnih svijećnjaka, prema njihovom uzorku te *ih* je postavio u Hram, pet zdesna i pet slijeva.

8 Također je napravio i deset stolova i smjestio *ih* u Hramu, pet zdesna i pet slijeva. A napravio je i stotinu zlatnih posuda.

9 Nadalje napravio je svećeničko predvorje i veliko predvorje, i vrata za to predvorje te je ta vrata obložio mjeđu.

10 Zatim je postavio more s desne strane, istočno, nasuprot jugu.

11 A Huram je napravio lonce i lopatice i posude. I Huram je završio posao što ga je radio za kralja Salomona za Dom Božji:

12 *to jest*, dva stupa i ogavlja i glavice koje *su bile* na vrhu tih dvaju stupova, te dva opleta da pokriju dva ogavlja za glavice koje *su bile* na vrhu stupova

13 i četiri stotine narova na dva opleta; dva reda narova na svakom opletu da pokriju dva ogavlja za glavice koje *su bile* na stupovima.

14 Napravio je i podnožja, i umivaonike je napravio na tim podnožjima;

15 i jedno more te dvanaest volova ispod njega.

16 Također i lonce i lopatice i kuke za vješanje mesa i sav njihov pribor napravio je njegov otac Huram kralju Salomonu za Dom GOSPODNJI od sjajne mjedi.

17 U jordanskoj ravnici kralj *ih* je izlio, u glinovitoj zemlji između Sukota i Zeredate.

18 Tako je Salomon napravio sve to posuđe u izobilju: jer se težina mjedi nije mogla utvrditi.

19 I Salomon je napravio sve to posuđe što *je bilo* za Dom Božji: i zlatni žrtvenik, i stolove na kojima *su bili* postavljeni prineseni kruhovi,

20 nadalje i svijećnjake s njihovim svjetiljkama od čistoga zlata da bi ih palili pred Prorocištvom prema običaju;

21 i cvjetove i svjetiljke i kliješta za gar *napravio je od* zlata, i to besprijeckornog zlata,

22 i usekače i posude i žlice i kationice *od* čistoga zlata. I ulaz u Dom, njegova unutrašnja vrata u Najsvetiji *predio*, i vrata Doma hrama, *bila su od* zlata.

POGLAVLJE 5

Kovčeg donesen u Hram

1 Tako je bio završen sav posao što ga je Salomon radio za Dom GOSPODNJI. I Salomon je unio *sve* stvari koje je bio posvetio David, otac njegov; i srebro i zlato i sav pribor, *pa ih* je stavio u riznice Doma Božjega.

2 Tada je Salomon skupio starje-

šine Izraelove i sve poglavare plemenske, glavare *domova* očinskih sinova Izraelovih u Jeruzalemu, da donesu Kovčeg saveza GOSPODNJEGA iz grada Davidova, *to jest* iz Siona.

3 Zato su se skupili kod kralja svi ljudi Izraelovi na svetkovinu koja *je bila* u sedmom mjesecu.

4 I došle su sve starješine Izraelove, i Leviti su uzeli Kovčeg.

5 Zatim su prenijeli Kovčeg i Šator sastanka i sve sveto posuđe što *je bilo* u Šatoru. Prenijeli su to svećenici i Leviti.

6 Također je kralj Salomon i sva zajednica Izraelova koja se skupila kod njega pred Kovčeg žrtvovala je ovce i goveda kojih se nije moglo zbog mnoštva izračunati ni prebrojiti.

7 I svećenici su unijeli Kovčeg saveza GOSPODNJEGA na njegovo mjesto, u Proročište Doma, u Najsvetiji *predio*, i *to* pod krila kerubina.

8 Jer su kerubini raširili krila *svoja* nad mjestom *gdje je bio* Kovčeg te su kerubini odozgo zaklanjali Kovčeg i motke njegove.

9 A provukli su motke Kovčega, tako da su se krajevi motaka vidjeli od Kovčega ispred Proročišta, ali se nisu vidjeli izvana. I ondje su sve do dana današnjega.

10 U Kovčegu nije bilo ničega osim dviju ploča koje je *ondje* Mojsije stavio na Horebu, kad je GOSPOD sklopio *savez* sa sinovima Izraelovim kad su izašli iz Egipta.

11 I dogodilo se, kad su svećenici izašli iz Svetog *predjela* (jer su svi svećenici *koji su bili* nazočni bili posvećeni, i nije se služilo po redovima),

12 isto tako i Leviti *koji su bili* pjevači, svi od njih od Asafa, Heman, Jedutuna sa sinovima njihovim i braćom njihovom, *pošto*

su bili odjeveni u bijeli lan, imajući cimbale i psaltire i harfe, stajali su istočno od žrtvenika, a s njima stotinu i dvadeset svećenika koji su trubili u trube;

13 čak se dogodilo, kad *su* trubači i pjevači *bili* kao jedan te podizali jedan glas da se čuje kod slavljenja i hvaljenja GOSPODA, i kad su podigli glas uz trube i cimbale i glazbala pa se proslavljalo GOSPODA *govoreći*: "Jer *je on* dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek", da *je onda* oblak ispunio Dom, *baš* Dom GOSPODNJI,

14 tako da svećenici nisu mogli stajati da poslužuju zbog oblaka; jer je slava GOSPODNJA ispunila Dom Božji.

POGLAVLJE 6

Salomon blagosilja narod

1 Tada je Salomon rekao: "GOSPOD je rekao da bi prebivao u gustoj tami,

2 no ja sam ti sagradio Dom za stanovanje i mjesto gdje ćeš ti prebivati zauvijek."

3 Zatim je kralj okrenuo lice svoje i blagoslovio svu zajednicu Izraelovu dok je sva zajednica Izraelova stajala.

4 Nato je rekao: "Blagoslovljen *neka bude* GOSPOD, Bog Izraelov, koji je svojim rukama ispunio *ono* što je ustima svojim rekao mome ocu Davidu govoreći:

5 'Od dana kad sam izveo narod svoj iz zemlje egipatske nisam izabrao nijedan grad između svih plemena Izraelovih da u njemu sagradim Dom da bi ime moje bilo ondje, niti sam izabrao nekoga da bude vladar nad narodom mojim Izraelom,

6 nego sam izabrao Jeruzalem da bi ime moje bilo ondje i izabrao sam Davida da bude nad narodom mojim Izraelom.'

7 A to je bilo na srcu ocu mome Davidu da sagradi Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova.

8 Ali GOSPOD je rekao Davidu, ocu mojemu: 'Pošto ti je na srcu da sagradiš Dom mojem imenu, dobro si činio što ti je to bilo na srcu;

9 ali ti nećeš graditi taj Dom, nego sin tvoj koji će izaći iz bokova tvojih, on će sagraditi Dom mojem imenu.'

10 I GOSPOD je stoga proveo riječ svoju koju je izrekao, jer sam ja ustao umjesto svoga oca Davida i postavljen sam na prijestolje Izraelovo, kako je GOSPOD obećao, te sam sagradio Dom imenu GOSPODA, Boga Izraelova.

11 I u njega sam stavio Kovčeg, u kojemu je savez GOSPODNJI što ga je sklopio sa sinovima Izraelovim."

Salomonova molitva posvećenja

12 Tada je stao pred žrtvenik GOSPODNJI u nazočnosti sve zajednice Izraelove te je raširio ruke svoje:

13 Jer je Salomon načinio mjedenu tribinu, pet lakata dugu i pet lakata široku i tri lakta visoku te ju je postavio usred predvorja, te je na nju stao i kleknuo na koljena svoja pred svom zajednicom Izraelovom pa je raširio ruke svoje prema nebu.

14 Onda je rekao: "GOSPODE, Bože Izraelov, nema Boga poput tebe ni u nebu ni na zemlji, tebe koji držiš savez i *iskazuješ* milosrđe slugama svojim koji pred tobom hode svim srcem svojim;

15 tebe koji si održao slugi svojem, mojem ocu Davidu, ono što si mu obećao; i izrekao si ustima svojim te si *to* ispunio rukom svojom, kao što je *to* i dan danas.

16 Stoga sada, GOSPODE, Bože Izraelov, održi slugi svojemu, mo-

jem ocu Davidu, ono što si mu obećao govoreći: 'Neće ti pred očima mojim nestati čovjeka da bi sjedio na prijestolju Izraelovu; ali tako da sinovi tvoji čuvaju svoj put hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio preda mnom.'

17 Onda sada, GOSPODE, Bože Izraelov, neka se potvrdi riječ tvoja koju si izrekao svome slugi Davidu.

18 No hoće li Bog zaista prebiti s ljudima na zemlji? Gle, nebo i nebo nad nebesima ne mogu te obuhvatiti, a koliko manje ovaj Dom koji sam ja sagradio.

19 Stoga imaj obzira na molitvu sluge svojega i na molbu njegovu, GOSPODE, Bože moj, da čuješ vapaj i molitvu koju sluga tvoj moli pred tobom;

20 da oči tvoje budu otvorene nad ovim Domom i danju i noću, nad ovim mjestom za koje si rekao da bi ondje smjestio ime svoje; da čuješ molitvu koju sluga tvoj moli prema ovome mjestu.

21 Stoga saslušaj molbe sluge svojega i naroda svojega Izraela koje će moliti prema ovome mjestu; ti počuj s mjesta gdje prebivaš, *baš* s neba, pa kad čuješ, oprosti.

22 Ako netko sagriješi protiv bližnjega svoga te mu se naloži zakletva da se zakune, te ta zakletva dođe pred tvoj žrtvenik u ovom Domu,

23 tada je ti čuj s neba i postupaj te sudi slugama svojim: uzvрати opakomu tako da okreneš put njegov na glavu njegovu, a pravednoga opravdaj tako da mu daš po pravednosti njegovoj.

24 A ako narod tvoj Izrael zadesi najgore pred neprijateljem zato što je sagriješio protiv tebe, ali se obrati i prizna ime tvoje te se pomoli i uputi molbu pred tobom u ovom Domu,

25 onda ti čuj s nebesa i oprosti grijeh svome narodu Izraelu te ga dovedi natrag u zemlju koju si dao njima i očevima njihovim.

26 Kad se zatvori nebo i ne bude kiše, zato što su sagriješili protiv tebe, *no* ako se pomole prema ovome mjestu i priznaju ime tvoje pa se odvrte od grijeha svoga kad ih ti pritisneš,

27 onda ti čuj s neba i oprosti grijeh slugama svojim i svome narodu Izraelu, pošto si ih poučio dobrome putu kojim trebaju hoditi; i pošalji kišu na zemlju svoju koju si dao narodu svome u baštinu.

28 Kad u zemlji bude oskudica, kad bude kuga, kad bude medljika ili snijet, skakavci ili gusjenice, kad neprijatelj njihov opkoli gradove zemlje njihove; bilo kakva muka ili bilo kakva bolest bude,

29 *onda* svaku molitvu ili svaku molbu bilo kojega čovjeka ili svega naroda tvoga Izraela, svakoga koji zna svoju muku i svoju jad, pa raširi ruke svoje u ovome Domu,

30 onda ti čuj s neba, mjesta gdje prebivaš, i oprosti i uzvрати svakome prema svim njegovim putevima pošto poznaješ srce njegovo (jer ti jedini poznaješ srca sinova ljudskih),

31 da bi te se bojali te hodili tvojim putevima onoliko koliko budu oživjeli u zemlji koju si dao očevima našim.

32 Nadalje glede tuđinca, koji nije od naroda tvoga Izraela, nego je došao iz daleke zemlje radi tvoga velikog imena i tvoje moćne ruke i tvoje ispružene mišice; ako dođu i pomole se u ovome Domu,

33 onda ti čuj s nebesa, mjesta gdje prebivaš, i izvrši sve prema onome zbog čega te tuđinac priziva, da bi svi narodi zemaljski upoznali ime tvoje i bojali se tebe kako *se boji* narod tvoj Izrael, te da

bi znali da je ovaj Dom koji sam ja sagradio nazvan imenom tvojim.

34 Kada narod tvoj izađe u rat protiv svojih neprijatelja putem kojim ga ti pošalješ i oni se pomole tebi prema ovome gradu koji si izabrao i prema Domu koji sam ja sagradio imenu tvome,

35 onda ti čuj s nebesa molitvu njihovu i molbu njihovu, i održi im parnicu.

36 Ako sagriješe protiv tebe (jer nema čovjeka koji nije griješi), i ti se rasrdiš na njih pa ih predaš neprijateljima *njihovih* te ih oni odvedu u sužanjestvo u neku zemlju daleku ili obližnju,

37 ipak *ako* se oni predomisle u zemlji u kojoj su odvedeni u sužanjestvo pa se obrate te se pomole tebi u zemlji svojega sužanstva govoreći: 'Sagriješili smo, činili smo ono što je krivo i postupali smo opako';

38 *te* ako se vrate k tebi svim srcem svojim i svom dušom svojom u zemlji svojega sužanstva u koju su bili odvedeni u sužanjestvo te se pomole *okrenuti* prema svojoj zemlji koju si ti dao očevima njihovim i *prema* gradu koji si odabrao i prema Domu koji sam ja sagradio imenu tvojemu,

39 onda ti čuj s nebesa, mjesta gdje prebivaš, molitvu njihovu i molbe njihove, i održi im parnicu i oprosti narodu svome što je sagriješio protiv tebe.

40 Preklinjem te sada, Bože moj, neka oči tvoje budu otvorene i *neka* uši tvoje *budu* pažljive na molitvu *koja je upućena* s ovoga mjesta.

41 Stoga sada ustani, GOSPODE, Bože, k počivalištu svojemu, ti i Kovčeg snage tvoje; neka se svećenici tvoji, GOSPODE, Bože, odjenu spasenjem, i neka se sveci tvoji raduju u dobroti.

42 GOSPODE, Bože, ne okreći lice

od pomazanika svojega, sjeti se milosrđa za Davida, slugu tvojega.”

POGLAVLJE 7 Posvećenje Hrama

1 A kad je Salomon završio molitvu, spustio se oganj s neba i progutao žrtvu paljenicu i žrtve; i slava GOSPODNJA ispunila je Dom.

2 I svećenici nisu mogli ući u Dom GOSPODNJI zato što je slava GOSPODNJA ispunila Dom GOSPODNJI.

3 I kad su svi sinovi Izraelovi vidjeli kako se spustio oganj i slava GOSPODNJA na Dom, poklonili su se licima svojim k zemlji do kamenog poda te su iskazali štovanje i hvalili GOSPODA, govoreći: “Jer je on dobar, jer milosrđe njegovo traje zauvijek.”

4 Zatim je kralj i sav narod priniosio žrtve pred GOSPODOM.

5 I kralj Salomon prinio je za žrtvu dvadeset i dvije tisuće goveda te stotinu i dvadeset tisuća ovaca; tako je kralj i sav narod posvetio Dom Božji.

6 A svećenici su službovali u svojim službama; također i Leviti, s glazbalima za pjesme GOSPOD-NJE koje je načinio kralj David da hvale GOSPODA zato što milosrđe njegovo traje zauvijek, dok je David slavio po njihovoj službi. A svećenici su trubili u trube pred njima i sav je Izrael stajao.

7 Nadalje je Salomon posvetio središte predvorja koji je bio pred Domom GOSPODNJIM, jer je ondje prinio žrtve paljenice i pretilinu žrtava pomirnica, zato što mje-den žrtvenik koji je napravio Salomon nije mogao prihvatiti žrtve paljenice i jestive žrtve i pretilinu.

8 Isto tako u to isto vrijeme Salomon je sedam dana održavao svetkovinu, i sav Izrael s njim, jedna jako velika zajednica, od ulaza

u Hamat sve do Egipatske rijeke.

9 A osmoga dana održali su svečanu skupštinu, jer su posvećenje žrtvenika održavali sedam dana i svetkovinu sedam dana.

10 Zatim je, dvadeset i trećega dana sedmoga mjeseca, otpustio ljude u šatore njihove, vesele i sretne u srcu zbog dobra što ga je GOSPOD iskazao Davidu i Salomonu i Izraelu, narodu svome.

11 Tako je Salomon završio Dom GOSPODNJI i kraljevski dvor; i sve što je Salomonu došlo na srce da napravi u Domu GOSPOD-NJEM i u svom vlastitom domu, uspješno je ostvario.

12 Zatim se GOSPOD pojavio Salomonu noću i rekao mu: “Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao sam si ovo mjesto kao Dom za žrtve.

13 Ako zatvorim nebo da ne bude kiše ili ako zapovjedim skakavcima da proždru zemlju ili ako pustim kugu među narod svoj,

14 pa ako se moj narod, koji je nazvan imenom mojim, ponizi i pomoli te potraži lice moje i odvrati se od svojih opakih puteva, onda ću ga uslišati s neba i oprostiti grijeh njegov i iscijeliti zemlju njegovu.

15 Sada će oči moje biti otvorene i uši moje pažljive na molitvu koju je upućena s ovoga mjesta.

16 Jer sada sam izabrao i posvetio ovaj Dom da ime moje može biti ondje zauvijek; i oči će moje i srce moje trajno biti ondje.

17 A što se tiče tebe, budeš li hodio preda mnom kao što je hodio tvoj otac David te da izvršavaš sve što sam ti zapovjedio i obdržavao moje odredbe i moje prosudbe,

18 onda ću učvrstiti prijestolje tvoga kraljevstva, kako sam se zavjetovao Davidu, ocu tvome, govoreći: ‘Neće ti nestati čovjeka da

bude vladar u Izraelu.'

19 No ako se budete odvratili i napustili moje odredbe i moje zapovijedi koje sam postavio pred vas pa odete i počnete služiti drugim bogovima i iskazivati im štovanje,

20 onda ću ih iščupati s korijenom iz svoje zemlje koju sam im dao, a ovaj Dom koji sam posvetio imenu svome, odbacit ću od lica svojega i napraviti ću od njega *da bude* kao izreka i uzrečica među svim narodima.

21 A ovaj Dom, koji je uzvišen, bit će zaprepaštenje svakome koji prođe pokraj njega; tako da će reći: 'Zašto je GOSPOD tako učinio ovoj zemlji i ovome Domu?'

22 I odgovorit će se: 'Zato što su napustili GOSPODA, Boga očeva svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske pa su prihvatili druge bogove te im iskazivali štovanje i služili im. Stoga je na njih svalio sve ovo zlo.' "

POGLAVLJE 8

Salomonov završetak poslova

1 I dogodilo se, na isteku dvadeset godina u kojima je Salomon sagradio Dom GOSPODNJI i svoj dvor,

2 da je Salomon sagradio one gradove koje je Huram povratio Salomonu te ondje nastanio sinove Izraelove.

3 Zatim je Salomon otišao na Hamatzobu i ovladao njome.

4 Tada je sagradio Tadmor u pustinji i sve gradove skladišta koje je sagradio u Hamatu.

5 Također je sagradio i Gornji Bethoron i Donji Bethoron, utvrđene gradove sa zidinama, vratima i zapornicama,

6 zatim Baalat i sve gradove skladišta što ih je imao Salomon i sve gradove za bojna kola i grado-

ve za konjanike i sve što je Salomon poželio graditi u Jeruzalemu i u Libanonu i po svoj zemlji pod njegovom vladavinom.

7 A za sav narod koji je *bio* ostao od Hetita i Amorejaca i Perizana i Hivijaca i Jebusejaca, oni koji nisu bili od Izraela,

8 *samo* od njihovih sinova onih koji su nakon njih ostali u zemlji, koje sinovi Izraelovi nisu zadržali, njima je Salomon nametnuo da plaćaju danak sve do dana današnjega.

9 No sinove Izraelove Salomon nije učinio slugama za svoj posao nego *su* oni *bili* ratnici i poglavari njegovih zapovjednika te zapovjednici njegovih bojnih kola i konjanika.

10 I oni *su bili* poglavari časnika kralja Salomona, *njih* dvjesto i pedeset, koji su upravljali nad narodom.

11 Onda je Salomon odveo kćer faraonovu iz Davidova grada u kuću koju je bio sagradio za nju; jer je rekao: "Neće moja žena živjeti u domu Davida, kralja Izraelova, zato što *su ona mjesta* sveta, na koja je došao Kovčeg GOSPODNJI."

12 Tada je Salomon prinio žrtve paljenice GOSPODU na žrtveniku GOSPODNJEM koji je on bio sagradio pred trijemom,

13 i to nakon određene mjere za svaki dan, prinoseći po zapovijedi Mojsijevoj, na Šabate i na mlađake i na svečane svetkovine, tri puta u godini, *i to* na Svetkovinu beskvasnih kruhova i na Svetkovina sedmica i na Svetkovina sjenica.

14 I odredio je, po naredbi svoga oca Davida, svećeničke redove po njihovoj službi i Levite po njihovim dužnostima da daju slave i služe pred svećenicima, koliko svakodnevnih dužnosti to traže; također i vratare po njihovim re-

dovima na svakim gradskim vratima, jer je tako zapovjedio David, čovjek Božji.

15 I oni nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za svećenike i Levite koja se odnosila na neki slučaj ili se odnosila na riznice.

16 I sav je Salomonov posao bio pripremljen do dana utemeljenja Doma GOSPODNJEG pa sve dok nije bio završen. *Tako* je Dom GOSPODNJI bio dovršen.

17 Tada je Salomon otišao u Ezi-jongeber i u Elot na obali morskoj u zemlji edomskoj.

18 A Huram mu po rukama slugu svojih poslao brodove i sluge koje su poznavale more; i oni su otišli sa slugama Salomonovim u Ofir te odande uzeli četiri stotine i pedeset talenata zлата pa su *ih* donijeli kralju Salomonu.

POGLAVLJE 9 Kraljica od Šebe

1 A kad je kraljica od Šebe čula glas o Salomonu, došla je u Jeruzalem Salomona iskušati teškim pitanjima, zajedno s vrlo velikom pratnjom i s devama koje su nosile mirodije i zlato u obilju te drago kamenje. I kad je došla k Salomonu, razgovarala je s njim o svemu što joj je bilo na srcu.

2 I Salomon joj je odgovorio na sva njezina pitanja, i ništa nije bilo skriveno Salomonu da joj nije bio odgovorio.

3 I kad je kraljica od Šebe vidjela mudrost Salomonovu i dvor što ga je bio sagradio,

4 i jela na njegovom stolu i smještaj slugu njegove, i uslužnost njegovih službenika i njihove odore; također i njegove peharnike i njihove odore, i stubište kojim je uzlazio u Dom GOSPODNJI, nestalo je duha u njoj.

5 Tada je rekla kralju: "Istinito je

bilo izvješće koje sam čula u svojoj zemlji o tvojim djelima i o tvojoj mudrosti.

6 Ali nisam vjerovala njihovim riječima sve dok nisam došla i vidjela *to* svojim očima. I gle, ni pola od veličine tvoje mudrosti nije mi bila rečena; *jer* si ti nadvisio glas što sam ga čula.

7 Sretni *su* tvoji ljudi i sretne *su* ove tvoje sluge koje neprestano stoje pred tobom i slušaju tvoju mudrost!

8 Blagoslovljen neka bude GOSPOD, Bog tvoj, kome si ti omilio da te postavio na prijestolje svoje *da budeš* kralj za GOSPODA, Boga svojega! Zato što je Bog tvoj ljubio Izrael da ga utvrdi zauvijek, stoga te je postavio za kralja nad njima da izvršavaš sud i pravdu."

9 I dala je kralju stotinu i dva-deset talenata zлата i veliko obilje mirodija te dragoga kamenja. Nikad više nije bilo takvih mirodija kakve je kraljica od Šebe dala kralju Salomonu.

10 Isto tako su Huramove sluge i Salomonove sluge, koji su donosili zlato iz Ofira, donosili i algumova drveta i dragoga kamenja.

11 I kralj je napravio *od* algumova drveta prijevoje prema Domu GOSPODNJEM i prema kraljevom dvoru, te harfe i psaltire za pjevače; i takvo što se nikad prije nije vidjelo u zemlji Judinoj.

12 I kralj Salomon dao je kraljici od Šebe sve što je zaželjela, što god je zatražila, pored *onoga* što je ona donijela kralju. Tada se okrenula i otišla u svoju zemlju, ona i sluge njezine.

Salomonovo bogatstvo

13 A težina zлата koja je pristizala Salomonu u jednoj godini iznosila je šest stotina šezdeset i šest talenata zлата,

14 pored *onoga što* su donosili prodavači i trgovci. I svi kraljevi Arabije i upravitelji zemalja donosili su Salomonu zlato i srebro.

15 A kralj Salomon napravio je dvije stotine okruglih štitova od kovanog zlata; šest stotina *šeke-la* kovana zlata otišlo je za jedan okrugli štit.

16 I *napravio je* tri stotine štitova od kovanog zlata; tri stotine *šekela* zlata otišlo je za jedan štit. I kralj ih je pohranio u kuću u Libanonskoj šumi.

17 Nadalje je kralj napravio i veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim zlatom.

18 I *imalo je* šest stepenica prema prijestolju zajedno s podnožjem od zlata, *koje su bile* pričvršćene za prijestolje, te naslone za ruke sa svake strane mjesta za sjedenje, a pokraj naslona za ruke stajala su dva lava.

19 I dvanaest je lavova stajalo ondje s jedne strane i s druge *strane* nad onim šesterim stepenicama. Nešto slično nije bilo napravljeno ni u jednom kraljevstvu.

20 I sve posude za piće kralja Salomona *bile su od* zlata, i sve posude u kući u Libanonskoj šumi *bile su od* čistoga zlata. Ništa nije *bilo od* srebra, ono nije bilo nešto što se uračunavalo u dane Salomonove.

21 Jer su kraljevi brodovi išli u Taršiš sa slugama Huramovim; svake tri godine jednom su dolazili taršiški brodovi donoseći zlato i srebro, bjelokost, te majmune i paunove.

22 Tako je kralj Salomon prestigao sve kraljeve zemaljske u bogatstvu i mudrosti.

23 I svi kraljevi zemaljski tražili su nazočnost Salomonovu da čuju njegovu mudrost koju mu je Bog stavio u srce.

24 I oni su donosili svatko svoj dar: srebrno posude i zlatno po-

sude, i odjeću, opremu i mirodije, konje i mazge, razmjeran dio iz godine u godinu.

25 A Salomon je imao četiri tisuće staja za konje i bojna kola te dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio po gradovima za bojna kola i kod kralja u Jeruzalemu.

26 I kraljevao je nad svim kraljevima od rijeke pa sve do zemlje filistejske i do granice egipatske.

27 I kralj je učinio da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja i učinio je da cedrova bude kao stabala smokava koje *su* u nizini u izobilju.

28 I dovodili su Salomonu konje iz Egipta i iz svih zemalja.

Salomonova smrt

29 A ostala djela Salomonova, prva i posljednja, nisu li ona zapisana u knjizi proroka Natana i u proroštvu Ahije Šilonca i u viđenjima vidovnjaka Jeda protiv Jeroboama, sina Nebatova?

30 I Salomon je kraljevao u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina.

31 Zatim je Salomon usnuo s očevima svojim te je bio pokopan u gradu Davida, oca svoga; a njegov sin Rehoboam zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 10

Pobuna protiv Rehoboama

1 Zatim je Rehoboam otišao u Šekem, jer je sav Izrael došao u Šekem da njega postavi za kralja.

2 I dogodilo se, kad je *to* čuo Jeroboam, sin Nebatov, koji je bio u Egiptu kamo je pobjegao od nazočnosti kralja Salomona, da se Jeroboam vratio iz Egipta.

3 Tada su poslali *po njega* i dozvali ga. Tako su Jeroboam i sav Izrael došli i progovorili Rehoboamu govoreći:

4 "Tvoj nam je otac nametnuo te-

žak jaram; stoga nam ti sada malo olakšaj tešku službu oca svoga i njegov teški jaram koji je stavio na nas, onda ćemo ti služiti."

5 Nato im je on rekao: "Nakon tri dana ponovo dođite k meni." I narod je otišao.

6 Tada se kralj Rehoboam posavjetovao sa starcima koji su bili stajali pred njegovim ocem Salomonom dok je još bio živ, govoreći: "Što *mi* vi savjetujete da odgovorim ovome narodu?"

7 Nato su mu oni odgovorili govoreći: "Ako budeš ljubazan prema ovome narodu i ugodiš im te im progovoriš lijepim riječima, oni će ti biti sluge zauvijek."

8 Ali je on odustao od savjeta kojega su mu dali starci pa se posavjetovao s mladićima koji su bili odrasli s njim i koji su stajali pred njim.

9 Zatim ih je upitao: "Kakav savjet mi vi dajete da odgovorimo ovome narodu koji mi je bio rekao govoreći: 'Olakšaj malo taj jaram koji nam je otac tvoj nametnuo?'"

10 A mladići koji su bili odrasli s njim progovorili su mu govoreći: "Ovakog odgovori tome narodu koji ti je rekao govoreći: 'Tvoj otac učinio je naš jaram teškim, a ti nam ga učini malo lakšim!' Ovakog im reci: 'Moj mali *prst* bit će deblji od bokova oca moga.

11 Budući da je moj otac stavio teški jaram na vas, ja ću jarmu vašemu još dometnuti; moj otac vas je kažnjavao bičevima, no ja ću *vas kažnjavati* štipavcima.'"

12 Tako su Jeroboam i sav narod trećega dana došli k Rehoboamu, kao što je kralj naložio govoreći: "Vratite se k meni trećega dana."

13 Tada je kralj surovo odgovorio narodu; i kralj Rehoboam je odustao od savjeta staraca,

14 te im je odgovorio po savjetu mladića govoreći: "Moj otac vam

je nametnuo težak jaram, a ja ću još dodati na njega; moj otac vas je kažnjavao bičevima, no ja ću *vas kažnjavati* štipavcima."

15 Tako kralj nije poslušao narod, jer je razlog bio od Boga, da bi GOSPOD proveo svoju riječ koju je izgovorio Jeroboamu, sinu Nebatovu, preko Ahije Silonca.

16 A kad je sav Izrael *vidio* da ih kralj nije htio poslušati, narod je odgovorio kralju govoreći: "Kakav dio mi imamo s Davidom? Pa *mi* nemamo baštinu sa sinom Jisajevim. Svatko u svoj šator, Izraele! A sada, Davide, gledaj svoj vlastiti dom!" Tako je sav Izrael otišao u svoje šatore.

17 No *što se tiče* sinova Izraelovih koji su živjeli u gradovima Judinim, nad njima je kraljevaio Rehoboam.

18 Zatim je kralj Rehoboam poslao Hadorama, koji *je bio* nad dankom, no sinovi Izraelovi su ga zasuli kamenjem tako da je poginuo. Ali se kralj Rehoboam žurno popeo na *svoja* kola kako bi pobjegao u Jeruzalem.

19 Tako se Izrael pobunio protiv doma Davidova sve do dana današnjega.

POGLAVLJE 11 Rehoboam osigurava svoje kraljevstvo

1 A kad je Rehoboam došao u Jeruzalem, sakupio je dom Judin i Benjaminov, stotinu i osamdeset tisuća izabranih *ljudi* koji su bili ratnici, da zarate protiv Izraela da bi vratili kraljevstvo Rehoboamu.

2 Ali je riječ GOSPODNJA došla Šemaji, čovjeku Božjem, govoreći:

3 "Kaži Rehoboamu, sinu Salomonovu, kralju Judinu, i svemu Izraelu u Judi i Benjaminu govoreći:

4 'Ovakog govori GOSPOD: Ne

uzlazite i ne borite se protiv braće svoje; vratite se svaki domu svome; jer sam ja ovo učinio.' " I oni su bili poslušni riječima GOSPODNJIM te su se odvratili od pohoda na Jeroboama.

5 A Rehoboam je živio u Jeruzalemu i gradio je gradove za obranu u Judi.

6 Sagradio je čak i Betlehem i Etam i Tekou.

7 i Betzur i Šoko i Adulam

8 i Gat i Marešu i Zif

9 i Adoraim i Lakiš i Azeku

10 i Zoru i Ajalon i Hebron. To su utvrđeni gradovi koji su u Judi i Benjaminu.

11 I učvrstio je utvrde te postavio zapovjednike u njima i spremišta za namirnice i ulje i vino.

12 I u svaki pojedini grad stavio je štitove i koplja te ih napravio izvanredno čvrstim, pošto je imao Judu i Benjaminu na svojoj strani.

Svećenici i Leviti dolaze u Jeruzalem

13 A svećenici i Leviti koji su bili po svem Izraelu prebjegli su k njemu iz svih svojih krajeva.

14 Jer su Leviti ostavili svoja predgrađa i svoje posjede pa su došli u Judu i u Jeruzalem jer su ih Jeroboam i sinovi njegovi izbacili iz provođenja svećeničke službe za GOSPODA.

15 I odredio je sebi svećenike za uzvišice i za đavle te za telad koju je on načinio.

16 A za njima iz svih plemena Izraelovih, takvi koji su usmjerili svoja srca da traže GOSPODA, Boga Izraelova, došli su u Jeruzalem da bi žrtvovali GOSPODU, Bogu očeva svojih.

17 Tako su ojačali kraljevstvo Judino i osnažili Rehoboama, sina Salomonova, na tri godine, jer su tri godine hodili putem Davida i

Salomona.

18 Zatim je Rehoboam uzeo sebi za ženu Mahalatu, kćer Jerimota, sina Davidova, i Abihajilu, kćer Eliaba, sina Jišajeva,

19 koje su mu rodile sinove: Jeuša i Šamariju i Zahama.

20 A nakon nje uzeo je Maaku, kćer Abšalomovu, koja mu je rodila Abiju i Ataja i Ziza i Šelomita.

21 Ali je Rehoboam ljubio Maaku, kćer Abšalomovu, više od svih svojih žena i svojih inoča. (Jer je uzeo osamnaest žena i šezdeset inoča i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri.)

22 I Rehoboam je postavio Abiju, sina Maakina, za glavara *da bude* vladar među braćom svojom, jer je *naumio* njega postaviti za kralja.

23 Tako je postupao mudro i razmjestio sve svoje sinove po svojoj zemlji Judinoj i Benjaminovoj, po svim utvrđenim gradovima, te im je dao namirnice u izobilju, i poželio je mnoštvo žena.

POGLAVLJE 12

Egipat pljačka Jeruzalem

1 I dogodilo se, kad je Rehoboam utvrdio kraljevstvo i ojačao se, *da* je on napustio Zakon GOSPODNJI, i sav Izrael s njim.

2 I dogodilo se, *da* je pete godine Rehoboamova kraljevanja, egipatski kralj Šišak uzašao protiv Jeruzalema, zato što su prestupili protiv GOSPODA,

3 s tisuću i dvjesto bojnih kola i šezdeset tisuća konjanika; i nije bilo broja ljudima koji su došli s njim iz Egipta, Lubimcima, Sukimcima i Etiopljanima.

4 I zauzeo je utvrđene gradove koji su *pripadali* Judi te došao do Jeruzalema.

5 Tada je prorok Šemaja došao k Rehoboamu i knezovima Jude, koji su se bili sakupili u Jeruza-

lemu zbog Šišaka, te im rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Vi ste napustili mene, stoga i ja vas prepuštam u ruke Šišakove.'"

6 Nato su se knezovi Izraelovi i kralj ponizili te rekli: "GOSPOD je pravedan."

7 I kad je GOSPOD vidio da su se ponizili, riječ GOSPODNJA došla je Šemaji govoreći: "Ponizili su se, stoga ih neću uništiti nego ću im dodijeliti izvjesno izbavljenje te se moj gnjev neće izliti na Jeruzalem preko Šišaka."

8 Ali će mu oni biti sluge, da spoznaju moju službu, i službu kraljevstvima zemaljskim."

9 Tako je Šišak, kralj egipatski, uzašao na Jeruzalem te uzeo blago iz Doma GOSPODNJEGA i blago iz kraljevog dvora; uzeo je sve. Odnio je i zlatne štitove koje je napravio Salomon.

10 Umjesto njih kralj Rehoboam je napravio štitove od mjedi i predao ih je u ruke zapovjednika straže koja je čuvala ulaz u kraljev dvor.

11 A kad bi kralj ulazio u Dom GOSPODNJI, stražari bi dolazili i uzimali ih pa ih ponovo odnosili u stražarnicu.

12 No kad se ponizio, gnjev GOSPODNJI odvratio se od njega da ga ne bi potpuno uništio. Isto tako u Judi sve je išlo na dobro.

13 Tako se kralj Rehoboam učvrstio u Jeruzalemu i kraljevao; jer je Rehoboam bio četrdeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati, i kraljevao je sedamnaest godina u Jeruzalemu, gradu koji je GOSPOD izabrao između svih plemena Izraelovih da ondje postavi ime svoje. A majci njegovoj ime je *bilo* Naama; *bila je* Amonka.

14 A on je činio zlo, zato što nije pripremio srce svoje da traži GOSPODA.

15 A djela Rehoboamova, i prva

i posljednja, nisu li ona zapisana u knjizi proroka Šemaje i vidovnjaka Ida, u svezi rodoslovlja? I neprestano je *bilo* ratova između Rehoboama i Jeroboama.

16 I Rehoboam je usnuo s očevima svojim, te je bio pokopan u Davidovu gradu. Zatim se Abija, sin njegov zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 13 Abija kraljuje u Judi

1 A osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja počeo je Abija kraljevati nad Judom.

2 Kraljevao je tri godine u Jeruzalemu. Majci njegovoj ime je također *bilo* Mikaja; *bila je* kći Uriela iz Gibeje. I trajao je rat između Abije i Jeroboama.

3 I Abija se postrojio po bojnim redovima s vojskom silnih ratnika, i to sa četiri stotine tisuća izabranih ljudi: Jeroboam se također postrojio u bojne redove protiv njega s osam stotina tisuća izabranih ljudi, silnih junaka.

4 Tada je Abija stao na goru Zemaraim, koja je u Efrajimovu gorju te rekao: "Čujte me, ti Jeroboame i sav Izraele!"

5 Ne trebate li vi znati da je GOSPOD, Bog Izraelov, zauvijek predao Davidu kraljevstvo nad Izraelom, *baš* njemu i sinovima njegovim po savezu osoljenom?

6 Ipak se Jeroboam, sin Nebatov, sluga Salomona, sina Davidova podigao i pobunio se protiv gospodara svoga.

7 I sakupili su se kod njega ljudi ništarije, sinovi Belijalovi, te se osnažili protiv Rehoboama, sina Salomonova, kad je još Rehoboam bio mlad i meka srca i nije im se mogao oduprijeti.

8 A vi sada mislite da se možete oduprijeti kraljevstvu GOSPODNJEM *koje je* u ruci sinova Davidov-

vih; a vi *ste* veliko mnoštvo i *imate* kod sebe zlatnu telad koju vam je Jeroboam napravio za bogove.

9 Niste li odbacili svećenike GOSPODNJE, sinove Aronove i Levite te sebi napravili svećenike prema običajima naroda *drugih* zemalja? Tako svaki koji se dođe posvetiti s juncem i sa sedam ovnova, *taj isti* može biti svećenik *onih* koji nisu bogovi.

10 A za nas, GOSPOD je naš Bog, i mi ga nismo napustili, a svećenici koji služe GOSPODU *su* sinovi Aronovi, dok Leviti *izvršavaju* svoj posao.

11 I oni su palili svakoga jutra i svake večeri GOSPODU žrtve paljenice i miomirisni kâd; također su i *postavljali u red* prinesene kruhove na čisti stol, te su zlatni svijećnjak s njegovim svjetiljkama palili svaku večer. Jer mi držimo nalog GOSPODA, Boga našega, no vi *ste* ga napustili.

12 I evo, sâm Bog je s nama kao naš zapovjednik, i svećenici njegovi sa zvonkim trubama da oglase uzbunu protiv vas. Sinovi Izraelovi, ne borite se protiv GOSPODA, Boga očeva svojih, jer nećete uspjeti!”

13 Ali je Jeroboam napravio zasjedu da im dođe odostraga; tako su oni bili ispred Jude, a zasjeda *je bila* iza njih.

14 I kad se Juda obazreo, gle: bitka je bila i sprijeda i straga. Tada su zavapili GOSPODU, a svećenici su zatrubili u trube.

15 Tada su ljudi iz Jude počeli klicati. I dok su ljudi iz Jude klicali, dogodilo se, da je Bog udario Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judom.

16 I sinovi Izraelovi su bježali pred Judom, no Bog ih je predao njima u ruke.

17 I Abija s narodom svojim po-

tukao ih je pokoljem velikim; tako je palo pogubljenih od Izraela pet stotina tisuća izabranih ljudi.

18 Tako su sinovi Izraelovi u to vrijeme bili pokoreni, a sinovi Judini su nadjačali zato što su se oslonili na GOSPODA, Boga očeva svojih.

19 I Abija je progonio Jeroboama te preuzeo gradove od njega: Betel s njegovim naseljima i Ješanu s njezinim naseljima i Efrajin s njegovim naseljima.

20 I više nije Jeroboam obnovio snagu u dane Abijine. Zatim ga je GOSPOD udario, te je umro.

21 A Abija je postao moćan i oženio četrnaest žena te izrodio dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri.

22 A ostala djela Abijina i putevi njegovi i besjede njegove zapisane *su* u pripovijesti proroka Ida.

POGLAVLJE 14 Asa kraljuje u Judi

1 Tako je Abija usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u Davidu gradu. Zatim se umjesto njega zakraljio Asa, sin njegov. Za njegovih dana zemlja je bila mirna deset godina.

2 A Asa je činio *ono što je bilo* dobro i ispravno u očima GOSPODA, Boga njegova.

3 Jer je maknuo žrtvenike tuđih *bogova* i uzvišice, te je polomio kipove i posjekao gajeve.

4 I zapovjedio je Judi da traži GOSPODA, Boga očeva svojih te da izvršava Zakon i zapovijed.

5 Također je i iz svih gradova Judinih maknuo uzvišice i kipove, i kraljevstvo je pod njim bilo mirno.

6 I sagradio je utvrđene gradove u Judi, jer je zemlja bila spokojna. I nije bio u ratu tih godina zato što mu je GOSPOD dao počinka.

7 Stoga je rekao Judi: “Izgradimo ove gradove i napravimo zidine

oko njih i tornjeve, i vrata i zapornice; *dok je zemlja još pred nama; zato što smo tražili GOSPODA, Boga našega, tražili smo ga, i on nam je dao spokoja sa svih strana.*" Tako su gradili i imali uspjeha.

8 A Asa je imao vojsku *onih* koji su nosili oklop i koplje, tri stotine tisuća ljudi iz Jude, te iz Benjamina dvjesto i osamdeset tisuća *onih* koji su nosili štit i zapinjali luk. Svi ovi bili su silni junaci.

9 I izašao je na njih Zerah Etiopljani s vojskom od tisuću tisuća ljudi i tri stotine bojnih kola, te je došao do Mareše.

10 Tada je Asa izašao na njega; i postrojili su se u bojne redove u Zefatskoj dolini kod Mareše.

11 Tada je Asa zavapio GOSPODU, Bogu svome, te rekao: "GOSPODE, kod tebe nije ništa da pomogneš kod *onih* sa mnogo ili kod *onih* koji nemaju snage. Pomozi nam, GOSPODE, Bože naš, jer se mi oslanjamo na tebe i u tvoje ime smo krenuli na ovo mnoštvo. GOSPODE, ti si naš Bog, nemoj dopustiti da čovjek nadvlada protiv tebe!"

12 Tako je GOSPOD potukao Etiopljane pred Asom i pred Judom, i Etiopljani su pobjegli.

13 A Asa ih je s narodom koji je bio s njim progonio do Gerara. I Etiopljani su bili oboreni, tako da se više nisu mogli oporaviti; jer su bili uništeni pred GOSPODOM i pred vojskom njegovom pa su ovi odnijeli jako velik plijen.

14 I udarili su na sve gradove unaokolo Gerara jer je strah GOSPODNJI došao na njih; i oplijenili su sve te gradove jer je u njima bilo izvanredno mnogo plijena.

15 Udarili su i na šatore za stoku te su odveli mnoštvo ovaca i deva i vratili se u Jeruzalem.

POGLAVLJE 15 Asina obnova

1 I Duh Božji došao je na Azariju, sina Odedova.

2 Tada je izašao u susret Asi te mu rekao: "Čujte me, Aso i sav Judo i Benjamine! GOSPOD je s vama sve dok ste vi s njim. I kad ga tražite, naći ćete ga; ali ako ga napustite, i on će napustiti vas.

3 A za dugo vremena Izrael je bio bez pravoga Boga i bez svećenika koji poučava i bez Zakona.

4 Ali kad su se u nevolji svojoj obratili k GOSPODU, Bogu Izraelovu, i potražili ga, pronašli su ga.

5 A u ona vremena nije bilo mira za onoga koji je izlazio niti za onoga koji je ulazio već je velika muka zavladala nad svim stanovnicima zemalja.

6 I narod je bio uništavan od naroda i grad od grada, jer ih je Bog izmučio svakojakim nedaćama.

7 Stoga vi budite jaki i neka vam ne oslabe ruke, jer će vaš rad biti nagrađen!"

8 A kad je Asa čuo te riječi i proštvo proroka Odeda, ohrabrio se te maknuo gnjusobne idole iz sve zemlje Judine i Benjaminove i iz gradova koje je osvojio u Efrajmovu gorju. Zatim je obnovio žrtvenik GOSPODNJI što je bio pred trijemom GOSPODNJIM.

9 Onda je sakupio svega Judu i Benjamina i tuđince koji su bili kod njih iz Efrajima i Manašea i iz Šimuna, jer su oni u velikom mnoštvu prebjegli k njemu iz Izraela kad su vidjeli da je GOSPOD, Bog njegov bio s njim.

10 Tako su se sakupili u Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste godine Asina kraljevanja.

11 I žrtvovali su GOSPODU u to isto vrijeme od plijena koji su donijeli: sedam stotina goveda i

sedam tisuća ovaca.

12 Tada su ušli u savez da traže GOSPODA, Boga očeva svojih, svim srcem svojim i svom dušom svojom;

13 te svatko tko ne bi tražio GOSPODA, Boga Izraelova, treba se pogubiti, bio malen ili velik, bio čovjek ili žena.

14 I zakleli su se GOSPODU jakim glasom i klicanjem, i uz trube i uz rogove.

15 I sav Juda radovao se nad zakletvom jer su se zakleli svim srcem svojim i tražili ga svom željom svojom; i našli su ga. I GOSPOD im je dao spokoja svuda okolo.

16 Isto tako, *u svezi* Maake, majke kralja Ase, on ju je uklonio *da ne bude* kraljica zato što je napravila idola u gaju. Zatim je Asa posjekao njezinog idola te ga zdrobio i spalio kod potoka Kidrona.

17 Ali uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. No ipak je Asino srce bilo besprijekorno u sve dane njegove.

18 Unio je u Dom Božji ono što je otac njegov posvetio i ono što je sâm posvetio: srebro i zlato i posuđe.

19 I *više* nije bilo rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

POGLAVLJE 16 Asine zadnje godine

1 Trideset i šeste godine Asina kraljevanja, Baaša, kralj Izraelov, uzdigao se protiv Jude; i *počeo je* graditi Ramu s namjerom da nikome ne dopusti izlaziti i ulaziti k Asi, kralju Judinu.

2 Tada je Asa iznio srebro i zlato iz riznica Doma GOSPODNJEGA i kraljeva dvora te poslao Benhadadu, kralju sirijskomu, koji je živio u Damasku, govoreći:

3 "*Postoji* savez između mene i tebe kao što *je bio* i između oca mojega oca i oca tvojega. Evo, po-

slao sam ti srebro i zlato; hajde, raskini savez svoj s Baašom, kraljem Izraelovim, da bi on odstupio od mene.

4 I Benhadad je poslušao kralja Asu pa je poslao zapovjednike svojih vojski na gradove Izraelove. I potukli su Ijon i Dan i Abelmaim te sve Naftalijeve gradove skladišta.

5 I dogodilo se, kad je Baaša čuo *za to*, da je zaustavio gradnju Rame i prekinuo svoj posao.

6 Tada je kralj Asa uzeo svega Judu, te su oni odnijeli kamenje Rame i drvo njezino kojim je Baaša gradio te je time izgradio Gebu i Mispu.

7 I u to vrijeme vidovnjak Hanaani došao je k Asi, kralju Judinu, te mu rekao: "Zato što si se oslonio na sirijskoga kralja, a nisi se oslonio na GOSPODA, Boga svojega, stoga ti je vojska sirijskoga kralja izbjegla iz ruke.

8 Nisu li Etiopljani i Lubijci ogromna vojska s jako puno bojnih kola i konjanika? Ipak, zato što si se oslonio na GOSPODA, on ti ih je predao u ruke.

9 Jer oči GOSPODNJE trče amo tamo po svoj zemlji da se pokaže jakim radi *onih* čije je srce besprijekorno prema njemu. U tome si ludo postupio, stoga ćeš odsada imati ratove."

10 Nato se Asa razgnjevio na vidovnjaka te ga bacio u tamnicu, jer se bio razbjesnio na njega zbog toga. U to isto vrijeme Asa je tlačio *neke* iz naroda.

11 I gle, djela Asina, i prva i posljednja, evo, zapisana *su* u Knjizi kraljeva Judinih i Izraelovih.

12 A u trideset i devetoj godini svoga kraljevanja razbolio se Asa na noge, pa je bolest njegova *postala* izuzetno *teška*. Ali ni u bolesti svojoj nije tražio GOSPODA, nego

liječnike.

13 Tako je Asa usnuo s očevima svojim, te je umro četrdeset i prve godine svoga kraljevanja.

14 I pokopali su ga u njegovim grobnicama koje si je napravio u Davidovu gradu; i položili su ga na odar koji je bio pun miomirisa i svakojakih *mirodija* spravljenima umješnošću ljekarnika. I za njega su pripremili jako veliko spaljivanje.

POGLAVLJE 17

Jehošafat kraljuje u Judi

1 Zatim se Jehošafat, sin njegov zakraljio umjesto njega i osnažio se protiv Izraela.

2 I smjestio je vojsku po svim utvrđenim gradovima Judinim i postavio garnizone po zemlji Judinoj i u gradovima Efrajimovim koje je osvojio njegov otac Asa.

3 I GOSPOD je bio s Jehošafatom zato što je on hodio onim prvim putevima svoga oca Davida i nije tražio Baale,

4 nego je tražio GOSPODA Boga očeva svojih te je hodio po njegovim zapovijedima, a ne po djelima Izraelovim.

5 Stoga je GOSPOD učvrstio kraljevstvo u ruci njegovoj; i sav je Juda donosio Jehošafatu darove te je on imao bogatstva i časti u izobilju.

6 I srce se njegovo uzdiglo na putevima GOSPODNJIM; štoviše uklonio je i uzvišice i gajeve iz Jude.

7 Isto tako je treće godine svoga kraljevanja poslao k svojim knezovima, i to k Benhajilu i Obadiji i Zahariji i Netanelu i Mikaji *nalog* da poučavaju po gradovima Judinim,

8 a s njima je poslao i Levite: i to Šemaju i Netaniju i Zebadiju i Asahela i Šemiramota i Jehonatana i Adoniju i Tobiju i Tobadoniju, Levite, i s njima svećenike Elišamu i Jehorama.

9 I oni su poučavali po Judi, a sa sobom *su imali* Knjigu zakona GOSPODNJEGA; i obilazili su sve gradove Judine i poučavali narod.

10 I strah GOSPODNJI pao je na sva kraljevstva zemaljska što *su bila* oko Jude tako da nisu krenuli u rat protiv Jehošafata.

11 Također su i *neki* od Filistejaca donosili Jehošafatu darove i danak u srebru, a Arapi su mu dovođili stada: sedam tisuća i sedam stotina ovnova te sedam tisuća i sedam stotina jaraca.

12 I Jehošafat je postao izvanredno velik; i sagradio je u Judi tvrđave i gradove skladišta.

13 I imao je puno poslova po gradovima Judinim; a ratnici, silni junaci, *bili su* u Jeruzalemu.

14 A ovo je njihov broj, prema domovima očeva njihovih. Od Jude, tisućnici: Adna, glavar, i s njim tri stotine tisuća silnih junaka.

15 A sljedeći do njega *bio je* Jehohanan, zapovjednik, i s njim dvije stotine osamdeset tisuća;

16 zatim sljedeći do njega *bio je* Amasija, sin Zikrijeva, koji se dragovoljno prinio GOSPODU, i s njim dvije stotine tisuća silnih junaka.

17 A od Benjamina: Eliada, silni junak, i s njim dvije stotine tisuća ljudi naoružanih lukom i štitom;

18 zatim sljedeći do njega *bio je* Jehozabad i s njim sto i osamdeset tisuća opremljenih za rat.

19 Ti su dvorili kralja, pored *onih* koje je kralj smjestio u utvrđenim gradovima po svojoj Judi.

POGLAVLJE 18

Jehošafat u savezu s Ahabom

1 A Jehošafat je imao obilje bogatstva i časti te se rodbinski povezao s Ahabom.

2 I nakon *nekoliko* godina sišao

je k Ahabu u Samariju. A Ahab je zaklao mnoštvo ovaca i goveda za njega i za narod koji je *bio* s njim, i nagovarao ga je da uzađe s *njim* na Ramotgilead.

3 Nato je Ahab, kralj Izraelov, rekao Jehošafatu, kralju Judinu: "Hoćeš li poći sa mnom na Ramotgilead?" A on mu je odgovorio: "Ja *sam* kao ti, i moj je narod kao tvoj narod; i *bit* ćemo s tobom u ratu."

4 Tada je Jehošafat rekao kralju Izraelovom: "Zatraži *već* danas, molim te, riječ od GOSPODA."

5 Stoga je kralj Izraelov sakupio proroke, četiri stotine ljudi te im rekao: "Trebamo li poći u boj na Ramotgilead ili da se suzdržim? Nato su oni rekli: "Idi, jer će *ga* Bog predati kralju u ruke."

6 No Jehošafat je upitao: "Nema li ovdje još jedan prorok GOSPODNJI da i njega zapitamo?"

7 Tada je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "*Ima* još jedan čovjek po kome možemo upitati GOSPODA, ali ja ga mrzim jer mi nikada ne prorokuje dobro, nego uvijek zlo. Taj je Mikaja, sin Imlin." Nato je Jehošafat rekao: "Neka kralj tako ne govori."

8 Zatim je kralj Izraelov pozvao jednoga *od njegovih* službenika i rekao: "Dovedi brzo Mikaju, sina Imlina."

9 A kralj Izraelov i Jehošafat, kralj Judin, sjedili su svaki na svome prijestolju, odjeveni u *svoje* plašteve; i sjedili su na čistini kod ulaza u Samarijska vrata, a svi proroci prorokovali su pred njima.

10 Tada si je Zedekija, sin Kenarin, napravio željezne rogove i rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Njima ćeš bosti Sirijce sve dok ih ne zatreš.'"

11 I svi su proroci tako prorokovali govoreći: "Idi na Ramotgilead i uspijet ćeš, jer će *ga* GOSPOD pre-

dati kralju u ruke."

12 A glasnik koji je pošao pozvati Mikaju progovorio mu je govoreći: "Gle, riječi prorokâ jednoglasno objavljuju dobro kralju. Stoga, molim te, neka i tvoja riječ bude kao riječ jednoga od njih te i ti progovori *što je* dobro."

13 Nato je Mikaja rekao: "*Tako mi* života GOSPODNJEG, baš ono što moj Bog kaže, to ću govoriti."

14 I kad je došao kralju, kralj ga je upitao: "Mikaja, trebamo li poći na Ramotgilead u boj ili da se suzdržim?" Nato mu je on odgovorio: "Idite i uspijet ćete, i bit će vam predani u ruke."

15 Onda mu je kralj rekao: "Koliko puta ću te preklinjati da mi ne govoriš ništa drugo nego istinu u ime GOSPODNJE?"

16 Nato je on rekao: "Vidim sav Izrael raspršen po gorama kao ovce koje nemaju pastira. A GOSPOD je rekao: 'Ovi nemaju gospodara. Neka se *stoga* svaki čovjek u miru vrati kući svojoj.'"

17 Tada je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Nisam li ti rekao *da* mi neće htjeti prorokovati dobro nego zlo?"

18 Ponovo je rekao: "Stoga čuj riječ GOSPODNJU; vidio sam GOSPODA gdje sjedi na prijestolju svome, a sva vojska nebeska stajala je s njegove desne strane i s njegove lijeve strane."

19 I GOSPOD je rekao: 'Tko će namamiti Ahaba, kralja Izraelova, da uzađe i padne u Ramotgileadu?' I jedan je govorio rekavši ovako, a drugi rekavši onako.

20 Tada je istupio jedan duh i stao pred GOSPODA te rekao: 'Ja ću ga namamiti.' Nato ga je GOSPOD upitao: 'Kako?'

21 A on je odgovorio: 'Izaći ću i biti lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Tada je GOSPOD

rekao: 'Namamit ćeš *ga*, te i nadvladati. Izadi i učini *baš* tako.'

22 Stoga sada, evo, GOSPOD je stavio lažljiv duh u usta tih tvojih proroka i izgovorio je GOSPOD zlo protiv tebe."

23 Tada se Zedekija, sin Kenaanin, približio te udario Mikaju po obrazu i rekao: "Kojim putem je Duh GOSPODNI otišao od mene da bi govorio tebi?"

24 A Mikaja je rekao: "Evo, vidjet ćeš onoga dana kada ćeš ulaziti u unutarnje odaje da se sakriješ."

25 Tada je kralj Izraelov rekao: "Uхватite Mikaju i odvedite ga natrag k Amonu, gradskom upravitelju, i k Joašu, kraljevom sinu.

26 Zatim recite: "Ovako govori kralj: 'Bacite ovoga u tamnicu i hranite ga kruhom oskudnim i vodom oskudnom sve dok se ne vratim u miru.'

27 Nato je Mikaja rekao: "Ako se zaista vratiš u miru, *tada* GOSPOD nije govorio po meni." Zatim je rekao: "Čujte, svi vi narodi!"

Ahabova smrt

28 Tako su kralj Izraelov i Jehošafat, kralj Judin, uzašli na Ramotgilead.

29 Zatim je kralj Izraelov rekao Jehošafatu: "Ja ću se prerušiti i ići u boj, no ti odjeni svoje plašteve." Tako se kralj Izraelov prerušio i otišli su u boj.

30 A sirijski kralj zapovjedio je zapovjednicima bojnih kola koji *su bili* s njim govoreći: "Ne borite se ni s malim ni s velikim, nego samo s kraljem Izraelovim."

31 I dogodilo se, da kad su zapovjednici bojnih kola ugledali Jehošafata, da su oni rekli: "To je kralj Izraelov." Stoga su ga opkolili da bi zametnuli borbu. No Jehošafat je zavapio i GOSPOD mu je pomogao; i Bog ih je potaknuo da

odstupe od njega.

32 Jer se dogodilo, kad su zapovjednici bojnih kola shvatili da to nije kralj Izraelov, da su se odvratili od toga da ga progone.

33 A *neki* je čovjek nasumce odao luk i ustrijelio kralja Izraelova između spojeva *njegova* oklopa. Stoga je *kralj* rekao svom vozaču bojnih kola: "Okreni ruku svoju da me izvedeš od vojske jer sam ranjen."

34 I boj se toga dana rasplamsao, ali je kralj Izraelov ostao uspravan na *svojim* bojnim kolima naspram Sirijcima sve do večeri. I za vrijeme zalaska sunca je umro.

POGLAVLJE 19 Jehošafatova obnova

1 Tada se Jehošafat, kralj Judin, u miru vratio svojoj kući u Jeruzalem.

2 A Jehu, sin Hananijev, vidovnjak, izašao je pred njega pa rekao kralju Jehošafatu: "Trebaš li pomagati bezbožniku i ljubiti one koji mrze GOSPODA? Stoga *je došao* gnjev na tebe od GOSPODA.

3 Ipak se našlo nešto dobro u tebi, u tome što si uklonio gajeve iz zemlje i pripremio srce svoje da traži Boga."

4 A Jehošafat je prebivao u Jeruzalemu i izlazio bi uvijek iznova među narod od Beeršebe do Efrajimova gorja pa ih vraćao GOSPODU, Bogu očeva njihovih.

5 Zatim je postavio suce u zemlji po svim utvrđenim gradovima Judinim, grad po grad.

6 Tada je rekao sucima: "Pazite što vi radite, jer ne sudite za čovjeka nego za GOSPODA, koji *je* s vama u presudi.

7 Zato sada neka strah GOSPODNI bude nad vama; pazite se i izvršavajte *to*, jer kod GOSPODA, Boga našega, nema nepravde

ni pristranosti ni uzimanja mita.”

8 Nadalje je Jehošafat u Jeruzalemu postavio i neke od Levita i od svećenika i poglavara domova očinskih u Izraelu za sud GOSPODNJI i za prijepore kad se vrata u Jeruzalem.

9 I naložio im je govoreći: “Tako trebate raditi u strahu GOSPODNJEM, vjerno i besprijeekorna srca.

10 I bilo kakav spor dođe k vama od vaše braće koja žive u svojim gradovima, između krvi i krvi, između zakona i zapovijedi, odredaba i prosudba, trebate ih i upozoriti da ne čine prijestupe protiv GOSPODA te da tako gnjev ne dođe na vas i na braću vašu. Tako činite i nećete raditi prijestupe.

11 I evo, Amarija, poglavar svećenički je nad vama u svim poslovima GOSPODNJIM, a Zebadija, sin Išmaelov, upravitelj doma Judina, je za sve kraljevske poslove. Isto tako i Leviti će biti službenici pred vama. Postupajte odvažno i GOSPOD će biti s dobrima.”

POGLAVLJE 20 Jehošafatova molitva

1 I dogodilo se nakon toga da su i sinovi Moabovi i sinovi Amonovi, a s njima i drugi pored Amonaca, krenuli u boj protiv Jehošafata.

2 Tada su došli neki koji su ispričali Jehošafatu govoreći: “Dolazi veliko mnoštvo protiv tebe s one strane mora, s one strane gdje je Sirija; i evo ih u Hazazontamaru, to jest Engediju.

3 I Jehošafat se prestrašio te se usmjerio da traži GOSPODA; i proglasio je post po svoj Judi.

4 I sakupila se Juda da zatraži pomoć od GOSPODA; baš iz svih gradova Judinih dolazili su da traže GOSPODA.

5 Tada je Jehošafat ustao u zajednici Jude i Jeruzalema, u Domu

GOSPODNJEM, pred novim predvorjem,

6 i rekao: “GOSPODE, Bože očeva naših, nisi li ti Bog u nebu? I ne vladaš li ti nad svim kraljevstvima pogana? I nije li u tvojoj ruci snaga i moć tako da ti se nitko ne može oduprijeti?

7 Nisi li ti, Bože naš, onaj koji je protjerao stanovnike ove zemlje ispred naroda svoga Izraela i dao je zauvijek sjemenu svoga prijatelja Abrahama?

8 I oni su živjeli u njoj i sagradili ti u njoj Svetište imenu tvome, govoreći:

9 ‘Ako kada zlo dođe na nas, poput mača, suda ili kuge i gladi, stajat ćemo pred ovim Domom i pred tobom (jer je ime tvoje u ovoj Domu) te zavapiti k tebi u svojoj nevolji, i tada ćeš čuti i pomoći nam.’

10 A sada, evo, sinovi Amonovi i Moab i gora Seir, za koje nisi dopustio Izraelu da upadne kad je dolazio iz zemlje egipatske nego su se okrenuli od njih i nisu ih uništili.

11 Evo kako nam oni uzvraćaju došavši da nas protjeraju s posjeda tvoga kojeg si nam dao u baštinu.

12 Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer mi nemamo moći protiv tog velikog mnoštva koje dolazi na nas; ni mi ne znamo što učiniti, nego su oči naše na tebi.”

13 I sav je Juda stajao pred GOSPODOM, sa svojim malenima, svojim ženama i svojom djecom.

14 Tada je Duh GOSPODNJI došao usred zajednice na Jahazielu, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeielu, sina Matanijina, Levita od sinova Asafovih.

15 Zatim je rekao: “Poslušaj, sav Judo i vi stanovnici Jeruzalema i ti kralju Jehošafate! Ovako vam

govori GOSPOD: 'Ne bojte se i ne dajte se zastrašiti zbog ovoga velikoga mnoštva, jer taj boj nije vaš nego Božji.

16 Sutra siđite na njih; evo, oni će se uspinjati uz litice Ziza, a vi ćete ih naći na kraju potoka pred Jeruelskom pustinjom.

17 Vi se ne *trebate* boriti u tom *boju*; postavite se, ostanite *mirni* i gledajte spasenje GOSPODNJE za vas, Judo i Jeruzaleme! Ne bojte se i ne dajte se zastrašiti; sutra izađite protiv njih, jer *će* GOSPOD *biti s vama*."

18 Tada se Jehošafat poklonio licem *svojim* do zemlje, a sav Juda i stanovnici Jeruzalema pali su pred GOSPODOM, iskazujući štovanje GOSPODU.

19 Nato su Leviti od sinova Kohatovaca i od sinova Korahovaca ustali da bi slavili GOSPODA, Boga Izraelova, jakim glasom i visoko.

20 A ujutro su rano ustali i otišli u pustinju Tekou. I dok su odlazili, Jehošafat je stao te rekao: "Čujte me, Judo i stanovnici Jeruzalema! Vjerujte u GOSPODA, Boga svojega, tako ćete se učvrstiti; vjerujte njegovim prorocima, tako ćete uspjeti."

21 I kad se posavjetovao s narodom, odredio je one koji će pjevati GOSPODU i one koji će slaviti ljepotu svetosti, dok budu izlazili pred vojskom te govorili: "Slavite GOSPODA, jer milosrđe njegovo *traje zauvijek*."

22 A kad su započeli pjevati i slaviti, GOSPOD je postavio zasjede protiv sinova Amonovih, Moaba i gora Seir, koji su bili krenuli na Judu, te su bili potučeni.

23 Jer su sinovi Amonovi i Moab ustali protiv stanovnika gore Seir da ih potpuno zatru i unište. I kad su završili sa stanovnicima Sei-

ra, pomagali su si uništiti jedan drugoga.

GOSPOD izbavlja Judu

24 A kad je Juda došao do stražarske kule u pustinji, pogledao je na mnoštvo, i gle, ono su bila mrtva tijela popadala po zemlji, i nitko nije umakao.

25 I kad su Jehošafat i njegov narod došli uzeti plijen od njih, našli su među njima u izobilju i blago kod mrtvih tijela i dragocjen nakit što su ga ovi opljačkali za sebe, i to više nego što su mogli nositi. I tri dana su sakupljali plijen, bilo ga je toliko puno.

26 A četvrtoga dana sakupili su se u Dolini Beraki, jer su ondje blagoslovili GOSPODA. Stoga su onome mjestu nadjenuli ime Dolina Beraka, sve do dana današnjega.

27 Zatim su se okrenuli, svaki čovjek iz Jude i Jeruzalema, s Jehošafatom na čelu njihovom, da se vrate u Jeruzalem radosno, jer im je GOSPOD dao da se raduju nad svojim neprijateljima.

28 I došli su u Jeruzalem sa psaltirima i harfama i trubama u Dom GOSPODNJI.

29 I strah je Božji obuzeo sva kraljevstva *tih* zemalja, kad su čuli da se GOSPOD borio protiv Izraelovih neprijatelja.

30 Tako se smirilo Jehošafatovo kraljevstvo jer mu je Bog njegov dao počinka svud unaokolo.

31 I Jehošafat je kraljevao nad Judom. *Bio je* trideset i pet godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je dvadeset i pet godina u Jeruzaelmu. A majci njegovoj ime *je bilo* Azuba; *bila je* kći Silhijeva.

32 I hodio je putem svoga oca Ase i nije odstupao od toga, čineći *ono što je ispravno* u očima GOSPODNJIM.

33 Međutim, uzvišice nisu bile uklonjene jer narod još nije bio pripremio srce svoj k Bogu očeva svojih.

34 A ostala djela Jehošafatova, i prva i posljednja, evo, zapisana su u Knjizi Jehua, sina Hananijeva, koji se spominje u Knjizi kraljeva Izraelovih.

35 I nakon toga Jehošafat, kralj Judin, udružio se s Ahazijom, kraljem Izraelovim, koji je radio jako opako.

36 A udružio se s njim kako bi napravili brodove da odu u Taršiš; i napravili su brodove u Ezijongeberu.

37 Tada je Eliezer, sin Dodava iz Mareše, prorokovao protiv Jehošafata govoreći: "Zato što si se udružio s Ahazijom, GOSPOD je polomio tvoja djela." I brodovi su bili polomljeni tako da nisu mogli otići za Taršiš.

POGLAVLJE 21 Jehoram kraljuje u Judi

1 I Jehošafat je usnuo s očevima svojim i bio je pokopan sa svojim očevima u Davidovu gradu. Zatim se Jehoram, sin njegov zakraljio umjesto njega.

2 A on je imao braću, sinove Jehošafatove: Azariju i Jehijelā i Zahariju i Azarija i Mihaela i Šefatiju. Svi ovi *bili su* sinovi Jehošafata, kralja Izraelova.

3 I otac njihov dao im je velike srebrne darove, i zlatne i dragocjene, zajedno s utvrđenim gradovima u Judi; ali kraljevstvo je podario Jehoramu zato što je on bio prvorodenac.

4 A kad je Jehoram ustao nad kraljevstvo oca svoga, osnažio se i mačem je pogubio svu svoju braću, a i neke od knezova Izraelovih.

5 Jehoram je bio trideset i dvije godine star kad je počeo kralje-

vati i kraljevaio je osam godina u Jeruzalemu.

6 I on je hodio putem kraljeva Izraelovih, kao što je činio dom Ahabov; jer je imao Ahabovu kćer za ženu. I radio je *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM.

7 Ipak GOSPOD nije htio uništiti dom Davidov zbog saveza kojeg je sklopio s Davidom i zato što je obećao da će dati svjetiljku njemu i sinovima njegovim zauvijek.

8 U dane njegove Edomci su se odmetnuli od vlasti Judine te su si postavili kralja.

9 Nato je Jehoram izašao s knezovima svojim i sa svim bojnim kolima sa sobom. I ustao je noću i potukao Edomce koji su opkolili njega i zapovjednike bojnih kola.

10 Tako su se Edomci odmetnuli od Judine ruke sve do dana današnjega. Istovremeno odmetnula se i Libna od ruke njegove, zato što je on napustio GOSPODA, Boga očeva svojih.

11 Štoviše on je načinio uzvišice po Judinim gorama i naveo na blud stanovnike Jeruzalema te primorao i Judu *na to*.

12 Tada mu je stigao zapis od proroka Ilije govoreći: "Ovako govori GOSPOD, Bog oca tvoga Davida: 'Zato što nisi hodio putevima Jehošafata, oca svoga, ni putevima Ase, kralja Judina,

13 nego si hodio putem kraljeva Izraelovih te naveo Judu i stanovnike Jeruzalema da bludniče, isto kao što je bludničio i dom Ahabov, a također si i pogubio braću svoju od dom oca svoga, koji *su bili* bolji od tebe,

14 evo, GOSPOD će velikom poslašću udariti narod tvoj, i sinove tvoje i žene tvoje i sva dobra tvoja.

15 A ti ćeš *dobiti* tešku bolest, oboljenje svoje utrobe, sve dok ti zbog te bolesti utroba ne bude is-

padala dan za danom.' "

16 Nadalje je GOSPOD potaknuo protiv Jehorama duh Filištejcima i Arapima koji *su bili* po kraj Etiopljanâ.

17 I oni su se uzdigli na Judu, i prodrli u njega; i odnijeli su sav imetak koji se našao u kraljevu dvoru, također i sinove njegove i žene njegove tako da mu nije ostao nijedan sin osim Jehoahaza, najmlađega od sinova njegovih.

18 I nakon svega toga GOSPOD ga je udario po utrobi njegovoj nezliječivom bolešću.

19 I dogodilo se, nakon nekog vremena, po isteku dvije godine, da mu je izašla utroba zbog njegove bolesti tako da je umro od te strašne bolesti. I njegov narod nije mu pripremio spaljivanje, poput spaljivanja za očeve njegove.

20 Bio je trideset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je u Jeruzalemu osam godina te je otišao, a da *ga nitko* nije *ponovo* poželio. Ipak su ga pokopali u Davidovu gradu, ali ne u grobnicama kraljeva.

POGLAVLJE 22

Ahazija kraljuje u Judi

1 Zatim su stanovnici Jeruzalema umjesto njega postavili za kralja njegovog najmlađeg sina Ahaziju, jer je četa ljudi koja je s Arapima ušla u tabor pogubila sve starije. Tako se zakraljio Ahazija, sin Jehorama, kralja Judina.

2 Ahazija *je bio* četrdeset i dvije godine star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je jednu godinu u Jeruzalemu. I majci njegovoj ime *je bilo* Atalija; *bila je* kći Omrijeva.

3 I on je također hodio putevima doma Ahabova; jer mu je majka njegova bila savjetnica kako bi postupao opako.

4 Zato je činio zlo u očima GOS-

PODNJIM, kao dom Ahabov, jer su mu oni bili savjetnici poslije smrti njegova oca na njegovu propast.

5 Također je i hodio po njihovu savjetu te je pošao s Jehoramom, sinom Ahaba, kralja Izraelova, u rat protiv Hazaela, kralja sirijskoga, u Ramotgilead. I Sirijci su potukli Jorame.

6 Zatim se on vratio da bi se izliječio u Jezreelu zbog rana koje su mu zadali u Rami kad se borio s Hazaelom, kraljem sirijskim. A Azarija, sin Jehorama, kralja Judina, sišao je u Jezreel da vidi Jehorama, sina Ahabova, zato što se on bio razbolio.

7 I propast Ahazijina bila je od Boga po dolasku k Joramu; jer kad je on došao, krenuo je s Jehoramom protiv Jehua, sina Nimšijeva, kojega je GOSPOD pomazao da istrijebi dom Ahabov.

8 I dogodilo se, dok je Jehu provodio sud nad domom Ahabovim i naišao na knezove Judine i sinove Ahazijine braće koji su služili Ahaziji, da ih je on pogubio.

9 Tada je tražio Ahaziju. I uhvatili su ga (jer se on sakrio u Samariji) te su ga doveli k Jehuu; i kad su ga pogubili, pokopali su ga, "zato što", rekli su, "on *je* sin Jehošafata koji je tražio GOSPODA svim srcem svojim." Tako dom Ahazijin više nije imao snage kako bi zadržao kraljevstvo.

Atalija kraljuje u Judi

10 No kad je Atalija, majka Ahazijina, vidjela da joj je sin poginuo, ustala je i istrijebila sve kraljevsko sjeme doma Judina.

11 Ali Jehošabeata, kraljeva kći, uzela je Joaša, Ahazijina sina, i ukrala ga između kraljevih sinova koji su bili pogubljeni te je smjestila njega i njegovu dojilju u spa-

vaću sobu. Tako ga je Jehošabeata, kći kralja Jehorama, žena svećenika Jehojade (jer je ona bila Ahazijina sestra), sakrila od Atalije tako da ga nije pogubila.

12 I bio je s njima sakriven u Domu Božjem šest godina; a Atalija je kraljevala nad zemljom.

POGLAVLJE 23

Joas postavljen za kralja

1 A sedme godine Jehojada se osnažio i uzeo satnike: Azariju, sina Jerohamova, i Išmaela, sina Jehohananova, i Azariju, sina Obedova, i Maaseju, sina Adajina, i Elišafata, sina Zikrijeva u savez s njim.

2 Zatim su oni obilazili Judom pa sakupili Levite iz svih gradova Judinih i poglavare *domova* očinskih u Izraelu te došli u Jeruzalem.

3 Tada je sva zajednica sklopila savez s kraljem u Domu Božjem. Onda im je on rekao: "Evo, kraljev sin će kraljevati, kao što je GOSPOD bio rekao za sinove Davidove.

4 Ovo je ono što ćete napraviti: trećina od vas koji ulazite na Šabat, od svećenika i od Levita, *bit će* vratari na vratima,

5 a trećina *će biti* u kraljevu dvoru, a trećina na Vratima temelja. A sav narod *bit će* u predvorjima Doma GOSPODNJEGA.

6 Ali neka nitko ne ulazi u Dom GOSPODNJI osim svećenikâ i onih koji poslužuju Levite. Oni će ulaziti, jer *su* oni sveti; no neka se sav narod drži upozorenja GOSPODNJEGA.

7 A Leviti će okružiti kralja sve unaokolo, svatko sa svojim oružjem u ruci svojoj, i bilo tko *drugi* koji ulazi u Dom, neka se pogubi. No vi budite uz kralja kad on ulazi i kad izlazi."

8 Tako su Leviti i sav Juda učinili

u skladu sa svime što je zapovjedio svećenik Jehojada i uzeli su svatko svoje ljude koji ulaze na Šabat s onima koji izlaze na Šabat; jer svećenik Jehojada nije otpustio redove.

9 Nadalje je svećenik Jehojada dao satnicima koplja i štitnike i štitove što *su bili* pripadali kralju Davidu, onima koji *su bili* u Domu Božjem.

10 I postavio je sav narod, svakoga s oružjem njegovim u ruci njegovoj, od desne strane Hrama do lijeve strane Hrama, duž žrtvenika i Hrama, sve unaokolo kralja.

11 Zatim su izveli kraljeva sina i stavili na njega krunu pa *mu dali* Svjedočanstvo, te ga postavili za kralja. Tada su ga Jehojada i njegovi sinovi pomazali i rekli: "Živio kralj!"

12 A kad je Atalija čula viku naroda koji je trčao i hvalio kralja, došla je k narodu u Dom GOSPODNJI.

13 I pogledala je, i gle: kralj je stajao kod svojega stupa na ulazu, a knezovi i trubači kod kralja; i sav narod te zemlje radovao se i trubio u trube, i pjevači s glazbalima i oni koji su poučavali pjevanju hvala. Nato je Atalija razderala odjeću svoju te je rekla: "Izdaja! Izdaja!"

14 Zatim je svećenik Jehojada izveo satnike, koji su bili postavljeni nad vojskom, te im rekao: "Provedite je kroz postrojbe, a tko je slijedi, neka se macem pogubi!" Jer je svećenik rekao: "Nemojte je pogubiti u Domu GOSPODNJEM."

15 Tako su podigli ruke na nju; i kad je stigla do ulaza na Konjska vrata u kraljev dvor, ondje su je pogubili.

16 Onda je Jehojada sklopio savez između sebe i svega naroda i kralja, da će oni biti narod GOSPODNJI.

17 Tada je sav narod otišao u Ba-

alov dom i porušio ga te razorio žrtvenike njegove i kipove njegove. A Baalova svećenika Matana pogubili su pred žrtvenicima.

18 Također je Jehojada odredio službe za Dom GOSPODNJI po ruci svećenika Levita, koje je David bio porazdijelio u Domu GOSPODNJEM da prinose žrtve paljenice GOSPODU, kao što je to zapisano u Zakonu Mojsijevu, radosno i s pjesmom, *kako je to bio odredio David*.

19 Zatim je postavio i vratare na vratima Doma GOSPODNJEG, da nitko *koji se* bilo čime onečistio ne bi ulazio.

20 Onda je uzeo satnike i plemiće i upravitelje nad narodom, i sav narod te zemlje, te je izveo kralja iz Doma GOSPODNJEG; i ušli su kroz Visoka vrata u kraljev dvor te su postavili kralja na kraljevsko prijestolje.

21 I sav se narod te zemlje rado-vao i grad se umirio nakon što su mačem pogubili Ataliju.

POGLAVLJE 24 Joaš obnavlja Hram

1 Joaš *je bio* sedam godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je četrdeset godina u Jeruzalemu. I majci njegovoj ime *je bilo* Zibija; *bila je* iz Beeršebe.

2 A Joaš je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM u sve dane svećenika Jehojade.

3 I Jehojada ga je oženio dvjema ženama te je on rodio sinove i kćeri.

4 I dogodilo se nakon toga *da je* Joaš naumio obnoviti Dom GOSPODNJI.

5 I sakupio je svećenike i Levite te im rekao: "Izađite u gradove Judine i sakupite novaca od svega Izraela da se obnovi Dom Boga vašega, od godine do godine; i da

vi požurite s tim." Ali Levitima se nije žurilo.

6 Tada je kralj pozvao poglavara Jehoadu te mu rekao: "Zašto ne tražiš od Levita da donose prilog iz Jude i iz Jeruzalema, *prema zapovijedi* Mojsija, sluge GOSPODNJEGA, i od zajednice Izraelove, za Šator svjedočanstva?"

7 Jer su sinovi Atalije, te zle žene, razbili Dom Božji; također su i sve posvećene stvari Doma GOSPODNJEG dodijelili Baalima.

8 Zatim su po kraljevoj zapovjedi napravili jedan sanduk i postavili ga izvana na vrata Doma GOSPODNJEG.

9 I dali su proglas po Judi i Jeruzalemu da se GOSPODU donosi prilog *što ga je* Mojsije, sluga Božji, *rasporedio* na Izrael u pustinji.

10 I radovali su se svi knezovi i sav narod te su počeli donositi i bacati u sanduk sve dok nisu dovršili.

11 A dogodilo bi se, da kad bi sanduk rukom Levitâ bio donesen u kraljevski ured i kad su vidjeli da *je ondje* mnogo novaca, da bi došli kraljev pisar i službenik velikog svećenika i ispraznili sanduk te ga uzeli i opet odnijeli na njegovo mjesto. Tako su činili iz dana u dan te prikupili mnoštvo novca.

12 A kralj i Jehojada dali su ga onima koji su obavljali posao u službi za Dom GOSPODNJI, te su unajmljivali zidare i tesare da obnove Dom GOSPODNJI, također i one koji rade sa željezom i mjedi, da se popravi Dom GOSPODNJI.

13 Tako su ti radnici radili, i posao je pod njima bio besprijekoran te su postavili Dom Božji u njegovo prvotno stanje i učvrstili ga.

14 A kad su *sve* završili, donijeli su pred kralja i Jehoadu ostatak novca; od toga su napravili posude za Dom GOSPODNJI, *i to po-*

sude za službu i za prinošenje *porred toga*, i žlice, te zlatne i srebrne posude. I neprekidno su prinosili žrtve paljenice u Domu GOSPOD-NJEM u sve dane Jehojadine.

15 No Jehojada je ostario i nasitio se dana kad je umro; *bio je* star stotinu i trideset godina kad je umro.

16 I pokopli su ga u Davidovu gradu među kraljevima, zato što je činio dobro u Izraelu i prema Bogu i prema Domu njegovom.

17 A nakon smrti Jehojadine došli su knezovi Judini i naklonili se kralju. Tada ih je kralj počeo slušati.

18 A oni su napustili Dom GOSPODA, Boga očeva svojih te služili gajevima i idolima. I gnjev je došao na Judu i Jeruzalem zbog tih njihovih prijestupa.

19 Ipak im je Bog poslao proroke da ih vrate GOSPODU; i oni su svjedočili protiv njih, ali ovi nisu htjeli prikloniti uho.

20 Tada je Duh Božji došao na Zahariju, sina svećenika Jehojade, koji je stajao iznad naroda te im rekao: "Ovako govori Bog: 'Zašto vi prestupate zapovijedi GOSPODNJE te ne napređujete? Zato što ste napustili GOSPODA, i on je napustio vas.'"

21 A oni su se urotili protiv njega te ga zasuli kamenjem, po kraljevoj zapovijedi, u predvorju Doma GOSPODNJEG.

22 Taj se kralj Joaš nije sjetio dobrote koju mu je iskazao njegov otac Jehojada, nego mu je pogubio sina. I dok je on umirao, rekao je: "Neka GOSPOD *na to* pogleda i potražuje *za to*!"

23 I dogodilo se, na kraju te godine, *da se* sirijska vojska uzdigla protiv njega. I došli su u Judu i Jeruzalem i uništili sve narodne knezove među narodom te su sav plijen *koji su uzeli* od njih poslali damašćanskom kralju.

24 Premda je sirijska vojska došla s malim četama ljudi, ipak im je GOSPOD predao u ruke vrlo veliku vojsku, zato što su napustili GOSPODA, Boga očeva svojih. Tako su izvršili sud protiv Joaša.

25 I kad su otišli od njega (jer su ga ostavili teško bolesna), njegove su se sluge urotile protiv njega zbog krvi sinova svećenika Jehojade te su ga pogubili na njegovoj postelji, gdje je umro. I pokopali su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu pokopali u grobnicama kraljeva.

26 A ovo su oni koji su se urotili protiv njega: Zabad, sin Šimeate Amonke, i Jehozabad, sin Šimrite Moapke.

27 A *glede* sinova njegovih i veličinama tereta *koji su bili položeni* na njega, i *glede* obnavljanja Doma Božjega, evo, *sve je* zapisano u pričama Knjige kraljeva. Zatim se Amazija, sin njegov, zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 25 Amazija kraljuje u Judi

1 Amazija *je bio* dvadeset i pet godina star *kad je* počeo kraljevati i kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Jehoadana; *bila je* iz Jeruzalema.

2 I on je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM, ali ne besprijeekornim srcem.

3 I dogodilo se, kad se kraljevstvo učvrstilo pod njim, da je pogubio svoje sluge koji su ubili kralja, oca njegova.

4 Ali sinove njihove nije pogubio, nego *je učinio* kako je zapisano u Zakonu, u knjizi Mojsijevoj, gdje GOSPOD zapovijeda govoreći: "Neka očevi ne pogibaju zbog sinova i neka sinovi ne pogibaju zbog očeva, nego neka svatko pogine zbog svoga vlastitog grijeha."

5 Nadalje je Amazija sakupio Judu i postavio im tisućnike i satnike prema domovima očeva *njihovih*, po svoj Judi i Benjaminu. I pobrojao ih je od dvadeset godina starosti pa navíše te je našao tri stotine tisuća izabiranih *ljudi, sposobnih* da idu u rat, koji su vični koplju i štitu.

6 Također je unajmio sto tisuća silnih junaka iz Izraela za stotinu talenata srebra.

7 No onda je neki čovjek Božji došao k njemu govoreći: "Kralju, neka vojska Izraelova ne ide s tobom, jer GOSPOD nije s Izraelom, *to jest ni sa svim sinovima Efrajimovim*."

8 No ako ti hoćeš ići, idi! Budi snažan za boj; Bog će te oboriti pred neprijateljem; jer Bog ima moć da pomogne i da obori."

9 Nato je Amazija rekao Božjem čovjeku: "Ali što da učinimo sa stotinu talenata što sam ih dao vojskama Izraelovim?" Tada je Božji čovjek odgovorio: "GOSPOD ti može dati puno više od toga."

10 Onda ih je Amazija odvojio, *to jest* vojsku koja je bila došla k njemu iz Efrajima, da ide natrag kući. Zato je srdžba njihova silno planula na Judu pa su se vratili kući jako ljutiti.

11 A Amazija se osnažio te poveo svoj narod i otišao u Slanu dolinu i potukao deset tisuća sinova Seirovih.

12 A *drugih* deset tisuća koji su *ostali* živi zarobili su sinovi Judini i odveli ih na vrh stijene te ih pobacali s vrha stijene tako da su se svi smrskali.

13 Ali vojnici vojske koju je Amazija poslao natrag da ne idu s njim u boj navalili su na gradove Judine, od Samarije sve do Bethorona, i pobili su tri tisuće od tih *ljudi* te su zaplijenili puno plijena.

14 A dogodilo se, nakon što je

Amazija došao s pokolja Edomaca, da je donio bogove sinova Seirovih i postavio ih je *da budu* njegovi bogovi te se klanjao pred njima i palio im kâd.

15 Zato je srdžba GOSPODNJA planula na Amaziju te je poslao k njemu proroka koji mu je rekao: "Zašto tražiš bogove toga naroda koji nisu mogli izbavili svoj narod iz tvoje ruke?"

16 I dogodilo se, dok je on govorio s njim, da mu je *kralj* rekao: "Jesi li ti postavljen za kraljeva savjetnika? Prestani! Zašto da te ubiju?" Tada je prorok ustuknuo i rekao: "Znam da je Bog odredio da te uništi zato što to radiš i ne slušaš moj savjet."

17 Tada se Amazija, kralj Judin, posavjetovao te poručio Joašu, sinu Jehoahaza, sina Jehuova, kralju Izraelovu, govoreći: "Dođi da jedan drugoga pogledamo u lice!"

18 A Joas, kralj Izraelov, poručio je Amaziji, kralju Judinu, govoreći: "Čičak koji je bio u Libanonu poručio je cedru koji je bio u Libanonu govoreći: 'Daj kćer svoju sinu mome za ženu.' A divlja zvijer koje je bila u Libanonu prolazila je ondje i izgazila čičak."

19 Kažeš, evo, potukao si Edomce, ali ti se srce uznijelo da se hvališ. Ostani sada kod kuće; zašto se uplićeš na *svoju* štetu, da padneš, ti *sâm* i Juda s tobom?"

20 No Amazija nije htio poslušati, jer je to *došlo* od Boga, da bi ih predao u ruke *neprijatelja njihovih*, zato što su tražili bogove edomske.

21 Tako je Joas, kralj Izraelov, užašao te su on i Amazija, kralj Judin, pogledali jedan drugoga u lice u Betšemešu, koji *pripada* Judi.

22 I Juda je bio poražen pred Izraelom te je svatko pobjegao u svoj šator.

23 I Joaš, kralj Izraelov, uhvatio je Judina kralja Amaziju, sina Joaša, sina Jehoahazova u Betšemešu. Zatim ga je doveo u Jeruzalem te srušio jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, četiri stotine lakata.

24 I *uzeo je* sve zlato i srebro i sve posuđe što se nalazilo u Domu Božjem kod Obededoma i u riznicama kraljeva dvora, i taoce, te se vratio u Samariju.

25 I Amazija, sin Joaša, kralja Judina, živio je još petnaest godina nakon smrti Izraelovog kralja Joaša, sina Jehoahazova.

26 A ostala djela Amazijina, prva i posljednja, evo, nisu li ona zapisana u Knjizi kraljeva Judinih i Izraelovih?

27 A od onoga vremena kad se Amazija okrenuo od toga da slijedi GOSPODA skovali su u Jeruzalemu urotu protiv njega; i on je pobjegao u Lakiš. No oni su poslali *ljude* za njim u Lakiš pa ga ondje pogubili.

28 Zatim su ga prenijeli na konjima i pokopali ga kod očeva njegovih u Judinu gradu.

POGLAVLJE 26 Uzija kraljuje u Judi

1 Tada je sav narod Judin uzeo Uziju, koji je bio šesnaest godina star, te ga zakraljio umjesto njegovog oca Amazije.

2 On je sagradio Elot i povratio ga Judi, nakon što je kralj usnuo s očevima svojim.

3 Uzija *je bio* šesnaest godina star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. I majci njegovoj ime *je bilo* Jekolija; *bila je* iz Jeruzalema.

4 I on je *činio ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio i njegov otac Amazija.

5 I tražio je Boga u dane Zaharije, koji je razumio viđenja od Boga; i tako dugo dok je tražio GOSPODA, Bog mu je dao uspjeha.

6 Zatim je izašao i zaratio protiv Filistejaca; i srušio je zidine Gata i zidine Jabnea i zidine Ašdoda, i sagradio gradove oko Ašdoda i među Filistejcima.

7 I Bog mu je pomagao protiv Filistejaca i protiv Arapa koji su živjeli u Gurbaalu, i *protiv* Mehunimaca.

8 A Amonci su davali darove Uziji i njegovo se ime pronijelo *sve* do ulaza u Egipat, jer se neizmjereno osilio.

9 Nadalje je Uzija sagradio i kule u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata i kod Dolinskih vrata i na uglu *zida*, i utvrdio ih.

10 Također je sagradio i kule u pustinji i iskopao mnogo studenaca, jer je imao mnogo stoke i u nizini i u ravnicama; *isto tako imao je* i ratare i vinogradare u gorama i na Karmelu, jer je volio ratarstvo.

11 Nadalje Uzija je imao i vojsku boraca koji su izlazili u boj po četama, prema broju izračunanom po ruci pisara Jeiela i nadglednika Maaseje, pod rukom Hananije, *jednog* od kraljevih zapovjednika.

12 Svih poglavara očinskih *domova* na broj *bilo je* dvije tisuće i šest stotina, silnih junaka.

13 I pod rukom njihovom *bila je* jedna vojska *od* tri stotine sedam tisuća i pet stotina onih koji su ratovali silnom snagom da pomogne kralju protiv neprijatelja.

14 I Uzija je pripremio za njih za svu vojsku, štitove i koplja i kacige i oklope i lukove i pračke za *izbacivanje* kamenova.

15 Onda je načinio u Jeruzalemu sprave, izume vještih ljudi, da budu na kulama i nad bedemima, da izbacuju strijele i velike kame-

nove. I njegovo se ime razglasilo nadaleko, jer mu je bilo čudesno pomagano dok nije ojačao.

16 Ali kad je ojačao, srce mu se uznijelo do propasti jer je prestupio protiv GOSPODA, Boga svojega, te je ušao u Hram GOSPODNJI da bi palio kâd na kadionom žrtveniku.

17 I za njim je ušao svećenik Azarija i s njim osamdeset svećenika GOSPODNJIH koji su bili hrabri ljudi.

18 Tada su se oni usprotivili kralju Uziji te mu rekli: "Ne pripada tebi, Uzija, da pališ kâd GOSPODU, nego svećenicima, sinovima Aronovim, koji su posvećeni da pale kâd. Izadi iz Svetišta, jer si pogriješio; i to ti nije na čast pred GOSPODOM, Bogom."

19 Nato se Uzija razgnjevio; a u ruci je imao kadionik da pali kâd. I dok se gnjevio na svećenike, guba mu je čak izrasla na čelu pred svećenicima u Domu GOSPODNJEM, pored kadionog žrtvenika.

20 Zatim je na njega pogledao Azarija, poglavar svećenički, i svi svećenici, i gle: on je imao gubu na čelu svome. I otjerali su ga odande; da i on sâm je požurio izaći, zato što ga je GOSPOD udario.

21 I kralj Uzija bio je gubavac sve do dana svoje smrti; i stanovao je u odvojenoj kući, *pošto je bio gubavac*; jer je bio odstranjen od Doma GOSPODNJEG. A njegov sin Jotam bio je nad kraljevim dvorom te sudio narodu zemlje.

22 A ostala djela Uzijina, prva i posljednja, zapisao je prorok Izaija, sin Amozov.

23 Tako je Uzija usnuo s očevima svojim te su ga pokopali kod očeva njegovih na pogrebnom polju koje je *pripadalo* kraljevima; jer su rekli: "On je gubavac." I Jotam sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 27

Jotam kraljuje u Judi

1 Jotam je bio dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu. I majci njegovoj ime je bilo Jeruša; *bila je kći Zadokova*.

2 I on je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio njegov otac Uzija; ali nije ušao u Hram GOSPODNJI. A narod je još uvijek bio pokvaren.

3 On je sagradio Gornja vrata Doma GOSPODNJEG i na Ofelskom zidu sagradio je mnogo *toga*.

4 Nadalje je sagradio i gradove u gorama Jude, a po šumama sagradio je tvrđave i kule.

5 On se također borio i s kraljem Amonaca i nadvladao ih. Tada su mu sinovi Amonovi te iste godine dali stotinu talenata srebra te deset tisuća mjera pšenice i deset tisuća mjera ječma. Toliko su mu platili sinovi Amonovi i druge godine pa i treće.

6 Tako je Jotam postao moćan, zato što je pripremio svoje puteve pred GOSPODOM, Bogom svojim.

7 A ostala djela Jotamova i svi njegovi ratovi i njegovi putevi, evo, zapisani su u Knjizi kraljeva Izraelovih i Judinih.

8 Bio je dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je šesnaest godina u Jeruzalemu.

9 I Jotam je usnuo s očevima svojim i pokopali su ga u Davidovu gradu. Zatim se Ahaz njegov sin zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 28

Ahaz kraljuje u Judi

1 Ahaz je bio dvadeset godina star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je šesnaest godina u Jeruza-

lemu. Ali on nije činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM kao njegov otac David,

2 jer je hodio putevima kraljeva Izraelovih te je i Baalima napravio livene kipove.

3 Štoviše on je palio kâd u dolini sina Hinoma i spaljivao sinove svoje u ognju, prema gnjusobama pogana koje je GOSPOD protjerao ispred sinova Izraelovih.

4 Također je i žrtvovao i palio kâd po uzvišicama i po brdima i pod svakim zelenim drvetom.

5 Zato ga je GOSPOD, Bog njegov, predao u ruke sirijskoga kralja; i oni su ga potukli pa su odveli u sužanjstvo veliko mnoštvo od njih zarobljeno te ih doveli u Damask. A i on je bio predan u ruke kralja Izraelova koji ga je potukao velikim pokoljem.

6 Jer je Pekah, sin Remalijin, pogubio u Judi stotinu i dvadeset tisuća u jednome danu, *one koji su bili* hrabri ljudi, zato što su napustili GOSPODA, Boga očeva svojih.

7 A Zikri, junak iz Efrajima, pogubio je Maaseju, kraljevog sina, i Azrikama, upravitelja dvora, i Elkanu, *koji je bio* drugi do kralja.

8 I sinovi Izraelovi zarobili su od svoje braće dvije stotine tisuća žena, sinova i kćeri, a uzeli su od njih i puno plijena te taj plijen donijeli u Samariju.

9 Ali ondje je bio jedan prorok GOSPODNJI, kome je ime bilo Oded; i on je izašao pred vojsku koja je došla u Samariju te im rekao: "Evo, zato što se GOSPOD, Bog očeva vaših, razgnjevio na Judu, on ih je predao vama u ruke i vi ste ih ubijali u bijesu koji dopire do neba.

10 A vi ste sada namjerali pokoriti i sinove Judine i Jeruzalem da vam budu robovi i ropkinje; *no* niste li vi, *baš* vi sami sagriješili

protiv GOSPODA, Boga svojega?

11 Stoga me sada poslušajte i vratite sužnjeve koje ste zaslužnili od braće svoje, jer je žestina gnjeva GOSPODNJEG nad vama."

12 Tada su neki od glavara sinova Efrajimovih, Azarija, sin Johananov, Berekija, sin Mešilemotov i Jehizkija, sin Salumov te Amasa, sin Hadlajev ustali protiv onih koji su došli iz rata

13 te im rekli: "Nemojte ovamo uvoditi sužnjeve, jer smo *već* skrivili protiv GOSPODA, a vi namjeravate dodati *još* na naše grijehe i na naše prijestupe; jer naš je prijestup velik i žestina gnjeva je *već* protiv Izraela."

14 Tako su oni naoružani ostavili sužnjeve i plijen pred knezovima i svom zajednicom.

15 Zatim su ljudi koji su bili određeni poimence ustali te uzeli sužnjeve i sve koji su među njima bili goli *odjećom* iz plijena su ih odjenuli i obukli ih te ih obuli pa im dali jesti i piti. Zatim su ih pomazali te su sve iznemogle povelili na magarcima i doveli ih u Jerihon, grad palmi, do njihove braće. Onda su se vratili u Samariju.

16 U to vrijeme kralj Ahaz poručio je kraljevima Asirije da mu pomognu.

17 Jer su Edomci opet bili krenuli i udarili na Judu te odveli sužnjeve.

18 Filistejci su također napali na gradove u nizini i na jugu Jude te su zauzeli Betšemeš i Ajalon i Gederot i Soko s njegovim naseljima i Timnu s njezinim naseljima i Gimzo s njegovim naseljima; i nastanili se ondje.

19 Jer je GOSPOD ponizio Judu zbog Ahaza, kralja Izraelova, jer je razgolio Judu i jako prestupao protiv GOSPODA.

20 I Tiglatpilneser, kralj asirski,

pošao je na njega i uznemirio ga i nije ga osnažio.

21 Jer je Ahaz uzeo jedan dio iz Doma GOSPODNJEG i iz kraljeva dvora i od knezova te *to* dao kralju asirskomu; ali mu *ni tako* nije pomogao.

22 A u to vrijeme kad ga je ovaj uznemiravao on je *još više* prestupao protiv GOSPODA. Takav je *taj* kralj Ahaz.

23 Jer je prinosio žrtve bogovima damašćanskim, koji su ga potukli. I rekao je: "Zato što bogovi sirijjskih kraljeva pomažu njima, *stoga* ću im i ja prinositi žrtve da bi i meni pomagali." Ali su oni bili na propast njemu i svemu Izraelu.

24 I Ahaz je pokupio posuđe iz Doma Božjega i porazbijao posuđe iz Doma Božjega te zatvorio vrata Doma GOSPODNJEG pa napravio sebi žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu.

25 I u svakom pojedinom Judinom gradu napravio je uzvišice da bi palio kâd drugim bogovima i izazivao na srdžbu GOSPODA, Boga očeva svojih.

26 A ostala njegova djela i svi njegovi putevi, i prvi i posljednji, evo, zapisani *su* u Knjizi kraljeva Judinih i Izraelovih.

27 I Ahaz je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u gradu, i *to* u Jeruzalemu, ali ga nisu unijeli u grobnice kraljeva Izraelovih. Zatim se Ezekija, sin njegov, zakraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 29 Ezekija kraljuje u Judi

1 Ezekija je počeo kraljevati *kad je bio* dvadeset i pet godina star i kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime je *bilo* Abija; *bila je* kći Zaharijina.

2 A on je činio *ono što je bilo*

ispravno u očima GOSPODNJIM, prema svemu kako je činio njegov otac David.

3 On je, prve godine svoga kraljevanja, prvoga mjeseca, otvorio vrata Doma GOSPODNJEG i popravio ih.

4 Zatim je doveo svećenike i Levite te ih sakupio na Istočnoj ulici.

5 Onda im je rekao: "Čujte me, vi Leviti! Posvetite se sada i posvetite Dom GOSPODA, Boga očeva svojih te iznesite nečistoću iz Svetog *predjela*."

6 Jer su očevi naši činili prijestupe i činili *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODA, Boga našega; i napustili su ga i okrenuli lica svoja od obitavališta GOSPODNJEG i okrenuli mu leđa *svoja*.

7 Također su i zatvorili vrata trijema i pogasili svjetiljke, i nisu palili kâd ni prinosili žrtve paljenice u Svetom *predjelu* Boga Izraelova.

8 Zato je gnjev GOSPODNJI bio nad Judom i Jeruzalemom te ih je predao nevoljama, zaprepaštenju i zvižduku, kao što i vi vidite očima svojim.

9 Jer, evo, očevi su naši pali od mača, a naši sinovi i naše kćeri i naše žene *su* zbog toga u sužanjstvu.

10 Sada mi je na srcu da sklopim savez s GOSPODOM, Bogom Izraelovim, da se žestina gnjeva njegova okrene od nas.

11 Sinovi moji, nemojte sada biti nemarni, jer je GOSPOD izabrao vas da stojite pred njim, da mu služite i da mu vi poslužujete i palite kâd."

12 Nato su Leviti ustali: Mahat, sin Amasajev, i Joel, sin Azarijin, od sinova Kohatovaca; a od sinova Merarijevih, Kiš, sin Abdijev, i Azarija, sin Jehalelelov; a od Geršonovaca, Joah, sin Zimin, i Eden, sin Joahov;

13 a od sinova Elizafanovih, Šimri i Jeiel; a od sinova Asafovih, Zaharija i Matanija;

14 a od sinova Hemanovih, Jehiel i Šimej; a od sinova Jedutunovih, Šemaja i Uziel.

15 I oni su sakupili braću svoju i posvetili se, te došli prema zapovijedi kraljevoj, po riječima GOSPODNJIM, da bi očistili Dom GOSPODNJI.

16 Zatim su svećenici ušli u unutrašnjost Doma GOSPODNJEG da bi ga očistili; i iznijeli su svu nečistoću što su je našli u Hramu GOSPODNJEM u predvorje Doma GOSPODNJEG. A Leviti su je uzimali da bi je iznijeli napolje na potok Kidron.

17 A počeli su posvećivati prvoga dana prvoga mjeseca, a osmog dana toga mjeseca došli su u trijem GOSPODNJI. Tako su za osam dana posvetili Dom GOSPODNJI te bili gotovi šesnaestoga dana prvoga mjeseca.

18 Tada su ušli kralju Ezekiji i rekli: "Očistili smo sav Dom GOSPODNJI i žrtvenik za žrtve paljenice sa svim njegovim posuđem te stol za prinesene kruhove sa svim njegovim posuđem.

19 Stoviše sve posuđe koje je kralj Ahaz za svoga kraljevanja bacio u svom prijestupu pripremili smo i posvetili; i evo, sve to je pred žrtvenikom GOSPODNJIM."

20 Tada je kralj Ezekija uranio te sakupio gradske glavare i uzašao u Dom GOSPODNJI.

21 I doveli su sedam junaca i sedam ovnova i sedam janjaca i sedam jaraca kao žrtvu za grijeh, za kraljevstvo i za Svetište i za Judu. Zatim je zapovjedio svećenicima, sinovima Aronovim, da ih prinesu na žrtveniku GOSPODNJEM.

22 Tako su zaklali junce te su svećenici uzeli krv i poškropili je

po žrtveniku; isto tako kad su zaklali ovnove, krvlju su poškropili žrtvenik; zaklali su i janjce, i krvlju poškropili žrtvenik.

23 Zatim su doveli jarce kao žrtvu za grijeh pred kralja i zajednicu; onda su položili ruke svoje na njih.

24 Tada su ih svećenici zaklali i izvršili pomirenje njihovom krvlju na žrtveniku da bi se obavilo pomirenje za sav Izrael, jer je kralj zapovjedio da se žrtva paljenica i žrtva za grijeh treba prinijeti za sav Izrael.

25 I postavio je Levite u Domu GOSPODNJEM, sa cimbalima, sa psaltirima i harfama, prema zapovijedi Davida i kraljeva vidovnjaka Gada te proroka Natana; jer je takva bila zapovijed GOSPODNJA, preko proroka njegovih.

26 Tako su Leviti stajali s Davidovim glazbalima, a svećenici s trubama.

27 Zatim je Ezekija zapovjedio da prinesu žrtvu paljenicu na žrtveniku. I kad se žrtva paljenica počela prinostiti, počela je i pjesma GOSPODNJA uz trube i uz glazbala koja je odredio David, kralj Izraelov.

28 I sva je zajednica iskazivala štovanje i pjevači su pjevali, a trubači trubili. I sve se to nastavilo sve dok žrtva paljenica nije bila zgotovljena.

29 A kad su završili s prinosenjem, kralj i svi oni koji su bili s njim poklonili su se i iskazali štovanje.

30 Nadalje su kralj Ezekija i knezovi zapovjedili Levitima da pjevaju hvale GOSPODU riječima Davida i vidovnjaka Asafa. I pjevali su hvale veselo te su sagnuli glave svoje i iskazivali štovanje.

31 Tada je Ezekija progovorio i rekao: "Sada ste se posvetili GOS-

PODU; približite se i donesite žrtve i žrtve zahvalnice u Dom GOSPODNJI." I zajednica je donijela žrtve i žrtve zahvalnice; i svatko onaj tko je bio voljna srca *donio* je žrtve paljenice.

32 A broj žrtva paljenica koje je zajednica donijela, bio je sedamdeset junaca, sto ovnova i dvije stotine janjaca; sve ovo *bilo* je za žrtvu paljenu GOSPODU.

33 A posvećenih prinosa *bilo* je šest stotina goveda i tri tisuće ovaca.

34 Ali svećenika je bilo prema-
lo tako da nisu mogli oderati sve žrtve paljenice. Zato su im njihova braća Leviti pomagali sve dok posao nije bio gotov i dok se nisu posvetili *drugi* svećenici; jer Leviti *su bili* čestitija srca da se posvete nego svećenici.

35 Također je bilo žrtava paljenica u obilju, s pretilinom od žrtava pomirnice i sa žrtvama ljevanica-
ma za *svaku* žrtvu paljenu. Tako je bila uređena služba u Domu GOSPODNJEM.

36 I radovao se Ezekija i sav narod, što je Bog pripremio narod; jer se sve ovo *dogodilo* odjednom.

POGLAVLJE 30 Svetkovina Pashe

1 Zatim je Ezekija poručio svemu Izraelu i Judi te je također napisao i pisma za Efrajima i Manašea da trebaju doći u Dom GOSPODNJI u Jeruzalem svetkovati Pashu GOSPODU, Bogu Izraelovu.

2 Jer su se kralj i knezovi i sva zajednica posavjetovali u Jeruzalemu da svetkuju Pashu drugoga mjeseca.

3 Jer u ono vrijeme nisu je mogli svetkovati zato što nije bilo dovoljno svećenika koji su se posvetili niti se narod sakupio u Jeruzalemu.

4 I to je bilo drago kralju i svoj

zajednici.

5 Tako su donijeli proglas da se objavi po svemu Izraelu, od Beeršebe sve do Dana, da trebaju doći u Jeruzalem svetkovati Pashu GOSPODU, Bogu Izraelovu, jer *to* nisu činili već duže *vrijeme na način* kako je to bilo propisano.

6 Tako su dostavljači otišli s pismima od kralja i njegovih knezova po svem Izraelu i Judi, u skladu s kraljevom zapovijedi, govoreći: "Sinovi Izraelovi, vratite se GOSPODU, Bogu Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu, i on će se vratiti k ostatku vas koji ste umakli iz ruku kraljeva asirskih.

7 A vi ne budite kao očevi vaši i braća vaša, koji su prestupali protiv GOSPODA, Boga očeva svojih, koji ih je stoga predao pustoši, kao što i sami vidite.

8 Sada ne budite tvrdokorni kao što *su bili* očevi vaši, *nego* se pokorite GOSPODU te dodite u Svetište njegovo, koje je on posvetio zauvijek, i služite GOSPODU, Bogu svome da bi se od vas odvratila žestina gnjeva njegova.

9 Jer ako se vi vratite GOSPODU, vaša braća i sinovi vaši *naći će* samilost pred onima koji ih vode u sužanjstvo tako da će se vratiti u ovu zemlju; jer *je* GOSPOD, Bog vaš, milostiv i milosrdan, i neće okrenuti lice *svoje* od vas ako se vratite k njemu."

10 Tako su dostavljači prolazili od grada do grada po zemlji Efrajimovoj i Manašeovoj sve do Zebuluna, ali su im se podsmjehivali i izrugivali ih.

11 Unatoč tome neki su se iz Ašera i Manašea i Zebuluna ponizili te došli u Jeruzalem.

12 Također je i u Judi bila ruka Božja da im podari jedno srce da izvrše zapovijed kralja i knezova, po riječi GOSPODNJOJ.

13 I sakupilo se u Jeruzalemu mnogo naroda, da svetkuju Svetkovinu beskvasnih kruhova drugoga mjeseca, jako velika zajednica.

14 Tada su ustali i maknuli žrtvenike koji *su bili* u Jeruzalemu, a maknuli su i sve kadijone žrtvenike te *ih* pobacali u potok Kidron.

15 Zatim su zaklali Pashu, četrnaestoga dana drugoga mjeseca. A svećenici i Leviti su se posramili te su se posvetili i donijeli žrtve paljenice u Dom GOSPODNJI.

16 I stali su na svoje mjesto po svom običaju, prema Zakonu Mojsija, čovjeka Božjega; svećenici su škropili krvlju *koju su primili* iz ruke Levita.

17 Jer je u zajednici bilo mnogo onih koji se nisu posvetili, stoga su Leviti bili zaduženi za klanje pashi za svakoga *koji nije bio čist*, da bi *ih* posvetili GOSPODU.

18 Jer mnoštvo naroda, *i to* mnogo iz Efrajima i Manašea, Isakara i Zebuluna, nisu se očistili, nego su jeli pashu drukčije nego je propisano. Ali se Ezekija pomolio za njih govoreći: "Dobri GOSPODE oprosti svakome

19 *koji* priprema srce svoje da bi tražio Boga, GOSPODA, Boga očeva svojih, makar nije *očišćen* prema *načinu* očišćenja u Svetišću."

20 I GOSPOD je uslišao Ezekiju i iscijelio narod.

21 I sinovi Izraelovi koji su se našli u Jeruzalemu svetkovali su Svetkovinu beskvasnih kruhova sedam dana s velikim veseljem; a Leviti i svećenici hvalili su GOSPODA iz dana u dan, *pjevajući* GOSPODU uz glasna glazbala.

22 Zatim je Ezekija ugodno govorio svim Levitima koji su poučavali dobro znanje o GOSPODU. I jeli su tijekom svetkovine sedam dana, prinoseći žrtve pomirnice

i priznavajući GOSPODA, Boga očeva svojih.

23 Onda se sva zajednica savjetovala da svetkuje i drugih sedam dana; tako su veselo svetkovali i *drugih* sedam dana.

24 Jer je Ezekija, kralj Judin, podario je zajednici tisuću junaca i sedam tisuća ovaca, a knezovi su podarili zajednici tisuću junaca i deset tisuća ovaca; i posvetilo se jako mnogo svećenika.

25 I sva se zajednica Judina radovala, sa svećenicima i Levitima, i sva zajednica koja je došla iz Izraela i tuđinci koji su došli iz zemlje Izraelove te oni koji su živjeli u Judi.

26 Tako je bila velika radost u Jeruzalemu, jer od vremena Salomona, sina Davidova, kralja Izraelova, nije bilo takvo što u Jeruzalemu.

27 Tada su ustali Leviti svećenici i blagoslovili narod; i glas njihov bio je uslišan, i molitva njihova došla je do njegova svetog prebivališta, *baš* do neba.

POGLAVLJE 31 Ezekija organizira svećenike

1 A kad je sve to završilo, sav Izrael koji je bio nazočan izašao je u Judine gradove te razbio kipeve i posjekao gajeve i porušio uzvišice i žrtvenike po svem Judi i Benjaminu i Efrajimu također i Manašeu, sve dok ih sve nisu potpuno uništili. Tada su se svi sinovi Izraelovi vratili u svoje gradove, svatko na svoj posjed.

2 Zatim je Ezekija odredio svećeničke redove i Levite po njihovim redovima, svakoga prema njegovoj službi, svećenike i Levite, za žrtve paljenice i za žrtve pomirnice, da poslužuju i daju hvale i slave na vratima šatora GOSPODNJEG.

3 *Odredio* je i kraljevski dio od

svoga imetka za žrtve paljenice, *to jest*, za jutarnje i večernje žrtve paljenice, te za žrtve paljenice za Sabate i za mladaše i za ustanovljene svetkovine, kao što je zapisano u Zakonu GOSPODNJEM.

4 Nadalje je zapovjedio narodu koji živi u Jeruzalemu da daje dio svećenicima i Levitima, tako da se ohrabre u Zakonu GOSPODNJEM.

5 I čim se zapovijed proširila, sinovi Izraelovi počeli su obilno donositi prvine žita, vina i ulja i meda i sav urod poljski; i donosili su obilnu desetinu od svega.

6 A *glede* sinova Izraelovih i Judinih, koji su živjeli u gradovima Judinim, oni su također donosili desetinu od goveda i ovaca i desetinu od svetih stvari koje su bile posvećene GOSPODU, Bogu njihovu, te *ih* stavljali na gomile.

7 Trećega mjeseca počeli su stavljati na podlogu gomile, a sedmog mjeseca su *ih* dovršili.

8 A kad su Ezekija i knezovi došli i vidjeli te gomile, blagoslovili su GOSPODA i njegov narod Izrael.

9 Tada se Ezekija raspitao kod svećenika i Levita u vezi tih gomila.

10 I Azarija, poglavar svećenički od doma Zadokova odgovorio mu je i rekao: "Otkako je narod počeo donositi prinose u Dom GOSPODNJI, imamo dovoljno za jelo i još nam mnogo ostaje, jer je GOSPOD blagoslovio svoj narod i ono što je preostalo je ova veliko zaliha."

11 Nato je Ezekija zapovjedio da se pripreme odaje u Domu GOSPODNJEM; i pripremili su *ih*,

12 te su vjerno unosili prinose i desetine i posvećene stvari. Nad ovime je *bio* nadstojnik Kononija, Levit, a Simej, brat njegov *bio je* drugi *do njega*.

13 A Jehijel i Azazija i Nahat i Asahel i Jerimot i Jozabad i Eliel

i Ismakija i Mahat i Benaja *bili su* nadglednici pod rukom Kononije i Simeja, brata njegovog, po zapovijedi kralja Ezekije i Azarije, nadstojnika u Domu Božjem.

14 A Kore, sin Imne, Levita, vratar Istočnih vrata, *bio je* nad dragovoljnim prinosima za Boga, kako bi razdjelio prinose GOSPODNJE i ono što je najsvetije.

15 A sljedeći do njega *bili su* Eden i Minijamin i Ješua i Šemaja, Amarija i Šekanija, po svećeničkim gradovima, u službi *za koju* su postavljeni da daju svojoj braći po redovima, kako velikom tako i malom,

16 pored muškaraca iz njihovog rodoslovlja, starosti od tri godine pa navise *baš* za svakoga koji ulazi u Dom GOSPODNJI, po svoj svakodnevni udio u njihovoj službu po njihovim dužnostima, prema njihovim redovima.

17 I *da daju* svećenicima iz rodoslovlja prema domovima očeva njihovih, te Levitima od dvadeset godina starosti pa navise po njihovim dužnostima i prema njihovim redovima,

18 i svima iz rodoslovlja, njihovim malenima, njihovim ženama, te njihovim sinovima i njihovim kćerima, po svoj zajednici; jer su se u službi *za koju* su bili postavljeni posvetili u svetosti.

19 Također i kod sinova Aronovih, svećenika, *koji su bili* na poljima predgrađa njihovih gradova, u svakom pojedinom gradu, ljudi koji su bili određeni poimence da daju dio svakom muškarcu među svećenicima i svima koji su bili upisani u rodoslovlja među Levitima.

20 I tako je napravio Ezekija po svem Judi; i radio je *ono što je bilo* dobro i ispravno i istina pred GOSPODOM, Bogom svojim.

21 I u svakome poslu koji je on započinjao u službi za Dom Božji, i u Zakonu, i u zapovijedima da traži Boga svojega, činio je *to* svim srcem svojim i napredovao je.

POGLAVLJE 32 Sanherib napada Judu

1 Nakon tih događaja i utvrđivanja toga, došao je Sanherib, kralj asirski, i ušao u Judu pa se utaborio nasuprot utvrđenih gradova jer ih je mislio zadobiti za sebe.

2 A kad je Ezekija vidio da je došao Sanherib i da je namjeravao zaratiti protiv Jeruzalema,

3 posavjetovao se sa svojim knezovima i sa svojim junacima da zaustavi izvorske vode koje *su* bile izvan grada; i oni su mu pomogli.

4 Tako se sakupilo mnogo naroda koji su zaustavili sve izvore i potok koji je tekao posred zemlje, govoreći: "Zašto da asirski kraljevi dođu te nađu puno vode?"

5 I on se ojačao pa je sagradio sav zid koji je bio polomljen te ga nadogradio kulama, a drugi je zid *dogradio* izvana. Zatim je obnovio Milo u Davidovu gradu te napravio mnogo strelaca i štitova.

6 Onda je postavio vojne zapovjednike nad narodom i sakupio ih kod sebe na ulici gradskih vrata i progovorio im ugodno govoreći:

7 "Budite jaki i odvažni, ne bojte se i ne dajte se zastrašiti zbog kralja asirskoga niti zbog svega mnoštva što je s njim, jer je s nama veći nego s njim;

8 s njim je mišica tijela, no s nama je GOSPOD, Bog naš, da nam pomogne i da bojuje naše bitke." I narod je odahnuo na riječi Ezekije, kralja Judina.

9 Nakon toga je Sanherib, kralj asirski, poslao svoje sluge u Jeruzalem (a on *sâm* i sve njegove snage s njim *pokrenule su opsadu* pro-

tiv Lakiša) k Ezekiji, kralju Judinu, i k svem Judi koji *je bio* u Jeruzalemu, govoreći:

10 "Ovako govori Sanherib, kralj asirski: U što se vi to pouzdajete da ostajete u Jeruzalemu pod opsadom?

11 Ne uvjerava li vas Ezekija da bi vas predao da umrete od gladi i žeđi, govoreći: 'GOSPOD, Bog naš, izbavit će nas iz ruke kralja asirskoga'?

12 Nije li taj isti Ezekija uklonio njegove uzvišice i njegove žrtvenike i zapovjedio Judi i Jeruzalemu govoreći: 'Vi ćete iskazivati štovanje pred jednim žrtvenikom i na njemu paliti kâd'?

13 Ne znate li što sam učinio ja i očevi moji svim narodima *drugih* zemalja? Zar su bogovi naroda tih zemalja bilo kako mogli izbaviti svoje zemlje iz moje ruke?

14 Koji je među svim bogovima onih naroda, koje su potpuno uništili očevi moji, da bi mogao izbaviti svoj narod iz moje ruke, da bi vaš Bog mogao vas izbaviti iz moje ruke?

15 Stoga sada nemojte dopustiti da vas Ezekija zavede ni da vas uvjerava u vezi toga, i ne vjerujte mu; jer nijedan bog nijednoga naroda ili kraljevstva nije mogao izbaviti svoj narod iz moje ruke i iz ruke očeva mojih, a kamoli će vas Bog vaš izbaviti iz ruke moje?"

16 I sluge su njegove govorile još *više* protiv GOSPODA, Boga, i protiv njegovog sluga Ezekija.

17 Također je napisao i pisma da bi grdio GOSPODA, Boga Izraelova, i besjedio protiv njega govoreći: "Kao što bogovi naroda *drugih* zemalja nisu izbavili svoj narod iz moje ruke, tako ni Bog Ezekijin neće izbaviti svoj narod iz moje ruke."

18 Tada su počeli vikati jakim glasom na židovskom jeziku na-

rodu jeruzalemskom koji je bio na zidu kako bi ga zastrašili i kako bi ga uznemirili, tako da bi zauzeli grad.

19 I govorili su protiv Boga jeruzalemskoga kao o bogovima naroda zemaljskih, *koji su bili* djelo ruku čovječjih.

20 I zbog toga su se *razloga* kralj Ezekija i prorok Izaija, sin Amozov, pomolili i zavapili k nebu.

21 Nato je GOSPOD poslao anđela koji je zatro sve silne junake i vođe i zapovjednike u taboru kralja asirskoga. Tako se on vratio sa sramotom na licu u svoju zemlju. I kad je ušao u dom Boga svojega, oni koji su izašli iz nutrine njegove, mačem su ga ondje pogubili.

22 Tako je GOSPOD spasio Ezekiju i stanovnike Jeruzalema od ruke Sanheriba, kralja asirskoga, i od ruke svih *drugih*, i vodio ih posvuda.

23 I mnogi su donosili darove GOSPODU u Jeruzalem i poklone Ezekiji, kralju Judinu. Tako da se on otada uzveličao u očima svih naroda.

24 U one dane Ezekija se razbolio na smrt te se pomolio GOSPODU; i on mu je progovorio te mu dao znak.

25 Ali Ezekija nije uzvratio prema dobrobiti koja mu *je učinjena*, jer mu se srce uzoholilo. Stoga se gnjev podigao na njega i na Judu i na Jeruzalem.

26 Ali se Ezekija ponizio zbog oholosti srca svojega, i on i stanovnici Jeruzalema, tako da gnjev GOSPODNJI nije došao na njih u dane Ezekijine.

27 A Ezekija je imao izvanredno veliko bogatstvo i čast te si je napravio riznice za srebro i za zlato i za drago kamenje, te za mirodije i za štitove i za svakojaki lijepi nakit;

28 također i spremišta za urod

žita i vina i ulja te staje za svakoja-ke životinje i torove za stada.

29 Nadalje si je pribavio gradove i posjedovao je stada i krda u izobilju, jer mu je Bog dao vrlo veliki imetak.

30 Taj je isti Ezekija također i zaustavio gornji vodotok Gihona i preusmjerio ga nadolje na zapadnu stranu Davidova grada. I Ezekija je napredovao u svim svojim poslovima.

31 Ali u *poslu* s poslanicima knezova babilonskih koje su poslali k njemu da se raspitaju o čudu što se dogodilo u zemlji, Bog ga je ostavio da ga iskuša, da bi saznao sve *ono što je* u njegovom srcu.

32 A ostala djela Ezekijina i dobrota njegova, evo, zapisana su u videnju proroka Izaije, sina Amozova, i u Knjizi kraljeva Judinih i Izraelovih.

33 I Ezekija je usnuo s očevima svojim te su ga pokopali na čelu grobnica sinova Davidovih; i sav Juda i stanovnici Jeruzalema iskazali su mu čast kod njegove smrti. Zatim se Manaše, sin njegov za kraljio umjesto njega.

POGLAVLJE 33 Manaše kraljuje u Judi

1 Manaše *je bio* dvanaest godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je pedeset i pet godina u Jeruzalemu.

2 Ali je on činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, nalik na gnjusobe pogana koje je GOSPOD protjerao pred sinovima Izraelovim.

3 Jer je on ponovo sagrađio uzvišice koje je porušio njegov otac Ezekija, te podigao žrtvenike Balima i napravio gajeve te je iskazivao štovanje svoj vojsci nebeskoj i služio joj.

4 Također je sagrađio i žrtvenike

u Domu GOSPODNJEM, za koji je GOSPOD rekao: "U Jeruzalemu će ime moje biti zauvijek."

5 Zatim je sagradio žrtvenike za svu vojsku nebesku u oba predvorja Doma GOSPODNJEG.

6 I činio je da sinovi njegovi prolaze kroz ogranj u dolini sina Hino-ma. Također je i gatao i čarao i bajao i bavio se zazivanjem duha i čarobnjaštvom. Napravio je mnogo zla u očima GOSPODNJIM da ga izazove na srdžbu.

7 Isto tako postavio je izrezbareni lik idola, kojega je napravio, u Dom Božji, za koji je Bog rekao Davidu i njegovom sinu Salomonu: "U ovome Domu i u Jeruzalemu, koji sam ja izabrao ispred svih plemena Izraelovih, postaviti ću ime svoje zauvijek.

8 I neću više maknuti nogu Izraela iz zemlje što sam je odredio očevima vašim, tako da paze kako bi izvršili sve što sam im zapovjedio, prema svemu Zakonu i odredbama i uredbama *predanim* po ruci Mojsijevoj."

9 Tako je Manaše naveo Judu i stanovnike Jeruzalema da griješe i da čine još gore nego pogani koje je GOSPOD uništio ispred sinova Izraelovih.

10 A GOSPOD je govorio Manašeu i njegovom narodu, ali oni nisu htjeli slušati.

11 Tako je GOSPOD doveo na njih zapovjednike vojske kralja asirskoga koji su uhvatili Manašea među trnjem te ga svezali lancima i odveli ga u Babilon.

12 I kad je bio u nevolji, zaklinjao je GOSPODA, Boga svojega, i silno se ponizio pred Bogom očeva svojih.

13 I molio mu se, i on se zauzeo za njega i uslišao njegovu molbu te ga vratio u Jeruzalem u njegovo kraljevstvo. Tada je Manaše spo-

znao da on GOSPOD *jest* Bog.

14 A nakon toga sagradio je zid izvan Davidova grada, zapadno od Gihona, u dolini, sve do ulaza na Riblja vrata. I opasao je Ofel i podigao ga je jako visoko te postavio ratne zapovjednike po svim utvrđenim gradovima u Judi.

15 Maknuo je i tuđe bogove i idole iz Doma GOSPODNJEG, te sve žrtvenike što ih je sagradio na gori Doma GOSPODNJEG i u Jeruzalemu; i izbacio ih je iz grada.

16 Onda je popravio žrtvenik GOSPODNJI i žrtvovao na njemu žrtve pomirnice i žrtve zahvalnice; i zapovjedio je Judi da služi GOSPODU, Bogu Izraelovu.

17 Pa ipak je narod još uvijek žrtvovao po uzvišicama, *ali* samo GOSPODU, Bogu svome.

18 A ostala djela Manašeova, i njegova molitva Bogu njegovom, i riječi vidovnjaka koje su mu govorili u ime GOSPODA, Boga Izraelova, evo, ona su zapisana u Knjizi kraljeva Izraelovih.

19 Također i molitva njegova, i kako se Bog zauzeo za njega, i sav njegov grijeh, i prijestup njegov, i mjesta na kojima je sagradio uzvišice i postavio gajeve i izrezbarene likove prije nego se ponizio, evo, to je zapisano među besjedama vidovnjakā.

20 Tako je Manaše usnuo s očevima svojim te su ga pokopali u njegovom dvoru. Zatim se Amon, sin njegov, zakraljio umjesto njega.

Amon kraljuje u Judi

21 Amon je bio dvadeset i dvije godine star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je dvije godine u Jeruzalemu.

22 No on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, kao što je činio i njegov otac Manaše; jer je Amon prinosiso žrtve svim izrez-

barenim likovima koje je napravio njegov otac Manaše te im služio.

23 I nije se ponizio pred GOSPODOM kako se ponizio njegov otac Manaše, nego je Amon činio još i više prijestupa.

24 Tada su se njegove sluge urotile protiv njega te ga pogubile u njegovom dvoru.

25 Ali je narod te zemlje pogubio sve one koji su se urotili protiv kralja Amona. I narod te zemlje postavio je Jošiju, sina njegovog, za kralja umjesto njega.

POGLAVLJE 34 Jošija kraljuje u Judi

1 Jošija je bio osam godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu.

2 I on je činio *ono što je bilo* ispravno u očima GOSPODNJIM i hodio putevima svoga oca Davida te nije skretao *ni* desno *ni* lijevo.

3 Jer osme godine svojega kraljevanja, dok je on još bio mlad, počeo je tražiti Boga Davida, oca svojega; a dvanaeste godine počeo je čistiti Judu i Jeruzalem od uzvišica i gajeva i izrezbarenih likova i lijevanih kipova.

4 I porušili su žrtvenike Baalima u njegovoj nazočnosti; a kipove koji su bili visoko gore iznad njih, on je sasjekao. Zatim je i gajeve i izrezbarene likove i lijevane kipove razbio te *ih* smrvio i prosuo po grobovima onih koji su im žrtvovali.

5 Zatim je spalio kosti svećenika na njihovim žrtvenicima pa je očistio Judu i Jeruzalem.

6 I *tako je učinio* i po gradovima Manašeovim i Efrajimovim i Šimunovim, te sve do Naftalija, *korišteći* njihove pijuke unaokolo,

7 i kad je porušio žrtvenike i gajeve, te smrvio u prah izrezba-

rene likove, i isjekao sve idole po svoj zemlji Izraelovoj, vratio se u Jeruzalem.

Pronađena Knjiga Zakona

8 A osamnaeste godine svoga kraljevanja, kad je očistio zemlju i dom, poslao je Šafana, sina Azalijina, i Maaseju, gradskog upravitelja, i Joaha, sina Joahazova, zapisničara, da poprave Dom GOSPODA, Boga njegova.

9 I kad su oni došli k velikom svećeniku Hilkiji, predali su novac koji je bio donesen u Dom Božji, što su ga skupili Leviti koji su čuvali vrata, iz ruke Manašea i Efrajima i od svega ostatka Izraelova i od sveg Jude i Benjamina. Zatim su se vratili u Jeruzalem.

10 I odložili su *ga* na ruke radnika koji su bili nadglednici nad Domom GOSPODNJIM, a oni su *ga* dali radnicima koji su radili u Domu GOSPODNJEM, da obnove i poprave Dom.

11 Čak su *ga* dali i majstorima i graditeljima da kupe klesani kamen i drvo za spojnice, te za pod kuća koje su kraljevi Judini uništili.

12 I ti ljudi su vjerno obavljali posao. A njihovi nadglednici *bili su* Jahat i Obadija, Leviti od sinova Merarijevih, te Zaharija i Mešulam, od sinova Kohatovaca, da sve *to* ide, i ostali Leviti, svi koji su bili vješti s glazbalima.

13 Isto tako *oni su bili* i nad nosačima, a *bili su* i nadglednici svima koji su obavljali posao u bilo kojoj službi; a od Levita *bilo je* pisara i službenika i vratara.

14 I kad su iznosili novac koji je bio donesen u Dom GOSPODNJI, svećenik Hilkija našao je Knjigu Zakona GOSPODNJEGA, *predanog* po Mojsiju.

15 Tada je Hilkija progovorio i

rekao pisaru Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu GOSPODNJEM." Zatim je Hilkija predao knjigu Šafanu.

16 A Šafan je knjigu odnio kralju, te je kralju prenio riječ, govoreći: "Sve što je bilo povjereno slugama tvojim, oni *to* i rade.

17 I sakupili su novce što su se našli u Domu GOSPODNJEM i predali ih u ruke nadglednika i u ruke radnika."

18 Tada je pisar Šafan rekao kralju govoreći: "Svećenik Hilkija dao mi je jednu knjigu." I Šafan ju je počeo čitati pred kraljem.

19 I dogodilo se, kad je kralj čuo riječi Zakona, da je razderao svoju odjeću.

20 Nato je kralj zapovjedio Hilkiji i Ahikamu, sinu Šafanovu, i Abdonu, sinu Mकिनu, i pisaru Šafanu i Asaji, slugi kraljevom, govoreći:

21 "Idite, zatražite *savjet* od GOSPODA za mene i za one koji su ostali u Izraelu i Judi u svezi riječi ove knjige što je nađena; jer je velik gnjev GOSPODNJI koji se na nas izlio zato što očevi naši nisu držali riječ GOSPODNJU, da izvršavaju sve što je zapisano u ovoj knjizi."

22 Zatim su Hilkija i *oni* koje je kralj *odredio* otišli k proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvata, sina Hasrina, čuvara odjeće (a ona je živjela u Jeruzalemu, u učilištu) te su s njom razgovarali o tome.

23 A ona im je odgovorila: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Recite čovjeku koji vas je poslao k meni:

24 Ovako govori GOSPOD: Evo, svalit ću zlo na ovo mjesto i na stanovnike njegove, *i to* sva prokletstva što su zapisana u knjizi koju su pročitali pred kraljem Judinim.

25 Zato što su me napustili i pa-

lili kâd drugim bogovima da bi me izazvali na srdžbu svim dje-lima ruku svojih, stoga će se moj gnjev izliti na ovo mjesto i neće se ugasiti.

26 A kralju Judinu, koji vas je poslao da zatražite *savjet* od GOSPODA, njemu recite ovako: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, *u svezi* riječi koje si čuo,

27 zato što ti je srce omekšalo i zato što si se ponizio pred Bogom kad si čuo njegove riječi protiv ovoga mjesta i protiv stanovnika njegovih, i ponizio si se preda mnom i razderao svoju odjeću te zaplakao preda mnom; zato sam *te* ja i uslišao, govori GOSPOD.

28 Evo, pridružiti ću te očevima tvojim i ti ćeš se u miru pridružiti grobu svome, niti ćeš očima svojim gledati sve zlo koje ću ja svaliti na ovo mjesto i na stanovnike njegove.' " Tako su oni *tu* riječ odnijeli kralju.

29 Nato je kralj poslao *glasnike* da se sakupe sve starješine Jude i Jeruzalema.

30 I uzašao je kralj u Dom GOSPODNJI, i svi ljudi iz Jude i stanovnici Jeruzalema, i svećenici i Leviti i sav narod, i veliko i malo. Zatim im je on na uši pročitao sve riječi Knjige saveza što je bila nađena u Domu GOSPODNJEM.

31 Tada je kralj stao na svoje mjesto i sklopio savez pred GOSPODOM da će hoditi za GOSPODOM i držati zapovijedi njegove i svjedočanstva njegova i odredbe njegove svim srcem svojim i svom dušom svojom, da izvrši riječi ovoga saveza što su zapisane u ovoj knjizi.

32 I učinio je da svi koji su se našli u Jeruzalemu i Benjaminu pristupe *k tome*. I stanovnici Jeruzalema činili su u skladu sa Božjim savezom, Boga očeva svojih.

33 A Jošija je uklonio sve gnjusobe iz svih zemalja što su pripadale sinovima Izraelovim te je naveo sve koji su se nalazili u Izraelu da služe, i to da služe GOSPODU, Bogu svome. I u sve dane svoje nisu odstupili od toga da slijede GOSPODA, Boga očeva svojih.

POGLAVLJE 35 Jošija svetkuje Pashu

1 Osim toga Jošija je u Jeruzalemu svetkovao Pashu GOSPODU; i zaklali su Pashu četrnaestoga dana prvoga mjeseca.

2 I postavio je svećenike na njihove dužnosti i ohrabrio ih na službu u Domu GOSPODNJEM.

3 Zatim je rekao Levitima koji su poučavali sav Izrael, koji su bili sveti za GOSPODA: "Postavite sveti Kovčeg u Dom koje je sagradio Davidov sin Salomon, kralj Izraelov. On neće biti teret na vašim ramenima; sada služite GOSPODU, Bogu svome, i narodu njegovom Izraelu.

4 I pripremite se po domovima očeva svojih, po svojim redovima, prema zapisima Davida, kralja Izraelova, i prema zapisima Salomona, sina njegovog.

5 I stojte u Svetom mjestu po odjeljenjima rodova očinskih od braće naroda svoga, i po odjeljenjima roda roda Levitskoga.

6 Tako koljite Pashu i posvetite se te pripremite braću svoju da čine po riječi GOSPODNJOJ predanoj po ruci Mojsijevoj."

7 I Jošija je podario narodu od stada, janjaca i jarića, sve za pashalne žrtve, za sve koji su bili nažaočni, na broj trideset tisuća te tri tisuće junaca. Sve to je bilo od kraljevog imetka.

8 I knezovi njegovi dragovoljno su darivali narodu, svećenicima i Levitima: Hilkija i Zaharija i Jehi-

jel, poglavari Doma Božjega, podarili su svećenicima za pashalne žrtve dvije tisuće i šest stotina grla sitne stoke i tri stotine goveda.

9 Također su Konanija, te Semaja i Netanel, njegova braća, zatim Hašabija i Jeiel i Jozabad, poglavari Levitski, podarili Levitima za pashalne žrtve pet tisuća grla sitne stoke i pet stotina goveda.

10 Tako je služba bila pripremljena; i svećenici su stali na svoje mjesto, a Leviti u svoje redove, prema kraljevoj zapovijedi.

11 I klali su Pashu te su svećenici škropili krv primajući je iz ruku njihovih, a Leviti su derali pashe.

12 Zatim su uklonili žrtve paljenice da bi ih dali po odjeljenjima rodova narodnih da ih prinesu GOSPODU, kao što je zapisano u Knjizi Mojsijevoj. Isto tako su učinili i s govedima.

13 I Pashu su pekli na ognju, prema uredbi, a ostale svete prinose kuhali su u loncima i kotlovima i tavama, i brzo ih razdijelili između svega naroda.

14 A nakon toga pripravljali su sebi i svećenicima, zato što su svećenici, sinovi Aronovi bili zauzeti prinošenjem žrtava paljenica i pretiline sve do noći; stoga su Leviti pripravljali sebi i svećenicima, sinovima Aronovim.

15 A pjevači, sinovi Asafovi, bili su na svome mjestu, prema zapovijedi Davida i Asafa i Hemana i Jedutuna, kraljeva vidovnjaka. Vratari su službovali kod svakih vratā; nisu odlazili od svoje službe jer su njihova braća Leviti pripremali za njih.

16 Tako je toga dana bila pripremljena sva služba GOSPODNJA da se svetkuje Pasha i da se prinesu žrtve paljenice na žrtveniku GOSPODNJEM, prema zapovijedi kralja Jošije.

17 I u to vrijeme sinovi Izraelovi koji su bili nazočni svetkovali su Pashu, a Svetkovinu beskvasnih kruhova sedam dana.

18 I nije bilo Pasha kao ove, koja bi se u Izraelu svetkovala, sve od dana proroka Samuela; i nijedan od kraljeva Izraelovih nije svetkovao takvu Pashu kao što ju je svetkovao Jošija, i svećenici i Leviti i sva Juda i Izrael koji su bili nazočni, i stanovnici Jeruzalema.

19 Osamnaeste godine Jošijina kraljevanja bila je svetkovana ova Pasha.

Jošija ubijen u boju

20 Nakon svega toga, kad je Jošija pripremio Hram, uzašao je Neko, kralj egipatski, da zarati protiv Karkemiša kod Eufrata; i Jošija je izašao na njega.

21 No on mu je poslao poslanike govoreći: "Što ja imam s tobom, ti kralju Judin? Neću danas ići na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu; jer mi je Bog zapovjedio da se požurim. Sačuvaj se *od uplitanja* Boga, koji je sa mnom, da te ne uništi."

22 Ali Jošija nije htio okrenuti lice svoje od njega, nego se prurušio da se bori s njim; i nije poslušao riječi Nekove iz usta Božjih, te je došao da se bori u Megidskoj dolini.

23 I strijelci su ustrijelili kralja Jošiju. Nato je kralj rekao svojim slugama: "Odvedite me, jer sam teško ranjen."

24 Stoga su ga sluge njegove skivnule s onih bojnih kola te ga stavila u druga bojna kola koja je imao pa ga odveli u Jeruzalem, pa je umro te je bio pokopan u *jednoj od* grobnica očeva svojih. I sav Juda i Jeruzalem žalovali su za Jošijom.

25 I Jeremija je tugovao za Jošijom. I svi pjevači i pjevačice u svo-

jim tužaljicama sve do danas govore o Jošiji; i uveli su ih u uredbe u Izraelu i, evo, one *su* zapisane u Tužaljicama.

26 A ostala djela Jošijina i dobrotu njegova, prema *onome što je bilo* zapisano u Zakonu GOSPODNJEM,

27 i djela njegova, prva i posljednja, evo, zapisana *su* u Knjizi kraljeva Izraelovih i Judinih.

POGLAVLJE 36

Juda pada u sužanjstvo

1 Tada je narod te zemlje uzeo Jehoahaza, sina Jošijina, i zakraljio ga u Jeruzalemu umjesto oca njegova.

2 Jehoahaz *je bio* dvadeset i tri godine star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je tri mjeseca u Jeruzalemu.

3 Zatim ga je svrgnuo kralj egipatski u Jeruzalemu i oglobio zemlju sa stotinu talenata srebra i talent zлата.

4 Onda je kralj egipatski postavio Elijakima, brata njegova, za kralja nad Judom i Jeruzalemom, i promijenio mu ime u Jehoakim; a Neko je uzeo njegova brata Jehoahaza te ga odveo u Egipat.

5 Jehoakim *je bio* dvadeset i pet godina star kad je počeo kraljevati i kraljevaio je jedanaest godina u Jeruzalemu. I činio je *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODA, Boga svojega.

6 Protiv njega je uzašao Nabukodonosor, kralj babilonski i svezao ga okovima da ga odvede u Babilon.

7 Također je Nabukodonosor odnio i posude Doma GOSPODNJEG u Babilon te ga stavio u svoj hram u Babilonu.

8 A ostala djela Jehoakimova i gnjusobe njegove koje je činio, i što se našlo na njemu, evo, zapisano je u Knjizi kraljeva Izraelovih

i Judinih. Zatim se Jehojahin, sin njegov, zakraljio umjesto njega.

9 Jehojahin je bio osam godina star kad je počeo kraljevati i kraljevao je tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu. I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM.

10 A kad je godina isticala, kralj Nabukodonosor poslao je da ga se dovede u Babilon, zajedno s vrijednim posuđem Doma GOSPODNJEG; zatim je Zedekiju, brata njegova, postavio za kralja nad Judom i Jeruzalemom.

11 Zedekija je bio dvadeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati i kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu.

12 I on je činio *ono što je bilo* zlo u očima GOSPODA, Boga svojega i nije se ponizio pred prorokom Jeremijom, koji je govorio iz usta GOSPODNJIH.

13 Također se i pobunio protiv kralja Nabukodonosora, koji ga je zakleo Bogom; ali on je postajao još tvrdokorniji te je otvrdnuo srce svoje da se ne okrene k GOSPODU, Bogu Izraelovu.

14 Štoviše i svi poglavari svećenički i narod jako su puno prestupali slijedeći sve gnjusobe pogana te su oskvrnjivali Dom GOSPODNJI, koji je on bio posvetio u Jeruzalemu.

15 A GOSPOD, Bog očeva njihovih, slao im je riječ preko svojih glasnika, rano ih dižući i šaljući, zato što se sažalio nad svojim narodom i nad svojim prebivalištem.

16 Ali su se oni izrugali glasnicima Božjim i prezreli njegove riječi i zlorabili njegove proroke, sve dok se nije podigao gnjev GOSPODNJI na narod njegov tako da više nije *bilo* nikakvoga lijeka.

17 Stoga je doveo na njih kralja kaldejskoga, koji je mačem pogubio mladiće njihove u domu njihova svetišta; i nije se sažalio nad mladiciama ili djevojkama, starcima ili onima nemoćnima zbog godina. Sve ih je predao u ruke njegove.

18 I sve posuđe iz Doma Božjega, veliko i malo, i blago Doma GOSPODNJEG, i blago kralja i knezova njegovih, sve je to odnio u Babilon.

19 Zatim su spalili Dom Božji i porušili zidine jeruzalemske i ognjem su spalili sve dvorove njegove i uništili sve njegovo skupocjeno posuđe.

20 A one koji su pobjegli od mača odveo je u sužanjstvo u Babilon; ondje su bili sluge njemu i sinovima njegovim, sve dok nije zavládalo perzijsko kraljevstvo,

21 da se ispuni riječ GOSPODNJA po Jeremijinim ustima, sve dok se zemlja ne nauživa svojih Šabata. Jer tako dugo dok je opustošena držat će Šabat kako bi se ispunilo sedamdeset godina.

22 Ali prve godine Kira, kralja perzijskoga, da bi se ispunila riječ GOSPODNJA izrečena po ustima Jeremijinim, GOSPOD je potaknuo duh perzijskoga kralja Kira tako da je on pronio proglas po svemu svome kraljevstvu, i ovo je sastavio u zapisu, govoreći:

23 "Ovako govori Kir, kralj perzijski: 'Sva kraljevstva zemaljska dao mi je GOSPOD, Bog nebeski. I on mi je naložio da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, koji je u Judi. Tko je među vama od svega njegova naroda? GOSPOD, Bog njegov, neka bude s njim, pa neka uzađe!' "

KNJIGA EZRINA

POGLAVLJE 1 Kirov proglas

1 A prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ GOSPODNJA po Jeremijinim ustima, potaknuo je GOSPOD duh perzijskoga kralja Kira tako da je on pronio proglas po svemu svome kraljevstvu, i *ovo je sastavio* u zapisu, govoreći:

2 "Ovakvo govori Kir perzijski kralj: 'GOSPOD, Bog nebeski dao mi je sva kraljevstva zemaljska te mi je on naložio da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, koji *je* u Judi.

3 Tko je među vama od svega njegova naroda? Bog njegov neka bude s njim i neka uzade u Jeruzalem, koji *je* u Judi, te neka sagradi Dom GOSPODA, Boga Izraelova, (on *je* Bog) koji *je* u Jeruzalemu.

4 A svaki koji ostane na bilo kojem mjestu gdje on živi, neka mu ljudi iz mjesta pomognu srebrom i zlatom, i dobrima i životinjama, pored dragovoljnih prinosa za Dom Božji koji *je* u Jeruzalemu.' "

5 Tada su ustali poglavari očeva Judinih i Benjaminovih, i svećenici i Leviti, i svi kojima je Bog podignuo duh da uzađu graditi Dom GOSPODNJI koji *je* u Jeruzalemu.

6 I svi oni koji *su bili* oko njih osnažili su im ruke posudama od srebra, zlatom, dobrima i životinjama te dragocjenostima, pored svega *što* su dragovoljno prinosili.

7 I kralj Kir je iznio posude Doma GOSPODNJEG koje je Nabukodonosor bio odnio iz Jeruzalema te stavio u dom bogova svojih.

8 Baš to je Kir, kralj perzijski, dao iznijeti po rukama rizničara Mitredata, koji ga je izbrojio Judinom knezu Šesbazaru.

9 A ovo je njihov broj: trideset

zlatnih pladnja, tisuću srebrnih pladnja i dvadeset i devet noževa;

10 trideset zlatnih posuda, četiri stotine i deset srebrnih posuda druge *vrste*, i tisuću ostalog posuda.

11 Svega zlatnog i srebrnog posuda *bilo je* pet tisuća i četiri stotine. Sve je *to* Šesbazar odnio s *onima* iz sužanjstva koji su uzlazili iz Babilona u Jeruzalem.

POGLAVLJE 2 Povratak sužnjeva

1 A ovo su sinovi one pokrajine koji su došli iz sužanjstva u Babilonu, od onih koji su bili odvedeni kamo ih je odveo babilonski kralj Nabukodonosor te su se vratili u Jeruzalem i Judu, svaki u svoj grad.

2 Ovo su oni koji su stigli sa Zerubabelom: Ješua, Nehemija, Seraja, Reelaja, Mordokaj, Bilšan, Mispar, Bigvaj, Rehum i Baana. Broj ljudi od naroda Izraelova:

3 sinovi Paroševi, dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

4 sinovi Šefatijini, tri stotine sedamdeset i dva;

5 sinovi Arahovi, sedam stotina sedamdeset i pet;

6 sinovi Pahatmoabovi, *to jest* sinovi Ješuini i Joabovi, dvije tisuće osam stotina i dvanaest;

7 sinovi Elamovi, tisuću dvije stotine pedeset i četiri;

8 sinovi Zatuovi, devet stotina četrdeset i pet;

9 sinovi Zakajevi, sedam stotina i šezdeset;

10 sinovi Banijevi, šest stotina četrdeset i dva;

11 sinovi Bebajevi, šest stotina dvadeset i tri;

12 sinovi Azgadovi, tisuću dvije

stotine dvadeset i dva;

13 sinovi Adonikamovi, šest stotina šezdeset i šest;

14 sinovi Bigvajevi, dvije tisuće pedeset i šest;

15 sinovi Adinovi, četiri stotine pedeset i četiri;

16 sinovi Aterovi od Ezekije, devedeset i osam;

17 sinovi Bezajevi, tri stotine dvadeset i tri;

18 sinovi Jorini, stotinu i dvanaest;

19 sinovi Hašumovi, dvije stotine dvadeset i tri;

20 sinovi Gibarovi, devedeset i pet;

21 sinovi Betlehema, stotinu dvadeset i tri;

22 ljudi Netofe, pedeset i šest;

23 ljudi Anatota, stotinu dvadeset i osam;

24 sinovi Azmaveta, četrdeset i dva;

25 sinovi Kirjatarima, Kefire i Beerota, sedam stotina četrdeset i tri;

26 sinovi Rame i Gabe, šest stotina dvadeset i jedan;

27 ljudi Mikmasa, stotinu dvadeset i dva;

28 ljudi Betela i Aja, dvije stotine dvadeset i tri;

29 sinovi Neboe, pedeset i dva;

30 sinovi Magbiša, stotinu pedeset i šest;

31 sinovi drugoga Elama, tisuću dvije stotine pedeset i četiri;

32 sinovi Harimovi, tri stotine i dvadeset;

33 sinovi Loda, Hadida i Onoa, sedam stotina dvadeset i pet;

34 sinovi Jerihona, tri stotine četrdeset i pet;

35 sinovi Senajina, tri tisuće šest stotina trideset.

36 Svećenici: sinovi Jedajini, iz kuće Ješuiine, devet stotina sedamdeset i tri.

37 Sinovi Imerovi, tisuću pedeset i dva;

38 sinovi Pašhurovi, tisuću dvije stotine četrdeset i sedam;

39 sinovi Harimovi, tisuću i sedamnaest.

40 Leviti: sinovi Ješuiini i Kadmielovi, sinovi Hodavijinovi, sedamdeset i četiri.

41 Pjevači: sinovi Asafovi, stotinu dvadeset i osam.

42 Sinovi vratara: sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi Talmonovi, sinovi Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi; *u* svemu stotinu trideset i devet.

43 Netinimci: sinovi Zihini, sinovi Hasufini, sinovi Tabaotovi,

44 sinovi Kerosovi, sinovi Siahini, sinovi Padonovi,

45 sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi,

46 sinovi Hagabovi, sinovi Šamlajevi, sinovi Hananovi,

47 sinovi Gidelovi, sinovi Gaharovi, sinovi Reajini,

48 sinovi Rezinovi, sinovi Nekodini, sinovi Gazamovi,

49 sinovi Uzini, sinovi Paseahini, sinovi Besajevi,

50 sinovi Asnini, sinovi Mehunimovi, sinovi Nefusimovi,

51 sinovi Bakkukovi, sinovi Hakufini, sinovi Harhurovi,

52 sinovi Bazlutovi, sinovi Mehidini, sinovi Haršini,

53 sinovi Barkosovi, sinovi Siserini, sinovi Tamahovi,

54 sinovi Nezijahovi, sinovi Hatifini.

55 Sinovi Salomonovih slugu: sinovi Sotajevi, sinovi Soferetovi, sinovi Perudini,

56 sinovi Jaalini, sinovi Darkonovi, sinovi Gidelovi,

57 sinovi Šefatijini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokereta od Zebajima, sinovi Amijevi.

58 Svih Netinimaca i sinova Sa-

lomonovih slugu, tri stotine devedeset i dva.

59 I ovo *su bili* oni koji su došli iz Telmelaha, Telharse, Keruba, Adana i Imera, ali nisu mogli dokazati *za* dom očeva svojih i sjeme svoje, jesu li bili od Izraela:

60 sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini, šest stotina pedeset i dva.

61 A od sinova svećeničkih: sinovi Habajini, sinovi Kozovi, sinovi Barzilajevi; onoga koji je uzeo *za* ženu *jednu* od kćeri Barzilaja Gileadovca te je bio prozvan po njihovom imenu.

62 Ovi su tražili zapis o sebi *među* onima koji su bili popisani u rodoslovlju, ali ih nisu našli. Stoga su bili, kao nečisti, izostavljeni iz svećeništva.

63 I Tiršata im je rekao da ne smiju jesti od onog što je najsvetije sve dok tamo ne ustane svećenik s Urimom i s Tumimom.

64 Sve je zajednice ukupno *bilo* četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset,

65 osim njihovih slugu i sluškinja, kojih *je bilo* sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. A *tamo* među njima *bilo je* i dvije stotine pjevača i pjevačica.

66 Njihovih konja *bilo je* sedam stotina trideset i šest, njihovih mazga dvije stotine četrdeset i pet,

67 njihovih deva četiri stotine trideset i pet, a *njihovih* magaraca šest tisuća sedam stotina i dvadeset.

68 A *neki* od glavara očinskih kad su stigli u Dom GOSPODNJI, koji *je* u Jeruzalemu, dragovoljno su prinosili za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu.

69 Davali su prema svojim mogućnostima u riznicu za poslove šezdeset i jednu tisuću drahmi zlata, pet tisuća mina srebra i sto-

tinu svećeničkih odijela.

70 Tako su se svećenici i Leviti i *neki* iz naroda, te pjevači i vratar i Netinimci nastanili u svojim gradovima i sav Izrael u svojim gradovima.

POGLAVLJE 3 Obnova žrtvenika

1 I kad je došao sedmi mjesec, a sinovi Izraelovi *su već bili* u svojim gradovima, sakupio se narod zajedno kao jedan čovjek u Jeruzalemu.

2 Tada su ustali Ješua, sin Jozadakov, sa svojom braćom svećenicima, i Zerubabel, sin Sealtielov, sa svojom braćom te sagradili žrtvenik Bogu Izraelovu da bi ondje prinosili žrtve paljenice, kako je zapisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg.

3 I postavili su žrtvenik na njegovim temeljima, jer *su bili* u strahu zbog naroda tih zemalja pa su ondje prinosili žrtve paljenice GOSPODU, *baš* žrtve paljenice jutrom i večerom;

4 Držali su i Svetkovinu sjenica, kako *je* zapisano, te su svakodnevno *prinosili* na broj žrtve paljenice prema običaju kao propisanu dužnost za svaki dan.

5 Nakon toga *prinosili su* neprekidne žrtve paljenice, i za mlađake i za sve svetkovine GOSPODNJE koje su bile posvećene i za svakoga onoga koji je htio dobrovoljno prinositi dragovoljnu žrtvu GOSPODU.

6 Od prvoga dana u sedmom mjesecu počeli su prinositi GOSPODU žrtve paljenice, ali temelji Hrama GOSPODNJEG *još* nisu bili položeni.

7 Dali su novac zidarima i tesarima; a hranu i piće i ulje onima iz Sidona i onima iz Tira da dovezu cedrova drva iz Libanona do mora kod Jope po dopuštenju koje su

imali od perzijskoga kralja Kira.

Obnova Hrama

8 A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjem u Jeruzalemu, drugoga mjeseca, započeli su *s radom* Zerubabel, sin Sealtielov, i Ješua, sin Jozadakov, s ostalom svojom braćom svećenicima i Levitima i sa svima onima koji su se vratili iz sužanštva u Jeruzalem te su odredili Levite od dvadeset godina starosti pa naviše da upravljaju nad poslom za Dom GOSPODNJI.

9 Tada je ustao Ješua, s sinovima svojim i braćom svojom, Kadmiel i njegovi sinovi, sinovi Judini, zajedno da upravljaju nad zaposlenicima u Domu Božjem, tako i sinovi Henadadovi i njihovi sinovi i njihova braća Leviti.

10 A kad su graditelji postavili temelj Hrama GOSPODNJEG, postavili su svećenike u odorama s trubama, i Levite, sinove Asafove, sa cimbalima da slave GOSPODA prema uredbama Davida, kralja Izraelova.

11 I pjevali su zajedno naizmjenice slaveći i zahvaljivajući GOSPODU: "Zato što je on dobar, jer milosrđe njegovo prema Izraelu traje zauvijek." I sav je narod klicao jakim poklicima kad su slavili GOSPODA, zato što je bio postavljen temelj za Dom GOSPODNJI.

12 A mnogi su svećenici i Leviti i poglavari *domova* očinskih koji su bili stariji ljudi, pošto su vidjeli prvi Dom, kad je temelj ovog Doma bio položen pred njihovim očima, plakali su jakim glasom, a mnogi su glasno klicali od radosti.

13 Tako da ljudi nisu mogli razlikovati viku radosnog klicanja od vike plača naroda; jer je narod klicao glasnim poklicima i vika se čula vrlo daleko.

POGLAVLJE 4

Neprijatelji se protive gradnji

1 Ali kada su čuli Judini i Benjaminov protivnici da sinovi koji su došli iz sužanštva grade Hram GOSPODU, Bogu Izraelovu,

2 došli su do Zerubabela i do glavara *domova* očinskih te im rekli: "Dopustite da i mi gradimo s vama, jer i mi, kao i vi, tražimo vašega Boga i njemu prinosimo žrtve još od dana Esarhadona, kralja asirskoga, koji nas je ovamo doveo."

3 Ali su im Zerubabel i Ješua te ostali poglavari Izraelovih *domova* očinskih rekli: "Vi nemate ništa s nama da bi mogli graditi Dom našem Bogu: nego ćemo mi sami graditi GOSPODU, Bogu Izraelovu, kako nam je zapovjedio Kir, kralj perzijski."

4 Tada je narod te zemlje oslabljivao ruke ljudima iz Jude i ometao ih u gradnji.

5 Zatim su unajmili savjetnike protiv njih da im poremete njihov naum: sve dane perzijskoga kralja Kira sve do kraljevanja perzijskoga kralja Darija.

6 A za kraljevanja Ahasvera, na početku njegovog kraljevanja, napisali su *mu* tužbu protiv stanovnika Jude i Jeruzalema.

7 A u dane Artakserksove pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi drugovi perzijskom kralju Artakserksu. A dopis je bio napisan sirijskim jezikom, i preveden na sirijski jezik.

8 Kancelar Rehum i pisar Šimšaj napisali su kralju Artakserksu jedno pismo protiv Jeruzalema ovako.

9 Tada su napisali kancelar Rehum, pisar Šimšaj i ostali njihovi drugovi: Dinajci, Afarsatkajci, Tarpelijci, Afarsajci, Arkevajci, Ba-

bilonci, Susanci, Dehavci, i Elamci

10 i ostali narodi koje je veliki i slavni Asnapar odveo i naselio ih u gradove Samarije te ostali *narodi* s ove strane rijeke. Dakle sada,

11 ovo je prijepis pisma koje su poslali njemu, *baš* kralju Artakserksu: "Tvoje sluge, ljudi s ove strane rijeke, dakle sada,

12 neka bude znano kralju da su Židovi koji su stigli k nama od tebe *te* došli u Jeruzalem, gradeći odmetnički i opaki grad pa su podigli zidine *njegove*, a temelje popravili.

13 Neka sada bude znano kralju da ako ovaj grad bude sagrađen i zidovi *ponovo* podignuti, tada oni neće više plaćati porez, *ni* danak, ni carinu, i *tako* će biti štete za prihode kralja.

14 A zato što nas uzdržava *kraljevski* dvor, nije nam drago gledati ovu sramotu za kralja. Stoga *ovo* šaljemo i potvrđujemo kralju:

15 da se istraži u knjizi dnevnika tvojih očeva; tako ćeš naći u toj knjizi dnevnika i saznati da je ovaj grad odmetnički grad i štetan za kraljeve i pokrajine i da su se u njemu od davnine dizali ustanci. Zbog toga je ovaj grad bio uništen.

16 Potvrđujemo kralju da ako ovaj grad bude *ponovo* sagrađen i zidovi njegovi podignuti, zbog čega više nećeš imati područje s ove strane rijeke!"

17 *Nato* je kralj poslao ovaj odgovor Rehumu, kancelaru, Šimšaju, pisaru, i ostalim njihovim drugovima koji žive u Samariji i ostalima s one strane rijeke: "Mir, dakle sada!

18 Pismo koji ste nam poslali bilo je na jasan *način* pročitano preda mnom.

19 Zatim sam zapovjedio, i istražilo se i pronašlo da se taj grad od davnine podizao protiv kraljeva i *da* su se u njemu događale pobune

i ustanci.

20 I moćni su kraljevi bili nad Jeruzalemom, koji su vladali nad svim *zemljama* s one strane rijeke: i njima se plaćao porez, danak, i carina.

21 Sada izdajte zapovijed da ti ljudi prekinu, te da se taj grad ne izgrađuje dok ja ne izdam *drugačiju* zapovijed.

22 Čuvajte se da ne propustite to učiniti, jer zašto da šteta poraste da naštetiti kraljevima?"

23 A kad je prijepis pisma kralja Artakserksa pročitao pred Rehumom, i Šimšajem, pisarom, i pred njihovim drugovima, oni su žurno otišli u Jeruzalem k Židovima te su silom i snagom učinili da oni prekinu.

24 Tada je prekinut posao za Dom Božji koji je u Jeruzalemu. Tako je bio prekinut sve do druge godine kraljevanja Darija, perzijskoga kralja.

POGLAVLJE 5

Ponovni početak obnove

1 Tada su proroci, Hagaj prorok i Zaharija, sin Idonov, prorokovali Židovima koji *su bili* u Judi i Jeruzalemu, u ime Boga Izraelova, *baš* njima.

2 *Nato* su ustali Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Jozadakov, i počeli graditi Dom Božji koji je u Jeruzalemu: a s njima *su bili* proroci Božji i pomagali im.

3 U to isto vrijeme došli su k njima Tatnaj, upravitelj s ove strane rijeke, i Šetarboznaj i njihovi drugovi pa su ih ovako upitali: "Tko vam je zapovjedio da gradite ovaj Dom i da podižete ovaj zid?"

4 Tada smo im ovako rekli: "Kako se zovu ljudi koji su napravili ovu zgradu?"

5 Ali je oko Božje bilo nad starješinama židovskim, te ih nisu mogli zaustaviti sve dok slučaj nije došao do Darija te su tada po-

slali pismeni odgovor u svezi tog slučaja.

6 Ovo je prijepis pisma kojeg su kralju Dariju poslali Tatnaj, upravitelj s ove strane rijeke, i Setarboznaj i njihovi drugovi Afarsakajci koji *su bili* s ove strane rijeke.

7 Poslali su mu pismo u kojem je bilo zapisano ovo: "Kralju Dariju svaki mir!

8 Neka bude znano kralju da smo došli u pokrajinu Judeju k Domu velikog Boga: koji se gradi od krupnog kamenja, a drvetom se oblažu zidovi; i taj posao brzo ide i napreduje u njihovim rukama.

9 Tada smo upitali te starješine i rekli smo im ovako: 'Tko vam je zapovjedio da gradite ovaj Dom i da podižete te zidove?'

10 Pitali smo i za njihova imena da bismo ti potvrdili i tako zapisali imena ljudi koji su bili njihovi poglavari.

11 A oni su nam uzvratili ovakav odgovor, govoreći: 'Mi smo sluge Boga neba i zemlje; gradimo Dom koji je bio sagrađen prije mnogo godina, i koga je veliki kralj Izraelov sagrađio i podigao.

12 Ali nakon što su naši očevi izazivali na gnjev Boga nebeskoga, on ih je predao u ruke Nabukodonosora Kaldejca, babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Dom i odveo narod u Babilon.

13 Ali prve godine Kira, kralja babilonskog, taj je isti kralj Kir donio ukaz da se sagrađi ovaj Dom Božji.

14 A i zlatno i srebrno posuđe Doma Božjega, koje je Nabukodonosor uzeo iz Hrama koji je bio u Jeruzalemu i prenio ga u hram babilonski, njima je kralj Kir uzeo iz hrama u Babilonu te su ga predali *jednome* čije je ime bilo Šešbazar, koga je postavio upraviteljem,

15 te mu rekao: 'Uzmi ovo posuđe, pođi i odnesi ga u Hram koji je

u Jeruzalemu, i neka se Dom Božji gradi na svome mjestu.'

16 Tada je taj isti Šešbazar došao i postavio temelj Doma Božjega koji je u Jeruzalemu. I od tada pa sve do sada gradi se, i još nije dovršen.'

17 Sada, stoga, ako se *to čini* dobro za kralja, neka se istraži u riznici kraljevog dvora, koja je tamo u Babilonu, je li *tako* bilo da je kralj Kir izdao ukaz da se sagrađi ovaj Dom Božji u Jeruzalemu. Zatim neka nam kralj pošalje svoju želju u svezi ovog slučaja."

POGLAVLJE 6 Darijev ukaz

1 Tada je kralj Darije donio ukaz i počelo je pretraživanje u domu svitaka gdje se pohranjivalo blago u Babilonu.

2 I pronađen je u Ahmeti, dvoru u medijskoj pokrajini, jedan svitak i tamo je bio zapis ovako zapisan:

3 "Prve godine kralja Kira, *taj isti* kralj Kir donio je ukaz u svezi Doma Božjega u Jeruzalemu. Dom neka se sagrađi, mjesto gdje se prinose žrtve i neka temelji budu tamo čvrsto položeni, visoki šezdeset lakata i široki šezdeset lakata.

4 Tri reda *neka budu* od krupnog kamenja, a jedan red od novog drveta, a troškovi neka budu podmireni iz kraljevskog dvora.

5 Isto tako neka se zlatno i srebrno posuđe iz Doma Božjega koje je Nabukodonosor uzeo iz Hrama koji je u Jeruzalemu i prenio u Babilon, vrati i ponovo donese u Hram koji je u Jeruzalemu, *sve* na svoje mjesto, *te* neka se postavi u Dom Božji."

6 "Stoga sada, Tatnaju, upraviteљу s one strane rijeke, Setarboznaju i vaši drugovi Afarsakajci koji *ste* s one strane rijeke, udaljite se odatle!

7 Pustite posao na tom Domu Božjem na miru, neka upravitelj židovski i starješine židovske grade taj Dom Božji na njegovom mjestu.

8 Štoviše donio sam ukaz što vi trebate raditi za starješine ovih Židova da bi se sagradio taj Dom Božji: da od kraljevskih dobara, *to jest* od danka s one strane rijeke, troškovi odmah budu podmireni tim ljudima, da oni ne budu sprječavani.

9 I ono što im bude trebalo, i junaca, i ovnova i jaganjaca za žrtve paljenice Bogu nebeskom, pšenice, soli, vina i ulja, prema uputama svećenika koji *su* u Jeruzalemu, neka im se daje dan za danom, bez prestanka.

10 Tako da mogu prinositi žrtve na miomiris Bogu nebeskom, te da mole za život kralja i njegovih sinova.

11 Također donosim ukaz da svaki koji prekrši ovu riječ, neka mu se izvadi greda iz kuće pa neka se postavi i neka na njoj bude obješen, a kuća neka mu postane gnojište zbog toga.

12 I Bog, koji je učinio da ondje prebiva njegovo ime, uništio je sve kraljeve i narod koji bi dignuo svoju ruku da preinači i uništiti taj Dom Božji koji *je* u Jeruzalemu! Ja, Darije, izdao sam ukaz. Neka se to žurno izvrši!"

13 Tada su Tatnaj, upravitelj s ove strane rijeke, Šetarboznaj i njihovi drugovi, prema onome kako ih je poslao kralj Darije, tako žurno i učinili.

14 A starješine židovske su gradile i napredovale po prorokovanju Hagaja proroka i Zaharije, sina Idonova. Gradili su i dovršili po zapovijedi Boga Izraelova i po zapovijedi Kira i Darija i Artakserksa, kralja perzijskoga.

15 I taj je Dom bio dovršen trećeg dana mjeseca Adara, što je bilo šeste godine kraljevanja kralja Darija.

16 I sinovi Izraelovi, svećenici, i Leviti i ostatak sinova iz sužanjstva, posvetili su radosno taj Dom Božji.

17 I prinosili su za posvećenje tog Doma Božjega stotinu junaca, dvije stotine ovnova, četiri stotine janjaca, i kao žrtvu za grijeha za sav Izrael, dvanaest jaraca, prema broju plemena Izraelovih.

18 Zatim su postavili svećenike po njihovim odjeljenjima i Levite po njihovim redovima za službu Božju koja *je* u Jeruzalemu, kako je zapisano u knjizi Mojsijevoj.

19 I sinovi iz sužanjstva svetkovali su Pashu četrnaestog *dana* prvoga mjeseca.

20 Jer su se svećenici i Leviti bili očistili zajedno, svi *su* oni *bili* čisti; zaklali su Pashu za sve sinove iz sužanjstva i za svoju braću svećenike i za sebe.

21 Zatim su jeli sinovi Izraelovi koji su se vratili iz sužanjstva i svi oni koji su se k njima odvojili od nečistoće pogana iz te zemlje, da bi tražili GOSPODA, Boga Izraelova.

22 I radosno su održavali Svetkovinu beskvasnih kruhova sedam dana: jer ih je GOSPOD učinio radosnim i obratio srce asirskog kralja k njima da ojača njihove ruke u poslovima za Dom Božji, Boga Izraelova.

POGLAVLJE 7

Ezra poslan da poučava narod

1 A poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga, Ezra sin Seraje, sina Azarije, sina Hilkije,

2 sina Šaluma, sina Zadoka, sina Ahituba,

3 sina Amarije, sina Azarije, sina

Meraijota,

4 sina Zerahije, sina Uzije, sina Bukija,

5 sina Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina Arona glavara svećenika.

6 Taj je Ezra uzašao iz Babilona, a on je bio vješt pismoznanc Mojsijevog Zakona, kojeg je dao GOSPOD, Bog Izraelov. I kralj mu je pridodao sve što je zatražio, po ruci GOSPODA, Boga njegova, *koja je bila nad njim.*

7 A neki od sinova Izraelovih i od svećenika, i Leviti, i pjevači, i vratari i Netinimci uzašli su u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa.

8 A on je došao u Jeruzalem petoga mjeseca, što je bilo sedme godine kraljeve.

9 Jer je prvoga dana prvoga mjeseca počeo uzlaziti iz Babilona, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana petoga mjeseca: po dobroj ruci Boga njegova *koja je bila nad njim!*

10 Jer je Ezra pripremio srce svoje da traži Zakon GOSPODNJI i izvršava ga te da poučava odredbe i prosudbe u Izraelu.

11 A ovo je prijepis pisma koje je kralj Artakserks dao svećeniku Ezri, pismoznancu, *baš* pismoznancu za riječi iz zapovijedi GOSPODNJIH, i njegovih odredbi za Izrael:

12 "Artakserks, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pismoznancu Zakona Boga nebeskoga, savršeni *mir!* Dakle sada,

13 donio sam ukaz da svi oni, od naroda Izraelovog i *od* njegovih svećenika i Levita u mojoj kraljevini, koji su naumili svojom slobodnom voljom poći u Jeruzalem, *mogu* ići s tobom.

14 Budući da te šalje kralj i njegovih sedam savjetnika da se raspitaš za Judu i Jeruzalem prema

Zakonu Boga tvojega, koji ti je u ruci,

15 i da odneseš srebro i zlato koje su kralj i njegovi savjetnici dragovoljno prinijeli Bogu Izraelovu, koji obitava u Jeruzalemu,

16 i sve srebro i zlato koje pronađeš po svoj pokrajini babilonskoj, s dragovoljnim prinosima naroda i svećenika prinesenih dragovoljno za Dom njihovog Boga koji je u Jeruzalemu.

17 Tako da možeš žurno kupiti s tim novcem junaca, ovnova i jaganjaca, s njihovim jestivim žrtvama i njihovim žrtvama ljevanicama te ih prinesi na žrtvenik Doma Boga vašega koji je u Jeruzalemu.

18 I sve što se čini dobro za tebe i za tvoju braću učinite sa preostalim srebrom i zlatom da tako izvršite volju Boga vašega.

19 Tako i posude, koje ti je predano za službu Domu Boga tvojega, dostavi pred Boga jeruzalemskoga.

20 I sve što bi još bilo potrebno za Dom Boga tvojega i što imaš prigodu dati, podaj *to* iz riznice kraljevog dvora.

21 I ja, *baš* ja kralj Artakserks, donosim ukaz svim rizničarima koji su s one strane rijeke, da sve što od vas zatraži svećenik Ezra, pismoznanc Zakona Boga nebeskoga, neka to bude žurno učinjeno,

22 do stotinu talenata srebra, i do stotinu mjera pšenice, i do stotinu bata vina, i do stotinu bata ulja, a soli nije propisano *koliko.*

23 Sve što je zapovjedio Bog nebeski, neka bude pomno izvršeno za Dom Boga nebeskog: jer zašto da dođe do gnjeva protiv kraljevine kralja i sinova njegovih?

24 Isto tako potvrđujemo vam da se, što se tiče bilo koga od svećenika, i Levita, pjevača, vrataru, Netinimca ili službenika toga Doma Božjega, zakonom ne dopušta na-

metnuti im porez, danak ili carinu.

25 A ti, Ezra, po mudrosti Boga svojega koja je u tvojoj ruci, postavi sudske službenike i suce koji mogu suditi svemu narodu koji je s one strane rijeke, svima koji poznaju Zakone Boga tvojega. A one koji ih ne poznaju, vi poučite.

26 A svaki koji ne bude izvršavao Zakon Boga tvojega i kraljev zakon, neka se nad njim žurno provede osuda: bila ona na smrt, ili na protjerivanje, ili na zapljenu dobara ili na tamnicu."

27 "Blagoslovljen neka bude GOSPOD, Bog očeva naših, koji je stavio nešto takvo u srce kraljevo da ukrasi Dom GOSPODNJI koji je u Jeruzalemu;

28 te je pružio milosrđe prema meni pred kraljem i njegovim savjetnicima i pred svim moćnim kraljevim knezovima. A ja sam bio osnažen kako je ruka GOSPODA, Boga mojega, bila nada mnom te sam sakupio glavare iz Izraela da pođu sa mnom."

POGLAVLJE 8

Rodoslovlje povratnika s Ezrom

1 Ovo su sada poglavar i domova očeva svojih, i ovo je rodoslovlje onih koji su sa mnom uzašli iz Babilona za kraljevanja kralja Artakserksa.

2 Od sinova Pinhasovih: Gersom; od sinova Itamarovih: Daniel; od sinova Davidovih: Hatuš.

3 Od sinova Šekanijinih, od sinova Faroševih: Zaharija, i s njim po rodoslovlju upisanih od muškaraca stotinu i pedeset.

4 Od sinova Pahatmoabovih: Elihoenaj, sin Zerahijin, i s njim dvije stotine muškaraca.

5 Od sinova Šekanijinih: sin Jahazielov, i s njim tri stotine muškaraca.

6 Isto tako od sinova Adinovih:

Ebed, sin Jonatanov, i s njim pedeset muškaraca;

7 Od sinova Elamovih: Ješaja, sin Atalijin, i s njim sedamdeset muškaraca.

8 od sinova Šefatijinih: Zebadija, sin Mihaelov, i s njim osamdeset muškaraca.

9 Od sinova Joabovih: Obadija, sin Jehielov, i s njim dvije stotine i osamnaest muškaraca.

10 Od sinova Šelomitovih: sin Josifijin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca.

11 Od sinova Bebajevih: Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca.

12 Od sinova Azgadovih: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca.

13 Od posljednjih sinova Adonikamovih čija su imena ova: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s njima šezdeset muškaraca.

14 Isto tako od sinova Bigvajevih: Utaj i Zabud, i s njima sedamdeset muškaraca.

15 Sakupio sam ih zajedno kod rijeke koja teče prema Ahavi. I ondje smo boravili u šatorima tri dana. Pregledao sam narod i svećenike, ali nisam ondje našao ni jednog od sinova Levijevih.

16 Tada sam poslao po Eliezera, po Ariela, po Šemaju, i po Elnatana, i po Jariba, i po Elnatana, i po Natana, i po Zahariju, i po Mešulama, glavare; također i po Jojariba i po Elnatana, ljude razumne.

17 Zatim sam ih poslao sa zapovijedi k Idonu, poglavaru mjesta Kasifije. I rekao sam im što trebaju reći Idonu i njegovoj braći Netinimcima u mjestu Kasifiji da nam dovedu službenike za Dom Boga našega.

18 I dobrom rukom Boga našega koja je bila nad nama oni su nam doveli razumna čovjeka od

sinova Mahlija, sina Levijeva, sina Izraelova; i Šerebiju s njegovim sinovima i braćom njegovom, osamnaest.

19 I Hašabiju i s njim Ješaju, od sinova Merarijevih, s njegovom braćom, i s njihovim sinovima, dvadeset.

20 Također od Netinimaca koje su David i knezovi odredili za službu Levitima: dvije stotine i dvadeset Netinimaca. Svi su oni bili poimence iskazani.

21 Tada sam ondje proglasio post pokraj rijeke Ahave: da se potištimo pred Bogom svojim, da od njega zatražimo ispravan put za sebe i za svoje malene i za sav svoj imetak.

22 Jer bih se stidio zatražiti od kralja čete vojnika i konjanika da nam pomognu protiv neprijatelja na putu; zato što smo rekli kralju govoreći: "Ruka Boga našega je za dobro nad svima onima koji ga traže; ali je njegova snaga i gnjev njegov na svima onima su koji su ga napustili."

23 Tako smo postili i zaklinjali Boga svojega za to, i on se zauzeo za nas.

24 Tada sam odvojio dvanaest glavarova svećeničkih, Šerebiju i Hašabiju, i s njima desetericu njihove braće;

25 izvagao sam im srebro i zlato i posude, *baš* te prinose za Dom Boga našega koje su bili prinijeli kralj i njegovi savjetnici i njegovi velikaši i sav Izrael koji je *ondje* bio nazočan.

26 Izvagao sam im baš u njihove ruke šest stotina i pedeset talenata srebra i stotinu talenata srebrnih posuda i stotinu talenata zlata,

27 i dvadeset zlatnih posuda od tisuću drahma i dvije posude od finoga bakra, skupocjenog kao zlato.

28 I rekao sam im: "Vi *ste* sveti za GOSPODA; i posude je sveto,

a ovo srebro i zlato *je* dragovoljno prineseno GOSPODU, Bogu očeva vaših.

29 Pazite i čuvajte *ih* sve dok *ih* ne izvažete pred poglavarima svećeničkim i Levitima i poglavarima Izraelovih *domova* očinskih u Jeruzalemu, u odajama Doma GOSPODNJEGA."

30 Tako su svećenici i Leviti primili izvagano srebro i zlato i posude da *to* odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega.

31 Tada smo dvanaestog *dana* prvoga mjeseca krenuli od rijeke Ahave da odemo do Jeruzalema: i ruka Boga našega bila je nad nama i on nas je izbavio iz ruke neprijatelja i od takvih koji čekaju u zasjedi uz put.

32 Stigli smo u Jeruzalem i ondje smo ostali tri dana.

33 A četvrtoga dana bilo je izvagano srebro i zlato i posude u Domu Boga našega rukom Mere-mota, sina Urije svećenika, s kojim *je bio* Eleazar, sin Pinhasov; a s njima *su bili* Leviti: Jozabad, sin Ješuin, i Noadija, sin Binujev.

34 Sve je bilo na broj i na težinu: i težina svega bila je zapisana u to vrijeme.

35 *Isto tako* oni sinovi koji su bili odvedeni pa su se vratili iz sužanjstva, prinijeli su žrtve paljenice Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest jaraca za žrtvu za grijeh, *sve je to bilo* za žrtvu paljenicu GOSPODU.

36 Zatim su predali kraljeva ovlaštenja kraljevskim satrapima i upraviteljima s ove strane rijeke i oni su poduprli narod i Dom Božji.

POGLAVLJE 9

Ezra moli za narod

1 Sada kad je sve to učinjeno,

došli su k meni knezovi govoreći: "Narod Izraelov, svećenici i Leviti nisu se odvojili od naroda ovih zemalja, *čineći* njihove gnjusobe: *baš* od Kanaanaca, Hetita, Perizana, Jebusejaca, Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca,

2 jer su uzimali od njihovih kćeri za sebe i za sinove svoje: tako da se sveto sjeme pomiješalo s narodima tih zemalja; da, ruka knezova i glavara bila je glavna u tom prijestupu."

3 A kad sam čuo tu vijest razderao sam svoju odjeću i svoj plašt, čupao kosu s moje glave i bradu svoju te sam sjeo preneražen.

4 Nato su se svi koji su drhtali od riječi Boga Izraelova sakupili kod mene zbog prijestupa onih koji su bili odvedeni. A ja sam sjedio preneražen, sve do večernje žrtve.

5 A kod večernje žrtve podigao sam se iz svoje potištenosti i imajući razderanu svoju odjeću i svoj plašt, pao sam na koljena svoja i raširio ruke svoje prema GOSPODU, Bogu svome,

6 te rekao: "Bože moj! Postiđen sam i sramim se podići svoje lice k tebi, Bože moj! Jer su se umnožile nepravde naše preko glave i prijestup je naš narastao do nebesa.

7 Od vremena očeva naših pa do ovih dana mi *smo bili* u velikom prijestupu te smo mi, kraljevi naši i svećenici naši, bili predani zbog nepravda svojih u ruke kraljeva tih zemalja; pod mač, u sužanjstvo, i za plijen i na sramotu lica, kao *što je to* dan danas.

8 A sada, za kratko vrijeme, milost nam je bila *iskazana* od GOSPODA, Boga našega, te nam je ostavio ostatak da umakne i dao nam je klin u svome svetom mjestu: da nam Bog naš može prosvijetliti oči i dati nam malo živosti u robovanju našem.

9 Jer mi *smo bili* robovi, ipak nas Bog naš nije napustio u ropstvu našem, nego nam je pružio milosrđe u očima perzijskih kraljeva, da nam daju živost da podignemo Dom Boga našega i da obnovimo njegove ruševine te da nam podari zid u Judi i u Jeruzalemu.

10 Ali sada, Bože moj, što reći nakon ovoga? Jer smo mi napustili zapovijedi tvoje,

11 koje si zapovjedio preko svojih slugu proroka govoreći: 'Zemlja u koju vi idete da je zaposjednete, nečista je zemlja od prljavština naroda te zemlje, od gnjusoba njihovih kojima su je napunili od jednoga kraja do drugoga u svojoj nečistoći.

12 Stoga sada nemojte davati svoje kćeri za njihove sinove ni ne uzimajte njihove kćeri za svoje sinove, niti nikada ne tražite njihov mir ili bogatstvo njihovo, da možete postati snažni i jesti dobra te zemlje i ostaviti je zauvijek kao baštinu sinovima svojim.'

13 I poslije svega što nas je stiglo zbog naših zlih djela i zbog našeg velikog prijestupa, budući da si nas ti Bože naš kaznio manje nego što naše nepravde *zaslužuju* i što si nam dao izbavljenje poput ovoga!

14 Zar ćemo ponovo prekršiti zapovijedi tvoje i rodbinski se udružiti s narodom ovakvih gnjusoba? Ne bi li se ti rasrdio na nas sve dok *nas* ne bi zatro tako da *ne bi bilo* ni ostatka ni zbjege?

15 GOSPODE, Bože Izraelov, ti si pravedan jer mi smo ostali kao zbjege, kako *je to* dan danas: evo, mi *smo* pred tobom s prijestupima svojim, jer zbog toga ne smijemo stajati pred tobom!"

POGLAVLJE 10

Narod priznaje svoj grijeh

1 I dok je Ezra molio i dok je pri-

znavao, plačući i bacajući se pred Domom Božjim, sakupilo se iz Izraela oko njega jako velika skupina muškaraca i žena i djece zato što je narod gorko plakao.

2 Tada je Sekanija, sin Jehijelov, jedan od sinova Elamovih, progovorio te rekao Ezri: "Mi smo prestupili protiv Boga svojega pošto smo se ženili ženama tuđinkama iz naroda ove zemlje. Ipak još ima nade u Izraelu u svezi ovoga.

3 Stoga sada sklopimo savez s Bogom svojim da otpustimo sve žene i one koji su rođeni od njih, prema savjetu moga gospodara i onih koji drhću pred zapovijedi Boga našega, i neka to bude učinjeno po Zakonu!

4 Ustani, jer je to dužnost koja pripada tebi, i mi ćemo biti s tobom. Budi odvažan i učini to!"

5 Nato je Ezra ustao i spremio glavare svećeničke, i Levite, i sav Izrael da se zakunu da će učiniti prema toj riječi. I zakleli su se.

6 Zatim je Ezra ustao ispred Doma Božjega i otišao u odaju Johanana, sina Elijašibova. A kad je došao onamo nije jeo ni kruha niti je pio vodu jer je tugovao zbog prijestupa onih koji su bili odvedeni u progonstvo.

7 Tada su obznanili diljem sve Jude i Jeruzalema svim sinovima iz sužanjsva da se trebaju sakupiti u Jeruzalemu,

8 a svaki koji ne bude došao u Jeruzalem tijekom tri dana, prema savjetu knezova i starješina, sav njegov imetak bit će zaplijenjen, a on sâm bit će odvojen iz zajednice onih koji su bili odvedeni u progonstvo.

9 Tada su se svi ljudi iz Jude i Benjamina sakupili u Jeruzalemu tijekom tri dana. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u mjesecu. I sav je narod sjedio na ulici Doma Božjega, dršćući zbog ovog

događaja i zbog jake kiše.

10 Nato je svećenik Ezra ustao te im rekao: "Vi ste prestupili što ste se oženili ženama tuđinkama, tako da ste povećali prijestup Izraelov!

11 Stoga sada iznesite priznanje GOSPODU, Bogu očeva svojih, i izvršite volju njegovu te se odvojite od naroda ove zemlje i od žena tuđinki."

12 Zatim je sva zajednica odgovorila i rekla jakim glasom: "Kako si ti rekao tako moramo učiniti!

13 Ali naroda je mnogo i vrijeme je za puno kiše pa vani ne možemo stajati, niti je to posao za jedan ili dva dana jer nas je mnogo koji smo u tome prestupili.

14 Neka sada naši poglavari svih zajednica ustanu i neka svi oni koji su po našim gradovima oženjeni ženama tuđinkama dođu u određeno vrijeme, a s njima i starješine svakoga grada i suci tamošnji, sve dok se od nas ne odvрати žestoki gnjev Boga našega zbog ovoga."

15 Samo su Jonatan, sin Asahe-
lov, i Jahazija, sin Tikvin, bili zaposleni u vezi toga; a Mešulam i Levit Šabetaj su im pomagali.

16 I sinovi iz sužanjsva učinili su isto tako te se svećenik Ezra s nekim poglavarima očinskim prema domovima očeva svojih, i svatko od njih poimence bili odvojili te zasjele prvoga dana desetoga mjeseca da ispitaju slučaj.

17 I završili su sa svim muškarcima koji su se oženili ženama tuđinkama na prvi dana prvoga mjeseca.

18 I među sinovima svećeničkim našli su se oni koji su bili oženjeni ženama tuđinkama: *poimence* od sinova Ješue, sina Jozadakova, i njegove braće: Maaseja, Eliezer, Jarib i Gedalija.

19 I oni su dali svoje ruke da će

otпустiti svoje žene i *pošto su bili* krivi, prinijeli su ovna iz stada za svoj prijestup.

20 I od sinova Imerovih: Hanani i Zebadija.

21 I od sinova Harimovih: Maaseja i Ilija i Šemaja i Jehijel i Uzija.

22 I od sinova Pašhurovih: Elijoenaj, Maaseja, Išmael, Netanel, Jozabad i Elasa.

23 Isto tako od Levita: Jozabad, Šimej, Kelaja (isti *je* Kelita), Petahija, Juda i Eliezer.

24 Od pjevača također: Elijašib. A od vratara: Šalum i Telem i Uri.

25 Nadalje od Izraela. Od sinova Paroševih: Ramija, Jezija, Malkia, Miamin, Eleazar, Malkija i Benaja.

26 I od sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehijel, Abdi, Jeremot i Elija.

27 I od sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza.

28 I od sinova Bebajevih: Jehohanan, Hananija, Zabaj i Atlaj.

29 I od sinova Banijevih: Mešu-

lam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot;

30 I od sinova Pahatmoabovih: Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Bezalel, Binuj i Manaše;

31 I od sinova Harimovih: Eliezer, Išija, Malkija, Šemaja, Šimeon, 32 Benjamin, Maluk i Šemarija.

33 Od sinova Hašumovih: Matenaj, Matata, Zabad, Elifelet, Jeremaj, Manaše i Šimej.

34 Od sinova Banijevih: Maadaj, Amram i Uel,

35 Benaja, Bedeja, Kelu,

36 Vanija, Meremot, Elijašib,

37 Matanija, Matenaj i Jaasaj,

38 i Bani i Binuj, Šimej,

39 Šelemija, Natan i Adaja;

40 Mahnadebaji, Šašaj, Šaraj,

41 Azareel i Šelemija, Šemarija,

42 Šalum, Amarija i Josip.

43 Od sinova Nebovih: Jeiel, Matitija, Zabad, Zebina, Jadaj i Joel, Benaja.

44 Svi su ovi bili oženjeni ženama tuđinkama, a neki su od njih imali žene s kojima su imali djecu.

KNJIGA NEHEMIJINA

POGLAVLJE 1 Nehemijina molitva

1 Riječi Nehemije, sina Hakalijina. I dogodilo se, mjeseca Kisleva, dvadesete godine, kad sam ja bio u dvoru u Sušanu,

2 da je došao Hanani, jedan od moje braće, on i neki ljudi iz Jude pa sam ih ja zapitao o Židovima što su umakli i koji su preživjeli sužanjstvo, i o Jeruzalemu.

3 Nato su mi odgovorili: "Ostatak što je preživio sužanjstvo tamo u zemlji u velikoj *su* nevolji i sramoti. I zidine Jeruzalema *su* srušene, a vrata njegova su ognjem spaljena."

4 I dogodilo se, kad sam čuo ove riječi, da sam sjeo i zaplakao te tugovao danima, postio i molio se pred Bogom nebeskim.

5 I rekao sam: "Zaklinjem te, GOSPODE Bože nebeski, veliki i strašni Bože koji držiš Savez i milosrđe za one koji te ljube i obdržavaju zapovijedi tvoje!

6 Neka uho tvoje bude pozorno i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu slugu svoga koju ja sada molim pred tobom, danju i noću, za sinove Izraelove, slugu tvoje, i priznajem grijehe sinova Izraelovih koje smo sagriješili protiv tebe; i ja i kuća oca mojega sagriješili smo!

7 Postupali smo jako pokvareno protiv tebe, i nismo držali zapovijedi, ni odredbe ni prosudbe koje si ti zapovjedio Mojsiju, svome slugi.

8 Sjeti se, zaklinjem te, riječi koje si ti zapovjedio Mojsiju, svome slugi govoreći: 'Ako vi činite prijestupe, ja ću vas razasuti među narode;

9 ali *ako* se obratite k meni i čuvate moje zapovijedi i izvršavate ih, premda su neki od vas bili prognani do nakraj neba, *pa ipak* ću ih

ja sakupiti odande i odvesti ih na mjesto koje sam ja izabrao da ondje postavim ime svoje.'

10 A oni *su* tvoje slugu i tvoj narod, kojega si otkupio svojom velikom snagom i svojom snažnom rukom.

11 Gospodine, zaklinjem te, neka uho tvoje bude pozorno na molitvu slugu tvoga i na molitvu slugu tvojih, koji se žele bojati imena tvoga; i daj danas uspjeha, molim te, svome slugi i udijeli mu milosrđe pred licem ovog čovjeka." Naime, ja sam bio kraljev peharnik.

POGLAVLJE 2 Nehemija poslan u Judu

1 I dogodilo se u mjesecu Nisanu, dvadesete godine kralja Artakserksa *da je* vino *bilo* pred njim. Tada sam uzeo vino i dao *ga* kralju. A *prije* nikada nisam bio tužan u njegovoj nazočnosti.

2 Stoga mi je kralj rekao: "Zašto ti *je* lice tužno, budući da nisi bolestan? Nije to ništa *drugo* nego žalost u srcu!" Nato sam se jako uplašio

3 i rekao kralju: "Neka kralj živi zauvijek! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad grad, mjesto grobnica očeva mojih, *leži* opustošen, a vrata su mu ognjem progutana?"

4 Tada me je kralj upitao: "Dakle što ti tražiš?" Tako sam se pomolio Bogu nebeskom

5 i odgovorio kralju: "Ako se kralju sviđa i ako je sluga tvoj našao naklonost pred očima tvojim, da bi me ti poslao u Judu, u grad grobnica očeva mojih, da ga sagradim."

6 Zatim me je kralj upitao (i kraljica je sjedila pokraj njega): "Koliko dugo bi trajalo tvoje putova-

nje? I kada ćeš se vratiti?" Tako se svidjelo kralju da me pošalje te sam mu naznačio vrijeme.

7 Nadalje sam rekao kralju: "Ako se kralju sviđa, neka mi budu dana pisma za upravitelje s one strane rijeke da me propuste sve dok ne dođem u Judu;

8 i pismo Asafu, čuvaru kraljeve šume, da mi podari drvenu građu za napraviti potporne grede na vratima dvora koja *pripadaju* Domu, i za gradske zidine i za kuću u kojoj ću boraviti." I udijelio mi je kralj, prema dobroj ruci Boga mojega *koja je bila* nada mnomo.

9 Zatim sam došao k upraviteljima s one strane rijeke i dao sam im kraljeva pisma. A kralj je poslao sa mnomo vojne zapovjednike i konjanike.

10 Kad su *za to* čuli Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, to ih je jako ojadilo, *to što* je došao čovjek da traži blagostanje za sinove Izraelove.

11 Tako sam stigao u Jeruzalem, te ostao ondje tri dana.

12 Zatim sam ustao noću, ja i nekoliko ljudi sa mnomo, i nikome nisam rekao što mi je Bog stavio na srce da učinim za Jeruzalem; a nisam imao *nikakve* životinje, osim životinje na kojoj sam ja jahao.

13 I izašao sam noću na Dolinska vrata baš pored Zmajskog izvora, te prema Smetlišnim vratima, i razgledao sam jeruzalemske zidine koje su bile srušene i vrata njihova ognjem progutana.

14 Zatim sam otišao do Izvorskih vrata i do Kraljevskog jezera, ali *ondje* nije bilo mjesta za životinju, *koja je bila* ispod mene, da bi prošla.

15 Tada sam se uspeo noću uz potok, i razgledavao zidine, te se okrenuo natrag i ušao na Dolinska vrata i *tako* se vratio.

16 A upravitelji nisu znali kamo sam otišao ili što sam ja učinio, niti sam ja sve do sada *to* rekao Židovima: ni svećenicima, ni plemićima, ni upraviteljima, ni ostalima koji su izvodili taj posao.

17 Tada sam im rekao: "Vi vidite nesreću u kojoj *se nalazimo*: kako Jeruzalem *leži* opustošen, a vrata su mu ognjem spaljena. Hajdemo da sagradimo jeruzalemske zidine da više ne budemo sramota."

18 Zatim sam im ispričao o ruci Boga mojega koja je bila dobra nada mnomo, kao i kraljeve riječi koje mi je izrekao. Tada su rekli: "Ustanimo i gradimo!" Tako su im se osnažile ruke za *to* dobro djelo.

19 No kada su *to* čuli Sanbalat Horonac, i sluga Tobija Amonac, i Gešem Arapin ismijavali su nam se i prezirali nas te govorili: "Kakav *je* ovo posao koji vi radite? Hoćete li se pobuniti protiv kralja?"

20 Nato sam im ja odgovorio te im rekao: "Bog nebeski, on će nam dati uspjeha. Stoga ćemo mi, sluge njegove, ustati i graditi. A vi nemate ni udjela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu."

POGLAVLJE 3 Obnova zidina

1 Tada je veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom svećenicima ustao pa su sagradili Ovčja vrata. Posvetili su ih te im postavili vrata na krila; sve do kule Meaha posvetili su ih, *i do* Hananelove kule.

2 A pokraj njih su gradili ljudi Jerihonci, a do njih je gradio Zakur, sin Imrijeva.

3 Ali Riblja vrata sagradili su sinovi Hasenaini koji su i položili grede ondje, postavili im vratna krila i brave i zapornice.

4 A pokraj njih je popravljao Me-

rimot, sin Urije, sina Kozova; a pokraj njih je popravljao Mešulam, sin Berekije, sina Mešežabelova; a pokraj njih je popravljao Zadok, sin Baanin.

5 A pokraj njih su popravljali Tekoanci, ali njihovi plemići nisu prignuli svoje šije na službu svojemu Gospodinu.

6 Nadalje Stara vrata popravljali su Jehojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodejin. Oni su položili grede njihove, postavili vratna krila njihova i brave njihove i zapornice njihove.

7 A pokraj njih popravljali su Melatija Gibeonac i Jadon Mero-noćanin, ljudi iz Gibeona i Misper, do prijestolja upravitelja s ove strane rijeke.

8 Pokraj njih je popravljao Uziel, sin Harhajin, *jedan od* zlatarā. Pokraj njega je popravljao Hananija, *sin jednog od* ljekarnika; oni su utvrdili Jeruzalem sve do Sirokog zida.

9 A pored njih je popravljao Refaja, sin Hurov, glavar polovice jeruzalemskog kraja.

10 A pored njih je popravljao Jedaja, sin Harumafov, baš nasuprot svoje kuće; a pored njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnijin.

11 Malkija, sin Harimov, i Hašub, sin Pahatmoabov, popravljali su drugi dio i Kulu pećnica.

12 A pored njih je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar polovice kraja jeruzalemskog, on i njegove kćeri.

13 Dolinska vrata popravljao je Hanun i stanovnici Zanoaha: oni su ih sagradili, postavili im vratna krila njihova, brave njihove i zapornice njihove, i tisuću lakata zida do Smetlišnih vrata.

14 No Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin Rekabov, glavar bethakeremskog predjela; on ih je sagradio, postavio im vratna

krila njihova, brave njihove i zapornice njihove.

15 A Izvorska vrata popravljao je Šalun, sin Kolhozeov, glavar mispanskog predjela: on ih je sagradio i pokrio ih, postavio im vratna krila njihova, brave njihove i zapornice njihove, i zid kod jezerca Siloaha, kod Kraljevskog vrta sve do stepenica koje silaze iz Davidova grada.

16 Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar nad polovicom betzurskog kraja, sve do *mjesta* nasuprot Davidovim grobnicama i do napravljenog jezerca i do Kuće junaka.

17 Za njim su popravljali Leviti: Rehun, sin Banijev; a pored njega popravljao je Hašabija, glavar nad polovicom keilskog kraja, u svom podružju.

18 Za njim su popravljala njihova braća: Bavaj, sin Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kraja;

19 a pored njega je Ezer, sin Ješuin, glavar Mispe, popravljao drugi dio, nasuprot uspona prema Oružarnici kod skretanja *zidina*.

20 Za njim je Baruk, sin Zabajev, uporno popravljao drugi dio, od skretanja *zidina* do kućnih vrata velikog svećenika Elijašiba.

21 Za njim je popravljao Meremot, sin Urije, sina Kozov, drugi dio: od Elijašibovih kućnih vrata do kraja Elijašibove kuće.

22 A za njim su popravljali svećenici, ljudi iz ravnice.

23 Za njim su popravljali Benjamin i Hašub nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Azarija, sin Maaseje sina Ananijina, pored svoje kuće.

24 Za njim je popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio: od Azarijine kuće do skretanja *zidina*, pa sve do ugla.

25 Palal, sin Uzajev, *popravljao*

je nasuprot skretanja zidina i kulu koja se izdiže iznad Gornjeg kraljevskog doma, što je pored predvorja tamnice. Za njim je popravljao Pedaja, sin Parošev.

26 Nadalje i Netinimci koji su živjeli u Ofelu, *popravljali su* sve do mjesta nasuprot Vodenih vrata na istoku i kuli koja je izdignuta.

27 Za njima su popravljali Teokoanci drugi dio nasuprot Velikoj kuli koja je izdignuta, sve do Ofelskog zida.

28 Poviše Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki nasuprot svojoj kući.

29 Za njima je popravljao Zadok, sin Imerov, nasuprot svojoj kući. Za njim je popravljao Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata.

30 Za njim je popravljao Hananija, sin Selemijin, i Hanun, šesti sin Zalafov, drugi dio. Za njim je popravljao Mešulam, sin Berekijin, nasuprot svojoj odaji.

31 Za njim je popravljao Malkija, zlatarov sin, sve do boravišta Netinimaca i trgovaca, nasuprot Mifkadovim vratima pa do Uspona na uglu.

32 A između Uspona na uglu do Ovčjih vrata popravljali su zlatari i trgovci.

POGLAVLJE 4 Protivnici gradnje

1 Ali se dogodilo da kad je Sanbalat čuo da mi gradimo zid, razgnjevio se i jako ražestio te je izrugivao Židove.

2 Zatim je govorio pred svojom braćom i samarijanskom vojskom te je upitao: "Što rade ovi nemoćni Židovi? Zar hoće utvrditi same sebe? Zar hoće žrtvovati? Zar hoće sve završiti u jedan dan? Zar hoće iz hrpe krša vratiti u život kame-nje koje je spaljeno?"

3 A Tobija, Amonac *je bio* uz nje-ga te je rekao: "Baš to što oni gra-

de, ako li *im* se neka lisica popne, čak će i ona srušiti njihove kame-ne zidine."

4 Čuj, Bože naš, zato što smo prezreni! Okreni njihove poruge na njihovu glavu i predaj ih kao plijen u zemlju sužanjestva.

5 Ne pokrivaj njihove nepravde i ne dopusti da grijeh njihov bude izbrisan pred tobom jer su *te* iza-zvali na srdžbu pred graditeljima.

6 Tako smo mi gradili zid, te je sav zid bio povezan do svoje polo-vice. Jer je narod imao volju za rad.

7 Ali se dogodilo, *da* su se Sanbalat i Tobija, te Ārapi, i Amonci i Ašdođani jako razgnjevili, kad su čuli da su izgrađene jeruzalemske zidine i da su se počele zatvarati pukotine.

8 I urotili su se svi oni zajedno da će doći *te* se boriti protiv Jeru-zalema i ometati ga.

9 Ali mi smo uputili molitvu Bogu našem te postavili stražu danju i noću protiv njih i zbog njih.

10 Zatim je Juda rekao: "Snaga nosačima tereta je klonula, a krša *je* mnogo tako da nećemo biti u stanju sagrađiti zid!"

11 A naši protivnici su rekli: "Oni neće ni znati ni vidjeti dok ćemo ući među njih i pogubiti ih te prekinuti posao!"

12 I dogodilo se da kad su došli Židovi koji žive kraj njih, po deset puta su nam rekli: "Sa svih mjesta odakle se vraćate k nama *oni će ići na vas!*"

13 Stoga sam rasporedio u nizin-skim mjestima iza zida i na uzvi-šenim mjestima; čak sam i raspo-redio narod po obiteljima, s mačevima njihovim, kopljima njihovim i lukovima njihovim.

14 Tada sam vidio i ustao te sam rekao plemićima, i poglavarima i ostalom narodu: "Ne bojte se ih! Sjetite se Gospodina, *koji je* velik i strašan, i borite se za svoju bra-

ću, za sinove svoje i kćeri svoje, za žene svoje i kuće svoje!”

15 I dogodilo se, kad su naši neprijatelji čuli da nam je to poznato i da je Bog osujetio njihov naum, da smo se svi vratili k zidu, svaki k svome poslu.

16 I dogodilo se *da* je od toga vremena pa nadalje samo polovica mojih slugu obavljala posao, a druga polovica od njih držali su koplja i štitove, i lukove i oklope, i poglavari *su bili* iza svega doma Judina.

17 A oni koji su gradili na zidu i oni koji su nosili terete, s onima koji su tovarili, *svaki* je jednom svojom rukom radio *svoj* posao, a drugom *rukou* držao oružje.

18 Jer graditelji su *tako* gradili da je svaki nosio svoj mač pripasan uz bok. A onaj koji je svirao trubu *bio je* pokraj mene.

19 Rekao sam plemićima, poglavarima i ostalom narodu: “Posao je velik i opsežan, a mi smo se razdvojili na zidu, jedan daleko od drugoga.

20 Stoga na kojem mjesto čujete zvuk trube, uteknite tamo k nama! Bog naš borit će se za nas.”

21 Tako smo obavljali posao: polovica od njih držala je koplja od svanuća jutra do pojavka zvijezda.

22 Isto tako u to isto vrijeme rekao sam narodu: “Neka svaki sa svojim slugom prenoći u Jeruzalemu da nam može noću biti stražar, a danju radnik.”

23 Tako niti ja, ni moja braća, ni moje sluge, ni stražari koji su me pratili, nitko od nas nije skidao svoje odjeće, *osim kad* ju je svaki skidao zbog pranja.

POGLAVLJE 5

Nehemija zaustavlja tlačenje siromaha

1 Tada je nastala velika vika ljudi i njihovih žena protiv njihove bra-

će Židova.

2 Bilo je nekih koji su govorili: “Nas, naših sinova i naših kćeri je mnogo, stoga nabavimo žito za *njih* da bismo mogli jesti i živjeti.”

3 A bilo je i *drugih* koji su govorili: “Založili smo svoje zemlje, vinograde i kuće da bismo mogli kupiti žito zbog oskudice.”

4 Bilo je i onih koji su govorili: “Mi smo pozajmljivali novac za kraljev danak, *i to* na polja svoja i vinograde.

5 Sada *je* tijelo naše kao tijelo braće naše, sinovi *su* naši kao i sinovi njihovi, a evo mi predajemo u ropstvo sinove svoje i kćeri svoje da budu sluge; a *neke* naše kćeri su *već* predane u ropstvo! Niti *je* u našoj moći *da ih otkupimo* jer drugi posjeduju polja naša i vinograde.”

6 I jako sam se razljutio kad sam čuo njihovu viku i te riječi.

7 Tada sam se *sâm* sa sobom posavjetovao i ukorio plemiće i glavare te im rekao: “Vi iznuđujete kamate svakome od svoje braće!” I sazvao sam protiv njih veliku skupštinu.

8 Zatim sam im rekao: “Mi smo prema svojim mogućnostima otkupili svoju braću Židove koji su bili prodani poganima. Zar sada hoćete vi prodati svoju braću? Ili hoće li oni biti prodani nama?” Tada su svi ušutjeli i ništa nisu našli *da bi odgovorili*.

9 Još sam rekao: “Nije dobro to što vi činite. Ne morate li hoditi u strahu od Boga našega zbog poruga pogana, neprijatelja naših?”

10 Isto tako ja, *i* moja braća, i moje sluge mogli smo im iznuđivati novce i žito. Molim te, otpusti nam te kamate.

11 Molim te, vratite im vi još danas njihova polja, njihove vinograde, njihove maslinike i kuće njihove, i postotak od novca, i od

žita, vina i ulja, koji ste vi iznudili od njih."

12 Nato su oni odgovorili: "Vratit ćemo *im* i nećemo ništa od njih tražiti. Tako ćemo učiniti kako si ti rekao." Tada sam pozvao svećenike i oni su *mi* se zakleli da će učiniti sukladno tom obećanju.

13 I istresao sam svoje krilo i rekao: "Neka Bog tako istrese iz kuće njegove i iz posla njegovog svakog čovjeka koji ne bude izvršio ovo obećanje! Neka baš tako bude on istresen i ispražnjen!" Nato je sva zajednica rekla: "Amen!" I hvalili su GOSPODA. I narod je učinio sukladno tom obećanju.

14 Štoviše od vremena kad sam bio određen da budem njihov upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete godine sve do trideset i druge godine kralja Artakserksa, *što je* dvanaest godina, ja i moja braća nismo jeli upraviteljskog kruha.

15 Ali prijašnji upravitelji, koji *su bili* prije mene, zahtijevali su od naroda: i od njega su uzimali kruh i vino, pored četrdeset šekela srebra; da i njihove slugu su upravljale narodom. Ali ja tako nisam činio, zbog straha Božjega.

16 Da, čak sam i nastavio posao oko toga zida, i nismo kupili ni jedno zemljište! Sve su moje slugu bile ondje okupljene na poslu.

17 Štoviše za mojim je stolom bilo stotinu i pedeset Židova i glavara, pored onih koji su k nama dolazili između pogana koji *su bili* oko nas.

18 A ono što je bilo svakog dana pripremljeno za mene *bilo je* jedan vol i šest biranih ovaca; i perad se pripremala za mene, a jednom u deset dana *donosilo se* obilje svakakvih vrsta vina. Usprkos svemu tome nisam nikada tražio kruh upraviteljski, zato što su teške sveze bile nad narodom.

19 Pomisli na mene, Bože moj,

na dobro, *prema* svemu što sam učinio za ovaj narod!

POGLAVLJE 6 Urota protiv Nehemije

1 I dogodilo se da kad su Sanbalat, Tobija i Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji čuli da sam sagradio zid i *da* nije u njemu ostalo pukotine (premda sve do toga vremena nisam bio postavio krila na vratima),

2 te su mi Sanbalat i Gešem poručili, govoreći: "Dođi da se sastanemo u jednom od mjesta u ravnici ononskoj." Ali su mi oni mislili učiniti zlo.

3 A ja sam im poslao glasnike, govoreći: "Ja radim veliki posao i ne mogu sići: zašto da posao stane dok ga ja ostavljam i silazim k vama?"

4 No poručivali su mi četiri puta na isti način, a ja sam im odgovarao na isti način.

5 Tada mi je po peti put Sanbalat poslao svoga slugu na isti način s otvorenim pismom u svojoj ruci.

6 U njemu *je bilo* zapisano: "Govori se među poganima, a i Gašmu *to kaže*, *da se* ti i Židovi mislite pobuniti; jer je to razlog da gradiš zid *te* da želiš postati njihov kralj, prema tim riječima.

7 I da si ti odredio proroke da propovijedaju o tebi u Jeruzalemu, govoreći: '*Ima* kralj u Judi!' Upravo to će biti oglašeno kralju, prema tim riječima. Stoga dođi sada da se posavjetujemo zajedno."

8 Tada sam mu poručio, govoreći: "Nije takvo nešto učinjeno kao što ti govoriš; nego sve to ti izmišljaš iz svoga vlastitog srca."

9 Jer su nas svi oni uplašili govoreći: "Oslabit će im ruke od posla tako da ga neće završiti." Stoga sada, *Bože*, osnaži ruke moje!

10 Poslije toga ja sam otišao do

kuće Šemaje, sina Delaje, sina Mehetabelova, koji se *tamo* zatvorio. I on je rekao: "Nađimo se u Domu Božjem, usred Hrama, i zatvorimo vrata Hrama jer će doći da te pogube. Jest, noćas će doći da te pogube!"

11 A ja sam rekao: "Treba li čovjek kao što sam ja bježati? Tko je *taj* kao što sam ja da bi mogao ući u Hram da spasim svoj život? Neću ići unutra."

12 I, evo, shvatio sam da ga Bog nije poslao, nego da mi je on objavio proroštvo protiv mene, jer su ga Tobija i Sanbalat unajmili.

13 Stoga je bio on unajmljen da bih se ja uplašio i učinio onako te sagriješio pa da bi imali *nešto* da me ozloglase i da me pogrde!

14 Bože moj, pomisli na Tobiju i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, i na proročicu Noadiju i na ostale proroke koji bi me uplašili.

15 Tako je zid bio završen dvadeset i petog *dana mjeseca* Elula, za pedeset i dva dana.

16 I dogodilo se, kad su *to* čuli svi naši neprijatelji i vidjeli *to* svi pogani koji *su bili* oko nas, da su se jako potištili u vlastitim očima, jer su shvatili da je taj posao učinio Bog naš.

17 Štoviše u te dane plemići Judini slali su mnogo pisama Tobiji i *pisma* Tobijina dolazila su k njima.

18 Jer su se mnogi u Judi zakleli njemu zato što je on bio zet Šekaniji, sinu Arahovu, a njegov sin Johanan uzeo je za ženu kćer Mešulama, sina Berekijina.

19 Isto tako objavljivali su predamnom njegova dobra djela, a njemu izricali moje riječi. A Tobija je slao pisma da me uplaši.

POGLAVLJE 7 Popis povratnika

1 I dogodilo se, kad je zid bio sagrađen i kad sam postavio vratna

krila, a vratari i pjevači i Leviti su bili određeni,

2 da sam povjerio Hananiju, bratu svome, i Hananiji, glavaru dvora, upravu nad Jeruzalemom, jer *je* on *bio* vjeran čovjek i bojao se Boga više nego mnogi.

3 Zatim sam im rekao: "Neka se Jeruzalemska vrata ne otvaraju dok sunce ne ožeže; a dok oni još stoje, neka zatvore vrata i zapriječe *ih*. Zatim odredi straže od stanovnika jeruzalemskih: svakoga na njegovo stražarsko mjesto te svakoga *da bude* nasuprot svojoj kući.

4 A grad *je bio* prostran i velik, ali je u njemu *bilo* malo ljudi i kuće nisu *bile* sagrađene.

5 I Bog moj položio mi je na srce da sakupim plemiće, glavare i narod da se obuhvate rodoslovljem. Tada sam našao zapis rodoslovlja onih koji su prvi uzašli. I u njemu sam našao zapisano:

6 Ovo su sinovi iz pokrajine koji su došli iz sužanjsva od onih koji su bili odvedeni, koje je odveo Nabukodonosor, babilonski kralj pa su se vratili u Jeruzalem i Judu, svaki u svoj grad.

7 Došli su sa Zerubabelom, Ješuom, Nehemijom, Azarijom, Raamijom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom, Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj, *kažem*, ljudi iz naroda Izraelova *bio je ovaj*:

8 Sinova Paroševih: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva;

9 Sinova Šefatijinih: tri stotine sedamdeset i dva.

10 Sinova Arahovih: šest stotina pedeset i dva.

11 Sinova Pahatmoabovih, od Ješuinih i Joabovih sinova: dvije tisuće osam stotina i osamnaest.

12 Sinova Elamovih: tisuću dvjesto pedeset i četiri.

13 Sinova Zatuovih: osam stotina četrdeset i pet.

14 Sinova Zakajevih: sedam stotina i šezdeset.

15 Sinova Binujevih: šest stotina četrdeset i osam.

16 Sinova Bebajevih: šest stotina dvadeset i osam.

17 Sinova Azgadovih: dvije tisuće tri stotine dvadeset i dva.

18 Sinova Adonikamovih: šest stotina šezdeset i sedam.

19 Sinova Bigvajevih: dvije tisuće šezdeset i sedam.

20 Sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet.

21 Sinova Aterovih od Ezekije: devedeset i osam.

22 Sinova Hašumovih: tristo dvadeset i osam.

23 Sinova Bezajevih: tristo dvadeset i četiri.

24 Sinova Harifovih: stotinu i dvanaest.

25 Sinova iz Gibeona: devedeset i pet.

26 Ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam.

27 Ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i osam.

28 Ljudi iz Betazmaveta: četrdeset i dva.

29 Ljudi iz Kirjatjearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri.

30 Ljudi iz Rame i Gebe: šest stotina dvadeset i jedan.

31 Ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva.

32 Ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset i tri.

33 Ljudi iz drugog Neba: pedeset i dva.

34 Sinova drugoga Elama: tisuću dvjesto pedeset i četiri.

35 Sinova Harimovih: tristo dvadeset.

36 Sinova iz Jerihona: tristo četrdeset i pet.

37 Sinova iz Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset i jedan.

38 Sinova iz Senaje: tri tisuće devet stotina i trideset.

39 Svećenika: sinova Jedajinih, iz kuće Ješuiine: devet stotina sedamdeset i tri.

40 Sinova Imerovih: tisuću pedeset i dva.

41 sinova Pašhurovih: tisuću dvjesto četrdeset i sedam.

42 Sinova Harimovih: tisuću i sedamnaest.

43 Levita: sinova Ješuiinih, Kadmielovih i sinova Hodevinih: sedamdeset i četiri.

44 Pjevača: sinova Asafovih: stotinu četrdeset i osam.

45 Vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova Akušovih, sinova Hatitinih, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam.

46 Netinimaca: sinova Zihinih, sinova Hašufinih, sinova Tabaofovih,

47 sinova Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Padonovih,

48 sinova Lebaninih, sinova Hagabinih, sinova Šalmajevih,

49 sinova Hananovih, sinova Gidelovih, sinova Gaharovih,

50 sinova Reajinih, sinova Rezinovih, sinova Nekodinih,

51 sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih,

52 sinova Besajevih, sinova Meunimovih, sinova Nefišesimovih,

53 sinova Bakbukovih, sinova Hakufinih, sinova Harhurovih,

54 sinova Bazlitovih, sinova Mehidinih, sinova Haršinih,

55 sinova Barkosovih, sinova Sisserinih, sinova Tamahovih,

56 sinova Nazijahovih, sinova Hatifinih.

57 Sinova Salomonovih slugu: sinova Sotajevih, sinova Sofereto-

vih, sinova Peridinih,

58 sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih,

59 sinova Šefatijinih, sinova Hatilovih, sinova Pokereta Zebajimova, sinova Amonovih.

60 Svih Netinimaca i sinova Salomonovih slugu *bilo je* tri stotine devedeset i dva.

61 A to su *bili* oni koji su došli i iz Telmelaha, Telhareša, Keruba, Adona i Imera, ali oni nisu mogli dokazati dom njihovih očeva ni svog sjemena, jesu li *bili* od Izraela.

62 Sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset i dva.

63 A od svećenika: sinovi Habajini, sinovi Kozovi, sinovi Barzilaja koji je uzeo za ženu *jednu* od kćeri Barzilaja Gileadovca te je nazvan po njegovom imenu.

64 Ovi su tražili svoj zapis *među* onima koji su bili ubrojeni u rodoslovlju, ali ga nisu mogli naći: stoga su, kao nečisti, bili izostavljeni iz svećeništva.

65 Tada im je Tiršata rekao da ne smiju jesti od najsvetijeg sve dok ne ustane svećenik s Urimom i Tumimom.

66 Cijela zajednica ukupno *bila je* četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset *osoba*,

67 osim njihovih slugu i sluškinja, kojih *je bilo* sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. A imali su i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica,

68 njihovih konja sedam stotina trideset i šest te mazga dvije stotine i četrdeset i pet.

69 Njihovih deva četiri stotine trideset i pet, šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca.

70 A neki poglavari *domova* očinskih dali su za posao. Tiršata je dao u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset posuda, pet stotina i tri-

deset svećeničkih odijela.

71 A *neki* su od glavara *domova* očinskih dali u riznicu za posao dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra.

72 A ono što je dao ostali narod bilo je dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih odijela.

73 Tako su se svećenici i Leviti i vratari, i pjevači, i *neki* iz naroda i Netinimci i sav Izrael naselili su se u svojim gradovima. A kada je stigao sedmi mjesec, sinovi Izraelovi *bili su* u svojim gradovima.

POGLAVLJE 8 Ezra čita Zakon

1 Tada se sakupio sav narod kao jedan čovjek na ulici koja je bila ispred Vodenih vrata. Zatim su rekli pismoznancu Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je GOŠPOD zapovjedio Izraelu.

2 I prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donio je Zakon pred zajednicu, i muškaraca i žena, i *pred* sve koji mogu razumjeti ono što slušaju.

3 I počeo je čitati na ulici koja je pred Vodenim vratima od jutra do podneva, pred muškarcima i ženama, i pred onima koji mogu razumjeti. I uši svega naroda *bile su pozorno usmjerene* na knjigu Zakona.

4 A pismoznancu Ezra stajao je na drvenoj propovijedaonici koju su napravili za tu svrhu. I pokraj njega su stajali: s desne strane Matitija, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam.

5 Tada je Ezra otvorio knjigu pred očima svega naroda (jer je bio poviše svega naroda), a kad ju je otvorio, sav je narod ustao.

6 Zatim je Ezra blagoslovio

GOSPODA, Boga velikoga, a sav je narod, podižući ruke svoje, odgovorio: "Amen! Amen!" Tada su pognuli glave svoje i iskazivali štovanje GOSPODU licem do zemlje.

7 Također i Ješua, Bani, Šerebija, Jamin, Akub, Šabetaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarija, Jozabad, Hanan, Pelaja i Leviti objasnili su narodu kako bi razumio Zakon, a narod *je stajao* na svome mjestu.

8 Tako su čitali iz knjige Božjeg zakona na jasan *način* i obrazlagali smisao i objasnili da *svi* razumiju ono što se čitalo.

9 Zatim su, Nehemija koji *je* Tirsata, i Ezra svećenik pismoznanac, i Leviti koji su poučavali narod, rekli svemu narodu: "Ovaj dan *je* svet za GOSPODA, Boga vašega! Ne tugujte i ne plaćite!" Jer je sav narod plakao dok je slušao riječi Zakona.

10 Nato im je rekao: "Pođite svojim putem i jedite pretilinu, i pijte slatko, i pošaljite obroke onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovaj dan je svet za našega Gospodina. Ni ne budite žalosni jer je radost GOSPODNJA vaša snaga."

11 Tako su Leviti umirivali sav narod govoreći: "Smirite se, jer *je* dan svet, i ne budite tužni!"

12 Tada je sav narod otišao svojim putem da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko slavlje, jer su shvatili riječi koje su im bile objavljene.

13 A drugog dana sakupili su se poglavari *domova* očinskih svega naroda, svećenici i Leviti kod Ezre pismoznanca baš zato da bi shvatili riječi Zakona.

14 I našli su zapisano u Zakonu što ga je GOSPOD zapovjedio po Mojsiju da sinovi Izraelovi trebaju boraviti pod sjenicama za svetkovine u sedmom mjesecu.

15 I to su oni trebali objaviti i proglasiti u svim svojim gradovima i u Jeruzalemu, govoreći: "Idite u goru i donesite maslinove grane i borove grane te mirtove grane i palmove grane i granja bujnog drveća da napravimo sjenice, kako *je* zapisano."

16 I tako je narod otišao i donio to, te si je napravio sjenice, svaki na krovu svoje kuće i na svojim dvorištima, i na predvorjima Doma Božjega, i na ulici kod Vodenih vrata i na ulici kod Efrajmovih vrata.

17 I sva zajednica onih koji su se vratili iz sužanjsva napravila je sjenice i sjedili su pod sjenicama: jer još od danā Jošue, sina Nunova sve do toga dana sinovi Izraelovi nisu to činili. I bilo je jako veliko veselje.

18 Isto tako dan za danom, od prvog dana do zadnjeg dana, on je čitao knjigu Zakona Božjega. I sedam se dana svetkovala svetkovina, a osmoga *je* dana *bila* svečana skupština, prema običaju.

POGLAVLJE 9

Narod Izraelov priznaje svoje grijehe

1 Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca sakupili su se sinovi Izraelovi posteci i u kostrijeti i posuti zemljom.

2 Zatim su se oni od sjemena Izraelovog odvojili od svih tuđinaca: ustali su i priznavali svoje grijehe i nepravde svojih očeva.

3 I podigli su se na svome mjestu te čitali knjigu Zakona GOSPODA, Boga svojega, četvrtinu dana; a za *drugu* četvrtine su priznavali *grijehe* i iskazivali štovanje GOSPODU, Bogu svome.

4 Zatim su stali na stepenice, od Levita: Ješua i Bani, Kadmiel, Šebanija, Buni, Šerebija, Bani i Ke-

nani, te su zavapili jakim glasom GOSPODU, Bogu svome.

5 Tada su Leviti, Ješua i Kadmiel, Bani, Hašabnija, Serebija, Hodija, Šebanija i Petahija rekli: "Ustanite i blagoslivljajte GOSPODA, Boga vašega, uvijek i zauvijek! I neka bude blagoslovljeno tvoje slavno ime koje je uzvišeno iznad svakog blagoslova i hvale.

6 Ti, *baš ti si* GOSPOD, jedini! Ti si stvorio nebo, nebo nad nebesima, i svu vojsku njihovu, zemlju i sve što *je* na njoj, mora i sve što *je* u njima. Ti sve održavaš, i vojska nebeska tebe štuje.

7 Ti si, GOSPOD, Bog, koji si izabrao Abrama i izveo ga iz Ura kaldejskoga i dao mu ime Abraham.

8 I našao si srce njegovo vjerno pred sobom i sklopio si Savez s njim da daš zemlju kanaansku, hetitsku, amorejsku i perižansku, i jebusejsku i girgašansku, *da je* daš, *kažem*, njemu i sjemenu njegovu te si izvršio riječi svoje, jer *si* ti pravedan.

9 I vidio si nevolju očeva naših u Egiptu i vapaj si njihov čuo kraj Crvenog mora.

10 Pokazao si znakove i čudesu na faraonu i na svim slugama njegovim, i na svom narod zemlje njegove; jer si znao da su postupali oholo protiv njih. Tako si sebi stekao ime kakvo *je ono* dan danas.

11 Ti si more pred njima razdvajao tako da su prešli usred mora po suhoj zemlji. A progonitelje si njihove u dubine bacio kao kamen među vode silne.

12 Štoviše ti si ih vodio stupom oblaka danju, a noću stupom ognjenim, svjetleći im po putu kojim su trebali ići.

13 Sišao si na goru Sinajsku i s neba si s njima govorio; i dao si im pravedne prosudbe, istinite zakone, dobre odredbe i zapovijedi.

14 Obznanio si im svoj sveti

Šabat, i zapovjedio im propise, odredbe i zakone po ruci Mojsija, sluge svoga.

15 I s neba si im kruh davao za njihovu glad, a za njihovu žeđ iz stijene si im vodu izveo i obećao si im da uđu da zaposjednu zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati.

16 Ali su oni i očevi naši postupali oholo i otvrdnuli vratove svoje i zapovijedi tvoje nisu slušali.

17 Odbili su poslušati, i nisu promišljali o čudesima tvojim što si ih među njih učinio; no otvrdnuli su vratove svoje, i u buntovništvu svome odredili su predvodnika da se u ropstvo svoje vrate. Ali ti si Bog spreman na opraštanje, milostiv i milosrdan, spor na srdžbu i velik u dobroti: i nisi ih napustio!

18 Da, kad su načinili lijevano tele i rekli: 'To je Bog tvoj koji te izveo iz Egipta!' I počinili su velika izazivanja,

19 a ti ih nisi u svome mnogostrukom milosrđu napustio u pustinji: stup od oblaka nije pred njima odstupao danju da ih vodi putem, niti stup ognjeni noću da im pokaže svjetlo i put kojim su trebali ići.

20 Dao si im i svoga dobrog duha da ih uputiš i nisi uskratio manu svoju njihovim ustima, i vodu si im dao za žeđ njihovu.

21 Da, četrdeset godina održao si ih u pustinji, *tako da* im ništa nije nedostajalo: i odijelo im nije ostarijelo i noge im nisu oticale.

22 Štoviše dao si im kraljevstva i narode i razdijelio ih po krajevima: tako da su zaposjeli zemlju Sihona, i zemlju kralja hešbonskoga, i zemlju Oga, kralja bašanskoga.

23 I sinove si njihove umnožio kao zvijezde nebeske, i uveo si ih u zemlju za koju si obećao očevima njihovim da će ući u *nju* da je zaposjednu.

24 Tako su sinovi ušli i zaposjeli zemlju, a ti si pred njima pokorio stanovnike te zemlje, Kanaance, s kraljevima njihovim i ljudima te zemlje, i predao si ih u ruke njihovih da rade s njima što poželeva.

25 I osvojili su utvrđene gradove i zemlju plodnu i zaposjeli kuće pune svakog dobra, iskopa- ne zdenice, vinograde, maslinike i stabala voćaka u izobilju tako da su jeli i nasitili se i udebljali se te se nauživali u tvojoj velikoj dobroti.

26 Unatoč tome postali su neposlušni i pobunili se protiv tebe, i Zakon su tvoj bacili iza leđa svojih te pogubili proroke tvoje koji su svjedočili protiv njih da bi se tebi vratili, i jako su izazivali.

27 Stoga si ih predao u ruke neprijatelja njihovih, koji su ih mučili. A u vrijeme nevolje svoje, kad su tebi zavapili, ti si ih s neba uslišio i u mnogostrukom milosrđu svome dao si im spasitelje, koji su ih spasili iz ruku neprijatelja njihovih.

28 Ali kad su se smirili, ponovo su pred tobom zlo činili, stoga si ih ti puštao u ruke neprijatelja njihovih tako da su vladali nad njima. Ipak kad su se obratili i zavapili k tebi, ti si ih s neba uslišio: i mnogo si ih puta izbavio po milosrđu svojemu.

29 I svjedočio si protiv njih da bi ih ponovo vratio tvome Zakonu: no oni su postupali oholo i nisu slušali zapovijedi tvoje te su grijeshili protiv tvojih prosudbi (koje kad neki čovjek izvršava, živjet će po njima). Ramena su izvlačili, otvrdnuli vratove svoje i nisu htjeli slušati.

30 A ipak ti si ih mnogo godina podnosio i svjedočio si svojim duhom protiv njih po prorocima svojim; no uho nisu htjeli priklopiti. Stoga si ih predao u ruke na-

roda tih zemalja.

31 Pored toga ti ih nisi potpuno uništio radi velikog milosrđa svojega, niti si ih napustio, jer ti si Bog milostiv i milosrdan.

32 Stoga sada, o Bože naš, veliki, moćni i strašni Bog, koji čuvaš Savez i milosrđe, neka ne izgleda pred tobom mala sva ova nevolja koja je došla na nas, na kraljeve naše i na knezove naše, i na svećenike naše i proroke naše, i na očeve naše i na sav narod tvoj od vremena asirskih kraljeva sve do dana današnjega.

33 Ali ti si pravedan u svemu što je došlo na nas, jer si ti postupao ispravno, a mi smo postupali opako.

34 Niti kraljevi naši, knezovi naši, svećenici naši i očevi naši nisu držali Zakon tvoj, niti su slušali zapovijedi tvoje i svjedočanstva tvoja kojim si im svjedočio protiv njih.

35 Jer oni ti nisu služili u svom kraljevstvu i u tvojim velikim dobrima koja si im dao, i u prostranoj i plodnoj zemlji koju si stavio pred njih, niti se nisu okrenuli od svojih zlih djela.

36 Evo, mi *smo* danas sluga, i u zemlji koju si dao očevima našim da jedu njene plodove i njena dobra, evo mi *smo* sluga u njoj.

37 A ona donosi puno uroda kraljevima koje si nad nama postavio zbog grijeha naših, i oni po volji svojoj vladaju nad tijelima našim i nad stokom našom, a mi smo u velikoj nesreći!

38 I zbog svega toga obvezujemo se tvrdim *savezom* i zapisujemo *ga*; a naši knezovi, Leviti i svećenici pečate *ga*.

POGLAVLJE 10 Narod pečati savez

1 A ovi *su bili* oni koji su *ga* zapečatili: Nehemija Tiršata, sin Haka-

lijin, i Zidkija,

2 Seraja, Azarija, Jeremija,

3 Pašhur, Amarija, Malkija,

4 Hatuš, Šebanija, Maluk,

5 Harim, Meremot, Obadija,

6 Danijel, Gineton, Baruk,

7 Mešulam, Abija, Mijamin,

8 Maazija, Bilgaj, Šemaja; ovi *su bili* svećenici.

9 Zatim Leviti: i Ješua, sin Azanijin, i Binuj, od sinova Henadodvih, Kadmiel,

10 i braća njihova: Šebanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

11 Mika, Rehob, Hašabija,

12 Zakur, Šerebija, Šebanija,

13 Hodija, Bani, Beninu.

14 Poglavari naroda: Poroš, Pahatmoab, Elam, Zatu, Bani,

15 Buni, Azgad, Bebaj,

16 Adonija, Bigvaj, Adin,

17 Ater, Hizkija, Azur,

18 Hodija, Hašum, Bezaj,

19 Harif, Anatot, Nebaj,

20 Magpijaš, Mešulam, Hezir,

21 Mešezabel, Zadok, Jadua,

22 Pelatija, Hanan, Anaja,

23 Hošea, Hananija, Hašub,

24 Haloheš, Pileha, Šobek,

25 Rehum, Hašabna, Maaseja,

26 Ahija, Hanan, Anan,

27 Maluk, Harim, Baana.

28 I ostali narod, svećenici, Leviti, vratari, pjevači, Netinimci i svi koji su se odvojili prema Zakonu Božjem od naroda te zemlje, i njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri, svi koji su spoznali i razumjeli,

29 prionuli su uz braću svoju, plemiće svoje te se obvezali kletvom da će hoditi po Zakonu Božjem, koji je predan po Mojsiju, slugi Božjem, i da će se pridržavati da izvršavaju sve zapovijedi GOSPODA, Gospodina našega, njegove prosudbe i odredbe.

30 I to da nećemo davati svoje

kćeri narodima te zemlje niti njihove kćeri nećemo uzimati za svoje sinove.

31 I ako narod te zemlje donese na prodaju robu ili bilo kakve namirnice na Šabatni dan, mi nećemo od njih to kupovati na Šabat ili na sveti dan, i *da* ćemo sedme godine zapuštati, *čak* i utjerivanje svakoga duga.

32 I postavili smo si uredbu da ćemo svake godine davati trećinu šekela za službu u Domu Boga svojega:

33 za prineseni kruh, za neprekidne jestive žrtve i za neprekidne žrtve paljenice, za Šabate, za mladačke, za određene svetkovine i za ono što je sveto i za žrtve za grijeh, da se izvrši pomirenje za Izrael; i za sav posao u Domu Boga našega.

34 Zatim smo bacili zdrijež između svećenika, Levita i naroda za prinos drva da se donesu u Dom Boga našega po domovima očeva naših, u određeno vrijeme, godinu za godinom, da gori na žrtveniku GOSPODA, Boga našega, kako je to zapisano u Zakonu;

35 te da donosimo, godinu za godinom, u Dom GOSPODNI prvine od plodova naše zemlje i prvine od plodova svakog drveta,

36 također i prvorođene od sinova svojih i od stoke svoje, kako je to zapisano u Zakonu, i prvine od krda svojih i od stada svojih da donosimo u Dom Boga našega, k svećenicima koji poslužuju u Domu Boga našega.

37 Isto tako *da* donosimo prvine svojih tijesta, i svojih prinosa, i plodova svakovrsnih stabala, i od vina i od ulja k svećenicima u oduje Doma Boga našega; a desetinu od svoje zemlje k Levitima tako da Leviti mogu imati desetinu u svim gradovima gdje mi radimo.

38 A svećenik, sin Aronov, neka

bude uz Levite kada Leviti uzimaju desetinu. Leviti neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u odaje riznice Doma,

39 jer će sinovi Izraela i sinovi Levijevi donositi prinos od žita, mošta i ulja u odaje gdje je posuđe Svetišta, i svećenici što poslužuju, i vratari i pjevači, te nećemo zapuštati Doma Boga svojega.

POGLAVLJE 11 Vode u Jeruzalemu

1 A poglavari narodni nastanili su se u Jeruzalemu. Ostali je narod isto tako bacao ždrijež da dobije jednoga od *svake* deseterice koji bi se nastanio u svetom gradu Jeruzalemu, a *ostalih* devet dijelova neka stanuje u drugim gradovima.

2 I narod je blagoslovio sve ljude koji su dragovoljno pristali živjeti u Jeruzalemu.

3 A ovo su poglavari pokrajinski koji su se nastanili u Jeruzalemu: ali su u gradovima Jude stanovali svaki na svom posjedu u svojim gradovima, *to jest* Izrael, svećenici i Leviti, i Netinimci i sinovi Salomonovih slugu.

4 U Jeruzalemu su se nastanili neki od sinova Judinih i od sinova Benjaminovih. Od sinova Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina, sina Amarijina, sina Šefatijina, sina Mahalalelova, od sinova Perezovih;

5 Maaseja, sin Baruha, sina Kolhozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Silonina.

6 Svih sinova Perezovih koji su boravili u Jeruzalemu *bilo je* četiri stotine šezdeset i osam junaka.

7 A ovo su sinovi Benjaminovi: Salu, sin Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina Kolajina, sina Maasejina, sina Itielova, sina Ješajina,

8 i za njim Gabaji, Salaji, devet stotina dvadeset i osam.

9 A Joel, sin Zikrije, *bio je* njihov nadglednik, i Juda, sin Senuin *bio je* drugi nad gradom.

10 Od svećenika: Jedaja, sin Jojaribov, Jakin,

11 Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Zadoka, sina Meraijota, sina Ahituba, *bio je* glavar Doma Božjega,

12 a njihove braće koja su izvršavala posao u Domu *bilo je* osam stotina dvadeset i dva; i Adaja, sin Jerohama, sina Pelaije, sina Amzija, sina Zaharije, sina Pašhura, sina Malkijina,

13 i njegova braća, poglavari očinski: dvije stotine četrdeset i dva; i Amašaj, sin Azarela, sina Ahasaja, sina Mešilemota, sina Imerova,

14 i njihove braće, silnih junaka: stotinu dvadeset i osam. A njihov nadglednik *bio je* Zabdiel, sin *jednog* od velikaša.

15 Također od Levita: Šemaja, sin Hašuba, sina Azrikama, sina Hašabije, sina Bunijeva;

16 i Šabetaj i Jozabad, od glavarova Levitskih, *imali su* nadzor nad vanjskim poslovima za Dom Božji;

17 i Matanija, sin Mike, sina Zabdijeva, sina Asafova, *bio je* ravnatelj koji je započinjao zahvalu molitvom; i Bakkukija, drugi među svojom braćom; i Abda, sin Šamue, sina Galala, sina Jedutunova.

18 Svih Levita *bilo je* u Svetom gradu dvije stotine osamdeset i četiri.

19 Nadalje vratari: Akub, Talmon i njihova braća koja su čuvala vrata; *bilo ih je* stotinu sedamdeset i dva.

20 A ostali Izraelci, svećenici i Leviti, *bili su* u svim gradovima Jude, svaki na svojoj baštini.

21 Ali Netinimci su se naselili u Ofelu; i Ziha i Gispa *bili su* nad Netinimcima.

22 Isto tako nadglednik Levitima u Jeruzalemu *bio je* Uzi, sin Banija, sina Hašabije, sina Matanije, sina Mikina. Od sinova Asafovih, *pjevači su bili* nad poslom za Dom Božji.

23 *Jer je to bila* kraljeva zapovijed u vezi njih tako da određeni obrok treba biti za pjevače, *kao* svakodnevna dužnost.

24 A Petahija, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina Judina, *bio je* do kraljeve ruke za sve predmete u vezi naroda.

25 A glede sela i njihovih polja *neki* od sinova Judinih nastanili su se u Kirjatarbi i njezinim selima, i u Dibonu i njegovim selima, i u Jakabzeli i u njegovim selima,

26 i u Ješui, i u Moladi, i u Betfeletu,

27 i u Hazaršualu, i u Beeršebi i u njezinim selima,

28 i u Ziklagu, i u Mekoni i u njezinim selima,

29 i u Enrimonu, i u Zareji, i u Jarmutu,

30 Zanoahu, Adulamu i u njihovim selima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki i u njezinim selima; i naselili su se od Beeršebe sve do Hinomske doline.

31 I Benjaminovi sinovi iz Gebe *stanovali su* u Mikmašu, Aju i Betelu i u njihovim selima,

32 i u Anatotu, Nobu, Ananiji,

33 Hazoru, Rami, Gitajimu,

34 Hadidu, Zeboimu, Nebalatu,

35 Lodu, i Ononu, Dolini *zanatlija*.

36 I od Levita, odjeljenja *su bila* u Judi i u Benjaminu.

POGLAVLJE 12 Svećenici i Leviti

1 A ovo *su* svećenici i Leviti koji su uzašli sa Zerubabelom, sinom

Šealtielovim, i Ješuum: Seraja, Jeremija, Ezra,

2 Amarija, Maluk, Hatuš,

3 Šekanja, Rehum, Meremot,

4 Ido, Ginetu, Abija,

5 Miamin, Maadija, Bilga,

6 Šemaja, Jojarib, Jedaja,

7 Salu, Amok, Hilkija i Jedaja.

Ovi *su bili* poglavari svećenički i njihova braća u dane Ješui.

8 Nadalje Leviti: Ješua, Binuj, Kadmiel, Šerebija, Juda i Matanija *koi je bio* nad zahvalnicama, on i njegova braća.

9 I Bakkukija i Uni, braća njihova *bili su* nasuprot njima u stražarenju.

10 I Ješua je rodio Jojakima; Jojakim je rodio i Elijašiba, a Elijašib je rodio Jojadu;

11 Jojada je rodio Jonatana, a Jonatan je rodio Jadua.

12 U dane Jojakimove bili su svećenici, poglavari očinski: Serajini, Meraja; Jeremijini, Hananija;

13 Ezrini, Mešulam; Amarijini, Jehohanani;

14 Melikovi, Jonatan; Šebanijini, Josip;

15 Harimovi, Adna; Meraijotovi, Helkaj;

16 Idovi, Zaharija; Ginetonovi, Mešulam;

17 Abijini, Zikri; Minijaminovi od Moadijinih, Piltaj;

18 Bilgini, Šamua; Šemajini, Jehonatan;

19 I Jojaribovi, Matenaj; Jedajini, Uzi;

20 Salajini, Kalaj; Amokovi, Eber;

21 Hilkijini, Hašabija; Jedajini, Netanel.

22 U dane Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue *bili su* popisani Leviti, poglavari *domova* očinskih i svećenici sve do kraljevanja Darija Perzijanca.

23 Sinovi Levijeve, poglavari

domova očinskih *bili* su upisani u Knjizi ljetopisa, sve do dana Johana, sina Elijašibova.

24 A poglavari Levitski *bili* su: Hašabija, Serebija, Ješua sin Kadmielov s braćom njihovom, nasuprot njima da slave te da daju hvale prema zapovijedi Davida, čovjeka Božjeg, po odjelu nasuprot odjelu.

25 Matanija, Bakbukija i Obadija, Mešulam, Talmon, Akub bili su vratari, čuvali su stražu kod praga na vratima.

26 Ovi *su bivali* u dane Jojakima, sina Ješue, sina Jozadakova, i u dane upravitelja Nehemije i svećenika Ezre, pismoznanca.

Posvećenje zida

27 A kod posvećenja zida jeruzalemskog, potražili su Levite svugdje po njihovim mjestima da ih dovedu u Jeruzalem da veselo proslave posvećenje i sa zahvalnošću i pjesmom *uz cimbale, psaltire i harfe*.

28 I sinovi pjevača sakupili su se i iz ravnica oko Jeruzalema i iz netofatskih sela,

29 te iz kuće gilgalske, i iz polja Gebe i Azmaveta: jer su si pjevači sagradili sela oko Jeruzalema.

30 I svećenici i Leviti očistili su se, zatim su očistili narod i gradska vrata i zid.

31 Tada sam izveo knezove Judine na zid i *od njih* odredio dva velika zbora *koja daju hvale, od kojih je jedan* išao desno niz zid, prema Smetlišnim vratima;

32 a za njima su išli Hošaja i polovina knezova Judinih,

33 i Azarija, Ezra i Mešulam,

34 Juda, Benjamin, Šemaja i Jeremija,

35 i neki od svećeničkih sinova s trubama: *poimence* Zaharija, sin Jonatana, sina Šemaje, sina Mata-

nije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa,

36 i s braćom njihovom Šemajom, i Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem, Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida, čovjeka Božjeg, a Ezra, pismoznanc pred njima.

37 A kod Izvorskih vrata koja su nasuprot njih popeli su se po stepenicama Davidova grada, zidnim usponom iznad Davidova doma sve do Vodenih vrata na istoku.

38 A drugi zbor *onih koji daju hvale*, išao je nasuprot *njih*, i ja za njima, i polovica naroda po zidu, iznad Pečke kule sve do Širokog zida,

39 pa iznad Efrajimovih vrata i iznad Starih vrata, i iznad Ribljih vrata i Hananelove kule, i kule Meaha, sve do Ovčjih vrata, a postavili su se kod Zatvorskih vrata.

40 Tako su se zaustavila oba zbora *onih koji daju hvale* u Domu Božjem, i ja i polovica glavara sa mnomo,

41 i svećenici Elijakim, Maaseja, Minijamin, Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, i Hananija s trubama,

42 i Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Jehohanan, Malkija, Elam i Ezer. I pjevači su glasno pjevali s Jezrahijom *svojim* nadglednikom.

43 I toga su dana prinesli velike žrtve i radovali se; jer je Bog učinio da se raduju velikom radošću, radovali su se i žene i djeca tako da se radost Jeruzalema čula nadaleko.

44 A u to vrijeme neki su bili određeni nad odajama riznica, za prinose, za prvine, za desetine, da sabiru u njih, s polja uz gradove, obroke prema Zakonu za svećenike i Levite; jer se Juda radovao svećenicima i Levitima koji su službovali.

45 A i pjevači i vratari držali su stražu Bogu svome i stražu očišćenja, prema zapovijedi Davida i njegova sina Salomona.

46 Jer u dane Davidove i Asafove, od davnine, *postojali su* poglavari pjevača i pjesme slavljenja i zahvaljivanja Bogu.

47 I sav je Izrael u dane Zerubabelve i u dane Nehemijine davao obroke za pjevače i vratare, svakodnevno njihov obrok. I posvećivali su *svete dijelove* Levitima, a Leviti su ih posvećivali sinovima Aronovim.

POGLAVLJE 13

Nehemijina zadnja obnova

1 U taj dan čitali su knjigu Mojsijevu narodu koji je slušao i ondje se našlo zapisano da Amonac i Moabac ne smiju ući u zajednicu Božju zauvijek,

2 zato što nisu izašli u susret sinovima Izraelovima s kruhom i vodom, nego su unajmili Bileama protiv njih da ih on prokune, ali je naš Bog okrenuo kletvu u blagoslov.

3 I dogodilo se, kada su čuli Zakon, da su odvojili iz Izraela sve mješovito mnoštvo.

4 A još prije toga svećenik Elijašib, pošto je imao nadgledništvo nad odajom Doma Boga našega, *bio je* srodnik s Tobijom

5 pa je za njega pripremio veliku odaju gdje su prethodno ostavljali jestive žrtve, tamjan, posuđe, desetine od žita, mošta i ulja, što je bilo zapovjedbano *da bude darovano* za Levite, pjevače i vratare; zatim i prinosi svećenika.

6 Ali u sve to *vrijeme* ja nisam bio u Jeruzalemu, jer sam trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa otišao do kralja; a poslije stanovitih dana zadobio sam otpust od kralja.

7 Zatim sam došao u Jeruzalem

i saznao za zlo djelo što je Elijašib učinio za Tobiju pripremvši mu odaju u predvorjima Doma Božjega.

8 I to me je jako ojadilo: stoga sam izbacio sve pokućstvo Tobijino van iz odaje.

9 Tada sam zapovjedio, te su očistili odaje, zatim sam onamo ponovo unio posuđe Doma Božjega s jestivim žrtvama i tamjanom.

10 Zatim sam shvatio da se nisu davali Levitima *njihovi* obroci jer su se Leviti i pjevači, što obavljaju posao, bili razbježali svaki u svoje polje.

11 Tada sam prekorio glavare te rekao: "Zašto je Dom Božji napušten?" Zatim sam ih sakupio i postavio ih na njihova mjesta.

12 Tada je sva Juda donosila desetinu od žita, mošta i ulja u riznice.

13 I postavio sam rizničare nad riznicama, svećenika Selemiju, pismoznanca Zadoka i od Levita Pedaju, a pored njih *bio je* Hanan, sin Zakura, sina Matanijina; jer su njih smatrali vjernima; a njihova je služba *bila* da dijele svojoj braći.

14 Sjeti me se, Bože moj, u svezi toga: nemoj izbrisati moja dobra djela koja sam učinio za Dom Boga svojega i za službu u njemu.

15 U one dane vidio u Judi *neke* koji gaze u tijescima na Šabat; i nosili su snopove te tovarili na magarce, kao i vino, grožđe i smokve i *svakovrsne* terete koji su unosili u Jeruzalem na dan Šabata. I svjedočio sam *protiv njih* u taj dan kada su prodavali namirnice.

16 Tamo su boravili i ljudi iz Tira koji su donosili ribu i svakovrsnu robu te je prodavali na Šabat sinovima Judinim, i u Jeruzalemu.

17 Tada sam prekorio Judine plemiće te im rekao: "Kakvo je to zlo djelo koje vi činite i oskrvnju-

jete dan Šabata?

18 Nisu li to činili očevi vaši te je Bog naš doveo sva ova zla na nas i na ovaj grad? A sada vi umnažate gnjev na Izrael oskvrnjujući Šabat."

19 I dogodilo se, da kad se prije Šabata počeo spuštati mrak na jeruzalemska vrata, da sam zapovjedio da se zatvore vrata te sam naredio neka se ne otvaraju sve do iza Šabata! I *nekoliko* svojih slugu postavio sam na vrata *da* se ne unosi nikakav teret na dan Šabata.

20 Tako su jednom ili dvaput trgovci i prodavači svakovrsne robe prenoćili izvan Jeruzalema.

21 Tada sam posvjedočio protiv njih i rekao im: "Zašto vi noćite pod zidom? Ako *to* ponovo učinite, dignut ću ruke na vas!" Od toga vremena nadalje nisu *više* dolazili na Šabat.

22 I zapovjedio sam Levitima da se očiste i *da* dođu čuvati gradska vrata, da se posveti dan Šabata. Sjeti me se, Bože moj, i u svezi toga i poštedi me po veličanstvenom milosrđu svome!

23 A ja sam u one dane vidio i Židove *koji* su se oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama.

24 I njihovi sinovi govorili su napola ašdodski i nisu znali govoriti židovski, nego jezikom ovoga ili onoga naroda.

25 Zatim sam ih ukorio i proklinjao ih, a neke od njih sam tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom, *govoreći*: "Ne davajte svoje kćeri njihovim sinovima i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove ili za sebe!

26 Nije li Salomon, kralj Izraelov u tome sagriješio? Premda među mnogim narodima nije bilo kralja poput njega i bio je ljubljen od Boga svojega te ga je Bog postavio kraljem nad cijelim Izraelom, ali su čak i njega žene tuđinke navele da griješi!

27 Trebamo li onda vas slušati da i mi počinjemo činiti ovo veliko zlo, da prestupamo protiv Boga našega ženeći se ženama tuđinkama?"

28 A *jedan* od sinova Jojade, sina Elijašiba velikog svećenika, *bio je* zet Sanbalatu Horonjaninu. Stoga sam ga otjerao od sebe.

29 Sjeti ih se, Bože moj, jer su oskvrnuli svećeništvo i savez svećenički i Levitski.

30 Tako sam ih očistio od svega tuđinskoga i odredio dužnosti svećenicima i Levitima, svakome u njegovom poslu.

31 I za prinose drva, u određeno vrijeme, i za prvine. Sjeti me se, Bože moj, za dobro!

KNJIGA O ESTERI

POGLAVLJE 1 Kraljeva gozba

1 I dogodilo se to, u dane Ahasvera (onoga Ahasvera koji je kraljevao od Indije sve do Etiopije *nad* sto dvadeset i sedam pokrajina),

2 *da je*, u te dane dok je kralj Ahasver sjedio na prijestolju svoga kraljevstva *koje je bilo* u dvoru u Sušanu,

3 treće godine svoga kraljevanja, priredio gozbu za sve svoje knezove i službenike. Moćnici Perzije i Medije, plemići i knezovi pokrajina, *bili su* pred njim.

4 I pokazivao je on bogatstvo svoga slavnoga kraljevstva i čast veličanstvenog veličanstva svoga, mnogo dana, *čak* sto i osamdeset dana.

5 A kad su prošli ti dani, priredio je kralj sedmodnevnu gozbu u predvorju vrta kraljevskog dvora za sav narod koji se nalazio u dvoru u Sušanu, za velike i male.

6 Ondje su bile bijele, zelene i modre *zavjese* pričvršćene vrpca-ma od finoga lana i purpura za srebrne prstenove i stupove od mramora. Postelje *su bile* od zlata i srebra na podu od crvenog i modrog i bijelog i crnog mramora.

7 I piće *su im* davali u zlatnim peharima (pehari su bili različiti jedan od drugoga), a kraljevskog vina bilo je u izobilju, u skladu s kraljevskim dostojanstvom.

8 A pilo se u skladu sa zakonom, bez prisile, jer je tako kralj odredio svim službenicima svoga doma da postupaju prema želji svakog čovjeka.

9 I kraljica Vašti priredila je gozbu za žene u kraljevskoj kući koja *je pripadala* kralju Ahasveru.

Neposlušnost kraljice Vašti

10 Sedmoga dana, kada se kra-

ljevo srce razveselilo od vina, zapovjedio je Mehumanu, Bizti, Harboni, Bigti, Abagti, Zetaru i Karkasu, sedmorici komornika koji su služili pred kraljem Ahasverom,

11 da pred kralja dovedu kraljicu Vašti s kraljevskom krunom, da bi pokazao narodu i knezovima ljepotu njezinu. Jer *je ona bila* privlačna za gledati.

12 Ali je kraljica Vašti odbila doći na kraljevu zapovijed po *njevim* komornicima. Stoga se kralj jako razgnjevio i njegova se srdžba rasplamsala u njemu.

13 Nato je kralj zapitao mudrace koji poznaju vremena, (jer je takav bio kraljev običaj prema svima koji su poznavali zakone i prosudbe:

14 a najbliži *su* mu *bili* Karšena, Šetar, Admata, Taršiš, Meres, Marsena i Memukan, sedam knezova Perzije i Medije koji su gledali kraljevo lice i koji su sjedili prvi u kraljevstvu).

15 "Što trebamo prema zakonu učiniti kraljici Vašti, zato što nije izvršila zapovijed kralja Ahasvera *prenesenu* po komornicima?"

16 Nato je Memukan odgovorio pred kraljem i knezovima: "Kraljica Vašti ne samo da je skrivila kralju nego i svim knezovima i svem narodu koji je u svim pokrajinama kralja Ahasvera.

17 Jer će se to kraljičino djelo proširiti na sve žene tako da će prezirati svoje muževe u očima svojim, kada će se objaviti ovo: 'Kralj Ahasver zapovjedio je kraljici Vašti da je dovedu pred njega, ali ona nije došla.'

18 Tako da će žene Perzije i Medije još danas govoriti svim kralje-

vim knezovima, pošto su čule za kraljičino djelo, pa će biti previše prezira i gnjeva.

19 Ako se kralju sviđa, neka se izda kraljevska zapovijed i neka se upiše među zakone Perzije i Medije, tako da se ne može izmijeniti, da Vašti ne smije više doći pred kralja Ahasvera, a kralj neka preda njezinu kraljevsku čast drugoj koja je bolja od nje.

20 A kad će taj kraljevski ukaz koji će on napraviti biti objavljen po svem carstvu, jer je ono veliko, sve će žene iskazivati poštovanje svojim muževima, i velikim i malim."

21 I besjeda se svidjela kralju i knezovima. Tako je kralj učinio po riječi Memukanovoj.

22 Zbog toga je poslao pisma u sve kraljevske pokrajine, u svaku pokrajinu njezinim pismom i svakom narodu na njegovom jeziku, da svaki muž treba vladati u svojoj vlastitoj kući, i da to treba biti objavljeno na jeziku svakog naroda.

POGLAVLJE 2 Ester izabrana kraljica

1 Poslije tih događaja, kad se gnjev kralja Ahasvera utišao, sjetio se Vašti i onoga što je ona učinila i koji je bio ukaz protiv nje.

2 Tada su kraljeve slugе koje su mu posluživale rekle: "Neka se potraže za kralja mlade djevice lijepa izgleda.

3 I neka kralj odredi službenike u svim pokrajinama svojega kraljevstva da mu sakupe sve djevice lijepa izgleda u dvor u Sušanu, u kuću za žene, pod nadzorom Hegeja, kraljeva komornika, čuvara žena i neka *im* se daju pripravnici za njihovo očišćenje.

4 I neka ona djevojka koja se sviđi kralju bude kraljica umjesto Vašti." I to se svidjelo kralju, i on je

tako učinio.

5 A u dvoru u Sušanu bio je neki Židov čije je ime *bilo* Mordokaj, sin Jaira, sina Šimeja, sina Kišova, Benjaminovac.

6 On je bio odveden iz Jeruzalema sa sužnjevima koji su bili odvedeni zajedno s Jekonijom, kraljem Judinim, koje je babilonski kralj Nabukodonosor odveo u sužanjstvo.

7 A on je odgajao Hadasu, to *jest* Esteru, kćer svoga strica, jer ona nije imala ni oca ni majke. I djevojka je *bila* lijepa izgleda i prekrasna; nju je Mordokaj, kad su njezin otac i majka umrli, uzeo *sebi* kao svoju vlastitu kćer.

8 Tako da se dogodilo, kad se pročulo za kraljevu zapovijed i njegov ukaz, i kad se mnogo djevojaka sakupilo u dvoru u Sušanu pod Hegejevim nadzorom da je i Estera dovedena u kraljevu kuću, pod nadzor Hegeja, čuvara žena.

9 I djevojka mu se svidjela te je stekla njegovu dobrotu i on joj je ubrzo dao pripravke za čišćenje s onim što joj je pripadalo, i bilo joj je dano sedam djevojaka *koje su bile* naočite iz kraljevskog doma te je dao prednost njoj i njezinim djevojkama u najboljim *mjestima* kuće za žene.

10 Estera nije razotkrila svoj narod ni svoj rod, jer joj je Mordokaj naložio da *to* ne razotkriva.

11 A Mordokaj je šetao svakog dana pred predvorjem kuće za žene da bi doznao kako je Estera i što će biti od nje.

12 A kad bi došao red na svaku djevojku da uđe kralju Ahasveru nakon što je prošlo, prema običaju za žene, dvanaest mjeseci (jer su tada završavali dani njihova čišćenja: *to jest* šest mjeseci uljem od smirne, a šest mjeseci miomirisima i ostalim pripravicima za

očišćenje žene),

13 tada bi *svaka* takva djevojka ulazila kralju; bilo joj je dano da sa sobom ponese iz kuće za žene u kraljevsku kuću sve što god bi poželjela.

14 Uvečer je odlazila, a sutradan se vraćala u drugu kuću za žene, pod nadzorom Saašgaza, kraljeva komornika, koji je čuvao inoče. Ona više nije ulazila kralju, osim ako bi kralju omiljela te bi bila pozvana poimence.

15 A kad je došao red na Esteru, kćerku Abihajla, koji je bio stric Mordokaja koji ju je uzeo za kćer, da uđe kralju, ona nije zatražila ništa osim onoga što joj je odredio Hegej, kraljev komornik, čuvar žena. I Estera je stekla naklonost svih onih koji su je gledali.

16 Tako su Esteru uveli kralju Ahasveru, u njegov kraljevski dom, u desetom mjesecu, to *jest* mjesecu Tebetu, sedme godine njegova kraljevanja.

17 I kralj je zavolio Esteru više od svih žena te je ona zadobila milost i naklonost u njegovim očima više od svih *ostalih* djevica, tako da joj je on položio kraljevsku krunu na glavu i učinio je kraljicom umjesto Vašti.

18 Zatim je kralj priredio veliku gozbu za sve njegove knezove i sluge, i to Esterinu gozbu; i odredio je odmor pokrajinama te je podario darove, u skladu s kraljevskim dostojanstvom.

19 A kada su djevice bile sakupljene drugi put, tada je Mordokaj sjeo na kraljevska vrata.

20 Estera *još* nije razotkrila svoj rod ni svoj narod, kao što joj je Mordokaj naložio. Jer je Estera izvršavala sve Mordokajeve zapovijedi isto kao i kada ju je on odgajao.

21 U te dane, dok je Mordokaj sjedio na kraljevim vratima,

dva kraljeva komornika, Bigtan i Tereš, oni koji su čuvali vrata, razgnjevili su se i tražili kako da podignu ruku na kralja Ahasvera.

22 I Mordokaj je saznao tu namjeru. On je *to* rekao kraljici Esteri, a Estera je *to* potvrdila kralju u Mordokajevo ime.

23 A kad se izvidio taj slučaj i doznalo se, ona obojica su bila obješena na drvo. I to se zapisalo u knjigu ljetopisa, pred kraljem.

POGLAVLJE 3

Hamanova urota protiv Židova

1 Nakon tih događaja kralj Ahasver promaknuo je Hamana, Hamedatina sina, Agađanina; i uzdignuo ga te postavio njegovo prijestolje iznad svih knezova koji *su bili* s njim.

2 I sve kraljeve sluge koje *su bile* na kraljevim vratima, poklonile bi se i iskazivali poštovanje Hamanu, jer je tako za njega zapovjedio kralj. Ali Mordokaj se nije poklonio niti mu je iskazivao poštovanje.

3 Nato su kraljeve sluge koje *su bile* na kraljevim vratima rekle Mordokaju: "Zašto ti prestupaš kraljevu zapovijed?"

4 I dogodilo se, kako su mu svakodnevno govorili, a on ih nije poslušao da su *to* rekli Hamanu, da vide hoće li Mordokajev predmet opstati. Jer im je rekao da *je* Židov.

5 A kad je Haman vidio da se Mordokaj ne klanja niti mu iskazuje poštovanje otada se Haman napunio gnjevom.

6 I pomislio je da je podcijenjeno samo podići ruke na Mordokaja jer su mu otkrili *koli* je Mordokajev narod. Stoga je Haman naučio uništiti sve Židove, *baš* narod Mordokajev, koji su bili po svem kraljevstvu Ahasverovu.

7 U prvom mjesecu, to *jest* u mjesecu Nisanu, dvanaeste godine

Ahasverova kraljevanja, bacali su Pur, što *jest* ždrijež, pred Hamanom od dana do dana i od mjeseca do mjeseca, do dvanaestog *mjeseca*, to *jest* mjeseca Adara.

8 I Haman je rekao kralju Ahasveru: "Postoji stanoviti narod koji je razasut i rasijan među narod u svim pokrajinama tvoga kraljevstva. Njegovi *su* zakoni drugačiji od svih *ostalih* naroda, i ne čuvaju kraljeve zakone. Stoga nije za kralja korisno da im *to* dopušta.

9 Ako se kralju sviđa, neka se napiše da se oni unište; a ja ću platiti deset tisuća talenata srebra na ruke onome koji će izvršiti nalog za taj posao, da *ih* se odnese u kraljevske riznice."

10 Nato je kralj skinuo svoj prsten s ruke i predao ga Hamanu, sinu Hamedatinu, Agađaninu, neprijatelju Židova.

11 Tada je kralj rekao Hamanu: "Srebro je predano tebi, a i narodu, učini s njim što se tebi čini da je dobro."

12 Tada su bili sazvani kraljevi pisari trinaestoga dana prvoga mjeseca, te je bilo zapisano sve ono što je zapovjedio Haman za kraljevske satrape, i za upravitelje koji *su* bili nad svakom pokrajinom, i za vladare svakog naroda svake pokrajine prema njihovom pismu i za svaki narod prema njegovom jeziku; u ime kralja Ahasvera je bilo zapisano i zapečaćeno kraljevim prstenom.

13 I pisma su poslana po dostavljačima u sve kraljeve pokrajine da se unište, da se pobiju i da se zatru svi Židovi, i mladi i stari, dječica i žene, u jednom danu, i to trinaestog *dana* dvanaestog mjeseca, to *jest* mjeseca Adara, a opljačkano od njih da se *uzme* kao plijen.

14 Prijepis zapisa je kao zapovijed bila predana u svaku pokraji-

nu da se objavi svemu narodu, da budu spremni za taj dan.

15 Dostavljači su žurno izašli po kraljevoj zapovijedi; a ukaz je bio predan u dvoru u Sušan. Zatim su kralj i Haman sjeli da popiju, a grad Sušan je bio smeten.

POGLAVLJE 4

Estera želi pomoći Židovima

1 Kad je Mordokaj shvatio sve što se dogodilo, Mordokaj je razderao svoju odjeću, i obukao kostrijet s pepelom, prošao posred grada te zavapio glasnim i gorkim vapajem.

2 I došao je čak do kraljevih vrata, ali nitko nije *mogao* proći kroz kraljeva vrata obučen u kostrijet.

3 U svakoj pokrajini, svuda gdje je došla kraljeva zapovijed i njegov ukaz, *nastala je* među Židovima velika žalost; i postili su i plakali i jadikovali te su mnogi legli na kostrijet i pepeo.

4 Tada su Esterine djevojke i njezini komornici došli i *to* joj ispričali. Nato se kraljica jako ražalostila i poslala odjeću Mordokaju da se odjene i skine sa sebe kostrijet, ali on *to* nije prihvatio.

5 Zatim je Estera pozvala Hataka, *jednog* od kraljevih komornika koji joj je bio određen da vodi brigu o njoj, te mu je dala zapovijed za Mordokaja da dozna što se *to* dogodilo i zašto je *to* tako.

6 Tako je Hatak otišao do Mordokaja na gradsku ulicu, koja *je* bila pred kraljevim vratima.

7 I Mordokaj mu je ispričao o svemu što mu se dogodilo i o količini novca koji je Haman obećao platiti u kraljevu riznicu zbog Židova, da bi ih uništio.

8 Isto tako mu je dao prijepis zapisa ukaza koji je donesen u Sušan da bi ih se uništilo, da *to* pokaže Esteri i da joj *to* objavi te da joj naloži neka ide kralju i neka

mu uputi molbe i moli pred njim za svoj narod.

9 I Hatak se vratio i izrekao Esteri Mordokajeve riječi.

10 Nato je Estera ponovo progovorila Hataku i dala mu zapovijed za Mordokaja:

11 "Sve kraljeve slugе i narod kraljevih pokrajina znaju da za svakog onog, bio muškarac ili žena, koji uđe kralju u unutrašnje predvorje, a onaj je koji nije pozvan, *postoji samo* jedan zakon za njega: da se ubije, osim onome kome kralj pruži svoje zlatno žezlo i da može živjeti. Ali ja nisam bila pozvana da dođem kralju već trideset dana."

12 I oni su Mordokaju ispričali Esterine riječi.

13 Tada je Mordokaj zapovjedio da se odgovori Esteri: "Nemoj u sebi misliti da ćeš ti izbjeći *jer si* u kraljevoj kući, više od svih *drugih* Židova.

14 Jer ako samo šutiš u ovo vrijeme, olakšanje i izbjavljenje ustat će Židovima s drugog mjesta, no ti ćeš i kuća oca tvoga biti uništena. Tko zna nisi li došla od kraljevstva zbog vremena kao što je ovo?"

15 Nato je Estera ponudila natriag Mordokaju *ovakav odgovor*:

16 "Hajde, sakupi sve Židove koji se nalaze u Sušanu te postite za mene: ne jedite niti pijte tri dana, noću i danju. I ja ću sa svojim djevojkama isto tako postiti te ću tako ući kralju, što nije po zakonu, pa ako poginem, poginem."

17 Tada je Mordokaj otišao svojim putem i učinio sve što mu je Estera zapovjedila.

POGLAVLJE 5

Estera priprema gozbu

1 I dogodilo se trećega dana da je Estera odjenula svoje kraljevsko *ruho* i stala u unutrašnje predvorje

kraljevskog dvora, nasuprot kraljevske kuće; i kralj je sjeo na svoje kraljevsko prijestolje u kraljevskoj kući, nasuprot vratima dvora.

2 I bilo je tako, kad je kralj vidio kraljicu Esteru kako stoji u predvorju, *da* je ona stekla naklonost u njegovim očima, te je kralj pružio Esteri zlatno žezlo koje mu je bilo u ruci. Tako se Estera približila i dotakla vrh žezla.

3 Zatim joj je kralj rekao: "Što hoćeš, kraljice Estero? Što je tvoja molba? Dat će ti se pa bilo to i pola kraljevstva!"

4 Nato je Estera odgovorila: "Ako se kralju *to čini* dobro, neka kralj danas dođe s Hamanom na gozbu koju sam priredila."

5 Tada je kralj rekao: "Navedite Hamana da se požuri da bi izvršio ono što je Estera rekla." Tako su kralj i Haman došli na gozbu koju je Estera priredila.

6 Zatim je kralj rekao Esteri dok su se gostili vinom: "Što je tvoj zahtjev? Ispunit će ti se. Što je tvoja molba? Čak da je to i pola kraljevstva, bit će izvršeno!"

7 Nato je Estera odgovorila i rekla: "Moj zahtjev i molba moja je:

8 Ako sam našla naklonost u očima kraljevim i ako se kralju sviđa odobriti moj zahtjev i izvršiti što tražim, neka kralj s Hamanom dođe na gozbu koju ću prirediti za njih i sutra ću postupiti kako je kralj rekao."

Haman planira objesiti Mordokaja

9 Zatim je toga dana Haman izašao radostan i sretnog srca, ali kad je Haman ugledao Mordokaja na kraljevim vratima da nije ustao niti se pomaknuo zbog njega, ispunita ga je jarost protiv Mordokaja.

10 Ipak se Haman suzdržao, a

kad je došao kući poslao je da se dozovu njegovi prijatelji i njegova žena Zereša.

11 I Haman im je govorio o slavi svoga bogatstva i o mnoštvu svojih sinova i o *svemu onome* čime ga je kralj promaknuo i kako ga je uzdignuo iznad knezova i sluga kraljevih.

12 Haman je još rekao: "Da, kraljica Estera nije dopustila da itko osim mene dođe s kraljem na gozbu koju je priredila. I sutra sam ja pozvan k njoj i to s kraljem.

13 Ali sve to mi ništa ne koristi tako dugo dok gledam Židova Mordokaja kako sjedi na kraljevim vratima."

14 Nato su mu Zereša, žena njegova, i svi prijatelji njegovi rekli: "Neka se naprave vješala visoka pedeset lakata i sutra ti kaži kralju da se na njih objesi Mordokaj. Tada idi veselo s kraljem na gozbu." I to se dopalo Hamanu, te je *sve* poduzeo da se naprave vješala.

POGLAVLJE 6

Kralj iskazuje čast Mordokaju

1 Te noći kralj nije mogao spavati pa je zapovjedio da mu donesu knjigu zapisa, ljetopisa; i oni su je čitali pred kraljem.

2 I tu se našlo zapisano kako je Mordokaj pokazao Bigtanu i Teresa, dva kraljeva komornika, čuvara vrata, koji su se nastojali podići ruke na kralja Ahasvera.

3 Nato je kralj upitao: "Kakva je čast i dostojanstvo iskazano Mordokaju za to?" Tada su kraljeve slugе koje su mu posluživale odgovorile: "Ništa nije učinjeno za njega."

4 Zatim je kralj upitao: "Tko je u predvorju?" A Haman je bio došao u vanjsko predvorje kraljevske kuće da nagovori kralja da objesi Mordokaja na vješalima

koja je on pripremio za njega.

5 I kraljeve slugе su mu odgovorili: "Evo, Haman stoji u predvorju." Nato je kralj rekao: "Neka uđe!"

6 Tako je Haman ušao, a kralj ga je upitao: "Što treba učiniti čovjeku kome kralj uživa iskazati čast?" I Haman je pomislio u srcu svome: "Kome bi mogao kralj uživati iskazati čast više nego mene?"

7 Nato je Haman odgovorio kralju: "Za čovjeka kome kralj uživa iskazati čast,

8 neka se donese kraljevsko ruho koje kralj *koristi* za oblačenje i *dovede* konj kojeg kralj jaše i kraljevska kruna koja je položena na njegovu glavu.

9 I neka se to ruho i konj predaju po jednome od najuglednijih kraljevih knezova da bi taj odjenuo onoga kome kralj uživa iskazati čast i provesti ga na konju po gradskim ulicama objavljujući pred njim: 'Tako će biti učinjeno čovjeku kome kralj uživa iskazati čast!' "

10 Nato je kralj rekao Hamanu: "Požuri, uzmi ruho i konja, kako si rekao, te učini baš tako Mordokaju Židovu koji sjedi na kraljevim vratima; ne propusti ništa od svega onoga što si rekao!"

11 Tada je Haman uzeo ruho i konja i odjenuo Mordokaja i proveo ga na konju po gradskim ulicama objavljujući pred njim: "Tako će biti učinjeno čovjeku kome kralj uživa iskazati čast!"

12 Zatim se Mordokaj ponovo vratio k kraljevim vratima, a Haman je požurio svojoj kući tugujući, pokrivene glave.

13 I Haman je ispričao Zereši, ženi svojoj, i svim prijateljima svojim sve *ono* što mu se dogodilo. Tada su mu njegovi mudraci i žena Zereša rekli: "Ako je Mordo-

kaj od sjemena židovskog, pred kojim si počeo posrtati, nećeš ga nadvladati, nego ćeš zasigurno posrnuti pred njim."

14 I dok su još o tome razgovarali, došli su kraljevi komornici i žurno odveli Hamana na gozbu koju je priredila Estera.

POGLAVLJE 7 Haman obješen

1 I tako su kralj i Haman došli na gozbu kraljici Esteri.

2 Onda je kralj drugoga dana dok se gostilo vinom ponovo upitao Esteru: "Što je tvoj zahtjev, kraljice Estero? Odobrit će ti se. Što je tvoja molba? Bit će izvršeno, čak da je to i pola kraljevstva!"

3 Nato je kraljica Estera odgovorila i rekla: "Ako sam, kralju, našla naklonost u tvojim očima i ako se kralju sviđa, neka mi se podari život na moj zahtjev, i moj narod na moju molbu!"

4 Jer smo ja i narod moj prodani da budemo uništeni, da budemo pogubljeni te da propadnemo. No ako bi bili prodani kao robovi i ropkinje, šutjela bih premda neprijatelj ne bi mogao nadoknaditi štetu kralju."

5 Nato je kralj Ahasver upitao kraljicu Esteru i rekao: "Tko je taj? Gdje je taj koji se usudio drznuti u svome srcu učiniti takvo što?"

6 A Estera je odgovorila: "Protivnik i neprijatelj je onaj zlikovac Haman!" Tada se Haman preplasio pred kraljem i kraljicom.

7 Zatim je kralj ustao od gozbe vinom te je gnjevan *otišao* u vrt dvora. Tada je Haman ustao da moli kraljicu Esteru za svoj život, jer je uvidio da je kralj odredio zlo protiv njega.

8 Tada se kralj vratio iz vrta dvora u dvoranu gdje se gostilo vinom. A Haman je pao na postelju

gdje je bila Estera. Tada je kralj rekao: "Hoćeš li još i prisiljavati kraljicu, preda mnom u ovoj kući?" Tek što su te riječi izašle iz kraljevih usta, pokrili su lice Hamanu.

9 Tada je Harbona, jedan od komornika rekao pred kraljem: "Evo i vješala visoka pedeset lakata koja je Haman napravio za Mordokaja koji je govorio dobro za kralja, stoje u Hamanovoj kući." Nato je kralj rekao: "Objesite ga na njih!"

10 Tako su objesili Hamana na vješala koja je on pripremio za Mordokaja. Tada se kraljev gnjev smirio.

POGLAVLJE 8 Estera spašava Židove

1 Onoga dana je kralj Ahasver kuću Hamana, neprijatelja Židova podario kraljici Esteri, a Mordokaj je došao pred kralja, jer je Estera rekla što joj je on *bio*.

2 Tada je kralj skinuo svoj prsten, kojega je bio oduzeo Hamanu, i dao ga je Mordokaju, a Estera je postavila Mordokaja nad Hamanovom kućom.

3 Zatim je Estera ponovo progovorila pred kraljem. Bacila mu se pred noge i u suzama ga je zaklinjala da makne zlo Hamana Agađanina i njegov plan što ga je skovao protiv Židova.

4 Tada je kralj pružio zlatno žezlo prema Esteri. Nato se Estera digla i stala pred kralja

5 te rekla: "Ako se kralju sviđa, te ako sam našla naklonost pred licem njegovim, ako se kralju to čini ispravnim i ako sam draga njegovim očima, neka bude zapisano da se opozovu pisma koja je isplanirao Haman, sin Hamedatina, Agađanina, koja je napisao da uništi Židove koji *su* u svim pokrajinama kraljevstva.

6 Jer kako bih ja mogla izdrža-

ti gledati zlo koje bi došlo na moj narod? Ili kako bih mogla izdržati gledati propast roda svoga?"

7 Zatim je kralj Ahasver odgovorio kraljici Esteri i Mordokaju Židovu: "Evo, podario sam Esteri kuću Hamanovu, a njega su objesili na vješala jer je digao ruku svoju na Židove.

8 A vi zapišite za Židove kako vam se sviđa u kraljevo ime i zapečatite to kraljevim prstenom. Jer zapis koji je zapisan u kraljevo ime i zapečaćen kraljevim prstenom, ne može nitko opozvati."

9 Tada su u to vrijeme bili pozvani kraljevi pisari, dvadeset i trećeg dana trećega mjeseca, to jest mjeseca Sivana, te je bilo zapisano sve što je Mordokaj zapovjedio Židovima i satrapima i upravljačima i vladarima pokrajina od Indije do Etiopije, za sto dvadeset i sedam pokrajina, svakoj pokrajini njezinim pismom i svakom narodu njegovim jezikom i Židovima njihovim pismom i njihovim jezikom.

10 I on je napisao u ime kralja Ahasvera i zapečatio ih kraljevim prstenom te poslao pisma po dostavljačima na konjima, jahačima mazgi, deva i mladih jednogrbihi deva.

11 Po njima je kralj odobrio Židovima po svim gradovima da se mogu okupiti, braniti svoj život te uništiti, pobiti i zatrti, svaku silu naroda i pokrajine koja bi ih napala, i malene i žene, a opljačkano od njih da se *uzme* kao plijen;

12 na isti dan u svim pokrajinama kralja Ahasvera: trinaestog dana dvanaestoga mjeseca, to jest mjeseca Adara.

13 Prijepis zapisa, kao zapovijed koja je predana svakoj pokrajini, bio je objavljen svim narodima da bi Židovi toga dana bili spremni osvetiti se svojim neprijateljima.

14 *Tako* su dostavljači koji su jahali na mazgama i devama, krenuli žurno pritisnuti kraljevom zapovijeđi. A ukaz je bio predan u dvoru u Šušanu.

15 Tada je Mordokaj otišao od kraljeve nazočnosti, u kraljevskom ruhu, modrom i bijelom i s velikom zlatnom krunom i s ogrtačem od finoga lana i purpura. A grad Šušan radovao se i veselio.

16 Židovi su dobili svjetlo i veselje i radost i čast.

17 U svakoj pokrajini i u svakom gradu gdje god je došla kraljeva zapovijed i njegov ukaz, Židovi su imali radost i veselje i gozbu i dobar dan. I mnogi iz naroda te zemlje postali su Židovi jer ih je obuzeo strah od Židova.

POGLAVLJE 9

Židovi uništavaju svoje neprijatelje

1 Trinaestoga dana dvanaestog mjeseca, to jest mjeseca Adara, kad je kraljeva zapovijed i njegov ukaz morao biti izvršen, na dan u koji su se neprijatelji Židova nadali zavladati nad njima; premda se dogodilo suprotno tako da su Židovi zavladali nad onima koji su ih mrzili.

2 Židovi su se sakupili u svojim gradovima po svim pokrajinama kralja Ahasvera da podignu ruke na one koji su tražili da im nanese zlo. I nitko im se nije mogao oduprijeti, jer je strah od njih obuzeo sve narode.

3 I svi su vladari pokrajina i satrapi i upravljači i službenici kraljevi pomagali Židovima zato što ih je obuzeo strah od Mordokaja.

4 Jer je Mordokaj *postao* velik u kraljevom dvoru, i njegova se slava širila po svim pokrajinama; jer je taj Mordokaj postajao sve veći i veći.

5 Tako su Židovi udarili sve svoje neprijatelje udarcem mača te su ih pogubili i zatrli; i učinili su kako im se prohtjelo sa onima koji su ih mrzili.

6 I u dvoru u Šušanu Židovi su pogubili i uništili pet stotina ljudi; 7 I Paršandatu i Dalfona i Aspatu 8 i Poratu i Adaliju i Aridatu, 9 i Parmaštu i Arisaja i Aridaja, i Vajezatu,

10 deset sinova Hamana, sina Hamedatina, neprijatelja Židova, pogubili su, ali ruke svoje nisu ispružili za plijenom.

11 Toga dana broj onih koji su bili pogubljeni u dvoru u Šušanu stigao je do kralja.

12 Nato je kralj rekao kraljici Esteri: "U dvoru u Šušanu Židovi su pogubili i uništili pet stotina ljudi i deset Hamanovih sinova. Što su onda učinili u ostalim pokrajinama kraljevim? Što je sada tvoj zahtjev? Bit će odobren! Što je tvoja sljedeća zamolba? Bit će izvršena!"

13 Tada je Estera rekla: "Ako se kralju sviđa, neka se Židovima koji *su* u Šušanu odobri i sutra učiniti u skladu sa današnjim ukazom te neka se deset Hamanovih sinova objesi na vješala."

14 I kralj je zapovjedio da se tako učini: i ukaz je objavljen u Šušanu te su objesili Hamanovih deset sinova.

15 Jer su se Židovi koji *su bili* u Šušanu okupili četrnaestoga dana mjeseca Adara te pogubili tri stotine ljudi u Šušanu, ali ruke svoje nisu ispružili za plijenom.

16 No ostali Židovi, koji *su bili* u kraljevskim pokrajinama, sakupili su se i ustali za svoje živote te počinuli od svojih neprijatelja: pogubili su sedamdeset i pet tisuća svojih dušmana, ali ruke svoje nisu ispružili za plijenom.

17 To je bilo trinaestog dana mjeseca Adara, a četrnaestoga dana istoga mjeseca su počivali: taj su se dan gostili i veselili.

18 No Židovi koji *su bili* u Šušanu sakupili su se trinaestoga i četrnaestoga dana, a petnaestoga dana istoga mjeseca su počivali; taj su se dan gostili i veselili.

19 Zbog toga su Židovi iz sela, oni koji su živjeli po neutvrđenim naseljima, svetkovali četrnaesti dan mjeseca Adara kao dan veselja i gozbe, i kao dobar dan te su slali obroke jedan drugome.

20 I Mordokaj je zapisao te događaje i poslao pisma svim Židovima koji su bili i blizu i daleko u svim pokrajinama kralja Ahasvera,

21 da se to utemelji među njima, da trebaju održavati četrnaesti dan mjeseca Adara i petnaesti dan istoga, svake godine,

22 kao dane u kojima su Židovi počinuli od svojih neprijatelja i kao mjesec koji se za njih okrenuo iz tuge u radost, i iz žalovanja u dobar dan, da trebaju svetkovati te dane gozбом i veseljem, šaljući obroke jedan drugome te darove siromašima.

23 I Židovi su počeli izvršavati ono što su već počeli kako im je Mordokaj zapisao.

24 Jer je Haman, sin Hamedatin, Agađanin, neprijatelj svih Židova, bio isplanirao protiv Židova da ih uništiti, i bio bacio 'Pur', to jest ždrijeb, da ih zatre i uništi;

25 ali kad je Estera došla pred kralja, on je pismeno zapovjedio da se taj opaki plan koji je skovao protiv Židova okrene na njegovu vlastitu glavu i da on i sinovi njegovi budu obješeni na vješala.

26 Zato su te dane nazvali Purim, prema imenu Pur. Stoga prema svim riječima toga pisma i prema onome što su vidjeli u vezi

toga i što im je bilo preneseno

27 Židovi su se odredili i prihvatili za sebe i za svoje sjeme i za sve one koji se im pridružuju tako da to ne nedostaje, da će držati ta dva dana prema svome zapisu i u to određeno vrijeme svake godine.

28 Te *da* se te dane *treba* sjećati i držati kroz sve naraštaje, u svakoj obitelji, u svakoj pokrajini i svakome gradu; i *da* ti dani Purima ne smiju nestati među Židovima, ni da spomen na njih ne propadne iz njihova sjemena.

29 Tada su kraljica Estera, kći Abihajilova, i Židov Mordokaj napisali sa svim autoritetom drugo pismo o Purimu da to potvrde.

30 Zatim su poslali pisma, svim Židovima u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahasverova kraljevstva, s riječima mira i istine;

31 da potvrde te dane Purima u njihovo *određeno* vrijeme, prema tome kako su ih odredili Židov

Mordokaj i kraljica Estera, i kako su proglasili za sebe i za svoje sjeme, što se tiče posta i vapaja njihovog.

32 Tako je Esterin ukaz potvrdio sve ovo što se tiče Purima i to je bilo zapisano u knjigu.

POGLAVLJE 10 Mordokajeva veličina

1 Zatim je kralj Ahasver udario danak na zemlju i *na* otoke morske.

2 A sva djela njegove vlasti i moći, i izvještaj o veličanstvenosti Mordokaja koga je kralj uzvisio, nisu li zapisani u ljetopisima kraljeva Medije i Perzije?

3 Jer je Židov Mordokaj bio prvi poslije kralja Ahasvera, i velik među Židovima, i prihvaćen od mnoštva svoje braće pošto je tražio blagostanje za svoj narod te pošto je govorio mir svemu sjemenu svome.

KNJIGA O JOBU

POGLAVLJE 1 Job i iskušenja

1 Bio je jedan čovjek u zemlji Uzu, a ime mu *je bilo* Job. I taj je čovjek bio besprijekoran i čestit; i bojao se Boga i klonio se zla.

2 I rodilo mu se sedam sinova i tri kćeri.

3 A posjedovao je i sedam tisuća ovaca i tri tisuće deva i pet stotina jarmova volova i pet stotina magarica i jako mnogo služinčadi. Tako da je taj čovjek bio najveći od svih ljudi na istoku.

4 A sinovi su njegovi odlazili i priređivali gozbe po *svojim* domovima, svaki u svoj dan, te su slali da se dozovu njihove tri sestre da jedu i piju s njima.

5 I bilo je to tako, kad bi se izredali dani *njihovih* gozba, da bi Job poslao po *njih* i posvetio ih. I ustao bi rano ujutro i prinio žrtve paljenice *prema* broju svih njih; jer je Job rekao: "Može biti da su sinovi moji sagriješili i u srcima svojim Boga proklinjali!" To je Job neprestano činio.

6 A zbilo se jednog dana, kada su se sinovi Božji došli prikazati pred GOSPODOM, a među njima došao je i Sotona.

7 Tada je GOSPOD upitao Sotonu: "Odakle dolaziš?" Nato je Sotona odgovorio GOSPODU i rekao: "Prošao sam zemljom amo tamo i obišao je."

8 I GOSPOD je rekao Sotoni: "Jesi li promotrio Joba, slugu mogega, te da nema nikoga poput njega na zemlji, čovjeka besprijekornog i čestitog, onoga koji se boji Boga i kloni se zla?"

9 Tada je Sotona odgovorio GOSPODU i rekao: "Zar se Job badava boji Boga?"

10 Nisi li ti napravio ogradu oko njega, i oko kuće njegove i oko svega što ima sa svih strana? Ti si blagoslovio djelo ruku njegovih i imetak mu se u zemlji uvećao.

11 Ali ispruži sad ruku svoju i dirni mu u sve ono što ima pa će te u lice prokleti!"

12 Tada je GOSPOD rekao Sotoni: "Evo, sve što on ima u tvojoj *je* vlasti; samo ruku svoju na njega nemoj ispružiti." Tako je Sotona otišao ispred lica GOSPODNJEGA.

13 A zbilo se jednog dana, kada su sinovi njegovi i kćeri njegove *bili* jeli i pili vino u kući njihovog najstarijeg brata,

14 pa je došao glasnik k Jobu i rekao: "Volovi su orali, a magarice su pokraj njih pasle,

15 kad su Sabejci navalili na *njih* i oveli ih; da i sluga su pogubili oštricom mača. A ja sam jedini izmaknuo da ti javim."

16 Dok je on još govorio, došao je i drugi te rekao: "Oganj Božji pao je s neba i spalio tvoje ovce i sluga i prožderao ih. A ja sam jedini izmaknuo da ti javim."

17 Dok je on još govorio, došao je još i jedan te rekao: "Kaldejci su načinili tri čete te navalili na deve i odvukli ih, da i sluga su pogubili oštricom mača. A ja sam jedini izmaknuo da ti javim."

18 Dok je on još govorio, došao je još i jedan te rekao: "Sinovi su tvoji i kćeri tvoje *bili* jeli i pili vino u kući najstarijeg brata.

19 I gle, silan je vjetar došao iz pustinje i udario na *sva* četiri ugla kuće te je ona pala na momke pa su poginuli. A ja sam jedini izmaknuo da ti javim."

20 Tada je Job ustao i razderao

svoj ogrtač i obrijao si glavu pa je pao na zemlju i iskazao štovanje,

21 te rekao: "Gol sam izašao iz utrobe majke svoje i gol ću se onamo vratiti. GOSPOD je dao, GOSPOD je i oduzeo! Blagoslovljeno neka je ime GOSPODNJE!"

22 U svemu tome Job nije sagriješio niti Boga ludo optužio.

POGLAVLJE 2

Sotona napada Jobovo zdravlje

1 I ponovo se zbio jedan dan kada su se sinovi Božji došli prikazati pred GOSPODOM, a među njima se i Sotona došao prikazati pred GOSPODOM.

2 Tada je GOSPOD upitao Sotonu: "Odakle dolaziš?" Nato je Sotona odgovorio GOSPODU i rekao: "Prošao sam zemljom amo tamo i obišao je."

3 I GOSPOD je rekao Sotoni: "Jesi li promotrio Joba, slugu mog, te da nema nikoga poput njega na zemlji, čovjeka besprijekornog i čestitog, onoga koji se boji Boga i kloni se zla? I još se drži svoga poštenja, premda si me izazvao protiv njega da ga uništim bez razloga."

4 Nato je Sotona odgovorio GOSPODU i rekao: "Koža za kožu, pa sve što čovjek ima dat će za svoj život.

5 Ali ispruži sada ruku svoju i dotakni se kosti njegove i mesa njegova pa će te u lice prokleti!"

6 Tada je GOSPOD rekao Sotoni: "Evo, u tvojoj je ruci, samo mu sačuvaj život!"

7 Tako je Sotona otišao ispred lica GOSPODNJEGA te udario Joba bolnim čirevima od stopala nogu njegovih sve do tjemena njegovog.

8 Tada je Job uzeo krhotinu posude da se njome struže te je sjeo posred pepela.

9 Nato mu je žena njegova rekla: "Zar se još držiš svoga poštenja? Prokuni Boga i umri!"

10 No on joj je rekao: "Govoriš kao što govori neka luđakinja! Što? Zar ćemo dobro primati iz ruke Božje, a zlo nećemo primiti?" U svemu tome Job nije sagriješio usnama svojim.

11 A kad su tri Jobova prijatelja čula za sve zlo što je došlo na njega, došli su svaki iz svoga mjesta, Elifaz Temanac, Bildad Šuahanin, Zofar Naamac. Jer su se zajedno sastali da bi došli žaliti s njim i utješiti ga.

12 A kad su izdaleka podigli oči svoje pa ga nisu prepoznali, podigli su glas svoj i zaplakali. I svaki je razderao svoj ogrtač i prosuo prah po glavi svojoj *bacajući ga* prema nebu.

13 Tako su sjedili pokraj njega na zemlji sedam dana i sedam noći; i nijedan mu nije progovorio ni jednu riječ, jer su vidjeli da je *njegova* tuga bila jako velika.

POGLAVLJE 3

Job žali zbog svog rođenja

1 Nakon toga Job je otvorio svoja usta i prokleo dan svoj;

2 Zatim je Job progovorio i rekao:

3 "Neka onaj dan kad sam se rodio nestane i ona noć *u kojoj je* bilo rečeno: 'Začelo se muško dijete!'

4 Neka taj dan postane tama! Neka se Bog na njega ne obazire odozgo, ni neka svjetlost ne zasvijetli na njega!

5 Neka ga tama i sjena smrti oboji, neka oblak na njemu prebiva, neka ga pomračina dana prestravi!

6 A noć onu, neka je tama zgrabi, neka se ne pridodaje danima godine, neka ne ulazi u brojenje mjeseci!

7 Evo, neka noć ona bude pu-

sta, neka u nju ne ulazi klicanje radosno!

8 Neka je prokunu oni što dan proklinju koji su spremni podići tugu svoju!

9 Neka zvijezde njezina sumraka potamne, neka svjetlost traže, no nijedne nema, ni neka osvit dana nikad ne ugleda!

10 Zato što nije zatvorio vrata utrobe *majke* moje, ni sakrio muku od očiju mojih!

11 Zašto nisam mrtav od utrobe? *Zašto* nisam izdahnuo kad sam izlazio iz utrobe?

12 Zašto su me koljena prihvatila? Ili zašto su prsa da bi *ih* sisao?

13 Jer sada bih mirno ležao i mirovao, spavao bih, tada bih spokojan bio,

14 s kraljevima i savjetnicima zemlje koji su za sebe izgradili pusta mjesta,

15 ili s knezovima što imaju zlato, koji su kuće svoje napunili srebrom.

16 Ili što kao nedonošče sakriveno ne bih bio, kao dojenčad *koja* svjetlo nikada nisu vidjela.

17 Opaki se ondje prestaju uznemiravati, i umorni ondje počivaju.

18 *Ondje* sužnjevi počivaju zajedno; ne čuju više glas tlačitelja.

19 Mali i veliki su ondje, i sluga je slobodan od gospodara svoga.

20 Čemu darovati svjetlo bijedniku i život onima koji su ogorčeni u duši

21 koji čeznu za smrću, no ona ne *dolazi*, i kopaju za njom više nego za blagom skrivenim;

22 koji se silno raduju, i veseli su kada grob nađu?

23 *Zašto darovati svjetlost* čovjeku čiji je put sakriven, koga je Bog ogradio?

24 Jer uzdisanje moje dolazi prije nego što jedem i urlici se moji kao vode razlijevaju.

25 Jer onoga čega sam se najviše bojao došlo je na mene i ono od čega sam strahovao snašlo me je.

26 Nisam bio siguran, ni spokoja nisam imao, niti sam bio miran, a nevolja je došla."

POGLAVLJE 4 Elifazova besjeda

1 Tada je Elifaz Temanac progovorio i rekao:

2 "Ako li i probamo razgovarati s tobom, hoćeš li se rastužiti? Ali tko se može suzdržati od besjede?

3 Evo, mnoge si ti poučio, i osnažio si ruke iznemogle;

4 riječju svojom pridizao si one koji su klonuli, i osnaživao si koljena klecava.

5 No sada kad je tebe snašlo, klonuo si, tebe se dotaklo i ti si se smeo.

6 Nije li to tvoj strah, pouzdanje tvoje, nada tvoja i čestitost puteva tvojih?

7 Sjeti se, molim te, je li netko tko je nedužan *ikada* propao? Ili gdje su pravedni bili zatrti?

8 Baš kako sam ja shvatio: oni koji oru nepravdu i siju opakost, isto to će i požeti.

9 Od daha Božjega oni propadaju, i od daha nosnica njegovih nestali su.

10 Rika lavlja i urlik bijesnoga lava i zubi lavića slomljeni su.

11 Stari lav ugiba jer mu ponestaje plijena, a mladunci jake laviце raspršeni su.

12 A jedno je potajno do mene došlo, i uho je moje primilo šapat njezin.

13 U mislima iz noćnih viđenja, kada dubok san na ljude pada,

14 strah i trepet mene su obuzeli, te se dogodilo da su se sve kosti moje potresle.

15 Tada mi je jedan duh preko lica prošao, dlake na tijelu mome su se podigle.

16 Nešto je stajalo, no obličja mu

nisam raspoznao, neki lik bio mi je pred očima. *Bila je tišina; u to sam čuo glas, koji govori:*

17 'Zar će smrtnik biti pravedniji od Boga? Zar će čovjek biti čistiji od svoga stvoritelja?

18 Evo, nije se pouzdavao u služe svoje, i anđele svoje za ludost je okrivio,

19 koliko li manje u one koji borave u kućama glinenim, kojima je temelj u prahu, *koji su satrti pred moljcem?*

20 Uništavani su od jutra do večeri, propadaju zauvijek tako da za to nitko ne mari.

21 Zar njihova uzvišenost *koja je u njima ne prolazi?* Umiru, i to bez mudrosti.

POGLAVLJE 5

1 Zazivaj sada! Ima li nekoga tko će ti odgovoriti? I kojem li se od svetih želiš obratiti?

2 Jer gnjev ubija luđaka, a zavist usmrćuje blesavca.

3 Bezumnika ja sam vidio kako korijen pušta, ali odjednom sam prokleo obitavalište njegovo.

4 Sinovi su njegovi daleko od sigurnosti, skrhani su na vratima i nema nikoga da *ih* izbavi.

5 Njihovu su žetvu gladni pojeli, te je i iz trnja uzimaju, a razbojnici su progutali dobra njihova.

6 Premda nevolja ne izlazi iz praha, niti nedaća iz tla izvire,

7 ipak čovjek se rađa za nedaću, kao što iskre u visinu lete.

8 Ali ja bih tražio Boga i parnicu svoju bih izložio Bogu,

9 koji čini djela silna i neistraživa, čudesa koja broja nemaju.

10 On daje kišu na zemlju i šalje vode na polja,

11 da bi one što su dolje na visinu podigao, one što su ožalošćeni da bi uzvisio na sigurno.

12 On osujećuje izmišljotine lu-

kavaca, tako da ruke njihove ne mogu ostvariti poduhvate.

13 On hvata mudre u njihovu lukavstvu, a savjete prkosnih naglavce prenosi.

14 Na mrak nailaze posred bijela dana, i u podne opipavaju kao po noći.

15 No on spašava siromaha od mača, od usta njihovih, i od ruke moćnika.

16 Tako siromah ima nade, i nepravda zatvara usta svoja.

17 Gle, sretan je čovjek koga Bog ispravlja; stoga ti ne prezri stega Svesilnoga!

18 Jer on ranjava, ali i povija, ozljeđuje i rukom svojom iscjeljuje.

19 Iz šest nevolja će te izbaviti, da ni u sedmoj zlo te neće dotaknuti.

20 U gladi on će te otkupiti od smrti, a u ratu od sile mača.

21 Biću jezika bit ćeš sakriven, i nećeš se bojati razaranja kada dođe.

22 Kod razaranja i gladi ti ćeš se smijati i od zvijeri zemaljskih nećeš strahovati.

23 Jer ćeš biti u savezu s kame-njem poljskim, a zvijeri poljske s tobom će u miru biti.

24 I znat ćeš da će šator tvoj u miru *biti*, i obitavalište ćeš svoje pohoditi i nećeš griješiti.

25 Znat ćeš i da će sjemena tvoga *biti* mnogo i potomstva tvoga kao trave zemaljske.

26 U grob ćeš ti otići u zreloj dobi, kao što snop žita dozori u svoje vrijeme.

27 Evo ovo, istražili smo to: tako je to! Poslušaj ovo i spoznaj da je *to* za tvoje dobro."

POGLAVLJE 6

Jobov odgovor

1 No Job je odgovorio i rekao:

2 "O, da bi se jad moj potpuno izmjerio te zajedno s nesrećom

mojom stavio na vagu!

3 Jer bi on sada od pijeska morskog bio teži, stoga su riječi moje progutane.

4 Jer *su* strijele Svesilnoga u meni, otrov njihov duh mi ispija, strahote Božje protiv mene se postrojavaju.

5 Zar da divlji magarac njače kad trave ima? Ili zar vol muče nad krmom svojom?

6 Može li se ono što je bljutavo jesti bez soli? Ili ima li *kakvog* okusa u bjelanjku jajeta?

7 Ono što duša moja odbija dotaknuti, *to je* kao hrana u tuzi mojoj.

8 O, da bi se molba moja ispunita, i da *mi* Bog dodijeli ono za čime čeznem!

9 Čak i da bi me Bog htio uništiti, *i* da bi ruku svoju odriješio i istrijebio me!

10 I tada bih još utjehu imao; da, očvrsnuo bih u mukama, nemoj se štedjeti, jer nisam prikrio riječi Svetoga.

11 Što *je* snaga moja da se mogu nadati? I kakav mi je kraj, da bih produljio život svoj?

12 Zar *je* snaga moja snaga kame-
na? Ili zar *je* tijelo moje od mjedi?

13 Nije li u meni pomoć moja? I zar je mudrost posve oterana od mene?

14 Onome tko je potišten prijatelj njegov *treba pokazati* samilost; a on napušta strah od Svesilnoga.

15 Braća su me moja kao potok zavela, *i* kao bujica potoka prošli su, 16 koji su mutni zbog leda, na kojima se snijeg sakriva,

17 u doba kada postane vruće, nestanu; kad je žega, iščeznu iz korita svoga.

18 Staze puteva njihovih skreću, u ništa vode i iščezavaju.

19 Karavane iz Teme gledaju, družine iz Sebe njih čekaju.

20 Bili su smeteni zato što su se nadali; došli su tamo i bili

posramljeni.

21 Jer sada ste vi ništa; vidite *moj* poraz, pa ste se preplašili.

22 Jesam li rekao: 'Podarite mi *nešto*?' Ili: 'Dajte mi nagradu od svoga imetka'?

23 Ili: 'Izbavite me iz ruke neprijateljeve'? Ili: 'Iskupite me iz ruke moćnika'?

24 Poučite me, pa ću ja šutjeti. I pokažite mi da razumijem u čemu sam pogriješio.

25 Kako su silne riječi ispravne! Ali što vaša uvjeravanja dokazuju kad korite?

26 Mislite li riječi koriti, i besjede očajnika, *što su* kao vjetar?

27 Da, zasipate sirotu, i prijatelju svome *jamu* kopate.

28 Stoga sada budite zadovoljni, pogledajte na mene, jer vam *je* očito ako lažem.

29 Povucite se, molim vas, neka ne bude nepravde! Da, opet se povucite, pravednost moja *je* u tome!

30 Ima li nepravde na jeziku mome? Zar nepce moje ne može razaznati opačinu?

POGLAVLJE 7

Job nastavlja govoriti

1 Nije li čovjeku određeno vrijeme na zemlji? I nisu li dani njegovi nalik na dane najamnika?

2 Kao što sluga žarko žudi za hladom, i kao što najamnik čeka *plaću* za svoj posao,

3 tako su me zapali mjeseci ispraznosti i zamorne noći su mi određene.

4 Kada legnem, kažem: 'Kada ću ustati i *kada li* će noć proći?' I zasitim se prevrtanja do osvita dana.

5 Tijelo mi se zaodjenulo crvima i grumenima zemlje, koža mi je popucala i postala odvratna.

6 Dani su moji brži od čunka i provedeni su bez nade.

7 Spomeni se da je život moj

samo vjetar, oči moje više dobro vidjeti neće!

8 Oko onoga koji me gleda *više* me gledati neće; oči *su* tvoje na meni, a mene nema.

9 *Kao* što se oblak rasplinjava i nestaje, tako onaj koji silazi u grob, *više* ne izlazi.

10 Ne vraća se više domu svome i ne poznaje ga više mjesto njegovo.

11 Stoga ja neću zauzdati usta svoja; govorit ću u patnji duha svoga, u gorčini duše svoje ja ću se jadatai.

12 Zar sam ja more ili kit, da si ti stražu postavio nada mnom?

13 Kada kažem: 'Postelja će me moja utješiti, ležaj će mi olakšati jade',

14 tada me snovima plašiš i prestravljuješ me viđenjima.

15 Tako da mi duša izabire gušenje te radije smrt nego život.

16 *To* mi se ogadilo; ne bi živio zasvagda; pusti me, jer *su* dani moji isprazni!

17 Što *je* čovjek da ga veličaš? I da srce svoje postavljaš nad njim?

18 *Da* ga i svakoga jutra pohodiš i svakoga trena da ga isprobavaš?

19 Koliko li dugo nećeš od mene odstupati, ni pustiti me dok pljuvačku svoju ne progutam?

20 Sagriješio sam; što ću učiniti tebi, štititelju ljudi? Zašto si mene postavio kao znak protiv tebe, tako da sam teret samome sebi?

21 I zašto prijestupa moga ne možeš oprostiti i ukloniti nepravdu moju? Jer ću sada u prahu zaspati, i ti ćeš me ujutro tražiti, ali me *više* neće biti."

POGLAVLJE 8 Bildadova besjeda

1 Zatim je Bildad Šuahaniin progovorio i rekao:

2 "Koliko li ćeš dugo tako govo-

riti? I koliko li će dugo riječ usta tvojih biti poput silnog vjetra?

3 Zar će Bog sud izvrći? Ili zar će Svesilni pravdu izvrći?

4 Ako su sinovi tvoji sagriješili protiv njega pa ih je on odbacio zbog prijestupa njihovog.

5 Ako li bi ti uskoro Boga potražio i uputio molbe svoje k Svesilnome;

6 ako li budeš čist i čestit, zasigurno će se sada za tebe probuditi i obitavalište tvoje pravednosti učiniti uspješnim.

7 Ipak će početak tvoj biti malen, no svršetak će se tvoj silno uvećati.

8 Jer ispitaj, molim te, prošlo doba te sebe spremi da istražuješ od očeva njihovih.

9 (Jer mi *smo tek* od jučer, i ništa ne znamo zato što *su* dani naši na zemlji poput sjene.)

10 Neće li te oni poučiti i reći ti, i iz srca svoga riječi iznijeti?

11 Može li rogoz bez močvare izrasti? Može li vodeni ljljan bez vode rasti?

12 Dok se on još zeleni i nije *još* pokošeo, sahne prije svake *druge* biljke.

13 Takve su staze svih onih koji Boga zaboravljaju; i propada nada licemjeru.

14 Njihova će nada biti presječena, i pouzdanje njihovo *bit će* mreža paukova.

15 Naslanjat će se na kuću svoju, no ona neće stajati; čvrsto će se za nju hvatati, no ona neće izdržati.

16 On se zeleni na suncu i izdanke svoje pruža u svoj vrt.

17 Korijenje njegovo ispreplelo se oko sipine i gleda mjesto kameno.

18 *No* ako ga s mjesta njegova on iskorijeni, tada će ga *ono* zaniijekati govoreći: 'Nikada te nisam vidio!'

19 Evo, ovo je radost puta njegovog, a iz zemlje će drugi iznići.

20 Evo, Bog neće odbaciti besprije-
jekorne, niti će pomoći zločincima.

21 Još će ti smijehom ispuniti
usta, i usne tvoje radošću.

22 Oni koji te mrze bit će zao-
dijeveni sramotom i prebivališta
opakih više neće biti."

POGLAVLJE 9 Job odgovara

1 Nato je Job progovorio i rekao:

2 "Znam da *je to* sigurno istina:
no kako da čovjek bude pravedan
pred Bogom?

3 Ako bi se netko nadmetao s
njim, odgovoriti mu ne bi mogao
ni jednom od tisuću.

4 *On je* mudar u srcu i snagom
moćan; tko se osilio protiv njega i
uspio?

5 On gore premješta, a one to
ni ne znaju; on ih u srdžbi svojoj
preokreće,

6 on potresa zemlju iz mje-
sta njezina, i stupovi njezini
podrhtavaju.

7 On zapovijeda suncu i ono se
ne uzdiže; i zvijezde pečati.

8 On sâm nebesa je razapeo i po
valovima morskim korača.

9 On je načinio Medvjede i Orio-
na i Vlašice i odaje na jugu.

10 On čini silna djela, neistraži-
va, da, i čudesa koja broja nemaju.

11 Evo, ide pored mene, a ja *ga*
ne vidim; i prolazi, no ja *ga* ne
opažam.

12 Gle, uzima, tko *ga* može spri-
ječiti? Tko li će mu reći: 'Što radiš?'

13 *Ako li* Bog ne bi ustegnuo
srdžbu svoju, pod njim se sagin-
nju oholi pomoćnici.

14 Kako onda da mu odgovo-
rim, i da ja izaberem riječi *da se*
raspravljam s njim?

15 Njemu, premda bih i prave-
dan bio, *još* mu ne bih odgovo-
rio, *nego* bih molbe uputio sucu
svome.

16 Ako bih *ga* zazvao i on bi mi
odgovorio, *još* ne bih vjerovao da
je on glas moj čuo.

17 Jer me olujom lomi i bez ra-
zloga umnožava rane moje.

18 Ne dopušta mi ni da dah svoj
uzimam, nego me puni gorčinom.

19 Ako *govorim* o snazi, evo, *on*
je jak; ako li o prosudbi, tko će mi
odrediti vrijeme za zastupanje?

20 Kada bih se opravdavao, moja
usta bi me osudila; *ako li* kažem: 'Ja
sam besprijekeoran', dokazala bi da
sam i izopačen.

21 *Da sam* ja *bio* besprijekeoran,
još ne bih dušu svoju upoznao;
prezreo bih život svoj.

22 Sve *je to* jedno, stoga ja ka-
žem: 'On uništava i besprijekeor-
noga i opakoga.'

23 Kad bič najednom ubija, on se
smije iskušenju nedužnih.

24 Zemlja je predana u ruke opa-
koga, on sucima njezinim lica za-
stire. Ako li ne, gdje je i tko *je* on?

25 A dani su moji brži od dostav-
ljača, bježe, *ništa* dobro ne vide.

26 Prošli su kao lađe brze, kao
orao *što* na plijen žuri.

27 Kažem li: 'Zaboravit ću jadi-
kovku svoju, ostavit ću potište-
nost svoju i utješiti se',

28 bojim se svih muka svojih,
znam da me ti ne držiš nedužnim.

29 *Ako li* sam opak, zašto onda
da se uzalud trudim?

30 Kad bih se vodom sniježni-
com oprao, i ruke svoje učinio ni-
kad čistima,

31 opet bi me u jarak zagnjurio, i
odjeća moja bi me se gnusala!

32 Jer *on* nije čovjek kao što *sam*
ja, *da* mu odgovaram i da na sud
idemo zajedno.

33 Ni nema nekakva posrednika
među nama *da* ruke svoje položi
na nas obojicu,

34 neka šibu svoju od mene ma-
kne, te neka me strah njegov *više*

ne straši!

35 *Onda* ću govoriti, i neću ga se bojati, no *to* nije tako sa mnom!

POGLAVLJE 10 Job nastavlja besjedu

1 Duša je moja iscrpljena od života moga, ispusti ću od sebe jadikovku svoju, u gorčini duše svoje progovorit ću.

2 Reći ću Bogu: 'Nemoj me osuditi! Pokaži mi zašto se nadmećeš sa mnom.

3 *Zar* ti je drago da *me* tlačiš, da djelo ruku svojih prezreš, te da daješ svjetlo savjetima opakih?

4 *Zar* su ti oči tjelesne? Ili *zar* vidiš kao što čovjek vidi?

5 *Zar* su dani tvoji kao dani čovjekovi? Jesu li godine tvoje kao dani ljudski,

6 da si nepravdu moju ispitao i grijeh moj istražio?

7 Znaš da nisam opak, i da nema nikoga koji me iz tvoje ruke može izbaviti.

8 Tvoje su me ruke načinile, i oblikovale me zajedno sa svih strana, a ipak me ti uništavaš!

9 Sjeti se, zaklinjem te, da si me kao glinu načinio; i *zar* ćeš me u prah ponovo vratiti?

10 Nisi li me kao mlijeko izlio i poput sira me zgrušao?

11 Odjenuo si me kožom i mesom, i kostima i tetivama si me opleo.

12 Dodijelio si mi život i naklonost, i pohod tvoj sačuvao je duh moj.

13 I *to* si u srcu svome sakrio, i znam da *je* *to* kod tebe.

14 Ako li sagriješim, tada me ti obilježiš te me nećeš odriješiti od nepravde moje.

15 Ako sam opak, jao meni, a *ako* li sam pravedan, *ipak* ni glavu neću dići. Sit *sam* sramote, stoga pogledaj moju tjeskobu!

16 Jer se ona povećava. Loviš me kao bijesan lav, i opet na meni pokazuješ da si čudesan.

17 Obnavljaš svjedočanstva svoja protiv mene, i nada mnom povećavaš jarost svoju; smjene i bojne su protiv mene.

18 Zašto si me *onda* iz utrobe izveo? Da sam li bar duh predao i da me nijedno oko nije vidjelo!

19 Bio bih kao da me ni bilo nije, bio bih iz utrobe u grob odnesen.

20 Nije li malo dana mojih? Prestani *onda*, pusti me na miru, da se još malo tješim,

21 prije nego odem *ondje* *odakle* se neću vratiti, *i to* u zemlju tame i sjene smrti,

22 zemlju tame, poput tame same *i* sjene smrti u kojoj nema reda, *i gdje je* svjetlost poput tame.' "

POGLAVLJE 11 Zofarova besjeda

1 Nato je Zofar Naamac progovorio i rekao:

2 "Treba li se na mnoštvo riječi odgovoriti? *Zar* će čovjek pričljiv opravdati?

3 *Zar* će tvoje laži ušutkati ljude? I kad se rugaš, *zar* te nitko neće posramiti?

4 Jer si bio rekao: 'Nauk *moj je* čist, i u očima tvojim sam čist.'

5 No kada bi Bog htio progovoriti i otvoriti usta svoja protiv tebe;

6 te da bi ti htio pokazati tajne mudrosti, da *su one* dvostruke prema onome što jesu! Stoga znaj da Bog od tebe traži *manje* nego što *to* tvoja nepravda *zavređuje*.

7 Možeš li istraživanjem Boga dokučiti? Možeš li savršeno dokučiti Svesilnoga?

8 Poput neba *je* visoko: što možeš učiniti? Od pakla dublje: što možeš spoznati?

9 Mjerom svojom *je* duže od ze-

mlje i šire od mora!

10 Ako presječe i zatvori, ili sakupi, tko ga onda može spriječiti?

11 Jer on poznaje ništarije, vidi i opačinu; zar onda *to* neće razmotriti?

12 Jer ništarija hoće biti mudar, premda se čovjek rađa *kao* ždrijebe divljeg magarca.

13 Ako li srce svoje ti pripremiš i ruke svoje ispružiš prema njemu,

14 ako li je nepravda u ruci tvojoj, odbaci ga daleko i neka zloća ne prebiva u šatorima tvojim.

15 Jer ćeš tada lice svoje podići, bez ljage, da, čvrst ćeš biti i nećeš se bojati.

16 Zato što ćeš ti zaboraviti bijedu *svoju*, sjećat ćeš se *je* poput voda što protiču.

17 I vijek *tvoj* bit će bistriji od podneva, ti ćeš prosjajiti, kao jutro postat ćeš.

18 Tada ćeš biti siguran, zato što ima nade, da kopat ćeš *oko sebe* i otpočinut ćeš na sigurnom.

19 I ležat ćeš, i nitko te neće strahiti; da mnogi će ti se dodvoravati.

20 No oči opakih će oslabiti, i neće izmaknuti, a nada njihova *bit će kao* kad duh predaju."

POGLAVLJE 12

Job odgovara

1 Nato je Job progovorio i rekao:
2 "Nema sumnje, no *vi ste* narod, i s vama će mudrost izumijeti.

3 Ali i ja sam razborit kao i vi, nisam ja gori od vas: da, tko za takvo što ne zna?

4 Bližnjima sam svojim kao onaj kome se rugaju, koji zaziva Boga, i on mu odgovara! Pravedan i čestit *čovjek* podsmijehu *je* izvrgnut.

5 Onaj koji je pripravan da se nogama *svojim* posklizne *je kao* svjetiljka prezrena u mislima onoga kome *je* lako.

6 Šatori pljačkaša napreduju, i oni što Boga izazivaju su bezbrižni, *oni* u čije ruke Bog donosi *obilno!*

7 Ali upitaj sada životinje, i poučit će te; i ptice nebeske, i reći će ti.

8 Ili govori zemlji, i ona će te poučiti, i ribe morske objavit će ti.

9 Tko li od svih njih ne zna da je to ruka Božja načinila?

10 U ruci *je* njegovoj duša svakog bića i dah svakog čovjeka.

11 Zar uhom ne ispitujemo riječi? I zar usta ne kušaju jela svoja?

12 Kod starca *je* mudrost, i u djetinjini dana razboritost.

13 Kod njega *je* mudrost i snaga, on ima savjet i razboritost.

14 Evo, on slama, i ne može se ponovo sagraditi, on zatvara čovjeka, i više se ne može otvoriti.

15 Evo, on vode zaustavlja, i one presuše; on ih i pušta te zemlju preplave.

16 Kod njega *je* snaga i mudrost, i zavedeni i zavodnik njegovi *su*.

17 On dovodi savjetnike da budu pokvareni, i suce čini luđacima.

18 On razriješuje sveze kraljevi-
ma i opasuje im bokove pojasom.

19 On dovodi knezove da budu pokvareni i moćnike obara.

20 On uklanja besjedu pouzdanika i vremešnima oduzima razumijevanje.

21 On izlijeva prezir na knezove i moćnicima snagu oslabljuje.

22 On razotkriva iz tame stvari duboke i sjenu smrti na svjetlo izvodi.

23 On narode uvećava i uništava ih, širi narode, pa ih ponovo stiješnjuje.

24 On odvlači srca poglavara naroda zemaljskih i čini da po pustoši lutaju *gdje* puta nema.

25 Oni u tami pipaju bez svjetlosti, i čini da teturaju poput pijanca.

POGLAVLJE 13 Job nastavlja besjedu

1 Evo, oči su moje sve *to* vidjele, uho je moje *to* čulo i razumjelo.

2 Što vi znate, *to isto* i ja znam, ja nisam od vas gori.

3 Zasigurno bih ja Svesilnome progovorio, i želim se s Bogom raspravljati.

4 No vi *ste* kovači laži, svi *ste* vi liječnici bezvrijedni!

5 O, da biste barem znali šutjeti pa bi *to* bila mudrost vaša!

6 Sada poslušajte razloge moje, i saslušajte iskaze usana mojih.

7 Hoćete li za Boga opako govoriti? Zar ćete za njega govoriti prijevarno?

8 Hoćete li uvažiti osobnost njegovu? Zar ćete se za Boga nadmetati?

9 Bi li dobro bilo da vas on ispita? Ili kao što neki čovjek izruga drugoga, zar da ga vi *tako* izrugate?

10 Zasigurno bi vas ukorio kad biste vi potajno uvažili *neke* osobe.

11 Zar vas veličanstvo njegovo ne bi uplašilo? I zar vas strava njegova ne bi spopala?

12 Spomeni *su* vaši nalik na pepeo, tijela su vaša tijela od gline.

13 Ušutite, dajte mi da ja govorim, pa neka me snađe što *god hoće*.

14 Zar da meso svoje kidam zubima svojim? Zar da život svoj stavljam u svoje ruke?

15 Premda me i pogubi, još ću se u njega pouzdati; no svoje ću vlastite puteve pred njim zadržati.

16 *Neka on bude* i moje spasenje jer licemjer pred njega neće doći.

17 Pomno saslušajte besjedu moju, i objavu moju ušima svojim.

18 Gle sada, pripremio sam parnicu *svoju*, ja znam da ću biti opravdan.

19 Tko je taj *koji* se sa mnom hoće parničiti? Za sada, ako li zadržim

jezik svoj, predat ću duh.

20 Samo mi dvoje nemoj napraviti; onda se neću od lica tvoga skrivati.

21 Povuci ruku svoju daleko od mene i neka me strava tvoja ne straši.

22 Tada me zazovi, i ja ću odgovarati; ili daj da ja govorim, a ti da mi odgovaraš.

23 Koliko je nepravda mojih i grijeha? Obznani mi prijestupe i grijeh moj.

24 Zašto lice svoje sakrivaš, i držiš me za svog neprijatelja?

25 Hoćeš li slomiti list gonjen amo tamo? I zar ćeš suhu strnjiku progoniti?

26 Jer ti pišeš gorčine protiv mene i teretiš me nepravdama mladosti moje.

27 Stavljáš i noge moje u klade i podrobno gledáš na sve staze moje; ti ostavljaš tragove za petama mojih nogu.

28 A on, kao truljevina se raspada, kao odjeća što je moljci izjedaju.

POGLAVLJE 14 Job nastavlja besjedu

1 Čovjek *koga je* žena rodila malo dana *ima* i pun je nevolja.

2 Nikne poput cvijeta i bude posječen, i bježi kao sjena i ne ostaje.

3 A ti, zar i na takvog oči svoje otvaraš i dovodiš me sa sobom na sud?

4 Tko li može čisto izvući iz nečistog? Nitko!

5 Pošto *su* njegovi dani određeni, kod tebe mu je broj mjeseci njegovih, ti si odredio granice njegove koje ne može prijeći,

6 odvratiti se od njega da može počinuti, sve dok kao najamnik ne dovrši svoj dan.

7 Jer ima nade za drvo, kad se posječe, da će ono opet potjerati i da mladice njegove neće stati.

8 Iako mu korijen i ostari u zemlji i panj njegov umre u tlu,

9 *no* kad okusi vodu, ono će propupati i pustiti grane kao sadnica.

10 Ali čovjek umire, i trune. Da, čovjek predaje duh, i gdje li je on?

11 Kao što vode iz mora nestaju i bujice presušuju i sahnu,

12 tako i čovjek legne, ne ustaje *više*, sve dok nebesa *više* neće *biti*, neće se probuditi, niti se podignuti iz sna svojega.

13 O, kad bi me htio u grobu sakriti, kad bi me zaklonio dok ti gnjev ne prođe, kad bi mi odredio vrijeme da me se sjetiš!

14 Ako čovjek umre, hoće li *opet* živjeti? Sve dane svoga određenoga vremena čekat ću, sve dok mi promjena ne dođe.

15 Ti ćeš zvati, a ja ću ti odgovoriti: ti ćeš se zaželiti djela ruku svojih.

16 Jer ti sada brojiš korake moje; zar nećeš paziti na grijeh moj?

17 Moj je prijestup u vreći zapečaćen i nepravdu si moju prišio.

18 I zasigurno se gora ruši i nestane, i stijena se odvaljuje s mjesta svoga,

19 voda kamenje troši, a ti ispireš ono što raste iz praha zemaljskoga i uništavaš nadu čovjekovu.

20 Nadvladao si nad njime zauvijek, i on odlazi; promijenio si mu lice i otposlao ga.

21 Sinovi su mu poštovani, a on *to* ne zna; i oni su poniženi, ali on *to* o njima ne shvaća.

22 No tijelo njegovo bit će bolno na njemu, i duša njegova u njemu bit će tužna."

POGLAVLJE 15 Elifaz optužuje Joba

1 Nato je Elifaz Temanac odgovorio i rekao:

2 "Zar da se mudrac ispraznim znanjem izražava i vjetrom istočnim trbuh si puni?

3 Zar da se raspravlja govorom nekorisnim? Ili besjedama kojima ništa dobro učiniti ne može?

4 Da, ti odbacuješ strah i sprječavaš molitvu pred Bogom.

5 Jer usta tvoja izražavaju nepravdu tvoju, i ti razabireš jezik lukavaca.

6 Vlastita te usta osuđuju, a ne ja: da, usta tvoja protiv tebe svjedoče.

7 *Zar si* ti prvi čovjek *koji* se rodio? Ili si prije brdā načinjen?

8 Zar si tajnu Božju čuo? Zar si mudrost za sebe zadržao?

9 Što ti znaš, a da mi ne znamo? Što ti razumiješ, a da to nije u nama?

10 Kod nas *ima* i sijedih i vremešnih ljudi, puno starijih od oca tvoga.

11 *Zar su* ti utjehe Božje premale? Zar ima nešto što je tajna kod tebe?

12 Zašto te je srce tvoje odvuklo? I što očima svojim žmirkaš,

13 da protiv Boga duh svoj okrećeš, te da *takve* riječi izlaze iz usta tvojih?

14 Što *je* čovjek da bi trebao biti čist? Zar *onaj koji je* od žene rođen treba biti pravedan?

15 Gle, u svete svoje on se ne pouzdaje, *da*, ni nebesa nisu čista u očima njegovim.

16 Koliko li *je* više gnjusan i prljav čovjek koji nepravdu pije kao vodu?

17 Pokazat ću ti, poslušaj me, i ono što sam vidio, objavit ću ti,

18 ono što su mudracima rekli očevi njihovi i *ono* što nisu sakrili.

19 Samo je njima zemlja bila predana i ni jedan tuđinac nije prošao među njima.

20 Opaki se muči u sve dane *svoje*, a broj godina sakriven je tlačitelju.

21 Zastrašujući zvuk mu *je* u ušima, dok napreduje, zatornik će se na njega svaliti.

22 Ne vjeruje da će se vratiti iz tame i mač čeka na njega.

23 On luta unaokolo za kruhom,

govoreći: "Gdje je?" Zna da se dan tame brzo bliži.

24 Nevolja i patnja plaše ga, navaljuju na njega kao kralj spreman za boj.

25 Jer protiv Boga ruku svoju pruža, nadjačava se sa Svesilnim.

26 Na njega srlja, i to vratom svojim, debelim izbočinama štita svoga.

27 Zato što je lice svoje pokrio salom svojim, i čini da su naslage sala na slabinama njegovim.

28 Prebiva u pustim gradovima, i u kućama u kojima nitko ne stanuje, koje su spremne da postanu ruševine.

29 Neće biti bogat, niti će mu imetak ostati, niti mu se neće izvrsnost na zemlji širiti.

30 Neće se tami izmaknuti, plamen će mladice njegove osušiti, i dah usta njegovih odnijet će ga.

31 Neka se onaj koji je prevaren ne pouzdaje u ispraznost, jer će mu ispraznost biti naplata.

32 Dovršit će se prije svog vremena, i grane mu se neće zazelenjeti.

33 Srest će svoj nezreo grozd kao trs, i cvijet svoj odbacit će kao maslina.

34 Jer će opustiti zajednica lice-mjera, i oganj će proždrijeti šatore podmitljivca.

35 Oni začinj u opaćinu, i rađaju ispraznost, i utroba njihova sprema prijevaru."

POGLAVLJE 16

Job odgovara

1 Nato je Job odgovorio i rekao:

2 "Naslušao sam se mnogo toga; svi ste vi jadni tješitelji!

3 Ima li kraja tim ispraznim riječima? Ili što te bodri da mi odgovaraš?

4 I ja bih također mogao kao i vi govoriti, da vam je duša na mjestu duše moje; i ja bih mogao gomilati

riječi protiv vas i glavom svojom nad vama odmahivati.

5 No ja bih vas ustima svojim hrabrio, i mimikom usana svojih ublažio bih tugu vašu.

6 Premda govorim tuga se moja nije ublažila, a ako se suzdržavam, kako će mi to olakšati?

7 Ali sada me je iscrpio; opustošio si svo društvo moje.

8 I ispunio si me borama koje su svjedočanstvo protiv mene; i mršavost moja podiže se u meni noseći svjedočanstvo na licu mome.

9 Razdire me u gnjevu svome i mrzi me; škrguće na mene zubima svojim. Neprijatelj moj oštri oči svoje na meni.

10 Usta su svoja razjapili nada mnom, po obrazima su me pogrdno udarali, sakupili su se zajedno protiv mene.

11 Bog me je predao bezbožnicima, i izručio me u ruke opakih.

12 Bio sam u lagodnosti, no on me je zdrobio, i za šiju me je scepao i razlomio te me postavio kao znak svoj.

13 Strijelci su me njegovi okružili, probada mi bubrege i ne štedi me, žuč moju na zemlju prosipa.

14 Slama me ranom na ranu, ju-riša na mene poput diva.

15 Sašio sam kostrijet nad kožom svojom i oskrvnuo sam rog svoj prašinom.

16 Lice se moje podbulo od plača i na vjeđama mojim sjena je smrti.

17 Jer nikakve nepravde na rukama mojim nema, i molitva je moja čista.

18 Zemljo, krvi moje nemoj prekriti i neka za vapaj moj nema mjesta.

19 I sada, gle, na nebu je moj svjedok, i u visini je moj spis.

20 Prijatelji moji izruguju me; no oči moje suze liju k Bogu.

21 O da netko zastupa čovjeka kod Boga, kao što čovjek zastupa svoga bližnjega.

22 Kada nekoliko godina prođe, onda ću otići putem *s kojega* povratka nema.

POGLAVLJE 17 Job nastavlja besjedu

1 Dah mi se iskvario, dani se moji gase, grobovi *su već spremni* za mene.

2 Zar nema podrugljivaca uz mene? I zar da oko moje podnosi njihovo izazivanje?

3 Postavi se sada, osiguraj me kod tebe; tko *je* taj koji će sa mnom rukama udarati?

4 Jer si ti srca njihova sakrio od razuma; stoga *ih* nećeš uzvisivati.

5 Onaj koji govori laskavo prijateljima *svojim*, njegovim sinovima čak će se i oči ugasiti.

6 Također me je učinio uzrečicom narodima, a prije sam bio kao udaraljke.

7 Od tuge mi se i oko zamutilo, i svi *su* moji udovi poput sjene.

8 Prenerazit će se zbog toga čestiti, a nedužni će se podići protiv licemjera.

9 Isto tako će i pravednik zadržati svoj put, i onaj koji je čistih ruku bit će jači i jači.

10 No svi vi, vratite se i idite sada, jer ne mogu naći *nijednoga* mudroga među vama!

11 Dani su moji prošli, ciljevi su se moji izjalovili, *čak* i namisli srca moga.

12 Promijenili su noć u dan; skraćeno *je* svjetlo zbog tame.

13 Ako li čekam, grob *je* moj dom; prostirem postelju svoju u tami.

14 Rekao sam truleži: 'Ti *si* moj otac!'; a crvu: 'Ti *si* majka moja i sestra moja!'

15 I gdje mi *je* sada nada? A nadu moju, tko će vidjeti?

16 Sići će do zapornica jame, kad je zajednički spokoj *naš* u prahu."

POGLAVLJE 18 Bildad govori

1 Nato je Bildad Šuaharin odgovorio i rekao:

2 "Koliko dugo *trebate* da završite besjede? Uoči i poslije ćemo razgovarati!

3 Zašto bi nas se računalo kao životinje, *i* držalo odvratnima u očima tvojim?

4 U srdžbi se svojoj razdire: hoće li zbog tebe zemlja biti napuštena? I hoće li se stijena pomaknuti sa svoga mjesta?

5 Da, ugazit će se svjetlost opakoga, i iskra na ognju njegovom neće zasjati.

6 Potamnjet će svjetlo u njegovom šatoru i svjetiljka njegova nad njime će se ugasiti.

7 Koraci snage njegove će se stegnuti i njegov vlastiti savjet srušit će ga.

8 Jer je nogama svojim uhvaćen u mrežu pa hoda po zamki.

9 Klopka će ga za petu uhvatiti, i razbojnik će ga savladati.

10 Položena *je* na zemlji zamka za njega, i klopka za njega na putu.

11 Sa sviju strana strahote će ga plašiti, i tjerat će iz stope u stopu njegovu.

12 Snaga će mu ogladnjeti, i nesreća *će biti* spremna na boku njegovom.

13 Proždrijet će snagu kože njegove, *baš* prvorodenac smrti proždrijet će snagu njegovu.

14 Uzdanje njegovo bit će iščupano iz Šatora njegovog i bit će doveden do kralja strave.

15 To će stanovati u šatoru njegovom, zato što nema nikoga od njegovih, sumpor će se prosipati po obitavalištu njegovom.

16 Korijenje njegovo isušit će se odozdo, a odozgo će grane njegove biti posječene.

17 Spomen će njegov na zemlji iščeznuti, i neće mu biti imena na ulici.

18 Istjerat će ga iz svjetlosti u tamu, i protjerati ga iz svijeta.

19 Neće imati ni sina ni nećaka među narodom svojim, niti nikoga preostalog u prebivalištu svome.

20 Oni koji dolaze poslije *nje-ga* prenerazit će se u dan njegov kao one koji su došli prije i bili zastrašeni.

21 Zaista takva su prebivališta opakih i to je mjesto onoga koji Boga ne poznaje."

POGLAVLJE 19 Job odgovara

1 Tada je Job progovorio i rekao:
2 "Dokle ćete dušu moju mučiti i riječima me razdirati?

3 Ovo je već deseti put da ste me pogrdili; zar vas nije stid *što* preda mno^m činite čudake od sebe.

4 I ako sam zaista pogriješio, moja pogreška na meni ostaje.

5 Ako biste doista uzveličali *sebe* protiv mene i dokazali protiv mene sramotu moju,

6 sada znajte da me je Bog obo-rio i svojom me mrežom obavio.

7 Gle, vičem zbog krivde, ali nitko me ne čuje; vičem glasno, ali osude nema.

8 Zagradio mi je put da ne mogu proći i na staze moje tamu postavio.

9 Slavu je moju sa mene skinuo i s glave moje krunu je uzeo.

10 Sa svih strana uništio me je, i nestajem; i nadu mi je kao stablo iščupao.

11 I raspalio je gnjev svoj na mene i ubraja me kao *jednog od* neprijatelja svojih.

12 Čete su njegove stigle zajedno, i podigle su put svoj protiv mene, te se utaborile oko šatora mojega.

13 Udaljio je braću moju daleko od mene i poznanici su se moji

otudili od mene.

14 Nestalo je rođaka mojih i bliski su me prijatelji moji zaboravili.

15 Oni koji stanuju u domu mome i sluškinje moje drže me kao tuđinca; stranac sam u njihovim očima.

16 Zvao sam slugu svoga, a on *mi* nije dao odgovora; ustima sam ga svojim zaklinjao.

17 Dah je moj postao stran ženi mojoj, premda sam se zaklinjao *radi* sinova svoga vlastitog tijela.

18 Da, i mladi su me prezreli; ustao sam, a oni su protiv mene govorili.

19 Svi moji bliski prijatelji gnušaju se mene i oni koje volim protiv mene su se okrenuli.

20 Kostí mi se lijepe za kožu moju i tijelo moje, i preživljavam s kožom oko zuba mojih.

21 Smilujte mi se, smilujte mi se, vi prijatelji moji, jer me je ruka Božja dotakla.

22 Zašto me progonite kao Bog, i zar se niste nasitili mesa moga?

23 O, da bi se riječi moje zapisale! O da bi se u knjigu urezale;

24 da bi se željeznom pisaljkom i olovom u stijenu urezale!

25 Jer znam da moj otkupitelj živi i *da* će u narednim *danima* nad zemljom ustati.

26 I *premda* nakon što mi kožu ovog tijela *crvi* unište, ipak ću u tijelu svome Boga vidjeti.

27 Njega ću ja gledati za sebe, i oči moje vidjet će, a ne druge: premda su se bubrezi moji u meni iscrpili.

28 No trebate reći: 'Zašto ga progonimo pošto se korijen slučaja nalazi u meni?'

29 Od mača se bojte: jer gnjev *donosi* kazne mačem da biste spoznali da *ima* suda!"

POGLAVLJE 20 Zofar govori

1 Nato je Zofar Naamac progo-

vorio i rekao:

2 "Stoga me misli navode da odgovorim, i zbog *toga* žurim.

3 Slušao sam ukor sramote svoje, a duh razuma moga navodi me da odgovorim.

4 Zar ti to *ne* poznaješ od davnine, otkada je čovjek na zemlju postavljen,

5 da *je* kratko likovanje opakoga, i radost licemjera *samo* za tren?

6 Makar mu se veličanstvenost do nebesa penje, i glava mu do oblaka dosegne,

7 *ipak* će poput izmeta svoga zavijek propasti; oni koji su ga vidjeli reći će: 'Gdje je on?'

8 Odletjet će kao san i neće *ga* se pronaći, da iščeznut će kao noćno viđenje.

9 I oko *koje* ga je gledalo više *ga* neće *gledati*, niti ga mjesto njegovo više neće vidjeti.

10 Njegovi će sinovi tražiti da se svide siromasima; i rukama će svojim uzvraćati dobra njihova.

11 Kosti su njegove pune *grijeha* mladosti njegove, koji će zajedno s njim leći u prah.

12 Premda mu je opačina bila slatka u ustima njegovim, *premda* ju je pod svojim jezikom skrivao;

13 *premda* ju je čuvao, i nije ju napustio nego ju je još u ustima svojim zadržavao;

14 *ipak* mu se hrana okreće u utrobi, *to je* žuč zmija otrovnica u njemu.

15 Blago je progutao, i izbljuvat će *ga*. Bog će *ga* istjerati iz utrobe njegove.

16 Sisat će otrov zmija otrovnica: jezik zmije otrovnice ubit će *ga*.

17 Neće on gledati rijeke, bujice, potoke pune meda i maslaca.

18 Vratit će ono za što se trudio, i neće to progutati; prema imetku njegovom *bit* će i povrat, i neće se tome radovati.

19 Zato što je sirotinju tlačio i napustio, *zato što* je otimao kuće koje nije sagradio,

20 zasigurno neće osjećati mirnoću u utrobi svojoj, neće spasiti ono što je poželio.

21 Ništa mu za jelo neće ostati; stoga nitko neće gledati na dobra njegova.

22 U punini svoje dostatnosti u škripcu će biti, ruka svakog opakog na njega će pasti.

23 *Kad* bude hranom trbuh svoj punio, *Bog* će na njega spustiti žestinu gnjeva svoga, i *njime* će podražiti na njega dok jede.

24 Bježat će od željeznog oružja, a luk čelični će ga prostrijeliti.

25 Izvukao je *strijelu*, i iz tijela izlazi; da, mač blistavi iz žuči mu izlazi. Strahote *su* nad njim.

26 Sva će tama biti skrivena u skrovištima njegovim. Oganj neraspireni proždrijet će *ga*; zlo će doći na onoga koji je ostao u šatoru njegovom.

27 Nebesa će otkriti nepravdu njegovu i zemlja će se na njega podići.

28 Urod doma njegova će otići, i dobra njegova oteći u dan gnjeva njegovog.

29 To je od Boga dio za opakog čovjeka i baština *koja* mu je od Boga određena."

POGLAVLJE 21

Job odgovara

1 No Job je odgovorio i rekao:

2 "Pomno slušajte besjedu moju i neka *mi* to bude od vas utjeha.

3 Dopustite mi da ja mogu govoriti; a nakon što kažem, još se rugajte.

4 Što je do mene, zar je moje žalba na čovjeka? A ako *je tako*, zašto se duh moj nije uznemirio?

5 Uočite me: i zapanjit ćete se, i stavite *si* ruku na usta *svoja*;

6 Baš kad pomislim *na to*, prepla-

šim se i svojim tijelom zadržtim.

7 Zašto opaki žive, postaju stariji, da, moćniji su u snazi?

8 Sjeme se njihovo s njima učvršćuje pred licem njihovim, i potomstvo njihovo pred očima njihovim.

9 Kuće su njihove sigurne, bez straha, niti je štap Božji nad njima.

10 Njihovi bikovi oplođuju i ne prestaju, krave im se tele i ne pobacuju mlade svoje.

11 Malene svoje puštaju kao stado, i plešu djeca njihova.

12 Imaju defove i harfe i raduju se uz zvuk svirala.

13 Dane svoje provode u blagostanju, a u jednom trenu u grob silaze.

14 Stoga govore Bogu: 'Odi od nas, jer ne želimo spoznati puteve tvoje!'

15 Što je Svesilni da bismo njemu služili? I kakva nam je korist ako se njemu molimo?'

16 Evo, dobra njihova nisu u ruci njihovoj; savjet opakih daleko je od mene.

17 Kako se često svijeca opakoga ugasila i *kako često* na njega dolazi nesreća njihova! Bog dijeli muke u srdžbi svojoj.

18 Oni su kao strnjika pred vjetrom i poput pljeve koju vihar raznosi.

19 Bog pohranjuje nepravde nečije za djecu njegovu. Taj njemu uzvraća i on će *to* znati.

20 Očima svojim neka vidi propast svoju i neka se napije gnjeva Svesilnoga!

21 Jer kakvo on ima zadovoljstvo u kući svojoj, poslije sebe, kada će se po sredini presjeći broj mjeseca njegovih?

22 Zar će netko Boga poučiti spoznaji? Budući da on sudi onima koji su uzvišeni.

23 Jedan umire u punoj snazi svojoj, sasvim u lagodnosti i miran.

24 Grudi njegove pune su mlijeka

i kosti su mu vlažne od moždine.

25 A drugi umire s gorčinom u duši svojoj, i nikad ne jede zadovoljno.

26 Jednako će oni u prah leći, i crvi će ih prekriti.

27 Evo, poznajem misli vaše, i izmišljotine *koje* nepravedno protiv mene smišljate.

28 Jer govorite: 'Gdje je kuća knezova i gdje *su* mjesta u kojima prebivaju opaki?'

29 Niste li pitali one koji putem prolaze? Zar ne poznajete znakove njihove,

30 da je opaki pošteđen na dan uništenja? Oni će na dan gnjeva biti izvedeni.

31 Tko će mu u lice objaviti put njegov i tko će mu uzvratiti *za ono* što je učinio?

32 Ipak će na grob biti odnesen, i ostat će u grobu.

33 Slatke će mu biti grude u dolini; i svi će ljudi za njime biti povučeni, kao i onih bezbroj pred njim.

34 Kako li me dakle *možete* tješite isprazno, budući da u odgovorima vašim ostaje prijevara?"

POGLAVLJE 22

Elifaz govori

1 Tada je Elifaz Temanac odgovorio i rekao:

2 "Može li čovjek biti Bogu koristan, kao i onaj što je mudar može biti samome sebi koristan?

3 *Ima li* nekakvog zadovoljstva Svesilnome što si pravedan? Ili *ima li* dobiti *za njega* što ti gradiš svoje putove besprijeakornima?

4 Zar te kori zbog straha od tebe? Hoće li s tobom ići na sud?

5 Nije li zloća tvoja velika? I nisu li nepravde tvoje beskrajne?

6 Jer si od brata uzimao zalog nizašto i s golih si svlačio odjeću njihovu.

7 Nisi dao piti vode umornome,

i gladnome si kruha uskratio.

8 Ali *što se tiče* čovjeka silnika, on je zemlju posjedovao, i uglednik je prebivao u njoj.

9 Otpuštao si udovice praznih ruku i ruke siročadi slomljene.

10 Stoga *su* zamke oko tebe i strah iznenadni muči te;

11 ili tama *pa* ništa ne vidiš, i vode su te obilne prekrile.

12 Nije li Bog u visini nebeskoj? I pogledaj visine zvjezdane, kako su visoke!

13 A ti kažeš: 'Kako Bog zna? Može li kroz oblak tamni suditi?

14 Debeli oblaci ga zaklanjaju, da ništa ne vidi i on hoda po krugu nebeskom.'

15 Jesi li označio stari put kojim su kročili opaki ljudi?

16 Oni su istrijebljeni iz vremena, njihove temelje poplava je preplavila.

17 Oni su Bogu rekli: 'Otiđi od nas!' I što im Svesilni može učiniti?

18 Ipak im je on domove napunio dobrima; no savjet opakih je daleko od mene.

19 Pravednici *to* vide i vesele se, i nedužni se njima izruguju:

20 'Međutim naš imetak nije propao, ali što je od njih ostalo oganj proždire!'

21 Upoznaj se sada s njim i pomiri se, tako će dobro doći k tebi.

22 Prihvati, molim te, zakon iz njegovih usta i u srce svoje riječ njegovu pohrani.

23 Ako se vratiš Svesilnome, izgradit ćeš se; udaljit ćeš nepravde daleko od svoga šatora,

24 te tada odložiti zlato kao prasinu i *zlato* ofirsko kao kamenje potočno.

25 Da, Svesilni će biti obrana tvoja, i imat ćeš mnogo srebra.

26 Jer ćeš tada uživati u Svesilnome, i lice ćeš svoje k Bogu podizati.

27 Molit ćeš mu se, i uslišat će te,

i ispunit ćeš zavjete svoje.

28 Također i ono što odlučiš, ostvarit će ti se, i puteve će tvoje svjetlost obasjati.

29 Kada te ljudi ponize tada ćeš reći: '*Ima* nešto uzvišenije!' I on će spasiti ponizne.

30 Izbavit će otok nedužnoga; i bit će izbavljen čistoćom ruku tvojih."

POGLAVLJE 23

Job odgovara

1 Nato je Job odgovorio i rekao:

2 "Čak i danas je žalba moja goraka; zamah je moj teži od uzdaha mojih.

3 O, da bih znao gdje ga mogu naći, *da* bih mogao doći i do prijestolja njegova.

4 Pred njim bih parnicu *svoju* iznio i usta svoja napunio dokazima.

5 Znao bih riječi *kojima* bi mi on odgovorio i razumio ono što bi mi rekao.

6 Zar će se *svojom* velikom snagom protiv mene parničiti? Ne, no on bi me snagom ispunio.

7 Ondje se pravednik s njim može raspravljati; tako bih zauvijek bio izbavljen od suca svoga.

8 Gle, krećem naprijed, ali on nije ondje; zatim natrag, ali ga ne opažam.

9 Slijeva, gdje radi, ja *ga* ne mogu vidjeti; i zdesna se on skriva, tako da *ga* ne mogu vidjeti.

10 No on poznaje put kojim kročim; *kad* me iskušava, izaći ću kao zlato.

11 Noga mi se koraka njegovih držala, put njegov sam čuvao i nisam skretao.

12 I nisam odstupio od zapovijedi usana njegovih, cijenio sam riječi usana njegovih više nego *hranu* što mi je potrebna.

13 Ali on *je* jednoga *uma*, i tko ga može odvratiti? I *što* mu duša za-

želi, baš će *to* i napraviti.

14 Jer će izvršiti ono što je za mene odredio, i mnogo je takvoga kod njega.

15 Stoga sam drhtao u nazočnosti njegovoj, kada sve promotrim, plašim ga se.

16 Jer je Bog oslabio srce moje, i Svesilni me uznemiruje,

17 zato što prije tame nisam bio zatrt, *niti* mi je tmina prekrila lice.

POGLAVLJE 24

1 Zašto, pošto vremena nisu skrivena od Svesilnoga, oni koji ga poznaju ne gledaju dane njegove?

2 Neki pomiču međaše, otimaju stada i napasaju *ga*.

3 Siročadi odvođe magarca, udovici u zalog vola uzimaju.

4 Potrebite skreću s puta, siromasi zemaljski zajedno se skrivaju.

5 Gle, *kao* magarci divlji u pustinji odlaze na svoj posao, rano se dižu zbog plijena: pustinja hranu *donosi* i njima i djeci *njihovoj*.

6 Žanju *svatko* žito svoje u polju, i sakupljaju se na berbi opakoga.

7 Golog navode da noći bez odjeće, nemaju ni pokrivača na hladnoći.

8 Oni su pokisli od pljuska na gorama i stijenu prigrbljuju u želji za skloništem.

9 Otkidaju siroče od grudi i uzimaju zalog siromahu.

10 Navode *ga* da ide gol, bez odjeće, a od gladnih snoplje odnose.

11 Oni ulje proizvode među zidovima svojim i gaze u tijescima *svojim*, no žedaju.

12 Uzdišu ljudi iz grada, i duše ranjenih vape. Ipak Bog *na njih* ne polaže ludost.

13 Oni su od onih koji se bune protiv svjetlosti; oni ne poznaju puteve njezine ni ne ostaju na stazama njezinim.

14 Ubojica ustaje za svjetla; ubija siromaha i potrebita, a u noći je poput lopova.

15 Također i oko preljubnika čeka sumrak govoreći: 'Ničije oko me vidjeti neće'; i maskira lice svoje.

16 U tami kuće prokopavaju, za dana *ih* za sebe označavaju, za svjetlost ne znaju.

17 Jer im je jutro kao sjena smrti: ako *ih* *netko* prepozna, u strahu *su* od sjene smrti.

18 On je brz kao vode, proklet je njihov dio na zemlji; ne gledaju na put vinogradā.

19 Suša i vrućina proždire snježne vode, isto tako grob *proždire one koji su sagriješili*.

20 Utroba će *ga* zaboraviti, crv će se slatko nahraniti njime: više *ga* se neće sjećati, i opakost će biti slomljena poput stabla.

21 Zlostavlja nerotkinju *koja* ne rađa, a udovici ne čini dobra.

22 I moćnike vuče snagom svojom, ustaje te nitko nije siguran za *svoj* život.

23 *Premda* mu je dano *da bude* siguran, on zbog toga miruje; ipak *su* oči njegove nad putevima njihovim.

24 Uzdignu se za kratko, no odlaze i poniru; odlaze s puta kao i svi *drugi*, i posječeni su kao vrhovi klasja."

25 I ako sada nije *tako*, tko će me lažljivcem nazvati i besjedu moju bezvrijednom prozvati?"

POGLAVLJE 25

Bildad govori

1 Nato je Bildad Šuahanin odgovorio i rekao:

2 "Gospodstvo i strah kod njega *su*, on stvara mir u visinama svojim.

3 Ima li broj vojskama njegovim? I nad kime svjetlo njegovo ne izlazi?

4 Kako onda može čovjek pred Bogom biti opravdan? I kako može

čist biti *onaj koji je* od žene rođen?

5 Pogledaj i na mjesec, ni on ne sjaji, da, ni zvijezde nisu čiste u očima njegovim.

6 A kamoli čovjek, *koji je* crv? I sin čovječji *koji je* crv?

POGLAVLJE 26

Job odgovara

1 Tada je Job odgovorio i rekao:

2 "Kako li si ti pomogao *onome koji je* nemoćan? *Kako li* si spasio mišiću *koja* nema snage?

3 Kako li si savjetovao *onoga koji* nema mudrosti? I kako li si objavio nešto ovako veliko kao to?

4 Kome li si ove izustio riječi i čiji duh je iz tebe izlazio?

5 *Nešto* mrtvo je oblikovano pod vodama i stanovnici njihovi.

6 Pakao je gol pred njim, i propast nema pokrivala.

7 Sjever razapinje nad prazninom, i vješa zemlju ni o što.

8 On umata vode u svoje guste oblake i oblak se ne razdire pod njima.

9 On zastire lice prijestolja svoga i razastire svoj oblak nad njime.

10 On je opasao vode svezama, sve dok dan i noć ne dođu do kraja.

11 Tresu se stupovi nebeski i zaprepaseni su na ukor njegov.

12 On dijeli more snagom svojom i svojim razborom prodire kroz oholog.

13 Duhom je svojim ukrasio nebesa; ruka je njegova oblikovala miju krivudavu.

14 Evo, ovo *su* dijelovi puteva njegovih; no kako li smo mali dio od njega čuli? Ali grom njegove snage, tko može razumjeti?"

POGLAVLJE 27

Job nastavlja besjedu

1 Nadalje je Job nastavio svoju usporedbu i rekao:

2 "*Neka* Bog živi, *koji* mi je sud oduzeo; i Svesilni *koji* mi je dušu izmučio.

3 Sve dok je dah moj još u meni i Božji duh u nosnicama mojim,

4 usne moje neće izgovoriti opakosti niti će jezik moj izustiti prijevaru.

5 Bože sačuvaj da vas opravdam; dok ne umrem neću svoje poštenje od sebe odmaknuti.

6 Pravednost svoju čvrsto držim i neću je pustiti; srce *me* moje neće koriti sve dok sam živ.

7 Neka neprijatelj moj bude kao opaki i onaj koji se diže na mene *neka bude* kao nepravednik!

8 Jer što je nada licemjera, premda je i *nešto* stekao, kada Bog uzima dušu njegovu?

9 Hoće li Bog čuti vapaj njegov kada na njega dođe nevolja?

10 Hoće li on uživati u Svesilnome? Hoće li svagda Boga zazivati?

11 Ja ću vas poučiti po ruci Božjoj; *da* ono što je kod Svesilnoga neću zatajiti.

12 Evo, sve ste *to* sami mogli vidjeti; zašto ste onda vi ovako u potpunosti ispraznosti?

13 Ovo je udio opakom čovjeku kod Boga, i baština tlačiteljima *koju* će od Svesilnoga primiti.

14 Ako mu se sinovi budu namnožili, *oni su* za mač, i porod mu se neće nasititi kruha.

15 Smrt će pokopati one koji će od njega preostati i udovice njihove neće zaplakati.

16 Premda i srebra kao praha namomila, i pripravi odjeće poput blata,

17 *neka to* pripravi, no pravednik će to odjenuti, i nedužni će razdijeliti srebro.

18 Kuću svoju gradi kao moljac, i kao sjenicu koju je čuvar napravio:

19 Bogataš će leći, ali neće biti pridružen; oči svoje otvara i *više* ga nema.

20 Strava ga obuzima kao vode, vihor ga noću krađe.

21 Istočni ga vjetar odnosi i on odlazi; i oluja ga baca iz njegova mjesta.

22 Jer će Bog na njega baciti, i neće ga poštediti; htjet će drage volje iz ruke njegove pobjeći.

23 Ljudi će rukama svojim nad njim pljeskati i izviždati ga iz mjesta njegova.

POGLAVLJE 28

Job nastavlja besjedu

1 "Doista postoji nalazište srebra i mjesto gdje zlato pročišćavaju.

2 Željezo se iz zemlje vadi, a mjed se topi iz kamena.

3 On postavlja kraj tami i istražuje svu savršenost: kamenje tame i sjene smrti.

4 Bujica izbija dalje od stanovnika, baš te vode zaboravljene od stopa; oni su presušili, otišli su daleko od ljudi.

5 Što se tiče zemlje, iz nje kruh dolazi, a pod njom se okreće kao da je vatra.

6 Kamenje njezino mjesto je safiru i ono ima zlatnu prašinu.

7 Ima staza koju ptice ne poznaju i koje oko lešinara ne vidi.

8 Mladunčad lavlja nije njome gazila niti je bijesni lav njome prošao.

9 On ruku svoju pruža na stijenju; iz korijena gore prevraća.

10 Među stijene rijeke urezuje i oko mu vidi svaku dragocjenost.

11 Bujice sputava da se ne preliju; i ono što je skriveno iznosi na vidjelo.

12 Ali gdje pronaći mudrost? I gdje li je mjesto razboritosti?

13 Čovjek ne poznaje cijenu njezinu niti se u zemlji živih ne može pronaći.

14 Bezdan govori: 'U meni je nema!'; i more govori: 'Nije ni kod mene!'

15 Ne može se dati za zlato, niti će se srebro odmjeriti za cijenu njezinu.

16 Ne procjenjuje se ni zlatom ofirskim, ni dragocjenim oniksom ni safirom.

17 Zlato se i kristal s njome ne može usporediti; i zamjena za nju neće biti ni nakit od čistoga zlata.

18 Neka se ne spominju koralj i biseri, jer je cijena mudrosti veća od rubina.

19 Topaz etiopski neka se s njome ne uspoređuje, ni neka se ne procjenjuje sa čistim zlatom.

20 Odakle onda mudrost dolazi? I gdje li je mjesto razboritosti?

21 Pošto se sakrila od očiju svih živih pa je zaklonjena i pticama nebeskim.

22 Propast i smrt govore: 'Čuli smo na uši svoje za glas njezin.'

23 Bog razumije put njezin, i on poznaje mjesto njezino.

24 Jer on gleda do krajeva zemlje i vidi sve pod nebom.

25 Vjetrovima je odredio težinu i mjerilom vode mjeri,

26 kad je proglas za kišu objavio i put za munju grmljavinsku,

27 tada ju je vidio i objavio je; pripradio je, te ju je istražio.

28 A čovjeku je rekao: 'Gle, strah Gospodinov, to je mudrost i od zla odstupati je razboritost.' "

POGLAVLJE 29

Job završava obranu

1 Nadalje je Job nastavio svoju usporedbu te rekao:

2 "O, da mi je biti kao u prošlim mjeseca, kao u dane kad me je Bog čuvao,

3 kad mi je svijeca njegova nad glavom sjala, i kad sam kroz tamu uz svjetlo njegovo hodio,

4 kako mi je bilo u dane mladosti moje kad je tajna Božja bila nad šatorom mojim,

5 kad *je* još uz mene *bio* Svesilni, kad su djeca moja *bila* oko mene,

6 kad su mi se koraci u maslacu namakali, a stijena me rijekama ulja zalijevala,

7 kad sam kroz vrata gradska izlazio, kad sam sjedalo svoje na ulicu pripravljaio!

8 Mladići su me ugledali pa se sakrili: oni vremešni su ustali *te* stajali.

9 Knezovi su razgovor prekidali i ruke *njihove* na usta stavljali.

10 Plemići su ušutjeli, a jezik im se njihov za nepce zalijepio.

11 Kad *me* uho čulo, onda me je ono blagoslovilo, i kad *me* ovo vidjelo, ono je za me posvjedočilo.

12 Zato što sam izbavio siromaha koji je vapió i siročad i *onoga* koji nije *imao* nikoga da mu pomogne.

13 Blagoslov onoga koji je bio spreman za propast došao je na mene; i učinio sam da srce udovice pjeva od radosti.

14 Odjenuo sam pravednost i ona je odjenula mene, prosudbe moje bile su kao plašt i dijadema.

15 Bio sam oči slijepcu i ja *sam* bio sam hromome.

16 Ja *sam* bio otac siromasima, i parnicu koju nisam poznavao istražio sam.

17 Čeljust sam razbio opakome i plijen sam iščupao iz zubi njegovih.

18 Tada sam rekao: 'U gnijezdu ću svome umrijeti, i dane ću svoje poput pijeska umnožiti.'

19 Korijen *je* moj uz vode *bio* ispružen, i rosa je ležala na grana-ma mojim cijelu noć.

20 Slava moja *bila* mi je svježá i luk moj u ruk mi se obnavljaio.

21 *Ljudi* su me slušali i čekali te šutjeli za moj savjet.

22 Nakon riječi mojih nisu više ništa govorili i besjeda moja na njih je kapala.

23 Na mene su čekali kao na

kišu, i otvarali su usta svoja široko kao za kišom kasnom.

24 Kad sam im se nasmijao, nisu u to vjerovali; a svjetlo lica moga nisu zatrli.

25 Izabrao sam im put i kao glavlar sam sjedio i prebivao sam kao kralj u vojsci kao onaj koji tješi ožalošćene."

POGLAVLJE 30

1 "No sada *oni* koji su mlađi od mene podsmjehuju mi se, oni čije bih očeve odbio staviti sa psima stada svoga.

2 Pa gdje mi *može* snaga ruku njihovih *koristiti* kad je u njima starost propala?

3 Zbog oskudice i gladi *bili* su usamljeni, bježali su u pustinju u davnim vremenima napušteni i opustošeni.

4 Trgali su sljez po grmlju, i klekovo korijenje sebi za hranu.

5 Od *ljudi* su bili prognani, (vapili su za njima kao za lopovom).

6 Živjeli su u klisurama dolina, u špiljama zemaljskim i u stijenama.

7 Njakali su među grmljem, skupljali su se pod koprivama.

8 *Bili* su sinovi luđaka, da, sinovi pokvareni; bili su odvratniji od zemlje.

9 A sada sam ja njihova pjesmica, da, ja sam uzrečica njihova.

10 Gnušaju me se, bježe dalje od mene i ne suzdržavaju se pljunuti mi u lice.

11 Zato što je on odriješio uže moje i pritjesnio me, oni su također preda mnom i uzde otpustili.

12 Nad *mojom* desnicom mlađi ustaju, odguruju mi noge i put svoje propasti protiv mene podižu.

13 Stazu su moju pokvarili, nesreću su moju postavili, nitko im nije pomagao.

14 Došli su na mene kao širok prolom vode, na me se kotrljaju u

pustoši.

15 Na mene se strahote okreću, dušu moju progone kao vjetar, a blagostanje moje prolazi kao oblak.

16 I sada se duša moja izlijeva po meni, stigli su dani nevolje nada mnom.

17 Kosti su u meni probodene noću i tetive moje nemaju spokoja.

18 Od velike siline bolesti moje odjeća mi se izobličila, steže me kao ovratnik košulje moje.

19 U blato me je bacio te sam postao kao prah i pepeo.

20 K tebi vapim, a ti me ne čuješ; stojim, a ti se na mene ne obazireš.

21 Postao si okrutan prema meni, svojom snažnom ruke ti mi se suprotstavljaš.

22 Podižeš me u vjetar, navodiš me da *na njemu* jašem i razlažeš moje bivstvo.

23 Jer znam *da* si me *do* smrti doveo i *do* kuće određene za sve žive.

24 Bilo kako on neće ruku svoju ispružiti do groba, premda vapi u svojoj propasti.

25 Nisam li ja plakao nad onim koji je bio u nevolji? Nije li se duša moja ražalostila nad siromasima?

26 Kad sam poželio dobro, *tada mi* je došlo zlo; i kad sam čekao na svjetlost, došla je tama.

27 Utroba je moja uzavrela i ne može otpočinuti; dani nevolje su me predusreli.

28 Otišao sam tužan bez sunca, ustao sam *i* u zajednici zavapio.

29 Brat sam zmajevima i drug sovama.

30 Koža je moja na meni crna, a kosti su mi izgorjele od vrućine.

31 Čak se i harfa moja *pretvorila* u tugu, a svirala moja u glas onih koji plaču.

POGLAVLJE 31

Jobov konačni priziv

1 Savez sam sklopio s očima

svojim; zašto bih onda o djevojci razmišljao?

2 Jer kakav je dio od Boga odozgo? I *kakva* je baština od Svesilnoga s visina?

3 Nije li propast za opakoga i teška *kazna* za one koji čine nepravdu?

4 Ne vidi li on puteve moje i zar ne broji sve korake moje?

5 Ako sam hodio isprazno ili mi je noga hitila za prijevarom,

6 neka me izvaži na vagi ravnomjernoj, da Bog spozna moje poštenje.

7 Ako mi je korak skrenuo s puta i srce moje počelo hoditi za očima mojim ili je nekakva ljaga prionula za ruke moje,

8 *tada* neka drugi jede što sam posijao; da, neka se porod moj iskorijeni.

9 Ako mi srce zavede neka žena ili *ako* sam vrebao na vratima bližnjega svoga,

10 *tada* neka žena moja melje za drugoga i neka se drugi nad njom saginje.

11 Jer to je mrzak zločin; da, to je nepravda *da* je suci *trebaju* kazniti.

12 Jer to je oganj *što* proždire do propasti i iskorijenio bi sav moj urod.

13 Ako sam prezreo parnicu služe svoga ili sluškinje svoje kad su se parničili sa mnom,

14 što li ću onda učiniti kad Bog ustane? I kad on pohađa, što ću mu odgovoriti?

15 Nije li on onaj koji je stvorio mene u utrobi, stvorio i njega? Nije li nas isti oblikovao u utrobi?

16 Ako sam uskratio želju siromasima ili sam pustio da oči udo vice slabe

17 ili sam sâm pojeo zalogaj svoj, a siročad nije jela od njega

18 (jer je on od mladosti svoje odrastao sa mnom kao s ocem, a

nju sam vodio od utrobe majke svoje);

19 ako sam nekoga vidio da propada jer mu nedostaje odjeća ili nekoga siromaha bez pokrivača,

20 ako me bokovi njegovi nisu blagoslovili i ako se runom mojih ovaca nije ugrijao;

21 ako sam ruku svoju podizao na siročad kad sam na vratima ugledao pomoć svoju;

22 *onda* neka ruka moja ispadne iz ramena, a mišica moja neka se od kosti istrgne.

23 Jer propast od Boga strava je za mene i zbog njegove uzvišenosti to ne bih mogao izdržati.

24 Ako je nada moja u zlatu ili sam čistome zlatu rekao: *'Ti si pozdanje moje!'*,

25 ako sam se radovao zato što je blago moje *bilo* veliko i zato što je ruka moja priskrbila mnogo,

26 ako sam gledao sunce kako sije ili mjesec što hoda u sjaju svome

27 te se srce moje dalo potajno namamiti ili su usta moja poljubila ruku moju,

28 i to je *bila* nepravda da je suci *trebaju* kazniti jer bih se odrekao Boga što je gore.

29 Ako sam se radovao propasti onoga koji me mrzi ili sam se uzvisivao kad ga je snašlo zlo,

30 i nisam dopustio ustima svojim da sagriješe želeći prokletstvo za dušu njegovu.

31 Nisu li ljudi iz moga šatora govorili: *'Da nam je mesa njegova, ne bi se nasitili.'*

32 Tuđinac nije na ulici noćio, no ja sam putniku otvarao vrata svoja.

33 Ako sam i prijestupe svoje prikrivao kao Adam, skrivajući svoju nepravdu u krilu svome;

34 zar sam se bojao velikoga mnoštva ili sam se užasavao od obiteljskog prijezira, da šutim pa da ne izlazim iz vrata?

35 O da bi me netko saslušao! Evo moja je želja da bi mi Svesilni odgovorio, a *taj* moj protivnik je napisao knjigu.

36 Zasigurno ću je nositi na svom ramenu i vezat ću je sebi *kao* vijenac.

37 Objavio bih mu broj svojih koraka, kao knez bih pristupio k njemu.

38 Ako je zemlja moja vikala na mene ili su se isto tako njezine brazde žalile,

39 ako sam bez novaca jeo urod njezin ili sam naveo vlasnike njezine da ispuste život svoj,

40 neka umjesto pšenice raste čičak, a umjesto ječma ljulj." Završile su riječi Jobove.

POGLAVLJE 32

Elihu kori Jobova tri prijatelja

1 Tako su ona tri čovjeka prestala odgovarati Jobu zato što *se* on držao pravedan u vlastitim očima.

2 Nato je Elihu, sin Barakela Buzijca, od roda Ramova, planuo gnjevom; na Joba je gnjev njegov planuo zato što je opravdavao sebe radije nego Boga.

3 Isto tako i na onu trojicu njegovih prijatelja planuo je gnjev njegov zato što nisu našli odgovor, a *ipak* su osudili Joba.

4 A Elihu je čekao sve dok je Job govorio, zato što *su* oni *bili* stariji od njega.

5 Kada je Elihu vidio da nema odgovora u ustima one trojice ljudi, tada je gnjev njegov planuo.

6 Nato je Elihu, sin Barakela Buzijca, progovorio i rekao: "Ja *sam* mlad, a vi *ste* jako stari; zato sam se bojao i strahovao iskazati vam svoje mišljenje.

7 Rekao sam: 'Dani će govoriti, i mnoštvo godina poučavat će mudrost.'

8 Ali *ima* neki duh u čovjeku, i nadahnuće Svesilnoga koja mu daje razboritost.

9 Velikaši nisu *uvijek* mudri niti starci ne razumiju sud.

10 Stoga kažem: 'Poslušajte mene, i ja ću iskazati svoje mišljenje.'

11 Evo, čeka sam riječi vaše, slušao sam vaše razloge dok ste tražili što ćete reći.

12 Da, pratio sam vas, i gle: nema nikoga od vas koji je presvjedočio Joba, *ili* da je odgovorio na riječi njegove.

13 Da ne bi rekli: 'Pronašli smo mudrost: Bog ga obara, ne čovjek.'

14 A on nije protiv mene riječi *svoje* upravio, niti mu neću odgovoriti vašim besjedama.

15 Bili su začuđeni, više nisu odgovarali; prestali su govoriti.

16 Kada sam čeka, (jer nisu govorili, nego su stali i ne odgovaraju više),

17 *rekao sam*: Ja ću također svojim dijelom odgovoriti, i ja ću iskazati svoje mišljenje.

18 Jer sam pun riječi; duh u meni obuzima me.

19 Gle, utroba mi je kao vino koje nema oduška, spremna da pukne poput novih mjehova.

20 Govorit ću da bi se okrijepio, otvorit ću usne svoje i odgovoriti.

21 Ne daj, molim te, da nekoga prihvaćam po vanjštini ni ne daj da nijednom čovjeku ne laskam.

22 Jer ja ne znam laskati; *ako to činim* stvoritelj moj brzo bi me maknuo."

POGLAVLJE 33

Elihu kori Joba

1 "Zato, Jobe, molim te, čuj besjedu moju i saslušaj sve riječi moje.

2 Evo, otvaram sada usta svoja, jezik moj u ustima mojim progovara.

3 Riječi moje *dolazit će* iz čestitosti srca moga i usne moje jasno će izustiti spoznaju.

4 Duh Božji me je stvorio i dah Svesilni život mi je dao.

5 Ako mi možeš odgovoriti, *riječi svoje* poredaj preda mnom, ustani.

6 Evo, ja *sam* prema želji tvojoj na Božjem mjestu, i sâm sam od gline oblikovan.

7 Gle, strahota od mene neće te uplašiti, niti ti ruka moja neće biti teška.

8 Zasigurno, si na uši moje rekao, te sam čuo glas *tvojih* riječi *kako govore*:

9 'Ja sam čist, bez prijestupa; ja *sam* nedužan i nema nepravde na meni.

10 Evo, on nalazi prigode protiv mene, ubraja me kao svoga neprijatelja.

11 Noge mi u klade stavlja, pazi na sve moje staze.'

12 Evo, *u* ovome nisi pravedan. Odgovorit ću ti, da je Bog veći od čovjeka.

13 Zašto se s njim svađaš? Jer on ne daje račun ni za koju od riječi svojih.

14 Jer Bog govori jednom, da i dvaput, *premda* čovjek to ne shvaća.

15 U snu, u noćnom viđenju, kad dubok san na ljude pada, kod drijemanja na postelji,

16 tada on otvara uši ljudima i zapečaćuje upute svoje,

17 da bi odvuкао čovjeka *od* svrhe *njegove* i sakrio oholost od čovjeka;

18 da sačuva dušu njegovu od jame i život njegov od propasti *što dolazi* po maću.

19 On je odgajan kažnjavanjem s mukom na postelji svojoj i jakim *bolom* u mnogim kostima njegovim,

20 tako da se životu njegovom gadi kruh, i duši njegovoj jelo najmilije.

21 Tijelo mu je izjedeno, da se ne može ni vidjeti, a kosti njegove *što* se nisu vidjele, strše mu.

22 Da, duša mu se približila grobu, a život njegov zatornicima.

23 Ako ondje bude uz njega glasnika, tumača, jednog među tisućom, da pokaže čovjeku čestitost njegovu,
24 tada će mu se smilovati i govoriti: 'Izbavi ga da ne siđe u jamu; ja sam našao otkupninu.'

25 Tijelo će mu biti krepkije nego djetetovo, vratit će se u dane mladosti svoje.

26 Molit će se Bogu, i on će mu biti naklonjen; i s radošću će gledati lice njegovo jer će on uzvratiti čovjeku pravednost njegovu.

27 Gleda na ljude i *bude li netko* govorio: 'Sagriješio sam i izvrtao sam *ono što je* ispravno, ali to mi ne koristi.'

28 On će izbaviti dušu njegovu da ne ode u jamu, i život njegov vidjet će svjetlost.

29 Evo, sve ovo Bog čini s čovjekom često,

30 da bi dušu njegovu odvratio od jame, kako bi on bio prosvjetljen svjetlošću života.

31 Uoči dobro, Jobe, poslušaj me; šuti, pa ću ja govoriti.

32 Ako imaš nešto za reći, odgovori mi; govori, jer te želim opravdati.

33 Ako nemaš, poslušaj me; šuti pa ću te poučiti mudrošću."

POGLAVLJE 34

Elihu dokazuje Božju pravednost

1 Nadalje je Elihu progovorio i rekao:

2 "Čujte riječi moje, vi mudraci, i priklonite uho k meni, vi koji imate spoznaju.

3 Jer uho ispituje riječi kao što usta kušaju hranu.

4 Izaberimo sebi sud, saznajmo među sobom *što je* dobro.

5 Jer je Job rekao: 'Ja sam pravedan, a Bog mi je sud oduzeo.

6 Trebam li lagati protiv pravice svoje? Rana *je* moja neizlječiva, a da nemam prijestupa.'

7 Koji *je* to čovjek poput Joba, koji pije podsmijeh kao vodu,

8 koji ide u društvu s onima koji čine nepravdu i hodi s opakim ljudima?

9 Jer je rekao: 'Ne koristi ništa čovjeku da i sâm omili Bogu.'

10 Stoga me saslušajte, vi ljudi razumni! Daleko bilo to od Boga, *da on čini* zloću i *od* Svesilnoga *da on počin*i nepravdu!

11 Jer on uzvraća čovjeku po djelima njegovim i čini da se svaki čovjek snađe prema putevima njegovim.

12 Da, zasigurno, Bog nikada neće činiti zlo, niti će Svesilni izvrnuti sud.

13 Tko je njega postavio nad zemljom? Ili tko je sav svijet rasporedio?

14 Kad bi na čovjeka upravio srce svoje, *kad* bi sabrao duh svoj i dah svoj k sebi,

15 sva tijela bi zajedno propala i čovjek bi se vratio u prah.

16 Ako li sada *imaš* razuma, čuj ovo, saslušaj glas mojih riječi.

17 Hoće li vladati čak i onaj koji mrzi pravdu? Zar ćeš osuditi onoga koji je najpravedniji?

18 Zar *pristaje* da se kralju kaže: 'Ti si opak', a knezovima: 'Vi ste bezbožnici'?

19 A koliko li više *onomu* koji ne prihvaća knezove po vanjštini, i ne cijeni bogatog više od siromaha? Jer svi *su* oni djelo ruku njegovih.

20 U trenutku će umrijeti, i u ponoć će se narod uznemiriti i nestati; i silnik će biti uklonjen bez nečije ruke.

21 Jer su oči njegove nad putevima čovjekovim i on vidi sve njegove korake.

22 Nema nikakve tame niti sjene smrti gdje bi se mogli sakriti oni koji čine nepravdu.

23 Jer on neće položiti na čovje-

ka više *od pravice* tako da on ulazi k Bogu na sud.

24 Skršit će moćnike kojih broja nema i postaviti druge na njihovo mjesto.

25 Stoga, on poznaje djela njihova; i obara ih noću tako da budu uništeni.

26 Udara ih kao opake gdje drugi mogu vidjeti,

27 zato što su se odvratili od njega i nisu htjeli promotriti nijedan od puteva njegovih;

28 tako da je vapaj siromaha došao do njega i on čuje vapaj potlačenih.

29 Kad on daje mir, tko će onda uznemiravati? I kad lice *svoje* zakriva, tko ga onda može vidjeti? Zato *tako postupa* protiv naroda, ili samo protiv čovjeka,

30 da se licemjer ne zakralji, da se narod ne uhvati u zamku.

31 Sigurno je lijepo da se kaže Bogu: 'Podnio sam *odgojnu kaznu*, neću više vrijeđati.

32 *Onome* što ja ne vidim, ti me pouči; ako sam činio nepravdu, neću više.'

33 *Treba li to biti* po tvom mišljenju? On će ti uzvratiti bilo da ti to odbacuješ ili bilo da ti to biraš, a ne ja. Stoga govori što znaš.

34 Neka mi ljudi razumni kažu i neka me čovjek mudar čuje.

35 Job je govorio, a da nije imao spoznaju, i riječi njegove bile su bez mudrosti.

36 Moja želja je da se Job iskuša do kraja, zato što su odgovori *njegovi* kao u opakih ljudi.

37 Jer svome grijehu dodaje i buntovništvo, plješće *rukama svojim* među nama i riječi svoje protiv Boga umnožava."

2 "Misliš li da je to ispravno kad kažeš: 'Moja je pravednost veća od Božje'?

3 Jer si rekao: 'Kakvu prednost ti imaš od toga?' i 'Što će mi koristiti, *ako budem očišćen* od grijeha svojih?'

4 Ja ću odgovoriti i tebi i tvojim drugovima uz tebe.

5 Pogledaj nebesa i vidi, i gledaj oblake *koji* su viši od tebe.

6 Ako griješiš, što radiš protiv njega; ili *ako* se prijestupi tvoji budu umnožili, što si mu napravio?

7 Ako budeš pravedan, što mu daješ? Ili što on iz tvoje ruke prima?

8 Tvoja zloća *može* nauditi čovjeku kakav si ti, a pravednost tvoja *može koristiti* sinu čovječjem.

9 Zbog mnoštva tlačenja naveli su potlačene da vape; vape zbog mišice moćnikâ.

10 Ali nijedan ne govori: 'Gdje je Bog, moj stvoritelj, koji daje pjesme u noći,

11 koji više uči nâs nego životinje zemaljske i čini nas mudrijima od ptica nebeskih?'

12 Ondje vape, ali nitko ne odgovara zbog oholosti zlikovaca.

13 Zasigurno Bog neće slušati ispraznosti, niti će se Svesilni obazirati na njih.

14 Premda i kažeš da ga ne vidiš; *ipak* je sud pred njim, stoga se pouzdaj u njega.

15 A sada, zato što *to* nije tako, pohodio je u gnjevu svome, ipak on to nije spoznao u velikoj neobuzdanosti.

16 Stoga Job otvara usta svoja uzalud, bezumno umnožava riječi svoje."

POGLAVLJE 35 Elihu osuđuje Joba

1 Još je Elihu govorio i rekao:

POGLAVLJE 36 Elihu veliča Božju uzvišenost

1 Elihu je također nastavio i rekao:

2 "Daj mi malo pa ću ti pokazati da još *imam nešto* reći u ime Boga.

3 Izdaleka ću iznijeti spoznaju svoju i opisat ću pravednost Stvoritelja svoga.

4 Jer zaista riječi moje neće *biti* lažne; onaj koji je savršena znanja je s tobom.

5 Gle, Bog je moćan, i *nikoga* ne prezire; moćan je snagom i mudrošću.

6 Opakome ne čuva život, no siromahu pribavlja pravo.

7 Oči svoje ne skida s pravednika, nego *su one* na prijestolju s kraljevima, da, utvrdio ih je zauvijek da budu uzvišeni.

8 Ako li *budu* svezani u okove i sapeti užetima nevolje,

9 tada im pokazuje djela njihova, i prijestupe njihove, kako su prekomjerni.

10 I uho im otvara za stegu i zapovijeda da se odvrate od nepravde.

11 Ako budu poslušni i *počnu* mu služiti, dane će svoje provesti u blagostanju i godine svoje uživajući.

12 No ako ne budu poslušni, od mača će poginuti i umrijet će bez spoznaje.

13 No licemjeri u srcu gomilaju gnjev; oni ne vape kad ih on veže.

14 U mladosti umiru, i život je njihov među nečistima.

15 Siromahe on izbavlja u nevolji njihovoj, i otvara im uši kad su ugnjetavani.

16 Baš tako, on bi te izveo iz škripca *na* prostrano mjesto gdje nema stege; i što se bude na stol tvoj postavilo *bit će* puno pretiline.

17 Ali ti si pun suda za opakoga; sud i pravda dohvatili su te.

18 Zbog gnjeva, *pazi* da te ne odbaci udarcem *svojim*; tada te ni velika otkupnina neće izbaviti.

19 Hoće li on cijeniti tvoje bogatstvo? *Ne*, ni zlato niti svu jačinu sile.

20 Ne poželi noći kad su narodi zatrti na mjestu svome.

21 Pazi se, ne obaziri se na nepravdu, jer to si izabrao radije nego nevolju.

22 Gle, Bog se uzvisuje po snazi svojoj! Tko poučava poput njega?

23 Tko je njemu propisao put njegov? Ili tko može reći: "Ti si nepravdu počinio"?

24 Sjeti se da uzveličaš djelo njegovo koje su ljudi vidjeli.

25 Svaki čovjek može to vidjeti, čovjek *to* može gledati izdaleka.

26 Gle, Bog je velik i mi *ga* ne poznajemo; i ne možemo otkriti broj godina njegovih.

27 Jer on čini malima kapi vode; one izlijevaju kišu iz pare njezine,

28 koju oblaci izlijevaju i izobilno kapaju na čovjeka.

29 Također, može li *netko* razumjeti širenje oblaka *ili* buku iz šatora njegovog?

30 Gle, on širi svjetlost svoju nad njima, i dubine morske prekriva.

31 Jer time on sudi narodima, hranu daje u izobilju.

32 Oblacima zaklanja svjetlo i zapovijeda *joj da ne svijetli* po oblaku koji dolazi između.

33 Buka njegova to pokazuje, i stoka u vezi isparavanja.

POGLAVLJE 37 Elihu objavljuje Božje veličanstvo

1 Od toga i moje srce drhti i s mjesta svoga je iskočilo.

2 Slušajte pažljivo žamor glasa njegova i zvuk *što* izlazi iz usta njegovih.

3 On njime upravlja pod čitavim nebom, i munjom njezinom do krajeva zemlje.

4 Za njom neki glas riče, grmi on glasom uzvišenosti svoje; i neće ih zadržati, kad se glas njegov začuje.

5 Bog čudesno grmi glasom svojim, velike on stvari čini koje mi dokučiti ne možemo.

6 Jer snijegu govori: 'Padni na zemlju!'; isto tako i sitnoj kiši i jakoj kiši snage njegove.

7 On pečati ruku svakome čovjeku da bi svi ljudi spoznali djela njegova.

8 Tada zvijeri ulaze u brloge i ostaju u svojim mjestima.

9 S juga dolazi vior, a sa sjevera studen.

10 Od daha Božjega nastaje mraz i široke vode se stješnjuju.

11 Također i zalijevanjem natapa gusti oblak; i raspršuje svoj svijetli oblak.

12 I on se okreće unaokolo po savjetima svojim, da bi učinili sve što im on zapovijeda nad licem svijeta na zemlji.

13 Navodi ga da dođe bilo za popravak ili za zemlju njegovu ili za milosrđe.

14 Poslušaj ovo, Jobe, stani i promotri čudesna djela Božja.

15 Znaš li kada ih je Bog rasporedio ili učinio da zasvijetli svjetlost oblaka njegovog?

16 Znaš li ti ravnotežu oblaka, čudesna djela onoga koji je savršene spoznaje?

17 Kako li je odjeća tvoja topla, kada on umiri zemlju južnim vjetrom?

18 Jesi li ti s njim razapinjao nebo, koje je čvrsto, i poput lijevanog zrcala?

19 Pouči nas što ćemo mu reći; jer ne možemo pripremiti besjedu našu zbog tame.

20 Zar će mu se reći da ja govorim? Ako čovjek govori, zasigurno će biti progutan.

21 A sada ljudi ne vide sjajnu svjetlost koja je na oblacima; nego vjetar prolazi i raščičuje ih.

22 Sa sjevera dolazi dobro

vrijeme; kod Boga je strašno veličanstvo.

23 Dotičući se Svesilnoga, njega ne možemo odgonetnuti; on je odličan u snazi i sudu i obilan u pravdi; on nikoga neće tlačiti.

24 Stoga ga se ljudi boje; on se ne obazire na nekoga koji je mudra srca."

POGLAVLJE 38 GOSPOD odgovara Jobu

1 Tada je GOSPOD odgovorio Jobu iz vihora i rekao:

2 "Tko je taj koji riječima bezumnim zamućuje savjet?

3 Opaši sada bokove svoje kao muškarac; jer ja ću zahtijevati od tebe, a ti mi odgovori.

4 Gdje si ti bio kad sam polagao temelje zemlje? Objavi, ako imaš razboritosti!

5 Tko je položio mjere njezine? Znaš li? Ili tko je nad njom uže razapeo?

6 Na što su pričvršćeni temelji njezini? Ili tko je postavljao njezin kamen ugaoni,

7 dok su zvijezde jutarnje zajedno pjevale i svi sinovi Božji klicali od radosti?

8 Ili tko li je zatvorio more vrata, kad je prodiralo, kao kad je izlazilo iz utrobe?

9 Kada sam oblak stvarao kao odjeću njegovu, a gustu tamu kao pelene njegove za njega?

10 I raspustio sam zbog njega moje određeno mjesto, i postavio sam zapornice i vrata.

11 I rekao sam: 'Dovde ćeš dolaziti, no dalje ne; zar će se ovdje zaustavljati tvoji ponositi valovi?'

12 Jesi li za dana svojih zapovjedio jutru i uputio zoru da spozna mjesto svoje,

13 da bi uhvatila krajeve zemlje kako bi otrešla opake od sebe?

14 Ona se okreće kao glina na

pečatu i pristaje kao odjeća.

15 A opakima se svjetlo njihovo uskraćuje i mišica uzdignuta bit će slomljena.

16 Jesi li ušao u izvore morske ili hodio istražujući dubine?

17 Jesu li ti se otvorila vrata smrti? Ili jesi li vrata sjene smrti vidio?

18 Jesi li sagledao širinu zemlje? Objavi, ako sve to znaš.

19 Gdje je put *na kojem* svjetlost prebiva? I *što se tiče* tame, gdje je mjesto njezino;

20 da je odvedeš na među njezinu te da spoznaš staze *do* doma njezina?

21 Znaš li ti *to*, zato što si se tada rodio? Ili *zato što je* velik broj dana tvojih?

22 Jesi li ulazio u riznice snijega? Ili jesi li vidio riznice tuče,

23 koje sam ja zadržao za vrijeme nevolje, za dane boja i rata?

24 Kojim se putem svjetlost dijeli, koja raspršuje istočnjak po zemlji?

25 Tko je razdijelio vodotok za vodu koja potaplja ili put za munju grmljavinsku,

26 da bi tako padala kiša na zemlju *gdje* nema nikoga; *na* pustinju u kojoj nema čovjeka;

27 da natopi napušteno i pusto tlo, te tako učini da pupoljak mladog bilja iznikne?

28 Ima li kiša oca? Ili tko je rodio kapi rose?

29 Iz čije utrobe led izlazi? I inje nebesko, tko je rodio?

30 Vode su prekrivene *nečim* poput kamena, i površina dubine smrza se.

31 Možeš li vezati slatke veze Vlašićima ili razdriješiti sveze Orionu?

32 Možeš li u pravo vrijeme izvesti Mazarot? Ili možeš li voditi Medvjeda s sinovima njegovim?

33 Poznaješ li ti uredbе nebeske?

Možeš li vlast njihovu postaviti na zemlji?

34 Možeš li glas svoj do oblaka podići da te obilje vode može prekriti?

35 Možeš li poslati munje da idu i da ti kažu: 'Ovdje smo'?

36 Tko je stavio mudrost u nutrinu? Ili tko li je srcu dao razboritost?

37 Tko će mudrošću oblake prebrojiti? Ili tko će ustaviti mjehove nebeske

38 kad prašina otvrđuje i kad se grumenje skrućuje?

39 Zar ćeš ti lavu plijen uloviti? Ili *zar ćeš* glad lavićima utažiti

40 kad se šćućure u brlozima *svojim* te ostaju u skrovištu vrebajući?

41 Tko pribavlja gavranu hranu njegovu? Kad mladi njegovi vape Bogu, lutaju zbog nedostatka hrane.

POGLAVLJE 39

1 Znaš li vrijeme kad se divokoze planinske kote? Ili jesi li vidio kada košute mlade?

2 Možeš li prebrojiti mjesece *dokle* nose? Ili znaš li vrijeme kada kote?

3 Sagnu se, okote mladunčad svoju, odlažu bolove svoje.

4 Mladunci njihovi dobro izgledaju, rastu *jedući* žito; odu i ne vrate se k njima.

5 Tko je divljeg magarca pustio da je slobodan? Ili tko li je razdriješio sveze divljemu magarcu,

6 onome kome sam domom pustinju učinio, i neplodnu zemlju kao prebivališta njegova?

7 Gradskom mnoštvu on se podsmjehuje, niti se na goničeve vapaje ne obazire.

8 Vijenac gora planinskih je paša njegova i on traži svako zelenilo.

9 Hoće li jednorog biti voljan da ti služi ili ostaje kod jasala tvojih?

10 Možeš li jednoroga užetom njegovim vezati za brazdu? Ili

hoće li za tobom drljati doline?

11 Hoćeš li se pouzdati u njega zato što je snaga njegova velika? Ili hoćeš li mu prepustiti svoj posao?

12 Hoćeš li mu vjerovati da će donijeti kući sjeme tvoje i skupiti ga u žitnice tvoje?

13 *Daješ li lijepa krila paunovima? Ili daješ li krila i perje noju?*

14 Koji ostavlja svoja jaja na zemlji i grije ih u prašini,

15 a zaboravlja da ih noga može zdrobiti ili ih zvijer može razbiti.

16 Ona je otvrdnula prema mladima svojim, kao da *oni* nisu njezini; trud njezin je uzaludan bez straha.

17 Zato što ju je Bog lišio mudrosti i nije joj udijelio razboritosti.

18 Za vrijeme kad se uzdiže u visine, podsmjehuje se konju i jahaču njegovu.

19 Jesi li ti konju dao snagu? Jesi li ti na vrat njegov odjenuo grmljavinu?

20 Možeš li njega uplašiti kao skakavca? Slava njegovih nosnica je strahovita.

21 Kopa u dolini i raduje se snazi svojoj, ide u susret naoružanim ljudima.

22 Ruga se strahu i ne boji se ničega, ni pred mačem se neće okrenuti.

23 Nad njim klepeće tobolac, blista koplje i štit.

24 U jarosti i bijesu guta zemlju, i ne vjeruje onome koji zatreba u trubu.

25 Govori između truba: 'Ha, ha!'; i izdaleka on nanjuši bitku, grmljavinu zapovjednika i poklič.

26 Leti li jastreb po tvojoj mudrosti i širi li krila svoja prema jugu?

27 Zar se na tvoju zapovijed orao penje i gnijezdo svoje savija na visini?

28 Na stijeni prebiva i živi, na li-

tici stijene i utvrdi.

29 Odatle vreba plijen i oči njegove gledaju daleko.

30 I mladi njegovi sišu krv; i gdje su pobijeni, tamo je i on."

POGLAVLJE 40 Bog govori, a Job sluša

1 Nadalje je GOSPOD progovorio Jobu i rekao:

2 "Zar će onaj što se prepire sa Svesilnim upućivati *njega*? Onaj koji Boga prekora neka on na to odgovori."

3 Tada je Job odgovorio GOSPODU i rekao:

4 "Gle, ja sam odvratn, što da ti odgovorim? Svoju ću si ruku staviti na usta svoja.

5 Jednom sam govorio, ali neću odgovarati; da, dvaput, ali neću dalje ništa izustiti."

6 Nato je GOSPOD odgovorio Jobu iz vihora i rekao:

7 "Opaši sada bokove svoje kao muškarac; ja ću od tebe zahtijevati, a ti mi objavi.

8 Zar ćeš i sud moj poništiti? Hoćeš li mene osuditi da bi sebe opravdao?

9 Imaš li ti mišicu kao Bog? Ili možeš li zagrmjeti glasom poput njegovog?

10 Okiti se sada veličanstvom i preuzvišenošću, i ukrasi se slavam i ljepotom.

11 Prospi bijes gnjeva svoga; i pogledaj svakoga *koji je ohol*, i ponizi ga.

12 Pogledaj svakoga *koji je ohol*, i spusti ga; i zgazi opake na mjestu njihovom.

13 Sakri ih sve zajedno u prašini i poveži im lica u skrovištu.

14 Tada ću i ja tebi priznati što te desnica tvoja spasila.

15 Pogledaj sada behemota, koga sam s tobom stvorio: jede travu kao vol.

16 Gle sada: njegova snaga *je* u bokovima njegovim, a sila njegova *je* u središtu utrobe njegove.

17 Repom svoj miče kao cedar, tetive stegna njegovih ispreplete-ne su.

18 Kostí njegove su kao čvrsti dijelovi mjedi, kosti su mu kao poluge željezne.

19 On *je* prvi od putova Božjih; onaj koji ga *je* načinio može primaknuti mač svoj *k njemu*.

20 Doista gore mu donose hranu, ondje gdje se sve zvijeri poljske igraju.

21 On leži pod sjenama stabala, u zaklonu od trske, i močvari.

22 Sjenovita stabla zaklanjaju ga sjenom svojom, vrbe potočne ga okružuju.

23 Gle, rijeku ispija, *i* ne žuri; vjeruje da može staviti Jordan u usta svoja.

24 Hvata to očima svojim; nozdrve svoje zamkom probada.

POGLAVLJE 41

1 Možeš li levijatana izvući udi-com? Ili mu jezik užetom spustiti?

2 Možeš li udicu u nozdrve njegove provući? Ili mu probušiti čeljust bodljom?

3 Hoće li ti uputiti mnoge molbe? Hoće li ti izgovoriti nježne riječi?

4 Hoće li s tobom sklopiti savez? Hoće li ga uzeti za slugu zauvijek?

5 Hoćeš li se igrati s njim kao s pticom? Ili zar ćeš ga vezati za svoje djevojke?

6 Zar će za njega drugovi prirediti gozbu? Zar će ga razdijeliti među trgovce?

7 Možeš li mu kožu napuniti bodljivim željezom ili mu glavu probosti ostima?

8 Stavi ruku svoju na njega, sjeti se bitke, nikad to više nećeš učiniti.

9 Evo, nada da *se* njega uhvati *je* uzaludna; zar neće *netko* biti obo-ren čak i od pogleda na njega?

10 Nitko nije *tako* vatren da njega razdraži. Tko *je* onda u stanju stati pred mene?

11 Tko me *je* predusreo da *mu* trebam uzvratiti? *Što god je* pod čitavim nebom, *moje je*.

12 Neću prikriti udove njegove, ni snagu njegovu, ni njegovu ljepotu stasa.

13 Tko može raskriti lice odjeće njegove? *Ili* tko može doći *k njemu* dvostrukom uzdom svojom?

14 Tko može otvoriti vrata lica njegova? Zubi *su* mu strašni sve naokolo.

15 Ljuske njegove *su mu* ponos, zbijene *kao* čvrstim pečatom.

16 Jedna *je* tako blizu drugoj da ni zrak ne može ući između njih.

17 Slijepljene su jedna uz drugu, drže se zajedno da se ni razdvojiti ne mogu.

18 Kihanjem svojim svjetlošću zasjaji, a oči *su* mu poput vjeđa jutarnjih.

19 Iz usta mu izlaze buktinje, *i* iskaču iskre ognjene.

20 Iz nozdrva mu izbija dim, kao iz kipućeg lonca ili kotla.

21 Dah njegov pali ugljevlje, *i* plamen mu iz usta izlazi.

22 U vratu mu stoji snaga, *i* tuga se u radost pred njim okreće.

23 Pregibi tijela njegova srasli su, ukrutili su se, ne mogu se micati.

24 Srce mu *je* čvrsto kao kamen, da, tako tvrdo kao jedan komad donjeg *mlinskog kamena*.

25 Kad se podiže, moćnici se boje; zbog izranjanja oni se čiste.

26 Mač koji se na njega polaže ne može ga zadržati; *ni* koplje, strelica, niti oklop.

27 On željezo smatra slamom, *a* mjed trulim drvetom.

28 Strijela ga neće nagnati u bi-

jeg, kamenovi s pračke postaju strnjika kod njega.

29 Strelice se računaju kao strnjika; on se smije i na mahanje koplja.

30 Oštro kamenje je pod njim, raznosi ono što je oštro po blatu.

31 Navodi dubinu da vrije kao u loncu i čini da je more kao lonac pomasti.

32 Čini da staza svijetli za njim, *netko* bi pomislio da je bezdan posijedio.

33 Na zemlji nema nešto njemu slično, načinjen je *da bude* bez straha.

34 Gleda na sve što je visoko, on je kralj nad svim sinovima oholosti."

POGLAVLJE 42

Jobovo priznanje i pokajanje

1 Tada je Job odgovorio GOSPODU i rekao:

2 "Znam da ti možeš učiniti sve, i *da* se nijedna namisao ne može pred tobom suzdržati.

3 'Tko je onaj koji bezumno savjet prikriva?' Stoga sam izustio da nisam razumio; ono što je prečudesno za mene, ono što nisam poznavao.

4 Saslušaj me, zaklinjem te, a ja ću govoriti; ja ću od tebe zahtijevati, a ti mi objavi.

5 Čuo sam o tebi uhom prislušujući, ali sada te oči moje vide.

6 Zato se gnušam samoga sebe i kajem se u prahu i pepelu."

GOSPOD kori Jobove prijatelje

7 I bilo je *tako*, da nakon što je GOSPOD izgovorio ove riječi Jobu da je GOSPOD rekao Elifazu Temanцу: "Gnjev je moj planuo na tebe i na tvoja dva prijatelja jer niste o meni govorili *ono što je* ispravno kao što je moj sluga Job *govorio*."

8 Stoga sada uzmite za sebe sedam junaca i sedam ovnova i pođite k slugi mome Jobu te prinesite žrtvu paljenicu za sebe, a moj sluga

Job molit će se za vas. Jer njega ću prihvatiti, da ne bih s vama *morao* postupati *po vašoj* ludosti, budući da niste o meni govorili *ono što je* ispravno kao sluga moj Job."

9 Tako su Elifaz Temanac i Bildad Šuahanin i Zofar Naamac otišli i učinili kako im je GOSPOD zapovjedio. GOSPOD je i Joba prihvatio.

GOSPOD obnavlja Jobovo blagostanje

10 I GOSPOD je preokrenuo Jobovo ropstvo, kad je molio za svoje prijatelje; također je GOSPOD podario Jobu dvostruko više nego što je imao prije.

11 Tada su došla k njemu sva njegova braća i sve njegove sestre i svi oni koje je poznavao prije, te su s njim jeli kruha u domu njegovom; i oplakivali su ga i tješili ga nad svim zlom što ga je GOSPOD svalio na njega. I svaki mu dao po jedan novčić i svaki po jednu zlatnu naušnicu.

12 Tako je GOSPOD blagoslovio Joba u poznim danima više negoli na njegovom početku; jer je imao četrnaest tisuća ovaca i šest tisuća deva i tisuću jarmova volova i tisuću magarica.

13 Imao je i sedam sinova i tri kćeri.

14 I prvoj je nadjenulo ime Jemima, a drugoj ime Kezija, a trećoj ime Kerenhapuk.

15 I u cijeloj onoj zemlji nisu se našle žene *tako* lijepe kao kćeri Jobove; a njihov otac dao im je baštinu među braćom njihovom.

16 Nakon toga poživio je Job stotinu i četrdeset godina, i vidio je svoje sinove i sinove svojih sinova *sve do* četvrtoga naraštaja.

17 Tako je Job umro, *pošto je bio* star i nasitio se dana.

PSALMI

PRVA KNJIGA

PSALAM 1

1 Blažen *je* čovjek koji ne hodi prema savjetima bezbožničkim, ni ne stoji na putu grešničkom, niti sjedi u sijelu podrugljivaca,

2 nego mu *je* uživanje u Zakonu GOSPODNJEM, i o Zakonu njegovu promišlja dan i noć.

3 I bit će on kao stablo zasađeno pokraj voda riječnih što u vrijeme svoje plod donosi; i lišće mu se neće osušiti, i napredovat će u svemu što čini.

4 Nisu takvi bezbožnici, nego *su* kao pljeva što je vjetar raznosi.

5 Stoga se bezbožnici neće na sudu održati, ni grešnici u zajednici pravednih.

6 Jer GOSPOD zna put pravednih, a put bezbožnika će propasti.

PSALAM 2

1 Zašto bjesne pagani i narodi ispraznost smišljaju?

2 Kraljevi se zemaljski ustoličuju i vladari se međusobno savjetuju protiv GOSPODA i protiv pomazanika njegova, govoreći:

3 "Raskinimo spone njihove, i zbacimo sa sebe užad njihovu!"

4 Onaj što u nebesima stoluje će se smijati, Gospodin će ih ismijati.

5 Tada će im u gnjevu svojemu progovoriti i jarošću ih svojom mučiti:

6 "Ja sam kralja svojega već postavio na Sionu, svetoj gori svojoj.

7 Objavit ću ukaz: GOSPOD mi je rekao: 'Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio.

8 Zatraži od mene, i dat ću ti pogane u baštinu, i krajeve zemaljske tebi u posjed.

9 Ti ćeš ih slomiti štapom želje-

znim; razbiti ih kao posudu lončarsku.' "

10 Stoga sada, vi kraljevi, budite mudri, dopustite da vas se uputi, suci zemaljski.

11 Služite GOSPODU sa strahom, i radujte se trepetom.

12 Ljubite Sina da se ne razgnjevi i da ne poginete *na* putu, kad se gnjev njegov malo rasplamsa. Blaženi svi koji se u njega pouzdaju!

PSALAM 3

Psalam Davidov: kad je bježao od svojega sina Absaloma.

1 GOSPODE, kako su se namnožili oni koji me tlače! Mnogo je onih koji ustaju protiv mene.

2 Mnogo je onih koji duši mojoj govore: "Nema za njega pomoći u Bogu!" Sela.

3 Ali ti, GOSPODE, štit si meni; slava moja, i onaj koji mi glavu podiže!

4 Zavapio sam GOSPODU glasom svojim, i on me je uslišao sa svete gore svoje. Sela.

5 Legao sam i zaspao; probudio sam se, jer me je GOSPOD održao.

6 Neću se bojati desetaka tisuća ljudi koji su se sa svih strana postavili protiv mene.

7 Ustani, GOSPODE! Spasi me, Bože moj! Jer si ti sve neprijatelje moje po obrazu udario; ti si bezbožnika zube polomio.

8 Spasenje *pripada* GOSPODU: tvoj je blagoslov na narodu tvoje! Sela.

PSALAM 4

Zborovođa Neginota.

Psalam Davidov.

1 Kad *te* prizovem, usliši me,

Bože, pravednosti moja! U tjeskobi ti si me ojačao, smiluj mi se i čuj molitvu moju!

2 O vi, sinovi ljudski, dokle ćete slavu moju *izokretati* u sramotu? *Dokle* ćete ljubiti ispraznost i tražiti laž? Sela.

3 Ali znajte da je GOSPOD odvojio sebi onoga koji je pobožan: GOSPOD će čuti kad ga prizovem.

4 Imajte strahopoštovanje i ne griješite! Razgovarajte sa srcem svojim na postelji svojoj, i utihnite! Sela.

5 Prinesite žrtve pravedne, i u GOSPODA se pouzdajte!

6 Mnogi govore: "Tko će nam pokazati *nešto* dobro?" Obasjaj nas, GOSPODE, svjetlom lica svojega!

7 Ti si u srce moje stavio veselje, više nego *ga imaju oni* u vrijeme kad se žito njihovo i vino njihovo umnaža.

8 U miru ću i leći i zaspati: jer mi samo ti, GOSPODE, daješ da prebivam u sigurnosti.

PSALAM 5

Zborovodi na Nehilotu.

Psalam Davidov.

1 Prikloni uho, GOSPODE, riječima mojim, promišljanje moje razmotri!

2 Poslušaj glas vapaja mojega, Kralju moj i Bože moj, jer ću se tebi moliti!

3 Jutrom ćeš, GOSPODE, glas moj čuti; jutrom ću *moje molitve* tebi usmjeriti i pogledati gore.

4 Jer ti nisi Bog koji uživa u zloći, niti će zlo s tobom prebivati.

5 Bezumni se neće pred licem tvojim održati; ti mrziš sve one koji čine nepravdu.

6 Ti ćeš uništiti one koji laž govore; GOSPOD se gnuša krvoločna čovjeka i čovjeka koji vara.

7 A ja ću u dom tvoj doći po

mnogom milosrđu tvome; u strahu tvome štovat ću *te* u tvom svetom hramu.

8 Vodi me, GOSPODE, u svojoj pravednosti radi neprijatelja mojih; poravnaj put svoj pred licem mojim.

9 Jer vjernosti nema u ustima njihovim; nutrina je njihova puna zloće; grlo im je otvorena grobnica, jezikom svojim laskaju.

10 Uništi ih, Bože! Neka padnu od vlastitih savjeta; otjeraj ih zbog mnoštva prijestupa njihovih, jer su se pobunili protiv tebe.

11 A svi koji se u tebe pouzdaju, neka se raduju; neka zauvijek od radosti kliču jer ih ti štitiš; i neka oni koji ljube ime tvoje budu radozni u tebi;

12 jer ti ćeš, GOSPODE, blagosloviti pravednog, kao štitom ga okružiti naklonošću.

PSALAM 6

Zborovodi Neginota na Šeminitu.

Psalam Davidov.

1 GOSPODE, nemoj me koristiti u srdžbi svojoj, niti me u jarosti svojoj odgajati kažnjavanjem!

2 Smiluj mi se, GOSPODE, jer sam slab; ozdravi me, GOSPODE, jer se muče kosti moje.

3 I duša se moja jako muči, a ti, GOSPODE, dokle ćeš *tako*?

4 Vрати se, GOSPODE, dušu moju izbavi, spasi me radi milosrđa svojega!

5 Jer u smrti nema spomena na tebe; tko će ti u grobu dati hvalu?

6 Iznemogao sam od uzdisaja svojega; cijelu noć postelju svoju natapam; suzama svojim ležaj svoj zalijevam.

7 Oko moje od jada se iscrpilo; postaje staro zbog neprijatelja mojih.

8 Odlazite od mene svi vi koji činite nepravdu, jer je GOSPOD čuo glas plača mojega.

9 GOSPOD je čuo molbu moju; GOSPOD će primiti molitvu moju.

10 Neka se posrame svi moji neprijatelji i jako izmuče, neka se vrate i smjesta postide.

PSALAM 7

*Šigaion Davidov koji je ispjevao
GOSPODU zbog riječi Kuša
Benjaminovca.*

1 GOSPODE, moj Bože, u tebe se pouzdajem, spasi me od svih koji me progone, i izbavi me,

2 da mi dušu ne rastrgnu kao što lav razdire dok nikoga nema da izbavlja.

3 GOSPODE, moj Bože, ako sam učinio ovo: ako je nepravda na rukama mojim;

4 ako sam zlom uzvratio onome koji je u miru bio sa mnom (da, izbavio sam onoga koji mi je bez razloga neprijatelj!),

5 neka neprijatelj dušu moju progoni i zgrabi je; da, neka mi život na zemlju zgazi, a čast moju položi u prašinu! Sela.

6 Ustani, GOSPODE, u srdžbi svojoj, podigni se zbog bijesa neprijatelja mojih; i probudi se, radi mene za sud koji si zapovjedio.

7 Tako će zajednica naroda tebe okružiti; radi njih se stoga vrati u visinu!

8 GOSPOD će suditi narodu; sudi mi, GOSPODE, po pravednosti mojoj i po poštenju mojem što je u meni.

9 Neka se zloća opakih dokrajči, a ti učvrsti pravednika; jer Bog pravedni ispituje srca i bubrege.

10 Štit je moj od Boga koji spašava čestitog u srcu.

11 Bog sudi pravedno, i srdi se Bog na opakog svaki dan.

12 Ako se taj ne obrati, on će mač svoj naoštритi; luk je svoj napeo i pripremio ga.

13 I za njega je pripremio oruđe

smrti; određuje strijele svoje protiv progonitelja.

14 Gle, on ima trudove nepravde; i začeo je nevaljalštinom, a izrodio laži.

15 Kopao je rupu i iskopao, te upao u jamu koju je načinio.

16 Njegova će se nevaljalština vratiti na glavu njegovu, i nasilje njegovo spustiti na tjemenu njegovo.

17 Slavit ću GOSPODA prema pravednosti njegovoj; i pjevati hvalu imenu GOSPODA Svevišnjega.

PSALAM 8

*Zborovođi na Gititu.
Psalam Davidov.*

1 GOSPODE, Gospodinu naš, kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji; ti, koji si slavu svoju nad nebesa postavio.

2 Iz usta djece i dojenčadi snagu si odredio zbog neprijatelja svojih, da možeš usutkati neprijatelja i osvetnika.

3 Kad promatram nebesa tvoja, djelo prstiju tvojih: mjesec i zvijezde koje si odredio,

4 što je čovjek da ga se spominješ i sin čovječji da ga posjećuješ?

5 Jer si ga učinio tek malo manjim od anđela, te ga ovjenčao slavom i čašću.

6 Dao si mu vlast nad djelima ruku svojih, sve si postavio pod noge njegove:

7 sve ovce i goveda, da, i zvijeri poljske;

8 ptice nebeske i ribe morske, i sve što prolazi stazama morskim.

9 GOSPODE, Gospodinu naš, kako je veličanstveno ime tvoje po svoj zemlji!

PSALAM 9

*Zborovođi na Mutlabenu.
Psalam Davidov.*

1 Slavit ću te, GOSPODE, svim srcem svojim, objavljujat ću sva

čudesna djela tvoja.

2 Veselit ću se i radovati u tebi, pjevat ću hvalu imenu tvome, o Svevišnji!

3 Kad neprijatelji moji budu vraćeni natrag, past će i propasti u prisutnosti tvojoj.

4 Jer ti si podržao pravo moje i parnicu moju; ti si sjeo na prijestolje sudeći pravedno.

5 Ti si ukorio pogane, uništio opake, ime si im izbrisao uvijek i zauvijek.

6 O ti neprijatelju, pustošenja su trajno prestala, a ti si gradove rušio; spomen njihov s njima je propao.

7 Ali će GOSPOD ostati zauvijek, prijestolje je svoje pripremio za sud.

8 I on će svijetu suditi u pravednosti, presudit će narodu u čestitosti.

9 GOSPOD će biti i utočište potlačenom, utočište u vremenima nevolje.

10 A oni koji poznaju ime tvoje u tebe će se pouzdati; jer nisi, GOSPODE, napustio one koji te traže.

11 Pjevajte hvale GOSPODU koji na Sionu prebiva; objavite među ljudima djela njegova!

12 Kad on istražuje krvi *prolive*ne, spominje ih se; ne zaboravlja vapaj poniznih.

13 Smiluj mi se, GOSPODE, promotri nevolju moju *koju trpim* od onih koji me mrze; ti, koji me uzdižeš iznad vrata smrti,

14 da bih objavio svu slavu tvoju na vratima kćeri Sionske. Radovat ću se u spasenju tvome.

15 Pogani su upali u jamu *koju* su sami načinili; u mrežu koju su sakrili uhvaćena je noga njihova.

16 GOSPOD je poznat po sudu *što ga izvršava*; opaki se ulovio u djelo vlastitih ruku. Higajon. Sela.

17 Opaki će u pakao skrenuti, i svi narodi koji Boga zaboravljaju.

18 Jer potrebit neće biti uvijek zaboravljen, iščekivanje siromaha

neće zauvijek propasti.

19 Ustani, GOSPODE, neka čovjek ne nadvlada, neka pogani budu osuđeni pred licem tvojim.

20 Strah im utjeraj, GOSPODE, da narodi mogu sebe upoznati *da su samo* ljudi. Sela.

PSALAM 10

1 Zašto stojiš daleko, GOSPODE, *zašto* se skrivaš u vremenima nevolje?

2 Opaki u oholosti siromaha progone; neka se uhvate u lukavstva koja su sami izmislili.

3 Jer se opaki hvališu željom srca svojega, i blagoslivlja pohlepnog *koga se* GOSPOD gnuša.

4 U oholosti lica svojega opaki Boga ne traži; u svim razmišljanjima njegovim nema Boga.

5 Putevi su njegovi uvijek tegobni; tvoji su sudovi daleko gore, izvan vidika njegova, a on se svim neprijateljima svojim podsmjehuje.

6 U srcu je svojem rekao: "Neću se pokolebati, *neću* nikad *pasti* u nedaću."

7 Usta su mu puna kletve i prijevare i podvale; pod jezikom je njegovim nevaljalština i ispraznost.

8 Sjedi u skrovištima seoskim, na tajnim mjestima ubija nedužnog; oči mu vrebaju siromaha.

9 U zasjedi čeka potajno kao lav u jazbini svojoj, čeka u zasjedi da uhvati siromaha; hvata siromaha kad ga uvlači u mrežu svoju.

10 Čuči, saginje se, da bi siromah pao od siline njegove.

11 U srcu je svojem rekao: "Bog je zaboravio, skriva lice svoje; nikada vidjeti neće!"

12 Ustani, GOSPODE, Bože, podigni ruku svoju, ne zaboravi ponizne!

13 Zašto opaki Boga prezire? U srcu je svojem rekao: "Ti nećeš to istražiti."

14 Ti si *to* vidio; jer promatraš nevaljalštinu i prkos, da rukom svojom naplatiš; siromah se tebi predaje, ti si pomoćnik siročadi.

15 Satri ruku opakomu i zlomu, istraži zloću njegovu *dok više* nijednu ne nađeš.

16 GOSPOD je kralj uvijek i zavijek, pogani su nestali iz zemlje njegove.

17 GOSPODE, čuo si želju ponižnih, ti ćeš pripremiti srce njihov, priklonit ćeš svoje uho da čuje:

18 da dosудиš *pravo* siročadi i potlačenima, da čovjek zemaljski ne može više tlačiti.

PSALAM 11

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 U GOSPODA se uzdam; kako vi duši mojoj govorite: "Utekni kao ptica u goru svoju"?

2 Jer, evo, opaki su luk svoj napeli, strijelu su svoju na tetivu namjestili, da mogu tajno ustrijeliti čestitog u srcu.

3 Ako temelji budu uništeni, što pravedni može učiniti?

4 GOSPOD *je* u svome svetom hramu, prijestolje je GOSPODNJE u nebu. Oči njegove gledaju, vjeđe njegove ispituju sinove ljudske.

5 GOSPOD ispituje pravednog, ali opakog i onoga što ljubi nasilje duša njegova mrzi.

6 Na opake će dažditi zamkama, ognjem i sumporom, i burom strašnom; *to će biti* dio čaše njihove.

7 Jer pravedan GOSPOD ljubi pravednost; lice njegovo čestiti gledaju.

PSALAM 12

Zborovođi. Na Šeminitu.

Psalam Davidov.

1 Pomozi, GOSPODE, jer ponestaje čovjeka pobožnog; jer vjerni nestaju među sinovima ljudskim!

2 Oni ispraznosti govore, svaki

sa bližnjim svojim; usnama laskavim i srcem dvoličnim govore.

3 GOSPOD će zatrti sve usne laskave, i jezik što oholosti govori.

4 Tko je rekao: "Jezikom svojim mi ćemo nadvladati, usne *su* naše svojina naša; tko *je* gospodar nad nama?"

5 "Zbog tlačenja siromaha, zbog uzdisaja potrebitog sada ću ustati", govori GOSPOD, "staviti ću *ga* na sigurno *od onog koji* se njemu podsmijuje."

6 Riječi GOSPODNJE riječi su čiste, *kao* srebro prokušano u peći zemljanoj, sedam puta pročišćeno.

7 Ti ćeš ih održati, GOSPODE, sačuvati ih od naraštaja ovoga zavijek.

8 Opaki hodaju na sve strane kad su najpodliji ljudi uzvišeni.

PSALAM 13

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 Dokle ćeš me, GOSPODE, zaboravljati? Zauvijek? Dokle ćeš lice svoje od mene skrivati?

2 Dokle ću se savjetovati u duši svojoj, svakodnevno se žalostiti u srcu svome? Dokle će se neprijatelj moj nada mnom uzdizati?

3 Razmotri, čuj me, GOSPODE, Bože moj! Prosvijetli oči moje da ne zaspim *na* smrt,

4 da neprijatelj moj ne kaže: "Nadvladao sam *ga*", i da se oni koji me uznemiruju *ne* raduju kad posrnem.

5 Ali sam se ja u milosrđe tvoje pouzdao; moje će se srce radovati u spasenju tvojemu!

6 Pjevat ću GOSPODU, jer mi je darežljiv bio.

PSALAM 14

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 Bezumnik je u srcu svome rekao: "Nema Boga!" Pokvareni su, odvratna su djela činili, *nema* nikoga koji čini dobro.

2 GOSPOD je s neba pogledao na sinove ljudske da vidi ako ima ondje netko tko je razumio i tko traži Boga.

3 Svi su zastranili, zajedno se okaljali, nitko da čini dobro, nema ni jednoga.

4 Zar svi koji nepravdu čine nemaju spoznaju, koji narod moj izjedaju kao da kruh jedu, i GOSPODA ne prizivaju?

5 Ondje su bili u strahu velikom, jer Bog je s naraštajem pravednim.

6 Osratili ste savjet siromaha, jer mu je GOSPOD utočište.

7 O, da spasenje Izraelu *dode* sa Siona! Kad GOSPOD vrati narod svoj iz ropstva, Jakov će se radovati, Izrael će se veseliti.

PSALAM 15

Psalam Davidov.

1 GOSPODE, tko će obitavati u Šatoru tvome, tko će prebivati na svetoj gori tvojoj?

2 Onaj tko hodi čestito i postupa pravedno, i govori istinu u srcu svome;

3 ne kleveće jezikom svojim, ne čini zlo bližnjemu svome, niti nanosi sramotu susjedu svome;

4 u čijim je očima podlac prezren; ali poštuje one koji se boje GOSPODA; *onoga koji se zaklinje na svoju štetu i ne mijenja;*

5 *onaj koji ne daje svoj novac uz kamate, niti uzima mito protiv ne-dužnoga.* Onaj koji ovo čini nika-da se neće pokolebati.

PSALAM 16

Miktam Davidov.

1 Sačuvaj me, Bože, jer se u tebe pouzdajem!

2 *Duša moja,* rekla si GOSPODU: "Ti si moj Gospodin; dobrota moja ne *doseže* do tebe,

3 *nego* do svetih i do plemeni-

tih *koji su* na zemlji; u njima je sve moje uživanje.

4 Umnožit će patnje svoje oni koji žure za drugim *bogovima*; njihove krvne žrtve ljevanice neću prinostiti, niti ću imena njihova na usne svoje stavljati.

5 GOSPOD je dio baštine moje i čaše moje; ti držiš sudbinu moju.

6 Pali su mi konopi na mjesta ugodna; da, imam krasnu baštinu!

7 Blagoslivljat ću GOSPODA koji mi je dao savjet; nutrina me moja i noćima upućuje.

8 GOSPODA sam uvijek pred sebe postavio; jer mi je zdesna, pokolebati se neću.

9 Stoga se srce moje veseli i slava se moja raduje; i tijelo će moje u nadi počivati,

10 jer nećeš dušu moju u paklu ostaviti, niti dopustiti da Sveti tvoj ugleda trulež.

11 Pokazat ćeš mi put života; u nazočnosti svojoj puninu radosti, u desnici tvojoj zadovoljstva *su* za sva vremena.

PSALAM 17

Molitva Davidova.

1 Čuj pravicu, GOSPODE, na vapaj se moj obazri; poslušaj molitvu moju što ne *dolazi* s usana lažljivih.

2 Neka mi iz nazočnosti tvoje presuda izađe, neka oči tvoje ugledaju ono što je pravo.

3 Ti si srce moje isprobao, noću si me pohodio; iskušaj me i nećeš ništa naći. Naumio sam *da* usta moja neće prestupiti!

4 Glede djela ljudskih, po riječi usana tvojih sačuvao sam se od staza zatornika.

5 Zadrži korake moje na stazama svojim, *da* se stopala moja ne poskliznu.

6 Prizvao sam te, Bože, jer ćeš me čuti; prigni k meni uho svoje i čuj besjedu moju!

7 Pokaži čudesnu blagost svoju, o ti, koji one koji se *u tebe* uzda-ju, desnicom svojom spašavaš od onih što se *protiv njih* podižu.

8 Čuvaj me kao zjenicu oka; sakrij me pod sjenu krila svojih

9 od opakih koji me tlače, od smrtnih neprijatelja mojih *koji* me opkoljuju.

10 Zatvorili su se u svoja vlastita sala, ustima svojim oholo govore.

11 Naše su korake sada opkolili; uprli su oči svoje usmjerivši ih se na zemlju

12 kao kad lav žudi za plijenom svojim i kao lavić što vreba na tajnim mjestima.

13 Ustani, GOSPODE, predusretni ga, obori ga! Izbavi dušu moju od opakog *koji je* tvoj mač,

14 od ljudi *koji su* tvoja ruka, GOSPODE, od ljudi svijeta ovoga, *koji svoj* udio imaju u *ovom* životu i kojima si trbuh napunio *blagom* skrivenim: obiluju sinovima i svoj imetak ostavljaju dojenčadi svojoj.

15 A što je do mene, ja ću u pravednosti lice tvoje gledati; bit ću zadovoljan, kad se probudim s tvojim obličjem.

PSALAM 18

Zborovođi. Psalam Davida, sluga

GOSPODNJEGA, koji je izrekao

GOSPODU riječi ove pjesme u danu kad ga je GOSPOD izbavio iz ruke svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove. Tada je rekao:

1 Ljubit ću te, GOSPODE, snago moja.

2 GOSPOD je stijena moja i utvrda moja i izbavitelj moj; Bože moj, snago moja u koju ću se pouzdati; zaštitniče moj i rože spasenja moga, visoka kula moja.

3 Prizvat ću GOSPODA, dostojnog da bude proslavljen; tako ću biti spašen od neprijatelja svojih.

4 Opkolile su me smrtno patnje,

i prestrašile me bujice bezbožnika.

5 Okružile su me patnje paklene, zamke smrti su me zapriječile.

6 U tjeskobi sam svojoj prizvao GOSPODA, i zavapio Bogu svome; on je iz hrama svoga čuo glas moj i vapaj je moj pred njega stigao, *baš* u uši njegove.

7 Tada se zemlja potresla i uzdrhtala, i temelji se gora pokrenuli i potresli, jer se on razgnjevio.

8 Iz nosnica se njegovih dim podizao, a iz usta je njegovih oganj proždirao, ugljevlje se od toga zapalilo.

9 I nebesa je on svinuo te sišao, a tama mu *bila* pod nogama,

10 i zajahao je na kerubina te poletio; da, na krilima je vjetra odletio.

11 Tamu je načinio svojim tajnim mjestom; njegov paviljon oko njega *bile su* vode tamne i gusti oblaci nebeski.

12 Od sjaja *koji je bio* pred njim prolazili su gusti oblaci, tuča i ugljevlje ognjeno.

13 I zagrmio je GOSPOD u nebesima, i Svevišnji je zaorio glasom svojim, tućom i ugljevljem ognjenim.

14 Da, strijele je svoje odapeo i raspršio ih, i munje je ispalio te ih porazio.

15 Tada su se korita voda pokazala i otkrili se temelji svijeta od prijekora tvoga, GOSPODE, od bure daha nosnica tvojih.

16 Pokrenuo se s visine, prihvatio me, izvukao me iz voda mnogih;

17 izbavio me od jakoga neprijatelja moga i od onih koji su me mrzili, jer su bili prejaki za mene.

18 Pretekli su me u dan nesreće moje, ali mi je GOSPOD bio podrška;

19 izveo me na prostrano mjesto, i izbavio me, jer sam mu omilio.

20 GOSPOD me je nagradio po pravednosti mojoj, po čistoći ruku mojih uzvratio mi,

21 jer sam čuvao puteve GOSPODNJE i nisam opako odstupio od Boga svojega.

22 Jer *su* svi sudovi njegovi *bili* preda mnom, i nisam odredbe njegove od sebe odbacio.

23 I bio sam čestit pred njim i čuvao sam se od nepravednosti svoje.

24 Stoga mi je GOSPOD uzvratio po pravednosti mojoj, po čistoći ruku mojih u očima njegovim.

25 S milosrdnim ti ćeš biti milosrdan, sa čestitim čovjekom ti ćeš biti čestit;

26 sa čistim ti ćeš biti čist, a s prkosnima ti ćeš biti prkosan.

27 Jer ti ćeš spasiti narod potlačen, a ponizit ćeš ponosite.

28 Jer ti ćeš svjetiljku moju upaliti; GOSPOD, Bog moj, osvijetlit će tminu moju.

29 Jer s tobom sam jurišao na četu *neprijateljsku*, i s Bogom sam svojim preko zida preskakao.

30 *A što se tiče* Boga, put je njegov savršen; riječ je GOSPODNJA prokušana. On je zaštitnik svima koji se u njega pouzdaju.

31 Jer tko je Bog osim GOSPODA, ili tko je stijena osim Boga našega?

32 *To je* Bog koji me snagom opasuje i čini put moj savršenim;

33 on čini *da* noge moje *budu* kao u košute, i postavlja me na visine moje.

34 On ruke moje za boj poučava, tako da je luk čelični polomljen mišicama mojim.

35 Ti si mi dao i štit spasenja svojega, i desnica me je tvoja podigla, a blagost me tvoja velikim učinila.

36 Ti si korake moje poda mnom proširio, da se noga moja nije okliznula.

37 Progonio sam neprijatelje svoje i sustigao ih; i nisam se vratio dok nisu bili zatrti.

38 Ranio sam ih da se nisu mogli podići; pali su pod noge moje.

39 Jer ti si me snagom opasao za borbu, pod noge si moje podložio one koji su se protiv mene podizali.

40 Predao si mi i šije neprijatelja mojih, da bih uništio one koji me mrze.

41 Zavapili su, ali nikoga da *ih* spasi; *baš* k GOSPODU, ali im nije odgovorio.

42 Tada sam ih smrvio kao prašinu na vjetru, bacio sam ih kao blato na ulice.

43 Ti si me izbavio od ljudskih prepiranja; postavio si me poglavarom poganima; narod *koga* nisam poznavao, meni će služiti.

44 Cim budu čuli o meni, bit će mi poslušni; tuđinci će se meni pokoriti.

45 Tuđinci će iščeznuti i prestrašeni izaći iz ograđenih mjesta svojih.

46 GOSPOD živi i neka bude blagoslovljena stijena moja; i neka Bog spasenja moga bude uzvišen!

47 Bog je onaj koji me osvećuje i ljude mi podvrgava.

48 On me izbavlja od neprijatelja mojih; da, ti me podižeš iznad onih koji se protiv mene podižu; ti si me izbavio od čovjeka nasilnog.

49 Stoga ću ti zahvaljivati među poganima, GOSPODE, i pjevati hvale imenu tvome.

50 Veliko izbavljenje on kralju svome daje; i milosrđe iskazuje pomazaniku svome, Davidu, i sjemenu njegovu za sva vremena.

PSALAM 19

Zborovodi. Psalam Davidov.

1 Nebesa objavljuju slavu Božju, i svod *nebeski* obznanjuje djelo

ruku njegovih.

2 Dan danu iznosi besjedu, i noć noći obznanjuje spoznavu.

3 Nema govora ni jezika *gdje* se glas njihov nije čuo.

4 Mjera se njihova raširila po svoj zemlji, a riječi njihove do kraja svijeta. U njima je razapeo šator suncu

5 koje kao mladenac iz odaje svoje izlazi, *i* raduje se kao čovjek jaki koji trči trku.

6 Izlazak *je* njegov od kraja neba, i putanja njegova do svršetaka njegovih; i ništa nije skriveno od topline njegove.

7 Zakon *je* GOSPODNJI savršen, dušu preobraćuje; svjedočanstvo *je* GOSPODNJE pouzdano, mudrim čini priprostog.

8 Odredbe *su* GOSPODNJE ispravne, srce raduju; zapovijed *je* GOSPODNJA čista, oči prosvjetljuje.

9 Strah *je* GOSPODNJI čist, traje zauvijek; sudovi *su* GOSPODNJI istiniti, svi skupa pravedni.

10 Poželjniji *su* od zlata, da, od puno zlata čistoga; slađi i od meda, i od meda iz saća.

11 Stoviše, sluga *je* tvoj po njima opominjan; u držanju *odredbi* velika *je* nagrada.

12 Tko će shvatiti *svoje* pogreške? Očisti me od potajnih *pogrešaka*!

13 Čuvaj slugu svoga i od *grijeha* drskosti; neka nemaju vlasti nada mnom. Tada ću biti čestit, i bit ću nedužan od velikog prijestupa.

14 Neka riječi usta mojih i promišljanje srca moga bude ugodno u očima tvojim, GOSPODE, snago moja i otkupitelju moj!

PSALAM 20

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 GOSPOD te uslišio u dan nevo-lje; branilo te ime Boga Jakovljeva!

2 Poslao ti pomoć iz Svetinje i

osnažio te sa Siona!

3 Spomenuo se svih prinosa tvo-jih i primio tvoju žrtvu paljenicu! Sela.

4 Odborio ti po srcu tvome i is-punio svaki savjet tvoj!

5 Radovat ćemo se u spasenju tvome i u ime Boga svojega dizat ćemo stjegove. Ispunio GOSPOD sve molbe tvoje!

6 Sada znam da GOSPOD spaša-va pomazanika svoga; uslišit će ga iz svog svetog neba spasonosnom snagom desnice svoje.

7 Neki se *pouzda*ju u bojna kola, a neki u konje, a mi ćemo se spo-menuti imena GOSPODA, Boga našega.

8 Oni su se poskliznuli i pali, a mi smo se digli i uspravno stojimo.

9 Spasi, GOSPODE! Neka nas kralj usliši kad ga prizovemo!

PSALAM 21

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 Kralj će se u snazi tvojoj veseli-ti, GOSPODE, a u spasenju tvome kako će se silno radovati!

2 Ti si mu ostvario želju srca njegova, i nisi odbio molbu usana njegovih. Sela.

3 Jer ga predusrećeš blagoslovi-ma dobrote, na glavu mu stavljaš krunu od čistoga zlata.

4 On je od tebe život zatražio, *i* ti si mu *to* dao: duljinu dana uvijek i zauvijek.

5 Velika *je* slava njegova u spa-senju tvome, čast i veličanstvo na njega si položio.

6 Jer si ga učinio najblagoslovlje-nijim zauvijek; jako si ga obrado-vao licem svojim.

7 Jer se kralj pouzda *je* u GOS-PODA i po milosrđu Svevišnjega neće se pokolebati.

8 Ruka će tvoja naći sve neprija-telje tvoje; desnica će tvoja pronaći sve one koji te mrze.

9 Postupit ćeš s njima kao peć užarena u vrijeme srdžbe svoje; GOSPOD će ih progutati u gnjevu svome, i oganj će ih proždrijeti.

10 Plod ćeš njihov zatrti sa zemlje, i sjeme njihovo među sinovima ljudskim.

11 Jer su smjerali zlo protiv tebe; smišljali su zloban plan *kojeg* nisu kadri *sprovesti*.

12 Zato ćeš učiniti da okrenu leđa svoja *kada* pripremaš *strijele svoje* na tetivama *luka* svoga prema licu njihovu.

13 Budi uzvišen, GOSPODE, u snazi svojoj! Mi ćemo pjevati i slaviti moć tvoju.

PSALAM 22

Zborovodi. Na Aijelet Šaharu.

Psalam Davidov.

1 Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio? *Zašto si* daleko od zapostavljanja moga, *i od* riječi jakanja moga.

2 Bože moj, vapim danju, ali ti ne čuješ; i noću, i nisam se utišao.

3 Ali ti *si* svet, *o ti* koji stanuješ u hvalama Izraelovim!

4 Naši su se očevi u tebe pouzdavali, pouzdavali su se i ti si ih izbavio.

5 Tebi su zavapili, i bili su izbačeni; u tebe su se pouzdavali i nisu se postidjeli.

6 Ali ja *sam* crv, a ne čovjek; sramota ljudima i prezre od naroda.

7 Svi koji me vide, podsmjehuju mi se, prce usnu, mašu glavom, *govoreći*:

8 "Pouzdao se u GOSPODA da ga izbavi; neka ga izbavi, budući da je u njemu uživao."

9 Ali ti *si* onaj koji me je iz utrobe izvadio, dao si mi nadu na grudima majke moje.

10 Na tebe sam upravljen od utrobe; ti *si* Bog moj od utrobe majke moje.

11 Ne udaljuj se od mene, jer blizu je nevolja; jer nikoga *nema* da bi pomogao.

12 Bikovi su me mnogi opkolili, jaki su me *bikovi* bašanski pritisnuli unaokolo.

13 Razvalili su na mene usta svoja, *kao* proždrljivi i ričući lav.

14 Razlio sam se kao voda, i sve su kosti moje iščašene, srce je moje kao vosak; rastopilo se usred grudi mojih.

15 Snaga se moja kao krhotina posude isušila, i jezik se moj lijepi uz nepce moje; i ti si me stavio u prah smrtni.

16 Jer su me psi opkolili, skup opakih me okružio; proboli su ruke moje i noge moje.

17 Prebrojiti mogu sve kosti svoje; oni gledaju i zure u mene.

18 Odjeću svoju dijele među sobom, a za moje ruho bacaju ždrijeb.

19 Ali ti, GOSPODE, ne budi daleko od mene, o snago moja, požuri mi u pomoć!

20 Izbavi dušu svoju od mača, ljubljenu svoju od pasje snage.

21 Spasi me od lavljih ralja, jer si me uslišio među rogovima jednorogih!

22 Objavljivat ću ime tvoje braći svojoj, usred zajednice tebe ću slaviti.

23 Vi koji se bojite GOSPODA, hvalite ga; sve sjeme Jakovljevo, veličajte ga; i bojte se njega sve sjeme Izraelovo!

24 Jer on nije prezreo niti se gnusao tjeskobe potlačenoga, niti je sakrio od njega lice svoje; nego, kad je k njemu zavapio, čuo ga je.

25 Od tebe će biti hvala moja u zajednici velikoj; izvršit ću zavjete svoje pred onima koji se njega boje.

26 Krotki će jesti i biti zadovoljni, hvalit će GOSPODA koji ga traže; *neka* srce vaše živi zauvijek!

27 Svi će se krajevi svijeta spomenuti i okrenuti k GOSPODU; i svi će rodovi naroda iskazivati štovanje pred tobom.

28 Jer kraljevstvo *pripada* GOSPODU, i on je vladar nad narodima.

29 Svi koji su pretili na zemlji jest će i iskazivati štovanje, svi koji u prah silaze pred njim će se pokloniti; i nitko ne može živom očuvati dušu svoju.

30 Sjeme *potomstva* će njemu služiti; bit će ubrojeno Gospodinu kao naraštaj.

31 Doći će i objavljivati pravednost njegovu narodu koji će se radati, da je on *to* učinio.

PSALAM 23 *Psalam Davidov.*

1 GOSPOD *je* pastir moj; ni u čemu ja neću oskudijevati.

2 Odmara me na zelenim pašnjacima; vodi me do mirnih voda.

3 Obnavlja dušu moju; vodi me stazama pravednosti radi imena svoga.

4 Da, kad bih kroz dolinu sjene smrti hodio, zla se neću bojati, jer ti si sa mnom; prut tvoj i štap tvoj, pružaju mi utjehu.

5 Ti prostireš trpezu preda mnom u nazočnosti neprijatelja mojih; uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.

6 Doista, dobrotu i milosrđe pratit će mene sve dane života mog; u GOSPODNJEM ću domu prebivati zauvijek.

PSALAM 24 *Psalam Davidov.*

1 Zemlja *je* GOSPODNJA i puni na njezina, svijet i oni koji na njemu prebivaju.

2 Jer on ga je na morima utemeljio i na bujicama ga učvrstio.

3 Tko će uzaći na goru GOSPODNJU? Tko će stajati na svetom mjestu njegovu?

4 Onaj koji ima nedužne ruke i čisto srce, onaj koji ne uzdiže dušu svoju ka taštini, niti se kune prijevarno.

5 On će od GOSPODA primiti blagoslov, i pravednost od Boga spasenja svojega.

6 Ovo *je* naraštaj onih koji ga traže, koji traže lice tvoje, o Jakove! Sela.

7 Podignite glave svoje, o vrata; i budite uzdignute dveri vječne, pa će ući Kralj slave!

8 Tko *je* taj Kralj slave? GOSPOD snažan i moćan, GOSPOD moćan u bitci.

9 Podignite glave svoje, o vrata, i uzdignite se, dveri vječne, pa će ući Kralj slave!

10 Tko *je* taj Kralj slave? GOSPOD nad vojskama, on *je* Kralj slave. Sela.

PSALAM 25 *Psalam Davidov.*

1 K tebi, GOSPODE, dušu svoju uzdižem.

2 Bože moj, u tebe se pouzdam, ne dopusti da se posramim, ne dopusti da neprijatelji moji likuju nada mnom!

3 Doista, neka se ne posrami nitko koji na tebe čeka; neka se posrame oni koji bez povoda postupaju pogrešno.

4 Pokaži mi puteve svoje, GOSPODE! Pouči me stazama svojima!

5 Vodi me u istini svojoj, i pouči me, jer ti si Bog spasenja mog; na tebe čekam cijeli dan.

6 Spomeni se, GOSPODE, nježnih milosrđa svojih i blagosti svojih; jer one su od davnina.

7 Ne spominji se grijeha mladosti moje, ni prijestupa mojih; po milosrđu svome ti me se spomeni,

radi dobrote svoje, GOSPODE!

8 Dobar *je* i čestiti GOSPOD; stoga će grešnike putu poučiti.

9 Krotke će po *svom* prosuđivanju voditi, i krotke će putu svome poučavati.

10 Svi *su* putevi GOSPODNJI milosrđe i istina, onima koji čuvaju savez njegov i svjedočanstva njegova.

11 Radi imena svoga, GOSPODE, oprosti nepravdu moju, jer ona *je* velika!

12 Tko *je* čovjek koji se boji GOSPODA? Njega će on poučavati putu *koji* će odabrati.

13 Duša će njegova u lagodnosti prebivati; i sjeme će njegovo zemlju baštiniti.

14 Tajna *je* GOSPODNJA s onima koji se njega boje; i njima će on savez svoj obznanimi.

15 Oči *su* moje uvijek *upravljene* prema GOSPODU, jer on će noge moje iz mreže izvući.

16 Okreni se prema meni i smiluj mi se, jer ja *sam* napušten i potišten.

17 Povećale su se nevolje srca moga; izvadi me iz tjeskoba mojih.

18 Pogledaj na tjeskobu moju i bol moju, i oprosti mi sve grijeha.

19 Promotri neprijatelje moje, jer ih je mnogo, i mrze me mržnjom okrutnom.

20 Čuvaj dušu moju i izbavi me; ne dopusti da se posramim, jer se u tebe pouzdajem.

21 Neka me poštenje i čestitost čuvaju, jer na tebe čekam.

22 Otkupi Izraela, Bože, iz svih nevolja njegovih!

PSALAM 26

Psalam Davidov.

1 Presudi mi, GOSPODE, jer sam u poštenju svome hodio, i pouzdao se u GOSPODA; *stoga* neću skliznuti.

2 Ispitaj me, GOSPODE, i isprobaj me; istraži bubrege moje i srce moje.

3 Jer blagost *je* tvoja pred očima mojim, i u istini sam tvojoj hodio.

4 Nisam sjedio s ništarijama, niti ću ići s licemjerima.

5 Mrzio sam zbor zločinaca, i neću sjediti s opakima.

6 Oprat ću ruke svoje u nedužnosti; tako ću obilaziti žrtvenik tvoj, GOSPODE,

7 da mogu razglašavati glasom zahvalnim i pričati o svim čudsnim djelima tvojim.

8 GOSPODE, ljubio sam obitavalište doma tvoga, i mjesto gdje čast tvoja prebiva.

9 Ne sabiri dušu moju s grešnicima, ni život moj s krvoločnim ljudima,

10 na čijim je rukama nevaljalština, a desnica njihova puna mita.

11 A što je do mene, ja ću u poštenju svome hoditi; otkupi me i budi mi milostiv.

12 Noga moja stoji na ravnom mjestu; u zajednicama ću blagoslivljati GOSPODA.

PSALAM 27

Psalam Davidov.

1 GOSPOD *je* svjetlo moje i spasenje moje, koga ću se bojati? GOSPOD *je* snaga života moga, koga ću se plašiti?

2 Kad su opaki, neprijatelji i dušmani moji, došli na mene da mi tijelo jedu, spotaknuli su se i pali.

3 Ako se vojska protiv mene utabori, srce se moje neće bojati; ako protiv mene rat izbije, u ovome *će biti* moje pouzdanje.

4 Jedno sam želio od GOSPODA, ovo ću zatražiti: da mogu prebivati u domu GOSPODNJEM sve dane života svoga, da gledam divotu GOSPODNJU i istražujem u hramu njegovu.

5 Jer u vrijeme nevolje on će me u paviljonu svome kriti, u tajnosti Šatora svoga on će me sakriti; na stijenu će me podignuti.

6 I sada će glava moja biti uzdignuta nad neprijatelje moje oko mene. Stoga ću u Šatoru njegovu prinositi žrtve radosti; pjevat ću, da, hvale ću pjevati GOSPODU.

7 Čuj, GOSPODE, kad vapim glasom svojim, smiluj mi se i usliši me!

8 *Kad si govorio:* "Tražite lice moje!" Srce moje ti je reklo: "Lice ću tvoje, GOSPODE, tražiti!"

9 Ne skrivaj od mene lice svoje, ne odbacuj u srdžbi slugu svoga; ti si bio pomoć moja, ne ostavljaj me niti me ne napuštaj, Bože spasenja mogla!

10 Mada me i otac moj i mati moja napuste, GOSPOD će me tada uzeti.

11 Uči me putu svome, GOSPODE, i stazom me ravnom vodi radi neprijatelja mojih.

12 Nemoj me predati na volju neprijateljima mojim, jer su lažni svjedoci protiv mene ustali i dišu okrutnošću.

13 *Klonuo sam* dok nisam povjerovao da ću vidjeti dobrotu GOSPODNJU u zemlji živih.

14 Čekaj na GOSPODA, budi odvažan, i on će osnažiti srce tvoje; čekaj, kažem, na GOSPODA!

PSALAM 28 *Psalam Davidov.*

1 K tebi vapim, GOSPODE, stijenjeno moja; ne oglušiti se na mene, da ne bih, *ako* se na mene oglušiš, postao kao oni koji u jamu silaze.

2 Čuj glas molbi mojih, kad k tebi vapim, kad podižem ruke prema tvome svetom proročištu.

3 Ne odbaci me s opakima i s onima koji čine nepravdu, koji bližnjima svojim o miru govore, a nevaljalština je u srcima njihovim.

4 Daj im po djelima njihovim i po zloći nastojanja njihovih; daj im po djelu ruku njihovih, uzvрати im ono što zaslužuju.

5 Jer se ne obaziru na djela GOSPODNJA, niti na djelovanje ruku njegovih; uništiti će ih i neće ih izgraditi.

6 Blagoslovljen *neka je* GOSPOD, jer je čuo glas molbi mojih!

7 GOSPOD je snaga moja i štiti moj; srce se moje u njega pouzdavalo, i pomoglo mi je. Zato se srce moje silno raduje, te ću ga pjesmom svojom slaviti.

8 GOSPOD je snaga njihova, i on je spasenosna snaga pomazaniku svome.

9 Spasi narod svoj i blagoslovi baštinu svoju, te ih pasi i podigni zauvijek!

PSALAM 29 *Psalam Davidov.*

1 Dajte GOSPODU, vi moćnici, dajte GOSPODU slavu i snagu!

2 Dajte GOSPODU slavu što pripada imenu njegovu; iskazujte štovanje GOSPODU u svetoj ljepoti!

3 Glas je GOSPODNJI nad vodama, Bog slave grmi; GOSPOD je nad mnogim vodama!

4 Glas je GOSPODNJI moćan; glas je GOSPODNJI pun veličanstva!

5 Glas GOSPODNJI lomi cedre; da, GOSPOD lomi cedre libanonske!

6 I on ih potiče da kao tele poskakuju; Libanon i Sirion *poskakuju* kao mladi jednorog.

7 Glas GOSPODNJI razdvaja plamenove ognjene.

8 Glas GOSPODNJI potresa pustinju; GOSPOD potresa pustinju Kadeš!

9 Glas GOSPODNJI čini da se mlade košute i ogoljuju šume; a u hramu njegovu svaki govori o sla-

vi njegovoj.

10 GOSPOD stoluje nad potopom; da, GOSPOD stoluje kao kralj zauvijek.

11 GOSPOD će dati snagu narodu svome; GOSPOD će narod svoj mirom blagosloviti!

PSALAM 30

Psalam. Pjesma posvećenja doma Davidova.

1 Uzvisivat ću te, GOSPODE, jer si me podigao i nisi dao dušmanima mojim da se raduju nada mnom.

2 GOSPODE, Bože moj, vapim k tebi i ti si me ozdravio.

3 GOSPODE, ti si dušu moju iz groba izveo; na životu si me održao da ne siđem u jamu.

4 Pjevajte GOSPODU, svi sveti njegovi, i dajte hvale na spomen svetosti njegovoj.

5 Jer srdžba njegova za trenutak traje; u naklonosti je njegovoj život. Plač može potrajati za jednu noć, ali ujutro dolazi radost.

6 A ja sam u blagostanju svome rekao: "Nikada se neću pokolebati!"

7 GOSPODE, po naklonosti svojoj učinio si da gora moja čvrsto stoji; lice si svoje sakrio i ja sam se uznemirio.

8 Zavapio sam k tebi, GOSPODE, i GOSPODU sam molbe upućivao.

9 Kakve koristi od krvi moje kad siđem u jamu? Hoće li te prah hvaliti? Hoće li objavljivati istinu tvoju?

10 Čuj, GOSPODE, i smiluj mi se; GOSPODE, budi pomoćnik moj!

11 Ti si mi žalovanje u ples okrenuo; kostrijet si moj skinuo i opasao me veseljem,

12 da ti slava moja do kraja može hvalu pjevati i ne ušutjeti. GOSPODE, Bože moj, tebi ću zahvaljivati zauvijek!

PSALAM 31

Zborovodi. Psalam Davidov.

1 U tebe se, GOSPODE, pouzdajem; ne dopusti da se ikada posramim. U pravednosti me svojoj izbavi!

2 Prigni k meni uho svoje; brzo me izbavi! Budi moja čvrsta stijena, kao dom zaštite da me spasi.

3 Jer ti si stijena moja i utvrda moja. Zato me radi imena svoga vodi i usmjeravaj me.

4 Izvuci me iz mreže koju su mi potajno postavili, jer ti si snaga moja.

5 U ruku tvoju predajem duh svoj; ti si me otkupio, GOSPODE, Bože istine!

6 Mrzio sam one koji cijene ispraznosti prijevarne; a ja se pouzdajem u GOSPODA.

7 Bit ću veseo i radostan u milosrđu tvome, jer si uvidio nevolju moju; dušu si moju poznavao u nedaćama,

8 i nisi me zatvorio u ruci neprijatelja; noge si moje postavio na prostrano mjesto.

9 Smiluj mi se, GOSPODE, jer sam u nevolji; od žalosti se iscrpilo oko moje, duša moja i utroba moja.

10 Jer se život moj od žalosti potrošio i godine moje od uzdisanja; snaga moja nestaje zbog nepravde moje, i kosti su se moje istrošile.

11 Bio sam na sramotu među neprijateljima svojim, a posebno među bližnjima svojim, i strah znancima svojim; oni koji su me vidjeli vani, pobjegli su od mene.

12 Zaboravljen sam kao mrtvac izvan svake pomisli; ja sam kao razbijena posuda.

13 Jer sam čuo klevetu mnogih, strah je na sve strane: dok se zajedno protiv mene savjetuju, smislili su život moj oduzeti.

14 Ali ja sam se, GOSPODE, u

tebe pouzdao. Rekao sam: "Ti si Bog moj!"

15 Vremena *su* moja u ruci tvojoj; izbavi me iz ruke neprijatelja mojih i od onih koji me progone.

16 Učini da lice tvoje zasvijetli nad slugom tvojim; spasi me radi milosrđa svoga!

17 Ne dopusti da se posramim, GOSPODE; jer sam tebe prizvao, neka se opaki posrame, neka u grobu zašute!

18 Neka budu ušutkane usne lažljive koje protiv pravednog teške stvari govore, oholo i prezirno.

19 O kako je velika dobrota tvoja koju si spremio za one koji se tebe boje; koju si načinio za one koji se pouzdaju u tebe pred sinovima ljudskim!

20 Ti ćeš ih sakriti u tajnosti svoje nazočnosti od ohola čovjeka, sačuvati ih potajno u paviljonu od jezika svadljivih.

21 Blagoslovljen GOSPOD, jer mi je iskazao čudesnu ljubaznost svoju u gradu utvrđenom.

22 Jer sam rekao u žurbi svojoj: "Odbačen sam ispred očiju tvojih!" Ipak si čuo glas mojih molbi kad sam k tebi zavapio.

23 O, ljubite GOSPODA svi sveti njegovi, jer GOSPOD čuva vjerne, a obilno naplaćuje onom koji oholo postupa.

24 Budite odvažni i on će osnažiti srce vaše, svima vama koji se nadate GOSPODU!

PSALAM 32

Psalam Davidov. Maskil.

1 Blažen je onaj kome je prijestup oprošten, kome je grijeh pokriven!

2 Blažen je čovjek komu GOSPOD ne uračunava nepravdu i u čijem duhu nema prijevare!

3 Dok sam šutio, kosti su moje ostarjele od jecanja moga povazdan.

4 Jer danju i noću ruka je tvoja bila teška na meni; vlažnost se moja pretvorila u ljetnu sušu. Sela.

5 Priznao sam tebi grijeh svoj i nepravdu svoju nisam sakrio. Rekao sam: "Priznat ću GOSPODU prijestupe svoje", i ti si mi oprostio nepravdu grijeha moga. Sela.

6 Za ovo će te moliti svaki pobožnik u vrijeme dok te se može naći. Doista, poplave voda velikih k njemu se neće primaći.

7 Ti si skrovište moje, ti ćeš me od nevolje očuvati; okružiti ćeš me pjesmom izbjavljenja. Sela.

8 Uputit ću te i poučiti putu kojim ćeš ići; okom ću te svojim usmjeravati.

9 Ne budite kao konj, ili kao mazga koji nemaju razuma, kojima se mora žvalom i uzdom usta zadržavati, da ti se ne bi približili.

10 Mnogo patnja bit će za opakog, a tko se pouzdaje u GOSPODA, njega okružuje milosrđe.

11 Budite veseli u GOSPODU i radujte se, vi pravedni; i uzvikujte zbog radosti svi vi koji ste čestiti u srcu!

PSALAM 33

1 Radujte se u GOSPODU, o vi pravedni, jer slava čestitima pristoji.

2 Hvalite GOSPODA harfom, pjevajte mu uz psaltir i glazbalo od deset žica.

3 Pjevajte mu pjesmu novu, svirajte vješto i glasno.

4 Jer je riječ GOSPODNJA ispravna i sva su djela njegova u istini učinjena.

5 On ljubi pravednost i pravedu; zemlja je puna dobrote GOSPODNJE.

6 Riječu GOSPODNJOM nebesa su načinjena, i dahom usta njegovih sva vojska njihova.

7 On skuplja vode morske kao

gomilu, dubine u spremišta polaže.

8 Neka se sva zemlja boji GOSPODA, neka svi stanovnici svijeta osjećaju strahopoštovanje prema njemu.

9 Jer on je rekao i to je nastalo; zapovjedio je, i to je čvrsto stajalo.

10 GOSPOD osujećuje naum pogana, planove naroda čini nedjelotvornim.

11 Savjet GOSPODNJI ostaje zauvijek, misli srca njegova svim naraštajima.

12 Blažena je nacija čiji Bog je GOSPOD, narod *koga* je izabrao za baštinu svoju.

13 GOSPOD gleda s neba, vidi sve sinove ljudske;

14 s mjesta obitavališta svoga gleda na sve stanovnike zemlje.

15 On oblikuje srca njihova jednako, razmatra sva djela njihova.

16 Nije kralj spašen vojskom mnogobrojnom, moćnik nije izbaavljen snagom velikom.

17 Konj je uzaludan za sigurnost, niti će se *koga* izbaviti velikom snagom njegovom.

18 Gle, oko je GOSPODNJE nad onima koji se njega boje, nad onima kojima je nada u milosrđu njegovu,

19 da izbavi dušu njihovu od smrti i sačuva ih na životu u *vrijeme* gladi.

20 Duša naša čeka na GOSPODA, on je pomoć naša i štit naš.

21 Jer će se srce naše u njemu radovati, jer smo se pouzdavali u sveto ime njegovo.

22 Neka milosrđe tvoje, GOSPODE, bude nad nama, kao što mi imamo nadu u tebi.

PSALAM 34

Psalam Davidov. Kad se pravio ludim pred Abimelekom koji ga je otjerao pa je morao otići.

1 Blagoslivljat ću GOSPODA u svako doba; hvala njegova *bit će*

neprestano u ustima mojim.

2 Duša će se moja ponositi u GOSPODU; ponizni će čuti i biti veseli.

3 O veličajte GOSPODA sa mnom, i uzvisujmo ime njegovo zajedno!

4 Tražio sam GOSPODA i on me je uslišio, te me izbavio od svih strahova mojih.

5 U njega su pogledali i zasjali, i lica se njihova nisu posramila.

6 Ovaj je siromah zavapio, i GOSPOD *ga* je čuo te ga spasio od svih nevolja njegovih.

7 Anđeo se GOSPODNJI utabouruje oko onih koji se boje njega i izbavlja ih.

8 O kušajte i vidite da je GOSPOD dobar; blažen je čovjek koji se u njega pouzdaje!

9 O bojte se GOSPODA, vi sveti njegovi; jer nema oskudice onima koji se njega boje.

10 Lavićima nedostaje i trpe glad, ali onima koji traže GOSPODA neće nedostajati nijedno dobro.

11 Dođite, djeco, poslušajte me; poučit ću vas strahu GOSPODNJEMU!

12 Tko je čovjek koji želi život i ljubiti dane *mnoge* da bi mogao gledati dobro?

13 Čuvaj jezik svoj od zla i usne svoje od govora prijevarna!

14 Odstupi od zla i čini dobro, traži mir i prati ga!

15 Oči su GOSPODNJE na pravednima i uši njegove *otvorene* na vapaj njihov.

16 Lice je GOSPODNJE protiv onih koji zlo čine, da zatre spomen na njih sa zemlje.

17 Pravedni vapi i GOSPOD čuje i izbavlja ih iz svih nevolja njihovih.

18 GOSPOD je blizu onih koji su slomljena srca i spašava one što su

duha skrušena.

19 Mnoge *su* tjeskobe pravednikove, ali ga GOSPOD od svih izbavlja.

20 On čuva sve kosti njegove; nijedna od njih nije slomljena.

21 Zlo će pogubiti opakoga, i oni koji mrze pravednog bit će napušteni.

22 GOSPOD otkupljuje dušu slugu svojih, i nitko od onih koji se u njega pouzdaju neće biti napušten.

PSALAM 35
Psalam Davidov.

1 Zastupaj *me*, GOSPODE, kod onih koji se sa mnom svađaju; bori se protiv onih koji se protiv mene bore!

2 Prihvati štit i štitnik, te ustani meni u pomoć!

3 Izvuci i koplje te stani nasuprot onih koji *me* progone; reci duši mojoj: "Ja sam spasenje tvoje!"

4 Neka se postide i osramote koji traže dušu moju; neka se okrenu natrag i zbune koji mi smišljaju naškoditi!

5 Neka budu kao pljeva pred vjetrom, i neka *ih* anđeo GOSPODNJI otjera!

6 Neka put njihov bude mračan i klizav, i neka *ih* anđeo GOSPODNJI progoni!

7 Jer su bez razloga za mene mrežu svoju sakrili *u* jamu, bez razloga su za dušu moju jamu iskopali.

8 Neka propast na njega stigne neočekivano, i neka se *u* mrežu svoju, koju je sakrio, sâm uhvati; *u* tu istu propast neka on padne!

9 A duša će moja biti vesela *u* GOSPODU, radovat će se *u* spasenju njegovu.

10 Sve će kosti moje govoriti: "GOSPODE, *tko je* kao ti koji oslobađaš siromaha od onoga koji je

prejak za njega, i to siromaha i potrebitog od onog koji ga pljačka?"

11 Lažni su svjedoci ustali; tere-tili su *me* za *ono* što nisam znao.

12 Uzvratili su mi zlim za dobro na štetu duši mojoj.

13 A meni je, kad su bili bolesni, odjeća bila kostrijet; ponizio sam dušu svoju postom, i molitva se moja vraćala *u* naručje moje.

14 Ponašao sam se kao da *mi je bio* prijatelj *ili* brat; pognuo sam se potišten kao onaj što *za* majkom žali.

15 Ali su se oni nad nedaćom mojom radovali i okupljali se, *da*, podlaci su se protiv mene okupljali, a *ja to* nisam znao; razdirali su *me* i nisu prestajali.

16 S licemjernim podrugljivcima na gozbi, na mene su škrgutali zubima svojim.

17 Gospodine, dokle ćeš gledati? Oslobodi dušu moju od uništavanja njihovih, dragu moju od lavova!

18 Tebi ću zahvaljivati *u* zajednici velikoj, slaviti ću te među narodom mnogim.

19 Neka se oni koji su mi neprijatelji ne raduju nepravedno nada mnom, *niti* im dopusti da okom namiguju koji *me* bez razloga mrze.

20 Jer oni ne govore mir, nego smišljaju prijevarne stvari protiv mirnih *u* zemlji.

21 Da, usta su svoja protiv mene razvalili i govorili: "Ha, ha, oko je naše *to* vidjelo!"

22 Ti si *to* vidio, GOSPODE, ne-moj šutjeti! Gospodine, ne budi daleko od mene!

23 Prodrmaj se i probudi na sud moj, na parnicu moju, Bože moj i Gospodine moj!

24 Presudi mi, GOSPODE, Bože moj, po pravednosti svojoj, i neka se ne raduju nada mnom!

25 Neka ne kažu u srcima svojim: "Ah, tako smo mi htjeli!" Neka ne kažu: "Progutali smo ga!"

26 Neka budu posramljeni i zbunjeni zajedno koji se raduju nedaći mojoj! Neka se odjenu stidom i sramotom koji se veličaju nada mnom!

27 Neka viču od radosti i budu veseli koji podupiru moju pravednu parnicu; da, neka neprestano govore: "Neka bude veličan GOSPOD kome je zadovoljstvo u blagostanju sluge svojega!"

28 A moj će jezik govoriti o pravednosti tvojoj i o slavi tvojoj povazan.

PSALAM 36

*Zborovođi. Psalam Davida,
sluge GOSPODNJEGA.*

1 Prijestup opakoga usred srca moga govori: "Nema straha Božjeg pred očima njegovim."

2 Jer on sâm sebi u oči svoje laska dok se ne pronade da je omražena nepravda njegova.

3 Riječi *su* usta njegovih nepravda i prijevara; prestao je biti mudar i činiti dobro.

4 Smišlja nevaljalštinu na posteljici svojoj; sjedi sâm na putu *koji* nije dobar, zla se on ne gnuša.

5 Milosrđe *je* tvoje, GOSPODE, u nebesima, vjernost tvoja do oblaka *doseže*.

6 Pravednost *je* tvoja kao silne gore; sudovi *su* tvoji dubina velika. GOSPODE, ti čovjeka i životinju održavaš.

7 Kako *je* sjajna blagost tvoja, Bože! Zato sinovi ljudski stavljaju svoje pouzdanje pod sjenu krila tvoga.

8 Bit će obilno zasićeni pretilnom doma tvoga; i ti ćeš ih napojiti rijekom zadovoljstava svojih.

9 Jer s tobom *je* izvor života, u svjetlu tvojemu svjetlost ćemo

gledati.

10 Nastavi blagost svoju na onima koji te poznaju, i pravednost svoju čestitima u srcu!

11 Neka noga ohola ne dođe na mene, i neka me ruka opakih ne pomakne!

12 Tamo su pali činitelji nepravde, oboreni su i neće moći ustati.

PSALAM 37

Psalam Davidov.

1 Ne uzrujavaj se zbog zločinaca, niti budi zavidan činiteljima nepravde!

2 Jer će uskoro biti kao trava počešeni i osušiti se kao zeleno bilje.

3 Pouzdaj se u GOSPODA i čini dobro, te ćeš prebivati na zemlji i uistinu biti nahranjen!

4 I uživaj u GOSPODU, pa će ti on dati po željama srca tvoga!

5 Predaj GOSPODU put svoj i pouzdaj se u njega, i on će *to* ostvariti!

6 I pravednost će tvoju iznijeti kao svjetlo, i sud tvoj kao podne.

7 Odmaraj se u GOSPODU i čekaj ga strpljivo; ne uzrujavaj se zbog onoga koji napreduje na putu svome, zbog čovjeka koji uspijeva ostvariti opake planove.

8 Odustani od srdžbe i napusti gnjev; ne uzrujavaj se da zlo nipošto ne učiniš.

9 Jer će zločinci biti zatrti, a koji na GOSPODA čekaju, oni će baštiniti zemlju.

10 Jer još samo malo i opakoga neće *biti*; da, pomno ćeš gledati mjesto njegovo, a neće ga *biti*.

11 Ali će krotki baštiniti zemlju i sami će uživati u obilju mira.

12 Opaki se roti protiv pravednika i na njega škrguće zubima svojim.

13 Gospodin će mu se smijati, jer on vidi da njegov dan dolazi.

14 Opaki su mač izvukli i luk

svoj napinju da obore siromaha i potrebitog, i da pogube onoga koji je čestitog življenja.

15 Mać će njihov prodrijeti u srce njihovo, a lukovi će njihovi biti polomljeni.

16 Malo što pravednik ima, bolje je od bogatstava mnogih opakih.

17 Jer će ruke opakih biti slomljene, a GOSPOD podupire pravednog.

18 GOSPOD poznaje dane čestitih i baština će njihova biti zauvijek.

19 Oni se neće posramiti u zlo doba, a u dane gladi bit će zadovoljni.

20 A opaki će propasti i neprijatelji će GOSPODNI *biti* kao salo janjadi: nestat će, u dimu će nestati.

21 Opaki pozajmljuju i ne vraćaju, a pravedni iskazuju milosrđe i daju.

22 Jer *koji su* od njega blagoslovljeni, baštinit će zemlju; a *koji su* od njega prokleti, bit će zatrti.

23 Koraci su *dobro* čovjeka određeni od GOSPODA, i on uživa na putu njegovom.

24 Makar i padne, neće biti potpuno oboren, jer *ga* GOSPOD podupire rukom svojom.

25 Mlad sam bio i ostaro sam; ipak, nisam vidio pravednoga napuštenog ni sjeme njegovo da prosi kruha.

26 Uvijek *je* milosrdan i pozajmljuje; i sjeme *je* njegovo blagoslovljeno.

27 Odstupi od zla i čini dobro, pa živi za sva vremena!

28 Jer GOSPOD ljubi sud i ne napušta svete svoje; oni su očuvani zauvijek, a sjeme opakih bit će zatrto.

29 Pravedni će zemlju baštiniti i u njoj će prebivati zauvijek.

30 Usta pravednog mudrost

zbore i jezik njegov o sudu govori.

31 Zakon Boga njegovog u srcu *je* njegovom; ni jedan od koraka njegovih neće se poskliznuti.

32 Opaki motri pravednog i nastoji ga pogubiti.

33 GOSPOD ga neće ostaviti u ruci njegovoj niti ga osuditi kada je osuđen.

34 Čekaj na GOSPODA i drži se puta njegovog, i on će te uzvisti da baštiniš zemlju; kad opaki budu zatrti, ti ćeš *to* vidjeti.

35 Vidio sam opakog u snazi velikoj i kako se *sam* širi kao bujno lorovovo stablo.

36 Ipak je nestao i, gle, nema ga; da, tražio sam ga, ali *ga* nisam mogao naći.

37 Uoči besprijealnoga i pogledaj čestitoga, jer svršetak *je tog* čovjeka mir.

38 A prijestupnici će biti zajedno uništeni, svršetak će opakih biti zatrt.

39 Ali *je* spasenje pravednicima od GOSPODA; *on je* snaga njihova u vrijeme nevolje.

40 I GOSPOD će im pomoći i izbaviti ih; izbavit će ih od opakih i spasiti ih, jer se u njega pouzdaju.

PSALAM 38

Psalam Davidov. Za spomen.

1 GOSPODE, ne kori me u gnjevu svome, niti me odgajaj kažnjavanjem u jarošti svojoj.

2 Jer strijele se tvoje čvrsto u mene zabijaju, i ruka me tvoja jako pritišće.

3 Nema zdravlja u tijelu mome zbog srdžbe tvoje, ni spokoja u kostima mojim zbog grijeha moga.

4 Jer nepravda je moja prešla preko glave moje, ona je kao teško breme, preteško za mene.

5 Rane moje zaudaraju i gnoje se zbog ludosti moje.

6 Uznemiren sam, jako sam se

pognuo; povazan žalostan idem.

7 Jer bokovi su moji puni od-vratne *bolesti*, i nema zdravlja u tijelu mome.

8 Iznemogao sam i jako slo-mljen; jaukao sam od strepnje srca svoga.

9 Gospodine, sva želja moja pred tobom je, i uzdisanje moje nije od tebe skriveno.

10 Srce moje lupa, snaga me moja napušta; što se tiče svje-tla očiju mojih, i ono je od mene otišlo.

11 Voljeni moji i prijatelji moji podalje stoje od rane moje, i rođa-ci moji daleko stoje.

12 A oni koji traže život moj, za-mke *mi* postavljaju; i oni koji me nastoje ozlijediti, govore zlobe i smišljaju prijevaru cijeli dan.

13 A ja, kao gluhi čovjek, nisam čuo, i *bio* sam kao nijem čovjek *koji* ne otvara usta svojih.

14 Tako sam bio kao čovjek koji ne čuje i u čijim ustima nema prijekora.

15 Jer u tebe, GOSPODE, pola-žem nadu; ti ćeš čuti, Gospodine, Bože moj.

16 Jer sam rekao: "*Usliši me*, da se ne bi radovali nada mnom; kad se noga moja oklizne, oni *se* protiv mene uzdižu."

17 Jer ja gotovo šepam i tuga je moja neprestano preda mnom.

18 Jer ja ću obznanimi nepravdu svoju, žalit ću zbog grijeha svoga.

19 Ali neprijatelji *su* moji puni života, i snažni su; i umnožili su se oni koji me nepravедno mrže.

20 I oni koji žlim za dobro uz-vraćaju protivnici su moji, jer ja slijedim *ono što je* dobro.

21 Nemoj me napustiti, GOSPO-DE! Bože moj, ne budi daleko od mene!

22 Požuri se da mi pomogneš, Gospodine, spasenje moje!

PSALAM 39

Zborovodi. Za Jedutuna.

Psalam Davidov.

1 Rekao sam: "Pazit ću na pu-teve svoje, da jezikom svojim ne sagriješim; čuvat ću usta svoja uz-dom dok su opaki preda mnom."

2 Zanimemio sam, *utonuo* u tišinu, šutio sam *čak* i o dobrom; i tuga se moja uzbudila.

3 Srce se moje u meni zagrijalo; dok sam razmišljao, oganj se raz-gorio. *Tada* sam jezikom svojim progovorio:

4 "GOSPODE, objavi mi svrše-tak moj i kolika je mjera dana mo-jih, *da* spoznam kako *sam* ja krhak.

5 Gle, dane si moje učinio *kao* pedalj, i vijek *je* moj ništa pred tobom. Uistinu, svaki je čovjek u svom najboljem stanju sama ispraznost." Sela.

6 Zaista, svaki čovjek hodi u ispraznosti; zaista, uzalud podižu buku; on zgrće *bogatstva*, a ne zna tko će ih pokupiti.

7 A sada, Gospodine, što ću če-kati? Nada *je* moja u tebi.

8 Izbavi me od svih prijestupa mojih; ne prepusti me porugama bezumnih.

9 Zanimemio sam, usta svoja ni-sam otvorio, jer si ti *tako* učinio.

10 Udalji od mene zamah svoj, istrošio sam se od udara ruke tvoje.

11 Kad ukorima ispravljaš čo-vjeka zbog nepravde, ti mu lje-potu njegovu kao moljac izjedaš. Zaista, svaki *je* čovjek ispraznost. Sela.

12 Čuj molitvu moju, GOSPO-DE, i prigni uho vapaju mome; ne ogluš se na suze moje, jer *sam* kod tebe tuđinac i pridošlica, kao što su *bili* svi očevi moji.

13 O poštedi me da mogu snagu

obnoviti, prije nego odem odavde i više me ne bude.

PSALAM 40

Zborovodi. Psalam Davidov.

1 Strpljivo sam čekao na GOS-
PODA, i on se k meni prignuo i
čuo vapaj moj.

2 Iz užasne me jame izvukao,
iz gline muljevite; i noge je moje
na stijenu postavio i korake moje
učvrstio.

3 I novu je pjesmu u usta moja
stavio, slavu Bogu našem; mnogi
će *to* vidjeti i uplašiti se, i u GOS-
PODA se pouzdati.

4 Blažen je čovjek koji u GOSPO-
DA stavlja pouzdanje svoje, i na
oholog se ne obzire niti na takve
što se lažima okreću.

5 Mnogo je, GOSPODE, Bože
moj, čudesnih djela tvojih, *koja* si
ti učinio, i namisli tvojih za nas;
ne može ih se prebrojiti pred to-
bom. *Ako* bih objavio i govorio o
njima, više ih je nego što se može
izbrojiti.

6 Žrtvu i prinos nisi želio; ti si
uši moje otvorio, žrtvu paljenicu i
žrtvu za grijeh nisi zahtijevao.

7 Tada sam rekao: "Evo, do-
lazim, o meni je u svitku knjige
zapisano:

8 'Uživam izvršiti volju tvoju,
Bože moj', da, zakon je tvoj u srcu
mome."

9 Propovijedao sam pravednost
u zajednici velikoj; evo, usne svo-
je nisam sustezao, GOSPODE, ti
znaš.

10 Pravednost tvoju nisam krio
u srcu svome; obznanio sam vjer-
nost tvoju i spasenje tvoje. Blagost
tvoju i istinu tvoju nisam skrivao
od zajednice velike.

11 Ne uskrati mi, GOSPODE,
nježna milosrđa svoja; neka me
blagost tvoja i istina tvoja nepre-
stano čuvaju.

12 Jer su me opkolila nebrojena
zla, zgrabila su me nepravde moje,
tako da ne mogu dignuti pogled;
više ih je nego vlasi na glavi mojoj,
zato mi je srce klonulo.

13 Neka ti bude ugodno, GOS-
PODE, da me izbaviš; GOSPODE,
požuri mi u pomoć!

14 Neka se posrame i zajedno
postide koji traže dušu moju da je
unište; neka budu natrag otjerani i
posramljeni koji mi zlo žele!

15 Neka oni koji mi govore: "Ha,
ha!" budu opustošeni, kao nagra-
da za sramotu njihovu!

16 Neka se svi koji te traže radu-
ju i vesele u tebi; neka oni što ljube
spasenje tvoje neprestano govore:
"Neka GOSPOD bude uzveličan!"

17 Ali ja *sam* siromah i potrebit;
ipak, Gospodin misli na mene. Ti si
pomoć moja i izbavitelj moj, Bože
moj, ne oklijevaj!

PSALAM 41

Zborovodi. Psalam Davidov.

1 Blažen je onaj koji se obzire na
siromaha; GOSPOD će ga izbaviti
u vrijeme nevolje!

2 GOSPOD će ga očuvati i na ži-
votu održati; i bit će on blažen na
zemlji, i nećeš ga predati na volju
neprijateljima njegovim.

3 GOSPOD će ga osnažiti na po-
stelji *kad* malaksa; ti ćeš mu u bole-
sti spremati svu postelju njegovu.

4 Rekao sam: "GOSPODE, budi
mi milosrdan; ozdravi dušu moju,
jer sam protiv tebe sagriješio!"

5 Neprijatelji moji o meni zlo go-
vore: "Kada će umrijeti i ime nje-
govo propasti?"

6 A ako dođe vidjeti *me*, ispra-
znost govori; srce njegovo neprav-
du sebi skuplja, a *kad* van izađe, *to*
govori.

7 Svi koji me mrze zajedno pro-
tiv mene šapuću; protiv mene
smišljaju *kako* da me povrijede.

8 "Opaka je bolest", govore, "uz njega čvrsto prionula; i sada kad leži više se neće podići."

9 Da! Moj bliski prijatelj u koga sam se pouzdao, koji je od kruha moga jeo, na mene je petu svoju podigao.

10 Ali ti, GOSPODE, budi mi milosrdan i podigni me, da im mogu naplatiti.

11 Po ovome znam da si mi naklonjen, zato što neprijatelj moj ne likuje nada mnom.

12 A što se mene tiče, ti me u poštenju mojem podupireš i pred lice me svoje postavljaš zauvijek!

13 Blagoslovljen GOSPOD, Bog Izraelov, od vječnosti do vječnosti! Amen i Amen.

DRUGA KNJIGA

PSALAM 42

*Zborovodi. Mashil. Za sinove
Korahove.*

1 Kao što jelen čezne za vodama potočnim, tako duša moja čezne za tobom, Bože.

2 Duša moja žeđa za Bogom, za Bogom živim; kada ću doći i pred Bogom se pojaviti?

3 Suze su mi hrana danju i noću, dok mi neprestano govore: "Gdje je Bog tvoj?"

4 Kad se sjetim toga, dušu svoju u sebi izlijevam, jer sam s mnoštvom odlazio, s njima sam išao u dom Božji, s glasom radosti i hvale, s mnoštvom što je svetkovinu slavilo.

5 Zašto si potištena, dušo moja, i zašto si uznemirena u meni? Nadaj se Bogu, jer ću ga još slaviti zbog pomoći lica njegova.

6 Bože moj, duša je moja u meni potištena; stoga ću se tebe spomi-

njati iz zemlje Jordanske i s Hermona, s gore Mizara.

7 Dubina doziva dubinu hukom pijavica tvojih; svi valovi tvoji i golemo valovlje preko mene je prošlo.

8 Ipak će GOSPOD danju zapovjediti blagosti svojoj, a noću *bit će* uz mene pjesma njegova i molitva moja Bogu života moga.

9 Reći ću Bogu, stijeni svojoj: "Zašto si me zaboravio? Zašto hodam žalostan, tlačen od neprijatelja?"

10 Kao da mi je mač u kostima pogrđuju me neprijatelji moji, dok mi svakodnevno govore: "Gdje je Bog tvoj?"

11 Zašto si potištena, dušo moja, i zašto si uznemirena u meni? Nadaj se Bogu, jer ću ga još slaviti, *on je* zdravlje lica moga i Bog moj.

PSALAM 43

1 Sudi mi, Bože, i zastupaj parnicu moju protiv naroda bezbožnoga; izbavi me od čovjeka prijevarna i nepravedna!

2 Jer ti si Bog snage moje, zašto me odbacuješ? Zašto hodam žalostan, tlačen od neprijatelja?

3 O pošalji svjetlo svoje i istinu svoju, neka me oni vode; neka me dovedu na svetu goru tvoju i u šatore tvoje!

4 Tada ću ići k žrtveniku Božjem, k Bogu, izvanrednoj radosti mojoj; da, harfom ću te slaviti, Bože, Bože moj!

5 Zašto si potištena, dušo moja, i zašto si uznemirena u meni? Nadaj se Bogu, jer ću ga još slaviti, *on je* zdravlje lica mog i Bog moj.

PSALAM 44

*Zborovodi. Za sinove Korahove.
Mashil.*

1 Ušima smo svojim čuli, Bože, očevi su nam naši pričali, *kakvo* si djelo učinio u danima njihovim, u

vremenima davnim.

2 *Kako* si rukom svojom protjerao pogane, a njih posadio; *kako* si narode stisnuo i protjerao ih.

3 Jer nisu mačem svojim dobili u posjed zemlju, niti su ih spasile vlastite ruke njihove, nego desnica tvoja i ruka tvoja i svjetlo lica tvoga; jer si imao naklonost prema njima.

4 Ti si Kralj moj, Bože; zapovjedi izbavljenja Jakovu!

5 Po tebi ćemo potisnuti neprijatelje svoje, po imenu tvojem zgazit ćemo one koji se protiv nas dižu.

6 Jer ja se neću u luk svoj pouzdati, niti će me mač moj spasiti;

7 nego si nas ti od neprijatelja naših spasio i posramio si one koji su nas mrzili.

8 U Bogu se ponosimo povazan, i slavimo ime tvoje zauvijek. Sela.

9 Ali ti si nas odbacio i posramio nas, i *više* ne izlaziš s vojskama našim.

10 Ti nam činiš da uzmičemo od neprijatelja, i koji nas mrze pljačkaju *nas* za sebe.

11 Dao si nas kao ovce za hranu, i razasuo si nas među poganima.

12 Prodaješ narod svoj za ništa, a *bogatstvo svoje* ne povećavaš cijenom njihovom.

13 Učinio si nas ruglom bližnjima našim, na prezir i podsmijeh onima što su oko nas.

14 Učinio si nas uzrečicom među poganima, mahanjem glave među ljudima.

15 Sramota je moja neprestano preda mnom, i prekrpio me stid lica moga

16 zbog glasa onoga koji pogruđuje i huli, zbog neprijatelja i osvetnika.

17 Sve ovo na nas dolazi; ipak tebe nismo zaboravili, niti smo lažno postupali u savezu tvome.

18 Srce se naše nije okrenulo,

niti su koraci naši skrenuli s puta tvoga;

19 mada si nas bolno slomio na mjestu zmajeva i prekrpio nas sjemenom smrti.

20 Ako smo zaboravili ime Boga svojega ili smo pružali ruke svoje k tuđem bogu,

21 ne bi li to Bog istražio? Jer on poznaje tajne srca.

22 Da, zbog tebe smo ubijani povazan; prebrojeni smo kao ovce za klanje.

23 Probudi se! Zašto spavaš, Gospodine? Ustani, ne odbaci nas zauvijek!

24 Zašto skrivaš lice svoje, i zaboravljaš tjeskobu našu i potištenost našu?

25 Jer duša se naša do prašine pognula, trbuh se naš uza zemlju prilijepio.

26 Ustani, dođi nam u pomoć, otkupi nas radi milosrđa svoga!

PSALAM 45

Zborovodi. Na Šošanimu. Za sinove Korahove. Mashil. Ljubavna pjesma.

1 Srce moje sastavlja divnu riječ; govorim o djelu svome koje se tiče kralja, jezik *je* moj pisaljka spretnog pisara.

2 Ti si ljepši od sinova ljudskih, milost se izlila na usne tvoje; zato te Bog blagoslovio zauvijek.

3 Pripaši mač svoj uz bedro *svoje*, o junače, sa slavom svojom i veličanstvom svojim!

4 I u veličanstvu svome jaši uspješno radi istine i krotкости i pravednosti; i desnica tvoja poučit će te strahotama.

5 Strijele su tvoje oštre u srcu kraljevih neprijatelja; ljudi pod tobom padaju.

6 Prijestolje *je* tvoje, Bože, uvijek i zauvijek; žezlo *je* kraljevstva tvoga žezlo pravedno.

7 Ti ljubiš pravednost, a mrziš

zloću; zato te Bože, Bog tvoj, pomazao uljem veselja iznad prijatelja tvojih.

8 Sva odjeća tvoja *miriše* po smirni i aloi i kasiji, iz dvorova bjelokosti, čime te razveseljavaju.

9 Kraljevske su se kćeri *nalazile* među plemenitim ženama tvojim, zdesna ti je stajala kraljica u zlatu ofirskome.

10 Čuj, kćeri, i razmotri, i prikloni uho svoje; i zaboravi narod svoj i dom oca svoga!

11 Tako će kralj silno zaželjati ljepotu tvoju; jer on je Gospodin tvoj i njemu iskaži štovanje.

12 I kći tirska *bit će ondje* s darom, čak će i bogati u narodu zaklinjati te za naklonost.

13 Kraljeva je kći sva slavna unutra; odjeća je njena od zlata satkana.

14 Kralju će biti dovedena u odjeći vezenoj; djevice, prijateljice njene što je prate, bit će k tebi dovedene.

15 Dovest će je s veseljem i radošću; ući će u kraljev dvor.

16 Umjesto očeva tvojih bit će djeca tvoja, koju ćeš moći postaviti knezovima po svoj zemlji.

17 Učinit ću da se ime tvoje spominje u sve naraštaje; zato će te narod slaviti uvijek i zauvijek.

PSALAM 46

*Zborovođi. Sinovima Korahovim.
Pjesma na Alamotu.*

1 Bog je utočište i snaga, prava pomoć nazočna u nevolji.

2 Stoga se nećemo bojati, ako bi se i zemlja pomakla, ako bi se i gore prenijele nasred mora;

3 *ako* i vode njegove buče i budu nemirne, *ako* se i gore tresu nadutošću njegovom. Sela.

4 *Postoji* rijeka čiji će tokovi razveseliti grad Božji, Sveti predio šatora Svesilnoga.

5 Bog je usred njega, neće se pomaknuti; Bog će mu pomoći *već* od ranoga jutra.

6 Pogani su se ražestili, kraljevstva su se pokrenula; on je glas svoj pustio, zemlja se rastopila.

7 S nama je GOSPOD nad voj-skama, naše je utočište Bog Jakovljevi. Sela.

8 Dođite, gledajte djela GOSPODNJA, kakva je pustošenja na zemlji učinio!

9 Učinio je da ratovi prestanu do kraja zemlje, luk lomi i koplje nadovoje siječe, kola u ognju spaljuje.

10 Smirite se i znajte da *sam* ja Bog; uzvišen ću biti među poganima, uzvišen ću biti na zemlji!

11 S nama je GOSPOD nad voj-skama, naše je utočište Bog Jakovljevi. Sela.

PSALAM 47

*Zborovođi. Psalam za sinove
Korahove.*

1 Plješćite rukama svojim, svi narodi; kličite Bogu glasom trijumfalnim!

2 Jer je strašan GOSPOD, Svesilni, on je velik Kralj nad svom zemljom.

3 On će nam podvrgnuti narode i nacije pod noge naše.

4 Izabrat će nam baštinu našu, odličnost Jakova koga je ljubio. Sela.

5 Uzašao je Bog uz poklik, GOSPOD, uza zvuk trube.

6 Pjevajte slave Bogu, pjevajte slave! Pjevajte hvale kralju našemu, pjevajte hvale!

7 Jer je Bog Kralj nad cijelom zemljom, pjevaj slave s razumijevanjem.

8 Bog kraljuje nad poganima, Bog sjedi na prijestolju svetosti svoje.

9 Skupili su se knezovi zajedno, čak i narod Boga Abrahamova; jer

štitovi zemaljski *pripadaju* Bogu, on je silno uzvišen.

PSALAM 48

Pjesma. Psalam za sinove Korahove.

1 Velik *je* GOSPOD, i neka bude silno slavljen u gradu Boga našega, *na* gori svetosti svoje.

2 Divna zbog položaja, radost zemlji svoj, gora Sion, *na* sjevernim stranama, grad Kralja velikoga.

3 Bog je poznat u dvorima njegovim zbog utočišta.

4 Jer, gle, kraljevi su se okupili, zajedno su prolazili;

5 vidjeli su, *i* tako se začudili; uznemirili su se *i* žurno otišli.

6 Strah ih je ondje obuzeo *i* bol kao kod žene koja rađa.

7 Ti vjetrom istočnim lomiš brodove taršiške.

8 Kao što smo čuli, tako smo vidjeli u gradu GOSPODA nad vojškama, u gradu Boga našega. Bog će ga utvrditi zauvijek. Sela.

9 Razmišljali smo o blagosti tvojoj, Bože, usred hrama tvoga.

10 Prema imenu tvome, Bože, tako *je* slava tvoja do kraja zemlje; desnica je tvoja puna pravednosti.

11 Neka se gora Sion raduje, neka kćeri Judine budu vesele zbog pravednih sudova tvojih!

12 Hodajte oko Siona i okružite ga, prebrojite kule njegove!

13 Uočite dobro bedeme njegove, promotrite dvorove njegove, da možete pričati *to* naraštaju koji dolazi!

14 Jer ovaj *je* Bog, naš Bog, uvijek *i* zauvijek! On će biti naš vodič *sve* do smrti.

PSALAM 49

Zborovođi. Psalam za sinove Korahove.

1 Čujte ovo, svi narodi, saslušajte svi stanovnici svijeta:

2 *i* mali *i* veliki, bogati *i* siromašni zajedno!

3 Usta će moja o mudrosti govoriti, *i* duboko promišljanje srca moga *bit će* razumno.

4 Priklonit ću uho svoje k uspo- redbi, uz harfu ću izložiti zagonetku svoju.

5 Zašto da se bojim u danima zlim, *kad* me opkoli nepravda vreb- ača peti mojih?

6 *A* oni koji se pouzdaju u blago- stanje svoje *i* ponose se mnoštvom bogatstava svojih;

7 nitko *od njih* ne može brata svoga nipošto otkupit, niti dati Bogu otkupninu za njega:

8 (*jer je* skupocjeno otkuplje- nje duše njihove, *i* neka odustane zauvijek),

9 tako da još živi zauvijek *i* ne vidi trulež.

10 Jer on vidi *kako* mudraci umi- ru, a isto tako bezumna *i* okrut- na osoba gine, *i* bogatstvo svoje ostavljaju drugima.

11 Njihovo *je* nutarnje razmišlja- nje *da* će kuće njihove ostati zau- vijek, *i* njihova prebivališta za sve naraštaje; oni zemlje *svoje* nazivaju imenima svojim.

12 Ipak, *ni* čovjek u časti ne ostaje; on je poput životinja koje ugibaju.

13 Ovaj *je* put njihov ludost nji- hova; ipak potomci njihovi odo- bravaju besjede njihove. Sela.

14 Poput ovaca u grob su polo- ženi, smrt će se na njima hraniti; *i* čestiti će ujutro nad njima zavlada- ti *i* ljepota će se njihova u gro- bu istrošiti daleko od prebivališta njihova.

15 Ali Bog će dušu moju od vla- sti grobne otkupiti, jer će me on primiti! Sela.

16 Nemoj se plašiti kad se netko obogati, kad slava doma njegovog raste;

17 jer kad umre, ništa neće poni- jeti sa sobom, slava njegova neće

sići za njim.

18 Premda je, dok je živio, dušu svoju blagoslivljao, (a ljudi će te hvaliti, kad sebi dobro činiš),

19 on će otići k naraštaju očeva svojih; oni nikad neće svjetla vidjeti.

20 Čovjek koji je u počastima, a nerazuman, on je poput životinja koja ugibaju.

PSALAM 50

Psalam Asafov.

1 Moćni Bog, i GOSPOD, govorio je i pozvao zemlju od izlaska sunčeva do zalaska njegova.

2 Sa Siona, savršenstva ljepote, Bog je zasjao.

3 Bog će naš doći i neće štetiti; oganj će pred njim proždirati i vrlo će burno biti oko njega.

4 On će pozvati nebesa odozgo, i zemlju, da može suditi narodu svome:

5 "Skupite svete moje k meni, one koji su savez sa mnom po žrtvi sklopili."

6 I nebesa će objaviti pravednost njegovu, jer Bog je sâm sudac. Sela.

7 Čuj, narode moj, i ja ću govoriti, Izraele, i ja ću protiv tebe svjedočiti: "Ja sam Bog, Bog tvoj!"

8 Neću te koriti zbog prinosa tvojih ili tvojih žrtava paljenica, one su stalno preda mnom.

9 Neću uzeti junca iz doma tvoga, ni jaraca iz stada tvojih.

10 Jer moja je svaka šumska životinja i stoka na tisuću brda.

11 Poznajem sve ptice po gorama, i divlje životinje u polju moje su.

12 Ako bih ogladnio, ne bih tebi rekao; jer svijet je moj i punina njegova.

13 Zar ću jesti meso bikova, ili piti krv jaraca?

14 Prinesi Bogu zahvalnost i is-

puni zavjete svoje Svevišnjemu!

15 I prizovi me u dan nevolje, izbavit ću te, a ti ćeš me proslaviti.

16 Ali opakomu Bog govori: "Što ti činiš da objavljuješ odredbe moje, ili da u usta svoja uzimaš savez moj?"

17 Budući da ti mrziš poduku, riječi moje bacaš iza sebe.

18 Kad si vidio lopova, tada si uz njega pristao, i bio si sudionik s preljubicima.

19 Usta svoja zlu predaješ i jezik tvoj kuje prijevaru.

20 Sjediš i govoriš protiv brata svoga; klevečeš sina majke svoje.

21 To si učinio, a ja sam šutio; mislio si da sam ja sasvim kao ti. Ali, ukorit ću te i sve ću pred oči tvoje poredati.

22 Sad uzmite u obzir ovo, vi koji Boga zaboravljate, da vas ne rastrgnem, a nema nikoga da vas izbavi!

23 Tko prinosi hvalu, mene proslavlja; i onome koji uređuje svoje življenje, pokazat ću spasenje Božje."

PSALAM 51

Zborovodi. Psalam Davidov.

Kad je prorok Natan došao k njemu nakon što je ušao k Batšebi.

1 Smiluj mi se, Bože, po blagosti svojoj, po mnoštvu nježnih milosrđa svojih izbriši prijestupe moje!

2 Operi me potpuno od nepravde moje, i očisti me od grijeha moga.

3 Jer priznajem prijestupe svoje, i grijeh je moj uvijek preda mnom.

4 Protiv tebe, samo tebe, ja sam sagriješio i učinio ovo zlo u očima tvojim; da bi ti mogao biti opravan kad progovoriš i čist kad presудиš.

5 Evo, u nepravdi sam oblikovan, i u grijehu me je začela majka moja.

6 Evo, tvoja je želja istina u nutri-
ni, i u skrivenom *području* činiš da
spoznam mudrost.

7 Očisti me izopom, i bit ću čist;
operi me, i bit ću bjeli od snijega!

8 Učini mi da čujem radost i
veselje, *da se kosti koje si slomio*
mogu radovati.

9 Sakrij lice svoje od grijeha mo-
jih i izbriši svu nepravdu moju!

10 Stvori u meni, Bože, srce či-
sto, i obnovi u meni duh ispravn!

11 Ne odbaci me od nazočno-
sti svoje, i svoga Duha Svetog ne
uzmi od mene!

12 Vрати mi radost spasenja svo-
ga, i podupri me *svojim* duhom
slobodnim!

13 *Tada* ću učiti prijestupnike
putevima tvojim, i grešnici će se
tebi obratiti.

14 Izbavi me, Bože, od krivnje
za krvoproliće, ti, Bože spasenja
moga, *i jezik će moj glasno pjevati*
o pravednosti tvojoj!

15 Gospodine, otvori usne moje, i
usta će moja obznanjivati hvalu tvoju!

16 Jer ti žrtvu ne želiš, inače bih
ti *ju* prinio; u žrtvi paljenici ti ne
uživaš.

17 Žrtve *su* Bogu duh slomljen;
srce slomljeno i skršeno, Bože, ti
nećeš prezreti!

18 Čini dobro Sionu po do-
broj volji svojoj; izgradi zidine
jeruzalemske!

19 Tada ćeš biti zadovoljan žr-
tvom pravednom, žrtvom palje-
nicom i potpunom žrtvom palje-
nicom; tada će prinositi junce na
žrtveniku tvome.

PSALAM 52

*Zborovođi. Mashil. Psalam Davi-
dov, kad je Doeg Edomac došao i
dojavio Saulu te mu rekao: "David
je ušao u kuću Ahimelekovu."*

1 Što se ponosiš nevaljalšti-
nom, silniče? Dobrota Božja *traje*

neprestano.

2 Jezik tvoj smišlja nevaljal-
štine, kao oštra britva, djelujući
prijevarno.

3 Više voliš zlo nego dobro, la-
gati više nego govoriti ono što je
pravedno. Sela.

4 Voliš sve riječi što proždiru, o
jeziče prijevarni!

5 Bog će na isti način tebe uništi-
ti zauvijek; uklonit će te i iščupati
iz prebivališta *tvoga* i iskorijeniti iz
zemlje živih. Sela.

6 I vidjet će pravednici i bojati se,
te će mu se smijati:

7 "*Evo, to je čovjek koji nije sma-
trao Boga snagom svojom, nego se*
pouzdao u obilje bogatstava svo-
jih, *i osilio se u zloći svojoj!*"

8 A ja *sam* poput zelena maslino-
va stabla u Domu Božjem; pouz-
dajem se u milosrđe Božje uvijek
i zauvijek.

9 Hvalit ću te zauvijek jer si ti *to*
učinio, i čekat ću na ime tvoje; jer
ono je dobro pred svetima tvojim.

PSALAM 53

*Zborovođi. Na Mahalatu, Mashil.
Psalam Davidov.*

1 Bezumnik je u srcu svome re-
kao: "Nema Boga." Pokvarili su
se i odvratno su činili nepravdu;
nema nikoga da čini dobro.

2 Bog je s neba pogledao na sino-
ve ljudske da vidi ima li *netko* koji
razumije, koji traži Boga.

3 Svaki je od njih natrag oti-
šao; svi su se sasvim uprljali,
nema nikoga da čini dobro, nema
nijednoga.

4 Zar činitelji nepravde nemaju
znanje, *oni* koji izjedaju narod moj
kao da kruh jedu? Oni Boga nisu
prizvali.

5 U velikom strahu su bili *gdje*
straha nije bilo, jer Bog je rasuo
kosti onog koji se *protiv* tebe uta-
borio; ti si *ih* posramio, jer ih je

Bog prezreo.

6 O, da je spasenje Izraelu *došlo* sa Siona! Kad Bog vrati porobljeni narod svoj, Jakov će se radovati i Izrael će biti veseo.

PSALAM 54

Zborovođi. Na Neginotu. Mashil. Psalam Davidov, kad su Zifijci došli i rekli Saulu: "Ne krije li se David među nama?"

1 Spasi me, Bože, po imenu svoje, i presudi mi po snazi svojoj!

2 Čuj molitvu moju, Bože; poslušaj riječi usta mojih!

3 Jer su tuđinci protiv mene ustali, i tlačitelji traže dušu moju; nisu Boga pred sebe postavili. Sela.

4 Evo, Bog je pomoćnik moj; Gospodin je s onima koji podupiru dušu moju.

5 On će zlo uzvratiti neprijateljima mojim; zatri ih u istini svojoj!

6 Ja ću ti dragovoljno žrtvovati; slaviti ću ime tvoje, GOSPODE, jer je dobro.

7 Jer on me je izbavio od svake nevolje, i oko je moje vidjelo na neprijateljima mojim *želju njegovu*.

PSALAM 55

Zborovođi. Na Neginotu. Mashil. Psalam Davidov.

1 Poslušaj molitvu moju, Bože, i ne skrivaj se od molbe moje!

2 Obrati pozornost na mene i usliši me; tugujem u jadanju svo-
me i bućim

3 zbog glasa neprijatelja, zbog tlačenja opakih; jer su nepravdu na mene zbacili i u gnjevu me mrze.

4 Srce moje u meni je jako patilo, i strahote smrtna na mene su pale.

5 Strahovanje i drhtanje mene su obuzeli, i užas me svladao,

6 te sam rekao: "O, da sam kri-
la imao kao golub, odletio bih i

počinuo!"

7 Evo, odlutao bih daleko i u pu-
stinji se nastanio. Sela.

8 Ubrzao bih bijeg svoj od silovi-
te oluje i bure.

9 Uništi, Gospodine, razdijeli je-
zike njihove, jer sam vidio nasilje i
svađu u gradu.

10 Danju i noću idu oko njega po
zidinama njegovim, usred njega
su i nevaljalština i jad.

11 Zloća je usred njega; lukav-
stvo i prijevara ne odlaze s ulica
njegovih.

12 Jer nije me neprijatelj pogrđi-
vao, tada bih *to* mogao podnijeti,
niti se onaj koji me je mrzio uzdi-
gao protiv mene; tada bih se od
njega sakrio.

13 Nego ti, čovjek meni jednak,
vodič moj i znanac moj.

14 Zajedno smo sladak savjet
primali, i u društvu k domu Bož-
jem hodili.

15 Neka ih smrt pograbi, neka
živi u pakao siđu; jer zloća je u
prebivalištima njihovim i među
njima.

16 A što se mene tiče, ja ću Boga
prizvati i GOSPOD će me spasiti.

17 Večerom i jutrom i u podne
ja ću moliti i vapiti glasno, i on će
čuti glas moj.

18 Izbavio je u miru dušu moju
iz bitke *koja se* protiv mene *vodila*,
jer mnogi su oko mene.

19 Bog će čuti i izmučiti ih, upra-
vo on, koji obitava od davnine.
Sela. Zato što se oni ne mijenjaju,
stoga se Boga ne boje.

20 On je ruke svoje pružio protiv
onoga koji je bio s njim u miru; ra-
skinuo je savez njegov.

21 *Riječi* usta njegovih bile su
mekše od maslaca, ali u srcu je
njegovom rat; riječi su njegove
bile blaže od ulja, ali one *su bile*
mačevi isukani.

22 Prebaci na GOSPODA bre-

me svoje, i on će te održati; neće nikad dopustiti pravedniku da se pokoleba.

23 Ali ti ćeš ih, Bože, oboriti u jamu propasti; krvožedni i varavi ljudi neće proživjeti polovicu dana svojih! A ja ću se u tebe pouzdati.

PSALAM 56

Zborovođi. Na Jonatelemrehokimu. Miktam Davidov. Kad su ga Filištejci uhvatili u Gatu.

1 Smiluj mi se, Bože, jer će me čovjek progutati; boreći se *protiv mene* svakodnevno, tlači me.

2 Neprijatelji moji svakodnevno bi *me* progutali, jer ih je mnogo koji se protiv mene bore, o ti Svevišnji!

3 U doba kad sam prestrašen, ja ću se u tebe pouzdati.

4 U Bogu ću riječ njegovu slaviti, u Boga se pouzdam, neću se bojati onoga što mi tijelo može učiniti.

5 Svaki dan riječi moje izvrću; sve *su* misli njihove protiv mene na zlo.

6 Okupljaju se, skrivaju se, uočavaju stope moje dok vrebaju dušu moju.

7 Hoće li umaći pored nepravde? U srdžbi svojoj obori taj narod, Bože!

8 Ti pričaš o lutanjima mojim, suze moje stavlaš u mijeh svoj; nisu li *one* u knjizi tvojoj?

9 Kad *tebi* zavapim, tada će se neprijatelji moji natrag okrenuti; to znam, jer Bog *je* za mene!

10 U Bogu ja ću riječ *njegovu* hvaliti; u GOSPODU ću riječ *njegovu* slaviti!

11 U Boga sam se pouzdao, neću se bojati onoga što mi čovjek može učiniti?

12 Na meni *su* zavjeti tvoji, Bože; ja ću ti hvalama uzvratiti,

13 jer si dušu moju od smrti izbavio; nećeš li noge moje od pada sačuvati da pred Bogom mogu

hoditi u svjetlosti živih?

PSALAM 57

Zborovođi. Altaškait. Miktam Davidov. Kad je pred Šaulom pobjegao u špilju.

1 Smiluj mi se, Bože, smiluj mi se, jer se duša moja u tebe pouzdaje; da, u sjeni krila tvojih načinit ću sebi utočište, dok *te* nesreće ne prođu.

2 Zavapit ću Bogu Svevišnjemu, Bogu koji *sve* čini za mene.

3 On će s neba poslati i spasiti me *od* poruge onoga koji me hoće progutati. Sela. Bog će poslati milosrđe svoje i istinu svoju!

4 Duša *je* moja među lavovima; ležim *među* onima koji su zapaljeni, *među* sinovima ljudskim kojima *su* zubi koplja i strijele, a jezik im oštar mač.

5 Budi uzvišen, Bože, iznad nebesa, *neka* slava tvoja *bude* nad svom zemljom!

6 Pripremili su mrežu koracima mojim, duša je moja pognuta; iskopali su jamu preda mnom, u koju su *sami* pali usred nje. Sela.

7 Srce je moje očvrstnulo, Bože, srce je moje očvrstnulo; ja ću pjevati i davati slavu!

8 Probudi se, slavo moja; probudi se psaltire i harfo! Ja ću se probuditi rano.

9 Slavit ću te, Gospodine, među ljudima; pjevat ću *tebi* među narodima.

10 Jer milosrđe *je* tvoje do nebesa veliko, i istina tvoja do oblaka.

11 Budi uzvišen, Bože, iznad nebesa; *neka* slava tvoja *bude* nad svom zemljom!

PSALAM 58

Zborovođi. Altaškait. Miktam Davidov.

1 Govorite li doista pravedno, *vi* zajednico? Sudite li čestito, sinovi ljudski?

2 Jest, u srcu zloću činite, na zemlji mjerite nasilje ruku svojih.

3 Opaki su se otuđili još od utrobe, zastranjuju čim se rode, govoreći laž.

4 Otrov je njihov kao otrov zmi-je, oni su kao gluha guja što uho svoje začepљуje;

5 koja neće čuti glas onoga što općarava koji uvijek kroti tako mudro.

6 Polomi im zube, Bože, u ustima njihovim; polomi očnjake lavićima, GOSPODE!

7 Neka se rastope kao vode što neprestano teku; kada napne luk svoj da odapne strijele svoje, neka budu kao na komade isječene.

8 Neka svi prođu kao puž što se rastaće, kao prerani porod žene, da ne mogu sunca vidjeti.

9 Prije nego lonci vaši trnje osjete, raznijet će ih kao vikor, žive i u gnjevu njegovom.

10 Pravednik će se radovati kad vidi osvetu; noge će svoje oprati u krvi opakoga,

11 tako da će čovjek reći: "Uistinu ima nagrada za pravednika! Uistinu je on Bog koji na zemlji sudi!"

PSALAM 59

Zborovodi. Altaškait. Miktam Davidov. Kad je Šaul poslao ljude, i oni su čuvali kuću da ga ubiju.

1 Izbavi me od neprijatelja mojih, Bože moj, obrani me od onih koji protiv mene ustaju!

2 Izbavi me od činitelja nepravde i spasi me od krvožednih ljudi!

3 Jer, evo, vrebaju dušu moju; moćnici su se protiv mene skupili: niti zbog prijestupa moga niti zbog grijeha moga, GOSPODE.

4 Pojurili su i pripremili se, bez krivice moje; ustani da mi pomogneš i pogledaj!

5 Ti zato, GOSPODE, Bože nad vojskama, Bože Izraelov, ustani da pohodiš sve pogane; ne budi

milosrdan nijednom opakom prijestupniku! Sela.

6 Vraćaju se uvečer; réže kao pas i obilaze gradom.

7 Gle, bljuju ustima svojim, mačevi su na usnama njihovim; jer oni kažu: "Tko čuje?"

8 Ali ti ćeš im se, GOSPODE, smijati; ti ćeš se svim poganima ismijavati.

9 Zbog snage njegove na tebe ću čekati, jer Bog je obrana moja.

10 Bog moj milosrdni predusrest će me; Bog će mi dopustiti da gledam svoje želje na neprijateljima svojim.

11 Nemoj ih pogubiti, da narod moj ne bi zaboravio; rasprši ih snagom svojom i obori ih, Gospodine, štite naš.

12 Zbog grijeha usta njihovih i riječi usana njihovih neka se uhvate u oholosti svojoj, i zbog proklinjanja i laži koje govore.

13 Zatri ih u gnjevu, zatri, da ih ne bude; i neka znaju da Bog vlada u Jakovu do krajeva zemlje. Sela.

14 I neka se uvečer vraćaju; i neka kao pas réže i obilaze gradom.

15 Neka lutaju amo tamo za hranom, i mrmljaju ako ne budu siti.

16 A ja ću o snazi tvojoj pjevati; da, ujutro ću glasno pjevati o milosrđu tvome; jer ti si bio obrana moja i utočište moje u dan nevolje moje.

17 Tebi ću, o snago moja, pjevati; jer Bog je obrana moja i Bog milosrđa moga.

PSALAM 60

Zborovodi. Na Šošanimedutu. Miktam Davidov. Za pouku: kad se borio protiv Aramnaharajima i protiv Aramsobe, i kad je se Joab vratio i potukao Edomu dvanaest tisuća u Slanoj dolini.

1 Bože, ti si nas odbacio, razasuo si nas, bio si nezadovoljan; o vrati se opet k nama!

2 Potresao si zemlju, prelomio je; ozdravi joj pukotine, jer drhti!

3 Pokazao si narodu svome teškoće; učinio si da pijemo vino koje zaprepašćuje.

4 Dao si barjak onima koji se tebe boje da bude istaknut radi istine. Sela.

5 Da bi ljubljani tvoji bili izbavljeni, desnicom svojom spasi i usliši me!

6 Bog je govorio u svetosti svojjoj: "Radovat ću se, razdijeliti Šekem i odmjeriti dolinu Sukot.

7 Gilead je moj i Manaše je moj; i Efrajim je snaga glavi mojoj; Juda je zakonodavac moj;

8 Moab je posuda moja za umivanje; nad Edomom ću baciti obuću svoju; Filistejo, likuj radi mene!"

9 Tko će me dovesti u utvrđeni grad? Tko će me povesti u Edom?

10 Nećeš li ti, Bože, koji si nas odbacio? I ti, Bože, koji nisi izlazio s vojskama našim?

11 Pruži nam pomoć u nevolji, jer je uzaludna pomoć čovjekova.

12 Po Bogu ćemo junaštvo činiti, jer on će zgaziti neprijatelje naše.

PSALAM 61

Zborovođi. Na Neginatu. Psalam Davidov.

1 Čuj vapaj moj, Bože, pazi na molitvu moju!

2 S kraja zemlje zavapit ću k tebi, kad je srce moje svladano; povedi me na stijenu koja je viša od mene.

3 Jer ti si mi bio zaklon, i čvrsta kula pred neprijateljem.

4 Prebivat ću u Šatoru tvome zauvijek, uzdat ću se u skrovište krila tvojih. Sela.

5 Jer ti si, Bože, čuo zavjete moje; dao si mi baštinu onih koji se boje imena tvoga.

6 Ti ćeš kraljev život produljiti, i godine njegove kroz mnoge

naraštaje.

7 On će pred Bogom zauvijek ostati; o pripremi milosrđe i istinu da ga mogu sačuvati!

8 Tako ću imenu tvome zauvijek slavu pjevati, da mogu dnevno zavjete svoje izvršavati.

PSALAM 62

Zborovođi. Na Jedutunu. Psalam Davidov.

1 Doista duša moja čeka na Boga; od njega dolazi spasenje moje.

2 Samo je on stijena moja i spasenje moje; on je zaštita moja, neću se uvelike pokolebati.

3 Dokle ćete nevaljalštinu protiv čovjeka smišljati? Svi ćete vi biti pogubljeni; bit ćete kao nagnut zid i kao klimava ograda.

4 Samo se savjetuju da ga s visine njegove obore; u lažima uživaju, ustima svojim blagoslivljaju, a iznutra proklinju. Sela.

5 Dušo moja, samo na Boga čekaj, jer od njega je iščekivanje moje.

6 Samo je on stijena moja i spasenje moje, on je zaštita moja; neću se pokolebati.

7 U Bogu je spasenje moje i slava moja; stijena snage moje, utočište moje u Bogu je.

8 U njega se vi ljudi pouzdajte u svako doba; pred njim srca svoja izlijevajte, Bog je utočište naše. Sela.

9 Doista, nečasni su ljudi ispraznost, i otmjeni ljudi su laž; da na vagu budu položeni, bili bi skupa lakši od ispraznosti.

10 Ne pouzdajte se u tlačenje i ne postanite tašti u otimanju; ako se bogatstva povećavaju, ne polazite u njih srce svoje.

11 Bog je progovorio jednom, ja sam dvaput ovo čuo: da snaga pripada Bogu.

12 Također tebi, Gospodine, pripada milosrđe; jer ti uzvrćaš sva-

kome po djelu njegovu.

PSALAM 63

Psalam Davidov.

Kad je bio u pustinji Judinoj.

1 Bože, ti si Bog moj, rano ću te tražiti; duša moja za tobom žeđa, tijelo moje za tobom čezne u zemlji suhoj i žednoj, gdje vode nema.

2 Tako sam tebe u Svetinji gledao, da bih vidio snagu tvoju i slavu tvoju.

3 Jer je blagost tvoja bolja od života, usne će te moje hvaliti.

4 Tako ću te blagoslivljati sve dok živim, u ime ću tvoje ruke svoje podizati.

5 Duša će moja biti kao moždinom i pretilinom zasićena, i usta će te moja hvaliti radosnim usnama.

6 Kad se tebe sjetim na postelji svojoj, promišljam o tebi u bdijenjima noćnim.

7 Jer ti si bio pomoć moja; zato se radujem u sjeni krila tvojih.

8 Duša moja uz tebe prijanja, desnica me tvoja drži.

9 Ali oni što traže dušu moju da ju unište, ući će u donje dijelove zemlje,

10 od mača će pasti, bit će obrok lisicama.

11 A kralj će se u Bogu radovati, slaviti će se svatko tko se njime zaklinje; ali će usta onima što laži govore biti ušutkana.

PSALAM 64

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 Poslušaj glas moj, Bože, u molitvi mojoj; od straha neprijateljskog život moj sačuvaj.

2 Sakrij me od tajnih savjeta opakih, od pobune činitelja nepravde;

3 koji jezik svoj oštire kao mač, i napinju lukove da odapnu strijele svoje, gorke riječi,

4 da iz potaje ustrijele besprije-kornoga; odjednom ga ustrijele i ne boje se.

5 Ohrabruju sebe u zloj stvari, razgovaraju o postavljanju tajnih zamki, oni kažu: "Tko će ih vidjeti?"

6 Pronalaze nepravde, provode pomnu istragu; i nutrine i srca svakog pojedinog od njih, provali-
lija su.

7 Ali Bog će na njih odapeti strijelu, odjednom će biti ranjeni.

8 Tako će učiniti da se jezik njihov na njih sruši; svi koji ih vide, bježat će.

9 I svi će se ljudi bojati i objaviti djelo Božje, jer će mudro promatrati djelovanje njegovo.

10 Pravednik će biti veseo u GOSPODU i u njega će se pouzdati; i svi čestiti u srcu će slaviti.

PSALAM 65

Zborovođi. Psalam i pjesma Davidova.

1 Hvala te, Bože, čeka na Sionu; i tebi će se zavjet izvršiti.

2 O ti koji molitve saslušavaš, k tebi će doći svako tijelo!

3 Nepravde me nadvladavaju, kao i prijestupi naši, ali ti ćeš ih očistiti.

4 Blažen je onaj koga ti izabireš i činiš da pristupa k tebi da može prebivati u dvorima tvojim! Nasitit ćemo se dobrotom doma tvoga, svetoga hrama tvoga.

5 Strahotama ti ćeš nam u pravednosti odgovoriti, Bože spase-nja našega, uzdanico svih krajeva zemlje i onih što su daleko na moru;

6 ti koji snagom svojom brda učvršćuješ, snagom si opasan;

7 koji utišavaš huku mora, huku valova njihovih i buku naroda.

8 I oni što prebivaju na krajnjim dijelovima svijeta boje se zna-me-

nja tvojih; ti činiš da se raduju izlascima jutra i večeri.

9 Ti pohodiš zemlju i natapaš je, veoma je bogatiš rijekom Božjom koja je puna vode; žitom ih opskrbljuješ, kad si se tako pobrinuo za nju.

10 Brazde njene obilno natapaš, grude njene poravnavaš, pljuškovima je mekšaš, klijanje njeno blagoslivljaš.

11 Ti kruniš godinu dobrotom svojom i staze tvoje kaplju pretilinom.

12 Kaplju na pustinjske pašnjake i brežuljci se na sve strane raduju.

13 Pašnjaci su odjeveni stadima i doline su prekrivene žitom; kliču od radosti i pjevaju.

PSALAM 66

Zborovođi. Pjesma. Psalam.

1 Kliči Bogu sva zemljo!

2 Opjevajte čast imena njegova; učinite slavnom hvalu njegovu!

3 Recite Bogu: "Kako si strašan u djelima tvojim! Radi velike snage tvoje neprijatelji će se tvoji tebi pokoriti.

4 Sva će zemlja tebe štovati i tebi pjevati; pjevat će imenu tvome." Sela.

5 Dođite i vidite djela Božja; *on je strašan u svojem djelovanju prema sinovima ljudskim!*

6 On je pretvorio more u suhu zemlju; prošli su pješice kroz bujicu. Ondje smo se u njemu radovali.

7 On vlada snagom svojom zavijek; oči njegove gledaju narode, neka se buntovnici ne uzdižu! Sela.

8 O blagoslivljajte, narodi, Boga našega i neka se čuje glas hvale njegove!

9 On drži dušu našu na životu i ne dopušta da noga naša poklekne.

10 Jer ti si nas, Bože, isprobao;

prokušao si nas kao što se srebro prokušava.

11 Uveo si nas u mrežu; položio si tjeskobu na bokove naše.

12 Dao si da ljudi jašu nad glavama našim; išli smo kroz vatru i kroz vodu, ali si nas izveo na bogato mjesto.

13 Uči ću u dom tvoj sa žrtvama paljenicama, izvršit ću tebi zavjete svoje,

14 koje su usne moje izustile i usta moja izgovorila kad sam bio u nevolji.

15 Prinijet ću tebi žrtve paljenice pretile s kadom ovnova, prinijet ću junce s jarcima. Sela.

16 Dođite i čujte svi koji se Boga božite i objavit ću što je učinio duši mojoj!

17 K njemu sam zavapio ustima svojim i uzvisio sam ga jezikom svojim.

18 Ako odobravam nepravdu u srcu svome, Gospodin *me* neće uslišiti.

19 *Ali Bog me* je uistinu uslišio, pazio je na glas molitve moje.

20 Blagoslovljen *neka je* Bog koji nije otklonio molitvu moju ni mišrde svoje od mene.

PSALAM 67

Zborovođi. Na Neginotu. Psalam. Pjesma.

1 Smiluj nam se, Bože, i blagoslovi nas, obasjaj nas licem svojim; Sela.

2 da bi bio poznat put tvoj na zemlji, spasonosno zdravlje tvoje među narodima!

3 Neka te hvale narodi, Bože, svi narodi neka te hvale!

4 Neka se vesele narodi i pjevaju od radosti, jer ti ćeš suditi ljudima pravedno i narodima vladati na zemlji. Sela.

5 Neka te hvale ljudi, Bože, svi ljudi neka te hvale!

6 *Tada će zemlja dati urod svoj; i Bog, naš Bog, blagoslovit će nas.*

7 *Bog će nas blagosloviti, i svi krajevi zemlje njega će se bojati.*

PSALAM 68.

Zborovodi. Psalam.

Pjesma Davidova.

1 Neka Bog ustane, neka budu neprijatelji njegovi raspršeni, i neka oni koji ga mrze bježe pred njim.

2 *Kao što se dim rastjeruje, tako ih rastjera; kao što se vosak topi pred ognjem, tako neka opaki propadnu pred licem Božjim.*

3 *A pravednici neka se vesele, neka se raduju pred Bogom; da, neka se neizmijerno raduju.*

4 *Pjevajte Bogu, pjevajte hvale imenu njegovu. Uzvisujte onoga koji jaše nad nebesima, ime mu je JAH, i pred njim se radujte.*

5 *Otac siročadi i sudac udovica, Bog je u svom svetom obitavalištu.*

6 *Bog osamljene smješta u obitelji, one koji su lancima vezani na slobodu izvodi; a buntovni prebivaju u zemlji pustoji.*

7 *Bože, kad si išao pred narodom svojim, kad si koraćao kroz pustinju; Sela.*

8 *zemlja se tresla i nebesa su se prolijevala pred licem Božjim; sâm Sinaj se pomaknuo pred licem Boga, Boga Izraelova.*

9 *Ti si, Bože, slao obilnu kišu kojom si krijepio baštinu svoju kad je bila izmorena.*

10 *Zajednica je tvoja u njoj prebivala; ti si je, Bože, dobrotom svojom siromahu pripremio.*

11 *Gospodin je dao riječ; veliko je mnoštvo onih što su je objavili.*

12 *Kraljevi vojska pobjegli su žurno, a ona što je u domu ostala, plijen je dijelila.*

13 *Premda ste ležali među posudama, bit ćete kao krila goluba prekrivena srebrom, a perje njeno*

žučkastim zlatom.

14 *Kad je Svesilni raspršio u njoj kraljeve, bila je bijela kao snijeg u Salmonu.*

15 *Gora je Božja kao gora bašanska, visoka gora je gora bašanska.*

16 *Zašto poskakujete, gore visoke? Ovo je gora na kojoj Bog želi prebivati; da, GOSPOD će na njoj prebivati zauvijek.*

17 *Kočija Božjih ima dvadeset tisuća, tisuće anđela; Gospodin je među njima kao na Sinaju, na Sveltome predjelu.*

18 *Ti si uzašao na visinu, odveo si sužnje u sužanjstvo, primio si darove za ljude, i za buntovnike, da bi GOSPOD, Bog, prebivao među njima.*

19 *Blagoslovljen neka je Gospodin koji nas svakodnevno obasipa dobroćinstvima, Bog spasenja našega. Sela.*

20 *Onaj koji je naš Bog je Bog spasenja; i Bogu, Gospodinu, pripada izlazak iz smrti.*

21 *A Bog će satrti glavu neprijateljima svojim, vlasato tjeme onoga koji hodi u prijestupima svojim.*

22 *Gospodin je rekao: "Dovest ću ih iz Bašana, dovest ću narod svoj iz dubina mora,*

23 da se noga tvoja umoči u krvi tvojih neprijatelja, i da jezik pasa tvojih ima udio u tome.

24 *Oni su vidjeli hodanja tvoja, Bože, hodanja Boga moga, Kralja moga, u Svetinji.*

25 *Pjevači su išli naprijed, svirači na instrumentima otraga; između njih bile su djevojke udarajući u defove.*

26 *Blagoslivljajte Boga u zajednici, Gospodina, koji ste iz izvora Izraelova!*

27 *Ondje je mali Benjamin, vladar njihov, knezovi Judini, i vijeće njihovo, knezovi Zebulunovi i*

knezovi Naftalijevi.

28 Bog je tvoj zapovjedio snazi tvojoj; osnaži, Bože, ono što si za nas učinio!

29 Radi hrama tvoga u Jeruzalemu kraljevi će tebi donositi darove.

30 Ukori četu kopljanika, krdo bikova s teladi naroda, *dok se svi ne pokore sa srebrnim polugama. Rasprši narod koji u ratu uživa.*

31 Knezovi će doći iz Egipta, Etiopija će uskoro ruke svoje k Bogu pružiti.

32 Pjevajte Bogu kraljevstva zemaljska, pjevajte hvale Gospodinu. Sela.

33 Onome koji jaše na nebesima, nebesima pradavnim; evo, odašlao je glas svoj, glas moćni.

34 Pripišite snagu Bogu! Veličanstvo je njegovo nad Izraelom i snaga njegova u oblacima.

35 Bože, ti si strašan iz Svetih predjela svojih; Bog je Izraelov onaj koji daje snagu i moć narodu *svome*. Blagoslovljen Bog!

PSALAM 69

Zborovodi. Na Šošanimu.

Psalam Davidov.

1 Spasi me, Bože, jer su *mi* vode do duše stigle.

2 Tonem u blato duboko gdje uporišta nema; ušao sam u vode duboke gdje su me bujice preplavile.

3 Umoran sam od vikanja svoga, grlo mi se isušilo; oči su mi klonule dok iščekujem Boga svojega.

4 Onih koji me bez razloga mrže više je nego kose na glavi mojoj; moćni su oni koji bi me htjeli uništiti, neprijatelji su moji bez razloga; onda sam vratio što nisam uzeo.

5 Bože, ti znaš ludost moju i grijesi moji nisu od tebe skriveni.

6 Neka se oni koji tebe čekaju, Gospodine, Bože nad vojskama, ne postide zbog mene! Neka se

oni koji tebe traže ne postide radi mene, Bože Izraelov.

7 Jer sam radi tebe pogrdu podnio, stid mi je lice pokrio.

8 Postao sam tuđinac braći svojoj, i stranac djeci majke svoje.

9 Jer me izjela revnost za dom tvoj, i pogrde onih koji tebe pogrđuju na mene su pale.

10 Kad sam plakao i dušu svoju postom *kažnjavao*, to mi je na porugu bilo.

11 Načinio sam kostrijet za odjeću svoju i njima sam izrekom postao.

12 Oni koji sjede na vratima protiv mene govore, i pijancima sam *bio* pjesma.

13 Ali ja molitvu svoju upućujem tebi, GOSPODE, u vrijeme ugodno; Bože, usliši me po mnoštvu milosrđa svojih, u istini spase-nja svoga.

14 Izbavi me iz blata i ne dopusti da potonem, da se izbavim od onih koji me mrže i iz voda dubokih.

15 Neka me vode potopne ne preplave i neka me dubina ne proguta, i neka bezdan ne zatvori usta svoja nada mnom.

16 Usliši me, GOSPODE, jer dobra je blagost tvoja; okreni se k meni po mnoštvu nježnih milosrđa svojih!

17 I ne skrivaj svoje lice od sluge svoga, jer sam u nevolji, žurno me usliši!

18 Približi se duši mojoj i otkupi je; zbog neprijatelja mojih izbavi me!

19 Ti si upoznao sramotu moju i stid moj i nečasnost moju; protivnici *su* moji svi pred tobom.

20 Poruga mi je srce slomila i pun sam potištenosti, i čekao sam da *me netko* sažali, ali nije *bilo* nijednoga; i tješitelja, ali nijednoga nisam našao.

21 Dali su mi i žuč za jelo moje, i u žeđi mojoj dali su mi ocat piti.

22 Neka njihov stol pred njima zamkom postane, i *ono što je trebalo biti za njihovo blagostanje neka to postane njihova stupica.*

23 Neka oči njihove potamne da ne vide, i učini da im bokovi ne prestano drhte.

24 Izlij na njih jarost svoju i neka ih zgrabi žestina srdžbe tvoje.

25 Neka im obitavalište bude pusto, i neka nitko ne boravi u šatoru njihovu.

26 Jer progone *onoga* koga si ti udario i govore da ražaloste one koje si ti ranio.

27 Pridodaj nepravdu na nepravdu njihovu i neka ne uđu u pravednost tvoju!

28 Neka budu izbrisani iz knjige živih i s pravednicima neka ne budu upisani!

29 Ali ja *sam* jadan i žalostan; neka me spasenje tvoje, Bože, podigne!

30 Hvalit ću pjesmom ime Božje i veličati ga zahvalnicom.

31 I *to* će ugoditi GOSPODU više nego vol ili junak s rogovima i papcima.

32 Ponizni će *to* vidjeti i biti radosni, i vaše će srce živjeti koji Boga tražite.

33 Jer GOSPOD čuje siromaha i ne prezire sužnje svoje.

34 Neka ga hvale nebo i zemlja, more i sve što se u njima miče!

35 Jer Bog će spasiti Sion i sagrađiti gradove Judine, da mogu ondje prebivati i to posjedovati.

36 I sjeme slugu njegovih baštinit će ga, i oni koji ljube ime njegovo u njemu će prebivati.

PSALAM 70

Zborovođi. *Psalam Davidov.*
Za spomen.

1 Požuri se, Bože, da me izba-

viš; požuri se da mi pomogneš, GOSPODE!

2 Neka se posrame i postide koji traže dušu moju; neka se vrate nazad i posrame koji me žele povrijediti!

3 Neka se vrate po plaću za svoju sramotu koji mi govore: "Ha! Ha!"

4 Neka se vesele koji tebe traže i *neka* su u tebi radosni! I neka oni koji ljube spasenje tvoje neprestano govore: "Neka Bog bude veličan!"

5 A ja *sam* siromah i potrebit, požuri se k meni, Bože! Ti *si* pomoć moja i izbavitelj moj, GOSPODE, ne oklijevaj!

PSALAM 71

1 U tebe se, GOSPODE, pouzdajem; ne dopusti da se ikada posramim!

2 U pravednosti me svojoj izbavi i daj mi da pobjegnem; prikloni uho svoje k meni i spasi me!

3 Budi ti moje čvrsto obitavalište gdje mogu stalno uteći; ti si dao zapovijed da me spasiš, jer ti *si* stijenjena moja i utvrda moja.

4 Izbavi me, Bože moj, iz ruke opakoga, iz ruke nepravedna i okrutna čovjeka.

5 Jer ti *si* nada moja, Gospodine BOŽE, ti *si* pouzdanje moje od mladosti moje.

6 Ti si me podupirao od utrobe, ti si me odvojio od nutrine majke moje; o tebi ću hvalu svoju *davati* neprestano.

7 Postao sam mnogima kao čudo, ali ti *si* moje jako utočište.

8 Neka mi usta budu puna hvale tvoje i časti tvoje cijeli dan!

9 Ne odbaci me u vrijeme starosti, ne napusti me kad mi snage nestaje.

10 Jer neprijatelji moji protiv mene govore, i oni koji vrebaju

dušu moju zajedno se savjetuju.

11 Govore: "Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite, jer nema nikoga da *ga* izbavi!"

12 Bože, ne udalji se od mene; Bože moj, u pomoć mi požuri!

13 Neka se postide i iscrpe protivnici duše moje; neka se pokriju porugom i sramotom koji me nastoje povrijediti!

14 A ja ću se neprekidno nadati i tebe ću sve više i više hvaliti.

15 Usta će moja obznanjivati pravednost tvoju i spasenje tvoje svaki dan; jer *im* ne znam broja.

16 Poći ću u snazi Gospodina BOGA; i spomenuti se pravednosti tvoje, samo tvoje.

17 Bože, ti si me poučavao od mladosti moje i sve dosada objavljivao sam čudesna djela tvoja.

18 A i kada ostarim i posijedim, Bože, ne napuštaj me, dok ne objavim snagu tvoju *ovom* naraštaju i moć tvoju svakom *koji* dolazi.

19 I pravednost *je* tvoja veoma uzvišena, Bože, koji si učinio velika djela; Bože, tko *je* kao ti!

20 Ti koji si mi pokazao velike i ljute nevolje, opet ćeš me oživjeti i opet me izvući iz dubina zemlje.

21 Ti ćeš povećati veličinu moju i sa svake me strane utješiti.

22 A ja ću uz psaltir hvaliti tebe i istinu tvoju, Bože moj; tebi ću pjevati uz harfu, o ti Sveti Izraelov!

23 Usne će se moje jako radovati dok pjevam tebi, i duša moja koju si otkupio.

24 I jezik će moj govoriti o pravednosti tvojoj povazdan, jer su postićeni i osramoćeni koji me nastoje povrijediti.

PSALAM 72

Psalam za Salomona.

1 Daj kralju sudove svoje, Bože, i pravednost svoju sinu kraljevu!

2 Narodu će tvome suditi po

pravednosti i siromasima tvojima po pravici.

3 Gore će narodu mir donijeti, i brežuljci, po pravednosti.

4 Suditi će siromasima naroda, spasiti će djecu potrebitih, a tlačitelja će smrviti.

5 Tebe će se bojati tako dugo dok traje sunce i mjesec, kroz sve naraštaje.

6 On će se spustiti kao kiša na travu pokošenu, kao pljusak *što* zemlju natapa.

7 U danima njegovim pravednost će procvasti i obilje mira sve dok traje mjesec.

8 I vlast će imati od mora do mora i od rijeke do krajeva zemlje.

9 Oni što u pustinji prebivaju pred njim će se pokloniti, i neprijatelji njegovi prašinu će lizati.

10 Kraljevi Taršiša i Otokā poklone će donositi, kraljevi Sebe i Sebe darove će prinositi.

11 Da, svi će kraljevi pred njega padati, svi narodi njemu će služiti.

12 Jer on će izbavit potrebita kad zavapi, i siromaha, i *onoga* koji pomoćnika nema.

13 Poštedjet će siromaha i potrebita, i spasiti će duše potrebitih.

14 On će otkupiti dušu njihovu od prijevare i nasilja, i krv će njihova biti dragocjena u očima njegovim.

15 I živjet će, i dat će mu se od zlata iz Sebe, i za njega će se prestano moliti i hvaljen će biti svakodnevno.

16 Bit će pregršt žita na zemlji na vrhu gora, plod će se njegov tresti kao Libanon, a *oni* u gradu cvjetat će kao trava na zemlji.

17 Ime će njegovo zauvijek trajati, ime će mu ostati tako dugo dok je sunca; i *ljudi* će u njemu biti blagoslovljeni, svi će ga narodi blaženim zvati.

18 Blagoslovljen *neka bude* GOS-

POD, Bog, Izraelov Bog, koji jedini čudesa čini!

19 I blagoslovljeno *neka bude* slavno ime njegovo zauvijek! I neka se sva zemlja ispuni slavom njegovom! Amen i Amen!

20 Završene su molitve Davida, sina Jišajeva.

TREĆA KNJIGA

PSALAM 73
Psalam Asafov.

1 Doista *je* dobar Bog prema Izraelu, *i* onima koji su čista srca.

2 A meni su se skoro noge spotakle, koraci su mi se umalo poskliznuli,

3 jer sam zavidio bezumnicima *kad* sam vidio blagostanje opakih.

4 Jer nema okova u umiranju njihovom, nego im *je* snaga čvrsta.

5 Oni nisu u nevolji *kao drugi* ljudi, niti se muče *kao drugi* ljudi.

6 Zato im *je* oholost kao ogrlica, nasilje ih kao odjeća pokriva.

7 Oči su im izbuljene od debljine, imaju više no što srce može poželjeti.

8 Pokvareni su i zlobno govore o tlačenju, uznosito govore.

9 Usta svoja upiru protiv nebesa, a jezik njihov zemljom obilazi.

10 Zato se narod njegov okreće ovamo, i punu *čašu* vode sebi *je* nacijedio.

11 I govore: "Kako *bi* Bog *to* saznao? I imali znanja u Svevišnjemu?"

12 Gle, *to su* bezbožnici koji napreduju u svijetu, bogatstvo umnožavaju.

13 Uistinu, uzalud sam srce svoje čistio i u nedužnosti prao ruke svoje!

14 Jer sam bio mučen povazan, i kažnjavao svako jutro.

15 Ako kažem: "Govorit ću na taj način", gle, uvrijedio bih naraštaj djece tvoje.

16 Kad sam razmišljao da bih ovo spoznao, to mi *je bilo* previše bolno,

17 sve dok nisam ušao u Svetinju Božju *i tada* sam shvatio *kakav* im *je* kraj.

18 Doista, ti si ih na skliska mjesta postavio, obaraš ih u propast.

19 Kako su u trenutku opustošeni, posve su satrti s užasom.

20 Kao san, kad se *čovjek* probudi, *tako* ćeš im, Gospodine, lik prezreti kada ustaneš.

21 Tako mi *je* srce bilo ožalošćeno, a bubrezi probodeni.

22 Bio sam tako bezuman i neupućen, bio sam *kao* životinja pred tobom.

23 Ipak ja *sam* neprestano s tobom, ti si me za moju desnu ruku držao.

24 Vodit ćeš me po savjetu svome, a zatim me primiti u slavu.

25 Koga ja imam u nebu *osim tebe*; i ništa, pored tebe, na zemlji ne želim.

26 Tijelo *je* moje i srce moje klonulo, *ali* Bog *je* snaga srca moga i dio moj zauvijek.

27 Jer, gle, propast će oni koji su daleko od tebe, uništio si sve koji bludničeći odlaze od tebe.

28 A meni *je* dobro približiti se Bogu; svoje sam pouzdanje položio na Gospodina BOGA, da bih objavljivao sva djela tvoja.

PSALAM 74
Mashil Asafov.

1 Bože, zašto si *nas* odbacio zauvijek? *Zašto* se srdžba tvoja puši na ovce paše tvoje?

2 Sjeti se zajednice svoje *koju* si od davnine stekao, izdanka svoje baštine koju si otkupio, *i* ove gore Sion na kojoj ti prebivaš.

3 Podigni noge svoje prema traj-

nim ruševinama, svemu što je neprijatelj opako učinio u Svetinji.

4 Neprijatelji tvoji riču usred zajednica tvojih, za obilježja postavljaju svoje znakove.

5 Čovjek je bio poznat kao onaj koji je podizao sjekiru na gusto drveće,

6 a sada oni najednom njegove rezbarije lome sjekirama i maljevima.

7 Bacili su oganj u Svetinju tvoju, do zemlje su oskvrnuli prebivalište imena tvoga.

8 Rekli su u srcu svome: "Uništimo ih zajedno!" Spalili su sve sinagoge Božje u zemlji.

9 Ne vidimo znakove svoje, nijednog proroka više nema, niti *ima* među nama netko tko zna do kada.

10 Bože, dokle će se protivnik rugati? Hoće li neprijatelj huliti ime tvoje zauvijek?

11 Zašto si povukao ruku svoju, desnicu svoju? Izvuci je iz njedara svojih.

12 Jer Bog je moj Kralj od davnine, izvodi spasenje usred zemlje.

13 Ti si snagom svojom more razdjelio, u vodama si smrskao glave zmajevima.

14 Ti si zdrobio glave levijatana, dao si ga za hranu narodu koji stanuje u pustinji.

15 Ti si raskolio izvor i bujicu, ti si isušio moćne rijeke.

16 Dan je tvoj i noć je tvoja, ti si pripremio svjetlost i sunce.

17 Ti si postavio sve granice zemaljske; ti si načinio ljetu i zimu.

18 Sjeti se ovoga: neprijatelj se rugao, GOSPODE, i bezuman je narod hulio ime tvoje.

19 O nemoj predati dušu grlice svoje društvu *opakih*, ne zaboravi zajednicu siromaha svojih zauvijek!

20 Obazri se na savez, jer su

mračna mjesta zemlje puna obitavališta okrutnosti.

21 O ne dopusti da se potlačeni vrati postideći, neka siromah i potrebit hvale ime tvoje!

22 Ustani, Bože, brani parnicu svoju, sjeti se kako te bezumnik svakodnevno sramoti.

23 Ne zaboravi glasa neprijatelja svojih; buka onih koji ustaju protiv tebe neprestano se pojačava.

PSALAM 75

Zborovođi. Alataškait.

Psalam. Pjesma Asafova.

1 Tebe, Bože, hvalimo, *tebi* dajemo hvalu; jer je ime tvoje blizu, objavljuju *ga* čudesna djela tvoja!

2 "Kad prihvatim zajednicu, ja ću suditi ispravno.

3 Zemlja i svi njeni stanovnici rastopili su se, ja držim stupove njene!" Sela.

4 "Rekao sam bezumnima: 'Ne postupajte bezumno!' I opakima: 'Ne dižite roga!'

5 Ne dižite uvis roga svoga, ne govorite ukočene šije!"

6 Jer uzvisivanje ne *dolazi* ni s istoka, ni sa zapada, ni s juga,

7 nego je Bog sudac: jednoga ponizuje, a drugoga uzvisuje.

8 Jer je u ruci GOSPODNJOJ čaša, i vino crveno, puno mješavine, i on toči iz nje; a njezin će talog svi opaki na zemlji iscijediti te će *ga* ispiti.

9 A ja ću objavljivati zauvijek, pjevat ću hvalu Bogu Jakovljevu.

10 I opakima ću sve rogove odrezati, a rogovu pravednika bit će uzdignuti.

PSALAM 76

Zborovođi. Na Neginotu. Psalam.

Pjesma Asafova.

1 U Judi je Bog poznat, ime je njegovo veliko u Izraelu!

2 I u Šalemu je Šator njegov, i na Sionu mjesto prebivanja njegova.

3 Ondje je polomio strijele luka, štit i mač i borbu. Sela.

4 Ti si slavniji i izvršniji od gora punih plijena.

5 Opljačkani su oni srca junačka, spavali su svojim snom; i nitko od ljudi moćnih nije *pronašao* ruke svoje.

6 Od prijekora tvoga, Bože Jakovljeve, utonuli su u dubok san i kola i konji.

7 Ti, ti si onaj koga se treba bojati! I tko može opstati pred licem tvojim kad se jednom rasrdiš?

8 Ti si učinio da se čuje presuda s neba; zemlja se prestrašila i utihnula

9 kad je Bog ustao suditi, spasiti sve krotke na zemlji. Sela.

10 Doista će gnjev čovječji tebe hvaliti, ostatak gnjeva ti ćeš obuzdati.

11 Zavjetujte se i izvršite zavjete GOSPODU, Bogu svome; neka svi oko njega donose darove onome koga se treba bojati!

12 On će pokositi duh knezova, strašan je kraljevima zemaljskim.

PSALAM 77

Zborovođi. Jedutunu.

Psalam Asafov.

1 Vapio sam k Bogu glasom svojim, k Bogu *vapim* glasom svojim, i on me je uslišio.

2 U dan nevolje svoje tražio sam Gospodina, rana mi se noću gnijala i nije prestajala; duša se moja odbila utješiti.

3 Sjetio sam se Boga i uznemirio sam se; žalio sam se i duh mi je bio svladan. Sela.

4 Ti mi držiš oči budnima; toliko sam uznemiren da ne mogu govoriti.

5 Razmotrio sam dane iz davnine, godine pradašnjih vremena.

6 Sjećam se pjesme svoje noću,

razgovaram sa srcem svojim i duh me je moj pomno istražio.

7 Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek i zar neće više biti naklonjen?

8 Je li milosrđe njegovo nestalo zauvijek, obećanje *njegovo* propalo za sva vremena?

9 Zar je Bog zaboravio biti milostiv, zar je u srdžbi zatvorio nježna milosrđa svoja? Sela.

10 Tada sam rekao: "Ovo je nemoguć moja, *ali ću se sjećati* godina desnice Svevišnjega."

11 Sjećat ću se djela GOSPODNJIH; sigurno ću se sjećati pradašnjih čudesa tvojih.

12 I promišljat ću o svakom djelu tvome i pričati o pothvatima tvojim.

13 Put *je* tvoj, Bože, u Svetinji; koji Bog *je tako* velik kao Bog *naš*?

14 Ti *si* Bog koji činiš čudesa; očitovao si snagu svoju među narodima.

15 Ti si rukom *svojom* otkupio narod *svoj*, sinove Jakovljeve i Josipove. Sela.

16 Vode su te ugledale, Bože, vode su te ugledale i uplašile se; i dubine se uznemirile.

17 Oblaci su izlili vodu, nebesa su otposlala glas; i strijele su tvoje poletjele.

18 Glas грома tvoga bio je na nebu, munje su rasvijetlile svijet; zemlja je uzdrhtala i tresla se.

19 Put *je* tvoj u moru i staza tvoja u velikim vodama, a koraci se tvoji ne znaju.

20 Vodio si kao stado narod svoj rukom Mojsija i Arona.

PSALAM 78

Mashil Asafov.

1 Poslušaj, o narode moj, Zakon moj, prikloni uši svoje riječima usta mojih!

2 Otvorit ću u usporedbi usta svoja, iznijet ću zagonetke iz

davnine,

3 koje smo čuli i spoznali, a naši su *ih* očevi nama pripovijedali.

4 Nećemo *ih* skrivati od djece njihove; obznanjivat ćemo budućem naraštaju hvale GOSPODU, i snagu njegovu i čudesna djela njegova koja je učinio.

5 Jer je utemeljio svjedočanstvo u Jakovu i postavio Zakon u Izraelu, koji je zapovjedio očevima našim da ih objave djeci svojoj,

6 da bi *ih* budući naraštaj spoznao, i da bi djeca koja će se roditi ustala i obznanila *to* djeci svojoj,

7 da u Boga polože nadu svoju i ne zaborave djela Božja, nego da izvršavaju zapovijedi njegove;

8 i da ne budu kao očevi njihovi, tvrdoglav i buntovan naraštaj, naraštaj koji nije ispravio srce svoje i čiji duh nije bio postojan s Bogom.

9 Djeca Efrajimova, naoružani *i*, noseći lukove, okrenuli su se u dan bitke.

10 Nisu držali Saveza Božjega i odbili su hoditi u Zakonu njegovu.

11 I zaboravili su djela njegova, i čudesa njegova koja im je pokazao.

12 Pred očima očeva njihovih čudesa je činio u zemlji egipatskoj, u Soanskom polju.

13 Razdijelio je more te ih proveo i vode uspravio kao nasip.

14 I po danu ih je vodio oblakom, a svu noć svjetlom ognja.

15 Raskolio je stijene u pustinji i napojio *ih* kao iz dubina velikih.

16 I tokove je izveo iz stijene i učinio da su vode potekle kao rijeke.

17 A oni su još više protiv njega grijeshili, izazivajući Svevišnjega u pustinji.

18 I iskušavali su Boga u srcu svome zahtijevajući jelo za požudu svoju.

19 Da, govorili su protiv Boga; rekli su: "Može li Bog prostrti tr-

pezu u pustinji?

20 Gle, udario je stijenu te su vode šiknule i tokovi se razlili; *a* može li on dati i kruha, može li pribaviti meso narodu svome?"

21 Stoga je GOSPOD čuo *to* i razgnjevio se; tako je oganj planuo protiv Jakova i srdžba se podigla protiv Izraela;

22 jer nisu vjerovali u Boga i nisu se pouzdali u spasenje njegovo,

23 premda je zapovjedio oblaci-
ma odozgo i otvorio vrata neba,

24 i padaždio na njih manu da jedu i dao im žito s neba.

25 Čovjek je jeo anđeosku hranu, slao im je jelo do sitosti.

26 On je pokrenuo istočni vjetar da puše na nebu i snagom svojom doveo južnjak.

27 I padaždio je na njih meso poput praha i ptice krilate poput pijeska morskog,

28 te pustio da padnu usred tabora njihova, oko obitavališta njihovih.

29 Tako su jeli i dobro se nasitili, jer im je dao po želji njihovoj.

30 Nisu se odvratili od svoje požude; no dok im je jelo još bilo u ustima njihovim,

31 gnjev se Božji sručio na njih te pobio najdeblje od njih i oborio izabranike Izraelove.

32 Unatoč svemu tome još su grijeshili i nisu vjerovali u čudesa njegova.

33 Zato je dane njihove istrošio u ispraznosti, i godine njihove u nevolji.

34 Kad ih je ubijao, tada su ga tražili, i vracali se, i zarana pitali za Boga,

35 te se prisjećali da je Bog bio stijena njihova i Bog najviši, otkupitelj njihov.

36 Ipak su mu laskali ustima svojim, i lagali mu jezikom svojim.

37 Jer srce njihovo nije bilo

ispravno pred njim, niti su bili postojani u savezu njegovu.

38 Ali on je, pun samilosti, oporštao nepravdu *njihovu* pa ih nije uništio; da, mnogo je puta odvrćao srdžbu svoju i nije poticao gnjev svoj.

39 Jer se sjećao da *su* oni *samo* tijelo, vjetar što prolazi i ne vraća se.

40 Koliko su ga izazivali u pustinji, žalostili ga u pustoši!

41 Da, okretali su se i iskušavali Boga, i ograničavali Svetog Izraelovog.

42 Nisu se sjećali ruke njegove, *ni* dana kad ih je od neprijatelja izbavio.

43 Kako je činio znake svoje u Egiptu i čudesa svoja u Soanskom polju.

44 I rijeke je njihove u krv pretvorio, i bujice njihove, da ne bi mogli piti.

45 Poslao je među njih rojeve krilatih kukaca koji su ih proždimali i žabe koje su ih uništavale.

46 I dao je gusjenici urod njihov, i skakavcu trud njihov.

47 Tučom je uništio trsove njihove i mrazom smokve njihove.

48 Predao je tuči i stoku njihovu i munjama stada njihova.

49 Oborio je na njih žestinu srdžbe svoje, gnjev i ljutnju i nevolju, šaljući *među njih* zle anđele.

50 Načinio je put srdžbi svojoj, nije od smrti poštedio dušu njihovu, nego je život njihov predao kugi.

51 I udario je sve prvorodence u Egiptu, prvinu snage *njihove* u šatorima Hamovim.

52 A narod je svoj pripremio da izađu kao ovce, i vodio ih kroz pustinju kao stado.

53 I odveo ih na sigurno tako da se nisu bojali, a more je prekrilo neprijatelje njihove.

54 I doveo ih do granice Svetinje

svoje, *do* ove gore koju je stekla desnica njegova.

55 I otjerao je pred njima pogane, i užetom im razdijelio baštinu, i plemena Izraelova nastanio u šatorima njihovim.

56 Ipak su iskušavali i izazivali Boga Svevišnjega, i nisu čuvali svjedočanstva njegova,

57 nego su se okrenuli i postupali nevjerno kao očevi njihovi, skrenuli su kao varljiv luk.

58 Jer su ga izazivali na srdžbu uzvišicama svojim, i poticali ga na ljubomoru svojim izrezbarenim likovima.

59 Kad je Bog *to* čuo, razgnjevio se i silno se gnušao Izraela;

60 tako da je napustio Šator u Šilu, boravište koje je postavio među ljudima.

61 I predao je u sužanjstvo snagu svoju i slavu svoju u ruku neprijateljevu.

62 I narod je svoj maču prepustio, i razgnjevio se na baštinu svoju.

63 Oganj je progutao mladiće njihove, a djevojke njihove nisu se udale.

64 Svećenici njihovi od mača su pali, a udovice njihove nisu jadikovale.

65 Tada se kao od sna Gospodin razbudio, kao junak što od vina kliče,

66 i odostraga udario neprijatelje svoje, predao ih trajnom ruglu.

67 Čak je odbacio i šator Josipov, i nije odabrao pleme Efrajimovo,

68 nego je odabrao pleme Judino, goru Sion koju je ljubio.

69 I sagradio je Svetinju svoju kao *palace* visoke, kao zemlju koju je utemeljio zauvijek.

70 I odabrao je Davida, slugu svoga, i uzeo ga od torova ovčjih;

71 odveo ga od pratnje ovaca dojljica da napasa Jakova, narod

njegov, i Izraela, baštinu njegovu.

72 Tako ih je pasao prema čestitosti srca svoga, i vodio ih vještinom ruku svojih.

PSALAM 79

Psalam Asafov.

1 Bože, pogani su ušli u baštinu tvoju, tvoj su sveti hram oskvrnuli, Jeruzalem su pretvorili u ruševine.

2 Trupla slugu tvojih za hranu su dali pticama nebeskim, meso svetih tvojih zvijerima zemaljskim.

3 Krv su njihovu kao vodu prolijevali oko Jeruzalema, i nikoga *nije bilo* da ih sahrani.

4 Postali smo ruglo susjedima svojim, ruglo i podsmijeh onima koji su oko nas.

5 Dokle, GOSPODE? Hoćeš li se srditi zauvijek? Hoće li ljubomora tvoja poput ognja gorjeti?

6 Izlij gnjev svoj na pagane koji nisu upoznali tebe, i na kraljevstva koja nisu prizivala ime tvoje!

7 Jer su proždrlji Jakova i opustošili prebivalište njegovo.

8 Ne prisjećaj se, protiv nas, prijašnjih nepravdi; neka nas nježna milosrđa tvoja brzo predusretnu, jer smo jako poniženi.

9 Pomozi nam, Bože, našega spasenja, radi slave imena svoga; i izbavi nas, i očisti grijehе naše, radi imena svoga.

10 Zašto da pogani govore: "Gdje je Bog njihov?" Neka se objavi među poganima, pred očima našim, osvećujući prolivenu krv slugu tvojih.

11 Neka uzdah sužnja dođe pred tebe, po velikoj moći svojoj sačuvaj one koji su određeni umrijeti.

12 A susjedima našim sedmerostruko u krilo uzvрати pogrdu kojom su oni tebe pogrdivali, Gospodine.

13 Tako ćemo mi, narod tvoj i

ovce paše tvoje, tebi hvale davati zauvijek; obznanjivat ćemo hvalu tvoju svim naraštajima.

PSALAM 80

Zborovodi na Šošanimedutu.

Psalam Asafov.

1 Čuj, o Pastiru Izraelov, ti koji vodiš Josipa kao stado; ti koji prebivaš *među* kerubinima, zasjaj!

2 Pred Efrajimom i Benjaminom i Manašoom probudi snagu svoju i dođi, spasi nas!

3 Obrati nas, Bože, i neka lice tvoje zasja, i bit ćemo spašeni!

4 GOSPODE, Bože nad vojskama, dokle ćeš se srditi na molitvu naroda svoga?

5 Hraniš ih kruhom suza i u velikoj mjeri suzama ih napajaš.

6 Učinio si nas *razlogom* svađe naših susjeda, i naši se neprijatelji smiju među sobom.

7 Obrati nas, Bože nad vojskama, i neka lice tvoje zasja, i bit ćemo spašeni!

8 Donio si trs iz Egipta, istjerao si pagane, a njega zasadio.

9 Pripravio si *mjesto* pred njim i učinio da pusti dubok korijen, i on je napunio zemlju.

10 Sjena mu je brda prekrila, a grane *su* njegove *bile* kao zamašni cedrovi.

11 Grane je svoje ispružio do mora i mladice svoje do rijeke.

12 Zašto si mu porušio ograde tako da ga beru svi koji putem prolaze?

13 Vepar iz šume pustoši ga i zvijer ga poljska proždire.

14 Vрати se, zaklinjemo te, Bože nad vojskama! Pogledaj s neba i vidi, i pohodi ovaj trs,

15 i vinograd koji je zasadila desnica tvoja, i mladicu koju si za sebe jakom učinio.

16 Spaljen je ognjem, posječen; propadaju od prijekora lica tvoga.

17 Neka ruka tvoja bude nad čovjekom desnice tvoje, nad sinom čovječjim *koga* si za sebe učinio jakim!

18 Tako nećemo od tebe odstupati; oživi nas, i prizvat ćemo ime tvoje.

19 Obrati nas, GOSPODE, Bože nad vojskama, i neka lice tvoje za-sja, i bit ćemo spašeni!

PSALAM 81

Zborovodi. Na Gititu.

Psalam Asafov.

1 Zapjevajte glasno Bogu, snazi našoj, kličite Bogu Jakovljevu!

2 Uzmite psalam i donesite def ovamo, ugodnu harfu sa saltirom!

3 Zatrubite u trubu za mlađaka, u određeno vrijeme, na dan svečane svetkovine naše!

4 Jer to je odredba za Izrael, zakon Bogu Jakovljeva.

5 To je on odredio Josipu za svjedocanstvo kad je izlazio iz zemlje egipatske. Čuo sam jezik *koji* nisam razumio:

6 "Uklonio sam breme s ramena njegova, ruke su mu izbavljene od lonaca.

7 U nevolji si *me* prizvao i ja sam te izbavio; odgovorio sam ti u skrovištu groma, isprobao sam te kod Meripskih voda. Sela.

8 Slušaj, narode moj, i ja ću ti posvjedočiti! O Izrael, kad bi me poslušao!

9 Neka ne bude u tebi tuđeg boga, niti štuj nekakvog tuđeg boga!

10 Ja *sam* GOSPOD, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje egipatske; otvori širom usta svoja i ja ću ih napuniti!

11 Ali narod moj nije poslušao glasa moga, i Izrael me nije htio.

12 Tako sam ih prepustio požudi srca njihova, *te* su hodili po svojim vlastitim savjetima.

13 O, da me je narod moj poslušao, *da* je Izrael hodio putevima mojim,

14 brzo bih pokorio neprijatelje njihove i okrenuo ruku svoju protiv protivnika njihovih.

15 Mrzitelji GOSPODA trebali bi mu se pokoriti, a vrijeme njihovo trebalo bi trajati zauvijek.

16 On bi i njih hranio najboljom pšenicom; a medom iz stijene nashio bih tebe."

PSALAM 82

Psalam Asafov.

1 Bog stoji u zboru jakih; sudi usred bogova:

2 "Dokle ćete nepravedno suditi i prihvaćati opake osobe?" Sela.

3 "Obranite siromaha i siročad, činite pravo potlačenom i potrebitom!

4 Izbavite siromaha i potrebitog, oslobodite *ih* iz ruke opakih!"

5 Ne znaju niti razumiju, hode u tami; poljuljani su svi temelji zemlje.

6 Ja sam rekao: "Bogovi *ste* i svi *ste* djeca Svevišnjega.

7 Ali ćete kao ljudi umrijeti i pasti kao jedan od knezova!"

8 Ustani, Bože, sudi zemlju, jer ti ćeš baštiniti sve narode!

PSALAM 83

Pjesma. Psalam Asafov.

1 Ne šuti, Bože, nemoj mirovati i ne budi tih, Bože!

2 Jer evo, neprijatelji tvoji buče, i oni koji te mrze glavu su podigli.

3 Poduzeli su lukav naum protiv naroda tvoga i posavjetovali se protiv štićenika tvojih.

4 Govorili su: "Dodite i istrijebite ih da *ne budu* narod, da se ime Izrael više ne spominje!"

5 Jer su se jednodušno zajedno savjetovali, udružili su se protiv tebe:

6 šatori Edoma i Išmaelci, Moab i Hagarijci,

7 Gebal i Amon i Amalek, Filištejci sa stanovnicima Tira;

8 i Asirija se njima pridružila: pomagali su djeci Lotovoj. Sela.

9 Učini im kao Midijancima, kao Siseri, kao Jabinu na potoku Kišonu,

10 *koji su izginuli kod Endora i postali izmet za zemlju.*

11 Učini plemićima njihovim kao Orebu i kao Zebu, i svim knezovima njihovim kao Zebahu i kao Salmunu,

12 *koji su govorili: "Zauzmimo sebi u posjed kuće Božje!"*

13 Bože moj, učini ih kao vrtlog, kao strnjiku pred vjetrom!

14 Kao što oganj sažiže šumu i kao što plamen spaljuje gore,

15 tako ih progoni burom svojom i zastraši ih olujom svojom!

16 Ispuni lica njihova sramotom, da traže ime tvoje, GOSPODE!

17 Neka se postide i muče zauvijek; da, neka se postide i izginu!

18 Da bi *ljude* spoznali da si ti, komu *je* ime JEHOVAH, jedini Svevišnji nad svom zemljom.

PSALAM 84

Zborovođi. Na Gititu.

Psalam sinova Korahovih.

1 Kako su mili šatori tvoji, GOSPODE nad vojskama!

2 Duša moja čezne, čak i vene, za dvorima GOSPODNJIM; srce moje i tijelo moje vapi za Bogom živim.

3 I vrabac je dom našao i lastavica sebi gnijezdo gdje će položiti mlade svoje, *kao* žrtvenike tvoje, GOSPODE nad vojskama, Kralju moj i Bože moj!

4 Blaženi *su* oni koji prebivaju u domu tvome, oni te neprestano hvale! Sela.

5 Blažen *je* čovjek komu *je* snaga u tebi, u čijem *su* srcu putevi

njihovi!

6 Prolazeći dolinom Baka, u izvor je pretvaraju; i kiša puni jezerca.

7 Hode od snage do snage, *svatko se od njih* pojavljuje pred Bogom na Sionu.

8 GOSPODE, Bože nad vojskama, čuj molitvu moju; poslušaj, Bože Jakovljevi! Sela.

9 Promotri, Bože, štite naš, i pogledaj lice pomazanika svoga!

10 Jer jedan je dan u dvorima tvojim bolji od tisuću. Radije ću biti vratar u Domu Boga svojega, nego prebivati u šatorima opakih.

11 Jer *je* GOSPOD Bog, sunce i štit, GOSPOD će dati milost i slavu. Neće uskratiti dobra onima koji hode čestito.

12 GOSPODE nad vojskama, blažen *je* čovjek koji se u tebe pouzdaje!

PSALAM 85

Zborovođi. Psalam za sinove Korahove.

1 GOSPODE, bio si naklonjen zemlji svojoj, vratio si roblje Jakovljevo.

2 Oprostio si nepravdu narodu svome, pokrio si sav grijeh njihov. Sela.

3 Uklonio si sav gnjev svoj, odvratio si *se* od žestine srdžbe svoje.

4 Vрати nas, Bože spasenja našega, i prekini srdžbu svoju prema nama.

5 Hoćeš li se na nas ljutiti zauvijek? Hoćeš li produljiti srdžbu svoju na sve naraštaje?

6 Nećeš li nas opet oživjeti da se narod tvoj u tebi raduje?

7 Pokaži nam, GOSPODE, milosrđe svoje i podari nam spasenje svoje!

8 Slušat ću što Bog, GOSPOD, govori, jer će izreći mir narodu svome i svetima svojim; samo

neka se ne vrate ludosti!

9 Doista *je* spasenje njegovo blizu onima koji ga se boje, da slava prebiva u zemlji našoj.

10 Milosrđe i istina susreli su se, pravednost i mir poljubili su se.

11 Istina će niknuti iz zemlje, i pravednost gledati s neba.

12 Da, GOSPOD će dati *ono što je dobro*, i naša će zemlja donijeti urod svoj.

13 Pravednost će pred njim hoditi, i postaviti *nas* na put stopa njegovih.

PSALAM 86

Molitva Davidova.

1 Prikloni uho svoje, GOSPODE, usliši me, jer ja *sam* siromah i potrebit.

2 Čuvaj dušu moju, jer ja *sam* svet! Bože moj, spasi slugu svoga koji se u tebe pouzdaje!

3 Smiluj mi se, Gospodine, jer tebi vapim svakodnevno!

4 Razveseli dušu slugu svoga, jer k tebi, Gospodine, dušu svoju uzdižem!

5 Jer ti *si*, Gospodine, dobar i spreman oprostiti; i bogat si milosrđem svima koji te prizivaju.

6 Poslušaj, GOSPODE, molitvu moju i pazi na glas molbi mojih!

7 U dan nevolje svoje tebe ću prizvati, jer ćeš me uslišiti.

8 Među bogovima nema slična tebi, Gospodine, niti ima djela poput tvojih.

9 Svi narodi koje si stvorio doći će i iskazati štovanje pred tobom, Gospode, i slaviti će ime tvoje.

10 Jer ti *si* velik i činiš čudesa, ti si Bog jedini.

11 Poučavaj me, GOSPODE, putu svome i hoditi ću u istini tvojoj; sjedini srce moje da se boji imena tvoga.

12 Hvalit ću te, Gospodine, Bože moj, svim srcem svojim; i slaviti ću

ime tvoje za sva vremena.

13 Jer veliko *je* milosrđe tvoje prema meni, i dušu si moju izbavio iz najdublje pakla.

14 Bože, oholice su protiv mene ustale, i zborovi nasilnih tražili su dušu moju; i tebe nisu stavili pred sebe.

15 Ali ti *si*, Gospodine, Bog pun samilosti, milostiv i strpljiv, bogat milosrđem i istinom.

16 Okreni se prema meni i smiluj mi se; daj snagu svoju svome slugi i spasi sina sluškinje svoje!

17 Učini znak za moje dobro da ga vide oni koji me mrze i postide se; jer ti si mi, GOSPODE, pomogao i utješio me.

PSALAM 87

Psalam. Pjesma za sinove Korahove.

1 Njegov je temelj na svetim gorama.

2 GOSPOD ljubi vrata Siona više nego sva prebivališta Jakovljeva.

3 Slavne se stvari govore o tebi, o grade Božji! Sela.

4 "Spominjat ću Rahab i Babilon onima koji me poznaju; gle, Filištejo i Tire s Etiopijom: 'Ovaj se čovjek ondje rodio!'"

5 A o Sionu će se reći: "Ovaj i onaj čovjek rođen je u njemu, i sâm Svevišnji utemeljio ga je!"

6 GOSPOD će izbrojiti kad popiše narod *da se ovaj čovjek ondje rodio*. Sela.

7 Kako pjevači tako će i svirači *ondje biti*: "Svi su moji izvori u tebi!"

PSALAM 88

Pjesma. Psalam za sinove Korahove.

Zborovodi na Mahalat Leanotu,

Mashil Hemana Ezrahita.

1 GOSPODE, Bože spasenja moga, danju i noću pred tobom sam vapo.

2 Neka molitva moja pred tebe stigne, prikloni uho svoje vapaju mome!

3 Jer duša je moja puna nevolja, i život mi se bliži grobu.

4 Pribrojen sam onima koji u jamu silaze; ja sam kao čovjek koji nema snage;

5 slobodan među mrtvima, poput ubijenih koji leže u grobu, kojih se više ne sjećaš i koji su od ruke tvoje odsječeni.

6 Položio si me u jamu najdublju, u tamu, u dubine.

7 Gnjev tvoj na meni leži, i pritisi me svim valovima svojim. Sela.

8 Uklonio si od mene poznanike moje, učinio si me da im gnjusobom budem; zatvoren sam i ne mogu izaći.

9 Oko moje žaluje zbog tjeskobe; GOSPODE, prizivao sam te svakodnevno, pružao sam ruke svoje k tebi.

10 Hoćeš li mrtvima čudesa pokazivati? Hoće li mrtvi ustati i tebe hvaliti? Sela.

11 Hoće li se blagost tvoja objavljivati u grobu, ili vjernost tvoja u propasti?

12 Hoće li se čudesa tvoja raspoznavati u tami, i pravednost tvoja u zemlji zaborava?

13 Ali ja sam, GOSPODE, k tebi vapio, i ujutro će te molitva moja presresti.

14 GOSPODE, zašto odbacuješ dušu moju? Zašto skrivaš lice svoje od mene?

15 Izmučen sam i spremam se umrijeti od mladosti svoje; dok podnosim strahote tvoje zbunjen sam.

16 Žestina gnjeva tvoga preko mene prelazi, tvoje su me grozote dokončale.

17 Okružuju me svakodnevno kao voda, opkoljavaju me zajedno.

18 Voljenog i prijatelja uklonio si od mene, i poznanike moje u tamu.

PSALAM 89

Mashil Etana Ezrahita.

1 O milosrđu GOSPODNJEM pjevat ću zauvijek, ustima ću svojim objavljivat vjernost tvoju svim naraštajima!

2 Jer sam rekao: "Milosrđe će biti sazdanu zauvijek, u nebesima ćeš učvrstiti vjernost svoju!"

3 "Sklopio sam savez s izabranikom svojim, zakleo sam se Davidu, svome slugi:

4 'Sjeme ću tvoje učvrstiti zauvijek i sazdati prijestolje tvoje u sve naraštaje.' " Sela.

5 I nebesa će hvaliti čudesa tvoja, GOSPODE, i vjernost tvoju u zajednici svetih.

6 Jer tko se u nebu može usporediti s GOSPODOM? Tko je među sinovima moćnika sličan GOSPODU?

7 Bog je onaj koga se treba jako bojati u skupštini svetih i biti poštovan od svih koji su oko njega.

8 GOSPODE, Bože nad vojskama, tko je snagom sličan tebi, GOSPODE, ili vjernosti tvojoj oko tebe?

9 Ti vladaš bjesnim morem; kad mu se podižu valovi, ti ih stišavaš.

10 Ti si razbio Rahaba na komade, kao zaklana; raspršio si neprijatelje svoje jakom mišicom svojom.

11 Nebesa su tvoja i zemlja je tvoja, kao i svijet i punina njegova; ti si ih utemeljio.

12 Sjever i jug, ti si ih stvorio; Tabor i Hermon radovat će se imenu tvome.

13 Imaš jaku mišicu; snažna je ruka tvoja i uzvišena je desnica tvoja.

14 Pravednost i sud nastamba su prijestolja tvoga, milosrđe i istina

ići će pred licem tvojim.

15 Blažen je narod koji pozna-
je radostan poklik; oni će hoditi,
GOSPODE, u svjetlu lica tvoga.

16 U imenu tvome radovat će se
cijeli dan, i u pravednosti tvojoj bit
će uzvišeni.

17 Jer ti *si* slava snage njihove, i
u naklonosti tvojoj naš će se rog
uzvisiti.

18 Jer je GOSPOD obrana naša, i
Sveti Izraelov naš je kralj.

19 Tada si u viđenju progovorio
svetome svome i rekao: "Spustio
sam pomoć na *onog koji je* moćan,
uzvisio sam izabranika iz naroda.

20 Našao sam Davida, slugu
svoga, svojim sam ga svetim
uljem pomazao;

21 njime će se ruka moja učvrsti-
ti i mišica će ga moja osnažiti.

22 Neprijatelj ga neće iznuđivati,
niti će ga sin opakosti mučiti.

23 I oborit ću dušmane njegove
pred licem njegovim, i pomoriti
one koji ga mrze.

24 A vjernost moja i milosr-
đe moje s njim će *biti*, i u imenu
mome rog će mu se uzvisiti.

25 I stavit ću ruku njegovu na
more i desnicu njegovu na rijeke.

26 On će k meni zavapiti: "Ti *si*
Otac moj, Bog moj i stijena spase-
nja moga."

27 A ja ću ga učiniti prvoroden-
cem, višim od kraljeva zemaljskih.

28 Milosrđe svoje ću za njega ču-
vati za sva vremena, i savez će moj
s njim čvrsto stajati.

29 I sjeme ću njegovo učiniti *da*
traje zauvijek, i prijestolje njegovo
kao dane beske.

30 Ako djeca njegova napuste
zakon moj i ne budu hodili po
prosudbama mojim,

31 ako prekrše odredbe moje i
ne drže zapovijedi moje,

32 tada ću prijestup njihov po-
hoditi štapom i nepravdu njihovu

udarcima.

33 Ipak blagost svoju neću po-
sve od njega udaljiti, niti dopustiti
vjernosti svojoj da iznevjeri.

34 Savez svoj neću prekršiti, niti
ću ono što je izašlo iz mojih usta
promijeniti.

35 Jednom sam se zakleo sveto-
šću svojom da Davidu neću lagati:

36 sjeme njegovo postojat će
zauvijek i prijestolje njegovo kao
sunce preda mnom;

37 učvrstit će se zauvijek kao
mjesec, i kao vjeran svjedok u
nebu." Sela.

38 Ali ti si odbacio i osjećao ga-
đenje, razgnjevio si se na pomaza-
nika svoga.

39 Poništio si savez sa slugom
svojim, oskrvnuo si krunu njego-
vu *pošto si je bacio* na zemlju.

40 Porušio si sve ograde njego-
ve, utvrde njegove pretvorio u
ruševine.

41 Svi što putem prolaze pljač-
kaju ga, na porugu je susjedima
svojim.

42 Podigao si desnicu protivnika
njegovih, obradovao si sve nepri-
jatelje njegove.

43 Okrenuo si i oštricu mača nje-
gova, i nisi ga podupirao u bitci.

44 Slavu si njegovu dokrajčio,
i prijestolje njegovo na zemlju
oborio.

45 Skratio si dane mladosti nje-
gove, pokrio ga sramotom. Sela.

46 Dokle GOSPODE? Hoćeš li
se skrivati zauvijek? Hoće li gnjev
tvoj kao oganj gorjeti?

47 Sjeti se kako je kratak vijek
moj; zbog čega si uzalud stvorio
sve ljude?

48 Koji čovjek živi, a neće smrt
vidjeti? Hoće li dušu svoju iz ruke
groba izbaviti? Sela.

49 Gospodine, gdje su prijašnje
blagosti tvoje *na koju* si se zakleo
Davidu u istini svojoj?

50 Sjeti se, Gospodine, sramote slugu svojih! *Kako* u naručju svoje nosim *sramotu* svih moćnih naroda

51 kojom su *ih* neprijatelji tvoji sramotili, GOSPODE, kojom su sramotili korake pomazanika tvoga.

52 Neka je blagoslovljen GOSPOD za sva vremena! Amen i Amen!

PSALAM 90

Molitva Mojsija, čovjeka Božjeg.

1 Gospodine, ti si bio prebivalište naše u sve naraštaje.

2 Prije nego su se gore rodile ili prije nego si oblikovao zemlju i svijet, od vječnosti do vječnosti ti si Bog!

3 Ti čovjeka skrećeš u propast i govoriš: "Vratite se, sinovi ljudski!"

4 Jer je tisuću godina u očima tvojim kao jučerašnji dan što je prošao i kao straža u noći.

5 Odnosiš ih kao potopom; oni su kao san, oni su poput trave što ujutro nikne.

6 Ujutro cvjeta i raste, uvečer se pokosi i osuši!

7 Jer smo izjedeni od srdžbe tvoje i smeteni od gnjeva tvoga.

8 Nepravde si naše pred sebe stavio, naše tajne *grijehe* na svjetlost lica svoga.

9 Jer svi su dani naši prošli u gnjevu tvome, potrošili smo godine svoje kao priču što je ispričana.

10 Dana godina naših sedamdeset je godina, a ako je snage *bilo bi* osamdeset godina; a ipak je snaga njihova trud i žalost, jer se brzo prekidaju i mi odljećemo.

11 Tko li poznaje snagu srdžbe tvoje? Baš u skladu sa strahom prema tebi, takav je gnjev tvoj.

12 Tako nas pouči brojati naše dane da srca *svoja* upravimo k mudrosti.

13 Vрати se, GOSPODE, doкле ćeš? I pokaj se nad slugama svojim?

14 Nasiti nas izjutра milosrđem svojim, da se radujemo i veselimo u sve dane svoje.

15 Obraduj nas за dane u kojima si nas tlačio, i за godine u kojima smo зло vidjeli.

16 Neka se djelo tvoje pokaže na slugama tvojim, i slava tvoja na djeci njihovoj!

17 I neka ljepota GOSPODA, Boga našega, bude na nama! I učvrsti među nama djelo ruku naših; да, djelo ruku naših učvrsti!

PSALAM 91

1 Onaj što prebiva u skrovištu Svevišnjega, ostat će u sjeni Svesilnoga.

2 Reći ću o GOSPODU: "Utočište moje i utvrdo moja, Bog moj; u njega se pouzdajem!"

3 On će te zaciјelo izbaviti iz zamke ptičareve i od kuge odvratne.

4 Prekrit će te perjem svojim i u krila će se njegova pouzdati; istina njegova *bit će ti* štit i zaštitnik.

5 Nećeš se plašiti strave noćne, *ni* strijele što leti danju;

6 *ni* kuge što hoda u tami, *ni* propasti što pustoši u podne.

7 Tisuća će pasti tebi sa strane, i deset tisuća s desne tvoje, *ali* se tebi neće približiti.

8 Samo ćeš očima svojim gledati i vidjeti plaću za opake.

9 Jer ti si postavio GOSPODA utočištem svojim, i Svevišnjega obitavalištem svojim.

10 Neće te зло zadesiti, niti će se pošast primaći prebivalištu tvome.

11 Jer će anđelima svojim narediti за тебе да те čuvaju na svim putevima tvojim.

12 Na rukama će te nositi да не bi udario o kamen nogom svojim.

13 Gazit ćeš po lavu i guji, lavića ćeš i zmaja zgaziti.

14 Pošto me je zavolio, izbavit ću ga; uzvisit ću ga, jer je spoznao ime moje.

15 Prizvat će me, i uslišat ću ga; ja ću biti s njim u nevolji, izbavit ću ga i počastiti.

16 Dugim životom nasitit ću ga, i pokazati mu spasenje svoje.

PSALAM 92

Psalam. Pjesma za dan Šabata.

1 Dobro je hvaliti GOSPODA i pjevati hvale imenu tvome, o Svevišnji;

2 obznanjivati jutrom blagost tvoju i noćima vjernost tvoju,

3 uz glazbalo od deset žica i uz psaltir, i na harfi s dojmljivim zvukom.

4 Jer si me, GOSPODE, obradovao djelom svojim; ja ću klicati djelima ruku tvojih!

5 GOSPODE, kako su velika djela tvoja i misli su tvoje vrlo duboke.

6 Okrutan čovjek ne spoznaje niti bezumnik to razumije.

7 Kad opaki niču kao trava i kad cvatu svi koji čine nepravdu, *to je* stoga da budu uništeni zauvijek.

8 A ti si, GOSPODE, uzvišen za sva vremena!

9 Jer evo, neprijatelji tvoji, GOSPODE, jer evo, neprijatelji će tvoji propasti; svi činitelji nepravde bit će raspršeni.

10 A rog moj ti ćeš uzvisiti kao rog jednoroga, pomazan ću biti svježim uljem.

11 I moje će oko gledati *ono što želim* kod neprijatelja mojih, i moje će uši slušati *ono što želim* o opakima koji se protiv mene podižu.

12 Pravednik će cvasti kao palma, rast će kao cedar u Libanonu.

13 Ovi koji budu zasađeni u domu GOSPODNJEM cvjetat će u

dvorima Boga našega.

14 Još će u starosti plod donositi, bit će bujni i uspješni:

15 da objave kako je GOSPOD čestit; *on je* stijena moja i u njemu nema nepravdnosti.

PSALAM 93

1 GOSPOD kraljuje, zaodjenuo se veličanstvom; GOSPOD se snagom zaodjenuo, *njome* se opasao. I svijet je učvršćen, neće se poljuljati.

2 Prijestolje je tvoje postavljeno od davnine, ti si od vječnosti!

3 Bujice su se podigle, GOSPODE, bujice su podigle glas svoj; bujice podižu valove svoje.

4 Moćniji je GOSPOD u visini od huke mnogih voda, *od* moćnih valova morskih.

5 Svjedočanstva su tvoja vrlo sigurna, svetost krasi dom tvoj, GOSPODE, zauvijek.

PSALAM 94

1 GOSPODE, Bože kome pripada osveta; Bože kome pripada osveta, objavi se!

2 Podigni se, ti suče zemlje, uzvрати plaćom oholima!

3 GOSPODE, dokle će opaki, dokle će opaki likovati?

4 *Dokle* će se oni oglašavati i drsko govoriti i ponositi se svi koji čine nepravdu?

5 Satiru narod tvoj, GOSPODE, i tlače baštinu tvoju.

6 Kolju udovicu i tuđinca, i ubijaju siročad.

7 Još govore: "GOSPOD neće vidjeti, niti će se Bog Jakovljevo obazreti!"

8 Shvatite, vi okrutnici u narodu! I vi, bezumnici, kada ćete se urazumiti?

9 Onaj koji je zasadio uho, neće li čuti? Onaj koji je oblikovao oko, neće li vidjeti?

10 Onaj koji pogane kažnjava-
njem odgaja, neće li ispravljati?
Onaj koji uči čovjeka znanju, *neće
li znati?*

11 GOSPOD poznaje misli čovje-
kove, da *su* one isprazne.

12 Blažen *je* čovjek koga ti ka-
žnjavanjem odgajaš, GOSPODE, i
poučavaš ga iz zakona svoga;

13 da bi mu dao spokoj od dana
nesretnih, dok se za opakog jama
ne iskopa.

14 Jer GOSPOD neće odbaciti
narod svoj, niti će napustiti bašti-
nu svoju,

15 nego će se sud okrenuti u pra-
vednost, i svi koji su u srcu čestiti
slijedit će je.

16 Tko će se podignuti za mene
protiv zločinca? Tko će ustati za
mene protiv počinitelja nepravde.

17 Da mi GOSPOD *nije bio* po-
moć, već bi duša moja prebivala
u tišini.

18 Kad sam rekao: "Noga mi po-
srće", milosrđe me je tvoje, GOS-
PODE, podupiralo.

19 U mnoštvu misli mojih u nu-
trini mojoj, utjehe tvoje donose
užitak duši mojoj.

20 Hoće li prijestolje nepravde,
što zakonom nevaljalštine kuje,
imati zajedništvo s tobom?

21 Okupljaju se protiv duše pra-
vednih i osuđuju krv nevinu.

22 Ali GOSPOD je obrana moja,
i Bog moj *je* stijena utočišta moga.

23 I on će na njih navesti neprav-
du njihovu i dokončati ih u opa-
kosti njihovoj; *da*, dokončat će ih
GOSPOD, Bog naš.

PSALAM 95

1 O dodite, zapjevajte GOS-
PODU, kličimo stijeni našega
spasenja!

2 Pođimo sa zahvalom pred nje-
ga, i kličimo mu psalmima!

3 Jer GOSPOD *je* velik Bog i ve-

lik Kralj nad svim bogovima.

4 U ruci *su* njegovoj dubine ze-
maljske, njegova *je* i snaga brda.

5 More *je* njegovo, i on ga je na-
činio; i ruke su njegove suho *tlo*
oblikovale.

6 O dodite, iskažimo štovanje i
padnimo ničice, kleknimo pred
GOSPODOM, stvoriteljem našim.

7 Jer on *je* Bog naš, a mi narod
paše njegove i ovce ruke njegove.
Danas ako glas njegov čujete:

8 "Ne otvrdnjujte srce svoje kao
u onoj pobuni, *i* kao *u* dan iskuše-
nja u pustinji,

9 kad su me iskušavali očevi
vaši, isprobavali me, a vidjeli su
djela moja.

10 Četrdeset godina žalostio me
ovaj naraštaj, te *sam* rekao: "To *je*
narod koji bludi u srcu svome i ne
poznaje puteve moje."

11 Njima sam se zakleo u gnjevu
svome da neće ući u počinak moj!"

PSALAM 96

1 O pjevajte GOSPODU pje-
smu novu, pjevaj GOSPODU sva
zemljo!

2 Pjevajte GOSPODU, blagosliv-
ljajte ime njegovo! Obznanjujte iz
dana u dan spasenje njegovo.

3 Objavljuje među poganima
slavu njegovu, među svim naro-
dima čudesa njegova!

4 Jer GOSPOD *je* velik i treba sil-
no biti hvaljen; njega se treba boja-
ti iznad svih bogova.

5 Jer *su* svi bogovi naroda idoli, a
GOSPOD je stvorio nebesa.

6 Čast *je* i veličanstvo pred njim,
snaga i ljepota u Svetinji njegovoj.

7 Dajte GOSPODU, vi rodovi naro-
da, dajte GOSPODU slavu i snagu!

8 Dajte GOSPODU slavu *koja*
pripada imenu njegovu, donesite
prinos i udite u dvorove njegove!

9 O štujte GOSPODA u ljepo-
ti svetosti! Strepi pred njim sva

zemljo!

10 Kažite među poganima *da* GOSPOD kraljuje. I svijet je utemeljio da se ne pomiče, narodu će pravedno suditi.

11 Neka se nebesa raduju i zemlja neka se veseli! Neka more huči i punina njegova!

12 Neka polje bude puno radosti i sve što je na njemu; tada će se sva stabla šumska radovati

13 pred GOSPODOM, jer dolazi, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu pravedno i narodu istinom svojoj.

PSALAM 97

1 GOSPOD kraljuje, neka se zemlja raduje, neka se mnogi otoci vesele!

2 Oblaci i tama njega okružuju, pravednost i sud nastambe *su* prijestolja njegovog.

3 Oganj ide pred njim i spaljuje unaokolo neprijatelje njegove.

4 Munje njegove osvijetljaju svijet; zemlja je to vidjela i zadrhtala.

5 Brda su se rastopila poput voska u nazočnosti GOSPODA, u nazočnosti Gospodina cijele zemlje.

6 Nebesa objavljuju pravednost njegovu i sav narod vidi slavu njegovu.

7 Neka se postide svi koji služe izrezbarenim likovima, koji se ponose idolima; njega štujte svi bogovi!

8 Sion je čuo i veseli se; i kćeri su se Judine radovale radi pravednih sudova tvojih, GOSPODE!

9 Jer ti *si*, GOSPODE, visoko nad svom zemljom; ti si uzvišen daleko iznad svih bogova.

10 Vi koji ljubite GOSPODA, mrzite zlo! On čuva duše svojih svetih; izbavlja ih iz ruke opakih.

11 Svjetlo je posijano za pravednika i veselje za čestite u srcu.

12 Radujte se u GOSPODU, vi

pravednici, i dajte hvalu u spomen na svetost njegovu!

PSALAM 98

Psalam.

1 O pjevajte GOSPODU pjesmu novu, jer je čudesa učinio; pobjedu mu je postigla desnica njegova i sveta mišica njegova.

2 GOSPOD je obznanio spasenje svoje, pravednost je svoju otkrio pred očima pogana.

3 Spomenuo se milosrđa svoga i istine svoje prema domu Izraelovu; svi krajevi zemlje vidjeli su spasenje Boga našega.

4 Kliči GOSPODU, zemljo sva; uzvikujte i radujte se i pjevajte hvalu!

5 Pjevajte GOSPODU uz harfu, uz harfu i glas psalma!

6 Uz trube i zvuk roga, kličite pred GOSPODOM, Kraljem!

7 Neka buči more i punina njegova, svijet i svi koji na njemu prebivaju.

8 Neka bujice plješću rukama, neka se brda zajedno raduju

9 pred GOSPODOM, jer dolazi suditi zemlji. Sudit će svijetu po pravednosti i narodu po pravici.

PSALAM 99

1 GOSPOD kraljuje, neka narod dršće; on sjedi *među* kerubinima, neka se zemlja potrese!

2 GOSPOD je velik na Sionu, i on je uzvišen nad cijelim narodom.

3 Neka hvala tvoje veliko i strašno ime, *jer je* ono sveto!

4 I snaga kraljeva voli sud; ti uspostavljaš pravicu, ti si proveo sud i pravednost u Jakovu.

5 Uzvisujte GOSPODA, Boga našega i iskazujte štovanje kod podnožja njegovog! *Jer je* on svet.

6 Mojsije i Aron među svećenicima njegovim, i Samuel među

onima koji prizivaju ime njegovo. Prizivali su GOSPODA, i on ih je uslišao.

7 Govorio im je u stupu od oblaka; čuvali su svjedočanstva njegova i uredbu što im je dao.

8 Uslišao si ih, GOSPODE, Bože naš; ti si Bog koji im je oprostio, iako si se osvećivao za izmišljotine njihove.

9 Uzvisujte GOSPODA, Boga našega, i iskazujte štovanje na svetoj gori njegovoj; jer je svet GOSPOD, Bog naš!

PSALAM 100

Psalam zahvalnosti.

1 Kličite GOSPODU zemlje sve!

2 Služite GOSPODU s veseljem. Dodite pred lice njegovo pjevajući!

3 Znajte da je on GOSPOD, Bog! On nas je stvorio, a ne mi *sami* sebe; njegov *smo* narod i ovce paše njegove.

4 Uđite sa zahvalom na vrata njegova, u dvorove njegove s hvalom; zahvaljajte mu, i blagoslivljajte ime njegovo!

5 Jer dobar je GOSPOD; milosrđe je njegovo vječno, i istina njegova *traje* za sve naraštaje.

PSALAM 101

Psalam Davidov.

1 Pjevat ću o milosrđu i sudu, tebi ću, GOSPODE, pjevati.

2 Ponašat ću se mudro na putu savršenstva, o kada ćeš k meni doći? Hodit ću unutar kuće svoje sa srcem besprijelekim.

3 Neću stavljati pred oči svoje ništa opakog; mrzim djelo onih koji skreću s puta, to neće prionuti uz mene.

4 Prkosno srce od mene će se udaljiti, neću upoznavati opakog osobu.

5 Tko potajno kleveće bližnjega svoga, njega ću zatrti. Onoga koji ima uznošeno lice i oholo srce neću

podnositi.

6 Oči će moje *biti* nad vjernima na zemlji, da bi sa mnom prebivali. Tko hodi na savršenom putu, taj će mi služiti.

7 Tko prijevaru kuje, neće prebivati u kući mojoj. Tko laži govori, neće ostati pred očima mojim.

8 Jutrom ću uništavati sve opake na zemlji, da bih istrijebio iz grada GOSPODNJEGA sve koji čine zlo.

PSALAM 102

Molitva potlačenoga, kad je klonuo te izlio svoju jadikovku pred GOSPODOM.

1 Čuj molitvu moju, GOSPODE, i neka vapaj moj dođe k tebi!

2 Ne skrivaj lice svoje od mene u dan *kad* sam u nevolji. Prigni uho svoje k meni; u dan *kad* te prizovem, brzo me usliši!

3 Jer su moji dani nestali poput dima, i kosti su moje izgorjele poput ognjišta.

4 Srce mi je udareno, i sasušilo se poput trave, tako da kruh svoj zaboravljam jesti.

5 Od glasa uzdisaja moga kosti su mi uz kožu prionule.

6 Sličan sam pelikanu u pustinji, postao sam sova u divljini.

7 Bdijem i osamljen sam kao vrbac na krovu.

8 Neprijatelji me moji pogrđuju cijeli dan, i oni što bjesne na mene kunu protiv mene.

9 Jer sam pepeo jeo kao kruh i miješao piće svoje sa suzama

10 zbog srdžbe tvoje i gnjeva tvoga; jer ti si me podigao i oborio.

11 Dani *su* moji poput sjene što se naginje, a ja sam se sasušio poput trave.

12 Ali ti, GOSPODE, ostaješ zauvijek i spomen na tebe kroz sve naraštaje.

13 Ti ćeš ustati i smilovati se Sionu, jer je vrijeme da mu iska-

žeš naklonost; da, određen je čas došao.

14 Jer slugama je tvojim ugodno kamenje njegovo i iskazuju naklonost prahu njegovom.

15 Tako će se pogani bojati imena GOSPODNJEG, a svi kraljevi zemaljski slave tvoje.

16 Kad GOSPOD sagradi Sion, pojavit će se u slavi svojoj.

17 Obazret će se na molitvu oskudnih i neće prezreti molitvu njihovu.

18 Ovo će se zapisati za budući naraštaj, i narod koji će biti stvoren hvalit će GOSPODA.

19 Jer on je pogledao s visine Svetinje svoje, s neba je GOSPOD promotrio zemlju

20 da čuje stenjanje sužnjeva, da odriješi *one koji su* za smrt određeni,

21 da objavi ime GOSPODNJE na Sionu i hvalu svoju u Jeruzalemu,

22 kad se skupe zajedno narodi i kraljevstva da služe GOSPODU.

23 Oslabio je na putu snagu moju, skratio mi je dane.

24 Rekao sam: "Bože moj, nemoj me uzeti usred dana mojih! Tvoje su godine kroz sve naraštaje.

25 Odavna si utemeljio zemlju i nebesa *su* djelo ruku tvojih.

26 Oni će propasti, a ti ćeš ostati; da, sve će to ostarjeti poput odjeće, promijenit ćeš ih kao ruho i bit će izmijenjeni.

27 A ti *si* isti i godine tvoje neće imati kraja.

28 Djeca slugu tvojih ostat će, i sjeme će se njihovo učvrstiti pred tobom."

PSALAM 103
Psalam Davidov.

1 Blagoslivljaj GOSPODA, dušo moja, i sve što je u meni, *blagoslivljaj* sveto ime njegovo!

2 Blagoslivljaj GOSPODA, dušo moja, i ne zaboravi sva dobročinstva njegova:

3 on ti oprašta sve nepravde tvoje, on ozdravlja sve bolesti tvoje;

4 on otkupljuje život tvoj od propasti, kruni te blagošću i nježnim milosrdima;

5 on siti usta tvoja dobrima, kao orlu ti se mladost obnavlja.

6 GOSPOD uspostavlja pravednost i sud svima koji su potlačeni.

7 Puteve je svoje obznanio Mojsiju, djela svoja sinovima Izraelovim.

8 GOSPOD je milosrdan i milostiv, spor na srdžbu i bogat milosrđem.

9 Neće neprestano koriti niti zavijek u srdžbi *svojoj* ustrajati.

10 Nije postupao s nama po grijesima našim, niti nam plaćao po nepravdama našim.

11 Jer kako je nebo visoko nad zemljom, tako je veliko milosrđe njegovo prema onima koji ga se boje.

12 Koliko je istok daleko od zapada, toliko je udalžio od nas pristupe naše.

13 Kao što se otac smiluje djeci, tako se GOSPOD smiluje onima koji ga se boje.

14 Jer on zna građu našu, spominje se da *smo* mi prašina.

15 I čovjek, dani *su* njegovi kao trava, kao cvijet poljski, tako on cvate.

16 Jer vjetar prijeđe preko njega i nestane ga, i ne poznaje ga više *ni* mjesto njegovo.

17 A milosrđe je GOSPODNJE od vječnosti do vječnosti nad onima koji ga se boje, i pravednost njegova nad sinovima sinova,

18 koja drže savez njegov i pamte zapovijedi njegove da ih izvršavaju.

19 GOSPOD je na nebesima po-

stavio prijestolje svoje i kraljevstvo njegovo vlada nad svime.

20 Blagoslivljajte GOSPODA, anđeli njegovi, vi što se snagom ističete, što izvršavate zapovijedi njegove, pošto slušate glas riječi njegove!

21 Blagoslivljajte GOSPODA, sve vojske njegove, službenici njegovi koji izvršavate volju njegovu!

22 Blagoslivljajte GOSPODA, sva djela njegova, na svim mjestima vlasti njegove! Blagoslivljaj, GOSPODA, dušo moja!

PSALAM 104

1 Blagoslivljaj, GOSPODA, dušo moja! GOSPODE, Bože moj, ti si vrlo velik, odjeven čašću i veličanstvom.

2 Zaogrnuo si se svjetlom kao plaštem, razapeo si nebesa kao zavjesu;

3 ti polažeš na vodama grede odaja svojih, činiš oblake kočijom svojom, hodiš na krilima vjetra;

4 činiš anđele svoje duhovima, službenike svoje ognjem plamenim.

5 Postavio si temelje zemlji, neće se poljuljati zauvijek.

6 Pokrio si je dubinama kao odjećom, vode su nad gorama stajale.

7 Od prijekora tvoga pobjegle su, od glasa groma tvoga odjurile su.

8 Dižu se po gorama, spuštaju se po dolinama na mjesto koje si im ustanovio.

9 Postavio si *im* granicu da ne prelaze, da se ne vrate ponovo prekriti zemlju.

10 U doline on šalje izvore što teku između brda:

11 napajaju svaku životinju poljsku, divlji magarci žeđ svoju gase.

12 Uz njih obitavalište imaju ptice nebeske što pjevaju među granama.

13 On natapa gore iz odaja svo-

jih, zemlja je nasršena plodom djela tvojih.

14 On čini da trava raste za stoku i bilje na korist čovjeku, da izvede hranu iz zemlje;

15 i vino što veseli srce čovjekovo, i ulje da mu lice sjaji, i kruh što osnažuje srce čovjekovo.

16 Stabla su GOSPODNJA puna *soka*; cedri libanonski koje je zasadio;

17 gdje se ptice gnijezde, i roda, čiji je dom na jelama.

18 Gore visoke utočište *su* divokozama, a stijene kunićima.

19 On je odredio mjesec za doba, sunce zna zalazak svoj.

20 Ti stvaraš tamu i nastaje noć, u njoj se šuljaju sve zvijeri šumske.

21 Lavići riku za plijenom svojim i od Boga traže hranu svoju.

22 Sunce izlazi, oni se okupljaju i liježu u jazbine svoje.

23 Čovjek izlazi na svoj posao i na rad svoj do večeri.

24 GOSPODE, kako su mnogobrojna djela tvoja; sva si ih u mudrosti načinio! Puna je zemlja bogatstva tvoga.

25 *Tako* je veliko i široko to more, ondje je gmazova bezbroj, životinja malih i velikih.

26 Onuda prolaze lađe, i onaj levijatan *koga* si načinio da se igra u njemu.

27 Svi na tebe čekaju da *im* u pravu vrijeme daš hranu njihovu.

28 Što im daješ, oni *to* sabiru; otvaraš li ruku svoju, oni su siti dobrima.

29 Skrivaš li lice svoje, uznemireni su; oduzmeš li im dah, ugibaju i u prah se vraćaju.

30 Pošalješ li duha svoga, oni nastaju; i obnovio si lice zemlje.

31 Slava GOSPODNJA traje zauvijek; GOSPOD će se veseliti u djelima svojim.

32 On pogleda na zemlju i ona

se potrese; dotakne se brda, i ona se zadime.

33 Pjevati ću GOSPODU dokle god živim, hvaliti ću Boga moga dokle god postojim.

34 Promišljanje moje o njemu bit će slatko, ja ću se veseliti u GOSPODU.

35 Neka grešnici nestanu sa zemlje i neka opakih više ne bude! Blagoslivljaj GOSPODA, dušo moja! Hvalite GOSPODA!

PSALAM 105

1 O zahvaljajte GOSPODU, prizivajte ime njegovo! Obznanjujte među narodima djela njegova!

2 Pjevajte mu, pjevajte mu psalme! Pričajte o svim njegovim čudesnim djelima!

3 Dičite se svetim imenom njegovim! Neka se raduje srce onih koji traže GOSPODA!

4 Tražite GOSPODA i snagu njegovu, tražite lice njegovo svagda!

5 Sjetite se njegovih veličanstvenih djela koje je učinio, čudesa njegovih i prosudba usta njegovih!

6 O vi, sjeme Abrahama, sluge njegovog, vi sinovi Jakovljevi, izabranici njegovi!

7 On je GOSPOD, Bog naš, prosudbe su njegove po svoj zemlji.

8 On se prisjeća saveza svoga zauvijek, riječi koju je zapovjedio tisući naraštaja;

9 saveza kojeg je sklopio s Abrahamom, i zakletve njegove Izaku.

10 I potvrdio ju je Jakovu kao zakon, i Izraelu kao vječni savez,

11 govoreći: "Tebi ću dati zemlju kanaansku, ždrijeb baštine vaše."

12 Kad ih je bilo samo malo po broju, vrlo malo, i u njoj su bili tuđinci,

13 kad su išli od jedne nacije do druge, od jednog kraljevstva do drugog naroda,

14 nije dopustio nijednom čovje-

ku da im čini loše; da i kraljeve je radi njih prekorio,

15 govoreći: "Ne dirajte pomazanike moje i prorocima mojim ne činite štete!"

16 Osim toga, dozvao je glad na zemlju, svu je opskrbu kruhom prekinuo.

17 Poslao je čovjeka pred njima, Josipa, koji je bio prodan kao rob:

18 komu su noge ozlijedili okovima, bio je stavljen u željezo,

19 do vremena kad je došla riječ njegova, riječ GOSPODNJA isprobala ga je.

20 Kralj je poslao i odriješio ga, vladar naroda oslobodio ga je.

21 Postavio ga je gospodarom doma svoga i upraviteljem svega imetka svoga,

22 da knezove njegove obvezuje po svojoj volji, i starješine njegove pouči mudrosti.

23 Izrael je došao i u Egipat, pa je Jakov boravio u zemlji Hamovoj.

24 I umnožio je narod svoj silno i učinio ga jačim od njegovih neprijatelja.

25 Okrenuo je srce njihovo da zamrze narod njegov, da lukavo postupaju s njegovim slugama.

26 Poslao je Mojsija, slugu svoga, i Arona koga je izabrao.

27 Pokazivali su među njima znakove njegove, i čudesa u zemlji Hamovoj.

28 Poslao je tamu te se smračilo, i nisu se pobunili protiv riječi njegove.

29 Pretvorio je vode njihove u krv, i pomorio ribu njihovu.

30 Zemlja njihova procvjetala je žabama, i u odaje kraljeva njihovih.

31 Rekao je, i došao je roj krilatih kukaca, i uš i sve krajeve njihove.

32 Dao im je tuču umjesto kiše, i oganj plameni na zemlju njihovu.

33 I udario je lozu njihovu i smo-

kve njihove, i polomio stabla u krajevima njihovim.

34 Rekao je, i došli su skakavci i gusjenice, i *to* bezbrojne,

35 te su izjeli sve bilje u zemlji njihovoj i proždrli plod tla njihovog.

36 Udario im je i sve prvorođen-ce u zemlji njihovoj, prvinu sve snage njihove.

37 I izveo ih je sa srebrom i zlatom, i nije *bilo* nemoćne *osobe* među plemenima njihovim.

38 Egipat se veselio kad su otišli, jer ih je strah od njih obuzeo.

39 Razastro je oblak *kao* pokri-vač, i oganj da svijetli noću.

40 *Narod* je zamolio, i on je do-veo prepelice i nasitio ih kruhom s neba.

41 Otvorio je stijenu, i vode su šiknule; izlile su se po suhu *kao* rijeka.

42 Jer se sjetio svoga svetog obećanja, i Abrahama, sluge svoga,

43 te izveo narod svoj s radošću, izabranike svoje s veseljem.

44 I dao im je zemlju pogana, pa su baštinili trud naroda;

45 da obdržavaju odredbe nje-gove i drže zakone njegove. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 106

1 Hvalite GOSPODA! O zahva-ljujte GOSPODU jer *je* dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

2 Tko može iskazati moćna djela GOSPODNJA, *tko* može objaviti svu hvalu njegovu?

3 Blaženi koji se drže suda, i onaj koji čini pravednost u svako doba!

4 Sjeti me se, GOSPODE, po naklonosti *koju iskazuješ* narodu svo-me, pohodi me spasenjem svojim:

5 da bi vidio dobro izabranika tvojih, da bi se radovao u veselju naroda tvoga, da bi se dičio bašti-nom tvojom.

6 Sagriješili smo s očevima na-

šim, činili smo nepravdu, opako smo postupali.

7 Očevi naši nisu razumjeli ču-desa tvoja u Egiptu, nisu se sjećali mnoštva milosrđa tvojih, nego su *ga* izazivali pokraj mora, *pokraj* mora Crvenoga.

8 Ipak ih je on spasio radi imena svoga, da bi objavio svoju moćnu snagu.

9 I ukorio je Crveno more, i ono se isušilo, pa ih je proveo kroz du-bine kao kroz pustinju.

10 I spasio ih je od ruke onog koji *ih* je mrzio, i otkupio ih iz ruke neprijatelja.

11 I vode su prekrile neprijatelje njihove, nijedan od njih nije ostao.

12 Tada su povjerovali riječi-ma njegovim, zapjevali su njemu hvalu.

13 Brzo su zaboravili djela nje-gova, nisu čekali na savjet njegov, 14 te su žudjeli pohlepno u pu-stinji, i iskušavali Boga u pustoši.

15 I on im je dao što su tražili, ali je poslao glad na dušu njegovu.

16 I zavidjeli su Mojsiju u tabo-ru, i Aronu, *svetom* od GOSPODA.

17 Zemlja se otvorila i proguta-tala Datana i pokrila družinu Abiramovu.

18 I oganj je planuo među dru-žinom njihovom, plamen je spalio opake.

19 Načinili su tele na Horebu i iskazivali štovanje lijevanom liku.

20 Tako su zamijenili slavu svoju obličjem vola koji travu jede.

21 Zaboravili su Boga, Spasitelja svoga, koji je učinio velike stvari u Egiptu,

22 čudesna djela u zemlji Hamo-voj i strahote na Crvenome moru.

23 Zato je rekao da bi ih uništio, da Mojsije, izabranik njegov, nije stao pred njega u rasjedu i odvra-tio njegov gnjev da *ih* ne uništi.

24 I prezreli su zemlju ugodnu,

nisu vjerovali riječi njegovoj;

25 nego su mrmljali u svojim šatorima i nisu slušali glas GOSPODNJI.

26 Stoga je podigao na njih ruku svoju da ih obori u pustinji,

27 i da obara sjeme njihovo među narodima, i da ih rasprši po zemljama.

28 I pridružili su se Baalpeoru, i jeli žrtve za mrtve.

29 Tako su *ga* izazivali na srdžbu izmišljotinama svojim, te se pošast sručila na njih.

30 Tada je Pinhas ustao i sud izvršio, i pošast je stala.

31 I to mu se uračunalo kao pravednost u sve naraštaje za sva vremena.

32 Rasrdili su *ga* i kod voda svađe, pa je Mojsije loše prošao zbog njih;

33 jer su mu duh izazvali, te je nerazborito prozborio usnama svojim.

34 Nisu uništili narode za koje im je GOSPOD zapovjedio,

35 nego su se pomiješali s poganimima i naučili se djelima njihovim.

36 I služili su idolima njihovim koji su im zamkom postali.

37 Da, žrtvovali su sinove svoje i kćeri svoje davlima,

38 i prolijevali krv nevinu, čak i krv sinova svojih i kćeri svojih koje su žrtvovali idolima kanaanskim, te je zemlja bila okaljana krvlju.

39 Tako su se okaljali djelima svojim i bludničili s izmišljotinama svojim.

40 Stoga je gnjev GOSPODNJI planuo na narod njegov, tako da mu se zgadila baština njegova.

41 I predao ih je u ruku poganimima, te su oni koji su ih mrzili nad njima vladali.

42 Neprijatelji njihovi su ih i tlačili, te su bili u pokornosti pod ru-

kom njihovom.

43 Mnogo puta ih je izbavio, ali su *ga* oni izazivali mišljenjem svojim, te su bili poniženi zbog nepravde svoje.

44 Ipak je pogledao na tjeskobu njihovu čim je čuo vapaj njihov.

45 I sjetio se svog saveza s njima, te se pokajao u skladu s mnoštvom milosrđa svoga.

46 I učinio je da im se smiluju svi koji su ih zarobili.

47 Spasi nas, GOSPODE, Bože naš, i skupi nas iz pogana, da zahvaljujemo tvome svetom imenu i likujemo hvali tvojoj!

48 Blagoslovljen neka je GOSPOD, Bog Izraelov, od vječnosti do vječnosti, i neka sav narod kaže: "Amen! Hvalite GOSPODA!"

PSALAM 107

1 O zahvaljujte GOSPODU jer je dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

2 Neka *tako* govore otkupljenici GOSPODNJI, koje je otkupio iz ruke neprijatelja,

3 i sabrao ih iz zemalja, od istoka i zapada, od sjevera i juga.

4 Lutali su u pustinji i putem pustim; nisu našli grada da bi se nastanili.

5 Gladni i žedni *su bili*, duša je njihova u njima klonula.

6 Tada su zavapili GOSPODU u nevolji svojoj, i on ih je izbavio od tjeskoba njihovih,

7 te ih vodio po pravom putu, da bi mogli ići u grad gdje bi obitavali.

8 O da bi *ljudi* hvalili GOSPODA za dobrotu njegovu i za čudesna djela njegova sinovima ljudskim!

9 Jer siti dušu koja čezne, i gladnu dušu ispunja dobrotom.

10 Oni koji sjede u tami i u sjeni smrtnoj, okovani *su* tjeskobom i željezom,

11 jer su se bunili protiv riječi Božjih i prezirali savjet Svevišnjega.

12 Stoga im je srce naporom ponizio, posrtali su, a nikoga da *im* pomogne.

13 Tada su zavapili GOSPODU u nevolji svojoj, *i* on ih je spasio od tjeskoba njihovih.

14 Izveo ih je iz tame i sjene smrti, i raskinuo okove njihove.

15 O da bi *ljudi* hvalili GOSPODA za dobrotu njegovu i za čudesna djela njegova sinovima ljudskim!

16 Jer je skršio vrata mjedena i polomio zapornice željezne.

17 Bezumnici su, zbog svojih prijestupa i zbog svojih nepravdi, tjeskobni.

18 Duši se njihovoj svako jelo gadi, te su se približili do vrata smrti.

19 Tada su zavapili GOSPODU u nevolji svojoj, *i* on ih je spasio od tjeskoba njihovih.

20 Poslao je riječ svoju te ih ozdravio, i izbavio *ih* od pogibli njihovih.

21 O da bi *ljudi* hvalili GOSPODA za dobrotu njegovu i za čudesna djela njegova sinovima ljudskim!

22 I neka žrtvuju žrtve zahvale, i objavljuju djela njegova s radošću!

23 Oni koji brodicama silaze na more, koji obavljaju posao na vodama velikim,

24 oni gledaju djela GOSPOD-NJA, i čudesa njegova u dubini.

25 Jer on zapovijeda i diže olujni vjetar što podiže valove njegove.

26 Porasli su do neba, iznova se spuštali do dubina; duša im se rastapala zbog nemira.

27 Teturali su amo tamo i posrtali kao pijanci, i nisu više znali kuda.

28 Tada su zavapili GOSPODU

u nevolji svojoj, i on ih je izveo iz tjeskoba njihovih.

29 On obraća oluju u tišinu, i valovi su se njeni smirili.

30 Onda su se veseli što su se smirili; tako ih dovodi u njihovu željenu luku.

31 O da bi *ljudi* hvalili GOSPODA za dobrotu njegovu i za njegova čudesna djela sinovima ljudskim!

32 Neka ga uzvisuju i u zajednici naroda i hvale ga na skupu starješina!

33 On pretvara rijeke u pustinju, a izvore voda u suhu zemlju;

34 plodnu zemlju u pustaru zbog zloće onih koji u njoj prebivaju.

35 On pretvara pustinju u jezero vodeno, i suho tlo u izvore voda.

36 I ondje gladne nastanjuje da pripreme grad gdje bi obitavali;

37 te zasiju polja i posade vinograde što donose plodove korisne.

38 I blagoslivlja ih te su se namnožili silno, i ne dopušta da im se smanji stoka.

39 Opet su smanjeni i poniženi od tlačanja, tjeskobe i žalosti.

40 Izlijeva prezir na knezove i čini da lutaju pustinjom *gdje* nema puta.

41 Ipak podiže siromaha iz tjeskobe, i umnaža *mu* obitelji kao stado.

42 Pravedni će gledati i radovati se, i sva će nepravda zatvoriti usta svoja.

43 Tko god je mudar i pazit će na ovo; i takvi će razumjeti blagost GOSPODNJU!

PSALAM 108

Pjesma. Psalam Davidov.

1 Bože, srce je moje očvrsnulo! Pjevat ću i zahvaliti čak i slavom svojom.

2 Probudi se, psaltiru i harfo: *i sâm* ću se probuditi rano!

3 Hvalit ću te, GOSPODE, među ljudima, i pjevat ću ti hvale među narodima.

4 Jer milosrđe *je* tvoje veliko, iznad nebesa, i istina tvoja *doseže* do oblaka.

5 Uzvisi se, Bože, nad nebesa i neka je slava tvoja nad svom zemljom!

6 Da bi ljubljени tvoji bili izbavljeni, spasi desnicom svojom i usliši me!

7 Bog je progovorio u svetosti svojoj; "Radovat ću se, razdijelit ću Sekem i izmjeriti dolinu Sukot.

8 Gilead *je* moj, Manaše *je* moj; a Efrajim *je* snaga glave moje, Juda *je* zakonodavac moj.

9 Moab *je* umivaonik moj, nad Edomom ću baciti obuću svoju, nad Filistejom ću likovati!"

10 Tko će me dovesti u utvrđeni grad? Tko će me povesti u Edom?

11 Nećeš li *ti*, Bože, *koji* si nas odbacio, i nećeš li *ti*, Bože, izaći s vojskama našim?

12 Daj nam pomoć u nevolji, jer *je* uzaludna pomoć čovjekova.

13 S Bogom ćemo raditi junački, jer on će zgaziti neprijatelje naše.

PSALAM 109

Zborovodi. Psalam Davidov.

1 Nemoj šutjeti, Bože hvale moje!

2 Jer su usta opakoga i usta prijevarena na mene otvorena, govorili su protiv mene lažljivim jezikom.

3 I okružili su me riječima mržnje i zaratili protiv mene bez razloga.

4 Za ljubav moju oni su mi protivnici, ali *ja se predajem* molitvi.

5 I uzvratili su mi zlo za dobro, i mržnju za ljubav moju.

6 Postavi nad njim opakoga i neka mu Sotona stane s desne njegove!

7 Kad mu se bude sudilo, neka

bude osuđen i neka molitva njegova postane grijeh!

8 Neka dana njegovih bude malo, neka drugi preuzme službu njegovu!

9 Neka djeca njegova budu siročad, a žena njegova udovica!

10 Neka mu se djeca neprestano skitaju i prose, i neka traže *kruha* iz svojih opustošenih mjesta!

11 Neka mu otimač ugrabi sve što ima, i neka tuđinci oplijene njegov trud!

12 Neka ne bude nikog da mu pruži milosrđe, i neka nitko ne bude naklonjen siročadi njegovoj!

13 Neka potomstvo njegovo bude zatrto, *i* u sljedećem naraštaju, neka ime njegovo bude izbrisano!

14 Neka se nepravda očeva njegovih spomene kod GPODA, i neka se grijeh majke njegove ne izbriše!

15 Neka budu neprestano pred GOSPODOM, da im zatre spomen sa zemlje!

16 Zato što se nije sjetio iskazivati milosrđe, nego je progonio siromaha i potrebita čovjeka, da bi pogubio slomljenog u srcu.

17 Kako *je* prokletstvo volio, tako neka ga stigne; kako nije uživao u blagoslovu, tako neka bude daleko od njega!

18 Kako se odijevao prokletstvom kao odjećom svojom, tako neka mu kao voda uđe u utrobu i kao ulje u kosti njegove!

19 Neka mu bude kao odjeca što ga pokriva i kao pojas kojim se neprestano opasuje!

20 *Neka to bude* nagrada mojim protivnicima od GOSPODA, i onima koji zlo govore protiv duše moje!

21 A ti čini za mene, Bože, Gospodine, radi imena svoga! Jer *je* milosrđe tvoje dobro, izbavi me!

22 Jer *sam* siromašan i potrebit, i srce je moje ranjeno u meni.

23 Nestajem kao sjena kad se naginje, bacan sam gore dolje kao skakavac.

24 Koljena su mi slaba od posta, i tijelo mi je mršavo bez debljine.

25 I ja sam im postao ruglom; *kad* su me ugledali, mahali su glavama svojim.

26 Pomozi mi, GOSPODE, Bože moj; spasi me po milosrđu svome,

27 da bi znali da je ovo ruka tvoja, *da* si ti, GOSPODE, to učinio!

28 Neka oni proklinju, ali ti blagoslivljaj! Kad se dignu, neka budu posramljeni; a sluga tvoj neka se raduje!

29 Neka se protivnici moji pomutnjom zaodjenu, i neka se zbunjenošću svojom kao ogrtačem pokriju!

30 Silno ću hvaliti GOSPODA ustima svojim, i hvalit ću ga usred mnoštva.

31 Jer će stajati s desne siromahu da ga spasi od onih što mu dušu osuđuju.

PSALAM 110

Psalam Davidov.

1 GOSPOD je rekao Gospodinu mome: "Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!"

2 GOSPOD će sa Siona poslati žezlo tvoje snage: "Vladaj usred neprijatelja svojih!"

3 Narod će tvoj *biti* voljan u dan snage tvoje; u ljepoti svetosti, iz utroba zora, ti imaš rosu mladosti svoje.

4 GOSPOD se zakleo i neće se pokajati: "Ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu!"

5 Gospodin je tebi zdesna, satrt će kraljeve u dan gnjeva svoga.

6 On će suditi među poganima; napunit će *mjesta* truplima, ranit

će poglavare *koji su* nad mnogim zemljama.

7 Na putu će piti iz potoka; zato će podići glavu.

PSALAM 111

1 Hvalite GOSPODA! Hvalit ću GOSPODA svim srcem *svojim* u skupštini čestitih i u zajednici.

2 Djela *su* GOSPODNJA velika, istraživana od svih kojima je zadovoljstvo u njima.

3 Djelo *je* njegovo časno i slavno, i pravednost njegova traje zauvijek.

4 Učinio je spomen svojim čudesnim djelima; GOSPOD *je* milostiv i pun samilosti.

5 Dao je hranu onima koji ga se boje, uvijek će imati u umu savez svoj.

6 Objavio je narodu svome moć djela svojih, da bi im dao baštinu pogana.

7 Djela su ruku njegovih istina i *sud*; sve *su* zapovijedi njegove pouzdane.

8 Čvrsto stoje uvijek i zauvijek, sazdate na istini i čestitosti.

9 Poslao je otkupljenje svome narodu, savez je svoj zapovjedio zauvijek; sveto je i časno ime njegovo!

10 Strah *je* GOSPODNJI početak mudrosti, dobar razum imaju svi koji izvršavaju *njegove zapovijedi*. Hvala njegova traje zauvijek.

PSALAM 112

1 Hvalite GOSPODA! Blažen *je* čovjek *koji se* boji GOSPODA, *koji* silno uživa u zapovijedima njegovim!

2 Moćno će mu biti sjeme na zemlji, naraštaj čestitih bit će blagoslovljen.

3 Blagostanje i bogatstvo *bit će* u domu njegovom, i pravednost njegova traje zauvijek.

4 Čestitima sviće svjetlost u tami; *on je* milostiv, i pun samilosti, i pravedan.

5 Dobar čovjek iskazuje naklonost i daje u zajam; *on će* poslove svoje voditi promišljeno.

6 Zasigurno se neće pokolebati zauvijek; pravednik će biti u vječnom spomenu.

7 Neće se bojati zle vijesti; srce je njegovo očvrstnulo uzdajući se u GOSPODA.

8 Srce *se* njegovo učvrstilo, neće se bojati dok ne vidi želju svoju na neprijateljima svojim.

9 Rasuo je, dao siromasima, pravednost njegova traje zauvijek; rog će mu se uzvisiti u časti.

10 Opaki će *to* vidjeti i žalostiti se, škripat će zubima svojim i nestati: želja će opakih propasti.

PSALAM 113

1 Hvalite GOSPODA! Hvalite, o sluge GOSPODNJE, hvalite ime GOSPODNJE!

2 Blagoslovljeno bilo ime GOSPODNJE odsada i za sva vremena!

3 Od izlaska sunca do njegovog zalaska hvaljeno bilo ime GOSPODNJE!

4 GOSPOD *je* uzvišen nad svim narodima, slava je njegova iznad nebesa.

5 Tko *je* kao GOSPOD, Bog naš, koji u visini prebiva,

6 koji *sebe* ponižava i gleda što je na nebu i na zemlji?

7 On podiže siromaha iz prašine, iz gnojišta uzvisuje potrebitog,

8 da *ga* posjedne s knezovima, s knezovima naroda njegova.

9 Nerotkinji daje da uzdržava kuću i da *postane* radosna majka djece. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 114

1 Kad je Izrael izašao iz Egipta, dom Jakovljeve iz naroda tuđeg

jezika,

2 Juda je bio Svetinja njegova, a Izrael vlast njegova.

3 More je *to* vidjelo i pobjeglo, Jordan je otjeran natrag.

4 Gore su poskakivale kao ovnovi, a brežuljci kao jaganjci.

5 Što te je *uznemirilo*, o more, da bježiš? I tebe, Jordane, da si otjeran natrag?

6 Gore, *zašto* ste poskakivale kao ovnovi? I vi brežuljci kao jaganjci?

7 Dršći, zemljo, u nazočnosti Gospodina, u nazočnosti Boga Jakovljeva,

8 koji je stijenu pretvorio u stajaću vodu, kremen u izvor vode!

PSALAM 115

1 Ne nama, GOSPODE, ne nama, nego imenu svome daj slavu, zbog milosrđa svoga i radi istine svoje!

2 Zašto da pogani govore: "Gdje je sad Bog njihov?"

3 A naš je Bog na nebesima, sve što mu se svidjelo, *to je* učinio.

4 Idoli *su* njihovi srebro i zlato, djelo ljudskih ruku.

5 Imaju usta, a ne govore, imaju oči, a ne vide,

6 imaju uši, a ne čuju, imaju nosnice, a ne mirišu.

7 Imaju ruke, a ne dodiruju, imaju noge, a ne hodaju; ne puštaju glas iz grla svoga.

8 Oni koji su ih načinili nalik su njima, *kao i* svaki koji se u njih pouzdaje.

9 O Izraele, pouzdaj se u GOSPODA! On *je* pomoć njihova i štit njihov.

10 O dome Aronov, pouzdaj se u GOSPODA! On *je* pomoć njihova i štit njihov.

11 Vi koji se bojite GOSPODA, pouzdajte se u GOSPODA! On *je* pomoć njihova i štit njihov.

12 GOSPOD nas ima na umu, on

će *nas* blagosloviti; blagoslovit će dom Izraelov, blagoslovit će dom Aronov.

13 Blagoslovit će one koji se boje GOSPODA, *i* male *i* velike.

14 GOSPOD će vas umnožiti više *i* više, vas *i* djecu vašu.

15 Blagoslovio vas GOSPOD koji je načinio nebo *i* zemlju!

16 Nebo *i* nebesa *pripadaju* GOSPODU, a zemlju je dao sinovima ljudskim.

17 Mrtvi ne hvale GOSPODA, niti netko tko silazi u tišinu.

18 Ali mi ćemo blagoslivljati GOSPODA odsada *i* za sva vremena. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 116

1 Ljubim GOSPODA, jer je čuo moj glas *i* moje molbe.

2 Jer je prignuo svoje uho k meni, stoga ću *ga* prizivati dokle god živim.

3 Opkolile su me smrtno patnje, *i* muke paklene zadesile su me; naišao sam na nevolju *i* žalost.

4 Tada sam prizvao ime GOSPODNJE: "GOSPODE, zaklinjem te, izbavi dušu moju!"

5 Milostiv *je* GOSPOD, *i* pravedan; da, naš *je* Bog milosrdan!

6 GOSPOD čuva priproste; bio sam ponižen, *i* on mi je pomogao.

7 Vрати se u svoj počinak, dušo moja, jer je GOSPOD darežljivo *s* tobom postupao.

8 Jer ti si dušu moju izbavio od smrti, moje oči od suza, *i* noge moje od pada.

9 Hodit ću pred GOSPODOM u zemlji živih.

10 Vjerovao sam, stoga sam govorio: "Bio sam jako tjeskoban!"

11 Ja sam rekao u žurbi svojoj: "Svi su ljudi lažljivci."

12 Što ću uzvratiti GOSPODU za sva dobročinstva njegova prema meni?

13 Uzet ću čašu spasenja *i* prizvat ću ime GOSPODNJE.

14 Izvršit ću svoje zavjete GOSPODU sada, u nazočnosti cijelog naroda njegovog.

15 Dragocjena *je* u očima GOSPODNJIM smrt njegovih svetih.

16 GOSPODE, ja *sam* zaista tvoj sluga; ja *sam* tvoj sluga *i* sin sluškinje tvoje, ti si moje sveze odriješio.

17 Tebi ću prinijeti žrtvu zahvalnicu, *i* prizvat ću ime GOSPODNJE.

18 Izvršit ću svoje zavjete GOSPODU sada, u nazočnosti cijelog naroda njegovog,

19 u dvorima kuće GOSPODNJE, usred tebe, o Jeruzaleme. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 117

1 Hvalite GOSPODA, svi narodi, slavite *ga* svi ljudi!

2 Jer njegova je milosrdna ljubaznost velika prema nama, *i* istina GOSPODNJA *traje* zauvijek. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 118

1 Zahvaljujte GOSPODU, jer *je* on dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

2 Neka Izrael sada kaže, da milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

3 Neka sada dom Aronov kaže, da milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

4 Neka sada oni koji se boje GOSPODA kažu, da milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

5 Prizvao sam GOSPODA u tjeskobi; GOSPOD mi je odgovorio, *i postavio me* na prostrano mjesto.

6 GOSPOD *je* na mojoj strani, neću se bojati; što mi može čovjek učiniti?

7 GOSPOD *je* za mene među onima koji mi pomažu, stoga ću vidjeti *želju svoju* nad onima koji

me mrze.

8 Bolje je pouzdati se u GOSPODA, nego povjerovati čovjeku.

9 Bolje je pouzdati se u GOSPODA, nego povjerovati knezovima.

10 Svi su me narodi opkolili, ali u ime GOSPODNJE ja ću ih uništiti.

11 Opkolili su me; da, opkolili su me, ali u ime GOSPODNJE ja ću ih uništiti.

12 Opkolili su me kao pčele; ugasili su se kao oganj od trnja, jer u ime GOSPODNJE ja ću ih uništiti.

13 Jako si me gurao da padnem, ali mi je GOSPOD pomogao.

14 GOSPOD je moja snaga i pjesma, i postao je moje spasenje.

15 Glas radosti i spasenja je u šatorima pravednika; desnica GOSPODNJA čini junaštvo.

16 Desnica je GOSPODNJA uzvišena; desnica GOSPODNJA čini junaštvo.

17 Neću umrijeti, nego živjeti i objavljivati djela GOSPODNJA.

18 GOSPOD me je jako odgajao kažnjavanjem, ali me nije predao smrti.

19 Otvorite mi vrata pravednosti; ući ću na njih i hvaliti GOSPODA.

20 Ovo su vrata GOSPODNJA na koja će ući pravednici.

21 Hvalit ću te jer si me uslišao, i ti si postao moje spasenje.

22 Kamen koji su graditelji odbacili postao je ugaoni zaglavljak.

23 To je GOSPODNJE djelo; ono je čudesno u očima našim.

24 Ovo je dan koji je GOSPOD stvorio; radujmo se i veselimo u njemu!

25 Spasi sada, zaklinjem te, GOSPODE; GOSPODE, zaklinjem te, podari nam sada napredak!

26 Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime GOSPODNJE! Blagosloveli

smo vas iz kuće GOSPODNJE!

27 Bog je GOSPOD koji nam je pokazao svjetlo; privežite žrtvu užadima za robove žrtvenika!

28 Ti si moj Bog, i ja ću te hvaliti; ti si moj Bog, ja ću te uzvisivati.

29 Zahvaljujte GOSPODU jer je on dobar, jer milosrđe njegovo traje zauvijek!

PSALAM 119

ALEF

1 Blaženi su oni koji su neokaljan na putu, koji hode po zakonu GOSPODNJEM!

2 Blaženi su oni koji drže svjedočanstva njegova, i koji ga traže svim srcem;

3 i ne čine nepravdu, nego hode njegovim putevima!

4 Ti si nam zapovjedio da držimo pomno tvoje propise.

5 O da bi moji putevi bili upravljani da držim tvoje odredbe!

6 Tada se neću posramiti, kad se budem obazirao na sve zapovijedi tvoje.

7 Hvalit ću te u čestitosti srca kad naučim tvoje pravedne sudove.

8 Držat ću tvoje odredbe; nemoj me posve napustiti!

BET

9 Čime će mladić očistiti put svoj? Tako da pazi na ono što je u skladu s riječi tvojom.

10 Cijelim svojim srcem tebe sam tražio, o ne dopusti mi da od lutam od tvojih zapovijedi!

11 Tvoju riječ sam sakrio u srce svoje, da protiv tebe ne sagriješim.

12 Blagoslovljen si ti, GOSPODE, nauči me svojim odredbama!

13 Svojim usnama objavljivao sam sve sudove usta tvojih.

14 Radovao sam se na putu svjedočanstava tvojih, isto kao i svim bogatstvima.

15 Promišljat ću o tvojim propi-

sima i imati obzira prema putevima tvojim.

16 Sâm ću uživati u odredbama tvojim, neću zaboraviti riječ tvoju.

GIMEL

17 Postupaj darežljivo sa slugom svojim, *da* mogu živjeti i držati riječ tvoju.

18 Otvori mi oči, da mogu gledati čudesa iz zakona tvoga.

19 Ja *sam* tuđinac na zemlji; ne skrivaj od mene zapovijedi svoje!

20 Duša se moja lomi od čežnje za sudovima tvojim u svako doba.

21 Ukorio si ohole *one* proklete koji zastranjuju od zapovijedi tvojih.

22 Ukloni od mene sramotu i prezir, jer sam držao tvoja svjedočanstva.

23 I knezovi su zasjedali i govorili protiv mene, *ali* je sluga tvoj promišljao o tvojim odredbama.

24 Tvoja svjedočanstva *su* također moje uživanje i savjetnici moji.

DALET

25 Duša moja prijanja uz prašinu; oživi me po riječi svojoj!

26 Objavio sam puteve svoje, i ti si me uslišao; pouči me svojim odredbama!

27 Daj mi da razumijem put propisa tvojih; tako ću govoriti o tvojim čudesnim djelima.

28 Duša mi se rastapa od potištenosti; osnaži me ti po riječi svojoj.

29 Ukloni od mene put laži; i podari mi milostivo zakon svoj.

30 Odabrao sam put istine; sudove tvoje položio sam *pred sebe*.

31 Prionuo sam uz svjedočanstva tvoja; GOSPODE, nemoj me posramiti!

32 Trčat ću putem tvojih zapovijedi pošto si proširio srce moje.

HE

33 Pouči me, GOSPODE, putu odredaba tvojih; i ja ću ga držati

do kraja.

34 Daj mi razumijevanje i ja ću držati zakon tvoj; da, obdržavat ću ga cijelim srcem *svojim*.

35 Daj mi da idem stazom zapovijedi tvojih jer na njoj uživam.

36 Prikloni srce moje k svjedočanstvima tvojim, a ne k pohlepi.

37 Odvrati oči moje da ne gledaju ispraznost; i oživi me na svom putu!

38 Učvrsti riječ svoju slugi svo-
me koji je *privržen* tvome strahu.

39 Otkloni sramotu moju od koje strahujem, jer *su* sudovi tvoji dobri.

40 Evo, čeznuo sam za propisima tvojim; oživi me pravednošću svojom.

VAV

41 I neka mi dođu tvoja milosrđa, GOSPODE, i spasenje tvoje po riječi tvojoj.

42 Tako ću time odgovoriti onome koji mi pogrđuje, jer se u riječ tvoju pouzdajem.

43 I nemoj uzeti riječ istine potpuno iz usta mojih, jer sam se nadao tvojim sudovima.

44 Tako ću neprestano držati zakon tvoj, uvijek i zauvijek.

45 I hodit ću u slobodi, jer istražujem propise tvoje.

46 Govorit ću o svjedočanstvima tvojim i pred kraljevima, i neću se posramiti.

47 I sâm ću uživati u tvojim zapovijedima, koje ljubim.

48 I ruke ću svoje dizati k zapovijedima tvojim, koje ljubim; i promišljat ću o tvojim odredbama.

ZAJIN

49 Spomeni se *svoje* riječi svo-
me slugi na kojoj si mi potaknuo nadu.

50 Ovo mi *je* utjeha u tjeskobi
mojoj, jer me je riječ tvoja oživjela.

51 Oholice su me jako ismijava-

le, *ali* nisam odstupio od zakona tvoga.

52 Sjetio sam se pravednih sudova tvojih od davnine, GOSPODE, i utješio sam se.

53 Strava me je obuzela zbog opakih koji su napustili zakon tvoj.

54 Tvoje su mi odredbe bile pje-sme u kući moga proputovanja.

55 Sjetio sam se noću imena tvo-ga, GOSPODE; i držao sam zakon tvoj.

56 To mi se dogodilo, jer sam držao propise tvoje.

HET

57 *Ti si* dio moj, GOSPODE; re-kao sam da ću držati riječi tvoje.

58 Tvoju sam naklonost usrdno molio svim srcem *svojim*; budi mi milostiv po riječi svojoj!

59 Razmislio sam o svojim pute-vima i okrenuo sam svoje noge k tvojim svjedočanstvima.

60 Požurio sam i nisam oklijevao držati zapovijedi tvoje.

61 Čete opakih opljačkale su me, *ali* ja nisam zaboravio zakon tvoj.

62 U ponoć ću ustati da tebi zahvaljujem zbog tvojih pravednih sudova.

63 Drug *sam* svima koji se tebe boje, i onih koji drže propise tvoje.

64 Zemlja je, GOSPODE, puna milosrđa tvoga; pouči me svojim odredbama.

TET

65 Postupao si dobro sa slu-gom svojim, GOSPODE, po riječi svojoj.

66 Pouči me dobroj prosudbi i spoznaj, jer sam povjerovao tvo-jim zapovijedima.

67 Prije nego što sam bio tjesko-ban, zastranio sam, ali sada sam održao riječ tvoju.

68 *Ti si* dobar i činiš dobro; pouči

me odredbama svojim.

69 Oholice su smislile laž protiv mene, *ali* ja ću propise tvoje držati cijelim srcem *svojim*.

70 Njihovo je srce bešćutno po-put sala, *ali* ja uživam u zakonu tvome.

71 Dobro mi *je* što sam bio tje-skoban, da bih naučio odredbe tvoje.

72 Bolji mi *je* zakon usta tvojih nego tisuće zlatnika i srebrnjaka.

JOD

73 Tvoje su me ruke načinile i oblikovale; daj mi razum da nau-čim zapovijedi tvoje!

74 Oni koji se boje tebe bit će ve-seli kad me vide, jer sam se nadao riječi tvojoj.

75 Ja znam, GOSPODE, da *su* tvoji sudovi ispravni i *da* si me u vjernosti svojoj tlačio.

76 Molim te, neka mi tvoja milo-srdna ljubaznost bude utjeha, pre-ma riječi tvojoj slugi tvome.

77 Neka tvoja nježna milosrđa dođu na mene, da mogu živjeti; jer *tvoj je* zakon moje uživanje.

78 Neka oholice budu postide-ne, jer su izopačeno postupali sa mno-m bez razloga; *a* ja ću promi-šljati o propisima tvojim.

79 Neka se okrenu k meni oni koji se tebe boje, i oni koji su upo-znali svjedočanstva tvoja.

80 Neka srce moje bude zdravo u odredbama tvojim, da ne bu-dem postide-n.

KAF

81 Duša moja vene za spasenjem tvojim; *ali* riječi se tvojoj nadam.

82 Moje oči ginu za riječju tvojom, govoreći: "Kad ćeš me utješiti?"

83 Jer sam postao kao mijeh u dimu; *ali* ne zaboravljam odredbe tvoje.

84 Koliko dana *ima* tvoj sluga?

Kad ćeš izvršiti sud nad onima koji me progone?

85 Oholice su mi jame iskopale, oni koji nisu po tvome zakonu.

86 Sve *su* zapovijedi tvoje vjerne; oni me nepravedno progone, pomози mi!

87 Gotovo su me zatrli na zemlji, ali ja nisam napustio propise tvoje.

88 Oživi me po blagosti svojoj, tako ću držati svjedočanstvo usta tvojih.

LAMED

89 Zauvijek je, GOSPODE, riječ tvoja utvrđena u nebu.

90 Vjernost *je* tvoja za sve naraštaje; ti si utemeljio zemlju, i ona ostaje.

91 Oni danas ustraju po tvojim uredbama, jer *su* svi sluge tvoje.

92 Da nije tvoj zakon *bio* moje uživanje, tada bih propao u svojoj tjeskobi.

93 Neću nikada zaboraviti propise tvoje, jer si me njima oživio.

94 Ja *sam* tvoj, spasi me; jer sam istraživao tvoje propise.

95 Opaki su me vrebali da me unište, *ali* ja ću razmatrati svjedočanstva tvoja.

96 Vidio sam svršetak svakom savršenstvu, *ali* zapovijed *je* tvoja vrlo široka.

MEM

97 O kako ljubim zakon tvoj! On *je* promišljanje moje cijeli dan.

98 Po svojim zapovijedima učinio si me mudrijim od neprijatelja mojih, jer *su* one uvijek sa mnom.

99 Razumijem više od svih svojih učitelja, jer *su* svjedočanstva tvoja moje promišljanje.

100 Shvaćam više od *časnih* staraca, jer držim propise tvoje.

101 Suspregnuo sam noge svoje od svakoga zla puta, da bih mo-

gao držati riječ tvoju.

102 Nisam odstupio od pravednih sudova tvojih, jer ti si me poučio.

103 Kako su slatke riječi tvoje mome nepcu, *slađe su* od meda ustima mojim.

104 Po tvojim propisima dobivam razum, stoga mrzim svaki lažan put.

NUN

105 Riječ *je* tvoja svjetiljka nozi mojoj i svjetlo stazi mojoj.

106 Zakleo sam se i *to* ću izvršiti, da ću držati tvoje pravedne sudove.

107 Izmučen sam jako; oživi me, GOSPODE, po riječi svojoj!

108 Prihvati, zaklinjem te, dragovoljne prinose usta mojih, GOSPODE, i pouči me svojim sudovima.

109 Moja *je* duša neprestano u ruci mojoj, ali ne zaboravljam zakon tvoj.

110 Opaki su mi postavili zamku, ali ja nisam odlutao od propisa tvojih.

111 Tvoja sam svjedočanstva primio kao baštinu zauvijek, jer ona su radost srca moga.

112 Priklonio sam srce svoje da izvršavam odredbe tvoje, uvijek *i do kraja*.

SAMEK

113 Mrzim *isprazne* misli, a ljubim zakon tvoj.

114 Ti si moje skrovište i moj štit, nadam se riječi tvojoj.

115 Odlazite od mene, zločinci, jer ja ću držati zapovijedi Boga svojega!

116 Podrži me po riječi svojoj, da mogu živjeti; i ne dopusti da se postidim svoje nade.

117 Podigni me, i bit ću siguran, i neprestano ću se obazirati na odredbe tvoje.

118 Oborio si sve koji su odlutali od odredaba tvojih, jer *je* obmana prijevara njihova.

119 Uklanjaš sve opake na zemlji *kao* trosku; stoga ljubim svjedočanstva tvoja.

120 Moje tijelo dršće zbog straha od tebe; i bojim se tvojih pravednih sudova.

AJIN

121 Izvršio sam sud i pravdu; ne ostavi me mojim tlačiteljima!

122 Budi jamac svome slugi za dobro; ne dopusti da me oholice tlačel!

123 Moje oči ginu za tvojim spasenjem i za riječju tvoje pravednosti.

124 Postupaj sa slugom svojim prema svom milosrđu, i pouči me odredbama svojim!

125 Ja *sam* sluga tvoj; daj mi razum da mogu upoznati svjedočanstva tvoja.

126 Vrijeme *ti je*, GOSPODE, da djeluješ; jer su poništili zakon tvoj.

127 Zato ljubim zapovijedi tvoje više od zlata; da, više od čistoga zlata.

128 Stoga smatram sve *tvoje* propise *u vezi* svega ispravnima, a mrzim svaki lažan put.

PE

129 Tvoja *su* svjedočanstva čudesna, stoga ih drži duša moja.

130 Pristup riječima tvojim prosvjetljuje, daje razum priprostima.

131 Otvorio sam usta svoja i dahtao, jer sam čeznuo za tvojim zapovijedima.

132 Pogledaj na mene i budi mi milosrdan kao što si običavao činiti onima koji ljube ime tvoje.

133 Odredi korake moje k riječi tvojoj, i ne dopusti da bilo koja nepravda ovlada nada mnome!

134 Izbavi me od tlačenja čovje-

kova; tako ću držati propise tvoje.

135 Neka lice tvoje obasja slugu tvoga, i pouči me odredbama tvojim.

136 Rijeke voda potekle su mi s očiju, jer oni ne drže zakon tvoj.

CADE

137 Pravedan *si*, GOSPODE, i čestiti *su* sudovi tvoji.

138 Tvoja svjedočanstva, *koja* si zapovjedio, pravedna *su* i vrlo vjerna.

139 Moja me je revnost izjela, jer su neprijatelji moji zaboravili riječi tvoje.

140 Riječ *je* tvoja vrlo čista, zato je sluga tvoj ljubi.

141 Ja *sam* malen i prezren, *ali* ne zaboravljam propise tvoje.

142 Tvoja *je* pravednost vječna pravednost, i zakon *je* tvoj istina.

143 Nevolja i muka su me obuzele, *ali* tvoje *su* mi zapovijedi uživanje.

144 Pravednost tvojih svjedočanstava *je* vječna; daj mi razum i ja ću živjeti.

KOF

145 Vapio sam cijelim srcem *svojim*, usliši me, GOSPODE; držat ću odredbe tvoje.

146 Vapio sam k tebi; spasi me, i držat ću tvoja svjedočanstva.

147 Preduhitrio sam svitanje i vapio; nadao sam se riječi tvojoj.

148 Moje oči preduhitruju straže *noćne*, da bih mogao promišljati o riječi tvojoj.

149 Poslušaj mi glas po blagosti svojoj, GOSPODE; oživi me po prosudbi svojoj.

150 Primakli su se oni koji idu za nevaljalštinom; oni su daleko od zakona tvoga.

151 Ti *si* blizu, GOSPODE; i sve *su* zapovijedi tvoje istina.

152 O tvojim sam svjedočanstvi-

ma saznao od davnine, da si ih utemeljio zauvijek.

REŠ

153 Razmotri tjeskobu moju i izbavi me; jer ne zaboravljam zakon tvoj.

154 Zastupaj moju parnicu i izbavi me; oživi me po svojoj riječi.

155 Spasenje *je* daleko od opakih; jer oni ne traže odredbe tvoje.

156 Velika *su* tvoja nježna milosrđa, GOSPODE, oživi me po svojim prosudbama.

157 Mnogo *je* progonitelja mojih i neprijatelja mojih, *ali* ja ne odstupam od svjedočanstava tvojih.

158 Gledao sam prijestupnike i bio ožalošćen, jer nisu držali riječ tvoju.

159 Razmotri kako ljubim propise tvoje; oživi me, GOSPODE, po blagosti svojoj.

160 Riječ *je* tvoja istina *od* početka, i svaki od tvojih pravednih sudova *traje* zauvijek.

ŠIN

161 Knezovi su me progonili bez razloga, ali moje srce osjeća strahopoštovanje prema riječi tvojoj.

162 Ja se radujem tvojoj riječi kao onaj koji nalazi veliki plijen.

163 Mrzim i gnušam se laži, *a* ljubim zakon tvoj.

164 Sedam puta na dan tebe hvalim radi tvojih pravednih sudova.

165 Velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj i ništa ih neće sablazniti.

166 GOSPODE, nadao sam se tvome spasenju i izvršavao tvoje zapovijedi.

167 Moja je duša držala svjedočanstva tvoja; i ja ih ljubim neizmjereno.

168 Držao sam tvoje propise i tvoja svjedočanstva, jer *su* svi moji putevi pred tobom.

TAV

169 Neka vapaj moj dođe pred tebe, GOSPODE; daj mi razum po riječi svojoj.

170 Neka moje prošnje dođu pred tebe; izbavi me po riječi svojoj.

171 Moje će usne izgovarati hvalu pošto si me poučio odredbama svojim.

172 Moj će jezik govoriti o riječi tvojoj, jer sve *su* zapovijedi tvoje pravednost.

173 Neka mi ruka tvoja pomogne, jer sam izabrao propise tvoje.

174 Čeznuo sam za tvojim spasenjem, GOSPODE, i zakon *je* tvoj moje uživanje.

175 Neka mi duša živi i ona će te hvaliti, i neka mi sudovi tvoji pomognu.

176 Zalutao sam kao izgubljena ovca; potraži svoga slugu jer ne zaboravljam zapovijedi tvoje!

PSALAM 120

Pjesma uzdizanja.

1 U svojoj tjeskobi zavapio sam GOSPODU, i on me je uslišio.

2 Izbavi dušu moju, GOSPODE, od lažljivih usana i od prijevarnog jezika!

3 Što će ti se dati? Ili što će ti se učiniti, ti lažljivi jeziče?

4 Oštre su strijele silnika s ugljevljem klekovim.

5 Jao meni što boravam u Mešeku i što prebivam u šatorima kedarским!

6 Moja je duša dugo prebivala s onim koji mrzi mir.

7 Ja *sam* za mir, ali čim progovorim, oni *su* za rat.

PSALAM 121

Pjesma uzdizanja.

1 Podignut ću svoje oči ka brdima odakle dolazi pomoć moja.

2 Pomoć moja *dolazi* od GOSPODA koji je načinio nebo i zemlju.

3 On neće dopustiti nozi tvojoj da poklekne; onaj koji te čuva neće drijemati.

4 Gle, onaj koji čuva Izraela niti će drijemati niti spavati!

5 GOSPOD *je* tvoj čuvar; GOSPOD *je* sjena tvoja s tvoje desne ruke.

6 Sunce te neće udariti danju, niti mjesec noću.

7 GOSPOD će te očuvati od svakoga zla; on će očuvati dušu tvoju.

8 GOSPOD će očuvati tvoj izlazak i ulazak, odsada i za sva vremena.

PSALAM 122

Davidova pjesma uzdizanja.

1 Bio sam veseo kad su mi rekli: "Hajdemo u kuću GOSPODNJU!"

2 Naše će noge stajati unutar vrata tvojih, o Jeruzaleme!

3 Jeruzalem je sagrađen kao grad koji je ujedinjen u jedno.

4 Onamo plemena uzlaze, plemena GOSPODNJA, na svjedočanstvo Izraelu, da zahvaljuju imenu GOSPODNJEM.

5 Jer ondje su postavljena prijestolja sudačka, prijestolja kuće Davidove.

6 Molite za mir Jeruzalema! Napredovat će oni koji te ljube.

7 Neka bude mir unutar tvojih zidina i blagostanje unutar palača tvojih.

8 Za svoju braću i radi drugova, sada ću reći: "Mir *neka bude* u tebi!"

9 Zbog kuće GOSPODA, Boga našega, tražit ću dobro za tebe.

PSALAM 123

Pjesma uzdizanja.

1 K tebi podižem svoje oči, o ti koji prebivaš u nebesima!

2 Evo, kao što oči slugu *gledaju* u ruku njihovih gospodara, i kao što

oči sluškinje *gledaju* u ruku njene gospodarice, tako naše oči čekaju na GOSPODA, Boga našega, dok nam se ne smiluje.

3 Smiluj nam se, GOSPODE, smiluj nam se, jer smo se neizmjereno nasitili prezira.

4 Duša nam se neizmjereno nasitila porugama onih koji su u lažnosti i prezira oholih.

PSALAM 124

Davidova pjesma uzdizanja.

1 "Da *nije bilo* GOSPODA koji je bio na našoj strani", neka sada Izrael kaže,

2 "da *nije bilo* GOSPODA koji je bio na našoj strani, kad su ljudi ustali protiv nas,

3 tada bi nas žive progutali, kad je njihov gnjev planuo protiv nas;

4 tada bi nas vode preplavile, tok bi prešao preko duše naše;

5 tada bi ponosne vode prešle preko duše naše."

6 Blagoslovljen *neka je* GOSPOD koji nas nije dao kao plijen zubima njihovim!

7 Naša je duša kao ptica koja je pobjegla iz zamke lovaca na ptice; zamka je slomljena i mi smo pobjegli.

8 Naša *je* pomoć u imenu GOSPODA koji je načinio nebo i zemlju.

PSALAM 125

Pjesma uzdizanja.

1 Oni koji se pouzdaju u GOSPODA *bit će* kao gora Sion koja se ne može pomaknuti, *već* ostaje zauvijek.

2 Kao što *su* gore oko Jeruzalema, tako *je* GOSPOD oko svoga naroda, odsada i zauvijek.

3 Jer neće štap opakih počivati nad udjelom pravednih, da ne bi pravedni pružili ruke svoje k nepravdi.

4 Učini dobro, GOSPODE, oni-

ma *koji su dobri i onima koji su čestiti u srcu svome!*

5 A one koji skreću na svoje iskrivljene puteve, njih će GOSPOD odvesti s onima koji čine nepravdu; *a mir neka bude nad Izraelom!*

PSALAM 126

Pjesma uzdizanja.

1 Kad je GOSPOD vraćao sužnje sionske, bili smo kao oni što sanjaju.

2 Tada su nam usta bila puna smijeha, a naš jezik pjevanja. Tada su govorili oni među poganima: "GOSPOD je učinio velike stvari za njih."

3 GOSPOD je učinio velike stvari za nas; *zato smo veseli.*

4 Vрати opet naše sužnje, GOSPODE, kao tokove na jug.

5 Oni koji siju u suzama, u radošću će žeti.

6 Onaj koji odlazi i plače, noseći dragocjeno sjeme, bez sumnje će se vratiti s radošću, noseći *sa sobom* snoplje svoje.

PSALAM 127

Pjesma uzdizanja za Salomona.

1 Ako GOSPOD ne gradi kuću, uzalud se trude oni koji je grade; ako GOSPOD ne čuva grad, uzalud stražar bdije.

2 Uzalud vam je ustajati rano, sjedati kasno, jesti kruh žalosti; *jer ionako on daje san svom ljubljenom.*

3 Evo, djeca *su* baština GOSPODNJA, *i plod utrobe njegova je nagrada.*

4 Kakve *su* strijele u ruci moćnika, takvi *su* sinovi u mladosti.

5 Sretan *je* čovjek koji ih ima pun svoj tobolac; neće biti postidi, nego će govoriti sa svojim neprijateljima na vratima.

PSALAM 128

Pjesma uzdizanja.

1 Blažen *je* svaki onaj koji se boji

GOSPODA, koji hodi putevima njegovim!

2 Jer ćeš jesti trud ruku svojih; sretan ćeš biti *i bit će ti dobro.*

3 Tvoja će žena *biti* kao rodna loza *koja je* uz strane tvoje kuće; tvoja djeca kao sadnice maslina oko tvoga stola.

4 Evo, jer tako će biti blagoslovljen čovjek koji se boji GOSPODA.

5 GOSPOD će te blagosloviti sa Siona; *i ti ćeš gledati dobro Jeruzalema sve dane života svoga.*

6 Da, gledat ćeš djecu svoje djece *i mir nad Izraelom.*

PSALAM 129

Pjesma uzdizanja.

1 "Mnogo su me puta tlačili od mladosti moje", neka Izrael sad kaže:

2 "mnogo su me puta tlačili od mladosti moje, ali me nisu nadvladali.

3 Orači su orali po leđima mojim, načinili su svoje duge brazde."

4 GOSPOD *je* pravdan; posjekao je na komade užadi opakih.

5 Neka svi budu postidi, *i okrenu se natrag koji mrze Sion.*

6 Neka budu kao trava *na* krovovima kuća što se osuši prije nego naraste,

7 kojom kosac ne napuni svoju ruku, ni svoje naručje onaj koji veže snopove.

8 Niti će oni koji pokraj prolaze reći: "Blagoslov GOSPODNJI *neka bude* na vama! Blagoslivljamo vas u ime GOSPODNJE!"

PSALAM 130

Pjesma uzdizanja.

1 Iz dubina sam vapio k tebi, GOSPODE.

2 Gospodine, poslušaj moj glas! Neka tvoje uši budu pažljive na glas mojih molbi!

3 Ako li ti, GOSPODE, budeš uočavao nepravde, Gospodine, tko će opstati?

4 Ali kod tebe *je* praštanje, da bi te se bojali.

5 Čekam na GOSPODA, moja duša čeka, i riječi njegovoj ja se nadam.

6 Duša moja čeka Gospodina više nego oni koji stražare čekajući jutro, *kažem više nego* oni koji čekaju jutro.

7 Neka se Izrael nada GOSPODU, jer kod GOSPODA *je* milosrđe i kod njega *je* obilno otkupljenje.

8 I on će otkupiti Izraela od svih njegovih nepravdi.

PSALAM 131

Davidova pjesma uzdizanja.

1 GOSPODE, moje srce nije bahato ni oči moje uznosite, niti se bavim velikim stvarima, ili stvarima koje su za mene previsoke.

2 Zasigurno, *tako* sam se ponašao i umirio sebe kao dijete koje je majka njegova odbila od prsiju; moja duša *je* kao dijete odbijeno od prsiju.

3 Neka se Izrael nada GOSPODU odsada i zauvijek.

PSALAM 132

Pjesma uzdizanja.

1 GOSPODE, sjeti se Davida i svih njegovih tjeskoba;

2 kako se zakleo GOSPODU i zavjetovao moćnom Bogu Jakovljevom:

3 "Zasigurno neću ući u šator svoje kuće niti ću se popeti na svoju postelju,

4 neću dati sna očima svojim ili drijemeža svojim vjeđama,

5 dok ne nađem mjesto za GOSPODA, obitavalište za moćnog Boga Jakovljevog.

6 Evo, čuli smo o njemu u Efrati, našli smo ga u zemljama šumskim.

7 Otići ćemo u njegove šatore, iskazati štovanje kod njegova podnožja.

8 Ustani, GOSPODE, u svom počivalištu, ti i Kovčeg snage tvoje!

9 Neka se tvoji svećenici odjenu pravednošću i neka tvoji sveti kliču!

10 Radi svoga sluge Davida, ne okreni lice svoje od pomazanika svoga!

11 GOSPOD se zakleo Davidu u istini, neće se od nje okrenuti: "Od ploda tvoga tijela postaviti ću na prijestolje tvoje.

12 Ako li će djeca tvoja držati moj savez i moje svjedočanstvo kome ću ih poučiti, i njihova će djeca sjediti na prijestolju tvome za sva vremena."

13 Jer GOSPOD je izabrao Sion, želio *ga je* za svoje obitavalište.

14 "Ovo *je* moje počivalište za uvijek, ovdje ću prebivati, jer sam ga poželio.

15 Obilno ću mu blagoslivljati zalihe, kruhom ću nasiti siromahе njegove.

16 I svećenike ću njegove odjenuti spasenjem, i sveti njegovi glasno će klicati.

17 Ondje ću učiniti da procvate rog Davidov, odredio sam svjetiljku za pomazanika moga.

18 Njegove ću neprijatelje odjenuti sramotom, a na njemu će bujati kruna njegova.

PSALAM 133

Davidova pjesma uzdizanja.

1 Gle, kako *je* dobro i kako *je* ugodno za braću da žive zajedno u jedinstvu;

2 *to je* kao dragocjena pomast na glavi što silazi na bradu, Aronovu bradu, što silazi do rubova odjeće njegove;

3 kao rosa s Hermona i *kao rosa* što rosi nad gorama sionskim; jer ondje je GOSPOD zapovjedio blagoslov, život za sva vremena.

PSALAM 134

Pjesma uzdizanja.

1 Evo, blagoslivljajte GOSPODA sve sluge GOSPODNJE, što noću stojite u kući GOSPODNJOJ!

2 Podignite svoje ruke u Svetinji i blagoslivljajte GOSPODA!

3 GOSPOD koji je načinio nebo i zemlju *neka* te blagoslovi sa Siona!

PSALAM 135

1 Hvalite GOSPODA! Hvalite ime GOSPODNJE; hvalite *ga*, o sluge GOSPODNJE!

2 Vi što stojite u kući GOSPODNJOJ, u predvorjima kuće Boga našega,

3 hvalite GOSPODA; jer GOSPOD *je* dobar, pjevajte hvala ime-nu njegovom jer *je* ugodno!

4 Jer je GOSPOD sebi izabrao Jakova, i Izraela za svoje osobito blago.

5 Jer ja znam da *je* GOSPOD velik i *da je* naš Gospodin iznad svih bogova.

6 Sve što se GOSPODU svidjelo, *to je* on učinio na nebu i na zemlji, i u morima, i u svim dubokim mjestima.

7 On maglice podiže s krajeva zemlje, stvara munje za kišu, vjetar izvodi iz riznica svojih.

8 On je pobio prvorodence u Egiptu, i od čovjeka i od zvijeri.

9 On je poslao znakove i čudesu usred tebe, o Egipte, na faraona i na sve sluge njegove.

10 On je pobio velike narode i pogubio moćne kraljeve:

11 Sihona, kralja amorejaca, i Oga, kralja bašanskoga, i sva kraljevstva kanaanska;

12 i dao je njihovu zemlju u baštinu, baštinu Izraelu, narodu svome.

13 Tvoje ime, GOSPODE, *traje* zauvijek, i tvoj spomen, GOSPODE, kroz sve naraštaje.

14 Jer GOSPOD će suditi narodu svome, i pokajati se nad slugama svojim.

15 Idoli poganski *su* srebro i zlato, djelo ljudskih ruku.

16 Imaju usta, ali ne govore; oči imaju, ali ne vide,

17 imaju uši, ali ne čuju; niti ima *ikakva* daha u ustima njihovim.

18 Oni koji ih stvaraju nalikuju njima; *takav je i* svaki koji se pouzda u njih.

19 Blagoslivljaj GOSPODA, o kuću Izraelova! Blagoslivljaj GOSPODA, o kuću Aronova!

20 Blagoslivljaj GOSPODA, o kuću Levijeva! Vi koji se bojite GOSPODA, blagoslivljajte GOSPODA!

21 Blagoslovljen *neka* bude GOSPOD sa Siona, koji prebiva u Jeruzalemu! Hvalite GOSPODA!

PSALAM 136

1 O zahvaljujte GOSPODU jer *je* dobar, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

2 O zahvaljujte Bogu nad bogovima, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

3 O zahvaljujte Gospodaru gospodara, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

4 onome koji jedini čini velika čudesu, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

5 onome koji je mudrošću načinio nebesa, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

6 onome koji je raširio zemlju nad vodama, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

7 onome koji je načinio velika svjetla, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

8 sunce da vlada danju, jer milo-

srđe njegovo *traje* zauvijek;

9 mjesec i zvijezde da vladaju noću, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

10 onome koji je udario Egipat po njihovim prvorođencima, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

11 i izveo Izraela između njih, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

12 snažnom rukom i ispruženom mišicom, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

13 onome koji je razdvojio Crveno more na dijelove, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

14 i preveo Izraela posred njege, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

15 a oborio faraona i vojsku njegovu u Crveno more, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

16 onome koji je vodio svoj narod kroz pustinju, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

17 onome koji je udario velike kraljeve, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

18 i pogubio čuvene kraljeve, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

19 Sihona, kralja amorejaca, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

20 i Oga, kralja bašanskoga, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

21 i dao njihovu zemlju u baštinu, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

22 u baštinu Izraelu svome slugi, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

23 koji se sjetio nas u našem poniženju, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

24 i otkupio nas od neprijatelja naših, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek;

25 koji daje hranu svakom tijelu, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek.

26 O zahvaljujte Bogu nebe-

skom, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!

PSALAM 137

1 Pokraj rijeka Babilona, ondje smo mi sjedili, da, plakali smo dok smo se prisjećali Siona.

2 Harfe smo svoje povješali na vrbe tamo posred.

3 Jer ondje su oni koji su nas porobili zahtijevali od nas pjesmu, i oni koji su nas opustošili *zahtijevali su* od nas veselje, govoreći: "Pjevajte nam *jednu* od pjesama sa Siona!"

4 Kako ćemo pjevati GOSPOD-NJU pjesmu u tuđoj zemlji?

5 Ako te zaboravim, o Jeruzaleme, neka moja desnica zaboravi *svoje umijeće!*

6 Ako se tebe ne budem sjećao, neka se moj jezik prilijepi za njece moje, ako ne dam prednost Jeruzalemu nad najvećom radosti mojom.

7 Spomeni se, GOSPODE, djece Edomove koja su u dan Jeruzalemov rekli: "Uništite *ga*, uništite *ga* do njegova temelja!"

8 O kćeri babilonska, koja ćeš biti uništena; sretan će biti *onaj* koji ti naplati kako si i ti nas uslužila.

9 Sretan će biti *onaj* koji zgrabi i tresne tvoje malene o kamenje!

PSALAM 138

Psalam Davidov.

1 Hvalit ću te cijelim srcem svojim, pred bogovima pjevat ću ti hvale.

2 Iskazivat ću štovanje prema tvome svetom hramu i hvaliti ime tvoje za blagost tvoju i za istinu tvoju; jer ti si uzveličao riječ svoju iznad imena svoga.

3 U dan kad sam zavapio, ti si mi odgovorio; i ti me osnažuješ snagom u duši mojoj.

4 Svi kraljevi zemlje hvalit će te, GOSPODE, kad čuju riječi usta tvojih.

5 Da, oni će pjevati na putevima GOSPODNJIM, jer je velika slava GOSPODNJA.

6 Premda je GOSPOD uzvišen, ipak se obazire na skromnog, a oholicu izdaleka poznaje.

7 Iako hodim usred nevolje, ti ćeš me oživjeti; ispružit ćeš ruku svoju protiv gnjeva neprijatelja mojih i tvoja će me desnica spasiti.

8 GOSPOD će dovršiti *ono što se* odnosi na mene; tvoje milosrđe, GOSPODE, *traje* zauvijek; nemoj napustiti djela svojih ruku!

PSALAM 139

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 GOSPODE, ti si me istražio i upoznao *me*.

2 Ti znaš kad sjednem i kad ustanem, ti razumiješ izdaleka moju misao.

3 Ti obilaziš moju stazu i moje lijevanje, i upoznat si *sa* svim mojim putevima.

4 Jer još mi riječ nije na jeziku, a evo, GOSPODE, ti je znaš u cijelosti.

5 Opkolio si me straga i sprijeda i položio si ruku svoju na mene.

6 *Takva* spoznaja odveć mi je čudesna; visoka je, ne mogu je *doseći*.

7 Kuda ću otići od duha tvoga, ili kuda ću pobjeći od nazočnosti tvoje?

8 Ako uzađem na nebo, ti *si* ondje; ako svoju postelju načinim u paklu, gle, ti *si* ondje.

9 Ako uzmem krila zorina i nastanin se kod krajnjih dijelova mora,

10 i ondje će me tvoja ruka voditi i tvoja će me desnica držati.

11 Ako li kažem: "Zasigurno će me tama prekriti, i noć će biti svjetlo oko mene!"

12 Da, tama *me* od tebe ne skriva, nego noć svijetli kao dan; tama i svjetlo *tebi* su jednaki.

13 Jer ti si zaposjeo moje bubrege, zaogrnuo me u utrobi majke moje.

14 Hvalit ću te, jer sam strahovito čudesno stvoren; predivna su djela tvoja i *to* moja duša dobro zna.

15 Moje bivstvo nije bilo od tebe skriveno kad sam bio stvoren u tajnosti i pomno istkan u najnižim dijelovima zemlje.

16 Tvoje su oči vidjele moje bivstvo, sada još nedovršeno; i u tvojoj knjizi bili su zapisani svi *moji* udovi, neprestano su bili oblikovani *dok još nije* bilo ni jednog od njih.

17 I kako su mi dragocjene misli tvoje, Bože! Kako im je velik zbroj!

18 *Ako* ih trebam izbrojiti, brojčano ih je više nego pijeska; kad se probudim, još uvijek sam s tobom.

19 Sigurno ćeš, Bože, ubiti opakog; zato odstupite od mene vi ljudi krvožedni!

20 Jer govore opako o tebi, i neprijatelji tvoji uzimaju *ime* tvoje uzalud.

21 Zar da ih ne mrzim, GOSPODE, one koji mrze tebe, i da se ne ražalostim nad onima koji ustaju protiv tebe?

22 Ja ih mrzim potpunom mržnjom; smatram ih neprijateljima svojim.

23 Istraži me, Bože, i upoznaj moje srce; ispitaj me i upoznaj moje misli,

24 i vidi *ima li neki* opaki put u meni, i povedi me na put vječni!

PSALAM 140

Zborovođi. Psalam Davidov.

1 Izbavi me, GOSPODE, od zloga čovjeka, očuvaj me od čovjeka nasilna!

2 Koji smišljaju nevaljalštine u

srcu *svome*, neprestano se okuplja-ju za rat.

3 Naoštrili su jezike svoje kao zmija, otrov je gujin pod usnama njihovim. Sela.

4 Čuvaj me, GOSPODE, od ruku opakoga; očuvaj me od nasilna čovjeka koji se namjerio oboriti korake moje.

5 Oholice su za mene prikrile zamku i užad; razapeli su mrežu pokraj puta. Postavili su omče za mene. Sela.

6 Rekao sam GOSPODU: "Ti si moj Bog; poslušaj glas mojih molbi, GOSPODE!"

7 BOŽE, Gospodine, snago spašenja moga, ti si mi zaklonio glavu u dan borbe.

8 Nemoj odobriti, GOSPODE, želje opakog; nemoj poduprijeti njegov opaki naum, *da* se ne bi uzvisio." Sela.

9 "A što se tiče glave onih koji me opkoljavaju, neka ih prekrije nevaljalština usana njihovih!"

10 Neka goruće ugljvlje padne na njih, neka budu bačeni u oganj, u jame duboke, da više ne ustanu."

11 Neka onaj koji zlo govori ne bude utvrđen na zemlji; zlo će uložiti čovjeka nasilnog da ga obori.

12 Znam da će GOSPOD podržati parnicu potlačenog i pravo siromaha.

13 Sigurno će pravedni zahvaljivati tvome imenu; čestiti će prebivati u nazočnosti tvojoj.

PSALAM 141 *Psalam Davidov.*

1 GOSPODE, vapim k tebi, požuri k meni; poslušaj moj glas kad tebi vapim!

2 Neka se molitva moja uzdigne pred tebe *kao* kâd; i podizanje mojih ruku *kao* večernja žrtva!

3 Postavi stražu, GOSPODE,

pred usta moja; čuvaj vrata usana mojih!

4 Nemoj navesti moje srce na *neku* zlu stvar, da počini opaka djela s ljudima koji čine nepravdu; i ne dopusti mi da jedem od poslastica njihovih.

5 Neka me pravednik udari, *to će biti* ljubaznost; i neka me prekori, *to će biti* izvrsno ulje *koje* mi neće razbiti glavu, jer će još uvijek moje molitve *biti* u nesrećama njihovim.

6 Kad suci njihovi budu oboreni na kamenitim mjestima, oni će čuti riječi moje jer su slatke.

7 Kostii su naše rasute do grobnih usta, kao kad netko siječe i krči šumu na zemlji.

8 Ali su moje oči na tebi, BOŽE, Gospodine, u tebi je moje pouzdanje; nemoj ostaviti moju dušu oskudnom!

9 Čuvaj me od zamki *koje* su mi postavili i od omči počinitelja nepravdnosti.

10 Neka opaki padnu u vlastite mreže, dok ja pored toga ne pobjegnem!

PSALAM 142

Mashil Davidov; molitva kad je bio u špilji.

1 Vapio sam k GOSPODU glasom svojim, glasom svojim upravo sam GOSPODU molbe svoje.

2 Izlio sam pred njim svoju žalbu; otkrio sam mu nevolju svoju.

3 Kad je moj duh bio svladan u meni, tada si ti spoznao stazu moju. Na putu kojim sam hodio potajno su mi postavili zamku.

4 Pogledao sam na desnu stranu i gle, *nije bilo* čovjeka koji bi me poznavao; utočište mi je nestalo, nitko se nije brinuo za dušu moju.

5 Vapio sam k tebi, GOSPODE, rekao sam: "Ti si moje utočište i moj dio u zemlji živih!"

6 Obazri se na moj vapaj, jer sam

spušten vrlo nisko; izbavi me od progonitelja mojih, jer su snažniji od mene.

7 Izvedi dušu moju iz tamnice, da mogu hvaliti ime tvoje; pravednici će me okružiti, jer ćeš da-režljivo sa mnom postupati."

PSALAM 143

Psalam Davidov.

1 Poslušaj molitvu moju, GOSPODE, prigni uho mojim molbama; u vjernosti svojoj odgovori mi, i u pravednosti svojoj!

2 I ne idi na sud sa slugom svojim, jer pred očima tvojim neće ni jedan živ čovjek biti opravdan!

3 Jer je neprijatelj progonio dušu moju, život mi je satro do zemlje; učinio je da prebivam u tami kao oni koji su odavno mrtvi.

4 Zato je duh moj svladan u meni; srce moje u meni je pusto.

5 Sjećam se dana iz davnine, promišljam o svim djelima tvojim; razmišljam o djelima ruku tvojih.

6 Pružam svoje ruke k tebi, duša moja žeda za tobom, kao žedna zemlja. Sela.

7 Usliši me brzo, GOSPODE; moj duh klone, ne skrivaj svoje lice od mene, da ne budem kao oni koji silaze u jamu.

8 Potakni me da bih čuo jutrom tvoju blagost, jer se u tebe pouzdajem; potakni me da spoznam put kojim trebam hoditi, jer uzdizem svoju dušu k tebi!

9 Izbavi me, GOSPODE, od mojih neprijatelja; bježim k tebi da me sakriješ.

10 Pouči me izvršavati volju tvoju, jer si ti Bog moj; duh tvoj je dobar, vodi me u zemlju čestitu!

11 Oživi me, GOSPODE, radi svoga imena; radi svoje pravednosti izvedi dušu moju iz nevolje.

12 I po svome milosrđu zatri neprijatelje moje i uništi sve one koji muče

dušu moju, jer ja sam sluga tvoj!

PSALAM 144

Psalam Davidov.

1 Blagoslovljen neka bude GOSPOD, moja snaga, koji ruke moje poučava ratu i moje prste da se bore!

2 Moja dobrotu i moja utvrda, moja kula visoka i moj izbavitelj; štit moj i onaj u koga se pouzdajem, koji mi podređuje narod moj.

3 GOSPODE, što je čovjek da znaš za njega, ili sin čovječji da vodi računa o njemu!

4 Čovjek je kao ispraznost; dani su njegovi kao sjena koja prolazi.

5 Prigni svoja nebesa, GOSPODE, i siđi, dotakni gore i one će se zadimiti!

6 Izbaci munju i rasprši ih; odapni strijele svoje i uništi ih!

7 Pošalji svoju ruku s visine, oslobodi me i izbavi me iz voda silnih, iz ruke djece tuđinske;

8 čija usta govore ispraznosti, a desnica im je desnica laži.

9 Pjevat ću ti novu pjesmu, Bože, na psaltiru i glazbalu od deset žica pjevat ću ti hvale.

10 To je on koji daje spasenje kraljevima, koji izbavlja Davida, slugu svoga od pogubnog mača.

11 Oslobodi me i izbavi me iz ruke djece tuđinske, čija usta govore ispraznosti, a desnica im je desnica laži;

12 da naši sinovi budu kao biljke što rastu u mladosti svojoj; da naše kćeri budu kao ugaoni kameni, polirani, slični onima u palači;

13 da naše žitnice budu pune, obilne svakojakom zalihom; da naše ovce donesu na tisuće i desetke tisuća po našim ulicama;

14 da naši volovi budu jaki za rad, da ne bude proboja niti izlaženja; da ne bude gundanja na našim ulicama.

15 Sretan *je onaj* narod koji je u takvom stanju; *da*, sretan *je onaj* narod čiji je Bog GOSPOD!

PSALAM 145

Davidov Psalam hvale.

1 Uzvisivat ću te, moj Bože, o kralju, i blagoslivljat ću ime tvoje uvijek i zauvijek.

2 Svaki dan ću tebe blagoslivljati; i hvalit ću tvoje ime uvijek i zauvijek.

3 Velik *je* GOSPOD i silno je hvaljen; i njegova *je* veličina neistraživa.

4 Jedan će naraštaj hvaliti tvoja djela drugome i objavljivati tvoja moćna djela.

5 Govorit ću o slavnoj časti veličanstva tvoga i o tvojim čudesnim djelima.

6 I *ljudi* će govoriti o moći tvojih strahovitih djela, i ja ću objavljivati veličinu tvoju.

7 Obilno će govoriti na spomen tvojoj velikoj dobroti, i pjevat će o pravednosti tvojoj.

8 GOSPOD *je* milostiv i pun samilosti, spor na srdžbu i velik milosrđem.

9 GOSPOD *je* dobar svima i njegova *su* nježna milosrđa nad svim djelima njegovim.

10 Sva će djela tvoja hvaliti tebe, GOSPODE, i tvoji sveti tebe će blagoslivljati.

11 Govorit će o slavi kraljevstva tvoga i pričati o snazi tvojoj;

12 da obznane sinovima čovječjim njegova moćna djela i slavno veličanstvo kraljevstva njegovog.

13 Tvoje kraljevstvo *je* vječno kraljevstvo i tvoja vlast *traje* kroz sve naraštaje.

14 GOSPOD podupire sve koji padnu i podiže sve *one koji su* pognuti.

15 Oči svih na tebe čekaju i ti im daješ njihovu hranu u pravo vrijeme.

16 Ti otvaraš ruku svoju i udovoljavaš želji svakom živom biću.

17 GOSPOD *je* pravedan na svim putevima svojim i svet u svim djelima svojim.

18 GOSPOD *je* blizu svima koji ga prizivaju, svima koji ga prizivaju u istini.

19 On ispunjava želju onima koji ga se boje; i čut će vapaj njihov te će ih spasiti.

20 GOSPOD čuva sve koji ga ljube; a sve opake on će uništiti.

21 Moja će usta govoriti hvalu o GOSPODU; i neka svako tijelo blagoslivlja sveto ime njegovo uvijek i zauvijek!

PSALAM 146

1 Hvalite GOSPODA! Hvali GOSPODA, dušo moja!

2 Dokle živim hvalit ću GOSPODA; pjevat ću hvale Bogu svome dokle god postojim.

3 Ne pouzdajte se u knezove, *ni* u sina čovječjega u kome nema pomoći!

4 Njegov dah izlazi i vraća se u zemlju svoju; u tom istom danu njegove misli propadaju.

5 Sretan *je onaj* kome *je* Bog Jakovljeva pomoć, kome *je* nada u GOSPODU, Bogu njegovom,

6 koji *je* načinio nebo i zemlju, more i sve što *je* u njima; koji drži istinu zauvijek,

7 koji ostvaruje prosudbu za potlačene, koji daje hranu gladnima. GOSPOD odriješuje sužnjeve;

8 GOSPOD otvara *oči* slijepima; GOSPOD podiže *one koji su* pognuti; GOSPOD ljubi pravednike.

9 GOSPOD čuva tudince, podupire siročad i udovicu; a put opakima okreće naglavce.

10 GOSPOD će kraljevati zauvijek, Bog tvoj, Sione, u sve naraštaje. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 147

1 Hvalite GOSPODA! Jer *je* dobro pjevati hvale našem Bogu; jer *je to* ugodno, *i* hvala *je* mila.

2 GOSPOD gradi Jeruzalem, okuplja prognanike Izraelove.

3 On ozdravlja slomljene u srcu i povija rane njihove.

4 Govori *o* broju zvijezda, sve ih zove po imenima *njihovim*.

5 Velik *je* naš Gospodin i velike *je* snage; njegov *je* razum neograničen.

6 GOSPOD podiže krotke; opake obara na zemlju.

7 Pjevajte GOSPODU sa zahvalnošću; pjevajte hvalu uz harfu Bogu našem,

8 koji prekriva nebo oblacima, priprema kišu za zemlju, čini da trava raste po gorama.

9 On zvijerima daje hranu njihovu, *i* mladim gavranima koji grakću.

10 Ne uživa u snazi konja; nema zadovoljstva u nogama čovjekovim.

11 GOSPOD je zadovoljan u onima koji ga se boje, u onima kojima je nada u milosrđu njegovom.

12 Hvali GOSPODA, o Jeruzaleme; hvali Boga svojega, o Sione!

13 Jer *je* on osnažio zapornice vrata tvojih; on *je* blagoslovio djecu tvoju u tebi.

14 On pribavlja mir *na* granicama tvojim, *i* siti te najfinijom pšenicom.

15 On šalje zapovijed svoju *na* zemlju; riječ njegova trči brzo.

16 On daje snijeg kao vunu; raspršuje inje kao pepeo.

17 On baca svoj led kao komadiće; tko može opstati pred hladnoćom njegovom?

18 On šalje svoju riječ *i* rasto-pi ih; potiče vjetar svoj da puše *i* vode da teku.

19 Objavio *je* riječ svoju Jakovu, svoje odredbe *i* sudove Izraelu.

20 Nije tako postupao ni s jednim narodom; *i* što se tiče njegovih pravednih sudova, njima nisu poznati. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 148

1 Hvalite GOSPODA! Hvalite GOSPODA s nebesa, hvalite ga u visinama!

2 Hvalite ga svi anđeli njegovi, hvalite ga sve vojske njegove!

3 Hvalite ga sunce *i* mjesec, hvalite ga vi sve zvijezde sjajne!

4 Hvalite ga nebesa nad nebesima, *i* vode što *su* nad nebesima!

5 Neka hvale ime GOSPODNJE, jer on *je* zapovjedio *i* one su bile stvorene.

6 I utvrdio ih *je* uvijek *i* zauvijek; načinio *je* ukaz koji neće proći.

7 Hvalite GOSPODA sa zemlje, vi zmajevi *i* sve dubine;

8 ognju *i* grade, sniježe *i* maglica, olujni vjetre koji ispunjavaš riječ njegovu;

9 gore *i* svi bregovi, plodna stabla *i* svi cedrovi;

10 životinje *i* sva stoka, gmizavci *i* ptice krilate;

11 kraljevi zemaljski *i* sav narod; knezovi *i* svi suci zemaljski;

12 *i* mladići *i* djevojke, starci *i* djeca,

13 neka hvale ime GOSPODNJE, jer samo *je* njegovo ime izvrsno, njegova *je* slava iznad zemlje *i* neba.

14 On *i* rog uzvisuje narodu svome, hvalu svih svojih svetih: *i* sinove Izraelove, narod koji *je* njemu blizak. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 149

1 Hvalite GOSPODA! Pjevajte GOSPODU pjesmu novu, *i* hvalu njegovu u zajednici svetih!

2 Neka se Izrael veseli u onome

koji ga je stvorio; neka djeca Siona budu radosna u Kralju njihovom!

3 Neka hvale ime njegovo u plesu; neka mu pjevaju hvale uz def i harfu!

4 Jer GOSPOD je zadovoljan u narodu svome; on će krotke ukra-
siti spasenjem.

5 Neka sveti budu radosni u sla-
vi, neka glasno pjevaju na poste-
ljama svojim!

6 *Neka* uzvišene *hvale* Božje *budu*
u ustima njihovim, i dvosjekli mač
u ruci njihovoj,

7 da izvrše osvetu nad pogani-
ma i kazne nad narodom;

8 da svežu lancima kraljeve nji-
hove, i plemiće njihove u okove
željezne;

9 da izvrše na njima zapisani

sud; ovu čast imaju svi sveti nje-
govi. Hvalite GOSPODA!

PSALAM 150

1 Hvalite GOSPODA! Hvalite
Boga u Svetinji njegovoj; hvali-
te ga u nebeskom svodu vlasti
njegove!

2 Hvalite ga zbog njegovih moć-
nih djela; hvalite ga prema njego-
voj izvrsnoj veličini!

3 Hvalite ga zvukom trube; hva-
lite ga psaltrom i harfom!

4 Hvalite ga defom i plesom;
hvalite ga žičanim glazbalima i
sviralima!

5 Hvalite ga glasnim cimbalima;
hvalite ga cimbalima zvonkim!

6 Neka hvali GOSPODA sve što
ima dah. Hvalite GOSPODA!

KNJIGA IZREKA

POGLAVLJE 1 Početak spoznaje

1 Izreke Salomona, sina Davido-
va, kralja Izraelova:

2 da se spozna mudrost i pouka,
da se shvate riječi razbora;

3 da se primi pouka mudrosti,
pravednost i *pravedni* sud i pravica;
4 da se podari pamet priprostima,
mladiću spoznaja i promišljenost.

5 Mudrac će čuti i umnožiti zna-
nje; i čovjek koji razumije dose-
gnut će mudre savjete:

6 da razumije izreku i tumačenje,
riječi mudrih i njihove zagonetke.

7 Strah GOSPODNJI početak *je*
spoznaje, *ali* ljudi preziru mudrost
i pouku.

Grešnici mame

8 Sine moj, čuj pouku oca svojega
i ne napuštaj zakon majke svoje,

9 jer *su* oni nakit milosti glavi
tvojoi i ogrlica oko vrata tvojega.

10 Sine moj, ako te grešnici
mame, nemoj pristati;

11 ako kažu: "Hajde s nama, da
vrebamo krv, da potajno uhodi-
mo nedužnoga bez razloga;

12 da ih žive progutamo kao grob,
i cijele, kao one što silaze u jamu;

13 nalazit ćemo svakakvih dra-
gocjenih dobara, napuniti kuće
svoje plijenom;

14 bacat ćeš svoj ždrijeb među
nama, tako da svi imamo jedan
novčanik."

15 Sine moj, nemoj hoditi s nji-
ma po putu, uzdrži nogu svoju od
staze njihove.

16 Jer njihove noge trče k zlu i
hite krv prolijevati.

17 Zasigurno je uzalud mreža ra-
zapeta pred očima bilo koje ptice.

18 A oni vrebaju svoju *vlastitu*
krv, potajno uhode svoje vlastite

živote.

19 Takvi su putevi svakoga koji
je pohlepan za dobitkom; *koji* odu-
zima život onima koji ga imaju.

Vapaj mudrosti

20 Mudrost vapi napolju, glas
svoj izušćuje na ulicama;

21 vapi na pročelju mjesta za
skupove, kod otvaranja gradskih
vrata; u gradu izušćuje riječi svoje
govoreći:

22 "Dokle ćete, vi priprosti, vo-
ljeti priprostost? A podrugljivci,
dokle ćete uživati u ruganju svoje-
mu, i *vi* ljudi mrziti spoznaju?

23 Obratite se na ukor moj! Evo,
izlit ću na vas duha svojega, ob-
znanići vam riječi svoje.

24 Zato što sam zvala, a vi ste
odbijali; pružala sam ruku svoju,
a nitko se nije obazirao.

25 No vi ste proglasili ništavnim
svaki moj savjet, i ukor moj niste
htjeli.

26 I ja ću se nesreći vašoj smija-
ti, ismijavat ću se kada vam strah
dođe;

27 kada vam strah dođe kao
pustoš, i propast vaša dođe kao
vihor; kada tjeskoba i muka dođe
na vas.

28 Tada će mene prizvati, no ja
se neću odazvati; izrana će me tra-
žiti, ali me neće naći.

29 Jer su oni mrzili spoznaju i
nisu izabrali strah GOSPODNJI.

30 Nisu htjeli nijedan od savjeta
moga, prezreli su svaki ukor moj.

31 Stoga će jesti od ploda svoga
vlastitog puta i nasititi se svojim
vlastitim naumima.

32 Jer otpadništvo priprostih
će ih ubiti, i uspjeh ludih će ih
uništiti.

33 No tko mene sluša prebivat

će u sigurnosti i bit će miran bez straha od zla.

POGLAVLJE 2 Vrijednost mudrosti

1 Sine moj, ako primiš riječi moje i sakriješ zapovijedi moje kod sebe,

2 tako da bi uho svoje priklonio k mudrosti, i prionuo srcem svojim k razboru;

3 da, ako prizoveš spoznaju, i podigneš glas svoj k razboru;

4 ako ga potražiš kao srebro i tragaš za njim kao za skrivenim blagom,

5 tada ćeš razumjeti strah GOSPODNJI i pronaći spoznaju Božju.

6 Jer GOSPOD daje mudrost, iz usta njegovih *dolaze* spoznaja i razbor.

7 Pohranio je čitavu mudrost za pravedne, *on je* zaštitnik onih koji hode čestito.

8 On drži staze *pravednih* sudova i čuva put svetih svojih.

9 Tada ćeš razumjeti pravednost i *pravedne* sudove i pravicu, *da i* svaku dobru stazu.

10 Kad mudrost uđe u srce tvoje i spoznaja je draga duši tvojoj,

11 promišljenost će te štititi, razboritost će te čuvati;

12 da te izbavi od puta zloga *čovjeka*, od čovjeka koji govori prkosti;

13 od *onih* koji ostavljaju staze čestitosti da bi hodili putevima tame,

14 koji se raduju činiti zlo i uživaju u prkostima opakog,

15 čije staze *su* iskrivljene i *oni* prkose stazama svojim;

16 da te izbavi od tuđe žene, baš od tuđinke *koja* laska riječima svojim,

17 koja napušta vodiča mladosti svoje i zaboravlja saveza Boga svojega.

18 Jer joj se kuća naginje k smrti, a staze njene k mrtvima.

19 Nitko tko k njoj ulazi, neće se vratiti, niti će doseći staze života.

20 Tako ti hodi putem dobrih ljudi i drži se staza pravednika.

21 Jer čestiti će prebivati na zemlji, i besprijeekorni će ostati u njoj.

22 No opaki će biti istrijebljeni iz zemlje, i prestupnici išćupani iz nje.

POGLAVLJE 3 Pouzdam se u GOSPODA

1 Sine moj, ne zaboravljaj moj zakon, već neka srce tvoje drži moje zapovijedi;

2 jer danâ *što su* dugotrajni i dug život i mir, tebi će se pridodati.

3 Neka te milosrđe i istina ne napuštaju; priveži ih oko vrata svojega,

4 tako ćeš steći naklonost i dobar razum u očima Božjim i čovjekovim.

5 Pouzdam se u GOSPODA svim srcem svojim i ne oslanjaj se na svoj vlastiti razum.

6 Na svim svojim putevima priznavaj ga, i on će upravljati stazama tvojim.

7 Ne budi mudar u svojim vlastitim očima: boj se GOSPODA i kloni se zla.

8 Bit će to zdravlje utrobi tvojoj i moždina kostima tvojim.

9 Časti GOSPODA imetkom svojim i prvinama svega uroda svojega.

10 Tako će žitnice tvoje biti pune obilja, a kace tvoje prelijevati će se moštom.

11 Sine moj, ne preziri GOSPODNJE odgajanje kažnjavanjem ni nemoj biti umoran od popravljanja njegovog.

12 Jer koga GOSPOD ljubi, toga i ispravlja, baš kao i otac sina *u kome* uživa.

Sretan je tko nalazi mudrost

13 Sretan *je* čovjek koji nalazi

mudrost, i čovjek *koji* zadobiva razboritost.

14 Jer njen dobitak bolji *je* nego dobitak od srebra, i njen prihod od zlata.

15 Ona je skupocjenija od rubina i ništa što možeš poželiti nije usporedivo s njom.

16 Dani *što su* dugotrajni u njejoj *su* desnici, a u ljevici joj bogatstvo i čast.

17 Putevi njeni putevi su miline, i sve *su* staze njezine mir.

18 Ona *je* stablo života onima koji se za nju drže i sretan *je svaki onaj* koji nju zadržava.

19 GOSPOD *je* mudrošću utemeljio zemlju, razboritošću *je* nebesa utvrdio.

20 Njegovim su se znanjem dubine rastvorile, i oblaci su rosom prokapali.

21 Sine moj, neka to ne odlazi od očiju tvojih, sačuvaj čitavu mudrost i promišljenost;

22 tako da oni budu život duši tvojoj i milost vratu tvome.

23 Tada ćeš u sigurnosti hoditi svojim putem, i noga se tvoja neće spoticati.

24 Kad legneš, nećeš se plašiti; da, ležat ćeš, i sladak će biti san tvoj.

25 Nemoj se bojati nenadanog straha ni pustošenja kad ono dođe od opakih.

26 Jer GOSPOD će biti pouzdanje tvoje, i čuvat će nogu tvoju da ne bude odvedena.

27 Ne uskrati dobro od onih kojima ono pripada, kad *je to u* moći ruke tvoje da *to* učiniš.

28 Nemoj reći bližnjemu svome: "Idi i dođi opet, pa ću ti sutra dati", kada to imaš kod sebe.

29 Ne smišljaj zla protiv bližnjega svoga, pošto on bezbrižno živi uz tebe.

30 Nemoj se bez razloga s čovje-

kom parničiti, ako ti nije učinio nikakvu štetu.

31 Ne zavidi tlačitelju, i ne izaberi nijedan od puteva njegovih.

32 Jer prkosnik *je* gnjusoba GOSPODU, a tajna *je* njegova s pravednikom.

33 Prokletstvo *je* GOSPODNJE u domu opakoga, a on blagoslivlja obitavalište pravednoga.

34 Zasigurno se on podrugljivcima podruguje, a poniznima daje milost.

35 Mudri će baštiniti slavu, a sramota će biti promaknuće ludih.

POGLAVLJE 4 Očeva pouka

1 Slušajte, djeco, pouku očevu i obratite pažnju da spoznate razboritost;

2 jer vam dajem dobar nauk, ne napuštajte zakon moj.

3 Jer sam bio sin oca svojega, nježan, i jedini ljubljani u očima majke svoje.

4 On me *je* i poučavao ta mi rekao: "Neka srce tvoje zadrži moje riječi; drži moje zapovijedi i živi!"

5 Steci mudrost, steci razboritost! Nemoj *to* zaboraviti i nemoj odstupati od riječi usta mojih.

6 Ne napuštaj *je*, i sačuvat će te; ljubij *je*, i održat će te.

7 Mudrosti *je* ono najglavnije: *stoga* steci sebi mudrost, i svim svojim dobitkom steci razboritost.

8 Uzvisi *je*, i ona će te promaknuti; donijet će ti čast kada *je* prigrliš.

9 Podarit će glavi tvojoj ukras od milosti, vijenac slave predat će tebi.

10 Čuj, sine moj, i prihvati besjede moje; i godina života tvoga bit će mnogo.

11 Poučio sam te putu mudrosti, vodio sam te stazama ispravnim.

12 Kad budeš išao, neće ti se koraci stezati; i kad potrčiš, nećeš se spotaknuti.

13 Čvrsto se drži pouke, nemoj je puštati; čuvaj je, jer ona ti *je* život.

14 Ne ulazi na stazu opakih, i ne idi putem zločinaca.

15 Izbjegni ga, ne prolazi njime; okreni se od njega i prođi!

16 Jer oni ne spavaju osim ako ne učine zloću, i san im se otima osim ako ne navedu *nekoga* da padne.

17 Jer jedu kruh opakosti i piju vino nasilja.

18 No staza *je* pravednika kao blistava svjetlost što sjaji sve više i više do potpunog dana.

19 Put opakih *je* kao tama: oni ni ne znaju o što se spotiču.

20 Sine moj, obrati pažnju na riječi moje, prikloni uho svoje besjedama mojim.

21 Nemoj ih otkloniti od očiju svojih, čuvaj ih u središtu srca svojega.

22 Jer one *su* život onima koji ih nalaze, i zdravlje svemu tijelu njihovom.

23 Čuvaj srce svoje svom pomnjom, jer iz njega *izlazi* ishod života.

24 Makni od sebe usta prkosna i udalji od sebe usne izopačene.

25 Neka oči tvoje gledaju pravo, i vjeđe tvoje neka gledaju ravno pred tebe.

26 Prouči stazu noge svoje i neka svi putevi tvoji budu postojani.

27 Ne skreći ni desno ni lijevo, odmakni nogu svoju od zla.

POGLAVLJE 5

Upozorenje u vezi bludništva

1 Sine moj, obrati pažnju na mudrost moju i prigni uho svoje k razboritosti mojoj:

2 da zadržiš promišljenost i *da* usne tvoje sačuvaju spoznaju.

3 Jer s usana tuđe žene kaplje med, i usta njena su glađa od ulja;

4 ali je svršetak njezin gorak kao pelin, oštar kao dvosjekli mač.

5 Noge njezine silaze k smrti,

koraci njezini drže se pakla.

6 Ako ne proučavaš stazu života, a putevi su njezini klimavi, *tako da ih* ne možeš znati.

7 Stoga me sada čujte, djeco, i ne odstupajte od riječi usta mojih!

8 Odmakni put svoj daleko od nje i ne približuj se vratima kuće njezine,

9 da ne bi čast svoju davao drugima, i godine svoje okrutnome;

10 da se ne bi tuđinci sitali bogatstvom tvojim; i da trud tvoj *ne bi bio* u kući tuđinskoj,

11 a ti ne zatužiš na kraju kad se put tvoja i tijelo tvoje istroše,

12 pa kažeš: "Kako sam mrzio pouku i srce je moje preziralo ukor!"

13 I nisam bio poslušan glasu učitelja svojih niti sam priklonio uho svoje onima koji su me poučavali.

14 Zamalo nisam bio u svakome zlu, usred zajednice i skupštine."

15 Pij vodu iz nakapnice svoje, i vodu što teče iz tvojega vlastitoga studenca.

16 Neka se izvori tvoju razlijevaju naširoko i rijeke voda po ulicama.

17 Neka budu samo tvoji, a ne i od tuđinaca kod tebe.

18 Neka je blagoslovljen izvor tvoj, i raduj se sa ženom mladosti svoje.

19 *Neka ona bude* kao ljupka košuta i mila srna, neka te grudi njezine opajaju u svako doba, i njezinom ljubavlju uvijek se zanosí!

20 Pa zašto bi se, sine moj, zanosio tuđinkom i grlio njedra tuđinke?

21 Jer *su* putevi čovjekovi pred GOSPODNJIM očima i on proučava sva putovanja njegova.

22 Opakoga će dohvatiti njegova vlastita nepravda i svezat će ga užad grijeha njegovih.

23 On će umrijeti, a da nema pouke i zastraniti u mnoštvu svojih ludosti.

POGLAVLJE 6 Općenita upozorenja

1 Sine moj, ako jamčiš prijatelju svome, *ako* pljesneš rukom svojom za tuđinca,

2 zapleo si se u zamku riječima usta svojih, uhvatio si se riječima usta svojih.

3 Učini sada ovo, sine moj, i izbavi se, kad si dopao u ruke prijatelja svoga: idi, ponizi se i uvjeravaj prijatelja svoga.

4 Nemoj dati sna očima svojim ni drijemeža svojim vjeđama.

5 Izbavi se iz ruke *lovca* kao srna, i kao ptica iz ruke ptičara.

6 Idi k mravu, lijenčino, razmotri puteve njegovi i budi mudar:

7 on nema vodiča, nadglednika ni vladara;

8 ljeti pripravlja hranu svoju, i sakuplja jelo svoje kad je žetva.

9 Dokle ćeš spavati, lijenčino? Kad ćeš se dići iz sna svojega?

10 Još malo spavanja, malo drijemanja, malo podvijanja ruku da se zaspe,

11 i tako će doći siromaštvo tvoje kao onaj koji putuje, i tvoja oskudica kao naoružan čovjek.

12 Nevaljala osoba, prkosni čovjek, hodi lažljivih usta;

13 namiguje očima svojim, nogaama svojim govori, prstima svojim poučava;

14 prkos mu je u srcu, smišlja zloću neprekidno, sije razdor.

15 Stoga će mu odjednom doći nesreća, odjednom će se slomiti i neće mu biti lijeka.

16 Ovo šestero GOSPOD mrzi, da, a sedmero su mu gnjusoba:

17 ohol pogled, lažljiv jezik i ruke koje proljevaju krv nedužnu;

18 srce koje smišlja opake nau-me, noge koje žurno hitaju k zloći,

19 lažan svjedok *koji* govori laži i onaj što sije razdor među braćom.

20 Sine moj, drži zapovijed oca svojega i ne napuštaj zakon majke svoje.

21 Trajno ih priveži na srce svoje i sveži ih oko vrata svojega:

22 kada hodiš, vodit će te, kad zaspiš, čuvat će te, a *kada* se probudiš, one će ti govoriti.

23 Jer zapovijed *je* svjetiljka, i zakon *je* svjetlost, i ukori pouke *su* put života;

24 da te čuvaju od zle žene, od laskava jezika tuđinke.

25 Ne žudi za ljepotom njezinom u srcu svome i ne dopusti da te uhvati vjeđama svojim.

26 Jer zbog žene koja bludniči *čovjek je doveden* na komad kruha; i preljubnica lovi dragocjeni život.

27 Može li čovjek ponijeti oganj u svojim njedrima, a da mu odjeća ne izgori?

28 Može li netko hoditi po užarenom ugljavlju, a da noge svoje ne opeče?

29 Tako *je* onome koji ide k ženi bližnjega svojega: svaki koji se je dotakne, neće biti nedužan.

30 Ljudi ne preziru lopova, ako krađe da bi napunio dušu svoju kad je gladan.

31 No *ako* ga pronađu, vratit će sedmerostruko; dat će svo imanje doma svoga.

32 Ali tko počini preljub sa ženom, nema razbora; onaj *koji* to čini uništava svoju vlastitu dušu.

33 Uvreda i stid zadobit će, i sramota mu se neće izbrisati.

34 Jer ljubomora *je* bijes mužev; stoga on *nikoga* neće štedjeti u dan osvete.

35 Neće pristati ni na kakvu otкупninu, niti se zadovoljiti premda mu davao mnoge darove.

POGLAVLJE 7 Upozorenje u vezi preljubnice

1 Sine moj, drži riječi moje i po-

hrani kod sebe zapovijedi moje.

2 Drži moje zapovijedi i živi, i moj zakon kao zjenicu oka svojega.

3 Priveži ih na prste svoje, zapiši ih na ploču srca svojega.

4 Reci mudrosti: "Ti si mi se-stra!" i razboritost nazovi rođakinja *svojom*,

5 da te čuvaju od tuđe žene, od tuđinke koja laska riječima svojim.

6 Jer s prozora kuće svoje gledao sam kroz svoje prozorsko krilo

7 pa sam vidio među priprostim, razaznao među momcima, mladića bez razbora:

8 prolazio je ulicom pored ugla njezina i išao je putem ka kući njezinoj;

9 u sumrak, navečer, u mrkloj i tamnoj noći.

10 I gle, susrela ga je žena u ruhu bludnice, i lukavstvom u srcu.

11 (Ona je grohotna i tvrdoglava, noge joj nisu ostajale u kući njenoj;

12 čas je ona vani, čas na ulicama i vrebala na svakom uglu.)

13 Tako ga je uhvatila i poljubila ga, te mu je drska lica rekla:

14 "Imam kod sebe žrtve pomirnice, danas sam ispunila zavjete svoje;

15 stoga sam ti izašla u susret, da pomno potražim lice tvoje pa sam te našla.

16 Prostrla sam postelju svojju prekrivačima od tapiserije, otkanim *vezom*, finim lanom egipatskim.

17 Postelju sam svoju namirisala smirnom, alojem i cimetom.

18 Hajde da se sitimo ljubavlju do jutra, da se tješimo ljubavlju!

19 Jer supruga mi nema kod kuće, otišao je na daleko putovanje;

20 uzeo je sa sobom kesu s novcem, a kući će doći određenog dana."

21 Mnogim svojim lijepim besjedama navela ga je da se prepusti, odvukla ga je svojim glatkim usnama.

22 Pošao je za njom odjednom, kao što vol' ide na klanje ili kao ludi na popravak kladama,

23 dok mu strijela ne probije jetra; kao što ptica juri u zamku, i on ne zna da je to *pitanje* njegovog života.

24 Stoga me sada čujte, djeco, i obratite pažnju na riječi usta mojih.

25 Neka ti srce ne prijanja na puteve njezine, ne zastranjaj po stazama njezinim.

26 Jer je ona mnoge oborila izranivši ih; da, mnoge je snažne ljude ona pogubila.

27 Njena je kuća put za pakao, silazi u odaje smrti.

POGLAVLJE 8

Blagoslov mudrosti

1 Zar mudrost ne vapi? Zar razboritost ne iznosi glas svoj?

2 Stoji na vrhu uzvisina, uz put, na mjestima staza,

3 vapi na vratima gradskim, na ulazu u grad, na ulasku pokraj vrata:

4 "Vas, ljudi, dozivam i glas je moj za sinove ljudske!

5 Vi priprosti razumijte mudrost; i vi, ljudi, budite srca razborita.

6 Čujte, jer ću o izvanrednostima progovoriti, i otvaranje mojih usana *pokazat će* ono što je ispravno.

7 Jer će usta moja govoriti istinu, a zloća je gnjusoba usnama mojim.

8 U pravednosti *su* sve riječi usta mojih, nema u njima ništa što je prkosno ili izopačeno.

9 Sve *su* one jasne onome koji razumije i ispravne onima koji nalaže spoznavaju.

10 Prihvatite pouku moju, a ne srebro; i spoznavaju radije nego zlatu izabranu.

11 Jer mudrost *je* bolja od rubina, i ništa što se poželjeti može ne može se usporediti s njom.

12 Ja, mudrost, prebivam s razboritošću i istražujem spoznaju dosjetljivih izuma.

13 Strah GOSPODNJI *je* mrziti zlo; oholost i bahatost i zli put i usta prkosna, *to* ja mrzim.

14 Savjet *je* moj, i čitava mudrost; ja *sam* razboritost, imam snagu.

15 Po meni kraljuju kraljevi i knezovi pravdu donose.

16 Po meni knezovi vladaju, i plemići, *čak* i svi suci zemaljski.

17 Ja ljubim one koji ljube mene; i koji me izrana traže, nalaze me.

18 Kod mene *je* bogatstvo i čast, *da*, trajno bogatstvo i pravednost.

19 Moj plod *je* bolji od zlata, *da*, od najčišćega zlata; i moj prihod od srebra izabrana.

20 Ja vodim putem pravednosti, posred staza *pravednih* sudova,

21 da mogu onima koji me ljube dati da baštine imanje i napuniti im riznice.

22 GOSPOD me je zaposjeo na početku puta svojega, prije pravednih djela svojih.

23 Postavljena sam odvijeka, od početka, prije nego je zemlje bilo.

24 Kad još nije *bilo* dubina, rodila sam se, kad još nije *bilo* studenaca obilatih vodom.

25 Prije nego su gore bile utemeljene, prije brda, rodila sam se,

26 dok još nije načinio zemlju, ni polja, ni najglavniji dio praha svemirskoga.

27 Kad je pripremao nebesa, ja *sam bila* ondje, kad je usadio krug na licu dubine;

28 kad je utvrđivao oblake gore, kad je osnažio izvore dubine,

29 kad je davao moru ukaz svoj da vode ne prestupe zapovijed njegovu, kad je određivao temelje zemlje,

30 tada sam bila pokraj njega,

kao ona koja odrasta s *njim*, i svakodnevno sam bila užitek njegov, uvijek se radujući pred njim;

31 radujući se na naseljenom dijelu zemlje njegove; i užitek mi *je bio* sa sinovima ljudskim.

32 Stoga me sada poslušajte, djeco; jer *su* blaženi *oni* koji se drže puteva mojih!

33 Čujte pouku, i budite mudri, i nemojte je odbiti.

34 Blažen *je* čovjek koji mene sluša, svakodnevno bdijući na vratima mojim, čekajući na do-vratnicima vrata mojih!

35 Jer tko nalazi mene, nalazi život i zadobija naklonost od GOSPODA.

36 No onaj koji griješi protiv mene, šteti duši svojoj; svi oni koji mene mrze, ljube smrt."

POGLAVLJE 9

Put mudrosti

1 Mudrost je kuću svoju sagraдила, otesala si sedam stupova.

2 Poklala je svoje životinje, izmiješala je vino svoje, i stol je svoj postavila.

3 Poslala je svoje djevojke; dozi-va s najviših mjesta u gradu:

4 "Tko je priprost, neka svrati ovamo!" A što se tiče onoga kome nedostaje razum ona mu govori:

5 "Dodite, jedite od kruha mojega i pijte od vina *koje* sam izmiješala.

6 Napustite ludost i živite, i ho-dite putem razboritosti.

7 Onaj tko kori podrugljivca, pri-ma na sebe sramotu; i onaj tko pre-korava opakoga *prima* na sebe mrlju.

8 Ne kori podrugljivca, da te ne zamrzi; prekori mudrog *čovjeka*, i ljubiti će te.

9 Daj *pouku* mudrome, i bit će još mudriji; pouči pravednika, i uve-ćat će znanje.

10 Strah GOSPODNJI početak *je* mudrosti, a spoznanje Svetog *je*

razboritost.

11 Jer po meni se dani tvoji umnažaju, i godine života tvoga će se povećati.

12 Ako si mudar, bit ćeš samom sebi mudar; na *ako* se podruguješ, sâm ćeš *to* snositi."

Put ludosti

13 Luda žena *je* bučna; priprosta *je* i ništa ne zna.

14 Jer sjedi na vratima kuće svoje, na sjedalu na najvišim mjestima u gradu,

15 dozivajući prolaznike, koji idu pravo stazama svojim:

16 "Tko *je* priprost, neka svrati ovamo!" A što se tiče onoga kome nedostaje razboritost, ona mu govori:

17 "Ukradene vode *su* slatke, i kruh *pojedan* u tajnosti ugodan *je*."

18 No on ne zna da *su* mrtvi ondje, i da *su* uzvanici njezini u dubinama pakla.

POGLAVLJE 10

Izreke Salomonove

1 Izreke Salomonove. Mudar sin veseli oca, a lud sin *je* teret majci svojoj.

2 Opako blago ne koristi, a pravednost izbavlja od smrti.

3 GOSPOD neće dopustiti da gladauje duša pravednikova, ali odbacuje imanje opakih.

4 Siromašan postaje onaj koji radi nemarnom rukom, ali marljiva ruka obogaćuje.

5 Onaj tko sabire ljeti, sin *je* mudar; no onaj tko spava na žetvi, sin *je* što prouzrokuje sramotu.

6 Blagoslovi *su* nad glavom pravednika, a usta opakih sakrivaju nasilje.

7 Spomen na pravednika *je* blagoslovljen, a ime opakih će istrunuti.

8 Tko *je* mudra srca, primit će zapovijedi; a brbljava luda će

propasti.

9 Tko hodi čestito, hodi sigurno; a onaj tko izvrće puteve njegove, bit će poznat.

10 Onaj tko okom namiguje, izaziva žalost; a brbljava luda će propasti.

11 Usta pravednika *su* izvor života, a usta opakih sakrivaju nasilje.

12 Mržnja zameće svađu, a ljubav pokriva sve grijehe.

13 Na usnama onoga koji *je* razborit nalazi se mudrost, a šiba *je* za leđa onoga kojemu nedostaje razboritosti.

14 Mudri pohranjuju spoznaju, a usta ludih blizu *su* propasti.

15 Blago *je* bogatašu njegov utvrđeni grad, a siromasima *je* propast siromaštvo njihovo.

16 Trud pravednika *služi* za život; prihod opakoga za grijeh.

17 Na putu *je* života onaj tko se drži pouke, a onaj tko odbija ukor, griješi.

18 Onaj tko sakriva mržnju lažljivim usnama i onaj tko izgovara klevete, lud *je*.

19 U mnoštvu riječi ne manjka grijeha, a onaj tko suzdržava usne svoje, mudar *je*.

20 Jezik pravednikov *je* kao birano srebro; srce opakih malo *je* vrijedno.

21 Usne pravednikove hrane mnoge, a ludi umiru zbog nedostatka mudrosti.

22 Blagoslov GOSPODNJI, on obogaćuje, i on ne pridodaje muku.

23 Činiti opačinu ludome *je* kao zabava; a razborit čovjek ima mudrost.

24 Čega se opaki boji, to će ga spopasti; a želja pravednika bit će *im* dodijeljena.

25 Kao što vihor prohuji, tako ni opakoga nema *više*; a pravednik *je* na vječnom temelju.

26 Kakav *je* ocat zubima i kakav *je* dim očima, takav *je* lijenčina onima koji ga šalju.

27 Strah GOSPODNJI produžuje dane, a godine se opakima skraćuju.

28 Nada pravednika *bit će* veselje, a očekivanja opakih *će* propasti.

29 Put GOSPODNJI snaga *je* čestitome, a propast onima koji čine nepravdu.

30 Pravednik se nikada neće ukloniti, a opaki neće nastaniti zemlju.

31 Usta pravednikova urodit će mudrošću, a prkosan jezik bit će posječen.

32 Usne pravednikove znaju što je ugodno, a usta opakih *govore* prkosno.

POGLAVLJE 11

1 Prijevarna je vaga GOSPODU gnjusoba, a ispravni uteg mu je drag.

2 Kad dolazi oholost, onda dolazi i sramota, a u skromnih *je* mudrost.

3 Čestite će voditi pravičnost njihova, a prijestupnike će uništiti izopačenost njihova.

4 Bogatstvo ne koristi u dan gnjeva, no pravednost izbavlja od smrti.

5 Besprijekornom će pravednost upravljati putem njegovim, a opaki će propasti u svojoj vlastitoj opakosti.

6 Čestite će izbaviti pravednost njihova, a prijestupnici će biti uhvaćeni u svojoj vlastitoj ništavnosti.

7 Kad opaki čovjek umire, očekivanja *njegova* će propasti; i nada nepravednikâ propada.

8 Pravednik je izbavljen iz nevolje, a opaki dolazi na njegovo mjesto.

9 Licemjer ustima *svojim* uništava bližnjega svojega, a po spoznaji se izbavljaju pravednici.

10 Kad ide dobro pravedniku, grad se raduje, a kad opaki propada, *nastaje* klicanje.

11 Blagoslovom časnih grad je uzdignut, a ustima opakih je srušen.

12 Onaj kome manjka mudrost prezire bližnjega svojega; a razborit čovjek šuti.

13 Ogovarač tajne otkriva; a onaj tko je vjerna duha prikriva slučaj.

14 Gdje nema savjeta, narod propada; no u mnoštvu savjetnika *je* spas.

15 Onaj tko jamči za tuđinca će propatiti *zbog toga*, a onaj tko mrzi jamstvo, siguran je.

16 Ljupka žena zadržava čast, a jaki zadržavaju bogatstvo.

17 Milosrdan čovjek čini dobro svojoj vlastitoj duši, a *onaj tko je* okrutan unesrećuje svoje vlastito tijelo.

18 Opaki radi prijevaran posao; a onaj tko sije pravednost, sigurno će biti nagrađen.

19 Kao što pravednost *vodi* u život, tako onaj što ide za zlom *ide* u svoj vlastitu smrt.

20 Oni koji su prkosna srca gnjusoba su GOSPODU, a *takvi što su* pravedni na putu svome njemu *su* dragi.

21 *Premda bi se* ruka s rukom udružila, opaki neće ostati nekažnjen, a sjeme pravednikovo bit će izbavljeno.

22 Kao nakit zlatni na njušci svinjskoj, *takva je* žena lijepa koja ne promišlja.

23 Želja je pravednih samo dobro, a očekivanje opakih *je* gnjev.

24 Ima onih koji rasipaju, a ipak napreduju; a *ima* onih što uskraćuju više nego je prikladno, no idu ka siromaštvu.

25 Velikodušna osoba će biti pretila; i tko napaja, i sâm će se napojiti.

26 Onaj tko uskraćuje žita, narod ga proklinje; a blagoslov će biti nad glavom onoga tko ga prodaje.

27 Onaj tko pomno traži dobro, dobavlja naklonost; a onaj tko traži zloću, ona će ga snaći.

28 Onaj tko se pouzda u bogatstvo svoje propast će; a pravednici će propupati kao grančice.

29 Onaj tko svoju vlastitu kuću unesrećuje, baštinit će vjetar; i luđak će biti sluga onome mudra srca.

30 Plod pravednikov je stablo života, a onaj tko pridobija duše, mudar je.

31 Evo, pravedniku će se uzvratiti na zemlji, koliko li više opakome i grešniku!

POGLAVLJE 12

1 Tko ljubi pouku, ljubi znanje; a onaj tko mrzi ukor, okrutan je.

2 Dobar čovjek zadobija naklonost od GOSPODA, a čovjeka opakih namjera, on će osuditi.

3 Neće se čovjek utvrditi opakosću, a korijen pravednih neće se pomaknuti.

4 Kreposna žena je vijenac mužu svome, a ona što ga sramoti je kao trulež u kostima njegovim.

5 Misli pravednika su ispravne, a savjeti opakih su prijevani.

6 Riječi opakih vrebaju krv, a čestite izbavljaju usta njihova.

7 Opake se obara i nema ih, a kuća pravednika će opstati.

8 Čovjeka se pohvaljuje po njegovoj mudrosti, a onaj tko je izopačena srca, bit će prezren.

9 Onaj tko je prezren, a ima slugu, bolji je od onoga koji sâm sebe časti, a nedostaje mu kruha.

10 Pravednik se obzire na život životinja svojih, a nježna milosrđa

opakih su okrutna.

11 Onaj tko obrađuje svoju zemlju, nasitit će se kruha; a onaj tko slijedi ništarije je bez razboritosti.

12 Opaki žudi za mrežom zločinaca, a korijen pravednikâ donosi plod.

13 Opakome je zamka prijestup usana njegovih, a pravednik će se izvući iz nevolje.

14 Čovjek će se nasititi dobrim od ploda usta svojih, a rukama čovjekovim vratit će se naknadom.

15 Put luđaka je ispravan u njegovim vlastitim očima, ali onaj tko sluša savjet je mudar.

16 Luđakov gnjev je odmah znan, a razborit čovjek pokriva sramotu.

17 Onaj tko govori istinu, objavljuje pravednost, a lažni svjedok prijevaru.

18 Postoji onaj tko govori kao da probada mačem, a jezik mudrih je zdravljje.

19 Istinite usne utvrđene su zauvijek, a lažljiv jezik je samo za trenutak.

20 Prijevara je u srcu onih koji smišljaju zlo, a radost je kod savjetnika mira.

21 Nikakvo zlo neće se dogoditi pravedniku, a opaki će se napuniti zloćom.

22 Usne lažljive gnjusoba su GOSPODU, a koji postupaju vjerno, njemu su dragi.

23 Razborit čovjek prikriva spoznaju, a srce luđakâ razglasa ludost.

24 Ruka marljivih će vladati, a lijenčina će davati danak.

25 Tjeskoba u srcu čovjekovom savija, a dobra riječ razveseljuje ga.

26 Pravednik je još izvanredniji od bližnjega svojega, a opake zavodi put njihov.

27 Lijenčina ne peče ono što je

ulovio, a marljivom čovjeku ima-
nje *je* dragocjeno.

28 Na putu pravednosti *je* život,
i *na* stazi njezinoj nema smrti.

POGLAVLJE 13

1 Mudar sin *sluša* pouku očevu,
a podrugljivac ne sluša ukor.

2 Čovjek će se hraniti dobrim od
ploda usta *svojih*, a duša prijestu-
pnika hranit će se nasiljem.

3 Onaj tko čuva usta svoja, čuva
život svoj; a onaj tko razjapluje
usne svoje, propast će.

4 Duša lijencine žudi, i ništa
nema; a duša marljivih bit će
pretila.

5 Pravednik mrzi laži, a opaki je
odvratan i upada u sramotu.

6 Pravednost čuva *onoga koji je*
čestit na putu, a opakost obara
grešnika.

7 Postoji netko tko se pravi bo-
gatom, a ipak ništa nema; *postoji*
netko tko se pravi siromašnim, a
ipak *ima* veliko bogatstvo.

8 Otkupnina *je* za čovjekov život
bogatstvo njegovo, a siromah ne
sluša ukor.

9 Svjetlo pravednika raduje se, a
svjetiljka opakih će se ugasiti.

10 Samo po oholosti dolazi pre-
pirka, a mudrost je kod onih koji
su dobro savjetovani.

11 Bogatstvo stečeno isprazno-
šću umanjit će se, a onaj tko saku-
plja trudom napredovat će.

12 Odgođena nada razboli srce,
a kad se želja ispuni, *ona je* stablo
života.

13 Tko prezire riječ, bit će uni-
šten; a onaj tko se boji zapovijedi,
bit će nagrađen.

14 Zakon mudroga *je* izvor živo-
ta, odvraća od zamki smrti.

15 Dobra razboritost donosi
naklonost, a put prijestupnika *je*
težak.

16 Svatko razborit postupa po

spoznaji, a luđak rasipa ludost
svoju.

17 Opaki glasnik upada u zloću,
a vjerni poslanik *je* zdravlje.

18 Siromaštvo i sramota *doći će*
onome tko odbija pouku, a tko ci-
jeni ukor, bit će počašćen.

19 Ispunjena želja slatka je duši,
a ludima je gnjusoba umaknuti se
od zla.

20 Onaj tko hodi s mudrima, bit
će mudar; a sudrug luđacima, bit
će uništen.

21 Grešnike progoni zlo, a pra-
vednicima će se uzvratiti dobrim.

22 Dobar čovjek ostavlja bašti-
nu djeci svoje djece, a grešniko-
vo bogatstvo pohranjeno *je* za
pravednika.

23 Obilje hrane *je* na krčevini
siromahâ, a postoji i onaj tko pro-
pada zbog nedostatka *pravednog*
suda.

24 Onaj tko štedi šibu svoju,
mrzi sina svojega; a onaj tko ga
ljubi, odgaja ga kažnjavanjem na
vrijeme.

25 Pravednik jede i siti dušu svo-
ju; a trbuh opakih će oskudijevati.

POGLAVLJE 14

1 Svaka mudra žena gradi kuću
svoju, a ludost je rukama svojim ruši.

2 Onaj tko hodi u čestitosti svo-
joj, boji se GOSPODA; a *onaj tko*
krivuda na putevima svojim, pre-
zire ga.

3 U luđakovim ustima *je* štap
oholosti, a mudre čuvaju usne
njihove.

4 Gdje nema volova, jasje su čiste;
a obilan urod *je* od snage volove.

5 Vjerni svjedok ne laže, a lažan
svjedok izgovara laži.

6 Podrugljivac traži mudrost, i
ne nalazi je; a spoznaja *je* laka ono-
me koji razumije.

7 Idi od nazočnosti čovjeka lu-
doga, pošto nećeš *kod njega* vidjeti

usne *koje govore* znanje.

8 Mudrost razboritog *je* da razumije put svoj, a ludost ludih *je* prijevara.

9 Ludaci se ismijavaju grijehu, a među pravednima *je* naklonost.

10 Srce poznaje svoju vlastitu gorčinu, i tuđinac se ne miješa u radost njegovu.

11 Dom opakih bit će porušen, a šator čestitih će procvasti.

12 Neki se put čovjeku učini ispravan, a svršetak *su* mu putevi smrti.

13 Čak i u smijehu srce *je* tužno, i svršetak *je* takvog veselja tjeskoba.

14 Odmetnika će u srcu ispunjavati njegovi vlastiti putevi, a dobrog će čovjeka *ispunjavati* njegovi.

15 Priprost vjeruje svakoj riječi, a razborit dobro pogleda svoj odlazak.

16 Mudar se boji i kloni se zla, a lud bijesni i uvjeren *je*.

17 *Onaj tko* se brzo rasrdi, počinja ludost; a čovjek opakih namjera *je* omražen.

18 Priprosti baštine ludost, a razboriti su ovjenčani spoznajom.

19 Zli se klanjaju pred dobrima, a opaki pred vratima pravednikovim.

20 Siromah *je* mrzak čak i bližnjem svome, a bogataš *ima* mnogo prijatelja.

21 *Onaj tko* prezire bližnjega svojega, griješi; a *onaj tko* *je* milosrdan siromasima, *on* *je* sretan!

22 Zar ne griješe oni što zlo smišljaju? A milosrđe i istina *bit će* onima koji smišljaju dobro.

23 U svemu trudu *ima* dobitka, a govor usana vodi samo k neimaštini.

24 Mudrima *je* vijenac bogatstvo njihovo, a ludost ludih *je* glupost.

25 Istiniti svjedok izbavlja duše, a prijevorni *svjedok* govori laži.

26 U strahu GOSPODNJEM *je*

jako pouzdanje, i djeca njegova imat će utočište.

27 Strah GOSPODNJI *je* izvor života: odvraća od zamki smrti.

28 U mnoštvu naroda *je* kraljeva čast, a u nedostatku naroda knezu *je* propast.

29 *Onaj tko* *je* spor na gnjev, silne *je* razboritosti; a *onaj tko* *je* nagla duha, uzvisuje ludost.

30 Zdravo srce *je* život tijelu, a zavist *je* trulež u kostima.

31 *Onaj tko* tlači siromaha, sramoti Stvoritelja njegova; a *onaj tko* ga časti milosrdan *je* siromahu.

32 Opaki propada u zloći svojoj, a pravedniku *je* nada u smrti njegovoj.

33 Mudrost počiva u srcu razborita, a *ono što* *je* usred luđaka, poznato *je*.

34 Pravednost uzvisuje narod, a grijeh *je* sramota svakom narodu.

35 Kraljeva *je* naklonost prema mudrom slugi, a gnjev njegov *je* protiv onoga koji nanosi sramotu.

POGLAVLJE 15

1 Blag odgovor odvraća gnjev, a bolne riječi uspaljuju srdžbu.

2 Jezik mudrih ispravno se služi znanjem, a usta ludih prosiplju ludost.

3 Oči *su* GOSPODNJE na svakome mjestu: promatraju zle i dobre.

4 Zdrav jezik *je* stablo života, a izopačenost njegova lomi duh.

5 Luđak prezire pouku oca svojega; a *onaj tko* se obazire na ukor, razborit *je*.

6 U kući pravednikovoj mnogo *je* blaga, a u priходу opakoga *je* nevolja.

7 Usne mudrih siju znanje, a srce ludih ne čini tako.

8 Žrtva opakoga gnjusoba *je* GOSPODU, a molitva čestitih njemu *je* draga.

9 Put opakoga gnjusoba *je* GOS-

PODU, a ljubi onoga koji slijedi pravednost.

10 Bolan *je* popravak onome koji napusti put; *a* onaj tko mrzi ukor, umrijet će.

11 Pakao i propast *su* pred GOSPODOM, koliko li onda više srca sinova ljudskih?

12 Podrugljivac ne ljubi onoga koji ga kori ni ne hodi k mudrima.

13 Veselo srce razvedrava lice, a žalost srca slama duh.

14 Srce onoga koji je razborit traži spoznaju, a usta ludih hrane se ludošću.

15 Potlačenome *su* svi dani zli; a onaj tko je vesela srca, neprestano *je* na gozbi.

16 Bolje *je* malo sa strahom GOSPODNJIM nego veliko blago i s njime nevolja.

17 Bolji *je* objed od bilja gdje *je* ljubav nego utovljeni vol i s njime mržnja.

18 Gnjevljiv čovjek zameće svađu, *a onaj tko je* spor na srdžbu utištava svađu.

19 Put *je* lijenčine kao ograda od trnja, a put pravednika *je* utrta.

20 Mudar sin veseli oca, a lud čovjek prezire majku svoju.

21 Ludost *je* radost *onome tko* oskudijeva mudrošću, a čovjek razborit hodi čestito.

22 Bez savjeta namjere ne uspijevaju, a gdje *je* mnogo savjetnika, utvrđene *su*.

23 Čovjek *se* raduje odgovoru usta svojih, i riječ izgovorena u pravo vrijeme, tako *je* dobra!

24 Životni put mudroga *vodi* gore, da *se* udalji od pakla *što je* dolje.

25 GOSPOD će srušiti kuću oholima, a utvrdit će među udovici.

26 Namisli opakoga gnjusoba *su* GOSPODU, *a riječi* čistih *su* riječi ugodne.

27 Onaj tko *je* pohlepan za dobit-

kom, unesrećuje svoj vlastit dom, a onaj tko mrzi mito, živjet će.

28 Pravednikovo srce proučava što odgovoriti, usta opakih prosiplju zlobu.

29 Daleko *je* GOSPOD od opakih, no on čuje molitvu pravednih.

30 Sjaj očiju raduje srce, *a* dobra vijest deblja kosti.

31 Uho koje čuje ukor na život ostat će među mudrima.

32 Onaj tko odbija pouku, prezire svoju vlastitu dušu, a onaj tko sluša ukor, dobiva razboritost.

33 Strah GOSPODNJI *je* pouka mudrosti, a prije časti *dolazi* poniznost.

POGLAVLJE 16

1 Priprema srca u čovjeku i odgovor jezika, *su* od GOSPODA.

2 Svi putevi čovjekovi čisti *su* u njegovim vlastitim očima, ali GOSPOD važe duhove.

3 Predaj GOSPODU djela svoju, i tvoje misli će se utvrditi.

4 GOSPOD *je* sve načinio za sebe, da, čak i opakoga za dan zli.

5 Svaki *koji je* ohol u srcu, gnjusoba *je* GOSPODU; *premda bi se* ruka s rukom udružila, neće ostati nekažnjen.

6 Milosrđem i istinom čisti *se* nepravda, i strahom GOSPODNJIM čovjek *se* uklanja od zla.

7 Kad putevi čovječji omile GOSPODU, on čak i neprijatelje njegove miri s njim.

8 Bolje *je* malo u pravednosti nego veliki prihodi bez pravde.

9 Srce čovječje smišlja put svoj, ali GOSPOD upravlja korake njegove.

10 Rečenica proročka *je* na usnama kraljevima: usta njegova ne griješe u osudi.

11 Pravedni uteg i vaga *su* od GOSPODA; svi utezi u vreći djelo *su* njegovo.

12 Gnjusoba *je* za kraljeve činiti opačinu, jer se prijestolje utvrđuje pravednošću.

13 Usne pravedne drage *su* kraljevima, i oni ljube onoga koji govori pravo.

14 Gnjev kraljev *je kao* glasnici smrti, ali će je mudar čovjek smiriti.

15 U sjaju kraljeva lica *je* život, i naklonost njegova *je kao* oblak kasne kiše.

16 Koliko bolje *je* steći mudrost nego zlato! I steći razboritost, bolje je nego izabrati srebro!

17 Glavni put čestitih *je* kloniti se od zla; onaj tko pazi na put svoj, čuva dušu svoju.

18 Oholost *ide* pred propašću i duh bahati pred padom.

19 Bolje *je biti* ponizna duha s poniženima nego dijeliti plijen s oholima.

20 Onaj tko barata riječju mudro, naći će dobro; a tko se pouzda je u GOSPODA, sretan *je!*

21 Mudar u srcu zvat će se razborit, a slatkoća usana uvećava učenje.

22 Razboritost je vrelo života onima koji je imaju, a poučavanje ludih *je* ludost.

23 Srce mudroga poučava usta njegova i dodaje poučavanje usnama njegovim.

24 Riječi *su* ugodne *kao* saće meda; slatke su duši i zdravlje za kosti.

25 Neki se put čovjeku učini ispravan, a svršetak *su* mu putevi smrti.

26 Onaj koji se trudi, zbog sebe se trudi, jer ga na to guraju usta njegova.

27 Bezbožni čovjek iskapa zlo, a na usnama mu je kao oganj što zapaljuje.

28 Prkosni čovjek sije svađu, a doušnik razdvaja dobre prijatelje.

29 Nasilan čovjek primamljuje bližnjega svojega i vodi ga na put koji nije dobar.

30 On oči svoje zatvara da smisli prkose; micanjem usana svojih donosi da se dogodi zlo.

31 Sjeda glava *je* slavna kruna, ako se nalazi na putu pravednosti.

32 *Onaj tko je* spor na srdžbu, bolji je od junaka; i onaj tko vlada duhom svojim, *bolji je* od onoga koji osvaja grad.

33 Zdrijež se baca u krilo, ali *je* od GOSPODA svaki raspored njegov.

POGLAVLJE 17

1 Bolji *je* zalogaj suhi i pri tome tišina nego kuća puna žrtava *sa* svađom.

2 Mudar sluga vladat će nad sinom koji sramoti te će među braćom imati udio u baštini.

3 Topionica *je* za srebro, a peć za zlato; a GOSPOD iskušava srca.

4 Zločinitelj se priklanja usnama prijevarnim, a lažljivac priklanja uho k jeziku ništavnom.

5 Tko se podsmijehuje siromahu, pogrdjuje Stvoritelja njegovog; i onaj tko se veseli nesreći, neće ostati nekažnjen.

6 Djeca djece *su* kruna starcima, a djeci *su* slava očevi njihovi.

7 Besjeda izvanredna ne dolikuje ludome, još manje knezu usne lažljive.

8 Dar *je kao* kamen dragocjeni u očima onoga koji ga posjeduje: kamo god se okrene, uspijeva.

9 Onaj tko pokriva prijestup, traži ljubav; a onaj tko ponavlja slučaj, razdvaja *dobre* prijatelje.

10 Ukor utječe više na mudra čovjeka nego stotinu udaraca na luda.

11 Zao čovjek samo traži buntovništvo, stoga će se okrutan glasnik poslati na njega.

12 Radije neka čovjek sretne medvjedicu kojoj su ugrabili mlade nego luđaka u ludosti njegovoj.

13 Tko uzvraća zlim za dobro, zlo se neće odmaknuti od doma njegovog.

14 Početak svađe *je kao* kad netko ispusti vodu; stoga napusti prepirku prije nego se zaplete.

15 Onaj tko opravdava opakoga i onaj tko sudi pravednoga, i ta obojica *su* gnjusoba GOSPODU.

16 Čemu novac u ruci ludoga, da zadobi mudrost, budući da nema srca *za to*?

17 Prijatelj ljubi u svako doba, a brat se rađa u nedaći.

18 Čovjek kome nedostaje razum plješće rukama i postaje jamac u nazočnosti prijatelja svojih.

19 Tko ljubi pristup, taj ljubi svađu; i onaj tko uzvisuje vrata svoja, traži propast.

20 Onaj tko ima srce prkosno neće naći dobra; i onaj tko ima izopačeni jezik, zapada u zloću.

21 Onaj tko rodi ludoga, *to* mu je na žalost; i otac ludoga nema radosti.

22 Veselo srce djeluje dobro *kao* lijek, a slomljeni duh suši kosti.

23 Opaki *čovjek* prima mito iz njedara da izvrne puteve *pravednog* suda.

24 Mudrost je pred onim koji ima razum, a ludomu *su* oči do nakraj zemlje.

25 Ludi sin žalost *je* ocu svojemu i gorčina onoj koja ga je rodila.

26 Također nije dobro kazniti pravednika, *niti* tući knezove zbog pravičnosti.

27 Onaj tko ima spoznavu, usteže riječi svoje; a čovjek razborit je izvanredna duha.

28 Čak se i luđaka, kada šuti, smatra mudrim; i onaj tko zatvara usne svoje, *smatra se* razboritim čovjekom.

POGLAVLJE 18

1 Po željama čovjek, odvojeći se, traži i prepire se zajedno sa svom

mudrosti.

2 Ludome nije draga razboritost nego da se srce njegovo iskaže.

3 Kada dolazi opaki, *onda* dolazi i prijezir; i sa sramotom poruga.

4 Riječi usta čovjekovih *su kao* vode duboke, i vrelo mudrosti *je kao* potok što preplavljuje.

5 Nije dobro prihvaćati opaku osobu, obarati pravednika na sudu.

6 Usne luđakove ulaze u prepirku i usta njegova pozivaju na udarce.

7 Usta luđakova njemu *su* na propast i usne njegove zamka *su* duši njegovoj.

8 Riječi ogovarača *su* kao rane, i one silaze u najkrajnje dijelove utrobe.

9 I onaj koji je lijen u poslu svoje brat je onome koji je veliki rasipnik.

10 Ime *je* GOSPODNJE kula čvrsta; k njoj trči pravednik, i siguran je.

11 Bogatašu *je* bogatstvo njegov čvrsti grad, i kao visok zid u njegovim vlastitim očima.

12 Pred propašću se bahati srce čovjekovo, a pred časti *je* poniznost.

13 Onaj tko riječju odgovara prije nego što je čuje, to mu *je* na ludost i sramotu.

14 Duh čovjekov će pretrpjeti slabost svoju; no duh ranjen, tko može podići?

15 Srce razborita stječe znanje, a uho mudrog traži spoznavu.

16 Dar čovjekov širi mu prostor i dovodi ga pred velikaše.

17 *Onaj tko je* prvi u svom vlastitom slučaju *čini se* pravedan; no dolazi njegov bližnji i preispituje ga.

18 Ždrijeb dovodi do prekida prepirke, a među moćnicima razdvaja.

19 Uvrijeđena brata *teže je* osvojiti nego utvrđeni grad; i prepirke *nji-*

hove su kao zapornice na tvrđavi.

20 Trbuh čovječji nasitit će se od ploda usta njegovih; *i urodom usana njegovih nasitit će se.*

21 Smrt i život u vlasti *su jezika*; i oni koji ga ljube, jest će od ploda njegovog.

22 *Tko je našao ženu, našao je dobro*; i stekao je naklonost od GOSPODA.

23 Siromah primjenjuje molbe, a bogataš odgovara grubo.

24 Čovjek koji ima prijatelje mora se ponašati prijateljski, a postoji prijatelj *koji je bliskiji od brata.*

POGLAVLJE 19

1 Bolji *je siromah koji hodi u ne-dužnosti svojoj nego onaj koji je izopačenih usana i koji je luđak.*

2 Također, nije dobro da je duša bez spoznaje; a onaj tko hiti nogama svojim, griješi.

3 Ludost čovjekova iskrivljuje put njegov, i srce mu se srdi na GOSPODA.

4 Bogatstvo pribavlja mnoge prijatelje, a siromah je odvojen od bližnjega svoga.

5 Lažan svjedok neće ostati nekažnjen; a *onaj tko govori laži, neće umaknuti.*

6 Mnogi traže naklonost knezovu i svatko je prijatelj onome tko daje darove.

7 Siromaha mrze sva braća njegova; koliko li se više udaljuju od njega prijatelji njegovi? Proganja ih riječima, a *ipak njih nema za njega.*

8 Onaj tko stječe mudrost, ljubi dušu svoju; onaj tko čuva razbor, nalazi dobro.

9 Lažan svjedok neće ostati nekažnjen; a *onaj tko govori laži, propast će.*

10 Užitek nije prikladan ludome, koliko li manje slugi da vlada nad knezovima.

11 Promišljenost zadržava čo-

vjeka od srdžbe njegove, a *slava je njegova kad prijeđe preko prijestupa.*

12 Kraljev gnjev *je kao rika lavlja*, a naklonost njegova *je kao rosa na travi.*

13 Ludi sin je nesreća ocu svome, a prepirke ženine su neprestano kapanje.

14 Kuća i bogatstvo *su baština očinska*, a žena razborita *je od GOSPODA.*

15 Lijenost baca u dubok san, i besposlena osoba gladuje.

16 Onaj tko čuva zapovijed, čuva dušu svoju; *no onaj tko prezire puteve svoje, umire.*

17 Onaj tko se sažali nad siromahom pozajmljuje GOSPODU i onaj kome je on dao uzvratit će mu.

18 Odgajaj kažnjavanjem sina svojega dok *još ima nade*, i neka *ga duša tvoja ne šteti zbog vapaja njegovih.*

19 Čovjek silnoga gnjeva snosit će kaznu; jer ako *ga* i izbaviš, *ipak* ćeš morati to učiniti ponovo.

20 Slušaj savjet i primaj pouku, da budeš mudar u svojim narednim vremenima.

21 Mnoge su zamisli u srcu čovječjemu, ali savjet GOSPODNJI, to će opstati.

22 Želja čovječja je dobrota njegova, i siromah je bolji od lažljivca.

23 Strah GOSPODNJI *vodi u život*, i *onaj tko ga ima*, ostat će nasćen; *zlo ga neće pohoditi.*

24 Lijenčina sakriva ruku svoju u njedra *svoja*; i neće ih toliko puno k ustima svojim ponovo prinositi.

25 Udari podrugljivca, i priprosti će se osvijestiti; i ukori onoga koji ima razum, i on će razumjeti spoznaju.

26 Onaj tko zlostavlja oca *svoga* i odgoni majku *svoju*, sin je koji donosi sramotu i porugu.

27 Prestani, sine moj, slušati

uputu koji te navodi da odlutaš od riječi spoznaje.

28 Bezbožni svjedok podruguje se *pravednom* sudu, i usta opakih proždiru nepravdu.

29 *Pravedni* sudovi pripremljeni su za podrugljivce i udarci za leđa ludima.

POGLAVLJE 20

1 Vino je podrugljivac, žestoko piće *donosi* bijes; i tko je njime zaveden, nije mudar.

2 Kraljev strah je kao lavlja rika; tko ga izaziva na srdžbu, griješi *protiv* svoje vlastite duše.

3 Na čast je čovjeku suzdržati se od svađe; a svatko lud će se uplitati.

4 Lijenčina ne ore zbog zime; stoga prosi kad je žetva, i ništa nema.

5 Savjet u srcu čovječjem je kao voda duboka, a čovjek razborit će ga crpiti.

6 Većina ljudi svakome razglašavaju svoju vlastitu dobrotu, ali tko će naći vjernoga čovjeka?

7 Pravednik hodi u čestitosti svojoj; djeca su njegova blagoslovljena poslije njega.

8 Kralj koji sjedi na prijestolju sudačkome rasipa sve zlo očima svojim.

9 Tko može reći: "Očistio sam srce svoje, čist sam od grijeha svoga?"

10 Dvojaki utezi i dvojaka mjera, oboje je poput gnjusobe GOSPODU.

11 Čak se i dijete poznaje po djelima svojim: je li djelo njegovo čisto i je li ispravno.

12 Uho koje čuje i oko koje vidi, baš oboje je GOSPOD načinio.

13 Ne ljubi sna, da ne osiromašiš; otvori oči svoje, i nasitit ćeš se kruha.

14 "To je bezvrijedno, to je bezvrijedno", govori kupac; a kad ode, onda se hvališe.

15 Ima zlata i mnogih rubina, ali

usne spoznaje dragocjen *su* nakit.

16 Uzmi odjeću onome koji je jamčio za tuđinca i uzmi zalog od njega za ženu tuđinku.

17 Kruh prijekare sladak je čovjeku, ali nakon toga usta će mu se napuniti šljunkom.

18 *Svaka* namjera ostvaruje se savjetom: i rat se vodi dobrim savjetima.

19 Onaj tko ide okolo kao ogovarač otkriva tajne; stoga se ne uplići s onim koji laska usnama svojim.

20 Tko proklinje oca svojega ili majku svoju, svjetiljka mu se gasi u mračnoj tami.

21 Baština može biti stečena žurno u početku, ali na kraju njenom neće biti blagoslovljena.

22 Ne govori: "Uzvratit ću zlim!", nego čeka na GOSPODA, i on će te spasiti.

23 Dvojaki utezi gnjusoba su GOSPODU, i prijekarna vaga nije dobra.

24 Od GOSPODA su koraci čovječji, pa kako čovjek može razumjeti svoj vlastiti put?

25 Čovjeku koji proždire ono što je sveto to je zamka, i nakon zavjeta propitivati.

26 Mudar kralj raspršuje opake i na njih pušta kotač.

27 Duh čovjekov svijećnjak je GOSPODNJI, istražuje sve unutrašnje djelove utrobe.

28 Milosrđe i istina čuvaju kralja, i prijestolje svoje podupire milosrđem.

29 Slava mladića je snaga njihova, a ljepota je starcima sijeda glava.

30 Modrice rana očišćuju zlo, tako isto i udarci čine unutrašnjim dijelovima utrobe.

POGLAVLJE 21

1 Kraljevo srce u ruci je GOSPODNJOJ kao voda rijeka: on ga

okreće kamo god hoće.

2 Svaki *je* put čovjeku ispravan u njegovim vlastitim očima, ali GOSPOD proučava srca.

3 Izvršavati pravednost i *pravedni* sud ugodnije *je* GOSPODU nego žrtva.

4 Uznosit pogled, oholo srce i oranje opakih, *to je* grijeh.

5 Namisli marljivoga *vode* samo k obilju; a svaki *koji je* nagao, *ide* samo k oskudici.

6 Stjecanje blaga lažljivim jezikom *je* razbacana ispraznost onih koji traže smrt.

7 Grabež opakih će uništiti njih same, zato što su odbili izvršavati *pravedni* sud.

8 Put *je* čovjekov prkosan i tuđ; a *tko je* čist, njegovo *je* djelo pravo.

9 Bolje *je* živjeti u uglu krova nego u prostranoj kući sa ženom svadljivom.

10 Duša opakoga želi zlo: *ni* bližnji njegov ne nalazi naklonost u očima njegovim.

11 Kad *je* podrugljivac kažnjen, priprosti postaje mudriji; a kad se mudra pouči, on prihvaća znanje.

12 Pravednik mudro promatra dom opakoga: *ali Bog* obara opake *zbog* opakosti njihove.

13 Tko zatiskuje uši svoje pred vapajem siromaha, i sâm će vapiti, ali neće biti uslišan.

14 Dar u tajnosti smiruje srdžbu, a nagrada u njedrima žestok gnjev.

15 Radost *je* pravedniku izvršavati *pravedni* sud, a propast će doći na činitelje nepravde.

16 Čovjek koji odluta s puta razboritosti počivat će u skupštini mrtvih.

17 Onaj tko ljubi užitke, *bit će* siromašan čovjek; onaj tko ljubi vino i ulje, neće se obogatiti.

18 Opaki će *biti* otkup za pravednika, i prijestupnik za čestitoga.

19 Bolje *je* živjeti u pustinji nego sa svadljivom i gnjevljivom ženom.

20 *Ima* blaga za poželjeti i ulja u boravištu mudroga, a ljudi čovjek to protrati.

21 Onaj tko slijedi pravednost i milosrđe nalazi život, pravednost i čast.

22 Mudrac savladava grad junakâ i ruši silu u koju se oni pouzdavaju.

23 Tko čuva usta svoja i jezik svoj, čuva dušu svoju od nevolja.

24 Oholi i bahati podrugljivac ime mu *je*, tko postupa u oholom gnjevu.

25 Lijenčinu ubija želja njegova, jer mu ruke odbijaju raditi.

26 Po cijeli dan pohlepno žudi, a pravednik daje i ne šteti.

27 Žrtva opakih *je* gnjusoba, koliko li više kada *je* prinosi opakog uma?

28 Lažni svjedok propada; a čovjek koji sluša, govori neprestano.

29 Opaki čovjek otvrdnjuje lice svoje; a *tko je* čestit, taj upravlja put svoj.

30 Nema mudrosti ni razboritosti niti savjeta protiv GOSPODA.

31 Konj *se* oprema na dan bitke, ali spas *je* od GOSPODA.

POGLAVLJE 22

1 Dobro ime bolje *je* izabrati nego velika bogatstva, i ljupku naklonost radije nego srebro i zlato.

2 Bogataš i siromah susreću se: GOSPOD *je* Stvoritelj njihov.

3 Razborit čovjek predvidi zlo, i sakrije se; a priprosti idu dalje i kažnjeni su.

4 U poniznosti i strahu GOSPODNJEM su bogatstvo i čast i život.

5 Trnje i zamke na putu su prkosnoga; onaj tko čuva dušu svoju, bit će daleko od toga.

6 Odgajaj dijete prema putu kojim će ići; i kad ostari, neće odstupati od njega.

7 Bogataš vlada nad siromasima; i tko pozajmljuje, sluga je zajmodavcu.

8 Tko sije nepravdu, žet će ispravnost; i šiba gnjeva njegova će podbaciti.

9 Tko je dobrostiva oka, bit će blagoslovljen; jer od kruha svoga daje siromahu.

10 Otjeraj podrugljivca, i prepirka će nestati; da, svađa i pogrda će prestati.

11 Onaj tko ljubi čistoću srca, zbog milosti usana njegovih i kralj će mu biti prijatelj.

12 Oči GOSPODNJE čuvaju znane, i on pobija riječi prijestupnika.

13 Lijenčina govori: "Lav je vani, poginut ću na ulicama."

14 Usta tuđinke duboka su jama; onaj tko je omražen od GOSPODA, onamo će pasti.

15 Ludost pranja uz srce djeteta; a šiba pouke otklanja je daleko od njega.

16 Onaj tko tlači siromaha da bi umnožio *bogatstvo* svoje i onaj tko daje bogatašu, zasigurno će doći u oskudicu.

Riječi mudrih

17 Prigni uho svoje i čuj riječi mudrih, i prikloni srce svoje k znanju mome;

18 jer je ugodno ako ih čuvaš unutar sebe, neka sve budu spremne na usnama tvojim.

19 Da bi pouzdanje tvoje bilo u GOSPODU, obznani ti dan danas, baš tebi.

20 Nisam li ti zapisao ono što je izvanredno kroz savjete i znanje,

21 da bih ti obznanio pouzdanost riječi istine, kako bi odgovorio riječima istine onima koji su poslani k tebi?

22 Ne pljačkaj siromaha zato što je on siromašan, ni ne tlači potlačenog na vratima;

23 jer će GOSPOD voditi parnicu njihovu i opljačkat će dušu onih koji njih pljačkaju.

24 Ne prijateljuj s čovjekom gnjevljivim, i s bijesnim čovjekom nemoj ići;

25 da se ne bi naučio na puteve njegove i smjestio zamku duši svojoj.

26 Nemoj biti *jedan* od onih koji plješću rukama, *ili* od onih koji su jamci za dugove.

27 Ako nemaš čime platiti, zašto da ti on uzme postelju ispod tebe?

28 Ne pomiči pravdu među koju su postavili očevi tvoji.

29 Jesi li vidio čovjeka marljivog u poslu svojemu? Taj će stajati pred kraljevima, neće on stajati pred malim ljudima.

POGLAVLJE 23

1 Kad sjedneš jesti s vladarom, pomno promotri što je pred tobom;

2 i stavi si nož pod grlo ako si ti čovjek koji je lakom.

3 Ne budi željan njegovih poslastica, jer one su jelo prijevarno.

4 Ne trudi se da bi se obogatilo; odustani od svoje vlastite mudrosti.

5 Zar ćeš oči svoje usmjeriti na ono čega nema? Jer *bogatstvo* sebi zasigurno načini krila; ono odleti kao orao prema nebu.

6 Ne jedi kruh od *onoga* koji ima zlo oko i ne poželi poslastica njegovih;

7 jer kako on misli u duši svojoj, takav on jest: "Jedi i pij!" govori ti, ali srce mu nije s tobom.

8 Zalogaj koji si pojeo, izbljuvat ćeš; i izgubit ćeš svoje slatke riječi.

9 Ne govori na uši ludoga, jer će prezreti mudrost riječi tvojih.

10 Ne pomiči staru među i ne ulazi u polja siročadi,

11 jer *je* moćan otkupitelj njihov: on će voditi parnicu njihovu s tobom.

12 Prikloni pouci srce svoje, i uši svoje riječima spoznaje.

13 Ne suzdržavaj ispravka od djeteta, jer udariš *li* ga šibom, neće umrijeti.

14 Ti ćeš ga udarati šibom, ali ćeš mu dušu izbaviti iz pakla.

15 Sine moj, ako ti srce bude mudro, srce će se moje radovati, baš moje;

16 da, i bubrezi moji će se radovati kad usne tvoje govore ono što je ispravno.

17 Neka ti srce ne zavidi grešnicima, nego *budi* u strahu GOSPODNJEM cijeli dan.

18 Jer, zasigurno, ima kraja, i očekivanja tvoja neće biti zatrta.

19 Čuj *me* ti, sine moj, i budi mudar, i srce svoje usmjeri na put.

20 Ne budi među vinopijama ili žderačima mesa;

21 jer pijanac i izjelica će osiromašiti, a pospanost će *čovjeka* odjenuti u dronjke.

22 Slušaj oca svojega koji te rodio i ne preziri majku svoju kad ostari.

23 Kupi istinu, i ne prodaj je; i mudrost i pouku i razboritost.

24 Otac pravednikov silno će se radovati, i onaj koji je rodio mudro *dijete* radovat će se njemu.

25 Otac tvoj i majka tvoja veselit će se, i ona koja te rodila radovat će se.

26 Sine moj, daj mi srce svoje, i neka oči tvoje paze na puteve moje.

27 Jer bludnica *je* jarak dubok, i tuđinka *je* jama uska.

28 Ona također vreba kao *za* plijenom i umnaža prijestupnike među ljudima.

29 Kome jao? Kome žalost? Kome prepirke? Kome brbljarije? Kome

rane nizašto? Kome crvenilo očiju?

30 Onima koji dugo ostaju uz vino, koji su došli tražiti vino izmiješano.

31 Ne gledaj na vino kad se crveni, kad se rumeni u čaši, *kad* samo otječe glatko;

32 na kraju ujeda kao zmija i ugriza kao guja.

33 Tvoje će oči gledati tuđinke, a srce tvoje izgovarati opaćine.

34 Da, bit ćeš kao onaj koji leži nasred mora ili kao onaj koji leži navrh jarbola.

35 "Izudarali su me," *govorit* ćeš, "a nisam bolestan; istukli su me, a nisam to ni osjetio; Kada ću se probuditi? Tražit ću to ponovo."

POGLAVLJE 24

1 Ne zavidi zločincima ni ne poželj da budeš s njima;

2 jer im srce promišlja propast, a usne njihove govore zloću.

3 Mudrošću je kuća sagrađena, i razborom je utvrđena;

4 i znanjem se odaje pune svakim dragocjenim i lijepim blagom.

5 Mudar čovjek *je* jak, da, čovjeku od znanja umnaža se snaga;

6 jer ti ćeš mudrim savjetom voditi rat, a spas *je* u mnoštvu savjetnika.

7 Mudrost *je* previsoka za ludoga; na vratima usta svoja ne otvara.

8 Onaj koji smišlja činiti zlo zvati će se zlobna osoba.

9 Misao o ludosti *je* grijeh, i po drugljičac *je* gnjusoba ljudima.

10 Kloneš *li* u dan nedaće, slaba ti je snaga.

11 Ako se uzdržiš izbaviti *one* koji tonu u smrt i one koji su spremni da budu pogubljeni;

12 ako kažeš: "Gle, nismo to ni znali", neće li onaj koji proučava srce *to* promotriti? I onaj koji čuva dušu tvoju, neće li *to* znati? I zar neće uzvratiti *svakom* čovjeku po djelima njegovim?

13 Sine moj, jedi med, zato što je dobar, i saće zato što su slatke nepcu tvome.

14 Ovakva će spoznaja mudrosti biti duši tvojoj: kad je nađeš, onda će doći nagrada, i očekivanja tvoja neće biti zatrta.

15 Ne vrebaj, opaki čovječe, boravište pravednikovo, ne pljačkaj počivalište njegovo;

16 jer pravednik padne sedam puta, i ponovo ustane; a opaki će upasti u zloću.

17 Ne raduj se kad pada neprijatelj tvoj, i neka se srce tvoje ne veseli kad on posrne;

18 da GOSPOD to ne bi vidio te mu se to zamjeri, pa da odvrati gnjev svoj od njega.

19 Ne uzrujavaj se zbog zločinaca, niti budi zavidan opakima;

20 jer nema nagrade za zločinca, svijećnjak opakih ugasit će se.

21 Sine moj, boj se GOSPODA i kralja, i ne mijesaj se onima koji sve mijenjaju;

22 jer će se odjednom podići nesreća njihova, i tko zna za propast njih obojice?

23 I ovo pripada mudrima: Nije dobro gledati tko je tko na sudu.

24 Onaj tko opakome govori: "Ti si pravedan", njega će narod prokleti, nacijama će se ogaditi;

25 no onima koji ga kore, bit će užitak, i dobar blagoslov doći će na njih.

26 Svatko će ljubiti usne koje daju ispravan odgovor.

27 Pripravi svoj posao vani i pripremi za sebe na polju, a nakon toga gradi kuću svoju.

28 Ne budi svjedok protiv bližnjega svojega bez razloga; i nemoj varati usnama svojim.

29 Nemoj govoriti: "Učinit ću mu kako je on meni učinio; uzvratit ću tom čovjeku prema djelu njegovom."

30 Prolazio sam pokraj polja lijenčine i pokraj vinograda čovjeka kome nedostaje razbora;

31 i gle, sve je bilo zaraslo u trnje, i koprive su mu prekrile površje; i kameni mu je zid bio porušen.

32 Tada sam to vidio, i dobro promislio o tome; pogledao sam to, i prihvatio pouku:

33 Još malo spavanja, još malo drijemanja, još malo sklapanja ruku da se spava,

34 tako će siromaštvo tvoje doći kao onaj tko putuje, i oskudica tvoja kao naoružan čovjek.

POGLAVLJE 25

Još izreka Salomonovih

1 I ovo su izreke Salomonove, koje su ljudi Ezekije, kralja Judina prepisali.

2 Slava je Božja skrivati slučaj, a čast je kraljeva istražiti slučaj.

3 Kao nebo u visini i zemlja u dubini, i srce kraljeva je neistraživo.

4 Ukloni trosku od srebra, i ono će izaći za lijevača da načini posudu.

5 Ukloni opakoga ispred kralja, i prijestolje njegovo utvrdit će se u pravednosti.

6 Nemoj sebe isticati pred kraljem i nemoj stajati na mjestu velikaša,

7 jer bolje je da ti se kaže: "Popni se ovamo", nego da te ponize u nazočnosti kneza koga su vidjele oči tvoje.

8 Ne idi žurno svađati se, a da ne znaš što ćeš učiniti na kraju toga kad te bližnji tvoj osramoti.

9 Raspravljaj pamicu svoju samo s bližnjim svojim, i ne otkrivaj tajnu drugoga;

10 da te ne osramoti onaj tko to čuje i da ti se zli glas ne vrati.

11 Riječ u pravo vrijeme izgovorena je poput zlatne jabuke u srebrnim posudama.

12 Kao naušnica zlatna i nakit od čistoga zlata, takav je mudri preko-

rilac poslušnomu uhu.

13 Kao studeni snijeg u dan žetve, *takav je* vjerni glasnik onima koji ga šalju; jer on krijepi dušu gospodara svojih.

14 Onaj tko se hvališe lažnim darom *je poput* oblaka i vjetra bez kiše.

15 Dugotrajnom uzdržljivošću uvjerava se kneza, a mek jezik lomi kosti.

16 Jesi li našao med? Jedi koliko ti je dovoljno, da se ne bi njime presitio i izbljuvao ga.

17 Uzdrži nogu svoju od kuće bližnjega svoga, da ne bude umoran od tebe i *tako* te zamrzi.

18 Čovjek koji svjedoči lažno protiv bližnjega svojega *je kao* malj i mač i oštra strijela.

19 Pouzdanje u nevjernoga u vrijeme nevolje je poput slomljenog zuba i stopala iščašenog.

20 *Kao* onaj koji otima odjeću za hladnog vremena i *kao* ocat na lužinu, takav *je* onaj koji pjeva pjesme srcu tjeskobnom.

21 Ako je neprijatelj tvoj gladan, daj mu kruha za jelo; i ako je žedan, daj mu vode za piće.

22 Jer ti razbuktjele žeravice zgrćeš na glavu njegovu, i GOSPOD će te nagraditi.

23 Sjeverni vjetar odnosi kišu, *tako i* gnjevno lice jezik klevetnički.

24 Bolje je živjeti u uglu krova nego u prostranoj kući sa ženom svadljivom.

25 *Kao* hladna voda na žednu dušu, takva *je* dobra vijest iz daleke zemlje.

26 Pravednik koji posrće pred opakim je kao izvor uznemiren i studenac zagađen.

27 Nije dobro jesti puno meda; tako i *za ljude* tražiti svoju vlastitu slavu *nije* slava.

28 Onaj tko nema vlasti nad svojim vlastitim duhom *je poput* gra-

da koji *je* porušen i bez zidova.

POGLAVLJE 26

1 Kao snijeg ljeti i kao kiša na žetvi, tako ludomu ne priliči čast.

2 Kao ptica kad odluta, kao lastavica kad odleti, tako i kletva bezrazložna neće *nikoga* spopasti.

3 Bič *je* za konja, uzda za magarca, a šiba za leđa luđaka.

4 Ne odgovaraj ludomu po ludosti njegovoj, da i sâm ne postaneš nalik na njega.

5 Odgovaraj ludomu po ludosti njegovoj, da ne bi on bio mudar u svojoj vlastitim očima.

6 Onaj tko rukom ludoga šalje poruku, odsijeca sebi noge i pije štetu.

7 Noge hromoga nisu ravne, takva *je* i usporedba u ustima ludih.

8 Kao onaj tko vezuje kamen za pračku, takav *je* onaj koji ludomu iskazuje čast.

9 *Kao* kad trn dođe u ruku pijanca, takva *je* usporedba u ustima ludih.

10 Velik *Bog* koje je sve oblikovao i uzvraća ludome i uzvraća je prijestupnicima.

11 *Kao* što se pas vraća svojoj bljuvotini, *tako* se ludi vraća svojoj ludosti.

12 Jesi li vidio čovjeka mudroga u svojim vlastitim očima? Više *ima* nade od ludoga nego od njega.

13 Lijenčina kaže: "Lav *je* na putu! Lav *je* na ulicama!"

14 *Kao* što se vrata okreću na pantima svojim, tako i lijenčina na postelji svojoj.

15 Lijenčina umaće ruku svoju u njedra *svoja*; muka mu je opet prijeti je k ustima.

16 Lijenčina *je* u svojim vlastitim očima mudriji od sedmorice koji mogu uzvratiti razumno.

17 Onaj koji je u prolazu, *pa* se umiješa u svađu koja ga se ne tiče,

je poput onoga koji hvata psa za uši.

18 Kao zaluden *čovjek* koji baca ugarke, strijele i smrt,

19 takav je *čovjek* koji vara bližnjega svojega i govori: "Nisam li se ja samo zabavljao?"

20 Gdje ponestane drva, oganj se gasi; tako gdje nema ogovarača, svađa utihne.

21 *Kao što je* ugljen je za žeravicu i drva za oganj, tako je svadljiv *čovjek* da rasplamsava svađu.

22 Riječi ogovarača *su* kao rane, i one silaze u najkrajnje dijelove utrobe.

23 Gorljive usne i opako srce *su* poput krhotine posude prekrivene srebrnom troskom.

24 Onaj tko mrzi, hini usnama svojim, a u svojoj nutрини pohranjuje prijevaru;

25 kad govori ljubazno, ne vjeruj mu, jer mu je u srcu sedam gnjusoba.

26 *Njegova* je mržnja prekrivena prijevarom, njegova opakost pokazat će se pred *cijelom* zajednicom.

27 Tko jamu kopa, u nju će pasti; i onaj tko valja kamen, na njega će se prevaliti.

28 Lažljiv jezik mrzi *one* koji su od njega potlačeni, a laskava usta rade na propast.

POGLAVLJE 27

1 Nemoj se hvalisati sutrašnjim *danom*, jer ne znaš što dan donosi.

2 Neka te hvali netko drugi, a ne tvoja vlastita usta; tuđinac, a ne tvoje vlastite usne.

3 Težak je kamen, i pijesak teži, ali gnjev ludoga teži je od obojeg.

4 Gnjev je okrutan i srdžba je neobuzdana, ali tko može opstati pred zavišću?

5 Bolji je javni ukor nego skrivena ljubav.

6 Vjerne *su* rane što *su* od prijatelja, a poljupci *su* neprijateljevi prijevarni.

7 Sitoj duši gade se saće meda, a izgladnjeloj duši i sve gorko slatko je.

8 Kao ptica što odluta od gnijezda svojega, takav je *čovjek* koji odluta od mjesta svoga.

9 Pomast i mirisna pomast raduju srce; tako je i prijatelj nekog *čovjeka* sladak kad daje srdačni savjet.

10 Ne napuštaj prijatelja svojega ni prijatelja oca svojega, ni u kuću brata svojega ne dolazi na dan nesreće svoje; jer je bolji susjed koji je blizu nego brat daleko.

11 Sine moj, budi mudar i razveseli srce moje, da mogu odgovoriti onome koji me sramoti.

12 Razborit *čovjek* predviđa zlo, i sakrije se; a priprosti idu dalje, i kažnjeni su.

13 Uzmi odjeću onome koji jamči za tuđinca i uzmi je od njega kao zalog za tuđinku.

14 Onaj tko snažnim glasom blagosilja prijatelja svojega ustajući rano ujutro, to će mu se računati kao kletva.

15 Neprestano kapanje za jako kišovitog dana i svadljiva žena, jednako je.

16 Svaki koji nju skriva, vjetar skriva, i pomast desnice svoje, koja sama sebe odaje.

17 Željezo se željezom oštri, tako *čovjek* oštri lice prijatelja svojega.

18 Tko čuva smokvu, jest će plo da njezina; tako i onaj tko čeka gospodara svojega, bit će počašćen.

19 Kao što se u vodi lice *odražava* prema licu, tako se i srce *čovjekovo odražava* prema *čovjeku*.

20 Pakao i propast ne mogu se zasititi; tako se ni oči *čovjekove* ne mogu zasititi.

21 *Kakva* je topionica za srebro i peć za zlato, takav je *čovjek* sa hvalom svojom.

22 Premda ludoga u stupi tučkom stučesh među žitom, *ipak* od njega ne bi odstupila ludost njegova.

23 Pomno upoznaj stanja stada svojih i dobro gledaj prema krdimama svojim,

24 jer blago ne *traje* zauvijek; pa zar kruna *traje* za sve naraštaje?

25 Sijeno nastaje i mlada se trava pojavljuje i bilje planinsko se sakuplja.

26 Jaganjci *su* ti za odjeću, a jarci *su* otkupnina za polje.

27 I *imat* ćeš dosta kozjeg mlijeka sebi za hranu, za hranu ukućanima tvojim i za izdržavanje sluškinja tvojih.

POGLAVLJE 28

1 Opaki bježi i kad ga nitko ne progoni, no pravednici su hrabri poput lava.

2 U prijestupu zemlje mnogi *su* knezovi njezini, no s čovjekom razboritim i razumnim produljue se trajanje njezino.

3 Siromašan čovjek koji tlači siromaha *je poput* silovite kiše poslije koje nema kruha.

4 Oni koji napuštaju Zakon, hvale opakoga; no takvi koji drže Zakon, bore se s njima.

5 Zli ljudi ne razumiju *pravedni* sud, a oni koji traže GOSPODA, sve razumiju.

6 Bolji *je* siromah koji hodi u čestitosti svojoj od onoga *koji je* izopačen *na svojim* putevima, premda on *bio* bogat.

7 Tko drži Zakon, sin *je* mudar; a onaj tko se druži s žderačima, sramoti oca svojega.

8 Onaj tko umnožava imetak svoj dajući na kamatu i nepravednim dobitkom, sakuplja ga onome koji se sažalio nad siromasima.

9 Onaj tko uklanja uho svoje od slušanja Zakona, čak i molitva nje-

gova *bit će* gnjusoba.

10 Tko pravedne navodi da zastrane na zao put, sâm će pasti u svoju vlastitu jamu; a čestiti će dobro baštiniti.

11 Bogat čovjek *je* mudar u svojim vlastitim očima, ali ga siromah koji ima razum proniče.

12 Kad se raduju pravednici, velika je slava; no kad se opaki dižu, čovjek se sakriva.

13 Onaj tko prikriva grijehe svoje neće uspjeti, a tko *ih* priznaje i napušta, zadobit će milosrđe.

14 Sretan *je* čovjek koji se uvijek boji; a onaj tko otvrdnjuje srce svoje, zapast će u zloću.

15 *Kakav je* ričući lav i bijesni medvjed, *takav je* opaki vladar siromašnom narodu.

16 Knez kome nedostaje razboritost također *je* i velik tlačitelj; no onaj tko mrzi pohlepu, produljit će dane *svoje*.

17 Čovjek koji čini nasilje prema krvi *bilo koje* osobe bježat će do jame; neka ga nitko ne podupire.

18 Tko hodi čestito, spasit će se; a onaj tko *je* izopačen *na svojim* putevima, propast će odjedanput.

19 Onaj tko obrađuje zemlju svoju, obilovat će kruhom; a onaj tko slijedi ništarije, bit će pun siromaštva.

20 Vjeran čovjek obilovat će blagoslovima; a onaj tko juri za bogatstvom, neće ostati nedužan.

21 Gledati tko je tko nije dobro, jer i za komad kruha čovjek će prestupiti.

22 Onaj tko juri za bogatstvom *ima* zlo oko, a ne shvaća da će ga siromaštvo sustići.

23 Onaj tko ukori čovjeka, poslije će naći više naklonosti nego onaj tko laska jezikom.

24 Tko pljačka oca svoga ili majku svoju i govori: "To nije prijestup", taj *je* prijatelj zatorniku.

25 Onaj tko je ohola srca zameće svađu, a onaj tko se pouzdaje u GOSPODA, obilovat će.

26 Onaj tko se pouzdaje u svoje vlastito srce, lud je; a onaj tko hodi mudro, izbavit će se.

27 Onaj tko daje siromahu, neće oskudijevati; a onaj tko sakriva oči svoje, bit će obasut kletvama.

28 Kad se opaki dižu, ljudi se skrivaju; a kad propadaju, pravednici se umnožavaju.

POGLAVLJE 29

1 Onaj koji je bio često ukoren, a otvrdne vrat *svoj*, odjednom će biti uništen; i nema mu lijeka.

2 Kad je pravednik na vlasti, narod se raduje; a kad opaki zavlada, narod tuguje.

3 Tko ljubi mudrost, raduje oca svojega; a onaj tko se druži s bludnicama, rasipa imanje *njegovo*.

4 Kralj *pravednim* sudom utvrđuje zemlju; a onaj tko prima mito ruši je.

5 Čovjek koji laska bližnjemu svojemu razapinje mrežu stopama njegovim.

6 U prijestupu zla čovjeka *postoji* zamka, a pravednik pjeva i raduje se.

7 Pravednik shvaća parnicu siromaha, a opaki se ne obazire da bi je upoznao.

8 Ljudi podrugljivci dovode grad u zamku, a mudri stišavaju gnjev.

9 Ako se mudar čovjek parniči s ludim čovjekom, bilo da bijesni ili se smije, spokoja nema.

10 Krvožedni *ljudi* mrze čestitog, a pravednik traži dušu njegovu.

11 Ludi izražava sav svoj um, a mudrac ga zadržava za sebe sve do kasnije *prigode*.

12 Ako vladar sluša laži, sve služe njegove *postaju* opake.

13 Siromah i čovjek koji vara susreću se: GOSPOD obojici prosvjetljuje oči njihove.

14 Kralj koji istinito sudi siromasima, njegovo će prijestolje biti utvrđeno zauvijek.

15 Šiba i ukor daju mudrost, a dijete prepušteno *samo sebi* sramoti majku svoju.

16 Kad se opaki množe, pristup se uvećava; ali pravednici će vidjeti propast njihovu.

17 Ispravlja sina svojega, i dat će ti spokoja; da, on će dati užitak duši tvojoj.

18 Gdje nema viđenja, narod propada; a onaj tko drži Zakon, taj je sretan!

19 Sluga se ne ispravlja riječima; jer premda razumije, neće odgovoriti.

20 Jesi li vidio čovjeka *koji je* nagli u riječima svojim? Više je nade za ludoga nego za njega.

21 Onaj tko slugu svojega mazi odmalena, na kraju će mu postati sin.

22 Srdit čovjek zameće svađu, a bijesan čovjek obiluje prijestupom.

23 Ponizit će čovjeka oholost njegova, a čast će poduprijeti onog koji je ponizan duhom.

24 Tko je suučesnik s lopovom, mrzi svoju vlastitu dušu; čuje proklinjanje, ali ništa ne odaje.

25 Strah čovjeku postavlja zamku, no tko se pouzdaje u GOSPODA, bit će siguran.

26 Mnogi traže vladarevu naklonost, ali je od GOSPODA *pravedni* sud za *svakog* čovjeka.

27 Nepravedan čovjek je gnjusoba pravednicima; a *onaj tko je* čestit na putu, gnjusoba je opakima.

POGLAVLJE 30

Riječi Agura

1 Riječi Agura, sina Jakeova, i to proročanstvo; čovjek je govorio Itielu, baš Itielu i Ukalu.

2 Zasigurno *sam* ja otupio više od *bilo kojeg* čovjeka, i nemam razboritost ljudsku.

3 I nisam se naučio mudrosti niti sam dobio spoznaju o Svetome.

4 Tko je uzašao na nebo ili sišao? Tko je sakupio vjetar u pregršti svoje? Tko je svezao vode u odjeću? Tko je utvrdio sve krajeve zemlji? Kako mu *je* ime i kako li *je* ime sinu njegovom, možeš li mi reći?

5 Svaka riječ Božja je čista, on *je* štit onima koji se pouzdavaju u njega.

6 Ne dodavaj riječima njegovim, da te ne ukori te ispadneš lažljivac.

7 Za dvoje te tražim, ne uskrati mi *ih* prije nego umrem:

8 Udalji od mene ispraznost i laži; ne daj mi ni siromaštva ni bogatstva; hrani me hranom koja mi *je* dopada;

9 da se ne bih zasitio, i *tebe* zani-jekao te rekao: "Tko *je* GOSPOD?" Ili da ne bih osiromašio, te krao i uzimao ime Boga svojega *uzalud*.

10 Ne okrivljuj slugu gospodaru njegovom, da te ne bi proklinjao te se nađeš krivim.

11 *Postoji* naraštaj koji proklinje oca svojega i ne blagoslivlje majku svoju.

12 *Postoji* naraštaj koji *je* čist u svojim vlastitim očima, a *ipak* se nije oprao od nečistoće svoje.

13 *Postoji* naraštaj, o kako li su mu oči uznosite i kako su im vjeđe uzdignute!

14 *Postoji* naraštaj čiji su zubi kao mačevi, a ocnjaci njihovi kao noževi, da proždere siromahe sa zemlje i potrebite među ljudima.

15 Pijavica ima dvije kćeri, *koje* viču: "Daj! Daj!" *Postoji* troje što nikada nije zasićeno, *da*, četiri koje ne kažu: "Dosta *je*!":

16 Grob i jalova utroba, zemlja *koja* nije natopljena vodom i oganj *koji* ne kaže: "Dosta *je*!"

17 Oko koje se podruguje ocu *svome* i prezire biti poslušno majci *svojoj*, iskljuvat će ga gavrani iz doline i izjesti ga mladi orlovi.

18 Troje *je* što mi *je* predivno, da, četvero koje ne poznajem:

19 put orla po nebu, put zmije po stijeni, put broda posred mora i put muškarca k djevojci.

20 Takav *je* put žene preljubnice: jede i briše usta svoja, pa govori: "Nisam počinila opačinu."

21 Zbog troga se zemlja trese, a zbog četvrtoga ne može izdržati:

22 zbog sluga kad kraljuje i ludoga kad se nasiti jela,

23 zbog omraženice kad se uda i sluškinje kad naslijedi gazdaricu svoju.

24 Ima četvero što *je* maleno na zemlji, ali *ti su* izvanredno mudri:

25 mravi *su* narod koji nije jak, a ipak ljeti sebi spremaju hranu;

26 kunići su slabašan narod, a ipak u stijenama rade sebi domove;

27 skakavci nemaju kralja, a ipak svi idu u četama;

28 pauk rukama svojim hvata, a u kraljevim *je* dvorovima.

29 Troje *je* što dobro hodi, da, četvero *je* lijepo u hodu:

30 lav, *koji je* najjači među životinjama i ne uzmiče ni pred kim;

31 hrt, također i jarac, i kralj, protiv njih nitko ne ustaje.

32 Ako si ludovao sebe uznoseći ili ako si zlo smišljao, *stavi* ruku svoju na usta svoja.

33 Zasigurno *kao što* stepanjem mlijeka izlazi maslac i stiskanjem nosa poteče krv, tako i podjarivanje gnjeva izrodi svađu.

POGLAVLJE 31 Riječi kralja Lemuela

1 Riječi kralja Lemuela, proročanstvo kojem ga *je* poučila majka njegova.

2 Što, sine moj? I što, sine utrobe moje? Pa što, sine zavjeta mojih?

3 Ne daj snagu svoju ženama ni puteve svoje onima koji uništavaju kraljeve.

4 Nije za kraljeve, Lemuele, nije za kraljeve da piju vino, ni za knezove žestoko piće;

5 da ne bi pili pa zaboravili zakon te izvrnuli *pravedan* sud svih potlačenih.

6 Dajte žestoko piće onome koji je spreman propasti, i vino onima kojima su srca otežala;

7 neka on pije i zaboravi siromaštvo svoje, i *neka* se ne spominje više bijede svoje.

8 Otvaraj usta svoja za nijemoga u parnici svih što su određeni za propast.

9 Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i zastupaj parnicu siromahu i potrebitu.

Žena koja se boji GOSPODA

10 Tko može naći ženu kreposnu? Jer *je* vrijednost njezina daleko iznad rubina.

11 Srce muža njezinog sigurno se pouzdalo u nju, tako da neće imati potrebe za pljačkom.

12 Ona mu čini dobro, a ne zlo, sve dane života svojega.

13 Traga za vunom i lanom, i s milinom radi rukama svojim.

14 Ona je poput brodovlja trgovačkoga: izdaleka donosi hranu svoju.

15 I ustaje još za noći pa daje hranu ukućanima svojim, i obroke za sluškinje svoje.

16 Razmotri polje, i kupi ga; plodom ruku svojih sadi vinograd.

17 Opasuje snagom bokove svoje i osnažuje mišice svoje.

18 Shvaća da joj trgovina *ide* dobro; noću joj se svijecnjak ne gasi.

19 Ruke svoje pruža k vretenu i rukama svojim drži preslicu.

20 Siromahu pruža ruku svoju, da, i do potrebita rukama svojom doseže.

21 Ne boji se za ukućane svoje zbog snijega, jer *su* svi ukućani njezini odjeveni u grimiz.

22 Izrađuje sebi tapiserije za prekrivanje, odjeća *je* njezina svila i purpur.

23 Muž joj je poznat na vratima gradskim, kad sjedi među starješinama zemlje.

24 Ona izrađuje fini lan i prodaje ga, i pojase dostavlja trgovcu.

25 Odjeća njezina *su* snaga i čast, te se raduje vremenu što dolazi.

26 Usta svoja u mudrosti otvara, i na jeziku njenom *je* zakon dobrote.

27 Dobro gleda na puteve ukućana svojih i ne jede kruha besposlice.

28 Djeca njezina ustaju i nazivaju je blaženom; i muž njezin, i on je hvali:

29 "Mnoge su se kćeri pokazale kreposnima, ali ti ih sve nadvisuješ."

30 Dražesnost *je* prijevarena i isprazna *je* ljepota, *no* žena koja se boji GOSPODA, ona će biti hvaljena.

31 Dajte joj od ploda ruku njezinih i neka je njezina vlastita djela hvale na gradskim vratima!

PROPOVJEDNIK

POGLAVLJE 1 Sve je ispraznost

1 Riječi Propovjednika, sina Davidova, kralja u Jeruzalemu.

2 Ispraznost nad ispraznostima, govori Propovjednik, ispraznost nad ispraznostima, sve je ispraznost!

3 Kakvu korist ima čovjek od svega svojega truda kojeg poduzima pod suncem?

4 *Jedan* naraštaj prolazi, *drugi* naraštaj dolazi, a zemlja ostaje zauvijek.

5 I sunce izlazi, sunce zalazi i žuri na svoje mjesto odakle ono izlazi.

6 Vjetar ide na jug i okreće se na sjever, i kovitla se neprestano pa se ponovo vjetar vraća u novom strujanju.

7 Sve rijeke teku u more, no more nije prepunjeno; na mjesto, odakle rijeke dolaze, onamo se one ponovo vraćaju.

8 Sve *su* stvari mučne. Čovjek ne može izustiti *da* se oči nisu nasitile gledanjem ni uši ispunile slušanjem.

9 Što je bilo, *to je ono* što će biti, i što je učinjeno, *to je ono* što će biti učinjeno, i nema ništa novo pod suncem.

10 Ima li nešto o čemu bi se moglo reći: "Gle, ovo je novo!" To je već bilo davno, to je bilo prije nas.

11 Ne *ostaje* od prošlosti ni spomena, niti će biti *neko* sjećanje na ono što će doći kod onih koji će poslije doći.

12 Ja, Propovjednik, bio sam kralj nad Izraelom u Jeruzalemu.

13 I predao sam svoje srce da mudrošću istražim sve u svezi onoga što se događa pod nebom; ovo teško mučenje dao je Bog sinovima ljudskim da se muče oko toga.

14 Vidio sam sva djela što su učinjena pod suncem: i gle, sve je ispraznost i mučenje duha!

15 *Ono što je* iskrivljeno, ne može se ispraviti; ono što nedostaje, ne može se brojiti.

16 Ja sam priopćio vlastitom srcu govoreći: "Gle, ja sam stekao veliki posjed i imam veću mudrost od svih *onih* koji su bili u Jeruzalemu prije mene. Da, srce moje ima golemo iskustvo mudrosti i znanja."

17 I predao sam srce svoje da upoznam mudrost, te da upoznam mahnitost i ludost; uvidio sam da je i to mučenje duha.

18 Jer *je u* mnogo mudrosti mnogo jada; i onaj koji umnaža znanje umnaža jad.

POGLAVLJE 2 Ispraznost užitaka

1 Ja sam rekao u srcu svome: "Hajde sada da te isprobam veseljem, stoga se naslađuj užicima!" I gle, i *to je* ispraznost!

2 O smijehu sam rekao: "Ludost je!". O veselju: "Što ono donosi?"

3 Nastojao sam u srcu svome predati se vinu, a ipak srce upoznati s mudrošću; i prigrliti ludost, dok ne vidim što *je* to dobro za sinove ljudske, ono što čine pod nebom sve dane života svoga.

4 Učinio sam si velika djela: sagradio sam sebi kuće, zasadio si vinograde;

5 načinio sam si vrtove i voćnjake, zasadio u njima stabala svakovrsnih plodova.

6 Načinio sam si jezerca vodena da natapam njima šume gdje rastu stabla.

7 Stekao sam *si* sluge i sluškinje, a imao sam sluge rođene u domu mome, i imao sam veliki posjed

od krupne i sitne stoke više od svih onih koji su bili prije mene u Jeruzalemu.

8 Sakupio sam si i srebra i zlata i osobito blago kraljeva i pokrajina, nabavio sam si pjevače i pjevačice i užitke za sinove ljudske, *kao i* glazbala svakovrsna.

9 Tako sam postao velik, i napredovao više od svih koji su bili prije mene u Jeruzalemu; i mudrost moja ostala je sa mnom.

10 I sve što su mi oči poželele, nisam im uskratio, niti sam srcu svojemu uskratio bilo kakvo veselje, budući da se srce moje radovalo svakom trudu mojem, i to je bio moj dio od svakoga moga truda.

11 Tada sam pogledao na sva djela koja su moje ruke napravile, i na trud kojim sam se trudio *to* učiniti, i gle, *sve je bilo* ispraznost i mučenje duha! I nema ništa korisno pod suncem.

12 Zatim sam se okrenuo promotriti mudrost i mahnitost i ludost. Jer što *može učiniti* čovjek koji dolazi poslije kralja? *Baš* ono što je već učinjeno.

13 Nato sam ja uvidio da mudrost nadmašuje ludost, kao što svjetlost nadmašuje tamu.

14 Mudracu su oči u glavi njegovoj, a luđak hoda u tami. Ali sam i sâm uvidio da se jedan događaj događa svima njima.

15 Tada sam ja rekao u srcu svome: "Kao što se događa luđaku, tako se događa i meni. Zašto da onda ja budem još mudriji?" Nato sam rekao u srcu svome: "*I to je ispraznost!*"

16 Jer ne *postoji* zauvijek spomen na mudrog više nego na ludog: budući da će u danima koji dolaze sve biti zaboravljeno! I kako umire mudrac? Kao i luđak.

17 Stoga sam zamrzio život, pošto je posao koji je učinjen pod suncem meni mučan: jer *je* sve

ispraznost i mučenje duha.

18 Da, ja sam zamrzio sav svoj trud kojim sam se trudio pod suncem: zato što to ostavljam čovjeku koji će biti poslije mene.

19 Tko zna hoće li on biti mudar čovjek ili luđak? Hoće li pak on gospodariti nad svim mojim trudom kojim sam se trudio i u čemu sam se pokazao mudrim pod suncem. I to *je* ispraznost.

20 Zato sam ja došao na to da sam počeo srcem svojim očajavati zbog svega truda kojim sam se trudio pod suncem.

21 Jer postoji čovjek čiji je trud u mudrosti i znanju i pravičnosti, pa sve to ostavlja čovjeku koji se nije trudio oko toga *za* njegov dio. I to *je* ispraznost i veliko zlo.

22 Jer što čovjek ima od svega svoga truda i muke srca svoga kojom se trudi pod suncem?

23 Jer *su* svi njegovi dani tužni, i mučenje njegovo *je* jad; da, ni noću srce njegovo nema spokoja. I to *je* ispraznost.

24 Ne postoji ništa bolje za čovjeka, nego *da* može jesti i piti i *da* duša njegova može uživati dobra od truda njegovog. *I* ja sam vidio da je i to *bilo* od Božje ruke.

25 Jer tko može jesti, ili tko drugi može žuriti *onamo*, više nego ja?

26 Jer *Bog* daje čovjeku, koji je dobar u njegovim očima, mudrost i znanje i radost. No grešniku daje patnju da sakuplja i gomila da može dati za *onoga* koji je dobar pred Bogom. I to *je* ispraznost i mučenje duha.

POGLAVLJE 3 Vrijeme za sve

1 Za sve *postoji* doba i vrijeme za svaku namjeru pod nebom.

2 Vrijeme rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme ubiranja *onoga* što je posađeno.

3 Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja.

4 Vrijeme plača i vrijeme smijeha; vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja.

5 Vrijeme bacanja kamenja i vrijeme sabiranja kamenja; vrijeme grljenja i vrijeme kad se ostavlja grljenje.

6 Vrijeme dobivanja i vrijeme gubljenja; vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja.

7 Vrijeme kidanja i vrijeme šivanja; vrijeme šutnje i vrijeme govorenja.

8 Vrijeme ljubljenja i vrijeme mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira.

9 Kakvu korist ima onaj koji radi u onome u čemu se on trudi?

10 Vidio sam patnju koju je Bog dao sinovima ljudskim da se muče u tome.

11 Sve je učinio prekrasnim u svoje vrijeme; isto tako postavio je svijet u srce njihovo tako da nijedan čovjek ne može odgonetnuti djela koja Bog čini od početka do kraja.

12 Znam da ne *postoji* dobro za njih osim da se *čovjek* raduje i da čini dobro za svojega života.

13 I da svaki čovjek jede i pije i uživa dobra svega svoga truda, to je Božji dar.

14 Znam da sve što Bog čini, to će trajati zauvijek. Ništa se tome ne može dodati niti se tome može oduzeti; a Bog to čini tako da bi ljudi strahovali pred njim.

15 Ono što je bilo, sada je, i ono što će biti, već je bilo; a Bog potrazuje ono što je prošlo.

16 I još sam vidio pod suncem mjesto suda, *i da je tamo bila zloća*; i mjesto pravednosti *da je tamo bila nepravda*.

17 I ja sam rekao u srcu svome: "Bog će suditi i pravedniku i opakom, jer *ovdje postoji vrijeme* za svaku namjeru i za svako djelo."

18 I ja sam rekao u srcu svome u vezi stanja sinova ljudskih da ih Bog može pokazati, i da mogu vidjeti da su oni sami životinje.

19 Jer što se događa sinovima ljudskim događa se i životinjama, baš isto im se događa. Kako jedni ginu, tako ginu i drugi; da, svi oni imaju isti dah, tako da čovjek nema nadmoćnost nad životinjom, jer sve je ispraznost.

20 Svi odlaze na jedno mjesto; svi su od praha i svi se u prah vraćaju.

21 Tko poznaje duh čovječji koji uzlazi gore, i duh životinja koji silazi dolje k zemlji?

22 Stoga uviđam da ne *postoji* ništa bolje nego da se čovjek raduje u svojim vlastitim djelima, jer to je njegov dio. Jer tko će mu dati da vidi što će biti nakon njega?

POGLAVLJE 4 Zlo ispod sunca

1 Tako sam se okrenuo i promotrio sva ugnjetavanja koja se čine pod suncem, i gle, suze *onih koji su bili* ugnjetavani, i oni nisu imali utješitelja; a na strani njihovih ugnjetavatelja *postoji* snaga, i oni nisu imali utješitelja.

2 Zato sam ja slavio mrtve koji su već pomrli više od živih koji su još živi.

3 Da, od njih oboje bolji je *onaj* koji još nije nastao, koji nije vidio zla djela što se čine pod suncem.

4 Nadalje sam ja promotrio svaku patnju i svako ispravno djelo te da je zbog toga čovjeku zavidan njegov bližnji. I to je ispraznost i mučenje duha.

5 Luđak prekriži ruke svoje i izjeda svoje tijelo.

6 Bolja je puna šaka s mirom nego obje ruke pune patnje i mučenja duha.

7 Tada sam se ja okrenuo i opa-

zio ispraznost pod suncem:

8 Postoji jedan *samac*, i nema drugog, da, nema ni dijete ni brata, i još nema kraja svemu trudu njegovom; niti su mu oči zadovoljne bogatstvom; ni ne *govori*: za koga se ja trudim i uskraćujem dobro duši svojoj? I to je ispraznost, da i to je teška patnja.

9 Bolje ako dvojici nego jednome, zato što imaju bolju nagradu za svoj trud.

10 Jer padnu li, jedan će podići svoga druga; ali jao onome *koji je sâm* kad padne! Jer nema nikoga drugoga da mu pomogne ustati.

11 Nadalje ako dvoje legnu zajedno, tada se zagriju; no kako li se jedan može ugrijati *sâm*?

12 I ako netko njega nadjača, dvojica će mu se oduprijeti; i trostruko uže ne kida se brzo.

13 Bolje je dijete siromašno i mudro nego kralj star i lud, koji se više ne da savjetovati.

14 Jer iz tamnice on dolazi da bi kraljevaio, dok isto tako *onaj koji se rodio* u njegovom kraljevstvu postaje siromah.

15 Promotrio sam sve žive koji hodaju pod suncem, s drugim djetetom koje će stati na njegovo mjesto.

16 Ne *postoji* svršetak svemu narodu, *čak* i svih onih koji su bili prije njih, i oni koji će doći poslije neće mu se radovati. Zasiurno i to je ispraznost i mučenje duha.

POGLAVLJE 5

Boj se Boga

1 Čuvaj svoje korake kad odlaziš u dom Božji, i budi više spreman slušati nego darovati žrtvu luđaka, jer oni ni ne shvaćaju da čine zlo.

2 Ne budi brzoplet sa ustima svojim i ne dopusti srcu svome da nešto žuri izustiti pred Bogom, jer Bog je u nebu, a ti na zemlji; stoga neka riječi tvojih bude malo.

3 Jer san dolazi od mnoštva poslova, a glas luđaka *poznat* je po mnoštvu riječi.

4 Kad zavjetuješ kakav zavjet Bogu, ne odgađaj to izvršiti, jer *on* nije zadovoljan s luđacima. Izvrši ono što si zavjetovao.

5 Bolje je da se ne zavjetuješ, nego da se zavjetuješ, a ne izvršiš.

6 Ne dopusti ustima svojim da navode tijelo tvoje na grijeh i ne reci pred anđelom da je to *bila* pogreška. Zašto da Bog bude ljut na glas tvoj i uništi djelo ruku tvojih?

7 Jer u mnoštvu snova i mnogim riječima također *postoji raznovrsna* ispraznost. Ali ti se boj Boga!

Ispraznost bogatstva i časti

8 Ako vidiš ugnjetavanje siromaha i nasilno izvrtnanje suda i pravde u nekoj pokrajini, ne čudi se tome, jer *onaj koji je viši* od najvišeg obazire se, a *postoji* i viši od njih.

9 Nadalje, zemlja je korisna za sve; i *samog* kralja zemlja poslužuje.

10 Tko ljubi srebro, neće se nasiti srebrom; ni dobitkom onaj tko obilje ljubi. I to je ispraznost.

11 Kad se dobra umnože, množe se i oni koji ih jedu, i kakva je korist od toga vlasnicima, osim što *ih* gledaju očima svojim?

12 Sladak je san čovjeku koji radi, bilo da on jede malo ili puno, no izobilje bogatašu ne dopušta spavati.

13 Ima i teško zlo *koje* sam vidio pod suncem: *posebice* bogatstvo koje je sačuvano za vlasnike na propast njihovu.

14 No takvo bogatstvo propada zlom nevoljom; i on kome se rađa sin nema ništa u rukama svojim.

15 Kao što je *gol* izašao iz utrobe majke svoje, gol će se vratiti kakav je i došao; i ništa neće uzeti od svoga truda kojeg bi mogao ponijeti u rukama svojim.

16 I to *je* također teško zlo, *da* u svakom pogledu kako *je* došao tako *će* i otići; i kakva *je* korist onome koji *se* trudio u vjetar?

17 I sve svoje dane jede u tami *te ima* mnogo jada i gnjeva u bolestima svojoj.

18 Evo što sam ja uvidio: dobro *je* i lijepo za *pojedince* jesti i piti i uživati dobra svega svojega truda kojim *se* trudi pod suncem sve dane svoga života kojega mu daje Bog, *jer je* to njegov dio.

19 Također svakom čovjeku kome *je* Bog dao bogatstvo i imućnost *te* mu dao moć *da* jede od toga i uzme svoj dio i raduje se svome trudu, *to je* dar Božji.

20 Jer *se* više neće puno sjećati dana svoga života, zato što *ga* Bog nasićuje radošću srca njegovog.

POGLAVLJE 6

1 Postoji jedno zlo koje sam bio vidio pod suncem i ono *je* zajedničko među ljudima.

2 Čovjeku kome *je* Bog dao bogatstvo, imućnost i čast tako *da* ništa ne nedostaje duši njegovoj od svega što poželi, ali mu Bog ne daje sposobnost *da* od toga jede, nego *to* jede tuđinac. *To je* ispraznost i *to je* zla bolest.

3 Ako čovjek rodi stotinu *djece* i živi mnogo godina, tako *da* dana njegovih godina bude mnogo, a *da* duša njegova ne bude ispunjena dobrima i *da* ni ukopa ne bi imao, kažem *da je* bolje nedonošće od njega.

4 Jer ono dolazi uzalud i odlazi u tamu i ime *će* mu biti tamom pokriveno;

5 štoviše ni sunca nije vidio niti bilo što spoznao, ono *je* spokojnije od onog drugog.

6 Da, premda bi taj živio i dva *puta* tisuću godina, tako *da* dobra ne bi vidio: ne odlaze li svi na jedno mjesto?

7 Sav *je* trud čovjekov zbog usta njegovih, a glad njegova *se* ne zasićuje.

8 Jer što ima mudri više od ludog? Što ima siromah koji zna *hodati* pred živima?

9 Bolji *je* pogled očima nego lutanje željama. I *to je* ispraznost i mučenje duha.

10 Ono što *je* bilo, već ima ime; i zna *se* što *je* to čovjek; niti *se* on može boriti s moćnijim od sebe.

11 Budući *da* postoji mnogo toga što umnaža ispraznost, što *je* čovjeku najbolje?

12 Jer tko zna što *je* dobro za čovjeka u *ovom* životu, sve dane njegovog ispraznog života koje on provodi kao neka sjena? Jer tko *će* reći čovjeku što *će* biti poslije njega pod suncem?

POGLAVLJE 7

Suprotnost mudrosti i ludosti

1 Bolje *je* dobro ime nego dragocjena pomast, i dan smrti nego dan rođenja.

2 Bolje *je* ići u kuću gdje *je* žalost nego u kuću gdje *je* gozba, *jer je* takav svršetak svih ljudi, i živi *će* *to* pohraniti u srce svoje!

3 Bolja *je* tuga nego smijeh, *jer* pod žalosnim licem srce postaje bolje.

4 Srce mudrih *je* u kući žalosti, a srce ludih u kući veselja.

5 Bolje *je* slušati ukor mudroga nego *da* netko sluša pjesmu luđaka.

6 Jer kakav *je* prasak trnja ispod lonca, takav *je* smijeh luđaka, i *to je* ispraznost.

7 Zasigurno potištenost mudraca čini ludim i poklon uništava srce.

8 Bolji *je* svršetak stvari nego njezin početak i bolja *je* strpljivost u duhu nego oholost u duhu.

9 Ne nagli u duhu svome *da* *se* srdiš, *jer* srdžba počiva u naručju luđaka.

10 Ne pitaj što *je* razlog *da* *su* pri-

jašnji dani bili bolji od ovih, jer ti nije mudro u vezi toga pitati.

11 Mudrost je dobra uz baštinu i *po njoj dolazi* dobit onima koji gledaju sunce.

12 Jer je mudrost zaštita i novac je zaštita; no izvrsnost znanja je *da* mudrost daje život onima koji ga imaju.

13 Promotri djela Božja; jer tko može ispraviti što je on iskrivio?

14 U dan kada napreduješ raduj se, a u dan nevolje promišljaj: Bog je također postavio jedno nasuprot drugog, zato da čovjek ne može otkriti ništa *što je* poslije njega.

15 Svašta sam vidio u danima svoje ispraznosti: postoji pravednik koji propada u pravednosti svojoj, a postoji i opaki koji produžuje svoj život u opakosti svojoj.

16 Ne budi prepravedan niti se ne pravi premudar: zašto da sebe uništavaš?

17 Ne budi preopak ni ne budi lud: zašto da umreš prije vremena svojega?

18 Dobro je da ovo prigrabiš, no ni od onog drugog ne uzmakni ruku svoju: jer tko se boji Boga, izbavlja se od svega toga.

19 Mudrost osnažuje mudroga više nego deset moćnika koji su u gradu.

20 Jer na zemlji nema pravednika koji čini dobro i nikad ne sagriješi.

21 Isto tako, nemoj se obazirati na sve riječi što su izgovorene; inače ćeš čuti da te sluga tvoj proklinjao;

22 jer često zna srce tvoje kako si i ti isto tako druge proklinjao.

23 Sve sam to mudrošću isprobao. Rekao sam: "Bit ću mudar!" ali je ona *ostala* daleko od mene.

24 Ono što jest daleko i jako duboko, tko to može odgonetnuti?

25 Ja sam usmjerio srce svoje da spozna i ispita te da istraži mu-

drost i smisao, da spoznam opačinu ludosti, kao i ludost i mahnitost.

26 A otkrio sam ja i nešto gorče od smrti, ženu, čije je srce zamka i mreža, a ruke njezine *poput* okova; tko je Bogu ugodan, izmaknut će joj, a grešnika će ona uhvatiti.

27 "Evo, to sam našao", govori Propovjednik, "*prebrojavajući* jedno po jedno da pronađem objašnjenje.

28 I još duša moja traži, ali nisam našao. Našao sam čovjeka jednog među tisućom, ali žene među svima nisam našao.

29 Evo, samo ovo sam našao da je Bog stvorio ljude čestitim, no oni su tražili mnoge izmišljotine."

POGLAVLJE 8

Držati kraljevu zapovijed

1 Tko je kao mudrac? I tko zna protumačiti stvari? Ljudska mudrost čovjeku prosvjetljuje lice i mijenja odvažnost lica njegovog.

2 Ja te savjetujem da držiš kraljevu zapovijed, i *to* glede Božje zakletve.

3 Ne žuri da odeš od lica njegovog; ne pristaj uz ono što je zlo, jer on čini što mu je ugodno.

4 Gdje je kraljeva riječ, *tamo je* vlast: i tko mu može reći: "Što radiš?"

5 Tko drži zapovijed, neće osjetiti ništa zlo, i srce mudrog čovjeka raspoznaje i vrijeme i sud.

6 Zato što za svaku namjeru postoji vrijeme i sud, stoga je čovjekova bijeda velika nad njim.

7 Jer on ne zna što će biti; i tko mu može reći kada će to biti?

8 Ne *postoji* čovjek koji može nadvladati duh da bi zadržao duh, niti *on ima* vlast nad danom smrti, ni nema otpuštanja u *tom* ratu; niti opaćina izbavlja onoga koji joj je predan.

9 Sve sam ovo vidio i upravio srce svoje na svaki posao što se

radi pod suncem: *postoji* vrijeme kada neki čovjek vlada nad drugima na svoju štetu.

10 Nadalje sam vidio kako opake pokapaju, i odlazili su i dolazili iz svetog mjesta te su bili zaboravljeni u gradu gdje su tako činili. I *to je* ispraznost.

11 Zato što nema brze osude za zlo djelo, stoga je srce sinova čovječjih potpuno spremno činiti zlo.

12 Iako grešnik čini zlo i sto puta te se *dani* njegovi produžuju, ipak ja zasigurno znam da će biti dobro onima što se boje Boga, koji imaju strah pred njim.

13 Ali opakome neće biti dobro i neće produljiti dane *svoje*, koji su kao sjena, zato što nema straha pred Bogom.

14 Postoji ispraznost koja se zbiva na zemlji; tako da ima pravednika kojima se događa prema djelu opakih, a opet ima opakih kojim se događa prema djelu pravednika. Kažem da *je* i to ispraznost.

15 Zatim sam ja hvalio veselje, jer nema čovjeku boljeg pod suncem, nego jesti i piti i biti sretan. Jer će ga to pratiti u njegovom trudu u danima života koje mu Bog dao pod suncem.

16 Kad sam usmjerio srce svoje da upozna mudrost te da uvidi što se radi na zemlji. (Jer također, *ima onih koji* ni danju ni noću ne vide san na očima svojim.)

17 Tada sam pogledao sve djelo Božje: da čovjek ne može odgonetnuti djelovanje koje se zbiva pod suncem. Jer premda se čovjek trudio da *ga* istraži, ne može *ga* pronaći. Nadalje, mudrac misli da *ga* poznaje, ipak ga ne može pronaći.

POGLAVLJE 9 Smrt dolazi svima

1 Jer sam sve ovo promotrio u srcu svome čak i objavio sve to da

su i pravednici i mudri sa djelima svojim u Božjoj ruci; i nijedan čovjek ne prepoznaje ni ljubav ni mržnju u svemu onome *što je* pred njim.

2 Sve *je* isto za sve, jedan *je* događaj za pravednog i za opakog; za dobrog i za čistog i za nečistog, za onog koji žrtvuje kao i za onog koji ne žrtvuje; kako *je* dobrom tako *je* i grešniku, i onome koji se zaklinje kao i *onome* koji se boji zakletve.

3 Ovo *je* zlo između svega što se zbiva pod suncem da *se* jedno događa svima, a srce sinova ljudskih je puno zla, i mahnitost je u srcima njihovim dok žive, a zatim *odlaze* k mrtvima.

4 Jer za onoga tko je u društvu sa svim živima, ima nade: jer je i živ pas bolji nego mrtav lav.

5 Jer živi znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju ništa ni više nemaju nagradu, jer je zaboravljen spomen na njih.

6 Isto tako ljubav njihova, i mržnja njihova, i zavist njihova sada su nestale, i nikada više nemaju udjela ni u čemu što se zbiva pod suncem.

7 Hajde, jedi svoj kruh s radošću i vesela srca pij svoje vino, jer je Bog već prihvatio tvoja djela.

8 Neka tvoja odjeća bude uvijek bijela i pomasti neka ne manjka na tvojoj glavi.

9 Živi radosno sa ženom koju ljubiš u sve dane svojeg ispraznog života koji ti on daje pod suncem, sve dane svoje ispraznosti: jer *to je* tvoj udio u *ovom* životu i u tvom trudu kojim se trudiš pod suncem.

10 Sve što tvoja ruka nakani učiniti, učini *to* snagom svojom, jer nema ni djela, ni zamisli, ni spoznaje, ni mudrosti u grobu gdje ti ideš.

Mudrost je bolja od ludosti

11 Vratio sam se i vidio pod suncem da trku ne *dobivaju* strelovati, ni bitku jaki; ni nema kruha za mu-

draca, ni bogatstva za razumne, ni naklonosti za vješte, jer vrijeme i slučaj svima se događaju.

12 Jer čovjek i ne zna svoje vrijeme: kao ribe ulovljene u mreži zla, i kao ptice koje su uhvaćene u zamku, tako su se sinovi ljudski uhvatili u zlo vrijeme koje ih je odjednom spopalo.

13 Još i ovu mudrost vidio sam pod suncem koja mi se učinila velikom:

14 Bio je jedan malen grad i u njemu malo ljudi, i jedan veliki kralj je pošao na njega, opkolio ga i sagradio oko njega velike bedeme.

15 Ali se našao u njemu siromašan, mudar čovjek te je on svojom mudrošću izbavio grad, no sada se nitko ne sjeća tog istog siromašnog čovjeka.

16 Tada sam ja rekao: bolja je mudrost nego jakost, iako je siromahova mudrost prezrena i ne slušaju se njegove riječi.

17 Riječi mudrih bolje se čuju u tišini nego vika onoga koji vlada nad luđacima.

18 Mudrost je bolja nego bojno oružje, ali jedan grešnik uništi mnogo dobra.

POGLAVLJE 10

1 Uginula muha učini da pomast ljekarnikova širi smrad, *tako čini* i malo ludosti onome koji ima ugled zbog mudrosti i časti.

2 Srce mudrog je na desnoj strani, a srce luđaka na lijevoj.

3 Isto, kada onaj koji je lud hodi putem, mudrost *mu* nedostaje i svakome govori da je on luđak.

4 Ako se na tebe digne vladarev duh, ne ostavljaj mjesta svoga, jer popuštanje ublažava velike prijestupe.

5 Ima jedno zlo *koje* sam vidio pod suncem kao pogreška *koja* dolazi od vladara:

6 ludost se postavlja na najviši

položaj, a bogati sjede na niskim mjestima.

7 Vidio sam sluge na konjima, i knezove gdje hodaju po zemlji kao sluge.

8 Tko jamu kopa, u nju pada; i tko ruši ogradu, ujeda ga zmija.

9 Tko uklanja kamenje, ono ga ranjava; onaj tko cijepa drva, pri tome bude u opasnosti.

10 Kad zatupi željezo i oštrica mu nije naoštrena, tada treba uložiti više snage; ali mudrost usmjerava k uspješnosti.

11 Zasigurno zmija ujeda gdje nema čaranja, a ni brbljavec nije bolji.

12 Riječi iz usta mudraca *su* milostive, a usne luđaka gutaju njega samog.

13 Početak riječi usana njegovih je ludost i svršetak njegovih besjeda je opaka mahnitost.

14 Isto tako luđak je pun riječi: čovjek ne zna reći što će biti, i tko će mu reći što će biti poslije njega?

15 Trud luđaka ga samo oslabljuje jer ne zna kako doći u grad.

16 Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj dijete i knezovi tvoji se već ujutro goste.

17 Blago tebi, zemljo, kad ti je kralj sin plemića i knezovi se tvoji u pravo vrijeme goste da se osnaže, a ne da se opiju.

18 Zbog mnogo lijenosti zgrada se raspada, zbog besposlice prokišnja kuća.

19 Gozbe se pripremaju zbog zabave i vino uveseljava, a novci rješavaju sve.

20 Ne proklinji kralja ni u misli svojoj, ni ne proklinji bogataša u svojoj spavaćoj sobi, jer će ptice nebeske odnijeti glas i onaj što ima krila objavit će slučaj.

POGLAVLJE 11

Baci kruh svoj povrh vode

1 Baci kruh svoj povrh vode pa

ćeš ga naći poslije mnogo dana.

2 Podijeli dio sedmorici, čak i osmorici, jer ne znaš kakvo će zlo doći na zemlju.

3 Kad se oblaci napune kišom, iskape se na zemlju, a kad drvo padne na jug ili na sjever, na mjesto gdje drvo padne, ondje će ono ostati.

4 Onaj koji pazi na vjetar, neće sijati, i tko promatra oblake, neće žeti.

5 Kao što ne znaš kakav je put duha *ni* kako *rastu* kosti u utrobi trudnice, tako ni ne poznaješ djela Boga koji sve stvara.

6 Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nemoj počivati ruku svoju. Jer ne znaš hoće li biti uspješno ovo ili ono, ili će oboje *biti* jednako dobro.

7 Uistinu svjetlost je slatka i ugodno je očima pogledati sunce.

8 Ali ako čovjek živi mnogo godina, i raduje se u svima njima, ipak neka se prisjeti tamnih dana, jer će ih *biti* mnogo. Sve što dolazi je ispraznost.

9 Raduj se, mladiću, u mladosti svojoj, i neka se srce tvoje veseli u danima tvoje mladosti; hodi putevima srca svoga i po viđenju očiju svojih; ali znaj da će te za sve to Bog privedi na sud.

10 Stoga ukloni žalost iz srca svoga i udalji zlo od svoga tijela. Jer djetinjstvo i mladost *su* ispraznost.

POGLAVLJE 12

Sjeti se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti

1 I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti sve dok ne dođu zli dani i ne približe se godine kad ćeš reći: "Nisu mi nikakvo zadovoljstvo."

2 Sve dok ne potamni sunce ili svjetlost ili mjesec ili zvijezde, i ne vrate se oblaci iza kiše.

3 U dan kad će zadrhtati čuvari kuće i pognuti se snažni ljudi, i stati mlinarice jer ih je premalo, i potamniti oni koji gledaju kroz prozore,

4 i kad će se zatvoriti vrata s ulice i oslabiti glas žrvnja, te se on podigne na cvrkut ptičji i utihnu sve kćeri pjesme.

5 I *kad* će se bojati visine i strahovati na putu; i bađem će cvasti, i skakavac otežati i čežnje će nestati, zato što čovjek ide u svoj trajan dom! A žalobnici već kruže ulicama.

6 Ili prije nego se srebrno uže ne opusti ili zlatna se zdjela ne razbije ili se ne razlupa vrč na izvoru i ne slomi kotač na nakapnici;

7 tada će se prah vratiti u zemlju kao što je bio, a duh će se vratiti Bogu koji ga je dao.

8 Ispraznost nad ispraznostima, govori Propovjednik, sve je ispraznost.

Boj se Boga i drži zapovijedi njegove

9 A osim toga, jer je Propovjednik bio mudar, još je *i* narod poučavao znanju; da, dobro je pazio i ispitao i uredio mnogo izreka.

10 Propovjednik se potrudio pronaći prikladne riječi i *ono* što je napisano *bilo* je čestito, *baš* riječi istine.

11 Riječi mudrih *su* kao bodila i kao klinovi *koje su* učvrstili vladari zajednice, *njih* je podario jedan pastir.

12 I nadalje, sine moj, ovime primi upozorenje; pisanju mnogih knjiga nema kraja i mnogo proučavanje je umor tijelu.

13 Cujmo zaključak o svim pitanjima: "Boj se Boga, i drži njegove zapovijedi, jer je to sva *dužnost* čovjekova."

14 Jer će Bog sva djela izvesti na sud, i svaku tajnu, bila dobra ili bila zla.

PJESMA NAD PJESMAMA

POGLAVLJE 1

1 Pjesma nad pjesmama koja je Salomonova.

2 Poljubi me poljupcem usta svojih, jer je ljubav tvoja bolja od vina.

3 Zbog mirisa najboljih tvojih pomasti ime je tvoje kao pomasti izliveno, stoga te ljube djevice.

4 Povuci me, za tobom ćemo bježati! Kralj me je uveo u odaje svoje. Bit ćemo sretni i radovati se u tebi, spominjat ćemo se ljubavi tvoje više nego vina. Čestit te ljubi.

5 Ja sam crna, ali mila, kćeri jeruzalemske, kao šatori kedarški, kao zavjese Salomonove.

6 Ne gledajte na mene zato što sam pocrnjela, zato što me sunce pogledalo. Sinovi majke moje raskidali su se na mene, postavili me čuvaricom vinograda; *ali* svoga vlastitog vinograda nisam čuvala.

7 Reci mi, ti koga duša moja ljubi, gdje paseš, gdje *stado tvoje* u podne odmara, jer zašto da budem kao ona koja luta, pored stada tvojih drugova?

8 Ako još ne znaš, ti najljepša među ženama, izađi po tragovima stada i pasi jariće svoje pokraj pastirskih šatora.

9 Usporedio bih te, ljubavi moja, s mnogim konjima u faraonovim kočijama.

10 Obrazi su tvoji mili među nizovima *dragulja*, vrat tvoj pod ogrlicama *zlatnim*.

11 Napraviti ćemo ti zlatne obrube s umetcima srebrnim.

12 Dok kralj *sjedi* za svojom trpezom, nard moj ispušta miris svoj.

13 Naramak smirne mi je moj dragi; cijelu noć leži mi među grudima.

14 Moj ljubljeni mi je kao

grozd kamforov u vinogradima engedskim.

15 Gle, lijepa ti *si*, ljubavi moja, gle, lijepa ti *si*, *imaš* oči kao golubica.

16 Gle, lijep ti *si*, dragi moj, da, dražestan; i postelja *se* naša zeleni.

17 Grede kuća naših *su* cedri, a krovne grede od jela.

POGLAVLJE 2

1 Ja sam ruža šaronska, i ljljan u dolinama.

2 Što je ljljan među trnjem, to je ljubljena moja među kćerima.

3 Što je stablo jabuke među šumskim stablima, to je ljubljeni moj među sinovima; sjedila sam pod sjenom njegovom s velikim užitkom, a plodovi njegovi *bili su* slatki ustima mojim.

4 Uveo me u kuću gozbe i ljubav je bio stijeg njegov nada mnom.

5 Okrijepite me bocama, utješite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi.

6 Njegova je lijeva ruka pod glavom mojom, a desnom me grli.

7 Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim, ne budite, ni ne probudite ljubav *moju* dok sama ne poželi!

8 Glas dragoga moga! Evo ga, dolazi, skačući po gorama, poskakujući po brdima.

9 Dragi je moj poput srne, ili kao mladi jelen. Evo ga, stoji iza zida našega, gleda kroz prozore, zavičuje kroz rešetke.

10 Dragi moj je progovorio i rekao mi: "Ustani, ljubljena moja, ljepotice moja, i otidimo,

11 jer evo, zima je prošla, kiša je prestala i nestala.

12 Cvijeće se na zemlji pojavilo, vrijeme *ptičjeg* pjevanja dolazi i

glas se grličin čuje u zemlji našoj.

13 Smokva je urodila prve plodove i loza sa zrelim grožđem miriše mirisom *dobrim*. Ustani, ljubljena moja, ljepoto moja i otiđimo.

14 Golubice moja, *što si* u pukotinama stijena, u skrovištima vrletnim, daj da ti vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje milo."

15 Pohvatajte nam lisice, male lisice što pljačkaju lozu, jer je loza naša puna zrelog grožđa.

16 Dragi moj *pripada* meni, a ja njemu, on pase među ljiljanima.

17 Prije nego dan svane i sjene pobjegnu, vrati se, dragi moj: budi poput srne ili mladog jelena na gorama beterskim.

POGLAVLJE 3

1 Noću na postelji svojoj tražila sam onoga koga ljubi duša moja, tražila sam ga, ali ga nisam našla.

2 Ustat ću sada i optrčati grad, po ulicama i cestama širokim tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila sam ga, ali ga nisam našla.

3 Čuvari koji obilaze grad našli su me *pa sam ih upitala*: "Jeste li vi vidjeli onoga koga ljubi duša moja?"

4 Samo malo nakon što sam pošla od njih, našla sam onoga koga ljubi duša moja. Uхватила sam ga i neću ga pustiti da ode, dok ga ne uvedem u kuću majke svoje, u odaju one koja me je začela.

5 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, srnama i košutama poljskim da ne budite ni ne probudite ljubav *moju* dok sama ne poželi!

6 Tko *je* taj koji dolazi iz pustinje kao stup dima, namirisano smirnom i tamjanom i svim puderima trgovačkim?

7 Pogledaj postelju njegovu, onu Salomonovu, oko nje šezdeset junaka od junaka Izraelovih.

8 Svi su vični mačevima, vješti

u ratu, svakome je mač njegov na bedru zbog strahota u noći.

9 Kralj Salomon načinio je sebi kola bojna od drveta libanonskoga.

10 Potpornje je njezine napravio od srebra, sjedište njezino od zlata, pokrov njezin od purpura, središte je njezino popločeno ljubavlju, za kćeri jeruzalemske.

11 Izadite, kćeri sionske, i pogledajte kralja Salomona pod vijencem kojim ga je majka njegova ovjenčala na dan svadbe njegove, na dan veselja srca njegova.

POGLAVLJE 4

1 Gle, lijepa *si* ti, ljubavi moja, gle, *kako si* lijepa! *Imaš* oči kao golubica *koje su* između uvojaka tvojih. Kosa ti *je* kao stado koza koje su se pokazale s gore Gilead.

2 Zubi *su* ti kao stado *ovaca* ostrizenih koje s kupanja odlaze: gdje svaka rađa blizanke i nijedna među njima nije jalova.

3 Usne *su* tvoje kao vlakno od grimiznog *predioa* i govor ti je mio, kao kriške nara tvoje *su* sljepoočice između uvojaka tvojih.

4 Vrat ti *je* kao kula Davidova, sagrađena kao oružarnica *gdje* na njoj visi tisuću štitnika, sve štitovi junaka.

5 Tvoje *su* dvije dojke kao dvije mlade srne, koje su blizanke, koje pasu među ljiljanima.

6 Prije nego dan svane i sjene pobjegnu, odvest ću se na goru smirne, na brdo tamjana.

7 Lijepa *si* ti, ljubavi moja, i nema ljage na tebi.

8 Pođi sa mnom s Libanona, suprugu *moja*, sa mnom s Libanona. Pogledaj s vrha Amane, s vrha Šenira i Hermona, iz lavljih jazbina, s planina leopardovih.

9 Srce si mi otela, sestro moja, suprugu *moja*, srce si mi otela jednim pogledom svojim, jednim

lančićem na vratu svome.

10 Kako li je lijepa ljubav tvoja, sestro moja, suprugo *moja*! Koli-ko li je ljubav tvoja bolja od vina, i miris pomasti tvojih od svih mirodija.

11 Usne tvoje, suprugo *moja*, kaplju *poput* saća; i med i mlijeko *su* ti pod jezikom, a miris odjeće tvoje je kao miris libanonski.

12 Vrt zatvoren je sestra *moja*, supruga *moja*, izvor zatvoren i studenac zapečaćen.

13 Mladice *su* tvoje voćnjak nara s ugodnim plodovima, kamfor s nardom,

14 nard i šafran, mirisni rogoz i cimet, sa svim stablima tamjano-vim, smirna i aloj, sa svim najbo-ljim mirodijama,

15 studenac vrtova, izvor žive vode i potoci s Libanona.

16 Ustani, vjetre sjeverni, i dođi ti južnjače, puhni nad vrtom mo-jim, *da* izvire mirodije njegove. Neka ljubljani moj dođe u vrt svoj, neka jede plodove koji su mu najmiliji.

POGLAVLJE 5

1 Došao sam u svoj vrt, sestro moja, suprugo *moja*, berem smir-nu svoju s mirodijom svojom, je-dem saće svoje s medom, pijem vino svoje s mlijekom svojim. Je-dite, prijatelji, pijte i to obilno pij-te, dragi moji!

2 Ja spavam, ali srce moje je bud-no: *gle* glas dragoga moga kuca, govoreći: "Otvori mi, sestro moja, ljubavi moja, golubice moja, neo-kaljana moja, jer mi je glava puna rose, a uvojci noćnih kapi."

3 "Svukla sam ogrtač svoj, kako da ga odijem? Noge sam oprala, kako da ih okaljaj?"

4 Dragi moj pruža ruku svoju kroz otvor *u vratima*, i utroba je moja uzdrhtala zbog njega.

5 Ustala sam da otvorim drago-me svome, a iz ruke mi je proka-pala smirna i iz prstiju miomirisna smirna, na ručku zasuna.

6 Ja sam otvorila dragome svo-me, ali se dragi moj već povukao i otišao. Klonula mi je duša kad je govorio. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam ga, ali nije mi se odazvao.

7 Čuvari koji obilaze grad našli su me, tukli su me, ranili me; ču-vari zidina uzeli su mi pokrivalo.

8 Zaklinjem vas, kćeri jeruza-lemske, ako nađete dragoga moga da mu kažete, da *sam* bolna od ljubavi.

9 Što je tvoj dragi bolji od *drugih* dragana, ti najljepša među žena-ma? Što je tvoj dragi bolji od *dru-gih* dragana da nas tako zaklinješ?

10 Dragi je moj bijel i rumen, naj-očitiji je među desecima tisuća.

11 Glava je njegova *poput* najfini-jeg zlata, uvojci *su* mu kovčavi i crni poput gavrana.

12 Oči *su* njegove kao oči golu-bova nad riječnim vodama; mlije-kom umivene, pristalo poredane.

13 Obrazi *su* njegovi kao ležaj od mirodija, *kao* cvijeće mirisno, usne su mu *poput* ljiljana iz kojih teče smirna miomirisna.

14 Ruke *su* mu *poput* zlatnog pr-stenja obloženog berilom, trbuh mu je *kao* sjajna bjelokost pokrive-na safirima.

15 Noge *su* mu *poput* stupova od mramora postavljenog na pod-nožju od finog zlata. Izgled mu je kao Libanon, izvrstan poput cedra.

16 Usta su mu još slađa, da, i sav je ljubak. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, kćeri jeruzalemske.

POGLAVLJE 6

1 Kamo je otišao tvoj dragi, ti najljepša među ženama? Kuda je

skrenuo ljubljani tvoj, da ga potražimo s tobom?

2 Dragi moj sišao je u svoj vrt k posteljama od mirodija da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

3 Ja *pripadam* dragome svome i moj dragi je moj, on pase među ljiljanima.

4 Lijepa si ti, ljubavi moja, kao Tirza, mila si kao Jeruzalem, strašna kao vojska pod stjegovima.

5 Okreni oči svoje od mene jer me one obuzimaju. Kosa je tvoja kao stado koza koje se pojavljuju s Gileada.

6 Zubi su ti kao stado ovaca koje odlaze s kupanja: gdje svaka rađa blizanke i nijedna među njima nije jalova.

7 Kao kriške nara su sljepoočnice tvoje pod uvojcima tvojim.

8 Tu je šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevica bez broja.

9 *Samo* je jedna golubica moja, neokaljana moja, ona je jedinka majke svoje, ona je *jedna* izabrana od one koja ju je rodila. Vidjele su je kćeri i blagoslovile je, *da i* kraljice i inoče hvalile su je.

10 Tko je ova što sviće poput zore, lijepa kao mjesec, čista kao sunce, strašna kao vojska pod stjegovima?

11 Sišao sam u vrt orahov da vidim plodove doline, i da pogledam pupa li vinova loza, cvatu li narovi.

12 Prije nego sam postao svjestan, duša me moja učinila *poput* bojnih kola Aminadibovih.

13 Vрати se, vrati, Šulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na Šulamki? Kao da je u društvu dviju vojski.

POGLAVLJE 7

1 Kako su krasni koraci tvoji u obući, kćeri kneževska! Pregibi *su* bokova tvojih kao dragulji, djelo

ruku vještog umjetnika.

2 Pupak ti je kao okrugli krčag *u kome* nikad ne manjka sokova. Trbuh ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima.

3 Tvoje su dvije dojke kao dvije mlade srne, *koje su* blizanke.

4 Vrat je tvoj kao kula od bjelokosti. Oči su tvoje kao ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanonska što gleda prema Damasku.

5 Glava je tvoja nad tobom kao Karmel, a kosa na glavi tvojoj kao purpur; *i* kralj je u lođi zastao.

6 Kako si lijepa i kako si ljupka, ljubavi, za uživanje!

7 Taj stas tvoj je kao palma, grudi su tvoje grozdovi.

8 Rekao sam: popet ću se na palmu, dohvatit ću grane njezine, a i grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, a miris nosa tvoga kao jabuke.

9 Nepce je tvoje kao najbolje vino koje silazi slatko za dragoga moga tako da usne onih koji spavaju progovaraju.

10 Ja *pripadam* dragome svome i on čezne za mnom.

11 Dođi, dragi moj, pođimo u polja, noćivajmo u selima!

12 Uranimo u vinograde, pogledajmo buja li loza, pojavljuje li se zrelo grožđe, jesu li propupali narovi. Tamo ću ti dati ljubavi svoje.

13 Mandragore puštaju miris, kod vrata naših ima svakovrsnog krasnog voća, novog i starog, *koje* sam za tebe pohranila, dragi moj!

POGLAVLJE 8

1 O, da si mi kao brat, koji je sišao grudi majke moje, našla bih te vani, poljubila bih te i ne bih bila prezrena.

2 Povelja bih te *i* uvela u kuću majke svoje *koja* bi me upućivala, pojila bih te mirisnim vinom, so-

kom od mojih nara.

3 Njegova lijeva ruka *bila bi* pod glavom mojom, a desnom bi me grlio.

4 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ne budite, ni ne probudite ljubav *moju* dok sama ne poželi!

5 Tko *je* ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragoga svoga? Probudio sam te pod jabukom; tamo te majka rodila, tamo te rodila ona *koja* te porodila.

6 Stavi me kao pečat na srce svoje, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav *je* jaka kao smrt, a ljubomora *je* okrutna kao grob. Žar *je* njezin žar vatre, *koji ima* žestok plamen.

7 Mnoge vode ne mogu ugasi-
ti ljubav niti je poplave potopiti.
Ako bi netko dao sav imetak iz
svoje kuće za ljubav, bio bi potpu-
no prezren.

8 Imamo malu sestru koja još
nema grudi, što ćemo činiti za

našu sestru u dan kada se bude o
njoj govorilo?

9 Ako *bude* zid, sagradit ćemo
na njoj palaču od srebra; a *bude* li
vrata, utvrdit ćemo je cedrovim
daskama.

10 Ja *sam* zid, a grudi moje poput
kule: tada sam u očima njegovim
kao ona koja je našla naklonost.

11 Salomon je imao vinograd
u Baalhamonu, prepustio je vi-
nograd čuvarima; svaki za urod
njegov mora donijeti tisuću
srebrnjaka.

12 Moj vinograd, koji *je* moj,
preda mnom *je*: tebi, Salomone, ti-
suća, a onima što čuvaju plodove
njegove, dvije stotine.

13 Ti, što prebivaš u vrtovima,
drugovi slušaju glas tvoj, daj da *ga*
i ja čujem!

14 Požuri, ljubljeni moj, budi kao
srna ili kao mladi jelen na gorama
mirodijskim!

KNJIGA IZAIJINA

POGLAVLJE 1

1 Viđenje Izaije, sina Amozova, koje je imao glede Jude i Jeruzalema u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva Judinih.

Judina zloća

2 Čujte, nebesa, i poslušaj, zemljo, jer GOSPOD govori: "Odgojio sam i podigao sinove, a oni su se pobunili protiv mene.

3 Vol poznaje svoga vlasnika, a magarac jasle gospodara svojega; *no* Izrael ne poznaje, narod moj ne shvaća."

4 Ah, grešne li nacije, naroda nepravdom natovarena, sjeme zločinaca, sinova koji kvare; napustili su GOSPODA, izazivali su Svetoga Izraelovog na srdžbu, otišli su unazad.

5 Zašto da još budete udareni? Bunit ćete se sve više i više; cijela je glava bolna i svo je srce klonulo.

6 Od stopala nogu pa sve do glave ništa nema zdravoga na njima, *samo* rane i modrice i otvorene čireve; nisu ni zatvorene niti povijene niti ublažene pomašću.

7 Zemlja je vaša pusta, gradovi su vam ognjem spaljeni. Zemlju vam tuđinci proždiru u vašoj nazočnosti i pusta je kao da su je tuđinci porušili.

8 I kći je sionska ostala kao sjenica u vinogradu, kao koliba u polju krastavaca, kao opkoljeni grad.

9 Da nam GOSPOD nad vojskama nije ostavio maleni ostatak, bili bismo kao Sodoma i bili bismo nalik na Gomoru.

10 Čujte riječ GOSPODNJU, vi poglavari sedomski; poslušaj zakon Boga našega, narode gomorski!

11 "Koja je svrha mnoštva žrtava

vaših za mene?" govori GOSPOD. "Sit sam žrtava paljenica ovnujskih i pretiline tovljenika; i ne uživam u krvi junaca ili jaganjaca ili jaraca.

12 Kad se dolazite pokazati preda mnom, tko je to zatražio iz ruke vaše da gazite mojim predvorjima?

13 Ne donosite više uzaludne prinose; kâd mi je gnjusoba; mlađaci i Šabati, sazivi skupština, tako ne mogu dalje, *to je* nepravda, baš takvi svečani sastanci.

14 Vaše mladake i vaše određene svetkovine mrzi duša moja; oni su mi smetnja, umoran sam da ih podnosim.

15 A kad ruke svoje širite, ja zaklanjam od vas oči svoje; da, kad mnoge molitve upućujete, ja vas ne slušam. Ruke su vam pune krvi.

16 Operite se, očistite se; uklonite zla djela svoja ispred mojih očiju, prestanite činiti zlo.

17 Naučite činiti dobro; tražite sud, olakšajte potlačenu, sudi-te *pravo* siročadi, zauzmite se za udovicu."

18 "Dođite sada pa da rasuđujemo zajedno", govori GOSPOD. "Makar su grijesi vaši kao grimiz, bit će bijeli kao snijeg; makar su crveni kao purpur, bit će kao vuna.

19 Budete li voljni i poslušni, jest ćete dobra zemaljska.

20 No budete li se opirali i bunili, mač će vas proždrijeti", jer su to usta GOSPODNJA izgovorila.

Nevjeran grad

21 Kako li je vjerni grad postao bludnica! Bio je pun pravog suda, pravednost je noćila u njemu; a sada, ubojice.

22 Srebro je tvoje postalo troska, vino se tvoje s vodom pomiješalo.

23 Knezovi su tvoji buntovni i drugovi lopovima; svatko voli darove i ide za mitom. Ne sude *pravedno* siročadi, niti spor udovičin do njih ne dolazi.

24 Stoga govori Gospodin, GOSPOD nad vojskama, Silnik Izraelov: "Ah, riješit ću se svojih protivnika i osvetiti se neprijateljima svojim.

25 I okrenut ću ruku svoju na tebe i pročistiti lužinom trosku tvoju te odstraniti sav tvoj kositar.

26 I postaviti ću opet suce tvoje kao prvobitno, i savjetnike tvoje kao u početku. Nakon toga zvat će te: 'Grad pravednosti, vjerni grad.' "

27 Sion će biti pravdom otкупljen, a obraćenici njegovi pravednošću.

28 A propast prijestupnikâ i grešnikâ *bit će zajedno*, i oni koji su napustili GOSPODA bit će zatrti.

29 Jer će se postidjeti zbog hrastova koje su poželjeli i smest ćete se zbog vrtova što ste ih izabrali.

30 Jer bit ćete poput hrasta čije se lišće suši i poput vrta koji nema vode.

31 I jaki će biti kao vlakno lana, a stvaralac njezin kao iskra; i oboje će zajedno izgorjeti, i nitko *ih* neće pogasiti.

POGLAVLJE 2 Gora GOSPODNJA

1 Riječ koju je Izaija, sin Amozov, vidio glede Jude i Jeruzalema.

2 I dogodit će se u zadnjim danima, da će gora Doma GOSPODNJEGA biti utemeljena na vrhu gora i bit će uzvišena iznad brda; i svi će se narodi slijevati k njoj.

3 I mnogi će narodi poći i reći: "Dodite, uzađimo na goru GOSPODNJU, do Doma Boga Jakovljeva; i on će nas poučiti svojim putevima te ćemo hoditi stazama njegovima." Jer će iz Siona Zakon izaći, i riječ GOSPODNJA iz

Jeruzalema.

4 I on će suditi među nacijama i ukoriti mnoge narode; a oni će mačeve svoje prekovati u plugove, i koplja svoja u srpove. Narod protiv naroda neće više mača dizati niti se više neće učiti ratovanju.

5 Dome Jakovljeve, dođi, da hodi-mo u svjetlosti GOSPODNJOJ!

Dan GOSPODNJI

6 Stoga si ti napustio narod svoj, dom Jakovljeve, zato što se ispunjavaju *zlom* s istoka i gatar *su* poput Filistejaca, i dopadaju im se djeca tuđinaca.

7 I zemlja im je puna srebra i zlata, ni blagu njihovu nema kraja; i puna im je zemlja konjâ, ni kraja nema njihovim bojnim kolima.

8 I idola im je zemlja puna; iskazuju štovanje djelu ruku svojih onome što su prstima svojim napravili.

9 I malen čovjek se klanja, i velikaš se ponižava; stoga im ne opraštaj.

10 Uđi u stijenu i sakrij se u prašinu, zbog straha GOSPODNJEGA i zbog slave veličanstva njegova!

11 Uzvišen izgled ljudski bit će ponižen i bahatost ljudska bit će pognuta; i sâm GOSPOD bit će uzvišen u onaj dan.

12 Jer će dan GOSPODA nad vojskama *doći* na svakoga *onoga koji je* ohol i uznositi, i na svakoga *onoga koji se* uzdiže; i taj će biti ponižen.

13 I na sve cedrove libanonske što su uzvišeni i uzdignuti, i na sve hrastove bašanske;

14 i na sve gore visoke i na sva brda *što su* uzvišena;

15 i na svaku kulu visoku i na svaku zidinu utvrđenu;

16 i na sve brodove taršiške i na sve slike umiljate.

17 I uznositost čovjekova bit će

srušena i bahatost ljudska bit će pogruta; a sâm GOSPOD bit će uzvišen u onaj dan.

18 I on će idole potpuno uništiti.

19 I oni će ulaziti u pukotine u stijenama i u špilje zemaljske zbog straha pred GOSPODOM i zbog slave veličanstva njegova, kada ustaje da strašno potrese zemlju.

20 U onaj dan čovjek će svoje idole od srebra i svoje idole od zlata, koje je sebi načinio da *svakome* iskazuje štovanje, baciti krticama i šišmišima,

21 ulazeći u pukotine u stijenama i u tjemena raspuklih stijena zbog straha pred GOSPODOM i zbog slave veličanstva njegova, kada ustaje da strašno potrese zemlju.

22 Okanite se čovjeka kome je dah u nosnicama njegovim; jer u čemu je vrijednost njegova?

POGLAVLJE 3

Sud nad Judom i Jeruzalemom

1 Jer gle, Gospodin, GOSPOD nad vojskama, oduzima od Jeruzalema i od Jude potporu i štap, svu potporu u kruhu i svu potporu u vodi;

2 junaka i ratnika, suca i proroka i razboritih i starca;

3 pedesetnika i uglednika i savjetnika i vještih majstora i riječnih govornika.

4 "A djecu ću dati *da budu* knezovi njihovih, i nejačad će nad njima vladati.

5 I ljudi će biti potlačeni, svatko od svakoga i svatko od bližnjega svoga; dijete će se oholo ophoditi sa starcem, a priprost s onim koji je častan."

6 Kada će čovjek uhvatiti svoga brata u domu oca svoga govoreći: "Ti imaš odjeću; budi nam vladar, i *neka* ovo rasulo *bude* pod rukom tvojom",

7 u taj dan on će se zakleti govo-

reći: "Neću biti iscjelitelj, jer u mojoj kući nema ni kruha ni odjeće. Ne postavljajte me za vladara naroda."

8 Jer je Jeruzalem upropašten i Juda je pala, zato što su jezici njihovi i djela njihova protiv GOSPODA, izazivaju oči slave njegove.

9 Izgled njihova lica protiv njih svjedoči i razglasuju grijeh svoj kao Sodoma, ne kriju *ga*. Jao duši njihovoj, jer same sebe zlom nagrađuju!

10 "Kažite pravednicima da *će im* dobro *biti*, jer će jesti plodove djela svojih.

11 Jao opakomu! Zlo *će mu biti*, jer će mu se dati nagrada od ruku njegovih.

12 *Što se tiče* naroda moga, djeca su tlačitelji njegovi, a žene vladaju nad njim. Narode moj, oni koji te vode, navode te da griješiš i uništavaju put staza tvojih."

13 GOSPOD ustaje da zastupa i ustaje da sudi narodima.

14 GOSPOD će doći na sud s *časnim* starcima naroda svoga i s knezovima njegovim: "Jer ste vi izjeli vinograd; plijen od siromaha je u kućama vašim.

15 Zar smatrate *da* možete drobiti moj narod i mrviti lica siromaha?" govori Gospodin, BOG nad vojskama.

16 Još govori GOSPOD: "Zato što su kćeri sionske nabusite i hodaju ispružena vrata i razuzdanih očiju, hodajući i prenemažući se *dok* idu i zveckajući svojim nogama,

17 stoga će Gospodin udariti svrabom tjeme kćeri sionskih i otkrit će GOSPOD intimne dijelove njihove."

18 U onaj će dan Gospodin ukloniti raskošnost *njenog* zveckajućeg nakita *oko nogu njihovih* i ukosnice *njihove* i uresa oko glave *njihove* koje su poput mjesece,

19 lančice i narukvice i marama,
20 poveze i ukrase za noge i poveze za glavu i pločice i naušnice,

21 prstenje i nosni nakit,

22 haljine za presvlačenje i plašteve i rupce i igle za uvijanje kose,
23 ogledala i fini lan i kukuljice i pokrivala.

24 I dogodit će se *da* umjesto miomirisa bude smrad, i umjesto pojasa poderotina, i umjesto dobro uređene kose ćelavost, i umjesto prsluka pripasana kostrijet, i ogorjelina umjesto ljepote.

25 Tvoji će ljudi pasti od mača, i silnici tvoji u ratu.

26 I vrata će njezina tužiti i tugovati, i *pošto* je opustoše na zemlji će sjediti.

POGLAVLJE 4

1 I u onaj dan sedam će žena hvatati jednoga čovjeka govoreći: "Svoj ćemo vlastiti kruh jesti i u svoju se odjeću oblačiti, samo da nas zovu imenom tvojim, da se ukloni sramota naša."

Izdanak proslavlja GOSPODA

2 U onaj dan izdanak će GOSPODNJI biti prekrasan i slavan, a plod zemlje *bit* će odličan i ljubak onima koji su umakli iz Izraela.

3 I dogodit će se *da* će se *onaj koji* ostane na Sionu i *onaj koji* ostane u Jeruzalemu zvati svetim, *baš* svaki koji je zapisan među živima u Jeruzalemu.

4 Kad će Gospodin isprati nečist kćeri sionskih i očisti krv Jeruzalema iz sredine njihove duhom osude i duhom spaljivanja,

5 tada će GOSPOD stvoriti nad svakim prebivalištem gore Siona i nad zajednicama njezinim oblak i dim danju, a sjaj plamena ognja noću. Jer *će* nad svom slavom *biti* zaštitu.

6 I bit će ondje šator za sjenu da

štiti danju od vrućine, i kao mjesto za utočište i kao skrovište od oluje i od kiše.

POGLAVLJE 5

Uništen vinograd GOSPODNJI

1 Zapjevati ću sad svom ljubljenom pjesmu voljenog svoga o njegovom vinogradu: Ljubljeni moj ima vinograd na jako rodnom brdu.

2 I on ga je ogradio i iskrčio kamenje njegovo i nasadio ga lozom plemenitom. I kulu je sagradio usred njega, a u njemu je i tjesak napravio. I očekivao je se da će uroditi groždem, a on je izrodio vinjagu.

3 "A sada, o stanovnici Jeruzalema, i ljudi iz Jude, presudite, molim vas, između mene i vinograda mojega.

4 Što se još moglo učiniti za moj vinograd, a da ja to nisam učinio? Zbog čega je, kad sam očekivao da će uroditi groždem, izrodio vinjagu?

5 Hajde sada, ja ću vam reći što ću učiniti svome vinogradu: uklonit ću ogradu njegovu, i bit će izjedan i zid ću njegov srušiti, i bit će zgažen.

6 I u pustoš ću ga pretvoriti; neće biti obrezan niti okopan nego će izniči drač i trnje. Također ću zapovjediti oblacima da ne puste kišu na njega."

7 Jer vinograd GOSPODA nad vojskama *jest* dom Izraelov, a ljudi iz Jude *su* mila biljka njegovoga. I očekivao je on sud, no evo ugnjetavanja; i pravednost, no evo vapaja.

Jao opakima

8 Jao onima koji kuću kući spajaju *da* polje s poljem sastavljaju, dok ne nestane mjesta da se sami usred zemlje nastane.

9 Na moje je uši *rekao* GOSPOD nad vojskama: "Uistinu, mnoge će kuće, *baš* velike i lijepe, opustjeti, bez stanovnika.

10 Da, deset jutara vinograda dat će jedan bat, i homer sjemena dat će samo efu."

11 Jao onima koji se rano ujutro dižu *da* bi išli za žestokim pićem, pa da nastave sve do noći, *dok* ih vino ne raspali.

12 I harfe i viole i udaraljke i frule i vino na njihovim su gozbama; no na djelo GOSPODNJE se ne obaziru i ne promatraju djelovanje ruku njegovih.

13 Stoga je narod moj otišao u ropstvo, zato što nemaju spoznaje; i njegovi *su* časnici ljudi izgladnjeli, a njegovo mnoštvo od žeđi sahne.

14 Stoga se pakao raširio i usta svoja bez mjere otvorio; i njihova slava i njihovo mnoštvo i raskoš njihova i onaj koji se raduje, sići će u njega.

15 I malen će se čovjek spustiti i moćnici će se poniziti; i oči uzvišene će se ponižiti.

16 A GOSPOD nad vojskama uzvisit će se sudom, i Bog koji je svet posvetit će se pravednošću.

17 Tada će se jaganjci napasati po svom običaju, a po pustošima pretilih tuđinci će se hraniti.

18 Jao onima koji vuku nepravdu uzicama ispraznosti, i grijeh kao užetima kolskim;

19 koji kažu: "Neka požuri i ubrza svoje djelo *da* *to* možemo vidjeti; i neka se savjet Svetog Izraelova približi i dođe, *da* bismo *to* spoznali!"

20 Jao onima koji zlo nazivaju dobrom, a dobro zlom; koji od tame prave svjetlost, a od svjetlosti tamu; koji od gorkoga prave slatko, a od slatkoga gorko!

21 Jao *onima* koji *su* mudri u svojim vlastitim očima i pametni pred samima sobom!

22 Jao *onima* koji *su* snažni kod ispijanja vina i junaci u miješanju žestokih pića;

23 koji za mito opravdavaju opakoga, a pravedniku oduzimaju pravednost!

24 Stoga kao što oganj proždire strnjiku i plamen guta pljevu, *tako* će korijen njihov biti kao truljevina, a cvijet njihov će se razletjeti kao prašina; zato što su odbacili zakon GOSPODA nad vojskama i prezreli riječ Svetoga Izraelova.

25 Stoga je srdžba GOSPODNJA planula protiv naroda njegovog *te* je on ispružio ruku svoju na njih i udario ih; i brda su se potresla, a mrtva tijela njihova *bila su* iskidana posred ulica. Pored svega toga njegova se srdžba nije odvrtila, nego *je* ruka njegova još uvijek ispružena.

26 I on će podignuti stijeg narodima izdaleka i zazviždat će onima s kraja zemlje; i gle, doći će žurno i brzo.

27 Nitko među njima neće biti ni umoran ni posustao; nitko neće drijemati ni spavati; ni pojas oko bokova njihovih neće biti razvezan niti će se remen na obući njihovoj rastrgati.

28 Njihove strijele *su* oštre, a svi lukovi njihov zapeti; kopita konja njihovih bit će poput kremenata, a kotači njihovi kao vihor.

29 Rika njihova *bit će* kao u lava, rikati će kao mladi lavovi; *da*, rikati će i plijen grabiti, i odnijeti *ga* na sigurno, i nitko *ga* neće izbaviti.

30 I u onaj će dan rikati na njih kao morska huka; i ako *netko* pogleda na zemlju, gleda tamu i tugu; i svjetlost je potamnijela u nebesima njegovim.

POGLAVLJE 6

Izaijino viđenje GOSPODA

1 One godine u kojoj je umro kralj Uzija vidio sam Gospodina kako sjedi na prijestolju visokom i uzvišenom, a skut je njegov ispu-

njavao Hram.

2 Iznad njega su stajali serafimi, svaki je imao šest krila: dvama su zaklanjali lice svoje, a dvama su zaklanjali noge svoje, a dvama su letjeli.

3 I vikali su jedan drugome i govorili: "Svet, svet, svet je GOSPOD nad vojskama! Puna je sva zemlja slave njegove!"

4 I zatresli su se dovratnici na vratima od glasa onoga koji je vikao i Dom se napunio dimom.

5 Nato sam rekao: "Jao meni, jer sam propao! Zato što *sam* ja čovjek nečistih usana i prebivam usred naroda nečistih usana; jer su oči moje vidjele Kralja, GOSPODA nad vojskama!"

6 Uto je jedan od serafima doletio k meni; u ruci mu je bila žeravica koju je kliještama uzeo sa žrtvenika.

7 I *njima* se dotaknuo usta mojih i rekao: "Evo, ovo se dotaklo usana tvojih: i tvoja je nepravda uklo-njena, i grijeh tvoj je očišćen."

GOSPOD šalje Izaiju

8 Također sam čuo glas Gospod-nji, kako govori: "Koga ću poslati i tko će poći za nas?" Tada sam ja rekao: "Evo me! Pošalji mene!"

9 A on je rekao: "Idi i reci ovo-me narodu: 'Zaista slušate, ali ne razumijete; i zaista gledate, ali ne shvaćate.'"

10 Usali srce toga naroda i ote-žaj mu uši i zaslijepi mu oči, da očima svojim ne vide i ušima svo-jim ne čuju i srcem svojim ne raz-umiju te se ne obrate i ne budu ozdravljeni."

11 Nato sam rekao: "Dokle, Gos-podine?" A on je odgovorio: "Sve dok gradovi ne ostanu pusti bez stanovnika, i kuće bez ljudi, a zemlja potpuno opustošena,

12 i *dok* GOSPOD ljude ne od-

makne daleko te da bude velika pustoš usred zemlje.

13 No ipak *će* u njoj *ostati* dese-tina, i *ona* će se vratiti i bit će izje-dena, poput lipe ili poput hrasta čija deblo *ostaje* kad popada *lišće njihovo*. Tako će sveto sjeme biti de-blo njihovo."

POGLAVLJE 7

Izaija poslan kralju Ahazu

1 I dogodilo se, u dane Ahaza, sina Jotama, sina Uzijina, kralja Judina, *da* je Rezin, kralj sirijski, i Pekah, sin Remalijin, kralj izraelski, pošao na Jeruzalem zaratiti protiv njega, ali ga nije mogao nadvladati.

2 I bilo je dojavljeno domu Davi-dovu govoreći: "Sirija se udružila sa Efrajimom". Nato je uzdrhtalo srce njegovo i srce naroda njegova kao što drveće u šumi drhti od vjetra.

3 Tada je GOSPOD rekao Izaiji: "Izađi sada u susret Ahazu, ti i sin tvoj Šearjašub, na kraju vodovo-da gornjega jezera, na glavnom putu u Valjarevo polje.

4 I reci mu: 'Pazi se i budi miran; ne boj se i nemoj biti klonula srca zbog ovih dvaju repova od onih zadimljenih ugaraka, zbog žestine srdžbe Rezinove i Sirije, te od sina Remalijina.

5 Zato što su Sirija, Efrajim i sin Remalijin smišljali zlo protiv tebe govoreći:

6 Pođimo na Judu i izmučimo ga, i prodrimo u njega da posta-vimo kralja usred njega, i *to* sina Tabealova.' "

7 Ovako govori Gospodin BOG: "To neće opstati niti se to neće dogoditi.

8 Jer glava Siriji je Damask, a glava Damasku je Rezin; a unutar šez-deset i pet godina, i Efrajim će biti razbijen da više ne bude narod.

9 A Efrajimu je glava Samarija, a glava Samariji je Remalijin sin.

Ako ne budete vjerovali, sigurno nećete očvrtnuti."

Gospodinov znak

10 Nadalje je GOSPOD ponovo progovorio Ahazu govoreći:

11 "Zatraži sebi znak od GOSPODA, Boga svoga; zatraži ga ili iz dubine ili odozgo s visine."

12 No Ahaz je rekao: "Neću zatražiti niti ću iskušavati GOSPODA."

13 Nato je on rekao: "Poslušaj sada, dome Davidov: Nije li vam malo što zamarate ljude, nego li zamarate i Boga mojeg?"

14 Stoga će vas sâm Gospodin dati znak: Gle, djevica će začeti i roditi sina, i nadjenut će mu ime Imanuel.

15 Maslac i med on će jesti da bi znao odbaciti zlo, a izabrati dobro.

16 Jer prije nego što dječak bude znao odbaciti zlo, a izabrati dobro, zemlja koje se ti gnušaš bit će napuštena od obojice kraljeva njezinih.

17 GOSPOD će dovesti na tebe i na narod tvoj i na dom oca tvoga dane kakvih nije bilo, od dana kad se Efrajim odvojio od Jude, *čak i* kralja asirskoga."

18 I dogodit će se u onaj dan *da* će GOSPOD zazviždati muhama što *su* na krajevima rijeka egipatskih i pčelama što *su* u zemlji asirskoj,

19 pa će sve one doći i počinuti u pustim dolinama i u pukotinama stijena i po svim trnjacima i po svim grmovima.

20 U onaj isti dan Gospodin će obrijati britvom unajmljenom, *i to* onima pokraj rijeke, pomoću kralja asirskog, i glavu i dlake s nogu, a i bradu će skinuti.

21 I dogodit će se u onaj dan *da* će čovjek hraniti kravicu i dvije ovce.

22 I dogodit će se, da će se on hraniti maslacem od obilja mlijeka *što* će mu davati. Jer će se maslacem i medom hraniti svaki koji ostane u zemlji.

23 I dogodit će se u onaj dan *da* će svako mjesto gdje je bilo tisuću trsova, od tisuću srebrnjaka, biti *baš* u draču i trnju.

24 Sa strijelama i lukom ljudi će onamo dolaziti, zato što će sva zemlja postati drač i trnje.

25 A *na* sva brda po kojima se kopalo pijukom, tamo neće više dolaziti strah od drača i trnja; ali će to biti pasište za volove i gazište za sitnu stoku.

POGLAVLJE 8

Napad Asiraca

1 Nadalje mi je GOSPOD rekao: "Uzmi si veliki svitak i napiši na njemu ljudskom pisaljkom glede Maheršalalhašbaza.

2 A ja sam si uzeo vjerne svjedoke za svjedočanstvo: Uriju, svećenika, i Zahariju, sina Jeberekijina."

3 Zatim sam otišao k proročici te je ona začela i rodila sina. Nato mi je GOSPOD rekao: "Nadjeni mu ime Maheršalalhašbaz;

4 jer prije nego što dijete bude znalo dozivati: 'Oče moj!' i 'Majko moja!', blago Damaska i plijen Samarije bit će odnesen pred kralja asirskoga."

5 GOSPOD mi je i ponovo progovorio govoreći:

6 "Budući da narod ovaj odbacuje vode Siloaha što lagano teku, a raduje se Rezinu i sinu Remalijinu,

7 stoga sada, evo, Gospodin navedi na njih vode rijeke, silne i mnoge, *baš* kralja asirskoga i svu slavu njegovu; i on će uzaći preko svih svojih korita i prijeći preko svih svojih obala.

8 I proći će kroz Judu, razliti se

i prijeći preko, doprijet će *sve* do prevlake; i širenjem svojih kri-la ispunit će širinu zemlje tvoje, Imanuele."

9 Udružite se, narodi, i bit ćete razbijeni; i prignite uho, svi vi iz zemalja dalekih. Opašite se, i bit ćete razbijeni! Opašite se, i bit ćete razbijeni!

10 Posavjetujte se zajedno, i to će propasti, progovorite riječ, i neće opstati, jer je Bog s nama.

Boj se Boga i čekaj ga

11 Jer mi je ovako govorio GOSPOD jakom rukom i uputio me da ne hodim putem ovoga naroda govoreći:

12 "Ne kažite, savez, svima *onima* kojima ovaj narod kaže, savez; i ne bojte se čega se oni boje i ne strahujte.

13 Posvećujte GOSPODA nad vojskama, njega samoga, i *neka* on *bude* strah vaš, i *neka* on *bude* strava vaš.

14 I on će biti kao svetište, a za oba doma Izraelova kamen spoticanja i stijena sablazni, kao klopka i zamka za stanovnike Jeruzalema.

15 I mnogi će se od njih spotaknuti i pasti i razbiti se; i zaplest će se i uhvatiti."

16 Sveži svjedočanstvo, zapečati zakon među učenicima mojim.

17 A ja ću čekati na GOSPODA, koji je sakrio lice svoje od doma Jakovljeva, i na njega ću gledati.

18 Evo, ja i djeca koju mi je dao GOSPOD *smo* znaci i čudesa u Izraelu od GOSPODA nad vojskama, koji prebiva na gori Sionu.

19 I kad vam kažu: "Tražite zazi-vače duhova i čarobnjake koji pi-juću i koji gundaju", ne bi li narod trebao tražiti Boga svojega? Zar za žive od mrtvih *tražiti*?

20 K Zakonu i k svjedočanstvu, ako ne govore u skladu s ovom

riječu, *to je* zato što u njima nema svjetla.

21 I prolazit kroz to, teško zapo-mažući i gladni; i dogodit će se, da kad ogladne, da će se uzrujati i proklinjati kralja svoga i Boga svojega, i gledati gore.

22 Zatim će pogledati na zemlju; i gle, nevolja i tama, maglovita tje-skoba; i bit će istjerani u tamu.

POGLAVLJE 9

Jer nam se dijete rodilo

1 Ali takve magle neće *biti* kakva *je bila* u mucu njezinoj, kada je ono isprva blago potištiio zemlju Zebu-lunovu i zemlju Naftalijevu, a ka-snije *ju* je teško potištiio, put mora, s one strane Jordana, u Galileji narodskoj.

2 Narod koji je u tami hodio ugledao je svjetlost veliku; oni-ma koji su prebivali u zemlji sjene smrti, njima je svjetlost zasjala.

3 Umnožio si narod, a radost nisi povećao; raduju se pred tobom ra-došću kao u žetvi i kao što se *čovjek* raduje kada se dijeli plijen.

4 Jer ti si slomio jaram bremena njegova i štap s ramena njegova, šiba njegovog tlačitelja, kao u dan midijanski.

5 Jer je svaka bitka ratnička *puna* zbunjujuće galame i odjeća je u krv uvaljana, ali će *to* gorjeti i *biti* ognju gorivo.

6 Jer nam se dijete rodilo, sin nam je podaren; i na njegovom će ramenu biti vlast. I nadjenut će mu ime: Prekrasni, Savjetnik, Moćni Bog, Otac vječni, Knez mira.

7 Povećavanju vladavine *nje-gove* i miru neće *biti* kraja nad prije-stoljem Davidovim i nad kraljev-stvom njegovim; odredit će ga i utvrdit će ga u sudu i u pravdi odsada i zauvijek. Revnost GOS-PODA nad vojskama to će izvršiti.

Osuda oholosti i tlačjenja

8 Gospodin je poslao riječ prema Jakovu, i ona je pala na Izrael.

9 I sav će narod znati, *baš* Efrajim i stanovnici Samarije, koji su govorili oholo i tvrdokornog srca:

10 "Opeke su popadale, ali mi ćemo graditi kamenom klesanim; smokvici su posječeni, ali mi ćemo *ih* zamijeniti cedrovima."

11 Stoga će GOSPOD usmjeriti Rezinove protivnike protiv njega i udružiti njegove neprijatelje:

12 Sirijce sprijeđa i Filistejce straga; i oni će ustima otvorenim proždirati Izraela. Pored svega toga njegova se srdžba nije odvratila, nego *je* ruka njegova još uvijek ispružena.

13 Jer se narod ne obraća onomu koji ga udara, i nisu tražili GOSPODA nad vojskama.

14 Stoga će GOSPOD odsjeći Izraelu glavu i rep, granu i rogov iz jednome danu.

15 Starac i uglednik, taj *je* glava, a prorok koji poučava laži, taj *je* rep.

16 Jer vođe ovoga naroda navode *ga* na pogrešku, a oni *koji su* od takvih vođeni uništeni su.

17 Stoga se Gospodin neće radovati mladićima njihovim niti će biti milosrdan njihovoj siročadi i udovicama njihovim; jer je svatko licemjer i zločinac, i svaka usta govore ludost. Pored svega toga njegova se srdžba nije odvratila, nego *je* ruka njegova još uvijek ispružena.

18 Jer opačina plamti kao oganj; proždire drač i trnje i spalit će šumsko žbunje, te će se uspeti *po-*put uspinjanja dima.

19 Od gnjeva GOSPODA nad vojskama zemlja je pomračala i narod će biti kao gorivo ognju; nitko neće štedjeti brata svoga.

20 I ščepat će zdesna, te biti gladan, i pojest će slijeva, no neće se nasititi. Svatko će jesti meso svoje vlastite mišice:

21 Manaše Efrajima, a Efrajim Manaše; i oni *će* zajedno *biti* protiv Jude. Pored svega toga njegova se srdžba nije odvratila, nego *je* ruka njegova još uvijek ispružena.

POGLAVLJE 10

1 "Jao onima koji objavljuju proglose nepravedne i koji ispisuju tlaku koju su propisali,

2 da potrebitog okrenu od suda i oduzmu pravo sirotinji naroda moga, da bi udovice mogle biti plijen njihov i *kako* bi mogli opljačkati siročad.

3 A što ćete učiniti u dan pohoda i kod opustošenja *koje* će izdaleka doći? Kome ćete uteći za pomoć? I gdje ćete slavu svoju ostaviti?

4 Bez mene će se pognuti pod sužnjima i pasti pod pogubljenima." Pored svega toga njegova se srdžba nije odvratila, nego *je* ruka njegova još uvijek ispružena.

Osuda nad Asirijom

5 "O Asircu, šibo srdžbe moje! I štap u ruci njihovoj jarost je moja.

6 Njega ću poslati na narod licemjeran i naložit ću mu protiv naroda gnjeva moga da se naplijeni plijena i nagrabi grabeža i da *ga* zgazi kao blato na ulicama.

7 Ali on nije tako naumio ni srce njegovo nije tako mislilo, nego *mu je* na srcu da uništi i istrijebi narodâ nemalo.

8 Jer on govori: 'Nisu li moji knezovi ujedno i kraljevi?

9 Nije li Kalno kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad? Nije li Samarija kao Damask?

10 Kao što je ruka moja našla kraljevstva idola, a njihovi izrezbareni likovi nadmašuju one iz

Jeruzalema i iz Samarije.

11 Neću li, kako sam učinio Samariji i idolima njezinim, tako učiniti Jeruzalemu i njegovim idolima?" "

12 Zato će se dogoditi, *da će*, kad Gospodin izvrši sve svoje djelo na gori Sionu i u Jeruzalemu, *reći*: "Ja ću kazniti plod tvrdokorna srca kralja asirskoga i slavu njegovog izgleda."

13 Jer govori: "Učinio sam to snagom ruke svoje i svojom mudrošću, jer sam razborit; i uklonio sam međe narodima i opljačkao sam blaga njihova pa sam oborio stanovnike njihove kao junak.

14 I kao što je ruka moja našla gnijezdo bogatstva naroda; i kao što netko sakuplja ostavljena jaja, ja sam sakupio svu zemlju. I nije bilo nikoga koji je mahao krilima ili je otvorio usta ili je zapijukao."

15 Zar se sjekira hvasta nad onim koji njome siječe? Ili zar će se pila veličati nad onim koji njome pili? Kao kad bi šiba mahala na one koji je podižu *ili* kao kad bi se štap digao *kao da* nije od drveta.

16 Stoga će Gospodin, Gospod nad vojskama, poslati pretilnicima svojim mršavost; i pod slavom svojom zapalit će paljevinu kao paljevinu ognjenu.

17 I svjetlost Izraelova postat će kao oganj, a Sveti njegov kao plamen; i spalit će i proždrijeti trnje njegovo i drač njegov u jednome danu.

18 I zatrč će slavu šume njegove i njegova plodna polja; i dušu i tijelo; i bit će kao kad stjegonoša klone.

19 A ostalih stabala njegove šume bit će malo *da će ih i* dijete moći popisati.

Ostatak Izraelov se vraća

20 I dogodit će se u onaj dan *da* se ostatak Izraelov i preživjeli iz doma Jakovljeva neće više pono-

vo oslanjati na onoga koji ih udara, nego će se istinski osloniti na GOSPODA, Svetog Izraelova.

21 Ostatak će se vratiti Bogu moćnome, *baš* ostatak Jakovljeva.

22 Jer premda i naroda tvoga Izraela bude kao pijeska morskoga, *ipak* će se ostatak njegov vratiti. Određeno je uništenje, prelit će se pravedno.

23 Jer će Gospodin, BOG nad vojskama, *baš on koji je* određen, izvršiti uništenje, posred sve te zemlje.

24 Stoga ovako govori Gospodin, BOG nad vojskama: "Narode moj, koji prebivaš na Sionu, ne boj se Asirca kad te on udari šibom i štap svoj na tebe digne, po običaju egipatskom.

25 Jer još vrlo mali čas, i jarost će prestati, i srdžba moja *prestati* kod propasti njihove."

26 Tada će GOSPOD nad vojskama podići bič na njega prema pokolju Midijana na Orebovoj stijeni; i *kao što je* štap njegov *bio* nad morem, tako će ga podići po običaju egipatskom.

27 I dogodit će se u onaj dan, *da* će se breme njegovo skinuti s tvog ramena, i jaram njegov s vrata tvoga; i zbog pomazanja jaram će biti uništen.

28 On je došao u Ajat, prošao je pored Migrona, kod Mikmaša je odložio tovar svoj.

29 Prelazili su prijevoje: prenoćili su u Gebi. Rama se boji, Gibeja Šaulova je pobjegla.

30 Podigni glas svoj, kćeri galimska! Navedi Lajiša *da čuje!* Jadni Anatote!

31 Madmena je odstupila, stanovnici gebimski sakupili su se *da* pobjegnu.

32 Još toga dana ostat će u Nobu; zatrest će rukom svojom *na* goru kćeri sionske, *na* brdo jeruzalemsko.

33 Gle, Gospodin, GOSPOD nad vojskama, potkresat će grane s užasom; i oni visoka stasa *bit će* posječeni, i oni oholi bit će poniženi.

34 A žbunje šumsko isjeći će željezom; i Libanon će pasti od moćnoga.

POGLAVLJE 11

Pravedni kraljuje izdankom

1 I isklijat će grančica iz debela Jišajeva i Izdanak će izrasti iz korijenja njegova.

2 I Duh GOSPODNJI na njemu će počivati, duh mudrosti i razbora, duh savjeta i moći, duh spoznaje i straha GOSPODNJEGA.

3 I on će mu dati oštroumno razumijevanje u strahu GOSPODNJEMU; i neće suditi po viđenju očiju svojih niti će koriti po čuvenju ušiju svojih,

4 nego će pravedno suditi siromahe i pravično koriti krotke na zemlji. I udarit će zemlju šibom svojih usta, i dahom svojih usana pogubiti opakoga.

5 I pravednost će mu biti pojas na bokovima, a vjernost pojas po bubrezima njegovim.

6 I vuk će prebivati s janjetom, a leopard ležati s jarićem; i tele i lavić i tovljenče zajedno *će biti*, a malo dijete će ih voditi.

7 I krava i medvjed će se napasati, a mladunčad njihova zajedno će ležati; i lav će jesti slamu kao vol.

8 I dojenče će se igrati nad rupom zmije otrovnice, a dijete od sise odbijeno ruku će svoju pružati u jamu zmije bazilske.

9 "Oni neće više nanositi boli niti uništavati na svoj svetoj gori mojoj; jer će se zemlja napuniti spoznajom GOSPODNJOM, kao što vode prekrivaju more.

10 I u onaj dan postojat će korijen Jišajev koji će stajati kao stijeg

narodima; njega će Pogani tražiti, i počivalište njegovo bit će slavno."

11 I dogodit će se u onaj dan, *da će* Gospodin ponovo, po drugom put, ruku svoju ispružiti da povрати ostatak naroda svoga, one koji će preostati, iz Asirije i iz Egipta i iz Patrosa i iz Kuša i iz Elama i iz Šinara i iz Hamata i s otoka morskih.

12 I postaviti će stijeg narodima, i sabrati prognanike Izraelove, i skupiti raseljenike Judine s četiriju krajeva zemlje.

13 I zavisti Efrajimove će nestati, i protivnici Judini bit će zatrti; Efrajim neće zavidjeti Judi, a Juda neće mučiti Efrajima.

14 Nego će letjeti Filistejcima na remena prema zapadu, zajedno će opljačkati one s istoka. Ruku će svoju dignuti na Edom i Moab, a sinovi Amonovi bit će im poslušni.

15 I GOSPOD će potpuno zatrti jezik mora egipatskog, i rukom svojom potrest će silnim vjetrom svojim nad rijekom; i razbit će je u sedam tokova *da ljudi* mogu prijeći suhih nogu.

16 I bit će ondje glavni put za ostatak naroda njegova koji će preostati iz Asirije, kao što je bio za Izrael u dan kad je izašao iz zemlje egipatske.

POGLAVLJE 12

GOSPOD je moja snaga i moja pjesma

1 I u onaj dan ti ćeš reći: "GOSPODE, hvalim te! Premda si se na mene rasrdio, srdžba se tvoja od vratila i ti si me utješio.

2 Gle, Bog je moje spasenje, pouzdat ću se i bojati se neću; jer GOSPOD JEHOVAH je snaga moja i pjesma *moja*, on je postao i moje spasenje."

3 Stoga ćete s radošću crpsti

vodu iz vrela spasenja.

4 I u onaj dan reći ćete: "Hvalite GOSPODA, prizivajte ime njegovo! Objavite među narodima djela njegova, spomenite da je ime njegovo uzvišeno!

5 Pjevajte GOSPODU jer je izvrnosti učinio. To je poznato po svoj zemlji.

6 Viči i kliči, ti stanovniče Siona, jer je usred tebe velik Sveti Izraelov!"

POGLAVLJE 13 Osuda Babilona

1 Breme za Babilon koje je vidio Izajia, sin Amozov.

2 "Podignite stijeg na gori visokoj, uzdignite glas k njima, mahnite rukom da mogu ući na vrata plemićka.

3 Ja sam zapovjedio svojim posvećenicima i ja sam pozvao svoje moćnike, zbog srdžbe moje, *baš* one koji se raduju mojoj uzvišenosti."

4 Graja mnoštva u gorama, kao od naroda velikoga; burna graja kraljevstava sakupljenih naroda! GOSPOD nad vojskama postrojava vojsku za boj.

5 Dolaze iz zemlje daleke, s kraja neba, *baš* GOSPOD i oružja jarosti njegove, da unište svu zemlju.

6 Jaučite, jer je blizu dan GOSPODNJI; dolazi kao propast od Svesilnoga.

7 Stoga će sve ruke onemoćati i svako srce čovječje će utnuti.

8 I bit će prestrašeni; obuzet će ih patnje i tuga, u bolovima će biti se kao žena koja rađa. Čudit će se jedan drugome, lica će njihova *biti poput* plamenova.

9 Gle, dan GOSPODNJI dolazi, okrutan i s gnjevom i srdžbom žestokom, da zemlju pretvori u pustoš i iskorijeni iz nje grešnike.

10 Jer zvijezde nebeske i sazvi-

ježđa njihova neće više davati svjetlost svoju; sunce će potamnjeti kod izlaska svoga, a mjesec više neće isijavati svjetlost svoju.

11 I kaznit ću svijet za zlo *njegovo*, i opake za nepravdu njihovu; i dokončat ću ponos oholih i poniziti bahatost onih užasnih.

12 Učinit ću da čovjek bude dragocjeniji od čistog zlata, čovjek čak i više od zlatne šipke iz Ofira.

13 Stoga ću potresti nebesa, i zemlja će se pomaknuti s mjesta svoga u gnjevu GOSPODA nad vojskama i u dan žestine srdžbe njegove.

14 I bit će kao srna progonjena i kao ovce koje nitko ne okuplja; svatko će se okrenuti k narodu svome i svatko će bježati u zemlju svoju.

15 Svako tko bude nađen bit će proboden; i svaki koji *im* se pridruži, past će od mača.

16 Također će i djeca njihova biti smrskana pred očima njihovim; kuće će im biti opljačkane, a žene njihove silovane.

17 Evo, ja ću na njih podići Medijce koji se neće obazirati na srebro, kao i na zlato, s njime neće biti zadovoljni.

18 Isto tako će lukovi *njihovi* mladiće satirati, i na plod utrobe neće se smilovati, oko njihovo *ni* djecu neće poštediti.

19 A Babilon, slava kraljevstava, krasota veličanstva Kaldejaca, bit će kao Sodoma i Gomora kad ih Bog poruši.

20 Nikad se više neće naseljavati, niti od naraštaja do naraštaja neće biti nastanjen; ni Arapin ondje neće šator razapeti niti će pastiri ondje tor napraviti.

21 Nego će zvijeri pustinjske počivati ondje, a kuće će im se napuniti tužnim stvorenjima; i sove će se ondje nastaniti, i satiri će ondje

plesati.

22 I zvijeri otočne će zavijati po njihovim opustošenim kućama, a zmajevi po *njihovim* udobnim dvorima. I njegovo vrijeme uskoro dolazi, i dani njegovi neće se produljiti.

POGLAVLJE 14 Jakov obnovljen

1 Jer GOSPOD će se smilovati Jakovu i ipak će izabrati Izraela i postaviti ga u njegovu zemlju. I tuđinci će im se pridružiti, i priornut će k domu Jakovljevu.

2 I narod će ih uzeti i odvest će ih na mjesto njihovo, a dom će Izraelov njih zaposjesti u zemlji GOSPODINJOJ kao sluge i sluškinje. I porobit će one koji su njih porobili, i zavladat će nad svojim tlačiteljima.

3 I dogodit će se u dan koji će ti GOSPOD dati počinka od tvoje žalosti i od tvoga straha i od tvoga teškog ropstva u kojem si bio služio,

4 da ćeš iznijeti ovu izreku protiv kralja babilonskog i reći: "Kako je tlačitelj nestao! Nestao je zlatni grad!

5 GOSPOD je slomio štap opakima i žezlo vladarima,

6 on koji je u gnjevu udarao narod neprestanim udarcima, on koji je u srdžbi vladao narodima, progonjen je, i nitko ne sprječava.

7 Sva zemlja počiva, i mirna je; ori pjevajući.

8 Da, nad tobom se jele raduju, i cedri libanonski govoreći: 'Otkako si oboren, nijedan drvosječa ne dolazi na nas.'

9 Pakao je odozdo pokrenut zbog tebe da *te* susretne kada dođeš; zbog tebe se bude mrtvi, *baš* sve vođe zemaljske; sve kraljeve narodâ podigao je s prijestolja njihovih.

10 Svi će oni tebi progovoriti i reći: 'Zar si i ti postao slab kao i mi? Zar si postao poput nas?'

11 Raskoš tvoja srušena je u grob, i buka tvojih viola; crv je prostrt pod tobom, i crvi su te prekrili.

12 Kako li si pao s nebesa, Luciferu, sine zorin! *Kako* li si oboren na zemlju, ti koji si oslabljivao narode!

13 Jer si ti u srcu svom rekao: 'Uzaći ću u nebo, uzdići ću prijestolje svoje povrh zvijezda Božjih; i ja ću sjesti na goru zajednice u krajevima sjevernim.

14 Uzaći ću povrh visina oblaka, ja ću biti poput Svevišnjega.'

15 Ipak ćeš u pakao biti srušen, u područja jame.

16 Oni koji te vide na tebe će podrobno gledati i promatrati te govoreći: 'Zar je to čovjek koji je zemljom drmao, koji je kraljevstva tresao,

17 koji je svijet u pustinju pretvorio i uništio gradove njegove, koji sužnjima svojim nije kuću otvorio?'

18 Svi kraljevi narodâ, *baš* svi oni leže u slavi, svaki u kući svojoj.

19 No ti si iz groba svoga izbačen kao gnjusni izdanak, i kao odjeća onih koji su pogubljeni, mačem probodeni, oni koji silaze u jamu kamenu, kao mrtvo tijelo nogama izgaženo.

20 Nećeš im se pogrebom pridružiti, zato što si zemlju svoju uništio i narod svoj pobio. Sjeme zločinaca neće se nikada obnoviti.

21 Pripremite pokolj sinovima njegovim za nepravdu očeva njihovih, da se ne dignu i da ne zaposjednu zemlju niti da lice svijeta napune gradovima."

22 "Jer ja ću ustati protiv njih", govori GOSPOD nad vojskama, "i zatrt ću Babilonu ime i ostatak, i

sina i nećaka", govori GOSPOD.

23 "I dat ću ga u posjed bukvica i jezercima vodnim, i pomest ću ga brezovom metlom razornom", govori GOSPOD nad vojskama.

24 Zakleo se GOSPOD nad vojskama govoreći: "Zasigurno, kako sam zamislio, tako će se i dogoditi; i što sam naumio, *tako* će se to zbiti:

25 Skršit ću Asirca u zemlji svojoj i zgazit ću ga na gorama svojim. Tada će se s njih skinuti jaram njegov, i breme će se njegovo skinuti s ramena njihovih.

26 Ovo je razlog usmjeren nad svom zemljom i to je ta ruka što je ispružena nad svim narodima.

27 Jer GOSPOD nad vojskama je naumio, i tko će *to* osujetiti? I kad se njegova ruka ispruži, tko će je povratiti?"

28 One godine kad je kralj Ahaz umro došlo je ovo breme:

29 "Ne raduj se, Palestino svekolika, zato što se slomio štap onoga koji te je udarao; jer će iz korijena zmijinjeg izaći otrovnica bazilska, a plod njezin *bit* će ognjena leteća zmija.

30 I nahranit će se prvorodenci siromaha, i potrebiti će leći na sigurno; a ja ću korijen tvoj gladu umoriti, i ona će ostatak tvoj pogubiti.

31 Jaučite vrata gradska! Vapi grade! Sva Filistejo, rastopila si se; jer sa sjevera dim dolazi i nitko neće *biti* sâm u određeno vrijeme njegovo.

32 Što li će *netko* tada odgovoriti glasnica naroda? Da je GOSPOD utemeljio Sion i da će se siromasi naroda njegovog u njega pouzdati."

POGLAVLJE 15

1 Breme za Moab. Zato što je

noću razrušen Ar Moapski i utišan, zato što je noću razrušen Kir Moapski i utišan,

2 on uzlazi u Bajit i Dibon, na uzvišice, da bi plakao. Moab će jaukati nad Nebom i nad Medebom; sve glave njihove *bit* će celave i svaka brada obrijana.

3 Po svojim se ulicama pripasuju kostrijeću, po vrhovima svojih kuća i na ulicama svojim, svi jauču, obilno plaču.

4 Vapit će i Hešbon i Eleale, glas će im se čuti sve do Jahaza. Stoga će naoružani vojnici Moaba uzvikivati; život njegov bolan će mu biti.

5 "Srce će moje za Moabom ridati, bjegunci njegovi *bježat* će u Zoar kao trogodišnja junica. Jer će se Luhitskim usponom penjati plačući, jer će putem horonaimskim podizati vapaj propasti.

6 Jer će vode nimirske opustjeti; jer se sijeno sparuštalalo, trava nestaje, zelenila više nema.

7 Stoga će izobilje što su ga stekli i sve što su pohranili odnijeti na potok vrba.

8 Jer se vapaj razlijeva granicama moapskim, jauk njegov do Eglaima, jauk njegov sve do Beerelima.

9 Jer će vode dimonske biti pune krvi. Jer ću još više svaliti na Dimon: lavove na one preživjele iz Moaba i na ostatak zemlje."

POGLAVLJE 16

1 Pošaljite jaganjca vladaru zemlje, od Sele prema pustinji do gore kćeri sionske.

2 Jer će biti poput ptice lutalice otjerane s gnijezda; *takva* će kći moapska biti na arnonskim gazovima.

3 Vijećajte, izvršite sud; učinite da sjena tvoja usred podneva bude kao noć, sakrij prognanike, ne odaj lutalicu.

4 Neka moji prognanici kod tebe žive, Moabe, budi im skrovište od lica pljačkaša; jer iznuđivač je gotov, nestaje pljačkaša, tlačitelji su iskorišteni iz zemlje.

5 Tada će se milosrđem prijestolje utvrditi, i on će na njemu sjediti u istini, u šatoru Davidovu, sudeći i tražeći presudu te požurujući pravednost.

6 Čuli smo za oholost Moabovu, *on je* jako ohol; i za bahatost njegovu i oholost njegovu i za gnjev njegov. *No laži njegove neće tako ostati.*

7 Stoga će Moab jaukati za Moabom, svi će jaukati. Za temeljima Kirharezeta požalit ćete, zaista *su* razvaljeni.

8 Jer su polja hešbonska presahnula i loza Sibmina, gospodari Pogana oborili su vitice njezine; dopirale su *sve* do Jazera, vrludale su kroz pustinju, izdanci su se njezini ispružili, preko mora su prošli.

9 Stoga ću plačem jazerskim oplakivati lozu Sibmansku; natopit ću te suzama svojim, Hešbone i Eleale, jer razlijeva se klicanje za ljetnim plodovima tvojim i za žetvom tvojom.

10 I veselja će nestati, i radosti iz polja plodnih; i u vinogradima neće biti pjevanja ni klicanja više neće biti; gazitelji neće gaziti vino u tijescima svojim, zaustavit ću klicanja na *njihovoj berbi grožđa.*

11 Zato će utroba moja za Moabom kao harfa zvučati, a nutrina moja za Kirharesom.

12 I dogodit će se, kad se pokaže da se Moab izmorio na uzvišici, da će doći u svoje svetište pomoliti se, ali ništa neće uspjeti.

13 Ovo *je* riječ što je GOSPOD od tog vremena progovorio glede Moaba.

14 No sada je GOSPOD prozborio govoreći: "U tri godine, kao što su godine najamničke, pa će slava

Moabova biti prezrena, sa svim onim velikim mnoštvom, a ostatak *će biti* vrlo malen i nemoćan."

POGLAVLJE 17 Proroštvo glede Damaska

1 Breme za Damask. "Gle, Damask će prestati biti gradom i postat će hrpom ruševina.

2 Gradovi Aroera *su* napušteni; bit će za stada, koja će u njima polijegati i nitko *ih* neće plašiti.

3 Nestat će i utvrda iz Efrajima i kraljevstvo iz Damaska i ostataka Sirije. Bit će kao slava sinova Izraelovih", govori GOSPOD nad vojskama.

4 "I dogodit će se u onaj dan *da* će se slava Jakovljeva smanjiti i stanjit će se pretilina tijela njegova.

5 I bit će kao kad žetelac sabire žito i mišicom svojom žanje klasje; i bit će kao onaj što sabire klasje u Refaimskoj dolini.

6 Ali će se pabirci grožđa ostaviti u njoj, kao kad se otrese maslina: dvije *ili* tri uljike na vrhu najviših grana, četiri *ili* pet na njezinim krajnjim rodnom granama", govori GOSPOD, Bog Izraelov.

7 U onaj dan čovjek će gledati na Stvoritelja svoga, i oči će njegove uvažavati Svetoga Izraelova.

8 I neće više gledati na žrtvenike, djelo ruku svojih, niti će uvažavati ono što su njegovi prsti načinili, ni gajeve ni kipove.

9 U onaj dan njegovi utvrđeni gradovi bit će kao napuštena grana i najviša grančica koju su napustili zbog sinova Izraelovih; i bit će pustoš.

10 Zato što si zaboravio Boga svog spasenja i nisi bio svjestan stijene snage svoje; stoga ćeš saditi mile biljke i presađivati ih s lozom tuđinskom.

11 Danju ćeš raditi da tvoja biljka uzraste, a ujutro će sjeme tvoje

procvjetati; *ali* žetva će biti gomila u dan tuge i žalosti očajne.

12 Ja, mnoštvu naroda mnogih koji huće kako morâ huće, i šumoru narodâ što šumore kao šumori silnih voda!

13 Šumorit će narodi kao šumori mnogih voda, ali *Bog* će ih ukoriti te će pobjeći daleko i bit će gonjeni kao pljeva gorska na vjetru i kao vrtlog na vihoru.

14 A, gle, u predvečerje: nevolja; *no* prije jutra, nema ga. To je dio onih koji nas pljačkaju i ždrijeb onih koji nas kradu.

POGLAVLJE 18 Proroštvo glede Kuša

1 Ja o zemlji osjenčanoj krilima koja je iza rijeke etiopskih,

2 koja morem šalje poslanike, i to u lađama od rogoza nad vodama, govoreći: "Idite, glasnici žurni, narodu raspršenom i oguljenom, narodu užasnom od njegova nastanka pa nadalje, narodu premjerenom i zgaženom, čiju su zemlju rijeke upropastile."

3 Svi vi stanovnici svijeta, i žitelji zemlje, gledajte kad on podigne stijeg na gorama; i kad on u trubu zatrubi, slušajte.

4 Jer ovako mi je GOSPOD rekao: "Umirit ću se i promotriti s mjesta prebivanja svoga, kao blještava žega nad biljem, i kao rosni oblak za žege žetvene."

5 Jer prije berbe, kad je pup besprijekoran i nezreli grozd dozrijeva iz cvijeta, sjećivom će i mladice posjeći i ukloniti te grane odrezati.

6 Bit će zajedno ostavljeni pticama gorskim i zvijerima zemaljskim; i ptice će na njima ljetovati, a sve zvijeri zemaljske će na njima zimovati.

7 U ono vrijeme donosit će se dar GOSPODU nad vojskama od

naroda raspršenog i oguljenog i od naroda užasnog od njegova nastanka pa nadalje, naroda premjerenog i zgaženog, čiju su zemlju rijeke upropastile, k mjestu imena GOSPODA nad vojskama, na goru Sion.

POGLAVLJE 19 Proroštvo protiv Egipta

1 Brema za Egipat. Gle, GOSPOD jaše na brzom oblaku i u Egipat dolazi; i pomaknut će pred njim idoli egipatski i utrnut će srce Egipta usred njega.

2 "I usmjerit ću Egipćane protiv Egipćana te će se svatko boriti protiv brata svoga i svatko protiv bližnjega svoga, grad protiv grada i kraljevstvo protiv kraljevstva.

3 I klonut će duh Egipta usred njega; i ja ću uništiti namjeru njihovu, a oni će tražiti idole i vračare i zazivače duhova i čarobnjake.

4 I predat ću Egipćane u ruke okrutnih gospodara, i bijesan kralj vladat će nad njima", govori Gospodin, GOSPOD nad vojskama.

5 I vode će nestati iz mora, a rijeka će se isušiti i presahnuti.

6 I okrenut će rijeke daleko od njih i obrambeni potoci će opustjeti i presušiti; uvenut će trska i vodeni ljljani.

7 I trska za papir uz potoke, na ustima potoka te svi usjevi uz potok će se osušiti, nestat će i više ih neće biti.

8 I ribari će tugovati, i svi koji bacaju udicu u potoke jadikovat će, a oni koji razapinju mreže nad vodama malaksat će.

9 Štoviše oni koji rade s finim lonom i oni koji pletu tkanje bit će smeteni.

10 I bit će srušene namjere njihove, svima koji izrađuju ustave i jezerca za ribe.

11 Zasigurno su knezovi zoan-

ski lude, savjet je faraonovih mudrih savjetnika postao okrutnost. Kako možete reći faraonu: "Ja sam sin mudraca, sin sam drevnih kraljeva"?

12 Gdje li *su* oni? Gdje li *su* tvoji mudraci? Neka ti sada dojave i neka znaju što je GOSPOD nad vojskama namjeravao s Egiptom.

13 Knezovi zoanski postali su lude, knezovi nofanski su prevareni; oni su i zaveli Egipat, *baš oni koji su* potporanij plemena njegovih.

14 GOSPOD je umiješao u njih duh izopačenosti; i oni su naveli Egipat da pogriješi u svakom djelu svome, kao što pijanac tetura u bljuvanju svome.

15 I neće za Egipat biti *nikakva* djela što bi ga napravila glava ili rep, grana ili rogoz.

Egipat, Asirija i Izrael blagoslovljeni

16 U onaj će dan Egipat biti nalik na žene: i plašit će se i strahovati od treptaja ruke GOSPODA nad vojskama kojom će on trepnuti nad njima.

17 A zemlja Judina bit će užas Egiptu; svatko tko nju spomene bojat će se u sebi, zbog namjere GOSPODA nad vojskama koju je on odredio protiv njih.

18 U onaj dan bit će pet gradova u zemlji egipatskoj koji će govoriti jezikom kanaanskim i zaklinjati se GOSPODOM nad vojskama; jedan će se zvati: Grad propasti.

19 U onaj dan bit će žrtvenik GOSPODU usred zemlje egipatske i stup GOSPODU kod granice njegove.

20 I to će biti znak i svjedočanstvo GOSPODU nad vojskama u zemlji egipatskoj; jer će zavapiti GOSPODU zbog tlačitelja, a on će im poslati spasitelja i sjajnoga, i on će ih izbaviti.

21 I GOSPOD će biti obznanjen Egiptu, i u onaj će dan Egipćani spoznati GOSPODA i prinositi žrtvu i prinosnicu; da, zavjetom će se zavjetovati GOSPODU, i izvršiti ga.

22 A GOSPOD će udariti Egipat, udariti *ga* i iscijeliti *ga*; i oni će se vratiti *baš* GOSPODU, a on će njih uslišati i iscijeliti ih.

23 U onaj dan postojat će glavni put iz Egipta u Asiriju. I Asirac će dolaziti u Egipat, a Egipćanin u Asiriju; i Egipćani će zajedno s Asircima služiti.

24 U onaj će dan Izrael, treći s Egiptom i Asirijom, biti *čak* i blagoslov usred zemlje.

25 Njih će GOSPOD nad vojskama blagosloviti govoreći: "Blagoslovljen *neka bude* narod moj egipatski, i Asirija, djelo ruku mojih, i Izrael, baština moja."

POGLAVLJE 20

Znak protiv Egipta i Kuša

1 One godine u kojoj je Tartan došao u Ašdod, (kad ga je poslao Sargon, kralj asirski) zaratio je protiv Ašdoda i osvojio ga,

2 u isto vrijeme progovorio je GOSPOD preko Izaije, sina Amozova, govoreći: "Idi i razdriješi kostrijet s bokova svojih i skini svoju obuću s nogu svojih." I on je tako učinio, hodeći gol i bos.

3 Tada je GOSPOD rekao: "Kao što je sluga moj Izaija tri godine hodao gol i bos *kao* znak i čudo protiv Egipta i protiv Etiopije,

4 tako će kralj asirski odvesti kao sužnje Egipćane, i kao zarobljenike Etiopljane, mlade i stare, gole i bose, i to otkrivenih stražnjica, na sramotu Egiptu.

5 Tada će se pobojati i posramiti Etiopije, svoje uzdanice, i Egipta, slave svoje.

6 I reći će u onaj dan stanovnici

ovoga otoka: 'Evo, takva je naša uzdanica kamo smo bježali po pomoć da bismo se izbacili od kralja asirskoga; i kako ćemo mi umaknuti?' "

POGLAVLJE 21

Pad Babilona

1 Breme za pustinju na moru. Kao što vihori na jugu prohuja, *tako* oni dolaze iz pustinje, iz zemlje strašne.

2 Objavljeno mi je žalosno viđenje: Iznevjeritelj iznevjeruje i pljačkaš pljačka. Uzađi, Elame; opsjedni, Medijo; zaustavio sam sve uzdisaje njegove.

3 Stoga su bokovi moji bolom ispunjeni, obuzeli su me bolovi kao bolovi žene koja rađa. Savio sam se kad sam *to* čuo, zastrašio kad sam *to* vidio.

4 Srce moje je lupalo, groza me je prepala; noć za kojom sam žudio pretvorila mi se u strah.

5 Pripravi stol, stražari u stražarnici, jedi, pij! Ustanite, knezovi, i štit namažite!

6 Jer ovako mi je Gospodin rekao: "Idi, postavi stražara, neka objavi što vidi."

7 A on je vidio bojna kola s konjanicima u paru, bojna kola s margarcima i bojna kola s devama, te je pomno saslušao s puno pažnje.

8 Tada je viknuo: "Lav, gospodaru moj! Ja danju neprestano stojim na stražarnici i ja stražarim svu noć na straži svojoj.

9 I, evo, dolaze ljudi na bojnim kolima s konjanicima u paru." Nato je on odgovorio i rekao: "Pao je, pao je Babilon; i sve izrezbarene likove bogova njegovih polomio je na zemlji."

10 Vršidbo moja i žito gumna mojega! Ono što sam čuo od GOSPODA nad vojskama, Boga Izraelova, objavio sam vama.

11 Breme za Dumu. Pozvao me

iz Seira: "Stražaru, koje je *doba* noći? Stražaru, koje je *doba* noći?"

12 Stražar je rekao: "Dolazi jutro, pa i noć. Ako ćete tražiti, tražite! Vratite se! Dodite!"

13 Breme za Arabiju. Noćit ćete u šumi u Arabiji, karavane dedanimske!

14 Iznosite vode pred onoga koji žeđa, stanovnici zemlje temske, predusretnite kruhom svojim onoga koji bježi.

15 Jer oni bježe od mačeva, od mača isukana i od luka zapeta i od boja strašnoga.

16 Jer ovako mi je GOSPOD rekao: "Unutar godine, prema godinama najamničkim, pa će nestati sva slava kedarska.

17 A ostatka od broja strijelaca, junaka sinova kedarskih, malo će ostati; jer je *to* izgovorio GOSPOD, Bog Izraelov."

POGLAVLJE 22

Proroštvo glede Jeruzalema

1 Breme za dolinu viđenja. Što ti je sada da si sav uzašao na krovove?

2 Ti što si pun graje, grad bučni, grad razdragani. Tvoji pobijeni nisu pobijeni mačem niti su u boju poginuli.

3 Svi su poglavari tvoji zajedno pobjegli, strijelci su ih svezali; svi koji su se u tebi našli svezani su zajedno, oni koji su izdaleka bježali.

4 Stoga sam rekao: "Maknite pogled s mene, gorko ću zaplakati. Ne trudite se utješiti me zbog pljačke kćeri naroda moga."

5 Jer je *ovo* dan nevolje i gaženja i nedoumice od Gospodina, BOGA nad vojskama u dolini viđenja, rušenje zidova i vapaj ka gorama.

6 I Elam je tobolac nosio *hodeći* s bojnim kolima *punim* ljudima i s konjanicima, a Kir je štit otkrio.

7 I dogodit će se *da* će se tvoje birane doline napuniti bojnim kolima, a konjanici će se postrojiti u bojne redove na vratima gradskim.

8 Zatim je otkrio pokrivalo Judino. I u onaj si dan pogledao na oružje u šumskoj kući.

9 Vidjeli ste također pukotine u gradu Davidovu, ima ih mnogo; i sakupili ste vode u donjem jezeru.

10 I prebrojili ste kuće jeruzalemske, i kuće ste porušili da utvrdite zid.

11 Napravili ste i jarak između dva zida za vodu iz starog jezera. Ali niste pogledali na onoga koji je to stvorio niti ste imali obzira na onoga koji je to davno oblikovao.

12 A u onaj dan Gospodin, BOG nad vojskama, pozvao vas je da plaćete i tugujete i da glave obrijete te da kostrijet pripašete.

13 I gle: radost i veselje; kolju goveda i ubijaju ovce, jedu meso i piju vino: "Jedimo i pijmo, jer ćemo sutra umrijeti."

14 A GOSPOD nad vojskama otkrio je na uši moje: "Zaista, ova nepravda do smrti se neće s vas očistiti", govori Gospodin, BOG nad vojskama.

15 Ovako govori Gospodin, BOG nad vojskama: "Hajde, idi k onom rizničaru, *baš* k Šebni, koji je nad dvorom i *kaži*:"

16 'Što ćeš ti ovdje? I tko ti je ovdje da si sebi ovdje grobnicu isklešao, *kao* onaj koji si je grobnicu na uzvisini isklešao, i koji je obitavalište u stijeni sebi usjekao?

17 Gle, GOSPOD će te silovito u ropstvo odvesti, i zasigurno će te pokriti.

18 Zaista će te prisilno okrenuti i hitnuti te *kao* klupko u široku zemlju. Ondje ćeš umrijeti i ondje će tvoje slavne kočije biti sramota

domu gospodara svoga!

19 I protjerat ću te s tvoga položaja, i s tvoga mjesta zbacit ću te.

20 I dogodit će se u onaj dan da ću pozvati slugu svoga Elijakima, sina Hilkijina.

21 I odjenut ću mu tvoj plašt i tvojim ga pasom osnažiti, i vladavinu tvoju predat ću u ruke njegove; i on će biti otac stanovnicima Jeruzalema i domu Judinu.

22 I na rame ću mu položiti ključ doma Davidova. I otvorit će, i nitko neće zatvoriti; i zatvorit će, i nitko neće otvoriti.

23 I zabit ću ga *kao* klin na tvrdom mjestu, i bit će kao prijestolje slave domu oca svoga.

24 I na njega će objesiti svu slavu doma oca njegova, porod i potomstvo, sve posude malene, od posuda za pehare pa sve do svih posuda za vrčeve.

25 'U onaj dan', govori GOSPOD nad vojskama, 'maknut će se klin zabijen na tvrdom mjestu, i otkinut će se i pasti, a breme što *je bilo* na njemu bit će zatrto, jer je GOSPOD *to* izgovorio'."

POGLAVLJE 23

Proroštvo glede Tira i Sidona

1 Breme za Tir. Jaučite, brodovi taršiški, jer je on opustošen tako da ni kuće nema, ni ulaza. Iz zemlje kitimske ovo im je objavljeno.

2 Utihnite, vi stanovnici otoka, vas su napunili trgovci sidonski, oni što idu preko mora.

3 A na velikim vodama sjeme sihorsko, žetva rijeke, prihodi *su* njegovi; on je sajmište narodima.

4 Srami se, Sidone, jer more je reklo, *baš* snaga morska, govoreći: "Nemam trudove niti rađam, i ne odgajam mladiće niti podižem djevice."

5 Kao na vijest glede Egipta, *tako* će se jako razboljeti na vijest o Tiru.

6 Prijeđite u Taršiš, zajaučite, vi stanovnici otoka!

7 Je li to vaš razdragani *grad*, čija je starina od drevnih dana? Noge su ga njegove daleko nosile da se nastani.

8 Tko se to savjetovao protiv Tira, *grada* okrunjena, čiji trgovci su knezovi, čiji prekupci su uglednici zemaljski?

9 GOSPOD nad vojskama to je naumio, da oholost svake slave umrlja, i da ponizi sve uglednike zemaljske.

10 Prijeđi preko zemlje svoje kao rijeka, kćeri taršiška; nema više otpora.

11 On je ruku svoju nad morem ispružio, zatresao kraljevstva; GOSPOD je dao zapovijed protiv *grada* trgovačkog da se razore tvrđave njegove.

12 I rekao je: "Nećeš se više radovati, djevice potlačena, kćeri sidonska. Ustani, prijeđi u Kitim; ni ondje počinka nećeš imati."

13 Evo zemlje kaldejske, toga naroda nije bilo, *dok* ga Asirac nije utemeljio za one koji u pustinji prebivaju. Postavili su joj kule, podigli joj dvorove, a on je od nje ruševinu napravio.

14 Jaučite, brodovi taršiški, jer je snaga vaša nestala.

15 I dogodit će se u onaj dan da će Tir biti zaboravljen sedamdeset godina, prema danima jednoga kralja. Po isteku sedamdeset godina Tir će kao bludnica pjevati:

16 "Uzmi harfu, kruži gradom, ti bludnice zaboravljena; slatko sviraj, pjevaj mnogo pjesama, da bi te se sjetili."

17 I dogodit će se po isteku sedamdeset godina da će GOSPOD pohoditi Tir; a on će se vratiti nadnici svojoj i odavati se bludu sa svim kraljevstvima svijeta na licu zemlje.

18 Ali će njegova zarada i nadnica njegova bit će svetost GOSPODU; neće se pohranjivati ni spremati, jer će njegova zarada biti za one koji prebivaju pred GOSPODOM, da jedu dovoljno i imaju trajnu odjeću.

POGLAVLJE 24

Osuda nad cijelim svijetom

1 Gle, GOSPOD će isprazniti zemlju i opustošiti je, i okrenuti je naopačke, a stanovnike njezine raspršiti.

2 I bit će: kako narodu, tako i svećeniku, kako slugi, tako i gospodaru njegovu, kako sluškinji, tako i gospodarici njezinoj, kako kupcu, tako i prodavaču, kako zajmoprimcu, tako i zajmodavcu, kako onome koji uzima kamatu, tako i onome koji mu daje na kamatu.

3 Zemlja će se potpuno isprazniti i bit će posve oplijenjena, jer je GOSPOD izgovorio riječ ovu.

4 Zemlja tuguje i vene, svijet malakše i vene; bahati narod zemaljski malakše.

5 I zemlja se onečistila pod stanovnicima svojim, zato što su prestupili zakone, izmijenili uredbu, raskinuli savez vječni.

6 Stoga će prokletstvo proždrijeti zemlju, i oni koji ondje prebivaju napušteni su. Stoga su spaljeni stanovnici zemaljski, i malo je ljudi ostalo.

7 Mošt tuguje, loza sahne, uzdišu svi koji imaju vesela srca.

8 Nestala je razdraganost udaraljki, zamrla je graja onih koji se vesele, prestala je radost harfi.

9 Više ne piju vino uz pjesmu, žestoko piće postalo je gorko onima koji ga piju.

10 Porušen je grad pomutnije; svaka je kuća zatvorena da nitko ne može ući.

11 Po ulicama vika zbog vina; sva radost je potamnjela, nestalo je veselja u zemlji.

12 U gradu je ostala pustoš, a gradska vrata su smrskana razaranjem.

13 Kada će ovako biti usred zemlje među narodima, *tada će biti* kao kad se otresa maslina i kao pabirčenje grožđa kad je berba gotova.

14 Oni će podizati glas svoj, pjevati će zbog veličanstva GOSPODNJEGA, glasno će s mora vapiti.

15 Zato slavite GOSPODA u ognjevima, *baš* ime GOSPODA, Boga Izraelova na otocima morskim.

16 S kraja zemlje čuli smo pjesme, i *to* slavu pravedniku. Ali sam rekao: "Bijedan li sam, bijedan li sam! Jao meni! Iznevjeritelji su iznevjerili; da, iznevjeritelji su jako iznevjerili."

17 Strah i jama i zamka nad tobom *su*, stanovniče zemlje.

18 I dogodit će se *da* će onaj koji pobjegne od glasa o strahu pasti u jamu, a tko isred jame izađe, uhvatit će se u zamku; jer će se ustave u visini otvoriti, a temelji zemaljski zatresti.

19 Zemlja će se potpuno razbiti, potpuno će se zemlja rascijepiti, zemlja će se silno pomicati.

20 Zemlja će amo tamo zateturati kao pijanac i pomicati se poput kolibe; a prijestup njezin bit će joj težak, te će pasti i više se neće ustati.

21 I dogodit će se u onaj dan *da* će GOSPOD kazniti vojsku vrhovnikâ *koji su* u visinama, a na zemlji kraljeve zemaljske.

22 I sakupit će se *kao* sužnji u jami sakupljeni, i bit će zatvoreni u tamnici i poslije mnogo dana bit će pohođeni.

23 Zatim će se mjesec smesti, i

sunce posramiti, kad GOSPOD nad vojskama zakraljuje na gori Sionu i u Jeruzalemu i pred svojim *časnim* starcima, u slavi.

POGLAVLJE 25 Bog će pobjedonosno progutati smrt

1 GOSPODE, ti *si* moj Bog! Uzvisivat ću te, ime ću tvoje hvaliti, jer si čudesno učinio; savjeti *tvoji* odavna vjernost *su* i istina.

2 Jer si od grada načinio gomilu, *od* utvrđena grada ruševinu; dvor tuđinski više nije grad, nikada se više sagraditi neće.

3 Stoga će te snažan narod slaviti, grad groznih naroda tebe će se bojati.

4 Jer si ti bio snaga siromahu, snaga potrebitu u nevolji njegovoj, utočište od oluje, sjena od vrućine; kad je udar onih koji su grozni kao oluja *što je protiv* zida.

5 Suzbit ćeš buku tuđinaca, kao žegu na sušnome mjestu; *baš* žegu sjenom oblaka, ponizit će se grana onih koji su grozni.

6 I na ovoj će gori GOSPOD nad vojskama svim narodima prirediti gozbu od pretiline, gozbu od vina staložena, od pretiline pune moždine, od vina staložena, dobro pročišćena.

7 I na ovoj gori uništiti će lice pokrivala koje je pokrivalo sve narode, i zastora što je razastrt nad svim narodima.

8 On će pobjedonosno progutati smrt. I obrisat će Gospodin BOG suze sa svakoga lica, i sramotu naroda svoga ukloniti će sa zemlje cijele, jer je *to* GOSPOD izgovorio.

9 I reći će se u onaj dan: "Evo, *to je* naš Bog; na njega smo čekali, i on će nas spasiti. Ovo *je* GOSPOD, na njega smo čekali, veselit ćemo se i radovati spasenju njegovu."

10 Jer će na ovoj gori ruka GOS-

PODNJA počivati, i Moab će pod njim biti zgažen, kao što se gazi slama za gnojište.

11 I ispružit će ruke svoje usred njih kao što onaj koji pliva širi *ruke svoje* kad pliva, i oboriti će oholost njihovu zajedno s pljačkama ruku njihovih.

12 I visoku utvrdu tvojih zidina on će razvaliti, oboriti i baciti na zemlju, i to u prah.

POGLAVLJE 26

Čuvaj ga u savršenom miru

1 U onaj dan ova će se pjesma pjevati u zemlji Judinoj: "Imamo čvrsti grad; spasenje će *Bog* odrediti za zidove i bedeme.

2 Otvorite vrata gradska, da uđe narod pravedan koji čuva istinu.

3 Onoga *čiji* um na tebi ostaje ti ćeš čuvati u savršenom miru, zato što se u tebe pouzdaje.

4 Uzdajte se u GOSPODA zauvijek, jer u GOSPODU JEHOVAHU je snaga vječna.

5 Jer on obara one koji prebivaju na visini, grad uzvišeni on ponizuje; *sve* do zemlje ga ponizuje, *baš* u prah baca ga.

6 Noga će ga izgaziti, i to noge siromaha i stope potrebitih."

7 Put je pravednikov čestitost; ti, najčestitiji, odmjeravaš stazu pravedniku.

8 Da, na putu pravednih sudova tvojih, GOSPODE, na tebe smo čekali; želja duše *naše* ime je tvoje i spomen na tebe.

9 Noću dušom svojom žudim za tobom, da, zarana duhom svojim koji je u meni tebe tražim; jer kad su sudovi tvoji na zemlji, stanovnici svijeta učit će se pravednosti.

10 Neka se opakome i iskaže naklonost, *ipak* on se neće učiti pravednosti; u zemlji čestitosti on će postupati nepravedno i neće na veličanstvo GOSPODNJE gledati.

11 GOSPODE, *kad* je ruka tvoja podignuta, oni je neće vidjeti; *ali* će vidjeti i biti posramljeni zbog zavisti *svoje* na narod. Da, oganj neprijatelja tvojih proždrijet će ih.

12 GOSPODE, ti ćeš za nas mir uspostaviti, jer si ti napravio sva djela naša u nama.

13 GOSPODE, Bože naš, i drugi gospodari gospodarili su nama pored tebe, *ali* samo po tebi, ime tvoje spominjemo.

14 Pomrli su, neće oživjeti; pokojni su, neće ustati. Stoga si ih pohodio i uništio, i učinio si da svaki spomen na njih nestane.

15 Umnožio si narod, GOSPODE, umnožio si narod, proslavio si, daleko si *ih* odmaknuo sve do nakraj zemlje.

16 GOSPODE, u nevolji su te pohodili, izlivali su molitvu *kad* ih je tvoja odgojna kazna *snašla*.

17 Kao što je trudnica *kojoj* se bliži vrijeme poroda u bolovima i viče u svojim mukama, takvi smo mi, GOSPODE, u očima tvojim.

18 Zatrudnjeli smo, u bolovima smo bili, mi smo bili kao da smo porodili vjetar; zemlji nismo napravili nikakvo izbavljenje niti su pali stanovnici svijeta.

19 Tvoji će mrtvi oživjeti, *zajedno* s mojim mrtvim tijelom ustat će. Probudite se i pjevajte, vi koji boravite u prašini! Jer tvoja je rosa kao rosa biljaka; i zemlja će mrtve izbaciti.

20 Dodi, narode moj, uđi u odaje svoje, i vrata svoja za sobom zatvori; sakrij se makar na trenutak dok jarost ne prođe.

21 Jer evo, GOSPOD, izlazi iz mjesta svoga, da bi stanovnike zemlje kaznio za nepravdu njihovu; i zemlja će otkriti krv svoju i neće više pokrivati one koji su na njoj pogubljeni.

POGLAVLJE 27 Otkupljenje Izraela

1 U onaj dan GOSPOD će mačem svojim, bolnim i velikim i jakim, kazniti levijatana, zmiju prodornu, *baš* Levijatana zmiju krivudavu, i pogubit će zmaja koji je u moru.

2 U onaj dan zapjevajte njemu: "Vinograde rujna vina!"

3 "Ja, GOSPOD, čuvam ga, svakog trenutka zalijevam ga; čuvat ću ga noću i danju da ga *netko* ne ošteti.

4 Nema bijesa u meni. Tko će u boj protiv mene staviti drač *i* trnje? Pošao bih na njih i sve bih ih spalio.

5 Ili neka se drži snage moje, da sa mnom može mir sklopiti, *i* mir će sa mnom sklopiti."

6 On će ukorijeniti one koji od Jakova dolaze, Izrael će procvjetati i propupati, i lice svijeta napuniti plodom.

7 Je li ga udario kako je udario one koji su njega udarali? *Ili* je li ubijen kako su ubijeni oni koje je on ubio?

8 Na mjeru, kad popušta, ti si s njim raspravljao; ostao je u svome silnom vjetru u dan istočnjaka.

9 Stoga će se time očistiti nepravda Jakovljeva; a ovo je sve plod uklanjanja grijeha njegovih. Kad čini sve kamenje žrtvenika da je kao razdrobljeno krečno kamenje, neće se više podizati gajevi i kipovi.

10 Ipak će grad utvrđeni *biti* opustošen, *i* obitavalište napuštено i ostavljeno kao pustinja; ondje će se tele napasati i ondje će lijegati i jesti grane njegove.

11 Kad mu grane usahnu, polomit će se; dolazit će žene *i* ložiti njima. Jer je to narod nerazuman, stoga se onaj koji ih je stvorio neće smilovati, i onaj koji ih je oblikovao neće im iskazati naklonost.

12 I dogodit će se u onaj dan *da* će GOSPOD udarati od kanala rijeke sve do Egipatskog toka; i vas će pokupiti jednog po jednog, sinovi Izraelovi.

13 I dogodit će se u onaj dan *da* će velika truba zatrubiti te će doći oni koji su ginuli u zemlji asirskoj i oni koji su bili prognani u zemlju egipatsku te iskazati štovanje GOSPODU na svetoj gori u Jeruzalemu.

POGLAVLJE 28 Osuda Efrajima i Jeruzalema

1 Jao vijencu oholosti, pijanica Efrajimovim, čija je slavna krasota cvijet koji je otpao, onima koji su vinom svladani navrh dolina pretilih.

2 Gle, Gospodin ima jednog moćnog i jakog, *koji* će, kao pljusak s tučom *i* kao oluja razorna, kao potop silnih voda poplavnih, rukom sve na zemlju baciti.

3 Nogama će biti izgažen vijenac oholosti, pijanica Efrajimovih,

4 a slavna krasota, što je navrh pretile doline bit će kao cvijet otpali, i kao rani plodovi prije ljeta koju, kad je vidi onaj koji gleda na nju, pojede dok mu je još u ruci.

5 U onaj dan GOSPOD nad vojskama bit će kao vijenac slave i dijadema ljepote ostatku naroda svoga,

6 a duh osude onomu koji sjedi na sudu i kao snaga onima koji bojskrenu do gradskih vrata.

7 Ali i oni griješe od vina i od žestokog pića krivudaju. Svećenik i prorok od žestokog pića griješe, vino ih je progutalo, krivudaju od žestokog pića; griješe u viđenjima, spotiču se u prosudbi.

8 Jer su svi stolovi puni bljuvotine *i* nečisti, nema nijednog čistog mjesta.

9 Koga će on podučavati znanju? I koga će uputiti da razumije

nauk? *One koji su* od mlijeka odviknuti i od sisa odbijeni.

10 Jer propis *mora biti* po propisu, propis po propisu, red po red, red po red, malo ovdje, i malo ondje.

11 Jer mucavim usnama i drugim jezikom govorit će ovome narodu,

12 kome je rekao: “Ovo je počinak, *njime* učinite da umorni počine! Ovo je okrepa.” Ali nisu htjeli poslušati.

13 No riječ GOSPODNJA je za njih bila propis po propis, propis po propis, red po red, red po red, malo ovdje, i malo ondje, da idu i padaju natraške, i da se razbiju i zapletu i uhvate.

Ugaoni kamen u Sionu

14 Zato čujte riječ GOSPODNJU, vi ljudi podrugljivci što vladate ovim narodom koji *je* u Jeruzalemu.

15 Zato što ste govorili: “Sa smrću smo savez sklopili, i s paklom sporazum imamo. Kad prođe bič potopni, na nas neće doći; jer smo si od laži utočište napravili i ispod prijevare smo se sakrili.”

16 Stoga ovako govori Gospodin BOG: “Evo, na Sion sam kao temelj položio kamen, kamen prokušani, dragocjeni ugaoni *kamen*, čvrsti temelj. Onaj koji vjeruje žuriti neće.

17 I sud ću za red postaviti, a pravednost za visak; i tuća će pomesti utočište laži, a vode će poplaviti skrovište.

18 I opozvat će se vaš savez sa smrću, i vaš sporazum s paklom neće se održati. A kad prođe bič potopni, tada ćete njime biti izgaženi.

19 U vrijeme kad prolazi, dohvaćit će vas. Jer prolazit će jutro za jutrom, danju i noću. I bit će muke,

samo *da* bi se razumjela objava.

20 Jer je postelja prekratka da bi se *čovjek na njoj* ispružio, i preuzak je pokrivač da se *može u nje*ga umotati.

21 Jer će GOSPOD ustati kao *na* gori Perazimu, razgnjeviti se kao u Gibeonskoj dolini da bi izvršio djelo svoje, svoje čudno djelo i ostvario svoj posao, svoj čudni posao.

22 Stoga sada ne budite podrugljivci, da okovi vaši ne postanu jači; jer sam čuo od Gospodina, BOGA nad vojskama za uništenje i to određeno za svu zemlju.

23 Priklonite uho i čujte glas moj, poslušajte i čujte besjedu moju.

24 Ore li orač cijeloga dana da bi sijao? Brazdi li i grude razbija na zemlji svojoj?

25 Kad joj poravna površinu, zar da ne razbaca slanutak i prope kumin i pobaca prvu pšenicu i određeni ječam i raž na mjesto njegovo?

26 Jer ga Bog njegov upućuje na promišljenost i poučava ga.

27 Jer ne mlati se slanutak mlatom niti se kolski kotač kotrlja po kuminu, nego se slanutak vrši štapijom, a kumin prutom.

28 Kruh je *žitni* zdrobljen; zato što ga neće uvijek vršiti ili razbijati *ga* kotačem kola svojih niti ga drobiti konjanicima svojim.

29 I to dolazi od GOSPODA nad vojskama, koji je divan u savjetu i izvanredan u poslu.

POGLAVLJE 29 Opsada Jeruzalema

1 Jao Arielu, Arielu, gradu *gdje* je David boravio. Dodavajte godinu za godinom, neka samo oni kolju žrtve!

2 Ipak ja ću izmučiti Ariela, i nastat će muka i žalost; i dogodit će mi se kao Arielu.

3 I utaborit ću se protiv tebe unaokolo i opkolit ću te nasipima i protiv tebe ću tvrđe dići.

4 I bit ćeš oboren *te* ćeš govoriti iz zemlje, i iz praha će se piskutati besjeda tvoja; a glas tvoj iz zemlje bit će kao kod zazivača duha, i besjeda će tvoja iz praha šaputati.

5 Štoviše mnoštvo tvojih tuđinaca bit će kao sitni prah, i mnoštvo groznika *bit će* kao pljeva razvijana; da, to će se učas, odjednom dogoditi.

6 Pohodit će te GOSPOD nad vojskama gromom i potresom i velikom bukom, olujom i vihorom i plamenom ognja što proždire.

7 I mnoštvo svih naroda što ratuju protiv Ariela, baš svi koji su zaratili protiv njega i utvrda njegovih i koji su ga izmučili bit će kao san noćnog viđenja.

8 I bit će kao kad gladan *čovjek* sanja, i gle, jede; no probudi se i duša mu je prazna. Ili kao kad žedan čovjek sanja, i gle, pije; no probudi se, i gle, iznemogao *je* i duša mu još žeda. Tako će biti mnoštvu svih naroda što ratuju protiv gore Siona.

9 Stanite i čudite se, vapite i vičite! Pijani su, ali ne od vina, teturaju, ali ne od pića žestokog.

10 Jer je GOSPOD na vas izlio duh dubokog sna te zatvorio oči vaše, pokrio je proroke i glavare vaše i vidovnjake.

11 I svako vam je viđenje postalo kao riječi knjige zapečacene, koju *ljudi* daju onome koji je naučio *čitati*, govoreći: "Pročitaj ovo, molim te", a on odgovara: "Ne mogu, jer je to zapečaćeno."

12 I knjiga je predana onome koji nije naučio *čitati*, govoreći: "Pročitaj ovo, molim te", a on odgovara: "Nisam naučio."

13 Zato mi je Gospodin rekao: "Budući da *mi* se narod ovaj pri-

bližuje ustima svojim i usnama me svojim časti, no srce su svoje daleko od mene odmaknuli i strah njihov prema meni je naučeni ljudski propis,

14 stoga, evo, ja ću nastaviti činiti čudesna djela među narodom ovim, baš čudesna djela i čudesa; jer će propasti mudrost mudraca njihovih i sakrit će se razum njihovih razboritih *ljudi*."

15 Jao onima koji duboko skriva-ju naum svoj od GOSPODA i čija su djela u tami, i govore: "Tko nas vidi? Pa tko nas poznaje?"

16 Zasigurno će vaše izvrtanje biti smatrano kao lončareva glina; jer hoće li djelo reći onome koji ga je načinio: "On me nije načinio"? Ili zar će ono što je oblikovano reći onomu koji ga je oblikovao: "On nije razumio"?

17 Neće li se već uskoro, za malo, i Libanon pretvoriti u plodno polje, a plodno polje smatrati se šumom?

18 I u onaj će dan gluhi čuti riječi knjige, i oči će slijepih gledati iz mraka i iz tame.

19 I krotkima će se uvećati radost u GOSPODU i siromasi među ljudima radovat će se Svezom Izraelovu.

20 Jer onih koji su groznih više neće biti, i podrugljivac je istrijebljen, i svi koji žude za nepravdom zatrti su;

21 koji čovjeka riječju navode da bude prijestupnik, i zamku postavljaju onome koji kori na gradskim vratima, i zbog ničega pravednika iskrivljuju.

22 Stoga ovako govori GOSPOD, koji je otkupio Abrahama, glede doma Jakovljeva: "Neće se Jakov sada stidjeti i neće mu sada lice blijediti,

23 no kad usred sebe gleda djecu svoju, djelo ruku mojih, posve-

tit će ime moje i posvetit će Svetog Jakovljeva i pobožati se Boga Izraelova.

24 I oni koji su griješili duhom doći će k razumu, i oni koji su mrmljali naučit će nauk."

POGLAVLJE 30 Nemoj ići u Egipat

1 "Jao sinovima buntovnim", govori GOSPOD, "koji se savjetuju, ali ne sa mnom i koji se prekrivaju pokrivalom, ali *ono* nije od moga Duha, da bi gomilali grijeh na grijeh;

2 koji idu silaziti u Egipat, a ne pitaju usta moja, da bi se osnažili snagom faraonomom i pouzdali u sjenu egipatsku.

3 Stoga će snaga faraonova biti na vašu sramotu, a pouzdanje u sjenu egipatsku na *vašu* pomutnju.

4 Jer su u Zoanu knezovi njegovi, a poslanici njegovi došli su u Hanes.

5 Svi su se postidjeli zbog naroda *koji* im nisu mogli biti od koristi; niti su bili pomoć ni korist, nego i sramota i ruglo."

6 Breme o zvijerima Juga. Po zemlji nevolje i muke, odakle *dolaze* lavić i stari lav, zmija otrovnica i leteća ognjena zmija, nosit će svoje bogatstvo na leđima magarčića i svoje blago na grbama deva, narodu *koji* im neće koristiti.

7 Jer će im uzalud i bez svrhe pomagati Egipćani, stoga sam povikao glede toga: "Snaga njihova je da budu mirni."

Buntovni narod

8 Sada idi, napiši ovo pred njima na ploču i zabilježi to u knjigu, da bude za vrijeme koje dolazi, uvijek i zauvijek.

9 Jer ovo je narod buntovan, sinovi lažljivi, sinovi *koji* neće slušati zakon GOSPODNIJ;

10 koji kaže vidovnjacima: "Ne gledajte *viđenja!*", a prorocima: "Ne prorokujte nam ono što je ispravno; govorite nam ono što je ugrađeno, prorokujte prijevare!"

11 Maknite se s puta, skrenite sa staze, odmaknite pred nama Svetog Izraelova."

12 Zato ovako govori Sveti Izraelov: "Zato što prezirete riječ ovu i pouzdajete se u tlačenje i izopačenost i na njih se oslanjate,

13 stoga će vam ta nepravda biti poput pukotine koja se ruši, što je ispupčena na visokom zidu, čiji slom dolazi odjednom, iznenada.

14 I razbit će ga kao što se razbija posuda lončarska koja je smrskana, neće je štedjeti tako da joj se među krhotinama ne nađe ni okrnjka da se uzme ognja s ognjišta ili da se zagradi voda iz lokve."

15 Jer ovako govori Gospodin BOG, Sveti Izraelov: "U povratku i počinku bit ćete spašeni, u miru i pouzdanju bit će snaga vaša." I niste htjeli,

16 nego ste rekli: "Ne, nego ćemo pobjeći na konjima!" Stoga ćete bježati; i: "Jahat ćemo na brzim *konjima!*", stoga će brži biti oni koji vas progone.

17 Na prijekor jednoga *bježat će* jedna tisuća, na prijekor petorice bježat ćete sve dok vas ne ostane da budete kao koplje navrh gore i kao stijeg na brdu.

GOSPOD će biti samilostan

18 I stoga će GOSPOD čekati da vam se smiluje, i stoga će biti uzvišen da vam iskaže milosrđe; jer GOSPOD je Bog suda, blaženi su svi koji na njega čekaju.

19 Jer narod će prebivati na Siyonu u Jeruzalemu; nećeš više plakati. On će ti biti jako samilostan na glas tvoga vapaja; čim ga čuje, uslišat će te.

20 A *ipak* će ti Gospodin dati kruha neđaće i vode nevolje, ali se više neće učitelji tvoji u kut povući, nego će oči tvoje gledati učitelje tvoje.

21 I uši će tvoje čuti riječ iza tebe kako govori: "To je put, njime hodite", kad skrećete udesno i kad skrećete ulijevo.

22 Onečistit ćete i pokrivalo svojih srebrnih izrezbarenih likova i nakit svojih zlatnih livenih likova; odbacit ćeš ih kao tkaninu za mješečnicu; reći ćeš joj: "Odlazite!"

23 Tada će on dati kišu tvome sjemenu tako da ćeš usto zasijati zemlju; i kruh od uroda zemlje, te će biti pretilo i izobilno. U onaj će se dan stoka tvoja napasati na prostranim pašnjacima.

24 Isto tako i volovi i magarčići što obrađuju zemlju jest će krmu očišćenju što je ovijana lopatom i vijaćom.

25 I bit će na svakoj gori visokoj i na svakom visokom brdu, rijeke i tokovi voda, u dan velikoga pololja kad kule padaju.

26 Povrh toga i svjetlost mjeseca bit će kao svjetlost sunca, a svjetlost sunca bit će sedmerostruka, kao svjetlost sedam dana, u dan kad GOSPOD povija prijelom naroda svoga i liječi rane njihove od udaraca.

27 Gle, ime GOSPODNJE dolazi izdaleka, srdžba njegova gori, a breme *njegovo* je teško. Usne su mu pune jarosti, a jezik mu je kao oganj što proždire.

28 A dah mu je kao tok što preplavlja, što doseže do sredine šije da prosija narode rešetom ispraznosti; i uzde će *biti* u čeljusti naroda koje će *ih* navesti da griješe.

29 Pjesma će vam biti kao u noći kad se održava sveta svečanost, a veselje srca kao kad netko ide sa sviralom da bi došao na goru GOSPODNJU, ka Silniku Izraelovom.

30 I GOSPOD će dati da se čuje njegov slavni glas i pokazat će kako se spušta mišica njegova, u jarosnoj srdžbi *njegovoj* i s plamenom ognja što proždire, i s razbacivanjem te olujom i tučom kamenom.

31 Jer će Asirac biti poražen od glasa GOSPODNJEGA, koji udara štapom.

32 I po svakom mjestu gdje prolazi štap temeljni, koji će GOSPOD na njega položiti, i oglasit će se udaraljke i harfe; i u bitkama potresnim borit će se s njima.

33 Jer odavna je određen Tofet; da, za kralja je on spreman. On ga je načinio dubokog i širokog, njegova je lomača oganj s mnogo drva. Dah GOSPODNJI, kao tok sumporni, njega će zapaliti.

POGLAVLJE 31

Jao onima što silaze u Egipat

1 Jao onima što silaze u Egipat po pomoć, oslanjaju se na konje i pouzdaju u bojna kola zato što *ih* je mnogo, i u konjanike zato što su veoma jaki, i ne gledaju na Svetog Izraelova niti GOSPODA ne traže.

2 Ipak i on je mudar i donijet će zlo i neće poreći riječi svoje, nego će ustati protiv kuće zločinaca i protiv pomoći onih koji čine nepravdu.

3 A Egipćani *su* ljudi, a ne Bog; i konji njihovi *su* tijelo, a ne duh. Kad GOSPOD ispruži ruku svoju i onaj koji pomaže past će i onaj kome se pomaže srušit će se; i svi oni zajedno će se posrnuti.

4 Jer ovako mi je GOSPOD rekao: "Kao što lav i lavić riče nad plijenom svojim, kad se na njega sjati mnoštvo pastira, *on* se neće bojati glasa njihova niti će se poniziti zbog buke njihove; tako će GOSPOD nad vojskama sići da se bori za goru Sion i za brdo njezino.

5 Kao što ptice lete, tako će GOS-

POD nad vojskama obraniti Jeruzalem, i braneci izbaviti *ga*, i prolazeći sačuvati će *ga*."

6 Vratite se *onome* od kojega su se sinovi Izraelovi duboko odmetnuli.

7 Jer će u onaj dan svatko odbaciti svoje srebrne idole i svoje zlatne idole koje su ruke vaše načinile sebi za grijeh.

8 Tada će Asirac pasti od mača, ne od junaka; i mač, ne od malog čovjeka, proždrijet će *ga*; a bježat će on od mača, i njegovi mladići bit će rastjerani.

9 I proći će zbog straha u utvrdu svoju, a knezovi njegovi bojat će se *stijega*", govori GOSPOD, čiji je organj na Sionu, a peć njegova u Jeruzalemu.

POGLAVLJE 32

Kralj će pravedno kraljevati

1 Gle, kralj će pravedno kraljevati, a knezovi vladati sudom *pravednim*.

2 I svatko će biti kao skrovište od vjetrova i kao zaklon od oluje, kao rijeke vode na sušnome mjestu, kao sjena velike stijene u iscrpljenoj zemlji.

3 I oči onih koji vide neće biti zamućene, i uši onih koji čuju slušati će.

4 I srce brzopletih razumjet će spoznaju, a jezik mucavaca bit će spreman govoriti jasno.

5 Pokvarenjak se više neće nazivati velikodušnim niti će se za tvrdicu reći *da je* darežljiv.

6 Jer pokvarenjak će govoriti ogavnosti i srce će njegovo činiti nepravdu: da radi licemjerno i da govori zablude protiv GOSPODA, da gladnoga ostavlja prazne duše i piće žednomu uskraćuje.

7 I oruđa tvrđice *su* zlo; on smišlja opake planove da lažnim riječima uništi siromahe, čak i kad potrebiti govori ispravno.

8 A velikodušni smišlja plemenitosti i plemenitošću on će stajati.

9 Ustanite, žene koje ste u lagodnosti, čujte glas moj, kćeri bezbrižne, poslušajte besjedu moju.

10 Mnogo dana i godina strepit ćete, bezbrižnice, jer će berba posrnuti, sabiranja neće biti.

11 Dršćite, vi žene koje ste u lagodnosti, strepite, bezbrižnice, svucite se i razgolite i opašite *kostrijet* oko bokova svojih.

12 Zatužit će oni za bradavicama, za ljupkim poljima, za lozom rodnom,

13 na zemlji naroda moga izrast će trnje i drač; da, na svim radosnim kućama u gradu radosnome.

14 Zato što će dvorovi biti napušteni, mnoštvo gradsko ostavljeno; utvrde i kule postat će jazbine zauvijek, radost divljim magarcima, paša stadima,

15 sve dok se na nas ne izlije duh s visine, a pustinja bude plodno polje i plodno polje bude smatrano šumom.

16 Tada će *pravedni* sud prebivati u pustinji, a pravda bivati u plodnom polju.

17 I djelo pravednosti bit će mir, a učinak pravednosti mirnoća i sigurnost zauvijek.

18 I narod će moj prebivati u mirnom obitavalištu i u sigurnim prebivalištima i u mirnim spokojnim mjestima;

19 kada će se i tuča sručiti na šumu, a grad potonuti u nisko mjesto.

20 Blaženi *ste* vi koji sijete pokraj svih voda, koji *odande* otpuštate nogu vola i magarca.

POGLAVLJE 33

GOSPODE, smiluj nam se!

1 Jao tebi što pljačkaš, a sâm nisi opljačkan; koji nevjerno postupaš, a tebe nisu iznevjerili. Kad pre-

staneš pljačkati, bit ćeš opljačkan; kad završiš s nevjernim postupanjem, tebe će iznevjeriti.

2 GOSPODE, smiluj nam se, na tebe smo čekali; budi im ti mišica svako jutro, i naše spasenje u vrijeme nevolje.

3 Na zvuk meteža narod je pobjegao, na tvoje uzvisivanje narodu si se raspršili.

4 A vaš će se plijen sakupiti *kao* što se sakupljaju gusjenice; kao najezda skakavaca pojurit će na njih.

5 GOSPOD je uzvišen jer on prebiva u visini, Sion je napunio sudom i pravdom.

6 I mudrost i znanje bit će stabilnost tvojih vremena i snaga spasenja; strah GOSPODNJI blago je njegovo.

7 Gle, junaci njihovi po vani viču, poslanici mira gorko će plakati.

8 Pusti leže glavni putevi, nestalo je putnika. Raskinuo je savez, prezreo gradove, ne obazire se ni na jednog čovjeka.

9 Zemlja tuguje i malaksa, Libanon je posramljen i posječen. Šaron je kao pustinja, a Bašan i Karmel otresli su *plodove svoje*.

10 "Sada ću ustati", govori GOSPOD, "sada ću biti uzvišen, sada ću se uzdići.

11 Pljevu ste začeli, izrodit ćete strnjiku; vaš dah će vas *kao* oganj proždrijeti.

12 I narodi će biti *kao* izgaranje vapna, *kao* trnje posječeno izgorjet će u ognju.

13 Čujte što sam učinio, vi *koji ste daleko*, a vi *koji ste blizu* prepoznajte moć moju!"

14 Grešnici na Sionu se boje, strah je obuzeo licemjere: "Tko će od nas prebivati s ognjem što proždire? Tko će od nas prebivati s vječnim izgaranjem?"

15 Onaj koji hodi pravedno i go-

vori ispravno, koji prezire dobit od tlake, koji otresa ruke svoje da ne prima mito, koji zatiskuje uši svoje da ne slušaju o krvoproliću i zatvara oči svoje da ne gleda zlo:

16 on će prebivati na visinama, mjesta obrane njegove *bit će* utvrde na stijenama; kruh će mu se davati, vode će mu *biti* osigurane.

17 Tvoje će oči vidjeti kralja u njegovoj ljepoti, gledat će onu zemlju koja je jako daleko.

18 Srce će tvoje promišljati strahote: "Gdje je pisar? Gdje je onaj koji prima? Gdje je onaj što je kule brojio?"

19 Nećeš vidjeti narod žestoki, narod duboke besjede koje ti ne možeš shvatiti; mucava jezika *koga ti ne možeš razumjeti*.

20 Pogledaj na Sion, grad svečanosti naših: tvoje će oči Jeruzalem vidjeti, mirno obitavalište, šator *koji se ne može odnijeti*, nijedan od klinova nikada mu se neće maknuti niti mu se nijedno uže neće pokidati.

21 Jer će ondje slavni GOSPOD nama biti mjesto širokih rijeka i tokova po kojima neće ići galija s veslima niti će njime raskošan brod prolaziti.

22 Jer GOSPOD je naš sudac, GOSPOD je naš zakonodavac, GOSPOD je naš kralj, on će nas spasiti.

23 Vrvi su ti popustile, ne mogu dobro zateći jarbol svoj, ne može razviti jedro. Tada će se plijen od velike pljenidbe razdijeliti; hromi plijen uzimaju.

24 I nijedan stanovnik neće reći: "Bolestan sam!" Narodu što ondje prebiva oprostit će se nepravda *njegova*.

POGLAVLJE 34 Osuda naroda

1 Pridite, narodi, da čujete, i po-

slušajte, ljudi! Neka čuje zemlja i sve što je njeno, svijet i sve što iz njega izlazi.

2 Jer je jarost GOSPODNJA nad svim narodima, i bijes *njegov* nad svim vojskama njihovim; on ih je potpuno uništio, predao ih je pokolju.

3 I njihovi pobijeni bit će pobacani, a iz njihovih mrtvih tijela smrad će se njihov dizati; i krvlju njihovom gore će se natopiti.

4 I rastopit će se sva vojska nebeska, a nebesa će se kao svitak smotati; i sva će vojska njihova pasti kao što list pada s loze i kao što *smokva* pada sa stabla smokvina.

5 "Jer će mač moj biti umočen na nebu; gle, sići će na Idumeju i na narod koji sam prokleo za sud."

6 Mač GOSPODNJI pun je krvi, omašćen je pretilinom i krvlju jaganjaca i jaraca, pretilinom bubrega ovnujskih. Jer GOSPOD ima žrtvu u Bozri i veliki pokolj u zemlji idumejskoj.

7 I jednorozci će s njima sići, i junci s bikovima; i zemlja njihova natopit će se krvlju, a prašina njihova omastit će se pretilinom.

8 Jer je to dan GOSPODNJE osvete i godina naplate za spor sa Sionom.

9 I tokovi njegovi će se u smolu pretvoriti, a prašina njegova u sumpor; i zemlja njegova postat će goruća smola.

10 Ni noću ni danju neće se gasiti, dim će se njezin zauvijek dizati; od naraštaja do naraštaja opustošena će ležati, nitko njome neće prolaziti uvijek i zauvijek.

11 Nego će je zaposjesti komoran i bukavac, a sova i gavran u njoj će stanovati. I razapet će nad njom uže zablude i kamenje praznine.

12 Pozvat će oni plemiće njezine u kraljevstvo, no ondje nikoga neće *biti*; i svi knezovi njezini ne-

stat će.

13 I trnje će u dvorovima njezini izniknuti, kopriva i glog u utvrđama njezinim; i bit će obitavalište zmajevima i dvorište sovama.

14 I zvijeri pustinjske susretat će se sa zvijerima otočnim, i satiri dozivati drugove svoje; i sova kukuvija ondje će počivati i sebi naći počivalište.

15 Ondje će se sovoljuga gnijezditi i ležati *na jajima*, i leći *mlade* i skupljati ih pod sjenu svoju. Ondje će se i lešinari sakupljati, svaki sa svojim parom.

16 Tražite u knjizi GOSPODNJOJ i čitajte: nijedno od ovoga neće izostati, nikome par njezin neće nedostajati; jer su to usta moja zapovjedila i duh njegov je taj koji ih je sakupio.

17 I on je za njih ždrijež bacio i njegova ju je ruka užetom njima razdijelila. Zauvijek će je oni posjedovati, od naraštaja do naraštaja u njoj će prebivati.

POGLAVLJE 35

Otkupljenici će se vratiti

1 Pustara i pustoš veselit će im se, i pustinja će se radovati i procvjetati kao ruža.

2 Obilno će cvjetati i radovati se i to veseljem i pjevanjem. Dat će joj se slava Libanona, veličanstvo Karmela i Šarona; oni će vidjeti slavu GOSPODNJU i veličanstvo Boga našega.

3 Osnažite ruke klonule i učvrstite koljena klecava.

4 Recite onima kojima su srca preplašena: "Budite jaki, ne bojte se! Evo, Bog će vaš s osvetom doći, *baš* Bog s naplatom *dolazi*; on će doći i spasit će vas."

5 Tada će oči slijepih progledati, i uši gluhih odčepit će se.

6 Tada će hromi kao jelen skakati, i jezik nijemih pjevati. Jer će

u pustari vode izbiti, i tokovi u pustinji.

7 I zemlja sasušena postat će jezerce, a žedno tlo izvori voda. U obitavalištima zmajeva, gdje oni leže, *bit će* trave s trskom i rogozom.

8 I bit će ondje glavna cesta i put, i zvat će se Put svetosti; nečisti njime neće prolaziti, nego *će* on *biti* za ove: ti putnici, premda ludi, *njime* neće lutati.

9 Ondje neće biti lava, niti će *nekakva* grabežljiva zvijer njime uzlaziti; njih se tamo neće naći, nego će *onuda* otkupljeni hoditi.

10 I vratit će se iskupljenici GOSPODNJI, i s pjesmom će doći na Sion i s radošću vječnom nad glavama svojim. Obuzet će ih radost i veselje, a žalost i uzdisaji će pobjeći.

POGLAVLJE 36

Sanherib napada Judu

1 I dogodilo se četrnaeste godine kraljevanja Ezekijina *da* je Sanherib, kralj asirski, uzašao na sve utvrđene gradove Judine i osvojio ih.

2 I kralj asirski Rabšakeu poslao je *glasnika* s velikom vojskom iz Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji. I on je stao kod vodovoda gornje-ga jezera, na glavnom putu Valjarevog polja.

3 Tada je k njemu izašao Eljakim, sin Hilkijin, koji je bio nad dvorom, te pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov.

4 I Rabšake im je rekao: "Recite sada Ezekiji: Ovako govori kralj veliki, kralj asirski: 'Kakvo je to pouzdanje u koje se ti pouzdaješ?'"

5 Govorim, *ti kažeš*, (no *to su samo* isprazne riječi) *imam* savjet i snagu za rat. U koga se sada pouzdaješ da si se pobunio protiv mene?

6 Gle, ti se sada pouzdaješ u štap od te slomljene trske, u Egi-

pat, gdje, ako se čovjek nasloni, on će ući u ruku njegovu i probosti je. Takav je faraon, kralj egipatski svima onima koji se u njega pouzdaju.'

7 No kad mi kažete: 'Pouzdamo se u GOSPODA, Boga svojega'; zar to nije onaj čije je uzvišice i čije je žrtvenike Ezekija uklonio te rekao Judi i Jeruzalemu: 'Iskazujte štovanje pred ovim žrtvenikom?'

8 Stoga sada okladi se, molim te, s mojim gospodarom, kraljem asirskim, i dat ću ti dvije tisuće konja ako možeš sa svoje strane postaviti jahače na njih.

9 Kako ćeš onda odvratiti lice jednoga zapovjednika od najmanjih slugu gospodara moga i pouzdati se u Egipat zbog bojnih kola i konjanika?

10 A zar sam se ja sada bez GOSPODA podigao na ovu zemlju da je uništim? GOSPOD mi je rekao: 'Uzađi protiv te zemlju i uništi je.'

11 Tada su Eljakim, te Šebna i Joah rekli Rabšakeu: "Govori, molim te, svojim slugama na sirijskom jeziku, jer mi *to* razumijemo. I nemoj s nama govoriti na židovskom jeziku, na uši naroda koji je na zidinama."

12 Ali je Rabšake rekao: "Je li me moj gospodar poslao k tvome gospodaru i k tebi da govorim ove riječi? Nije li *me poslao* ovim ljudima što sjede na zidinama da bi jeli svoj vlastiti izmet i piju svoju vlastitu mokraću zajedno s vama?"

13 Nato je Rabšake ustao i povikao jakim glasom na židovskom jeziku pa rekao: "Čujte riječi velikoga kralja, kralja asirskoga!"

14 Ovako govori kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava jer vas on neće moći izbaviti.'

15 Ni nemojte dopustiti da vas Ezekija navede da se pouzdate u GOSPODA govoreći: GOSPOD će

nas zasigurno izbaviti, ovaj grad neće biti predan u ruke kralja asirskoga.'

16 Ne slušajte Ezekiju jer ovako govori kralj asirski: 'Sklopite *dogovor* sa mnom *uz pomoć* poklona te izađite k meni, pa neka svatko jede sa svoje loze i svatko sa svoje smokve i svaki neka pije vodu iz svoje nakapnice,

17 sve dok ne dođem i odvedem vas u zemlju nalik na vašu zemlju, zemlju žita i vina, zemlju kruha i vinogradâ.

18 *Pazite* da vas Ezekija ne nagovara govoreći: 'GOSPOD će nas izbaviti.' Je li bilo koji od bogova *drugih* naroda izbavio svoju zemlju iz ruke kralja asirskoga?

19 Gdje *su* bogovi hamatski i arpadski? Gdje *su* bogovi sefarvaimski? I jesu li oni izbavili Samariju iz ruke moje?

20 Koji *su* ti među svim bogovima ovih zemalja da su izbavili svoju zemlju iz ruke moje, da bi GOSPOD izbavio Jeruzalem iz ruke moje? "

21 Ali oni su šutjeli i nisu mu odgovorili ni riječi, jer je *to* bila kraljeva zapovijed, govoreći: "Nemojte mu odgovoriti."

22 Tada su Elijakim, sin Hilkin, koji *je bio* nad dvorom, i pisar Šebna i zapisničar Joah, sin Asafov, došli k Ezekiji razderane odjeće te mu ispriповijedali riječi Rabšakeove.

POGLAVLJE 37

Ezekija traži Izaijinu pomoć

1 I dogodilo se, kad je kralj Ezekija *to* čuo, da je razderao odjeću svoju i zaogrnuo se kostrijeću te otišao u Dom GOSPODNI.

2 Zatim je poslao Elijakima, koji je bio nad dvorom, te pisara Šebnu i starješine svećeničke zaogrnutu kostrijeću, k proroku Izaiji,

sinu Amozovu.

3 A oni su mu rekli: "Ovako govori Ezekija: 'Ovaj dan *je* dan nevolje i ukora i hule; jer su djeca stigla do rođenja, a nema snage da se rode.

4 Možda će GOSPOD, Bog tvoj, čuti riječi Rabšakea, koga je kralj asirski, njegov gospodar, poslao da sramoti Boga živoga, te će prekoriti riječi koje je čuo GOSPOD, Bog tvoj. Zato podigni molitvu *svoju* za ostatak koji je još preostao.' "

5 Tako su sluge kralja Ezekije došle k Izaiji.

6 Nato im je Izaija rekao: "Ovako recite gospodaru svome: 'Ovako govori GOSPOD: Ne boj se riječi koje si čuo, kojima su sluge kralja asirskoga na mene hulile.

7 Evo, poslat ću buru na njega pa će čuti glasinu te će se vratiti u zemlju svoju; i učinit ću da padne od mača u svojoj vlastitoj zemlji.' "

8 Tako se Rabšake vratio i našao kralja asirskoga kako ratuje protiv Libne, jer je bio čuo da je on otišao iz Lakiša.

9 Tada je čuo kako govore o Tirhaki, kralju etiopskomu: "Izašao je zaratiti s tobom". I kad je *to* čuo, poslao je glasnike k Ezekiji govoreći:

10 "Ovako kažite Ezekiji, kralju Judinu, govoreći: 'Ne daj da te prevari Bog tvoj u kojega se ti pouzdaješ, govoreći: Jeruzalem neće biti predan u ruke kralja asirskoga.

11 Evo, sâm si čuo što su učinili kraljevi asirski svim zemljama, kako su ih potpuno uništili. Zar ćeš se ti izbaviti?

12 Jesu li bogovi narodâ izbavili one koje su očevi moji uništili, kao Gozan i Haran i Rezef i sinove Edenove koji *su bili* u Telasaru?

13 Gdje *je* kralj hamatski i kralj

arpadski i kralj grada Sefarvaima, Hene i Ive? ”

Ezekija moli za izbavljenje

14 I Ezekija je primio pismo iz ruke glasnikâ i pročitao ga. Zatim je Ezekija ušao u Dom GOSPODNJI te ga je razvio pred GOSPODOM.

15 Tada se Ezekija pomolio GOSPODU govoreći:

16 “GOSPODE nad vojskama, Bože Izraelov, koji prebivaš *među* kerubinima, ti si Bog, *baš* samo ti, svih kraljevstava zemaljskih; ti si načinio nebo i zemlju.

17 Prikloni uho svoje, GOSPODE, i čuj; otvori oči svoje, GOSPODE, i vidi. I poslušaj sve riječi Sanheribove koje je poslao da sramoti Boga živoga.

18 Doista, GOSPODE, kraljevi asirski opustošili su sve narode i zemlje njihove,

19 i bacili su bogove njihove u oganj, jer oni nisu bili bogovi, nego djelo ruku čovječjih, drvo i kamen. Stoga su ih uništili.

20 Stoga sada, GOSPODE, Bože naš, spasi nas iz ruke njegove, da bi sva kraljevstva zemaljska spoznala da si ti GOSPOD, *baš* ti jedini.’ ”

21 Tada je Izaija, sin Amozov, poručio Ezekiji govoreći: “Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: ‘Pošto si me molio protiv Sanheriba, kralja asirskoga,

22 ovo je riječ koju je GOSPOD izgovorio glede njega: ‘Djevica, kći sionska, prezrela te je i podsmjehivala ti se; kći jeruzalemska mahala je glavom za tobom.

23 Koga si grdio i *koga* si hulio? I protiv koga si glas *svoj* uzvisivao i oči svoje podizao u visinu? *Baš* protiv Svetog Izraelova!

24 Po slugama svojim Gospodina si grdio. I rekao si: S mnoš-

tvom bojnih kola svojih ja sam se popeo na visove gora, na krajeve libanonske, i posjeći ću visoke cedrove i birane jele njegove; i ući ću na njegove krajnje visine i šumu Karmela njegova.

25 Ja sam kopao i vodu sam pio, i stopalima nogu svojih isušio sam sve rijeke po mjestima opasanim.

26 Nisi li već davno čuo, *kako* sam ja to napravio i od davnih vremena to oblikovao? Sada to činim da se događa, i ti trebaš prometnuti gradove utvrđene u razvaljene gomile.

27 Stoga su stanovnici njihovi bili male snage, prestrašeni su bili i smeteni; bili su *kao* trava poljska i *kao* zeleno bilje, *kao* trava na krovovima kuća i *kao* žito opaljeno prije nego što je naraslo.

28 Ali ja znam boravište tvoje i izlaske tvoje i dolaske tvoje, i bijes tvoj protiv mene.

29 Zato što je bijes tvoj protiv mene i buka tvoja do ušiju mojih stigla, stoga ću ti kolut svoj u nos staviti i uzde svoje u usnice tvoje, i vratit ću te putem kojim si došao.

30 A ovo će ti biti znak: *ove* ćete godine jesti što naraste samo po sebi, a druge godine ono što od istoga nikne, a treće godine sijte i žanjite i vinograde sadite pa jedite urod njegov.

31 A ostatak koji je preživio od doma Judina ponovo će pustiti korijen u dubinu i donijeti urod u visini.

32 Jer će iz Jeruzalema izaći ostatak, i preživjeli s gore Siona. Revnost GOSPODA nad vojskama to će učiniti.’

33 Stoga ovako govori GOSPOD glede kralja asirskoga: ‘Neće on ući u ovaj grad ni strijelu ovamo neće odapinjati; ni neće doći pred njega sa štitom, ni nasipavati nasipe protiv njega.

34 Putem kojim je došao, njime će se i vratiti, i u ovaj grad on neće ući', govori GOSPOD.

35 Jer ja ću braniti ovaj grad da ga spasim radi sebe i radi sluge svoga Davida.' "

36 Tada je izašao anđeo GOSPODNJI i pobio u asirskome taboru stotinu i osamdeset i pet tisuća ljudi. I kad su ustali rano ujutro, gle, svi *su* ti *bili* mrtva tijela.

37 Tako je Sanherib, kralj asirski, odstupio i otišao te se vratio i nastanio u Ninivi.

38 I dogodilo se, dok je on iskazivao štovanje u domu Nisroka, boga svojega, da su ga sinovi njegovi Adramelek i Šarezer udarili mačem; zatim su oni pobjegli u zemlju armensku. A Esarhadon sin njegov zakraljio se umjesto njega.

POGLAVLJE 38

Ezekija se razbolio i ozdravio

1 U one dane Ezekija se nasmrt razbolio. I prorok Izaija, sin Amozov došao je k njemu te mu rekao: "Ovako govori GOSPOD: 'Uredi kuću svoju, jer ćeš ti umrijeti i nećeš više živjeti.' "

2 Nato je Ezekija okrenuo lice svoje prema zidu i pomolio se GOSPODU,

3 te rekao: "Sjeti se, GOSPODE, zaklinjem te, kako sam pred tobom hodio u istini i besprijeckor-na srca, i činio *ono što je dobro* u očima tvojim." I Ezekija je gorko zaplakao.

4 Tada je riječ GOSPODNJA došla Izaiji govoreći:

5 "Idi i reci Ezekiji: Ovako govori GOSPOD, Bog oca tvoga Davida: 'Čuo sam molitvu tvoju, vidio suze tvoje. Evo, dodat ću tvojim danima petnaest godina.

6 I izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruke kralja asirskoga; i obranit ću grad ovaj.

7 Ovo će ti biti znak od GOSPODA da će GOSPOD učiniti ono što je izrekao:

8 Gle, ja ću vratiti sjenu stupnjevniku, što je sa suncem sišla na sunčaniku Ahazovu, za deset stupnjeva unatrag.' " Tako se sunce vratilo deset stupnjeva po stupnjevima po kojima je već bilo sišlo.

9 Zapis Ezekije, kralja Judina, kad se razbolio i ozdravio od svoje bolesti.

10 Ja sam rekao u smiraj svojih dana: Trebam poći k vratima groba; lišen sam ostatka godina svojih."

11 Rekao sam: "Neću vidjeti GOSPODA, *i to* GOSPODA u zemlji živih; neću više gledati čovjeka sa stanovnicima svijeta.

12 Vijek je moj prošao i udaljio se od mene kao šator pastirski. Odrezao sam život svoj kao tkalac, on me je odsjekao bolešću čežnje. Od dana *sve* do noći ti ćeš me dokončati.

13 Računao sam sve do jutra *da* će kao lav, tako on skršiti sve kosti moje. Od dana *sve* do noći ti ćeš me dokončati.

14 Kao ždral, kao lastavica, tako pijućem, jaučem kao golub, oči su moje oslabile gledajući gore. GOSPODE, u tjeskobi sam, zauzmi se za mene.

15 Što da kažem? On mi je i govorio, i on je *to* i učinio. Sve svoje godine polako ću ići u gorčini duše svoje.

16 Gospodine, po tome *ljudi* žive, i u svemu tome *je* život duha moga. Tako me ozdravi i poživlji me.

17 Gle, zbog mira imam veliku gorčinu, ali ti si u ljubavi dušu moju *izbavio* iz jame truleži; jer sve grijeha moje bacio si iza leđa svojih.

18 Jer te grob neće moći hvaliti,

smrt te neće moći slaviti; oni koji u jamu silaze neće se moći nadati istini tvojoj.

19 Živi, živi, on će te hvaliti kao što ja činim danas. Otac će djeci objaviti istinu tvoju.

20 GOSPOD je bio spreman spasiti me; stoga ćemo pjevati pjesme moje uz žičana glazbala u Domu GOSPODNJEM u sve dane života svoga."

21 Jer je Izaija rekao: "Neka uzmu grudu smokava i priviju mu ga na čir, pa će ozdraviti."

22 Ezekija je još rekao: "Što je znak da ću uzaći u Dom GOSPODNJI?"

POGLAVLJE 39 Poslanici iz Babilona

1 U ono vrijeme babilonski kralj Merodakbaladan, sin Baladanov, poslao je pisma i dar Ezekiji, jer je čuo da se razbolio i ozdravio.

2 I Ezekija se tome razveselio te im pokazao svoju kuću dragocjenosti, srebro i zlato i mirodije i dragocjenu pomast, i svu svoju oružarnicu i sve što se našlo u riznicama njegovim. Nije bilo ničega u dvoru njegovom i u svojoj njegovoj vlasti što im Ezekija nije pokazao.

3 Tada je prorok Izaija došao kralju Ezekiji i upitao ga: "Što su rekli ti ljudi? I odakle su došli k tebi?" Nato je Ezekija odgovorio: "Došli su k meni iz daleke zemlje, čak iz Babilona."

4 Zatim je upitao: "Što su vidjeli u dvoru tvome?" Nato je Ezekija odgovorio: "Sve što je u mojem dvoru vidjeli su; nema ničega među riznicama mojim što im nisam pokazao."

5 Tada je Izaija rekao Ezekiji: "Čuj riječ GOSPODA nad vojskama:

6 'Evo, dolaze dani kada će sve što je u dvoru tvome i ono što

su očevi tvoji pohranili do dana današnjega biti odneseno u Babilon; ništa neće ostati', govori GOSPOD.

7 'A od sinova tvojih koji će poći od tebe, što ih budeš izrodio, bit će odvedeni; i bit će eunici na dvoru kralja babilonskoga'."

8 Nato je Ezekija rekao Izaiji: "Dobra je riječ GOSPODNJA koju si izrekao." Još je rekao: "Jer će biti mira i istine u dane moje."

POGLAVLJE 40 Utjeha za Božji narod

1 "Tješite, tješite narod moj", govori Bog vaš.

2 "Govorite prijazno Jeruzalemu i dovknite mu da je borba njegova završila, da mu se nepravda oprostila, jer je iz ruke GOSPODNJE dvostruko primio za sve grijehe svoje."

3 Glas onoga koji vapi u pustinji: "Pripremite put GOSPODNJI, poravnite u pustinji glavni put Bogu našem."

4 Svaka dolina neka se povisi i svaka gora i brdo neka se slegne. I što je iskrivljeno, neka se poravna, i hrapava mjesta neka budu ravna.

5 Tada će se otkriti slava GOSPODNJA i sva će je tijela zajedno gledati; jer su GOSPODNJA usta to izgovorila."

6 Glas je rekao: "Viči!" A on je upitao: "Što da vičem?" "Svako je tijelo trava i sva krasota njegova je kao cvijet poljski.

7 Sahne trava, vene cvijet; zato što duh GOSPODNJI puše na njega. Zasigurno je narod trava.

8 Sahne trava, vene cvijet, ali riječ Boga našega ostaje zauvijek."

Veličina Božja

9 Sione, ti što donosiš radosne vijesti uzađi na goru visoku! Snažno podigni glas svoj, Jeruzaleme,

ti koji donosiš radosne vijesti! Podigni *ga*, ne boj se! Reci gradovima Judinim: "Evo Boga vašega."

10 Gle, Gospodin BOG doći će rukom snažnom i mišica će njegova vladati za njega. Evo, s njim je nagrada njegova, a pred njim djela njegova.

11 Stado će svoje napasati kao pastir; mišicom svojom skupit će jaganjce i nosit će ih u naručju svome, i nježno voditi one koji imaju mlade.

12 Tko je svojim dlanom vode izmjerio i pedljem nebesa odmjerio i mjerilom prah zemaljski obuhvatio i utezima planine izvagao, a vagom brda?

13 Tko je usmjerio Duh GOSPODNI ili ga kao savjetnik njegov poučio?

14 S kim se je on posavjetovao i tko ga je uputio i tko ga je poučio putu suda i poučio ga znanju i pokazao mu put razboritosti?

15 Gle, narodi *su* kao kap iz vjedra i smatra ih se kao prašina na vagi; gle, on otoke kao zrnca podiže.

16 Ni Libanon nije dovoljan da gori, ni životinja njegovih nema dovoljno za žrtvu paljenicu.

17 Svi narodi *su* kao ništa pred njim, i on ih smatra manjim od ničega i prazninom.

18 S kime ćete onda Boga usporediti? Ili s kakvim ga likom porediti?

19 Ljevač lijeva lik liveni, a zlatar ga okiva zlatom i izlijeva srebrne lančice.

20 Onaj koji je presiromašan da prinosi izabire drvo koje neće trnuti; on traži za sebe vještog obrtnika da postavi lik izrezbareni koji se neće micati.

21 Zar ne znate? Niste li čuli? Nije li vam od početka rečeno? Niste li razumjeli od utemeljenja

zemlje?

22 To je onaj koji stoluje nad kruhom zemaljskim, i čiji su stanovnici kao skakavci; onaj koji je kao zastor nebesa razastro i kao šator ih razapeo da u njemu prebiva.

23 Knezove promeće u ništa, čini da su suci zemaljski kao ništa.

24 Da, neće biti zasađeni, da, neće biti posijani, da, stablo im se u zemlji neće ukorijeniti; a on će i puhnuti na njih pa će usahnuti, i vihor će ih kao strnjiku raznijeti.

25 "S kime ćete me onda usporediti ili tko će mi biti ravan?" govori Sveti.

26 Podignite uvis oči svoje i pogledajte tko je to stvorio da na broj izvodi vojsku njihovu, on ih sve po imenu zove po velikoj moći njegovoj, jer *on je* jak u snazi, ni jedno ne nestaje.

27 Zašto ti Jakove kažeš, i ti Izraele, govoriš: "Put moj sakriven je GOSPODU, i sud je moj mimoišao Boga mojega"?

28 Zar ne znaš? Nisi li čuo da se vječni Bog, GOSPOD, Stvoritelj krajeva zemaljskih, nije umorio niti je iznemogao? Njegov se razbor istražiti ne može.

29 Umornome moć daje, a nemogućnima snagu uvećava.

30 Čak će se i mladi umoriti i malaksati, i mladići će sasvim pasti.

31 Ali će se snaga onima koji čekaju na GOSPODA obnoviti; podizat će se na krilima kao orlovi, trčati i neće malaksati, i hodat će i neće se umoriti.

POGLAVLJE 41

Ne boj se, jer ja sam s tobom

1 "Šutite preda mnom, *vi* otoci, i neka ljudi obnove snagu *svoju*! Neka se primaknu; neka onda govore; zajedno pristupimo k osudi.

2 Tko je s istoka podigao pravednika, pozvao ga do nogu svojih,

predao narode pred njega i učinio *ga* da vlada nad kraljevima? Predao *ih* je kao prah maču njegovu i kao strnjiku razvijanu luku njegovu.

3 Progonio *ih* je te sigurno prolazio i *to* putem *kojim* noga njegova nije prošla.

4 Tko je *to* napravio i izvršio, pozivajući naraštaje od početka? Ja, GOSPOD, prvi i *bit* ću kod posljednjih, ja *sam* taj."

5 Otoci su *to* vidjeli i pobojali se, krajevi su se zemaljski prestrašili; približili su se i došli.

6 Oni su pomagali svatko bližnjemu svome, i *svatko* je bratu svome govorio: "Budi odvažan!"

7 Tako je tesar ohrabrio zlatara, a onaj koji izravna čekićem onoga koji udara na nakovnju, govoreći: "Spremno je za spajanje." I pričvrstio *ga* je čavlima *da* se ne može pomicati.

8 No ti *si*, Izraele, sluga moj, Jakov, koga sam izabrao, sjeme Abrahama, prijatelja moga!

9 Ti si onaj koga sam uzeo s krajeva zemlje i pozvao od glavara njezinih; i rekao sam ti: "Ti *si* sluga moj, tebe sam izabrao i nisam te odbacio.

10 Ne boj se, jer ja *sam* s tobom; ne daj se zastrašiti, jer ja sam Bog tvoj. Ja ću te osnaživati, da, i pomagat ću ti, da, i podržavat ću te desnicom pravednosti svoje."

11 Gle, svi koji su bili bijesni na tebe posramit će se i smesti; bit će kao ništa i oni koji su se s tobom prepirali propast će.

12 Tražit ćeš *ih*, i nećeš *ih* naći, *baš* one koji su se s tobom parabili; oni koji protiv tebe ratuju bit će kao ništa i kao ništavilo.

13 Jer ja GOSPOD, Bog tvoj, držat ću te za desnicu govoreći ti: 'Ne boj se, ja ću ti pomoći.'

14 Ne boj se, ti Jakove crve, *ni* vi

ljudi Izraelovi; ja ću ti pomagati', govori GOSPOD i otkupitelj tvoj, Sveti Izraelov.

15 Gle, učinit ću te novim ostrim mlatom koje ima zupce; mlatit ćeš gore i mrvit ćeš *ih*, a brda ćeš u pljevu pretvoriti.

16 Vijat ćeš *ih*, i vjetar će *ih* odnijeti i vihor *ih* raspršiti. A ti ćeš se radovati u GOSPODU i proslavljat ćeš se u Svetom Izraelovom.

17 *Kada* siromasi i potrebiti traže vodu, a nje nema, i jezik im se od žeđi suši, *tada* ću *ih* ja, GOSPOD, uslišati; ja, Bog Izraelov, neću *ih* napustiti.

18 Na uzvišicama ću rijeke otvoriti, i vrela usred dolina. Pustinju ću pretvoriti u jezero vodeno, a zemlju suhu u izvore vode.

19 U pustoši ću posaditi cedar, šitim i mirtu i stablo uljike; u pustinji ću zajedno postaviti jelu i bor i čempres,

20 da bi zajedno vidjeli i znali i promotrili te razumjeli da je to učinila ruka GOSPODnja i da je to stvorio Sveti Izraelov.

21 "Pokažite svoju parnicu", govori GOSPOD, "iznesite svoje jake *razloge*", govori kralj Jakovljevi.

22 Neka *ih* iznesu i pokažu nam što će se dogoditi: neka nam pokažu ono negdašnje, što *je to bilo*, da bismo promotrili i spoznali svršetak njihov; ili nam objavite ono što dolazi.

23 Pokažite ono što ima doći poslije da bismo spoznali da *ste* vi bogovi; da, činite dobro ili činite zlo, da bismo se preplašili i gledali *to* zajedno.

24 Gle, vi *ste* ništa i djela vaša ništavna; gnjusoba *je onaj* koji vas izabere.

25 Podigao sam *jednoga* sa sjevera, i on će doći; s izlaska sunčeva on će zazvati ime moje. I poći će na knezove kao *na* žbuku i kao što

lončar gazi glinu.

26 Tko je od početka objavio, da bismo znali, i od davnina, da bismo objavili: "*On je pravedan*"? Da, nema nikoga tko pokazuje, da, nema nikoga tko objavljuje, da, nema nikoga tko čuje riječi vaše.

27 Prvi će reći Sionu: "Gle, evo ih!", i ja ću Jeruzalemu podariti jednoga koji donosi radosne vijesti.

28 Jer sam pogledao, i nije bilo nikoga; čak i među njima nije bilo nijednoga savjetnika da bi kad sam ih upitao mogli odgovoriti *bar* jednu riječ.

29 Gle, oni su ništa, djela *su* im ništavna; njihovi *su* liveni likovi vjetar i pomutnja.

POGLAVLJE 42 GOSPODNJI izabrani sluga

1 "Evo sluge moga koga podupirem, izabranika moga *u kome* uživa duša moja! Stavio sam duha svoga na njega, on će donijeti sud Poganima.

2 Neće on vikati ni uzdizati se, niti će činiti da se glas njegov na ulici čuje.

3 Trske stučene neće prelomiti i tinjajućeg stijenja neće ugasiti; on će sud izvesti k istini.

4 Neće odustati niti se obeshrabriti sve dok na zemlji ne uspostavi sud; i otoci će čekati zakon njegov."

5 Ovako govori Bog, GOSPOD, koji je stvorio nebesa i razapeo ih, onaj koji je rasprostro zemlju i ono što iz nje izlazi, onaj koji daje dah ljudima na njoj i duh onima što hode po njoj.

6 Ja, GOSPOD, pozvao sam te u pravednosti i ja ću držati ruku tvoju; i čuvat ću te i tebe postaviti kao savez narodu, kao svjetlo Poganima,

7 da otvoriš slijepima oči, da sužnje izvedeš iz tamnice i one koji sjede u tami iz kuće tamničke.

8 Ja *sam* GOSPOD, to je ime moje; i slavu svoju neću dati drugome niti hvalu svoju likovima izrezbarenim.

9 Evo, ono prijašnje ispunilo se, a ono novo objavljujem; prije nego što se pokažu, o njima vam govorim."

10 Pjevajte GOSPODU pjesmu novu, i hvalu njegovu s nakraj zemlje: vi koji silazite na more, i sve što je u njemu, otoci i stanovnici njihovi.

11 Neka pustinja i gradovi njezini *glas svoj* podignu, naselja *što* ih Kedar nastanjuje. Neka pjevaju stanovnici stijene, neka kliču s vrhova gorskih!

12 Neka daju slavu GOSPODU, i neka otocima objave hvalu njegovu.

13 GOSPOD će izaći kao junak, kao ratnik će ljubomoru pobuditi. Povikat će, da, riknut će, nadvladat će neprijatelje svoje.

14 "Dugo sam šutio, tiho sam bio i suzdržavao se; *sada* vičem kao žena kad rađa; uništit ću i prožderat ću odjednom.

15 Opustošit ću gore i brda, i isušiti sve bilje njihovo; i od rijeka ću načiniti otoke, a jezera isušiti.

16 I slijepe ću izvesti na put *kojeg* nisu poznavali, vodit ću ih stazama *koje* nisu poznavali. Pred njima ću tamu u svjetlost pretvoriti i sve što je iskrivljeno izravnati. To je ono što ću za njih učiniti i neću ih napustiti."

17 Vratit će se nazad, jako će se posramiti oni koji se pouzdaju u likove izrezbarene, koji lijevanim kipovima govore: "*Vi ste bogovi naši.*"

18 Čujte, vi gluhi; i pogledajte, vi slijepi, da možete vidjeti.

19 Tko je slijep ako ne moj sluga? Ili gluh kao moj glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao onaj koji je besprijekeoran i slijep kao sluga GOSPODNI?

20 Mnogo toga si vidio, no nisi se obazirao; otvaraš uši, ali on ne čuje.

21 GOSPOD je potpuno zadovoljan radi pravednosti njegove; Zakon će on uzveličati i učiniti ga časnim.

22 Ali ovaj je narod pokraden i opljačkan; svi *su oni* uhvaćeni u rupama i sakriveni u tamnicama. Oni su kao plijen i nitko *ih* ne izbavlja; kao grabež i nitko ne govori: "Vrati!"

23 Tko će među vama ovome uho prikloniti? Tko će slušati i čuti o vremenu koje dolazi?

24 Tko je Jakova predao za plijen, i Izraela pljačkašima? Nije li GOSPOD, onaj protiv koga smo sagriješili? Jer oni nisu htjeli ići putevima njegovim niti su bili poslušni Zakonu njegovom.

25 Stoga je na njega izlio jarost srdžbe svoje i silinu bitke; i ona ga je zapalila unaokolo, ali on to nije spoznao; i spržilo ga je, ali on to nije uzeo k srcu.

POGLAVLJE 43 Izraelov jedini Spasitelj

1 Ali sada ovako govori GOSPOD, koji te je stvorio, Jakove, i koji te je oblikovao, Izrael: "Ne boj se, jer ja sam te otkupio; tvojim sam te imenom pozvao; ti si moj.

2 Kad preko voda prelaziš, ja ću biti s tobom; i preko rijeka, one te preplaviti neće. Kad kroz oganj hodaš, nećeš se opeći niti te neće plamen opaliti.

3 Jer ja sam GOSPOD, Bog tvoj, Sveti Izraelov, tvoj Spasitelj. Kao otkupninu tvoju dao sam Egipat, Etiopiju i Sebu za tebe.

4 Pošto si dragocjen u očima mojim, ti si bio častan i ja sam te

ljubio; stoga ću dati ljude za tebe i narode za život tvoj.

5 Ne boj se, jer ja sam s tobom; s istoka ću dovesti sjeme tvoje i sa zapada ću te sabrati.

6 Sjeveru ću reći: 'Daj mi *ih*!'; i jugu: 'Ne zadržavaj *ih*!' Dovedi sinove moje izdaleka, i kćeri moje s kraja zemlje;

7 *baš* svakoga onoga koji se zove imenom mojim: jer sam ga ja stvorio za slavu svoju; ja sam ga oblikovao, da, ja sam ga načinio."

8 Izvedi taj narod slijepi, što oči ima, i gluhi što uši ima.

9 Neka se sakupe zajedno sve nacije i neka se okupe narodi. Tko među njima može to obznani i objaviti nam ono što je bilo prije? Neka dovedu svjedoke svoje da se opravdaju; ili neka čuju i kažu: 'Istina je!'

10 "Vi ste mi svjedoci", govori GOSPOD, "i moj sluga koga sam ja izabrao, da biste znali i vjerovali mi i razumjeli da sam ja taj. Prije mene nijedan Bog nije bio oblikovan niti će biti poslije mene.

11 Ja, *baš* ja sam GOSPOD, i osim mene nema spasitelja.

12 Ja sam objavio i spasio i pokazao, kada nije bilo tuđeg boga među vama. Stoga ste mi vi svjedoci", govori GOSPOD, "da sam ja Bog.

13 Da, prije negoli je dana bilo ja sam taj, i nitko se iz ruke moje ne može izbaviti; ja ću raditi, i tko će to spriječiti?"

14 Ovako govori GOSPOD, otkupitelj vaš, Sveti Izraelov: "Radi vas poslao sam u Babilon da se odvedu svi njihovi plemići i Kaldejci, čiji su vapaji u brodovlju.

15 Ja sam GOSPOD, Sveti vaš, Stvoritelj Izraelov, kralj vaš."

16 Ovako govori GOSPOD, koji je načinio put po moru i stazu po vodama moćnim,

17 koji je izveo bojna kola i konje, vojsku i silu; oni će zajedno polijegati, neće ustati; izumrli su, kao stijenj su se ugasili:

18 "Ne prisjećajte se onoga što je bilo prije i ne promišljajte o starome.

19 Gle, nešto ću novo načiniti, sada će izniknuti; zar to ne prepoznajete? Napraviti ću i put u pustari i rijeke u pustinji.

20 Zvijeri će me poljske častiti, zmajevi i sove; zato što ja dajem vode u pustari i rijeke u pustinji, da napojim narod svoj, izabranika svoga.

21 Narod taj sam za sebe oblikovao; oni će hvalu moju iskazivati."

22 "Ali ti, Jakove, nisi me zazvao; a ti, Izraele, bio si umoran od mene.

23 Nisi mi donosio sitnu stoku za svoju žrtvu paljenicu niti si me častio žrtvama svojim. Ja te nisam naveo da služiš prinosom niti sam te kâdom umorio.

24 Nisi mi slatku trsku za novac kupovao niti si me sitio pretilinom žrtava svojih, nego si me naveo da ti služim opterećen grijesima tvojim, izmučio si me nepravdom svojom.

25 Ja, baš ja sam taj koji radi sebe briše prijestupe tvoje pa se grijeha tvojih neću sjećati.

26 Podsjeti me; daj da se parničimo zajedno; ti objavljuj da se možeš opravdati.

27 Tvoj je prvi otac sagriješio, i učitelji su tvoji prestupili protiv mene.

28 Stoga sam oskvrnuo knezove Svetišća; i predao Jakova prokletstvu, i Izraela ruglu."

POGLAVLJE 44

Izrael izabranik GOSPODNJI

1 "No sada čuj, Jakove, slugo moj, i ti, Izraele, koga sam izabrao.

2 Ovako govori GOSPOD koji te je načinio i koji te od utrobe oblikovao, koji će ti pomagati: 'Ne boj se, Jakove, slugo moj, i ti, Jesurune, koga sam izabrao.

3 Jer ću vodu izliti na onoga koji je žedan, i bujice na suhu zemlju. Duha ću svoga na sjeme tvoje izliti, i na tvoj porod blagoslov svoj.

4 I niknut će među travom kao vrbe pokraj vode tekućice.'

5 Jedan će reći: 'Ja sam GOSPODNJI', a drugi će sebe nazvati imenom Jakovljevim, a treći će svojom rukom napisati GOSPODU, i prozvati sebe imenom Izraelovim."

6 Ovako govori GOSPOD, kralj Izraelov i otkupitelj njegov, GOSPOD nad vojskama: "Ja sam Prvi, i ja sam Posljednji, i osim mene Boga nema.

7 I tko će, kao ja, proglasiti i objavit i ovo, te staviti sve u red umjesto mene, otkako sam odredio narod drevni? I neka im pokaže ono što dolazi i što će doći.

8 Ne bojte se i ne plašite! Nisam li ti govorio od onih vremena i objavio to? Baš vi ste mi svjedoci. Ima li Boga osim mene? Da, nema Boga, nijednoga ne poznam."

9 Oni koji prave izrezbarene likove su isprazni, i njihovi ljubimci nisu na korist. I sami su sebi svjedoci; ništa ne vide niti znaju, da bi bili posramljeni.

10 Tko je oblikovao boga ili lijevao lik izrezbareni što ničemu ne koristi?

11 Gle, svi njegovi drugovi bit će posramljeni: i obrtnici, oni od ljudi. Neka se svi sakupe, neka stanu; da, bojat će se i bit će posramljeni svi zajedno.

12 Kovač kliještima radi nad ugljevljem i oblikuje ga čekićima i izrađuje ga snagom mišica svojih. Da, gladan je, i nema više snage,

ne pije vode i umara se.

13 Tesar rasteže uzicu *svoju*, označuje ga pisaljkom, obrađuje ga dljetima i označuje ga šestarom, pa ga označava prema obličju čovjeka, prema ljepoti čovječjoj, da bi ostao u kući.

14 Siječe si cedrove, te uzima čempres i hrast što ga je za sebe krijepio među stablima šumskim. Sadi jasen, a kiša *ga* hrani.

15 Onda bude čovjeku za loženje, jer će ga on uzeti da se ogrije. Da, pali *ga* i peče kruh, da, i izrađuje boga i iskazuje mu štovanje; radi pravi izrezbareni lik i pada pred njim.

16 Dijelom od toga loži u ognju; tim djelom od toga jede meso, peče pečenku i nasiti se. Da, grije se i govori: "Aha, ugrijao sam se i vidio oganj."

17 A ostatkom od toga čini boga, *baš* svog izrezbarenog lika; pred njim pada i iskazuje mu štovanje, i moli mu se i govori: "Izbavi me, jer *si* ti moj bog."

18 Ne znaju i ne razumiju, jer je zaslijepio oči njihove da ne vide, i srca njihova da ne mogu razumjeti.

19 I nitko ne promišlja u srcu svome, ni nema ni znanja ni razumijevanja da kaže: "Dijelom od ovoga naložio sam oganj, da, i na žeravici od toga ispekao sam kruh; ispekao sam meso i pojeo *ga*. Pa zar ću od onoga što ostane načiniti gnjusobu? Zar ću padati pred komadom drveta?"

20 Hrani se pepelom, prijevarno srce skrenulo *ga* je da dušu svoju ne može izbaviti ni reći: "Nije li to laž u desnici mojoj?"

21 "Sjeti se toga, Jakove i Izraele, jer *si* sluga moj. Ja sam te oblikovao i ti *si* sluga moj; Izraele, ja te nikada neću zaboraviti!

22 Kao guste oblake izbrisao

sam prijestupe tvoje, i grijehе tvoje poput oblaka. Vрати se k meni, jer sam te ja otkupio."

23 Pjevajte, nebеса, jer je GOSPOD *to* učinio! Kličite, dubine zemaljske, zaorite pjevajući, vi planine, šume i sva stabla u njima! Jer GOSPOD je otkupio Jakova i proslavio se u Izraelu.

24 Ovako govori GOSPOD, tvoj otkupitelj i onaj koji te je oblikovao od utrobe: "Ja *sam* GOSPOD koji sam sve činim, koji nebеса sâm razapinjem, koji razastirem zemlju po svome;

25 koji osujećujem znakove lažljivaca, a vraćare činim ludima; koji mudrace vraćam nazad, a znanje njihovo u ludost preokrećem;

26 koji potvrđujem riječ sluge svoga i izvršavam savjet glasnika svojih; koji Jeruzalemu govorim: 'Bit ćeš nastanjen', a gradovima Judinim: 'Bit ćete sagrađeni', i ja ću podići razvaljena mjesta njegova;

27 koji dubini govorim: 'Presahni!' i: 'Isušit ću rijeke tvoje!';

28 koji kažem za Kira: 'On je pastir moj i izvršit će sve ono što mi se sviđa; i to govoreći Jeruzalemu: 'Neka se sagrađi!' I za Hram: 'Neka se postavi temelj tvoji!'"

POGLAVLJE 45

Kir, Božji alat

1 "Ovako GOSPOD govori Kiru, pomazaniku svome, koga držim za desnicu da pred njim podložim narode; i raspasat ću bokove kraljevima, da pred njim otvorim dvojа olistala vrata te ta vrata neće biti zatvorena.

2 'Ja ću ići pred tobom da iskrivljena mjesta izravnam; razlomit ću vrata mjedena i razmrviti zasune željezne.

3 I dat ću ti riznice tame i blaga skrivena na tajnim mjestima, da

spoznaš da *sam* ja, GOSPOD, koji sam *te* imenom tvojim zazvao, Bog Izraelov.

4 Zbog sluge svoga Jakova i Izraela, izabranika svoga, i tebe sam imenom tvojim zazvao, imenovao sam *te*, iako me nisi poznavao.

5 Ja *sam* GOSPOD i nema drugoga, osim mene Boga nema. Opašao sam *te*, iako me nisi poznavao,

6 da bi od istoka sunčeva pa do zapada znali da osim mene nijednoga nema. Ja *sam* GOSPOD i nema drugoga.

7 Ja oblikujem svjetlost i stvaram tamu, uspostavljam mir i stvaram zlo; ja, GOSPOD, sve ovo činim.

8 Rosite nebesa, odozgo, i neka nebeski svodovi izlijevaju pravednost; neka se zemlja otvori i neka urodi spasenjem, i pravednost s njim zajedno iznikne. Ja, GOSPOD, to sam stvorio.

9 Jao onomu koji se prepire sa Stvoriteljem svojim! *Neka* se krhotina posude *prepire* sa krhotinama posuda zemljanih. Zar će glina reći onome koji ju je oblikovao: 'Što radiš?' Ili djelo tvoje: 'Zar on nema ruke?'

10 Jao onome koji ocu *svome* govori: 'Što si rodio?' Ili ženi: 'Što si izrodila?' "

11 Ovako govori GOSPOD, Sveti Izraelov i Stvoritelj njegov: "Pitajte me za ono što dolazi, glede sinova mojih i zapovijedate mi glede djela ruku mojih.

12 Ja sam načinio zemlju i stvorio čovjeka na njoj. Ja, i *to* ruke moje razapele su nebesa i ja sam zapovjedio svim vojskama njihovim.

13 Ja sam ga podigao u pravednosti i ja ću upravljati svim putevima njegovim. On će sagrađiti grad moj i pustiti sužnje moje, ne za cijenu ni za nagradu", govori GOSPOD nad vojskama.

GOSPOD, jedini Spasitelj

14 Ovako govori GOSPOD: "Trud Egipta i utržak Etiopije i Sabejaca, ljudi stasiti, prijeći će k tebi i oni će tebi pripasti. Za tobom će ići, prijeći će u lancima i pokloniti se tebi. Tebi će molbe upućivati govoreći: 'Zasigurno je Bog u tebi i drugoga nema, nema drugoga Boga.'"

15 Doista ti si Bog koji se sakriva, Bog Izraelov, Spasitelj!

16 Svi oni će se posramiti i postidjeti, zajedno će otići u sramotu *svi oni što* idole izrađuju.

17 No Izraela će GOSPOD spasiti spasenjem vječnim; nećete se posramiti ni postidjeti od vijeka do vijeka.

18 Jer ovako govori GOSPOD, koji je stvorio nebesa, Bog sâm koji je oblikovao zemlju i načinio je, on ju je utemeljio, nije ju stvorio uzalud, oblikovao ju je da bude nastanjena: "Ja *sam* GOSPOD i nema drugoga.

19 Nisam govorio u tajnosti, na tamnom mjestu zemlje; nisam rekao sjemenu Jakovljevu: 'Tražite me uzalud.' Ja, GOSPOD, govorim ono što je pravedno i objavljujem ono što je ispravno.

20 Sakupite se i dodite, pristupite zajedno, vi *koji ste* izbjegli iz narodā. Ništa ne znaju oni koji nose svoj drveni izrezbareni lik i mole se bogu *koji ih* ne može spasiti.

21 Recite i približite *ih*; da, neka se savjetuju zajedno: Tko je to od davnih vremena objavio? *Tko* je to rekao od onih vremena? Nisam li ja, GOSPOD? I nema drugoga Boga osim mene; Boga pravednoga i Spasitelja osim mene nema.

22 Pogledajte na mene, i bit ćete spašeni svi krajevi zemaljski; jer ja *sam* Bog i drugoga nema.

23 Samim sobom sam se zakleo, iz usta mojih izašla je riječ u pravednosti, i neće se vratiti, da će se meni prignuti svako koljeno, svaki će se jezik zakleti.

24 Zasigurno će *netko* reći: 'U GOSPODU imam pravednost i snagu.' *Baš* k njemu će *ljudi* doći i posramit će se svi koji su na njega bijesnili.

25 U GOSPODU će se sve sjeme Izraelovo opravdati i proslaviti."

POGLAVLJE 46 Idoli babilonski i jedini istinski Bog

1 Bel se klanja, Nebo se saginje; idoli njihovi bili su na životinjama i na stoci. Tovari vaši *bili su* teško natovareni, teret *su* za umorne životinje.

2 Saginju se, zajedno se klanjaju, nisu mogli izbaviti tovar, nego su i sami otišli u sužanjstvo.

3 Slušajte me, dome Jakovljevi i sav ostatak doma Izraelova, vi koji ste rođeni od utrobe *moje*, vi koje sam nosio od utrobe!

4 Čak i za starosti *vaše*, ja *sam* taj, čak i *kad imate* sjedine, ja ću *vas* nositi. Ja sam načinio, ja ću i ponijeti; baš ja ću *vas* nositi i izbavljati *vas*.

5 S kim ćete me usporediti i izjednačiti *me* i prispodobiti *pa* da smo slični?

6 Rasipaju zlato iz vreće i na vagi srebro važu; i unajmljuju zlatara da izrađuje boga; pred njim padaju, da, štovanje *mu* iskazuju.

7 Nose ga na ramenu i prenose ga, i postavljaju ga na njegovo mjesto te on stoji; sa svojega mjesta neće se pomaknuti, da, netko će k njemu zavapiti, ipak on odgovoriti ne može, niti ga spasiti od nevolje njegove.

8 Sjetite se toga i pokažite se *kao ljudi*, dozovite si *to* u um, vi prijestupnici.

9 Sjetite se onoga prijašnjeg iz davnine; jer ja *sam* Bog i drugoga nema: ja *sam* Bog, i nema nikoga poput mene;

10 *koji* od početka objavljujem kraj, i od davnina ono što se *još* nije dogodilo, govoreći: 'Moj će savjet opstati i izvršit ću sve što mi se sviđa'.

11 S istoka zovem pticu grabežljivicu, iz daleke zemlje čovjeka što provodi savjet moj; da, ja sam *to* izgovorio, ja ću i ostvariti; ja sam *to* naumio, ja ću *to* i izvršiti.

12 Slušajte me, vi srca tvrdokorna, koji ste daleko od pravednosti.

13 Približavam svoju pravednost, neće više biti daleko, i spasenje moje neće zakasniti. I spasenje ću svoje na Sion postaviti za Izraela, slavu svoju."

POGLAVLJE 47 Poniženje Babilona

1 "Sidi i sjedni u prašinu, djevice, kćeri babilonska! Sjedni na zemlju; nema više prijestolja, kćeri kaldejska! Jer te neće više zvati nježnom i finom.

2 Uzmi mlinske kamenove i melji brašno; raskrij uvojke svoje, razgoli noge, raskrij bedro, prijedi preko rijeka.

3 Golotinja tvoja bit će razotkrivena, da i tvoja će se sramota vidjeti. Izvršit ću osvetu i neću se susresti s *tobom kao čovjek*."

4 A naš otkupitelj, GOSPOD nad vojskama ime je njegovo, Sveti Izraelov.

5 "Sjedi šutke i pođi u tamu, kćeri kaldejska, jer više te neće zvati 'Gospodaricom kraljevstava'.

6 Razgnjevio sam se na narod svoj, okaljao baštinu svoju i predao ih tebi u ruke. Ti im nisi iskazala milosrđe; na *časne* starce si položila svoj jako teški jaram.

7 I govorila si: 'Zauvijek ću biti gospodarica.' Tako da nisi to uzi-

mala k srcu svome niti si se prisjećala kraja njihovog.

8 Stoga sada poslušaj ovo, *ti koja si se predala užicama*, što prebivaš bezbrižno *te* govoriš u srcu svome: 'Samo ja, i nitko drugi osim mene. Neću sjediti *kao* udovica i neću znati za gubitak djeteta.'

9 No to dvoje će te stići u trenutku, u jednome danu: gubitak djeteta i udovištvo. Doći će na tebe u punini svojoj zbog mnoštva vraćanja tvojih i zbog mnoštva čaranja tvojih.

10 Jer si se u zloću svoju pouzdavala *te* si bila rekla: 'Nitko me ne vidi.' Mudrost tvoja i znanje tvoje, to te je izopaciilo. I bila si rekla u srcu svome: 'Samo ja, i nitko drugi osim mene.'

11 Stoga će zlo doći na tebe, a nećeš ni znati odakle se podiže; i zloća će se na tebe sručiti, nećeš je moći izbjeći; i opustošenje će odjednom na tebe doći, *koje* nećeš ni znati.

12 Ustraj sada u svojim čaranjima i u mnoštvu vraćanja svojih, kojima si se trudila od mladosti svoje; ako se tako možeš okoristiti, ako tako možeš nadvladati.

13 Umorna si od mnoštva savjeta svojih. Neka sad ustanu astrolozi, proriciatelji po zvijezdama, koji providaju po mjesecima, i spase te od onoga što će te snaći.

14 Gle, njih će kao strnjike biti, oganj će ih spaliti. Neće se izbaviti iz siline plamena. Neće *biti* žeravice da se ugrije, *ni* ognja da se pred njega sjedne.

15 Takvi će ti biti oni s kojima si se trudila, *i to* trgovci tvoji od mladosti tvoje. Odlutat će svaki na svoju stranu, nitko te neće spasiti."

POGLAVLJE 48

Izrael se pročišćava na

Božju slavu

1 "Čuj ovo, dome Jakovljeve, vi koji se zovete imenom Izraelovim

i koji ste izašli iz voda Judinih, koji se zaklinjete imenom GOSPOD-NJIM i spominjete Boga Izraelova, *ali* ne u istini ni u pravednosti.

2 Jer sebe nazivaju po svetom gradu i oslanjaju se na Boga Izraelova; GOSPOD nad vojskama ime je njegovo.

3 Objavio sam ono prijašnje od početka i iz mojih je usta to izašlo i ja sam ih obznanio; učinio sam *to* iznenada, i to se dogodilo.

4 Zato što sam znao da *si* ti svojeglav i da je šija tvoja tetiva željezna, a čelo ti je mjed.

5 I baš sam ti od početka *to* objavio, prije negoli se dogodilo *to* sam ti obznanio, da ne bi rekao: 'Moj idol je to učinio, i moj izrezbareni lik i moj lijevani kip to su zapovjedili.'

6 Cuo si; pogledaj sve to. Pa zar vi *to* nećete objavljivati? Odsada ti obznanjujem nešto novo, i to nešto skriveno, ono što još nisi znao.

7 To je sada stvoreno, a ne od početka; čak i prije onog dana kada za to nisi čuo, da ne bi rekao: 'Evo, znao sam to.'

8 Da, čuo nisi, da, znao nisi, da, od tada se uho tvoje nije otvorilo. Jer ja sam znao da ćeš se jako iznevjeriti i da te prijestupnikom zovu od utrobe.

9 Radi imena svoga odložit ću srdžbu svoju i zbog hvale svoje uzdržat ću se prema tebi da te ne zatrem.

10 Gle, pročistio sam te, ali ne kao srebro, izabrao sam te u peći nevolje.

11 Radi samoga sebe, *baš* radi samoga sebe, *to* ću učiniti; jer kako se *ime moje* može okaljati? I slavu svoju neću dati drugome.

Božji poziv Izraelu

12 Poslušaj me, Jakove, i Izraelu, uzvaniče moj: Ja *sam* taj, ja *sam*

Prvi, ja *sam* i Posljednji.

13 Ruka je moja položila i temelj zemlji, a desnica je moja nebesa razapela. *Kad* ih ja pozovem, ustaju zajedno.

14 Sakupite se, svi vi, i čujte! Tko je od njih ovako *nešto* objavio? Njega je GOSPOD uzljubio, on će izvršiti ono što mu se sviđa na Babilonu, i mišica njegova *bit će nad* Kaldejcima.

15 Ja, *baš* ja sam govorio: da, pozvao sam ga; doveo sam ga, i on će put svoj učiniti uspješnim.

16 Pristupite k meni, poslušajte ovo: Nisam vam ni od početka govorio tajno; od vremena kad se zbivalo, ja *sam* ondje. A sad me je poslao Gospodin BOG i Duh njegov."

17 Ovako govori GOSPOD, tvoj Otkupitelj, Sveti Izraelov: "Ja *sam* GOSPOD, Bog tvoj, koji te učim da bi bio uspješan, koji te vodim putem *kojim* trebaš ići.

18 O, da si bar poslušao zapovijedi moje! Tada bi mir tvoj bio kao rijeka, a pravednost tvoja kao valovi morski.

19 I sjemena tvogega bilo bi kao pijeska, a poroda utrobe tvoje kao šljunka njegovog. Ime mu se ne bi zatrla niti bi se istrijebilo pred mnoštvom."

20 Izđite iz Babilona, bježite od Kaldejaca! Objavite glasom pjevačkim, razglasite to, izustite to *sve* do nakraj zemlje! Recite: "GOSPOD je otkupio slugu svoga Jakova."

21 I nisu oni žedali *kad* ih je kroz pustinju vodio: učinio je da im vode iz stijene poteku; i stijenu je rascijepio, i vode su šiknule.

22 "Nema mira za opake", govori GOSPOD.

POGLAVLJE 49 Sluga GOSPODNJI

1 Čujte me, otoci, i poslušajte vi narodi daleki! GOSPOD me je

pozvao od utrobe, od krila majke moje spomenuo se imena moga.

2 I usta mi je načinio kao oštar mač, u sjenu ruke svoje sakrio me je; i učinio je da sam kao strijela glatka, u tobolcu svome sakrio me je.

3 I rekao mi je: "Ti *si* moj sluga, Izraele, u kome ću se proslaviti."

4 Nato sam ja rekao: "Uzalud sam se trudio, snagu sam svoju nizašto i uzalud potrošio. *Ipak*, sud je moj zasigurno kod GOSPODA, i djelo moje kod Boga mojega."

5 A sada govori GOSPOD, koji me od utrobe oblikovao *da budem* sluga njegov, da mu dovedem natrag Jakova, premda se Izrael neće sakupiti kod njega, jer ću ja biti proslavljen u očima GOSPOD-NJIM i Bog moj bit će mi snaga.

6 I rekao je: "Malo je da mi budeš sluga, kako bi podigao pleme na Jakovljeva i vratio zaštitenike Izraelove, pa ću te i za svjetlo Poganimi postaviti da budeš spasi-
nje moje do kraja zemlje."

7 Ovako govori GOSPOD, Otkupitelj Izraelov i Sveti njegov, onome kojega čovjek prezire, onome nad kojim se narod gnuša, slugi vladarâ: "Kraljevi će vidjeti i ustati, i knezovi će iskazati što-
vanje zbog GOSPODA koji je vje-
ran i Svetog Izraelova. I on će tebe izabrati."

Obnova Izraela

8 Ovako govori GOSPOD: "U pogodno vrijeme uslišao sam te i u dan spasenja pomogao sam ti; i čuvat ću te i postaviti te za savez narodu, da utvrdim zemlju, da razdijelim opustjele baštine;

9 da možeš reći suznjima: 'Izađite!', onima koji *su* u tami: 'Pokažite se!' Oni će se napasati po putevima, i paša će im *biti* po svim uzvišicama.

10 Neće gladovati ni žeđati, niti

će ih žega i sunce udarati, jer će ih onaj koji im je milosrdan voditi, i to pokraj izvora vode on će ih voditi.

11 A ja ću putem sve svoje gore načiniti, i glavni putevi moji će se povisiti.

12 Gle, ovi će doći izdaleka; i evo, ovi će doći sa sjevera i sa zapada, a oni iz zemlje sinimske."

13 Pjevajte, nebesa, i veseli se, zemljo, i vi gore, zaorite pjevajući! Jer je GOSPOD utješio narod svoj i bit će milosrdan nevoljnicima svojim.

14 Ali Sion je rekao: " GOSPOD me je napustio i Gospodin moj je mene zaboravio."

15 "Može li žena zaboraviti dojenče svoje, ne sažaliti se nad sinom utrobe svoje? Da, one mogu zaboraviti, ipak ja tebe neću zaboraviti.

16 Gle, tebe sam u dlanove ruke *svoje* urezao, zidine tvoje *su* neprestano preda mnom.

17 Sinovi će tvoji žuriti, tvoji rušitelji i oni koji te pustoše otići će od tebe.

18 Podigni oči svoje i pogledaj uokolo: svi oni se sakupljaju i dolaze k tebi. "*Tako mi života*", govori GOSPOD, "*zasigurno ćeš se svima njima zaodjenuti kao nakitom i vezati ih na sebe kako to mladenka čini*."

19 Jer tvoje pustoši i tvoje razvaline i zemlja propasti tvoje, sada će biti pretijesna poradi stanovnika te će se udaljiti oni koji su te gutali.

20 Djeca koju si trebala imati, nakon što si izgubila drugu, ponovo će na uši tvoje reći: 'Ovo mjesto mi je pretijesno, daj mi mjesto gdje mogu prebivati.'

21 Tada ćeš reći u srcu *svome*: 'Tko mi je sve ove izrodio, pošto sam ja izgubila djecu svoju i na-

puštena sam, prognana i preseljena tu i tamo? I tko je othranio sve ove? Evo, ostala sam sama, a ovi, gdje *su* oni *bili*?' "

22 Ovako govori Gospodin BOG: "Evo, podignut ću ruku svoju k Poganima i uspraviti stijeg svoj k narodima; i donijet će sinove tvoje u naručju *svome*, a kćeri će tvoje nositi na ramenima *svojim*."

23 I kraljevi će biti skrbnici tvoji, a kraljice njihove *bit će* doilje tvoje. Klanjat će ti se licem *svojim* do zemlje i lizat će prašinu s nogu tvojih. Tada ćeš ti znati da *sam* ja GOSPOD; jer se neće posramiti oni koji na mene čekaju."

24 Može li se plijen oduzeti moćniku ili *može li* zakoniti sužanj biti izbavljen?

25 Jer ovako govori GOSPOD: "Bit će oduzet i sužanj moćniku, i plijen strašnoga bit će izbavljen. Jer ja ću se boriti s onim tko se s tobom bori, i ja ću spasiti sinove tvoje.

26 A one koji te tlače nahranit ću njihovim vlastitim mesom, i svojom će se vlastitom krvlju opiti kao slatkim vinom. I svako će tijelo znati da *sam* ja GOSPOD, tvoj Spasitelj i tvoj Otkupitelj, Silnik Jakovljevi."

POGLAVLJE 50 Izraelov grijeh i poslušnost Sluge

1 Ovako govori GOSPOD: "Gdje je otpusna isprava majke vaše kojom sam je otpustio? Ili tko je od mojih vjerovnika onaj kome sam vas prodao? Gle, zbog nepravde ste svoje prodani, i zbog prijestupa vaših majka je vaša otpuštena.

2 Zašto, kad sam došao, nikoga nije bilo? *Zašto*, kad sam dozivao, odaziva nije bilo? Je li ruka moja zbilja prekratka da ne mogu otkupiti? Ili zar u meni nema snage da izbavim? Gle, ukorom svojim

more isušujem, rijeke u pustinje pretvaram; njihove ribe smrde zato što vode nema i ginu od žeđi.

3 Nebesa tamom odijevam i činim da im je kostrijet pokrivalo."

4 Gospodin BOG mi je dao jezik učenih *ljudi* da bih znao kako izgovoriti riječ u pravo vrijeme *onome koji je* umoran. On svako jutro budi, budi mi uho da slušam poput učenih *ljudi*.

5 Gospodin BOG otvorio mi je uši, i ja se nisam bunio niti sam nazad uzmicao.

6 Leđa sam svoja podmetnuo onima koji me udaraju, i obraze svoje onima koji su mi bradu čupali; lice svoje nisam skrivao od ruganja i pljuvanja.

7 Jer Gospodin BOG će mi pomoći, stoga se neću smesti; stoga sam lice svoje postavio kao kremen i znam da se neću posramiti.

8 Blizu je onaj koji me opravdava; tko će se parničiti sa mnom? Ustanimo zajedno; tko je moj protivnik? Neka taj pristupi k meni.

9 Gle, Gospodin BOG će mi pomoći; tko je *onaj* koji će me osuditi? Evo, svi će oni ostarjeti kao odjeća, moljac će ih izjesti.

10 Tko se među vama boji GOSPODA, tko je poslušan glasu slugе njegova, tko hodi u tami i nema svjetlosti? Neka se taj pouzda u ime GOSPODNJE i *neka se* osloni na Boga svojega.

11 Gle, svi vi koji oganj palite, koji *sebe* iskrama opasujete, hodi u svjetlosti ognja svoga i u iskrama *koje* ste raspalili. Ovo će vam biti iz ruke moje: ležat ćete u mukama.

POGLAVLJE 51 GOSPODNJA utjeha za Sion

1 "Čujte me, vi što težite za pravednošću, vi što tražite GOSPODA: pogledajte stijenu *iz koje* ste

isječeni, i dubinu jame *iz koje* ste iskopani.

2 Pogledajte Abrahama, oca svojega, i Saru, *koja* vas je rodila. Jer sam ga ja jedini pozvao i blagoslovio ga, te ga umnožio."

3 Jer će GOSPOD Sion utješiti, utješit će sve njegove pustoši; i pustinju će njegovu pretvoriti da naliči na Eden, a pustaru njegovu *da bude* poput vrta GOSPODNJEGA. Rados i veselje nalazit će se u njemu, zahvalnost i zvuk napjeva.

4 "Poslušaj me, narode moj, i prikloni uho k meni, nacija moja! Jer će od mene zakon izaći, i sud ću svoj postaviti da počiva kao svjetlo narodima.

5 Blizu je pravednost moja, spasenje će moje izaći, a mišice će moje narodima suditi; otoći će na mene čekati i u moju će se mišicu uzdati.

6 K nebesima oči svoje podignite i na zemlju dolje pogledajte; jer nebesa će kao dim nestati, a zemlja će kao odjeća ostarjeti. I oni koji prebivaju na njoj tako će izginuti. Ali spasenje moje trajat će zauvijek, i pravednosti moje neće nestati.

7 Poslušajte me, vi koji poznajete pravednost, narod u čijem je srcu zakon moj: ne bojte se ruganja ljudskih niti se ne plašite pogrda njihovih.

8 Jer će ih moljac izjesti kao odjeću, i crv će ih izjesti kao vun. Ali pravednost moja trajat će zauvijek, i spasenje moje od naraštaja do naraštaja."

9 Probudi se, probudi se! Zaodjeni se snagom, mišice GOSPODNJA! Probudi se, kao u davne dane, za naraštaja drevnih. Nisi li ti ona koja je isjekla Rahaba i izranila zmaja?

10 Nisi li ti ona koja je isušila more, vode velikih dubina, koja je od dubine morske načinila put da otkupljeni prođu?

11 Stoga će se otkupljenici GOSPODNJI vratiti i s pjesmom doći na Sion; i vječna radost *bit će* im nad glavama, zadobit će veselje i radost, a žalost i tuga će pobjeći.

12 "Ja, *baš* ja *sam* taj koji vas tješi. Tko *si* ti da se bojiš čovjeka koji će umrijeti i sina čovječjega *koji* je načinjen kao trava;

13 pa si zaboravio GOSPODA, stvoritelja svojega, koji je razapeo nebesa i položio temelje zemlji; i neprekidno se bojiš, svaki dan, zbog bijesa tlačiteljeva, kao da se bio spremio da uništava? I gdje *je* bijes tlačiteljev?

14 Sužanj prognani žuri da bude oslobođen pa da ne umre u jami niti da mu kruha ne nedostaje.

15 No ja *sam* GOSPOD, Bog tvoj, koji sam more razdvojio tako da su mu valovi hukali." GOSPOD nad vojskama ime *je* njegovo.

16 "I svoje sam ti riječi u usta stavio, i sjenom ruke svoje tebe sam zakrio, da zasadim nebesa i položim temelje zemlji te kažem Sionu: 'Ti *si* moj narod.' "

17 Probudi se, probudi se! Ustani, Jeruzaleme, ti koji si iz ruke GOSPODNJE pio čašu bijesa njegova. Ispio si talog čaše trepeta i sve si iskapio.

18 Među svim sinovima koje si rodio nije bilo nikoga da ga vodi, niti je od svih sinova što ih je podigao bilo *nekoga* da mu ruku prihvati.

19 Ovo dvoje te je snašlo: tko će te žaliti? pustoš i propast i glad i mač; s kim će te tješiti?

20 Sinovi su tvoji klonuli, leže po uglovima svih ulica kao bivol u mreži. Puni su bijesa GOSPODNJEGA, ukora Boga tvojega.

21 Stoga sada čuj ovo, nevoljnici, i pijanice, ali ne od vina.

22 Ovako govori tvoj Gospodin, GOSPOD i Bog tvoj, *koji* se parniči

za narod svoj: "Evo, iz ruke tvoje uzimam čašu trepeta, talog čaše bijesa svoga; nikada ga više piti nećeš.

23 Nego ću je staviti u ruke onih koji te ugnjetavaju, onih koji su duši tvojoj govorili: 'Pogni se da mi možemo prijeći.' A ti si im tijelo svoje kao tlo podmetao, i kao cestu za one koji prolaze."

POGLAVLJE 52 Dolazeće GOSPODNJE spasenje

1 Probudi se, probudi se! Zaođeni se snagom svojom, Sione! Zaođeni se svojom odjećom krasnom, Jeruzaleme, Sveti grade, jer odsada neobrezani i nečisti k tebi više nikada ulaziti neće.

2 Otresi sa sebe prašinu! Ustani i sjedni, Jeruzaleme! Oslobodi se okova sa šije svoje, zaslužnjena kćeri sionska!

3 Jer ovako govori GOSPOD: "Prodali ste se nizašto, i bit ćete otkupljeni bez novca."

4 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Narod je moj isprva sišao u Egipat da se ondje nastani, a Asirci su ga bezrazložno počeli tlačiti.

5 Stoga sada, što ću ja ovdje", govori GOSPOD, "kad je narod moj odveden nizašto? Oni koji nad njima vladaju na nauk ih navode", govori GOSPOD, "i ime se moje neprekidno svaki dan huli.

6 Stoga će narod moj poznati ime moje, stoga *će* u onaj dan *spoznati* da *sam* ja onaj koji govori: 'Evo me!' "

7 Kako su po gorama krasne noge onih koji donose radosne vijesti, koji objavljuju mir, koji donose radosne vijesti o dobrom, koji objavljuju spasenje, koji govore Sionu: "Tvoj Bog kraljuje!"

8 Tvoji će stražari glas podići, zajedničkim će glasom pjevati, jer će

oči u oči gledati kad će GOSPOD ponovo vratiti Sion.

9 Kličite radosno, pjevajte zajedno, razvaline jeruzalemske, jer je GOSPOD utješio narod svoj, otкупio je Jeruzalem.

10 GOSPOD je ogolio svoju svestu mišicu na oči svim narodima; i svi će krajevi zemaljski vidjeti spasenje Boga našega.

11 Odstupite, odstupite, izađite odande, ničega nečistoga se ne dotičite! Izađite iz sredine njegove! Očistite se, vi koji nosite posuđe GOSPODNJE!

12 Jer nećete izaći u žurbi niti ćete ići bježeći, jer će GOSPOD ići pred vama, i Bog Izraelov *bit će* vam zalaznica.

On je bio izranjavan za naše prijestupe

13 Gle, sluga će moj raditi razborito, i bit će uzdignut i uzvišen i biti vrlo visoko.

14 Kao što su se mnogi prenerazili nad tobom, lice je njegovo bilo iznakaženo više no kod ikoga, i obličje njegovo više no kod sinova ljudskih;

15 tako će poškropiti narode mnoge, kraljevi će usta svoja nad njim zatvoriti. Jer će vidjeti *ono* što im nije bilo rečeno i razmotrit će *ono* što još nisu čuli.

POGLAVLJE 53

1 Tko li je povjerovao našoj poruci? I kome li se objavila mišica GOSPODNJA?

2 Jer će izrasti pred njim poput njeznog izdanka, i poput korijena iz suhe zemlje. Nije kod njega bilo stasa ni krasote; a kad bismo ga vidjeli, ni ljepote nije bilo da bismo ga poželjeli.

3 Prezren je bio i odbačen od ljudi, čovjek patnje i upoznat s tugom, i kao onaj od koga lica *svoja*

sakrivamo; prezren je bio i cijenili ga nismo.

4 Doista je on tuge naše ponio i patnje naše nosio, a mi smo procijenili da ga Bog ranjava, udara i muči.

5 No on je bio izranjavan zbog prijestupa naših, *bio je* izudaran zbog nepravde naše; nad njim je kazna *bila* zbog našega mira, i njegovim modricama mi smo ozdravljeni.

6 Svi mi smo kao ovce zalutali, okrenuli smo se svaki svojem putu; a GOSPOD je na njega položio nepravdu sviju nas.

7 Ugnjetavan je bio i mučen, ipak usta svoja nije otvorio; kao jaganjac na klanje odveden je bio, i kao ovca koja je zanijemila pred onima što je strižu, tako da usta svoja ne otvara.

8 Od tamnice i od suda bio je izuzet, i tko će objaviti njegov naraštaj? Jer je odstranjen iz zemlje živih zbog prijestupa naroda moga bio je udaren.

9 I odredio je grob svoj s opakima, a u smrti svojoj s bogatima; zato što nije učinio nikakvog nasilja niti na ustima njegovim nije *bilo* *nikakve* prijevare.

10 Ipak se GOSPODU dopalo da ga izudara, udario ga tugom. Učiniš li dušu njegovu prinosom za grijeh, vidjet će sjeme *njegovo*; produljit će dane *svoje*, i što je GOSPODU zadovoljstvo, *to* će uspijevati u ruci njegovoj.

11 Gledat će muke duše svoje, i nasitit će se. Svojom spoznajom sluga moj pravedni opravdat će mnoge, jer sâm će nositi nepravde njihove.

12 Stoga ću mu dodijeliti *dio* među velikima, i plijen će dijeliti s moćnima, zato što je dušu svoju na smrt izlio i ubrojen je bio među prestupnike; i on sâm je grijeh

mnogih nosio i posredovao za prestupnike.

POGLAVLJE 54 Vječni savez mira

1 "Pjevaj, nerotkinjo, ti koja nisi rađala; zaori pjevajući i viči jako, ti koja nemaš trudove! Jer više *je* djece kod napuštene nego djece kod udane", govori GOSPOD.

2 "Proširi prostor šatora svoga i neka razastru zavjese obitavališta tvoga; ne šteti, produži užad svoju i klinove svoje učvrsti.

3 Jer ćeš prodrijeti i nadesno i nalijevo; i tvoje će sjeme baštiniti Pogane i opustjele gradove nastaniti.

4 Ne boj se, jer se nećeš posramiti niti ćeš se smesti. Jer nećeš se posramiti nego ćeš zaboraviti sramotu mladosti svoje, i rugla udovištva svoga više se nećeš sjećati.

5 Jer *je* muž tvoj Stvoritelj tvoj, ime mu *je* GOSPOD nad vojskama; i tvoj Otkupitelj Sveti Izraelov, Bog sve zemlje nazvan će biti.

6 Jer te je GOSPOD pozvao kao ženu napuštenu i tužnu u duhu, i kao ženu mladosti što je bila odbačena", govori Bog tvoj.

7 "Za kratki čas sam te napustio, ali s velikim milosrđem ja ću te okupiti.

8 U malo gnjeva na časak sam sakrio lice svoje od tebe, ali dobrotom vječnom ja ću ti se smilovati", govori GOSPOD, tvoj Otkupitelj.

9 "Jer to će mi biti kao vode Noine; jer sam se zakleo da vode Noine više nikada neće preplaviti zemlju; tako sam se zakleo da se više neću na tebe gnjeviti niti ću te koriti.

10 Jer će gore odstupiti i brda se udaljiti, ali dobrota moja neće od tebe odstupiti niti će se moj savez mira udaljiti", govori GOSPOD koji ti se smilovao.

11 "Jadnice, burom nošena i ne-

utešena, gle, ja ću postaviti tvoje blistavo kamenje i utemeljit ću te na safirima.

12 I prozore ću tvoje načiniti od ahata, i vrata tvoja od alema, a sve međe tvoje od ukrasnog kamenja.

13 I svi će sinovi tvoji biti od GOSPODA poučeni, i velik *će biti* mir sinova tvojih.

14 Na pravednosti ćeš biti utemeljen; od ugnjetavanja ćeš daleko biti, jer se nećeš bojati, ni od užasa, jer ti se neće približiti.

15 Gle, oni će zasigurno prikupljati, *ali* ne pomoću mene; svaki koji će protiv tebe prikupljati, radi tebe će pasti.

16 Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje žeravicu u ognju i iznosi oruđe za svoj posao; i uništavača ja sam stvorio da uništava.

17 Nikakvo oružje što je protiv tebe napravljeno neće uspjeti; i svaki jezik *koji* će se protiv tebe na sudu podići, ti ćeš osuditi. To *je* baština slugu GOSPODNJIH, i pravednost *je* njihova od mene", govori GOSPOD.

POGLAVLJE 55 Samilost GOSPODNJA

1 O, svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; i koji novaca nemate, dođite, kupite i jedite. Da, dođite, kupite vina i mlijeka, bez novaca i bez plaćanja.

2 Zašto trošite novac na *ono* što nije kruh, i trud svoj na *ono* što ne siti? Pomno me slušajte, i jedite *ono* što je dobro i neka duša vaša sama uživa u pretilini.

3 Priklonite uho svoje i dođite k meni; poslušajte, i duša će vam živjeti. I s vama ću sklopiti vječni savez, i to pouzdano milosrđe Davidovo.

4 Gle, njega sam narodima dao za svjedoka, vođu i zapovjednika naroda.

5 Gle, pozvat ćeš narod *koji* ne poznaješ, i narod koji tebe ne poznaje potrcat će k tebi, zbog GOSPODA, Boga tvojega, i zbog Svetoga Izraelova, jer te je on proslavio."

6 Tražite GOSPODA dok se može naći, zovite ga dok je blizu.

7 Neka opaki napusti put svoj, a nepravedni čovjek misli svoje; i neka se vrati GOSPODU, i on će mu se smilovati, k Bogu našem, jer će on obilno oprostiti.

8 "Jer moje misli nisu vaše misli i vaši putevi nisu moji putevi", govori GOSPOD.

9 "Jer kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji putevi viši od vaših puteva i moje misli od vaših misli.

10 Jer kao što kiša i snijeg padaju s neba i onamo se ne vraćaju, nego natapaju zemlju i čine da ona rodi i da *iz nje* nikne kako bi dala sjeme sijaču i kruha onome koji jede,

11 tako će biti s mojom riječi koja izlazi iz usta mojih: neće se k meni vratiti prazna nego će izvršiti ono što se meni svidjelo i uspjeti *u onome* zbog čega sam je poslao.

12 Jer izaći ćete s radošću i biti uvedeni s mirom; gore i brda zaorit će pjevajući pred vama i sva stabla poljska pljeskat će rukama *svojim*.

13 Umjesto trnja jele će rasti i umjesto drača izrast će mirta; i bit će to GOSPODU kao ime, kao vječni znak *koji* se neće zatrti."

POGLAVLJE 56 Spasenje za tuđince

1 Ovako govori GOSPOD: "Držite se suda i činite pravdu, jer se spasenje moje približilo i pravednost moja bit će objavljena.

2 Blažen je čovjek koji ovo čini i sin čovječji *koji* se toga pridržava; koji drži Sabat da je ne oskrvne i zadržava ruku svoju da ne poćini

nekakvo zlo."

3 I neka ne kaže sin tuđinca, koji je pristao uz GOSPODA, govoreći: "GOSPOD me potpuno odvojio od naroda svoga." I neka eunuk ne kaže: "Gle, ja *sam* suho drvo."

4 Jer ovako govori GOSPOD eunicima svojim koji drže Šabate moje i izabiru ono što se meni sviđa i pridržavaju se saveza moga,

5 baš njima ću dati u Domu svome i među svojim zidovima jedno mjesto i ime bolje nego sinovima i kćerima; dat ću im vječno ime koje se neće zatrti.

6 Također i sinove tuđinske koji pristanu uz GOSPODA da mu služe i da ljube ime GOSPODNJE, da budu sluge njegove, sve one koji drže Sabat da se ne oskrvne i pridržavaju se saveza moga,

7 baš njih ću dovesti na svetu goru svoju i obradovat ću ih u svome Domu molitve. Njihove žrtve paljenice i žrtve njihove *bit će* prihvaćene na žrtveniku mome, jer će se Dom moj zvati Dom molitve za sve narode."

8 Gospodin BOG, koji sakuplja prognanike Izraelove, govori: "Još ću i *druge* sakupiti k njima, pored onih koji se već sakupljeni kod njih."

9 Sve vi zvijeri poljske, dođite žderati; *da*, sve vi zvijeri iz šume!

10 Stražari njihovi *su* slijepi, svi su oni u neznanju. Svi *su* oni nijemi psi, ne mogu lajati; spavaju, leže, vole drijemati.

11 *Da, oni su* psi proždrljivi *kojima* nikada nije dosta; i oni *su* pastiri što ništa ne razumiju, svi oni gledaju svoj vlastiti put, svaki svoj dobitak, sa svoga kraja.

12 "Dođite," *govore*, "donijet ću vino i napit ćemo se žestokoga pića; i sutra će biti kao i dan danas, i još puno obilnije."

POGLAVLJE 57

Izraelovo idolopoklonstvo

1 Pravednik propada, a nitko *to* ne uzima k srcu; i milosrdni *su* ljudi maknuti, to nitko ne razmatra da je pravednik maknut od zla *koje dolazi*.

2 On će ući u mir. Počivat će u posteljama svojim, *svaki koji* hodi u čestitosti svojoj.

3 "No zato pristupite ovamo, vi sinovi vračare, sjeme preljubnice i bludnice!

4 Kome se rugate? Na koga usta razjapljujete i *kome* jezik plazite? Niste li vi djeca prijestupnička, sjeme obmane,

5 vi koji se raspaljujete za idoli-
ma pod svakim zelenim stablom
koljući djecu po dolinama i pod
pukotinama stijena?

6 Među glatkim potočnim ka-
menjem *je* udio tvoj, oni, oni *su*
ždrijež tvoj; baš si njima izlivala
žrtvu ljevanicu, prinosila si žrtvu
jestivu. Zar da se time utješim?

7 Na gori uzdignutoj i visokoj
postavio si postelju svoju; baš
tamo si uzašla da prineseš žrtvu.

8 I iza vrata i dovratnike spomen
si svoj postavila. Jer *si* se *drugima*
raskrila, a ne meni; i uzašla si, pro-
strla si postelju svoju i sklopila si
savez s njima. Voljela si postelju nji-
hovu *na mjestu* gdje si *je* ugledala.

9 I odlazila si kralju s pomasti-
ma, i gomilala svoje mirisne po-
masti; i slala si glasnike svoje na-
daleko, i srozala si se *sve* do pakla.

10 Izmorila si se veličinom pu-
teva svojih, *ipak* nisi rekla: 'Ovdje
nema nade!' Nalaziš život ruci
svojoj, stoga nisi požalila.

11 I koga si se bojala i plašila da
si lagala i mene se nisi sjetila niti si
to k srcu svome uzimala? Nisam li
ja šutio, i to od davnine; zar me se
nisi bojala?

12 Ja ću objaviti pravednost
tvoju i djela tvoja, jer ti to neće
koristiti.

13 Kad zavapiš, neka te čete
tvoje izbave. Ali će vjetar sve njih
odnijeti, ispraznost će *ih* obuzeti.
No onaj tko se u mene pouzda za-
posjest će zemlju i baštiniti svetu
goru moju."

14 Tada će reći: "Naspite, naspite,
pripremite put, uklonite svaki
kamen spoticanja s puta naroda
mojega."

15 Jer ovako govori Višnji i Uzvi-
šeni, koji nastanjuje vječnost, a
ime mu *je* Sveti: "Prebivam na vi-
sokom i svetom *mjestu*, te i s onim
što je skrušena i ponizna duha, da
oživim duh poniznih i da oživim
srce skrušenih.

16 Jer se neću parničiti zauvijek,
niti ću se uvijek gnjeviti; jer bi pre-
da mnom duh klonuo, i duše *koje*
sam ja načinio.

17 Zbog nepravednosti njego-
ve pohlepe ja sam se razgnjevio
i udario sam ga; sakrio sam se i
razgnjevio, a on je otišao prkosno
putevima srca svoga.

18 Vidio sam puteve njegove, i
ja ću ga ozdraviti; i vodit ću ga, i
pružiti utjehu njemu i onima koji
s njim tuguju.

19 Ja stvaram plod usana: "Mir,
mir *onome koji je* daleko i *onome koji*
je blizu", govori GOSPOD, "i ja ću
ga ozdraviti."

20 A opaki *su* kao more uznemi-
reno kada se smiriti ne može, čije
vode mulj i blato izbacuju.

21 "Nema mira za opake", govo-
ri Bog moj.

POGLAVLJE 58

Istinski i lažni post

1 "Glasno vapi, ne štedi se! Po-
digni glas svoj kao trubu i pokaži
mome narodu prijestupe njihove i
domu Jakovljevu grijehе njihove.

2 Ipak me oni svakodnevno traže i sviđa im se znati moje puteve, kao narod koji provodi pravednost i ne napušta uredbu Boga svojega. Traže od mene uredbe pravedne, sviđa im se približavati Bogu.

3 'Zašto smo postili', kažu, 'a ti to ne vidiš? Zašto smo dušu svoju mučili, a ti to ne znaš?' Gle, u dan posta svoga nalazite užitak i izrabljujete sve radnike svoje.

4 Gle, vi postite da bi se svađali i raspravljali, i da bi udarali šakom opakom. Ne postite više kao što postite ovoga dana, da bi se čuo glas vaš na visini.

5 Je li to post kakav sam ja izabrao? Je li to dan kad čovjek muči dušu svoju? Je li to kad se poginje glava njegova poput rogoza i kad se prostire kostrijet i pepeo pod sobom? Zar ćeš to zvati postom i danom ugodnim GOSPODU?

6 Nije li ovo post koji sam izabrao da se razriješe spone opakosti, da se odvežu teška bremena i da se potlačene otpusti na slobodu, te da slomite svaki jaram?

7 Nije li to da se kruh tvoj podijeli gladnima i u kuću tvoju dovodi siromah koji je odbačen? Nije li to kad vidiš gologa, da ga zaogrneš i da se ne sakrivaš od onoga koji je od tijela tvoga?

8 Tada će kao zora svjetlost tvoja svanuti i zdravlje će tvoje brzo niknuti; i tvoja će pravednost ići pred tobom, slava GOSPODNJA bit će ti zalaznica.

9 Tada ćeš zazvati, i GOSPOD će se odazvati; zavapit ćeš, i on će reći: "Evo me!" Ukloniš li jaram iz svoje sredine, ispružen prst i besjedu ispraznu,

10 i otvoriš li dušu svoju gladnome i nasitiš dušu potlačenom, tada će svjetlost tvoja zasjati u mraku i tama će tvoja biti kao podne.

11 I GOSPOD će te neprekidno voditi, i dušu će ti u suši sititi, i debljati kosti tvoje; i ti ćeš biti kao zaliven vrt i kao izvor vode čije vode ne presušuju.

12 I oni koji će od tebe biti gradit će gdje su drevne razvaline, a ti ćeš podizati temelje mnogih naraštaja; i zvat će te Popravljačem pukotina, Obnoviteljem staza za prebivati.

13 Okreneš li nogu svoju od Šabata, od toga da provodiš svoje užitke u moj sveti dan; i Šabat nazoveš užitkom, sveti GOSPODNJI, častan, i iskažeš mu čast ne postupajući po vlastitim putevima i ne udovoljavajući vlastitim užicima ni govoreći svoje vlastite riječi,

14 tada ćeš ti uživati u GOSPODU; i učinit ću da jašeš po uzvišicama zemaljskim i nahranit ću te baštinom Jakova, oca tvojega, jer su to usta GOSPODNJA izgovorila.

POGLAVLJE 59

Zlo i tlaka

1 Gle, nije ruka GOSPODNJA prekratka da ne može spasiti niti mu je uho preteško da ne može čuti,

2 nego su nepravde vaše razdvojile vas i Boga vašega, i grijesi su mu vaši lice zaklonili od vas da ne čuje.

3 Jer ruke su vaše u krvi okaljane, a prsti vaši u nepravdi; usne su vaše laž govorele, jezik je vaš izopačenosti gundao.

4 Nitko na pravdu ne poziva i nitko se za istinu ne zauzima; pouzdaju se u ispraznost i laž govore, začeli su zloću i rađaju nepravdu.

5 Legu jaja zmije bazilske i tka ju paukovu mrežu; onaj koji jede od njihovih jaja, umire, a iz onoga koje je razbijeno izlazi zmija

otrovnica.

6 Njihove mreže neće postati odjeća, niti će se djelima svojim pokriti; djela su njihova djela nepravedna, i činjenje nasilja je njima u rukama.

7 Noge njihove k zlu trče i oni žure proliti krv nedužnu; misli njihove *su* misli nepravedne, pustoš i propast *su* na stazama njihovim.

8 Put mira nisu upoznali i nema prosudba tamo gdje idu. Iskrivili su staze svoje; svatko tko njima ide mir neće upoznati.

9 Stoga je sud daleko od nas i pravda nas ne sustiže; čekali smo na svjetlost, no gle mrak; na sjaj, *no* hodamo u tami.

10 Kao slijepci pipamo po zidu, pipamo kao da oči nemamo; spotičemo se u podne kao u noći, na pustim *smo* mjestima kao mrtvaci.

11 Svi mi brundamo kao medvjedi i gugučemo tužno kao golubovi. Tražimo sud, ali *ga* nema; i spasenje, *no* ono je daleko od nas.

12 Jer su se prijestupi naši pred tobom umnožili i grijesi naši svjedoče protiv nas. Jer *su* prijestupi naši s nama; a *što se tiče* nepravde naše, nju poznajemo:

13 prestupajući i lažući protiv GOSPODA, i odstupajući od Boga svojega; govoreći tlačenje i otpadništvo, začevši i iznoseći iz srca riječi lažljive.

Osuda i otkupljenje

14 Tako je prosudba potisnuta nazad, a pravda ostaje podalje; jer je istina na ulici posrnula, i pravica nije mogla ući.

15 Da, istina posrće, a onaj tko je od zla odstupio postaje plijen. I GOSPOD je *to* vidio, i *to* mu se zamjerilo, to što nema prosudbe.

16 I vidio je da nema čovjeka, i začudio se što nema posrednika; stoga mu je njegova mišica pribavila

vila spasenje; i pravednost njegova, ona ga je poduprla.

17 Jer je pravednost odjenuo kao oklop i kacigu spasenja na glavu *je stavio*; i odjenuo je odijela osвете kao odjeću, i zaogrnuo se revnošću kao plaštem.

18 Prema djelima njihovim, prema njima će uzvratiti: bijesom protivnicima svojim, naplatom neprijateljima svojim; otocima će uzvratiti naplatom.

19 Tako će se bojati imena GOSPODNJEG sa zapada, i slave njegove sa izlaska sunčeva. Kad će neprijatelj navaliti poput bujice, Duh će GOSPODNI protiv njega podignuti stijeg.

20 "I Otkupitelj će do Siona stići, i onima u Jakovu koji su se od prijestupa odvratili", govori GOSPOD.

21 "A što se mene tiče", govori GOSPOD, "*ovo je* moj savez s njima: Duh moj koji *je* na tebi i riječi moje koje sam ti u usta stavio neće odstupiti od usta tvojih ni od usta sjemena tvoga ni od usta sjemena tvoga sjemena", govori GOSPOD, "odsada i zauvijek."

POGLAVLJE 60 Buduća slava Izraela

1 Ustani, zasjaj, jer svjetlost je tvoja došla i slava GOSPODNJA nad tobom se podigla.

2 Jer gle, zemlju će prekriti tama, a narod tmina debela; no nad tobom će se GOSPOD podići, i slava njegova vidjet će se nad tobom.

3 I doći će Pogani k svjetlosti tvojoj, i kraljevi k sjaju tvog svitanja.

4 "Podigni oči svoje unaokolo i pogledaj: svi se sakupljaju, dolaze k tebi; tvoji će sinovi izdaleka doći, a kćeri tvoje čuvat će se u bokovima *tvojim*."

5 Tada ćeš vidjeti, i slit će se, i srce će se tvoje preplašiti i raširiti

se; zato što će se mnoštvo morsko k tebi obratiti, vojska Pogana k tebi će doći.

6 Mnoštvo deva će te prekriti, jednogrbe deve iz Midijana i Efe. Svi ovi doći će iz Sebe, donoseći zlato i kâd; i navješćivat će hvale GOSPODU.

7 Sva stada kedarska sakupit će se k tebi, ovnovi neabajotski tebe će posluživati; uzaći će prihvaćeno k žrtveniku mome, i ja ću proslaviti Dom slave svoje.

8 Tko *su* ovi što lete poput oblaka, i poput golubova prema prozorima svojim?

9 Zasigurno će otoci na mene čekati; i brodovi taršiški prvi, da dovedu sinove tvoje izdaleka, i s njima srebro njihovo i zlato njihovo, k imenu GOSPODA, Boga tvojega, i Svetog Izraelova, zato što te je on proslavio.

10 A zidine tvoje sagradit će sinovi tuđinski, i kraljevi njihovi posluživat će tebi; jer u gnjevu svome ja sam te udario, no u naklonosti svojoj smilovao sam ti se.

11 Stoga će vrata tvoja neprestano biti otvorena, ni danju ni noću neće se zatvarati, da bi k tebi donosili vojsku Pogana i *da bi* kraljevi njihovi *mogli biti* dovedeni.

12 Jer će propasti narod i kraljevstvo koje ti ne bude služilo, da, *ti* narodi bit će potpuno razoreni.

13 Slava Libanona doći će k tebi, jela, bor i čempres zajedno, da ukrase predio svetišta moga; a mjesto za noge svoje ja ću proslaviti.

14 I sinovi onih koji su te tlačili doći će k tebi pognuti, i svi koji su te prezirali poklonit će se pred stopalima nogu tvojih; i zvat će te Gradom GOSPODNJIM, Sionom Svetog Izraelova.

15 S obzirom da si bio napušten i omražen, tako da nitko kroz *tebe* nije

prolazio, učinit ću te vječnim veličanstvom, radošću naraštaja mnogih.

16 I sisat ćeš mlijeko Pogana, sisat ćeš i grudi kraljeva; i znat ćeš da *sam* ja GOSPOD, tvoj Spasitelj i tvoj Otkupitelj, Moćnik Jakovljevi.

17 Umjesto mjedi zlato ću donijeti, i umjesto željeza srebro ću donijeti, i umjesto drvā mjed, i umjesto kamenja željezo; i časnike tvoje učinit ću spokojnima, a iznudičave tvoje pravednima.

18 U tvojoj se zemlji više neće čuti nasilje, *ni* pustošenje ni uništavanje unutar granica tvojih, nego ćeš zidine svoje nazvati Spasenjem, a vrata svoja Hvalom."

19 "Sunce više neće biti svjetlo tvoje danju, niti će ti sjaj mjeseca davati svjetlo, nego će ti GOSPOD biti vječno svjetlo i Bog tvoj *bit* će slava tvoja.

20 Sunce tvoje više neće zalaziti niti će se tvoj mjesec povući, jer će GOSPOD biti vječno svjetlo tvoje i završit će dani tugovanja tvoga.

21 I narod će tvoj sav *biti* pravedan; oni, izdanak nasada moga, djelo ruku mojih, baštinit će zemlju zauvijek, da bih se ja proslavio.

22 Od maloga će postati tisuća, a od neznatnoga narod jaki. Ja, GOSPOD, ubrzat ću to u svoje vrijeme."

POGLAVLJE 61 Godina GOSPODNJE naklonosti

1 Duh Gospodina BOGA na meni *je*, zato što me je pomazao da propovijedam radosnu vijest krotkima. Poslao me je da povijem one *koji su* srca slomljena, da proglasim oslobođenje sužnjevima i otvaranje tamnica *onima koji su* zatočeni;

2 da proglasim ugodnu godinu GOSPODNJU i dan osvete Boga našega; da utješim sve koji tuguju,

3 da odredim one koji tuguju na Sionu, da im podarim krasotu umjesto pepela, ulje radosti umjesto tuge, odjeću za slavljenje umjesto duha tjeskobe. Tako da će ih se zvati stablima pravednosti, nasadom GOSPODNJIM, da bi se on proslavio.

4 A oni će graditi *gdje su* drevne razvaline, podići će prijašnje ruševine i obnoviti gradove opustošene, ruševine mnogih naraštaja.

5 I tuđinci će stajati i napasati vam stada, i sinovi stranca *bit će* ratari vaši i vinogradari vaši.

6 A vas će nazivati "Svećenici GOSPODNJI", *ljudi* će vas zvati "Poslužitelji Boga našega"; jest ćete blago Pogana, i slavom njihovom vi ćete se hvalisati.

7 Za sramotu svoju *primit* ćete dvostruko, a za poruge oni će se radovati nad udjelom svojim. Stoga će u zemlji svojoj dvostruko zadobiti, radost vječna bit će za njih.

8 Jer ja, GOSPOD, ljubim sud, a mrzim grabež za žrtvu paljenicu; i upravljat ću djelo njihovo u istini, i sklopiti s njima savez vječni.

9 I sjeme njihovo bit će znano među Poganima, i potomstvo njihovo među narodima; svi koji ih budu vidjeli prepoznat će ih, da *su* oni sjeme *koje je* GOSPOD blagoslovio."

10 Silno ću se radovati u GOSPODU, duša će moja biti vesela u Bogu momemu; jer me je odjenuo odjećom spasenja, zaogrnuo me plaštem pravednosti, kao kad se mladenac urešuje ukrasima i kao kad se mladenka ukrašuje nakitom svojim.

11 Jer kao što zemlja izniče izdanke svoje i kao što vrt daje da nikne ono što je posijano, tako će Gospodin BOG dati da nikne pravednost i hvala pred svim narodima.

POGLAVLJE 62

Sa Siona dolazi spasenje

1 Radi Siona neću šutjeti i radi Jeruzalema neću se smiriti, sve dok pravednost njegova ne izađe kao svjetlost i spasenje njegovo kao svjetiljka *koja* gori.

2 Tada će Pogani vidjeti pravednost tvoju, i svi kraljevi slavu tvoju; a ti ćeš biti prozvan novim imenom koje će usta GOSPODNJA imenovati.

3 Bit ćeš i vijenac slave u ruci GOSPODNJOJ, i kraljevska dijadema u ruci Boga svojega.

4 Neće te više zvati Napuštena niti će se više zemlja tvoja nazivati Opustošena, nego će te zvati Hefziba, a zemlju tvoju Beula; jer GOSPOD uživa u tebi, a zemlja tvoja bit će udana.

5 Jer *kao što* se mladić ženi djevičicom, *tako* će se sinovi tvoji tobom oženiti; i *kao što* se mladenac raduje mladenki, *tako* će se Bog tvoj tebi radovati.

6 Postavio sam, Jeruzaleme, strazare na zidine tvoje, *one koji* nikada neće šutjeti, *ni* danju ni noću. Vi koji spominjete GOSPODA, nemojte šutjeti!

7 I ne dajte mu spokoja dok ne učvrsti i dok ne učini Jeruzalem hvalom na zemlji.

8 GOSPOD se zakleo desnicom svojom i snagom mišice svoje: "Zasigurno neću više davati žita tvojega *da bude* hrana neprijateljima tvojim i sinovi tuđinski neće *više* piti vina tvojega oko kojega si se trudio.

9 Nego će ga jesti oni koji su ga sabirali, i hvaliti GOSPODA; i oni koji su ga prikupljali pit će ga u predvorjima svetinje moje."

10 Prođite, prođite kroz vrata, pripremite put narodu. Nasipajte, nasipajte glavne puteve; uklonite kamenje, podignite stijeg za narode.

11 Evo, GOSPOD je proglasio do nakraj svijeta: "Recite kćeri si-
onskoj: 'Evo, dolazi spasenje tvo-
je; evo, s njim i nagrade njegove, a
pred njim djela njegova.'" 12

I zvat će ih "Sveti narod",
"Otkupljenici GOSPODNJI"; a
tebe će nazivati "Traženi", "Grad
nenapušteni".

POGLAVLJE 63

Dan osvete GOSPODNJE

1 Tko je taj što dolazi iz Edoma, u
odjeći obojenoj iz Bozre, taj što je sla-
van u ruhu svome, što korača u silini
snage svoje? "Ja koji govorim u pra-
vednosti, koji sam moćan spasiti."

2 Zašto si ti crven u ruhu svo-
me, i odjeća tvoja kao u onoga koji
gazi u kaci za vino?

3 "U tijesku sam sâm gazio i nit-
ko od naroda nije bio sa mnom.
Jer ću ih gaziti u srdžbi svojoj i
gnječiti ih u bijesu svome; i krv će
njihova poškropiti odjeću moju i
umrljat ću svo odijelo svoje.

4 Jer dan osvete mi je na srcu i
godina otkupljenika mojih dolazi.

5 I ja sam pogledao i nije bilo ni-
koga da pomogne; i začudio sam se
što nije bilo nikoga da podrži. Stoga
mi je mišica moja pribavila spase-
nje, i bijes moj, on me je podržao.

6 I u srdžbi ću svojoj narode zga-
ziti i opiti ih u bijesu svome i sna-
gu njihovu do zemlje oboriti."

Spominjanje na GOSPODNJE milosrđe

7 Spominjat ću se blagosti GOS-
PODNJIH i hvala GOSPODNJIH,
prema svemu što nam je GOS-
POD dodijelio, i velike dobrote
prema domu Izraelovu koju im je
dodijelio po milosrdima svojim i
po mnoštvu blagosti svojih.

8 Jer je rekao: "Zasigurno su oni
narod moj, sinovi koji neće laga-
ti." Tako je on bio Spasitelj njihov.

9 U svim njihovim mukama on
je bio mučen, i anđeo nazočnosti
njegove njih je spasio. U ljubavi
svojoj i u smilovanju svojem u
ih je otkupio te ih držao i nosio ih
u sve davne dane.

10 Ali oni su se pobunili i mučili
njegova Duha Svetoga. Stoga se je
on okrenuo da im bude neprijatelj
te je zaratio protiv njih.

11 Tada se je sjetio davnih dana,
Mojsija i naroda njegova govo-
reći: "Gdje je onaj koji ih je izveo
iz mora s pastikom stada svoga?
Gdje je onaj koji je u njega stavio
svoga Duha Svetoga,

12 onoga koji ih je vodio desni-
com Mojsijevom svojom slavnom
mišicom, razdjeljujući vodu pred
njima, da sebi pribavi vječno ime,

13 koji ih je vodio preko dubina
kao konja po pustinji, da se ne bi
spoticali?"

14 Kao što životinja silazi u do-
linu, Duh GOSPODNJI dao mu je
da počine. Tako si ti vodio narod
svoj da sebi pribaviš slavno ime.

15 Pogledaj s neba i promotri iz
obitavališta svoje svetosti i svoje sla-
ve. Gdje je revnost tvoja i snaga tvoja,
zvuk nutrine tvoje i milosrđa tvoja
prema meni? Zar su se suspregnuli?

16 Bez sumnje ti si naš otac,
premda Abraham i ne zna za nas
i Izrael nas ne poznaje, ti si, GOS-
PODE, otac naš; Otkupitelj naš,
ime je tvoje oduvijek.

17 GOSPODE, zašto si nam do-
pustio da s puteva tvojih zastra-
nimo i otvrdnuo srce svoje da se
tebe ne bojimo? Vрати se radi slugu
svojih, plemenā baštine svoje.

18 Narod svetosti tvoje zaposjeo
ga je, ali zakratko: protivnici naši
izgazili su svetište tvoje.

19 Mi smo tvoji; nikada nisi vla-
dao nad njima, oni nisu nazivani
imenom tvojim.

POGLAVLJE 64

1 O, kad bi ti nebesa razderao da siđeš, gore bi potekle od nazočnosti tvoje

2 kao *kad* oganj koji sažiže gori, oganj koji vode zakuhava, da ime svoje obznaniš protivnicima svojim, *da* narodi zadrhte od nazočnosti tvoje!

3 Kad si činio strašna djela *koja* nismo očekivali, silazio si, gore su potekle od nazočnosti tvoje.

4 Jer otkada je svijeta nije se čulo niti se ušima naziralo niti je oko vidjelo, Bože, osim tebe, *ono što* je pripremio za onoga koji čeka na njega.

5 Ideš u susret onome koji se raduje i provodi pravdu, *onima koji* se sjećaju tebe na putevima tvojim. Evo, razgnjevio si se jer smo sagriješili i u tome nastavili, a bit ćemo spašeni.

6 No svi smo mi kao nečist, i sva je pravednost naša kao prljavi dronjci; i svi smo se mi osušili kao lišće, i nepravde naše kao vjetar nas odnose.

7 I nema nikoga da prizove ime tvoje, koji se podiže da se tebe drži. Jer ti si sakrio lice svoje od nas i zatro nas zbog nepravda naših.

8 Ali sad, GOSPODE, ti *si* naš otac; mi *smo* glina, a ti naš lončar. I svi *smo* mi djelo ruku tvojih.

9 Ne gnjevi se tako jako, GOSPODE, i ne sjećaj se nepravde zauvijek. Evo, vidi, zaklinjem te, svi smo mi tvoj narod.

10 Tvoji sveti gradovi postali su pustinja; Sion je pustinja, Jeruzalem je pustoš.

11 Naš sveti i prekrasni dom naš, gdje su očevi naši tebe slavili, ognjem je spaljen, i sve naše dragocjenosti su poharane.

12 Zar ćeš se, GOSPODE, na sve to suzdržati? Zar ćeš šutjeti i pritiškati nas tako jako?

POGLAVLJE 65

Sud i spasenje

1 Tražili su me *oni koji za mene* nisu pitali, našli su me *oni koji me* nisu tražili. Rekao sam: 'Evo me, evo me!' narodu koji nije bio prozvan mojim imenom.

2 Cijeli sam dan pružao ruke svoje prema narodu buntovnom, koji hodi putem *koji* nije dobar, po zamislima svojim;

3 narodu koji me u lice moje neprekidno izaziva na srdžbu, tako da žrtvuju po vrtovima i spaljuju kâd na žrtvenicima od opeke;

4 koji borave među grobovima i noće kod nadgrobnihi spomenika, koji jedu svinjsko meso i juha od gnjusoba im je u posudama;

5 koji kažu: 'Drži se ti sebe, ne prilazi mi, jer sam je svetiji od tebe.' Ti *su* mi dim u nosu, oganj što gori cijeli dan.

6 Evo, zapisano je preda mnom: neću šutjeti, nego ću uzvratiti; uzvratit ću i to u krilo njihovo,

7 za nepravde vaše i nepravde vaših očeva zajedno", govori GOSPOD, "koji su palili kâd na gorama i hulili na mene na brdima; stoga ću im u krilo odmjeriti za njihova prijašnja djela."

8 Ovako govori GOSPOD: "Kao što se mošt nalazi u grozdu pa neki govore: 'Ne uništavaj ga, jer je u njemu blagoslov', tako ću ja postupiti radi slugu svojih da ih ne bih sve uništio.

9 I dat ću da iznikne sjeme iz Jakova, a iz Jude baštinik gora mojih; i izabranici moji baštinit će ih, i sluge će se moje ondje prebivati.

10 I Šaron će biti tor za stada, a Akorska dolina mjesto gdje krda mogu zalegnuti, za narod svoj koji mene traži.

11 No vi *ste* oni koji napuštate GOSPODA, koji zaboravljate moju svetu goru, koji pripremate stol za

one ćete, i one koji snabdijevate žrtvama ljevanicama po tom broju.

12 Stoga ću vas za mač prebrojiti i svi ćete se vi pognuti za klanje. Jer kad sam zvao, niste se odazvali; kad sam govorio, niste slušali, nego ste činili zlo pred očima mojim i izabirali *ono* što mi se ne sviđa.”

13 Stoga ovako govori Gospodin BOG: “Evo, sluge će moje jesti, a vi ćete biti gladni. Evo, sluge će moje piti, a vi ćete biti žedni. Evo, sluge će se moje radovati, a vi ćete biti posramljeni.

14 Evo, sluge će moje pjevati od radosti u srcu, a vi ćete vapiti od tuge u srcu i plakati od mučenja duha.

15 I ime ćete svoje ostaviti za kletvu mojim izabranicima: ‘Jer će te Gospodin BOG pogubiti, a sluge će svoje nazvati drugim imenom,

16 da se onaj tko se bude blagoslivljao u zemlji, blagoslivlja u Bogu istinskom; i onaj tko se bude zaklinjao u zemlji zaklinjat će se Bogom istinskim; zato što su prijašnje nevolje zaboravljene i zato što su skrivene od očiju njihovih.”

Novo nebo i nova zemlja

17 “Jer, evo, stvaram nova nebesa i novu zemlju; i prijašnje se više neće spominjati niti će na um dolaziti.

18 Nego se veselite i radujte se zauvijek *onome* što ja stvaram; jer, evo, stvaram Jeruzalem za radovanje, a narod njegov na radost.

19 I radovat ću se u Jeruzalemu i veseliti se narodu svojem; i u njemu se više neće čuti glas plača ni glas vapaja.

20 Ondje više neće biti novorođenčeta *koje bi živjelo malo* dana ni starca koji ne bi navršio dane svoje; jer će dijete umirati sa stotinu godina starosti, a grešnik *od* stotinu godina starosti bit će proklet.

21 I gradit će kuće i stanovati u njima, i sadit će vinograde i plod

njihov jesti.

22 Oni neće graditi, a drugi stanovati, neće oni saditi, a drugi jesti; jer su dani stabla kao i dana naroda mojega, i izabranici moji dugo će uživati u djelu ruku svojih.

23 Neće se truditi uzalud i neće radati za nevolje, jer *su* sjeme blagoslovljenika GOSPODNJIH, i porod njihov s njima.

24 I dogodit će se, prije nego što zazovu, ja ću se odazvati; i dok će još govoriti, ja ću *ih* uslišati.

25 Vuk i janje zajedno će se napasati, i lav će jesti slamu kao vol, a prah će zmiji *biti* jelo. Neće oni zlo nanositi niti nešto uništavati na svojoj svetoj gori mojoj”, govori GOSPOD.

POGLAVLJE 66 Ponizni i skrušeni u Duhu

1 Ovako govori GOSPOD: “Nebo *je* prijestolje moje, a zemlja *je* podnožje moje. Gdje *je* kuća što *je* meni gradite? I gdje *je* mjesto počinka mojega?

2 Nije li ruka moja sve ovo načinila i sve ovo *je* postalo”, govori GOSPOD. “Ali na ovoga ću *čovjeka* pogledati: *i to* na *onoga* koji *je* siromašan i na *onoga* koji *je* duha skrušena i koji drhće na riječ moju.

3 Onaj koji kolje vola *je* kao kad ubija čovjeka; onaj koji žrtvuje janje, kao kad psu lomi vrat; onaj koji prinosi prinosnicu, kao kad prinosi krv svinjsku, onaj koji pali kád, kao kad blagoslivlja idola. Da, izabrali su svoje vlastite puteve i duša im uživa u gnjusobama njihovim,

4 također ću i ja izabrati zablude njihove i na njih svaliti strahove njihove. Jer kad sam zvao, nitko se nije odazvao, kad sam govorio, nisu slušali; nego su činili zlo pred očima mojim i izabrali *ono* što mi se nije sviđalo.”

5 Čujte riječ GOSPODNJU, vi koji drhćete na riječ njegovu: “Bra-

ća vaša, koja vas mrze i koja vas odbacuju radi imena mojega, govore: 'Neka se GOSPOD proslavi', no on će vama objaviti radost, a oni će biti posramljeni."

6 Glas buke iz grada, glas iz Hrama, glas GOSPODNJI koji uzvraća naplatom neprijateljima svojim!

7 Prije nego što je imala trudove, ona se porodila; prije nego što ju je bol obuzela, rodila je muško.

8 Tko je takvo nešto čuo? Tko je takvo nešto vidio? Zar će se zemlja u jednome danu poroditi? *Ili* zar će se narod odjednom roditi? Jer čim je Sion imao trudove, ona je rodila sinove svoje.

9 Zar bih ja doveo do poroda, a ne dao da rodi?" govori GOSPOD. "Zar bih ja dao da rodi pa zatvorio *utrobu*?" govori Bog tvoj.

10 "Radujte se s Jeruzalemom i veselite se s njim, svi koji ga ljubite! Radujte se s njim od radosti, svi koji ste nad njim tugovali,

11 da biste sisali i nasitili na doj-kama utjehe njegove, da biste se mlijekom napojili i nauživali se obilja slave njegove."

12 Jer ovako govori GOSPOD: "Evo, ja ću njemu pružiti mir kao rijeku, i slavu Pogana kao nabujali tok. Tada ćete sisati; bit ćete nošeni na bokovima *njegovim* i zibani na koljenima *njegovim*.

13 Kao onoga koga tješi majka njegova, tako ću ja vas tješiti; i bit ćete utješeni u Jeruzalemu."

14 I kad *to* vidite, srce će vam se radovati i kosti će vam kao bilje procvasti; i ruka GOSPODNJA obznanit će se slugama njegovim, a bijes *njegov* neprijateljima njegovim.

Konačna osuda i slava GOSPODNJA

15 Jer, evo, GOSPOD će doći s ognjem, a kola njegova kao vjhor; da uzvrati srdžbom svojom u ja-

rosti i prijekorom svojim u plamenima ognjenim.

16 Jer će se GOSPOD ognjem i mačem svojim parničiti sa svakim tijelom, i pogubljenih od GOSPODA bit će mnogo.

17 "Oni koji se posvećuju i čiste se u vrtovima iza jednog *stabla* u sredini, koji jedu svinjsko meso i gnjusobe i miševe, zajedno će biti zatrti", govori GOSPOD.

18 "Jer ja *poznajem* djela njihova i namisli njihove. I dogodit će se, da ću sakupiti sve narode i jezike; i oni će doći i vidjeti slavu moju.

19 I postaviti ću znak među njima; i poslat ću one među njima koji su izbjegli k narodima u Taršiš, Pul i Lud, *narodima* koji napinju lûk, u Tubal i Javan, k otocima dalekim, koji nisu čuli glasa o meni ni vidjeli slave moje. I oni će objavljivati slavu moju među Poganima.

20 I oni će dovesti *kao* prinosnicu GOSPODU iz svih naroda svu vašu braću na konjima i na kolima i na nosilima i na mazgama i na brzim životinjama, na svetu goru moju Jeruzalem", govori GOSPOD, "kao što sinovi Izraelovi donose prinos u čistim posudama u Dom GOSPODNJI.

21 Također ću i od njih uzeti za svećenike i Levite", govori GOSPOD.

22 "Jer kao što će nova nebesa i nova zemlja, koje ću ja načiniti, ostati preda mnom", govori GOSPOD, "tako će i sjeme vaše i ime ostati.

23 I dogodit će se *da* će, od jednoga mlāđaka do drugog i od jednoga Šabata do drugog, svako tijelo dolaziti da iskaže štovanje preda mnom", govori GOSPOD.

24 "I izlaziti će i gledati mrtva tijela ljudi koji su protiv mene prestupali. Jer crv njihov neće umrijeti i oganj njihov neće se ugasiti; i bit će gadost svakome tijelu."

KNJIGA JEREMIJINA

POGLAVLJE 1

1 Riječi Jeremije, sina Hilkičina, *jednog* od svećenika koji *su bili* u Anatotu u zemlji Benjaminovoj,

2 kome je došla riječ GOSPOD-NJA u dane Jošije, sina Amonova, kralja Judina, trinaeste godine njegova kraljevanja.

3 Došla je i u dane Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina, do svršetka jedanaeste godine Zedekije, sina Jošijina, kralja Judina, sve do progonstva Jeruzalema u petome mjesecu.

Poziv za Jeremiju

4 Tada mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

5 "Prije nego što sam te oblikovao u utrobi, poznavao sam te; i prije nego što si izašao iz utrobe, posvetio sam te i odredio te za proroka narodima."

6 Nato sam ja rekao: Ah, Gospodine BOŽE! Gle, ne mogu govoriti, jer *sam* ja dijete."

7 No GOSPOD mi je rekao: "Ne govori: 'Ja *sam* dijete', jer ćeš ići k svima kojima te pošaljem i govorit ćeš sve što ti budem zapovjedio.

8 Ne boj se lica njihovih, jer ja *sam* s tobom da te izbavim!", govori GOSPOD.

9 Tada je GOSPOD ispružio ruku svoju i dotaknuo se usta mojih. Onda mi je GOSPOD rekao: "Evo, svoje sam riječi stavio u tvoja usta.

10 Gle, na današnji dan postavio sam te nad narodima i nad kraljevstvima da iskorjenjuješ i rušiš, da uništavaš i obaraš, da gradiš i sadiš."

11 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći: "Što ti vidiš, Jeremija?" I rekao sam: "Ja vidim

štap bademov."

12 Nato mi je GOSPOD rekao: "Dobro si vidio, jer ću ja požuriti riječ svoju da se ona izvrši."

13 Zatim mi je riječ GOSPOD-NJA došla po drugi put govoreći: "Što ti vidiš?" I rekao sam: "Ja vidim kipući lonac, a lice njegovo prema sjeveru."

14 Tada mi je GOSPOD rekao: "Sa sjevera prodrijet će zlo na sve stanovnike ove zemlje.

15 Jer, evo, ja ću pozvati sve rodove iz sjevernih kraljevstava", govori GOSPOD, "te će doći i svatko će postaviti prijestolje svoje na ulaz vrata jeruzalemskih i protiv svih zidina njegovih unaokolo i protiv svih gradova Judinih.

16 I izustit ću im presude svoje protiv njih u vezi svih opakosti njihovih, što su me napustili i palili kâd drugim bogovima i iskazivali štovanje djelima ruku svojih.

17 Stoga ti sada opaši bokove svoje i ustani te im kaži sve što ću ti ja zapovjediti. Ne daj se zastrašiti od lica njihova da te ne bih ja smeo pred njima.

18 Jer, evo, ja te danas postavljam kao grad utvrđeni i kao stup željezni i kao zidine mjedene protiv cijele zemlje: protiv kraljeva Judinih, protiv knezova njegovih, protiv svećenika njegovih i protiv naroda ove zemlje.

19 I oni će se boriti protiv tebe, ali te neće nadvladati, jer *sam* ja s tobom", govori GOSPOD, "da te izbavim!"

POGLAVLJE 2

Izrael napušta GOSPODA

1 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Idi i viči u uši Jeruzalemu go-

voreći: 'Ovako govori GOSPOD: Sjećam se tebe, dobrote tvoje mladosti, ljubavi zaruka tvojih, kad si za mnom išla u pustinju, u zemlju *koja nije zasijana*.

3 Izrael je bio svetost GOSPODU i prvina uroda njegovog; svi koji su ga proždimali bit će posramljeni, zlo će se na njih svaliti' ", govori GOSPOD.

4 Čujte riječ GOSPODNJU, dome Jakovljevi, i svi rodovi doma Izraelova.

5 Ovako govori GOSPOD: "Kakvu su nepravdu očevi vaši našli u meni da su se udaljili od mene i *počeli* hoditi za ispraznošću te postali isprazni?

6 I nisu rekli: 'Gdje *je* GOSPOD, koji nas je izveo iz zemlje egipatske, koji nas je vodio kroz pustoš, kroz zemlju pustinja i jama, kroz zemlju suše i sjene smrti, kroz zemlju kojom nitko ne prolazi i gdje nitko ne stanuje?'

7 I doveo sam vas u plodnu zemlju da jedete ploda njezina i dobrote njezine. No kad ste vi ušli, oskvrnuli ste zemlju moju, i od baštine moje napravili ste gnjusobu.

8 Svećenici nisu pitali: 'Gdje *je* GOSPOD?', a oni koji se bave Zakonom nisu me upoznali; i pastiri su protiv mene prestupali, i proroci su po Baalu prorokovali, i hodili su za onim *što* ne koristi.

9 Zato ću se ja s vama još parničiti", govori GOSPOD, "i sa sinovima vaših sinova ja ću se parničiti.

10 Jer prođite otoke kitimske i vidite, i pošaljite *glas* u Kedar te pomno promotrite i vidite je li se takvo *što* negdje zbilo.

11 Zar je neki narod promijenio bogove *svoje*, koji i nisu bogovi? No narod je moj slavu svoju zamijenio za *ono što* ne koristi.

12 Zapanjite se nad time, vi nebesa, prestravite se i opustite", go-

vori GOSPOD.

13 "Jer je narod moj počinio dva zla: napustili su mene, izvor žive vode, pa su si iskopali nakapnice, raspucane nakapnice što ne mogu držati vodu.

14 *Je li* Izrael sluga? *Je li* on u kući rođeni *rob*? Zašto li je oplijenjen?

15 Lavići su nad njime rikali, i glasali se, i zemlju su njegovu opustošili; gradovi su njegovi spaljeni, bez stanovnika *su ostali*.

16 Također i sinovi Nofa i Tahapanesa slomili su tjemne tvoje.

17 Nisi li ti to sâm sebi osigurao pošto si napustio GOSPODA, Boga svojega, kada te je putem vodio?

18 A sada, što će ti put u Egipat da piješ vode sihorske? Ili što će ti put u Asiriju da piješ vode iz rijeke?

19 Tvoja će te vlastita opakost ispraviti, i tvoje će te odmetništvo prekoriti. Spoznaj dakle i shvati da *je* zlo i gorko *to* što si napustio GOSPODA, Boga svojega, i što nema straha mojega u tebi", govori Gospodin, BOG nad vojskama.

20 "Jer odavno sam razbio jarum tvoj, i sveze tvoje raskinuo; a ti govoriš: 'Neću prestupiti.' Kadli na svakom visokom brdu i pod svakim zelenim stablom ti si vucarao, bludničio.

21 Ipak ja sam te zasadio kao lozu plemenitu, potpuno ispravno sjeme. Kako si mi se onda prometnuo u izrod, u lozu tuđinsku?

22 Jer da se i salitrom opereš i uzmeš si mnogo sapuna, *ipak* nepravda tvoja označena je preda mnom", govori Gospodin BOG.

23 "Kako možeš reći: 'Nisam se okaljao, nisam za Baalima išao'? Pogledaj put svoj u dolini, spoznaj što si učinio. *Ti si* hitra jednogriba deva koja putevima svojim obilazi,

24 divlja magarica navikla na pustinju *što* njuši vjetar u milini svojoj; u nagonu njezinom, tko je može odvratiti? Svi oni koji nju traže, neće se umoriti; naći će je u mjesecu njezinu.

25 Spriječi nogu svoju da ne bude bosa i grlo svoje od žeđi. No ti govoriš: 'Nema nade! Ne! Jer sam ja tuđince volio i za njima ću ići.'

26 Kao što se lopov posrami kad je pronađen, tako će se i dom Izraelov posramiti; oni, kraljevi njihovi, knezovi njihovi i svećenici njihovi i proroci njihovi,

27 koji deblu govore: 'Ti si moj otac', a kamenu: 'Ti si me rodio'; jer su mi okrenuli leđa *svoja*, a ne lice *svoje*. No u vrijeme nevolje svoje reći će: 'Ustani i spasi nas.'

28 A gdje *su* bogovi tvoji što si ih sebi napravio? Neka ustanu ako te mogu spasiti u vrijeme nevolje tvoje. Jer *koliki je* broj tvojih gradova, *toliko je*, Judo, bogova tvojih!

29 Zašto se parničite sa mnom? Svi ste vi protiv mene prestupali!" govori GOSPOD.

30 Uzalud sam udarao sinove vaše, popratak nisu prihvatili. Vaš vlastiti mač proždri je proroke vaše kao lav koji uništava.

31 Naraštaju, pogledajte riječ GOSPODNJU! Zar sam ja bio pustinja Izraelu ili zemlja tame? Zašto narod moj govori: 'Mi smo gospodari, više k tebi nećemo dolaziti'?

32 Može li djevojka zaboraviti svoj nakit ili mladenka nošnju svoju? Ipak narod je moj mene zaboravio, dana je *takvih* bezbroj.

33 Zašto si put svoj dotjerivala da bi tražila ljubav? Stoga si i opake poučavala putevima svojim.

34 Čak se i na suknjama tvojim našla krv duša nedužnih siromaha. Nisam je našao potajno tražeti; no ima je na svemu.

35 Ipak ti govoriš: 'Zato što sam nedužna, zasigurno će se srdžba njegova od mene odvratiti.' Evo, parničit ću se s tobom, zato što govoriš: 'Nisam sagriješila.'

36 Zašto toliko puno tumaraš mijenjajući svoj put? Posramit ćeš se i Egipta kao što si se posramila Asirije.

37 Da, od njega ćeš izaći sa svojim rukama na glavi svojoj, jer je GOSPOD odbacio tvoje uzdanice i od njih koristi nećeš imati."

POGLAVLJE 3

1 "Kažu: 'Ako čovjek otpusti ženu svoju i ona ode od njega te postane *žena* drugoga čovjeka, zar će se onaj opet k njoj vratiti?' Neće li se ta zemlja uvelike okaljati? No ti si bludničila s mnogim ljubavnicima, a ipak se k meni vraćaš." govori GOSPOD.

2 "Podigni oči svoje k uzvišicama i vidi gdje nisi bila polegnuta. Na putevima si za njih sjedila kao Arapin u pustinji. I svojim si bludničenjima i zloćom svojom zemlju okaljala.

3 Stoga su se pljuskovi ustezali i nije više bilo kasne kiše. A ti si imala čelo bludnice, nisi se htjela posramiti.

4 Nećeš li od sada k meni vikati: 'Oče moj, ti si vodič moje mladosti?'

5 Zar će *svoju srdžbu* zauvijek zadržavati? Hoće li je do kraja zadržati? Evo, govorila si i činila zlo, koliko god si mogla."

Odmetništvo Izraela

6 GOSPOD mi je također rekao u dane kralja Jošije: "Jesi li vidio *ono* što je učinila odmetnica Izrael? Ona uzlazi na svaku visoku goru i pod svako zeleno stablo i ondje je bludničila.

7 A ja sam rekao nakon sve-

ga toga što je učinila: 'Vrati se k meni!' Ali se nije vratila. I njezina nevjerna sestra Juda je *to* vidjela.

8 I vidio sam, kad je zbog svih slučajeva odmetnica Izrael počini-la preljub kako je moram otpustiti, pa sam joj dao otpusnu ispravu. Ipak se njezina nevjerna sestra Juda nije pobožala, nego je otišla pa je i ona bludničila.

9 I dogodilo se da se po lakomislenosti njezina bludničenja oskvrnula zemlja, jer je činila preljub s kamenjem i deblima.

10 A ipak zbog svega toga njezina nevjerna sestra Juda nije se k meni vratila svim srcem svojim, nego samo prijetvorno", govori GOSPOD.

11 I GOSPOD mi je rekao: "Odmetnica Izrael opravdala se više od nevjerne Jude.

12 Idi i objavljuj ove riječi prema sjeveru i kaži: 'Vrati se, ti odmetnice Izrael', govori GOSPOD. 'Pa neću pustiti da srdžba moja padne na vas, jer ja *sam* milosrdan', govori GOSPOD, 'i neću srdžbu zauvijek zadržavati.

13 Samo priznaj nepravdu svoju, da si prestupala protiv GOSPODA, Boga svojega, i puteve svoje razasula tuđincima pod svakim zelenim drvetom, i nisi bila poslušna glasu mome', govori GOSPOD.

14 Vratite se, sinovi odmetnuti", govori GOSPOD, "jer ja sam za vas oženjen i ja ću vas uzeti po jednoga iz grada i po dvojicu iz roda i odvesti vas na Sion.

15 I dat ću vam pastire po srcu svojemu koji će vas napasati znanjem i razborom.

16 I dogodit će se, kad se u one dane namnožite i povećate u zemlji", govori GOSPOD, "da se više neće govoriti 'Kovčeg saveza GOSPODNJEGA' niti će *neko-*

me na um dolaziti, niti se ga *nitko* neće sjećati niti će ga pohoditi, i nikada više neće se to činiti.

17 U to vrijeme Jeruzalem će zvati 'Prijestolje GOSPODNJE' i svi će se narodi u njemu sakupljati, k imenu GOSPODNJEM u Jeruzalemu; i neće više hoditi za mozganjima svojega zloga srca.

18 U one dane dom Judin hodit će s domom Izraelovim i zajedno će doći iz zemlje sjeverne u zemlju što sam je ja dao očevima vašim u baštinu.

19 No ja sam rekao: 'Kako da te postavim među sinove i podarim ti zemlju ugodnu, krasnu baštinu vojskama narodā?' I rekao sam: 'Ti ćeš me zvati "Oče moj" i nećeš se od mene odvratiti.'

20 Zasigurno, *kao* što žena nevjerom od muža svoga odlazi, tako ste i vi nevjerno postupili sa mnom, dome Izraelov", govori GOSPOD.

21 Glas se čuje po uzvišicama, plač i molbe sinova Izraelovih; jer su put svoj izopačili, *te* zaboravili GOSPODA, Boga svojega.

22 "Vratite se, sinovi odmetnuti, i ja ću ozdraviti odmetništvo vaše." Evo, dolazimo k tebi, jer ti si GOSPOD, Bog naš.

23 Zaista je uzaludno *nadati se spasenju s brda, i s mnoštva gora.* Zaista je u GOSPODU, Bogu našemu, spasenje Izraelu.

24 Jer je sramota proždrla trud očeva naših još od mladosti naše: njihova stada i njihova krda, njihove sinove i njihove kćeri.

25 Lezimo u sramotu svoju i neka nas stid naš prekrije! Jer smo sagriješili protiv GOSPODA, Boga svojega, mi i očevi naši, od naše mladosti pa sve do današnjega dana; i nismo bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega.

POGLAVLJE 4

1 "Ako se hoćeš vratiti, Izraele", govori GOSPOD, "k meni se vrati; i ako budeš pred mojim očima maknuo gnjusobe svoje, tada nećeš lutati.

2 I zaklinjat ćeš se: '*Tako mi života GOSPODNJEG*', u istini, u prosudbi i u pravednosti. I narodi će se u njemu blagoslivljati, i u njemu se proslavljati."

3 Jer ovako govori GOSPOD ljudima iz Jude i Jeruzalema: "Iskrčite sebi neobrađeno tlo i ne sijte među trnjem.

4 Obrežite se GOSPODU i skinite prepucije sa srca svojih, vi ljudi iz Jude i stanovnici Jeruzalema, da bijes moj ne izađe kao oganj i ne razgori se tako da ga nitko više ne može ugasiti zbog zlih djela vaših."

Propast sa sjevera

5 Objavite u Judi i razglasite u Jeruzalemu, pa recite: "Zatrubite u trubu u zemlji; zavapite, saberite se pa recite: 'Sakupite se, te podimo u gradove utvrđene.'

6 Podignite stijeg prema Sionu. Povucite se, nemojte stati! Jer ja dovodim zlo sa sjevera i veliku propast."

7 Lav se podiže iz svog gustiša, a zatornik Pogana je na putu svome, izlazi iz mjesta svoga da zemlju tvoju opustoši. I gradovi tvoji bit će porušeni bez ijednog stanovnika.

8 Zbog toga se pripašite kostrijeću, tugujte i jaučite, jer se žestoka srdžba GOSPODNJA nije odvratila od nas.

9 "I dogodit će se u onaj dan", govori GOSPOD, "da će utnuti srce kralja i srce knezova; i zapanjit će se svećenici, i proroci se začuditi."

10 Tada sam ja rekao: "Ah, Gospodine BOŽE! Sigurno si teško

prevario ovaj narod i Jeruzalem govoreći: 'Imat ćete mir', dok nam mač u dušu prodire."

11 U to će se vrijeme govoriti narodu ovome i Jeruzalemu: "Suhi vjetar s uzvišica u pustinji puše prema kćeri naroda mojega, ne da vije niti da pročisti;

12 i to jaki vjetar s mjesta ovih doći će k meni. Sada ću ja i njima presuditi."

13 "Gle, on se poput oblaka podiže, i kola njegova bit će poput vihora; konji su mu brži od orlova. Jao nama! Jer smo mi opljačkani!"

14 Jeruzaleme, operi srce svoje od opakosti, da bi mogao biti spašen. Kako dugo će tvoje isprazne misli u nutрини tvojoj noćiti?

15 Jer glas objavljuje od Dana, i nevolju razglašuje iz Efrajimova gorja.

16 Napomenite narodima; evo, objavite protiv Jeruzalema da dolaze stražari iz zemlje daleke i podižu glas svoj protiv gradova Judinih.

17 Kao čuvari polja oni su protiv nje unaokolo, zato što se protiv mene bunila", govori GOSPOD.

18 "Put tvoj i djela tvoja to su ti dobavili. To je zloća tvoja, zato što je gorka, zato što ti do srca tvojega dopire!"

Bol nad pustoši Judinoj

19 Utrobo moja, utrobo moja! Bolno je u samom srcu mome! Srce moje lupa u meni, ne mogu šutjeti; zato što si čula, dušo moja, zvuk trube, uzbunu ratnu.

20 Propast za propašću je izvikana, jer je sva zemlja oplijenjena; odjednom su šatori moji oplijenjeni, i zavjese moje u trenutku.

21 Dokle ću stijeg gledati i slušati glas trube?

22 "Jer je narod moj bezuman, mene ne poznaje. Oni su djeca

glupava i nemaju razbora, oni *su* mudri da čine zlo, ali činiti dobro ne znaju."

23 Gledao sam zemlju, i evo, bila je bez oblika i prazna, i nebesa, a svjetlosti nisu *imali*.

24 Gledao sam planine, i evo, tresle su se, i sva su se brda lagano pomakla.

25 Gledao sam, i evo, nije bilo čovjeka, i sve su ptice nebeske pobjegle.

26 Gledao sam, i evo, plodno mjesto *je bilo* kao pustinja, i svi gradovi njezini bili su porušeni u nazočnosti GOSPODA, po žestokoj srdžbi njegovoj.

27 Jer ovako je GOSPOD rekao: "Sva će zemlja biti opustošena; ipak je neću potpuno dokončati.

28 Zbog toga će zemlja tugovati, i nebesa će gore pocrnjeti; zato što sam *to* rekao, *to* sam naumio, i neću se pokajati niti ću se od toga odvratiti.

29 Sav grad će bježati zbog buke konjanika i strijelaca. Ići će u guštiše i na stijene se penjati. Svaki će grad biti napušten i nitko u njemu neće prebivati.

30 *A kad si ti oplijenjena*, što ćeš učiniti? Makar se i grimizom zaođeneš, makar se i zlatnim nakitom ukrasiš, makar i oči svoje bojanjem rascijepiš, uzalud se uljepšavaš. Ljubavnici *tvoji* preziru te, tražit će život tvoj.

31 Jer čuo sam glas kao u žene u trudovima i muke kao u one koja dijete prvi put rađa, glas kćeri si-
onske *koja* sebe oplakuje, *koja* pruža ruke svoje govoreći: 'Jao meni sada! Jer duša mi je umorna zbog ubojica.' "

POGLAVLJE 5

Jeruzalem odbija pokajati se

1 "Trčite amo tamo po ulicama Jeruzalema te pogledajte sada i

shvatite, i tražite po trgovima nje-
govim ako li možete naći čovjeka,
ako li ima *nekoga* da provodi sud,
da traži istinu, pa ću ja oprostiti
gradu tome.

2 I premda govore: '*Tako mi ži-
vota* GOSPODNJEG', zasigurno
se lažno zaklinju."

3 GOSPODE, nisu li oči tvoje
nad istinom? Udaraš ih, ali se oni
ne žale; zatireš ih, *no* oni se odbi-
jaju popraviti. Lica su svoja otvrd-
nuli da su tvrđa od stijene, odbija-
ju vratiti se.

4 Stoga sam ja rekao: "Zasigurno
su siromašni, ludi su jer ne pozna-
ju put GOSPODNJI ni prosudbu
Boga svojega.

5 Doći ću ja k velikašima i njima
govoriti jer oni poznaju put GOS-
PODNJI i prosudbu Boga svoje-
ga." Ali su oni svi zajedno slomili
jaram i sveze raskinuli.

6 Zato će ih lav iz šume pogubiti
i vuk večernji će ih oplijeniti, leo-
pard će vrebati gradove njihove.
Svatko tko iz njih izađe, bit će ra-
strgan; zato što je mnogo prijestu-
pa njihovih i odmetništva njihova
se šire.

7 "Kako ću ti oprostiti ovo? Si-
novi tvoji su me napustili i zakli-
njali se *onima* što bogovi nisu. Kad
sam ih i do sita nahranio, tada su
preljub počinili i sakupili se po če-
tama u kuću bludničinu.

8 Bili su *kao* zasićeni konji ujutro,
svatko je njištao za ženom bližnje-
ga svoga.

9 Zar da *ih* ne pohodim zbog
toga?", govori GOSPOD, "i zar da
se duša moja ne osveti takvome
narodu kao što je ovaj?

10 Popnite mu se na zidove i
uništite ga, ali nemojte *ga* potpuno
dokrajčiti. Uklonite ograde njego-
ve, jer one nisu GOSPODNJE.

11 Jer su dom Izraelov i dom
Judin postupali nevjerno protiv

mene", govori GOSPOD.

12 Lažno su predstavljali GOSPODA te su rekli: "Nije to on, ni zlo neće doći na nas ni nećemo vidjeti ni mača ni gladi.

13 A proroci će vjetar postati, i riječ nije u njima; tako će im biti učinjeno."

GOSPOD objavljuje sud

14 Zato ovako govori GOSPOD, Bog nad vojskama: "Zato što ste izgovorili ovu riječ, evo, ja ću učiniti da moje riječi u tvojim ustima budu oganj, a narod ovaj drva, da budu proždrti.

15 Gle, ja ću izdaleka dovesti na vas narod, dome Izraelov", govori GOSPOD. "Taj je narod moćan, taj je narod drevan, narod čiji jezik ne poznaješ niti ćeš razumjeti što govori.

16 Tobolac je njihov kao otvorena grobnica, svi su oni junaci.

17 I proždrijet će tvoju žetvu i kruh tvoj, koju su sinovi tvoji i kćeri tvoje trebali pojesti, proždrijet će tvoja stada i tvoja krda, proždrijet će tvoju lozu i tvoje smokve; osiromašit će mačem tvoje utvrđene gradove u koje se ti pouzdaješ.

18 Ali ni u te dane", govori GOSPOD, "neću vas potpuno dokrajčiti.

19 I dogodit će se, kada budu pitali: 'Zašto nam GOSPOD, Bog naš, čini sve ovo?', tada ćeš im odgovoriti: 'Kao što ste vi napustili mene te počeli služiti tuđim bogovima u svojoj zemlji, tako ćete služiti tuđincima u zemlji koja nije vaša.'

20 Objavite ovo u domu Jakovljevu i obznanite to u Judi govoreći:

21 Čuj sad ovo, narode ludi i bez razuma, koji ima oči, a ne vidi, koji ima uši, a ne čuje.

22 'Zar me se ne bojite?', govori GOSPOD, 'Zar ne drhćete od lica moga, od onoga koji je pijesak ukazom trajnim postavio moru za granicu koju prijeći ne može i *makar* se baca valovima svojim, ipak nadjačati ne mogu; i makar ti *valovi* huče, ipak ne mogu prijeći?'

23 Ali narod ovaj ima srce odmetničko i buntovno; odmetnuli su se i otišli.

24 I nisu u srcu svome rekli: 'Bojmo se sada GOSPODA, Boga svojega, koji daje kišu, i ranu i kasnu, u vrijeme svoje, i čuva za nas određene sedmice za žetvu.'

25 Vaša je nepravda ovo izokrenula, i vaši grijesi su dobro zadržali od vas.

26 Jer među narodom mojim našli su se opaki *ljudi*; vrebaju kao onaj koji postavlja zamke; postavljaju klopke, hvataju ljude.

27 Kao što je krletka puna ptica, tako su kuće njihove pune prijevara. Stoga su postali veliki i obogatili se.

28 Ugojili su se, sjaje se; da, nisu se obazirali na djela opakih. Nisu sudili prema slučaju, slučaju sirotoga, a ipak uspijevaju; i nisu pravdu potrebitima prosudili.

29 Zar da *ih* ne pohodim zbog toga?" govori GOSPOD. "Zar da se duša moja ne osveti takvome narodu kao što je ovaj?

30 Krasote i grozote počinjene su u ovoj zemlji:

31 proroci lažno prorokuju i svećenici donose pravila po svom mišljenju, a narod moj voli *da bude* tako. I što ćete učiniti na svršetku toga?"

POGLAVLJE 6

Dolazeća propast za Jeruzalem

1 "Sakupite se, sinovi Benjamini, da pobjegnute isred Jeruzalema; i zatrubite u trubu u Tekoi i

postavite znak ognja u Bethakere-
mu. Jer se sa sjevera zlo pojavljuje
i propast velika.

2 Usporedio sam kćer sionsku s
zgodnom i finom *ženom*.

3 Pastiri sa stadima svojim k njoj
će dolaziti; šatore *svoje* okolo nje
će razapeti, svaki će napasati na
svojem mjestu.

4 Pripremite se za rat protiv nje.
Ustanite, da navalimo u podne.
Jao nama! Jer dan prolazi, jer su se
istegnule sjene večernje.

5 Ustanite, da navalimo noću pa
da uništimo dvore njezine."

6 Jer ovako govori GOSPOD nad
vojskama: "Posijecite stabla i po-
dignite nasip oko Jeruzalema. To
je grad koji će biti pohoden; on *je*
potpuno potlačen usred sebe.

7 Kako studenac šiklja vodu svo-
ju, tako on šiklja svoju opakost. U
njemu se čuje nasilje i pljačkanje,
preda mnoom *su* neprestano tuga i
rane.

8 Uputi se, Jeruzaleme, da
duša moja ne ode od tebe, da te
ne opustošim, *da postaneš* zemlja
nenastanjena."

9 Ovako govori GOSPOD nad
vojskama: "Oni će potpuno po-
pabirčiti ostatak Izraelov kao
lozu. Vрати ruku svoju kao berač u
košare!"

10 Kome ću govoriti i *koga* opo-
minjati da bi čuli? Gle, uho *im je*
neobrezano i ne mogu čuti. Evo,
riječ GOSPODNJA im je ruglo, ne
uživaju u njoj.

11 Stoga sam ja pun bijesa GOS-
PODNJEG, umorio sam se su-
sprežući se. "Izlit ću ga po djeci
raštrkanoj i na skup mladića *koji*
su zajedno. Jer će čak i čovjek i
žena biti zahvaćeni, vremešnik s
onim koji se nasitio dana.

12 A njihove kuće prenijet će se
drugima, *zajedno* s poljima njihov-
im i ženama. Jer ću ja ispružiti

ruku svoju na stanovnike ove ze-
mlje", govori GOSPOD.

13 "Jer od najmanjeg od njih
pa do najvećeg od njih *svatko je*
predan pohlepi; i od proroka pa
sve do svećenika *svatko* postupa
prijevarno.

14 I neznatno liječe ranu *kćer-
ke* naroda mojega govoreći: 'Mir!
Mir!', kada mira nema.

15 Jesu li se posramili kad su
počinili gnjusobu? Ne, nisu se
nimalo posramili niti su se zacr-
venjeli. Stoga će popadati među
one što padaju, srušit će se u vri-
jeme u koje ih pohodim", govori
GOSPOD.

16 Ovako govori GOSPOD:
"Stanite na puteve i vidite; i upi-
tajte za davne staze, koji *je* put
dobar, pa njime hodite, i naći ćete
spokoj dušama svojim. No oni su
rekli: 'Nećemo hoditi *njime*.'

17 Također sam vam i stražare
postavio *koji govore*: 'Slušajte glas
trube.' No oni su rekli: 'Nećemo
slušati.'

18 Stoga čujte, narodi, i znaj, za-
jedničko što si među njima!

19 Čuj, zemljo! Evo, ja ću dovesti
zlo na ovaj narod, *baš* plod njihov-
ih namisli, zato što nisu slušali
riječi moje, ni Zakon moj, nego su
ga odbacili.

20 Zbog čega mi kâd dolazi iz
Šebe i slatka trska iz zemlje dale-
ke? Žrtve paljenice vaše nisu mi
prihvatljive ni žrtve vaše nisu mi
mile."

21 Stoga ovako govori GOS-
POD: "Evo, ja ću postaviti spoti-
cala pred ovaj narod, i po njima
će se očevi i sinovi zajedno spoti-
cati. Propadat će susjed i prijatelj
njegov."

22 Ovako govori GOSPOD:
"Evo, dolazi narod iz zemlje sje-
verne, i narod veliki diže se s kra-
jeva zemaljskih.

23 Nosit će lûk i koplje, okrutni *su* oni i nemilosrdni. Glas njihov hući poput mora. I jašu na konjima, postrojeni u bojne redove kao ljudi za rat protiv tebe, kćeri sionska.”

24 Čuli smo glas o njima; ruke su naše klonule. Patnja nas je obužela, i bol kao kod žene koje rađa.

25 Ne izlazite u polje i ne hodi-te putem, jer mać neprijatelj *je* i strah *su* na svim stranama.

26 Kćeri naroda moga, pripaši kostrijet i valjaj se u pepelu; tugu-j *kao* za jedincem, najgorkijom tužaljkom. Jer će odjednom doći pustošnik na nas.

27 “Postavio sam te za kulu i utvrdio među narodom mojim, da spoznaš i ispitaš put njihov.

28 Svi *su* oni teški buntovnici koji hode s kleveticima. *Oni su* mjed i željezo, svi *su* oni pokvarenjaci.

29 Mjevovi su spaljeni, vatra je olovo proždrla; uzalud lijevać rastopljuje, jer se opaki ne daju izlučiti.

30 *Ljudi* će ih zvati ‘odbačeno srebro’, zato što ih je GOSPOD odbacio.”

POGLAVLJE 7

Zlo u zemlji

1 Riječ koja je došla k Jeremiji od GOSPODA, govoreći:

2 “Stani na vrata Doma GOSPODNJEGA i objavi ondje riječ ovu te reci: ‘Čujte riječ GOSPODNJU, svi *vi* iz Jude koji ulazite na ova vrata štovati GOSPODA.’ ”

3 Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: “Ispravite puteve svoje i djela svoja, pa ću dati da vi prebivate na ovome mjestu.

4 Ne pouzdavajte se u lažne riječi govoreći: ‘Hram GOSPODNJI, hram GOSPODNJI, ovo *je* hram GOSPODNJI!’

5 Jer ako sasvim ispravite pute-

ve svoje i djela svoja, ako sasvim budete provodili sud između čovjeka i bližnjega njegova,

6 *ako* ne budete tlačili tuđinca, siročad i udovice i ne budete prolijevali krv nedužnu na ovome mjestu niti hodili za drugim bogovima na svoju štetu,

7 onda ću dati da vi prebivate na ovome mjestu, u zemlji što sam je dao očevima vašim uvijek i zauvijek.

8 Evo, vi se pouzdajete u lažne riječi od kojih nema koristi.

9 Zar ćete krasti, ubijati i činiti preljub, te se lažno zaklinjati i paliti kâd Baalu i hoditi za drugim bogovima koje ne poznajete,

10 pa onda dolaziti i stajati preda mnom u ovome Domu koji se zove mojim imenom i govoriti: ‘Izbavljeni smo da bismo činili sve ove gnjusobe?’

11 Zar je ovaj Dom, koji se zove mojim imenom, u vašim očima postao jazbina razbojnička? Gle, čak i ja to vidim”, govori GOSPOD.

12 “Nego idite sada u moje mjesto, koje *je bilo* u Silu, gdje sam najprije postavio svoje ime, i vidite što sam mu učinio zbog opakosti naroda moga Izraela.

13 A sad, zato što ste počinili sva ova djela”, govori GOSPOD, “a ja sam vam rano ustajući govorio i govorio, ali vi niste slušali; i zvao sam vas, ali niste odgovarali,

14 stoga ću Domu *ovome* koji se zove mojim imenom, u koji se vi pouzdajete, i ovome mjestu što sam ga dao vama i očevima vašim, učiniti kao što sam učinio Silu.

15 I odbacit ću vas od lica svo-ga kao što sam odbacio svu braću vašu, *baš* sve sjeme Efrajimovo.”

16 Stoga ti nemoj moliti za narod ovaj i ne podiži vapaj i molitvu za njih niti *ih* ne zagovaraj kod mene, jer te ja neću uslišati.

17 Zar ti ne vidiš što oni čine po gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim?

18 Djeca sakupljaju drva i očevi vatru pale, a žene mijese tijesto da naprave pogače Kraljici neba, i lijevaju žrtve ljevanice drugim bogovima da bi me izazvale na srdžbu.

19 Zar oni mene izazivaju na srdžbu?" govori GOSPOD. "Zar ne izazivaju sebe, na sramotu lica svoga?"

20 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Gle, srdžba moja i bijes moj izlit će se na ovo mjesto, na ljude i na životinje i na stabla poljska i na urod zemaljski; i gorjet će, i neće se ugasiti."

21 Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Dodajte žrtvama svojim i žrtve paljenice svoje, i jedite meso.

22 Jer nisam ništa govorio očevima vašim niti sam im nešto zapovjedio u dan kad sam ih izveo iz zemlje egipatske glede žrtava paljenica ili žrtava.

23 No ovo sam im zapovjedio govoreći: 'Budite poslušni glasu mome, i ja ću biti Bog vaš, a vi ćete biti moj narod; i hodite po svim putevima što sam vam ih zapovjedio, da vam bude dobro.'

24 Ali oni nisu poslušali niti su uho svoje priklonili, nego su hodili po savjetima i mozganjima svoga zloga srca; i otišli su natrag, a ne naprijed.

25 Od dana kad su očevi vaši izašli iz zemlje egipatske pa sve do dana današnjega čak sam vam i slao sve slugе svoje, proroke, svakodnevno *ih* dižući rano i šaljući *ih*.

26 Ali me oni nisu poslušali niti su uho svoje priklonili, nego su otvrdnuli vratove svoje; činili su gore od očeva svojih.

27 Stoga im ti trebaš govoriti sve ove riječi, no oni te neće poslušati; ti ih trebaš i zvati, no oni ti neće odgovoriti.

28 No ti im trebaš reći: 'Ovo je narod koji ne sluša glas GOSPODA, Boga svojega, i ne popravlja se. Istina je nestala i iskorijenjena je iz usta njihovih.

Dolina pokolja

29 Ošišaj kosu svoju, *Jeruzaleme*, i baci je, i pronesi tužaljku po uzvišicama; jer je GOSPOD odbacio i napustio naraštaj gnjeva svojega.'

30 Jer su sinovi Judini počinili ono što je zlo u očima mojim", govori GOSPOD. "Postavili su gnjusobe svoje u Dom koji se zove imenom mojim, da bi ga oskvrnuli.

31 I sagradili uzvišice u Tofetu, koji je u dolini sina Hinoma, da u ognju spaljuju sinove svoje i kćeri svoje, što *im* ja nisam zapovjedio niti mi je to na srce palo.

32 Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da se više neće zvati Tofet ni dolina sina Hinoma, nego Dolina pokolja; jer će se pokapati u Tofetu, sve dok *ondje* više neće biti mjesta.

33 I mrtva tijela iz naroda ovoga bit će hrana za ptice nebeske i za zvijeri zemaljske, i nitko *ih* neće poplašiti.

34 Tada ću učiniti da nestane iz gradova Judinih i s ulica jeruzalemskih glas razdraganosti i glas veselja, glas mladenca i glas mladenke, jer će zemlja biti pusta."

POGLAVLJE 8

1 "U ono vrijeme", govori GOSPOD, "izvadit će kosti kraljeva Judinih i kosti knezova njegovih te kosti svećenika i kosti proroka i kosti stanovnika jeruzalemskih iz grobova njihovih.

2 I razastrijet će ih pred suncem

i *pred* mjesecom i *pred* svom voj-skom nebeskom, koje su ljubili i kojima su služili i za kojima su hodili i koje su tražili i kojima su iskazivali štovanje. Neće ih se pokupiti niti pokopati, bit će za gnoj na licu zemlje.

3 I sav će ostatak, koji preostaje od toga zloga roda, koji preostaje po svim mjestima kamo sam ih prognao, izabrati smrt radije nego život", govori GOSPOD nad vojskama.

Grijev i nevjera

4 Još im trebaš reći: "Ovako govori GOSPOD: Hoće li pasti, a da neće ustati? Hoće li otići, a da se neće vratiti?"

5 Zašto se *onda* ovaj narod jeruzalemski okrenuo trajnom odmetništvu? Drže se prijevare, odbijaju se vratiti.

6 Slušao sam i počuo, *no* oni ne govore ispravno. Nitko se nije pokajao za opakost svoju, govore: "Što sam učinio?" Svatko je okrenuo svojim smjerom kao kad konj hiti u bitku.

7 Da, i roda na nebu zna svoje pravo vrijeme, i grlica i ždral i lastavica opažaju vrijeme svog odlaska; a narod moj ne poznaje suda GOSPODNJEGA.

8 Kako možete reći: 'Mi *smo* mudri i kod nas je Zakon GOSPODNJI'? Evo, zasigurno je uzalud *to* napravio; pisaljka pisara *je* uzaludna.

9 Mudri su posramljeni, smeteni i uhvaćeni. Evo, odbacili su riječ GOSPODNJU; i kakva *je* to mudrost u njima?

10 Stoga ću žene njihove dati drugima, *i* polja njihova onima koji će *ih* baštiniti. Jer je svatko od najmanjeg pa sve do najvećeg predan pohlepi, od proroka pa sve do svećenika svi lažno postupaju.

11 Jer neznatno liječe ranu kćeri naroda mojega govoreći: 'Mir! Mir!', kada mira nema.

12 Jesu li se posramili kad su počinili gnjusobu? Ne, nisu se nimalo posramili niti su se zacrvenjeli. Stoga će popadati među one što padaju, srušit će se u vrijeme po-hođenja svoga", govori GOSPOD.

13 "Zasigurno ću ih istrijebiti", govori GOSPOD. "Neće više biti grožđa na lozi ni smokava na smokvi, i lišće će se osušiti. I *sve* što sam im dao, otići će od njih."

14 Zašto mi još stojimo? Sakupite se te uđimo u utvrđene gradove i ondje se utišajmo; jer GOSPOD, Bog naš, utišao nas je i napojio nas vodom od žuči zato što smo sagriješili protiv GOSPODA.

15 Čekali smo mir, no dobro nije *došlo*, i vrijeme ozdravljenja, a evo nevolje!

16 Iz Dana se čuje hrzanje konja njegovih, sva se zemlja trese na zvuk njiske pastuha njegovih; jer dolaze da proždru zemlju i sve što je u njoj, grad i one koje u njemu žive.

17 "Jer, evo, poslat ću među vas zmije, zmije bazilske koje se ne mogu začarati, i one će vas ujedati", govori GOSPOD.

Jeremija tuguje za svojim narodom

18 *Kad* bih se mogao utješiti zbog žalosti, srce *je* moje klonulo u meni.

19 Gle, glas vapaja kćeri naroda mojega zbog onih što žive u zemlji dalekoj: "Zar GOSPOD nije na Si-onu? Zar kralj njegov nije na njemu? Zašto su me na srdžbu izazvali izrezbarenim likovima svojim, *i* tuđinskim ispraznostima?"

20 "Žetva je prošla, ljetu je gotovo, a mi nismo spašeni."

21 "Zbog rane kćeri naroda mo-

jega i ja sam ranjen, u crnini sam, obuzela me je zapanjenost.

22 Zar u Gileadu nema balzama? Nema li ondje liječnika? Zašto se onda ne obnavlja zdravlje kćeri naroda mojega?"

POGLAVLJE 9

1 O, kad bi glava moja bila voda i oči moje izvor suza, da mogu plakati danju i noću za pobijenima od kćeri naroda mojega!

2 O, da u pustinji imam prenoćište za putnike, da mogu ostaviti narod svoj i otići od njih! Jer su svi oni preljubnici, zajednica iznevjeritelja.

3 "I jezik svoj kao lûk zapinju za laž, no za istinu na zemlji se ne junače. Jer idu iz zla u zlo, a mene ne poznaju", govori GOSPOD.

4 "Svatko neka se pazi bližnjega svoga i ne pouzdajte se u nijednoga brata; jer će se svaki brat potpuno izgurati *drugoga*, i svaki će bližnji hoditi s kleveticima.

5 I svatko će varati bližnjega svoga i neće govoriti istinu; jezik su svoj naučili da laž govore, i umorili su se čineći nepravdu.

6 Tvoje je obitavalište usred prijevare, prijevarom su me odbili upoznati", govori GOSPOD.

7 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Gle, ja ću ih pretočiti i iskušati ih, jer kako da postupam prema kćeri naroda svojega?

8 Jezik im je kao strijela ispucana, govori prijevaru. *Netko* ustima svojim govori bližnjemu svome miroljubivo, no u srcu mu zamku postavlja.

9 Zar da ih zbog toga ne pohodim?" govori GOSPOD. "Zar da se duša moja ne osveti takvome narodu kao što je ovaj?"

10 Zbog gora ću plač i jadikovku podignuti, i zbog obitavališta pustinskih tužaljku, zato što su

izgorjeli tako da nitko njima ne može prolaziti; i glas stoke više *nitko* ne čuje. I ptice nebeske i životinje pobjegle su i nestale.

11 "I učinit ću da Jeruzalem bude gomila, i jazbina zmajevska, a gradove Judine učinit ću da budu pustoš bez stanovnika."

12 Tko je mudar čovjek da bi to razumio? I *tko je taj* kome su usta GOSPODNJA govorila da bi to objavio, zašto zemlja propada i izgorjela je kao pustinja da nitko njome ne prolazi?

13 I govori GOSPOD: "Zato što su napustili moj Zakon koji sam pred njih postavio i nisu bili poslušni glasu mome niti su po njemu hodili,

14 nego su hodili za mozganjima svoga vlastitog srca i za Baalima, čemu su ih očevi njihovi poučili."

15 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Evo, ja ću ih nahraniti, *baš* narod taj, pelinom, i dat ću im vodu od žuči za piće.

16 Raspršit ću ih i među pogane koje ni oni ni očevi njihovi nisu poznavali. I za njima ću mač poslati, sve dok ih ne zatrem."

17 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Promotrite; i pozovite narikače da dođu; i pošaljite po vješte *žene* da dođu!

18 I neka se požure i uzdignu jadikovku za nas, da iz očiju naših poteku suze i s vjeđa naših šikne voda.

19 Jer glas jadikovke čuje se sa Siona: 'Kako smo opljačkani, silno smo osramočeni; jer smo napustili zemlju, zato što su *nam* prebivališta naša porušili.' "

20 Ipak čujte riječ GOSPODNJU, vi žene, i neka uho vaše primi riječ iz usta njegovih. I svoje kćeri naučite jadikovku, i svaka *neka* nauči bližnju svoju tužaljku.

21 Jer se smrt popela na prozore naše, *i ušla je u dvorove naše, da istrijebi djecu iz njih i mladiće s ulica.*

22 Reci: "Ovako govori GOSPOD: 'I mrtva tijela ljudska padat će kao gnoj po otvorenim poljima i kao pabirci za žeteocem, i nitko ih neće sakupiti.' "

23 Ovako govori GOSPOD: "Neka se mudar ne hvali svojom mudrošću i neka se moćan ne hvali svojom moći, bogat neka se ne hvali svojim bogatstvom;

24 nego neka onaj tko se hvali hvalom u tome, da se hvali što razumije i poznaje mene, da sam ja GOSPOD koji provodi blagost, osudu i pravdu na zemlji, jer mi je to milo", govori GOSPOD.

25 "Evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "kad ću kazniti sve one koji su obrezani neobrezanošću:

26 Egipat i Judu i Edom i sinove Amonove i Moab i sve one što su u najudaljenijim krajevima, koji prebivaju u pustinji. Jer su svi ti narodi neobrezani, i sav je dom Izraelov neobrezana srca."

POGLAVLJE 10 Idoli i živi Bog

1 Čujte riječ koju vam GOSPOD govori, dome Izraelov.

2 Ovako govori GOSPOD: "Ne učite se putu poganskomu i nemojte se zastrašiti znakova nebeskih, jer se njih plaše pagani.

3 Jer su običaji tih naroda isprazni; jer jedan sjekirom siječe stablo u šumi, djelo ruku zanatlije.

4 Ukrašavaju ga srebrom i zlatom, pričvršćuju ga čavlima i čekićima da se ne pomiče.

5 Uspravni su oni kao palme, ali ne govore; treba ih nositi zato što ne mogu ići. Ne bojte ih se, jer ne mogu činiti zlo, također niti dobro ne mogu činiti."

6 Kao što nitko nije kao ti, GOSPODE; ti si velik i veliko je ime tvoje u sili.

7 Tko se ne bi tebe bojao, kralju narodā? Jer to tebi pripada. Kao što među svim mudracima narodā i u svim njihovim kraljevstvima nitko nije kao ti.

8 Nego su svi oni okrutni i ludi; to deblo je nauk isprazni.

9 Srebro iskovano u pločice dovozi se iz Taršiša i zlato iz Ufaza, djelo zanatlija i ruku lijevača; modra tkanina i purpur je odjeća njihova, svi oni su djelo vještih ljudi.

10 No GOSPOD je istinski Bog, on je živi Bog i vječni kralj. Od gnjeva njegova zemlja će se restiti, i narodi neće moći pretrpjeti jarost njegovu.

11 Ovako im recite: "Bogovi koji nisu načinili nebesa i zemlju, baš oni nestat će sa zemlje i ispod ovih nebesa."

12 Snagom svojom on je načinio zemlju, mudrošću svojom utemeljio je svijet i svojom promišljenošću razapeo je nebesa.

13 Kad izusti glasom svojim, mnoštvo je voda na nebesima te čini da se maglica diže s kraja zemlje, stvara munje s kišom i izvodi vjetar iz riznica svojih.

14 Svaki je čovjek otupio u znanju svome, svaki se lijevač zastidio izrezbarenog lika; jer je obmana lijevani kip njegov i u njima nema daha.

15 Oni su ispraznost i djelo pogrešno; propast će u vrijeme pothoda svoga.

16 Dio Jakovljević nije kao oni; jer je on onaj koji je sve oblikovao, i Izrael je izdanak baštine njegove; GOSPOD nad vojskama ime je njegovo.

17 Pokupi sa zemlje robu svoju, stanovniče utvrde.

18 Jer ovako govori GOSPOD:

"Gle, ovaj put ja ću izbaciti stanovnike te zemlje i pritisnut ću ih da *to* mogu shvatiti."

19 Jao meni zbog ozljede moje! Moja je rana bolna, no ipak sam rekao: "Zaista, *to je* bol, i moram je nositi."

20 Šator je moj opljačkan, i sva užad moja je pokidana. Sinovi su moji otišli od mene i nema ih više. Nema više nikoga da razapne šator moj i da postavi zavjese moje.

21 Jer pastiri su postali okrutni i GOSPODA nisu tražili; stoga neće napredovati i sva će se stada njihova raspršiti.

22 Evo, glas poruke dolazi, i veliki metež iz sjeverne zemlje, da gradove Judine pretvori u pustoš i u jazbinu zmajevsku.

23 GOSPODE, ja znam da put čovjekov nije u njemu; nije u čovjeku koji hodi da upravlja korake svoje.

24 GOSPODE, ispravi me, ali suđom *pravednim*; ne u srdžbi svojoj, da me ne uništiš.

25 Izlij svoj bijes na pogane koji tebe ne poznaju i na rodove koji imena tvogega ne prizivaju. Jer su oni izjeli Jakova; i proždrlji ga i zatrli ga i obitavalište njegovo opustošili.

POGLAVLJE 11 Savez je prekršen

1 Riječ koja je od GOSPODA došla Jeremiji govoreći:

2 "Čujte riječi ovoga saveza! I govori *ih* ljudima iz Jude i stanovnicima Jeruzalema.

3 I reci im: 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Proklet *neka bude* čovjek koji nije poslušan riječima ovoga saveza,

4 koje sam zapovjedio očevima vašim u dan kad sam ih izveo iz zemlje egipatske, iz željezne peći, govoreći: Budite poslušni glasu

mome i činite sve što vam zapovijedam. Tako ćete biti moj narod, a ja ću biti Bog vaš;

5 da bih izvršio zakletvu kojom sam se zakleo očevima vašim da im dam zemlju kojom teče mlijeko i med, kao *što je* dan danas.' " Nato sam ja odgovorio i rekao: "Neka tako bude, GOSPODE!"

6 Tada mi je GOSPOD rekao: "Objavi sve ove riječi po gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim govoreći: 'Slušajte riječi ovoga Saveza, i izvršavajte ih.

7 Jer ja sam iskreno negodovao nad očevima vašim u dan *kad* sam ih izveo iz zemlje egipatske pa sve do dana današnjega, ustajući rano i negodujući *te* govoreći: Budite poslušni glasu mome!

8 Ipak oni nisu bili poslušni i nisu priklonili uho svoje, nego je svaki hodio za mozganjima svoga zloga srca. Stoga ću na njih svaliti sve riječi ovoga saveza koje sam *im* zapovjedio da ih izvršavaju, no oni ih nisu izvršavali.' "

9 Zatim mi je GOSPOD rekao: "Urota se našla među ljudima iz Jude i među stanovnicima Jeruzalema.

10 Vratili su se nepravdama svojih predaka koji su odbili poslušati riječi moje; i oni su poslali za drugim bogovima da im služe. Dom Izraelov i dom Judin prekršili su savez moj koji sam sklopio s očevima njihovim."

11 Stoga ovako govori GOSPOD: "Evo, ja ću na njih dovesti zlo kome neće moći umaknuti; i premda će vapiti k meni, ja ih neću uslišati.

12 Tada će gradovi Judini i stanovnici jeruzalemski ići i vapiti k bogovima kojima oni prinose kâd, ali ih oni nikako neće spasiti u vrijeme nevolje njihove.

13 Jer tvojih je bogova, Judo, pre-

ma broju tvojih gradova; i prema broju ulica jeruzalemskih, podigli ste žrtvenike *toj* sramoti, i *to* žrtvenike da palite kâd Baalu.

14 Stoga, ti nemoj moliti za narod ovaj niti za njih ne diži vapaj ili molitvu; jer ja *ih* neću uslišati u vrijeme kad zavape k meni u nevolji svojoj.

15 Što li će ljubljena moja u Domu mome *pošto* je s mnogima počinila razvratnosti, te je sveto meso otišlo od tebe? Kad zlo činiš, tada se raduješ.

16 GOSPOD ti je ime nadjenuo, Zelena maslina, lijepa i dobra ploda. Uza zvuk velike buke zapalio je oganj nad njom pa su joj se grane polomile.

17 Jer GOSPOD nad vojskama, koji te je posadio, izrekao je zlo protiv tebe zbog zla doma Izraelova i doma Judina kojeg su protiv sebe činili da bi me izazvali na srdžbu prinoseći kâd Baalu."

18 I GOSPOD mi je podario spoznaju *toga*, te znam *to*. Tada si mi pokazao djela njihova.

19 No ja *sam bio* kao janje *ili* kao vol što je odveden na klanje i nisam znao da protiv mene lukavstva smišljaju *govoreći*: "Uništimo drvo s plodom njegovim i posijemo ga iz zemlje živih da se ime njegovo više ne spominje."

20 Ali, GOSPODE nad vojskama, koji pravedno sudiš, koji ispituješ bubrege i srce, daj da vidim osvetu tvoju na njima, jer sam tebi otkrio parnicu svoju.

21 Stoga ovako govori GOSPOD za ljude iz Anatota koji traže tvoj život govoreći: "Ne prorokuj više u ime GOSPODNJE, da ne pogineš od ruke naše";

22 stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Evo, ja ću ih kazniti: mladići će od mača poginuti, sinovi njihovi i kćeri njihove od

gladi će pomrijeti.

23 Ni ostatka od njih neće ostati, jer ja ću svaliti zlo na ljude iz Anatota, *baš* u godini pohađenja njihova."

POGLAVLJE 12

Jeremija se žali

1 Pravedan *si* ti, GOSPODE, kad se s tobom parničim. Ipak mi dopusti da razgovaram s tobom o sudovima tvojim: Zašto je put opakih uspješan? *Zašto* su sretni svi oni koji postupaju nevjerno?

2 Ti si ih posadio, da, oni su se ukorijenili; rastu, da, i plod donose. Ti si blizu ustima njihovim, a daleko si od njihovih bubrega.

3 Ali ti, GOSPODE, poznaješ mene: vidio si me i ispitao srce moje *kakvo* je prema tebi. Odvuci ih kao ovce na klanje i pripremi ih za dan pokolja.

4 Dokle će zemlja tugovati i bilje na svakom polju sahnuti, zbog opakosti onih koji žive u njoj? Životinje i ptice su nestale; zato što govore: "On neće vidjeti svršetka našega."

GOSPOD odgovara Jeremiji

5 "Ako s pješacima trčiš pa te izmore, kako ćeš se onda s konjima utrkiivati? I *kad* te izmore u zemlji mira u koju se ti pouzdaješ, kako ćeš se onda nositi s nanosima jordanskim?

6 Jer baš i braća tvoja i dom oca tvojega, baš su te i oni iznevjerili; da, oni dozivaju mnoštvo za tobom. Ne vjeruj im kad ti lijepe riječi govore.

7 Napustio sam dom svoj, baštinu svoju sam ostavio; miljenicu duše svoje predao sam u ruke neprijatelja njezinih.

8 Baština moja mi je kao lav u šumi; riče na mene, stoga sam je zamrzio.

9 Baština moja mi je *kao* šarena ptica, *sve* ptice unaokolo su protiv nje. Hajde, sakupite sve zvijeri poljske, dovedite ih *ih* žderati!

10 Mnogi su pastiri uništili moj vinograd, izgazili su moju parcelu; pretvorili su moju dragu parcelu u pustinju pustu.

11 Učinili su pustoš od njega, *i pošto* je pust tuguje preda mnom. Sva je zemlja opustjela zato što si nitko *to* k srcu ne uzima.

12 Pljačkaši su došli na sve uzvišice u pustinji, jer će mač GOSPODNI proždirati od *jednoga* kraja zemlje pa sve do *drugoga* kraja zemlje; nijedno tijelo neće imati mira.

13 Sijali su pšenicu, no požet će trnje; izmučili su se, no neće uspjeti. I postidjet će se uroda tvojega zbog žestine srdžbe GOSPODNJE."

14 Ovako govori GOSPOD protiv svih svojih zlih bližnjih koji su dirnuli baštinu koju sam predao narodu svome Izraelu da je baštine: "Evo, ja ću ih iščupati iz zemlje njihove, i dom Judin ću iščupati usred njih.

15 I dogodit će se, nakon što ih iščupam, da ću se vratiti i sažaliti se nad njima i dovesti ih natrag, svakoga na baštinu njegovu i svakoga u zemlju njegovu.

16 I dogodit će se, ako pomno nauče puteve naroda mojega, da se zaklinju imenom mojim: '*Tako mi života GOSPODNJEG*', kao što su oni poučavali narod moj da se zaklinje Baalom, tada će se oni izgraditi usred naroda mojega.

17 Ako li ne budu poslušni, ja ću taj narod potpuno iščupati i uništiti", govori GOSPOD.

POGLAVLJE 13

Laneni pojas je istrunuo

1 Ovako mi govori GOSPOD:

"Idi i nabavi si laneni pojas i stavi ga oko bokova svojih, no u vodu ga nemoj umakati."

2 Tako sam ja nabavio pojas po riječi GOSPODNJOJ, i stavio ga oko bokova svojih.

3 I riječ GOSPODNJA došla mi je po drugi put govoreći:

4 "Uzmi pojas koji si nabavio, koji je oko bokova tvojih, pa ustani, odi k Eufratu i sakrij ga ondje u rupi na stijeni."

5 Tako sam otišao i sakrio ga pokraj Eufrata, kako mi je GOSPOD zapovjedio.

6 I dogodilo se, nakon mnogo dana, da mi je GOSPOD rekao: "Ustani, odi k Eufratu, i uzmi odande pojas za koji sam ti zapovjedio da ga ondje sakriješ."

7 I otišao sam do Eufrata te iskopao i uzeo pojas s mjesta gdje sam ga sakrio. I gle, pojas je bio istrunuo, nije više bio koristan nizašto.

8 Tada mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Ovako govori GOSPOD: Ovakom ću učiniti da istrune oholost Jude i velika oholost Jeruzalema.

10 Ovaj zli narod koji odbija slušati riječi moje, koji hodi u mozganjima srca svojega i hodi za drugima bogovima da im služi i da im iskazuje štovanje, postat će kao taj pojas koji više nije dobar nizašto.

11 Jer kao što pojas prijanja uz bokove čovjekove, tako sam navodio sav dom Izraelov i sav dom Judin da uz mene prijanja", govori GOSPOD, "da mi budu narod i ime i hvala i slava; ali nisu poslušali."

Mjehovi puni vina

12 "Stoga im reci ovu riječ: Ovakom govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Svaki se mijeh puni vinom.' A oni će tebi reći: 'Zar možda ne znamo da se svaki mijeh puni vinom?'

13 Tada im reci: 'Ovakom govori

GOSPOD: Evo, ja ću pijanošću napuniti sve stanovnike ove zemlje i kraljeve što sjede na prijestolju Davidovu i svećenike i proroke i sve stanovnike Jeruzalema.

14 I razbit ću ih jednog o drugog, i to zajedno i očeve i sinove", govori GOSPOD. "Neću ih žaliti ni štedjeti, i neću im se smilovati, nego ću ih uništiti."

15 Čujte i poslušajte, ne budite oholi, jer GOSPOD govori.

16 Dajte slavu GOSPODU, Bogu svojem, prije nego spusti tamu i prije nego što se noge vaše spotaknu na gorama mračnim. Dok vi čekate svjetlosti, on će je pretvoriti u sjenu smrti i od nje tminu debelu načiniti.

17 Ako li ovo ne poslušate, u skrovištima će mi duša plakati zbog oholosti vaše i oko moje gorke će suze liti zato što je stado GOSPODNJE odvedeno u sužanjstvo.

18 Reci kralju i kraljici: "Ponizite se, sjednite, jer će poglavarstva vaša pasti, baš vijenac slave vaše."

19 Gradovi Juga bit će zatvoreni i nitko ih neće otvoriti. Sav Juda bit će odveden u sužanjstvo, potpuno će biti odveden u sužanjstvo.

20 Podignite oči svoje i pogledajte one koji dolaze sa sjevera. Gdje je stado koje ti je predano, prekrašno stado tvoje?

21 Što ćeš reći kad te bude kaznio? Jer ti si ih učio da budu zapovjednici i poglavari nad tobom. Neće li te obuzeti muka kao ženu koja rađa?

22 Ako li kažeš u srcu svome: "Zašto me je ovo snašlo?" Zbog mnoštva nepravde tvoje otkrili su ti se skut, i pete se tvoje razgolile.

23 Može li Etiopljani promijeniti kožu svoju ili leopard pjege svoje? *Onda* i vi, možete činiti dobro, navikli da zlo činite.

24 "Stoga ću ih raspršiti kao strnjiku koju raznosi pustinjski vjetar.

25 To je tvoja sudbina, dio mjere tvoje od mene", govori GOSPOD, "jer si mene zaboravio i pouzdao se u laž.

26 Stoga ću ja raskriti i tvoje skute nad licem tvojim da se pokaže sramota tvoja.

27 Vidio sam tvoje preljube i tvoja njištanja, razvratno tvoje bludničenje i gnjusobe tvoje na brdima i u poljima. Jao tebi, Jeruzaleme! Zar se nećeš očistiti? Kada će to jednom biti?"

POGLAVLJE 14 Glad i mač i kuga

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla Jeremiji glede gladi.

2 "Juda tuguje i njegova gradska vrata sahnju, pocrnili su do zemlje; i diže se vapaj Jeruzalema.

3 A plemići njihovi poslali su svoje malene po vodu; došli su do nakapnica, *ali* vode nisu našli. Vratili se s praznim posudama svojim; bili su posramljeni i postidjeni, i pokrili su glave svoje.

4 Zato što je tlo ispućalo, jer nije bilo kiše u zemlji, poljodjelci su se posramili, pokrili su glave svoje.

5 Da, i košuta se mladi u polju, i napušta *mlado* zato što trave nema.

6 I divlji magarci stoje na uzvisinama njušeći vjetar poput zmajeva; oči im slabe zato što trave nema."

7 GOSPODE, premda nepravda naša protiv nas svjedoči, učini *nešto* radi imena svojega! Jer je mnogo odmetništva našega, protiv tebe smo sagriješili.

8 Nado Izraelova, spasitelju njegov u vrijeme nevolje, zašto si kao tuđinac u zemlji ovoj i kao putnik *koji* svraća da bi prenoćio?

9 Zašto si ti kao čovjek prenera-

žen, kao junak *koji* ne može spasiti? Ipak ti *si*, GOSPODE, usred nas, i mi se zovemo imenom tvojim; nemoj nas ostaviti!

10 Ovako govori GOSPOD narodu ovome: "Oni tako vole lutati, noge svoje nisu suspregnuli; stoga ih GOSPOD ne prihvata. Sad će se sjetiti nepravde njihove i pohodit će grijehе njihove."

11 Nato mi je GOSPOD rekao: "Ne moli za narod ovaj, za dobro *njihovo*."

12 Kada poste, ja neću čuti vapaj njihov; i kad budu prinosili žrtvu paljenicu i prinosnicu, ja ih neću prihvatiti, nego ću ih ja mačem i glađu i kugom zatirati."

Lažljivi proroci

13 Tada sam rekao: "Ah, Gospodine BOŽE! Evo, proroci im govore: 'Nećete vidjeti mača niti gladi neće biti, nego ću vam dati siguran mir na ovome mjestu.'"

14 Nato mi je GOSPOD rekao: "Ti proroci laž prorokuju u ime moje; nisam ih ja poslao niti sam im zapovjedio niti sam im govorio. Oni vam prorokuju lažno viđenje i vraćanje i ništavnosti i prijevaru srca svojega."

15 Stoga ovako govori GOSPOD glede proroka koji prorokuju u moje ime, a ja ih nisam poslao, a ipak govore: 'Mača i gladi neće biti u ovoj zemlji'. Od mača i gladi ti će proroci biti zatrti."

16 A narod kojemu oni prorokuju bit će razbacan po ulicama Jeruzalema zbog gladi i mača, i neće biti nikoga da ih pokopa, njih, žene njihove, i sinove njihove i kćeri njihove. Jer ću ja na njih izliti opakost njihovu."

17 Stoga im ti reci riječ ovu: 'Neka oči moje liju suze danju i noću, i neka ne prestanu; jer je djevoja, kći naroda mojega, slomlje-

na velikim slomom, jako teškim udarcem."

18 Ako izađem u polje, kad evo, pogubljenih mačem! A ako uđem u grad, kad evo, bolesnih od gladi! Da, i prorok i svećenik odlaze u zemlju koju ne poznaju."

19 Jesi li potpuno odbacio Judu? Zar je duši tvojoj Sion omrznuo? Zašto si nas udario te nema ozdravljenja za nas? Čekali smo mir, a dobra nema, i vrijeme ozdravljenja, a evo nevolje!

20 Prepoznamo, GOSPODE, opakost svoju i nepravdu očeva svojih; jer smo protiv tebe sagriješili."

21 Nemoj *nas* zamrziti, radi imena svojega; nemoj osramotiti prijestolje slave svoje. Sjeti se, nemoj raskinuti savez svoj s nama."

22 Ima li među ispraznostima poganskim *netko* koji može kišu dati? Ili mogu li nebesa pljusak dati? Nisi li ti taj, GOSPODE, Bože naš? Stoga čekamo na tebe, jer ti sve to činiš."

POGLAVLJE 15 GOSPODIN neće popustiti

1 Tada mi je GOSPOD rekao: "Makar i Mojsije i Samuel stanu pred mene, *ipak* ne *bi* um moj priklonio narodu tome. Otjeraj *ih* od lica mojega i neka idu!"

2 I dogodit će se, ako ti oni kažu: 'Kamo da idemo?', tada ćeš im reći: 'Ovako govori GOSPOD: Koji *su* za smrt, u smrt; a koji *su* za mač, pod mač; i koji *su* za glad, u glad; a koji *su* za sužanjstvo, u sužanjstvo.'

3 I odredit ću za njih četiri vrste:", govori GOSPOD, "mač da pokolje i pse da rastrgaju, i ptice nebeske i zvijeri zemaljske da prožderu i unište."

4 I učinit ću da oni budu preseljeni po svim kraljevstvima

zemaljskim, zbog Manašea, sina Ezekijina, kralja Judina, zbog *onoga* što je učinio u Jeruzalemu.

5 Jer tko će se sažaliti nad tobom, Jeruzaleme? Ili tko će te oplakivati? Ili tko će naići da te upita kako ti je?

6 Ti si napustio mene," govori GOSPOD, "ti si natrag otišao. Stoga ću na tebe ispružiti ruku svoju i uništiti ću te. Umoran sam od kajanja.

7 I izvijat ću ih vijačom na vrati-
ma zemaljskim; oduzet ću *im* dje-
cu, uništiti ću narod svoj, *pošto* se
oni ne odvrćaju od puteva svojih.

8 Udovica njihovih umnožilo
mi se više negoli pjeska morskog.
Doveo sam na njih, na majke
mladića, pustošnika u podne; na-
veo sam *ga* da odjednom padne
na njih, i užas na grad.

9 Ona koja je rodila sedmero
malaksala je, ispuštala je duh; sun-
ce je njezino zašlo još za dana, bila
je posramljena i postićena. A osta-
tak njihov predat ću maču pred
neprijateljima njihovim", govori
GOSPOD.

Jeremija se žali

10 Jao meni, majko moja, što si
rodila mene, čovjeka svađe i čov-
jeka prepirke sa svom zemljom!
Nisam na kamatu pozajmljivao
niti su meni na kamatu pozajmlji-
vali, *no ipak* me svi oni proklinju.

11 GOSPOD je rekao: "Uistinu,
dobro će biti ostatku tvojemu;
uistinu, učinit ću da te neprijatelj
tvoj *dobro* preklinje u vrijeme zla i
u vrijeme nevolje.

12 Može li željezo slomiti sjever-
no željezo, i kaljeno željezo?

13 Tvoj imetak i blago tvoje dat
ću kao plijen, u besćenje, i *to* zbog
svih tvojih grijeha, baš po svim
granicama tvojim.

14 I učinit ću da *ti* prijeđeš
s neprijateljima svojim u ze-

mlju koju ne poznaješ, jer u srdžbi
mojoj oganj je planuo koji će se na
vas raspaliti."

15 GOSPODE, ti znaš; sjeti me se
i pohodi me, i osveti me na pro-
goniteljima mojim. U strpljivosti
svojoj nemoj me odbaciti; znaš da
radi tebe podnosim ukor.

16 Riječi su tvoje nađene, i ja sam
ih jeo; i riječ tvoja bila mi radost i
radovanje srca mogega. Jer ja sam
se tvojim imenom zvao, GOSPO-
DE, Bože nad vojskama.

17 Nisam sjedio u zboru rugali-
ca niti se radovao; zbog ruke tvoje
sâm sam sjedio, jer si me ti jarošću
ispunio.

18 Zašto je trajna bol moja i rana
moja neizlječiva *koja* odbija da se
izliječi? Zar ćeš mi doista biti kao
lažljivac, *i kao* vode što nestaju?

19 Stoga ovako govori GOS-
POD: "Ako se vratiš, tada ću te
opet postaviti da stojiš preda
mnom; a ako odvojiš dragocjeno
od odvratnog, bit ćeš kao usta
moja. Neka se oni k tebi okrenu,
ali ti se k njima nemoj okretati.

20 I učinit ću te zidom mjede-
nim, utvrđenim za narod ovaj; i
borit će se protiv tebe, ali te neće
nadvladati; jer ja *sam* s tobom da
te spasim i da te izbavim", govori
GOSPOD.

21 "I izbavit ću te iz ruku opakih
i iskupit ću te iz ruku strašnih."

POGLAVLJE 16 Glad, mač i smrt

1 I došla mi je riječ GOSPOD-
NJA govoreći:

2 "Ne uzimaj sebi ženu ni nemoj
imati ni sinova ni kćeri na ovome
mjestu."

3 Jer ovako govori GOSPOD u
svezi sinova i kćeri što su se rodili
na ovome mjestu i u svezi njho-
vih majki koje su ih rodile i oče-
va njihovih koji su ih rodili u ovoj

zemlji:

4 "Umrijet će strašnom smrću. Neće ih se žaliti niti pokopati; *nego* će biti kao gnoj na licu zemlje, bit će zatrti od mača i od gladi, a njihova mrtva tijela bit će hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim."

5 Jer ovako govori GOSPOD: "Ne ulazi u kuću žalosti, ni ne idi žalovati niti ih oplakivati; jer ja sam uklonio mir svoj od naroda toga, *i* blagost i milosrđe", govori GOSPOD.

6 "I veliki i mali umrijet će u zemlji ovoj. Neće biti pokopani i *ljudi* ih neće žaliti i nitko se neće rezati niti zbog njih glavu brijati.

7 I neće se za njima razdirati u žalosti da ih utješe zbog mrtvoga; niti će im *netko* dati da popiju čašu utjehe zbog oca njegova ili zbog majke njegove.

8 Ne ulazi ni u kuću gozbe da s njima sjedneš da bi jeo i pio."

9 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Evo, ja ću učiniti da s ovog mjesta na vaše oči i za vaših dana nestane glas razdraganosti i glas veselja, glas mladenca i glas mladenke.

10 I dogodit će se, kad objaviš narodu tome sve ove riječi, pa će ti oni reći: 'Zbog čega je GOSPOD izgovorio sve ovo veliko zlo protiv nas? Ili što je naša nepravda? Ili koji je naš grijeh što smo ga počinili protiv GOSPODA, Boga našega?'

11 Tada im ti reci: 'Zato što su me očevi vaši napustili', govori GOSPOD, 'te su hodili za drugim bogovima i služili im i iskazivali im štovanje, a mene su napustili i nisu držali Zakon moj.

12 A vi ste učinili još gore nego očevi vaši; jer gle, svaki od vas hodi za mozganjima svoga zloga srca, tako da mene ne može slušati.

13 Stoga ću vas prognati iz ove

zemlje u zemlju koju niste poznavali *ni* vi *ni* očevi vaši. I ondje ćete služiti drugim bogovima danju i noću; tamo gdje vam neću iskazivati naklonost."

GOSPOD će obnoviti Izraela

14 "Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da se više neće govoriti: '*Tako mi* života GOSPODNJEG, koji je sinove Izraelove izveo iz zemlje egipatske',

15 *nego*: '*Tako mi* života GOSPODNJEG, koji je sinove Izraelove izveo iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih je bio prognao.' A ja ću ih vratiti u zemlju njihovu što sam je dao očevima njihovim.

16 Gle, ja ću poslati mnoge ribare", govori GOSPOD, "i oni će ih loviti. A nakon toga poslat ću mnoge lovce te će ih oni loviti sa svih gora i sa svih brda i iz pukotina stijena.

17 Jer oči *su* moje nad svim putevima njihovim; neće se sakriti od lica mojega niti je nepravda njihova sakrivena od očiju mojih.

18 I prvo ću im dvostruko naplatiti nepravdu njihovu i grijeh njihov, zato što su zemlju moju oskvrnuli, baštinu su moju napunili mrtvim tijelima svojih odvratnosti i gnjusobama."

19 GOSPODE, snago moja i tvrđavo moja i utočište moje u dan nevolje! Pogani će k tebi doći s krajeva zemaljskih i govoriti: "Zasigurno su očevi naši naslijedili laž, ispraznost i ono od čega koristi nema."

20 "Neće li čovjek sâm sebi napravi bogove, no to nisu bogovi?

21 Stoga, evo, ja ću ih ovaj put navesti da spoznaju: navest ću ih da spoznaju ruku moju i moć moju, i znat će da mi je ime GOSPOD."

POGLAVLJE 17

Judin grijeh

1 Grijeh je Judin upisan želje-

znom pisaljkom *i* dijamantnim vrškom; urezan *je* na ploči srca njihova *i* na rogovima žrtvenika vaših,

2 dok se sinovi njihovi sjećaju žrtvenika njihovih *i* gajeva njihovih oko zelenog drveća na visokim brdima.

3 "Goro moja u polju, imetak tvoj *i* sve blago tvoje kao plijen ću dati, *a* uzvišice tvoje za grijeh po svim međama tvojim.

4 A ti, baš ti, otpustit ćeš baštinu svoju što sam je tebi dao. I navest ću te da služiš neprijateljima svojim u zemlji koju ne poznaješ, jer je u srdžbi mojoj planuo oganj, koji će gorjeti zauvijek."

5 Ovako govori GOSPOD: "Proklet *neka bude* čovjek koji se pouzdaje u čovjeka *i* tijelo pravi mišicom svojom *i* čije srce odstupa od GOSPODA.

6 Jer takav će biti poput vrijesa u pustinji *i* neće vidjeti kad dobro dolazi, nego će prebivati na sušnim mjestima u pustoši, *u* zemlji slanoj *i* nenastanjenoj.

7 Blagoslovljen *je* čovjek koji se pouzdaje u GOSPODA *i* kojemu je GOSPOD nada.

8 Jer on će biti kao uz vode zasađeno stablo, koje korijenje svoje pruža k rijeci; *i* neće vidjeti kada žega dolazi, nego će mu lišće biti zeleno. *I* neće se brinuti za sušne godine ni neće prestati donositi plod.

9 Srce *je* prijevarno više od svega, *i* očajno je opako; tko ga može spoznati?

10 Ja, GOSPOD, istražujem srce *i* ja ispitujem bubrege, baš da bih dao svakome prema putevima njegovim, *i* prema plodu djela njegovih.

11 *Kao što* jarebica leži na *jajima*, *a* ne izleže ih, *tako i* onaj koji stječe bogatstvo, no ne po pravdi,

ostavit će ga usred dana njegovih *i* svršetak njegov bit će poput luđaka."

12 Slavno uzvišeno prijestolje od početka *je* mjesto svetišta našega.

13 GOSPODE, nado Izraelova, svi koji te napuste, postidjet će se *i* "oni koji od mene odstupe bit će na zemlji zapisani, zato što su napustili GOSPODA, izvor žive vode."

Jeremija moli za izbavljenje

14 Ozdravi me, GOSPODE, *i* bit ću ozdravljen, spasi me, *i* bit ću spašen, jer ti *si* hvala moja.

15 Evo, oni mi govore: "Gdje je riječ GOSPODNJA? Neka sada dođe!"

16 Ali ja nisam bježao od toga *da budem* pastir koji tebe slijedi niti sam želio dan jadni. Ti znaš da je ono što je izašlo s usana mojih bilo *ispravno* pred tobom.

17 Ne budi mi strava, ti *si* nada moja u dan zli.

18 Neka se postide oni što me progone, no ja neka se ne postidim; neka se oni zastraše, no ja neka se ne zastrašim. Dovedi na njih dan zli *i* uništi ih dvostrukim uništenjem.

Držite Šabat svetim

19 Ovako mi je GOSPOD rekao: "Idi *i* stani na vrata narodnih sinova, na koja ulaze kraljevi Judini *i* na koja izlaze, *i* na sva vrata jeruzalemska.

20 I reci im: 'Čujte riječ GOSPODNJU, vi kraljevi Judini *i* svi vi iz Jude *i* svi stanovnici Jeruzalema koji ulazite na ova vrata!

21 Ovako govori GOSPOD: Pazite se, *i* ne nosite tereta u dan Šabata *i* ne unosite *ga* na vrata jeruzalemska.

22 *I* ne iznosite teret iz kuća svojih u dan Šabata ni ne radite nikakvog posla, nego posvetite dan

Šabata, kao što sam ja zapovjedio očevima vašim.

23 Ali oni nisu bili poslušni i nisu priklonili uši svoje, nego su otvrdnuli šije svoje da ne čuju i ne prime pouku.

24 I dogodit će se, ako me budete pomno slušali," govori GOSPOD, "da ne unosite teret na vrata ovoga grada u dan Šabata nego posvetite dan Šabata tako da ne radite nikakvog posla u njemu,

25 da će tada na vrata ovoga grada ulaziti kraljevi i knezovi koji sjede na prijestolju Davidovu, vozeći se na kolima i jašući na konjima, oni i knezovi njihovi, ljudi iz Jude i stanovnici Jeruzalema; i ovaj grad ostat će zauvijek.

26 I dolazit će iz gradova Judinih i iz mjesta oko Jeruzalema i iz zemlje Benjaminove i iz ravnice i s gorja i s juga, donoseći žrtve paljenice i žrtve i jestive žrtve i kâd, i donoseći žrtve hvale u Dom GOSPODNJI.

27 Ali ako me ne budete slušali da posvetite dan Šabata i da ne nosite teret baš kad ulazite na vrata jeruzalemska u dan Šabata, tada ću zapaliti oganj na vratima njegovim, i on će proždrijeti dvorove jeruzalemske, i neće se ugasiti.' "

POGLAVLJE 18 Lončar i glina

1 Riječ koja je došla Jeremiji od GOSPODA govoreći:

2 "Ustani i siđi u lončarevu kuću, i ondje ću ti dati da čuješ riječi moje."

3 Zatim sam sišao u lončarevu kuću; i gle, on je obavljao posao na lončarskom kolu.

4 I posuda što ju je on načinio od gline pokvarila se u ruci lončarevoj, tako je on od nje ponovo načinio drugu posudu, kako se lončaru činilo dobro da je načini.

5 Tada mi došla riječ GOSPODNJA govoreći:

6 "Dome Izraelov, zar ja ne mogu s vama činiti kao ovaj lončar?" govori GOSPOD. "Gle, kako je glina u ruci lončarevoj, tako *ste* vi u ruci mojoj, dome Izraelov.

7 Kad bih u nekom trenutku govorio u vezi nekog naroda i u vezi nekog kraljevstva, da ću ga iščupati i srušiti i uništiti *ga*,

8 i ako se taj narod, protiv kojeg sam govorio, odvratio od svoje zloće, ja ću se pokajati za zlo što sam njemu mislio učiniti.

9 A kad bih u nekom trenutku govorio u vezi nekog naroda i nekog kraljevstva, da ću ga izgraditi i zasaditi *ga*,

10 no ako on čini ono što je zlo u mojim očima tako da nije poslušan glasu mome, tada ću se ja pokajati za dobro što sam mu rekao da bih ga nagradio.

11 Stoga sada, idi, reci ljudima iz Jude i stanovnicima Jeruzalema govoreći: 'Ovako govori GOSPOD: Evo, ja kujem protiv vas zlo i smišljam zamisli protiv vas. Odvratite se sada svatko od svoga zloga puta i učinite dobrim puteve svoje i djela svoja.' "

12 A oni su rekli: "Nema nade; no mi ćemo hoditi za svojim zamislima i činit ćemo svatko prema mozganjima svoga zloga srca."

13 Stoga ovako govori GOSPOD: "Raspitajte se sada među poganima: je li netko takvo što čuo; djevica Izraelova učinila je silnu grozotu.

14 Zar će *čovjek* ostaviti snijeg libanonski koji dolazi iz stijene u polju? Ili zar će napustiti hladne vode što teku s nekog drugog mjesta?

15 Zato što je narod moj mene zaboravio; pale kâd ispraznosti i one ih navode da se spotiču

na putevima svojim *od* staza drevnih, da bi hodili stazama, *na* putu koji nije utr,

16 da bi zemlju svoju pretvorili u pustoš, *i da* trajno *bude* za zviždanje. Svaki koji njome prođe bit će zapanjen i glavom svojom mahati.

17 Raspršit ću ih pred neprijateljem kao vjetar istočni; leđa ću im pokazati, a ne lice, u dan nesreće njihove."

18 Tada su rekli: "Hajde da smislimo zamisli protiv Jeremije; jer po svećeniku neće Zakon propasti ni savjet po mudrome ni riječi po proroku. Hajde da ga udarimo jezikom i da ne pazimo ni na jednu riječ njegovu."

19 Pripazi na me, GOSPODE, i poslušaj glas onih koji se parniče sa mno!

20 Zar se zlim za dobro uzvraća? Jer su oni duši mojoj jamu iskopalili. Sjeti se da sam pred tobom stajao da bih govorio dobro za njih i da bih odvratio gnjev tvoj od njih!

21 Stoga predaj gladi sinove njihove i *krv* im prolij silom mača. I neka im žene budu bez djece i udovice, a muškarci njihovi neka budu pogubljeni; mladići njihovi *neka budu* u boju mačem udareni.

22 Neka se vapaj čuje iz kuća njihovih kad iznenada ćete na njih dovedeš. Jer su oni jamu iskopalili da bi me uhvatili i prikrili zamke nogama mojim.

23 Ipak ti, GOSPODE, znaš sav njihov naum protiv mene da *me* pogube. Ne oprosti im nepravdu njihovu niti im grijeha obriši pred licem svojim, nego neka pred tobom budu oboreni; *ovako* postupi s njima u vrijeme srdžbe svoje!

POGLAVLJE 19

Slomljeni vrč

1 Ovako govori GOSPOD: "Idi i nabavi lončarski zemljani vrč

i *uzmi* neke od *časnih* staraca narodnih i neke od *časnih* staraca svećeničkih.

2 I otiđi u dolinu sina Hinoma, koja je na ulazu istočnih vrata, i ondje proglasi riječi koje ću ti ja reći.

3 I reci: Čujte riječ GOSPODNJU, vi kraljevi Jude i stanovnici Jeruzalema! Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću svaliti zlo na ovo mjesto da će svakome koji za to čuje zazujati uši njegove.

4 Zato što su mene napustili i otuđili ovo mjesto i na njemu palili kâd drugim bogovima kojih ni oni ni očevi njihovi nisu poznavali, ni kraljevi Judini; i napunili su ovo mjesto krvlju nedužnih,

5 također su i sagradili uzvišice Baalove, da sinove svoje ognjem spaljuju *kao* žrtve paljenice Baalu, što ja nisam zapovjedio niti sam *to* rekao niti mi je to palo na um.

6 Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da se ovo mjesto neće više nazivati Tofet ni dolina sina Hinoma, nego Dolina pokolja.

7 A ja ću poništiti savjet Jude i Jeruzalema na ovome mjestu i učiniti da padnu od mača pred neprijateljima svojim i od ruke onih koji traže živote njihove; a njihova mrtva tijela dat ću za jelo pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.

8 I učinit ću da ovaj grad bude pustoš i zvižduk; svaki koji prolazi njime bit će zapanjen i zazviždati zbog svih pošasti njegovih.

9 I navest ću ih da jedu meso sinova svojih i meso kćeri svojih; i svaki će jesti meso prijatelja svoga u opsadi i neprilici kojom će ih pritisnuti neprijatelji njihovi i oni koji traže život njihov.'

10 Zatim razbij vrč pred licem ljudi koji idu s tobom.

11 I reci im: Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Baš tako ću

razbiti ovaj narod i ovaj grad, kao što *netko* razbija posudu lončarsku da se više ne može sastaviti. I pokapat će *ih* u Tofetu sve dok *ondje* više neće biti mjesta za pokop.

12 To ću učiniti ovome mjestu", govori GOSPOD, "i stanovnicima njegovim te ću čak učiniti da ovaj grad bude kao Tofet.

13 A kuće jeruzalemske i kuće kraljeva Judinih bit će okaljane kao mjesto Tofet, zbog svih kuća na čijim su krovovima palili kád svoj vojski nebeskoj i lijevali žrtve ljevanice drugim bogovima.' "

14 Tada je Jeremija došao iz Tofeta, kamo ga GOSPOD bio poslao da prorokuje, pa je stao u predvorju Doma GOSPODNJEG i rekao svemu narodu:

15 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću svaliti na ovaj grad i na sva naselja njegova sve zlo što sam ga protiv njega izustio, zato što su otvrdnuli šije svoje kako ne bi mogli čuti riječi moje.' "

POGLAVLJE 20

Pašhur proganja Jeremiju

1 A svećenik Pašhur, sin Imevrov, koji *je bio* i glavni predstojnik u Domu GOSPODNJEM, čuo je kako Jeremija prorokuje te riječi.

2 Nato je Pašhur udario proročka Jeremiju i bacio ga u klade što *su bile* kod Gornjih vrata Benjaminovih, koja *su bila* kod Doma GOSPODNJEG.

3 I dogodilo se sutradan, da je Pašhur izvadio Jeremiju iz klada. Tada mu je Jeremija rekao: "GOSPOD te ne naziva imenom tvojim, Pašhur, nego Magormisabib.

4 Jer ovako govori GOSPOD: 'Evo, ja te predajem da budeš strava, sebi i svim prijateljima svojim; i oni će pasti od mača neprijatelja svojih, a oči će tvoje *to* gledati. I

predat ću sveg Judu u ruke kralja babilonskoga, i on će ih odvesti u sužanjstvo u Babilon i pogubiti ih mačem.

5 Nadalje, ja ću predati i svu snagu ovoga grada i sav trud njegov i sve dragocjenosti njegove; i sve blago kraljeva Judinih predat ću u ruke neprijatelja njihovih, koji će ga opljačkati i pograbiti ga i odnijeti ga u Babilon.

6 A ti, Pašhure, i sve što živi u domu tvome otići će u sužanjstvo; i doći ćeš u Babilon i ondje ćeš umrijeti i ondje biti pokopan, ti i svi prijatelji tvoji kojima si laži prorokovao.' "

7 GOSPODE, prevario si me i bio sam prevaren; ti si jači od mene i nadvladao si. Svakodnevno mi se podsmijehuju, svatko mi se ruga.

8 Jer kad sam progovorio, vapio sam, vapio sam: "Nasilje i pljačka!". Zato što mi je riječ GOSPODNJA svakodnevno prouzročila porugu i podsmijeh.

9 Tada sam rekao: "Neću ga više spominjati niti ću više u ime njegovo govoriti." Ali mi je *riječ njegova* bila u srcu kao oganj usplamtjeli, zatvoren u kostima mojim; i umorio sam se od suzdržavanja i nisam mogao *više izdržati*.

10 Jer sam čuo klevete mnogih, strah sa svih strana. "Prijavite", govore "i mi ćemo prijaviti!" Svi poznanici moji čekali su na moje kolebanje *govoreći*: "Možda bude namamljen pa ćemo ga nadvladati i izvršiti osvetu svoju nad njim."

11 Ali sa mnom je GOSPOD kao strašni junak. Stoga će prgonitelji moji posrnuti i neće nadvladati. Silno će se postidjeti jer neće uspjeti; *njihova* vječna sramota nikada se neće zaboraviti.

12 No, GOSPODE nad vojskama, koji ispituješ pravednika i vidiš bubrege i srce, da j vidim

osvetu tvoju nad njima, jer tebi sam otvorio parnicu svoju.

13 Pjevajte GOSPODU, hvalite GOSPODA, jer je on izbavio dušu siromaha iz ruke zločinaca.

14 Proklet *neka bude* dan u koji sam se rodio, neka ne bude blagoslovljen dan kad me majka moja rodila!

15 Proklet *neka bude* čovjek koji je donio vijest ocu mome govoreći: "Muško ti se rodilo!", jako ga razveselivši.

16 I neka taj čovjek bude kao gradovi koje je GOSPOD razorio, a da se nije pokajao; i neka ujutro čuje vapaj, a u podne poklič.

17 Zato što me nije od utrobe pogubio; ili da bi mi majka moja mogla biti grob, a utroba njezina bude stalno trudna *sa mnom*.

18 Zašto sam izašao iz utrobe da gledam muku i žalost, da se u sramoti dani moji potroše?

POGLAVLJE 21 Jeruzalem pada pod Nabukodonosora

1 Riječ koja je od GOSPODA došla Jeremiji kad je kralj Zedekija k njemu poslao Pašhura, sina Melkijina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, govoreći:

2 "Molim te, upitaj GOSPODA za nas, jer Nabukodonosor, kralj babilonski, ratuje protiv nas; kad bi bilo da će GOSPOD postupiti s nama u skladu sa svim čudesima svojim, pa da on ode od nas."

3 Tada im je Jeremija rekao: "Ovako recite Zedekiji:

4 'Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Gle, ja ću povući bojno oružje što vam je u rukama, kojim ste vi zaratili protiv kralja babilonskoga i protiv Kaldejaca koji su vas opkolili izvan zidina, i sakupit ću ih usred ovog grada.

5 I ja sâm zaratit ću protiv vas

rukom ispruženom i mišicom jakom, i to u srdžbi i u bijesu i u gnjevu velikom.

6 I udarit ću stanovnike ovoga grada, i ljude i životinje; pomrijet će od kuge velike.

7 A poslije toga", govori GOSPOD, "Zedekiju, kralja Judina, i sluge njegove i narod, i one koji su u ovome gradu preostali od kuge, od mača i od gladi, predat ću u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, i u ruke njihovih neprijatelja i u ruke onih koji traže život njihov. I on će ih pobiti oštricom mača; štedjeti ih neće niti se neće sažaliti ni smilovati.

8 A narodu ovome reci: 'Ovako govori GOSPOD: Evo, stavljam pred vas put života i put smrti.

9 Onaj tko ostane u ovome gradu, poginut će od mača i od gladi i od kuge; no onaj tko izađe i preda se Kaldejcima koji vas opsjedaju, živjet će i život njegov bit će mu kao plijen.

10 Jer ja sam lice svoje upravio protiv toga grada, na zlo, a ne na dobro", govori GOSPOD. "Bit će predan u ruke kralja babilonskoga, i on će ga ognjem spaliti."

Poruka Davidovom domu

11 A glede doma kralja Judina reci: Čujte riječ GOSPODNJU!

12 Dome Davidov, ovako govori GOSPOD: "Izvršite sud ujutro i izbavite *onoga koji je* opljačkan iz ruke tlačitelja, da bijes moj ne izbije kao oganj i ne plane tako da *ga* nitko ne može ugasiti, zbog zlih djela vaših.

13 Evo, ja *sam* protiv tebe, stanovniče doline, i stijeno u nizini," govori GOSPOD, "koji govorite: 'Tko će sići na nas? Ili tko će ući u obitavališta naša?'

14 Ali ja ću vas kazniti prema plovdu djela vaših", govori GOSPOD,

“i zapalit ću oganj u šumi njegovoj i prožderat će sve oko nje.”

POGLAVLJE 22

1 Ovako govori GOSPOD: “Sidi u dvor kralja Judina i govori ondje ovu riječ.

2 I reci: Čuj riječ GOSPODNJU, kralju Judin, koji sjediš na prijestolju Davidovu, ti i sluge tvoje i narod tvoj koji ulazi na ova vrata.

3 Ovako govori GOSPOD: ‘Izvršite sud i pravdu, i izbavite opljačkana iz ruke tlačiteljeve. I ne činite zlo, ne činite nasilja tuđincu, siročadi i udovici ni nemojte proljevati krv nedužnu na ovome mjestu.

4 Jer ako zaista budete izvršavali ovu riječ, tada će na vrata ovoga doma ulaziti kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu *vozeći se* na kolima i jašući na konjima, on i sluge njegove i narod njegov.

5 No ako ne budete slušali ove riječi, zaklinjem se samim sobom’, govori GOSPOD, ‘da će taj dom postati pustoš.’ ”

6 Jer ovako govori GOSPOD za dvor kralja Judina: “Ti si za mene Gilead, glava Libanona. Ipak ću te zasigurno učiniti pustinjom, a gradove *da budu* nenastanjeni.

7 I spremi ću protiv tebe zatornike, svakoga s oružjem njegovim, i oni će posjeći tvoje izabrane cedrove i pobacati ih u oganj.

8 I mnogi će narodi prolaziti pored grada toga i svatko će govoriti svome bližnjem: ‘Zašto je GOSPOD tako postupio s ovim velikim gradom?’

9 Tada će im oni odgovoriti: ‘Zato što su napustili savez GOSPODA, Boga svojega, i iskazivali štovanje drugim bogovima i služili im.’ ”

10 Ne plaćite za mrtvim i ne oplakujte ga; *nego* plaćite gorko

za onim koji odlazi, jer se taj više neće vratiti niti će vidjeti svoju rodnu zemlju.

Poruka za sinove Jošijine

11 Jer ovako govori GOSPOD u vezi Šaluma, sina Jošije, kralja Judina, koji je kraljevaio umjesto svoga oca Jošije i koji je otišao iz ovoga mjesta: “Neće se više ova-
mo vratiti,

12 nego će umrijeti u mjestu kamo su ga odveli u sužanštvo, i zemlju ovu više neće vidjeti.

13 Jao onome koji gradi kuću svoju na nepravdi, i odaje svoje na krivdi; *koji* iskorištava bližnjega svoga da služi bez plaće i ne daje mu ništa za njegov posao;

14 koji kaže: ‘Sagradit ću sebi prostranu kuću s velikim odajama’, i probija si prozore *te ih* je obložio cedrom i obojio rumenilom.

15 Zar ćeš kraljevati zato što si se cedrom okružio? Nije li otac tvoj jeo i pio, a izvršavao sud i pravdu i tada je *bilo* dobro s njim?

16 Sudio je *pravedno* parnicu siromaha i potrebita; tada je *bilo* dobro s njim. Zar to nije mene poznavati?” govori GOSPOD.

17 “Ali oči tvoje i srce tvoje nisu za drugo nego za pohlepu i za prolijevanje krvi nedužne i za ugnjetavanje i za nasilje, da *to* čine.”

18 Stoga ovako govori GOSPOD u vezi Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina: “Neće za njim naricati *govoreći*: ‘Ah, brate moj!’ Ili: ‘Ah, sestro!’ Neće za njim naricati *govoreći*: ‘Ah, gospodaru!’ Ili: ‘Ah, slavo njegova!’

19 Bit će pokopan pogrebom magarca, odvučen i bačen izvan vrata jeruzalemskih.

20 Uzađi na Libanon i zavapi, i podigni glas svoj u Bašanu; zava-
pi i s prijevaja, jer su uništeni svi

ljubavnici tvoji.

21 Govorio sam ti u blagostanju tvome, *no* ti si rekao: 'Necu slušati!' To je tvoje ponašanje od mladosti tvoje, da nisi poslušan glas u momem.

22 Vjetar će izjesti sve pastire tvoje, a ljubavnici tvoji u sužanjstvo će otići. Tada ćeš se zasigurno posramiti i postidjeti zbog sve opakosti svoje.

23 Stanovniče Libanona, što se gnijezdiš po cedrovima, kako ćeš biti milostiv kada muka dođe na tebe, kao kod žene koja rađa!"

24 *Neka* ja živim", govori GOSPOD, "makar bi i Konija, sin Jehojakimov, kralj Judin, bio pečatnjak na mojoj desnici, ipak bih i tebe odande istrgnuo.

25 I predat ću te u ruke onih koji traže život tvoj i u ruke *onih* čijih se lica ti bojiš, i to u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, i u ruke Kaldejaca.

26 I bacit ću tebe i majku tvoju koja te rodila u drugu zemlju gdje se niste rodili; i ondje ćete umrijeti.

27 Ali u zemlju u koju se oni žele vratiti, u nju se vratiti neće.

28 *Je li* taj čovjek Konija prezren, slomljen idol? *Je li on* posuda u kojoj nema zadovoljstva? Zašto su bili izbačeni, on i sjeme njegovo, i bačeni u zemlju koju ne poznaju?

29 Zemljo, zemljo, zemljo, čuj riječ GOSPODNJU!

30 Ovako govori GOSPOD: "Zapišite za ovoga čovjeka bez djece, čovjeka *koji* neće uspjeti u danima svojim, jer nitko od sjemena njegova neće uspjeti sjesti na prijestolje Davidovo niti ikada više vladati u Judi."

POGLAVLJE 23 Pravedni izdanak

1 "Jao pastirima koji uništavaju i raspršuju ovce paše moje", govori

GOSPOD.

2 Stoga ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, protiv pastira koji napasaju narod moj: "Vi ste raspršili stado moje i rastjerali ga, i niste ga pohodili. Evo, ja ću vas pohoditi za zla djela vaša", govori GOSPOD.

3 "I ja ću sakupiti ostatak od stada svoga iz svih zemalja kamo sam ih rastjerao i vratiti ih u torove njihove; i bit će plodni i množiti će se.

4 I postaviti ću pastire nad njima koji će ih napasati; i neće se više bojati niti plašiti, ni ništa im više neće nedostajati", govori GOSPOD.

5 "Evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "kad ću Davidu podići Izdanak pravedni, i Kralj će kraljevati i napredovati, i provoditi sud i pravdu na zemlji.

6 U dane njegove Juda će se spasiti, i Izrael će živjeti bez opasnosti. A ovo je ime njegovo koje će mu nadjenuti: 'GOSPOD NAŠA PRAVEDNOST'.

7 Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da više neće govoriti: '*Tako mi* života GOSPODNJEG, koji je sinove Izraelove izveo iz zemlje egipatske',

8 nego: '*Tako mi* života GOSPODNJEG, koji je izveo i koji je vodio sjeme doma Izraelova iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo sam ih prognao.' I živjet će u svojoj vlastitoj zemlji."

Lažljivi proroci

9 "Srce moje slomljeno je u meni zbog proroka, sve kosti moje tresu se; ja sam kao pijan čovjek i kao čovjek koga je vino svladalo, zbog GOSPODA i zbog riječi svetosti njegove.

10 Jer je zemlja puna preljubnikā; jer zbog kletva zemlja tuguje. Isu-

šila su se mjesta ugodna u pustinji i trka je njihova zla, a sila njihova je nepravedna.

11 Jer su i prorok i svećenik nečisti, da i u Domu svome nazivam opaćinu njihovu", govori GOSPOD.

12 "Zato će im put njihov biti kao klizavi *putevi* u tami, prognani će biti i po njemu popadati. Jer ja ću na njih svaliti zlo, baš godinu pohodnje njihove", govori GOSPOD.

13 "I vidio sam ludost kod proroka samarijskih: prorokuju po Baalu i navode narod moj Izrael da bi pogriješio.

14 Također sam i kod proroka jeruzalemskih vidio grozote: čine preljub i hode u laži; i osnažuju ruke zločinaca da se nitko ne odvрати od opakosti svoje. Svi oni su mi kao Sodoma, a stanovnici njegovi kao Gomora."

15 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama u vezi tih proroka: "Evo, ja ću ih nahraniti pelinom i napojit ću ih vodom od žuči, jer od proroka jeruzalemskih izašla je nečistoća po svoj zemlji."

16 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Ne slušajte riječi proroka koji vam prorokuju, oni vas obmanjuju. Govore oni viđenje svoga vlastitog srca, a ne iz usta GOSPODNIH.

17 Govore stalno onima koji me preziru: 'GOSPOD je rekao: Imat ćete mir'; a svakome koji hodi u mozganjima svoga vlastitog srca govore: 'Neće zlo na vas doći.' "

18 Jer tko je stajao na vijeću GOSPODNJEM i shvatio te čuo riječ njegovu? Tko je obilježio riječ njegovu i poslušao je?

19 Gle, vihor GOSPODNJI izašao je u bijesu, i to vihor bolni; sručit će se na glavu opakima.

20 Srdžba GOSPODNJA neće

se odvratiti dok on ne izvrši i sve dok on ne provede namisli srca svoga. U naredne dane savršeno ćete to razmotriti.

21 "Ja nisam slao te proroke, a ipak su oni trčali; ja im nisam govorio, a ipak su oni prorokovali.

22 No da su stajali na mome vijeću, i da su naveli narod moj da čuje riječi moje, tada bi ih odvratili od zloga puta njihova i od zla djela njihovih.

23 Jesam li ja Bog izbliza", govori GOSPOD, "a nisam Bog izdaleka?

24 Može li se netko sakriti na tajnim mjestima da ga ja ne bih vidio?" govori GOSPOD. "Ne ispunjam li ja nebo i zemlju?" govori GOSPOD.

25 "Čuo sam što govore ti proroci koji u ime moje laž prorokuju, govoreći: 'Usnuo sam! Usnuo sam!'

26 Dokle će *to* biti u srcima proroka koji laž prorokuju? Da, *oni su* proroci prijevare svoga vlastitog srca,

27 koji misle da će svojim snovima što ih svatko priča bližnjemu svome navesti narod moj da zaboravi ime moje, kao što su očevi njihovi zaboravili ime moje zbog Baala.

28 Neka prorok koji je imao san ispriopovijeda san, a onaj koji ima moju riječ, neka taj vjerno govori riječ moju. Što *je* pljeva žitu?" govori GOSPOD.

29 "Zar nije riječ moja poput ognja", govori GOSPOD, "i poput malja *što* stijenu razbija?

30 Stoga, evo, ja *sam* protiv prorokā", govori GOSPOD, "koji kradu riječi moje svatko od bližnjega svoga.

31 Evo, ja *sam* protiv prorokā", govori GOSPOD, "koji koriste jezik svoj i govore: 'On govori'.

32 Evo, ja *sam* protiv onih koji prorokuju lažne snove", govori GOSPOD, "i pripovijedajući ih navode narod moj da sagriješi

svojim lažima i lakomislenostima svojim. A ipak ja ih nisam poslao niti sam im što zapovjedio, stoga nisu narodu ovome od nikakve koristi", govori GOSPOD.

33 "A kad te ovaj narod ili prorok ili svećenik budu pitali govoreći: 'Što je breme GOSPODNJE?', tada ćeš im reći: 'Koje breme?' Čak ću vas ja i napustiti", govori GOSPOD.

34 A što se tiče proroka i svećenika i naroda koji će reći: 'Breme GOSPODNJE', kaznit ću čak i toga čovjeka i dom njegov.

35 Ovako ćete reći svatko bližnjemu svome i svatko bratu svome: 'Što je GOSPOD odgovorio?' i: 'Što je GOSPOD govorio?'

36 A breme GOSPODNJE da više niste spominjali, jer će svakome čovjekova riječ biti breme njegovo. Jer vi izopačujete riječi Boga živoga, GOSPODA nad vojškama, Boga našega.

37 Ovako ćeš reći proroku: 'Što ti je GOSPOD odgovorio?' i: 'Što je GOSPOD govorio?'

38 No pošto vi govorite: 'Breme GOSPODNJE', stoga ovako govori GOSPOD: Zato što govorite tu riječ: 'Breme GOSPODNJE', a ja sam vam poručio govoreći: 'Ne govorite: Breme GOSPODNJE',

39 stoga, evo, ja, baš ja potpuno ću vas zaboraviti i napustiti vas i grad koji sam dao vama i očevima vašim te ću vas odbaciti od lica svojega.

40 I svalit ću na vas vječno ruglo i trajnu sramotu koja se neće zaboraviti."

POGLAVLJE 24 Dobre i zle smokve

1 GOSPOD mi je pokazao, i gle, dvije košarice smokava bile su postavljene pred hramom GOSPODNJIM, nakon što je Nabukodonosor, kralj babilonski, odveo iz Jeruzalema u sužanjstvo Jeko-

niju, sina Jehojakimova, kralja Judina, i knezove Judine, zajedno s tesarima i kovačima, i doveo ih u Babilon.

2 Jedna košarica *imala je* jako dobre smokve, *baš* nalik smokvama koje prve dozriju, a druga košarica *je imala* jako zle smokve, koje se nije moglo jesti, bile su tako loše.

3 Tada mi je GOSPOD rekao: "Što ti vidiš, Jeremijo?" A ja sam rekao: "Smokve! Dobre smokve *su* jako dobre, a zle *su* jako zle, da se ne mogu jesti, tako su zle."

4 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

5 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Kao ove dobre smokve, tako ću prepoznati one koji su uvedeni u sužanjstvo iz Jude koje sam poslao iz ovoga mjesta u zemlju kaldejsku, za *njihovo* dobro.

6 Jer ću upraviti oči svoje nad njima na dobro, i ponovo ih dovesti u ovu zemlju. I sagradit ću ih i neću ih razarati; i posadit ću ih i neću ih čupati.

7 I dat ću im srce da me spoznaju, da *sam* ja GOSPOD; i oni će biti narod moj, a ja ću biti Bog njihov, jer će se vratiti k meni svim srcem svojim.

8 Ali kao sa zlim smokvama, koje se ne mogu jesti, koje su tako zle; zasigurno ovako govori GOSPOD, tako ću dati Zedekiji, kralju Judinom, i knezovima njegovim i ostatku jeruzalemskom koji je preostao u ovoj zemlji i onima koji žive u zemlji egipatskoj.

9 I predat ću ih da budu preseljeni u sva kraljevstva zemaljska na štetu *njihovu* da budu ruglo i izreka, podsmijeh i prokletstvo, po svim mjestima kamo ih budem prognao.

10 I poslat ću među njih mač, glad i kugu sve dok ne nestanu iz zemlje što sam je dao njima i oče-

vima njihovim.”

POGLAVLJE 25

Sedamdeset godina sužanjstva

1 Riječ koja je došla Jeremiji u vezi svega naroda Judina, četvrte godine Jehojakima, sina Jošije, kralja Judina, što je *bila* prva godina Nabukodonosora, kralja babilonskoga,

2 koju je prorok Jeremija izrekao svemu narodu Judinu i svim stanovnicima Jeruzalema govoreći:

3 Od trinaeste godine Jošije, sina Amonova, kralja Judina, pa sve do dana današnjega, što je dvadeset i tri godine dolazila mi je riječ GOSPODNJA i ja sam vam govorio, rano ustajući i govoreći, ali vi niste slušali.

4 I GOSPOD je slao k vama sve svoje sluge proroke, rano ih dižući i šaljući ih, ali vi niste slušali i niste priklanjali uho svoje da biste čuli.

5 Govorili su: “Odvratite se sada svaki od svoga zloga puta i od zla svojih djela te živite u zemlji što ju je GOSPOD dao vama i očevima vašim uvijek i zauvijek.

6 I ne idite za drugim bogovima da im služite i da im iskazujete štovanje; i ne izazivajte me na srdžbu djelima ruku svojih, i neću vam nauditi.”

7 Ipak me niste poslušali”, govori GOSPOD, “da biste me izazivali na srdžbu djelima ruku svojih na svoju štetu.”

8 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama: “Zato što niste poslušali moje riječi,

9 evo, ja ću poslati i odvesti sve obitelji sa sjevera”, govori GOSPOD, “i slugu svoga Nabukodonosora, kralja babilonskoga, i dovest ću ih na ovu zemlju i na stanovnike njezine i na sve ove narode unaokolo; i potpuno ću ih uništiti i učiniti ću ih zaprepa-

štenjem i zviždukom i trajnom pustoši.

10 Štoviše maknut ću od njih glas razdraganosti i glas veselja, glas mladenca i glas mladenke, zvuk mlinskih kamenova i svjetlost svijeta.

11 I sva ova zemlja bit će pustoš i zaprepaštenje, a ovi narodi služit će kralju babilonskom sedamdeset godina.

12 I dogodit će se, kad se navrší sedamdeset godina, *da* ću kazniti kralja babilonskoga i narod onaj”, govori GOSPOD, “za nepravdu njihovu, i zemlju kaldejsku te ću je ja učiniti trajnom pustoši.

13 I svalit ću na tu zemlju sve svoje riječi što sam ih protiv nje izustio, *baš* sve što je zapisano u ovoj knjizi, ono što je Jeremija proklovao protiv svih naroda.

14 Jer će se i narodi i veliki kraljevi sami posluživati od njih; i ja ću im uzvratiti po njihovim djelima i po djelima ruku njihovih.”

Čaša gnjeva GOSPODNJEGA

15 Jer ovako mi govori GOSPOD, Bog Izraelov: “Uzmi čašu vina ovoga bijesa iz moje ruke i sve narode kojima te ja pošaljem napoji njime.

16 I oni će piti i posrtati i poludjeti zbog mača što ću ga ja poslati među njih.”

17 Tada sam ja uzeo čašu iz ruke GOSPODNJE i napojio sam sve narode kojima me je GOSPOD bio poslao:

18 *To jest*, Jeruzalem i gradove Judine, te kraljeve njegove i knezove njegove, da ih učinim pustošju, zaprepaštenjem, zviždukom i prokletstvom, kao što su dan danas;

19 faraona, kralja egipatskoga, i sluge njegove te knezove njegove i sav narod njegov;

20 i sav onaj miješani narod, i sve kraljeve iz zemlje Uz, i sve kraljeve iz zemlje filistejske, i Aškelon i Azzu i Ekron i ostatak Ašdoda;

21 Edom, i Moab, i sinove Amonove;

22 i sve kraljeve tirske, i sve kraljeve sidonske, i kraljeve otoka koji *su* iza mora;

23 i Dedan, i Temu, i Buz, i sve one *što su* u najudaljenijim krajevima;

24 i sve kraljeve iz Arabije, i sve kraljeve miješanoga naroda koji žive u pustinji;

25 i sve kraljeve iz Zimrija, i sve kraljeve iz Elama, i sve kraljeve Medijaca;

26 i sve kraljeve sjevera, *što su* blizu i daleko, jednoga za drugim, i sva kraljevstva svijeta koja *su* na licu zemlje. A kralj iz Šešaka pit će nakon njih.

27 Stoga im trebaš reći: Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Pijte i napijte se i bljujte, i padnite i više se ne dižite, zbog mača što ću ga ja poslati među vas.'

28 I dogodit će se, ako odbiju uzeti čašu iz tvoje ruke da piju, da im tada trebaš reći: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Zasigurno ćete piti!

29 Jer, evo, ja počinjem svaljivati zlo na grad koji se zove mojim imenom, a vi, zar ćete ostati potpuno nekažnjeni? Nećete ostati nekažnjeni, jer ću ja dozvati mač na sve stanovnike zemaljske", govori GOSPOD nad vojskama.

30 "Stoga ti prorokuj protiv njih sve ove riječi i reci im: 'GOSPOD će zarikati s visine i glasom svojim zaoriti iz svetoga obitavališta svojega. Moćno će zarikati nad obitavalištem svojim, ispustit će krik kao oni što gaze *grožđe*, protiv svih stanovnika zemaljskih.

31 Buka će doprijeti *čak i* do nakraj zemlje, jer GOSPOD ima spor s narodima; on će se parničiti sa svakim tijelom; *one koji su* opaki maču će predati', govori GOSPOD."

32 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Evo, zlo će ići od naroda do naroda i veliki vihor dići će se s krajeva zemaljskih.

33 I u onaj dan bit će pobijenih od GOSPODA od *jednoga* kraja zemlje sve do *drugoga* kraja zemlje. Neće biti oplakani ni sakupljeni ni pokopani; bit će gnoj na zemlji.

34 Jaučite, pastiri, i vičite! I valjajte se u *pepelu*, vi predvodnici stada! Jer su se navršili dani klanja vašega i raspršenja vašega, i past ćete kao posuda dragocjena.

35 I pastiri više neće imati puta da pobjegnu, ni predvodnici stada da umaknu.

36 Glas vapaja pastirā i jauk predvodnikā stada, *čut će se*, jer je GOSPOD opustošio pašu njihovu.

37 I mirna obitavališta bit će poharana zbog žestine srdžbe GOSPODNJE.

38 Napustio je zaklon svoj kao lav; jer je zemlja njihova opustošena zbog žestine tlačitelja i zbog žestine srdžbe njegove."

POGLAVLJE 26 Jeremija suočen s prijetnjama smrću

1 U početku kraljevanja Jehoja-kima, sina Jošijina, kralja Judina, došla je ova riječ od GOSPODA, govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD: 'Stani u predvorje Doma GOSPODNJEGA, te svim gradovima Judinim koji dolaze iskazivati štovanje u Domu GOSPODNJEM progovori sve ove riječi koje ti zapovijedam da im govoriš. Ne izostavi ni jednu riječ!

3 Ako bude tako te poslušaju i odvrate se svaki od svoga zloga puta, da ću se ja pokajati za zlo koje namjeravam njima učiniti zbog zlih djela njihovih.

4 I trebaš im reći: 'Ovako govori GOSPOD: Ako me ne poslušate da hodite po mome zakonu koji sam postavio pred vas,

5 te da slušate riječi mojih slugu proroka koje sam poslao k vama i to rano ih dižući i šaljući ih, no vi ih niste slušali,

6 tada ću učiniti s ovim domom kao sa Šilom, a grad ovaj učinit ću prokletstvom za sve narode na zemlji.' "

7 Tako su svećenici i proroci i sav narod čuli Jeremiju kako govori ove riječi u Domu GOSPODNJEM.

8 I dogodilo se, kad je Jeremija završio govor glede svega onoga što *mu* je GOSPOD zapovjedio da kaže svemu narodu, da su ga pograbili svećenici i proroci i sav narod, govoreći: "Zasigurno ćeš umrijeti!

9 Zašto si prorokovao u ime GOSPODNJE govoreći: 'Ovaj Dom bit će kao Šilo, a grad ovaj bit će pust, bez stanovnika?' " I sav narod sakupio se protiv Jeremije u Domu GOSPODNJEM.

10 Kad su sve to dočuli knezovi Judini, došli su iz kraljeva dvora u Dom GOSPODNJI te su sjeli na ulazu Novih vrata Doma GOSPODNJEG.

11 Tada su svećenici i proroci rekli knezovima i svemu narodu govoreći: "Ovaj čovjek je zaslužio smrt jer je prorokovao protiv grada ovoga, kao što ste čuli na svoje uši."

12 Nato je Jeremija rekao svim knezovima i svemu narodu govoreći: "GOSPOD me je poslao da prorokujem protiv ovoga Doma i protiv grada ovoga sve ove riječi

što ste ih čuli.

13 Stoga sada ispravite svoje puteve i svoja djela te budite poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega; tada će se GOSPOD pokajati za zlo što ga je vama izustio.

14 A što se mene tiče, evo, ja *sam* u vašim rukama. Učinite sa mnom kako se vama čini da je dobro i dolično.

15 Ali doista znajte, budete li me vi pogubili, da ćete zasigurno krv nedužnu svaliti na sebe i na grad ovaj i na stanovnike njegove. Jer zaista me je GOSPOD poslao k vama da na vaše uši govorim sve ove riječi."

Jeremija pošteđen od smrti

16 Tada su knezovi i sav narod rekli svećenicima i prorocima: "Ovaj čovjek nije zaslužio smrt, jer nam je govorio u ime GOSPODA, Boga našega."

17 Nato su ustali neki od starješina ove zemlje i rekli svoj zajednici naroda, govoreći:

18 "Mihej Morašićanin prorokovao je u dane Ezekije, kralja Judina, te je rekao svemu narodu Judinu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Sion će biti preoran *poput* polja i Jeruzalem će postati ruševina, a gora Doma kao uzvišica šumska.'

19 Zar ga je Ezekija, kralj Judin, i sav Juda uopće pogubio? Nije li se pobojao GOSPODA i zaklinjao GOSPODA? I GOSPOD se pokajao za zlo koje je protiv njih izustio. Tako si mi možemo nanijeti veliko zlo dušama svojim."

20 A ondje je bio i čovjek koji je prorokovao u ime GOSPODNJE, Urija, sin Šemajin, iz Kirjatearima; on je prorokovao protiv grada ovoga i protiv ove zemlje, prema svim riječima Jeremijinim.

21 I kad je kralj Jehojakim sa

svim svojim junacima i sa svim knezovima čuo riječi njegove, kralj je tražio da ga se pogubi; no kad je Urija to čuo, uplašio se pa je pobjegao i otišao u Egipat.

22 Zatim je kralj Jehojakim poslao ljude u Egipat: *to jest* Elnatana, sina Akborova, i *neke* ljude s njim u Egipat.

23 I oni su odveli Uriju iz Egipta i doveli ga kralju Jehojakimu, koji ga je pogubio mačem, a njegovo mrtvo tijelo bacio na groblje običnoga naroda.

24 No ipak je ruka Ahikama, sina Šafanova, bila s Jeremijom tako da ga nisu predali u ruke naroda da ga se pogubi.

POGLAVLJE 27 Nabukodonosorov jaram

1 U početku kraljevanja Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina, došla je Jeremiji ova riječ od GOSPODA, govoreći:

2 "Ovako mi govori GOSPOD: Načini sebi sveze i jarmove, i stavi ih sebi na vrat.

3 Zatim ih pošalji kralju edomskom i kralju moapskom i kralju sinova Amonovih i kralju tirskom i kralju sidonskom, po rukama glasnika koji dolaze u Jeruzalem k Zedekiji, kralju Judinu.

4 I zapovjedi im da kažu svojim gospodarima: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov. Ovako ćete reći svojim gospodarima:

5 Ja sam načinio zemlju, čovjeka i životinje što su na zemlji svojom velikom snagom i svojom ispruženom mišicom i dao to onome koji mi se činio doličan.

6 A sada sam ja sve te zemlje predao u ruke Nabukodonosoru, kralju babilonskom, slugi svome; i životinje poljske dao sam njemu da mu služe.

7 I svi će narodi služiti njemu i sinu njegovu i sinu sina njegova, sve dok njegovoj zemlji ne dođe baš taj čas; a onda će i mnogi narodi i veliki kraljevi će se sami posluživati od njega.

8 I dogodit će se *da* ću narod i kraljevstvo koji ne budu služili tomu Nabukodonosoru, kralju babilonskom, i koji ne budu stavili svoj vrat pod jaram kralja babilonskoga, da ću mačem i glađu i kugom kazniti taj narod", govori GOSPOD, "sve dok ih ne zatrem rukom njegovom.

9 Stoga vi ne slušajte svoje proroke ni svoje proricatelje ni svoje sanjare ni svoje čarobnjake ni svoje vračare koji su vam progovarali govoreći: 'Nećete služiti kralju babilonskom.'

10 Jer vam oni prorokuju laž da bi vas udaljili iz zemlje vaše, te da vas ja protjeram pa da propadnete.

11 A narod koji upregne svoj vrat pod jaram kralja babilonskoga te mu služi, njima ću dopustiti da još ostanu u svojoj zemlji", govori GOSPOD, "i obrađivat će je i živjeti u njoj."

12 Sve sam te riječi izgovorio i Zedekiji, kralju Judinu, govoreći: "Upregnite svoje vratove pod jaram kralja babilonskoga, i služite njemu i narodu njegovu pa ćete živjeti.

13 Zašto da poginete, ti i narod tvoj, od mača i od gladi i od kuge, kako je GOSPOD bio rekao protiv naroda koji ne bude služio kralju babilonskom?

14 Stoga ne slušajte riječi proroka koji vam kažu govoreći: 'Nećete služiti kralju babilonskom', jer vam oni prorokuju laž.

15 Jer ja ih nisam poslao," govori GOSPOD, "pa ipak vam oni prorokuju laž u moje ime, da bi vas mogao protjerati te da pro-

padnete, vi i proroci koji vam prorokuju.”

16 I svećenicima i svemu narodu ovome progovorio sam govoreći: “Ovako govori GOSPOD: Ne slušajte riječi proroka svojih koji vam prorokuju govoreći: ‘Evo, posuđe Doma GOSPODNJEG bit će sada ubrzo vraćeno iz Babilona’, jer vam oni prorokuju laž.

17 Ne slušajte ih! Služite kralju babilonskom, pa ćete živjeti. Zašto da ovaj grad postane razvalina?

18 Ako li *su* oni proroci i ako je riječ GOSPODNJA kod njih, neka sada posreduju kod GOSPODA nad vojskama da posuđe što je preostalo u Domu GOSPODNJEM i u dvoru kralja Judina i u Jeruzalemu, ne odu u Babilon.’

19 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama glede stupova i glede mora i glede podnožja i glede preostalog posuda što je ostalo u ovome gradu,

20 koje Nabukodonosor, kralj babilonski, nije uzeo kad je iz Jeruzalema u Babilon u sužanjstvo odveo Jekoniju, sina Jehojakimova, kralja Judina, i sve plemiće Jude i Jeruzalema.

21 Da, ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov, glede posuda što je preostalo u Domu GOSPODNJEM i u dvoru kralja Judina i u Jeruzalemu:

22 ‘Bit će odneseno u Babilon i ondje će biti sve do dana kad ću ih ja pohoditi’, govori GOSPOD. ‘Tada ću ga donijeti i vratiti ga na ovo mjesto.’ ”

POGLAVLJE 28

Hananija lažni prorok

1 I dogodilo se te iste godine, u početku kraljevanja Zedekije, kralja Judina, četvrte godine, petoga mjeseca, da mi je Hananija, sin Azurov, prorok koji je *bio* iz Gi-

beona, rekao u Domu GOSPODNJEM u nazočnosti svećenikā i svega naroda govoreći:

2 “Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov, govoreći: ‘Slomio sam jaram kralja babilonskoga.

3 Unutar dvije pune godine ja ću na ovo mjesto vratiti sve posuđe Doma GOSPODNJEG što ga je Nabukodonosor, kralj babilonski, uzeo s ovoga mjesta i odnio ga u Babilon.

4 I ja ću vratiti na ovo mjesto Jekoniju, sina Jehojakimova, kralja Judina, i sve sužnje Judine koji su otišli u Babilon’, govori GOSPOD, ‘jer ću slomiti jaram kralja babilonskoga.’ ”

5 Tada je prorok Jeremija rekao proroku Hananiji u nazočnosti svećenikā i u nazočnosti svega naroda koji je stajao u Domu GOSPODNJEM.

6 Baš taj prorok Jeremija je rekao: “Amen! GOSPOD *neka* učini tako! GOSPOD neka izvrši riječi tvoje koje si prorokovao, da će vratiti iz Babilona na ovo mjesto posuđe Doma GOSPODNJEG i sve koji su odvedeni u sužanjstvo.

7 Ipak poslušaj sada ovu riječ što ću je ja progovoriti na tvoje uši i na uši svega naroda:

8 Proroci koji su bili prije mene i prije tebe, od davnine, prorokovali su i protiv mnogih zemalja i protiv velikih kraljevstava, o ratu i zlu i kugi.

9 Prorok koji prorokuje o miru, kada se riječ toga proroka ispuni, *tada* će se za toga proroka saznati da ga je uistinu GOSPOD poslao.”

10 Tada je prorok Hananija skinuo jaram sa šije proroka Jeremije i slomio ga.

11 Zatim je Hananija progovorio u nazočnosti svega naroda govoreći: “Ovako govori GOSPOD:

‘Baš tako ću unutar dvije pune godine slomiti jaram Nabukodonosora, kralja babilonskoga, sa šije svih naroda.’ ” Nato je prorok Jeremija otišao svojim putem.

12 Onda je došla riječ GOSPOD-NJA proroku Jeremiji, nakon što je prorok Hananija slomio jaram sa šije proroka Jeremije, govoreći:

13 “Idi i reci Hananiji govoreći: ‘Ovako govori GOSPOD: Slomio si jarmove drvene, ali si umjesto njega načinio jarmove željezne.’ ”

14 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: ‘Stavio sam na šiju svih ovih naroda jaram željezni, da bi služili Nabukodonosoru, kralju babilonskomu; i služiti će mu. A dao sam mu i životinje poljske.’ ”

15 Tada je prorok Jeremija rekao proroku Hananiji: “Slušaj sada, Hananijo! GOSPOD nije poslao tebe; no ti si naveo narod ovaj da se pouzda u laž.

16 Stoga ovako govori GOSPOD: ‘Gle, ja ću te odbaciti s lica zemlje. Ove godine ti ćeš umrijeti, zato što si poučavao buntovništvo protiv GOSPODA.’ ”

17 Tako je prorok Hananija umro te iste godine u sedmome mjesecu.

POGLAVLJE 29

Jeremijino pismo sužnjima

1 A ovo su riječi pisma koje je prorok Jeremija poslao iz Jeruzalema preostalim starješinama koji su odvedeni u sužanjstvo, te svećenicima i prorocima i svemu narodu što ga je Nabukodonosor bio odveo u sužanjstvo iz Jeruzalema u Babilon.

2 (Nakon što su kralj Jekonija i kraljica i eunusi, knezovi Jude i Jeruzalema i tesari i kovači bili otišli iz Jeruzalema.)

3 Bilo je poslano po Elasi, sinu

Šafanovu, i Gemariji, sinu Hilkinu, (koje je Zedekija, kralj Judin, poslao u Babilon Nabukodonosoru, kralju babilonskom) govoreći:

4 “Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov, svima koji su odvedeni u sužanjstvo koje sam ja odveo u sužanjstvo iz Jeruzalema u Babilon:

5 Gradite kuće i nastanite se u njima, i sadite vrtove i jedite urod njihov.

6 Uzmite si žene i izrodite sinove i kćeri; i uzmite žene za svoje sinove, i kćeri svoje dajte muževima, da mogu rađati sinove i kćeri; da se tu namnožite te da se ne umanjite.

7 I tražite mir za grad kamo sam vas ja odveo u sužanjstvo, i molite se GOSPODU za njega, jer u njegovom miru i vi ćete imati mir.

8 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: Ne dajte da vas varaju vaši proroci i vaši proricatelji koji *budu* usred vas, ni ne slušajte snove svoje što ih vi sami sanjate.

9 Jer vam oni lažno prorokuju u moje ime; ja ih nisam poslao”, govori GOSPOD.

10 Jer ovako govori GOSPOD: “Nakon što se u Babilonu navrší sedamdeset godina, ja ću vas pohoditi i izvršiti vam svoju dobru riječ tako da ću vas vratiti na ovo mjesto.

11 Jer ja znam naume što sam ih ja naumio za vas,” govori GOSPOD, “naume mira, a ne zla, da vam dam očekivani svršetak.

12 Tada ćete me zazivati i dolaziti i moliti se meni, i ja ću vas uslišati.

13 I tražit ćete me, i naći ćete me, kada ćete me tražiti svim srcem svojim.

14 I naći ćete me”, govori GOSPOD, “te ću vratiti sužnje vaše i

sabrati vas iz svih naroda i iz svih mjesta kamo sam vas prognao", govori GOSPOD. "I vratit ću vas na mjesto odakle sam vas odveo u sužanjstvo."

15 Zato što ste rekli: "GOSPOD nam je podigao proroke u Babilonu",

16 *znajte* da ovako govori GOSPOD za kralja koji sjedi na prijestolju Davidovu i za sav narod koji prebiva u gradu ovome i za braću vašu koja nisu s vama otišla u sužanjstvo.

17 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Gle, ja ću na njih poslati mač, glad i kugu, i učinit ću da oni budu kao pokvarene smokve koje se ne mogu jesti *jer* su tako zle.

18 I progonit ću ih mačem, glađu i kugom, i predat ću ih da budu raseljeni po svim kraljevstvima zemaljskim, da budu prokletstvo i zaprepaštenje i zvižduk i ruglo među svim narodima kamo sam ih protjerao,

19 zato što nisu slušali moje riječi", govori GOSPOD, "koje sam im slao po slugama svojim, prorocima, rano *ih* dižući i šaljući *ih*, ali niste htjeli slušati", govori GOSPOD.

20 "Vi stoga slušajte riječ GOSPODNJU, svi vi iz sužanjstva koje sam ja poslao iz Jeruzalema u Babilon."

21 Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov, za Ahaba, sina Kolajina, i za Zedekiju, sina Maasejina, koji vam prorokuju laž u moje ime: "Evo, ja ću ih predati u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, te će ih on pogubiti pred očima vašim.

22 I njih će za kletvu uzimati svi sužnji Judini koji *su* u Babilonu, govoreći: 'GOSPOD neka s tobom učini kao s Zedekijom i kao s Aha-

bom, koje je kralj babilonski ispekao na vatri',

23 zato što su počinili ogavnost u Izraelu i počinili preljub sa ženama bližnjih svojih te su u ime moje govorili lažne riječi koje im ja nisam zapovjedio. Baš to ja znam, i svjedok *sam*", govori GOSPOD.

Lažni prorok Šemaja

24 "Ovako ćeš reći i Šemaji Nehelamcu govoreći:

25 Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov, govoreći: Zato što si ti u svoje ime poslao pisma svemu narodu koji *je* u Jeruzalemu, i Sefaniji svećeniku, sinu Maasejinu, i svim svećenicima govoreći:

26 'GOSPOD te postavio za svećenika umjesto svećenika Jehojade, da budete službenici u Domu GOSPODNJEM za svakog čovjeka koji *je* lud te se pravi prorokom tako da ga baciš u tamnicu i u klade.

27 Stoga zašto sada nisi prekorio Jeremiju iz Anatota koji se pravi prorokom pred vama?

28 Jer stoga nam je on poručio u Babilon govoreći: To *sužanjstvo je* za dugo; gradite kuće i nastanite se u njima, i sadite vrtove i jedite urod njihov.' "

29 I svećenik Sefanija pročitao je ovo pismo na uši proroka Jeremije.

30 Nato je došla riječ GOSPODNJA Jeremiji govoreći:

31 "Poruči svima u sužanjstvu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD glede Šemaje Nehelamca: zato što vam je Šemaja prorokovao, a ja ga nisam poslao, i naveo vas da se pouzdajete u laž,

32 stoga ovako govori GOSPOD: Gle, ja ću kazniti Šemaju Nehelamca i sjeme njegovo; neće imati nikoga tko bi živio među tim na-

rodom i neće vidjeti dobro što ću ga ja učiniti za narod svoj", govori GOSPOD, "zato što je poučavao buntovništvo protiv GOSPODA."

POGLAVLJE 30

Obnova Izraela i Jude

1 Riječ što je došla Jeremiji od GOSPODA govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, govoreći: 'Zapiši sebi u knjigu sve ove riječi što ti ih govorim.

3 Jer, evo, dolaze dani', govori GOSPOD, 'kad ću vratiti sužnje naroda svojega Izraela i Jude', govori GOSPOD, 'i dovesti ih nazad u zemlju koju sam je dao očevima njihovim; i oni će je zaposjesti.' "

4 A ovo su riječi koje je GOSPOD izgovorio glede Izraela i glede Jude.

5 Jer ovako govori GOSPOD: "Čuli smo glas trepeta, straha, a ne mira.

6 Pitajte se sada i vidite je li muškarac može roditi? Zašto vidim svakog muškarca da ima ruke svoje na bokovima svojim kao žena koja rađa te su sva lica postala blijeda?

7 Jao! Jer je velik dan ovaj, tako da mu nijedan nije sličan. To je baš vrijeme nevolje Jakovljeve, no on će se spasiti od nje.

8 Jer će se dogoditi u onaj dan", govori GOSPOD nad vojskama, "da ću slomiti jaram njegov s vrata tvoga i raskinuti okove tvoje te se tuđinci više neće posluživati od njega,

9 nego će služiti GOSPODU, Bogu svojem, i Davidu, kralju svojem kojega ću im ja podići.

10 Stoga se ti ne boj, Jakove, slugo moj", govori GOSPOD, "i nemoj se zastrašiti, Izraele! Jer, evo, ja ću te spasiti izdaleka, i sjeme tvoje iz zemlje sužanjsstva njihova;

i Jakov će se vratiti i počinuti, i bit će spokojan i nitko ga više neće uplašiti.

11 Jer ja sam s tobom", govori GOSPOD, "da te spasim. Makar i potpuno dokrajčim sve narode neću potpuno dokrajčiti. Ali ću te ispravljati po mjeri i nikako te neću ostaviti nekažnjena."

12 Jer ovako govori GOSPOD: "Tvoja modrica je neizlječiva i rana je tvoja bolna.

13 Nikoga nema da zastupa parnicu tvoju, nikoga da te povije; lijeka za ozdravljenja za tebe nema.

14 Svi su te ljubavnici tvoji zaboravili, ne traže te; jer sam te ja ranio ranom neprijatelja, odgojnom kaznom okrutnika, zbog mnoštva tvoje nepravde, zato što su se grijesi tvoji umnožili.

15 Zašto višeš nad nevoljom svojom? Neizlječiva je muka tvoja, zbog mnoštva tvoje nepravde, zato što su se grijesi tvoji umnožili, to sam ti ja učinio.

16 Stoga će svi koji tebe proždiru biti proždrti, a svi tvoji protivnici, svatko od njih, otići će u sužanjsstvo. I koji te plijene, postat će plijen, a sve koji te pljačkaju predat ću za grabež.

17 Jer ću ti obnoviti zdravlje i od tvojih ću te rana ozdraviti", govori GOSPOD, "zato što su te zvali Prognana, govoreći: 'To je Sion, njega nitko ne traži.' "

18 Ovako govori GOSPOD: "Gle, ja ću vratiti sužnje šatora Jakovljevih i smilovati se na prebivališta njegova; i sagradit će se grad na njegovim vlastitim razvalinama, a dvor će ostati prema običaju svom.

19 I iz njih će izlaziti zahvalnica i glas onih što se vesele. A ja ću ih umnožiti te ih neće biti malo; i proslavit ću ih te neće biti neznatni.

20 I sinovi njihovi bit će kao nekada, a zajednica njihova učvrstit će se preda mnom; i kaznit ću sve one koji ih tlače.

21 I plemići njihovi bit će od njih samih, a upravitelj njihov izaći će isred njih. I učinit ću mu da mi se približi, i on će pristupiti k meni; jer tko je taj koji je obvezao srce svoje da bi pristupio k meni?" govori GOSPOD.

22 "I vi ćete biti moj narod, a ja ću biti Bog vaš."

23 Gle, vior GOSPODNJI izlazi bijesan, vior nezaustavljivi, bolno će se sručiti na glave opakih.

24 Žestina srdžbe GOSPODNJE neće prestati dok to ne izvrši i dok ne sprovede namjere srca svojega. U naredne dane to ćete razmotriti.

POGLAVLJE 31

GOSPOD će pretvoriti tugu u radost

1 "U isto vrijeme", govori GOSPOD, "bit ću Bog svim porodicama Izraelovim, a oni će biti narod moj."

2 Ovako govori GOSPOD: "Narod koji je preživio mač, našao je milost u pustinji, i to baš Izrael, kad sam išao dati mu počinka."

3 GOSPOD se odavno pojavio preda mnom govoreći: "Da, ljubavlju vječnom sam tebe ljubio, stoga sam te blagošću privukao.

4 Ponovo ću te sagrađiti, i bit ćeš sagrađena, djevice Izraelova. Ponovo ćeš se ukrasiti udaraljkama svojim i izlaziti na ples onih koji se vesele.

5 Opet ćeš lozu saditi po gorama samarijskim; saditelji će saditi, i jesti od nje kao obično.

6 Jer doći će dan da će stražari na gori Efrajimovoj vikati: 'Ustanite, pa uzadimo na Sion, GOSPODU, Bogu svojemu!' "

7 Jer ovako govori GOSPOD:

"Veselo pjevajte Jakovu i kličite među poglavarima naroda! Objavljujte, hvalite i govorite: 'GOSPODE spasi narod svoj, ostatak Izraelov!'"

8 Evo, ja ću ih dovesti iz zemlje sjeverne i sakupiti ih s krajeva zemlje i zajedno s njima slijepe i hrome, trudnice i roditelje; velika družina ovamo će se vratiti.

9 Doći će plačući, i vodit ću ih molbama; navest ću ih da hode kraj voda riječnih, pravim putem kojim se neće spoticati. Jer ja sam otac Izraelu, a Efrajim je moj prvorodenac."

10 Čujte riječ GOSPODNJU, narodi, i objavite je po otocima dalekim i recite: "Onaj koji je rasprišio Izraela sakupit će ga, i čuvat će ga kao što pastir čuva stado svoje."

11 Jer GOSPOD je otkupio Jakovu i iskupio ga iz ruku onoga koji je bio jači od njega.

12 Stoga će doći i pjevati na si- onskoj visini, i slijevat će se zajedno k dobroti GOSPODNJOJ, za žito i za vino i za ulje, i za mlado iz stada i iz krda; i duša će im biti kao vrt zaliven, i nikako više neće žalovati.

13 Tada će se djevice radovati plešući, i mladići i stari zajedno; jer ću im pretvoriti tugu u radost, i utješit ću ih i obradovati ih od njihove žalosti.

14 I pretilinom ću zasititi dušu svećenikā, a narod će se moj nasititi dobrotom mojom", govori GOSPOD.

15 Ovako govori GOSPOD: "Glas se je u Rami začuo, tužaljka i gorak plač; Rahela oplakuje djecu svoju i ne može se utješiti za djecom svojom jer njih više nema."

16 Ovako govori GOSPOD: "Suspregni glas svoj od plača, i oči svoje od suza, jer će djelo tvoje biti nagrađeno", govori GOS-

POD, "i oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske.

17 I ima nade za tvoj svršetak", govori GOSPOD, "da će se sinovi tvoji vratiti na međe svoje.

18 Doista sam čuo Efrajima kako oplakuje: 'Ti si me kaznama odgajao, i ja sam kaznama odgojen, kao junac nenaviknut *na jaram*; obrati me, da se obratim, jer *si* ti, GOSPOD, Bog moj.

19 Zasigurno nakon što sam se obratio, pokajao sam se; i nakon što sam bio upućen, u bedro sam se *svoje* udarao. Posramio sam se, da baš sam se postidio, zato što nosim sramotu mladosti svoje.'

20 Zar mi je Efrajim najdraži sin? Je li *on* dijete najmilije? Jer pošto govorim protiv njega, još ga se iskreno spominjem. Stoga mi utroba dršće za njim, zasigurno ću mu se smilovati", govori GOSPOD.

21 Postavi sebi putokaze, načini sebi gomile *kamene*; upravi srce svoje prema glavnom putu, *baš* prema putu *kojim* si otišla. Vрати se, djevice Izraelova, vrati se u ove gradove svoje!

22 Dokle ćeš kružiti, kćeri odmetnice? Jer je GOSPOD stvorio nešto novo na zemlji: žena će okružiti muža."

23 Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Još će govoriti ovu besjedu u zemlji Judinoj i u gradovima njezinim kad natrag dovedem sužnje njihove: 'Blagoslovio te GOSPOD, obitava-lište pravednosti i goro sveta!'

24 I u njoj će se Juda nastaniti, zajedno sa svim svojim gradovima, ratari i oni *koji* idu sa stadima.

25 Jer ja ću nasiti dušu umornu i napuniti svaku žalosnu dušu."

26 Nato sam se probudio i pogledao, i san mi je postao sladak.

27 "Evo, dolaze dani", govori

GOSPOD, "kad ću zasijati dom Izraelov i dom Judin sjemenom čovječjim i sjemenom životinjskim.

28 I dogodit će se, *da* kako sam stražario nad njima da ih iščupam i satrem i oborim i uništim i unesrećim, tako ću nad njima stržariti da ih sagrađim i zasadim", govori GOSPOD.

29 "U one dane više neće govoriti: 'Očevi su jeli kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu.'

30 Nego će svatko umrijeti zbog svoje nepravde; svakom čovjeku koji jede kiselo grožđe, njemu će zubi trnuti."

Novi savez

31 "Evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez.

32 Ne poput saveza što sam ga sklopio s očevima njihovim u dan *kad* sam ih uzeo za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, savez moj koji su oni prekršili iako sam im ja bio muž", govori GOSPOD.

33 "Jer *ovo će biti* savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim; nakon onih dana", govori GOSPOD: "staviti ću Zakon svoj u nutrinu njihovu i upisati ga u srce njihovo. I ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj.

34 I neće više nitko učiti bližnjega svojega, i nitko brata svojega govoreći: 'Spoznavajte GOSPODA!' Jer će me svi oni poznavati, od najmanjeg od njih pa do najvećeg od njih", govori GOSPOD, "jer ću oprostiti nepravdu njihovu i grijeha se njihovih neću više spominjati."

35 Ovako govori GOSPOD, koji daje sunce za svjetlost danju i uredbe mjesecu i zvijezdama za svjetlost noću, koji dijeli more kad mu valovi huče; GOSPOD nad

vojskama ime je njegovo:

36 Ako se te uredbe uklone pred a mnom", govori GOSPOD, "onda će i sjeme Izraelovo zauvijek prestati biti narod pred a mnom."

37 Ovako govori GOSPOD: "Ako se nebesa gore mogu izmjeriti i istražiti dolje temelji zemaljski, i ja ću *tada* odbaciti sve sjeme Izraelovo zbog svega onoga što su učinili", govori GOSPOD.

38 "Evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da će se sagraditi grad GOSPODU, od Hananelove kule sve do Ugaonih vrata.

39 A mjerачko će uže još i dalje otići nasuprot njih na brdo Gareb, i okrenuti do Goata.

40 I sva dolina mrtvih tijela i pepela, i sva polja sve do potoka Kidrona, do ugla Konjskih vrata na istoku, *bit će* sveti GOSPODU. I neće biti iščupan ni nikada porušen zauvijek."

POGLAVLJE 32

Jeremija kupuje polje

1 Riječ koja je došla Jeremiji od GOSPODA desete godine Zedekije, kralja Judina, koja *je bila* osamnaesta godina Nabukodonosorova.

2 Od tada je vojska kralja babilonskoga opkolila Jeruzalem, a prorok Jeremija je bio zatvoren u predvorju tamnice koja *je bila* u dvoru kralja Judina,

3 jer ga je Zedekija, kralj Judin, zatvorio govoreći: "Zašto ti prorokuješ i govoriš: 'Ovako govori GOSPOD: Gle, ja ću dati ovaj grad u ruke kralja babilonskoga, i on će ga osvojiti;

4 ni Zedekija, kralj Judin, neće pobjeći iz ruke Kaldejaca, nego će zasigurno biti predan u ruke kralja babilonskoga, i ustima u usta će s njim govoriti i očima će ga svojim u oči gledati.

5 I on će Zedekiju odvesti u Ba-

bilon i ondje će ostati sve dok ga ne pohodim', govori GOSPOD. 'Premda se i budete borili protiv Kaldejaca, nećete uspjeti.' "

6 Uto je Jeremija rekao: "Došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

7 Gle, k tebi će doći Hanamel, sin tvoga strica Šaluma, govoreći: 'Kupi si moje polje što *je* u Anatotu, jer, da *ga* kupiš, pravo otkupa *je* tvoje.'

8 Tako je Hanamel, sin mojega strica došao k meni u predvorje tamnice, po riječi GOSPODNJOJ, te mi rekao: 'Kupi, molim te, moje polje što *je* u Anatotu, koji *je* u zemlji Benjaminovoj, jer *je* tvoje pravo nasljeđivanja i tvoje *je* pravo otkupa. Kupi *ga* za sebe.' Tada sam spoznao da *je* to *bila* riječ GOSPODNJA.

9 Zatim sam kupio to polje koje *je bilo* u Anatotu od Hanamela, sina strica svojega, i odmjerio sam mu novac, i *to* sedamnaest šekela srebra.

10 I napisao sam dokaz i zapečatio *ga*, pa sam pozvao svjedoke i odmjerio *mu* novac na vagi.

11 Tako sam uzeo dokaz o kupnji, i onaj koji je bio zapečaćen prema zakonu i običajima, i onaj koji je bio otvoren;

12 zatim sam dokaz o kupnji dao Baruhu, sinu Nerije, sina Maasejina, na oči Hanamela, *sina* mog strica, i u nazočnosti svjedoka koji su potpisali knjigu kupnja, pred svim Židovima koji su sjedili u predvorju tamnice.

13 Tada sam pred njima naložio Baruhu govoreći:

14 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: Uzmi ovaj dokaz, ovaj dokaz o kupnji, i onaj zapečaćeni i onaj dokaz koji je otvoren; i stavi ih u zemljanu posudu da mogu trajati mnoge dane.'

15 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Kuće i polja i vinogradi ponovo će u ovoj zemlji dobivati vlasnike.'

Jeremija moli za razboritost

16 A kad sam dokaz o kupnji predao Baruhu, sinu Neriji-nu, pomolio sam se GOSPODU govoreći:

17 'Ah, Gospode BOŽE! Evo, ti si načinio nebo i zemlju velikom snagom svojom i mišicom ispruženom i ništa tebi nije preteško.

18 Tisućama iskazuješ blagost, a nepravdu očeva uzvraćaš u krilo sinova njihovih poslije njih; Veliki, Moćni Bog, GOSPOD nad vojskama, ime je njegovo;

19 velik u savjetima i moćan u djelima, jer *su* oči tvoje otvorene nad svim putevima sinova ljudskih, da daš svakome prema njegovim putevima i prema plodu djela njegovih,

20 ti koji si postavljao znakove i činio čudesa u zemlji egipatskoj, *sve* do dana današnjega, i u Izraelu i među *drugim* ljudima, i stekao sebi ime kao što je dan danas.

21 I izveo si svoj narod Izrael iz zemlje egipatske znakovima i čudesima, i rukom jakom i mišicom ispruženom, i velikim strahotama.

22 I dao si im ovu zemlju za koju si se zakleo očevima njihovim da ćeš im je dati, zemlju kojom teče med i mlijeko.

23 I oni su ušli i zaposjeli je; no nisu bili poslušni glasu tvome niti su hodili po Zakonu tvojemu. Nisu činili ništa od svega onoga što si im zapovjedio da čine, stoga si učinio da se sve ovo zlo svali na njih.

24 Evo nasipā! Došli su do grada da ga osvoje, i grad je predan u ruke Kaldejaca koji se bore protiv njega, zbog mača i gladi i kuge. I

ono što si govorio dogodilo se; i, gle, *to* i sâm vidiš.

25 A ti si mi rekao, Gospode BOŽE: 'Kupi si novcem polje i pozovi svjedoke', jer je grad predan u ruke Kaldejcima."

26 Tada je došla riječ GOSPOD-NJA Jeremiji govoreći:

27 "Gle, ja *sam* GOSPOD, Bog svakoga tijela. Je li nešto preteško za mene?"

28 Stoga ovako govori GOSPOD: "Evo, predajem ovaj grad u ruke Kaldejaca i u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, te će ga on osvojiti.

29 I Kaldejci, koji se bore protiv ovoga grada, ući će i zapaliti oganj u ovome gradu i spaliti ga zajedno s kućama na čijim su krovovima prinosili kâd Baalu i lijevali žrtve ljevanice drugim bogovima da bi me izazvali na srdžbu.

30 Jer su sinovi Izraelovi i sinovi Judini preda mnoom činili samo zlo od mladosti svoje. Jer su me sinovi Izraelovi samo izazivali na srdžbu djelima ruku svojih", govori GOSPOD.

31 "Jer mi je ovaj grad bio *kao* izazivanje srdžbe moje i bijesa mojega od dana kad su ga sagra-dili pa sve do dana današnjega; tako da ću ga ukloniti ispred lica svojega,

32 zbog svega zla sinova Izraelovih i sinova Judinih koje su počini-li izazivajući me na srdžbu, oni, njihovi kraljevi, njihovi knezovi, njihovi svećenici i njihovi proci, te ljudi iz Jude i stanovnici Jeruzalema.

33 I okretali su mi leđa, a ne lice, premda sam ih poučavao rano ustajući i učio *ih*, ipak oni nisu slušali da bi primili pouku.

34 Nego su postavili gnjusobe svoje u Dom koji se zove imenom mojim, da ga oskvrnu.

35 I sagradili su uzvišice Baalu, što *su* u dolini sina Hinoma, da bi sinove svoje i kćeri svoje provodili kroz *oganj* Moleku, što im ja nisam zapovjedio niti mi je palo na um, da bi činili takvu gnjusobu, da Judu navode na grijeh."

Ja ću biti Bog njihov

36 Stoga sada ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, glede grada ovoga za koji vi kažete *da* će biti predan u ruke kralja babilonskoga mačem i glađu i kugom:

37 "Evo, ja ću ih sakupiti iz svih zemalja kamo sam ih prognao u srdžbi svojoj i u bijesu svome i u velikom gnjevju, i vratit ću ih na ovo mjesto i dati im da žive sigurno.

38 I oni će biti narod moj, a ja ću biti Bog njihov.

39 I dat ću im jedno srce i jedan put, da bi me se bojali zauvijek, za svoje dobro i za *dobro* sinova svojih poslije sebe.

40 I sklopit ću s njima vječni savez, da se neću okrenuti od njih, da im činim dobro; nego ću im strah svoj u srca usaditi da ne bi odstupili od mene.

41 Da, radovat ću se nad njima čineći im dobro, i čvrsto ih zasadi-ti u ovoj zemlji svim srcem svojim i svom dušom svojom."

42 Jer ovako govori GOSPOD: "Isto kao što sam doveo sve ovo veliko zlo na ovaj narod, tako ću na njih dovesti i sve ono dobro koje sam im ja obećao.

43 I kupovat će se polja u ovoj zemlji za koju vi govorite: 'To je pustoš, bez čovjeka i životinja; predana je u ruke Kaldejcima.'

44 Ljudi će kupovati polja za novac, i pisat će se dokazi i pečatiti ih, i pozivat će se svjedoci u zemlji Benjaminovoj i u mjestima oko Jeruzalema i u gradovima Judinim i

u gradovima gorja i u gradovima doline i u gradovima juga; jer ću ja vratiti sužnje njihove", govori GOSPOD.

POGLAVLJE 33 GOSPOD obećaje mir

1 Nadalje je riječ GOSPODNJA došla Jeremiji po drugi put, dok je on još bio zatvoren u predvorju tamnice, govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD koji je stvoritelj svega, GOSPOD koji je to oblikovao, da bi to utemeljio, GOSPOD je ime njegovo:

3 'Prizovi me, i ja ću ti se odazvati, i pokazat ću ti ono što je veliko i moćno, što ti nisi poznavao.'"

4 Jer ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, glede kuća ovoga grada i glede kuća kraljeva Judinih koje su porušene pomoću nasipā i mača:

5 "Došli su da se bore s Kaldejcima, no napunili su ih mrtvim tijelima ljudi koje sam ja pobio u srdžbi svojoj i u bijesu svome, i zbog sve one opaćine sakrio sam lice svoje od ovoga grada.

6 Evo, ja ću mu donijeti zdravlje i izlječenje, i izliječit ću ih i otkriti im obilje mira i istine.

7 I vratit ću sužnje Judine i sužnje Izraelove, i izgradit ću ih *da budu* kao prije.

8 I očistit ću ih od svih nepravda njihovih kojima su protiv mene sagriješili, i oprostit ću im sve nepravde njihove kojima su protiv mene sagriješili i kojima se protiv mene prestupali.

9 I to će mi biti ime radosti, hvala i časti pred svim narodima zemaljskim koji će čuti za sve dobro što ga ja njima činim; i uplašit će se i zadrhtati zbog svega dobra i zbog svega uspjeha koji ću ja njemu podariti."

10 Ovako govori GOSPOD: "Po-

novo će se čuti na ovome mjestu za koje vi kažete *da će biti* pustoš, bez čovjeka i bez životinja, *baš* u gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim što su opustjele, bez čovjeka i bez stanovnika i bez životinja,

11 glas radosti i glas veselja, glas mladenca i glas mladenke, glas onih koji će govoriti: 'Hvalite GOSPODA nad vojskama, jer je dobar GOSPOD, jer milosrđe njegovo *traje* zauvijek!', i glas onih koji će prinijeti žrtvu hvale u Domu GOSPODNJEM. Jer ja ću vratiti sužnje ove zemlje, *da bude* kao prije", govori GOSPOD.

12 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Ponovo će na ovome mjestu koje je opustošeno, bez čovjeka i bez životinja, i u svim gradovima njegovim, biti obitavalište pastira koji odmaraju stada *svoja*."

13 U gradovima gorja, u gradovima doline i u gradovima juga, i u zemlji Benjaminovoj i u mjestima oko Jeruzalema i u gradovima Judinim, ponovo će prolaziti stada ispod ruku onoga koji će *ih* brojiti", govori GOSPOD.

GOSPODNJI vječni savez s Davidom

14 "Evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "da ću ispuniti ovu dobru riječ što sam je obećao domu Izraelovu i domu Judinu."

15 U one dane i u ono vrijeme učinit ću da Davidu iznikne Izdanak pravedni; i on će izvršavati sud i pravdu na zemlji.

16 U one dane Juda će biti spašena i Jeruzalem će živjeti u sigurnosti. A ovo je ime koje će mu nadjenuti: GOSPOD, naša pravednost."

17 Jer ovako govori GOSPOD: "Davidu nikada neće nedostajati čovjek koji bi sjedio na prijestolju doma Izraelova."

18 Ni svećenicima Levitima neće nedostajati čovjek preda mnoom koji bi prinosio žrtve paljenice i spaljivao jestive žrtve i izvršavao žrtve neprestano."

19 I riječ GOSPODNJA došla je Jeremiji govoreći:

20 "Ovako govori GOSPOD: 'Ako možete raskinuti savez moj s danom i savez moj s noći, te da ne bude ni dana ni noći u njihovo vrijeme,

21 *onda* se može raskinuti i savez moj s Davidom, slugom mojim, te neće imati sina da kraljuje na prijestolju njegovu, i s Levitima svećenicima, službenicima mojim."

22 Kao što se vojska nebeska ne može prebrojiti, ni izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti sjeme Davida, sluge svojega, i Levita koji mi poslužuju.'

23 Nadalje je riječ GOSPODNJA došla Jeremiji govoreći:

24 "Nisi li razmotrio što je taj narod izrekao govoreći: 'Dvije su obitelji koje je GOSPOD izabrao, čak i njih je odbacio'? Tako su prezreli narod moj da ne bi više bili narod pred njima."

25 Ovako govori GOSPOD: "Kad savez moj ne *bi bio* s danom i noći, *i kad* ne bi odredio uredbe nebu i zemlji,

26 tada bih odbacio sjeme Jakovljevo i Davida, slugu svojega, tako da ne bi uzeo *nikoga* od sjemenja njegova za vladara nad sjemenom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim. Jer ja ću vratiti sužnje njihove i smilovat ću se njima."

POGLAVLJE 34 Zedekija umire u Babilonu

1 Riječ koja je od GOSPODA došla Jeremiji kad su Nabukodonosor, kralj babilonski, i sva njegova vojska i sva kraljevstva zemaljska pod njegovom vlašću i

svi narodi zaratili protiv Jeruzalema i protiv svih gradova njegovih, govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Idi i kaži Zedekiji, kralju Judinu, pa mu reci: 'Ovako govori GOSPOD: Evo, ja ću predati ovaj grad u ruke kralja babilonskoga, i on će ga ognjem spaliti.

3 Ni ti nećeš umaknuti iz ruke njegove, nego ćeš zasigurno biti uhvaćen i predan u ruke njegove. I tvoje će oči gledati oči kralja babilonskoga, i ustima u usta on će s tobom govoriti; i ići ćeš u Babilon.'

4 Ipak čuj riječ GOSPODNJU, Zedekijo, kralju Judin. Ovako govori GOSPOD o tebi: "Nećeš od mača poginuti,

5 nego ćeš umrijeti u miru; i kao što se spaljivalo očevima tvojim, prijašnjim kraljevima koji su bili prije tebe, tako će paliti *mirise* i tebi. I oplakivat će te govoreći: 'Ah, gospodaru!' Jer ja sam ti izrekao tu riječ", govori GOSPOD.

6 Tada je prorok Jeremija ispriповjedio sve ove riječi Zedekiji, kralju Judinu, u Jeruzalemu,

7 kad je vojska kralja babilonskoga zaratila protiv Jeruzalema i protiv svih gradova Judinih koji su preostali, i protiv Lakiša i protiv Azeke; jer su ovi utvrđeni gradovi preostali od gradova Judinih.

8 *Ovo je* riječ koja je Jeremiji došla od GOSPODA nakon što kralj Zedekija sklopio savez sa svim narodom koji *je bio* u Jeruzalemu da im proglasi oslobođenje;

9 da svatko treba pustiti na slobodu svoga slugu i svatko svoju sluškinju, *bilo* Hebreja ili Hebrejku, tako da oni nikoga ne bi trebali služiti, *to jest* Židov, brata svojega.

10 A kad su svi knezovi i sav narod koji je ušao u taj savez čuli da svatko treba pustiti na slobodu

svoga slugu i svatko svoju sluškinju tako da im više ne bi služili, bili su poslušni te su ih pustili da odu.

11 A poslije toga se okrenuli pa uzeli nazad slugu i sluškinje, koje su bili pustili na slobodu, te ih pokorili da im budu slugu i sluškinje.

12 Stoga je od GOSPODA došla Jeremiji riječ GOSPODNJA govoreći:

13 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: Ja sam sklopio savez s očevima vašim u dan kad sam ih izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva, govoreći:

14 'Po isteku sedam godina neka svatko otpusti brata svojega Hebreja, koji ti je bio prodan i koji ti je služio šest godina; trebaš ga pustiti da ode od tebe slobodan.' No očeви vaši nisu me poslušali i nisu priklonili uho svoje.

15 A vi ste se danas okrenuli i učinili ono što je ispravno u očima mojim proglašivši oslobođenje svatko bližnjemu svome; i sklopili ste savez preda mnom u Domu koji se zove imenom mojim.

16 No okrenuli ste se i okaljali ime moje, i svatko uzima svojega slugu i svatko svoju sluškinju kojima ste već dali slobodu, na njihovo zadovoljstvo, i okrenuli se te ih pokorili da vam budu slugu i sluškinje."

17 Stoga ovako govori GOSPOD: "Vi me niste poslušali da proglasište oslobođenje svatko bratu svojemu i svatko bližnjemu svojemu. Evo, ja proglašavam oslobođenje za vas", govori GOSPOD, "maču, kugi i gladi. I učinit ću da budete raseljeni po svim kraljevstvima zemaljskim.

18 I predat ću ljude koji su prekršili moj savez, koji nisu izvršavali riječi saveza što su ga sklopili preda mnom, kad su tele rasjekli

nadvoje te su prošli između dije-
lova njegovih,

19 knezove Judine i knezove je-
ruzalemske, eunuhe i svećenike i
sav narod zemaljski koji je prola-
zio između dijelova teleta,

20 baš njih ću predati u ruke
njihovih neprijatelja i u ruke onih
koji traže život njihov, a njihova
mrtva tijela bit će hrana pticama
nebeskim i zvijerima zemaljskim.

21 I Zedekiju, kralja Judina, i
knezove njegove predat ću u ruke
njihovih neprijatelja i u ruke onih
koji traže život njihov i u ruke voj-
ske kralja babilonskoga koja se od
vas povukla.

22 Evo, ja ću zapovjediti", govo-
ri GOSPOD, "i vratiti ih do grada
ovoga; i zaratit će protiv njega, i
osvojiti će ga i ognjem ga spaliti. A
gradove Judine pretvorit ću u pu-
stoš bez stanovnika."

POGLAVLJE 35

Poslušnost Rekabovaca

1 Riječ koja je Jeremiji došla
od GOSPODA u dane Jehojaki-
ma, sina Jošijina, kralja Judina,
govoreći:

2 "Idi u dom Rekabovaca i go-
vori im te ih dovedi u Dom GOS-
PODNJI u jednu od odaja i daj im
piti vina."

3 Nato sam uzeo Jaazaniju, sina
Jeremije, sina Habazinijina, te bra-
ću njegovu i sve sinove njegove i
sav dom Rekabovaca,

4 te sam ih doveo u Dom GOS-
PODNJI, u odaju sinova Hanana,
sina Igdalije, čovjeka Božjega, koja
je bila pored odaje knezova, *što je*
bila iznad odaje Maaseje, sina Sa-
lumova, čuvara vrata.

5 Onda sam stavio pred sinove
doma Rekabovaca posude pune
vina i čaše, te sam im rekao: "Pijte
vina!"

6 No oni su rekli: "Nećemo piti

vina, jer nam je Jonadab, sin Re-
kabov, otac naš, zapovjedio go-
voreći: 'Nemojte piti vina, *ni* vi ni
sinovi vaši, zauvijek.'

7 I nemojte graditi kuće ni sijati
sjemena ni saditi vinograda niti
posjedovati *nešto takvo*, nego živite
u šatorima sve dane svoje da biste
proživjeli mnoge dane u zemlji u
kojoj vi *budete* tuđinci.'

8 Tako smo bili poslušni glasu
Jonadaba, sina Rekabova, oca na-
šega, u svemu što nam je naložio,
da ne pijemo vina u sve dane svo-
je, *ni* mi *ni* žene naše *ni* sinovi naši
ni kćeri naše,

9 niti da ne gradimo kuće da u
njima stanujemo, niti da ne posje-
đujemo *ni* vinograda ni polja ni
sjemena,

10 te smo stanovali u šatorima i
bili poslušni te smo izvršavali sve
kako nam je zapovjedio naš otac
Jonadab.

11 Ali se dogodilo, kad se Nabu-
kodonosor, kralj babilonski, uzdi-
gao na ovu zemlju, da smo rekli:
'Hajde da pođemo u Jeruzalem
zbog straha od vojske kaldejske
i zbog straha od vojske sirijske.'
Tako živimo u Jeruzalemu."

12 Tada je riječ GOSPODNJA
došla Jeremiji govoreći:

13 "Ovako govori GOSPOD nad
vojskama, Bog Izraelov: Idi i reci
ljudima iz Jude i stanovnicima
Jeruzalema: 'Zar nećete primiti
upute slušajući riječi moje?' ", go-
vori GOSPOD.

14 "Riječi Jonadaba, sina Reka-
bova, što ih je zapovjedio sinovi-
ma svojim, da ne piju vina, izvrše-
ne su; i do dana današnjega nisu
pili, nego su poslušni zapovijedi
očeva svojih. Unatoč tome ja sam
vam govorio, rano ustajući i govo-
reći, ali vi me niste poslušali.

15 I slao sam vam i sve svoje
sluge proroke, rano *ih* dižući i

šaljući ih, govoreći: 'Odvratite se sad svatko od svojega zloga puta i ispravite djela svoja i ne idite za drugim bogovima da im služite, pa ćete prebivati u zemlji koju sam ja dao vama i očevima vašim.' Ali vi niste priklonili uho svoje i niste me poslušali.

16 Zato što su sinovi Jonadaba, sina Rekabova, izvršili zapovijed oca svojega koju im je on zapovjedio; ali ovaj narod mene nije poslušao."

17 Stoga ovako govori GOSPOD, Bog nad vojskama, Bog Izraelov: "Evo, svalit ću na Judu i na sve stanovnike Jeruzalema sve zlo što sam ga protiv njih izrekao; jer sam im govorio, a oni nisu poslušali, i zvao sam ih, ali se oni nisu odazvali."

18 Zatim je Jeremija rekao domu Rekabovaca: "Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Zato što ste bili poslušni zapovijedi Jonadaba, oca svojega, i držali sve njegove propise i izvršili sve kako vam je zapovjedio,

19 stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: Jonadabu, sinu Rekabovu, neće nedostajati čovjeka koji bi preda mnoštvom stajao zauvijek.'"

POGLAVLJE 36

Jehojakim spaljuje Jeremijin svitak

1 I dogodilo se, četvrte godine Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina, da je ova riječ od GOSPODA došla Jeremiji govoreći:

2 "Uzmi sebi svitak knjige i zapiši na njega sve riječi što sam ih izgovorio protiv Izraela i protiv Jude i protiv svih naroda, od dana kad sam ti počeo govoriti, od dana Jošijinih, pa sve do dana današnjega.

3 Možda će dom Judin čuti za

sve zlo koje sam im ja naumio učiniti, da bi se odvratili svatko od zloga puta svojega, kako bi im mogao oprostiti nepravdu njihovu i grijeh njihov."

4 Tada je Jeremija dozvao Baruha, sina Nerijina te je Baruh zapisao na svitak knjige sve riječi GOSPODNJE iz usta Jeremijinih, koje mu je GOSPOD izgovorio.

5 Zatim je Jeremija zapovjedio Baruhu govoreći: "Ja sam zatvoren, ne mogu poći u Dom GOSPODNJI.

6 Stoga ti pođi i na uši naroda u Domu GOSPODNJEM na dan posta pročitaj iz svitka riječi GOSPODNJE koje si ti zapisao iz usta mojih. Isto tako ih pročitaj i na uši svega Jude koji je došao iz gradova svojih.

7 Možda će oni uputiti molbu svoju pred GOSPODA pa će se svatko odvratiti od zloga puta svojega; jer velika je srdžba i bijes što ga je GOSPOD izrekao protiv naroda ovoga."

8 I Baruh, sin Nerijin, učinio je prema svemu što mu je zapovjedio prorok Jeremija, pročitavši iz knjige riječi GOSPODNJE u Domu GOSPODNJEM.

9 I dogodilo se, pete godine Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina, devetog mjeseca, da su proglasili post pred GOSPODOM svemu narodu u Jeruzalemu i svemu narodu koji je došao iz gradova Judinih u Jeruzalem.

10 Tada je Baruh pročitao iz knjige riječi Jeremijine u Domu GOSPODNJEM, u odaji Gemarije, sina pisara Šafana, u gornjem dvoru, na ulazu u Nova vrata Doma GOSPODNJEG, na uši svega naroda.

11 Kad je Mikaja, sin Gemarije, sina Šafanova, čuo iz knjige sve riječi GOSPODNJE,

12 sišao je u kraljev dvor u pisarovu odaju; i gle, ondje su sjedili svi knezovi; *i to* pisar Elišama i Delaja, sin Šemajin, i Elnatan, sin Akborov, i Gemarija, sin Šafanov, i Zedekija, sin Hananijin, i svi *ostali* knezovi.

13 Tada im je Mikaja objavio sve riječi što ih bio čuo dok je Baruh čitao iz knjige na uši naroda.

14 Stoga su svi knezovi k Baruhu poslali Jehudija, sina Netanije, sina Šelemije, sina Kušijeva, govoreći: "Uzmi u ruku svoju svitak iz kojega si čitao na uši naroda i dođi." Tako je Baruh, sin Nerijin, uzeo svitak u ruku svoju te je došao k njima.

15 A oni su mu rekli: "Sjedni sad i pročitaj ga nama na uši." Tako *ga* je Baruh pročitao njima na uši.

16 I dogodilo se, kad su čuli sve one riječi, da su se uplašili i jedni i drugi te su rekli Baruhu: "Zasigurno trebamo reći kralju o svim ovim riječima."

17 Zatim su upitali Baruha govoreći: "Reci nam sad, kako si napisao sve ove riječi po ustima njegovim?"

18 Nato im je Baruh odgovorio: "On mi je iz svojih usta izgovarao sve ove riječi, a ja sam *ih* crnilom zapisivao u knjigu."

19 Tada su knezovi rekli Baruhu: "Idi, sakrijte se, ti i Jeremija, i nitko neka ne zna gdje ćete biti."

20 I otišli su do kralja u dvor, no svitak su pohranili u odaji pisara Elišame, pa ispriповjedili sve te riječi na kraljeve uši.

21 Tako je kralj poslao Jehudija da donese svitak, i on *ga* je odnio iz odaje pisara Elišame. Zatim je Jehudi *počeo* čitati na uši kralja i na uši svih knezova koji su stajali pokraj kralja.

22 A kralj je sjedio u zimskoj kući *i to* u devetome mjesecu, a pred

njim *je* na ognjištu gorio *oganj*.

23 I dogodilo se, *da* kad je Jehudi pročitao tri ili četiri stupca, da je kralj isjekao *svitak* pisarskim nožem i bacio *ga* u vatru što *je* *gorjela* na ognjištu, sve dok cijeli svitak nije bio uništen u vatri što *je* *gorjela* na ognjištu.

24 Ipak se ni kralj ni nitko od slugu njegovih nisu uplašili *niti* su razderali odjeću svoju kad su čuli sve te riječi.

25 Usprkos svega Elnatan i Delaja i Gemarija zauzeli su se kod kralja kako ne bi spalio svitak, no on *ih* nije poslušao.

26 No kralj je zapovjedio Jerahmeelu, sinu Hamelekovu, te Seraji, sinu Azrielovu, i Šelemiji, sinu Abdeelovu, da uhvate pisara Baruha i proroka Jeremiju; ali *ih* je GOSPOD sakrio.

27 Tada je riječ GOSPODNJA došla Jeremiji nakon što je kralj spalio svitak i riječi što *ih* je Baruh zapisao iz usta Jeremijinih, govoreći:

28 "Ti ponovo uzmi drugi svitak i u njega zapiši sve one prijašnje riječi koje su bile u prvome svitku kojega je Jehojakim, kralj Judin, bio spalio.

29 A Jehojakimu, kralju Judinu, trebaš reći: Ovako govori GOSPOD: Ti si spalio onaj svitak govoreći: 'Zašto si na njega napisao govoreći: Kralj babilonski će zasigurno doći i uništiti ovu zemlju, i istrijebiti iz nje ljude i životinje?' "

30 Stoga ovako govori GOSPOD o Jehojakimu, kralju Judinom: "On neće imati nikoga da bi sjedio na prijestolju Davidovu, a njegovo mrtvo tijelo bit će bačeno na vrućinu dnevnu i na mraz noćni.

31 Kaznit ću i njega i sjeme njegovo i slugе njegove zbog nepravde njihove; i svalit ću na njih i na stanovnike Jeruzalema i na

ljude iz Jude sve zlo što sam ga protiv njih izrekao; no oni nisu poslušali."

32 Tada je Jeremija uzeo drugi svitak i dao ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, koji je u nju iz usta Jeremijinih napisao sve riječi knjige koju je Jehojakim, kralj Judin, spalio u vatri; a pored onih, bile su dodane mnoge slične riječi.

POGLAVLJE 37

Jeremija opominje Zedekiju

1 Zatim se zakraljio kralj Zedekija, sin Jošijin, umjesto Konije, sina Jehojakimova, kojega je Nabukodonosor, kralj babilonski, postavio za kralja u zemlji Judinoj.

2 Ali ni on ni sluge njegove ni narod te zemlje nisu slušali riječi GOSPODNJE, koje je on govorio preko proroka Jeremije.

3 I kralj Zedekija poslao je Jehukala, sina Šelemijina, i Sefaniju, sina Maasejina, svećenika, k proroku Jeremiji govoreći: "Pomoli se sad za nas GOSPODU, Bogu našem."

4 A Jeremija je ulazio i izlazio među narod jer ga još nisu bacili u tamnicu.

5 Tada je faraonova vojska izašla iz Egipta; a kad su Kaldejci koji su opsjedali Jeruzalem čuli vijest o njima, odstupili su od Jeruzalema.

6 Tada je riječ GOSPODNJA došla proroku Jeremiji govoreći:

7 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov: 'Ovako recite kralju Judinu koji vas je poslao k meni da zatražite *savjet* od mene: Gle, faraonova vojska koja je izašla da vam pomogne, vratit će se u Egipat, u zemlju svoju.

8 A Kaldejci će se vratiti i zaratiti protiv grada ovoga i osvojiti će ga i ognjem ga spaliti.'"

9 Ovako govori GOSPOD: "Ne zavaravajte se, govoreći: 'Kaldejci

će zasigurno otići od nas', jer oni neće otići.

10 Jer premda vi i potučete svu vojsku kaldejsku koja ratuje protiv vas i da među njima ostanu *samo* ranjeni ljudi, ipak bi i oni ustali svatko iz šatora svoga i ognjem spalili ovaj grad."

Jeremija u tamnici

11 I dogodilo se, kad se kaldejska vojska odmaknula od Jeruzalema zbog straha od faraonove vojske,

12 da je tada Jeremija izašao iz Jeruzalema da bi otišao u zemlju Benjaminovu kako bi se ondje odvojio usred naroda.

13 Ali kad je on bio na Benjaminovim vratima, ondje je *bio* zapovjednik straže, kome je ime *bilo* Irija, sin Šelemije, sina Hananijina; i on je uhvatio proroka Jeremiju govoreći: "Ti hoćeš prebjeći Kaldejcima!"

14 Nato je Jeremija rekao: "*To je laž!* Neću prebjeći Kaldejcima." Ali on ga nije slušao; tako je Irija uhvatio Jeremiju i odveo ga knezovima.

15 Zato su se knezovi razgnjevili na Jeremiju te su ga istukli i bacili ga u tamnicu, u kući pisara Jonatana, jer su od nje napravili tamnicu.

16 A kad je Jeremija upao u podzemnu tamnicu i u ćeliju, ostao je Jeremija ondje mnogo dana.

17 Tada je kralj Zedekija poslao *po njega* i izveo ga. Zatim ga je kralj potajno upitao u svojoj kući te rekao: "Ima li *kakva* riječ od GOSPODA?" Nato je Jeremija odgovorio: "Ima, jer" rekao je: "bit ćeš predan u ruke kralja babilonskoga."

18 Nadalje je Jeremija rekao kralju Zedekiji: "Što li sam pogriješio protiv tebe ili protiv sluga tvojih ili protiv naroda ovoga da ste me

bacili u tamnicu?

19 Gdje *su* sada proroci vaši koji su vam prorokovali govoreći: 'Kralj babilonski neće poći protiv tebe ni protiv ove zemlje'?

20 Stoga čuj sada, molim te, gospodaru moj, kralju! Neka molba moja, molim te, dospije pred tebe! Tako da me ne vraćaš u kuću pisara Jonatana, da ondje ne umrem."

21 Tada je kralj Zedekija zapovjedio da Jeremiju smjeste u predvorje tamnice i da mu svakodnevno daju komad kruha iz pekarske ulice, sve dok svega kruha ne ponestane u gradu. Tako je Jeremija ostao u predvorju tamnice.

POGLAVLJE 38

Jeremija bačen u podzemnu tamnicu

1 Tada su Šefatija, sin Matanov, i Gedalija, sin Pašhurov, i Jukal, sin Selemijin, i Pašhur, sin Malkijin, čuli riječi što ih je Jeremija izgovorio svemu narodu govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD: 'Onaj tko ostane u ovome gradu, poginut će od mača, gladi i kuge, a onaj tko izađe ka Kaldejcima, živjet će; jer će mu život biti kao plijen, i živjet će.'

3 Ovako govori GOSPOD: 'Ovaj grad će zasigurno biti predan u ruke vojske kralja babilonskoga, koja će ga zauzeti.'

4 Stoga su knezovi rekli kralju: "Zaklinjemo te, neka se ovoga čovjeka pogubi; jer je on doista oslabio ruke ratnika koji su ostali u ovome gradu i ruke svega naroda govoreći im takve riječi. Jer ovaj čovjek ne traži blagostanje za narod ovaj, nego nesreću.

5 Nato je kralj Zedekija rekao: "Evo, on je u vašim rukama. Jer kralj nije *onaj* koji može nešto protiv vas."

6 Tada su uhvatili Jeremiju i bacili ga u podzemnu tamnicu

Malkije, sina Hamelekova, koja je bila u predvorju tamnice, te su Jeremiju spustili užetima. A u podzemnoj tamnici nije bilo vode, nego samo blato; tako je Jeremija utonuo u to blato.

Jeremija izvučen iz podzemne tamnice

7 A kada je Ebedmelek Etiopljanin, jedan od eunuha koji je bio u kraljevom dvoru, čuo da su Jeremiju bacili u podzemnu tamnicu, kralj je tada sjedio na Benjaminovim vratima.

8 I Ebedmelek je izašao iz kraljevog dvora te prozborio kralju govoreći:

9 "Gospodaru moj, kralju, ovi su ljudi zlo postupili u svemu što su učinili proroku Jeremiji koga su bacili u podzemnu tamnicu; i on je na umoru zbog gladi na onome mjestu gdje se nalazi, jer nema više kruha u gradu.

10 Nato je kralj zapovjedio Ebedmeleku Etiopljaninu govoreći: "Uzmi odavde tridesetoricu ljudi sa sobom pa izvuci proroka Jeremiju iz podzemne tamnice prije nego umre."

11 Tako je Ebedmelek uzeo ljude sa sobom i ušao u kraljev dvor, pod riznicu; i odande je uzeo stare prnje i stare dronjke, te ih je na užadi spustio Jeremiji u podzemnu tamnicu.

12 Tada je Ebedmelek Etiopljanin rekao Jeremiji: "Podmetni sad *ove* stare prnje i dronjke pod svoje pazuhe, ispod užadi." I Jeremija je tako učinio.

13 Tako su izvukli Jeremiju užetima i izvadili ga iz podzemne tamnice. I Jeremija je ostao u predvorju tamnice.

Jeremija ponovo opominje Zedekiju

14 Zatim je kralj Zedekija poslao

po njega te doveo proroka Jeremiju k sebi na treći ulaz što je u Domu GOSPODNJEM. Tada je kralj rekao Jeremiji: "Ja bih te nešto pitao, ništa mi nemoj prikriti."

15 Nato je Jeremija rekao Zedekiji: "Ako ti to objavim, nećeš li me zasigurno pogubiti? A ako ti dam savjet, zar me nećeš poslušati?"

16 Tako se kralj Zedekija potajno zakleo Jeremiji govoreći: "Tako mi života GOSPODNJEG, koji nam je stvorio ovu dušu, neću te pogubiti niti ću te predati u ruke ovih ljudi koji traže tvoj život."

17 Nato je Jeremija rekao Zedekiji: "Ovako govori GOSPOD, Bog nad vojskama, Bog Izraelov: 'Ako zaista izađeš pred knezove kralja babilonskoga, onda će živjeti duša tvoja, a ovaj grad neće biti ognjem spaljen. I ti ćeš živjeti i dom tvoj.'

18 No ako ne izađeš pred knezove kralja babilonskoga, onda će ovaj grad biti predan u ruke Kaldejaca; i oni će ga ognjem spaliti, a ti nećeš pobjeći iz ruke njihove.'"

19 Nato je kralj Zedekija rekao Jeremiji: "Ja se bojim Zidova koji su pobjegli Kaldejcima, da me ne predaju u njihove ruke te me ovi izrugaju."

20 Ali je Jeremija rekao: "Neće te predati. Budi poslušan, zaklinjem te, glasu GOSPODNJEM kojim ti ja govorim; tako će ti biti dobro, i živjet će duša tvoja."

21 No ako ti odbiješ izaći, ovo je riječ koju mi je GOSPOD pokazao:

22 I gle, sve žene koje su ostale u dvoru kralja Judina bit će odvedene knezovima kralja babilonskoga; i te će žene reći: 'Prijetelji su te tvoji svladali i nadvladali te; noge su ti u blato utonule, a oni su se vratili natrag.'

23 Tako će sve tvoje žene i djecu tvoju odvesti Kaldejcima. Ni ti nećeš pobjeći od ruke njihove, nego

ćeš biti uhvaćen rukama kralja babilonskoga; i ti ćeš učiniti da grad ovaj bude ognjem spaljen."

24 Nato je Zedekija rekao Jeremiji: "Neka nitko ne dozna za ove riječi, pa ti nećeš poginuti."

25 No ako knezovi dočuju da sam s tobom razgovarao te dođu k tebi i kažu ti: 'Objavi nam sada što si rekao kralju, ništa nemoj skrivati od nas pa te nećemo pogubiti, isto tako i ono što je kralj tebi rekao,'

26 tada ti njima reci: 'Ja sam pred kraljem iznio molbu svoju da me ne vraća u kuću Jonatanovu da ondje umrem.'"

27 Uto su došli svi knezovi k Jeremiji te su ga pitali; a on im je izrekao sve one riječi što mu ih je kralj zapovjedio. Tako su se oni okanili razgovora s njim, jer se ništa nije shvatilo.

28 Tako je Jeremija ostao u predvorju tamnice sve do dana kad je Jeruzalem bio osvojen. I on je bio ondje kad je Jeruzalem bio osvojen.

POGLAVLJE 39 Pad Jeruzalema

1 Devete godine Zedekije, kralja Judina, desetoga mjeseca, Nabukodonosor, kralj babilonski, sa svom vojskom svojom krenuo je na Jeruzalem i opsjeo ga.

2 I jedanaeste godine Zedekijine, četvrtoga mjeseca, devetoga dana u mjesecu, grad je bio probijen.

3 I ušli su svi knezovi kralja babilonskoga i sjeli kod Srednjih vrata: i to Nergalšarezer, Samgar-nebo, Sarsekim, Rabsaris, Nergalšarezer, Rabmag sa svim ostalim knezovima kralja babilonskoga.

4 I dogodilo se, kad ih je vidio Zedekija, kralj Judin, i svi ratnici, da su onda pobjegli i izašli noću iz grada po putu kraljevskog vrta, kroz vrata između dva zida; i oti-

šao je on putem ravnice.

5 No kaldejska vojska krenula je u potjeru za njima i sustigla Zedekiju u ravnica Jerihonskim. I kad su ga uhvatili, doveli su ga Nabukodonosoru, kralju babilonskom u Riblu, u zemlju hamatsku, gdje mu je on izrekao presudu.

6 Tada je u Ribli kralj babilonski pogubio sinove Zedekijine pred očima njegovim. Pogubio je kralj babilonski i sve plemići Judine.

7 Još je i Zedekiji iskopao oči i svezao ga lancima da ga odvede u Babilon.

8 I Kaldejci su ognjem spalili kraljev dvor i kuće naroda te porušili zidine jeruzalemske.

9 Zatim je Nebuzaradan, zapovjednik straže, odveo u sužanjstvo u Babilon ostatak naroda koji je ostao u gradu i prebjega koji su prebjegli k njemu, te ostatak naroda koji je ostao.

10 No Nebuzaradan, zapovjednik straže ostavio je u zemlji Judinoj siromahe iz naroda, koji ništa nisu imali te im podario vinograde i polja u to vrijeme.

GOSPOD izbavljuje Jeremiju

11 A glede Jeremije, Nabukodonosor, kralj babilonski, naložio je Nebuzaradanu, zapovjedniku straže, govoreći:

12 "Uzmi ga i dobro ga pazi; i ne čini mu nikakva zla nego postupaj s njim baš onako kako ti on kaže."

13 Tako su poslali Nebuzaradan, zapovjednik straže, te Nebušasban, Rabsaris i Nergalšarezer, Rabmag i svi knezovi kralja babilonskoga,

14 baš oni su poslali da se dovede Jeremiju iz predvorja tamnice i povjerili su ga Gedaliji, sinu Ahikama, sina Šafanova, da ga odvede kući. Tako se on nastanio među narod.

15 A riječ GOSPODNJA došla je Jeremiji, dok je bio zatvoren u predvorju tamnice, govoreći:

16 "Idi i reci Ebedmeleku Etiopljaninu govoreći: Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću svaliti riječi svoje na grad ovaj za zlo, a ne za dobro; i one će se *ispuniti* pred tobom u onaj dan.

17 Ali tebe ću izbaviti u taj dan', govori GOSPOD, 'i nećeš biti predan u ruke ljudi od kojih ti strahuješ.

18 Jer ja ću te zasigurno izbaviti i nećeš pasti od mača, nego će ti život tvoj biti kao plijen, jer si se u mene pouzdavao', govori GOSPOD."

POGLAVLJE 40

Jeremija ostaje u Judi

1 Riječ koja je Jeremiji došla od GOSPODA, nakon što ga je Nebuzaradan, zapovjednik straže, bio pustio iz Rame, kada ga je izdvojio svezanog u lance, između svih onih koji su odvedeni u sužanjstvo iz Jeruzalema i Jude koje su bili odvodili u sužanjstvo u Babilon.

2 I zapovjednik straže izdvojio je Jeremiju i rekao mu: "GOSPOD, Bog tvoj, izrekao je ovo zlo na ovo mjesto.

3 I GOSPOD *ga* je svalio i učinio kako je bio rekao, zato što ste sagriješili protiv GOSPODA i niste bili poslušni glasu njegovom, stoga vas je ovo snašlo.

4 A sada, evo, tebe oslobađam danas od lanaca što *su* ti na ruci. Ako ti se čini dobro poći sa mnom u Babilon, pođi; i dobro ću paziti na tebe; no ako ti se čini loše poći sa mnom u Babilon, okani se. Gledaj, *sva je* zemlja pred tobom; kamo ti se čini dobro i zgodno poći, tamo pođi."

5 A pošto se on još nije vratio, *Nebuzaradan je rekao*: "Vrati se i k Gedaliji, sinu Ahikama, sina Šafanova, kojega je kralj babilonski postavio za upravitelja nad gradovima Judinim, i nastani se s njim među narodom ili pođi kamo god se tebi čini zgodno poći." Tako mu je zapovjednik straže dao namirnice i nagradu te ga je pustio.

6 Tada je Jeremija otišao Gedaliji, sinu Ahikamovu, u Mispu i nastanio se s njim među narodom koji je još ostao u zemlji.

7 A kad su svi zapovjednici vojski koji *su bili* u polju, *baš* oni i ljudi njihovi, dočuli da je kralj babilonski postavio Gedaliju, sina Ahikamova, za upravitelja nad zemljom i da je njemu povjerio muškarce i žene i djecu i siromahe u toj zemlji, one koji nisu bili odvedeni u suzanjstvo u Babilon.

8 Nato su došli u Mispu k Gedaliji: i to Išmael, sin Netanijin, i Johanan i Jonatan, sinovi Kareahov, i Seraja, sin Tanhumetov, i sinovi Efaža Netofačanina i Jezanija, sin Maakatovca, oni i ljudi njihovi.

9 A Gedalija, sin Ahikama, sina Šafanova, zakleo se njima i ljudima njihovim govoreći: "Ne bojte se služiti Kaldejcima; nastanite se u zemlji i služite kralju babilonskom, i bit će vam dobro.

10 A što se mene tiče, evo, ja ću ostati u Mispi da služim Kaldejcima koji će doći k nama. No vi, sakupite vina i ljetnih plodova i ulja, i metnite *to* u svoje posude i nastanite se u svojim gradovima što ste ih zauzeli."

11 Isto tako kad su svi Židovi koji *su bili* u Moabu i među Amoncima i u Edomu i koji *su bili* po svim zemljama dočuli da je kralj babilonski ostavio Judi ostatak i da je postavio nad njima Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova,

12 baš svi su se Židovi vratili iz svih mjesta kamo su bili prognani i došli su u zemlju Judinu k Gedaliji u Mispu, te su sakupili jako mnogo vina i ljetnih plodova.

13 Nadalje su Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici vojski koji *su bili* u polju došli k Gedaliji u Mispu

14 te mu rekli: "Znaš li sigurno da je Baalis, kralj Amonaca, poslao Išmaela, sina Netanijina, da te pogubi?" No Gedalija, sin Ahikamov, nije im vjerovao.

15 Tada je Johanan, sin Kareahov, potajno rekao Gedaliji u Mispi govoreći: "Pusti me da odem, molim te, pa da ubijem Išmaela, sina Netanijina, i nitko to neće znati. Zašto da te pogubi i da se rasprše svi Židovi koji su se sakupili kod tebe pa da propadne ostatak Judin?"

16 Ali je Gedalija, sin Ahikamov, rekao Johananu, sinu Kareahovu: "Nemoj to činiti, jer ti govoriš lažno o Išmaelu."

POGLAVLJE 41 Gedalija ubijen

1 I dogodilo se sedmoga mjeseca *da* je Išmael, sin Netanije, sina Elišamina, od sjemena kraljevskoga i od knezova kraljevih, baš deseterica ljudi s njim, došao k Gedaliji, sinu Ahikamovu, u Mispu. I ondje su, u Mispi, zajedno jeli kruh.

2 Nato je ustao Išmael, sin Netanijin, i deseterica ljudi koji su bili s njim, pa je mačem udario Gedaliju, sina Ahikama, sina Šafanova, i pogubio ga, njega koga je kralj babilonski postavio za upravitelja nad zemljom.

3 Išmael je također pogubio i sve Židove koji su bili s njim, *baš* s Gedalijom, u Mispi, a i Kaldejce koji su se našli ondje, i ratnike.

4 I dogodilo se, drugoga dana

nakon što je pogubio Gedaliju, *te to nitko nije znao,*

5 da su došli neki ljudi iz Šeke-
ma, iz Sila i iz Samarije, *i to osam-*
desetorica ljudi, obrijanih brada i
razderane odjeće i s posjekotina-
ma, zajedno sa prinosnicama i kâ-
dom u svojim rukama donoseći ih
za Dom GOSPODNJI.

6 A Išmael, sin Netanijin, izašao
im je u susret iz Mispe, plačući po
cijelome *putu* kako je išao; *i do-*
godilo se, dok ih je susreo, da im
je rekao: "Dođite k Gedaliji, sinu
Ahikamovu."

7 I zbilo se *tako*, kad su stigli u
središte grada, da ih je Išmael,
sin Netanijin, pogubio, i bacio ih
usred jame, on i ljudi koji su bili
s njim.

8 No među njima se našlo de-
setero ljudi koji su rekli Išmaelu:
"Nemoj nas ubiti, jer imamo u
polju spremišta pšenice i ječma i
ulja i meda." Tako je on odustao
i nije ih pogubio među braćom
njihovom.

9 A jama u koju je Išmael poba-
cao sva mrtva tijela onih ljudi što
ih je pobio zbog Gedalije, *bila je*
ona koju je kralj Asa načinio zbog
straha od Baaše, kralja Izraelova.
I Išmael, sin Netanijin, napunio ju
je s *onima koji su bili* pogubljeni.

10 Tada je Išmael odveo u su-
žanjstvo sav ostatak naroda koji je
bio u Mispi, *čak i kćeri kraljeve i*
sav narod što je preostao u Mispi,
koje je Nebuzaradan, zapovjednik
straže, povjerio Gedaliji, sinu Ahi-
kamovu. A Išmael, sin Netanijin,
odveo ih je u sužanjstvo te je kre-
nuo prijeti k Amoncima.

11 Ali kad su Johanan, sin Kare-
ahov, i svi zapovjednici vojski koji
su bili s njim čuli za sve zlo što ga
je počinio Išmael, sin Netanijin,

12 uzeli su sve ljude i otišli za-
ratiti s Išmaelom, sinom Netaniji-

nim. I našli su ga uz veliku vodu
što je u Gibeonu.

13 I dogodilo se, kad se sav onaj
narod koji je *bio s Išmaelom, ugle-*
dao Johanana, sina Kareahova, i
sve zapovjednike vojski koji su bili
s njim, da im je bilo drago.

14 Tako se sav narod što ga je Iš-
mael odveo u sužanjstvo iz Mispe
okrenuo i vratio, te otišao k Joha-
nanu, sinu Kareahovu.

15 No Išmael, sin Netanijin, po-
bjegao je od Johanana s osmori-
com ljudi pa otišao k Amoncima.

16 Tada su Johanan, sin Kareah-
hov, i svi zapovjednici vojski koji
su bili s njim uzeli iz Mispe sav
preostali narod koji se je povra-
tio od Išmaela, sina Netanijina,
nakon što je on pogubio Gedaliju,
sina Ahikamova: *i to silne ratnike*
i žene i djecu i eunuhe, koje je do-
veo iz Gibeona.

17 I krenuli su te se nastanili u
Kimhamovu obitavalištu, koje je
pokraj Betlehema, da bi otišli i ušli
u Egipat,

18 zbog Kaldejaca, jer su ih se
bojali, zato što je Išmael, sin Ne-
tanijin, pogubio Gedaliju, sina
Ahikamova, kojega je kralj babi-
lonski postavio za upravitelja u
toj zemlji.

POGLAVLJE 42 Upozorenje protiv odlaska u Egipat

1 Tada su svi zapovjednici vojski
i Johanan, sin Kareahov, i Jezanija,
sin Hošajin, i sav narod, od najma-
njeg sve do najvećeg, pristupili

2 pa rekli proroku Jeremiji:
"Neka, zaklinjemo te, molba naša
dospije pred tebe i moli se za nas
GOSPODU, Bogu svojem, *baš za*
sav ovaj ostatak; (jer nas je ostalo
malo od mnoštva, kako nas i tvoje
oči vide),

3 te neka nam GOSPOD, Bog

tvoj, pokaže put kojim smijemo hoditi i ono što smijemo činiti."

4 Nato im je prorok Jeremija rekao: "Čuo sam *vas*. Evo, ja ću moliti GOSPODA, Boga vašega, prema riječima vašim. I dogodit će se *da* što god bude ono što će vam GOSPOD odgovoriti, ja ću vam *to* objaviti. Ništa vam neću uskratiti."

5 Zatim su oni rekli Jeremiji: "Neka GOSPOD bude istinit i vjeran svjedok među nama ako ne postupimo baš prema svemu onome s čime će te GOSPOD, Bog tvoj, poslati k nama.

6 Bilo *da bude* dobar ili bilo *da bude* zao, mi ćemo biti poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega, kome te šaljemo, da nam bude dobro kada smo poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega."

7 I dogodilo se poslije deset dana da je riječ GOSPODNJA došla Jeremiji.

8 Tada je on pozvao Johanana, sina Kareahova, i sve zapovjednike vojski koji *su bili* s njim i sav narod, od najmanjeg sve do najvećeg,

9 te im rekao: "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, kome ste me poslali da pred njega iznesem molbu vašu:

10 'Ako budete još uvijek ostali u ovoj zemlji, tada ću vas sagrađiti, a ne razoriti *vas*; i zasadit ću *vas*, a ne iščupati *vas*. Jer se kajem za zlo što sam vam ga učinio.

11 Ne bojte se kralja babilonskoga, od kojega vi *sad* strahujete. Ne bojte ga se', govori GOSPOD, 'jer *sam* ja s vama da vas spasim i izbacim vas iz ruke njegove.

12 I iskazat ću vam milosrđe, da vam i on bude milosrdan i učini da se vratite na vlastitu zemlju.'

13 No ako vi kažete: 'Nećemo živjeti u ovoj zemlji', i nećete biti

poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega,

14 govoreći: 'Ne, nego idemo u zemlju egipatsku, gdje više nećemo gledati rata ni slušati glas trube, niti biti kruha gladni; i ondje ćemo živjeti',

15 stoga sada poslušaj riječ GOSPODNJU, vi koji ste preostali od Jude! Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Ako ste vi potpuno upravili lica svoja da uđete u Egipat i odete da se ondje nastanite,

16 tada će se dogoditi *da* će vas mač, kojega se vi plašite, sustići ondje u zemlji egipatskoj; i glad, koje se vi bojite, spustit će za vama ondje u Egiptu te ćete ondje pomrijeti.

17 Tako će biti sa svim ljudima koji budu upravili lica svoja da odu u Egipat da bi se ondje nastanili, oni će pomrijeti od mača, gladi i kuge; i nitko od njih neće preživjeti ili umaknuti se od zla što ću ga ja svaliti na njih.'

18 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Kao što su se srdžba moja i bijes moj izlili na stanovnike Jeruzalema, tako će se i bijes moj izliti na vas kad uđete u Egipat. I postat ćete prokletstvo i zaprepaštenje i kletva i ruglo, a ovoga mjesta više nikada nećete vidjeti."

19 O vi koji ste ostali od Jude, GOSPOD je govorio glede vas: "Ne idite u Egipat!" Zasigurno znajte da sam vas ovoga dana opomenuo.

20 Jer ste hinili u srcima svojim kad ste me poslali GOSPODU, Bogu svojem, govoreći: "Moli se za nas GOSPODU, Bogu našem, i prema svemu onome kako će GOSPOD, Bog naš, reći tako nam objavi, i mi ćemo *to* činiti."

21 A *sada* ja sam vam *to* danas

objavio, ali vi niste bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega, ni bilo čemu zbog čega me je on poslao k vama.

22 Stoga sada zasigurno znajte da ćete poginuti od mača, gladi i kuge na mjestu kamo želite otići i ondje boraviti.

POGLAVLJE 43

Jeremija odveden u Egipat

1 I dogodilo se, kad je Jeremija prestao govoriti narodu sve riječi GOSPODA, Boga njihova, *baš* sve one riječi zbog kojih ga je GOSPOD, Bog njihov, poslao k njima,

2 *da* su tada progovorili Azarija, sin Hošajin, i Johanan, sin Kareahov, i svi oni oholi ljudi, govoreći Jeremiji: "Ti govoriš laž! GOSPOD, Bog naš, nije te poslao da kažeš: 'Ne idite u Egipat da se ondje nastanite',

3 nego te je Baruh, sin Nerijin, nahuškao protiv nas da nas preda u ruke Kaldejcima, kako bi nas pogubili i odveli u sužanjstvo u Babilon."

4 Tako Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici vojski i sav narod nisu bili poslušni glasu GOSPODNJEM da žive u zemlji Judinoj.

5 Nego su Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici vojski uzeli sav ostatak Judin koji se vratio iz svih naroda, kamo je bio prognan, da bi se nastanio u zemlji Judinoj,

6 *baš* muškarce i žene i djecu i kraljeve kćeri i sve osobe koje je Nebuzaradan, zapovjednik straže, bio ostavio s Gedalijom, sinom Ahikama, sina Šafanova, i proroka Jeremiju i Baruha, sina Nerijina.

7 Tako su došli u zemlju egipatsku, jer nisu bili poslušni glasu GOSPODNJEM; i došli su sve do Tahpanhesa.

8 Tada je riječ GOSPODNJA došla Jeremiji u Tahpanhesu,

govoreći:

9 "Uzmi veliko kamenje u ruku svoju i sakrij ga u glinu u peć za opeke, što je na ulazu u faraonov dvor u Tahpanhesu, naoči ljudima iz Jude.

10 I reci im: Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, ja ću poslati i dovesti slugu svojega Nabukodonosora, kralja babilonskoga, i postaviti prijestolje njegovo nad ovim kamenjem što sam ga sakrio; i on će nad njim razapeti svoj kraljevski paviljon.

11 I kad dođe, udarit će zemlju egipatsku: *i predati one koji su* za smrt u smrt; *i one koji su* za sužanjstvo u sužanjstvo; *i one koji su* za mač pod mač.

12 I zapalit ću oganj u domovima bogova egipatskih. A njih će on spaliti i odvesti ih u sužanjstvo. I odjenut će se zemljom egipatskom kao što se pastir zaodjene odjećom svojom, te će u miru odande otići.

13 Skršit će i kipove Betšemeša, koji je u zemlji egipatskoj, i domove bogova egipatskih ognjem će spaliti."

POGLAVLJE 44

Osuda zbog idolopoklonstva

1 Riječ koja je došla Jeremiji glede svih Židova koji žive u zemlji egipatskoj, koji žive u Migdolu i u Tahpanhesu i u Nofu i u zemlji Patrosu, govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: 'Vi sami ste vidjeli sve zlo što sam ga svalio na Jeruzalem i na sve gradove Judine; i evo, ovoga dana oni su razvaline, i nitko u njima ne živi,

3 zbog opakosti njihove koju su počinili da bi mene izazvali na srdžbu, kad su odlazili paliti kād *i* služiti drugim bogovima kojih nisu poznavali, *ni* oni *ni* vi *ni* oće-

vi vaši.

4 Štoviše ja sam vam slao sve svoje sluge proroke, rano *ih* dižući i šaljući ih, govoreći: 'O, ne činite ono što je gnjusno, ono što ja mrzim.'

5 Ali oni nisu poslušali i nisu priklonili uho svoje da bi se odvratili od svoje opakosti, da ne pale kâd drugim bogovima.

6 Zato su se bijes moj i srdžba moja izlili i planuli po gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim; i oni su postali razvaline i pustoš, kao što je dan danas.'

7 Stoga sada ovako govori GOSPOD, Bog nad vojskama, Bog Izraelov: 'Zašto ste počinili *ovo* veliko zlo protiv duša svojih da istrebljujete među sobom muškarce i žene, djecu i dojenčad, iz Jude, ne ostavljajući sebi ništa što preostaje,

8 tako da me izazivate na gnjev djelima ruku svojih, paleći kâd drugim bogovima u zemlji egipatskoj, kamo ste vi otišli živjeti, da biste sami sebe istrijebili i da biste postali prokletstvo i ruglo među svim narodima na zemlji?

9 Zar ste zaboravili opačinu očeva svojih i opačinu kraljeva Judinih i opačinu žena njihovih, i svoju vlastitu opačinu i opačinu žena svojih, koju su počinili u zemlji Judinoj i po ulicama jeruzalemskim?

10 Sve do dana današnjega nisu se ponizili ni prestrašili, niti nisu hodili po Zakonu mojemu ni po odredbama mojim što sam ih stavio pred vas i pred očeve vaše.'

11 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Evo, ja ću upraviti lice svoje protiv vas na zlo, i sveg Judu istrijebiti.

12 I uzet ću ostatak Judin, koji je upravio lice svoje da ode u zemlju egipatsku kako bi se ondje nastanio, i svi će oni biti zatrti i pasti u zemlji egipatskoj; bit će zatrti i to

od mača i od gladi. Pomrijet će i od najmanjeg pa sve do najvećeg od mača i od gladi, i postat će prokletstvo i zaprepaštenje i kletva i ruglo.

13 Jer ja ću kazniti one koji žive u zemlji egipatskoj, kao što sam Jeruzalem kaznio mačem, glađu i kugom.

14 Tako da nitko od ostatka Judina koji je otišao u zemlju egipatsku da se ondje nastani neće umaknuti ni preživjeti da se vrati u zemlju Judinu za kojom oni žude da se vrate živjeti ondje. Jer nitko se neće vratiti osim onih koji će umaknuti."

15 Tada su svi muškarci koji su znali da im žene pale kâd drugim bogovima i sve nazočne žene, veliko mnoštvo, baš sav narod koji je živio u zemlji egipatskoj, u Patrosu, odgovorili Jeremiji govoreći:

16 "*Što se tiče* riječi koju si nam govorio u ime GOSPODNJE, mi te nećemo slušati.

17 No zasigurno ćemo izvršiti sve ono što je izašlo iz usta naših, da bi palili kâd Kraljici neba i izlijevali joj žrtve ljevanice, kao što smo činili, i mi i očevi naši, kraljevi naši, i knezovi naši, u gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim. Jer smo *onda* imali izobilje namirnica i bilo je dobro i nikakvo zlo nismo gledali.

18 Ali otkad smo prestali paliti kâd Kraljici neba i izlijevati joj žrtve ljevanice, *počelo* nam je nedostajati svega i bili smo zatirani od mača i od gladi."

19 "A kad mi palimo kâd Kraljici neba i izlijevamo joj žrtve ljevanice, zar joj pravimo pogače da bi ju štovali i izlijevali joj žrtve ljevanice, bez muškaraca svojih?"

20 Tada je Jeremija rekao svemu narodu, muškarcima i ženama i svemu narodu koji mu je dao *taj*

odgovor, govoreći:

21 "Kâd koji ste palili po gradovima Judinim i po ulicama jeruzalemskim, vi i očevi vaši, kraljevi vaši i knezovi vaši i narod te zemlje, zar ih se nije GOSPOD spomenuo i nije li *to* došlo do srca njegova?

22 Tako GOSPOD *to* više nije mogao podnositi zbog zlih djela vaših i zbog gnjusoba koje ste počinili. Stoga je zemlja vaša opustošena i zaprepaštenje i prokletstvo, bez stanovnika, kao što je i dan danas.

23 Zato što ste palili kâd i zato što ste griješili protiv GOSPODA, i niste bili poslušni glasu GOSPODNJEM niti ste hodili po Zakonu njegovom ni po njegovim odredbama ni po svjedočanstvima njegovim; stoga vam se dogodilo ovo zlo kao što je i dan danas."

24 Nadalje je Jeremija rekao svemu narodu i svim ženama: "Čujte riječ GOSPODNJU, sav Judo koji *si* u zemlji egipatskoj!

25 Ovako govori GOSPOD nad vjerskama, Bog Izraelov, govoreći: Vi i žene vaše izgovorili ste ustima svojim i ispunili rukama svojim, govoreći: 'Zasigurno ćemo izvršiti zavjete svoje kojima smo se zavjetovali da ćemo paliti kâd Kraljici neba i lijevati joj žrtve ljevanice.' Zasigurno ćete održati zavjete svoje i zasigurno ćete izvršiti zavjete svoje!"

26 Stoga čuj riječ GOSPODNJU, sav Judo koji živiš u zemlji egipatskoj: "Evo, ja se zaklinjem svojim velikim imenom", govori GOSPOD, "da se moje ime neće više imenovati ustima nijednoga čovjeka iz Jude u svoj zemlji egipatskoj, govoreći: 'Neka Gospodin BOG živi!'

27 Evo, ja ću bdjeti nad njima na

zlo, a ne na dobro. A svi muškarci iz Jude koji *su* u zemlji egipatskoj bit će zatrti od mača i od gladi sve dok ne skončaju.

28 Ipak će se mali broj onih koji će izbjeći maču vratiti iz zemlje egipatske u zemlju Judinu. Onda će sav ostatak Judin koji je došao u zemlju egipatsku da se ondje nastani spoznati čija će riječ opstati, moja ili njihova.

29 A ovo će vam *biti* znak", govori GOSPOD, "da ću vas ja kazniti na ovome mjestu, da biste spoznali da će riječ moja zasigurno opstati protiv vas na zlo."

30 Ovako govori GOSPOD: "Evo, ja ću predati Faraonhofru, kralja egipatskog, u ruke njegovih neprijatelja i u ruke onih koji traže njegov život, kao što sam predao Zedekiju, kralja Judina, u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, neprijatelj njegovog, koji je tražio njegov život."

POGLAVLJE 45 Poruka za Baruha

1 Riječ koju je prorok Jeremija izrekao Baruhu, sinu Nerijinu, kad je on zapisivao u knjigu ove riječi iz usta Jeremijinih, četvrte godine Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina, govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD, Bog Izraelov, tebi, Baruše:

3 'Rekao si: Jao meni sada, jer mi je GOSPOD pridodao tugu na žalost! Klonuo sam u uzdasima svojim, i ne nalazim spokoja.'

4 Ovako mu trebaš reći: 'GOSPOD ovako govori: Evo, *ono* što sam sagradio, ja ću razoriti, i ono što sam posadio, ja ću iščupati, čak i svu ovu zemlju.

5 A zar ti tražiš nešto velike za sebe? Nemoj *to* tražiti! Jer ja ću, evo, svaliti zlo na svako tijelo', govori GOSPOD, 'no tebi ću kao

plijen podariti život tvoj na svim mjestima kamo budeš odlazio.' "

POGLAVLJE 46 Sud nad Egiptom

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla proroku Jeremiji protiv Pogana.

2 Protiv Egipta, protiv vojske Faraonneka, kralja egipatskoga, koja je bila pokraj rijeke Euftrat u Karkemišu, koju je potukao Nabukodonosor, kralj babilonski, četvrte godine Jehojakima, sina Jošijina, kralja Judina.

3 "Pripravite zaštitnike i štitove, i pristupite boju!

4 Upregnite konje i uspnite se, vi konjanici i istupite se s kacigama *svojim*, ulaštite koplja i navucite oklope!

5 Zašto sam ih vidio zastrašene pa su natrag uzimali? I junaci su njihovi potučeni pa su brzo pobjegli i ne osvrću se; *jer* je strah unaokolo", govori GOSPOD.

6 "Ne daj brzome da pobjegne ni junaku da umakne; spotaknut će se i pasti prema sjeveru, pokraj rijeke Euftrata.

7 Tko je taj koji uzlazi kao bujica, čije vode nadolaze kao rijeke?

8 Egipat se diže kao bujica, i vode njegove nadolaze kao rijeke; a on govori: 'Uzaći ću i prekriti zemlju, uništiti ću grad i stanovnike njegove!'

9 Uzađite, konji, i pojurite, kočije, te neka junaci izađu: Etiopljani i Libijci, koji nose štit, i Lidijanci, koji nose i zapinju lok.

10 Jer je ovo dan Gospodina, BOGA nad vojskama, dan osvete da se osveti protivnicima svojim. I mač će proždirati i nasiti se, i opiti se krvlju njihovom; jer Gospodin, BOG nad vojskama, ima žrtvovanje u sjevernoj zemlji pokraj rijeke Euftrat.

11 Uzađi na Gilead i uzmi balza-

ma, djevice, kćeri egipatska! Uzalud koristiš mnogo lijekova, *jer* ti nećeš biti izliječena.

12 Narodi su čuli za sramotu tvoju i vapaj je tvoj napunio zemlju. Jer se spotiče junak o junaka i obojica zajedno padaju."

13 Riječ koju je GOSPOD progovorio proroku Jeremiji kako Nabukodonosor, kralj babilonski treba doći i udariti zemlju egipatsku.

14 "Obznanite u Egiptu i objavite u Migdolu i objavite u Nofu i Tahpanhesu; recite: 'Učvrsti se i pripremi se, jer će mač oko tebe proždirati.'

15 Zašto su silnici tvoji polijegali? Ne stoje, zato što ih je GOSPOD otjerao.

16 On je mnoge naveo da padnu, da popadali su jedan na drugoga. Tada su rekli: 'Ustanimo te se vratimo narodu svome i svojoj rodnoj zemlji ispred mača tlačiteljskog.'

17 Oni su ondje vikali: 'Faraon, kralj egipatski, *samo* je huk; prošlo mu je određeno vrijeme.'

18 *Neka* ja živim", govori Kralj, čije je ime GOSPOD nad vojskama, "zasigurno će tako doći, kao Tabor među gorama i kao Karmel na moru.

19 O ti, kćeri, koja živiš u Egiptu, pripravi se da odeš u sužanstvo; jer Nof će biti pust i opustošen, bez stanovnika.

20 Egipat je *poput* junice prekrasne, *ali* dolazi uništenje, dolazi sa sjevera.

21 Također i najamnici su njegovi usred njega kao junci ugojeni; jer su se i oni okrenuli *te* zajedno pobjegli. Nisu ostali, zato što je na njih došao dan njihove nesreće i vrijeme kad su pohođeni.

22 Glas njihov ići će kao zmija, jer će oni s vojskom koračati i doći će na njega sa sjekirama, kao oni koji sijeku drva.

23 Posjeći će šumu njegovu", govori GOSPOD, "premda se ona ne može istražiti, jer ih je više nego skakavaca i broja im nema.

24 Zastidjet će se kći egipatska, bit će predana u ruke narodu sa sjevera."

25 GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov govori: "Evo, ja ću kazniti mnoštvo iz Noa i faraona i Egipat, i bogove njegove i kraljeve njegove; baš faraona i *sve* one koji se u njega pouzdaju.

26 I predat ću ih u ruke onih koji traže živote njihove i u ruke Nabukodonosora, kralja babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A poslije toga bit će naseljen, kao u davne dane", govori GOSPOD.

27 "Ali ti se ne boj, Jakove, slugo moj, i nemoj se zastrašiti, Izraele! Jer evo, ja ću te spasiti izdaleka, i sjeme tvoje iz zemlje sužanjstva njihova. I Jakov će se vratiti i bit će spokojan i u lagodnosti i nitko *ga* neće više plašiti.

28 Ti se ne boj, Jakove, slugo moj", govori GOSPOD, "jer ja *sam* s tobom. Jer ja ću potpuno dokrajčiti sve narode kamo sam te prognao, ali tebe neću potpuno dokrajčiti, nego ću te ispravljati po mjeri. Ipak te nikako neću ostaviti nekažnjena."

POGLAVLJE 47 Sud nad Filistejcima

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla proroku Jeremiji protiv Filistejaca prije nego što je faraon udario Gazu.

2 Ovako govori GOSPOD: "Gle, dižu se vode sa sjevera i nastaje bujica koja preplavljuje i preplavit će zemlju i sve u njoj, grad i one koji u njemu žive. Tada će ljudi vapiti, i jaukat će svi stanovnici te zemlje.

3 Na zvuk topota kopita njego-

vih snažnih *konja*, na štopot kola njegovih i na tutnjavu kotača njegovih, očevi se neće okretati za djetcom *svojom* zbog nemogućnosti ruku,

4 zbog dana koji dolazi da oplijeni sve Filistejce i da zatre svakog pomagača iz Tira i Sidona koji je preostao. Jer će GOSPOD oplijeniti Filistejce, ostatak zemlje kaftorske.

5 Čelavost je nad Gazom, Aškelon je razoren s ostatkom iz doline njihove, dokle ćeš se rezati?

6 O, ti maču GOSPODNJI, do kada se *ne želiš* smiriti? Vрати se u svoje korice, počini i primiri se!

7 Kako da se smiri pošto mu je GOSPOD dao nalog protiv Aškelona i protiv obale morske? Ondje ga je odredio."

POGLAVLJE 48 Sud nad Moabom

1 Protiv Moaba ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Jao Nebu, jer je opustošen! Kirjataim je postidjen i osvojen, Misgab je postidjen i preplašen.

2 Nema više slave Moabovae. U Hešbonu protiv njega zlo smišljaju: 'Hajde da ga istrijebimo da *ne bude* narod!' I ti ćeš, Madmene, biti oboren, mač će te progoniti.

3 Glas vapaja *dolazit će* iz Horonaima: 'Pustošenje i propast velika!'

4 Uništen je Moab! Maleni njegovi vape da bi se čuli.

5 Jer će se uspinjati Luhitskim usponom neprestano plačući; jer će na Horonaimskoj padini neprijatelji čuti vapaj propasti.

6 Bježite, spasite živote svoje, i budite kao vries u pustinji!

7 Zato što si se pouzdao u djela svoja i u riznice svoje, i ti ćeš biti osvojen; a Kemoš će otići u sužanjstvo *zajedno sa* svećenicima svojim

i knezovima svojim.

8 I pustošnik će doći na svaki grad, i nijedan grad neće umaći; i dolina će propasti i ravnicu će biti razorena, kako je GOSPOD rekao.

9 Dajte krila Moabu da može pobjeći i otići; jer će gradovi njegovi postati pustoš, bez ikoga da u njima živi.

10 Proklet *neka bude* onaj tko prijevarno radi djelo GOSPODNJE i proklet *neka bude* onaj tko mač njegov uzdržava od krvi!

11 Moab je bio u lagodnosti od mladosti svoje i počivao je na talogu svome; i nije bio pretakan iz posude u posudu niti je išao u sužanjstvo. Stoga je njegov okus ostao u njemu, i miris njegov nije se promijenio.

12 Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "kad ću k njemu poslati luralice, koji će ga navesti da luta i ispraznit će posude njegove, a vrčeve mu porazbijati.

13 Tada će se Moab posramiti zbog Kemoša, kao što se dom Izraelov posramio zbog Betela, pouzdanja svoga.

14 Kako možete reći: 'Mi *smo* moćni i snažni ljudi za boj'?

15 Moab je opustošen i gradovi su mu napušteni, a njegovi izabrani mladići sišli su na klanje", govori Kralj, čije je ime GOSPOD nad vojskama.

16 Približava se nesreća Moabu i nevolja njegova hiti žurno.

17 Oplakujte ga, svi vi koji ste oko njega; i svi vi koji znate ime njegovo, recite: 'Kako li se slomi čvrsti štap i prut prekrasni!'

18 Ti kćeri što nastanjuješ Dibon, siđi sa slave *svoje* i sjedni u žed! Jer pustošnik Moabov navalit će na tebe i uništiti utvrde tvoje.

19 Stanovnice Aroera, stani na put i opazi! Pitaj onoga koji bježi i onu koja umiče pa reci: 'Što se

dogodilo?'

20 Moab je postuđen, jer je porušen. Jaučite i vičite; recite to u Arnonu da je Moab opustošen.

21 I sud je nad ravničarskom zemljom; nad Holonom i nad Jahazom i nad Mefaatom

22 i nad Dibonom i nad Neboom i nad Betdiblataimom

23 i nad Kirjataimom i nad Betgamulom i nad Betmeonom

24 i nad Keriotom i nad Bozruom i nad svim gradovima zemlje moapske, daleko ili blizu.

25 Otkinut je rog Moabu i slomljena mu je mišica", govori GOSPOD.

26 Opijte ga, jer je *sebe* uzveličao nad GOSPODOM; Moab neka se i valja u svojoj bljuvotini i neka bude i na podsmijeh.

27 Jer nije li Izrael tebi bio na podsmijeh? Nije li nađen među lopovima? Jer otkada govoriš o njemu, poskakuješ od radosti.

28 O vi koji živite u Moabu, napustite gradove i nastanite se u stijeni i budite kao golubica što se gnijezdi na stranama otvora ponora.

29 Čuli smo za oholost Moabovu (previše je ohol), za njegovu uznošitost i njegovu bahatost i njegovu oholost i ponositost srca njegova.

30 Poznajem ja gnjev njegov," govori GOSPOD, "ali više neće biti tako; laži njegove tako *ništa* neće ostvariti.

31 Stoga ću jadikovati za Moabom; i vapit ću za svim Moabom i *srce će moje* žalovati za ljudima iz Kirheresa.

32 Lozo Sibmaina, plakat ću za tobom plačom Jazerovim! Sadnice su se tvoje pružale preko mora, dosezale su sve do mora jazerskoga. Pustošnik je napao na tvoje ljetne plodove i na berbu tvoju.

33 I nestalo je radosti i veselja

s plodnoga polja i iz zemlje moapske. I učinio sam da nedostaje vina u tijescima; nitko više neće gaziti klicajući, klicanje *njihovo* neće biti klicanje.

34 Od vapaja Hešbona *sve* do Eleale i *sve* do Jahaza zaorili su glasom svojim, od Zoara *sve* do Horonaima, kao junica stara tri godine; jer će i vode nimrimske postati pustoš.

35 Štoviše učinit ću da u Moabu nestane", govori GOSPOD, "onih koji prinose na uzvišicama i onih koji pale kâd bogovima svojim.

36 Stoga mi srce ječi za Moabom poput frule, i poput frule ječi mi srce za ljudima iz Kirheresa. Zbog bogatstva što ga je stekao, propao je.

37 Jer će svaka glava biti celava, i svaka brada podrezana; na svim rukama bit će urezi, a oko bokova kostrijet.

38 Tužaljka *će se čuti* na svim krovovima Moabovim i po ulicama njegovim; jer sam polomio Moaba kao posudu u kojoj nema zadovoljstva", govori GOSPOD.

39 "Jaukat će *govoreći*: 'Kako li je satrt! Kako li je Moab sramotno okrenuo leđa! Tako će Moab biti na podsmijeh i strahota svima oko sebe.'

40 Jer ovako govori GOSPOD: "Gle, letjet će poput orla i širiti krila svoja nad Moabom.

41 Keriot je osvojen i utvrde su iznenada zauzete; i u taj će dan srce moapskih junaka biti kao srce žene u svojim mukama.

42 I Moab će biti uništen kao narod, zato što je *sebe* uzveličao nad GOSPODOM.

43 Strah i jama i zamka *svalit će* se na tebe, stanovniče Moaba", govori GOSPOD.

44 "Onaj tko pobjegne od strahote past će u jamu; a onaj tko iz jame izađe, uhvatit će se u zamku.

Jer ću ja svaliti na njega, *baš* na Moab, godinu pohoda njihova", govori GOSPOD.

45 "Oni koji su pobjegli stoje pod sjenom hešbonskom zbog sile; ali će oganj izaći iz Hešbona, i plamen usred Sihona i proždrijet će okrajak Moabov i tje me bučnih jedinka.

46 Jao tebi, Moabe! Narod Kemošev propada. Jer sinovi su tvoji odvedeni u sužanjstvo, a kćeri tvoje zasužnjene.

47 Ipak ću ja vratiti sužnje Moabov u naredne dane", govori GOSPOD. Dovde je sud Moabu.

POGLAVLJE 49 Sud nad Amoncima

1 Glede Amonaca, ovako govori GOSPOD: "Zar Izrael nema sinova? Zar on nema baštinika? Zašto je *onda* kralj njihov baštiniio Gada, a narod se njegov nastanio u gradovima njegovim?

2 Stoga, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, "kad ću učiniti da se čuje ratna uzbuna u Rabi Amonaca; i ona će postati opustošena gomila, a kćeri će joj biti ognjem spaljene. Tada će Izrael baštiniti njih koji su baština njegova", govori GOSPOD.

3 "Jadikuj, Hešbone, jer je Aj opustošen! Vapite, kćeri Rabine, opasite se kostrijeću! Zatužite i tumažite među ogradama, jer će kralj njihov u sužanjstvo otići zajedno *sa* svećenicima svojim i knezovima svojim.

4 Zašto se hvališ u dolinama, dolinama svojim što su preplavljene, kćeri odmetnice? Pouzdavala si se u riznice svoje *govoreći*: 'Tko će na mene navaliti?'

5 Evo, na tebe svaljujem strah", govori Gospodin, BOG nad vojškama, "od svega što je oko tebe; i bit ćete prognani svatko pravo

ispred sebe, i one koji zalutaju nitko neće sakupiti.

6 A nakon toga vratit ću sužnje sinova Amonovih", govori GOSPOD.

Sud nad Edomom

7 Glede Edoma, ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Zar mudrosti više nema u Temanu? Zar je savjet razboritih nestao? Je li mudrost njihova iščeznula?"

8 Bježite, okrenite se, nastanite se u dubinama, stanovnici Dedana! Jer ja ću na njega svaliti nesreću Ezavovu, vrijeme *kad* ću ga pohoditi.

9 Kada k tebi dođu berači, ne bi li ostavili *nešto* pabiraka grožđa? Kada noću *dođu* lopovi, uništavali bi dok im ne bude dovoljno.

10 No ja sam razgolio Ezava, ja sam mu otkrio tajna mjesta tako da se on ne može sakriti. Sjeme je njegovo razoreno, i braća njegova i bližnji njegovi, i njega *više* nema.

11 Ostavi svoju siročad, ja ću *ih* očuvati na životu; i neka se udovice tvoje u mene pouzdaju."

12 Jer ovako govori GOSPOD: "Gle, oni čiji sud nije bio da ispiju čašu, nesumnjivo su je popili. A ti *zar si* onaj koji bi ostao sasvim nekažnjen? Nećeš ostati nekažnjen, nego ćeš *iz nje* zasigurno piti.

13 Jer sam se samim sobom zakleo", govori GOSPOD, "da će Bozra postati ruševina, ruglo, pustoš i prokletstvo, a svi gradovi njezini bit će trajno razvaljeni."

14 Čuo sam glasinu od GOSPODA i poslanik je poslan k poganim *govoreći*: "Sakupite se i pođite protiv njega, i dignite se u boj!

15 Jer, evo, učinit ću te malim među poganima i prezrenim među ljudima.

16 Strava te tvoja prevarila i oholost srca tvoga, ti koji živiš u pu-

kotinama stijena tako da se držiš visokih brda; iako gnijezdo svoje savijaš tako visoko kao i orao, i odande ću te oboriti", govori GOSPOD.

17 "I Edom će postati pustoš; svatko tko prolazi njime, zaprepastit će se i zazviždati nad svim pošastima njegovim.

18 Kao kad je bila oborena Sodom i Gomore i susjedni *gradovi* njihovi", govori GOSPOD, "*ni* ondje nitko neće ostati, niti će sin čovječji u njemu prebivati.

19 Gle, kao lav iz nanosa Jordana poći će na obitavalište jakog, no ja ću ga odjednom navesti da pobjegne iz nje; i tko *je* izabranik da ga nad njom odredim? Jer tko *je* kao ja? I tko će meni vrijeme određivati? I tko *je* taj pastir koji će stajati preda mnom?"

20 Stoga čujte savjet GOSPOD-NJI što ga je uputio protiv Edoma, i naume njegove što ih je naumio protiv stanovnika Temana: zasigurno će odvući i najmanje iz stada; zasigurno će on opustošiti obitavališta njihova i njih.

21 Zemlja se je zatresla od glasa pada njihova, vapaj buke njezine čuo se na Crvenome moru.

22 Gle, poput orla će se dići i letjeti, i nad Bozrom krila svoja raširiti. I u onaj će dan srce junaka edomskih biti kao srce žene u mukama.

Sud nad Damaskom

23 Glede Damaska. Postiđen je Hamat i Arpad, jer su čuli zlu vijest. Klonuli su; na moru je žalost, ne može se smiriti.

24 Damask je onemoćao *te* se okrenuo u bijeg i strah *ga* je ugrabio; patnja i žalost su *ga* obuzeli kao ženu koja rađa.

25 Kako grad hvale nije napušten, grad radosti moje!

26 Stoga će mladići njegovi padata po ulicama njegovim, a svi ratnici bit će zatrti u onaj dan", govori GOSPOD nad vojskama.

27 "I zapalit ću oganj na zidinama Damaska, i on će proždrijeti dvorove Benhadadove."

Sud nad Kedarom i Hazorom

28 Glede Kedara i glede kraljevstva hazorskog, koje će potući Nabukodonosor, kralj babilonski, ovako govori GOSPOD: "Ustanite, navalite na Kedar i oplijenite ljude istoka!

29 Oduzet će im njihove šatore i stada njihova; uzet će za sebe zavjese njihove i sve posuđe njihovo i deve njihove. I vikat će im: 'Strah je sa svih strana!'

30 Bježite, otidite daleko, nastanite se u dubinama, vi stanovnici hazorski", govori GOSPOD. "Jer Nabukodonosor, kralj babilonski, smišlja namisli protiv vas i namjere protiv vas začinje.

31 Ustanite, pođite na narod bogati koji živi bezbrižno," govori GOSPOD, "koji nema ni vrata ni zapornice, koji prebiva sâm.

32 I deve njihove bit će grabež, a mnoštvo stoke njihove plijen. I rasijat ću ih u sve vjetrove što su u najudaljenijim krajevima; i dovest ću na njih nesreću sa svih strana njezinih", govori GOSPOD.

33 "I Hazor će biti boravište zmajeva i pustoš zauvijek; nitko ondje neće bivati, niti se neće *nije-dan* sin čovječji u njemu nastaniti."

Sud nad Elamom

34 Riječ GOSPODNJA koja je došla proroku Jeremiji protiv Elama, u početku kraljevanja Zedekija, kralja Judina, govoreći:

35 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Evo, ja ću slomiti lûk Elamov, glavninu moći njegove.

36 I na Elam ću dovesti četiri vjetra s četiri kraja neba, i rasijat ću ih prema svim tim vjetrovima; i neće biti naroda kamo neće doći izgnanici elamski.

37 I navest ću Elam da se zastraše pred neprijateljima svojim i pred onima koji traže život njihov; i svalit ću zlo na njih, baš žestinu srdžbe svoje', govori GOSPOD. 'I poslat ću za njima mač, sve dok ih ne zatrem.

38 I postaviti ću prijestolje svoje u Elamu, i istrijebiti ću odande kralja i knezove', govori GOSPOD.

39 'Ali dogodit će se u narednim danima da ću vratiti sužnje Elamove', govori GOSPOD."

POGLAVLJE 50 Sud nad Babilonom

1 Riječ koju je GOSPOD izgovorio protiv Babilona i protiv sve zemlje kaldejske po proroku Jeremiji.

2 Objavite među narodima i obznanite i podignite stijeg; obznanite i nemojte zatajiti; recite: 'Osvojen je Babilon, postidjen je Bel, razbijen je Merodak; postide-ni su idoli njegovi, kipovi su njegovi razbijeni.

3 Jer se sa sjevera na njega podiže narod koji će mu zemlju opustošiti te u njoj nitko neće živjeti; iselit će se i otići, i ljudi i životinje.

4 U one dane i u ono vrijeme", govori GOSPOD, "doći će sinovi Izraelovi, oni i sinovi Judini zajedno, idući i plačući; ići će i tražiti GOSPODA, Boga svojega.

5 Pitat će za put na Sion, licima svojim *usmjerenim* ondje govoreći: 'Dođite da se pridružimo GOSPODU savezom trajnim koji se neće zaboraviti!'

6 Moj je narod bio izgubljena ovca, zaveli su ih pastiri njihovi. Okrenuli su ih s gora; išli su s

gore na brdo, zaboravili su svoje počivalište.

7 Svi koji su ih našli, proždimali su ih. A protivnici njihovi su rekli: 'Nismo mi krivi, zato što su oni sagriješili protiv GOSPODA, obitavališta pravednosti, baš GOSPODU, nadi očeva svojih.'

8 Odmaknite se iz središta Babilona i izađite iz zemlje kaldejske; i budite kao jarci pred stadom.

9 Jer, evo, ja ću podići i dovesti protiv Babilona zajednicu velikih naroda iz zemlje sjeverne, i oni će se postrojiti u bojne redove protiv njega; odande će biti osvojen. Strijele će im *biti* kao kod junaka vještih, neće se vratiti prazne.

10 I Kaldeja će postati plijen. Svi koji je oplijene, nasitit će se", govori GOSPOD.

11 "Zato što ste se veselili, zato što ste se radovali, vi zatornici baštine moje, zato što ste se utovili kao junica na travi i mukali kao bikovi,

12 majka vaša jako će se postidjeti, ona koja vas je rodila posramit će se. Evo, posljednja među narodima *postat* će pustara, zemlja usahnula i pustinja.

13 Zbog gnjeva GOSPODNJEG neće biti nastanjena, nego će biti potpuno opustošena. Svaki koji prolazi pokraj Babilona, zaprepastit će se i zazviždati nad svim pošastima njegovim.

14 Postrojite se u bojne redove protiv Babilona, sve unaokolo. Svi vi koji zapinjete lúk, strijelajte na njega, ne štedite strijela; jer je protiv GOSPODA sagriješio.

15 Kličite protiv njega unaokolo! Dao je ruku svoju, temelji su njegovi pali, zidovi su mu srušeni; jer je to osveta GOSPODNJA. Osvetite mu se! Kako je on činio, učinite i vi njemu.

16 Istrijebite sijača iz Babilona i

onoga koji rukuje srpom u vrijeme žetve. Jer zbog straha od mača tlačenja svatko će se okrenuti narodu svome, pa će svatko pobjeći u zemlju svoju.

17 Izrael je kao ovce razagnane, lavovi su ga rastjerali. Prvi ga je proždro kralj asirski, a posljednji ovaj Nabukodonosor, kralj babilonski polomio mu je kosti."

18 Stoga ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Gle, ja ću kazniti kralja babilonskoga i zemlju njegovu, kao što sam kaznio kralja asirskoga.

19 I vratit ću Izraela u obitavalište njegovo, i napasat će se po Karmelu i Bašanu i duša će se njegova nasititi na Efrajimovu gorju i Gileadu.

20 U one dane i u ono vrijeme", govori GOSPOD, "tražit će se nepravda Izraelova, i neće je biti, i grijesi Judini, i neće se naći; jer ću ja oprostiti onima koje sam zadržao.

21 Uzađi na zemlju merataimsku, *baš* na nju i na stanovnike Pekoda; opustoši i potpuno zatri iza njih", govori GOSPOD, "i učini sve što sam ti ja zapovjedio.

22 Zvuk bitke je u zemlji i *zvuk* propasti velike.

23 Kako li je malj cijele zemlje skršen i razbijen! Kako li je Babilon postao pustoš među narodima!

24 Postavio sam ti zamku, Babilone, pa si se ti i uhvatio, i ti toga nisi bio svjestan. Nađen si, a i uhvaćen, zato što si se borio protiv GOSPODA.

25 GOSPOD je otvorio oružarnicu svoju i izvukao oružje jarosti svoje; jer je to posao za Gospodina, BOGA nad vojskama, u zemlji kaldejskoj.

26 Pođite na njega s najkrajnjih granica, otvorite mu spremišta; nabacajte ga kao gomilu i uništite

ga potpuno, neka ništa od njega ne ostane.

27 Pokoljite sve junce njegove, neka siđu na klanje. Jao njima! Jer *je* došao dan njihov, vrijeme njihovog pohoda.

28 Glas onih koji bježe i izmiču iz zemlje babilonske da objave na Sionu osvetu GOSPODA, Boga našega, osvetu Hrama njegova.

29 Sazovite strijelce protiv Babilona, sve one koji zapinju lukove; utaborite se protiv njega *sve* unaokolo, neka nitko iz njega ne umakne. Povratite mu po djelima njegovim; po svemu kako je on vama činio, učinite i *vi* njemu, jer se uzoholio protiv GOSPODA, protiv Svetog Izraelova.

30 Stoga će mladići njegovi padati po ulicama njegovim, a svi ratnici njegovi bit će zatrti u onaj dan", govori GOSPOD.

31 "Evo, ja sam protiv tebe, ti oholico", govori Gospodin, BOG nad vojskama, "jer je došao dan tvoj, vrijeme *kad* ću te pohoditi.

32 I oholica će se spotaknuti i pasti, i nitko ga neće podići. I zapalit ću oganj u gradovima njegovim, i on će proždrijeti sve oko njega."

33 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Sinovi Izraelovi i sinovi Judini zajedno *su bili* potlačeni; a svi oni koji su ih odveli u sužanjstvo, čvrsto su ih držali, odbijali su ih pustiti da odu.

34 Otkupitelj njihov *je* snažan, GOSPOD nad vojskama ime *je* njegovo. On će se potpuno zauzeti za parnicu njihovu, da zemlji može dati počinka i uznemiriti stanovnike Babilona.

35 "Mač *je* nad Kaldejcima", govori GOSPOD, "i nad stanovnicima Babilona i nad knezovima njegovim i nad mudracima njegovim.

36 Mač *je* nad lažljivcima, i oni

će ludovati! Mač *je* nad junacima njegovim, i oni će se prestrašiti!

37 Mač *je* nad konjima njegovim i nad kolima njegovim i nad svim miješanim narodom koji *su* usred njega, i oni će postati poput žene! Mač *je* nad riznicama njihovim, i bit će opljačkane!

38 Suša *je* nad vodama njegovim, i one će presahnuti! Jer *je* to zemlja izrezbarenih likova, i oni su poludjeli nad idolima *svojim*.

39 Stoga će se zvijeri pustinske sa zvjerima otočnim nastaniti *ondje*, i sove će se u njemu nastaniti. I više neće biti nastanjen zauvijek, niti se neće u njemu živjeti od naraštaja do naraštaja.

40 Kao što je Bog porušio Sodomu i Gomoru i susjedne *gradove* njihove," govori GOSPOD, "*tako* i ondje nitko neće ostati, ni nijedan sin čovječji u njemu neće prebivati.

41 Evo, doći će narod sa sjevera; i narod veliki i mnogi kraljevi podići će se s krajeva zemlje.

42 Držat će luk i osti, okrutni *su* oni i neće biti milosrdni; glas će njihov hućiti kao more. I jahat će na konjima, *svatko* postrojen u bojni red kao čovjek za boj, protiv tebe, kćeri babilonska.

43 Kralj je babilonski čuo izvješće o njima; i ruke su mu klonule, patnja ga je obuzela i bolovi kao ženu koja rađa.

44 Gle, uzaći će kao lav iz nasa Jordana na obitavalište jakog, no ja ću ih navesti da odjednom pobjegnu iz nje; i tko *je* izabranik *da* ga nad njom odredim? Jer tko je kao ja? I tko će meni vrijeme određivati? I tko *je* taj pastir koji će stajati predi mnom?"

45 Stoga čujte savjet GOSPOD-NJI što ga je donio protiv Babilona, i naume njegove što ih je naumio protiv zemlje kaldejske: zasigurno će i najmanje iz stada odvući; za-

sigurno će opustošiti obitavalište njihovo zajedno s njima.

46 Na zvuk osvajanja Babilona zatrest će se zemlja i vapaj će se čuti među narodima.

POGLAVLJE 51

Potpuno uništenje Babilona

1 Ovako govori GOSPOD: "Gle, ja ću protiv Babilona podići vjetar koji uništava i protiv onih koji žive usred onih koji se podižu protiv mene.

2 I poslat ću na Babilon one koji vijaju, da ga vijaju i da isprazne zemlju njegovu. Jer u dan nevolje oni će biti protiv njega odasvuda.

3 Protiv *onog koji* zapinje neka strijelac lúk svoj zapne, i protiv *onog koji* se uzdiže u svojem oklopu. I ne štedite mladiće njegove, potpuno uništite svu vojsku njegovu.

4 I pogubljeni će padati po zemlji kaldejskoj, i *oni koji su* probodeni po ulicama njegovim.

5 Jer Izrael nije napušten, ni Juda, od Boga svoga, od GOSPODA nad vojskama, premda je zemlja njihova puna grijeha protiv Svetoga Izraelova."

6 Bježite iz Babilona, i svatko neka izbavlja dušu svoju, da ne budete zatrti u nepravdi njegovoj; jer je ovo vrijeme osvete GOSPOD-NJE, on će mu uzvratiti naplatom.

7 Babilon je bio zlatna čaša u ruci GOSPODNJOJ koja je opila svu zemlju. Narodi su se opili od vina njezina, stoga su narodi poludjeli.

8 Odjednom je Babilon pao i bio uništen. Zajaučite za njim! Uzmite balzama za bol njegovu, ne bi li se kako izliječio.

9 Mi bismo liječili Babilon, ali on se nije izliječio. Napustite ga i podimo svaki u svoju zemlju. Jer do neba dopire osuda njegova i diže se sve do nebesa.

10 GOSPOD je iznio pravednost našu. Pođimo i objavimo na Sionu djelo GOSPODA, Boga našega.

11 Naoštrite strijele, sakupite štitove! GOSPOD je podigao duh kraljeva medijskih, jer je naum njegov protiv Babilona, da ga uništi. Jer je to osveta GOSPODNJA, osveta Hrama njegova.

12 Postavite stijeg na zidinama Babilona, pojačajte straže, postavite stražare, pripremite zasjede; jer je GOSPOD i naumio i učinio ono što je govorio protiv stanovnika Babilona.

13 O, ti što prebivaš nad vodama mnogim, obiljem blaga, došao ti je svršetak, i mjeri tvoje pohlepe.

14 GOSPOD nad vojskama zakleo se samim sobom govoreći: "Zasigurno ću te napuniti ljudima kao gusjenicama, i oni će ispuštati krik protiv tebe."

15 Zemlju je načinio snagom svojom, mudrošću svojom svijet je utemeljio i razborom svojim nebo je razapeo.

16 Kad izusti glas *svoj*, mnoštvo je voda na nebesima. I on maglicu uzdiže s kraja zemlje, stvara munje s kišom i izvodi vjetar iz riznica svojih.

17 Svaki je čovjek otupio u znanju svome, svaki se lijevač stidi svog izrezbarenog lika; jer je obmana njegov lijevani kip i u njima nema daha.

18 Oni *su* ispraznost, djelo pogrešno, propast će u vrijeme pohenjenja svoga.

19 Dio Jakovljeva nije kao oni; jer je on onaj koji je sve oblikovao; i Izrael je izdanak baštine njegove: GOSPOD nad vojskama ime je njegovo.

20 "Ti si mi sjekira bojna i oružje bojno; jer ću tobom smrskati narode, i tobom ću uništiti kraljevstva.

21 Tobom ću smrskati i konja i

jahača njegova, i tobom ću smrskati bojna kola i vozača njihova.

22 Tobom ću smrskati i čovjeka i ženu, i tobom ću smrskati i staro i mlado, tobom ću smrskati i mladića i djevojku.

23 I smrskat ću tobom i pastira i stado njegovo, i tobom ću smrskati i ratara i volovski jaram njegov, i tobom ću smrskati i zapovjednike i vladare.

24 I uzvratit ću Babilonu i svim stanovnicima kaldejskim sve zlo njihovo što su ga počinili na Sionu na vaše oči", govori GOSPOD.

25 "Evo, ja *sam* protiv tebe, goro koja uništavaš," govori GOSPOD, "koja uništavaš svu zemlju. I ruku ću svoju ispružiti na tebe, i skotrljat ću te sa stijena, i načinit ću od tebe goru spaljenu.

26 I neće od tebe uzimati kamen za ugao ni kamen za temelje, nego ćeš biti opustošen zauvijek", govori GOSPOD.

27 Podignite stijeg u zemlji, za trubite u trubu među narodima, pripremite narode protiv njega, sazovite protiv njega kraljevstva: Ararat, Mini i Aškenaz. Odredite zapovjednika protiv njega, navedite konje da se podignu kao čupave gusjenice.

28 Pripremite protiv njega narode, s kraljevima Medije, zapovjednicima njezinim i poglavarima njezinim i svakom zemljom vladavine njihove.

29 I zemlja će se tresti i mučiti; jer će se svi naumi GOSPODNI izvršiti protiv Babilona da se zemlja babilonska pretvori u pustoši bez stanovnika.

30 Junaci babilonski prestali su se boriti, ostali su u tvrđama *svojim*; moć im je nestala, postali su kao žene. Spalili su prebivališta njegova, zapornice su njegove polomljene.

31 Jedan će dostavljač trčati u susret drugome, i jedan glasnik u susret drugome, da jave kralju babilonskomu da mu je grad zauzet s jednog kraja,

32 te da su prijelazi zaposjednuti i trstika ognjem spaljena i ratnici prestrašeni.

33 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Kći je babilonska kao gumno, vrijeme je da se po njemu vrši; još malo, i vrijeme žetve doći će za nju."

34 Nabukodonosor, kralj babilonski proždri me je i zdrobio me; učinio je od mene praznu posudu, kao zmaj me progutao, napunio je trbuh svoj poslasticama mojim, izbacio me.

35 "Nasilje učinjeno meni i tijelu mome *neka bude* nad Babilonom!" reći će stanovnik Siona. I: "Krv moja *neka bude* nad stanovnicima Kaldeje", reći će Jeruzalem.

36 Stoga ovako govori GOSPOD: "Gle, ja ću zastupati parnicu tvoju i osvetiti te; i isušit ću more njegovo i presušiti izvore njegove.

37 I Babilon će postati ruševina, prebivalište za zmajeve, zaprepaštenje i zvižduk, *mjesto* bez stanovnika.

38 Zajedno će rikati kao lavovi, zavijati će kao lavlji mladunci.

39 Kad se ugriju, priredit ću im gozbu i opiti ih da se mogu radovati i spavati trajnim snom i ne buditi se", govori GOSPOD.

40 "Spustit ću ih kao jaganjce na klanje, kao ovnove s jarcima.

41 Kako li je Šešak osvojen! I kako li je iznenađena slava sve zemlje! Kako li je Babilon postao zaprepaštenje među narodima!

42 Uzdiglo se more nad Babilonom, prekriven je mnoštvom valova njegovih.

43 Gradovi njegovi su pustoš, suha zemlja i pustinja, zemlja u ko-

joj nijedan čovjek ne živi niti njome ne prolazi *nijedan* sin čovječji.

44 I kaznit ću Bela u Babilonu, i izvaditi mu iz usta ono što je progutao; i narodi se više neće slijevati k njemu, da srušit će se zidine babilonske.

45 Narode moj, izađi iz njega i neka svatko izbavlja dušu svoju od žestine srdžbe GOSPODNJE.

46 I da vam srce ne klone te se uplašite glasina što će se čuti u zemlji; i jedna glasina će doći *jedne* godine, a poslije nje *druge* godine doći će *druga* glasina; i *bit će* nasilje u zemlji, vladar protiv vladara.

47 Stoga, evo, dolaze dani kad ću izvršiti sud nad izrezbarenim likovima babilonskim; i sva će se zemlja njegova postidjeti, a svi pobijeni njegovi past će usred njega.

48 Tada će nebo i zemlja i sve što je na njima nad Babilonom pjevati, jer će pustošnici na njega doći sa sjevera", govori GOSPOD.

49 Kao što je Babilon učinio da pobijeni Izraelovi padnu, tako će u Babilonu pasti pobijeni sa sve zemlje.

50 Vi koji ste izbjegli mač, idite! Ne ostajte više! Sjetite se GOSPODA izdaleka, i neka vam Jeruzalem bude na umu.

51 Postidjeli smo se zato što smo čuli sramotu, sram nam je lice pokrio; jer su tuđinci ušli u svetišta Doma GOSPODNJEG.

52 "Zato, evo, dolaze dani", govori GOSPOD, da ću izvršiti sud nad njegovim izrezbarenim likovima, a po svojoj zemlji njegovoj ranjenici će jecati.

53 Premda bi se Babilon do nebesa popeo i premda bi se utvrdila visina snage njegove, *ipak* bi od mene na njega došli pustošnici", govori GOSPOD.

54 Glas vapaja *dolazi* iz Babilona, i velika propast iz zemlje kaldejske.

55 Zato što GOSPOD pustoši Babilon i istrjebljuje iz njega glas veliki; kad mu valovi huče poput voda velikih, razliježe se huka glasa njihova.

56 Jer pustošnik dolazi na njega, *baš* na Babilon; i uhvaćeni su junaci njegovi, svima su lukovi njihovi polomljeni. Jer GOSPOD Bog koji uzvraća, zasigurno će uzvratiti.

57 "I opit ću knezove njegove i mudrace njegove, zapovjednike njegove i poglavare njegove i junake njegove; i zaspao će trajnim snom, i neće se probuditi", govori Kralj, čije je ime GOSPOD nad vojskama.

58 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Široke zidine babilonske bit će potpuno razvaljene, a visoka vrata njegova bit će ognjem spaljena. I narod će se uzalud truditi, i ljudi u ognju; i iscrpit će se."

59 Riječ koju je prorok Jeremija zapovjedio Seraji, sinu Nerije, sina Maasejina, kad je s Zedekijom, kraljem Judinim, pošao u Babilon četvrte godine njegova kraljevanja. A *taj* Seraja bio je tihi knez.

60 Tako je Jeremija zapisao u jednu knjigu sve zlo koje treba doći na Babilon, *baš* sve one riječi što su zapisane protiv Babilona.

61 I Jeremija je rekao Seraji: "Kada dođeš u Babilon, pa kad vi-diš i pročitaš sve ove riječi,

62 tada trebaš reći: 'GOSPODE, ti si govorio protiv ovog mjesta, da ćeš ga zatrti da u njemu nitko ne ostane, ni čovjek ni životinja, nego da bude pustoš zauvijek.'

63 I zbit će se, kad završiš s čitanjem ove knjige, da ćeš privezati kamen za nju i baciti je nasred Eufrata.

64 Zatim ćeš reći: 'Ovako će Babilon potonuti i neće se podići iz zla što ću *ga* ja svaliti na njega; i iscrpit će se.' Dovde *su* riječi Jeremijine.

POGLAVLJE 52

Pad Jeruzalema

1 Zedekija *je bio* dvadeset i jednu godinu star kad je počeo kraljevati, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. A majci njegovoj ime *je bilo* Hamutala; *bila je* kći Jeremije iz Libne.

2 I on je činio ono što *je bilo* zlo u očima GOSPODNJIM, prema svemu što je činio Jehojakim.

3 Jer po srdžbi GOSPODNJOJ to se dogodilo u Jeruzalemu i Judi, sve dok ih nije odbacio od lica svojega, tako da se Zedekija pobunio protiv kralja babilonskoga.

4 I dogodilo se devete godine njegova kraljevanja, u desetome mjesecu, desetoga *dana* toga mjeseca, *da je* pošao Nabukodonosor, kralj babilonski, on i sva vojska njegova protiv Jeruzalema te su se utaborili nasuprot njemu i sagradili su tvrđe protiv njega sve unaokolo.

5 Tako je grad bio pod opsadom sve do jedanaeste godine kralja Zedekije.

6 A u četvrtome mjesecu, desetoga *dana* u mjesecu, u gradu je zavládala strašna glad tako da nije bilo kruha za narod te zemlje.

7 I grad je bio provaljen te su svi ratnici pobjegli i noću izašli iz grada putem vrata između dvaju zidova koji *su bili* kod kraljevog vrta; (a Kaldejci su *još bili* unaokolo grada) i otišli su putem ravnice.

8 No kaldejska vojska je krenula u potjeru za kraljem pa su sustigli Zedekiju u ravnicama jerihonskim. I sva se vojska njegova razbježala od njega.

9 Zatim su oni uhvatili kralja i doveli ga kralju babilonskomu u Riblu, u zemlju hamatsku gdje mu je on izrekao presudu.

10 I kralj babilonski pogubio je sinove Zedekijine njemu pred očima, a pogubio i sve knezove Judine u Ribli.

11 Tada je Zedekiji iskopao oči; i kralj babilonski svezao ga je lancima te ga odveo u Babilon i bacio ga u tamnicu sve do dana kad je *tamo* umro.

Spaljen Hram

12 A u petome mjesecu, desetoga *dana* u mjesecu, a *bila je* to devetnaesta godina *kraljevanja* Nabukodonosora, kralja babilonskog, došao je u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik straže, koji je služio kralju babilonskom.

13 I spalio je Dom GOSPODNJI i kraljev dvor i sve kuće jeruzalemske; i sve velikaške kuće ognjem je spalio.

14 A sva kaldejska vojska koja je bila pod zapovjednikom straže porušila je sve zidine jeruzalemske unaokolo.

15 Tada je Nebuzaradan, zapovjednik straže, odveo u sužanjstvo *neke* od najsiromašnijih u narodu te ostatak naroda koji je ostao u gradu i one koji su prebjegli, koji su prebjegli kralju babilonskom i ostalo mnoštvo.

16 Ali je Nebuzaradan, zapovjednik straže ostavio *neke* od najsiromašnijih u zemlji kao vinogradare i kao ratare.

17 Također i mjedene stupove koji *su bili* u Domu GOSPODNJEM i podnožja i mjedeno more što *je bilo* u Domu GOSPODNJEM Kaldejci su razbili, a svu mjed od njih odnijeli su u Babilon.

18 Uzeli su i kotle i lopatice i usjekače i zdjele i žlice i sve mjedene posude koje su bile za službu.

19 I posude i žeravnike i zdjele i kotle i svijetnjake i žlice i čaše, *sve ono što je bilo* od zlata, zlato i

sve ono što je bilo od srebra, srebro uzeo je zapovjednik straže;

20 dva stupa, jedno more i dvanaest mjedenih bikova koji *su bili* pod podnožjima što ih je kralj Salomon načinio u Domu GOSPODNJEM; mjedi od svega toga posuđa nije bilo mjere.

21 A *glede* stupova, visina jednog stupa *bila je* osamnaest lakata, a obuhvatio bi ga obrub od dvanaest lakata; a debljina mu je bila četiri prsta: *bio je* šupalj.

22 I mjedena glavica *bila je* na njemu; a visina jedne glavice *bila je* pet lakata, s pletenicom i narom na glavici sve unaokolo, sve od mjedi. Drugi stup i narovi *bili su* poput onog *prvog*.

23 A sa strane je bilo devedeset i šest narova; u svemu, *bilo je* u toj pletenici stotinu narova unaokolo.

Narod napušta Babilon

24 I zapovjednik straže odveo je glavara svećeničkoga Seraju i drugosvećenika Sefaniju i tri čuvara vrata.

25 Isto tako odveo je iz grada i jednoga eunuha koji je bio nalogodavac ratnicima i sedmorici ljudi koji su stajali blizu kralju, koji su se našli u gradu; zatim pisara zapovjednika vojske koji je navačio narod te zemlje i šezdesetoricu ljudi iz naroda te zemlje koji su se našli usred grada.

26 Tako ih je Nebuzaradan, zapovjednik straže, uzeo i odveo ih

babilonskom kralju u Riblu.

27 I kralj babilonski ih je udario i pogubio ih u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako je Juda bio odveden u sužanjstvo iz svoje zemlje.

28 Ovo *je* narod koga je Nabukodonosor odveo u sužanjstvo: sedme godine tri tisuće dvadeset i trojicu Židova;

29 osamnaeste godine Nabukodonosorove odveo je u sužanjstvo iz Jeruzalema osam stotina trideset i dvije osobe;

30 dvadeset i treće godine Nabukodonosorove, zapovjednik straže Nebuzaradan odveo je u sužanjstvo od Židova sedam stotina četrdeset i pet osoba. U svemu *je bilo* četiri tisuće šest stotina osoba.

31 I dogodilo se, trideset i sedme godine sužanjstva Jehojakina, kralja Judina, dvanaestoga mjeseca, dvadeset i petoga *dana* u mjesecu, *da je* babilonski kralj Evilmerodak *prve* godine svojega kraljevanja podigao glavu Jehojakina, kralja Judina te ga izveo iz tamnice.

32 I ljubazno mu je govorio i postavio mu je prijestolje iznad prijestolja kraljeva koji *su bili* s njim u Babilonu.

33 I promijenio mu je tamničku odjeću pa je neprestano jeo kruh pred njim u sve dane života svoga.

34 A *za* njegovu prehranu, a *bila je* to trajna prehrana, davao mu se od babilonskog kralja svakodnevi obrok sve do dana njegove smrti, u sve dane njegova života.

TUŽALJKE JEREMIJINE

POGLAVLJE 1

Osamljena prijestolnica

1 Kako osamljena sjedi prijestolnica, *što je bila* puna naroda; *kako* je postala kao udovica, ona *koja je bila* velika među narodima i knežinja među pokrajinama, *kako* je postala ona koja daje danak.

2 Noću gorko plače, i suze su njene na obrazima njezinim. Među svim ljubavnicima njezinim nijednoga nema da *ju* utješi. Svi su je prijatelji iznevjerili, postali su joj neprijatelji.

3 Juda je završila u sužanjstvu, zbog potlačenosti i zbog teškog porobljavanja. Ona živi među poganima, ne nalazi počinka. Svi su je progonitelji sustigli među tjesnacima.

4 Putevi sionski tuguju zato što nitko ne dolazi na svečane svetkovine. Sva njezina gradska vrata su opustjela, svećenici njezini uzdišu, djevice su njezine potištene, a ona je ogorčena.

5 Protivnici njegovi su poglavari, neprijatelji njezini napreduju: jer *ju* je GOSPOD potištio zbog mnogih prijestupa njezinih. Djeca njezina u sužanjstvu su završila pred neprijateljem.

6 I odstupila je od Sionske kćeri sva ljepota njezina. Knezovi njezini postali su kao jeleni *koji* pašu ne nalaze; i odlaze bez snage pred progoniteljem.

7 Jeruzalem se sjetio, u danima nevolje svoje i bijede svoje, svih dragocjenosti koje je imao u danima davnim, kad mu je narod pao u ruke neprijatelja, a nitko mu nije pomogao; protivnici su ga vidjeli i rugali se Šabatima njegovim.

8 Teško je sagriješio Jeruzalem, stoga je otpao. Svi što su ga pošto-

vali, preziru ga zato što su vidjeli golotinju njegovu. Da, on uzdiše i natrag se okreće.

9 Nečistoća njegova je u skutima njegovim; ni ne sluti svršetak svoj. Stoga je pao čudesno, *i* nema utješitelja. "GOSPODE, pogledaj moju nevolju: jer se neprijatelj uzveličao."

10 Protivnik je ruku svoju raširio nad svim dragocjenostima njegovim. Jer je gledao *kako* pagani ulaze u njegovo Svetište, oni kojima si zapovjedio da ne ulaze u zajednicu tvoju.

11 Sav narod njegov uzdiše, traže kruha; svi daju dragocjenosti svoje za hranu da bi oživjeli dušu. Pogledaj, GOSPODE, i promotri jer sam postao odvratani.

12 *Zar je* to ništa za vas, sve vas koji putem prolazite? Pogledajte i vidite ima li tuge poput moje tuge koja je meni učinjena, kojom *me* je GOSPOD potištio u dan žestine srdžbe svoje!

13 Odozgo je poslao oganj u kosti moje i nadvladao ih; nogama mojim mrežu je razapeo, okrenuo me naopačke; učinio je da sam napušten *i* iznemogao za sve dane.

14 Jaram mojih prijestupa svezan je rukom njegovom, omotani su *i* na vrat su mi navaljeni. Učinio je da mi je snaga opala, Gospodin me u ruke *njihove* predao, *od njih* se ne mogu podići.

15 Gospodin je izgazio sve ju-nake moje u mojoj sredini: sazvao je zajednicu protiv mene da skrši mladiće moje. *Kao* u tjesku Gospodin je izgazio djevicu, kćerku Judinu.

16 Zbog toga ja plačem, oči moje, oči su se moje vodom izlijevale, zato što je daleko od mene tješitelj

da mi dušu oživi. Sinovi su moji napušteni zato što je neprijatelj nadvladao.

17 Sion pruža ruke svoje, *ali* nikoga nema da ga utješi. GOSPOD je zapovjedio u vezi Jakova, *da* protivnici njegovi *budu* svugdje oko njega; Jeruzalem je među njima kao žena dok ima mjesecnicu.

18 GOSPOD je pravedan; jer sam se ja pobunio protiv zapovjedi njegove. Čujte, molim vas, narodi svi, i pogledajte moju tugu: djevice moje, mladići moji, u suzanjstvo su otišli!

19 Zazvao sam ljubavnike svoje, *ali* su me oni prevarili. Moji svećenici i moje starješine izdahnuli su u gradu dok su tražili hranu da ožive dušu svoju.

20 Pogledaj, GOSPODE, jer *sam* ja u tjeskobi, nutrina se moja muči, moje se srce u meni okreće, jer sam se teško pobunio. Vani mač uciviljuje, kod kuće *je* kao smrt.

21 Čuli su da ja uzdišem: nikoga nema da me utješi! Svi neprijatelji moji čuli su za moju nevolju, dragi im je da si ti *to* učinio! Ti ćeš dovesti dan što si ga proglasio, i oni će biti poput mene.

22 Neka sva opakost njihova dođe pred tebe, i postupaj s njima kao što si sa mnom postupio zbog svih mojih prijestupa! Jer je uzdaha mojih puno, a srce *je* moje iznemoglo.

POGLAVLJE 2 GOSPOD uništava bez samilosti

1 Kako je Gospodin u svojoj srdžbi oblakom prekrrio kćer sionsku i s neba je na zemlju bacio krasotu Izraelovu! I nije se sjetio podnožja svojih u dan srdžbe svoje!

2 Gospodin je progutao sva obitavališta Jakovljeva i nije se sažalio, u gnjevu svome porušio je tvr-

đave kćeri Judine; sa zemljom *ih* je spravio i oskrvnuo je kraljevstvo i knezove njegove.

3 U žestokoj srdžbi svojoj razbio je rog Izraelov, povukao je nazad desnicu svoju pred neprijateljem; i raspalio se protiv Jakova kao plamen ognjeni *koji* sve unaokolo proždire.

4 Nategao je luk svoj kao neprijatelj, stao je s desnicom svojom kao protivnik, i pogubio sve *koji* su oku *bili* mili u šatoru kćeri sionske; izlio je poput ognja bijes svoj.

5 Gospodin je bio kao neprijatelj: progutao je Izrael, progutao je sve dvorove njegove, uništio je utvrde njegove i umnožio kćeri Judinoj žalost i tugu.

6 I nasilno mu je oduzeo šator, kao *da je bio* od vrta, uništio je mjesto njegovog sastajanja. GOSPOD je učinio da se zaborave svečane svetkovine i Sabati na Sionu; i prezreo je, u jarosti srdžbe svoje, kralja i svećenika.

7 Svoj žrtvenik Gospodin je odbacio, ogadilo mu se Svetište njegovo. U ruke neprijatelja predao je zidine dvorova svojih. Buku su stvarali u Domu GOSPODNJEM, kao u dan svečane svetkovine.

8 GOSPOD je naumio uništiti zidove Sionske kćeri. Razapeo je uže, nije ustegnuo ruku svoju od uništavanja. Stoga je i bedem i zidine zavio u tugu: zajedno su malaksali.

9 Vrata su njihova utonula u zemlju, on je uništio i razbio zapornice njihove; kralj njezin i knezovi njezini su među Poganima, *Zakona više* nema! Proroci njezini više ne nalaze viđenja od GOSPODA.

10 Starješine kćeri sionske sjede na zemlji i šute, glavu su svoju prašinom posipali, pripasali su se kostrijeću. Djevice jeruzalemske k zemlji su glave svoje ovjesile.

11 Oči su moje oslabile od suza i nutrina je moja ustreptala, jetra mi se na zemlju prosula zbog propasti kćeri naroda mojega, zato što djeca i dojenčad padaju u nesvijest na ulicama grada.

12 Govore majkama svojim: "Gdje *su* žito i vino?", dok u nesvijest padaju kao ranjeni na ulicama grada, dok im se duša razlijeva u krilu majke njihove.

13 Čime da ti posvjedočim? Sa čime da te usporedim, kćeri jeruzalemska? S kime da te izjednačim da te mogu utješiti, djevice, kćeri sionska? Jer *je* poput mora velik slom tvoj. Tko te može ozdraviti?

14 Proroci tvoji imali su za tebe isprazna i bezumna viđenja, i nisu razotkrili nepravdu tvoju da te odvrate od sužanjstva, nego su za tebe imali viđenja lažnih bremena i razloga za progonstvo.

15 Nad tobom plješću rukama svojim svi koji prolaze, zvižde i mašu glavom svojom na kćer jeruzalemsku govoreći: "Je li to grad kojega *ljudi* zovu, Savršenstvo ljepote, Radost svoj zemlji?"

16 Svi neprijatelji tvoji otvaraju usta svoja protiv tebe, zvižde i škrguću zubima. Govore: "Progutali smo je! Zaista, to je dan koji smo čekali. Dočekali smo, vidjeli smo *ga*!"

17 GOSPOD je izvršio *ono* što je naumio, ispunio je riječ svoju koju je zapovjedio u davnim danima: porušio je i nije se sažalio. I učinio je da se neprijatelj tvoj raduje nad tobom, uzdigao je rog protivnika tvojih.

18 Srce je njihovo zavapilo Gospodinu: "Zide kćeri sionske, neka suze teku poput rijeke, danju i noću. Ne daj sebi počinka, neka se zjenica oka tvoga ne smiri.

19 Ustani, zauraj u noći, na početku svake straže poput vode izlij srce svoje pred licem Gospodino-
vim, prema njemu pogni ruke svo-

je za život svoje male djece što obamiru od gladi na uglu svake ulice.

20 Pogledaj, GOSPODE, i promotri kome si to učinio. Zar da žene jedu porod svoj i djecu koja su pedalj velika? Zar da svećenik i prorok budu pogubljeni u Svetišću Gospodinovom?

21 Mlado i staro leži na zemlji po ulicama; moje djevice i moji mladići od mača su pali. Ti si *ih* pogubio u dan srdžbe svoje, ti si ubio i nisi se sažalio.

22 Ti si sazvao, kao na dan svečani, užase moje iz okolice, tako da u dan srdžbe GOSPODNJE nitko nije umaknuo i nitko nije preostao. One koje sam povijala i podigla, neprijatelj moj je istrijebio.

POGLAVLJE 3

Velika je vjernost tvoja

1 Ja *sam* čovjek koji je vidio nevolju pod šibom gnjeva njegova.

2 Odveo me je i doveo *me* u tamu, ne u svjetlost.

3 Zasigurno se protiv mene okrenuo; ruku svoju okreće protiv mene cijelog dana.

4 Tijelo je moje i kožu moju ostario, polomio je kosti moje.

5 Gradio je protiv mene i okružio *me* žuč i patnjom.

6 Postavio me na mračna mjesta, kao *one* što su mrtvi već odavno.

7 Ogradio me, da ne mogu izaći, otežao je moje okove.

8 I kada vapim i uzvikujem, molitvu moju odbija.

9 Zagradio je puteve moje klesanim kamenom, iskrivio je staze moje.

10 On mi *je bio* kao medvjed koji vreba, i kao lav u zaklonu.

11 Skrenuo je puteve moje, i iskidao me na komade, učinio da budem napušten.

12 Napeo je luk svoj i postavio mene kao metu za strijelu.

13 Strelice svoga tobolca zarinuo je u slabine moje.

14 Postao sam podsmjeh narodu svome, i rugalica njihova cijeli dan.

15 Gorčinom me nasitio, pelinom me napio.

16 I zube mi je šljunkom polomio, pepelom me prekrrio.

17 I dušu je moju daleko od mira udaljio i zaboravio sam na blagostanje.

18 I rekao sam: "Propala je snaga moja i nada moja od GOSPODA."

19 Spomeni se nevolje moje i bijede moje, pelina i žuči!

20 Duša *ih* moja još uvijek pamti i ponižena je u meni.

21 Ovoga se prisjećam u umu svojem, stoga imam nadu.

22 *To je zbog* milosrđa GOSPODNJEG, da nismo zatrti, zato što smilovanja njegova ne prestaju,

23 svakog jutra *su* nova; velika je vjernost tvoja!

24 "GOSPOD je dio moj", govori mi duša, stoga se u njega pouzdajem.

25 Dobar je GOSPOD onima koji njega čekaju, duši *koja* ga traži.

26 Dobro je *čovjeku* da se i nada i mirmo čeka spasenje GOSPODNJE!

27 Dobro je *čovjeku* da nosi jaram u mladosti svojoj.

28 Sjedi sâm i šuti, zato što ga je on na njega nanio.

29 Usne svoje stavlja u prašinu, ako bi tako možda bilo nade!

30 Pruža obraz *svoj* onome koji ga udara; taj se sramotom zasitio.

31 Jer Gospodin ne odbacuje zauvijek.

32 No premda rastuži, on se ipak smiluje po mnoštvu milosrđa svojih.

33 Jer on neće ražalostiti rado ni rastužiti sinove ljudske,

34 kad pod nogama svojim drobe sve sužnje zemaljske,

35 kad izvrću pravo čovjekovo pred licem Svevišnjega,

36 kad ruše čovjeka u parnici nje-

govoj, Gospodin *to* ne odobrava.

37 *Tko je taj koji* kaže i dogodi se, *ako to* Gospodin nije zapovjedio?

38 Ne izlazi li iz usta Svevišnjega i zlo i dobro?

39 Zbog čega se žale živi ljudi, *zar* svaki čovjek na kaznu za grijeh svoj?

40 Ispitajmo i iskušajmo puteve svoje i vratimo se GOSPODU.

41 Dignimo srce svoje rukama *svojim* k Bogu u nebesa.

42 Mi smo prestupili i pobunili se; ti nisi praštao!

43 Srdžbom si se prekrrio i progonio si nas; ubijao si, nisi se sažalio.

44 Oblakom si se prekrrio da molitva *naša* ne prodre.

45 Načinio si nas *da budemo poput* izmeta i smeća među narodima.

46 Svi neprijatelji naši usta su svoja na nas otvorili.

47 Strah i zamka na nas dolaze, pustoši i propast!

48 Oči moje rone rijeke vode zbog propasti kćeri naroda mojega.

49 Oči moje liju i ne prestaju, *jer* prestanka nema,

50 sve dok GOSPOD ne pogleda i ne vidi s neba.

51 Oko moje srce mi dira zbog svih kćeri grada mojega.

52 Neprijatelji moji uporno me progone kao neku pticu, bez razloga.

53 U podzemnu tamnicu su svalili život moj i kamenje na mene nabacali.

54 Vode su me preko glave preplavile; *tada* sam rekao: "Uništen sam!"

55 Prizvao sam ime tvoje, GOSPODE, iz najdublje podzemne tamnice.

56 Ti si čuo glas moj: "Ne skrivaj uha svoga na uzdisaj moj, na vapaj moj."

57 Približio si se u dan *kad* sam te prizvao, ti si govorio: "Ne boj se!"

58 Ti si, Gospodine, zastupao

parnicu duše moje, ti si život moj otkupio.

59 GOSPODE, vidio si krivicu moju, ti sudi parnicu moju.

60 Vidio si svu osvetu njihovu i sva mozganja njihova protiv mene.

61 Čuo si ruganje njihovo, GOSPODE, i sva mozganja njihova protiv mene;

62 usne onih koji su ustali protiv mene i lukavstva njihova su protiv mene po cijeli dan.

63 Pogledaj ih kad sjede i kad ustaju, ja *sam* im glazba.

64 Uzvрати im naplatom, GOSPODE, prema djelu ruku njihovih.

65 Daj da im srce *bude* jedno, prokletstvo tvoje neka je nad njima.

66 U srdžbi ih progoni i uništi pod nebesima GOSPODNJIM!

POGLAVLJE 4

Sveto kamenje leži razbacano

1 Kako li je zlato potamnijelo! Kako li se najčišće zlato promijenilo! Kamenje svetišta prosulo se na uglovima svih ulica.

2 Dragocjeni sinovi sionski, usporedivi sa čistim zlatom, kako li ih se *sada* cijeni kao vrčeve zemaljske, djelo ruku lončarevih!

3 Čak i nemani morske pružaju prsa, mladunčad svoju doje. Kći naroda moga *postala* je okrutna kao nojevi u pustinji.

4 Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Mala djeca kruh traže, a nikog nema da im *ga* razlomi.

5 Oni što su se hranili delicijama opustošeni su na ulicama; oni što su bili odgajani u grimiznom *predivu* prigrllili su gnojišta.

6 Jer kazna za nepravdu kćeri naroda moga veća je od kazne za grijeh Sodome, koja je kao u trenutku bila oborena i ničije ruke na njoj nisu ostale.

7 Nazireji njeni bili su čišći od

snijega, bjelji od mlijeka, tijela su im bila rumenija od rubina, ulaštenost im je *bila* kao kod safira.

8 Lice im je *sada* crnje od ugljena, ne prepoznaju se više na ulicama. Koža im se za kosti lijepi, suha je, postala je nalik štapu.

9 *Onima* koji su mačem pobijeni bolje je nego *onima* koji su glađu pobijeni; jer ovi padaju, pogođeni zbog *nestašice* plodova poljskih.

10 Ruke sažaljivih žena kuhale su svoju vlastitu djecu, ona su im bila hrana na propast kćeri naroda mojega.

11 GOSPOD je dovršio svoj bijes, izlio je žestoku srdžbu svoju i na Sionu raspirio oganj što proždire temelje njegove.

12 Kraljevi zemaljski i svi stanovnici svijeta nisu htjeli vjerovati da će protivnik i neprijatelj ući na vrata jeruzalemska;

13 zbog grijeha proroka i nepravde svećenika njegovih koji su usred njega prolijevali krv pravedničku!

14 Lutali su ulicama kao slijepci, sebe su krvlju okaljali, tako da se nitko nije mogao dotaknuti odjeće njihove.

15 Vikali su im: "Odstupite, nečisti! Odstupite! Odstupite, ne dotičite se!" Kad su pobjegli i počeli lutati, oni među poganima su rekli: "Takvi više ne smiju *ondje* boraviti!"

16 Srdžba GOSPODNJA razdijelila ih je, on se na njih više neće obazirati. Ne poštuju više osobe svećeničke, nisu naklonjeni starješinama.

17 A nama su oči naše već oslabile zbog uzaludnog *očekivanja* pomoći naše; u promatranju svome očekivali smo narod *koji nas* ne bi mogao spasiti.

18 Love nam korake da ne možemo hodati po ulicama svojim. Blizu nam je kraj, navršili su nam

se dani, jer je kraj naš došao.

19 Progonitelji naši brži su od orlova nebeskih; proganjali su nas po gorama, vrebali su na nas u pustinji.

20 Dah nosnica naših, pomazanik GOSPODNJI, bio je uhvaćen u jamama njihovim; za koga smo govorili: "U sjeni njegovoj živjet ćemo među poganima."

21 Raduj se i veseli se, kćeri edomska, *ti* koja živiš u zemlji Uzu: i do tebe će doći čaša, opit ćeš se i razgoliti.

22 Kazna za nepravdu tvoju je dovršena, kćeri sionska, on te više neće u sužanjstvo voditi. Pohodit će nepravdu tvoju, kćeri edomska, razotkrit će grijehe tvoje.

POGLAVLJE 5

Obnovi nas GOSPODE

1 Spomeni se, GOSPODE, što nas je snašlo, promotri i pogledaj sramotu našu!

2 Baština naša okrenula se tudincima, domovi naši strancima.

3 Siročad smo i bez oca smo, majke *su* nam kao udovice.

4 Za novac smo vodu svoju pili, drvo nam se naše prodaje.

5 Sije naše su pod progonstvom, radimo, i ni počinka nemamo.

6 Pružili smo ruke *k* Egipćanima i *k* Asircima da se kruha nasitimo.

7 Očevi su naši sagriješili i *više ih* nema, a mi nosimo nepravde njihove.

8 Sluge nad nama vladaju; nikoga nema da *nas* izbavi iz ruku njihovih.

9 Kruh svoj dobivamo u pogibelji za život svoj zbog mača pustinjskog.

10 Koža nam je potamnijela kao pećnica, zbog strašne gladi.

11 Silovali su žene na Sionu i djevojke u gradovima Judinim.

12 Svojim su rukama vješali knezove; lica starješina nisu poštivali.

13 Mladiće su uzimali da melju, i djeca su padala pod drvima.

14 Starješine su s gradskih vrata nestale, mladići više *ne izvode* glazbu svoju.

15 Radost srca naših je nestala, ples naš se pretvorio u žalovanje.

16 Pao je vijenac s glave naše, jao nama što smo sagriješili!

17 Zbog toga je srce naše klonulo, zbog ovoga su nam oči zamućene:

18 zbog gore sionske koja je opustjela, lisice po njoj hodaju.

19 Ti, GOSPODE, ostaješ zauvijek, prijestolje tvoje od naraštaja do naraštaja.

20 Zašto da nas zaboraviš zauvijek, *i* da nas napustiš za tako dugo vremena?

21 Vрати nas k sebi, GOSPODE, i mi ćemo se vratiti; obnovi dane naše kao nekada.

22 Ali si nas ti potpuno odbacio; ti si jako gnjevan na nas.

KNJIGA EZEKIJELOVA

POGLAVLJE 1 Ezekijel u Babilonu

1 I dogodilo se, tridesete godine, četvrtoga *mjeseca*, petoga *dana* u mjesecu, dok *sam* ja *bio* među sužnjevima na rijeci Kebaru, *da* su se nebesa otvorila te sam ugledao viđenja od Boga.

2 Petoga *dana* toga mjeseca, a to je *bilo* pete godine sužanjstva kralja Jehojakina,

3 riječ GOSPODNJA izričito je došla na svećenika Ezekijela, sina Buzijeva, u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru; i ruka GOSPODNJA bila je ondje na njemu.

Slava GOSPODNJA

4 I pogledao sam, i gle: vihor je dolazio sa sjevera, veliki oblak i oganj uvučen u njega i sjaj je *bio* oko njega, a usred njega *nešto* bojom poput jantara, usred ognja.

5 Također se usred njega *pojavilo* obličje četiriju živih bića; a ovo je *bio* njihov izgled: imali su obličje čovjeka.

6 I svaki od njih imao je četiri lica, i svaki je imao četiri krila.

7 I noge njihove *bile* su ravne noge, a stopala nogu njihovih *bila* su kao stopala telećih nogu; i svjetlucali su poput boje ulaštene mjedi.

8 I imali su čovječje ruke pod krilima svojim na četiri strane svoje i sva četvorica imala su svoja lica i svoja krila.

9 Krila su im se *bila* spajala jedno s drugim. Nisu se okretali kad su išli; svaki je išao prâvo naprijed.

10 A što se tiče oblića lica njihov: sva četvorica imala su lice čovječje i *imala* su lice lavlje s desne strane, i sva četvorica imala su lice volujsko s lijeve strane i sva četvo-

rica imala su lice orlovsko.

11 Takva *su bila* lica njihova. A krila *su* im *bila* ispružena nagore; po dva *krila* od svakoga spajala su se jedno s drugim, a dvama su pokrivali tijela svoja.

12 I svaki je išao prâvo naprijed; kamo se je duh kretao, oni su išli i nisu se okretali dok su išli.

13 A što se tiče oblića tih živih bića: izgled im je *bio* kao goruće ognjeno ugljevlje i kao izgled svjetiljaka koje su se kretale gore i dolje među živim bićima. A oganj je bio sjajan, i iz ognja je izlazila munja.

14 I živa bića trčala su i vraćala se kao kad se pojavi bljesak munje.

15 A dok sam ja promatrao živa bića, gle: na zemlji po jedan kotač uz svako živo biće, s četiri lica njegov.

16 Izgled kotača i izrada njihov *bila* je bojom nalik berilu, i sva četvorica imali su isto obličje. A izgled njihov i izrada njihova *bila* je kao da je kotač bio usred kotača.

17 Kad su išli, išli su na sve svoje četiri strane i nisu se okretali dok su išli.

18 A što se tiče naplatka njihovih, oni su bili tako visoki da su bili strašni; i naplatci njihovi bili su puni očiju, sve unaokolo njih četiriju.

19 I kad su živa bića krenula, i kotači su krenuli uz njih; a kad su se živa bića podigla sa zemlje, i kotači su se podigli.

20 Kamo je duh krenuo, išli su i oni, onamo *gdje* je i duh *njihov* krenuo; i kotači su se podizali pored njih, jer je duh živih bića *bio* u kotačima.

21 Kad su ona krenula, i *kotači* su krenuli, a kad su stala, i oni su stali; a kad su se podigla sa zemlje, podigli su se i *kotači* pored njih, jer je duh živih bića *bio* u kotačima.

22 A obličje svoda nad glavama

živih bića *bilo* je bojom nalik strašnom kristalu, razapetom nad glavama njihovim nagore.

23 A pod svodom njihova krila *bila su raskriljena* pravo jedno prema drugome; svakome su po dva pokrivala s jedne strane i svakome su po dva pokrivala s druge strane njihovih tijela.

24 I dok su išli, čuo sam šum krila njihovih, kao šum silnih voda, kao glas Svesilnoga; zvuk besjeda kao zvuk vojske. Kad su se zastavili, spustili su krila svoja.

25 I čuje se glas sa svoda koji *je bio* nad glavama njihovim; kad su se zastavili i krila svoja spustili.

26 A iznad svoda koji *je bio* nad glavama njihovim *bilo je* obličje prijestolja, izgledom poput kame-na safira; i na tom obličju prijestolja, gore na njemu, *bilo je* obličje izgledom poput čovjeka.

27 I vidio sam *nešto* bojom poput jantara, poput obličja ognja sve unaokolo, od izgleda bokova njegovih čak i naviše, a od izgleda bokova njegovih čak i naniže vidio sam *nešto* izgledom poput ognja; i sve to se sjajilo sve unaokolo.

28 Kao izgled duge što je u dan kišni u oblaku, takav *je bio* izgled tog sjaja sve unaokolo. To *je bio* izgled obličja slave GOSPODNJE. I kad sam to vidio, pao sam na lice svoje; i začuo sam glas onoga koji govori.

POGLAVLJE 2 Ezekijelov poziv

1 I rekao mi je: "Sine čovječji, ustani na noge svoje i ja ću ti progovoriti."

2 I duh je ušao u mene kad mi je progovorio te me postavio na noge moje da čujem onoga koji mi je progovorio.

3 I rekao mi je: "Sine čovječji, ja te šaljem k sinovima Izraelovim, k

narodu buntovnom koji se pobunio protiv mene. Oni i očevi njihovi prestupali su protiv mene sve do dana današnjega.

4 Jer *su oni* drski sinovi i tvrdokorna srca; ja te k njima šaljem, a ti im trebaš reći: 'Ovako govori Gospodin BOG.'

5 A oni, ili će čuti ili će propustiti (jer *su oni* dom buntovnički), ipak će znati da je prorok bio među njima.

6 A ti, sine čovječji, ne boj ih se ni nemoj se bojati riječi njihovih, premda *budu* i drača i trnje kod tebe i *premda* ti živiš među škorpionima. Ne boj se riječi njihovih i nemoj se zastrašiti od izgleda njihova, premda oni i *budu* dom buntovnički.

7 A ti im trebaš govoriti riječi moje, ili će čuti ili će propustiti, jer *su oni* najveći buntovnici.

8 A ti, sine čovječji, čuj što ću ti ja reći: Ti ne budi buntovnik kao taj dom buntovnički; otvori usta svoja i pojedi ono što ti ja dajem."

9 I kad sam pogledao, gle: jedna ruka *je bila* poslana k meni. I gle, u njoj *je bio* svitak knjige.

10 I razvio ga je preda mnom, a on *je bio* ispisan izvana i iznutra; i u njemu *su bile* zapisane tužaljke i žalovanje i jauk.

POGLAVLJE 3

1 Nadalje mi je rekao: "Sine čovječji, pojedi ono što si našao. Pojedi ovaj svitak, pa idi i govori domu Izraelovu."

2 Tako sam otvorio usta svoja, a on mi je dao da pojedem taj svitak.

3 Zatim mi je rekao: "Sine čovječji, nahrani svoj trbuh i napuni svoju utrobu ovim svitkom što ti ga ja dajem." Nato sam *ga* ja pojeo, i bio mi u ustima kao sladak med.

4 Tada mi je rekao: "Sine čovječji, idi, uđi k domu Izraelovu i pro-

govori im riječima mojim.

5 Jer ti nisi poslan k narodu tuđinskog govora i teškoga jezika, nego k domu Izraelovu;

6 ne k narodima mnogim tuđinskog govora i teškoga jezika, čijih riječi ti ne bi mogao razumjeti. Zasićurno, pošaljem li te k njima, oni bi te slušali.

7 No, dom Izraelov ne želi te slušati, jer oni ne žele slušati mene; jer je sav dom Izraelov drzak i tvrda srca.

8 Gle, lice sam tvoje učinio tvrdim naspram lica njihovih, i čelo sam tvoje učinio tvrdim naspram čela njihovog.

9 Poput dragulja tvrđeg od krementa čelo sam tvoje učinio. Ne plaši ih se i nemoj se zastrašiti od izgleda njihova, premda *su* oni dom buntovnički."

10 Nadalje mi je rekao: "Sine čovječji, sve riječi moje što ću ti ih govoriti pohrani u srce svoje i saslušaj ušima svojim.

11 Pa idi, odi k onima u sužanjstvu k sinovima naroda svojega, te im progovori i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG'; ili će čuti ili će propustiti."

12 Tada me je duh podigao pa sam čuo iza sebe zvuk velikog žamora koji govori: "Blagoslovljena neka bude slava GOSPODNJA s mjesta njegova!"

13 Također sam čuo šum krilā onih živih bića što su dodirivala jedno drugo i zvuk kotača pored njih te zvuk velikog žamora.

14 Tako me je duh podigao i odnio me; i išao sam ogorčen, u žestini duha svojega; no ruka GOSPODNJA snažno je bila nada mnom.

15 Tada sam došao u Telabib, k onima u sužanjstvu koji su živjeli na rijeci Kebaru te sam sjeo tamo gdje su oni sjedili i ostao zapanjen ondje među njima sedam dana.

Izraelov stražar

16 I dogodilo se, po isteku sedam dana, da mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

17 "Sine čovječji, postavljam te za stražara doma Izraelova; stoga saslušaj riječ iz usta mojih i opomeni ih od mene.

18 Kad opakome kažem: 'Zasićurno ćeš umrijeti', a ti ga ne opomeneš ni ne upozoriš opakoga *da se odvрати* od zloga puta svojega da bi spasio život njegov, taj isti opaki čovjek umrijet će u nepravdi svojoj; no krv ću njegovu zatražiti iz ruke tvoj

19 Ipak ako ti upozoriš opakoga, a on se ne odvрати od svoje opakosti ni od zloga puta svojega, on će umrijeti u nepravdi svojoj, no ti si izbavio dušu svoju.

20 Ponovo, kad se pravednik odvрати od pravednosti svoje i počini nepravdu, a ja postavim kamen spoticanja pred njega, on će umrijeti. Zato što ga nisi opomenuo, umrijet će u grijehu svojem, i pravednost njegova što ju je činio više se neće spominjati; no krv ću njegovu tražiti iz ruke tvoje.

21 Pa ipak ako ti upozoriš pravednika da taj pravednik ne bi griješio i on ne sagriješi, zasigurno će živjeti zato što je opomenut; isto tako ti si izbavio dušu svoju."

22 I ruka GOSPODNJA bila je ondje na meni te mi je on rekao: "Ustani, idi u ravnicu da ondje s tobom razgovaram."

23 Tada sam ustao i otišao u ravnicu, i gle: slava GOSPODNJA stajala je ondje, poput one slave koju sam vidio na rijeci Kebaru; nato sam pao na lice svoje.

24 Uto je duh ušao u mene te me postavio na noge moje; i progovorio mi je pa mi rekao: "Idi, zatvori se u domu svome.

25 Na tebe, sine čovječji, evo, na tebe će staviti užad i svezati te njo-

me te nećeš više izlaziti među njih.

26 I učinit ću da se jezik tvoj priljepi za nepce tvoje tako da ćeš zanijemjeti i nećeš im više biti onaj koji ih kori, jer *su* oni dom buntovnički.

27 No kad ti progovorim, otvorit ću usta tvoja pa im trebaš reći: 'Ovako govori Gospodin BOG.' Onaj koji čuje, neka čuje, a onaj koji propusti, neka propusti, jer *su* oni dom buntovnički."

POGLAVLJE 4

Prikaz opsade Jeruzalema

1 "I ti, sine čovječji, uzmi sebi crijep i položi ga pred sebe, pa nacrtaj na njemu grad, *i to* Jeruzalem.

2 I postavi opsadu protiv njega, i sagradi utvrdu prema njemu, i podigni nasip nasuprot njega, i postavi tabor prema njemu, i postavi prema njemu udarače za proboj zidova unaokolo.

3 Štoviše ti si uzmi željeznu tavu i postavi je *kao* željezni zid između sebe i grada, te upravi k njemu lice svoje, i bit će pod opsadom; i ti ćeš postaviti opsadu protiv njega. To *neka bude* znak domu Izraelovu.

4 Ti također legni na svoju lijevu stranu i položi na nju nepravdu doma Izraelova; nosit ćeš njihovu nepravdu prema broju dana koliko ćeš ležati na njoj.

5 Jer ja sam na tebe položio godine nepravde njihove prema broju dana: tri stotine i devedeset dana; toliko ćeš nositi nepravdu doma Izraelova.

6 A kad ih ispuniš, ponovo legni na svoju desnu stranu, i nosit ćeš nepravdu doma Judina četrdeset dana; određujem ti po dan za svaku godinu.

7 Stoga upravi lice svoje prema opsadi Jeruzalema pa će mišica tvoja *biti* otkrivena te ćeš prorokovati protiv njega.

8 I gle, svezat ću te užetima da

se nećeš okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane opsade svoje.

9 Također ti si uzmi i pšenice i ječma i boba i leće i prosa i slanutka, i stavi ih u jednu posudu te si od toga napravi kruh i jest ćeš od njega prema broju dana svojih tako da ćeš ti ležati na svojoj strani, tri stotine i devedeset dana.

10 A jelo tvoje koje ćeš jesti *bit će* težinom dvadeset šekela na dan; s vremena na vrijeme ćeš ga jesti.

11 Također ćeš i vodu piti na mjeru, šestinu hina; s vremena na vrijeme ćeš je piti.

12 I jest ćeš to *kao* ječmenu pogaču; a ispeći ćeš je s izmetima što izlaze iz čovjeka njima naoči."

13 Zatim je GOSPOD rekao: "Baš tako će sinovi Izraelovi jesti svoj okaljani kruh među Poganimama kamo ću ih rastjerati."

14 Tada sam rekao: "Ah, Gospodine BOŽE, gle, duša moja nije onečišćena, jer od mladosti svoje pa sve dosad nisam jeo ono što je uginulo samo od sebe ili što je rastrgano, niti je meso gnjusobno ušlo u usta moja."

15 Nato mi je on rekao: "Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto ljudskih izmetina da njome sebi pripraviš kruh."

16 Još mi je rekao: "Sine čovječji, evo, ja ću prekinuti opskrbu kruha u Jeruzalemu. I jest će kruh na mjeru i pažljivo, i pit će vodu na mjeru i sa zaprepaštenjem,

17 da mogu oskudijevati kruhom i vodom te se preneraziti jedan nad drugim te propadati za nepravdu svoju."

POGLAVLJE 5

Uništenje Jeruzalema

1 "A ti, sine čovječji, uzmi sebi oštar nož, uzmi si brijačevu britvu te *time* prođi po glavi svojoj i po

bradi svojoj. Onda si uzmi vage za vaganje i razdijeli *sve vlasi*.

2 Trećinu spali ognjem usred grada kad se navrše dani opsade, zatim uzmi trećinu i sijeci nožem po njoj, a trećinu razbacaj u vjetar; a ja ću za njima izvući mač.

3 Uzmi od nje i mali broj *vlasi* i zaveži ih u skute svoje.

4 Zatim ponovo uzmi od njih i baci ih usred ognja te ih spali u ognju. *Jer će od njih izbiti oganj na sav dom Izraelov.*"

5 Ovako govori Gospodin BOG: "Ovo je Jeruzalem; postavio sam ga usred narodā i zemalja *što su* oko njega.

6 Ali on je pretvorio sudove moje u opačinu više nego narodi, i odredbe moje više nego zemlje *što su* oko njega. Jer su odbacili moje sudove i moje odredbe, i nisu po njima hodili."

7 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Zato što ste se namnožili više nego narodi *što su* oko vas i niste hodili po mojim odredbama ni izvršavali moje sudove, niti niste činili po prosudbama naroda *što su* oko vas",

8 stoga ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja, baš ja *sam* protiv tebe i provest ću sudove usred tebe naoči narodima.

9 I učinit ću u tebi ono što nisam nikada učinio i takvo što nikada više neću učiniti zbog svih gnjusoba tvojih.

10 Stoga će usred tebe očevi jesti sinove, a sinovi će jesti očeve svoje. I provest ću presude u tebi, i sav ostatak tvoj raspršit ću u sve vjetrove.

11 "Zato, *tako* mi života", govori Gospodin BOG, "zasigurno, zato što si oskrvrnuo Svetište moje svakvim grozotama svojim i svakvim gnjusobama svojim, stoga ću i ja tebe zakinuti i oko te moje

neće štedjeti niti ću imati bilo kakvu samilost.

12 Trećina tvoja pomrijet će od kuge i usred tebe bit će zatrti od gladi, trećina će pasti od mača oko tebe, a trećinu ću ja raspršiti u sve vjetrove i izvući mač za njima.

13 Tako će se izvršiti srdžba moja i učinit ću da na njima počine bijes moj, i utješit ću se. I oni će znati da sam ja, GOSPOD, *to* govorio u revnosti svojoj kad sam izvršio bijes svoj na njima.

14 Nadalje učinit ću od tebe puštoš i ruglo među narodima što *su* oko tebe na oči svih koji prolaze.

15 Tako će to biti ruglo i podsmijeh, pouka i zaprepaštenje narodima što *su* oko tebe kad na tebi provedem sudove u srdžbi i bijesu i ukorima *punim* bijesa. Ja, GOSPOD, *to* sam govorio.

16 Kad na njih pustim zle strijele gladi, koje će biti na propast *njihovu* i koje ću pustiti da vas uništim; i pojačat ću glad nad vama i prekinut ću vam opskrbu kruhom.

17 Tako ću na vas poslati i glad i zle zvijeri, i one će te uciviliti. I kuga i krv kroz tebe će proći i mač ću na tebe dovesti. Ja, GOSPOD, *to* sam govorio."

POGLAVLJE 6

Osuda idolopoklonstva

1 I riječ GOSPODNJA došla mi je govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi lice svoje prema gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih.

3 I reci: Gore Izraelove, čujte riječ Gospodina BOGA. Ovako govori Gospodin BOG gorama i brdima, rijekama i dolinama: 'Evo, ja, baš ja, dovest ću mač na vas i uništiti ću uzvišice vaše.

4 I žrtvenici vaši će opustjeti, i kipovi vaši bit će polomljeni, a pogubljene vaše pobacat ću pred

idole vaše.

5 I položit ću mrtva tijela sinova Izraelovih pred idole njihove, i rasi-jat ću kosti vaše oko žrtvenika vaših.

6 Po svim vašim prebivalištima gradovi će biti opustošeni, a uzvišice poharane, da bi žrtvenici vaši bili opustošeni i poharani, da bi idoli vaši bili polomljeni te nestali, te da bi kipovi vaši bili porušeni i da bi djela vaša bila uništena.

7 I pogubljeni će popadati među vas, i spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

8 Ipak ću vam ostaviti ostatak, da imate među narodima *neke* koji će umaknuti maču, kad ćete biti raspršeni po zemljama.

9 I oni među vama koji su umakli među narodima sjetit će se mene ondje gdje budu odvedeni u sužanjstvo, zato što su me slomili svojim preljubničkim srcem što je odstupilo od mene, i očima svojim kojima su se odali bludništvu za idolima svojim; i sami će se sebi ogaditi zbog zala koja su počinili svim gnjusobama svojim.

10 I spoznat će da *sam* ja GOSPOD i *da* nisam uzalud govorio da ću im učiniti ovo zlo.' "

11 Ovako govori Gospodin BOG: "Pljesni svojom rukom i lupi nogom svojom te reci: 'Jao, zbog svih zlih gnjusoba doma Izraelova!' Jer će oni pasti od mača, gladi i kuge.

12 Onaj tko bude daleko, umrijet će od kuge, a onaj tko bude blizu, past će od mača; a onaj tko ostane i bude opkoljen, umrijet će od gladi. Tako ću izvršiti svoj bijes nad njima.

13 Tada ćete spoznati da *sam* ja GOSPOD kad im pogubljeni njihovi budu među idolima njihovim oko žrtvenika njihovih, na svakom visokom brdu, na svim vrhovima gora, i pod svakim zelenim drvetom i pod svakim debelim hramom, na mjestima gdje su prinosili

miomiris svim idolima svojim.

14 Tako ću ispružiti ruku svoju nad njima, i zemlju pretvoriti u pustoš, da, još pustiju od pustinje prema Diblatu, po svim obitavalištima njihovim. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 7

Dan gnjeva GOSPODNJEG

1 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Također, ti sine čovječji, *reci*: Ovako govori Gospodin BOG zemlji Izraelovoj: 'Kraj! Kraj dolazi na četiri kuta zemlje.

3 Sad *je* došao kraj i na tebe pa ću ja spustiti srdžbu svoju na tebe, i sudit ću ti po putevima tvojim; i naplatit ću na tebi sve gnjusobe tvoje.

4 I moje te oko neće štedjeti niti ću imati samilosti, nego ću na tebi naplatiti puteve tvoje, i gnjusobe će tvoje biti usred tebe. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.' "

5 Ovako govori Gospodin BOG: "Zlo, jedno zlo, evo, dolazi.

6 Kraj dolazi, kraj dolazi! Tebe traži, evo, dolazi!

7 Jutro dolazi na tebe, ti koji prebivaš u ovoj zemlji. Dolazi čas, dan nevolje je blizu, a ne ječanje po gorama.

8 Sad ću ubrzo izliti bijes svoj na tebe i dovršiti na tebi srdžbu svoju; i sudit ću ti po putevima tvojim i naplatiti na tebi sve gnjusobe tvoje.

9 I moje *te* oko neće štedjeti, ni neću imati samilosti; naplatit ću ti po putevima tvojim i po gnjusobama tvojim što su usred tebe. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD koji udara.

10 Evo dana, evo dolazi! Jutro se rađa; štap je procvjetao, oholost propupala.

11 Nasilje se podiže kao štap

opakosti. Nitko od njih *neće ostati*, ni od mnoštva njihova niti od nekoga njihovog; i neće za njima biti žadikovanja.

12 Dolazi čas, dan se približava. Neka se kupac ne raduje ni prodavatelj neka ne tuguje; jer *se* gnjev *spustio* na sve mnoštvo njihovo.

13 Jer prodavatelj neće povratiti ono što je prodano, premda su oni još živi. Jer viđenje se odnosi na sve mnoštvo njihovo, *koje* se neće vratiti; i nitko se neće osnažiti nepravdom svoga života.

14 Zatrubili su u trube, baš da sve pripreme, no nitko ne odlazi u boj; jer *se* gnjev moj *spustio* na sve mnoštvo njihovo.

15 Mač *je* vani, a unutra kuga i glad. Onaj tko *je* u polju, od mača će poginuti, a onoga tko *je* u gradu, glad i kuga će proždrijeti.

16 No oni od njih koji umaknu, umaknut će te će biti po gorama kao golubovi iz dolina; svi će oni tugovati, svatko zbog nepravde svoje.

17 Sve će ruke klonuti, i sva koljena postat će slaba *poput* vode.

18 I pripasat će se kostrijeću, i užas će ih prekriti; i sram će biti na svim licima, a na svim glavama njihovim ćelavost.

19 Srebro će svoje pobacati po ulicama, a zlato će se njihovo ukloniti. Srebro njihovo i zlato njihovo neće ih moći izbaviti u dan gnjeva GOSPODNJEG. Duše svoje neće nasititi ni utrobe svoje napuniti, zato što im je nepravda njihova kamen spoticanja.

20 A krasotu svog nakita, njega je postavio kao veličanstvo; no oni su na njemu načinili likove svojih gnjusoba i grozota svojih. Stoga sam ga od njih udaljio.

21 I dat ću ga kao plijen u ruke tuđinaca, i kao grabež u ruke opakih iz zemlje; i oni će ga okaljati.

22 Također ću i lice svoje od njih

okrenuti, a oni će okaljati skrovište *moje*; jer će razbojnici ući u njega i oskvrnuti ga.

23 Načini lanac, jer je zemlja puna krvnih zločina, a gradovi su puni nasilja.

24 Zato ću dovesti najgore pogane te će oni zaposjesti domove njihove; i učinit ću da nestane raskoš silnikā, i njihova sveta mjesta bit će oskvrnuta.

25 Uništenje dolazi; i tražit će mir, a mira neće biti.

26 Nesreća će dolaziti za nesrećom i glasine će dolaziti na glasine; tada će zatražiti viđenje proroka, ali će od svećenika Zakon nestati, i savjet od *časnih* staraca.

27 Kralj će tugovati, a knez će se odjenuti u pustoš; i ruke naroda te zemlje uznemirit će se. Učinit ću im prema putu njihovom i prema zaslugama njihovim sudit ću im. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 8 Gnjusobe u Hramu

1 I dogodilo se, šeste godine, šestoga *mjeseca*, petoga *dana* u mjesecu, *dok* sam ja sjedio u svojoj kući, a preda mnom su sjedile stariješine Judine, da se ondje na mene spustila ruka Gospodina BOGA.

2 Nato sam pogledao, i gle, obličje izgledom kao oganj: od bokova njegovih pa sve naniže izgledom *kao* oganj, a od bokova njegovih pa sve naviše izgledom *kao* sjaj, bojom poput jantara.

3 I ispružio je obličje ruke, i uhvatio me za pramen na glavi mojoj. I duh me je podigao između zemlje i neba te me ponio Božjim viđenjima u Jeruzalem, na vrata unutrašnjih gradskih vrata što gledaju prema sjeveru, gdje *je bilo* prijestolje kipa ljubomore koji izaziva na ljubomoru.

4 I gle, slava Boga Izraelova *je*

bila ondje, prema viđenju što sam ga vidio u ravnicu.

5 Tada mi je on rekao: "Sine čovječji, podigni sada oči svoje prema sjeveru." Tako sam podigao oči svoje prema sjeveru, i gle: na ulazu sjeverno na vratima kod žrtvenika *bio je* onaj kip ljubomore na ulazu.

6 Nadalje mi je rekao: "Sine čovječji, vidiš li ti što oni rade? *Baš* gnjusobe velike što ih dom Izraelov ovdje čini da bi me udaljio od Svetišta mojega? No okreni se još jednom i vidjet ćeš još veće gnjusobe."

7 I doveo me je na vrata predvorja. I kad sam pogledao, gle, jedna rupa u zidu.

8 Nato mi je on rekao: "Sine čovječji, prokopaj sada taj zid." I kad sam prokopao zid, gle, jedna vrata.

9 Tada mi je rekao: "Uđi i pogledaj gnjusobe opake što ih oni ovdje čine."

10 Tako sam ušao i pogledao. I gle, svakakvi primjerci gmazova i gnjusnih životinja, i svi idoli doma Izraelova naslikani po zidu *svugdje* unaokolo.

11 A pred njima su stajala sedamdesetorica ljudi od *časnih* staraca doma Izraelova, a među njima stajao je Jaazania, sin Šafanov. I svatko je u ruci svojoj imao kadionicu svoju; i podizao se gusti oblak kâda.

12 Tada mi je rekao: "Sine čovječji, vidiš li što u tami rade *časni* starci doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj odaji? Jer oni govore: 'GOSPOD nas ne vidi. GOSPOD je napustio zemlju.' "

13 Također mi je rekao: "Okreni se još jednom i vidjet ćeš još veće gnjusobe što ih oni čine."

14 Zatim me je doveo na ulaz vrata Doma GOSPODNJEGA što *su*

bila prema sjeveru. I gle, ondje su sjedile žene plačući za Tamuzom.

15 Nato mi je rekao: "Jesi li vidio *ovo*, sine čovječji? Okreni se još jednom i vidjet ćeš još veće gnjusobe od ovih."

16 I doveo me je u unutrašnje predvorje Doma GOSPODNJEG. I gle, na vratim Hrama GOSPODNJEG, između trijema i žrtvenika, *bilo je* oko dvadeset i pet ljudi, leđima svojim okrenutih prema Hramu GOSPODNJEM, a licima svojim prema istoku; i oni su prema istoku iskazivali štovanje suncu.

17 Tada mi je rekao: "Jesi li vidio *ovo*, sine čovječji? Zar je premalo domu Judinu da čine gnjusobe koje ovdje čine? Jer su i zemlju napunili nasiljem i okrenuli se da me izazivaju na srdžbu. I gle, stavljaju granu na nos svoj!

18 Stoga ću i ja postupiti u bijesu: oko moje neće *ih* štedjeti niti ću imati samilosti. I makar zavape jakim glasom na uši moje, ipak *ih* neću uslišati."

POGLAVLJE 9 Idolopoklonici pobijeni

1 Također je i na moje uši povikao jakim glasom govoreći: "Navedite one koji upravljaju nad gradom da se približe, *baš* svakoga *da drži* u svojoj ruci svoje oružje koje uništava."

2 I gle, došla su šestorica ljudi iz smjera Viših vrata, koja leže prema sjeveru, svatko *da drži* oružje svoje koje ubija u ruci svojoj. A među njima *bio je* jedan čovjek odjeven u lan, s pisarskim priborom na bokovima svojim. Zatim su ušli te stali kod mjenog žrtvenika.

3 Tada se slava Boga Izraelova podigla s kerubina, na kojem je on bio, ka pragu Doma. I on je pozvao čovjeka odjevena u lan koji *je imao* pisarski pribor na bokovima svojim.

4 Nato mu je GOSPOD rekao: "Prođi kroz središte grada, kroz središte Jeruzalema, i stavi znak na čela ljudi koji uzdišu i vape zbog svih gnjusoba što se čine usred njega."

5 A drugima je rekao na moje uši: "Pođite za njim kroz grad i udarite; neka oči vaše *nikoga* ne štede niti imajte samilosti."

6 Pogubite potpuno staro i mlado, i djevojke i malu djecu i žene, ali se ne primičite nijednomu čovjeku na kojem je znak. I počnite od mogega Svetišťa." Tada su počeli sa *časnim* starim ljudima koji su bili pred Domom.

7 Zatim im je rekao: "Oskvrnite Dom, i napunite predvorja pobijeni-
nima. Krenite!" I oni su krenuli te počeli ubijati po gradu.

8 I dogodilo se, dok su ih oni ubijali, a ja sam ostao, da sam pao na lice svoje te zavapio i rekao: "Jao, Gospodine BOŽE! Zar ćeš ti uništiti sav ostatak Izraelov izlijevajući svoj bijes na Jeruzalem?"

9 Tada mi je on rekao: "Nepravda doma Izraelova i Judina izvanredno je velika, i zemlja je puna krvi, a grad je pun izopačenosti; jer govore: 'GOSPOD je napustio zemlju' i: 'GOSPOD ne vidi.'"

10 A za mene također; oko moje neće *nikoga* štedjeti niti ću imati samilosti, *nego* ću im naplatiti put njihov na glavu njihovu."

11 I gle, čovjek odjeven u lan, koji je *imao* pisarski pribor na bokovima svojim, izvješćujući slučaj govoreći: "Učinio sam kako si mi zapovjedio."

POGLAVLJE 10 Slava GOSPODNJA napušta Hram

1 Tada sam pogledao, i gle: na svodu koji je bio nad glavama kerubinā pojavio se nad njima

nešto kao kamen safir, izgledom poput obličja prijestolja.

2 Nato je progovorio čovjeku odjevenom u lan i rekao: "Uđi među kotače, i *to* pod kerubinom i ruku svoju napuni ognjenim ugljevljem između kerubinā, te ga prospi nad gradom." I on je ušao meni naoči.

3 A kerubini su stajali s desne strane Doma kad je čovjek ušao; i oblak je ispunio unutrašnje predvorje.

4 Tada se slava GOSPODNJA podigla s kerubina i *stala* nad pragom Doma; i Dom se ispunio oblakom, a predvorje je bilo puno sjaja slave GOSPODNJE.

5 A zvuk krila kerubinskih čuo se *sve* do vanjskoga predvorja, kao glas Svesilnoga Boga kad govori.

6 I dogodilo se, *da* kad je on zapovjedio čovjeku odjevenom u lan govoreći: "Uzmi ognja između kotača, između kerubinā", ovaj je tada ušao i stao pored kotača.

7 Nato je *jedan* kerubin pružio ruku svoju između kerubinā prema ognju *koji je bio* među kerubinima. I uzeo je *od njega*, te *to* stavio u ruke čovjeka *koji je bio* odjeven u lan; ovaj je *to* uzeo i izašao.

8 I pojavilo se u kerubinā obličje čovječje ruke pod krilima njihovim.

9 A kad sam pogledao, gle: četiri kotača uz kerubine, jedan kotač uz jednog kerubina i drugi kotač uz drugog kerubina. A izgled kotača *bio je* poput boje kamena berila.

10 A *što se tiče* izgleda njihova, njih četiri bili su istog obličja, kao da je kotač bio usred kotača.

11 Kad su išli, išli su na sve svoje četiri strane, nisu se okretali dok su išli; nego na mjesto kamo je pogledala glava, oni su je slijedili. Nisu se okretali dok su išli.

12 A cijelo tijelo njihovo i leđa

njihova i ruke njihove i krila njihova i kotači bili su sve unaokolo puni očiju, *čak* i kotači što su ih ta četvorica imala.

13 A kotači, na uši moje bilo je povikano prema njima: "Kotaču!"

14 I svaki je imao četiri lica: lice prvoga *bilo je* lice kerubina, a lice drugoga *bilo je* lice čovječje, a trećega lice lavlje, a četvrtoga lice orlovsko.

15 I kerubini su se podigli. To je ono živo biće što sam ga vidio na rijeci Kebaru.

16 I kad su kerubini išli, išli su uz njih i kotači; a kad su kerubini podigli krila svoja da se uzdignu sa zemlje, ti isti kotači nisu se ni odmicali od njih.

17 Kad su se oni zaustavili, zaustavili su se i *kotači*, a kad su se oni podigli, podigli su se i *ovi* s njima; jer je duh živog bića *bio* u njima.

18 Tada je slava GOSPODNJA otišla s praga Doma i stala nad kerubine.

19 Zatim su kerubini podigli krila svoja i uzdigli se sa zemlje meni naoči. Kad su oni išli, i kotači *su bili* uz njih. I *svaki* je stajao na ulazu istočnih vrata Doma GOSPODNJEGA, a slava Boga Izraelova *bila je* odozgo nad njima.

20 To *je* bilo ono živo biće što sam ga vidio ispod Boga Izraelova na rijeci Kebaru. I spoznao sam da *su* to *bili* kerubini.

21 Svaki je imao četiri lica i svaki po četiri krila; a pod krilima njihovim *bilo je* obličje ruke čovječje.

22 A obličja njihovih lica *bila su* ista kao lica koja sam vidio na rijeci Kebaru, njihov izgled i ona sama. Svaki je išao pravo naprijed.

POGLAVLJE 11

Osuda opakih savjetnika

1 Još me je duh podigao i odnio me na istočna vrata Doma GOSPODNJEG, koja gledaju na istok; i

gle, na ulazu vrata *bilo je* dvadeset i pet ljudi; među njima sam vidio Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatiju, sina Benajina, knezove narodne.

2 Tada mi je rekao: "Sine čovječji, ovo *su* ljudi koji smišljaju zloću i daju opake savjete u ovome gradu,

3 koji govore: 'Nije još blizu, neka samo gradimo kuće. Ovaj *je* grad kotao, a mi *budemo* meso.'

4 Stoga prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovječji."

5 Nato se Duh GOSPODNJI spustio na mene i rekao mi: "Reci: Ovako govori GOSPOD: 'Tako si rekao, dome Izraelov, no ja znam ono što vam pada na um, *sve* to.

6 Umnožili ste pobijene svoje u ovome gradu i ulice njegove napunili ste pobijenima.'

7 Stoga ovako govori Gospodin BOG: 'Pobijeni vaši koje ste položili usred njega, oni *su* meso, a ovaj *je* grad kotao; ali ja ću vas izvesti iz njega.

8 Bojite se mača, a ja ću na vas mač dovesti', govori Gospodin BOG.

9 'I izvest ću vas iz njega, i predat ću vas u ruke tuđincima i izvršiti sudove među vama.

10 Od mača ćete pasti; ja ću vam suditi na međi Izraelovoj, i spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

11 Ovaj grad neće biti vaš kotao niti vi nećete biti meso usred njega, *nego* ću vam ja suditi na međi Izraelovoj.

12 I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD; jer niste hodili po mojim odredbama niti ste provodili sudove moje, *nego* ste postupali po običajima pogana koji *su* oko vas.' "

13 I dogodilo se, dok sam prorokovao, da je Pelatija, sin Benajin umro. Nato sam pao na lice svoje te zava pio jakim glasom i rekao: "Ah, Gospodine BOŽE! Zar ćeš ti potpuno dokrajčiti ostatak Izraelov?"

Izraelovo novo srce i duh

14 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

15 "Sine čovječji, braća tvoja, baš braća tvoja, ljudi iz roda tvojega i sav dom Izraelov, svi *su* oni ti kojima stanovnici Jeruzalema govore: 'Držite se podalje od GOSPODA! Nama je ova zemlja predana u posjed.'

16 Stoga reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Premda ih odbacim daleko među pogane i premda ih i raspršim po zemljama, ipak ću im biti kao malo svetište u zemljama u koje će otići.'

17 Stoga reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: sakupit ću vas iz naroda, i sabrat ću vas iz zemalja u koje ste bili raspršeni, i ja ću vam dati zemlju Izraelovu.'

18 A doći će onamo, i uklonit će odande sve grozote njezine i sve gnjusobe njezine.

19 I dat ću im jedno srce, i staviti novi duh u njih; i srce kameno maknut ću iz tijela njihovih, i dat ću im srce od mesa,

20 da bi hodili po mojim odredbama, i držali uredbe moje i izvršavali ih. I oni će biti moj narod, a ja ću biti Bog njihov.

21 No *što se tiče* onih čije srce hodi po srcu grozota njihovih i gnjusoba njihovih, naplatit ću put njihov na glavama njihovim', govori Gospodin BOG."

22 Tada su kerubini podigli krila svoja i kotače uz njih; a slava Boga Izraelova *bila je* odzog nad njima.

23 I slava se GOSPODNJA podigla usred grada, i zaustavila se na gori koja *je* na istočnoj strani grada.

24 Nakon toga duh me je podigao, i odnio me Duhom Božjim u viđenju u Kaldeju k onima u sužanjstvu. Tako se viđenje koje sam gledao podiglo od mene.

25 Tada sam ispriповjedio onima u sužanjstvu sve što mi je GOSPOD pokazao.

POGLAVLJE 12

Prikaz Judinog sužanjstva

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, ti prebivaš usred doma buntovničkog, koji ima oči da vidi, a ne vidi, imaju uši da čuju, a ne čuju; jer *su* oni dom buntovnički.

3 Stoga ti, sine čovječji, pripravi sebi selidbenu poputninu pa se odseli danju njima naoči; i preseli se iz svojega mjesta u drugo mjesto njima naoči. Možda će *to* promotriti premda *su* oni dom buntovnički.

4 Tada iznesi danju svoj poputninu, njima naoči, kao selidbenu poputninu; a trebaš izaći navečer njima naoči, kao oni što odlaze u sužanjstvo.

5 Prokopaj zid njima naoči, pa je kroz njega iznesi.

6 Njima naoči uprti je na rame-na *svoja* i iznesi *je* u sumrak. Lice svoje pokrij da ne vidiš tlo, jer sam te ja postavio *kao* znak domu Izraelovu."

7 I ja sam učinio tako kako mi je bilo zapovjeđeno: danju sam iznio svoju poputninu, kao poputninu za sužanjstvo, a navečer sam rukom svojom prokopao zid; iznio sam je u sumrak i ponio na ramenima *svojim* njima naoči.

8 A ujutro mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Sine čovječji, nije li ti dom Izraelov, dom buntovnički, rekao: 'Što ti to radiš?'

10 Reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: Ovo breme *tiče se* kneza u Jeruzalemu i svega doma Izraelova, onih koji su među njima.'

11 Reci: 'Ja *sam* vam znak: kako *sam* ja učinio, tako će i njima biti učinjeno; oni će se seliti *te* ići u sužanjstvo.'

12 A knez koji *je* među njima ponijet će na ramenima *svojim* u sumrak i otići. Prokopat će zid da iznese kroz njega. Lice će svoje pokriti, tako da on očima *svojim* ne vidi tlo.

13 I razapet ću nad njim mrežu svoju, i uhvatit će se u moju zamku; i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku, ipak je on neće vidjeti premda će ondje umrijeti.

14 I raspršit ću u svaki vjetar sve koji *su* oko njega da mu pomognu i sve ćete njegove, i izvući ću mač za njima.

15 I spoznat će da *sam* ja GOSPOD kad ih raspršim među narode i kad ih razaspem po zemljama.

16 Ali ću sačuvati nekoliko ljudi među njima od mača, od gladi i od kuge, da mogu među poganim, kamo odlaze, objavljivati sve svoje gnjusobe. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

17 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

18 "Sine čovječji, jedi kruh svoj tresući se, i pij vodu svoju u drhtanju i zabrinutosti.

19 I reci narodu te zemlje: 'Ovako govori Gospodin BOG o stanovnicima Jeruzalema i o zemlji Izraelovoj: Jest će kruh svoj zabrinuto, i piti vodu svoju sa zaprepашtenjem, da bi im zemlja opustjela od svega što je u njoj zbog nasilja svih onih koji u njoj žive.

20 I gradovi koji su nastanjeni bit će opustošeni, i zemlja će biti pusta. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD."

21 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

22 "Sine čovječji, kakva je to izreka koju vi imate u zemlji Izraelovoj

govoreći: 'Dani su se odužili i svako viđenje propada'?

23 Stoga im reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Učinit ću da ta izreka nestane, i neće je više primjenjivati kao izreku u Izraelu.' Nego im reci: 'Dani su se približili i ostvarenje svakoga viđenja.

24 Jer neće više biti nijednoga ispraznog viđenja ni laskavog proricanja usred doma Izraelova.

25 Jer ja *sam* GOSPOD, govorit ću, a riječ što je budem govorio, ispunit će se, neće se više odgađati. Jer za vaših dana, dome buntovnički, reći ću riječ i izvršiti je', govori Gospodin BOG."

26 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

27 "Sine čovječji, evo oni što su od doma Izraelova govore: 'Viđenje što ga je ovaj vidio je za mnogo dana koji dolaze, i on prorokuje o vremenima koja su daleko.'

28 Stoga im reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Nijedna od mojih riječi neće se više odgađati, nego će se riječ što sam je izgovorio izvršiti', govori Gospodin BOG."

POGLAVLJE 13 Osuda lažnih proroka

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, prorokuj protiv proroka Izraelovih koji prorokuju i reci onima koji prorokuju iz svog vlastitog srca: 'Čujte riječ GOSPODNJU!' "

3 Ovako govori Gospodin BOG: "Jao ludim prorocima koji slijede svoj vlastiti duh, a ne vide ništa!

4 Tvoji su proroci, Izraele, kao lisice u pustinjama.

5 Vi se niste popeli na klance niti ste radili ogradu za dom Izraelov da bi opstao u boju u dan GOSPODNJI.

6 Gledaju ispraznosti i lažna

proricanja govoreći: 'GOSPOD govori'; a GOSPOD ih nije poslao; i navode *druge* da se nadaju da bi i oni potvrdili riječ.

7 Niste li gledali isprazna viđenja i niste li govorili lažna proricanja kad govorite: 'GOSPOD to govori'; iako ja nisam govorio?"

8 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Zato što ste govorili isprazno i vidjeli laž, stoga evo, ja *sam* protiv vas", govori Gospodin BOG.

9 "I ruka moja bit će protiv proroka koji vide ispraznosti i proriču laž. Neće više biti u zajednici naroda mojega niti će biti upisani u popis doma Izraelova ni neće ući u zemlju Izraelovu. I spoznat ćete da *sam* ja Gospodin BOG.

10 Zato što, baš zato što ste zavodili narod moj govoreći: 'Mir', a mira nema, i jedan gradi zid, i gle, drugi ga premazuju neizmiješanom *žbukom*,

11 reci onima koji *ga* premazuju neizmiješanom *žbukom* da će pasti. Doći će pljusak potopni i ti ćeš, silna tučo, pasti, i olujni vjetar će *ga* parati.

12 Gle, kad zid padne, neće li se vama reći: 'Gdje je premaz kojim ste *ga* premazali?' "

13 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "U bijesu svome rasparat ću *ga* vjetrom olujnim, a u srdžbi mojoj doći će pljusak potopni i u bijesu *mome* silna tuča da *ga* satre.

14 Tako ću srušiti zid što ste *ga* vi premazali neizmiješanom *žbukom* i oboriti *ga* na zemlju tako da mu se temelj otkrije. I past će, a vi ćete biti zatrti usred njega. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

15 Tako ću dovršiti svoj gnjev nad zidom i nad onima koji su *ga* premazali neizmiješanom *žbukom*. A vama ću reći: 'Zida *više* nema i nema onih koji su *ga* premazali,

16 *to jest* proroka Izraelovih koji

su prorokovali glede Jeruzalema i koji su za njega vidjeli viđenja o miru, a mira nema' ", govori Gospodin BOG.

17 "Isto tako ti, sine čovječji, upravi lice svoje protiv kćeri naroda svojega, koje prorokuju iz svoga vlastitoga srca, i prorokuj protiv njih.

18 I reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Jao tim *ženama* koje šiju jastuke za sve pazuhe i koje rade marame za glavu bilo kojeg stasa da ulove duše! Zar ćete loviti duše naroda mojega, i zar ćete sačuvati duše svoje na životu *što dolaze* k vama?"

19 I zar ćete me kaljati među narodom mojim za pregršt ječma i za komad kruha, ubijajući duše koje ne bi trebale umrijeti i zar ćete sačuvati duše na životu koje ne bi trebale živjeti, tako da lažete narodu mome koji sluša laži vaše?" "

20 Zato ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja *sam* protiv vaših jastuka kojima vi tamo lovite duše dajući *im* da lete; i istrgnut ću ih s mišice vaše, i pustit ću duše, baš duše koje vi lovite dajući *im* da lete.

21 I marame vaše ću rasparati i narod svoj izbavit ću iz ruke vaše; i neće više biti u ruci vašoj da bude lovljena. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

22 Zato što vi lažju žalostite srce pravednika, kojega ja nisam žalostio, a osnažujete ruke opakoga tako da se ne odvraća od zloga puta svoga, obećavajući mu život.

23 Stoga više nećete vidjeti ispraznosti ni proricati proricanja, jer ću ja izbaviti narod svoj iz ruke vaše. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 14 Osuda starješina

1 Zatim su k meni došli neki od starješina Izraelovih te sjeli pred mene.

2 I došla mi je riječ GOSPOD-

NJA govoreći:

3 "Sine čovječji, ovi ljudi postavili su idole u srca svoja, i stavili su kamen spoticanja nepravde svoje pred lica svoja. Trebam li mi uopće to da me traže?

4 Stoga im progovori i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: Svaki čovjek iz doma Izraelova koji postavlja idole u srce svoje, i stavlja kamen spoticanja nepravde svoje pred lice svoje, a dolazi k proroku, ja, GOSPOD, odgovorit ću onomu koji dolazi prema mnoštvu idola njegovih,

5 da bih uhvatio dom Izraelov za srce njegovo; zato što su svi oni zastranili od mene po idolima svojim.'

6 Stoga reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Gospodin BOG: Pokajte se i odvratite se od idola svojih; i odvratite lica svoja od svih gnjusova svojih.

7 Jer svatko iz doma Izraelova ili od tuđinca što borave u Izraelu koji se odvoji od mene i postavlja idole u srce svoje, i stavlja kamen spoticanja nepravde svoje pred lice svoje, te dolazi k proroku da od njega zatraži *savjet* glede mene; ja, GOSPOD, osobno ću mu odgovoriti.

8 I upravit ću lice svoje protiv tog čovjeka i učinit ću ga kao znak i izreku; i istrijebit ću ga iz naroda svoga. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

9 A ako prorok bude zaveden kad govori riječ, ja, GOSPOD, zaveo sam toga proroka; i ispružit ću ruku svoju na njega, i uništiti ću ga iz naroda svoga Izraela.

10 I oni će snositi kaznu za nepravdu svoju: kazna za proroka bit će baš takva kakva je kazna za onoga koji *ga* traži,

11 da dom Izraelov više ne zastranjuje od mene niti da se više

ne kalja svim prijestupima svojim; nego da mogu biti moj narod, a ja da budem Bog njihov', govori Gospodin BOG."

Jeruzalem neće biti pošteđen

12 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

13 "Sine čovječji, kad zemlja griješi protiv mene teško prestupajući, tada ću ja ispružiti ruku svoju na nju i prekinut ću joj opskrbu kruhom i poslati na nju glad te iz nje istrijebiti ljude i životinje;

14 Premda bi i ova tri čovjeka, Noa, Danijel i Job, bili u njoj, oni će svojom pravednošću izbaviti *samo* duše svoje", govori Gospodin BOG.

15 "Ako pustim odvratne zvijeri da prođu kroz zemlju i oplijene je tako da bude pusta, da nitko više njome ne može proći zbog zvijeri,

16 premda i ta tri čovjeka *budu* u njoj, *tako* mi života," govori Gospodin BOG, "oni neće izbaviti ni sinove ni kćeri; samo će oni biti izbačeni, no zemlja će biti opustošena.

17 Ili, *ako* dovedem mač na tu zemlju i kažem: 'Maču, prođi kroz tu zemlju tako da iz nje istrijebib ljude i životinje',

18 premda i ta tri čovjeka *budu* u njoj, *tako* mi života," govori Gospodin BOG, "oni neće izbaviti ni sinove ni kćeri, nego će samo oni izbaviti sebe.

19 Ili, *ako* pošaljem kugu na tu zemlju te izlijem bijes svoj na nju u krvi da iz nje istrijebib ljude i životinje,

20 premda u njoj *budu* Noa, Danijel i Job, *tako* mi života," govori Gospodin BOG, "oni neće izbaviti ni sina ni kćer; svojom će pravednošću izbaviti *samo* duše svoje."

21 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Koliko li više kad pošaljem

svoja četiri strašna suda na Jeruzalem: mač i glad i odvratne zvijeri i kugu da iz njega istrijebim ljude i životinje.

22 Ipak gle, u njemu će ostati ostatak koji će biti odveden, *i* sinovi i kćeri. Gle, oni će doći k vama, i vi ćete vidjeti put njihov i djela njihova. I utješit ćete se glede zla što sam ga ja doveo na Jeruzalem, *baš* glede svega što sam ja doveo na njega.

23 I utješit će vas kad vidite putove njihove i djela njihova. I spoznat ćete da sve što sam učinio u njemu nisam učinio bez razloga", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 15

Jeruzalem – beskorisna loza

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, u čemu je drvo loze bolje od nekog drugog drveta *ili* od mladice koja je među šumskim drvećem?

3 Zar se drvo uzima da se od njega načini nekakvo djelo? Ili hoće li ga *čovjek* uzeti za klin da objesi nekakvu posudu?

4 Gle, baca se u oganj kao gorivo. Oganj proždire oba kraja njegova i sredina njegova je izgorjela. Je li dolično za *bilo kakvo* djelo?

5 Gle, kad je bilo čitavo, nije bilo dolično za nikakvo djelo; koliko li će više sada biti dolično za *bilo kakvo* djelo kad ga oganj proždre i kad izgori?"

6 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Kao što je drvo loze među šumskim drvećem, koje sam dao za oganj kao gorivo, tako ću dati stanovnike Jeruzalema.

7 I upravit ću lice svoje protiv njih; iz *jednog* će ognja izaći, a *drugi* će ih oganj proždrijeti. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD kad lice svoje upravit protiv njih.

8 I zemlju ću u pustoš pretvoriti, zato što su počinili prijestup", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 16

GOSPODNJA nevjerna mladenka

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, obznani Jeruzalemu gnjusobe njegove

3 i reci: "Ovako govori Gospodin BOG Jeruzalemu: 'Po svom porijeklu i po rođenju svome *ti si* iz zemlje kanaanske; otac *je* tvoj *bio* Amorejac, a majka tvoja Hetitkinja.

4 A što se tiče tvog rođenja, na dan kad si rođena, pupkovina ti nije bila prerezana niti vodom nisi bila oprana da te ugładi; ni solju nisi bila osoljena, ni nisi bila uopće povijena.

5 Nijedno te oko nije požalilo da ti učini bilo što od toga, da se sažali nad tobom, nego si bila bačen na otvoreno polje da im se gadiš u dan kad si bila rođena.

6 A kad sam ja prošao pokraj tebe i vidio te okaljanu u svojoj vlastitoj krvi, rekao sam ti *dok si još bila* u svojoj krvi: 'Živi!' Da, rekao sam ti *dok si još bila* u svojoj krvi: 'Živi!'

7 Učinio sam te brojnom kao pupoljke u polju; a ti si porasla i postala velika te postala vrstan nakit: dojke *tvoje* su nabubrile i kosa ti je narasla, no *još si bila* gola i razgoljena.

8 A kad sam ja prošao pokraj tebe i pogledao na tebe; gle, vrijeme tvoje *bilo je* vrijeme ljubavi. I raširio sam skute svoje nad tobom i pokrio tvoju golotinju. Da, zakleo sam ti se i ušao u savez s tobom", govori Gospodin BOG, "i ti si moja postala.

9 Zatim sam te vodom oprao,

da, temeljito sam krv tvoju oprao s tebe i uljem sam te pomazao.

10 I odjenuo sam ti vezenu odjeću, i obuio sam te u kožu jazavčju; i povio sam te u fini lan i pokrio sam te svilom.

11 I ukrasio sam te nakitom, i stavio sam narukvice na ruke tvoje i lančić oko vrata tvoga.

12 I stavio sam ti dragulj na čelo i naušnice na uši tvoje i prelijepu krunu na glavu tvoju.

13 Ukrasila si se zlatom i srebrom, a odjeća tvoja *bila je* od finega lana i svile i vezene *tkanine*. Jela si fino brašno i med i ulje; i bila si izvanredno lijepa, i dospjela do kraljevstva.

14 I glas o tebi pronio se među poganima zbog ljepote tvoje; jer to *je* savršenstvo *bilo* po mojoj krasoti koju sam ja na tebe stavio", govori Gospodin BOG.

15 "No ti si se pouzdala u svoju vlastitu ljepotu i zbog glasa svoga odala si se bludu; i izlivala si svoja bludništva na svakoga tko je prolazio, njegova si bila.

16 I od odjeće si svoje uzimala, i ukrašavali si uzvišice svoje raznim bojama, i na njima bludničila. *Takvo nešto* neće se dogoditi niti će *tako* biti.

17 I uzimala si prekrasni svoj nakit od zlata moga i od srebra moga, koje sam ti ja dao, i pravila si sebi likove muškaraca da bi s njima bludničila.

18 I uzimala si svoju vezenu odjeću i pokrivala ih; i pred njih si stavljala moje ulje i moj kâd.

19 I hranu koju sam ti dao, fino brašno i ulje i med, *kojima* sam te hranio, čak si i to pred njih stavljala na miomiris. *Tako je to bilo*", govori Gospodin BOG.

20 "Još si i sinove svoje i kćeri svoje uzimala, koje si meni rodila, te si ih žrtvovala njima da budu

proždrti. Zar ti je bilo malo tvoje bludničenje,

21 tako da si i sinove moje klala i predavala ih da se za njih provedu kroz *oganj*?

22 I u svim gnjusobama svojim i bludničenjima svojim nisi se spominjala danā svoje mladosti kad si bila gola i razgoljena i *kad* si bila okaljana krvlju svojom.

23 I dogodilo se, nakon sve opakosti tvoje, ('Jao! Jao tebi!', govori Gospodin BOG),

24 *da* si sebi i sagradila istaknuto mjesto i načinila si uzvišicu u svakoj ulici.

25 Sagradila si sebi uzvišice svoje na uglu svakog puta i učinila da ljepota tvoje bude na gađenje; i širila si noge svoje svakome koji bi prolazio, i umnožila si bludničenja svoja.

26 Bludničila si i s Egipćanima, susjedima svojim, velikoga tijela, i množila si svoja bludničenja da bi me izazvala na srdžbu.

27 Evo, stoga sam ja ispružio ruku svoju na tebe i smanjio sam ti uobičajenu *hranu* i predao sam te volji onih koji te mrze, kćeri filistejskih, koje su se posramili zbog tvoga razvratnog puta.

28 Bludničila si i s Asircima, zbog nezasitnosti svoje; da, bludničila si i s njima, a ipak se nisi zasitila.

29 Još si umnožila bludništva svoja u zemlji kanaanskoj sve do Kaldeje, a ipak se ni time nisi zasitila.

30 Kako je oslabilo srce tvoje", govori Gospodin BOG, "pošto činiš sve ovo, djela oštrokondže žene bludnice!

31 Tako da gradiš na uglu svakog puta istaknuta mjesta svoja, i praviš uzvišice svoje u svakoj ulici. I nisi bila kao bludnica, u tome što si prezrela nadnicu,

32 *nego kao* žena koja čini preljub, koja uzima tuđince umjesto

muža svoga.

33 Oni svim bludnicama daju darove, no ti si svim svojim ljubavnicama darove svoje davala kako bi ih unajmila tako da sa svih strana dolaze k tebi zbog bludničenja tvoga.

34 I kod tebe tvoje je bludničenje obrnuto nego kod *drugih* žena, jer te nitko nije slijedio da bi počinio bludničenja; a ti si davala plaću, a ne da se plaća davala tebi, stoga je bilo obrnuto.

35 Stoga, bludnice, čuj riječ GOSPODNJU!

36 Ovako govori Gospodin BOG: 'Zato što se prljavština tvoja izlila i otkrila golotinja tvoja u bludničenju tvome s ljubavnicima tvojim i sa svim idolima gnjusobe tvoje, i po krvi sinova tvojih koju si im davala,

37 evo, stoga ću ja sakupiti sve tvoje ljubavnike s kojima si se zadovoljavala, sve *one* koje si voljela i sve *one* koje si mrzila. Čak ću ih i svuda unaokolo sakupiti protiv tebe, i otkriti im golotinu tvoju tako da mogu vidjeti svu golotinu tvoju.

38 I sudit ću ti kao što se sudi ženama koje su prekršile bračni zavjet i prolile krv, i svalit ću na tebe krv u bijesu i ljubomori.

39 Također ću te predati u ruke njihove, i oni će razoriti tvoja istaknuta mjesta i porušiti uzvišice tvoje; i skinut će s tebe odjeću tvoju i uzet će ti prekrasni nakit, i ostavit će te голу i razgoljenu.

40 Dovest će na tebe četu i zasut će te kamenjem i probosti te mačevima svojim.

41 I ognjem će ti kuće spaliti, i mnogim ženama naoči izvršiti sudove nad tobom. I učinit ću da prestaneš bludničiti i nikada više ni plaću nećeš davati.

42 Tako ću učiniti da bijes moj

prema tebi počine, i ljubomora moja odstupi od tebe; i smirit ću se, i neću više biti ljut.

43 Zato što se nisi spominjala danâ svoje mladosti, nego si me svime time uzrujavala, stoga ću i ja za put tvoj uzvratiti na glavu *tvoju*", govori Gospodin BOG, "te nećeš činiti još i tu razvratnost povrh svih gnjusoba svojih."

44 "Gle, svatko tko koristi izreke, koristit će ovu izreku protiv tebe govoreći: 'Kakva je majka, *takva je i kći njezina*.'

45 Ti si kći majke svoje, koja se gnuša muža svojega i djece svoje; i ti si sestra svojih sestara, koje su se gnušale muževa svojih i djece svoje. Majka vam je *bila* Hetitkinja, a otac vaš Amorejac.

46 A tvoja starija sestra je Samarija, ona i kćeri njezine što žive kod ljevice tvoje; a tvoja je mlađa sestra, što živi kod desnice tvoje, je Sodoma i kćeri njezine.

47 Ipak ti nisi hodila po putevima njihovim niti si činila po gnjusobama njihovim; no, *ako je i to bilo* jako malo, ti si bila još pokvarenija od njih na svim putevima svojim.

48 *Tako mi života*," govori Gospodin BOG, "tvoja sestra Sodoma, nije činila *tako*, ona i kćeri njezine, kako si ti činila, ti i kćeri tvoje.

49 Evo, to je bila nepravda sestre tvoje Sodome: oholost, izobilje kruha i obilje besposlice bile su kod nje i kod kćeri njezinih, ni ruke siromaha i potrebita nije osnažila.

50 I uzoholile su se i činile su gnjusobe preda mnom. Stoga sam ih uklonio kad sam vidio *da je to dobro*.

51 Ni Samarija nije počinila polovicu tvojih grijeha, no ti si umnožila svoje gnjusobe više nego one *obje* i opravdala si sestre svoje svim svojim gnjusobama

koje si počinila.

52 Također i ti, koja si osuđivala sestre svoje, snosi svoju vlastitu sramotu za grijehе svoje koje si počinila još gnjusnije nego one; one su pravednije od tebe. Da, i budi postićena, i snosi svoju sramotu u tome što si opravdavala sestre svoje.

53 Kada vratim sužnje njihove, sužnje Sodome i kćeri njezinih te sužnje Samarije i kćeri njezinih, tada *ću dovesti* i sužnje tvojega sužanjstva među njima,

54 da snosiš svoju vlastitu sramotu i postidiš se svega što si počinila, tako da im postaneš utjehom.

55 Kada se sestre tvoje, Sodoma i kćeri njezine, vrate u svoje prijašnje stanje i *kad* se Samarija i njezine kćeri vrate u svoje prijašnje stanje, tada ćete se i ti i kćeri tvoje vratiti u svoje prijašnje stanje.

56 Jer sestra tvoja Sodoma nije bila spominjana ustima tvojim u dan oholosti tvoje,

57 prije negoli se opaćina tvoja otkrila; kao u vrijeme sramote kćeri Sirije i svih *koji su* oko nje, kćeri Filisteje, koje te preziru odasvud.

58 Ti nosi razvratnost svoju i gnjusobe svoje", govori GOSPOD.

Vječni GOSPODNJI savez

59 Jer ovako govori Gospodin BOG: "I ja ću s tobom postupiti onako kako si ti postupala, kad si prezrela zakletvu raskinuvši savez.

60 Usprkos tome ja ću se spomenuti saveza svojega s tobom iz danā tvoje mladosti i sklopit ću s tobom savez vječan.

61 Tada ćeš se spomenuti puteva svojih i posramit ćeš se kad primiš svoje sestre, svoju stariju i svoju mlađu; i dat ću ih tebi za kćeri, ali ne po savezu s tobom.

62 A ja ću s tobom sklopiti svoj savez, i spoznat ćeš da *sam* ja GOSPOD,

63 da se možeš spomenuti i postidjeti, i da nikada više ne otvoriš usta svoja zbog sramote svoje kad se s tobom pomirim zbog svega što si učinila", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 17

Usporedba dva orla i loze

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, iznesi zagonetku i govori usporedbu domu Izraelovu.

3 I reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Veliki orao, velikih krila, dugih pera, pun perja koje je šareno, došao je u Libanon i uzeo najviši cedrov izdanak.

4 Odlomio je vrh grančice njegove i odnio ga u zemlju trgovačku; postavio ga je u grad trgovaca.

5 Uzeo je i od sjemena one zemlje i posijao ga na plodno polje; stavio ga je pokraj velikih voda i postavio ga *kao* vrbu.

6 I ono je naraslo i postalo bujan trs niska rasta, čije su se grane okrenule prema njemu, a korijenje njegovo bilo je pod njim. Tako je nastao trs i potjerao izdanke i pustio grančice.

7 Bio je i drugi veliki orao, velikih krila i s mnogo perja; i gle, ovaj trs je povio svoje korijenje prema njemu i pustio izdanke svoje prema njemu, da bi se mogao natapati iz brazde njegovog nasada.

8 Bio je on zasađen na dobru tlu pokraj velikih voda, da bi mogao potjerati izdanke i da bi donosio rod, da bi mogao postati prekrasan trs.'

9 Reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Hoće li uspijevati? Neće li iščupati korijenje njegovo i plodove njegove otrgnuti, da se posuši?

Posušit će se sve njegovo izniklo lišće i to bez velike snage ili mnoštva naroda da ga iščupa iz korijenja njegova.

10 Da, evo, pošto je zasađen, hoće li uspijevati? Neće li se potpuno posušiti kad ga istočni vjetar dotakne? Osušit će se na brazda-ma gdje je narastao.' "

11 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

12 "Reci sad domu buntovničkom: 'Zar ne znate što ovo zna-či?' Reci im: 'Evo, kralj babilonski došao je u Jeruzalem i uhvatio je kralja njegova i knezove njegove, i odveo ih sa sobom u Babilon.

13 I uhvatio je *jednog* od kraljevskog sjemena te je s njim sklopio savez i obvezao ga zakletvom. Uhvatio je i moćnike u zemlji,

14 da bi kraljevstvo bilo poniženo te da se ne bi uzdiglo, *nego* da bi držeci savez njegov moglo opstati.

15 No, on se je pobunio protiv nje-ga šaljući svoje poslanike u Egipat da mu daju konje i mnogo naroda. Hoće li uspjeti? Hoće li umaknuti onaj koji takvo što čini? Ili može li raskinuti savez i predati se?

16 *Tako* mi života", govori Gospodin BOG, "zasigurno na mjestu gdje *prebiva* kralj koji je njega postavio za kralja, čiju je zakletvu prezreo i čiji je savez raskinuo, baš će s njim, usred Babilona, umrijeti.

17 Ni faraon s moćnom vojskom *svojom* i silnim mnoštvom neće u boju ništa učiniti za njega, kad podignu nasipe i sagrađe utvrde da zatru mnoge osobe.

18 Pošto je prezreo zakletvu raskinuvši savez; gle, kad je ruku svoju dao, i sve to učinio, neće umaći! "

19 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "*Tako* mi života, zasigurno zakletva moja koju je on prezreo i savez moj koji je raskinuo, baš *sve*

to uzvratit ću na glavu njegovu.

20 I razapet ću mrežu svoju nad njim, i uhvatit će se u zamku moju; i odvest ću ga u Babilon, i ondje se parničiti s njim zbog njegovog prijestupa kojim je protiv mene prestupao.

21 I svi bjegunci njegovi, zajedno sa svim njegovim četama, past će od mača, a oni koji preostanu bit će raspršeni u sve vjetrove. I spoznat ćete da sam ja, GOSPOD, to govorio."

22 Ovako govori Gospodin BOG: "Ja ću uzeti i jedan od najviših izdanaka visokog cedra i postaviti ga; s vrha njegovih grancica ja ću odlomiti mladicu i zasaditi je na gori visokoj i istaknutoj.

23 Na visokoj gori Izraelovoj nju ću zasaditi, i pustit će grane i plodom uroditi i postati prekrasan cedar. I pod njim će prebivati sve ptice svakojakih krila; u sjeni će grana njegovih prebivati.

24 I sve će drveće poljsko znati da sam ja, GOSPOD, ponizio visoko drvo, uzvisio nisko drvo, posušio zeleno drvo, a suhom drvetu sam dao da procvjeta. Ja, GOSPOD, govorio sam i učinio *to*."

POGLAVLJE 18

Duša koja sagriješi umrijet će

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Što mislite da vi navodite ovu izreku u vezi zemlje Izraelove govoreći: 'Očevi su jeli kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu'?

3 *Tako* mi života," govori Gospodin BOG, "nećete više imati *prigode* navoditi tu izreku u Izraelu.

4 Gle, sve duše su moje; kako duša očeva, tako i duša sinova je moja. Ona duša koja sagriješi, ona će i umrijeti.

5 No ako je čovjek pravedan i čini ono što je zakonito i ispravno,

6 i ne jede po gorama ni ne podiže oči svoje k idolima doma Izraelova, ni ne oskvrnjuje ženu bližnjega svojega i ne prilazi ženi dok je nečista,

7 i nikoga ne ugnjetava, *nego* uzvraća dužniku zalog njegov, nikome nasilno ne plijeni, *nego* kruh svoj gladnome daje, a gologa prekriva odjećom;

8 onaj *koji* ne pozajmljuje na kamatu ni ne uzima bilo kakvu dobit, koji ruku svoju suzdržava od nepravde, provodi istiniti sud između čovjeka i čovjeka,

9 hodi po mojim odredbama i drži moje sudove postupajući istinito; taj je pravedan, zasigurno će živjeti", govori Gospodin BOG.

10 "Rodi li on sina *koji* je razbojnik, *koji* krv proljeva ili koji čini nekome bilo što takvo,

11 a da sâm ne izvršava nijednu od ovih dužnosti, nego je baš jeo po gorama i oskvrnuo ženu bližnjega svojega,

12 ugnjetavao siromaha i potrebita, plijenio nasilno, nije uzvraćao zalog i oči je svoje podigao k idolima, počinjao gnjusobu,

13 pozajmljivao je na kamatu i uzimao dobit, hoće li takav živjeti? Neće živjeti! Počinio je sve te gnjusobe, zasigurno će umrijeti; krv će njegova na njega pasti.

14 Gle sad, rodi li on sina koji vidi sve očeve grijeha koje je on počinio, te razmotri i ne čini takvo što,

15 da ne jede po gorama ni ne podiže oči svoje k idolima doma Izraelova, ne oskvrnjuje ženu bližnjega svojega

16 niti nikoga ne ugnjetava, zalog ne zadržava niti nasilno ne plijeni, *nego* kruh svoj daje gladnomu, a gologa prekriva odjećom,

17 da ruku svoju od siromaha ne odvraća, da ne prima ni kama-

tu ni dobit, provodi sudove moje te hodi po odredbama mojim; taj neće umrijeti zbog nepravde oca svoga, taj će zasigurno živjeti.

18 *A što se tiče* oca njegovog, zato što je okrutno ugnjetavao, nasilno plijenio brata svoga i činio ono što nije dobro među narodom svojim, gle, baš taj će umrijeti zbog nepravde svoje.

19 Ipak vi kažete: 'Zašto? Zar da sin ne snosi nepravdu očevu?' Kad sin čini ono što je zakonito i ispravno *te* drži sve moje odredbe i izvršava ih, zasigurno će živjeti.

20 Ona duša koja sagriješi, ona će i umrijeti. Sin neće snositi nepravdu očevu niti otac neće snositi nepravdu sinovu. Na pravedniku će biti pravednost njegova, a na opakome će biti opaćina njegova.

21 No ako se opaki odvrati od svih svojih grijeha koje je počinio *te počinje* držati sve moje odredbe i činiti ono što je zakonito i ispravno, taj će zasigurno živjeti, neće umrijeti.

22 Svi njegovi prijestupi koje je počinio neće mu se više spominjati; u pravednosti svojoj što ju je činio, taj će živjeti.

23 Zar je meni uopće drago da umre opaki?" govori Gospodin BOG, "A ne to da se on odvrati od puteva svojih i živi?

24 Ali kad se pravednik odvraća od pravednosti svoje i čini nepravdu, i čini sve gnjusobe što ih čini opaki, hoće li on živjeti? Sva pravednost njegova koju je činio neće se spominjati; zbog prijestupa njegovih kojim je prestupao i zbog grijeha njegova kojim je sagriješio, zbog njih će umrijeti.

25 Ipak vi kažete: 'Put Gospodinov nije prav.' Čuj sad, dome Izraelov: Zar put moj nije prav? Nisu li putevi vaši nepravdi?

26 Kad se pravednik odvrati od

pravednosti svoje te čini nepravdu te zbog toga umre, umrijet će zbog nepravde svoje koju je počinio.

27 Ponovo, kad se opaki odvrati od opacine svoje što ju je činio te *počinje* činiti ono što je zakonito i ispravno, on će sačuvati dušu svoju na životu.

28 Zato što shvaća i odvraća se od svih svojih prijestupa koje je počinio, zasigurno će živjeti, neće umrijeti.

29 Ipak dom Izraelov govori: 'Put Gospodinov nije prav.' Dome Izraelov, zar putevi moji nisu pravi? Nisu li vaši putevi nepravdi?

30 Stoga ću vam suditi, dome Izraelov, svakome prema putevima njegovim", govori Gospodin BOG. Pokajte se i odvratite se od svih prijestupa svojih, tako da vam nepravda ne postane propast.

31 Odbacite od sebe sve prijestupe svoje kojima ste prestupali i načinite sebi novo srce i novi duh. Jer zašto da pomrete, dome Izraelov?

32 Jer meni nije draga smrt nijednoga koji umire", govori Gospodin BOG. "Zato se odvratite i živite!"

POGLAVLJE 19

Tužaljka za knezovima Izraelovim

1 "Nadalje pronesi ti tužaljku za knezovima Izraelovim

2 i reci: 'Što je majka tvoja? Lavica; ležala je među lavićima, hranila je mladunčad svoju među lavovima.

3 I podigla je jednog od svojih mladunaca; postao je lavić; i naučio je loviti plijen, *počeo* je ljude proždirati.

4 I narodi su čuli za njega; uhvatio se u jamu njihovu, i odveli su ga u lancima u zemlju egipatsku.

5 A kad je ona vidjela da je mo-

rala čekati i da joj je nada propala, uzela je drugog od svojih mladunaca i od njega učinila lavića.

6 I išao je gore i dolje među lavovima, postao je lavić; i naučio je loviti plijen, *počeo* je ljude proždirati.

7 I upoznao je njihove napuštene dvorove, i opustošio im gradove; i zemlja je bila opustošena i punina njezina od glasa rike njegove.

8 Tada su se narodi iz pokrajina postavili protiv njega sa svih strana i mrežu su svoju nad njim razapeli; on se uhvatio u jamu njihovu.

9 I stavili su ga u pritvor u lancima, i odveli ga kralju babilonskom. Bacili su ga u tvrde da mu se glas više ne čuje po gorama Izraelovim.

10 Majka je tvoja kao loza u krvi tvojoj, pokraj voda zasađena, bila je rodna i puna izdanaka zbog mnogih voda.

11 Imala je jake prutove za žezla onih koji vladaju, a rastom svojim izdigla se među gustim granjem; i pokazala se u svojoj visini mnoštvom izdanaka svojih.

12 No iščupana je u bijesu, bačena na zemlju, a istočni joj je vjetar rod isušio. Polomili se i osušili jaki prutovi njezini, oganj ih je proždro.

13 A sada je zasađena u pustinji, u suhoj i žednoj zemlji.

14 I oganj je izbio iz pruta izdanaka njezinih, koji je proždro njezin rod, tako da na njoj više nije bilo jaka pruta *da bude* žezlo koje vlada.' " To je tužaljka, i bit će kao tužaljka.

POGLAVLJE 20

Izrael nastavlja pobunu

1 I dogodilo se, sedme godine, petoga *mjeseca*, desetoga *dana* u mjesecu, da su neki od starješina Izraelovih došli zatražiti *savjet* od GOSPODA pa su sjeli preda

mnom.

2 Uto mi je došla riječ GOSPOD-NJA govoreći:

3 "Sine čovječji, govori starješinama Izraelovim i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: Zar ste vi došli zatražiti *savjet* od mene? *Tako* mi života, neću da me vi tražite *savjet*', govori Gospodin BOG.

4 Hoćeš li im suditi, sine čovječji, hoćeš li *im* suditi? Daj da spoznaju gnjusobe očeva njihovih,

5 te im reci: Ovako govori Gospodin BOG: U dan kad sam izabrao Izraela i podigao ruku svoju k sjemenu doma Jakovljeva te sam im se objavio u zemlji egipatskoj, kad sam podigao ruku svoju k njima govoreći: 'Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš',

6 u taj dan *kad* sam podigao ruku svoju k njima da ih izvedem iz zemlje egipatske u zemlju koju sam za njih izvidio, *kojom* teče med i mlijeko, koja *je* slava svih zemalja.

7 Tada sam im rekao: 'Odbacite sve gnjusobe od očiju svojih i ne kaljajte se idolima egipatskim; ja *sam* GOSPOD, Bog vaš.

8 No oni su se pobunili protiv mene i nisu me htjeli poslušati: nijedan nije odbacio gnjusobe od očiju svojih i nisu napustili idole egipatske. Nato sam im rekao: 'Izlit ću bijes svoj na njih, dovršit ću srdžbu svoju na njima usred zemlje egipatske.'

9 No učinio sam to radi imena svojega, da se ono ne okalja pred poganima među kojima *su* oni *bili*, na čije oči sam im se bio objavio izvevši ih iz zemlje egipatske.

10 Zato sam ih izveo iz zemlje egipatske i doveo ih u pustinju.

11 I dao sam im odredbe svoje i pokazao im sudove svoje, koje *ako* ih čovjek izvršava, po njima će i živjeti.'

12 Još sam im i Šabate svoje dao

da budu znak između mene i njih, kako bi spoznali da *sam* ja GOSPOD koji ih posvećujem.

13 No dom se Izraelov pobunio protiv mene u pustinji: nisu hodili po mojim odredbama i prezreli su sudove moje, koje *ako* ih čovjek izvršava, po njima će i živjeti'. I Šabate su moje silno okaljali. Tada sam rekao: 'Izlit ću u pustinji bijes svoj na njih, da ih zatrem.'

14 No napravio sam to radi imena svojega, da se ono ne okalja pred poganima na čije sam ih oči izveo.

15 Ipak sam ja i podigao ruku svoju k njima u pustinji da ih ne bi uveo u zemlju koju sam im dao, *kojom* teče med i mlijeko, koja je slava svih zemalja,

16 zato što su prezreli moje sudove, i nisu hodili po odredbama mojim nego su Šabate moje okaljali, jer im je srce išlo za idolima njihovim.

17 Unatoč svemu oči su ih moje poštedjele da ih ne uništim, niti ih nisam dokrajčio u pustinji.

18 Nego sam rekao sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po odredbama očeva svojih ni ne obdržavajte sudove njihove i ne oskrvnite se idolima njihovim.

19 Ja *sam* GOSPOD, Bog vaš; hodate po odredbama mojim i držite sudove moje i izvršavajte ih.

20 I posvetite Šabate moje, da oni budu znak između mene i vas, da biste spoznali da *sam* ja, GOSPOD, Bog vaš.'

21 Ali su se sinovi pobunili protiv mene: nisu hodili po odredbama mojim, niti su držali sudove moje da ih izvrše; koje *ako* ih čovjek izvršava, po njima će i živjeti. Šabate moje oni su okaljali. Tada sam rekao: 'Izlio bi bijes svoj na njih, da dovršim na njima svoju srdžbu u pustinji.'

22 Ali sam ruku svoju povukao, napravio to radi imena svojega, da se ono ne okalja pred očima pogana na čije oči sam ih izveo.

23 Ja sam i ruku svoju podigao u pustinji da bih ih raspršio među pogane i razasuo ih po zemljama,

24 zato što nisu provodili sudove moje nego su prezreli odredbe moje, i Šabate su moje okaljali, a oči su njihovih bile za idolima očeva njihovih.

25 Zato sam im ja i dao odredbe koje nisu bile dobre i sudove po kojima nisu trebali živjeti;

26 i okaljao sam ih njihovim vlastitim darovima, jer su kroz *oganj* provodili sve što otvara maternicu, da ih opustošim, da bi na kraju spoznali da *sam* ja GOSPOD.

27 Stoga, sine čovječji, govori domu Izraelovu i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: Ipak su me ovime očevi vaši hulili, tako da su počinili prijestup protiv mene.

28 Jer kad sam ih uveo u zemlju za koju sam podigao ruku svoju da ću im je dati, tada su oni *počeli* gledati svako visoko brdo i svako gusto stablo te su ondje prinostili žrtve svoje i ondje su prikazivali svoju prinostnicu kojom su izazivali. Također su ondje pravili svoj miomiris i lijevali ondje svoje žrtve ljevanice.

29 Tada sam im rekao: 'Što je ta uzvišica na koju vi idete?' I ime joj je bio Bamah sve do dana današnjega.

30 Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Gospodin BOG: Zar ste okaljani po običaju očeva svojih? I zar se odajete bludništvu po gnjusobama njihovim?

31 Jer kad prinosite darove svoje, kad sinove svoje provodite kroz *oganj*, vi sami sebe kaljate svim idolima svojim sve do dana današnjega. A ja, zar da me vi tra-

žite *savjet*, dome Izraelov? Tako mi života,' govori Gospodin BOG, neću da me vi tražite *savjet*.'

32 A ono što vam na um pada, nikako se neće zbiti; to da vi kažete: 'Bit ćemo kao pogani, kao obitelji tih zemalja, da služimo drvu i kamenu.'

GOSPOD će obnoviti Izraela

33 "Tako mi života," govori Gospodin BOG, "zasigurno ću rukom moćnom i mišicom ispruženom i bijesom izlivenim vladati nad vama.

34 I izvest ću vas iz naroda, i sakupiti vas iz zemalja u kojima ste raspršeni rukom moćnom i mišicom ispruženom i bijesom izlivenim.

35 I odvest ću vas u pustinju tih naroda, i ondje ću se parničiti s vama licem u lice.

36 Kao što sam se parničio s očevima vašim u pustinji zemlje egipatske, tako ću se parničiti s vama", govori Gospodin BOG.

37 "I provest ću vas ispod štapa, i dovesti vas u sveze saveza.

38 I razlučit ću između vas one buntovnike i one koji su prestupali protiv mene; izvest ću ih iz zemlje u kojoj su boravili, a u zemlju Izraelovu neće ući. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

39 A što se tiče tebe, dome Izraelov, ovako govori Gospodin BOG: 'Idite, i dalje služite svakom idolu svome, ako me ne želite slušati; ali više ne kaljajte moje sveto ime svojim darovima i svojim idolima.

40 Jer na svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj', govori Gospodin BOG, 'ondje će mi služiti sav dom Izraelov, svi oni u zemlji; ondje ću ih prihvatiti i ondje ću tražiti prinose vaše i prvine vaših prinošenja, sa svim onim što je od vas sveto.

41 Prihvatit ću vas i miomiris vaš kad vas izvedem iz naroda i sakupim vas iz zemalja u koje ste bili raspršeni; i bit ću posvećen u vama pred poganima.

42 I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD kad vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju *za* koju sam podigao ruku svoju da je dam očevima vašim.

43 I ondje ćete se spomenuti puteva svojih i svih djela svojih kojima ste se okaljali; i ogadit ćete se sami sebi u očima svojim zbog svih zala svojih koja ste počinili.

44 I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD kad napravim s vama radi imena svojega, ne prema vašim opakim putevima ni prema vašim pokvarenim djelima, dome Izraelov', govori Gospodin BOG."

45 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

46 "Sine čovječji, upravi lice svoje prema jugu i kapni *riječ svoju* prema jugu i prorokuj protiv šume južnoga polja;

47 I reci šumi juga: Čuj riječ GOSPODNJU: 'Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja ću zapaliti oganj u tebi, i on će proždrijeti u tebi svako zeleno stablo i svako suho stablo. Bukteći plamen neće se ugasiti, i sve površje od juga do sjevera bit će njime spaljeno.

48 I svako će tijelo vidjeti da sam ga ja, GOSPOD, zapalio; neće se ugasiti.' "

49 Tada sam rekao: Ah, Gospodine BOŽE! Oni za mene govore: 'Nije li to onaj koji govori uspo- redbe?' "

POGLAVLJE 21

GOSPOD je izvukao svoj mač

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi lice svoje prema Jeruzalemu i kapni *riječ*

svoju prema svetim mjestima te prorokuj protiv zemlje Izraelove.

3 I reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori GOSPOD: Evo, ja *sam* protiv tebe! I izvući ću mač svoj iz korica, i istrijebiti iz tebe i pravednoga i opakoga.

4 Pošto ću istrijebiti iz tebe i pravednoga i opakoga, stoga će mač moj izaći iz korica na svako tijelo od juga do sjevera.

5 Tako da će svako tijelo spoznati da sam ja, GOSPOD, izvukao mač svoj iz korica; više se *u njih* neće vraćati.'

6 Stenji stoga ti, sine čovječji, sa slomljenim bokovima *svojim*; i stenji gorko pred očima njihovim.

7 I zbit će se, kada te upitaju: 'Zašto ti stenješ?', da ćeš odgovoriti: 'Zbog vijesti, zato što dolazi; i svako će srce utrnuti i sve će ruke klonuti i svaki će duh posustati i sva će koljena *kao* voda oslabjeti. Evo, dolazi, i ispunit će se', govori Gospodin BOG."

8 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Sine čovječji, prorokuj i reci: Ovako govori GOSPOD: 'Reci: Mač! Mač je naoštren, a i ulašten!

10 Naoštren je da napravi strašan pokolj, ulašten je da bi sijevao. Zar da se onda veselimo? On prezire štap sina moga, *kao* svako stablo.

11 A dao ga je da se ulašti, da se drži u ruci; taj mač je naoštren, i on je ulašten, da ga se stavi u ruku ubojice.'

12 Vapi i jauči, sine čovječji, jer on će doći na narod moj, *doći će* on na sve knezove Izraelove. Zbog toga mača doći će strava na narod moj; stoga se udari po bedru *svome*.

13 Zato što *je to* kušnja; a što ako *mač* prezre čak i štap? *Više* ga neće biti", govori Gospodin BOG.

14 "Stoga ti, sine čovječji, prorokuj i udaraj dlanom *svojim* o dlan i neka se mač udvostruči, i utrostruči, taj mač pokolja, *on je* mač kojim su velikaši pogubljeni koji ulazi u privatne odaje njihove.

15 Postavio sam vršak mača protiv svih vrata njihovih, da klone srce *njihovo* i da se ruševine njihove umnože. Ah! Načinjen je da sijeva, obavljen *je on* za pokolj.

16 Idi u jednom smjeru ili drugom, *bilo* nadesno ili nalijevo, kamo god je upravljeno lice tvoje.

17 Ja ću također udarati dlanom o dlan i dat ću bijesu svome da počinje. Ja, GOSPOD, *to sam* rekao."

18 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

19 "Također ti, sine čovječji, odredi sebi dva puta da bi mač kralja babilonskoga mogao doći; oba će izaći iz iste zemlje. I izaberi mjesto, izaberi *ga* na raskršću puta za grad.

20 Odredi put da bi mač mogao doći u Rabu Amonaca i u Judu, u utvrđeni Jeruzalem.

21 Jer kralj babilonski stoji na razdvajanju puta, na raskršću dvaju puteva, da primjeni vraćanje: strijele svoje ulašćuje, ispituje idole, gleda u jetra.

22 Zdesna je vraćanje za Jeruzalem: da namjesti zapovjednike, da otvori usta u pokolju, da podigne glas u klicanju, da odredi udarače za proboj zidova protiv vrata, da naspe nasip *te* da sagrađi utvrdu.

23 Ali će to njima biti kao lažno vraćarstvo u očima onih koji su im se zakleli zakletvom; no on će ih podsjetiti na nepravdu, da bi bili uhvaćeni."

24 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Zato što podsjećate na svoju nepravdu otkrivanjem svojih prijestupa tako da se grijesi vaši vide u svim djelima vašim; zato

što, *kažem*, da ste se podsjetili, bit ćete rukom pohvatani.

25 A ti, okaljani opaki kneže Izraelov, kome je došao dan, kad će nepravda *doći* do kraja,

26 ovako govori Gospodin BOG: 'Skinij dijademu i odloži krunu; ništa više neće biti isto. Uzvisi *onoga* koji je ponižen, a ponizi *onoga* koji je uzvišen.

27 Porušit ću, porušiti, porušiti ga i neće ga više biti, sve dok ne dođe onaj čija je pravica; i njemu ću *ga* predati.'

28 A ti, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Gospodin BOG glede Amonaca i glede sramote njihove.' Baš ti reci: 'Mač, mač *je* isukan, za pokolj *je on* ulašten, da proždire zato što sijeva,

29 dok za tebe gledaju ispraznosti, dok tebi proriču laž, da bi te stavili na vratove onih koji su pobijeni, opaki čiji je dan došao, kad će nepravda njihova *doći* do kraja.

30 Zar da ga vratim u korice njegove? Ja ću ti suditi u mjestu gdje si stvoren, u tvojoj rodnoj zemlji.

31 I jarost ću svoju na tebe izliti; puhnut ću na tebe ognjem gnjeva svojega i predati te u ruke okrutnih ljudi i vještih u zatiranju.

32 Bit ćeš gorivo ognju, krv će tvoja biti usred zemlje; *više* nećeš biti spominjan, jer sam ja, GOSPOD, *to* rekao."

POGLAVLJE 22 Izrael prolijeva krv

1 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "A ti, sine čovječji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Da, ti mu pokaži sve gnjusobe njegove.

3 Onda reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Taj grad prolijeva krv usred sebe, tako da mu čas njegov dolazi, i protiv sebe pravi idole

kaljajući se.

4 Navukao si krivnju krvlju koju si prolio, i okaljao si se idolima svojim koje si napravio te si učinio da se približe dani tvoji i dospio si *sve* do godina svojih. Stoga ću te učiniti sramotom poganima i ruglom za *sve* zemlje.

5 *Oni koji ti budu* blizu i *oni koji ti budu* daleko, izrugivat će te, *tebe koji si* ozloglašen i pun muka.

6 Gle, knezovi Izraelovi bili su u tebi da bi svaki prolijevao krv u snazi svojoj.

7 U tebi su prezirali oca i majku, usred tebe postupali su ugnjetavajući tuđinca, u tebi su mučili siročad i udovicu.

8 Svetinje si moje prezreo i Šabate moje oskrvrnuo.

9 U tebi su ljudi koji prenose klevete da bi krv prolijevali, u tebi su i oni koji jedu po gorama; *koji* usred tebe čine razvratnosti.

10 U tebi otkrivaju golotinju očeva svojih, u tebi ponižavaju onu koja je odvojena zbog nečistoće.

11 I jedan je počinio gnjusobu sa ženom bližnjega svojega, a drugi razvratno oskrvrnuje snahu svoju, a treći u tebi ponižava sestru svoju, kćer oca svojega.

12 U tebi oni uzimaju mito da krv proliju; uzimaš i kamatu i dobit, i od bližnjih svojih pohlepno iznuđuješ, a mene si zaboravio", govori Gospodin BOG.

13 "Evo, stoga sam svojom rukom udario po tvojem nečasnom dobitku što si ga zadobio i po krvi tvojoj koja je usred tebe.

14 Može li srce tvoje izdržati, ili mogu li ruke tvoje biti jake u dane kad ću ja postupati s tobom? Ja, GOSPOD, *to* sam rekao, i učinit ću *to*.

15 I raspršit ću te među pogane, i razasuti te po zemljama, i nečistoću tvoju istrijebit ću iz tebe.

16 I uzet ćeš baštinu svoju u sebe naoči poganima, i spoznat ćeš da *sam* ja GOSPOD."

17 I došla mi riječ GOSPODNJA govoreći:

18 "Sine čovječji, dom Izraelov postao mi je troska; *svi su* oni mjed i kositar i željezo i olovo usred peći, oni su *baš* troska od srebra.

19 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Zato što ste *svi* vi postali troska, evo, stoga ću vas ja sakupiti usred Jeruzalema.

20 *Kao što* se sakuplja srebro i mjed i željezo i olovo i kositar usred peći da se nad njim raspali oganj kako bi *ga* rastalio, tako ću i ja *vas* sakupiti u srdžbi svojoj i u bijesu svome, i ostaviti *vas ondje* i rastaliti vas.

21 Da, sakupit ću vas i raspaliti nad vama oganj gnjeva svoga te ćete se rastaliti usred njega.

22 Kao što se srebro tali usred peći, tako ćete se i vi usred njega rastaliti; i spoznat ćete da sam ja, GOSPOD, izlio bijes svoj na vas."

23 I došla mi riječ GOSPODNJA govoreći:

24 "Sine čovječji, reci joj: 'Ti si zemlja koja se nije očistila, ni na koju nije pala kiša u dan jarosti.'

25 Urota proroka njezinih je usred nje nalik na ričućeg lava što razdire plijen; oni duše proždiru, uzimaju blago i dragocjenosti, umnažaju joj udovice usred nje.

26 Svećenici njezini prekršili su moj zakon i oskrvnuli su svetinje moje; nisu razlikovali sveto od okaljanog i nisu pokazali *razliku* između nečistog i čistog, a oči svoje zaklonili su od Šabata mojih te sam ja oskrvrnut među njima.

27 Knezovi njezini usred nje *su* kao vukovi što razdiru plijen, prolijevajući krv i uništavajući duše da bi zadobili nečasnu dobit.

28 A proroci njezini premazivali

su ih neizmiješanom *žbukom*, gledajući ispraznosti i proričući im laži govoreći: 'Ovako govori Gospodin BOG', kada GOSPOD nije govorio.

29 Narod te zemlje koristi se tlačkom i provodi pljačku; i muči siromaha i potrebita; da, i tuđinca su tlačili nepravedno.

30 I tražio sam čovjeka među njima koji bi radio ogradu i stao na klanac pred mene za tu zemlju da je ne uništim; ali nisam nikoga našao.

31 Stoga sam izlio jarost svoju na njih; proždri sam ih ognjem gnjeva svoga; put sam njihov uzvratio na glavu njihovu", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 23 Ahola i Aholiba

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, bile su dvije žene, kćeri jedne majke.

3 I odale su se bludu u Egiptu; bludu su se odale u mladosti svojoj; ondje su im grudi stiskali i ondje su gnječili bradavice djevičanstva njihova.

4 A imena njihova *su bila*: starijoj Ahola, a sestri njenoj Aholiba. I one su bile moje, i izrodile su sinove i kćeri. Ovo *su bila* imena njihova: Samarija je Ahola, a Jeruzalem Aholiba.

5 Ahola je bludničila kad je moja bila; i ludovala je za ljubavnicima svojim, za Asircima susjedima svojim,

6 *koji su bili* odjeveni u modru tkaninu, zapovjednicima i glavarnima, sve poželjnim mladićima, konjanicima koji jašu na konjima.

7 Tako je s njima počinila bludničenja svoja, sve sa svima onima *koji su bili* izabranici asirski; i sa svima onima za kojima je ludo-

vala, okaljala se sa svim idolima njihovim.

8 Nije se ni ostavila bludničenjā svojih *donesenih* iz Egipta; jer su oni i u mladosti njenoj s njom lijegali, i grudi djevičanstva njenog oni su gnječili, i na nju su izlijevali bludničenje svoje.

9 Zato sam je predao u ruke ljubavnika njezinih, u ruke Asiraca za kojima je ludovala.

10 Oni su otkrili golotinju njezinu, odveli su sinove njezine i kćeri njezine, a nju su mačem pogubili. I ona je postala poznata među ženama jer su nad njom izvršili sud.

11 A kad je *to* vidjela Aholiba, sestra njezina, još više se pokvarila u svojoj neurednoj ljubavi nego ona, i bludničenje njezino *pokvarilo se* više od bludničenja sestre njezine.

12 Ludovala je za Asircima susjedima svojim, zapovjednicima i glavarnima, jako raskošno odjevenima, konjanicima koji jašu na konjima, sve poželjnim mladićima.

13 Tada sam vidio da se okaljala: da su obje *krenule* istim putem.

14 I *to da* je ova još umnožila bludničenja svoja: jer kad je ugledala muškarce naslikane po zidu, likove Kaldejaca naslikane rumenilom,

15 opasane pojasima oko svojih bokova, s izvanrednim ukrasima na glavama svojim, sve naizgled knezove, po običajima Babilonaca iz Kaldeje, njihove rodne zemlje;

16 te čim ih je ugledala očima svojim, ludovala je za njima te je slala glasnike k njima u Kaldeju.

17 I Babilonci su došli k njoj u ljubavnu postelju i okaljali je bludničenjem svojim. I onečistila se s njima i um joj se otuđio od njih.

18 Tako je razotkrila bludničenja svoja i otkrila golotinju svoju. Tada se um moj otuđio od nje, kao što se um moj bio otuđio i od se-

stre njezine.

19 Ipak je ona i umnožila bludničenja svoja spominjući se danā mladosti svoje kad je bludničila u zemlji egipatskoj

20 jer je ludovala za ljubavnicima svojim čije je tijelo *kao* tijelo magaraca, i čiji je izljev *nalik* na izljev konjā.

21 Ovako si se sjetila razvratnosti svoje mladosti, kad su ti Egipćani bradavice gnječili zbog prsa mladosti tvoje."

22 Stoga, Aholibo, ovako govori Gospodin BOG: "Gle, ja ću podignuti ljubavnike tvoje protiv tebe, od kojih se otuđio um tvoj, i dovest ću ih na tebe odasvud:

23 Babilonce i sve Kaldejce, Pekod i Sou i Kou, i sve Asirce s njima, sve one poželjne mladiće, zapovjednike i glavare, velike gospodare i uglednike, sve njih koji jašu na konjima.

24 I doći će na tebe s bojnim kolima, kolima i kočijama, i sa zajednicom naroda koji će postaviti protiv tebe sve unaokolo štitnik i štit i kacigu; i njima ću predati sud, i oni će ti suditi sudovima svojim.

25 I usmjerit ću na tebe ljubomoru svoju, te će oni bijesno s tobom postupiti. Odsjeći će nos tvoj i uši tvoje, a ostatak tvoj past će od mača. Oni će odvesti sinove tvoje i kćeri tvoje, a ostatak tvoj bit će ognjem proždrt.

26 Također će skinuti s tebe odjeću tvoju, i ukloniti tvoj krasni nakit.

27 Tako ću od tebe maknuti razvratnost tvoju i bludničenje tvoje *doneseno* iz zemlje egipatske, tako da nećeš više oči svoje podizati k njima niti se nećeš više spominjati Egipta."

28 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja ću te predati u ruke

onih koje mrziš, u ruke onih od kojih se otuđio um tvoj.

29 I s mržnjom će postupati s tobom, i odnijet će sav trud tvoj i ostaviti te голу i razgoljenu. I otkrit će se golotinja bludnosti tvojih i razvratnosti tvoje i bludničenja tvoja.

30 To ću ti učiniti zato što si išla za poganima bludničeći i zato što si se okaljala idolima njihovim.

31 Hodila si putem sestre svoje; stoga ću njezinu čašu staviti u ruku tvoju.'

32 Ovako govori Gospodin BOG: 'Ispit ćeš čašu sestre svoje, duboku i široku; bit ćeš ismijana na podsmijeh i biti ruglo; mnogo ta čaša sadržava.

33 Napunit ćeš se pijanstva i tuge čašom zaprepaštenja i pustoši, čašom sestre svoje Samarije.

34 I pit ćeš je i iskapiti je, i u krhotine ćeš je razbiti i svoje vlastite grudi iščupati; jer sam ja *to* rekao', govori Gospodin BOG.

35 Stoga ovako govori Gospodin BOG: 'Zato što si me zaboravila i bacila me iza leđa svojih, stoga i ti nosi svoju razvratnost i bludničenja svoja.' "

36 Nadalje mi je GOSPOD rekao: "Sine čovječji, hoćeš li suditi Aholi i Aholibi? Da, objavi im gnjusobe njihove,

37 da su počinjale preljub, i krv im je na rukama. I s idolima njihovim preljub su počinjale te su i sinove svoje, koje su meni rodile, provodile kroz *oganj*, da ih proždere.

38 Još su mi i ovo učinile: u taj isti dan okaljale su Svetište moje i oskvrnule Šabate moje.

39 Jer kad su sinove svoje poklale idolima svojim, tada su ušle toga istoga dana u Svetište moje da ga oskvrnu. I evo, ovako su činile usred Doma moga.

40 I nadalje, tako su slale po muškarce da dođu izdaleka; i kome je glasnik *bio* poslan, i gle, oni bi došli. Jer si se ti za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom sebe uresila.

41 Zatim si sjedala na otmjenu postelju, i stol si pred njim pripremala, na koji si stavljala moj kâd i moje ulje.

42 I glas lagodnoga mnoštva bio je kod nje; a uz ljude uobičajene iz pustinje *bili su* dovedeni i Sabejci, koji su stavljali narukvice na ruke njihove i prekrasne krune na glave njihove.

43 Tada sam rekao *onoj koja je bila* odavno u preljubima: 'Hoće li i sada s njom počinjati blud i ona s njima?'

44 Ipak su ulazili k njoj kao što se ulazi k ženi koja bludniči; tako su ulazili k Aholi i k Aholibi, ženama razvratnim.

45 A pravedni ljudi, oni će im suditi po običaju za preljubnice i po običaju za žene koje prolijevaju krv; zato što *su* one preljubnice i krv im *je* na rukama.

46 Jer ovako govori Gospodin BOG: 'Dovest ću na njih čete i predat ću ih da se uklone i oplijene.

47 I čete će ih zasuti kamenjem i isjeći ih mačevima svojim. Pogubit će sinove njihove i kćeri njihove, a domove im ognjem spaliti.

48 Ovako ću učiniti da razvratnost nestane iz zemlje, da sve žene budu poučene kako ne bi činile prema razvratnostima vašim.

49 I uzvratit će vam razvratnost vašu, i snosit ćete grijehe idola vaših. I spoznat ćete da *sam* ja Gospodin BOG.'

POGLAVLJE 24 Opsada Jeruzalema

1 Ponovo devete godine, desetoga mjeseca, desetoga *dana* u mje-

secu, došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, zapiši sebi ime dana, *baš* istoga ovoga dana; kralj babilonski usmjerio se na Jeruzalem *baš* ovoga dana.

3 I izusti usporedbu ovom buntovničkom domu i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: Pristavi lonac, pristavi *ga* te i vode nalij u njega.

4 Sakupi u njega komade, *baš* svaki dobar komad, bedro i plećku. Napuni *ga* izabranim kostima.

5 Uzmi najbiranije od stada te zapali i kosti ispod njega; *i* dobro zakuhaj, neka se kosti njegove skuhamu u njemu.'

6 Zato ovako govori Gospodin BOG: "Jao gradu krvničkom, loncu na kojem je šljam njegov i s kojega šljam njegov ne odlazi! Izvadi iz njega komad po komad neka za njih ždrijeb ne pada.

7 Jer je krv njegova usred njega, on ju je postavio na vrh stijene; nije ju izlio na zemlju da bi je prekrila prašina;

8 da se bijes ne bi raspalio kako se ne bi osvetio, krv sam njegovu na vrh stijene stavio da ne bi bila prekrivena."

9 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Jao gradu krvničkom! Ja ću *baš* veliku lomaču naložiti!

10 Nagomilaj drva, zapali vatru, žderi meso i dobro *ga* začini, a kosti neka se spale.

11 Zatim *ga* praznoga stavi na ugljčevlje njegovo da se mjed njegova užari i sažeže, i *da* se nečistoća njegova rastopi u njemu *kako* bi se šljam uništio.

12 Lažima je *samog sebe* umorio, a veliki šljam njegov ne odlazi s njega. Šljam njegov *neka bude* u ognju!

13 U nečistoći tvojoj je razvratnost. Zato što sam te ja čistio, a ti se nisi očistila; od nečistoće svoje

više se nećeš očistiti dok ne učinim da bijes moj na tebi počine.

14 Ja, GOSPOD, *to* sam rekao. I dogodit će se, i ja ću *to* učiniti, neće odustati i neće se štedjeti niti se pokajati; prema putevima tvojim i prema djelima tvojim sudit ću ti", govori Gospodin BOG.

Ezekijelova žena umire

15 Također mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

16 "Sine čovječji, evo, ja ću ti jednim udarcem oduzeti želju očiju tvojih. Ipak ti nećeš tugovati niti plakati ni suze svoje nećeš roniti.

17 Nemoj vapiti, ne tuguj za mrtvima. Povij ures oko glave svoje i obuj obuću svoju na noge svoje; i usne *svoje* ne prekrivaj, i ne jedi kruha ljudskog."

18 Tako sam ujutro progovorio narodu, a uvečer mi je žena umrla; i učinio sam ujutro kako mi je bilo zapovjeđeno.

19 A narod me je upitao: "Nećeš li nam reći što ovo *znači* za nas, da ti *takvo* što činiš?"

20 Nato sam im odgovorio: "Došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

21 'Reci domu Izraelovu: Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja ću oskvrnuti Svetište svoje, uzvišenost snage vaše, želju vaših očiju i ono za čime žali duša vaša, a sinovi vaši i kćeri vaše koje ste ostavili past će od mača.

22 I vi ćete učiniti kao što sam ja učinio: nećete prekrivati usne *svoje* niti ćete jesti kruha ljudskog.

23 I uresi vaši *bit će* na glavama vašim, a obuća vaša na nogama vašim. Nećete tugovati ni plakati, nego ćete venuti zbog nepravda svojih i žaliti se jedan drugomu.

24 Tako vam je Ezekijel kao znak: prema svemu kako je on činio, i vi ćete činiti. I kad to dođe, spoznat

ćete da *sam* ja Gospodin BOG.'

25 Također, ti sine čovječji, neće li *to biti* u dan kad im oduzmem snagu njihovu, radost slave njihove, želju očiju njihovih i ono za čime usmjeruju umove svoje, sinove njihove i kćeri njihove;

26 *neće li* onaj koji pobjegne u taj dan doći k tebi da ti *to* čuješ na uši *tvoje*?

27 U taj će se dan usta tvoja otvoriti onome koji je pobjegao, i ti ćeš progovoriti i nećeš više biti nijem. I ti ćeš im biti kao znak, i spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 25 Proroštvo protiv Amona

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi lice svoje protiv Amonaca i prorokuj protiv njih.

3 I reci Amoncima: 'Čujte riječ Gospodina BOGA! Ovako govori Gospodin BOG: Zato što si rekao 'Aha!' protiv Svetišta mojega kad je bilo oskvrnuto i protiv zemlje Izraelove kad je bila opustošena i protiv doma Judina kad je otišao u sužanjstvo,

4 evo, stoga ću te ja predati u posjed ljudima istoka, i oni će u tebi postaviti svoje dvorove i načiniti u tebi prebivališta svoja. Oni će jesti tvoje plodove i oni će piti tvoje mlijeko.

5 I od Rabe ću načiniti staju za deve, a od Amonaca počivalište za stada. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD."

6 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Zato što si pljeskao rukama *svojim* i lupao nogama, i radovao se u srcu svome zlobom svojom protiv zemlje Izraelove,

7 evo, stoga ću ja ruku svoju ispružiti na tebe i kao plijen ću te predati poganima; i istrijebit ću te iz naroda, i učiniti da nestaneš iz

zemalja. Uništit ću te; i spoznat ćeš da *sam* ja GOSPOD."

Proroštvo protiv Moaba i Seira

8 Ovako govori Gospodin BOG: "Zato što Moab i Seir govore: 'Gle, dom Judin je poput svih pogana',

9 stoga ću ja, evo, otvoriti bokove Moabovih od gradova, od gradova njegovih *koji su* na njegovim granicama, slavu te zemlje, Betjesimot, Baalmeon i Kirjataim.

10 Sinovima istoka, zajedno s Amoncima, i njima ću dati u posjed da se Amonci više ne spominju među narodima.

11 I izvršit ću sudove na Moabu, i spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

Proroštvo protiv Edoma

12 Ovako govori Gospodin BOG: "Zato što je Edom tako postupio protiv doma Judina izvršivši osvetu te je jako skrivio, i osvetio se nad njima",

13 stoga ovako govori Gospodin BOG: "Ispružit ću ruku svoju i na Edom i istrijebiti iz njega ljude i životinje. I pretvorit ću ga u pustoš od Temana; i oni iz Dedana od mača će padati.

14 I svalit ću osvetu svoju na Edom rukom naroda svojega Izraela. I oni će postupiti u Edomu prema srdžbi mojoj i prema bijesu mome; i upoznat će osvetu moju", govori Gospodin BOG.

Proroštvo protiv Filistejaca

15 Ovako govori Gospodin BOG: "Zato što su Filistejci radili iz osвете i izvršili osvetu sa srcem punim zlobe, uništavajući ga zbog stare mržnje",

16 stoga ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja ću na Filistejce ruku svoju ispružiti, i istrijebit ću Kerećane i uništiti ostatak sa obale morske.

17 I izvršit ću nad njima silnu osvetu ukorima bijesnim, i spoznat će da *sam* ja GOSPOD kad na njih svalim osvetu svoju."

POGLAVLJE 26

Proroštvo protiv Tira

1 I dogodilo se, jedanaeste godine, prvoga *dana* u mjesecu, *da* mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, zato što je Tir rekao protiv Jeruzalema: 'Aha, slovio se taj *što je bio* vrata naroda! K meni se je okrenuo; napunit ću se *sad kad* je on opustošen';

3 stoga ovako govori Gospodin BOG: 'Evo, ja *sam* protiv tebe, Tire; i dići ću protiv tebe mnoge narode, kao što more diže valove svoje.

4 I oni će razoriti zidine tirske, i porušiti kule njegove. Također ću ja i prašinu ostrugati s njega i pretvoriti ga *da bude* nalik na vrh stijene.

5 Postat će *mjesto* za razastiranje mreža usred mora; jer *sam* ja *to* rekao', govori Gospodin BOG, 'i postat će plijen narodima.

6 A kćeri njegove koje *su* u polju bit će mačem pogubljene; i spoznat će da *sam* ja GOSPOD.'

7 Jer ovako govori Gospodin BOG: 'Gle, ja ću na Tir sa sjevera dovesti Nabukodonosora, kralja babilonskog, kralja nad kraljevima, s konjima i s kolima i s konjanicima i s četama i s mnogo naroda.

8 Mačem će on u polju pogubiti kćeri tvoje; i načinit će tvrđe protiv tebe i nasuti protiv tebe nasipe i podići protiv tebe štitnik.

9 I postaviti će ratne sprave protiv zidina tvojih, i sjekirama će svojim srušiti kule tvoje.

10 Zbog mnoštva konja njegovih prekrit će te njihova prašina; zidine tvoje zatrest će se od buke

konjanikā i kočija i kola, kad on uđe na vrata tvoja, kao kad ljudi ulaze u grad koji je probijen.

11 Kopitima svojih konja izgazit će sve ulice tvoje; narod će tvojoj mačem pobiti, a tvoji snažni garnizoni na zemlju će pasti.

12 I oplijenit će tvoje bogatstvo, i opljačkati utržak tvoj. I razorit će zidine tvoje, i uništiti tvoje lijepe kuće; a kamenje tvoje i drvo tvoje i prašinu tvoju položit će usred vode.

13 I učinit ću da nestane jeke pjesama tvojih, i zvuk se harfa tvojih više neće čuti.

14 I pretvorit ću te *da budeš* nalik na vrh stijene, postat ćeš *mjesto* nad kojim se razastiru mreže. Više se nećeš sagraditi, jer ja, GOSPOD, sam *to* rekao', govori Gospodin BOG."

15 Ovako Gospodin BOG govori Tiru: "Neće li se otoci zatresti na odjek pada tvoga, kad ranjenici zavape, kad se usred tebe događa pokolj?"

16 Tada će svi knezovi morski sići sa prijestolja svojih i odložiti plaštevne svoje i skinuti svoju vezenu odjeću; zaodjenut će se drhtanjem, posjedat će na zemlju i *svaki* čas zadrhtati i zaprepastiti se nad tobom.

17 I pronijet će tužaljku za tobom, i reći će ti: 'Kako li si uništen, ti što si bio nastanjen pomorcima, grade čuveni, koji je bio snažan na moru, ti i stanovnici tvoji, koji je učinio da strahota njegova *bude* na svima onima kojima je on utočište!'

18 Sada će otoci zadrhtati na dan pada tvoga; da, uznemirit će se otoci koji *su* na moru kod odlaska tvoga."

19 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Kad te učinim opustošenim gradom, kao što su gradovi koji nisu nastanjeni, kad dovedem na tebe dubine pa će te velike vode prekriti,

20 kad ću te s onima što u jamu silaze spustiti k narodu davnome, i smjestiti te u najdublje dijelove zemlje, u mjesta pusta od davnine, s onima što u jamu silaze, da više ne budeš nastanjen. I postaviti ću slavu u zemlji živih.

21 Pretvorit ću te *da budeš* strahota i *više* te neće *biti*. Premda će te tražiti, nikada te više neće naći", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 27 Tužaljka za Tirom

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "A ti, sine čovječji, pronesi tužaljku za Tirom.

3 I reci Tiru: 'Ti što si smješten na ulazu u more, *koji si* trgovac s narodima na mnogim otocima, ovako govori Gospodin BOG: Tire, ti si rekao: 'Ja *sam* savršenstvo ljepote.'

4 Međe su tvoje usred morā, graditelji tvoji usavršili su ljepotu tvoju.

5 Sve oplata brodova tvojih napravili su od jela iz Senira, iz Libanona su cedar uzeli da ti jarbole načine.

6 Od hrastova iz Bašana napravili su ti vesla, družine ašurske načinile su ti platice od bjelokosti *donešene* s kitimskih otoka.

7 Fini lan vezeni iz Egipta bio je ono što si raširio da ti bude jedro, modra *tkanina* i purpur s eliškinih otoka bili su ti za pokrov.

8 Stanovnici Sidona i Arvada bili su mornari tvoji; mudraci tvoji, Tire, *koji* su bili u tebi, bili su ti kormilari.

9 Časni starci Gebala i mudraci njegovi bili su u tebi kao oni koji su ti popravljali pukotine; svi brodovi morski i mornari njihovi bili su u tebi da bi robu tvoju zaprimali.

10 Perzija i Lud i Put bili su ratnici u vojsci tvojoj, u tebi su vješali štit i kacigu; oni su pokazivali ljepotu tvoju.

11 Sinovi arvadski s vojskom tvojom bili su unaokolo na zidinama tvojim, a Gamađimci su bili u kulama tvojim. Štitove su svoje povješali unaokolo po zidinama tvojim; oni su krasotu tvoju usavršili.

12 Taršiš *je bio* onaj koji je s tobom trgovao zbog mnoštva svakovrsnog blaga; srebrom, željezom, kositrom i olovom oni su trgovali na sajmovima tvojim.

13 Javan, Tubal i Mešek, i oni su bili oni koji su s tobom trgovali; trgovali su osobama ljudskim i mjedenim posuđem na tržnicama tvojim.

14 Oni iz doma Togarmaina trgovali su na sajmovima tvojim konjima i konjanicima i mazgama.

15 Sinovi Dedanovi bili su oni koji su s tobom trgovali, mnogi otoci *bili su* oni koji su trgovali s rukom tvojom; donosili su ti *kao* dar rogove od bjelokosti i ebanovinu.

16 Sirija je bila ona koja je s tobom trgovala zbog mnoštva robe koju si ti napravio; poslovala je na sajmovima tvojim; smaragdom, purpurom i vezivom, te finim lonom i koraljima i ahatima.

17 Juda i zemlja Izraelova, i oni *su bili* oni koji su s tobom trgovali; trgovali su na tržnicama tvojim pšenicom iz Minita i iz Panaga i medom i uljem i balzomom.

18 Damask *je bio* onaj koji je s tobom trgovao zbog mnoštva robe koju si ti napravio, zbog mnoštva svega blaga, *plaćajući* helbonskim vinom i bijelom vunom.

19 I Dan i Javan, obilazeći amo tamo, poslovali su na sajmovima tvojim; ulašteno željezo, kasija i

mirisni rogoz, bili su na tržnicama tvojim.

20 Dedan *je bio* onaj koji je s tobom trgovao skupocjenom odjećom za bojna kola.

21 Arabija i svi knezovi kedar-ski, i oni su poslovali s tobom, *plaćajući* jaganjcima i ovnovima i jarcima; *time su oni* s tobom trgovali.

22 Trgovci Šebe i Rame, i oni *su bili* oni koji su s tobom trgovali; poslovali su na sajmovima tvojim najboljim od svih mirodija te svim dragim kamenjem i zlatom.

23 Haran i Kane i Eden, trgovci Šebe, Ašura i Kilmada bili su oni koji su s tobom trgovali.

24 Oni *su* na tvojoj tržnici trgovali s tobom svakojakom *robom*, odjećom od modre *tkanine* i vezivom i raznobojnom odjećom u sanducima napravljenim od cedra opletenim užetima, među tvojom trgovačkom robom.

25 Brodovi taršiški pjevali su o tebi na tržnici tvojoj; i ti si bio pun i vrlo slavan usred morā.

26 Veslači su te tvoji odveli u velike vode, istočni te je vjetar razbio usred morā.

27 Blago tvoje i sajmišta tvoja, tvoja roba, tvoji mornari i tvoji kormilari, popravljajući tvojih pukotina i oni koji su poslovali s robom tvojom, i svi tvoji ratnici koji *su* u tebi i sva tvoja družina što *je* usred tebe, past će usred morā u dan propasti tvoje.

28 Na zvuk vapaja kormilara tvojih zatrest će se predgrađa.

29 I svi koji rukuju veslima, mornari i svi kormilari morski, sići će sa svojih brodova i stati na zemlju.

30 I učinit će da im se čuje glas protiv tebe, i gorko će vapiti; i posut će glave svoje prašinom, valjat će se u pepelu.

31 I zbog tebe će se potpuno obrijati, i pripasat će kostrijet, i za-

plakat će za tobom s gorčinom u duši i gorkom jadikovkom.

32 I u svojem jadikovanju za tobom će tužaljku pronijeti, i nad tobom će zatužiti, govoreći: *‘Koji je to grad poput Tira, poput onoga koji je uništen usred mora?’*

33 Kad je roba tvoja dolazila s morā, satio si narode mnoge; obogaćivao si kraljeve zemaljske mnoštvom blaga svojega i trgovačkom robom svojom.

34 U vrijeme kad će te morā slomiti u dubinama voda, roba tvoja i sva družina tvoja usred tebe će pasti.

35 Svi stanovnici otoka zaprepaštit će se zbog tebe, i kraljevi njihovi jako će se uplašiti, lica njihova će se uznemiriti.

36 Trgovci među narodima zviždit će nad tobom, postao si užas i više nikada te neće *biti*. ”

POGLAVLJE 28

Proroštvo protiv kneza tirske

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 “Sine čovječji, reci knezu tirske: ‘Ovako govori Gospodin BOG: Zato što ti se srce uzvisilo te si rekao: ‘Ja sam Bog; sjedim na prijestolju Božjemu, usred morā.’ Ipak ti si čovjek, a ne Bog, premda si srce svoje postavio kao srce Božje.

3 Gle, ti si mudriji od Danijela, ne postoji tajna koju tebi mogu sakriti.

4 Mudroču svojom i razborom svojim stekao si sebi blago, i pribavio zlata i srebra u riznice svoje.

5 Velikom mudroču svojom i po trgovini svojoj blago si svoje umnožio pa se srce tvoje uzvisilo zbog blaga tvojega. ”

6 Stoga ovako govori Gospodin BOG: “Zato što si srce svoje postavio kao srce Božje,

7 evo, stoga ću ja dovesti tuđince na tebe, najstrašnije među narodi-

ma; i oni će isukati mačeve svoje na ljepotu mudrosti tvoje, i okaljat će sjaj tvoj.

8 U jamu će te strovaliti, i umrijet ćeš smrću *onih koji su pobijeni usred morā*.

9 Zar ćeš ipak reći pred onim koji te ubija: *‘Nisam li ja Bog?’* Nego ti si čovjek, a ne Bog, u ruci onoga koji te ubija.

10 Umrijet ćeš smrću neobreznih od ruke tuđinaca; jer ja sam *to* rekao”, govori Gospodin BOG.

Tužaljka za tirske kraljem

11 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

12 “Sine čovječji, pronesi tužaljku za tirske kraljem i reci mu: ‘Ovako govori Gospodin BOG: Ti pečatiš zbir, pun si mudrosti i savršenstvo ljepote.

13 Bio si u Edenu, vrtu Božjemu, svaki dragi kamen *bio* je pokrov tvoj: sardin, topaz i dijamant, beril, oniks i jaspis, safir, smaragd i alem, i zlato. Izrada tvojih udaraljki i frula tvojih bila je spremna u tebi na dan kad si stvoren.

14 Ti si pomazani kerubin koji zaklanja, i ja sam te *tako* postavio! Bio si na svetoj gori Božjoj, hodio si gore i dolje posred kamenja ognjenoga.

15 Ti si *bio* savršen na putevima svojim od dana kada si stvoren, dok se nepravda nije našla u tebi.

16 Mnoštvom trgovanja tvojih iznutra su te napunili nasiljem, i ti si sagriješio. Stoga ću te kao okaljana s gore Božje zbaciti i uništiti te, o ti kerubine koji zaklanjaš, usred kamenja ognjenoga.

17 Srce ti se uzvisilo zbog ljepote tvoje, mudrost si svoju iskvario zbog sjaja svoga. Na zemlju ću te baciti, položiti te pred kraljeve da te mogu gledati.

18 Mnoštvom nepravda svojih,

nepravdom i nepravdom trgovanja svojega oskvrnuo si svetišta svoja. Stoga ću oganj usred tebe izvesti: on će te proždrti, i ja ću te pretvoriti u pepeo na zemlji, na oči svih koji te gledaju.

19 Svi koji te poznaju među narodima zaprepastit će se nad tobom; ti ćeš biti užas, i nikada te više neće biti.' "

Proroštvo protiv Sidona

20 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

21 "Sine čovječji, upravi lice svoje prema Sidonu i prorokuj protiv njega.

22 I reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja *sam* protiv tebe, Sidone, i proslavit ću se usred tebe.' I spoznat će da *sam* ja GOSPOD kad u njemu izvršim sudove i posvetim se u njemu.

23 Jer ću ja poslati kugu na njega, i krv na ulice njegove; i ranjeni će biti osuđeni mačem usred njega koji ide na njega sa svih strana. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD.

24 I neće više biti domu Izraelovu drač što bode, niti bilo kakav trn što ranjava od svega što je oko njih, koji ih je prezirao. I spoznat će da *sam* ja Gospodin BOG.' "

25 Ovako govori Gospodin BOG: "Kad sakupim dom Izraelov iz naroda među koje su razasuti i posvetim se u njima na oči poganima, tada će se nastaniti u svojoj zemlji što sam je dao slugi svojemu Jakovu.

26 I živjet će u njoj sigurno, i graditi kuće i saditi vinograde; da, živjet će s pouzdanjem kad izvršim sudove nad svima oko njih koji ih preziru. I spoznat će da *sam* ja, GOSPOD, Bog njihov."

POGLAVLJE 29

Proroštvo protiv Egipta

1 Desete godine, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana u mjesec-

cu, došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi lice svoje protiv faraona, kralja egipatskoga, i prorokuj protiv njega i protiv svega Egipta.

3 Progovori i reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja *sam* protiv tebe, Faraone, kralju egipatski, veliki zmaju što ležiš usred rijeka svojih, koji si rekao: 'Moja rijeka je samo moja, i ja sam je načinio za sebe.'

4 Ali ja ću ti staviti kuke u čeljusti i učiniti da se ribe iz rijeka tvojih zalijepe za ljuske tvoje, i izvući ću te iz rijeka tvojih te će se sve ribe iz rijeka tvojih zalijepiti za ljuske tvoje.

5 I ostavit ću te *bačenog* u pustinji, tebe i sve ribe iz rijeka tvojih. Past ćeš na otvoreno polje, nitko te neće pokupiti ni sakupiti. Zvijerima zemaljskim i pticama nebeskim dat ću te za hranu.

6 I svi stanovnici Egipta spoznat će da *sam* ja GOSPOD, zato što su bili *samo* štap od trske domu Izraelovu.

7 Kad su te rukom svojom dohvatili, ti si se slomio i rasparao im sva ramena; a kad su se na tebe oslonili, ti si se skršio i učinio da im svi bokovi miruju.' "

8 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja ću dovesti mač na tebe i istrijebiti iz tebe i čovjeka i životinju.

9 A zemlja egipatska bit će pustoš i ruševina. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD. Zato što je on bio rekao: 'Rijeka je moja, i ja sam je načinio.'

10 Stoga evo, ja *sam* protiv tebe i protiv rijeka tvojih; i pretvorit ću zemlju egipatsku u potpunu ruševinu i pustoš, od Sijenske kule pa sve do etiopske granice.

11 Neće noga čovjekova njome

prolaziti, ni noga životinje neće proći njome ni neće biti nastanjena četrdeset godina.

12 I zemlju egipatsku pretvorit ću u pustoš usred zemalja *koje su* opustošene, a njezini će gradovi četrdeset godina biti pustoš među gradovima koji *su* razrušeni. I raspršit ću Egipćane među narode i razasuti ih po zemljama."

13 Ipak ovako govori Gospodin BOG: "Po isteku četrdeset godina sakupit ću Egipćane iz naroda kamo su bili raspršeni.

14 I vratit ću sužnje egipatske, i dovesti ih natrag u zemlju Patros, u zemlju obitavališta njihova; i bit će ondje prosto kraljevstvo.

15 Bit će ono najprostije od *svih* kraljevstava i nikada se više neće uzvisiti nad drugim narodima; jer ja ću ih smanjiti tako da neće više vladati nad narodima.

16 I neće više biti uzdanica domu Izraelovu, koja ih podsjeća na nepravdu njihovu kad se budu okretali za njima. No spoznat će da *sam* ja Gospodin BOG."

17 I dogodilo se dvadeset i sedme godine, prvoga *mjeseca*, prvoga *dana* u mjesecu, *da* mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

18 "Sine čovječji, Nabukodonosor, kralj babilonski, učinio je da vojska njegova posluži kao velika služba protiv Tira; svaka glava *je bila* obrijana i svako rame *je bilo* oguljeno; ipak nije bilo plaće ni njemu ni vojsci njegovoj za Tir, za službu u kojoj je on poslužio protiv njega."

19 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja ću Nabukodonosoru, kralju babilonskom, predati zemlju egipatsku, a on će odvesti mnoštvo njezino i uzeti si plijen njezin i uzeti grabež njezin; i to će biti plaća vojsci njegovoj.

20 Dao sam mu zemlju egipat-

sku za njegov trud kojim se poslužio protiv nje, zato što su za mene radili", govori Gospodin BOG.

21 "Onaj dan učinit ću da propupa rog domu Izraelovu, a tebi ću dati otvorena usta usred njih. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 30

Tužaljka za Egiptom

1 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, prorokuj i reci: Ovako govori Gospodin BOG: 'Ja učite: Jao danu!

3 Jer *je* blizu dan; da, baš dan GOSPODNJI *je* blizu, dan oblačan, bit će to vrijeme za pogane.

4 I mač će doći nad Egipat, i silna bol bit će u Etiopiji, kad pobijeni počnu padati u Egiptu i kad odvedu mnoštvo njegovo i kad se sruše temelji njegovi.

5 Etiopija i Libija i Lidija i sav miješani narod i Kub, te sinovi zemlje koja je u savezu, past će s njima od mača.' "

6 Ovako govori GOSPOD: "I oni koji podupiru Egipat past će, i spustit će se oholost snage njegove; od Sijenske kule u njemu će padati od mača", govori Gospodin BOG.

7 "I bit će oni pustoš usred zemalja *koje su* opustošene, i gradovi njegovi bit će usred gradova *koji su* razrušeni.

8 I spoznat će da *sam* ja GOSPOD kada zapalim oganj u Egiptu i kad budu uništeni svi pomagači njegovi.

9 U onaj će dan glasnici otići od mene na brodovima da uplaše bezbrižne Etiopljane. I silna bol na njih će doći kao u dan egipatski; jer, evo, dolazi."

10 Ovako govori Gospodin BOG: "Također ću učiniti da mnoštvo egipatsko nestane, rukom Nabu-

kodonosora, kralja babilonskog.

11 On i narod njegov s njim, najstrašniji među narodima, bit će dovedeni da unište zemlju; i isukat će mačeve svoje protiv Egipta, i napuniti zemlju pobijenima.

12 A ja ću rijeke isušiti, i zemlju prodati u ruke opakima; i rukom tuđinaca opustošit ću zemlju i sve što je u njoj. Ja, GOSPOD, *to sam rekao.*"

13 Ovako govori Gospodin BOG: "I idole ću uništiti i učiniti da nestanu likovi *njihovi* iz Nofa. I više neće biti kneza iz zemlje egipatske; i pustit ću strah na zemlju egipatsku.

14 I opustošit ću Patros, i zapaliti oganj u Zoanu, i izvršiti sudove u Nou.

15 I izlit ću bijes svoj na Sin, snagu egipatsku, i istrijebit ću mnoštvo Noovo.

16 I zapalit ću oganj u Egiptu; Sin će biti u teškim bolovima i No će biti rascijepljen, a Nof će biti svakodnevno u tjeskobi.

17 Mladići iz Avena i Pibeseta od mača će pasti, i ti će *gradovi* ići u sužanjstvo.

18 U Tahpanhesu će i dan potamnjeti kad ondje slomim jaram egipatski; i nestat će u njemu raskoš snage njegove. A njega će zastrti oblak, i kćeri će njegove ići u sužanjstvo.

19 Tako ću izvršiti sudove nad Egiptom, i spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

Egipat će potpasti pod Babilon

20 I dogodilo se jedanaeste godine, prvoga *mjeseca*, sedmoga *dana* u mjesecu, *da* mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

21 "Sine čovječji, skršio sam mišicu faraonu, kralju egipatskom; i evo, neće biti povijena da se izlijeće niti će se staviti povoj da se po-

vije kako bi ojačala da drži mač."

22 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja *sam* protiv faraona, kralja egipatskog, i skršit ću mišice njegove, i onu jaku i onu koja je bila skršena, i izbit ću mu mač iz ruke.

23 A Egipćane ću raspršiti među narode, i razasuti ih po zemljama.

24 I ojačat ću mišice kralja babilonskoga, i svoj mač stavit ću u ruku njegovu; no faraonu ću skršiti mišice, te će pred njim uzdisati uzdasima nasmrt ranjenog *čovjeka*.

25 No mišice kralja babilonskoga ja ću ojačati, a faraonove mišice će klonuti. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD kad mač svoj stavim u ruku kralja babilonskoga pa ga on ispruži na zemlju egipatsku.

26 I raspršit ću Egipćane među narode, i razasuti ih po zemljama. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 31 Faraon pogubljen

1 I dogodilo se, jedanaeste godina, trećega *mjeseca*, prvoga *dana* u mjesecu, *da* mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, reci faraonu, kralju egipatskom, i mnoštvu njegovom: 'Kome si sličan u veličini svojoj?

3 Gle, Asirac *je bio* cedar u Libanonu, lijepih grana što zasjenjuje krošnju i visoka rasta, a vrh mu je bio među gustim granjem.

4 Vode su ga učinile velikim, dubina ga je uzvisila rijekama svojim koje teku oko nasada njegova, te šalje rječice svoje k svemu drveću poljskom.

5 Stoga se visinom svojom uzvisio iznad svega drveća poljskog, i grane su se njegove namnožile, i mladice su se njegove produžile zbog mnoštva voda, kad *ih* je

ispuštao.

6 Sve ptice nebeske na njegovim su se granama gnijezdile, i pod mladicama njegovim mladile su se sve životinje poljske, a pod sjenom njegovom prebivali su svi veliki narodi.

7 Tako je on bio lijep u veličini svojoj, u duljini grana svojih, jer mu je korijenje dosegalo do velikih voda.

8 Ni cedrovi u vrtu Božjem nisu ga mogli zakloniti; jele nisu bile nalik granama njegovim, ni kesteni nisu bili nalik mladicama njegovim. Nijedno stablo u vrtu Božjem nije bilo slično ljepoti njegovoj.

9 Učinio sam ga lijepim mnoštvom grana njegovih, tako da mu je zavijdjelo sve edensko drveće koje je *bilo* u vrtu Božjem.' "

10 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Zato što si se visinom svojim uzvisio i vrh svoj pustio među gusto granje, i srce mu se uzvisilo zbog visine njegove,

11 stoga sam ga predao u ruke najmoćnijega među poganima; on će zasigurno s njim postupati. Ja sam ga protjerao zbog opacine njegove.

12 I tuđinci su ga posjekli, najstrašniji među narodima, i ostavili ga. Po gorama i svim dolinama popadale su grane njegove, i po svim rijekama zemaljskim slomile se grane njegove. I sav je narod zemaljski otišao iz sjene njegove i ostavio ga.

13 Na ruševini njegovoj zadržavat će se sve ptice nebeske, a sve životinje poljske bit će na granama njegovim,

14 da se nakraju nijedno od drveća uz vodu ne uzvisi zbog visine svoje niti da vrh svoj ne postavi među gusto granje, niti da se nijedno od njihovih stabala što vodu ispija ne uspravi u visini svojoj. Jer svi su oni predani smrti, podze-

mnim dijelovima zemlje, posred sinova ljudskih, zajedno s onima što silaze u jamu."

15 Ovako govori Gospodin BOG: 'U dan kad je on sišao u grob, ja sam učinio da žaluju; prekrrio sam nad njim dubinu i zadržao sam bujice njegove; i velike su se vode zaustavile. I naveo sam Libanon da žaluje za njim, i sva stabla poljska zbog njega su se osušila.

16 I učinio sam da se narodi tresu od zvuka pada njegova, kad sam ga bacio u pakao zajedno s onima što silaze u jamu; i sva stabla edenska, najbiranija i najbolja u Libanonu, sve što vodu ispija, utješit će se u podzemnim dijelovima zemlje.

17 Također su i oni sišli u pakao zajedno s njim k onima koji su mačem pogubljeni; i *oni koji su bili* mišica njegova, *koji su prebivali* pod sjenom njegovom usred pogana.

18 Na koga si ti nalik u slavi i veličini među drvećem edenskim? Ipak ćeš s drvećem edenskim biti oboren u podzemne dijelove zemlje; ležat ćeš usred neobrezanih, zajedno s *onima što su* mačem pobijeni. To je faraon i sve mnoštvo njegovo", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 32

Tužaljka za faraonom i Egiptom

1 I dogodilo se, dvanaeste godine, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, da mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, pronesi tužaljku za faraonom, kraljem egipatskim, i reci mu: 'Ti si poput lavića među narodima, i poput kita u morima ti si; i izlaziš sa svojim rijekama, i nogama svojim vodu zamućuješ, i rijeke im prljaš.' "

3 Ovako govori Gospodin BOG: "Stoga ću ja razapeti mrežu svoju nad tobom s družinom mnogih na-

roda, i oni će te uvući u mrežu moju.

4 Tada ću te na zemlji ostaviti, izbacit ću te na otvoreno polje; i navest ću sve ptice nebeske da ostanu na tebi, i tobom ću nasititi zvijeri sve zemlje.

5 I položit ću meso tvoje po gorama, i doline napuniti veličinom tvojom.

6 A i tu zemlju u kojoj plivaš natopit ću krvlju tvojom, *baš* po gorama, i rijeke će se tobom napuniti.

7 A kada te ugasim, prekrit ću nebo, i potamniti zvijezde na njima; prekrit ću sunce oblakom i mjesec neće više davati svjetlost svoju.

8 Sva sjajna svjetlila na nebu potamniti ću nad tobom i spustiti tamu na zemlju tvoju," govori Gospodin BOG.

9 "I izmučit ću srca mnogih naroda kad propast tvoju donesem među narode, u zemlje koje ti ne poznaješ.

10 Da, navest ću mnoge narode da se začude nad tobom, a kraljevi njihovi strašno će se uplašiti zbog tebe kad mačem svojim zamahnem pred njima. I u svakom će času zadržtati, svatko po svoj vlastiti život, u dan pada tvojega."

11 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Mač kralja babilonskoga spustit će se na tebe.

12 Od mačeva silnikā, učinit ću da tvoje mnoštvo padne, sve od onih najstrašnijih među narodima; i oplijenit će raskoš Egipta, i sve njegovo mnoštvo bit će uništeno.

13 Uništiti ću i sve životinje njegove pokraj velikih voda; i ljudska noga neće ih više uznemiriti niti će ih uznemiriti papak životinjski.

14 Zatim ću produbiti vode njihove i učiniti da rijeke njihove teku poput ulja," govori Gospodin BOG.

15 "Kad opustošim zemlju egipatsku i zemlja bude u oskudici od *svoga* onoga čega je bila puna,

kad udarim sve koji u njoj prebivaju, tada će spoznati da *sam* ja GOSPOD.

16 Ovo je tužaljka kojom će za njim zatužiti; kćeri naroda zatužit će za njim, zatužit će za njim *baš* za Egiptom i za svim mnoštvom njegovim", govori Gospodin BOG.

17 I dogodilo se također dvanaest godine, petnaestoga *dana* toga mjeseca, da mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

18 "Sine čovječji, jadikuj za mnoštvom egipatskim i strovali ga, *baš* njega i kćeri naroda čuvenih, u podzemne dijelove zemlje, zajedno s onima što silaze u jamu.

19 Od koga si ljepši? Siđi i legni s neobrezanima.

20 Oni će pasti usred *onih* što *su* mačem pobijeni. Maču je predan; povući njega i sve mnoštvo njegovo.

21 Najjači među moćnima govorit će mu usred pakla, zajedno s onima koji mu pomažu: 'Sišli su, legli, neobrezani, mačem pobijeni.'

22 Ašur je ondje i sva družina njegova, grobovi *su* njegovi oko njega: svi *su* pobijeni, pali od mača;

23 grobovi njegovi su postavljeni uz krajeve jame, i sva je družina njegova oko groba njegova: svi *su* pobijeni, pali od mača, koji provode strahovladu u zemlji živih.

24 Ondje je Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova; svi *su* pobijeni, pali od mača, koji su neobrezani sišli u podzemne dijelove zemlje, koji su provodili strahovladu svoju u zemlji živih. Ipak snose sramotu svoju, zajedno s onima što silaze u jamu.

25 Usred pobijenih namjestili su postelju njemu i svemu mnoštvu njegovu; grobovi su njegovi oko njega; svi *su* neobrezani, mačem

pobijeni. Makar su provodili strahovladu svoju u zemlji živih, ipak snose sramotu svoju zajedno s onima što silaze u jamu, položen je među *one koji su pobijeni*.

26 Ondje je Mešek, Tubal i sve mnoštvo njegovo; grobovi su njegovi oko njega; svi su neobrezani, mačem pobijeni, makar su provodili strahovladu svoju u zemlji živih.

27 I oni neće leći sa silnicima koji su pali od neobrezanih, koji su sišli u pakao sa svojim bojnim oružjem; a mačeve su si svoje stavili pod glave, no nepravde njihove ostat će na kostima njihovim, makar su oni bili strahovlada silnika u zemlji živih.

28 Da, ti ćeš biti skršen usred neobrezanih i ležat ćeš s onima što su mačem pobijeni.

29 Ondje je Edom, kraljevi njegovi i svi knezovi njegovi, koji su zajedno sa silom svojom položeni pored *onih koji su bili* mačem pobijeni. Oni će ležati s neobrezanima i s onima što silaze u jamu.

30 Ondje su knezovi sjevera, svi od njih, i svi Sidonci koji su sišli s pobijenima; zajedno sa strahovladom svojom bili su posramljeni od sile svoje; i legli su neobrezani s onima koji su bili mačem pobijeni, i snosili su sramotu svoju s onima što silaze u jamu.

31 Faraon će ih vidjeti i utješit će se nad svim svojim mnoštvom, *baš faraon i sva vojska njegova pobijeni mačem*", govori Gospodin BOG.

32 "Jer ja sam provodio strahovladu svoju u zemlji živih. A on će biti položen zajedno s onima koji su pobijeni mačem usred neobrezanih, *baš faraon i sve mnoštvo njegovo*," govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 33

Ezekijel je Izraelov stražar

1 Ponovo mi je došla riječ GOS-

PODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, govori sinovima naroda svojega i reci im: 'Kad na neku zemlju dovedem mač, pa narod te zemlje uzme jednoga čovjeka s područja svojih i postavi ga za svoga stražara,

3 pa kad on vidi mač kako dolazi na zemlju, zatrubi u trubu i opomene narod,

4 tada svaki koji čuje glas trube, i ne prihvati opomenu, ako mač dođe i pogubi ga, krv njegova past će na glavu njegovu.

5 Čuo je glas trube, i nije prihvatio opomenu, krv njegova past će na njega. No onaj koji prihvati opomenu, izbavit će dušu svoju.

6 Ako li stražar vidi mač kako dolazi, i ne zatrubi u trubu pa narod ne bude opomenut, kad mač dođe i pogubi nekoga od njih, taj je pogubljen u nepravdi svojoj, ali ću krv njegovu tražiti iz stražarove ruke.

7 Tako sam tebe, sine čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu; stoga ćeš čuti riječ iz usta mojih te ih opomeni za mene.

8 Kad opakome kažem: 'Zločinče, zasigurno ćeš umrijeti!', a ako ti ne progovoriš da bi opomenuo opakoga zbog puta njegovoga, taj zločinac će umrijeti u nepravdi svojoj, ali ću krv njegovu tražiti iz ruke tvoje.

9 Međutim, ako ti opomeneš opakoga zbog puta njegovog da se odvrati od njega, pa ako se on ne odvrati od puta svojega, on će umrijeti u nepravdi svojoj, ali ti si izbavio dušu svoju."

Izraele, zašto da umreš?

10 "Stoga ti, sine čovječji, reci domu Izraelovu: Ovako ste rekli govoreći: 'Ako prijestupi naši i grijesi naši *budu* na nama i mi venemo u njima, kako ćemo onda

preživjeti?"

11 Reci im: 'Tako mi života', govori Gospodin BOG, 'nije mi draga smrt opakoga, nego da se taj opaki odvrati od svojega puta i živi. Odvratite se, odvratite se od zlih puteva svojih! Jer zašto da umirete, dome Izraelov?"

12 Stoga ti, sine čovječji, reci sinovima naroda svojega: 'Pravednika neće izbaviti pravednost njegova u dan prijestupa njegova; a što se tiče opakosti opakog, on neće pasti u dan kad se odvraća od opakosti svoje, niti pravednik neće moći preživjeti zbog *pravednosti* svoje u dan kad sagriješi.'

13 Kad pravedniku kažem *da* će zasigurno živjeti, pa ako se on pouzda u svoju vlastitu pravednost te počini nepravdu, sva pravednost njegova neće se više spominjati, nego će umrijeti zbog nepravde svoje što ju je počinio.

14 Ponovo, kad opakome kažem: 'Zasigurno ćeš umrijeti', pa ako se on odvrati od grijeha svoga i *počne* činiti ono što je zakonito i ispravno,

15 *te ako* opaki vrati zalog, uzvрати ono što je opljačkao *te počne* hoditi po odredbama života ne čineći nepravdu, taj će zasigurno živjeti, neće umrijeti.

16 Nijedan od grijeha njegovih što ih je počinio neće mu se više spominjati; činio je ono što je zakonito i ispravno, zasigurno će živjeti.

17 Ipak sinovi naroda tvoga kažu: 'Put Gospodinov nije prav.' No što se njih tiče, njihov put nije prav!

18 Kad se pravednik odvraća od pravednosti svoje i počini nepravdu, taj će zbog toga i umrijeti.

19 No ako se opaki odvrati od opacine svoje *te počne* činiti ono što je zakonito i ispravno, taj će

zbog toga živjeti.

20 Ipak vi kažete: 'Put Gospodinov nije prav.' O dome Izraelov, svakomu od vas sudit ću prema putevima njegovim."

Jeruzalem potučen

21 I dogodilo se, dvanaeste godine našega sužanjstva, desetoga *mjeseca*, petoga *dana* toga mjeseca, *da* je k meni došao jedan koji je umakao iz Jeruzalema, govoreći: "Grad je potučen!"

22 A ruka GOSPODNJA bila je na meni navečer prije nego što je onaj koji je umakao došao. I otvorio je usta moja, sve dok onaj ujutro nije došao k meni; i usta su moja bila otvorena i ja više nisam bio nijem.

23 Tada mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

24 "Sine čovječji, oni koji naseljavaju te razvaline u zemlji Izraelovoj rekli su govoreći: 'Jedan je Abraham, i on je baštiniio ovu zemlju. No *nas je* mnogo; ta je zemlja predana nama u posjed.'

25 Zato im reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: Vi jedete s krvlju i oči svoje podižete prema idolima svojim i krv prolijevate; zar da vi posjedujete tu zemlju?

26 Oslanjate se na mač svoj, radite gnjusobe i oskvrnjujete svaki ženu bližnjega svoga; zar da vi posjedujete tu zemlju?"

27 Ovako im reci: 'Ovako govori Gospodin BOG: *tako* mi života, zasigurno će oni koji *su* u razvalinama pasti od mača, a onoga koji je na otvorenom polju dat ću zvijerima da ga proždru; a oni koji budu u tvrđama i po špiljama, pomrijet će od kuge.

28 Jer ću zemlju pretvoriti u najveću pustoš, i nestat će raskoš snage njezine; i gore Izraelove će opustjeti, tako da nitko njima više

neće prolaziti.

29 Tada će spoznati da *sam* ja GOSPOD kad zemlju pretvorim u najveću pustoš zbog svih gnjusoba njihovih koje su počinili.'

30 I ti, sine čovječji, sinovi naroda tvojega još pričaju protiv tebe uza zidove i na vratima kuća; i govore jedan drugome, svatko bratu svome, govoreći: 'Dodite, molim vas, i poslušajte kakva je riječ što dolazi od GOSPODA.'

31 I dolaze k tebi kao što narod dolazi, i sjedaju pred tebe *kao* narod moj te slušaju riječi tvoje, ali ih ne žele izvršavati; jer ustima svojim oni pokazuju puno ljubavi, *no*, srce njihovo ide za pohlepom njihovom.

32 I evo, ti *si* za njih kao jako lijepa pjesma onoga koji ima lijepi glas i zna dobro svirati na glazbalu; jer oni čuju riječi tvoje, ali ih ne izvršavaju.

33 A kad se ovo dogodi, (evo, već dolazi) tada će spoznati da je prorok bio među njima."

POGLAVLJE 34 Proroštvo protiv pastira Izraelovih

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, prorokuj protiv pastira Izraelovih, prorokuj i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG pastirima: Jao pastirima Izraelovim što napasaju sami sebe! Zar pastiri ne trebaju napasati stada?

3 Jedete pretilinu i odijevate se vunom, koljete ono što je utovljeno, *no* stada ne napasate.

4 Bolesne ne osnažujete i ne liječite ono što je bolesno i ne povijate *ono* što je slomljeno ni ne dovodite natrag ono što je protjerano ni ne tražite ono što je izgubljeno, nego silom i okrutnošću upravljaju nad njima.

5 I raspršile su se zato što ne-

maju pastira i postale su hrana svim zvijerima poljskim kad su se raspršile.

6 Ovce moje lutaju po svim gorama i po svim visokim brdima; da, stado je moje raspršeno po svem licu zemlje, i nema nikoga da ih traži ili da traga za njima.'

7 Stoga, pastiri, čujte riječ GOSPODNJU:

8 "Tako mi života", govori Gospodin BOG, "zasigurno zato što je stado moje postalo plijen i stado moje postalo hrana svim zvijerima poljskim jer nemaju pastira, niti pastiri moji ne traže stado moje, nego pastiri napasaju sami sebe, a ne napasaju stado moje.

9 Stoga, pastiri, čujte riječ GOSPODNJU:

10 Ovako govori Gospodin BOG: 'Evo ja *sam* protiv pastira! I iz ruke njihove zatražit ću stado svoje i navest ću ih da prestanu napasati stado; niti pastiri neće više napasati sami sebe. Jer ću ja izbaviti stado svoje iz usta njihovih, tako da im neće više biti hrana.'

GOSPOD će ih tražiti

11 Jer ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja *baš* ja, tražit ću ovce svoje i potražiti ih.

12 Kao što pastir traži stado svoje u dan kad je među svojim ovcima *koje* su raspršene, tako ću i ja potražiti ovce svoje i izbaviti ih iz svih mjesta kamo su bile raspršene u oblačan i taman dan.

13 I izvest ću ih iz naroda i sakupiti ih iz zemalja, i dovest ću ih u njihovu vlastitu zemlju; i napasat ću ih po gorama Izraelovim, pokraj rijeka i po svim nastanjenim mjestima u zemlji.

14 Napasat ću ih na dobroj paši, i na visokim gorama Izraelovim bit će tor njihov. Ondje će ležati u dobrome toru, i na masnoj će paši

pasti po gorama Izraelovim.

15 Ja ću napasati stado svoje i sâm ću ih polijegati", govori Gospodin BOG.

16 "Potražit ću ono što je izgubljeno i dovesti natrag ono što je prognano, i povit ću ono što je slomljeno i osnažiti ono što je bolesno; no pretilo i jako ja ću uništiti. Sudovima ću ih napasati.

17 *A što se tiče* vas, stado moje, ovako govori Gospodin BOG: 'Evo, sudim između stoke i stoke, između ovnova i jaraca.

18 Čini li vam se malo što ste pojeli dobru pašu, pa vi morate gaziti nogama svojim ostatak paše svoje? I što pijete duboke vode pa morate prljati ostatak nogama svojim?

19 *A što se tiče* stada mogega, ono jede što ste vi nogama svojim izgazili; i ono pije ono što ste vi zaprljali nogama svojim."

20 Stoga im ovako govori Gospodin BOG: "Evo, ja baš ja, sudit ću između stoke ugojene i stoke mršave.

21 Zato što ste vi gurali bokovima i ramenima, i ubadali sve bolesne rogovima svojim, sve dok ih niste raspršili naširoko.

22 Stoga ću ja spasiti stado svoje, te ono više neće biti plijen; i sudit ću između stoke i stoke.

23 I postavit ću jednoga pastira nad njima, i on će ih napasati, *baš* slugu svojega Davida. On će ih napasati i on će biti pastir njihov.

24 A ja, GOSPOD, bit ću Bog njihov, a sluga moj David knez među njima. Ja, GOSPOD, *to* sam rekao.

GOSPODNJI savez mira

25 I sklopit ću s njima savez mira, i učinit ću da zle zvijeri nestanu iz zemlje; i živjet će sigurno u pustinji i spavati u šumama.

26 I njih i mjesta oko brda mogega učinit ću blagoslovom. I dat ću da dođe kiša u vrijeme njihovo, bit će to kiše blagoslova.

27 I poljsko drveće urodit će plodom svojim, i zemlja će dati urod svoj; i bit će sigurni na zemlji svojoj, i spoznat će da *sam* ja GOSPOD kad slomim sveze jarma njihova i izbavim ih iz ruke onih koji su se sami posluživali od njih.

28 I više neće biti plijen poganim, niti ih zvijeri te zemlje više neće proždirati, nego će živjeti sigurno i nitko *ih* neće uplašiti.

29 I podići ću za njih nasad ugledni, i neće više umirati od gladi u zemlji niti više neće podnositi porugu pogana.

30 Tako će spoznati da *sam* ja, GOSPOD, Bog njihov, s njima i *da* su oni, *baš* dom Izraelov, narod moj", govori Gospodin BOG.

31 "A vi, stado moje, stado paše moje, *vi* ste ljudi, a ja *sam* Bog vaš", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 35

Proroštvo protiv gore Seir

1 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

2 "Sine čovječji, upravi lice svoje protiv gore Seir i prorokuj protiv nje.

3 I reci joj: 'Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja *sam* protiv tebe, goro Seir, i ispružit ću ruku svoju protiv tebe i pretvorit ću te u potpunu pustoš.

4 I gradove ću tvoje ostaviti razvaljene, i ti ćeš biti pusta. I spoznat ćeš da *sam* ja GOSPOD.

5 Zato što si ti trajno mrzila i što si silinom mača prolila *krv* sinova Izraelovih u vrijeme njihove nesreće, u vrijeme kad je došao kraj nepravdi njihovoj,

6 stoga, *tako* mi života,' govori Gospodin BOG, 'pripremit ću te za krv, i krv će te pogoniti. Po-

što nisi mrzila krv, baš krv će te progoniti.'

7 Tako ću pretvoriti goru Seir u potpunu pustoš, i istrijebiti iz nje onoga koji prolazi i onoga koji se vraća.

8 I gore njezine napunit ću pogubljenima njezinim; po tvojim brdima i po tvojim dolinama i po svim tvojim rijekama padat će oni koji su mačem pogubljeni.

9 Učinit ću te da budeš trajna ruševina, i gradovi tvoji neće se povratiti. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

10 Zato što si rekla: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji i mi ćemo ih zaposjesti', pošto je GOSPOD bio ondje,

11 stoga, *tako* mi života," govori Gospodin BOG, "i ja ću i s tobom postupiti prema srdžbi tvojoj i prema zavisti tvojoj koju si ti primijenio po mržnji svojoj prema njima. I objavit ću se među njima kad ti budem sudio.

12 I spoznat ćeš da *sam* ja, GOSPOD, i da *sam* čuo sve hule tvoje koje si izrekla protiv gora Izraelovih govoreći: 'Leže opustošene, nama su predane da ih proždremo.'

13 Tako ste se ustima svojim hvalisali protiv mene i riječi ste svoje protiv mene množili, ja *sam ih* čuo."

14 Ovako govori Gospodin BOG: "Kad se sva zemlja raduje, ja ću te pretvoriti u pustoš.

15 Kako si se ti radovala nad baštinom doma Izraelova zato što je opustjela, tako ću i ja tebi učiniti: bit ćeš opustošena, goro Seir, i sva Idumejo, *baš* sve njegovo. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 36

Proroštvo za gore Izraelove

1 "A ti, sine čovječji, prorokuj go-

rama Izraelovim i reci: Gore Izraelove, čujte riječ GOSPODNJU.

2 Ovako govori Gospodin BOG: Zato što je neprijatelj rekao za vas: 'Ha, čak i pradžavne uzvišice postale su posjed naš!'

3 stoga prorokuj i reci: Ovako govori Gospodin BOG: Zato što su *vas* pustošili i gutali sa svih strana, da biste postali posjed ostatka pogana, i da vas se spominje usnama klevetnika te *ste* ozloglašeni od naroda,

4 stoga, gore Izraelove, čujte riječ Gospodina BOGA! Ovako govori Gospodin BOG gorama i brdima, rijekama i dolinama, te opustošenim ruševinama i napuštenim gradovima koji su postali plijen i ruglo ostatku pogana što su unaokolo.

5 Stoga ovako govori Gospodin BOG: Zasigurno sam govorio u ognju ljubomore svoje protiv ostatka pogana i protiv sve Idumeje, koji su si zemlju moju odredili u posjed radosno sa svim srcem *svojim*, sa pakosnim umom, da je odbace za plijen.

6 Prorokuj dakle o zemlji Izraelovoj i reci gorama i brdima, rijekama i dolinama: Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja sam govorio u ljubomori svojoj i u bijesu svome, zato što ste podnosili porugu pogana.

7 Stoga ovako govori Gospodin BOG: Ja sam podigao ruku svoju: zasigurno će pogani koji *su* oko vas sami snositi sramotu svoju.

8 No vi, gore Izraelove, pustit ćete grane svoje i donijeti rod svoj narodu mome Izraelu, jer oni uskoro dolaze.

9 Jer evo, ja *sam* za vas, i okrenut ću se k vama, i bit ćete izorane i zasijane.

10 I razmnožit ću po vama ljude, sav dom Izraelov, *baš* sve njegovo;

i gradovi će biti nastanjeni, i gradit će se *gdje su* ruševine.

11 I razmnožit ću po vama ljude i životinje i namnožit će se i ploditi; i napučit ću vas kao što ste i prije bili, i učinit ću *vam* bolje nego na početcima vašim. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.

12 Da, učinit ću da ljudi hodaju po vama, *baš* narod moj Izrael; i oni će te zaposjesti, i ti ćeš biti baština njihova i nikada više te *ljudi* nećeš uciviliti."

13 Ovako govori Gospodin BOG: "Zato što su vam rekli: 'Ti *zemljo* proždireš ljude i narod si svoj ucivilila',

14 stoga nećeš više ljude proždirati niti nikada više narod svoj uciviliti", govori Gospodin BOG.

15 "I neću više dati da *ljudi* u tebi čuju porugu pogana, niti više nećeš podnositi porugu naroda niti ti više neću dati da narod tvoj padne", govori Gospodin BOG.

GOSPOD brine za svoje sveto ime

16 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

17 "Sine čovječji, kad je dom Izraelov živio u svojoj vlastitoj zemlji, oskvrnuo ju je svojim vlastitim putem i djelima svojim. Put njihov bio je preda mnoom kao nečistoća odvojene žene.

18 Zato sam izlio bijes svoj na njih, zbog krvi što su je prolili na zemlju i zbog idola njihovih *kojima* su je okaljali.

19 I raspršio sam ih među pogane, i razasuli su se po zemljama. Sudio sam im prema putu njihovom i prema djelima njihovim.

20 A kad su došli k poganima kamo su otišli, oskvrnuli su moje sveto ime kada su za njih rekli: 'Oni su narod GOSPODNJI, a otišli su iz zemlje njegove.'

21 No ja sam se sažalio zbog svog svetog imena koje je dom Izraelov oskvrnuo među poganima kamo su otišli.

Novo srce i novi duh

22 Stoga reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Gospodin BOG: Ja ne činim *ovo* radi vas, dome Izraelov, nego radi svog svetog imena koje ste oskvrnuli među poganima kamo ste otišli.

23 I posvetit ću svoje veliko ime, koje je oskvrnuto među poganima, koje ste vi oskvrnuli usred njih. I pogani će spoznati da *sam* ja GOSPOD', govori Gospodin BOG, 'kad se posvetim u vama pred njihovim očima.

24 Jer uzet ću vas od pogana i sabrati vas iz svih zemalja, i dovest ću vas u vašu vlastitu zemlju.

25 Tada ću vas poškropiti čistom vodom, i bit ćete čisti; od svih vaših prljavština i od svih vaših idola, ja ću vas očistiti.

26 I dat ću vam novo srce, i novi duh stavit ću u vas; i uklonit ću iz vašega tijela kamenog srce, i dat ću vam srce od mesa.

27 I duh svoj stavit ću u vas, i učiniti da hodite po mojim odredbama; i provodit ćete sudove moje i izvršavati ih.

28 I prebivat ćete u zemlji što sam je dao očevima vašim; i bit ćete narod moj, a ja ću biti Bog vaš.

29 I spasit ću vas od svih vaših nečistoća; i pozvat ću žito, i umnožiti ga, i neću na vas pustiti glad.

30 I umnožit ću plod drveća i urod polja, da vas više ne stigne sramota zbog gladi među poganima.

31 Tada ćete se spomenuti zlih putova svojih i djela svojih koja nisu *bila* dobra, i u vlastitim očima sami sebi ćete se ogaditi zbog nepravdi svojih i zbog gnjusoba

svojih.

32 Ja *ovo* ne činim radi vas', govori Gospodin BOG, 'neka vam to bude znano; posramite se i postidite zbog svojih vlastitih puteva, dome Izraelov.' "

33 Ovako govori Gospodin BOG: "U dan kad vas očistim od svih nepravdi vaših, ja ću i učiniti da vi nastanite gradove, i gradit ćete *gdje su* ruševine.

34 I opustošena zemlja bit će izorana, budući da je ležala opustošena u očima svakoga koji je prolazio.

35 I reći će: 'Ova zemlja, koja je bila opustošena, postala je kao edenski vrt; a pusti i opustošeni i porušeni gradovi *postali su* utvrđeni i naseljeni.'

36 Tada će pogani koji su ostali oko vas spoznati da *sam* ja, GOSPOD, sagradio *gdje su* mjesta srušena i zasadio ono što je bilo opustošeno. Ja, GOSPOD, *to* sam rekao, i učinit ću *to*."

37 Ovako govori Gospodin BOG: "Još će me ovo zatražiti dom Izraelov, da im *to* učinim: namnožit ću im ljudstvo poput stada.

38 Kao sveto stado, kao stado u Jeruzalemu za njegovih svečanih svetkovina, tako će pusti gradovi biti napunjeni stadima ljudi. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD."

POGLAVLJE 37 Dolina suhih kostiju

1 I ruka GOSPODNJA bila je nada mnom i izvela me u duhu GOSPODNJEM te me postavila usred doline koja *je bila* puna kostiju.

2 I provela me pored njih sve unaokolo, i gle, *bilo ih je* jako puno na otvorenoj dolini; i evo, *bile su* jako suhe.

3 Tada me je upitao: "Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti?"

Nato sam odgovorio: "Gospodine BOŽE, ti znaš."

4 Ponovo mi je rekao: "Prorokuj nad ovim kostima i reci im: 'Suhe kosti, čujte riječ GOSPODNJU.'

5 Ovako govori Gospodin BOG ovim kostima: 'Evo, ja ću učiniti da dah uđe u vas, i oživjet ćete.

6 I namjestit ću na vas tetive, i obložiti vas mesom, i prekriti vas kožom, i dah staviti u vas, i oživjet ćete. I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD.'

7 Tako sam ja prorokovao kako mi je bilo zapovjeđeno. I dok sam prorokovao, nastala je graja; i gle, drmanje, i kosti su se spojile, *svaka* kost k svojoj kosti.

8 I kad sam pogledao, gle: tetive i meso naraslo je po njima, i koža ih je prekrila odozgo; no daha još nije bilo u njima.

9 Tada mi je rekao: "Prorokuj vjetru, prorokuj, sine čovječji, i reci vjetru: 'Ovako govori Gospodin BOG: Dođi, daše, od četiri vjetra i dahni na ove pobijene da mogu oživjeti.' "

10 Tako sam prorokovao kako mi je zapovjedio, i dah je ušao u njih te su oživjeli i stali su na noge svoje, vojska izvanredno velika.

11 Nato mi je rekao: "Sine čovječji, ove kosti su sav dom Izraelov. Evo, oni kažu: 'Kosti naše su se osušile i nadu smo svoju izgubili; odsječeni smo od dijelova svojih!'

12 Stoga prorokuj i reci im: 'Ovako govori Gospodin BOG: evo, narode moj, ja ću otvoriti grobove vaše i izvesti vas iz grobova vaših, i odvesti vas u zemlju Izraelovu.

13 I spoznat ćete da *sam* ja GOSPOD kad otvorim grobove vaše, narode moj, i kad vas izvedem iz grobova vaših.

14 I usadit ću duh svoj u vas, i oživjet ćete; i naselit ću vas u vašu

vlastitu zemlju; tada ćete spoznati da sam ja, GOSPOD, *to* rekao i izvršio *to*, govori GOSPOD.”

**Bit ću Bog njihov,
a oni narod moj**

15 Ponovo mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

16 “Nadalje ti, sine čovječji, uzmi sebi jedan štap i napiši na njemu: ‘Za Judu i sinove Izraelove, drugove njegove’. Onda uzmi drugi štap i napiši na njemu: ‘Za Josipa, štap Efrajimov, i za sav dom Izraelov, drugove njegove.’

17 Zatim ih sastavi jedno s drugim u jedan štap, i postat će jedno u ruci tvojoj.

18 A kad će ti sinovi naroda tvojega prozboriti govoreći: ‘Nećeš li nam pokazati što ti je to?’

19 Kaži im: ‘Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja ću uzeti štap Josipov, koji je u ruci Efrajimovoj, i plemena Izraelovih, drugova njegovih, i ja ću ga sastaviti s njim, *baš* sa štapom Judinim, te od njih načiniti jedan štap; i bit će jedno u ruci mojoj.’

20 A štapovi na koje to napišeš bit će u ruci tvojoj, pred očima njihovim.

21 Tada im reci: ‘Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja ću uzeti sinove Izraelove iz pogana među koje su otišli, i sakupit ću ih sa svih strana te ih dovesti u njihovu vlastitu zemlju.

22 I načinit ću od njih jedan narod u zemlji, na gorama Izraelovim, i jedan kralj bit će kralj svima njima; i oni više neće biti dva naroda niti nikako više neće biti razdijeljeni na dva kraljevstva.

23 I neće se više kaljati idolima svojim ni grozotama svojim niti nijednim od prijestupa svojih, nego ću ih ja izbaviti iz svih njihovih prebivališta u kojima su grije-

šili i očistit ću ih; tako će oni biti narod moj, a ja ću biti Bog njihov.

24 A moj sluga David *bit će* kralj nad njima; i svi će oni imati jednoga pastira. I hodit će po mojim sudovima, i obdržavati odredbe moje te ih izvršavati.

25 I živjet će u zemlji što sam je dao svome slugi Jakovu, u kojoj su živjeli očevi vaši. I živjet će u njoj, *baš* oni i sinovi njihovi i sinovi njihovih sinova zauvijek; a moj sluga David *bit će* knez njihov zauvijek.

26 Stoviše sklopit ću s njima savez mira, bit će to vječni savez s njima; i doselit ću ih, i umnožiti ih, i postaviti Svetište svoje usred njih zauvijek.

27 I moj će Šator biti s njima; da, ja ću biti Bog njihov, a oni će biti narod moj.

28 I pogani će spoznati da ja, GOSPOD, posvećujem Izraela, kad Svetište moje bude usred njih za sva vremena.”

**POGLAVLJE 38
Proroštvo protiv Goga**

1 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

2 “Sine čovječji, upravi lice svoje prema Gogu, zemlji Magogu, glavnom knezu Mešeka i Tubala, i prorokuj protiv njega.

3 I reci: ‘Ovako govori Gospodin BOG: Evo, ja *sam* protiv tebe, Gože, glavni knezu Mešeka i Tubala!

4 I okrenut ću te, i stavit ću kuke u čeljusti tvoje; i izvest ću tebe i svu vojsku tvoju, konje i konjanike, sve njih odjevene svakovrsnom opremom, *baš* velike ćete u štitnicima i sa štitovima, sve njih što rukuju mačevima.

5 S njima i Perzija, Etiopija i Libija; svi *su* oni u štitovima i kacigama;

6 Gomer i sve ćete njegove, dom

Togarmanin s sjevernih pokrajina i sve čete njegove; i mnogi su narodi s tobom.

7 Budi spreman i pripremi se, ti i sve čete tvoje što se okupljaju oko tebe; i ti im budi stražar.

8 Nakon mnogo dana bit ćeš pohođen; u narednim godinama doći ćeš u zemlju *koja se oporavila od mača i koja je sabrana iz mnogih naroda protiv gora Izraelovih koje su bila uvijek puste*. No ona je izvedena iz naroda i sada svi oni žive u sigurnosti.

9 I dići ćeš se i doći kao oluja; bit ćeš kao oblak što prekriva zemlju, ti i sve tvoje čete i mnogi narodi s tobom.”

10 Ovako govori Gospodin BOG: “Također će se dogoditi da će u ono vrijeme doći misli u um tvoj i smislit ćeš zlu namisao.

11 I reći ćeš: ‘Poći ću na zemlju neutvrđenih naselja, krenut ću na one koji počivaju, koji žive u sigurnosti, na sve one koji žive bez zidina i nemaju ni zapornica ni vrata’,

12 da otmeš plijen i nagrabiš se grabeža, da ruku svoju okreneš na ruševine *koje su sada nastanjene i na narod koji je sakupljen iz narodā, koji stječe stoku i dobra, koji živi u središtu te zemlje*.

13 Šeba i Dedan i trgovci taršiški i svi lavići njihovi reći će ti: ‘Zar si ti došao oteti plijen? Zar si sakupio sve svoje čete da se nagrabiš grabeža, da odneseš srebra i zlata, da uzmeš stoku i dobra, da otmeš silan plijen?’

14 Stoga prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: ‘Ovako govori Gospodin BOG: U onaj dan kad moj narod Izrael bude živio u sigurnosti, nećeš li ti to znati?’

15 I doći ćeš iz svojega mjesta, sa sjevernih dijelova, ti i mnogi narodi s tobom, svi oni koji jašu na ko-

njima, velika četa i vojska moćna.

16 I doći ćeš na narod moj Izrael kao kad oblak prekrije zemlju. I dogodit će se to u narednim danima, i tebe ću povesti protiv zemlje svoje, da bi me pogani mogli upoznati kada se, Gože, pred njihovim očima posvetim u tebi.”

17 Ovako govori Gospodin BOG: “Jesi li ti onaj o kome sam govorio u davne dane po slugama svojim prorocima Izraelovim, koji su u one dane *mnogo* godina prorokovali da bih te doveo protiv njih?

18 I dogodit će se u to isto vrijeme kad Gog bude krenuo na zemlju Izraelovu”, govori Gospodin BOG, “da će se bijes moj podići na lice moje.

19 Jer u ljubomori svojoj i u ognju gnjeva svojega rekao sam: ‘Zasigurno, u onaj dan bit će silno drmanje u zemlji Izraelovoj.

20 Tako da će se preda mnom tresti ribe morske i ptice nebeske i životinje poljske i svi gmazovi što gmižu po zemlji i svi ljudi koji *su* na licu zemlje; i gore će se srušiti i obronci popadati i svaki zid će do zemlje pasti.’

21 I pozvat ću mač protiv njega po svim gorama svojim”, govori Gospodin BOG. “Mač svakog čovjeka bit će protiv brata svojega.

22 Parničit ću se protiv njega kugom i krvlju; i podaždit ću na njega i na čete njegove i na mnoge narode koji *su* s njim kišom potopnom i velikom tučom, ognjem i sumporom.

23 Tako ću se uzveličati i posvetiti se i bit ću poznat u očima mnogih naroda. I spoznat će da *sam* ja GOSPOD.”

POGLAVLJE 39

1 “Stoga ti, sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: ‘Ovako go-

vori Gospodin BOG: Evo, ja *sam* protiv tebe, Gože, glavni kneže Mešeka i Tubala!

2 I okrenut ću te i povesti samo šestinu tvoju i učinit ću da dođeš sa sjevernih dijelova, i dovest ću te na gore Izraelove.

3 I izbit ću ti lûk iz tvoje lijeve ruke i prosuti ti strijele iz tvoje desne ruke.

4 Padat ćeš po gorama Izraelovim, ti i sve čete tvoje i narod koji je s tobom. Dat ću da te prožderu ptice grabljivice svakojake vrste i zvijeri poljske.

5 Past ćeš na otvorenom polju, jer sam ja *to* rekao' ", govori Gospodin BOG.

6 "I poslat ću oganj na Magog i među one koji bezbrižno žive na otocima; i spoznat će da *sam* ja GOSPOD.

7 Tako ću svoje sveto ime obznaniiti usred naroda svojega Izraela i neću *im* više dati da kaljaju moje sveto ime. I pogani će spoznati da *sam* ja GOSPOD, Sveti u Izraelu.

8 Evo, dolazi, i gotovo je", govori Gospodin BOG. "Ovo *je* dan o kome sam govorio.

9 I oni koji žive u gradovima Izraelovim izaći će i naložiti oganj i spaliti oružje, i štitove i zaštitnike, lukove i strijele, i sulice i koplja; i spaljivat će ih u ognju sedam godina.

10 Tako da neće nositi drva iz polja niti će sjeći *nešto* iz šuma jer će spaljivati oružje u ognju. I oplijenit će one koji su njih plijenili, i pljačkati one koji su njih pljačkali", govori Gospodin BOG.

11 "I dogodit će se u onaj dan *da* ću dati Gogu ondje grobno mjesto u Izraelu, dolinu onih koji prolaze istočno od mora, i ona će začepiti *noseve* prolaznika. I ondje će pokopati Goga i sve mnoštvo njegovo; i nazvat će *to* Dolina Hamongog.

12 I sedam mjeseci pokapat će ih dom Izraelov, da bi očistili zemlju.

13 Da, pokapat će *ih* sav narod te zemlje; i bit će im to poznati dan kada ću ja biti proslavljen", govori Gospodin BOG.

14 "I podijelit će ljude koji će neprestano službovati prolazeći kroz zemlju da pokapaju s prolaznicima one koji su ostali na licu zemlje, kako bi je očistili. Po isteku sedam mjeseci tražit će.

15 A prolaznici *koji* prolaze zemljom, kad *netko* ugleda ljudske kosti, onda će podići pokraj njih znak dok ih grobari ne ukopaju u Dolini Hamongog.

16 A i gradu ime *će biti* Hamona. Tako će očistiti zemlju.

17 A ti, sine čovječji, ovako govori Gospodin BOG: Reci svim pticama pernatim i svim zvijerima poljskim: 'Sakupite se i dođite; saberite se sa svih strana na žrtvu moju što je ja žrtvujem za vas, *baš* žrtvu veliku na gorama Izraelovim, da se najedete mesa i napijete krvi.

18 Jest ćete mesa junakā i piti krvi knezova zemaljskih, *krvi* ovnova, jaganjaca, jaraca i junaca, sve tovljenaca bašanskih.

19 I jest ćete pretilinu sve dok se ne nasitite, i piti krvi sve dok se ne napijete, od moje žrtve koju sam ja za vas žrtvovao.

20 Tako ćete se nasititi za mojim stolom konjima i *onima* u kolima, junacima i svim ratnicima' govori Gospodin BOG."

21 "I postavit ću slavu svoju među poganima, i svi će pogani vidjeti moj sud koji sam izvršio i moju ruku koju sam na njih spustio.

22 Tako će dom Izraelov spoznati da *sam* ja, GOSPOD, Bog njihov, od onoga dana i nadalje.

23 I pogani će znati da je dom

Izraelov otišao u sužanjstvo zbog nepravde svoje; zato što su prestupali protiv mene, stoga sam od njih sakrio lice svoje i predao ih u ruke neprijatelja njihovih; tako su svi oni pali od mača.

24 Postupio sam prema njima po njihovoj nečistoći i po njihovim prijestupima, i sakrio sam lice svoje od njih."

GOSPOD će obnoviti Izrael

25 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Sad ću vratiti sužnje Jakovljeve i smilovati se svemu domu Izraelovu; i bit ću ljubomoran za svoje sveto ime,

26 nakon što oni podnesu sramotu svoju i sve svoje prijestupe kojima su prestupali protiv mene kad su živjeli u sigurnosti u zemlji svojoj i nije bilo nikoga da ih plaši.

27 Kad ih dovedem natrag iz naroda i sakupim ih iz zemalja njihovih neprijatelja pa se posvetim u njima pred očima mnogih naroda,

28 tada će spoznati da *sam* ja, GOSPOD, Bog njihov, koji ih je odveo u sužanjstvo među pogane; no ja sam ih *ponovo* sabrao u njihovoj vlastitoj zemlji i neću više nikoga od njih ostaviti ondje.

29 I neću više od njih sakrivati lice svoje, jer ću duha svoga izliti na dom Izraelov", govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 40

Viđenje novog Hrama

1 Dvadeset i pete godine našega sužanjstva, početkom godine, desetoga dana u mjesecu, četrnaest godina nakon što je grad bio udaren, baš toga dana spustila se ruka GOSPODNJA na mene i odvela me onamo.

2 U viđenjima Božjim odveo me je u zemlju Izraelovu i postavio me na jako visoku goru; na kojoj je

bio kao ocrt grada s juga.

3 I odveo me je onamo, i gle: čovjek, kojemu je izgled *bio* poput izgleda mjedi, s lanenom uzetom i mjeračkom trskom u ruci svojoj; i stajao je on na vratima.

4 I taj čovjek mi je rekao: "Sine čovječji, gledaj očima svojim i slušaj ušima svojim i k srcu svojem uzmi sve što ću ti ja pokazati, jer je svrha da si doveden ovamo da im ja mogu pokazati. Objavi domu Izraelovu sve što ti vidiš."

Istočna vrata

5 I gle, izvana zid, sve unaokolo Doma, a u ruci onoga čovjeka mjeračka trska od šest lakata, po *duljini* lakata i dlana. Tako je on izmjerio širinu građevine, jedna trska; i visinu, jedna trska.

6 Zatim je došao na vrata koja gledaju prema istoku; i popeo se po stepenicama njihovim i izmjerio prag vratima *koji je bio* širok jednu trsku; zatim i drugi prag *vrata koji je bio* širok jednu trsku.

7 I *svaka* mala odaja *bila je* jednu trsku duga i jednu trsku široka, a između malih odaja *bilo je* pet lakata; i prag vrata kod trijema na unutrašnjim vratima *bio je* jednu trsku.

8 Izmjerio je i trijem na unutrašnjim vratima, jedna trska.

9 Zatim je izmjerio trijem na vratima, osam lakata, a stupovi njegovi, dva lakta; a trijem na vratima *bio je* iznutra.

10 A malih *je* odaja na vratima prema istoku *bilo* tri s jedne strane i tri s druge strane; sve tri *bile su* istih mjera. I stupovi su imali iste mjere i s jedne strane i s druge strane.

11 Onda je izmjerio širinu ulaza u vrata, *bila je* deset lakata, a *duljina* vrata, trinaest lakata.

12 Također i prostor ispred malih odaja *bio je* jedan lakat s jedne strane i prostor od jednog lakta s

druge strane; a male odaje bile su od šest lakata s jedne strane i od šest lakata s druge strane.

13 Tada je izmjerio vrata s krova *jedne* male odaje do krova druge: širina *je bila* dvadeset i pet lakata, vrata nasuprot vrata.

14 Također je načinio stupove od šezdeset lakata; sve do stupa predvorja sve unaokolo vrata.

15 A od pročelja ulaznih vrata sve do pročelja trijema na unutrašnjim vratima *bilo je* pedeset lakata.

16 I *bili su* uski prozori na malim odajama, i na njihovim stupovima s unutrašnje strane vrata, sve unaokolo, a tako i na svodovima. I prozori *su bili* iznutra, sve unaokolo. A na *svakom* stupu *bile su* palme.

Vanjsko predvorje

17 Nato me je poveo u vanjsko predvorje, i gle: ondje *su bile* odaje i pločnik načinjen sve unaokolo predvorja; trideset odaja *bilo je* na pločniku.

18 A pločnik sa svake strane vrata, nasuprot duljini vrata *bio je* donji pločnik.

19 Tada je izmjerio širinu od pročelja donjih vrata do pročelja unutrašnjeg predvorja, s vanjske strane, *bila je* stotinu lakata na istok i na sjever.

Sjeverna vrata

20 I vratima vanjskoga predvorja, što gledaju prema sjeveru, izmjerio je duljinu njegovu i širinu njegovu.

21 A malih odaja u njih *bilo je* tri s jedne strane i tri s druge strane, a njihovi stupovi i svodovi njihovi bili su po mjerama kao prva vrata: duljina njihova *bila je* pedeset lakata, a širina dvadeset i pet lakata.

22 A njihovi prozori i njihovi svodovi i njihove palme *bile su* po mjerama kao vrata što gledaju

prema istoku; i k njima su se uspinjali po sedam stuba, a njihovi svodovi *bili su* ispred njih.

23 A vrata unutrašnjeg predvorja bila su nasuprot vrata sjevernih, i istočnih. I izmjerio je od vrata do vrata, stotinu lakata.

Južna vrata

24 Nakon toga poveo me je prema jugu; i gle, vrata prema jugu. I izmjerio je stupove njihove i svodove njihove prema onim mjerama.

25 I prozori na njima i svodovi njihovi *bili su* sve unaokolo, kao i oni prozori; duljina *je bila* pedeset lakata, a širina dvadeset i pet lakata.

26 I sedam stuba se uspinjalo k njima, a svodovi njihovi *bili su* ispred njih; i imala su na svojim stupovima jednu palmu s jedne strane i drugu s druge strane.

27 I vrata od unutrašnjeg predvorja *bila su* prema jugu; i izmjerio je od tih vrata do vrata prema jugu, stotinu lakata.

Unutrašnje predvorje

28 Onda me je uveo na južna vrata u unutrašnje predvorje; i izmjerio je južna vrata prema onim mjerama.

29 I male odaje njihove i stupovi njihovi i svodovi njihovi *bili su* prema tim mjerama. I prozori na njima i svodovi njihovi *bili su* sve unaokolo. *Bila je* duga pedeset lakata, i dvadeset i pet lakata široka.

30 A okolni svodovi *bili su* dvadeset i pet lakata dugi i pet lakata široki.

31 A svodovi njihovi *bili su* prema najkrajnjem predvorju; i na stupovima njihovim *bile su* palme, a stubište njihovo *imalo je* osam stuba.

32 Onda me je poveo u unu-

trašnje predvorje prema istoku; i izmjerio je vrata prema onim mjerama.

33 I male odaje njihove i stupovi njihovi i svodovi njihovi *bili su* prema onim mjerama. I *bili su* prozori na njima i na svodovima njihovim sve unaokolo. *Bili su* pedeset lakata dugi i dvadeset i pet lakata široki.

34 I svodovi njihovi *bili su* prema vanjskom predvorju; i na njihovim stupovima *bile su* palme s jedne strane i s druge strane, a stubište njihovo *imalo je* osam stuba.

35 Onda me je poveo k sjevernim vratima i izmjerio *ih* je prema onim mjerama;

36 male odaje njihove, stupove njihove i svodove njihove, i prozore na njima sve unaokolo; duljina *je bila* pedeset lakata, a širina dvadeset i pet lakata.

37 A stupovi njihovi *bili su* prema najkrašnjem predvorju; i na njihovim stupovima *bile su* palme s jedne strane i s druge strane, a stubište njihovo *imalo je* osam stuba.

38 I odaje i ulazi njihovi bili su uz stupove vrata, gdje su prali žrtve paljenice.

39 A u trijemu kod vrata *bila su* dva stola s jedne strane i dva stola s druge strane da se na njima kolju žrtve paljenice i žrtve za grijeh i žrtve za prijestupe.

40 A s vanjske strane kad netko uzlazi na ulaz sjevernih vrata *bila su* dva stola; i s druge strane, koja je uz trijem kod vrata, *bila su* dva stola.

41 Četiri stola *bila su* s jedne strane i četiri stola s druge strane, na strani *gdje su* vrata; osam stolova na kojima su klali *žrtve svoje*.

42 I *bila su* i četiri stola od klesanoga kamena za žrtve paljenice, jedan i pol lakat dugi i jedan i pol

lakat široki i jedan lakat visoki. Na njih su također stavljali pribor kojim su klali žrtve paljenice i žrtve.

43 I unutra *su bile* kuke, za jednu širinu dlana, pričvršćene sve unaokolo. A na stolovima *je bilo* meso od prinosa.

Odaje za svećenike

44 A izvan unutrašnjih vrata, u unutrašnjem predvorju, *bile su* odaje za pjevače, koje *su bile* sa strane sjevernih vrata, a pogled *je bio* prema jugu; jedna sa strane istočnih vrata imajući pogled prema sjeveru.

45 Nato mi je rekao: "Ova odaja čiji je pogled prema jugu je za svećenike, izvršatelje dužnosti glede Doma.

46 A odaja čiji je pogled prema sjeveru je za svećenike, izvršatelje dužnosti glede žrtvenika. To *su* sinovi Zadokovi, od sinova Levijevih, koji pristupaju GOSPODU da mu poslužuju."

47 Tako je izmjerio predvorje: *bilo je* stotinu lakata dugo i stotinu lakata široko, četverokutno; i žrtvenik *što je bio* pred Domom.

48 Zatim me je poveo k trijemu Doma i izmjerio *svaki* stup trijema: pet lakata s jedne strane i pet lakata s druge strane; a širina vrata *bila je* tri lakta s jedne strane i tri lakta s druge strane.

49 Duljina trijema *bila je* dvadeset lakata, a širina jedanaest lakata. I odveo me je po stubama kojima se uspinjalo u nju; i *bili su* stupovi uz stupiće, jedan s jedne strane i drugi s druge strane.

POGLAVLJE 41 Unutrašnji Hram

1 Nakon toga poveo me je do Hrama i izmjerio stupove: šest lakata širina s jedne strane i šest lakata širina s druge strane, *to je bila*

širina Šatora.

2 A širina vrata *bila je* deset lakata, a stranice vrata *bile su* pet lakata s jedne strane i pet lakata s druge strane. Zatim je izmjerio duljinu njegovu, četrdeset lakata, i širinu, dvadeset lakata.

3 Tada je otišao unutra i izmjerio je stup vrata, dva lakta, onda vrata šest lakata, te širinu vrata, sedam lakata.

4 Tako je izmjerio duljinu njegovu, dvadeset lakata, i širinu, dvadeset lakata, ispred Hrama. Nato mi je rekao: "Ovo je Najsvetiji predio."

5 Zatim je izmjerio zid Doma, šest lakata; a širina *svih* bočnih odaja, četiri lakta, sve unaokolo Doma sa svih strana.

6 A bočnih odaja bilo je na tri *kata*, jedna nad drugom, i *bilo ih je* trideset na *svakom* katu; i ulazile su u zid za bočne odaje koji *je bio* od Doma sve unaokolo da bi se držale, ali se nisu držale za zid Doma.

7 I *bilo je* proširenje i zavojna stuba još na gore prema bočnim odajama; jer je zavojna stuba Doma još išla na gore sve unaokolo Doma; stoga se širina Doma još *više* povisivala i tako se povećavala *od* najdonje odaje do najviše preko srednje.

8 Također sam vidio neko uzvišenje sve unaokolo Doma: temelji bočnih odaja *bili su* puni trske od šest velikih lakata.

9 Širina zida koji *je bio* na vanjskoj bočnoj odaji *bila je* pet lakata; a *ono* što *je bilo* ostalo *bilo je* mjesto bočnih odaja koje *su bile* unutra.

10 A između odaja bilo je proširenje od dvadeset lakata unaokolo Doma, sa svake strane.

11 A vratā bočnih odaja *bila su* prema prostoru koji *je bio* ostavljen, jedna vrata prema sjeveru, a

druga vrata prema jugu. A širina prostora koji je bilo ostavljen *bila je* pet lakata sve unaokolo.

12 A građevina što *je bila* ispred odvojenog prostora na kraju prema zapadu *bila je* sedamdeset lakata široka; i zid te građevine *bio je* pet lakata širok sve unaokolo, a duljina mu *je bila* devedeset lakata.

13 Tako je izmjerio Dom, *bio je* stotinu lakata dug; i odvojeni prostor i građevina sa zidovima njezinim *bila je* stotinu lakata duga.

14 I širina pročelja Doma i odvojeni prostor prema istoku *bio je* stotinu lakata.

15 Zatim je izmjerio duljinu građevine nasuprot odvojenom prostoru koje *je bilo* iza nje i lođe njezine s jedne strane i s druge strane, stotinu lakata, s unutrašnjim Hramom i trijemovima predvorja.

16 Dovratnici i uski prozori i lođe sve unaokolo na svoja tri kata, nasuprot vratima, *bili su* obloženi drvetom sve unaokolo, i *to* od zemlje pa do prozorā, a prozori *su bili* prekriveni,

17 do onoga iznad vrata, sve do unutrašnjosti Doma, pa i izvana te po cijelom zidu, sve unaokolo, iznutra i izvana, po mjeri.

18 I *bili su* napravljeni kao kerubini i palme, tako da *je* jedna palma *bila* između kerubina i kerubina; a *svaki* kerubin *je* imao dva lica.

19 Tako da *je* lice čovječe *bilo* prema palmi s jedne strane, a lice lavića prema palmi s druge strane. Bili su napravljeni po cijelom Domu, sve unaokolo.

20 Od zemlje sve do povrh vrata i po zidu Hrama bili su napravljeni kerubini i palme.

21 Dovratnici Hrama bili su četvrtasti, kao i pročelje Svetišta; izgled jednoga dovratnika *bio je* kao izgled drugoga.

22 Žrtvenik od drveta bio je tri lakta visok, a duljina njegova dva lakta. I uglovi njegovi i duljina njegova i zidovi njegovi *bili su* od drveta. Nato mi je on rekao: "Ovo je stol koji je pred GOSPODOM."

23 I Hram i Svetište imali su po dvojica vrata,

24 a *svaka* vrata imala su po dva krila, dva pokretna krila; dva *krila* za jedna vrata i dva krila za druga vrata.

25 I na njima, na vratima Hrama, bili su napravljeni kerubini i palme, kao što *su bili* napravljeni po zidovima. A vani, na pročelju trijema, *bila su* debele daske.

26 I uski prozori i palme *bili su* s jedne strana i s druge strane, na stranama trijema i na bočnim odajama Doma i debelim daskama.

POGLAVLJE 42 Hramske odaje

1 Zatim me je izveo u najkrajnje predvorje, putem prema sjeveru; i doveo me u odaju koja *je bila* nasuprot odvojenom prostoru i koja *je bila* pred građevinom prema sjeveru.

2 Sprijeda *kod pogleda* duljine od stotinu lakata i širine pedeset lakata, *bila su* sjeverna vrata.

3 Nasuprot dvadeset *lakata*, koliko *je bilo* za unutrašnje predvorje, i nasuprot pločniku, koji *je bio* za najkrajnjem predvorju, *bila je* lođa nasuprot lođi na tri *kata*.

4 A pred odajama *bio je* prolaz, širine deset lakata, prema unutrašnjosti, jedan put od jedan lakat; a vrata *su im bila* prema sjeveru.

5 A gornje odaje *bile su* kraće, jer su lođe bile više nego niže od njih i od srednjih u građevini.

6 Jer *su one bile* na tri kata, ali nisu imale stupova kao što su stupovi u predvorju. Stoga *je građevina bila* uža više od najdonjih i

srednjih *odaja* od zemlje.

7 A zidu, koji *je bio* izvana nasuprot odajama, prema najkrajnjem predvorju, na pročelju odaja, duljina *mu je bila* pedeset lakata.

8 Jer duljina odaja koje *su bile* u najkrajnjem predvorju *bila je* pedeset lakata; i gle, *onih* pred Hramom *bila je* stotinu lakata.

9 A ispod tih odaja bio je ulaz s istočne strane za onoga koji ulazi u njih iz najkrajnjeg predvorja.

10 A odaje *su bile* po širini zida predvorja prema istoku, nasuprot odvojenom prostoru i nasuprot građevini.

11 A put pred njima *bio je* izgledom nalik odajama koje *su bile* prema sjeveru, koliko *su* duge, toliko *su* široke; i svi njihovi izlazi, bili su isti prema njihovim oblicima, i prema njihovim vratima.

12 I prema vratima odaja što *su bile* prema jugu, *bila su* i vrata na početku puta, *baš* puta *pravo* ispred zida prema istoku, za onoga koji ulazi u njih.

13 Tada mi je rekao: "Sjeverne sobe i južne sobe, koje *su* ispred odvojenog prostora, to *neka budu* svete odaje gdje će svećenici koji pristupaju GOSPODU jesti ono što je najsvetije. Ondje će ostavljati ono što je najsvetije, te jestive žrtve i žrtve za grijeh i žrtve za prijestupe, jer *je to* mjesto sveto.

14 Kad svećenici budu ondje ulazili, neće izlaziti iz svetog *mjestu* u najkrajnje predvorje, nego će ondje ostavljati odjeću svoju u kojoj su posluživali, jer ona *je* sveta. Zatim će odjenuti drugu odjeću pa će onda pristupiti *onome* što *je* za narod."

15 A kad je on završio s mjerenjem unutrašnjosti Doma, izveo me je prema vratima čiji je pogled prema istoku i izmjerio ih je sve unaokolo.

16 Mjeračkom trskom izmjerio je istočnu stranu: pet stotina trski, mjeračkom trskom unaokolo.

17 Izmjerio je sjevernu stranu: pet stotina trski, mjeračkom trskom unaokolo.

18 Izmjerio je južnu stranu: pet stotina trski, mjeračkom trskom.

19 Okrenuo se je na zapadnu stranu i izmjerio pet stotina trski, mjeračkom trskom.

20 Izmjerio ga je s četiri strane: imao je zid sve unaokolo, pet stotina *trski* dug i pet stotina širok, da razdvaja Svetište i nesveto mjesto.

POGLAVLJE 43 Slava GOSPODNJA ispunjava Hram

1 Nakon toga odveo me je do vrata, *baš do* vrata što gledaju prema istoku.

2 I gle, slava Boga Izraelova došla je iz smjera istoka; a glas njegov bio je kao huka mnogih voda, i zemlja je sjala od slave njegove.

3 A bilo je to poput pojave viđenja koje sam ja vidio, *baš* poput viđenja što sam ga vidio kad sam došao uništiti grad. I viđenja *su bila* poput viđenja što sam ga ja vidio na rijeci Kebaru. Nato sam pao na lice svoje.

4 A slava GOSPODNJA ušla je u Dom kroz vrata čiji je pogled prema istoku.

5 Tako me je duh podigao i odveo me u unutrašnje predvorje; i gle, slava GOSPODNJA ispunila je Dom.

6 Onda sam čuo *onoga* koji mi je govorio iz Doma; i čovjek je stajao pokraj mene.

7 Zatim mi je rekao: "Sine čovječji, mjesto prijestolja mojega i mjesto stopala nogu mojih, gdje ću prebivati usred sinova Izraelovih zauvijek. I moje sveto ime dom Izraelov neće više kaljati, *ni*

oni ni kraljevi njihovi, bludničenjem svojim i mrtvim tijelima kraljeva svojih na svojim uzvišicama.

8 U stavljanju praga svojega do pragova mojih i dovratnika svoga uz dovratnike moje i zida između mene i njih, baš su okaljali moje sveto ime gnjusobama svojim što su ih počinili. Zato sam ih zatro u srdžbi svojoj.

9 Sada neka bludničenje svoje i mrtva tijela kraljeva svojih uklone daleko od mene, i prebivat ću usred njih zauvijek.

10 Ti, sine čovječji, pokaži ovaj Dom domu Izraelovu, da bi se posramili nepravdi svojih. I neka izmjere uzorak.

11 Ako li se posrame za sve što su učinili, pokaži im oblik Doma i raspored njegov, i izlaze njegove i ulaze njegove i sve oblike njegove, i sve uredbe njegove i sve oblike njegove i sve zakone njegove. I zapiši *to* njima naoči, da bi držali sav njegov oblik i sve uredbe njegove i izvršavali ih.

12 Ovo je zakon za Dom: na vrhu gore sve područje njegovo, sve unaokolo, *bit će* najsvetije. Evo, to je zakon za Dom."

Žrtvenik

13 "A ovo su mjere žrtvenika u laktovima, lakat je lakat i jedan dlan: baš podnožje *bit će* lakat, i širina lakat, a njegov obrub unaokolo ruba njegova *bit će* jedan pedalj. I ovo će biti najviše mjesto žrtvenika.

14 A od podnožja na zemlji *sve* do donjega pojasa *bit će* dva lakta, a širina jedan lakat; i od manjega pojasa *sve* do većega pojasa *bit će* četiri lakta, a širina *jedan* lakat.

15 Tako će žrtvenik *biti* četiri lakta; a od žrtvenika i naviše *stajat će* četiri roga.

16 I žrtvenik će biti dvanaest la-

kata dug, dvanaest širok, četvrtast na sva četiri četverokuta njegova.

17 A pojas će biti četrnaest *laka-ta* dug i četrnaest širok na četiri četverokuta svoja, a obrub oko njega *bit* će pola lakta. I podnožje njegovo *bit* će lakat sve unaokolo, a stubje njegove gledat će prema istoku."

18 I rekao mi je: "Sine čovječ-ji, ovako govori Gospodin BOG: 'Ovo su uredbe za žrtvenik u dan kada ga budu napravili, da se na njemu prinosе žrtve paljenice i da se po njemu krvlju škropi.

19 A svećenicima Levitima što budu od sjemena Zadokova, koji pristupaju k meni da mi poslužu-ju' govori Gospodin BOG, 'dat ćeš junca kao žrtvu za grijeh.

20 Zatim uzmi od njegove krvi i stavi je na četiri roga njegova i na četiri ugla pojasa i na obrub sve unaokolo; tako ćeš ga očistiti i pročistiti ga.

21 Također uzmi junca kao žrtvu za grijeh i spali ga na određenom mjestu Doma, izvan Svetišća.

22 A drugi dan prinesi jarića bez mane kao žrtvu za grijeh; i očistit će žrtvenik kao što su *ga* očistili juncem.

23 Kad završiš s čišćenjem nje-govim, prinesi junca bez mane i ovna iz stada bez mane.

24 I prinesi ih pred GOSPO-DOM, a svećenici neka bace sol na njih i neka ih prinesu *kao* žrtvu paljenicu GOSPODU.

25 Sedam dana svaki ćeš dan pripremiti jarca kao žrtvu za gri-jeh; također neka pripreme i junca i ovna iz stada, bez mane.

26 Sedam dana pročišćavat će žrtvenik i čistiti ga; i sebe će posvetiti.

27 A kad isteknu ti dani, zbit će se *da* će od osmoga dana pa i na-dalje svećenici prinositi vaše žrtve

paljenice na žrtveniku i vaše žrtve pomirnice; i ja ću vas prihvatiti', govori Gospodin BOG."

POGLAVLJE 44 Vrata za Kneza

1 Zatim me je odveo natrag putem vrata vanjskoga Svetišća koja gledaju na istok; a ona *su bila* zatvorena.

2 Tada mi je GOSPOD rekao: "Ova će vrata biti zatvorena, neće se otvarati i nitko neće na njih ulaziti, zato što je GOSPOD, Bog Izraelov, ušao na njih; stoga će biti zatvorena.

3 *One su* za Kneza! Knez sâm će sjediti na njima da bi jeo kruh pred GOSPODOM; ući će putem trijema od *tih* vrata i izaći će istim putem."

4 Onda me je odveo putem sje-vernih vrata ispred Doma. I po-gledao sam, i gle, slava GOSPOD-NJA ispunila je Dom GOSPOD-NJI. Nato sam pao na lice svoje.

5 A GOSPOD mi je rekao: "Sine čovječji, dobro pazi, i pogledaj očima svojim i slušaj ušima svo-jim sve što ću ti ja reći glede svih uredaba Doma GOSPODNJEG i svih zakona njegovih; i dobro pazi na ulaz u Dom, zajedno sa svim izlascima iz Svetišća.

6 I trebaš reći buntovnicima, *baš* domu Izraelovu: 'Ovako govori Gospodin BOG: Dome Izraelov, dovoljno je svih gnjusoba vaših,

7 pošto ste dovodili *u Svetište moje* tuđince, neobrezana srca i neobrezana tijela, da budu u Sve-tišću mome, da ga kaljaju, *i to* Dom moj, dok ste vi prinosili moj kruh, pretilinu i krv. I raskinuli su savez moj zbog svih gnjusoba vaših.

8 I niste izvršavali dužnost za ono što je sveto za mene, nego ste druge umjesto sebe postavili za izvršitelje dužnosti moje u Sveti-

štu mome.' "

9 Ovako govori Gospodin BOG: "Nijedan tuđinac, neobrezana srca i neobrezana tijela, od svih tuđinaca koji *su* među sinovima Izraelovim, neće ući u moje Svetište.

10 A Leviti koji su se udaljili od mene kad je Izrael zastranio, kad su zastranili od mene *idući* za idolima svojim, snosit će baš nepravdu svoju.

11 Ipak oni će biti poslužitelji u Svetišću mome *imajući* dužnost na vratima Doma i *kod* posluživanja Doma. Oni će za narod klati žrtve paljenice i žrtve, i oni će stajati pred njima da im poslužu.

12 Zato što su im posluživali pred idolima njihovim i naveli dom Izraelov da padne u nepravdu, stoga sam ruku svoju podigao protiv njih", govori Gospodin BOG, "i snosit će nepravdu svoju.

13 I neće više k meni prilaziti da izvršavaju službu svećeničku ni neće prilaziti k nečemu što je sveto za mene u Najsvetijem *predjelu*, nego će snositi sramotu svoju i gnjusobe svoje koje su počinili.

14 No ja ću ih postaviti za izvršavatelje dužnosti za Dom, za svačku službu u njemu i za sve što se treba napraviti u njemu."

Pravila za svećenike

15 "Ali svećenici Leviti, sinovi Zadokovi, koji izvršavaju dužnost za Svetište moje kad su sinovi Izraelovi zastranili od mene, oni će pristupati k meni da mi poslužu i stajat će preda mnom da mi prinose pretilinu i krv", govori Gospodin BOG.

16 "Oni će ulaziti u Svetište moje i oni će pristupati stolu mome da mi poslužu i izvršavaju dužnosti za mene.

17 I dogodit će se, kad oni budu

ulazili na vrata unutrašnjeg predvorja, *da* će biti odjeveni u lanenu odjeću; i ništa vuneno ne smije biti na njima dok poslužu na vratima unutrašnjeg predvorja i unutra.

18 Na glavamama će im biti lanene kape, a oko bokova svojih imat će lanene hlače; neka se ne opasuju ničim što dovodi do znojenja.

19 A kad budu izlazili u najkrajnje predvorje, *baš* u najkrajnje predvorje k narodu, svući će odjeću svoju u kojoj su posluživali i ostavit će ih u svetim odajama, te će odjenuti drugu odjeću, i neće posvetiti narod odjećom svojom.

20 Ni glavu svoju neće brijati, ni uvojke svoje neće puštati da narastu; samo će podšišati glave svoje.

21 I nijedan svećenik neka ne pije vino, kad ulazi u unutrašnje predvorje.

22 Ni neka ne uzimaju sebi za ženu udovicu ni onu koja je otpuštena, nego neka uzmu djevojku iz sjemena doma Izraelova ili udovicu koja je prije *za muža* imala svećenika.

23 I podučavat će narod moj *razlici* između svetog i nesvetog, i podučiti ih da razlikuju između nečistog i čistog.

24 A u raspravi će oni ustajati da sude, i sudit će po mojim prosudbama. I držat će zakone moje i odredbe moje na svim skupštinama mojim, i posvetit će Šabate moje.

25 I neka ne dolaze k mrtvoj osobi da se ne okaljaju; samo zbog oca ili majke ili sina ili kćeri, brata ili sestre koja nije imala muža, oni se mogu okaljati.

26 A nakon što se taj očisti, neka mu broje sedam dana.

27 A u dan kad taj ulazi u Svetište, u unutrašnje predvorje, da posluže u Svetišću, prinijet će svoju žrtvu za grijeh", govori Gospodin BOG.

28 A to će im biti kao baština: ja *sam* baština njihova. I nećete im davati posjed u Izraelu: ja *sam* posjed njihov.

29 Oni će se hraniti jestivom žrtvom i žrtvom za grijeh i žrtvom za prijestup; i sve ono što je posvećeno u Izraelu bit će njihovo.

30 I prvo od svih prvina svakojakih *plodova*, i svi prinosi sva-kovrsnih prinosa vaših, bit će za svećenika; također ćete svećeniku davati i prvine tijesta svojega, da bi on dao da blagoslov počiva na domu tvome.

31 Svećenici neka ne jedu ništa što je uginulo samo od sebe ili što je *od zvijeri* rastrgano, bilo od ptice ili životinje."

POGLAVLJE 45

Sveti dio zemlje

1 "Nadalje kada budete ždrije-bom dijelili zemlju u baštinu, pri-nijet ćete prinos GOSPODU, sveti dio zemlje: duljina *neka bude* duljina od dvadeset i pet tisuća *trski*, a širina *neka bude* deset tisuća. To *neka bude* sveto po svim međama svojim unaokolo.

2 Od toga neka za Svetište bude pet stotina *u duljinu*, i pet stotina *u širinu*, četverokutno sve unaokolo; i pedeset lakata za predgrađe njegovo sve unaokolo.

3 I od te mjere izmjeri u duljinu dvadeset i pet tisuća, a u širinu deset tisuća; i u tome neka bude Svetište i Najsvetiji *predio*.

4 Taj sveti *dio* zemlje bit će za svećenike, poslužitelje Svetišta, koji pristupaju da poslužuju GOSPODU; i bit će to mjesto za kuće njihove, i sveto mjesto za Svetište.

5 A dvadeset i pet tisuća u duljinu i deset tisuća u širinu neka bude i za Levite, poslužitelje Doma, njima neka u posjed pripadne dvadeset odaja.

6 I za posjed u gradu odredite pet tisuća u širinu i dvadeset i pet tisuća u duljinu, usporedno sa prinosom od svetoga *dijela*. To će biti za sav dom Izraelov.

Dio za Kneza

7 A *dio neka bude* za Kneza s jedne strane i s druge strane prinosa od svetoga *dijela* i gradskoga posjeda, ispred prinosa od svetoga *dijela* i ispred gradskoga posjeda, od zapadne strane prema zapadu i od istočne strane prema istoku, a duljina *neka bude* razmjerna jednom od dijelova, od zapadne međe do istočne međe.

8 Na toj zemlji neka bude njegov posjed u Izraelu. I knezovi moji više neće tlačiti narod moj; a *ostatak* zemlje podarit će domu Izraelovu po plemenima njihovima."

9 Ovako govori Gospodin BOG: "Dosta je, knezovi Izraelovi! Maknite nasilje i pljačku i provodite sudove i pravdu. Uklonite iznuđivanja naroda mojega", govori Gospodin BOG.

10 "Imat ćete pravednu vagu i pravednu efu i pravedni bat.

11 Efa i bat bit će iste mjere: bat će iznositi desetinu homera, i efa desetinu homera; mjera će im biti prema homeru.

12 A šekel će biti dvadeset gera; dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela i petnaest šekela bit će vam mina."

13 "Ovo je prinos što ćete ga prinositi: šestinu efe od homera pšenice; a davat ćete i šestinu efe od homera ječma.

14 Prema uredbi za ulje, za bat ulja *prinosit* ćete desetinu bata od kora *koji je* homer od deset bata, jer deset bata je jedan homer.

15 I po jednu ovcu iz stada, od dvije stotine *ovaca* sa sočnih izraelskih pašnjaka, za jestivu žrtvu i žrtvu paljenicu i žrtvu pomirnicu,

da se za njih obavi pomirenje", govori Gospodin BOG.

16 "Sav narod zemaljski davat će ovaj prinos za Kneza u Izraelu.

17 A Knežev dio je *da daje* žrtve paljenice i jestive žrtve i žrtve ljevanice na svetkovine i na mlađake i na Šabate, na sve svečanosti doma Izraelova. On će pripremiti žrtvu za grijeh i jestivu žrtvu i žrtvu paljenicu i žrtve pomirnice, da obavi pomirenje za dom Izraelov."

18 Ovako govori Gospodin BOG: "Prvoga *mjeseca*, prvoga *dana* u mjesecu, uzmi junca bez mane i očisti Svetište.

19 I svećenik neka uzme od krvi te žrtve za grijeh i stavi je na do-vratnike Doma i na sva četiri ugla pojasa žrtvenika, te na dovratnike vrata unutrašnjeg predvorja.

20 I tako neka učini i sedmoga *dana* toga mjeseca za svakoga koji pogriješi *nenamjerno* i za *onoga koji* je zaostao. Tako ćete izvršiti pomirenje za Dom.

21 Prvoga *mjeseca*, četrnaestoga dana toga mjeseca, imat ćete Pas-hu, svetkovinu sedam dana; bes-skvasni kruh neka se jede.

22 I na taj dan Knez će pripremiti za sebe i za sav narod zemaljski junca *kao* žrtvu za grijeh.

23 I sedam dana svetkovine on će pripravljati žrtvu paljenicu GOSPODU, sedam junaca i sedam ovnova bez mane, svakodnevno tih sedam dana, te jednog jarića svaki dan *kao* žrtvu za grijeh.

24 A pripravljat će i jestivu žrtvu od po efe na junca i od po efe na ovna, te od po hin ulja na svaku efu.

25 Sedmoga *mjeseca*, petnaestoga dana toga mjeseca, učinit će kao prema svetkovini od sedam dana, prema žrtvi za grijeh, prema žrtvi paljenici i prema jestivoj žrtvi i prema ulju."

POGLAVLJE 46 Knez i svetkovina

1 Ovako govori Gospodin BOG: "Vrata unutrašnjeg predvorja koja gledaju na istok bit će zatvorena šest radnih dana, no na Šabat neka budu otvorena; i u dan mlađaka neka budu otvorena.

2 A Knez će ući putem trijema *tih* vrata izvana i stat će kod do-vratnika vrata. Zatim će svećenici pripremiti njegovu žrtvu paljenicu i njegove žrtve pomirnice, a on će iskazati štovanje na pragu vrata; tada će izaći; no vrata se neće zatvarati do večeri.

3 Isto tako Šabatima i mlađaci-ma narod zemaljski iskazivat će štovanje pred GOSPODOM na ulazu u ta vrata.

4 A žrtva paljenica što će je Knez prinositi GOSPODU na Šabat *bit* će šest jaganjaca bez mane i jedan ovan bez mane,

5 a jestiva žrtva *bit* će efa po ovnu, i jestiva žrtva za jaganjce koliko taj bude mogao dati, te po jedan hin ulja na svaku efu.

6 A u dan mlađaka *bit* će to junac bez mane te šest jaganjaca i jedan ovan; i oni će biti bez mane.

7 A pripremit će i jestivu žrtvu, efu po juncu i efu po ovnu, a po jaganjcima prema tome koliko ruka toga bude postigla, te po hin ulja na svaku efu.

8 A kad Knez bude ulazio, ući će putem trijema od *tih* vrata te izaći tim putem.

9 No kad će narod zemaljski do-laziti pred GOSPODA na svečane svetkovine, onaj koji ulazi putem sjevernih vrata da iskaže štovanje, izaći će na južna vrata, a tko ulazi na južna vrata, izaći će na sjeverna vrata; neće se vraćati putem vrata na koje je ušao, nego će izaći na ona nasuprotna.

10 A Knez usred njih, kada oni ulaze, ući će *i on*, a kada oni izlaze, izaći će *i on*.

11 I na svetkovinama i na svečanostima jestiva žrtva će biti efa po juncu i efa po ovnu, a po jaganjcima koliko tko bude mogao dati, te po hin ulja na svaku efu.

12 A kad Knez bude pripravljaao GOSPODU dragovoljnu žrtvu paljenicu ili dragovoljne žrtve pomirnice, *netko* će tada njemu otvoriti vrata što gledaju na istok, i on će pripremiti svoju žrtvu paljenicu i svoje žrtve pomirnice kao što čini na dan Šabata; onda će izaći i, nakon što izađe, *netko* će zatvoriti vrata.

13 Svaki dan pripravljat ćeš žrtvu paljenicu GOSPODU od jednog janjeta u prvoj godini bez mane; pripravljat ćeš ga svako jutro.

14 Svako jutro pripravljat ćeš jestivu žrtvu za to, šestinu efe i trećinu hina ulja, da se zamiješa fino brašno; jestiva žrtva neprestano *neka se pripravlja* po trajnoj uredbi GOSPODU.

15 Tako će pripravljati janje i jestivu žrtvu i ulje svako jutro *kao* neprekidnu žrtvu paljenicu.

16 Ovako govori Gospodin BOG: "Ako li Knez podari dar nekome od sinova svojih, baština njegova pripast će sinovima njegovim; *bit će* to njihov posjed po baštini.

17 No ako podari dar od baštine svoje jednom od svojih slugu, tada će to biti njegovo do godine oslobođenja; nakon toga to će vratiti Knezu. No baština njegova bit će za njegove sinove, samo za njih.

18 Nadalje Knez neće uzimati od baštine naroda ugnjetavajući, da ih tjera s posjeda njihova; *no* on će sinovima svojim dati u baštinu od svojega vlastitoga posjeda, da

se narod moj ne rasprši, svaki sa svojega posjeda."

Mjesto za kuhanje prinosa

19 Nakon toga me je odveo kroz ulaz, koji je *bio* na strani *gdje su* vrata, u svete odaje za svećenike što su gledale prema sjeveru. I gle, ondje je na dvjema stranama prema zapadu *bilo* neko mjesto.

20 Nato mi je rekao: "Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtve za prijestupe i žrtve za grijeh, gdje će peći jestive žrtve, kako *ih* ne bi iznosili u najkrajnje predvorje da posvete narod."

21 Zatim me je izveo u najkrajnje predvorje i proveo me pokraj četiri ugla predvorja; i gle, u svakom uglu predvorja *bilo je* jedno predvorje.

22 U ta četiri ugla predvorja *bila su* spojena predvorja od četrdeset *lakata* u duljinu i trideset u širinu; ova četiri ugla *bila su* iste mjere.

23 A red *onoga što je izgrađeno* bilo je sve okolo njih, unaokolo njih četiri, a ispod redova sve unaokolo bila su napravljena mjesta za kuhanje.

24 Tada mi je rekao: "To *su* mjesta za one koji kuhaju, gdje će poslužitelji Doma kuhati žrtve naroda."

POGLAVLJE 47 Voda istječe iz Doma

1 Nakon toga me je odveo na trag k vratima Doma. I gle, voda je istjecala ispod praga Doma prema istoku, jer je pročelje Doma *stajalo prema* istoku. I voda je otjecala ispod desne strane Doma, na južnoj strani žrtvenika.

2 Zatim me je izveo putem sjevernih vrata i proveo me unaokolo vanjskim putem k najkrajnjim vratima što gledaju na istok. I gle, s desne strane tekla je voda.

3 I kad je čovjek koji je imao uže u ruci svojoj izašao na istok, izmjerio je tisuću lakata i preveo me preko voda; vode *su bile* do gležnjeva.

4 Ponovo je izmjerio tisuću i preveo me preko voda; vode su bile do koljena. Ponovo je izmjerio tisuću i preveo me preko; vode *su bile* do bokova.

5 Nakon toga izmjerio je tisuću; i nastala je rijeka koju nisam mogao prijeći jer su vode nabujale, vode za plivati, rijeka koju se nije moglo prijeći.

6 Nato mi je rekao: "Sine čovječji, vidiš li ti *ovo*?" I odveo me je te me vratio na ivicu rijeke.

7 A kad sam se vratio, gle: na obali rijeke i s jedne i s druge strane *bilo je* jako puno stabala.

8 Tada mi je rekao: "Ove vode otječu u istočnu pokrajinu i spuštaju se u pustinju te utječu u more; pošto se one uliju u more, vode će biti ozdravljene.

9 I dogodit će se *da* će sve što živi, što se kreće, kamo god rijeke dođu, oživjeti. I bit će veliko mnoštvo riba zato što će vode doći onamo; jer će one biti ozdravljene, i sve će oživjeti kamo rijeka dođe.

10 I dogodit će se *da* će ribari stajati nad njim; od Engedija sve do Eneglajima; bit će *mjesta* za razastiranje mreža. Njihovih će riba biti izvanredno mnogo prema njihovim vrstama, kao riba u Velikome moru.

11 No bare njegove i močvare njegove neće biti ozdravljene; bit će za sol.

12 A uz rijeku, na njezinim obalama, s jedne strane i s druge strane rast će svakakva stabla za jelo. Lišće njihovo neće uvenuti ni plodova njihovih neće nestati. Donosit će nove plodove prema mjesecima njihovim zato što im one

vode dotječu iz Svetišta. I plod će njihov biti za jelo, a lišće njihovo za lijek."

Podjela zemlje

13 Ovako govori Gospodin BOG: "Ovo će *biti* granice po kojima ćete baštiniti zemlju dvanaesterim plemenima Izraelovim: Josip će *imati dva* dijela.

14 I vi ćete je baštiniti, kako jedan, tako i drugi; *glede* toga ja sam podigao ruku svoju da je podarim očevima vašim, te će ova zemlja dopasti vama u baštinu.

15 A ovo će biti granica zemlje na sjevernoj strani, od Velikoga mora put Hetlona kako netko ide u Zedad:

16 Hamat, Berota, Sibrajim, koji je između granice Damaska i granice Hamata, Hazarhatikon, koji je na obali hauranskoj.

17 A granica od mora bit će Hazarenan, granica Damaska, a sjeverno, prema sjeveru, i granica Hamata. I *to je* sjeverna strana.

18 A istočnu stranu izmjerit ćete od Haurana i od Damaska, te od Gileada i od zemlje Izraelove, uz Jordan; od granice do istočnoga mora. I *to je* istočna strana.

19 I južna strana prema jugu od Tamara *sve* do voda svađa kod Kadeša, rijekom prema Velikome moru. I *to je* južna strana prema jugu.

20 I zapadna strana *bit će* Veliko more od granice dok netko pođe nasuprot Hamatu. To je zapadna strana.

21 Tako ćete sebi razdijeliti tu zemlju po plemenima Izraelovim.

22 I dogodit će se da ćete je razdijeliti ždrijebom u baštinu sebi i tuđincima koji borave među vama, koji rađaju djecu među vama. I oni će vam biti kao rođeni u ovoj zemlji među sinovima Izraelovim;

imat će s vama baštinu među plemenima Izraelovim.

23 I dogodit će se *da ćete, prema* plemenu u kojemu tuđinac boravi, ondje njemu dati baštinu njegovu“, govori Gospodin BOG.

POGLAVLJE 48

1 A ovo *su* imena plemenā: od krajnjega sjevera do puta za Hethlon, kada netko ide do Hamata, Hazarenana, granicom Damaska prema sjeveru do područja Hamata; jer to su mu istočna i zapadna strana, jedan *dio bit će za* Dana;

2 a uz granicu Danovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Ašera;

3 a uz granicu Ašerovu, od istočne strane sve do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Naftalija;

4 a uz granicu Naftalijevu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Manašea;

5 a uz granicu Manašeovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Efrajima;

6 a uz granicu Efrajimovu, od istočne strane sve do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Rubena;

7 a uz granicu Rubenovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio bit će za* Judu.

8 A uz granicu Judinu, od istočne strane do zapadne strane, bit će prinos što ćete ga prinijeti: dvadeset i pet tisuća trski u širinu, a u duljinu kao i svaki od *drugih* dijelova, od istočne strane do zapadne strane; a usred njega bit će Svetište.

9 Taj prinos što ćete ga prinijeti GOSPODU bit će dvadeset i pet tisuća u duljinu i deset tisuća u širinu.

10 I taj sveti prinos bit će za njih, baš za svećenike: prema sjeveru dvadeset i pet tisuća *u duljinu*, i prema zapadu deset tisuća u ši-

rinu, i prema istoku deset tisuća u širinu, a prema jugu dvadeset i pet tisuća u duljinu; a Svetište GOSPODNJE bit će usred njega.

11 *Bit će to* za svećenike koji su posvećeni, od sinova Zadokovih, koji su izvršavali dužnost za mene, koji nisu zastranili kad su zastranili sinovi Izraelovi, kao što su Leviti zastranili.

12 I *taj* prinos te zemlje što je pri-nesen bit će za njih nešto najsvetije, uz granicu Levitsku.

13 A nasuprot granice svećeničke Leviti će *imati* dvadeset i pet tisuća u duljinu i deset tisuća u širinu. Ukupna duljina *bit će* dvadeset i pet tisuća, a širina deset tisuća.

14 I ništa od toga ne smiju prodati ni razmijeniti, ni prenositi na koga prvinu zemlje jer *je* ona sveta GOSPODU.

15 A ostatak, pet tisuća u širinu nasuprot dvadeset i pet tisuća *u duljinu*, bit će nesveto mjesto za taj grad, za prebivanje i za predgrađa; a grad će biti usred njega.

16 A ovo *neka budu* mjere njegove: sa sjeverne strane, četiri tisuće i pet stotina, i s južne strane, četiri tisuće i pet stotina, i s istočne strane, četiri tisuće i pet stotina, i sa zapadne strane, četiri tisuće i pet stotina.

17 A predgrađa grada bit će: dvije stotine i pedeset prema sjeveru i dvije stotine i pedeset prema jugu i dvije stotine i pedeset prema istoku i dvije stotine i pedeset prema zapadu.

18 A ono što ostane u duljinu nasuprot prinosa od svetog *dijela iznosit će* deset tisuća prema istoku i deset tisuća prema zapadu; i bit će to nasuprot prinosa od svetog *dijela*; a prihod od toga neka bude za hranu onima koji služe gradu.

19 A oni koji služe gradu služiti će mu iz svih plemena Izraelovih.

20 Sav taj prinos *bit će* dvadeset i pet tisuća s dvadeset i pet tisuća; prinijet ćete četverokutni sveti prinos, zajedno s gradskim posjedom.

21 A što preostane, s jedne i s druge strane svetoga prinosa i gradskoga posjeda, *bit će* za Kneza: ispred dvadeset i pet tisuća svetoga prinosa prema istočnoj granici i ispred dvadeset i pet tisuća na zapadu prema zapadnoj granici, nasuprot dijelova za Kneza; i to će biti sveti prinos, a Svetište Doma *bit će* usred toga.

22 Nadalje od posjeda za Levite i od posjeda gradskoga, *budući da* su usred *onoga* što je Knezovo, sve između granice Judine i granice Benjaminove *bit će* za Kneza.

23 A što se tiče ostalih plemena, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio imat će* Benjamin;

24 a uz granicu Benjaminovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio imat će* Šimun;

25 a uz granicu Šimunovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio imat će* Isakar;

26 a uz granicu Isakarovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio imat će* Zebulun;

27 a uz granicu Zebulunovu, od istočne strane do zapadne strane, jedan *dio imat će* Gad;

28 a uz granicu Gadovu, na južnoj strani, prema jugu, *bit će* granica baš od Tamara *do* voda svađa kod Kadeša te rijekom prema Velikom moru.

29 To je zemlja koju ćete ždrijebom razdijeliti plemenima Izraelovim u baštinu i to *su* dijelovi njihovi," govori Gospodin BOG.

Gradska vrata

30 "A ovo *su* izlazi iz grada sa sjeverne strane, mjere četiri tisuće i pet stotina,

31 a gradska vrata *bit će nazvana* po imenima plemena Izraelovih; troja vrata na sjeveru, jedna vrata Rubenova, jedna vrata Judina, jedna vrata Levijeva;

32 a s istočne strane, četiri tisuće i pet stotina; još troja vrata, jedna vrata Josipova, jedna vrata Benjaminova i jedna vrata Danova;

33 i s južne strane, mjere četiri tisuće i pet stotina; još troja vrata, jedna vrata Šimunova, jedna vrata Isakarova, jedna vrata Zebulunova;

34 zapadna strana, četiri tisuće i pet stotina s njihovim trojim vratima, jedna vrata Gadova, jedna vrata Ašerova, jedna vrata Naftalijeva.

35 Sve unaokolo *bilo je* osamnaest tisuća mjera. A ime tome gradu od *onoga* dana *bit će*: 'GOSPOD je ondje'."

KNJIGA DANIJELOVA

POGLAVLJE 1

Danijel odveden u Babilon

1 Treće godine kraljevanja Jehojakima, kralja Jude, došao je Nabukodonosor, kralj Babilona, na Jeruzalem i opkolio ga.

2 I Gospodin mu je predao u ruke Jehojakima, kralja Judina, i dio posuđa iz Doma Božjega koje je on dopremio u zemlju Sinar u dom svojega boga; i unio je posuđe u riznicu svojega boga.

3 Zatim je kralj progovorio Ašpenazu, gospodaru svojih eunuha, da dovede *neke* od sinova Izraelovih, i *neke* od kraljevskoga sjemena i *neke* od knezova:

4 Dječake na kojima nema mane, nego su jako mili i vješti u svakoj mudrosti i lukavi u znanju i razumni u znanosti, i one koji u sebi imaju sposobnost da stoje na kraljevu dvoru te one koje mogu podučiti učenju i jeziku Kaldejaca.

5 I kralj im je odredio dnevni obrok od kraljevskih jela i od vina koje on pije. Tako neka ih se othranjuje tri godine da bi na kraju toga mogli stajati pred kraljem.

6 A među njima su bili od sinova Judinih: Danijel, Hananija, Mišael i Azarija.

7 Knez eunuha nadjenao im je imena: pa je Danijelu nadjenao *ime* Beltešazar, a Hananiji Šadrak, i Mišaelu Mešak, a Azariji Abednego.

Danijelova vjernost

8 No Danijel je u srcu svome odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima ni vinom koje on pije; stoga je zatražio od kneza eunuha da se ne mora okaljati.

9 A Bog je donio Danijelu naklonost i smilovanje kod kneza

eunuha.

10 A knez eunuha rekao je Danijelu: "Ja se bojim svoga gospodara kralja koji vam je odredio jelo i piće; jer zašto da vidi da su vaša lica lošija nego u dječaka vaše veličine? Tada ćete kod kralja ugroziti moju glavu."

11 Tada je Danijel rekao Melzaru, koga je knez eunuha postavio nad Danijelom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom:

12 "Iskušaj sluge svoje, zaklijem te, na deset dana: i neka nam se daju mahunarke za jelo i vodu za piće.

13 Neka se tada naš izgled pregleda pred tobom i izgled sinova koji su jeli od obroka kraljevih jela; i po onome što ćeš vidjeti postupi sa slugama svojim."

14 I on je na to pristao te ih je stavio na kušnju deset dana.

15 A po svršetku desetog dana njihov se izgled činio ljepšim, a ti jela ugojenija od svih dječaka koji su jeli od obroka kraljevih jela.

16 Tako je Melzar uklonio obroke njihova jela i vino što su trebali piti te im je davao mahunarke.

17 A ovoj četvorici dječaka dao je Bog znanje i vještinu u svem učenju i mudrosti. A Danijel je razumijevao sva viđenja i snove.

18 A po svršetku dana za koje je kralj rekao da ih izvede, knez eunuha uveo ih je pred Nabukodonosora.

19 I kralj je razgovarao s njima i među svima njima nije se našao nijedan kao Danijel, Hananija, Mišael i Azarija; stoga su oni stajali pred kraljem.

20 I u svim pitanjima mudrosti i razumijevanja o čemu ih kralj ispitivao, našao je da su deset puta

bolji od svih čarobnjaka i astrologa koji *su živjeli* u svem njegovom kraljevstvu.

21 I Danijel je ostao *sve* do prve godine kralja Kira.

POGLAVLJE 2

Nabukodonosorov san

1 A druge godine Nabukodonosorova kraljevanja usnio je Nabukodonosor snove: stoga se duh njegov uznemirio i san ga je napustio.

2 Nato je kralj zapovjedio da se pozovu čarobnjaci i astrolozi i vračari, i Kaldejci da protumače kralju njegove snove. Tako su došli i stali pred kralja.

3 Zatim im je kralj rekao: "Usnio sam jedan san i moj se duh uznemirio kako bih razumio taj san."

4 Tada su Kaldejci odgovorili kralju na sirijskom: "Kralju, živio bio zauvijek! Ispričaj mi san slugama svojim, a mi ćemo ga protumačiti."

5 Kralj je odgovorio i rekao Kaldejcima: "Taj predmet je za mene gotov: ako mi ne objavite san i njegovo tumačenje, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće postati gnojšta."

6 No ako *mi* pokažete san i protumačite ga, dobit ćete od mene darove i nagrade i veliku čast. Stoga pokažite mi san i protumačite ga."

7 Oni su ponovo odgovorili i rekli: "Neka kralj kaže san slugama svojim, a mi ćemo ga protumačiti."

8 Kralj je odgovorio i rekao: "Znam ja sa sigurnošću da želite dobiti na vremenu zato što znate da je taj predmet za mene gotov."

9 No ako mi ne objavite što sam usnio, za vas *postoji samo* jedan ukaz, jer vi ste se dogovorili da govorite lažljive i pokvarene riječi preda mnom dok se vrijeme ne promijeni. Stoga mi ispričajte taj

san, pa ću znati da mi ga možete protumačiti!"

10 Kaldejci su odgovorili pred kraljem i rekli: "Nema na zemlji čovjeka koji bi mogao prokazati kraljev predmet. Stoga nema kralja, gospodara ni vladara *koji* je takvo što zatražio od nekog čarobnjaka ili astrologa ili Kaldejca."

11 I to je rijetki predmet koji kralj traži i nema nikoga koji bi to mogao pokazati kralju osim bogova, čije prebivanje nije među tijelom."

12 Zbog toga se kralj silno raskrdio i jako razbjesnio te zapovjedio da se pogube svi mudraci babilonski.

13 I izašao je ukaz da se trebaju pogubiti mudraci pa su potražili i Danijela i njegove drugove da se pogube.

14 Nato je Danijel odgovorio umno i mudro Arioku, zapovjedniku kraljevske straže, koji je bio izašao da pogubi mudrace babilonske.

15 Odgovorio je i rekao Arioku, zapovjedniku kraljevu: "Zašto je taj ukaz od kralja *tako* žuran?" Tada je Ariok objasnio Danijelu taj predmet.

16 Nato je Danijel ušao i zatražio od kralja da mu podari vrijeme kako bi kralju protumačio *san*.

Bog objavljuje Nabukodonosorov san

17 Zatim je Danijel ušao u svoju kuću te sve objasnio Hananiji, Mišaelu i Azariji, svojim drugovima,

18 da zatraže milosrđe od Boga nebeskoga u vezi te tajne, da Danijel i njegovi drugovi ne poginu s drugim mudracima babilonskim.

19 Tada je Danijelu bila objavljena tajna u noćnom viđenju. Nato je Danijel blagoslovio Boga nebeskoga.

20 Danijel je progovorio i rekao:

“Neka je blagoslovljeno ime Božje uvijek i zauvijek, jer je njegova mudrost i moć.

21 On mijenja vremena i razdoblja, miče kraljeve i postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima, i znanje onima koji poznaju razum.

22 On otkriva dubine i tajne, on zna što *je* u tami i svjetlost prebiva kod njega.

23 Tebi ja zahvaljujem i slavim te, tebe Božje očeva mojih, koji si mi dao mudrost i moć, i objavio si mi sada ono što smo zatražili od tebe; jer ti si nam *sada* objavio kraljev predmet.”

24 Stoga je Danijel ušao k Arioku, kome je kralj odredio da pogubi mudrace babilonske. Došao je i rekao mu ovako: “Nemoj pogubiti mudrace babilonske. Odvedi me pred kralja, pa ću kralju protumačiti *san*.”

25 Nato je Ariok žurno odveo Danijela pred kralja i rekao mu ovako: “Našao sam čovjeka od sužnjeva Judinih koji će objaviti kralju tumačenje *sna*.”

26 Kralj je odgovorio i rekao Danijelu čije je ime *bilo* Beltešazar: “Jesi li sposoban objasniti mi *san* koji sam vidio i protumačiti ga?”

27 Danijel je odgovorio u nazočnosti kralja i rekao: “Tajnu koju kralj istražuje, mudraci, astrolozi, čarobnjaci, i gatar i ne mogu kralju pokazati;

28 ali postoji Bog u nebu koji otkriva tajne i on objavljuje kralju Nabukodonosoru ono što će biti u naredne dane. Ovo je tvoj *san*, i viđenje glave tvoje na postelji tvojoj:

29 Jer su tebi, kralju, na tvojoj postelji *u um tvoj* došle misli *o tome* što će se dogoditi poslije, a onaj koji otkriva tajne objavit će ono što će se dogoditi.

30 Ali što se mene tiče, ova tajna nije mi otkrivena zato što imam

više mudrosti od bilo koga koji živi, nego da se radi *njih* objavi tumačenje kralju i da ti upoznaš misli srca svoga.

Danijel tumači san

31 Ti si, kralju, vidio i ugledao jedan golemi kip. Taj golemi kip čiji je sjaj *bio* izvanredan, stajao je pred tobom, a oblik njegov *bio* je strašan.

32 Tome kipu glava *je bila* od čistog zlata, prsa njegova i ruke njegove od srebra, trbuh njegov i bedra njegova od mjedi,

33 noge njegove od željeza, a stopala njegova dijelom od željeza, a dijelom od gline.

34 Ti si promatrao sve dok se nije odvalio kamen, bez da ga je ruka *dodirnula*, koji je udario kip, u stopala njegova, *koja su bila* od željeza i gline te ih smrskala.

35 Tada je zajedno bilo smrskano željezo, glina, mjed, srebro i zlato, i sve je postalo kao pljeva na ljetnim gumnima i vjetar ih je odnio da im se mjesta više nije našlo. A kamen koji je udario kip postao je velika gora te je napunila svu zemlju.

36 To je *san*; a njegovo ćemo tumačenje reći pred kraljem.

37 Ti si, kralju, kralj nad kraljevima, jer je Bog nebeski tebi dao kraljevstvo i snagu, jakost i slavu.

38 I bilo gdje boravili sinovi ljudski, životinje poljske i ptice nebeske, on *ih* je predao u ruke tvoje i postavio te gospodarom nad svima njima. Ti *si* ta glava od zlata.

39 Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa sljedeće treće kraljevstvo, od mjedi, koje će gospodariti nad svom zemljom.

40 A četvrto kraljevstvo bit će čvrsto poput željeza, isto kao što željezo satire i sve lomi; kao željezo koje razbija sve njih, skršit će ih i stući.

41 A pošto si vidio stopala i nožne prste, dijelom od lončarske gline, a dijelom od željeza, podijeljeno će biti to kraljevstvo; no bit će u njemu nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s muljevitom glinom.

42 I kao što su prsti stopala bili dijelom od željeza, a dijelom od gline tako će i kraljevstvo biti dijelom čvrsto, a dijelom krhko.

43 A pošto si vidio željezo izmiješano s muljevitom glinom: oni će se miješati s ljudskim sjemenom, ali neće prijanjati jedan uz drugoga, kao što se ni željezo ne može pomiješati s glinom.

44 I u dane ovih kraljeva Bog nebeski podignut će kraljevstvo koje nikada neće propasti i to kraljevstvo neće biti ostavljeno nekom drugom narodu. Ono će satrti i zatrti sva ona kraljevstva, a ono samo će stajati zauvijek.

45 Kao što si vidio da se kamen odvalio s gore, bez da ga je ruka *dođirnula*, te je smrskao željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki Bog objavio je kralju što će se dogoditi nakon toga. San je pouzdan, a tumačenje njegovo nedvojbeno."

Danijel uzvišen

46 Nato je kralj Nabukodonosor pao na lice svoje i iskazao štovanje Danijelu te zapovjedio da mu prinesu prinosnicu i miomirise.

47 Kralj je odgovorio Danijelu i rekao: "Zaista je tako da je vaš Bog, Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, otkrivatelj tajni, budući da si mogao otkriti ovu tajnu."

48 Tada je kralj uzvisio Danijela i podario ga mnogim sjajnim darovima, te ga postavio upraviteljem nad svom pokrajinom babilonskom i poglavarom nad svim mu-dracima babilonskim.

49 Nato je Danijel zatražio od

kralja, te je on postavio Šadraka, Mešaka i Abednega nad upravom pokrajine babilonske, a Danijel je *sjedio* na kraljevim vratima.

POGLAVLJE 3

Nabukodonosorov zlatni kip

1 Kralj Nabukodonosor napravio je kip od zlata, čija je visina *bila* šezdeset lakata, a širina njegova šest lakata. Postavio ga je u ravnici Duri u pokrajini babilonskoj.

2 Tada je kralj Nabukodonosor poslao da se sakupe knezovi, upravitelji, zapovjednici, suci, rizničari, savjetnici i župani i svi vladari pokrajina da dođu na posvećenje kipa kojega je podigao kralj Nabukodonosor.

3 Tada su se sakupili knezovi, upravitelji, zapovjednici, suci, rizničari, savjetnici i župani i svi vladari pokrajina na posvećenje kipa kojega je podigao kralj Nabukodonosor. I stali su pred kipom kojega je podigao Nabukodonosor.

4 Nato je glasonoša povikao glasno: "Vama se ovo zapovijeda, narodi, nacije i jezici,

5 *da* u času kad začujete zvuk roga, frule, harfe, gajde, psaltira, cimbala te svih vrsta glazbe, padnite *na tlo* i iskažite štovanje zlatnome kipu kojega je podigao kralj Nabukodonosor!

6 A tko ne padne *na tlo* i ne iskaže štovanje, istog će časa biti bačen u peć ognjenu užarenu."

7 Stoga su onoga časa, čim su začuli zvuk roga, frule, harfe, gajde, psaltira te svih vrsta glazbe, pali *na tlo* svi narodi, nacije i jezici iskazujući štovanje zlatnome kipu kojega je podigao kralj Nabukodonosor.

Užarena peć

8 Zato su istog toga časa pristupili neki Kaldejci i optužili Židove.

9 Progovorili su i rekli kralju Nabukodonosoru: "Kralju, živ bio zauvijek!

10 Ti si, kralju, donio ukaz da svaki čovjek koji začuje zvuk roga, frule, harfe, gajde, psaltira, cimballa te svih vrsta glazbe padne *na tlo* i iskaže štovanje zlatnome kipu;

11 a tko ne bi pao *na tlo* i ne bi iskazao štovanje, *da* bude bačen u peć ognjem užarenu.

12 Ima nekih Židova koje si ti postavio nad upravom pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abednego. Ti ljudi, kralju, ne mare za tebe; oni ne služe tvojim bogovima ni ne iskazuju štovanje zlatnome kipu kojega si ti podigao."

13 Nato je Nabukodonosor, jarošan i bijesan, zapovjedio da dovedu Šadraka, Mešaka i Abednega. Tada su doveli te ljude pred kralja.

14 A Nabukodonosor je progovorio i rekao im: "*Je li* istina, Šadrače, Mešače i Abednego, da vi ne služite mojim bogovima ni ne iskazujete štovanje zlatnome kipu kojega sam ja podigao?"

15 Sada ako ste spremni, da u taj čas kad čujete zvuk roga, frule, harfe, gajde, psaltira i cimballa i sve vrste glazbe, pasti *na tlo* i iskazati štovanje kipu kojega sam ja napravio, *onda dobro*; ako li mu ne iskažete štovanje, bit ćete istog časa bačeni u peć ognjem užarenu; i tko *je* taj Bog koji bi vas izbavio iz ruke moje?"

16 Šadrak, Mešak i Abednego odgovorili su i rekli kralju: "Nabukodonosoru, u vezi ovoga, mi nećemo biti oprezni da ti odgovorimo.

17 Ako je to *tako*, Bog naš, kome mi služimo, može nas izbaviti iz peći ognjem užarene i on će *nas* izbaviti iz ruke tvoje, kralju.

18 Ako li ne, neka ti bude znano, kralju, da mi nećemo služiti tvojim

bogovima niti ćemo iskazati štovanje kipu kojega si ti podigao."

19 Nato se kralj Nabukodonosor ispunio bijesom, i izgled lica mu se promijenio glede Šadraka, Mešaka i Abednega. *Stoga* je progovorio i zapovjedio da peć zagriju sedam puta jače nego što je običaj da je zagriju.

20 Zatim je zapovjedio najmoćnijim ljudima koji su bili u njegovoj vojsci da svežu Šadraka, Mešaka i Abednega *te ih* bace u peć ognjem užarenu.

21 Tada su ovi ljudi bili svezani te su, u plaštevima svojim, hlačama svojim i kapama svojim i *ostaloj* odjeći svojoj, bili bačeni u peć ognjem užarenu.

22 Zato što je kraljeva zapovijed bila žurna, a peć prekomjerno užarena, plamen ognja pobio je one ljude koji su se latili Šadraka, Mešaka i Abednega.

23 A ova trojica ljudi, Šadrak, Mešak i Abednego, pali su svezani u peć ognjem užarenu.

24 Tada se kralj Nabukodonosor prenerazio i žurno ustao te progovorio i rekao svojim savjetnicima: "Nismo li bacili tri čovjeka svezana u središte ognja?" Oni su odgovorili i rekli kralju: "Istina, kralju!"

25 On je odgovorio i rekao: "Gle, ja vidim četiri čovjeka odriješena kako hodaju usred ognja i ništa im nije naštetilo; a četvrti je izgledom sličan Sinu Božjemu."

26 Zatim je Nabukodonosor prišao vratima ognjem užarene peći te progovorio i rekao: "Šadrače, Mešače i Abednego, vi slugo Boga Svevišnjega, izađite i dodite *ovamo*!" Nato su Šadrak, Mešak i Abednego izašli isred ognja.

27 I sakupili su se knezovi, upravitelji, zapovjednici i kraljevi savjetnici da vide te ljude nad čijim tijelima oganj nije imao moći, niti

im je vlas na glavi bila obilježena, niti su im plaštevili bili promijenjeni, niti je kakav miris ognja prešao na njih.

28 *Tada* je Nabukodonosor odgovorio i rekao: "Blagoslovljen bio Bog Šadrakov, Mešakov i Abednegov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge koji su se pouzdali u njega te su preinačili kraljevu riječ i predali svoje tijelo da ne moraju služiti ni iskazivati štovanje bilo kojem *drugom* bogu osim Bogu svome.

29 Stoga izdajem ukaz da svaki narod, nacija i jezik, koji kaže bilo što loše protiv Boga Šadrakova, Mešakova i Abednegova, bude rastrgan u komade, a kuća njegova neka bude pretvorena u gnojište, zato što nema drugoga Boga koji bi mogao izbaviti kao ovaj."

30 Tada je kralj uzvisio Šadraka, Mešaka i Abednega u pokrajini babilonskoj.

POGLAVLJE 4

Nabukodonosor hvali Boga

1 Nabukodonosor, kralj, svim narodima, nacijama i jezicima koji prebivaju po svoj zemlji: Mir neka vam se umnoži!

2 Svidjelo mi se obznaniti vam znakove i čudesa što ih je za mene učinio Višnji Bog.

3 Kako *su* veliki znakovi njegovi i kako *su* silna čudesa njegova! Kraljevstvo je njegovo kraljevstvo vječno i vlast je njegova od naraštaja do naraštaja!

Nabukodonosorov drugi san

4 Ja, Nabukodonosor, živio sam spokojno u kući svojoj i cvjetao sam u dvoru svome:

5 *no* vidio sam san koji me je uplašio, te su me uznemirile misli na postelji mojoj i viđenja u glavi mojoj.

6 Stoga sam donio ukaz da se

dovedu svi mudraci babilonski pred mene da mi obznane tumačenje sna.

7 Tada su došli čarobnjaci, astrolozi i Kaldejci i gatari: i ja sam im ispriповjedio san, ali oni mi ga nisu protumačili.

8 No na kraju je pred mene došao Danijel, kome je ime bilo Beltešazar, prema imenu moga boga, i u komu je duh svetih bogova. Zatim sam pred njim ispriповjedio taj san, govoreći:

9 "Beltešazare, poglavaru čarobnjaka, zato što ja znam da je u tebi duh svetih bogova i da tebe nijedna tajna ne uznemiruje, reci mi viđenja moga sna koji sam vidio i njezino tumačenje.

10 Ovo *su bila* viđenja u glavi mojoj na postelji mojoj: Pogledao sam, i gle jedno stablo usred zemlje i visina mu je *bila* golema.

11 Stablo je naraslo i postalo snažno, i visina mu je dosegla do neba, i vidik mu do svih krajeva zemlje.

12 Lišće mu je *bilo* lijepo, a plodovi njegovi obilni i na njemu je *bilo* hrane za sve. Životinje poljske imale su sjenu pod njim, a ptice nebeske prebivale su na granama njegovim i svako se tijelo hranilo od njega.

13 Gledao sam u viđenjima u glavi svojoj na postelji svojoj, i gle, stražar i netko sveti, sišao je s neba,

14 povikao je glasno i rekao ovo: 'Posijecite stablo i okrešite mu grane, stresite mu lišće i razbacajte mu plodove! Neka životinje pobjegnu ispod njega i ptice s grana njegovih!'

15 Međutim, ostavite panj s korenjem njegovim u zemlji, baš u željeznim i mjedenim okovima, u mladoj travi poljskoj! I neka ga kvasi rosa nebeska, i *neka* mu dio *bude* sa životinjama u travi

zemaljskoj!

16 Neka mu se srce promijeni iz čovječjeg, i neka mu se podari srce životinjsko! Neka sedam vremena prođe nad njim!

17 Ovaj zaključak je ukaz stražara, i ovaj zahtjev prema riječi svetih, s namjerom da živi spoznaju kako Svevišnji vlada kraljevstvom ljudskim i daje ga kome on hoće i postavlja nad njim najnižega od ljudi!

18 Ovo je san koji sam ja, kralj Nabukodonosor, vidio. A ti, Beltešazare, objavi mi njezino tumačenje, pošto mi nijedan od mudraca mogega kraljevstva nije mogao protumačiti *san*; no ti možeš, jer je u tebi duh svetih bogova."

Danijel tumači drugi san

19 Tada se Danijel, čije je ime *bilo* Beltešazar, prenerazio na jedan čas i misli su ga uznemirile. Kralj je progovorio i rekao: "Beltešazare, neka te san ili tumačenje njegovo ne uznemiri!" Beltešazar je odgovorio i rekao: "Gospodaru moj, ovaj san *neka bude* onima koji te mrze i tumačenje njegovo tvojim neprijateljima!

20 Stablo koje si vidio, koje je naraslo, postalo snažno, kojemu visina doseže sve do neba i vidik mu je do svih krajeva zemlje;

21 lišće mu je *bilo* lijepo, a plodovi njegovi obilni i na njemu je *bilo* hrane za sve, a pod njim su životinje poljske prebivale, a na granama njegovim ptice nebeske imale su obitavalište svoje,

22 to si ti, kralju, koji si narastao i postao snažan, veličina ti se povećala i doseže do neba, a vlast je tvoja sve do kraja zemlje.

23 A ono što je kralj vidio kako stražar, i neki sveti, silazi s neba te govori: "Posijecite stablo i srušite ga, no panj s korijenjem njegovim

ostavite u zemlji, baš u željeznim i mjedenim okovima, u mladoj travi poljskoj, neka ga kvasi rosa nebeska i dio *neka* mu *bude* sa životinjama poljskim dok ne prođe sedam vremena nad njim",

24 ovo je tumačenje, kralju, i ovo je ukaz Svevišnjega koji je izašao nad mogega gospodara kralja:

25 Tako ćeš biti prognan od ljudi i sa životinjama poljskim ti ćeš boraviti; i učinit će da ćeš se hraniti travom kao govedo i rosom će te nebeskom kvasiti; i sedam će vremena proći nad tobom dok ne upознаš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće.

26 A ono što su zapovjedili da ostave panj s korijenjem stabla; tvoje će ti kraljevstvo biti osigurano nakon što spознаš da nebesa vladaju.

27 Zato, kralju, neka ti bude ugodan moj savjet, ukloni grijeh svoje pravednošću i svoje nepravde iskazujući milosrđe prema siromasima, da bi se možda produžilo spokojstvo tvoje."

Nabukodonosor ponižen

28 Sve je to snašlo kralja Nabukodonosora.

29 Na svršetku dvanaest mjeseci, dok je hodao babilonskim kraljevskim dvorom,

30 kralj je progovorio i rekao: "Nije li to taj veliki Babilon što sam ga ja sagradio za kraljevsku prijestolnicu snagom svoje moći i na čast svojega veličanstva?"

31 Dok je još ta riječ *bila* u ustima kraljevih došao je glas s neba, govoreći: "Tebi se govori, kralju Nabukodonosore! Kraljevstvo ti se oduzelo!

32 I bit ćeš prognan od ljudi, i sa životinjama poljskim ti ćeš boraviti; i učinit će da ćeš se hraniti travom kao govedo i sedam će

vremena proći nad tobom sve dok ne upoznaš da Svevišnji vlada kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće."

33 Istog časa se ispunila ta riječ na Nabukodonosoru: i bio je progнан od ljudi, i jeo je travu kao govedo, i tijelo mu je bilo mokro od rose nebeske, sve dok mu *i kosa nije narasla kao perje* orlovima, a nokti mu kao *kandže* pticama.

34 I na svršetku tih dana, ja, Nabukodonosor, podigao sam oči svoje prema nebu, i razum mi se vratio, tada sam blagoslovio Svevišnjega slaveći i časteći onoga koji živi zauvijek: *čija je vlast, vlast vječna, i kraljevstvo je njegovo od naraštaja do naraštaja.*

35 I svi stanovnici zemlje ne znače ništa: i on postupa po svojoj volji s vojskom nebeskom i *među* stanovnicima zemaljskim. I nitko ne može zadržati ruku njegovu ili mu reći: "Što radiš?"

36 U taj isti čas razum mi se vratio, i na slavu kraljevstva mogega vratila mi se čast moja i sjaj; i potražili su me savjetnici moji i velikaši moji; i ja sam bio utvrđen u kraljevstvu svojem, i bilo mi je pridodano neizmjereno veličanstvo.

37 Sada ja, Nabukodonosor, hvalim i uzvisujem i častim Kralja nebeskoga, čija *su* sva djela istina, i putevi njegovi sudovi *čestiti*; i one koji hode oholo on može poniziti."

POGLAVLJE 5 Natpis na zidu

1 Kralj Belšazar priredio je veliku gozbu za tisuću svojih velikaša i pred tisuću *njih* pio je vino.

2 Pošto je kušao vino, Belšazar je zapovjedio da se donese zlatno i srebrno posuđe koje je njegov otac Nabukodonosor bio oteo iz Hrama koji *je bio* u Jeruzalemu, pa da iz njega pije kralj i knezovi njego-

vi, žene njegove i inoče njegove.

3 Tada su donijeli zlatno posuđe što je bilo oteto iz Hrama Božjega doma koji *je bio* u Jeruzalemu te su kralj i knezovi njegovi, žene njegove i inoče njegove pili iz njega.

4 Pili su vino i slavili bogove od zlata i srebra, mjedi i željeza, drva i kamena.

5 U taj su se čas pojavili prsti čovječe ruke i *počeli* pisati nasuprot svijećnjaku, po kreću na zidu kraljevskog dvora, i kralj je vidio dio ruke koja je pisala.

6 Nato se izgled kraljeva lica promijenio, i misli su ga njegove uznemirile, tako da su zglobovi njegovih bokova popustili i koljena su mu *počela* udarati jedno o drugo.

7 Kralj je glasno povikao da dovedu astrologe, Kaldejce i gatare. *Onda* je kralj progovorio i rekao mudracima babilonskim: "Svatko tko pročita ovaj natpis i protumači mi ga, bit će obućen u grimiz, i *imati* oko vrata zlatan lanac i bit će treći vladar u kraljevstvu."

8 Nato su pristupili svi mudraci kraljevi, ali nisu mogli pročitati natpis niti kralju obznaniiti njegovo tumačenje.

9 Tada se kralj Belšazar silno uznemirio, te se izgled lica njegovog promijenio, a njegovi velikaši su se prenerazili.

10 A kraljica je, zbog riječi kralja i njegovih velikaša, ušla u gozbeni dvoranu *te* je kraljica progovorila i rekla: "Kralju, živ bio zauvijek! Neka se tvoje misli ne uznemiruju ni neka se izgled lica tvoga ne mijenja!"

11 Postoji u tvom kraljevstvu čovjek u kome je duh svetih bogova. I u dane oca tvojega u njemu se našlo svjetlo, razum i mudrost poput mudrosti bogova. Njega je kralj Nabukodonosor, otac tvoj, kralj, *kažem*, otac tvoj, učinio star-

ješinom čarobnjaka, astrologa, Kaldejaca i gataru.

12 Zato što se našao u tom Danijelu, koga je kralj nazvao Beltešazarom, izvanredan duh i znanje, i razum, i tumačenje snova, i rješavanja zagonetki i razrješavanje dvojbi. Neka se sada pozove Danijel i on će ti protumačiti *natpis*."

Danijel tumači natpis

13 Tada je Danijel bio doveden pred kralja, a kralj je progovorio i rekao Danijelu: "Jesi li ti taj Danijel, koji je jedan od sinova sužanštva Judina, koje je otac moj, kralj doveo iz Jude?"

14 Čuo sam i za tebe da je u tebi duh bogova i da se u tebi nalazi svjetlo i razum i izvanredna mudrost.

15 I sada su bili pred mene dovedeni mudraci, astrolozi da pročitaju ovaj natpis i da mi obznane njegovo tumačenje, ali oni nisu mogli protumačiti te riječi.

16 A ja sam čuo za tebe da ti možeš sve protumačiti i razriješiti dvojbe. Sada, ako ti možeš pročitati ovaj natpis i obznaniti mi njegovo tumačenje, bit ćeš odjeven u grimiz i imati zlatan lanac oko svoga vrata i bit ćeš treći vladar u kraljevstvu."

17 Zatim je Danijel odgovorio i rekao pred kraljem: "Neka darovi tvoji tebi ostanu, i nagrade svoje daj drugima! Ipak ja ću kralju pročitati taj natpis i obznaniti mu tumačenje.

18 Ti kralju, Bog je Svevišnji dao Nabukodonosoru, ocu tvome kraljevstvo, veličanstvo i slavu i čast.

19 I zbog veličanstva koje mu je dao drhtali su i strepili pred njim svi narodi, nacije i jezici: koga je htio, pogubio ga je, a koga je htio, ostavio ga je na životu; i koga je htio uzvisio ga je, a koga je htio,

ponizio ga je.

20 No kad mu se srce uzdiglo i um njegov otvrdnuo u oholosti, tada je bio oboren sa svoga kraljevskog prijestolja i oduzeli su mu slavu.

21 I bio je prognan od sinova ljudskih i srce mu je postalo poput životinjskog; i prebivalište mu je bilo s divljim magarcima. Hranili su ga travom poput goveda i rosa nebeska kvasila je tijelo njegovo, dok nije spoznao da Svevišnji Bog vlada kraljevstvom ljudskim i postavlja nad njim onoga koga on hoće.

22 A ti, Belšazare, sine njegov, nisi ponizio srce svoje, premda si znao sve ovo;

23 nego si se uzvisio protiv Gospoda nebeskoga, i donijeli su pred tebe posude iz Doma njegovog te ste pili vino iz njega ti, i velikaši tvoji, žene tvoje i inoče tvoje; i slavio si bogove od srebra i zlata, od mjedi i željeza, od drva i kamena, koji ne vide, ni ne čuju niti razumiju, a Boga u čijoj je ruci dah tvoj i čiji su svi putevi tvoji, nisi proslavio.

24 Tada je od njega bio poslan dio ove ruke, i ovaj je natpis bio napisan."

25 A ovo je natpis koji je bio napisan: MENE, MENE, TEKEL, UFARSIN.

26 Ovo je tumačenje te riječi: MENE; Bog je prebrojio tvoje kraljevstvo i zgotovio ga.

27 TEKEL; bio si izvagan na vagi i nađen si prelagan;

28 PERES; razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i predano Medicima i Perzijancima."

29 Tada je Belšazar zapovjedio da obuku Danijela u grimiz, i oko vrata mu objese zlatan lanac te je objavio za njega da postaje treći vladar u kraljevstvu.

30 Te noći je Belšazar kralj kal-

dejski bio pogubljen.

31 A kraljevstvo je preuzeo Darije Medijac, *kad je bio* star približno šezdeset i dvije godine.

POGLAVLJE 6

Danijel i jama s lavovima

1 Svidjelo se Dariju da postavi nad kraljevstvom stotinu i dvadeset knezova koji trebaju biti nad svim kraljevstvom.

2 A nad njima trojicu predstojnika, od kojih *je prvi bio* Danijel, da knezovi mogu njima polagati račun da kralj ne bi pretprio štetu.

3 Tada *je taj* Danijel počeo prednjačiti nad predstojnicima i knezovima, zato što *je u njemu bio izvanredan duh*; i kralj *je mislio postaviti ga nad svim kraljevstvom*.

4 Tada su predstojnici i knezovi tražili povod kako bi našli nešto protiv Danijela u vezi s kraljevstvom. No nisu mogli naći nikakvog povoda ni krivice, zato što *je on bio vjeran, niti se bilo kakva pogreška ili krivica nije mogla pronaći u njemu*.

5 Nato su ti ljudi rekli: "Nećemo naći nikakvog povoda protiv toga Danijela, osim da nađemo *nešto* protiv njega u vezi zakona njegovog Boga."

6 Tada su se ovi predstojnici i knezovi sakupili kod kralja te mu rekli ovo: "Kralju Darije, živ bio zauvijek!"

7 Svi predstojnici kraljevstva, poglavari i knezovi, savjetnici i zapovjednici dogovorili su se da se donese kraljevska odredba i izda strogi ukaz da svaki onaj koji bi se u roku od trideset dana obratio molbom na bilo kojega Boga ili čovjeka, osim na tebe, kralju, bit će bačen u lavovsku jamu.

8 Sada, kralju, potvrdi taj ukaz i potpiši taj spis da se ne može pro-

mijeniti, prema medijskom i perzijskom zakonu, koji je neopoziv!"

9 Nato *je kralj* Darije potpisao spis i ukaz.

10 A kad *je* Danijel saznao da *je spis potpisan, otišao je u svoju kuću*; a prozori u njegovoj odaji bili su otvoreni prema Jeruzalemu, on *je tri puta na dan kleknuo na svoja koljena i molio i zahvaljivao pred Bogom svojim, onako kako je on to i prije činio*.

11 Nato su se ovi ljudi sakupili i našli Danijela kako moli i upućuje molbe Bogu svome.

12 Tada su pristupili i progovorili pred kraljem u svezi kraljevskog ukaza: "Nisi li ti potpisao ukaz da će svaki čovjek koji bi se u vremenu od trideset dana obratio *molbom* na bilo kojega Boga ili čovjeka, osim na tebe, kralju, biti bačen u lavovsku jamu?" Kralj *je odgovorio i rekao*: "Ta odluka *je istinita, prema medijskom i perzijskom zakonu, koji je neopoziv*."

13 Tada su oni odgovorili i rekli pred kraljem: "Taj Danijel, onaj koji *je od sinova suzanjstva Judinog, ne obazire se na tebe, kralju, ni na ukaz koji si potpisao, nego tri puta na dan upućuje molbu svoju*."

14 Tada se kralj, kada *je čuo te riječi, jako ozlovoljio u sebi i upravio srce na Danijela da ga izbavi*. I sve do sunčeva zalaska trudio se da ga izbavi.

15 Tada su se ovi ljudi sakupili kod kralja te govorili kralju: "Znaj, kralju, da *je zakon medijski i perzijski takav da se nijedan ukaz ni odredba koju kralj donosi ne može promijeniti*!"

16 Tada *je kralj zapovjedio da dovedu Danijela i bace ga u lavovsku jamu*. A kralj *je progovorio i rekao Danijelu*: "Bog tvoj, kome neprestano služiš, on će te izbaviti."

17 Zatim su donijeli jedan kamen i položili ga jami na ulaz. I kralj ga je zapečatio pečatnjakom svojim i pečatnjakom velikaša svojih, da se nakana glede Danijela ne mijenja.

18 Tada je kralj otišao u svoj dvor i proveo noć posteći, nisu ni glazbala donosili pred njega; i san je njegov otišao od njega.

19 Tada je kralj ustao u rano jutro, i žurno pošao k lavovskoj jami.

20 I kad je došao do jame, vapio je žalosnim glasom k Danijelu; *zatim* je kralj progovorio i rekao Danijelu: "Danijele, slugo Boga živoga, kome neprestano služiš, je li te Bog tvoj mogao izbaviti od lavova?"

21 Nato je Danijel rekao kralju: "Kralju, živ bio zauvijek!

22 Moj Bog poslao je svog anđela, i zatvorio je ralje lavovima tako da mi nisu naudili. Jer ja sam se našao nedužan pred njim, a i pred tobom, kralju, nisam počinio nikakvo zlo."

23 Tada se kralj jako razveselio zbog njega i zapovjedio da Danijela izvade iz jame. Tako je Danijel bio izvađen iz jame, i nikakva ozljeda nije se našla na njemu, zato što je vjerovao u svoga Boga.

24 Zatim je kralj zapovjedio te su doveli one ljude koji su optužili Danijela te su *ih* bacili u lavovsku jamu, njih, djecu njihovu i žene njihove: i lavovi su ih savladali i smrskali im sve kosti njihove, dok još nisu ni došli do dna jame.

25 Nato je kralj Darije napisao svim narodima, nacijama i jezicima što prebivaju po svojoj zemlji: "Mir vam se umnožio!

26 Donio sam ukaz da po svojoj vladavini mojega kraljevstva ljudi drhte i strepe pred Bogom Danijelovim: jer *je* on živi Bog, i postojan *je* zauvijek, i kraljevstvo njegovo je ono koje nikada neće propasti i

vladavina njegova *trajati će* sve do svršetka!

27 On izbavlja i spašava, i čini znakove i čudesa na nebu i na zemlji! On je izbavio Danijela od snage lavova!"

28 Tako je Danijel napredovao za kraljevanja Darija i za kraljevanja Kira Perzijanca.

POGLAVLJE 7

Danijelovo viđenje četiri zvijeri

1 Prve godine Belšazara, kralja babilonskoga, Danijel je imao san i viđenja u glavi svojoj na postelji svojoj. Tada je zapisao san, i iskazao bit sadržaja.

2 Danijel je progovorio i rekao: Vidio sam noću u svojem viđenju, i gle, četiri su se vjetra nebeska upela nad velikim morem.

3 I četiri goleme zvijeri izašle su iz mora, jedna drugačija od druge.

4 Prva *je bila* kao lav, i imala je orlovska krila. Gledao sam je sve dok se krila njezina nisu iščupala, i bila je podignuta sa zemlje i postavljena na noge kao čovjek, i bilo joj je dano srce čovječje.

5 I gle, još jedna zvijer, ta druga je nalik na medvjeda, i uspravila se s jedne strane, a *imala je* tri rebra u raljama među zubima. I rekli su joj ovo: "Ustani, požderi puno mesa!"

6 Nakon toga sam pogledao i evo sljedeće: poput leoparda, na leđima joj četiri ptičja krila. Zvijer je imala i četiri glave, i bila joj je dana vlast.

7 Nakon toga gledao sam u noćnim viđenjima, i gle: četvrta zvijer, užasna i strašna, izvanredno snažna, i imala je velike željezne zube: proždimala je i satirala je, a preostalo je tapkala nogama svojim. A ona *je bila* drugačija od svih zvijeri koje *su bile* prije nje i imala je deset nogova.

8 I promatrao sam rogove, kad gle, među njima je izrastao jedan drugi, mali rog, *i* pred njim su tri prva roga bila iščupana s korijenom. I gle, na tome rogu bile su oči kao oči čovječje i usta koja govore nešto veliko.

Pradavnik dana kraljuje

9 Gledao sam sve dok prijestolja nisu bila zbačena i Pradavnik dana nije sjeo. Odijelo mu *je bilo* bijelo poput snijega, a kosa na glavi njegovoj kao čista vuna. Prijestolje *je* njegovo *bilo kao* plameno-vi ognjeni, a kotači njegovi *su kao* rasplamsali oganj.

10 Rijeka je ognjena izlazila i izvirala ispred njega. Tisuću tisuća posluživalo je njemu, a deset tisuća puta deset tisuća stajalo je pred njim. Sud je zasjeo i knjige su se otvorile.

11 Tada sam to gledao, zbog zvuka teških riječi koje je rog govorio; i gledao sam sve dok zvijer nije bila pogubljena, a tijelo njezino uništeno i predano rasplamsanom ognju.

12 Glede ostalih zvijeri, njima je bila oduzeta vlast njihova, ali su im životi bili produljeni na jedno vrijeme i rok.

13 Gledao sam u noćnim viđenjima i gle, *jedan* poput Sina čovječjeg dolazi na oblacima nebeskim, i stigao je do Pradavnika dana te su ga doveli pred njega.

14 I njemu je bila predana vlast, i slava i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, nacije i jezici. Vladavina *je* njegova, vladavina vječna koja proći neće, i kraljevstvo je njegovo *ono* koje neće propasti.

15 Ja, Danijel, rastužio sam se u duhu svome usred tijela svojega, a viđenja u glavi mojoj uznemirila su me.

16 Pristupio sam jednome od

onih koji su stajali ondje i zamolio sam ga za istinu o svemu tome. Tako mi je odgovorio i objavio mi tumačenje o tome:

17 "One goleme zvijeri, kojih je bilo četiri, *su* četiri kralja *koji* će se dići sa zemlje.

18 Ali će sveti Svevišnjega preuzeti kraljevstvo i posjedovati to kraljevstvo zauvijek, baš uvijek i zauvijek."

19 Tada sam htio saznati istinu o četvrtoj zvijeri, onoj koja je bila drugačija od svih drugih, izvanredno strašna, kojoj *su* zubi *bili od* željeza, a nokti njezini *od* mjedi, *koja* je proždrala i satirala i preostale tapkala nogama svojim;

20 i o deset rogova koji *su bili* na glavi njezinoj, i o onom drugom koji je izrastao, a pred kojim su tri otpala; baš o tom rogu koji je imao oči i usta što su govorila nešto veliko i koja je izgledala puno jača nego njeni drugovi.

21 I gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv svetih te ih nadvladava,

22 sve dok nije došao Pradavnik dana i sud nije bio predan svetima Svevišnjega, i *dok* nije došlo vrijeme da su sveti zaposjeli kraljevstvo.

23 Rekao je ovako: "Četvrta zvijer bit će četvrto kraljevstvo na zemlji, koje će biti drugačije od svih kraljevstava i proždrijet će svu zemlju, i zgaziti je i satri.

24 A deset rogova *su* deset kraljeva koji će ustati od ovoga kraljevstva, a nakon njih će ustati jedan drugi, i on će biti drugačiji od onih prvih, i on će pokoriti tri kralja.

25 I govorit će teške riječi protiv Svevišnjega i razarati svete Svevišnjega; i pomišljati da promijeni vremena i zakone. I oni će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i vremena i polovicu

vremena.

26 No sud će zasjesti, i vlast će mu se oduzeti, da se istrijebi i uništi do kraja.

27 A kraljevstvo i vlast i veličanstvo kraljevstva pod svim nebom dat će se narodu svetih Svevišnjega čije je kraljevstvo, kraljevstvo vječno, i sve vlasti će mu služiti i biti mu poslušne."

28 Ovdje je kraj izvještaju. Što se tiče mene, Danijela, jako su me uznemirila moja razmišljanja i na meni se izgled lica mogega promijenio, ali sam sačuvao sve to u srcu svome.

POGLAVLJE 8 Danijelovo viđenje ovna i jarca

1 Treće godine kraljevanja kralja Belšazara ukazalo se viđenje meni, *baš* meni, Danijelu, nakon onog koje mi se ukazalo najprije.

2 I gledao sam viđenje, i dogodilo se, dok sam gledao, da *sam* ja bio u Sušanu u dvoru koji je u pokrajini Elamu; i vidio sam u viđenju da sam ja bio na rijeci Ulaju.

3 Tada sam podigao oči svoje, i pogledao, i gle: tamo pokraj rijeke stajao je ovan koji je imao *dva* roga. I *oba* roga bila su visoka, no jedan je bio viši nego drugi, a onaj viši narastao je zadnji.

4 Vidio sam ovna kako bode na zapad, i na sjever i na jug; tako da nijedna zvijer nije mogla opstati pred njim, niti je postojao netko koji bi mogao izbaviti iz ruke njegove, nego je činio što mu je volja te je postao velik.

5 I dok sam ja promatrao, gle: jedan jarac je došao sa zapada preko lica sve zemlje, i nije dodirivao tlo; i taj jarac je imao znamenit rog između očiju svojih.

6 I došao je do ovna koji je imao *dva* roga, kojega sam vidio kako

stoji pokraj rijeke, te je potrčao na njega u žestini snage svoje.

7 Zatim sam vidio kako se približio ovnu: i razbjesnio se na njega i udario ovna i slomio mu oba roga; a ovan nije imao snage da opstane pred njim tako da ga je on oborio na tlo i počeo gaziti po njemu. I nije bilo nikoga koji bi mogao izbaviti ovna iz ruke njegove.

8 Stoga je jarac postao jako velik, i kad se osilio, veliki se rog slomio, a umjesto njega izrasla su četiri znamenita roga prema četiri vjetra nebeska.

9 A iz jednoga od njih izašao je jedan mali rog koji je iznimno jako izrastao prema jugu i prema istoku, i prema Ugodnoj zemlji.

10 I on je izrastao velik čak do vojske nebeske; i oborio je na zemlju *neke* od vojske i od zvijezda i zgazio ih.

11 Da, uzdignuo je *sebe* čak do Kneza vojske, i zbog njega se svakodnevna *žrtva* oduzela i mjesto svetišta njegovog bilo je zbačeno.

12 I zbog prijestupa, vojska je bila predana *njemu*, pored svakodnevnih *žrtve*, i na zemlju je zbacio istinu, i provodio je to i napredovao.

13 Tada sam čuo jednog svetog kako govori, a drugi je sveti rekao tom *svetom* koji je govorio: "Kako dugo će trajati ovo viđenje *glede* svakodnevnih *žrtve* i prijestupa pustošenja, da dopušta da se gazi i svetište i vojska?"

14 A on mi je odgovorio: "Do dvije tisuće i tri stotine dana; tada će svetište biti očišćeno."

Tumačenje viđenja

15 I dogodilo se, kad sam ja, *baš* ja, Danijel, gledao ovo viđenje, i tražio značenje, kad gle, pred mene je stao *netko* izgledom poput čovjeka.

16 Nato sam začuo glas čovječji između *obala* Ulaja koji je zazvao i rekao: "Gabriele, neka ovaj *čovjek* razumije to viđenje!"

17 Tako je on došao blizu gdje sam stajao i kad je došao, uplašio sam se i pao na lice svoje. A on mi je rekao: "Sine čovječji, razumij: jer *će* za svršetak vremena *biti* ovo viđenje."

18 I dok je on još razgovarao sa mnom, bio sam u dubokom snu licem svojim prema zemlji. A on me je dotaknuo i uspravio me.

19 Zatim je rekao: "Evo, ja ću ti obznaniti što će biti na kraju bijesa, jer *će* u određeno vrijeme *biti* svršetak."

20 Ovan što si ga vidio koji je imao *dva* roga, *to* su kraljevi Medije i Perzije.

21 A rutavi jarac *jest* kralj Grčke; i veliki rog što je među njegovim očima *jest* prvi kralj.

22 A onaj slomljeni *rog* i četiri koja su ustala umjesto njega, četiri su kraljevstva što će ustati iz naroda, ali ne sa snagom njegovom.

23 A u zadnjim vremenima njihovog kraljevstva, kad prijestupnici ispune *mjeru*, ustat će kralj, razjarena izgleda i koji se razumije u zagonetke.

24 I njegova će snaga biti moćna, ali ne njegovom vlastitom snagom; i čudesno će uništavati i napredovat će i provoditi *svoje*, i uništavati junake i sveti narod.

25 I kroz njegovu politiku, prijevarena će isto tako napredovati u ruci njegovoj. I uzveličat će se u srcu svome, i mirom će uništiti mnoge. Ustat će i protiv Kneza nad knezovima, ali će biti skršen, ne rukom.

26 A viđenje o večerima i jutrima o kojima je bilo govoreno, istinito je; zato ti zapečati viđenje, jer *će* se *zbiti* za mnogo dana."

27 Tada sam ja, Danijel, one-

moćao i bio sam bolestan *nekoliko* dana. Nakon toga sam ustao i izvršavao kraljevske poslove. I bio sam zapanjen zbog viđenja, no nitko *to* nije razumio.

POGLAVLJE 9 Danijelova molitva za svoj narod

1 Prve godine Darija, sina Ahasverova, od sjemena Medijaca, koji je zakraljen nad kraljevinom kaldejskom,

2 prve godine njegova kraljevanja, ja, Danijel, shvatio sam iz knjiga broj godina, o čemu je riječ GOSPODNJA došla proroku Jeremiji, da bi ispunio opustošenje Jeruzalema, sedamdeset godina.

3 I usmjerio sam lice svoje prema Gospodinu Bogu tražeći molitvom i molbom u postu, i kostrijeti i pepelu.

4 I molio sam se GOSPODU, Bogu svome, i priznavao te rekao: "O, Gospodine moj, veliki i strahoviti Bože, koji čuvaš Savez i milosrđe prema onima koji njega ljube i prema onima koji drže zapovijedi njegove!"

5 Mi smo sagriješili, i počinili nepravdu, i zlo smo učinili, i pobunili se čak i udaljili od propisa tvojih i od pravednih sudova tvojih.

6 I nismo slušali sluge tvoje, proroke koji su govorili u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima i našim očevima, i svim narodima te zemlje.

7 Gospodine, tebi *pripada* pravednost, a kod nas sram na licu, kao na ovaj dan, za ljude iz Jude, i za stanovnike jeruzalemske, i za sav Izrael, *koji su* blizu i *koji su* daleko, po svim zemljama kamo si ih rastjerao zbog prijestupa njihovih kojima su protiv tebe prestupali.

8 GOSPODE, sram na licu *pripada* nama, našim kraljevima, našim

knezovima i našim očevima, jer smo sagriješili protiv tebe!

9 Gospodinu Bogu našem *pripada* milosrđe i praštanje, iako smo se protiv njega pobunili.

10 I nismo bili poslušni glasu GOSPODA, Boga našega, da hodimo po zakonima njegovim koje je postavio pred nas po svojim slugama prorocima.

11 Da, sav je Izrael prestupio Zakon tvoj, čak i odstupio da ne bi bili poslušni glasu tvome. Stoga se na nas izlilo prokletstvo i kletva koja je zapisana u Zakonu Mojsija, sluge Božjega, zato što smo sagriješili protiv njega.

12 I potvrdio je svoje riječi koje je izgovorio protiv nas i protiv suca naših koji su nam sudili, svalivši na nas veliko zlo; jer se pod cijelim nebom nije dogodilo kao što se dogodilo u Jeruzalemu.

13 Kao što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, sve to zlo došlo je na nas, a mi nismo uputili molitve GOSPODU, Bogu svojemu, da bi se obratili od nepravda svojih i razumjeli tvoju istinu.

14 Stoga je GOSPOD stražario nad zlom te ga svalio na nas. Jer je pravedan GOSPOD, Bog naš, u svim djelima svojim koja čini, no mi nismo bili poslušni glasu njegovom.

15 A sada, Gospodine, Bože naš, koji si moćnom svojom rukom izveo narod svoj iz zemlje egipatske, i sebi stekao glas, kao što je i na današnji dan: mi smo sagriješili, mi smo zlo činili.

16 Gospodine, po svoj tvojoj pravednosti, zaklinjem te, neka se odvрати srdžba tvoja i bijes tvoj od grada tvojega, Jeruzalema, svete gore tvoje; jer zbog grijeha naših i zbog nepravda očeva naših, Jeruzalem i tvoj narod *postali su* ruglo svima koji su oko nas."

17 Stoga sada, Bože naš, poslušaj molitvu sluge svoga i molbe njegove, i neka lice tvoje zasja nad svetištem tvojim koje je opustošeno, radi Gospodina!

18 Bože moj, prikloni uho svoje i slušaj! Otvori oči svoje i pogledaj naše pustoši i grad koji se zove imenom tvojim! Jer mi pred tebe ne upućujemo molbe svoje zbog svoje pravednosti, nego zbog velikih milosrđa tvojih.

19 Gospodine, čuj! Gospodine, oprosti! Gospodine, saslušaj i čini! Ne odgađaj, radi sebe, Bože moj, jer se grad tvoj i narod tvoj zove imenom tvojim!"

Gabrijel donosi odgovor

20 I dok sam ja još govorio i molio se i priznavao grijehe svoje i grijehe naroda svoga Izraela i upućivao moje molbe pred GOSPODA, svoga Boga, za svetu goru Boga svojega.

21 Da, dok sam ja još govorio u molitvi, *baš* onaj čovjek Gabriel, koga sam vidio na početku u viđenju, doletio je žurno, dotaknuo me se za vrijeme večernjeg prinošenja.

22 Zatim *me* je uputio, i porazgovarao sa mnom i rekao: "Danijele, izašao sam sada da ti podarim vještinu i razumijevanje.

23 Od početka tvojih molbi, izašla je zapovijed, i ja sam došao da *ti* pokažem. Jer si ti jako omiljen. Stoga razumij slučaj, i razmotri viđenje.

Sedamdeset sedmica

24 Sedamdeset je sedmica određeno tvome narodu i tvome svetom gradu da se dovrši prijestup, i da se dokončaju grijesi, i da se izvrši pomirenje za nepravdu, i da se uvede vječna pravednost, i da se zapečati viđenje i proročanstvo, i da se pomaže Najsvetiji.

25 Stoga znaj i razumij, da od kad je izašla zapovijed da se vrate i sagrađe Jeruzalem pa do Mesije Kneza *proći će* sedam tjedana, i šezdeset i dva tjedna; opet će biti sagrađena ulica i zid, čak i u nemirnim vremenima.

26 A nakon šezdeset i dva tjedna Mesija će biti sasječen, ali ne za sebe. I narod kneza koji će doći razorit će grad i svetište: i svršetak *će* im *biti* u potopu te su do svršetka rata određena pustošenja.

27 I potvrdit će savez s mnogima za jedan tjedan: a usred tjedna obustavit će se žrtva i prinošenje. I širenjem gnjusoba, on će pustošiti, sve do dokončanja, i ono što je određeno bit će izliveno na pustošnika."

POGLAVLJE 10 Danijelovo strašno viđenje Čovjeka

1 Treće godine Kira, kralja perzijskoga, riječ je bila objavljena Danijelu, kome je ime bilo prozvano Beltešazar. I ta riječ *bila je* istinita: ali vrijeme određenja je bilo dugo. A on je razumio tu riječ, i imao je razumijevanje tog viđenja.

2 U te dane ja, Danijel, tugovao sam tri puna tjedna.

3 Nisam jeo ukusnog kruha, ni meso ni vino nije ulazilo u moja usta i nisam se ničime pomazao sve dok se nisu navršila puna tri tjedna.

4 A dvadeset i četvrtoga dana prvoga mjeseca, dok sam ja bio na obali velike rijeke, koja *jest* Hidekel.

5 Tada sam podigao oči svoje i pogledao, i gle: jedan čovjek odjeven u lan, čiji su bokovi *bili* opasani čistim zlatom iz Ufaza.

6 I tijelo mu *je bilo* poput berila, a lice kao pojava munje, i oči mu kao luči ognjene, a ruke njegove i

noge njegove bojom su poput mje-di ulaštene, a glas riječi njegovih kao glas mnoštva.

7 I jedini ja, Danijel, gledao sam to viđenje, jer ljudi koji su bili sa mnom nisu vidjeli to viđenje, ali ih spopao silan strah te su pobjegli da se sakriju.

8 Stoga sam ja ostao sâm i vidio to veliko viđenje; i nije ostalo snage u meni: krasota mi se promijenila u pokvarenost, i snagu nisam zadržao.

9 Ipak sam čuo glas riječi njegovih, i kad sam začuo glas riječi njegovih, tada sam bio u dubokom snu na licu svome, a lice mi prema zemlji.

10 I gle, jedna me je ruka dotakla te me podigla na koljena i na dlanove ruku mojih.

11 Zatim mi je rekao: "Danijele, čovječe jako omiljeni, razumij riječi koje ti ja govorim i stani uspravno, jer ja sam sada poslan k tebi." I dok mi je govorio te riječi, ustao sam drhteći.

12 Tada mi je rekao: "Ne boj se, Danijele, jer od prvoga dana kad si upravo srce svoje da bi razumio i da bi se profinio pred Bogom svojim, tvoje su se riječi čule i ja sam došao zbog tvojih riječi.

13 No knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan, ali, gle, Mihael, jedan od glavara knezova, došao mi je pomoći. I ostao sam ondje sa kraljevima perzijskim.

14 A sada sam došao da ti pojasnim što će snaći tvoj narod u narednim danima. Jer *je* to viđenje za *mnogo* dana."

15 I kad mi je izrekao takve riječi, usmjerio sam lice svoje prema zemlji i zanijemio.

16 I gle: *onaj*, sličan sinu čovječjem dotaknuo se usana mojih. Nato sam otvorio usta svoja te

progovorio i rekao onome koji je stajao preda mnom: "Gospodaru moj, zbog ovog viđenja obuzele su me muke i nisam zadržao snagu.

17 Jer kako može sluga ovog gospodara svoga govoriti s onim gospodarom mojim? Jer u vezi mene, u meni nije preostalo snage niti je dah u meni ostao."

18 Tada je *onaj* što je izgledom nalik čovjeku ponovo došao i dotaknuo me te me ojačao.

19 Zatim je rekao: "Ne boj se, jako omiljeni! Mir neka ti je! Budi jak! Da, budi jak!" I dok mi je to govorio, ojačao sam i rekao: "Neka gospodar moj govori, jer si me ojačao!"

20 Tada je on rekao: "Znaš li zašto sam došao k tebi? A sada ću se vratiti da se borim s knezom Perzije; a čim ja odem, gle, doći će knez Grčke.

21 Ali ću ti pokazati što je zabilježeno u spisima istinskim. I nema nikoga tko bi se održao sa mnom u tome, osim Mihaela, kneza vašega.

POGLAVLJE 11

Kraljevi juga i sjevera

1 Isto tako prve godine Darija Medijca, *baš* ja, stajao sam da ga učvrstim i osnažim.

2 A sada ću ti pokazati istinu. Evo, ustat će u Perziji još tri kralja: a četvrti će biti još bogatiji od svih *njih*, i snagom svojom i bogatstvom svojim sve će podići protiv grčkog kraljevstva.

3 I ustat će moćni kralj, koji će vladati silnom vlašću i činiti što ga bude volja.

4 A čim ustane, njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će podijeljeno na četiri vjetra nebeska, ali ne njegovim potomcima ni prema njegovoj vlasti kojom je on vladao, jer će njegovo kraljevstvo biti išču-

pano čak i za druge, mimo njih.

5 Zatim će kralj Juga ojačati i *jedan* od njegovih knezova; a taj će biti jači od njega i imat će vlast; vladavina njegova *bit će* vladavina velika.

6 I na kraju nekoliko godina oni će se udružiti, jer će kći kralja Juga doći ka kralju Sjevera da sklope dogovor. Ali ona time neće sačuvati snagu svoje mišice, niti će se on održati ni mišica njegova; nego će biti predana ona, i oni koji su je doveli i onaj koji je nju rodio i onaj koji ju je jačao u *tim* vremenima.

7 Ali će iz izdanka njezina korijen ustati *jedan* na mjesto njegovo; i doći će s vojskom i ući u tvrđavu kralja Sjevera, i postupati protiv njih i nadvladati.

8 Isto tako će odnijeti u sužanjstvo u Egipat njihove bogove s knezovima njihovim, zajedno s njihovim dragocjenim posuđem od srebra i zlata. I on će se održati *više* godina nego kralj Sjevera.

9 Tako će kralj Juga ući u kraljevstvo *svoje*, i vratit će se u svoju zemlju.

10 Ali će se sinovi njegovi uzbuniti i sakupiti mnoštvo silne vojske; i jedan će zasigurno doći i preplaviti i proći, zatim će se on vratiti i uzbuniti se sve do utvrde svoje.

11 Tada će se kralj Juga razbjesniti i izaći i zaratiti s njima, *baš* s kraljem Sjevera. I taj će postaviti silno mnoštvo, ali će to mnoštvo biti predano u ruku onome.

12 I kad će mnoštvo ukloniti, srce će se njegovo uzoholiti; i oborit će *mnoge* desetke tisuća, ali neće ojačati *zbog toga*.

13 Jer će se kralj Sjevera vratiti i postaviti mnoštvo veće nego prije, i zasigurno će doći poslije nekoliko godina s velikom vojskom i mnogim bogatstvom.

14 I u ta vremena mnogi će se podići protiv kralja Juga; i pljačkaši iz naroda tvoga uzdići će se da ostvare viđenje, ali će propasti.

15 Tako će doći kralj Sjevera i podići će nasip i zauzeti najutvrđeniji gradove. I *vojne* snage Juga neće opstati, pa ni njegov izabrani narod, niti će *imati ikakve* snage da opstanu.

16 Ali onaj koji dolazi protiv nje ga učinit će kako mu bude volja, i nitko neće opstati pred njim: i stat će u Preslavnoj zemlji, koja će rukom njegovom biti zatrta.

17 On će i lice svoje usmjeriti da dođe snagom cijelog kraljevstva svoga, a s njim i čestiti; tako će učiniti. I dat će mu kćer ženinu da bi ga pokvarila, ali ona neće stati *na njegovu stranu*, niti biti za njega.

18 Nakon toga lice će svoje okrenuti prema otocima i mnoge će osvojiti, ali će jedan knez za svoje ime zaustaviti sramotu koja od onoga dolazi. Tako će mu učiniti da se mu vlastita sramota vrati.

19 Zatim će taj lice svoje okrenuti prema tvrđavi svoje zemlje, ali će posrnuti i pasti i više se neće naći.

20 Tada će na njegovom mjestu ustati jedan sakupljač poreza u slavi kraljevstva, ali za nekoliko dana bit će uništen, ni u srdžbi ni u boju.

21 A na njegovom će mjestu ustati jedan podlac kome neće dati kraljevsku čast; no doći će miroljubivo i laskanjem zadobiti kraljevstvo.

22 I snagama koje potapaju bit će poplavljeni pred njim i bit će skršeni, a također i knez saveza.

23 I nakon saveza *sklopljenog* s njim, djelovat će prijevarno: jer će uzaći i postati snažan s malo ljudi.

24 Uči će miroljubivo čak i na najbogatija mjesta pokrajine i postupat će *kako* nisu postupali očevi njegovi ni očevi njegovih očeva;

rasipat će među njima plijen, i grabež i blago; da, isplanirat će prijevare svoje protiv utvrda, i to za neko vrijeme.

25 I podići će snagu svoju i smjelost svoju protiv kralja Juga s velikom vojskom. A kralj Juga podići će se za boj s vrlo velikom i moćnom vojskom, ali neće opstati, jer će se protiv njega isplanirati prijevare.

26 Da, oni koji su jeli hranu njegovu uništiti će ga, a vojska njegova će preplaviti i mnogi će pasti pogubljeni.

27 I srca oba kralja *bit* će sklona činiti zloću te će za istim stolom govoriti laži: ali neće napredovati jer će svršetak *biti* u određeno vrijeme.

28 Tada će se on vratiti u svoju zemlju s velikim blagom; i srce će njegovo *biti* protiv svetoga saveza te će učiniti *podvige* i vratiti se u svoju zemlju.

29 U određeno vrijeme on će se vratiti i krenuti prema Jugu, ali ovaj put neće biti kao prijašnji ili kao posljednji *put*.

30 Jer će doći brodovi kitimski na njega, stoga će se rastužiti. Zatim će se vratiti i razbjesniti protiv svetoga saveza i ovako će postupati: čak će se i vratiti i sporazumjeti s onima koji su napustili sveti savez.

31 I *vojne* snage će stati na njegovu stranu i oskvrnuti svetište tvrđe i dokinut će svakodnevnu *žrtvu* i postaviti gnjusobu što opustošuje.

32 I one koji čine zlo protiv saveza laskanjem će iskvariti, ali ljudi koji poznaju Boga svojega bit će jaki i činiti *podvige*.

33 A oni koji su razumni u narodu upućivat će mnoge: no oni će padati *kroz* *mnoge* dane od mača i od plamena i od sužanjstva i od pljačke.

34 I kad budu pali, pružit će im

se mala pomoć, a mnogi će im se pridružiti laskanjem.

35 A neki od onih koji su razumni će pasti, da se njih prokuša i pročitati i da *ih* se ubijeli sve do vremena svršetka, jer još za *to* *postoji* određeno vrijeme.

36 A kralj će raditi što mu je volja, uznoseći se i veličajući sebe iznad svakog boga: i govorit će čudne riječi protiv Boga nad bogovima i uspijevat će dok se bijes ne dovrši; jer ono što je određeno, to će se izvršiti.

37 Neće se obazirati na Boga očeva svojih ni na želju žena, niti se obazirati na bilo kojega boga: jer će samog sebe veličati iznad svih.

38 A na položaju svojemu častit će Boga sile, boga kojega nisu poznavali očevi njegovi častit će zlatom i srebrom i dragim kamenjem i dragocjenostima.

39 Ovak o će postupati u najtvrdim utvrdama pomoću jednog tuđeg boga, onome koji će njega priznati povećat će slavu i dat će im da vladaju nad mnogima i razdijelit će zemlju za dobitak.

40 I u vrijeme svršetka kralj Juga navalit će na njega; a kralj Sjevera doći će na njega poput vihora s bojnim kolima, i s konjanicima i mnogim brodovima. I ući će u zemlje i preplaviti *ih* i proći.

41 Ući će i u Preslavnu zemlju i mnoge će *zemlje* porušiti, no ove će izbjeći ruku njegovu: *baš* Edom i Moab i poglavari sinova Amonovih.

42 Ispružit će ruku svoju i na *druge* zemlje: i zemlja egipatska neće pobjeći.

43 A imat će vlast nad blagom zlatnim i srebrnim i nad svim dragocjenostima egipatskim. A Libijci i Etiopljani će s njim koračati.

44 Ali će ga vijesti s istoka i sa sjevera uznemiriti; stoga će izaći

jako bijesan da uništi i potpuno istrijebi mnoge.

45 I posadit će šatore dvora svojega između morā i Preslavne svete gore. No i on će doći do svršetka svoga, i nitko mu neće pomoći.

POGLAVLJE 12 Vremena svršetka

1 I u ono vrijeme ustat će Mihael, veliki knez koji stoji za sinove naroda svojega. I bit će to vrijeme nevolje takve kakve nije bilo otkako je naroda *pa sve* do toga vremena. I u ono vrijeme tvoj će narod biti izbačen, svaki koji se nađe zapisan u Knjizi.

2 Tada će se probuditi mnogi koji spavaju u prahu zemaljskom; jedni za vječni život, a drugi za sramotu, za vječni prezir.

3 I oni koji budu mudri zasjat će kao sjajni nebeski svod, i oni koji će mnoge okrenuti ka pravednosti kao zvijezde uvijek i zauvijek.

4 A ti, Danijele, šuti o ovim riječima i zapečati ovu knjigu *sve* do vremena svršetka; i mnogi će tumačiti, i znanje će se umnožiti."

5 Tada sam ja, Danijel, pogledao, i gle: druga dvojica su stajali, jedan s ove strane obale rijeke, a drugi s one strane obale rijeke.

6 I jedan je rekao čovjeku odjevenu u lan koji *je bio* nad vodama rijeke: "Kada će biti svršetak tim čudesima?"

7 Zatim sam čuo čovjeka odjevenog u lan, koji *je bio* nad vodama rijeke, kad je podigao svoju desnicu i svoju lijevicu k nebu, i zakleo se onim koji živi zauvijek da *će biti* za vrijeme, vremena i polovice; i kada će se dovršiti rasulo snage svetoga naroda, sve će se to dovršiti."

8 I ja sam slušao, ali nisam razumio. Tada sam rekao: "Gospode moj, kakav će biti svršetak toga?"

9 A on je rekao: "Idi, Danijele, jer

su ove riječi zaključane i zapečaćene do svršetka vremena.

10 Mnogi će se očistiti i ubijeliti i prokušati; a opaki će zlo činiti i nitko od opakih neće razumjeti, ali mudri će razumjeti.

11 A od vremena kad bude dokinuta svakodnevna *žrtva* i postavljena gnjusoba koja pustoši *proći*

će tisuću dvjesto i devedeset dana.

12 Blažen *je* onaj koji čeka i dosegne tisuću tristo trideset i pet dana!

13 A ti idi sve do svršetka; jer ćeš počinuti i stati na svoju *ždrijebom* *dobivenu baštinu* na svršetku danā."

KNJIGA HOŠEINA

POGLAVLJE 1

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla Hošei, sinu Beerijevu, u dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva Judinih, i u dane Jeroboama, sina Joaševa, kralja Izraelova.

Hošaina žena i djeca

2 Početak riječi GOSPODNJE po Hošei. I GOSPOD je rekao Hošei: "Idi, oženi se bludnicom i *imaj* djecu bludničku, jer se zemlja velikom bludništvu odala, *pošto se odmetnula* od GOSPODA!"

3 Tako je otišao i uzeo Gomeru, kćer Diblajimovu, koja je začela i rodila mu sina.

4 Tada mu je GOSPOD rekao: "Nadjeni mu ime Jezreel, jer još *samo* malo i osvetit ću se za krv jezezeelsku na domu Jehuovu i dokinut ću kraljevstvo doma Izraelova.

5 I dogodit će se u onaj dan da ću slomiti luk Izraelov u Dolini jezezeelskoj."

6 I ona je opet začela i rodila kćer. Zatim mu je Bog rekao: "Nadjeni joj ime Loruhamu, jer više neću biti milosrdan kući Izraelovoj, nego ću se potpuno *od nje* skloniti;

7 ali ću biti milosrdan kući Judinoj, spasit ću ih GOSPODOM, Bogom njihovim, a neću je spasiti lukom, ni mačem, ni bitkom, ni konjima ni konjanicima."

8 A kad je odvojila Loruhamu, začela je i rodila sina.

9 Tada je Bog rekao: "Nadjeni mu ime Loami, jer vi niste moj narod i ja neću biti vaš Bog."

10 Ipak brojem će biti djece Izraelove poput pijeska morskoga koji se ne može izmjeriti ni izbrojiti. I dogodit će se *da* na mjestu gdje im se govorilo: "Vi niste moj narod",

bit će im rečeno: "*Vi ste* sinovi Boga živoga."

11 Tada će se sakupiti sinovi Judini i sinovi Izraelovi i postaviti će sebi jednoga glavaru te će otići iz zemlje; jer *će* velik *biti* dan jezezeelski.

POGLAVLJE 2

Kažnjena Izraelova nevjera

1 Recite braći svojoj: "Ami", i sestrama svojim: "Ruhama."

2 Parniči se s majkom svojom, parniči, jer ona mi nije žena, niti *sam* ja muž njezin. Neka odbaci od lica svoga bludničenja svoja i preljube svoje između grudi svojih,

3 da je голу ne svučem te učinim da bude kao na dan kad se rodila; da je ne učinim da bude kao pustinja, da je ne učinim da bude kao suha zemlja i žeđu je ne pogubim.

4 I neću biti milosrdan djeci njevoj, jer *su* oni djeca bludnička.

5 Jer je majka njihova bludničila, ona koja ih je začela osramotila se, jer je rekla: "Poći ću za svojim ljubavnicima koji *mi* daju kruh moj i vodu moju, vunu moju i lan moj, ulje moje i piće moje."

6 Stoga ću, evo, trnjem joj put zagradi i zidom opkoliti, da ne nađe više staze svoje.

7 I poći će za ljubavnicima svojim, ali ih neće sustići, tražit će ih, ali *ih* neće naći. Tada će reći: "Idem se vratiti k svome prvome mužu, jer *mi je* tada *bilo* bolje nego sada."

8 Jer ona nije razumjela da sam joj ja davao žito i vino i ulje, i umnožio joj srebro i zlato, *koje* su pripremali za Baala.

9 Stoga ću se vratiti i uzeti svoje žito u svoje vrijeme i svoje vino u svoje vrijeme; dobit ću natrag svoju vunu i svoj lan *koji je darovan* da

joj pokrije golotinju;

10 a sad ću otkriti razvratnost njezinu na oči njenih ljubavnika, i nitko je neće izbaviti iz ruke moje.

11 Učinit ću i da nestane razdraganosti njezine, svetkovina njezinih, mlađaka njezinih i Šabata njezinih i svih njezinih svečanih svetkovina.

12 Uništiti ću lozu njezinu i smokve njezine za koje je govorila: "To mi je plaća što su mi je dali ljubavnici moji." Učinit ću ih šumom, i životinje poljske će ih brstiti.

13 Pohoditi ću je za dane Baalove kojima je palila kâd i kitila se naušnicama svojim i nakitom svojim te jurila za svojim ljubavnicima; a mene je zaboravila, govori GOSPOD.

GOSPODNIJE milosrđe nad Izraelom

14 Stoga ću je, evo, ja primamiti i odvesti je u pustinju te joj prijazno govoriti.

15 I podariti ću joj odande vinograde njezine, i Akorsku dolinu da bude vrata nade. Ondje će ona pjevati kao u dane svoje mladosti, kao u dane kada je izašla iz zemlje egipatske.

16 I dogoditi će se na taj dan, govori GOSPOD, da ćeš me zvati: "Iš'i", i nećeš me više zvati: "Baali."

17 Jer ću joj ukloniti iz usta ime-na Baalska i neće ih se više pamtit po imenima njihovim.

18 U onaj dan učinit ću za njih savez sa životinjama poljskim, i sa pticama nebeskim i s gmazovima zemaljskim; slomiti ću luk, i mač i boj ću izbati sa zemlje, i učinit ću da mogu leći u sigurnosti.

19 Zaručiti ću te sebi zauvijek; da, zaručiti ću te sebi u pravednosti i u sudu *čestitom*, u blagostima i u milosrđima;

20 zaručiti ću te sebi i u vjernosti i

ti ćeš spoznati GOSPODA.

21 I dogoditi će se u onaj dan, uslišat ću", govori GOSPOD, "uslišat ću nebesa, a ona će zemlju uslišati;

22 zemlja će uslišati žito, vino i ulje, a oni će uslišati Jezreel.

23 I posijati ću je sebi u zemlji, i bit ću milosrdan prema njoj koja nije zadobila milosrđe, i reći ću *onima koji nisu moj narod*: "Ti si moj narod!", a oni će reći: "Ti si moj Bog!" "

POGLAVLJE 3

Hošea otkupljuje svoju ženu

1 Zatim mi je GOSPOD rekao: "Idi opet, ljubi ženu koju prijatelj *njezin* ljubi, preljubnicu, kao što GOSPOD ljubi sinove Izraelove koji gledaju k drugim bogovima i vole boce *pune* vina."

2 Tako sam je sebi kupio za petnaest srebrnjaka, i za homer ječma i pola homera ječma,

3 te sam joj rekao: "Ostani za mene mnogo dana i nemoj bludničiti i nemoj se podavati *drugom* čovjeku, tako ću i ja *postupiti* prema tebi."

4 Jer će sinovi Izraelovi ostati bez kralja mnogo dana i bez kneza i bez žrtve i bez kipa i bez efoda i bez kućnih kumira.

5 Poslije toga, sinovi će se Izraelovi vratiti i tražit će GOSPODA, Boga svojega, i Davida, svoga kralja; i bojat će se GOSPODA i njegove dobrote u narednim danima.

POGLAVLJE 4

GOSPOD se parniči s Izraelom

1 Čujte riječ GOSPODNJU, sinovi Izraelovi, jer GOSPOD se parniči sa stanovnicima zemlje zato što nema više istine, ni milosrđa, ni znanja Božjega u zemlji.

2 Zbog proklinjanja i laganja, ubijanja i krađa i počinjanja preljuba; oni zastranjuju, a krv dotiče krv.

3 Stoga će zemlja tugovati i malaksat će svi koji žive u njoj zajedno sa životinjama poljskim i pticama nebeskim, da i ribe morske će nestati.

4 Ipak neka se nitko ne prepire, ni ne kori drugoga! Jer *je* narod tvoj kao oni koji se prepiru sa svećenikom.

5 Stoga ćeš ti danju pasti, a noću će i prorok s tobom pasti; i uništiti ću majku tvoju.

6 Moj narod je uništen jer mu nedostaje spoznaja; zato što si ti odbacio spoznaju, i ja ću odbaciti tebe da ne budeš više svećenik za mene; pošto si Zakon svoga Boga zaboravio, i ja ću zaboraviti sinove tvoje.

7 Što su se više umnožili, tako su protiv mene grijeshili. Stoga ću slavu njihovu zamijeniti sramotom.

8 Grijesima naroda moga oni se hrane, a srce su svoje upravili za nepravdom svojom.

9 I bit će, kako narodu tako i svećeniku; kaznit ću ih za putove njihovih i naplatiti ću im za njihova djela.

10 Jest će, ali se neće nasititi; bludničit će, ali se neće množiti, zato što su se prestali obazirati na GOSPODA.

11 Bludništvo, vino i mošt zarobljuju srce.

12 Narod moj traži savjet od debala svojih i štap mu njegov daje objave: jer *ih* duh bludništva navodi da griješe te se odaju bludništvu *uklanjajući se* od Boga svojega.

13 Oni žrtvuju na vrhovima gorskim i na brdima pale kâd, pod hrastovima, topolama i brijestovima; jer *je* sjena njihova dobra. Stoga će se kćeri vaše odati bludništvu, a supruge vaše činiti preljub,

14 neću vam kazniti kćeri kad bludniče niti supruge vaše kad čine preljub; jer se oni sami odvajaju s bludnicama i žrtvuju s bludnicama. Stoga će narod koji nema razuma propasti!

15 Premda ti, Izraele, bludničiš, neka *bar* Juda ne pogriješi! I ne odlazite u Gilgal, niti se ne penjite u Betaven, ne kunite se: "GOSPODA mi živog."

16 Jer se Izrael odmetnuo poput junice odmetničke, a sada će ga GOSPOD napasati kao janjca na prostranom mjestu.

17 Efrajim se udružio s idolima: pusti ga!

18 Piće im se ukislo, počinjaju bludništvo neprekidno; poglavari njihovi sramotom se ljube, dajte *im*.

19 Vjetar će ih stegnuti krilima svojim i njihove će ih žrtve osramotiti.

POGLAVLJE 5

Kazna koja dolazi na Izrael i Judu

1 Čujte ovo, svećenici, poslušaj dome Izraelov i prigni uho kraljev dome, jer *je* za vas sud zato što ste bili zamka u Mispi i mreža razapeta na Taboru.

2 I buntovnici su temeljiti u činjenju pokolja, premda sam ja ukorio sve njih.

3 Ja poznajem Efrajima, i Izrael mi nije sakriven: jer si se sada, Efrajime, bludništvu odao, i Izrael je okaljan.

4 Ne uobličuju djela svoja da se okrenu k Bogu svome, jer *je* duh bludništva usred njih i oni nisu upoznali GOSPODA.

5 Oholost Izraelova svjedoči mu u lice; stoga će Izrael i Efrajim u nepravdi svojoj posrnuti i Juda će s njima posrnuti.

6 Ići će sa stadima i krdima tražiti GOSPODA, ali *ga* neće naći, povukao se od njih!

7 Iznevjerili su GOSPODA: jer su rodili djecu tuđinsku; sada će ih mjesec proždrijeti s udjelima njihovim.

8 Zatrubite u rog u Gibei, u tru-

bu u Rami, glasno zavapite *kod* Be-tavena: za tobom, Benjamine!

9 Opustošit će Efrajim u dan ukora: među plemenima Izraelovim obznanjujem ono što će zasigurno biti.

10 Knezovi Judini postali su poput onih što miču međe; *stoga* ću na njih gnjev svoj izliti poput vode.

11 Efrajim je potlačen i slomljenog suda zato što je dragovoljno hodio po zapovijedi.

12 *Stoga* ću ja *biti* Efrajimu poput moljca, kao truljevina kući Judinoj.

13 Kad je Efrajim vidio svoju bolest, a Juda vidio ranu svoju tada je Efrajim pošao k Asircu te poslao *ljude* kralju Jarebu; ipak vas on nije mogao ozdraviti niti vas izliječiti od rane vaše.

14 Jer ću ja *biti* Efrajimu kao lav i kao lavić domu Judinu; ja, *baš* ja ću razderati i otići, odnijet ću i nitko *ga* neće spasiti.

15 Poći ću i vratit ću se na svoje mjesto, sve dok krivnju svoju ne priznaju i lice moje ne potraže; u nevolji svojoj rano će me tražiti.

POGLAVLJE 6

Izrael i Juda se ne kaju

1 "Hajde, vratimo se GOSPODU! Jer je on razderao i on će nas ozdraviti: on je udario, on će nas poviti.

2 Nakon dva dana će nas oživiti, trećeg će nas dana podignuti i mi ćemo živjeti pred licem njegovim.

3 Tada ćemo znati, *ako* težimo upoznati GOSPODA: izlazak je njegov spreman kao zora. On će nam doći poput kiše, poput kasne i rane kiše koja *natapa* zemlju."

4 Efrajime, što za tebe mogu učiniti? Judo, što za tebe mogu učiniti? Jer je dobrota tvoja kao oblak jutarnji, kao rana rosa koja nestaje.

5 Stoga sam *ih* klesao po proro-

cima i ubijao riječima usta svojih; a sudovi *su* tvoji *kao* svjetlost koja izlazi.

6 Jer sam želio milosrđe, a ne žrtve, poznavanje Boga, više nego žrtve paljenice.

7 Ali su oni poput ljudi prestupili Savez i ondje su mene iznevjerili.

8 Gilead je grad onih koji čine nepravdu, i okaljan je krvlju.

9 I kao što ćete razbojničke vrebaju čovjeka, tako družba svećenička ubija na putu uz suglasnost; doista oni čine razvratnosti!

10 Vidio sam grozotu u domu Izraelovu; ondje je bludništvo Efrajimovo, Izrael se oskvrnavio.

11 I tebi je, Judo, odredio žetvu kad vratim sužnje naroda svoga.

POGLAVLJE 7

1 Kad sam htio Izrael izliječiti, tada se otkrila nepravda Efrajimova i opakost Samarije; jer oni počinjaju prijevare: lopov ulazi, a vani ćete razbojnika pljačkaju.

2 I u srcu svome oni ne uviđaju *da* ja pamtim svu opakost njihovu! Sada su ih opsjela djela njihova, pred licem su mojim.

3 Svojom opakošću razveseljuju kralja, a knezove lažima svojim.

4 Svi *su* oni preljubnici, poput peći koju je užario pekar, *koji* je prestaje potpaljivati nakon što je tijesto zamijesio, *pa* sve dok se ono nije ukvasalo.

5 U dan kralja našega knezovi *su ga mnogim* vřčevima vina učinili bolesnim. On ruku svoju pruža podrugljivcima.

6 Jer su srce svoje užarili poput peći, vrebajući u zasjedi; pekar njihov spava svu noć, ujutro se ono razgara kao plamen ognjeni;

7 Svi su oni vrući poput peći te proždiru suce svoje. Svi kraljevi njihovi su pali, i nijedan od njih nije me zazvao.

8 Efrajim, on se miješa s narodima, Efrajim je pogača neprevrtana.

9 Tuđinci su proždrlji snagu njegovu, a on *to i ne zna!* Čak su sjede kose na njemu i tu i tamo, a on *to i ne zna!*

10 Oholost Izraelova svjedoči mu u lice; i oni se ne vraćaju GOS-PODU, Bogu svojemu, ni ne traže ga uza sve to!

11 Efrajim je i kao golub blesavi bez srca; oni prizivaju Egipat, idu u Asiriju.

12 Kad odlaze, na njih ću razapeti svoju mrežu, oborit ću ih kao ptice nebeske, kaznama ću ih odgojiti, kako je rečeno u zajednici njihovoj.

13 Jao njima jer su od mene pobjegli! Propast na njih jer su prestupili protiv mene! Ipak sam ih otkupio, a oni su protiv mene laž govorili.

14 I ne vape k meni iz srca svoga kada jauču na posteljama svojim; sakupljaju se zbog žita i vina, *i* protiv mene se bune.

15 Ipak sam ja povijao *i* jačao im mišice, no oni su zlo protiv mene smišljali!

16 Okreću se, no ne k Svevišnjemu, oni su poput varljiva luka. Knezovi njihovi past će od mača zbog razbješnjelog jezika njihovog: *to će im biti* na podsmijeh u zemlji egipatskoj!

POGLAVLJE 8 Izrael će žeti vihor

1 *Stavi* trubu na usta svoja! *On će doći* poput orla protiv Doma GOS-PODNJEG; jer su oni moj Savez prestupili, i odmetnuli se od moga Zakona.

2 Izrael će k meni vapiti: "Bože moj, poznajemo te!"

3 Izrael je odbacio *ono što je dobro*, neprijatelj će ga progoniti.

4 Oni su kraljeve postavljali, ali ne od mene; knezove su birali, ali

bez moga znanja. Od srebra svoga i zlata svoga načinili su sebi idole da bi bili istrijebljeni.

5 Samario, tvoje *te* tele odbacilo, na njih se srdžba moja raspalila. Koliko *će proći* prije nego postignu nedužnost?

6 Jer od Izraela *je* i ono *postalo*: zanatlija ga je načinio, stoga *ono* nije Bog. No tele samarijsko bit će razbijeno na komade.

7 Jer su vjetar posijali, pa će vihor žeti; klasja neće imati, klica neće brašna donositi; ako ga i donese progutat će ga tuđinci.

8 Progutan je Izrael, sada je među Poganima poput posude u kojoj nema užitka;

9 jer su oni uzašli u Asiriju, kao divlji magarac koji je sâm za sebe: Efrajim unajmljuje ljubavnike.

10 Da, premda ih unajmljuje među narodima, ja ću ih sada sabrati i nakratko će se ražalostiti zbog bremena kralja nad knezovima.

11 Zato što je Efrajim umnožio mnoge žrtvenike da bi griješio, žrtvenici su mu postali na grijeh.

12 Napisao sam mu nešto veliko o zakonu svome, no oni ih broje kao tuđe.

13 Žrtvuju meso *kao* žrtve za moj prinos, i jedu *ga*; ali GOSPOD ih ne prihvaća. Odsada će se spominjati nepravde njihove i pohoditi grijeha njihove; u Egipat će se oni vratiti.

14 Jer je Izrael zaboravio Stvoritelja svoga i sagradio hramove; Juda je namnožio gradove utvrđene. No ja ću oganj poslati na gradove njegove i proždrijet će mu dvorove.

POGLAVLJE 9 GOSPOD će kazniti Izrael

1 Ne raduj se, Izraele, od radosti kao *drugi* narodi; jer si se bludu

odao *odmetnuvši se* od Boga svojega, zavolio si plaću po svim gumnima žitnim.

2 Ni gumno ni tjesak neće ih hraniti, i mošta će njima nedostajati.

3 Neće više živjeti u zemlji GOSPODNJOJ, no Efrajim će se vratiti u Egipat i jest će *ono što je* nečisto u Asiriji.

4 Neće više GOSPODU prinositi vino, niti će mu ugađati; žrtve njihove *bit će* im kao kruh žalosti, i svi koji će ga jesti bit će okaljani; jer njihov kruh za dušu njihovu neće ući u dom GOSPODNJI.

5 Što ćete činiti na dan svečanosti, na dan svetkovine GOSPODNJE?

6 Jer, evo, otišli su zbog pustošenja; Egipat će ih sakupiti, Memfis će ih pokopati, blaga od srebra njihovog kopriva će baštiniti, trnje će *biti* u šatorima njihovim.

7 Dani pohođenja su stigli, došli su dani naplate! Neka Izrael *to* zna! Lud je prorok, čovjek duhovan je zaluden zbog mnoštva nepravde tvoje i silne mržnje.

8 Efrajimov stražar *je bio* s Bogom mojim, ali je prorok zamka ptičarska na svim putevima njegovim i mržnja u kući Boga njegova.

9 Duboko su se iskvarili kao u dane Gibee; stoga će se on spomenuti nepravde njihove, pohodit će grijehe njihove.

10 Kao grožđe u pustinji pro-našao sam Izrael, kao prvine na smokvi vidio sam očeve vaše; *no* oni su otišli k Baalpeoru i odvojili se za sramotu i gnjusobe su *im* bile kao ono što vole.

11 A Efrajimu, slava će njegova kao ptica odletjeti: od rođenja, od utrobe, od začeca.

12 Premda i podignu svoje sinove, ipak ću *im* ih oduzeti *tako da* ne *ostane* ni jedan čovjek, da, i jao njima kada odstupim od njih!

13 Efrajim je kako sam vidio po-

put Tira, zasađen *je* na ugodnom mjestu, no Efrajim će djecu svoju odvoditi ka krvniku.

14 Daj im, GOSPODE! Što ćeš dati? Daj im jalovu utrobu i usahle dojke.

15 U Gilgalu je sva zloća njihova, jer sam ih ondje zamrzio. Zbog zloće njihovih djela izgnat ću ih iz kuće svoje, ljubiti ih više neću, svi su knezovi njihovi buntovnici.

16 Udaren je Efrajim, korijen mu se sasušio; neće plodom uroditi. Da, premda i rode, pogubit ću im *čak i* ljubljeni *plod* utrobe.

17 Odbacit će ih Bog moj zato što ga nisu poslušali; i bit će lutilice među narodima.

POGLAVLJE 10

1 Izrael *je* prazna loza, rod za sebe donosi. Prema mnoštvu plodova svojih umnažao je žrtvenike, prema dobroti zemlje svoje pravio je krasne likove.

2 Srce je njihovo podijeljeno, sada snose krivnju! On će im žrtvenike porušiti, polomiti likove njihove.

3 No sada će reći: "Mi nemamo kralja zato što se GOSPODA nismo bojali. I što bi nam taj kralj mogao učiniti?"

4 Riječi su izgovorili, dok su se lažno zaklinjali sklapajući savez; a presuda niče kao *otrovna* kukuta u brazdama polja.

5 Stanovnici Samarije će strahovati zbog teladi betavenskih; jer će za njima tugovati narod njegov i svećenici njegovi koji su se radovali nad njima, jer je slava njihova zbog toga otišla od njih.

6 Zbit će se da i njih odvuku u Asiriju *na* dar kralju Jarebu. Efrajima će spopasti sram, i Izrael će se posramiti svog vlastitog savjeta.

7 A *glede* Samarije, kralj će njezin nestati kao pjena povrha vode.

8 I uzvišice avenske, grijeh Izraelov, bit će uništen; trnje će i čičak niknuti na žrtvenicima njihovim. Tada će govoriti gorama: "Pokrijte nas!" i brdima: "Padnite na nas!"

9 Od dana gibejskih griješio si, Izraele! Tamo su stali: bitka u Gibeji protiv sinova nepravde nije ih sustigla.

10 Po svojoj volji, ja ću ih kaznama odgajati: i narodi će se protiv njih sakupiti, kad se svežu u dvostruke brazde svoje.

11 A Efrajim *je kao* junica naučena *koja* voli vršiti *žito*; no ja sam prošao preko lijepe šije njezine, upregnut ću Efrajima. Juda će orati, i Jakov drljati.

12 Sijte sebi u pravednosti, žanjite u milosrđu; krčite si neobrađeno tlo: jer je vrijeme da tražite GOSPODA dok ne dođe i podaždi vam pravednost.

13 Oralci ste opakost, želi nepravdu, jeli plod laži, zato što si se pouzdao u svoj put i u mnoštvo junaka svojih.

14 Stoga će se buka podignuti među narodom tvojim i sve će utvrde tvoje biti opljačkane kao što je Salman opljačkao Betarbel u dan boja, *kada* je majka bila smrskana na sinovima *svojim*.

15 Tako će Betel vama učiniti zbog vaše velike zloće: u zoru će kralj Izraelov biti potpuno uništen!

POGLAVLJE 11 GOSPODNJA ljubav za Izrael

1 Kad *je* Izrael *bio* dijete, tada sam ga ljubio, i dozvao sam sina svoga iz Egipta.

2 *Koliko* su ih *više* dozivali, toliko su oni *više* od njih odlazili; žrtvovali su Baalima, palili kâd izrezbarenim likovima.

3 Ja sam Efrajima učio hodati, držeći ga za ruke njegove; no

oni nisu spoznali da sam ih ja ozdravio.

4 Konopcima ljudskim privlačio sam ih, svezama ljubavi; i bio sam im kao oni koji skidaju jaram sa čeljusti njihovih; i položio sam hranu za njih.

5 U zemlju egipatsku on se neće vratiti, nego će kralj njegov biti Asirac, zato što su se odbili vratiti.

6 Mač će sijevati po gradovima njegovim i zatrti podgrađa njegova, proždirati *ih* zbog njihovih vlastitih savjeta.

7 Narod je moj sklon da se odmetne od mene; i premda su ga k Svevišnjem pozivali, nikoga nema da ga uzdigne.

8 Kako da te dam, Efrajime? *Kako* da te predam, Izraele? *Kako* da te učinim poput Adme? *Kako* da te postavim kao Zeboimu? Srce se moje okreće u meni, rasplamsalo se sve kajanje moje.

9 Neću sprovesti žestinu srdžbe svoje, neću se vratiti da bi uništio Efrajima, jer ja *sam* Bog, a ne čovjek: Sveti posred tebe; i neću više ulaziti u grad!

10 Za GOSPODOM će oni hoditi, kao lav on će rikati; a kad on zariče tada će sinovi sa zapada zadrhtati;

11 Zadrhtat će kao ptice iz Egipta, kao golub iz zemlje asirske, i naselit ću ih po kućama njihovim, govori GOSPOD.

12 Efrajim me opkolio lažima i dom Izraelov prijevarom: no Juda još vlada s Bogom, i vjeran je sa svetima.

POGLAVLJE 12

1 Efrajim se napasa vjetrom, i vjetar istočni slijedi, svakodnevno umnaža laži i pustoši. I sklapanju Savez s Asircima, i ulje nose u Egipat.

GOSPOD se parniči s Izraelom i Judom

2 I s Judom ima GOSPOD parnicu i Jakova će kazniti prema putevima njegovim, uzvratit će mu po djelima njegovim.

3 *Već* u utrobi brata je svoga uhvatio za petu, i u snazi svojoj se s Bogom nadjačavao.

4 Da, s Anđelom se nadjačavao i nadvladao: plakao je i molbe mu upućivao. Našao ga je u Betelu i ondje je on s nama govorio.

5 Baš GOSPOD, Bog nad vojskama, GOSPOD je spomen njegov.

6 Stoga se ti Bogu svome vrati, čuvaj milosrđe i sud i čekaj na Boga svojega neprestano!

7 Trgovac je on, u ruci su mu vage lažne, on voli tlačiti.

8 I Efrajim je rekao: "Ipak sam postao bogat, blago sam si našao. U svemu svome trudu neće u meni naći nepravdu koja *bi bila* grijeh."

9 A ja koji sam GOSPOD, Bog tvoj, *sve* od zemlje egipatske, još ću učiniti da ti stanuješ u šatorima kao u dane svečanih svetkovina;

10 Isto tako govorio sam po prorocima, i umnožio sam videња i koristio prisposdobe u službi proroka.

11 *Postoji li* u Gileadu nepravda? Zaista su ispraznost; u Gilgalu junce žrtvuju; da, žrtvenici su im kao hrpe u brazdama poljskim.

12 I Jakov je pobjegao u kraj sirijski, i Izrael je za ženu služio, i za ženu je *ovce* čuvao.

13 I po proroku izveo je GOSPOD Izraela iz Egipta, i po proroku ga je sačuvao.

14 Efrajim *ga* je najgorče izazivao na srdžbu: stoga će krv njegovu na njemu ostaviti, i sramotom njegovom Gospodin njegov će mu uzvratiti.

POGLAVLJE 13 GOSPODNJA ustrajna osuda nad Izraelom

1 Kad je Efrajim govorio, drhtao je, on je sebe uzvisio u Izraelu, ali kad se ogriješio Baalom, poginuo je.

2 I sad griješe još više i više te od srebra svoga sebi prave lijevane kipove, i idole po svom vlastitom razumu. Sve su to djela zanatlije! Za njih oni kažu: "Neka ljudi koji žrtvuju poljube telice!"

3 Stoga će im oni biti kao oblak jutarnji i kao rana rosa koja nestaje, kao pljeva koja je s gumna vihorom otpuhana i kao dim iz dimnjaka.

4 Ipak *sam* ja GOSPOD, Bog tvoj, *sve* od zemlje egipatske: i boga osim mene nećeš upoznati! Jer osim mene nema spasitelja.

5 Ja sam te poznavao u pustinji, u zemlji suše velike.

6 Prema ispaši svojoj, bili su nasićeni; bili su nasićeni i srce im se uzvisilo; stoga su mene zaboravili.

7 Zato ću im biti kao lav, kao leopard ću *ih* na putu vrebat.

8 Susrest ću ih kao medvjedica koja je ucviljena zbog svoje mladunčadi, i ja ću razderati ovojnicu srca njihova; i tamo ću ih proždrijeti kao lav, divlje zvijeri će ih rastrgati.

9 Sām si sebe uništio, Izraele, no u meni je pomoć tvoja.

10 Ja ću biti kralj tvoj! Gdje je *netko drugi* da te spasi po svim tvojim gradovima? I gdje su suci tvoji za koje si govorio: "Daj mi kralja i knezove"?

11 U srdžbi svojoj kralja sam ti dao i u gnjevu svome sam ti *ga* uzeo.

12 Nepravda je Efrajimova svezana, grijeh je njegov sakriven.

13 Muke žene koja rađa doći će na njega. On je nerazuman sin, jer ne bi ostao tako dugo na mjestu

gdje djeca prolamaju *rodnicu*!

14 Ja ću ih otkupiti od vlasti groba, od smrti ću ih otkupiti! Smrti, bit ću pošast tvoja; grobe, bit ću propast tvoja! Kajanje će biti sakriveno od očiju mojih.

15 Premda je on plodan među braćom *svojom*, doći će vjetar istočni, vjetar GOSPODNJI iz pustinje će doći te će mu izvor presušiti i studenac mu presahnuti. On će opljačkati riznicu sa svim dragocjenim posudama.

16 Samarija će opustjeti jer se protiv Boga svojega pobunila. Oni će od mača pasti, nejačad njihovu će smrskati, a trudnice njihove rasporiti.

POGLAVLJE 14

Molitva za povratak GOSPODU

1 Izraele, vrati se GOSPODU Bogu svome, jer si posrnuo zbog nepravde svoje.

2 Uzmite sa sobom riječi i obratite se GOSPODU. Recite mu: "Ski-ni svu nepravdu i milostivo nas primi tako da ti uzvratimo telad svojih usana.

3 Ašur nas neće spasiti; nećemo jahati na konjima niti ćemo više djelovati rukom svojih govornika: 'Vi ste bogovi naši!', jer u tebi siročad milosrđa nalazi."

4 Ozdravit ću ih *od* njihovog odmetništva, ljubiti ću ih dragovoljno; jer se srdžba moja odvrtila od njega.

5 Bit ću kao rosa Izraelu; kao ljeljan on će rasti i pustiti korijenje svoje kao Libanon.

6 Grane svoje će raširiti i ljepota njegova bit će poput masline i miris njegov kao Libanon.

7 Vratit će se oni što prebivaju pod sjenom njegovom; oživjet će *poput* žita, i porasti kao loza. Miris njegov *bit će* kao vino libanonsko.

8 Efrajim će reći: "Što ja još imam s idolima?" Ja sam *ga* uslišao i opazio *ga*. Ja *sam* poput zelene jele. Od mene plod tvoj dolazi.

9 Tko *je* mudar, i taj neka shvati ovo, i razborit neka to spozna? Jer su ispravni putevi GOSPODNJI, i pravedni će hoditi po njima, a prijestupnici posrću na njima.

KNJIGA JOELOVA

POGLAVLJE 1

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla Joelu, sinu Petuelovu.

Najezda skakavaca

2 Čujte ovo, starci, priklonite uho, svi stanovnici zemlje! Je li ovakvo što bilo u vaše dane ili u dane očeva vaših?

3 Recite svojim sinovima o tome, i *neka* vaši sinovi *kažu* svojim sinovima, a njihovi sinovi sljedećem naraštaju.

4 Što je ostavio palmin crv, izjeo je skakavac, a što je ostavio skakavac, izjeo je hrušt, a što je ostavio hrušt, izjela je gusjenica.

5 Probudite se, pijanice, i zaplaćite; i zajaučite, sve vinopije, zbog mošta: jer vam je iz usta oteto.

6 Jer je nad zemlju moju došao narod jaki i bezbrojan; zubi *su* mu kao zubi lavlji i ima očnjake kao lav veliki.

7 Opustošio mi je lozu i ogulio smokve moje; sasvim ih je ogulio i razbacao *ih*, mladice su njezine pobijelile.

8 Tuguju kao djevica opasana u kostrijet za mužem mladosti svoje.

9 Jestive žrtve i žrtve ljevanice nestale su iz Doma GOSPODNJEG. Tuguju svećenici, službenici GOSPODNJI.

10 Polje je opustošeno, zemlja tuguje, jer je žito opustošeno, mošt je presušio, ulje presahnulo.

11 Sramite se ratari, zajaučite vinaradi, za pšenicom i za ječmom, zato što je propala žetva poljska.

12 Loza se sasušila i smokva usahnula, nar i palma i jabuka: *baš* su se sva stabla poljska posušila. Zato što je presušila radost kod sinova ljudskih.

Poziv na pokajanje

13 Opašite se i zatužite, svećenici! Zajaučite, službenici žrtvenika! Dodite, prenoćite u kostrijeti, službenici Boga mojega! Jer su jestive žrtve i žrtve ljevanice nestale iz Doma Boga vašega!

14 Posvetite post, sazovite svečani sabor; saberite starješine i sve stanovnike zemlje u Dom GOSPODA, Boga svojega i zavapite GOSPODU:

15 Jao zbog tog dana! Jer je dan GOSPODNJI blizu i dolazi kao uništenje od Svesilnoga.

16 Nije li hrana iščeznula pred našim očima, *da*, radost i veselje iz Doma Boga našega?

17 Sjeme je istrunulo pod grudama svojim; spremišta leže pusta, žitnice su porušene, jer je žito presahnulo.

18 Kako li uzdišu životinje! Krda štoke su zbunjena jer nemaju pašu. Čak su i stada ovaca opustošena.

19 GOSPODE, tebi ću zavapiti: jer je oganj prožderao pašnjake pustinjske, i plamen je spalio sva stabla poljska.

20 I životinje poljske vape za tobom, jer su rijeke voda presušile, i oganj je prožderao pašnjake pustinjske.

POGLAVLJE 2

Dan GOSPODNJI

1 Trubite u trubu na Sionu i oglasite uzburu na mojoj svetoj gori! Neka svi stanovnici zemlje zadrhte, jer dolazi dan GOSPODNJI, jer je blizu.

2 Dan mraka i tmine, dan oblačan i jako mračan. Kao zora pogoroma prostire se narod silan i jak, kakvog nije nikad bilo, niti će

ga ikada poslije njega biti, *čak i* za godina mnogih naraštaja.

3 Oganj pred njima proždire, a za njima plamen žeže. Zemlja *je* kao vrt edenski pred njima, a za njima opustošena pustinja, da, ništa im nije izmaklo.

4 Izgled im *je* kao izgled konjā, poput konjanika tako će juriti.

5 Poput buke bojnih kola skakat će po vrhovima gorskim, poput pucketanja plamena ognjenog što strnjiku proždire, poput naroda jakog svrstanog u bojni red.

6 Pred licem njihovim narodi će propatiti, svako će lice potamniti.

7 Trčat će kao junaci, kao ratnici će se na zidove penjati. Svaki će koračati na svom putu i neće odstupiti od svojih bojnih redova.

8 Neće jedan drugoga probadati, svaki će ići svojom stazom, i *kad* padnu na mač, neće biti ranjeni.

9 Amo tamo će po gradu tumačiti, po zidinama trčati, penjati se na kuće i kroz prozore ulaziti poput lopova.

10 Zemlja će se pred njima tresti, nebasa podrhtavati, sunce i mjesec će se pomračiti, a zvijezde će izgubiti sjaj svoj.

11 Tada će GOSPOD glas svoj ispustiti pred vojsku svoju. Jer *je* tabor njegov silno velik, jer moćan *je on* što provodi svoju riječ. Jer je velik dan GOSPODNJI i vrlo strašan. Tko ga može podnijeti?

Povratak GOSPODU

12 "Stoga i sada", govori GOSPOD, "obratite se *baš* k meni svim srcem svojim posteći, plačući i tugujući."

13 Razderite srca svoja, a ne odjeću svoju! Obratite se GOSPODU, Bogu svome, jer on *je* milostiv i milosrdan, spor na srdžbu, a bogat dobrotom, on se nad zlom pokaje.

14 Tko zna neće li se vratiti i pokajati i blagoslov ostaviti za sobom *čak i* jestivu žrtvu i žrtvu ljevanicu za GOSPODA, Boga našega?

15 Trubite u trubu na Sionu, posvetite post, sazovite svečani sabor,

16 narod saberite, posvetite zajednicu. Sakupite starješine, saberite djecu, i one koji sišu na prsima. Neka mladenac izađe iz odaje svoje, a mladenka iz skrovite sobice svoje.

17 Neka svećenici, službenici GOSPODNJI, zaplaću između trijema i žrtvenika i neka kažu: "Poštedi narod svoj, GOSPODE, i ne prepusti baštinu svoju sramoti, tako da pogani ne vladaju nad njom. Zašto da kažu među narodima: Gdje *je* Bog njihov?"

18 Tada će GOSPOD biti ljubomoran na zemlju svoju i smilovat će se narodu svom.

19 Da, GOSPOD će odgovoriti i reći narodu svome: "Evo, šaljem vam žito i vino i ulje da se njime nasitite. Nikad vas više neću učiniti sramotom među poganima.

20 Nego ću ja daleko od vas maknuti *vojsku* Sjeverca, otjerat ću ga u zemlju suhu i pustu, pret hodnicu njegovu prema Istočnom moru, i zalaznicu njegovu prema najkrašnjem moru. I dići će se smrad njegov, i zli miris njegov će se podići zato što je učinio velike stvari.

21 Ne boj se, zemljo! Budi vesela i raduj se, jer će GOSPOD učiniti velike stvari.

22 Ne plašite se, životinje poljske! Jer pašnjaci pustinjski se zelene, jer stablo donosi plod svoj, smokva i loza rađaju u snazi svojoj.

23 Veselite se, sinovi sionski, i radujte se u GOSPODU, Bogu svojem; jer vam on daje kišu

ranu u pravoj mjeri i izlijeva na vas kišu, ranu kišu i kasnu kišu prvoga mjeseca.

24 I gumna će biti puna žita, i kace će se prelijevati od vina i ulja.

25 I nadoknadit ću vam godine koje je izjeo skakavac, hrust, gušjenica i palmin crv, silna vojska moja koju sam poslao među vas."

26 I jest ćete izobilno, i nasititi se te ćete slaviti ime GOSPODA, Boga svojega, koji je s vama čudesno postupao: i moj se narod nikada više neće posramiti.

27 I znat ćete da *sam* ja usred Izraela, *da sam* ja GOSPOD, Bog vaš, i nitko drugi: i moj se narod nikada više neće posramiti.

GOSPOD će izliti duha svoga

28 I dogodit će se poslije ovoga *da* ću izliti duha svoga na svako tijelo, i sinovi će vaši i kćeri vaše prorokovati, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši gledati viđenja.

29 Isto tako ću i na sluge i na sluškinje izliti duha svoga u te dane.

30 I pokazat ću čudesa na nebesima i na zemlji, krv i oganj i stupove dima."

31 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego što dođe dan GOSPODNJI, velik i strašan.

32 I dogodit će se *da* će svaki koji prizove ime GOSPODNJE biti izbavljen, jer će na gori Sionu i u Jeruzalemu biti izbavljenje, kako je GOSPOD rekao, i u ostatku koga će GOSPOD pozvati.

POGLAVLJE 3 GOSPOD sudi narodima

1 Jer, gle, u te dane i u to vrijeme, kad ću ponovo prikupiti sužnjeve Jude i Jeruzalema,

2 sakupit ću i sve narode i spustiti ih u dolinu Jehošafat. Ondje

ću se s njima parničiti zbog naroda moga i *zbog* Izraela, baštine moje, koju su oni rastjerali među narode i razdijelili moju zemlju.

3 I bacali su ždrijeb za moj narod i dječaka davali za bludnicu i djevojku su prodavali za vino da se mogu napiti.

4 Da i vi, Tire i Sidone, što imate sa mnom? I vi, krajevi filistejski? Želite li mi uzvratiti naplatom? Ako vi naplatite meni, ja ću brzo i žurno vratiti naplatu vašu na glave vaše.

5 Zato što ste uzimali srebro moje i zlato moje i odnosili moja dragocjena dobra u svoje hramove.

6 I sinove Jude i sinove Jeruzalema prodavali ste Helenistima da biste ih maknuli daleko od granica njihovih.

7 Gle, ja ću ih podići s mjesta gdje god ste ih prodali, i vratit ću naplatu vašu na glave vaše.

8 I prodat ću sinove vaše i kćeri vaše u ruke sinovima Judinim, a oni će ih prodati Sabejcima, dalekom narodu. Jer je GOSPOD *to* govorio!"

9 Objavite ovo među Poganima! Pripremite se za rat! Probudite junake, neka se svi ratnici približe, neka uzađu!

10 Prekujte plugove u mačeve i srpove svoje u koplja, neka slabici kaže: "Ja *sam* jak!"

11 Sakupite se i dođite, svi vi pogani, i saberite se iz okolice: onamo spusti svoje junake, GOSPODE!

12 Neka se pogani probude i uzađu do doline Jehošafat, jer ću ondje sjesti da sudim svim poganima iz okolice.

13 Hvatajte se srpa, jer žetva je sazrela. Dođite, sidite: jer je tjesak pun, kace se prelijevaju, jer *je* velika opaćina njihova."

14 Mnoštva, mnoštva u Dolini

odluke! Jer *je* blizu dan GOSPOD-NJI u Dolini odluke!

15 Sunce i mjesec će se pomračiti, a zvijezde će izgubiti sjaj svoj.

16 I GOSPOD će riknuti sa Siona i ispustiti glas svoj iz Jeruzalema; a nebesa i zemlja će se potresti. Ali GOSPOD *će biti* nada narodu svome i jakost sinovima Izraelovim.

Judina slavna budućnost

17 Tako ćete znati da *sam* ja GOSPOD vaš Bog što boravi na Sionu, svetoj gori svojoj. Tada će Jeruzalem biti svet, i tuđinci više neće ondje kroz njega prolaziti.

18 I dogodit će se u taj dan, *da*

će gore kapati moštom, i brdima će teći mlijeko, i svim rijekama Judinim voda će proteći. I vrelo će provreti iz kuće GOSPODNJE da natopi Dolinu šitimsku.

19 Egipat će opustjeti, a Edom će postati nenaseljena pustinja zbog nasilja *nad* sinovima Judinim, zato što su prolijevali krv nevinu u zemlji njihovoj.

20 No Juda će ostati zauvijek, i Jeruzalem od naraštaja do naraštaja.

21 Jer ja ću očistiti krv njihovu *koju još* nisam očistio. Jer će GOSPOD prebivati na Sionu.

KNJIGA AMOSOVA

POGLAVLJE 1

1 Riječi Amosa, koji je bio od stočara iz Tekoe, o onome što je on vidio glede Izraela u dane Uzije, kralja Judina i u dane Jeroboama, sina Joaša, kralja Izraelova, dvije godine prije potresa.

Osuda na Izraelove susjede

2 I on je rekao: "GOSPOD će rasknuti sa Siona i iz Jeruzalema će se glas svojim oglasiti; obitavališta pastira će zatužiti i vrh Karmela će se sasušiti."

3 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Damaska, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su vršili Gilead mlatilicama željeznim,

4 ali ću ja pustiti oganj na dom Hazaelov koji će proždrijeti Benhadadove dvorove;

5 polomit ću zapornicu damasčansku, istrijebiti stanovnike ravnice avenske i onoga što nosi žezlo iz doma edenskoga; narod će sirijski otići u suzanjstvo u Kir," govori GOSPOD.

6 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Gaze, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su sve sužnjeve odveli u suzanjstvo da ih predaju Edomu,

7 no ja ću poslati oganj na zidine Gaze da joj dvorove proždere.

8 Istrijebit ću stanovnike iz Ašdoda i onoga koji nosi žezlo iz Aškelona i ispružit ću ruku svoju protiv Ekrona da ostatak filistejski pogine," govori Gospodin BOG.

9 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Tira, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su predali sve sužnjeve Edomu i nisu se sjetili bratskog saveza,

10 no ja ću poslati oganj na zidine Tira koji će proždrijeti dvorove

njihove."

11 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Edoma, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer je progonio brata svoga mačem i odbacio svaku samilost i srdžbu je svoju stalno razdirao te je zadržao gnjev svoj zauvijek,

12 no ja ću poslati oganj na Teman koji će proždrijeti dvorove u Bozri."

13 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Amonovih sinova, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su rasporeli trudnice gileadske da rašire granice svoje,

14 no ja ću potpaliti oganj na zidinama Rabe i dvorove će njezine proždrijeti, s poklicima u dan boja, s olujama u dan vihora,

15 i kralj njihov će otići u suzanjstvo, on zajedno s knezovima svojim," govori GOSPOD.

POGLAVLJE 2

1 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Moaba, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer je spalio kosti edenskoga kralja u vapno,

2 no ja ću pustiti oganj na Moab i proždrijet će dvorove kerijotske, a Moab će umrijeti u metežu, s poklikom i sa zvukom trube;

3 i oborit ću suca iz njegove sredine i poklati sve knezove s njim," govori GOSPOD.

Osuda nad Judom

4 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Judina, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su prezreli Zakon GOSPODNIJI i nisu držali njegove zapovijedi, te su ih navele laži njihove da pogriješe, one *iste* za kojima su očevi njihovi

hodili,

5 no ja ću pustiti oganj na Judu i proždrijet će dvorove jeruzalemske."

Osuda nad Izraelom

6 Ovako govori GOSPOD: "Za tri prijestupa Izraela, i za četiri, neću im opozvati *kaznu*: jer su prodavali pravednika za srebro i siromaha za par sandala;

7 koji žude za prahom zemaljskim na glavi siromaha i izokreću put krotkih; čovjek i otac njegov idu k *istoj* djevojci da oskvrnu moje sveto ime;

8 i polegli su se na odjeću položenu u zalog pokraj svakoga žrtvenika; i piju vino osuđenih u Domu boga svojega.

9 Ali ja sam pred njima uništio Amorejca koji je *bio* visok poput najviših cedrova, i on je *bio* jak poput hrastova, ipak sam ja uništio plod njihov nad njima i korijenje njihovo ispod njih.

10 Isto tako ja sam vas izveo iz zemlje egipatske i četrdeset godina sam vas vodio kroz pustinju da zaposjednete zemlju Amorejaca.

11 I ja sam podigao proroke od sinova vaših i od vaših mladića nazireje. Nije li baš tako, sinovi Izraelovi?" govori GOSPOD.

12 "Ali vi ste nazirejima davali da piju vino, a prorocima zapovjedi govoreći: 'Ne prorokujte!'

13 Gle, ja vas prignječujem nadolje, kao što su kola prignječena kad su puna snopova;

14 stoga će bijeg strelovitom propasti, i jakoga neće učvrstiti snaga njegova, niti će junak sebe izbaviti,

15 ni onaj koji barata strijelom neće se održati, i *onaj* koji je strelovit na nogama neće se izbaviti, niti će onaj koji jaše konja sebe izbaviti,

16 i *oni* koji su najodvažniji među junacima pobjeći će goli u taj dan!" govori GOSPOD.

POGLAVLJE 3

Izraelova krivnja i kazna

1 Čujte, sinovi Izraelovi, ovu riječ koju je GOSPOD izrekao protiv vas, protiv cijele obitelji koju sam izveo iz zemlje egipatske govoreći:

2 "Samo vas sam poznao od svih obitelji zemaljskih, stoga ću vas kazniti za sve nepravde vaše."

3 Mogu li dvojica zajedno hoditi, osim ako se ne dogovore?

4 Riče li lav u šumi ako nema plijena? Reži li lavić iz svog brloga ako ništa nije ulovio?

5 Pada li ptica u zamku na zemlji, gdje nema klopke za nju? Diže li *netko* zamku sa zemlje ako se ništa nije uhvatilo?

6 Trubi li truba u gradu, a da se narod ne prestraši? Hoće li zlo biti u gradu, a da GOSPOD *to* nije učinio?

7 Zasigurno Gospodin BOG neće ništa učiniti, a da tajne svoje ne otkrije slugama svojim prorocima.

8 Lav riče, tko da se ne prestraši? Gospodin BOG govori: tko da ne prorokuje?

9 Proglasite u dvorovima ašdodskim i u dvorovima u zemlji egipatskoj i recite: "Sakupite se na gorama samarijskim, pogledajte velike meteže usred nje i tlaku usred nje."

10 Jer ne znaju činiti pravo", govori GOSPOD, "gomilaju nasilje i pljačku u dvorovima svojim."

11 Stoga ovako govori Gospodin BOG: "Protivnik će opkoliti zemlju i oboriti će snagu tvoju i dvorove tvoje oplijeniti."

12 Ovako govori GOSPOD: "Kao kad pastir istrgne iz lavljih ralja dva buta ili komadić uha,

tako će se istrgnuti sinovi Izraelovi koji žive u Samariji na rubu postelje i u Damasku *na* ležaljci.

13 Čujte i posvjedočite u domu Jakovljevu", govori Gospodin BOG, Bog nad vojskama,

14 "da u dan kad ću pohoditi prijestupe Izraela, pohoditi ću nad njim i žrtvenike betelske; i rogovi žrtveni će se odlomiti i pasti na tlo.

15 Udariti ću zimsku kuću uz ljetnu kuću, kuće od bjelokosti propast će i najveće kuće će nestati!" govori GOSPOD.

POGLAVLJE 4

1 Čujte ovu riječ, vi krave bašanske, što *ste* na gori samarijskoj, koje tlačite siromahe, koje ugnjetavate potrebite, koje govorite gospodarima svojim: "Donesite i dajte nam da pijemo!"

2 Gospodin BOG se zakleo sveošću svojom da, evo, na vas dolaze dani kad će vas izvlačiti kukama, a potomstvo vaše udicama ribarskim.

3 Kroz prolome ćete izlaziti, *svaka krava za onim što je* pred njom, i pobacat ćete *ih* u dvor", govori GOSPOD.

4 "Pođite u Betel i griješite; u Gilgalu umnožite prijestupe i svakog jutra donosite žrtve svoje, *i* desetine svoje nakon tri godine.

5 Prinosite žrtvu zahvalnicu s kvasom i proglašavate i objavljujete dragovoljne žrtve; jer vam se to sviđa, sinovi Izraelovi" govori Gospodin BOG.

Izrael se ne vraća GOSPODU

6 "A ja sam također dao da vam zubi budu čisti u svim gradovima vašim, i nestašicu kruha u svim mjestima vašim; no ipak se niste obratili k meni", govori GOSPOD.

7 "Isto tako ja sam zadržao i kišu od vas, kad je bilo još tri mjeseca

do žetve; pustio sam da kiši na jedan grad, a nisam pustio da kiši na drugi grad; jedan dio bio je okupan kišom, a dio na koji nije kišilo, osušio se.

8 Tako su dva *ili* tri grada lutila u neki grad da piju vodu, ali se nisu mogli napiti, no ipak se niste obratili k meni!" govori GOSPOD.

9 "Udarao sam vas medljikom i snijeću, kad su porasli vrtovi vaši i vinogradi vaši i vaše smokve i vaše masline, prožderao je palmin crv, no ipak se niste obratili k meni!", govori GOSPOD.

10 "Poslao sam među vas kugu poput one egipatske; mladiće vaše pogubio sam mačem, a konje sam vam odveo; napunio sam vam nosnice smradom tabora vašega, no ipak se niste obratili k meni!", govori GOSPOD.

11 "Obarao sam *neke* od vas, kao što je Bog oborio Sodomu i Gomoru, bili ste kao ugarak istrgnut iz ognja, no ipak se niste obratili k meni!", govori GOSPOD.

12 "Stoga ću ovako s tobom postupiti, Izraele, *i* zato što ću tako s tobom postupiti, pripremi se, Izraele, da susretnoš Boga svojega!"

13 Jer, gle, on planine oblikuje i stvara vjetar, objavljuje čovjeku misao svoju, on stvara od zore tamu, i gazi po visovima zemaljskim, GOSPOD, Bog nad vojskama, ime je njegovo.

POGLAVLJE 5

Tražite GOSPODA i živjet ćete

1 Čujte ovu riječ što je ja iznosim protiv vas, *i to* tužaljku, dome Izraelov:

2 Pala je djevica Izraelova, i više neće ustati. Na zemlji je svojoj napuštena, nema nikoga da je podigne.

3 Jer ovako govori Gospodin BOG domu Izraelovu: u gradu iz

kojeg je izlazila tisuća, ostat će stotina, a iz kojeg je izlazila stotina, ostat će deset.

4 Jer ovako govori GOSPOD domu Izraelovu: "Tražite me i živjet ćete!

5 No ne tražite Betel, ne ulazite u Gilgal, ne polazite u Beeršebu, jer će Gilgal zasigurno biti odveden u sužanjstvo, a Betel će se prometnuti u ništa.

6 Tražite GOSPODA i živjet ćete, da on ne plane kao oganj na kuću Josipovu i proguta je, i u Betelu nikoga nema da je ugasi."

7 Vi koji prosudbu pretvarate u pelin, i pravdu na zemlji napuštate!

8 Tražite njega koji čini sedam zvijezda i Orion, okreće sjenu smrti u zoru, a dan čini mračnom noći. On koji doziva morske vode i izlijeva ih na lice zemlje. GOSPOD je ime njegovo.

9 On koji jača opljačkano nasuprot jakog tako da opljačkani krene protiv utvrde.

10 Oni mrze onoga što na vratima kori i grde onog koji govori čestito.

11 Stoga, zato što gazite po siromahu, i uzimate od njega namet u žitu; sagradili ste kuće od isklesanog kamena, no nikad nećete stanovati u njima; posadili ste lijepe vinograde, no nikad nećete piti vino iz njih.

12 Jer znam mnogobrojne vaše prijestupe, i vaše grijehе goleme: tlačite pravednika i primate mito, na gradskim vratima izokrećete siromahu pravdu njegovu.

13 Stoga će razborit šutjeti u ovo vrijeme, jer je ovo zlo vrijeme.

14 Tražite dobro, a ne zlo, da biste živjeli, i da tako GOSPOD, Bog nad vojskama, bude s vama kao što ste govorili.

15 Mrzite zlo, a ljubite dobro, utemeljite sud pravedni na grad-

skim vratima, da bi se možda GOSPOD, Bog nad vojskama, smilovao ostatku Josipovu.

16 Stoga GOSPOD, Bog nad vojskama, Gospodin ovako govori: "Na svakoj će ulici biti jadikovanja, po svim će glavnim putevima govoriti: 'Jao! Jao!' Vinogradare će sazvati da jauču, i one koji su vješti u naricanju da jadikuju,

17 i u svakom će vinogradu biti jadikovanja, jer ću proći posred tebe!", govori GOSPOD.

18 "Jao vama što žudite za danom GOSPODNJIM! Kakav je to kraj za vas? Dan GOSPODNJI je tama, a ne svjetlost.

19 Kao kad je čovjek pobjegao od lava pa ga je sreo medvjed; ili kad je ušao u kuću i stavio ruku na zid pa ga je ujela zmija.

20 Neće li dan GOSPODNJI biti tama, a ne svjetlost? Baš tama jaka, a da nema sjaja u njemu?

21 Mrzim, prezirem vaše svetkovine i neću pomirisati vaše svećane skupštine.

22 Premda mi prinosite žrtve paljenice i vaše jestive žrtve neću ih prihvatiti, niti se neću obazirati na žrtve pomirnice od vaše ugojene stoke.

23 Uklonite od mene jeku svojih pjesama, jer neću slušati napjeve vaših viola.

24 Nego neka se sud sjuri kao voda i pravda kao silna bujica.

25 Jeste li meni prinosili žrtve i prinose u pustinji četrdeset godina, dome Izraelov?

26 Nego ste nosili šator svoga Moloha i Kijuna, likove svoje, zvijezdu boga svojega, koga ste sebi napravili,

27 stoga ću učiniti da odete u sužanjstvo onkraj Damaska," govori GOSPOD, čije je ime Bog nad vojskama.

POGLAVLJE 6

Jao onim koji su u lagodnosti na Sionu

1 Jao onima *koji su* u lagodnosti na Sionu i pouzdavaju se u goru samarijsku, *koji su* nazvani poglavari naroda, kojima dolazi dom Izraelov.

2 Prijeđite u Kalnu i pogledajte pa odande idite u Hamat Veliki; tada siđite u Gat filistejski. Jesu li oni bolji od tih kraljevstava? Jesu li njihove granice veće od vaših granica?

3 Vi koji isključujete dan zli, a primičete stolicu nasilja,

4 koji ležite na posteljama od bjelokosti, protežete se na svojim ležaljka i jedete janjce iz stada i telice iz sredine staje;

5 koji skandirate uza zvuk viole, te si izumljujete glazbala, poput Davida,

6 koji pijete vino iz zdjela i mažete se najfinijim pomastima, ali ne žalite zbog nevolje Josipove.

7 Stoga će sada biti zaslužjeni među prvima koji će biti zaslužnjeni, a gozbe onih koji se protežu uklonit će se.

8 Gospodin BOG zakleo se samim sobom, govori GOSPOD, Bog nad vojskama: "Ja se gnušam preuzvišenosti Jakovljeve i mrzim dvorove njegove, stoga ću predati grad sa svime što je u njemu."

9 I dogodit će se, ako ostane deset ljudi u jednoj kući, umrijet će.

10 A stric će ga iznositi i onaj koji ga spaljuje iznosit će kosti iz kuće; i reći će onome koji je u kutu kuće: "*Je li još netko s tobom?*" A on će reći: "Ne!" Tada će reći: "Šuti, jer se ime GOSPODNJE ne smije spomenuti."

11 Jer, gle, GOSPOD zapovijeda, i udarit će kuću veliku da popuca, a kuću malu da se raspukne.

12 Jure li konji po stijenjima, ore li

netko tamo volovima? Jer vi preokrećete sud *pravedni* u žuč, a plod pravednosti u otrovnu kukutu?

13 Vi koji se radujete onome što je ništa, kad kažete: "Nismo li osvojili rogove snagom svojom?"

14 "Ali, evo, podići ću narod protiv tebe dome Izraelov, govori GOSPOD, Bog nad vojskama; *narod* što će vas tlačiti od ulaza hematskoga do rijeke pustinjske."

POGLAVLJE 7

Viđenje koje upozorava

1 Ovo mi je pokazao Gospodin BOG: i gle, on je oblikovao skakavce u početku nicanja otave, i gle, *bila je to* otava nakon kraljevske kosidbe.

2 I dogodilo se, *da* kada su završili jesti travu zemaljsku, tada sam rekao: "Gospodine BOŽE, oprosti, zaklinjem te! Kako će se Jakov podignuti? Jer on *je* malen."

3 GOSPOD se zbog toga pokajao: "To se neće zbiti!", govori GOSPOD.

4 Ovo mi je pokazao Gospodin BOG: i gle, Gospodin BOG je pozvao da se ognjem s *njima* parniči; i on je proždrio Veliku dubinu i pojeo jedan dio.

5 Nato sam ja rekao: "Gospodine BOŽE, stani, zaklinjem te! Kako će se Jakov podignuti? Jer on *je* malen."

6 GOSPOD se zbog toga pokajao: "Ni ovo se neće zbiti!", govori Gospodin BOG.

7 Ovo mi je pokazao: i gle, Gospodin stoji na zidu *koji je sažidan* pomoću viska, i u ruci mu visak.

8 Tada me je GOSPOD upitao: "Amose, što vidiš?" A ja sam odgovorio: "Visak!" Zatim je Gospodin rekao: "Evo, postaviti ću visak među narod svoj Izrael; neću ga više opet zaobilaziti.

9 Opustošit će uzvišice Izako-

ve, opustjet će svetišta Izraelova, i s mačem ću ustati na kuću Jeroboamovu."

Amos optužen

10 Tada je Amazija, svećenik betelski, poručio Jeroboamu, kralju Izraelovu govoreći: "Amos se urotio protiv tebe usred doma Izraelova; zemlja više ne može podnijeti riječi njegove.

11 Jer ovako Amos govori: 'Jeroboam će poginuti od mača, a Izrael će zasigurno iz svoje zemlje biti uveden u sužanjstvo.' "

12 Isto tako Amazija je rekao Amosu: "Odlazi, ti vidovnjače! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje prorokuj!

13 Ali u Betelu nikad više nemoj prorokovati, jer ovo je kraljevska kapelica, i to je kraljevski dvor."

14 Nato je Amos odgovorio i rekao Amaziji: "Nisam ja bio prorok niti *sam* ja *bio* proročki sin, nego sam ja bio stočar i ubirač plodova smokve.

15 Ali me je GOSPOD uzeo od stada te mi je GOSPOD rekao: 'Idi, prorokuj mojem narodu Izraelu.'

16 Stoga sada čuj riječ GOSPOD-NJU. Ti kažeš: 'Ne prorokuj protiv Izraela i ne izusti *riječ svoju* protiv doma Izakova.'

17 Stoga ovako govori GOSPOD: 'Tvoja će žena bludničiti u gradu, i sinovi tvoji i kćeri tvoje od mača će pasti, tvoja će se zemlja užetom razdijeliti, a ti ćeš umrijeti u nečistoj zemlji, i Izrael će zasigurno otići u sužanjstvo iz svoje zemlje.' "

POGLAVLJE 8

Dolazi dan gorčine

1 Ovo mi je pokazao Gospodin BOG: i gle, košarica s ljetnim plodovima:

2 Tada me je upitao: "Amose, što

vidiš?" A ja sam odgovorio: "Košaricu s ljetnim plodovima". Nato mi je GOSPOD rekao: "Dolazi kraj za moj narod Izrael; neću ga više opet zaobilaziti.

3 I hramske će pjevačice jaukati u taj dan", govori Gospodin BOG. "I bit će na svim mjestima mnoštvo mrtvih tijela, pobacat će *ih* se u tišini."

4 Čujte ovo, vi što gutate potrebitog čak i siromaha te zemlje navodite da padne!

5 Kažete: "Kad li će mlađak proći da možemo prodati žito, i Šabat, da možemo pokazati pšenicu, smanjujući efu i povećavajući šekel, varajući pokvarenim vagama?

6 Tako da možemo kupiti siromaha za srebro, potrebita za jedan par sandala, i da prodajemo mekinje pšenične.

7 GOSPOD se zakleo preuzvišenošću Jakovljevom: "Zasigurno nikada neću zaboraviti nijednog djela njihovog."

8 Neće li se zbog toga zemlja potresti, i zatužiti svi oni koji u njoj prebivaju? I podići će se posvuda kao potop, i bit će odnesena i potopljena, kao *kod* potopa egipatskog?

9 "I dogodit će se u taj dan", govori Gospodin BOG, "da ću učiniti da sunce zađe u podne, i pomračit ću zemlju usred bijela dana.

10 Okrenut ću svetkovine vaše u tugu i sve vaše pjesme u tužaljke; navući ću kostrijet na svaki bok i očelavit ću svaku glavu i učinit ću da bude kao kad se oplakuje jedinac, i kraj njihov kao dan gorčine."

11 "Evo, dolaze dani", govori Gospodin BOG, "kad ću poslati glad na zemlju, ne glad za kruhom ni žeđ za vodom, nego za slušanjem riječi GOSPODNJE.

12 Lutat će od mora do mora, od sjevera sve do istoka, tumarat će

tražeći riječ GOSPODNJU, ali je neće naći.

13 U taj će dan od žeđi obamirati lijepe djevice i mladići.

14 Oni koji se kunu grijehom samarijskim i govore: 'Neka živi, bog tvoj, Dane!' i: 'Neka živi, Običaj Beeršebin!', baš oni će pasti i nikad više neće ustati."

POGLAVLJE 9 Uništenje Izraela

1 Vidio sam Gospodina kako je stajao nad žrtvenikom i rekao: "Udari u gornji nadvratnik, da se dovratnici zatresu i sve ih rascijepi od glave, a što od njih ostane ja ću mačem pogubiti. Nijedan od onih koji bježe neće pobjeći, i nijedan od onih koji izmiču neće se izbaviti.

2 Ako li se i u pakao zakopaju, ruka moja će ih i odande izvući. Ako li se i na nebo popnu, i odande ću ih skinuti.

3 Ako li se sakriju i na vrh Karmela, tražit ću ih i uzeti ih odande. Ako li se od lica moga sakriju i na dno morsko, ondje ću zapovjediti zmiji i ona će ih ujesti.

4 Ako li i u sužanjstvo odu pred neprijateljima svojim, ondje ću zapovjediti maču da ih pogubi; i na njih ću oči svoje upraviti na zlo, a ne na dobro."

5 Gospodin Bog nad vojskama je onaj koji dodiruje zemlju i ona će se rastopiti i svi koji na njoj stanuju zatužit će; i podići će se sva poput potopa i bit će potopljena kao kod potopa egipatskog.

6 On je onaj koji si je sagradio svodove u nebu, i utemeljio si četu na zemlji; on je onaj koji poziva

vode morske i proljeva ih po licu zemlje. GOSPOD je ime njegovo.

7 "Niste li vi sinovi Izraelovi za me kao i sinovi etiopoljanski?" govori GOSPOD. "Nisam li ja izveo Izraela iz zemlje egipatske i Filištejce iz Kaftora i Sirijce iz Kira?"

8 Gle, oči Gospodina BOGA su na grešnom kraljevstvu, i istrijebit ću ga s lica zemlje, no ipak neću sasvim zatrti dom Jakovljeva", govori GOSPOD.

9 "Jer, gle, ja ću zapovjediti i rastresti dom Izraelov među sve narode, kao što se rastresa žito u rešetu, da ni najmanje zrno ne padne na zemlju.

10 Od mača će moga umrijeti svi grešnici naroda, koji govore: 'Zlo nas neće sustići i osujetiti.' "

Obnova Izraela

11 "U taj dan podići ću raspali šator Davidov, zatvoriti mu pukotine, i popraviti ruševine njegove te ga sažidati *da bude* kao u davne dane,

12 da mogu zaposjesti ostatak Edomov i od svih pogana na koje je prizvano ime moje", govori GOSPOD koji sve to čini.

13 "Gle, dolaze dani", govori GOSPOD "kada će orač sustići žetoea i gazilac grožđa onoga koji sije sjeme, kad će planine procuriti slatkim vinom i sva će se brda rastapati.

14 I vratit ću natrag sužnje naroda moga Izraela i sagradit će gradove srušene i naseliti ih, i zasaditi vinograde i vino iz njih piti, i napraviti vrtove i jesti plod njihov.

15 I posadit ću ih u zemlju njihovu i nikad se više neće iščupati iz zemlje koju sam im dao", govori GOSPOD, Bog tvoj.

KNJIGA OBADIJINA

POGLAVLJE 1 Edom će biti ponižen

1 Viđenje Obadijino. Ovako govori Gospodin BOG glede Edoma! Čuli smo glasine od GOSPODA, poslanik je poslan k poganima: "Ustajte i dignimo se protiv njega u bitku!"

2 "Evo, učinio sam te malim među poganima, ti si veoma prezren.

3 Oholost srca tvoga zavela te, tebe koji stanuješ u pukotinama stijena, čije je obitavalište u visini, što u srcu svome govoriš: 'Tko li će me oboriti na zemlju?'

4 Premda si *sebe* uzvisio kao orao, i premda si gnijezdo svoje savio među zvijezdama, odande ću te oboriti!", govori GOSPOD.

5 "Dođu li k tebi lopovi ili razbojnici noću, (kako li ćeš biti sasječen) neće li te pokrasti koliko im je dosta? Dođu li berači grožđa k tebi, hoće li ostaviti *nešto* grožđa?

6 Kako li je *ono što je* Ezavovo istraženo! *Kako* mu je ono skriveno pretraženo!

7 Svi ljudi saveza tvoga protjerali su te sve do granica, ljudi koji su bili u miru s tobom prevarili su te i nadvladali te! *Oni što jedu kruh tvoj pod tebe su zamku postavili da se ozlijediš; a on ne može razumjeti!*

8 'Neću li u onaj dan', govori GOSPOD, 'baš i mudrace iz Edoma uništiti i razum iz gore Ezavove?'

9 Junaci tvoji, Temane, bit će prestravljeni, na kraju će svaki na gori Ezavovoj biti u pokolju istrijebljen."

Edomovo nasilje protiv Jakova

10 Zbog nasilja *tvoga* protiv brata tvoga Jakova sram će te pokriti i bit ćeš zatrt zauvijek.

11 U dan kad si stajao na drugoj

strani, u dan dok su tuđinci zasušili vojske njegove i stranci su ušli na vrata njegova i ždrijeb su bacali nad Jeruzalemom, čak i ti *si bio* kao jedan od njih.

12 No ti nisi trebao gledati na dan brata svoga, na dan kad je postao tuđinac, niti si se trebao radovati nad sinovima Judinim u dan propasti njihove! Niti nisi trebao govoriti oholo u dan tjeskobni!

13 Nisi trebao ulaziti na vrata moga naroda u dan nesreće njegove! Da, nisi trebao gledati na tjeskobu njegovu u dan nesreće njegove, niti pružati *ruke* na dobra njegova u dan nesreće njegove!

14 Niti nisi trebao stajati na raskršćima da istrijebiš one od njih koji su pobjegli! Niti nisi trebao predati one od njih koji su preostali u dan tjeskobni!"

Dan GOSPODNJI je blizu

15 Jer *je* blizu dan GOSPODNJI svim poganima! Kako što si ti činio tako će i tebi biti učinjeno, tvoja će se plaća na tvoju glavu vratiti.

16 "Jer kako ste vi pili na svetoj gori mojoj, *tako* će svi pogani neprestano piti, da, pit će i iskapiti, i bit će kao da ih nikada nije bilo.

17 Ali na gori Sionu bit će izbavljenje, i tamo će biti svetost i dom će Jakovljevi posjedovati svoj posjed.

18 A dom će Jakovljevi biti oganj, i dom Josipov plamen, i dom Ezavov strnjika i zapalit će se u njima i proždrjeti ih, i neće biti *nikoga* preostalog od doma Ezavova" jer je GOSPOD *to* rekao.

GOSPODNJE kraljevstvo

19 A *oni s juga* zaposjest će goru Ezavovu, i *oni iz ravnice* Filisteju; zaposjest će polja Efrajimova i po-

lja samarijska, a Benjamin će zaposjesti Gilead.

20 A zaslužnjeni od te vojske sinova Izraelovih zaposjest će ono što je od Kanaanaca sve do Sarefate; a sužnji iz Jeruzalema što su

u Sefaradu zaposjest će gradove na jugu.

21 I spasitelji će uzaći na goru Sion da sude gori Ezavovoj. I kraljevstvo će biti GOSPODNJE.

KNJIGA JONINA

POGLAVLJE 1

Jona bježi od GOSPODA

1 Riječ GOSPODNJA je došla Joni, sinu Amitajevu govoreći:

2 "Ustani, idi u Ninivu, grad veliki, i zavapi protiv njega, jer se zloća njihova uzdigla pred mene."

3 No Jona je ustao da pobjegne u Taršiš, od nazočnosti GOSPODA. Sišao je u Jopu i našao lađu koja ide u Taršiš. Zatim je platio potrebnu vozarinu i ukrcao se u nju da ode s njima u Taršiš, *daleko* od nazočnosti GOSPODA.

4 Ali je GOSPOD poslao silan vjetar na more i nastala je snažna bura na moru tako da je izgledalo da će se lađa razbiti.

5 Tada su se mornari uplašili te je svaki zavapio svome bogu, pa su pobacali tovar *koji* je bio u lađi u more kako bi si je olakšali. No Jona je sišao na dno lađe, legao i tvrdo zaspao.

6 Nato mu je pristupio zapovjednik lađe i rekao mu: "Što radiš, pospanče? Ustaj i prizovi Boga svojega tako da će nas se sjetiti taj Bog da ne poginemo."

Jona bačen u more

7 Zatim su rekli svatko svome sudruhu: "Hajde da bacimo ždrijebe da shvatimo čija je krivnja za ovo zlo nad nama." Tako su bacili ždrijebe i ždrijebe je pao na Jonu.

8 Tada su mu rekli: "Kaži nam, molimo te, čija je krivnja za ovo zlo nad nama? Što je tvoj zanat? Odakle dolaziš? Koja je tvoja zemlja i iz kojega *si* ti naroda?"

9 Nato im je on odgovorio: "Ja sam Hebrej, i ja se bojim GOSPODA, Boga nebeskoga, koji je načinio more i kopno."

10 Tada su se ljudi silno uplašili

te mu rekli: "Što si to učinio?" Jer su ljudi doznali da on bježi od nazočnosti GOSPODA, zato što im je to sâm rekao.

11 Tada su mu rekli: "Što da ti učinimo da nam se more smiri?" Jer se more komešalo i bjesnilo.

12 A on im je rekao: "Uzmite me i bacite me u more, tako će vam se more smiriti, jer ja znam da *je* radi mene ova velika bura nad vama."

13 No ljudi su snažno veslali da *je* privedu do kopna, ali nisu mogli jer se more komešalo i bjesnilo protiv njih.

14 Stoga su zavapili k GOSPODU i rekli: "Zaklinjemo te, GOSPODE, zaklinjemo te, da ne poginemo zbog života ovoga čovjeka i ne stavi na nas krv nevinu, jer si ti GOSPODE, učinio kako se tebi sviđalo."

15 Tako su uzeli Jonu, bacili ga u more te se more smirilo od svog bijesa.

16 Tada su se ljudi silno prestrašili GOSPODA te prinijeli žrtvu GOSPODU i učinili zavjete.

17 A GOSPOD je pripremio veliku ribu da proguta Jonu. I Jona je bio tri dana i tri noći u ribljoj utrobi.

POGLAVLJE 2

Jonina molitva

1 Tada se Jona pomolio GOSPODU, Bogu svome iz riblje utrobe.

2 I rekao je: "Zbog nevolje svoje zavapio sam GOSPODU, i on me je čuo; iz utrobe pakla sam zavapio, i ti si mi čuo glas."

3 Jer si me ti bacio u dubine usred mora, i poplave su me preplavile. Svi valovi tvoji i bujice tvoje prešle su preko mene.

4 Tada sam ja rekao: "Odbačen sam ispred očiju tvojih; ali ipak ću

ponovo gledati k svetom Hramu tvojem.'

5 Vode su me *čak* i do duše okružile, bezdan me je opkolio. Korov mi je glavu omotao.

6 Sišao sam do podnožja planina. Zemlja sa zasunima svojim *bila je* oko mene zauvijek. Ipak si ti uzdigao život moj iz pokvarenosti, GOSPODE, Bože moj.

7 Kad je duša moja klonula u meni, sjetio sam se GOSPODA, i molitva je moja k tebi došla, k svetom Hramu tvojemu.

8 Oni koji obdržavaju lažne ispravnosti milosrđe svoje napuštaju.

9 No ja ću ti žrtvovati glasom zahvalnim, ispunit ću *ono* što sam zavjetovao. Spasenje *je* od GOSPODA."

10 Tada je GOSPOD progovorio ribi i ona je izbljuvala Jonu na kopno.

POGLAVLJE 3 Jona ide u Ninivu

1 Zatim je riječ GOSPODNJA došla Joni drugi put govoreći:

2 "Ustani, idi u Ninivu, taj grad veliki i propovijedaj njemu besjedu što ću ti je ja naložiti."

3 Tako je Jona ustao i otišao u Ninivu, prema riječi GOSPODNJOJ. A Niniva je bio izuzetno veliki grad od tri dana hoda.

4 I Jona je počeo obilaziti gradom jedan dan hoda te je vapio i govorio: "Još četrdeset dana i Niniva će biti srušena."

5 Tako su ljudi iz Ninive povjerovali Bogu te proglasili post i obukli kostrijet, od najvećeg od njih pa sve do najmanjeg od njih.

Pokajanje ljudi iz Ninive

6 Jer je riječ došla do kralja ninivskoga: i on je ustao s prijestolja svoga, skinuo plašt sa sebe te se odjenuo u kostrijet i sjeo u pepeo.

7 Tada je proglasio i objavio u Ninivi ukaz kralja i njegovih plemića govoreći: "Neka ni ljudi ni životinje, *ni* krda ni stada ne okuse ništa. Neka ne pasu niti piju vodu.

8 Nego neka i ljudi i životinje budu pokriveni kostrijeću, te neka silno zavape Bogu; da, neka se svatko obrati sa svojega zloga puta i od nasilja koje *je* na rukama njegovim.

9 Tko zna, *neće li* se Bog obratiti i pokajati, i okrenuti se od svoje žestoke srdžbe da ne poginemo?"

10 I Bog je vidio djela njihova da su se obratili od svoga zloga puta; i Bog se pokajao zbog zla za koje je rekao da bi im učinio; i nije ga učinio.

POGLAVLJE 4 Jonina srdžba i GOSPODNJA samilost

1 No to se Joni jako zamjerilo i bio je jako ljut.

2 I pomolio se GOSPODU i rekao: "Molim te GOSPODE, nisu li to *bile* moje besjede dok sam još bio u svojoj zemlji? Zato sam prije pobjegao u Taršiš; jer sam znao da si ti milostiv Bog i milosrdan, sporna srdžbu i bogat dobrotom i da se zbog zla pokaješ.

3 Stoga sada, GOSPODE, uzmi moj život od mene, zaklinjem te, jer mi *je* bolje umrijeti nego živjeti."

4 Tada je GOSPOD rekao: "Je li dobro da se ljutiš?"

5 Nato je Jona izašao iz grada i sjeo na istočnoj strani grada; i ondje si je načinio sjenicu i sjeo pod njom u hlad tako da može vidjeti što će biti od grada.

6 A GOSPOD Bog je pripremio tikvu te učinio da izraste nad Jonom i da mu bude sjena nad glavom te da ga izbavi od jada. Tako je Jona bio izuzetno veseo zbog tikve.

7 Ali sljedećeg dana kad je osvanulo jutro, Bog je pripremio crva i on je uništio tikvu pa je usahnula.

8 I dogodilo se, kad je svanulo sunce, da je Bog pripremio žestok istočni vjetar; i sunce je udaralo na glavu Joninu tako da je klonuo i u sebi poželio umrijeti pa je rekao: "Bolje mi je umrijeti nego živjeti."

9 Nato je Bog rekao Joni: "Je li dobro da se ljutiš zbog tikve?" A on je rekao: "Dobro je da se ljutim,

čak i do smrti."

10 Tada je GOSPOD rekao: "Ti si se sažalio nad tikvom zbog koje se nisi trudio, niti učinio da ona naraste; izniknula je u jednoj noći i propala u jednoj noći.

11 A nisam li ja trebao poštediti Ninivu, taj grad veliki, u kojem ima više od stotinu i dvadeset tisuća osoba koji ne znaju razlikovati između svoje desnice i svoje ljevice, i uz to mnogo stoke?"

KNJIGA MIHEJEVA

POGLAVLJE 1

1 Riječ GOSPODNJA, koja je došla Miheju Morašićaninu u dane Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva Judinih koje je vidio u vezi Samarije i Jeruzalema.

Propast dolazi

2 Čujte, narodi, vi svi! Slušaj, zemljo i sve što je na njoj! Gospodin BOG neka bude svjedok protiv vas, Gospodin iz svetoga Hrama svojega!

3 Jer evo: GOSPOD izlazi iz svetoga mjesta svojega, sići će i gaziti po visovima zemaljskim.

4 Gore će se rastopiti pod njim i doline rascijepiti kao vosak pred ognjem, kao voda *što se* razlijeva niz obronak.

5 Zbog prijestupa Jakovljevih je sve ovo, i zbog grijeha doma Izraelova. *Što je* prijestup Jakovljev? Nije li Samarija? Što su uzvišice Judine? Nije li Jeruzalem?

6 "Stoga ću učiniti Samariju *da bude* kao gomila poljska i kao ledina vinogradska. Zavaljat ću kamenje njezino u dolinu, otkrit ću temelje njezine.

7 I sve njene izrezbarene kipove razbit ću na komade, sva će joj se zarada ognjem spaliti, i opustošit ću sve njene idole, jer su sakupljeni od zarade bludničke, a oni će se vratiti zaradi bludničkoj."

8 "Stoga ću naricati i jaukati, ići ću svučen i gol, zavijat ću kao zmajevi, jadikovat ću kao sove.

9 Jer rana *je* njena neizlječiva, jer sve do Jude dolazi, dolazi do Vrata naroda moga, *čak i* do Jeruzalema!

10 Ne objavljujte *to* u Gatu, nika-ko ne plaćite! U domu aframskom valjaj se u prašini!

11 Obidite, tu stanovnicu iz Saira, s golom sramotom svojom!

Stanovnica iz Zaanana nije izašla u jadikovanju betezelskom; od tebe će primiti svoj položaj.

12 Jer stanovnica iz Marota pažljivo je čekala na dobro: ali zlo je sišlo od GOSPODA sve do vrata jeruzalemskih.

13 Ti stanovnice iz Lakiša, upregni brzu marvu u bojna kola: *ona je* početak grijeha za kćer sionsku; jer su se u tebi našli prijestupi Izraelovi.

14 Stoga ćeš dati poklone Morešetgatu, domovi *će* akzipski *biti* laž za kraljeve Izraelove.

15 Još ću ti dovesti baštinika, stanovnice iz Mareša, on će stići do Adulama slave Izraelove.

16 Očelavi sama sebe i ostriži se za milom djecom svojom! Povećaj čelavost svoju poput orla, jer su ona izgnana od tebe u sužanjstvo."

POGLAVLJE 2 Jao tlačiteljima

1 Jao onima koji smišljaju nepravdu i rade zlo na posteljama svojim! Kad jutro osvane, oni ga izvrše, jer je to snaga ruku njihovih.

2 Žude za poljima pa *ih* otimaju, i za kućama pa *ih* uzimaju; tako tlače čovjeka i kuću njegovu, baš čovjeka i baštinu njegovu.

3 Stoga ovako govori GOSPOD: "Evo protiv ovog roda smišljam zlo iz kojega nećete izvući vratove svoje, niti ćete ići ponosito, jer *je* to vrijeme zlo.

4 U onaj će dan *jedan* podići usporedbu protiv vas i zažuziti sjetnom tužaljkom te reći: 'Sasvim smo bili opljačkani, on je promijenio baštinu naroda moga, kako *ju* je otuđio od mene. Pošto je otpao, podijelio je polja naša.'

5 Stoga ti nećeš imati nikoga tko bi pomoću ždrijeba bacio uže u

zajednici GOSPODNJOJ."

6 "Ne prorokujte!" *kaži onima koji prorokuju.* "Neće oni njima prorokovati, *da ne preuzmu sramotu!*

7 *O ti koji se zoveš dom Jakovljevi,* je li Duh GOSPODNJI stiješnjen? Zar *su* to djela njegova? Ne čine li riječi moje dobro onome koji hodi ispravno?"

8 Čak i u zadnje vrijeme narod se moj podiže kao nekakav neprijatelj. Skidate plašt s odjećom onih koji bezbrižno prolaze kao ljudi koji se protive ratu.

9 Žene naroda mojega istjerujete iz njihovih ugodnih domova; od djece njihove zauvijek oduzimate slavu moju.

10 "Ustanite i odlazite! Jer *vam* ovo nije počivalište! Zato što je onečišćeno, ono će *vas* uništiti, i to bolnim uništenjem."

11 Ako bi čovjek koji hodi u duhu i obmani lagao *govoreći:* 'Prorokujem ti o vinu i o žestokom piću', čak i on bi bio prorok narodu ovome.

12 Zasigurno ću sabrati, Jakove, sve tvoje, zasigurno ću sakupiti ostatak Izraelov! Postavit ću ih zajedno kao ovce bozorske, kao stado usred polja njihova: praviti će buku veliku zbog *mnoštva* ljudi.

13 Rušilac je išao pred njima: oni su se porušili i prošli kroz vrata te kroz njih izašli; a kralj njihov proći će pred njima, i GOSPOD na čelu njihovom."

POGLAVLJE 3

Poglavar i proroci javno ukoreni

1 Zatim sam rekao: "Čujte, molim vas, poglavari Jakovljevi, i vi knezovi doma Izraelova! Nije li na vama da znate prosuditi?"

2 *Vi* koji mrzite dobro, a ljubite zlo i derete kožu s njih i meso im s kosti njihovih.

3 Oni koji i tijelo moga naroda izjedaju i deru mu kožu, lome ko-

sti njegove i sijeku ih na komade kao za lonac, kao meso u kotlu!

4 Tada će GOSPODU zavapiti, a on ih neće čuti. Čak će od njih sakriti lice svoje u ono vrijeme, kako su se oni ponašali zlo u onome što su činili."

5 Ovako govori GOSPOD u vezi proroka koji navode narod moj da pogriješi, koji grizu zubima svojim i viču: 'Mir!' A onome koji im ništa ne stavlja u usta, oni čak i rat pripremaju protiv njega.

6 Stoga ćete imati noć, tako da nećete imati viđenja; i tmina će biti nad vama tako da nećete proricati. I sunce će zaći nad tim prorocima i dan će se nad njima smračiti.

7 Tada će se vidovnjaci posramiti i vračari zbuniti. Da, svi će oni pokriti usnice, jer od Boga odgovora nema.

8 Ali doista ja sam pun snage po Duhu GOSPODNJEM, i prosudbe i sile da objavim Jakovu prijestup njegov, i Izraelu grijeh njegov.

9 Čujte ovo, molim vas, poglavari doma Jakovljeva i knezovi doma Izraelova, *vi* kojima se sud *pravdom* ni gadi pa izvrćete sve pravično!

10 *Vi* koji gradite Sion krvlju i Jeruzalem nepravdom!

11 Poglavari njegovi sude za mito, svećenici njegovi poučavaju radi zarade, proroci njegovi proriču za novac. Ipak se oni na GOSPODA oslanjaju i govore: 'Nije li GOSPOD među nama? Nikakvo zlo neće doći na nas.'

12 Stoga će Sion radi vas biti preoran *kao* polje, a Jeruzalem će postati ruševina, a gora Doma kao uzvišica šumska."

POGLAVLJE 4

Gora GOSPODNJA

1 Ali u zadnjim danima dogodit će se *da* gora Doma GOSPODNJEG bude postavljena na vrh

gora, i bit će uzvišena iznad brda; i narodi će se stjecati u nju.

2 I mnoge će nacije doći i reći: "Hajde, uzađimo na goru GOSPODNJU, u Dom Boga Jakovljeva! On će nas poučiti svojim putevima, i hodit ćemo stazama njegovim. Jer će Zakon sa Siona izaći, riječ GOSPODNJA iz Jeruzalema."

3 On će suditi mnogim narodima i nadaleko koriti narode moćne. Svoje će mačeve prekovati u plugove, a koplja svoja u srpove. Narod protiv naroda neće više mača dizati, niti se više neće učiti ratovanju.

4 Nego će sjediti svaki čovjek pod lozom svojom i pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti. Jer su *to* rekla usta GOSPODA nad vojskama.

5 Jer će svi narodi hoditi svaki u ime boga svojega, a mi ćemo hoditi u imenu GOSPODA, Boga našega, uvijek i zauvijek.

GOSPOD će spasiti Sion

6 "U onaj dan", govori GOSPOD, "sakupit ću one što hramlju, okupiti one koje su protjerani i onu kojoj sam nanio bol.

7 I one što hramlju učinit ću ostatkom, a one koje su izgnane narodom moćnim." Tada će GOSPOD nad njima kraljevati na gori Sionu odsada i zauvijek.

8 I ti kulo stada, utvrdo kćeri sionske, k tebi će doći, baš ta prva vlast; kraljevstvo kćeri jeruzalemske doći će.

9 Zašto sada glasno vičeš? Nema li kralja u tebi? Zar je savjetnik tvoji propao? Pošto te muke obuzimaju kao ženu u trudovima.

10 Budi u boli i mukama porođajnim, kćeri sionska, kao žena u trudovima, jer ćeš sada izaći iz grada i stanovati na polju. I otići ćeš *čak* do Babilona, ondje ćeš biti

izbavljena, ondje će te GOSPOD otkupiti iz ruke tvojih neprijatelja.

11 A sada su se i protiv tebe skupili mnogi narodi koji govore: "Neka se okalja, pa neka oči naše gledaju na Sion!"

12 Ali oni ne poznaju namisli GOSPODNJE i ne razumiju savjete njegove: jer ih je on sabrao kao snoplje na gumnu.

13 Ustani i mlati, kćeri sionska, jer ti radim željezni rog i kopita ti činim mjedenima. I satrt ćeš mnoge narode; posvetit ću stečevinu njihovu GOSPODU i imetak njihov Gospodar su sve zemlje.

POGLAVLJE 5

Vladar dolazi iz Betlehema

1 Sada se grupiraj u čete, kćeri četa! On je postavio opsadu nad nama; prutom će po obrazu udarati Suca Izraelova.

2 A ti, Betleheme Efrato, *premda* si ti najmanji među tisućama Judinim, *ipak* će mi iz tebe izaći on koji će biti vladar u Izraelu; njegov je iskon od davnina, od vječnosti.

3 Stoga će ih on ostaviti sve do vremena kada ona koja ima trudove ne rodi. Tada će se ostatak njegove braće vratiti k djeci Izraelovoj.

4 On će se uspraviti i pasti u jakosti GOSPODNJOJ, u veličanstvu imena GOSPODA Boga svojega. I oni će se nastaniti, jer će sada on biti velik sve do krajeva zemaljskih.

5 I taj će *čovjek* biti mir! Kada Asirac dođe u našu zemlju i kada zagazi u naše dvorove, tada ćemo podići protiv njega sedam pastira i osam uglednih ljudi.

6 I mačem će opustiti zemlju asirsku i zemlju Nimrodovu na ulazima njezinim. Prema tome on će *nas* izbaviti od Asirca kada dođe u našu zemlju i kada zagazi

unutar naših granica.

Ostatak će biti izbavljen

7 Tada će ostatak Jakovljev među brojnim narodima biti kao rosa od GOSPODA, kao pljusak po travi koja ne čeka na čovjeka niti iščekuje sinove ljudske.

8 Tada će ostatak Jakovljev među Poganima usred mnogih naroda, biti kao lav među šumskim životinjama, kao lavić među ovčjim stadima: koji kada prolazi, i gazi i razdire na komade, i nitko se ne može izbaviti.

9 Tvoja ruka bit će podignuta na tvoje protivnike i svi tvoji neprijatelji bit će zatrti!

10 "I dogodit će se u taj dan", govori GOSPOD "da ću potamaniti tvoje konje usred tebe i uništiti tvoja bojna kola;

11 I zatrt ću gradove po tvojoj zemlji, porušiti sve tvoje utvrde.

12 I istrijebit ću čaranja iz tvoje ruke i nećeš više imati gataru;

13 I tvoje izrezbarene likove zatrt ću i tvoje stojeće kipove usred tebe. I ti više nećeš štovati djelo ruku svojih.

14 Iskorijenit ću gajeve usred tebe: tako ću razoriti tvoje gradove.

15 Izvršit ću osvetu u srdžbi i bijesu nad poganima onako kako to nikada nisu čuli."

POGLAVLJE 6 GOSPODNJA parnica

1 Čujte, sada, što GOSPOD govori: "Ustani! Povedi parnicu pred gorama, i neka brda čuju glas tvoj!"

2 Čujte vi, gore, parnicu GOSPODNJU, i vi tvrdi temelji zemaljski, jer GOSPOD se parniči s narodom svojim i on se parniči s Izraelom:

3 "Narode moj, što sam ti učinio? Čime sam te zamorio? Po-

svjedoči protiv mene.

4 Jer sam te ja izveo iz zemlje egipatske, i otkupio te iz kuće ropstva; poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjam.

5 Narode moj, sjeti se sada ono što je naumio Balak, kralj moapski i što je njemu odgovorio Bileam, sin Beorov od Šitima do Gilgala, da upoznate pravednost GOSPODNJU."

6 "S čime ću doći pred GOSPODA, i pokloniti se pred Višnjim Bogom? Hoću li doći pred njega sa žrtvom paljenicom, s telićima starim jednu godinu?

7 Hoće li GOSPOD biti zadovoljan s tisućama ovnova ili s desecima tisuća rijeka ulja? Moram li dati prvorodunca *zbog* svoga prijestupa, plod tijela svoga *zbog* grijeha duše moje?"

8 "On ti je pokazao, čovječe, ono što je dobro; i što GOSPOD traži od tebe, osim da činiš pravdu, ljubiš milosrđe i ponizno hodiš sa svojim Bogom?"

Uništenje opakih

9 Glas GOSPODNJI više gradu i mudri će vidjeti ime tvoje: "Slušajte prut i onoga koji ga je odredio!

10 Nije li već riznica opakosti u kući opakih i mjera krnja, gnjusobna?

11 Hoću li *one* sa vagon pokvarenom i vrećom lažnih utega smatrati čistima?

12 Jer su bogataši njihovi puni nasilja, stanovnici njihovi laž izgovaraju i jezik je njihov prijevaran u ustima njihovim!

13 Stoga ću *te* i ja učiniti bolesnim udarajući *te*, opustošiti *te* zbog grijeha tvojih.

14 Ti ćeš jesti, a nećeš se nasititi, i utučenost tvoja *bit će* usred tebe; spremat ćeš, ali nećeš održati; a ono *što* održiš, ja ću maču predati.

15 Ti ćeš sijati, ali nećeš žeti; ti ćeš gnječiti maslinu, ali se uljem nećeš pomazivati; i mošt, ali vino nećeš piti.

16 Jer se drže odredbe Omrijeve i svih djela doma Ahabova, i *vi* hođite po savjetima njihovim: tako da ću te predati pustoši i stanovnike tvoje zviždanju. Stoga ćete vi nositi sramotu naroda moga."

POGLAVLJE 7

Čekaj na Boga spasenja

1 Jao meni! Jer sam kao oni koji su pobrali ljetne plodove, kao oni koji pabirće *poslije* berbe grožđa: nema više grozdova za pojesti; duša moja žudi za prvinama plodova!

2 Dobar *čovjek* je iščeznuo sa zemlje: nema nijednog pravednog među ljudima! Svi vrebaju krv, svaki mrežom lovi brata svoga.

3 Da objema rukama usrdno čine zlo: knez zahtjeva i sudac zahtjeva mito, i velikaš, on opačinu svoju izušćuje da je mogu umotati.

4 Najbolji od njih *je* kao drač, najčestitiji *je gori* od trnovite živice. Dan stražara tvojih i pohođenja tvoga dolazi, sada će se smesti.

5 Ne vjerujte u prijatelja, ne pouzdajte se u vođu; čuvaj vrata usta svojih od one što leži u tvom naručju.

6 Jer sin osramoćuje oca svoga, kćerka protiv majke ustaje, snaha protiv svoje svekrve, čovjeku *su* neprijatelji ljudi iz kuće njegove.

7 Stoga ću ja gledati prema GOSPODU, čekati na Boga spasenja mog, Bog moj mene će čuti.

8 Ne raduj se nad mojom nevoljom, neprijatelju moj, ako sam pao, ustat ću; ako sjedim u tminama, GOSPOD će mi *biti* svjetlost.

9 Podnositi ću jarost GOSPODNJU, jer sam protiv njega sagriješio, sve dok ne prosudi moj slučaj i izvrši mi presudu; izvest će me

na svjetlost te ću gledati pravednost njegovu.

10 Tada će *ona koja je* moj neprijatelj vidjeti *to*, i sramota će je prekriti, nju koja mi je govorila: "Gdje je GOSPOD, tvoj Bog?" Moje će je oči promatrati: sada će ona biti zgažena kao blato na ulicama.

11 U dan u koji će zidovi tvoji biti sažidani, *u* taj dan udaljit će se ukaz nadaleko!

12 U taj dan doći će i k tebi *i* od zemlje asirske, i od utvrđenih gradova, i od utvrde sve do rijeke, od mora do mora, i *od* planine do planine.

13 Štoviše zemlja će opustjeti zbog onih koji žive tamo, zbog ploda djela njihovih.

14 Pasi svoj narod prutom svojim, stado baštine svoje, koje usamljeno živi u šumi, usred Karmela. Neka pasu *u* Bašanu i Gileadu, kao u davne dane!

15 Kao u dane tvoga izlaska iz zemlje egipatske, pokazat ću mu čudesu!

16 Narodi će ih vidjeti i bit će posramljeni uza svu svoju moć; stavit će ruku *svoju* na usta *svoja*, uši će im oglušiti.

17 Lizat će prašinu kao zmija, izgmizat će iz rupa svojih kao crvi zemaljski. Prestrašit će se GOSPODA, Boga našega, i bojat će se zbog tebe.

18 Tko *je* Bog kao ti, koji prašta nepravdu, koji prelazi preko prijestupa ostatka baštine svoje? On ne zadržava srdžbu svoju zauvijek, zato što on uživa *u* milosrđu.

19 Iznova, sažalit će se nad nama; on će pokoriti naše nepravde; i ti ćeš baciti sve grijehе naše u dubine morske!

20 Ti ćeš Jakovu izvršiti ono što je istina, *i* milosrđe Abrahamu, kako si se zakleo očevima našim od davnih dana.

KNJIGA NAHUMOVA

POGLAVLJE 1

1 Breme nad Ninivom. Knjiga viđenja Nahuma Elkošanina.

Božji gnjev nad Ninivom

2 Bog *je* ljubomoran i GOSPOD se osvećuje! GOSPOD se osvećuje i bijesan *je*! GOSPOD će se osvetiti svojim protivnicima i čuva on *gnjev* za neprijatelje svoje.

3 GOSPOD *je* spor na srdžbu i silan u snazi. I neće nipošto opravdavati *opakoga*. GOSPODU *je* put njegov u vihoru i oluji i oblaci *su* prašina *pod* nogama njegovim.

4 Kori more i isušuje *ga*, i presušuje sve rijeke. Bašan i Karmel sahnu, sahnu i cvjetovi libanonski!

5 Od njega se gore tresu i brda se tope, i zemlja *je* u nazočnosti njegovoj izgorjela, da i svijet i sve što na njemu prebiva.

6 Tko može opstati pred jarošću njegovom? I tko će preostati pred žestinom srdžbe njegov? Bijes se njegov kao oganj izlijeva i stijene se pred njim ruše.

7 Dobar *je* GOSPOD, utvrda u dan nevolje i poznaje one koji se u njega pouzdaju.

8 Ali nadolazećom poplavom uništiti će mjesto njezino i tama će progoniti neprijatelje njegove.

9 Što smišljate protiv GOSPODA? On će učiniti potpuni kraj; nevolja se neće drugi put podići.

10 Jer dok se *oni* zapliću *kao* trnje i dok su pijani *kao* pijanci, bit će proždereani kao potpuno suha strnjika.

11 Iz tebe *je* izašao *onaj* koji smišlja zlo protiv GOSPODA, opaki savjetnik.

12 Ovako govori GOSPOD: "Premda su *oni* spokojni, i poput mnogih, ipak će takvi biti pokoše-

ni, kada će on prolaziti. Iako sam te tlačio, neću te više tlačiti.

13 No sada ću slomiti jaram njegov s tebe i raskidat ću tvoje okove."

14 I GOSPOD *je* dao zapovijed glede tebe, *da* se ime tvoje neće više sijati; iz kuće tvojih bogova istrijebit ću izrezbareni lik i lijevani kip. Grob ću ti napraviti, jer si odvratan."

15 Pogledajte na gorama noge onoga koji donosi dobre vijesti da objavi mir! Judo, svetkuj svoje svetkovine, izvrši svoje zavjete, jer opaki više nikada neće prolaziti kroz tebe, on *je* potpuno zatrt.

POGLAVLJE 2

Uništenje Ninive

1 Onaj koji razbija u komade dolazi pred lice tvoje: čuvaj utvrde, pazi na put, ojačaj bokove *svoje*, moćno utvrdi svoje snage.

2 Jer će GOSPOD povratiti veličanstvo Jakovljevu i veličanstvo Izraelovo. Jer su ih razbojnici opustošili i uništili njihove mladice loze.

3 Štitovi njegovih junaka crvene se, njegovi *su* junaci u grimižu; dolaze bojna kola s plamenim bakljama u dan priprave njegove, jele će se strahovito potresti.

4 Po ulicama bjesne bojna kola, sudaraju se po širokim putevima; izgledat će poput baklja; kao munje će sijevati.

5 Nabrajat će svoje uglednike, spoticat će se u hodu svome, hrlit će na zidine njene, zaklon *je* spreman.

6 Vrata rijeka će se otvoriti, dvor će se rastopiti.

7 I Huzzaba će u sužanjstvo biti odvedena, bit će izvedena, i sluš-

kinje njene će je voditi glasom kao kod golubica, udarajući se u grudi.

8 No Niniva je stara kao jezerce vođeno, ipak oni bježe. "Stanite, stanite!", oni će vapiti. Ali se nitko ne obazire.

9 "Grabite srebro! Grabite zlato!" Jer zalihama kraja nema ni slavi svoj opremi dragocjenoj!

10 Prazna je i pusta i opustošena! I srce trne, koljena klecaju, u bokovima je mnogo boli, i svima su lica potamnjela.

11 Gdje je jazbina lavovima i hranilište lavićima? Kamo je lav, baš stari lav izlazio, i lavlji mladunci, i nitko ih se nije plašio?

12 Lav je trgao dovoljno za svoje laviće, i davio je za svoju lavicu; svoje jame punio je plijenom, svoje brloge lovinom.

13 "Evo me protiv tebe!" govori GOSPOD nad vojskama. "Spalit ću u dim bojna kola njezina, mač će proždrijeti laviće tvoje. Istrijebit ću sa zemlje tvoj grabež, i neće se više čuti glas tvojih glasnika."

POGLAVLJE 3

Jao Ninivi

1 Jao gradu krvničkom! Sav je pun laži i pljačke, grabež ne odstupa!

2 Buka biča i buka štopota kotača i jurnjave konja i poskakivanja kola.

3 Konjanici podižu i mačeve sjajne i koplje blistavo; i mnoštvo je pogubljenih i bezbroj mrtvih tijela, i nema kraja njihovim truplima, spotiču se na trupla njihova.

4 Zbog mnoštva bludničenja dražesne bludnice, vješte čarobnice koja prodaje narode svojim bludničenjima i porodice svojim čaranjima.

5 "Evo, ja sam protiv tebe", govori GOSPOD nad vojskama. "I na

tvoje lice podignut ću skute tvoje i tvoju golotinju pokazat ću narodima i sramotu tvoju kraljevstvima.

6 Bacit ću na tebe gnjusno smeće, učiniti te odvratnim i javno te izložiti.

7 I dogodit će se, da će svi koji će na tebe pogledati od tebe odbjeći te reći: "Niniva je opustošena. Tko će je žaliti? Gdje da joj nađem tješitelje?"

8 Jesi li bolja od napućenog No, koji je smješten među rijekama što ima vode oko sebe, čiji su bedemi bili more, a i zidine njegove bile su od mora?

9 Snaga njegova bila je Etiopija i Egipat, i bila je beskonačna. Put i Lubim bili su ti pomoćnici.

10 Ipak je ona bila odvedena, otišla je u sužanjstvo; i njezina dječica bila su razmrskana po ugloviima svih ulica; za časne ljude njezine bacali su ždrijeb i svi njezini velikaši bili su okovani lancima.

11 I ti ćeš se opiti, bit ćeš skrivena i tražit ćeš i ti snagu zbog neprijatelja.

12 Sve će utvrde tvoje biti kao smokvino stablo s prvinama smokava; ako bi se potresle, padat će baš u usta onoga koji jede.

13 Gle, narod tvoj usred tebe sve su žene; vrata tvoje zemlje bit će širom otvorene neprijateljima tvojim; oganj je proždrio tvoje zapornice.

14 Zagradi si vode za opsadu, utvrdi svoje utvrde; uđi u blato, gazi žbuku, ojačaj peč za opeke.

15 Ondje će te oganj proždrijeti i mač će te zatrti, izjest će te kao što hrušt jede, namnoži se kao hrušt, namnoži se kao skakavci;

16 umnoži svoje trgovce da ih bude više nego zvijezda na nebu, hrušt oplijeni pa odleti.

17 Tvoji okrunjeni su poput skakavaca, a tvoji zapovjednici kao

veliki skakavci koji taboruju po ogradama kad je hladan dan, no kad sunce izlazi odlete, i nije poznato mjesto njihovo kamo su oni odletjeli.

18 Pastiri tvoji drijemaju, kralju asirski, plemići tvoji *u prašini*

borave; narod je tvoj raspršen po gorama, nitko *ga* više ne sakuplja.

19 Tvojim modrici nema lijeka, neizlječiva je tvoja rana. Svi koji čuju glas o tebi rukama će pljeskati nad tobom. Jer nad kime nije neprekidno prolazila opakost tvoja?

KNJIGA HABAKUKOVA

POGLAVLJE 1

1 Breme koje je vidio prorok Habakuk.

Habakuk se žali

2 GOSPODE, dokle ću vapiti, a ti nećeš htjeti čuti? *Baš* vapiti k tebi *zbog* nasilja, a ti nećeš htjeti spasiti?

3 Zašto mi pokazuješ nepravdu, i tjeraš *me* gledati pritužbu? Jer *su* pljačka i nasilje preda mnoom; i događa se *da se* diže svađa i prepirka!

4 Stoga *je* Zakon izgubio snagu, a sud nikako ne izniče. Jer opaki opkoljuje pravednika, stoga se pogrešni sud nastavlja.

GOSPODNJI odgovor

5 Pogledajte među pogane i obazrite se i začudite se čudom! Jer u vaše dane *ja* činim djelo *u koje* nećete vjerovati makar *vam* se ispriča.

6 Jer, evo, dižem Kaldejce *taj* gorki i nagli narod što korača širom zemlje da zaposjedne prebivališta *koja nisu* njegova.

7 Oni *su* strašni i grozni, iz njih samih izlazi sud njihov i dostojanstvo njihovo.

8 I konji su njihovi brži od leoparda i žešći su od vukova uvečer; i konjanici njihovi će se raspršiti, i konjanici će njihovi stići izdaleka, letjet će poput orlova *koji žure* da proždru.

9 Svi će oni doći zbog nasilja, lica će im biti ispijena *kao* istočni vjetar, sužnje će sakupiti kao pijesak!

10 I oni će se kraljevima rugati, a knezovi će im na podsmjeh biti, ismijavat će se svim utvrdama, jer će nagomilati prah i zauzeti *ih*.

11 Tada će *mu* se namjere promijeniti i proći će, i vrijeđati, *prapisu-*

jući ovu snagu svoju bogu svome.

Habakukovo drugo žaljenje

12 Nisi li ti oduvijek, GOSPODE, Bože moj, Sveti moj? Nećemo umrijeti, GOSPODE, odredio si ih za sud, i Bože moćni, postavio si ih za ispravljanje.

13 Prečiste *su tvoje* oči da bi zlo gledale i ne možeš gledati nepravdu. Zašto gledaš one koji postupaju nevjerno i šutiš kad opaki proždire *onog* pravednijeg od sebe?

14 I načinio si ljude kao ribe morske, kao gmazove *koji* nemaju nad sobom vladara?

15 Oni se svi izvlače udicom, hvataju ih u mrežu svoju i sakupljaju ih u potegaču svoju; stoga se raduju i vesele.

16 Stoga žrtvuju mreži svojoj i pale kâd svojoj potegači zato što *je* po njima dio njegov pretio i hrana im je preobilna.

17 Hoće li stoga isprazniti mrežu svoju i neće štedjeti neprestano ubijati narode?

POGLAVLJE 2

1 Stat ću na stražu svoju i postaviti se na kulu i paziti da vidim što će mi reći i što ću odgovoriti kad sam prekoren.

Pravednik će živjeti po vjeri

2 Tada mi je GOSPOD odgovorio i rekao: "Zapiši viđenje i izloži ga na pločice, da onaj koji ga čita može trčati."

3 Jer ovo *je* viđenje samo za određeno vrijeme: ali na kraju će govoriti, i neće lagati; premda kasni, čekaj ga, zato što će zasigurno doći i neće zakasniti!

4 Gle, duša onoga koji se uznosi nije čestita u njemu, no pravednik

će živjeti po vjeri svojoj.

5 Da također, zato što onaj koji vinom griješi, ohol *je* čovjek, i ne zadržava se kod kuće, onaj tko žudnju svoju širi kao pakao, i *taj* je kao smrt, i ne može se zasititi, nego sabire k sebi sve nacije, i gomila k sebi sve narode!

Jao Kaldejcima

6 Zar neće svi podići usporedbu protiv njega i izreku ismijavajući se protiv njega te reći: Jao onome tko množi *ono* što nije njegovo! Dokle će? I onome koji se tovari gustom glinom!

7 Neće li odjednom ustati vjerovnici tvoji, i probuditi se oni koji te muče, i ti ćeš im biti kao plijen?

8 Zato što si opljačkao mnoge narode, sav ostatak naroda opljačkat će tebe, zbog krvi ljudske i zbog nasilja nad zemljom, gradom i svima koji u njemu žive.

9 Jao onome tko žudi zlom požudom za kuću svoju, da visoko savije gnijezdo svoje i da bude izbavljen od snage zla!

10 Nanio si sramotu kući svojoj zatirući mnoge narode, i griješio si *protiv* svoje duše.

11 Jer će kamen iz zidina vikati, a greda će mu iz drveta odgovarati.

12 Jao onome koji gradić s krvlju gradi i grad temelji na nepravdi!

13 Gle, nije li to od GOSPODA nad vojskama da se ljudi samo u ognju trude i da se narodi samo uzalud umaraju?

14 Jer će se zemlja napuniti znanjem o slavi GOSPODNJOJ, kao što vode prekrivaju more.

15 Jao onome tko bližnjemu daje piće, tako da *mu* daje svoj mijeh te *ga* i opija da bi promatrao golotinju njegovu!

16 Ti si pun sramote, umjesto slave! Pij ti samo i neka se otkrije tvoj prepucij. Čaša iz desnice

GOSPODNJE okrenut će se na tebe i sramotno pljuvanje na slavu tvoju!

17 Jer nasilje nad Libanonom tebe će prekriti i grabež zvijeri *koje* su ih plašile, zbog krvi ljudske i zbog nasilja nad zemljom, gradom i svima koji u njemu žive.

18 Čemu koristi izrezbareni lik da *ga* je stvaralac njegov izrezbario *ili* lijevani kip, i učitelj laži, da se stvaralac djela svojega u njega pouzdaje praveći nijeme idole?

19 Jao onome tko drvetu govori: "Probudi se!" Kamenu nijemom: "Ustani!" Taj će poučavati! Gle, obložen je zlatom i srebrom, ali uopće nema daha u njemu.

20 Ali *je* GOSPOD u svome svetom Hramu: neka sva zemlja zašuti pred njim!

POGLAVLJE 3 Hababukova molitva

1 Molitva proroka Habakuka na Šigionotu.

2 GOSPODE, čuo sam besjedu tvoju i uplašio sam se! GOSPODE, oživi djelo svoje usred godina, usred godina obznani *ga*! U gnjevu se prisjeti milosrđa!

3 Bog dolazi iz Temana, a Sveti s gore Parana! Sela. Slava njegova prekriva nebesa, a zemlja je puna slave njegove.

4 Sjaj *mu* je kao svjetlost, rogovi *izlaze* iz ruke njegove; ondje je sakrivena snaga njegova.

5 Pred njim ide kuga i užareno ugljevlje prati noge njegove.

6 On je stao, i zemlju je izmjerio, on je pogledao, i narode je razmetnuo, i vječne gore su se raspršile, brda trajna su se pognula, putevi njegovi *su* vječni.

7 Vidio sam kušanske šatore u nevolji i zavjese su zadrhtale u zemlji midijanskoj.

8 Zar se GOSPODU nisu sviđa-

le rijeke? *Je li* srdžba tvoja protiv rijeka? *Je li* gnjev tvoj protiv mora tako da jašeš na svojim konjima *i* svojim kolima spasenja?

9 Luk svoj si razgolio *kako* si se zakleo plemenima, *baš prema* riječi *svojoj*. Sela. Rijekama si zemlju rasjekao.

10 Gore su te vidjele *i* zadrhtale su, bujice vode su protekle, dubina je izustila svoj glas *i* uzdigla je na visinu ruku svojih.

11 Sunce *i* mjesec još stoje u obitavalištu svomemu, na svjetlost strijela tvojih odlaze *i* na sjaj blistavila koplja tvoga.

12 Jarosno si po zemlji koraćao, srdito si mlatio pogane.

13 Izlaziš na spasenje narodu svome, *baš* na spasenje s pomaznikom svojim; ranjavaš glavara iz kuće opakoga tako da joj otkrivaš temelje do šije. Sela.

14 Motkama si svojim proboo glavara sela njegovih; navalili su poput vihora da me rasprše. Rados njihova *bila je* kao da će potaj-

no proždrijeti siromaha.

15 Hodiš po moru s konjima svojim, *po* nasipu silnih voda.

16 Kad sam čuo, utroba se moja zatresla, usne su mi podrhtavale na taj zvuk; trulež mi je u kosti prodrila *i* drhćem u sebi da mogu počiniti u dan nevolje kada on uzlazi k narodu, on će ih napasti svojim četama.

Habakuk se raduje u GOSPODU

17 Premda smokva neće više cvasti niti će na lozi *biti* ploda, maslina će rod uskratiti, polja neće donijeti hrane, stada će nestati iz tora *i* neće u stajama *biti* krda,

18 ipak ću se ja radovati u GOSPODU *i* veseliti se u Bogu spasenja svojega.

19 GOSPOD Bog, moja *je* snaga *i* on čini da noge moje budu kao u košute *i* vodi me na visine moje. Zborovodi. Na mojim žičanim glazbalima.

KNJIGA SEFANIJINA

POGLAVLJE 1

1 Riječ GOSPODNJA koja je došla Sefaniji, sinu Kušija, sina Gedalijina, sina Amarijina, sina Hizkijina, u dane Jošije, sina Amonova, kralja Judina.

Sud nad Judom

2 "Potpuno ću zatrti sve s lica zemlje!", govori GOSPOD.

3 "Zatrt ću ljude i životinje, zatrt ću ptice nebeske i ribe morske, i spotala zajedno s opakima, istrijebit ću ljude sa zemlje", govori GOSPOD.

4 "Ispružit ću ruku i na Judu i na sve stanovnike Jeruzalema i istrijebit ću iz ovoga mjesta ostatak Baalov i ime Kemarima zajedno sa svećenicima;

5 i one koji iskazuju štovanje vojsci nebeskoj na krovovima kuća, one koji iskazuju štovanje i zaklinju se GOSPODOM, i zaklinju se Malkamom;

6 i one koji su se okrenuli od GOSPODA, i one koji ne traže GOSPODA i ne pitaju za njega."

Dan GOSPODNJI je blizu

7 Utihni pred Gospodinom BOGOM, jer je dan GOSPODNJI blizu! Jer je GOSPOD pripremio žrtvu, pozvao je uzvanike svoje.

8 I dogodit će se, u dan žrtve GOSPODNJE, da ću kazniti knezove i djecu kraljeva, i sve koji su obučeni u tuđinsku odjeću.

9 U taj dan kaznit ću i sve koji po pragu poskakuju, koji kuće svoga gospodara pune nasiljem i prijevaram."

10 I dogodit će se u taj dan, govori GOSPOD, da će se vapaj *podići* od Ribljih vrata, urlici iz drugog *dijela* i silna lomljivina s brda.

11 Jaučite, stanovnici makteški, jer je satrt sav narod trgovački, i zatrti su svi koji nose srebro.

12 I dogodit će se, u to vrijeme *da* ću pretražiti Jeruzalem sa svjećama i kazniti ljude koji počivaju na svome talogu; koji u svom srcu govore: 'GOSPOD ne želi činiti dobro niti činiti zlo.' "

13 Stoga će dobra njihova postati plijen, a kuće njihove pustoš. Oni će i kuće graditi, ali neće *u njima* stanovati; sadit će vinograde, ali vina njihova neće piti.

14 Blizu je veliki dan GOSPODNJI! Blizu je i žurno dolazi, *baš* glas dana GOSPODNJEG: junak će ondje gorko zaplakati.

15 Taj dan, dan je gnjeva, dan nevolje i tjeskobe! Dan rušenja i pustošenja! Dan mraka i tmine! Dan oblaka i guste tame!

16 Dan trube i uzbune protiv gradova utvrđenih i protiv visokih kula.

17 "I spustit ću tjeskobu na ljude i hodat će kao slijepci, zato što su protiv GOSPODA sagriješili, i krv će se njihova prosuti kao prašina i njihova tijela kao izmet.

18 Ni srebro njihovo ni zlato njihovo neće ih moći izbaviti u dan gnjeva GOSPODNJEG, nego će oganj njegove ljubomore proždrijeti svu zemlju. Jer on će brzo odstraniti sve one koji prebivaju u toj zemlji.

POGLAVLJE 2

Sud nad Judinim neprijateljima

1 Saberite se, da, sakupite se, narode neželjeni;

2 prije nego ukaz izađe, *prije nego* dan prođe kao pljeva, prije nego stigne na vas žestoka srdžba GOSPODNJA, prije nego stigne

na vas dan srdžbe GOSPODNJE.

3 Tražite GOSPODA, svi krotki na zemlji, koji izvršavate sudove njegove! Tražite pravednost, tražite krotkost: vi ćete možda biti skriveni u dan srdžbe GOSPODNJE.

4 Jer će Gaza biti napuštena, a Aškelon pustoš. Ašdod će u podne biti protjeran, a Ekron će biti iskorijenjen.

5 Jao stanovnicima obale morske, narodu keretskome! Riječ GOSPODNJA je protiv vas: "Kanaane, zemljo Filistejaca, ja ću te baš uništiti, tako da ondje neće više biti stanovnika!

6 I obala morskog postat će prebivalište i koliba za pastire i torovi za stada."

7 I obala će biti za ostatak doma Judina; na njoj će se oni napasati; uvečer će liježati u kućama aškelonskim, jer će ih pohoditi GOSPOD, Bog njihov, i otkloniti sužanjstvo njihovo.

8 Čuo sam porugu Moabovu i pogrdjivanja sinova Amonovih kojima su sramotili narod moj i veličali se protiv granica njihovih.

9 "Stoga, *tako mi života!*" govori GOSPOD nad vojskama, Bog Izraelov: "Zasigurno će Moab postati kao Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora: *baš* rasadnik koprive i jama soli i trajna pustoš. Ostatak moga naroda oplijenit će ih, preostatak moga naroda zaposjest će ih."

10 To će im biti za oholost njihovu zato što su se izrugivali i veličali se protiv naroda GOSPODA nad vojskama.

11 Za njih će GOSPOD *biti* strašan: jer će izgladniti sve bogove zemaljske, i ljudi će njemu iskazivati štovanje, svaki sa svog mjesta, *baš* svi otoci pogana.

12 "I vi, Etiopljani, i vi ćete biti pobijeni mačem mojim."

13 Zatim će ruku svoju ispružiti

protiv sjevera i uništiti će Asiriju, i Ninivu će opustošiti, i isušiti je kao pustinju.

14 Usred nje će stada ležati, sve životinje narodne; i kormoran i bukavac noćivat će na gornjim gredama njihovim; glas njihov će odjekivati na prozorima, pustoš će biti na pragovima, jer će on otkriti cedrovinu.

15 To je radosni grad koji je živio bezbrižno, koji je u svom srcu govorio: "Ja, i nitko osim mene!" Kako li je postao pustoš, brlog za životinje da u njemu liježu! Svi koji pokraj njega prolaze zviždit će i odmahivati rukama svojim.

POGLAVLJE 3

Sud nad Jeruzalemom i narodima

1 Jao njemu koji je prljav i okaljani, nasilničkom gradu!

2 On nije poslušan glasu, nije prihvatio pouku; u GOSPODA se ne pouzdaje; svome se Bogu nije približio.

3 Knezovi njegovi usred njega *su* ričući lavovi; njegovi *su* suci vukovi uvečer koji do jutra nisu kosti glodali;

4 proroci *su* njegovi lakomislene i varljive osobe, svećenici njegovi kaljaju Svetište, siluju Zakon.

5 Pravedan je GOSPOD usred njega, on ne čini nepravdu; svako jutro iznosi svoj sud na vidjelo, ne izostaje; ali nepravednik ne poznaje srama.

6 "Zatro sam narode, opustošene su kule njihove, poharane su njihove ulice tako da više nitko ne prolazi; razoreni su gradovi njihovi tako da više nema ljudi, da nema stanovnika!

7 Govorio sam: 'Zasigurno ćeš se mene bojati, primit ćeš pouku; tako da ne trebam zatrti njihova prebivališta i svakako ih kazniti.'

Ali oni su rano ustajali *te* pokvarili sva djela svoja.

8 Stoga čekajte mene", govori GOSPOD, "do dana kad ustanem na grabež; jer *je* moja odluka da se sakupe narodi, da mogu sakupiti kraljevstva, da na vas izlijem jarost svoju, *baš* svu žestinu svoje srdžbe jer će ognjem moje ljubomore biti sva zemlja prožderana.

Obraćanje naroda

9 Jer ću tada povratiti narodima čist jezik, da svi mogu prizivati ime GOSPODNJE i služiti mu jednodušno.

10 S druge strane rijeka etiopskih koji se meni mole *baš* kćer moga raspršenja, donosit će mi prinos.

11 U onaj dan nećeš se sramiti svih svojih djela kojima si protiv mene prestupio, jer ću ukloniti od tebe one koji se raduju oholosti tvojoj; i nećeš se više uzoholiti zbog svete gore moje,

12 i ostavit ću u tebi nevoljan i siromašan narod, i oni će se pouzdati u ime GOSPODNJE.

13 Ostatak Izraelov neće više činiti nepravdu, ni neće više govoriti laži niti će se više u njihovim ustima naći jezik prijevarni; nego će se napasati i lijegati, i nitko *ih* neće plašiti."

Izraelova radost i obnova

14 Pjevaj, kćeri sionska, kliči, Izraele! Veseli se i raduj se iz svega srca, kćeri jeruzalemska!

15 GOSPOD je uklonio sudove tvoje, neprijatelja je tvoga odbacio. Kralj Izraelov, *baš* GOSPOD, u sredini *je* tvojoj! Nećeš više vidjeti zla!

16 U onaj dan reći će se Jeruzalemu: "Ne boj se!" I Sionu: "Neka ti ruke ne postanu tromе!

17 GOSPOD, Bog tvoj, u sredini je tvojoj silan, on će *te* spasiti! On će se radovati nad tobom pun radosti, umirit će se u ljubavi svojoj, radovat će se nad tobom pjevajući.

18 Sakupit ću *one* koji žaluju za svečanom skupštinom, *koji* su od tebe, kojima je sramoćenje toga bilo breme.

19 Evo, u to vrijeme obrisat ću sve koji te tlačе, spasit ću one koji hramlju i okupit ću one koji su prognani i pribaviti im hvalu i slavu u svakoj zemlji gdje su bili osramoćeni.

20 U ono vrijeme ja ću vas *ponovo* dovesti, *baš* u ono vrijeme ja ću vas sakupiti! Tada ću vam dati ime i hvalu među svim narodima zemlje, kad otklonim sužanjstvo vaše pred očima vašim", govori GOSPOD.

KNJIGA HAGAJEVA

POGLAVLJE 1

Zapovijed za obnovu Hrama

1 Druge godine kralja Darija, šestoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, došla je riječ GOSPODNJA po proroku Hagaju Zerubabelu, sinu Šealtielovu, upravitelju Jude, i Jošui, sinu Josedekovu, velikom svećeniku govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama govoreći: Narod ovaj govori: 'Nije još došlo vrijeme da se treba graditi Dom GOSPODNJI!'"

3 Nato je došla riječ GOSPODNJA po proroku Hagaju govoreći:

4 "*Je li ovo vrijeme za vas da vi stanujete u pokrivenim kućama svojim, a ovaj Dom leži opustošen.*

5 Sada stoga, ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Razmotrite puteve svoje!

6 Sijete mnogo, a malo donosite; jedete, ali niste siti; pijete, ali se ne možete napojiti; odijevate se, ali vam nije toplo. I onaj koji zarađuje, zarađuje *da stavi u probušenu torbu!*"

7 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Razmotrite puteve svoje!

8 Uzadite na goru i dovezite drva i gradite Dom; bit će mi to zadovoljstvo i bit ću proslavljen", govori GOSPOD.

9 "Gledali ste za mnogo, a gle, *postalo je malo*; i što ste dovezli kući, ja sam to otpuhnuo. Zašto?", govori GOSPOD nad vojskama. "Zbog Doma mojega koji *je opustošen*, a vi trčite svaki za svojim vlastitim domom.

10 Stoga je nebo nad vama uskratilo rosu, a zemlja uskratila urod svoj.

11 I ja sam dozvao sušu na zemlju i na planine, na žito i mlado

vino, na ulje i na sve što zemlja rađa, i na ljude i stoku i na svaki trud ruku."

Narod je poslušan GOSPODU

12 Tada su Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josedekov, veliki svećenik, i sav ostali narod bili poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega, i riječima proroka Hagaja kako ga je GOSPOD njima poslao: i narod se pobojao pred GOSPODOM.

13 Tada je Hagaj, glasnik GOSPODNJI, po GOSPODNJOJ poruci ovako rekao narodu, govoreći: "*Ja sam s vama*", govori GOSPOD.

14 I GOSPOD je potaknuo duh Zerubabela, sina Šealtielova, upravitelja Jude, i duh Jošue, sina Josedekova, velikog svećenika, i duh svega ostalog naroda te su oni došli i prionuli na posao u Domu GOSPODA nad vojskama, Boga svojega,

15 dvadeset i četvrtoga dana šestog mjeseca, druge godine *kraljevanja* kralja Darija.

POGLAVLJE 2

Buduća slava Hrama

1 Sedmoga mjeseca, dvadeset i prvoga dana u mjesecu, došla je riječ GOSPODNJA preko proroka Hagaja govoreći:

2 "Reci sada Zerubabelu, sinu Šealtielovu, upravitelju Jude, i Jošui, sinu Josedekovu, velikom svećeniku, i ostalom narodu govoreći:

3 'Tko li *je* ostao među vama, a da je vidio ovaj Dom u njegovoj prvobitnoj slavi? A kakvog li ga sada vi vidite? Nije li ovo u vašim očima kao ništa?

4 Ipak sada budi jak, Zerubabele', govori GOSPOD, 'budi jak,

Jošua, sine Josedekov, veliki svećeniče! Budi jak, sav narode ove zemlje, govori GOSPOD, 'i radi-te! Jer, ja *sam* s vama,' govori GOSPOD nad vojskama!

5 '*Prema* riječi po kojoj sam vam se zavjetovao kad ste izašli iz Egipta, tako da duh moj ostaje među vama. Ne bojte se!'

6 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Još jednom, i to za kratko, i ja ću potresti nebesa i zemlju, i more i kopno.

7 Potrest ću sve narode i doći će ono što svi narodi žele, i slavom ću napuniti ovaj Dom", govori GOSPOD nad vojskama.

8 "*Moje je srebro i moje je zlato*", govori GOSPOD nad vojskama.

9 '*Slava će ovog zadnjeg Doma biti veća nego prijašnjeg*', govori GOSPOD nad vojskama, 'i na ovom ću mjestu dati mir', govori GOSPOD nad vojskama."

Blagoslov za okaljani narod

10 Dvadeset i četvrtoga *dana* devetoga *mjeseca*, druge godine *kraljevanja* Darija, došla je riječ GOSPODNJA po proroku Hagaju govoreći:

11 Ovako govori GOSPOD nad vojskama. "Upitaj sada svećenike *glede* Zakona, govoreći:

12 "Ako bi tko u skutu odjeće svoje nosio sveto meso, i skutom bi se dotaknuo kruha ili variva ili vina ili ulja ili bilo koje hrane, bi li *to* postalo sveto?" "I svećenici su odgovorili i rekli: "Ne!"

13 Zatim je Hagaj upitao: "Ako bi *netko koji se* onečistio mrtvim tijelom dotaknuo nečega od toga, bi li *to* postalo nečisto?" I svećenici su odgovorili i rekli: "To bi postalo nečisto."

14 Onda je Hagaj odgovorio i rekao: "Takav je narod ovaj i takva je nacija ova preda mnom, govori GOSPOD, takvo je svako djelo

ruku njihovih, i sve ono što ondje prinose *je* nečisto!"

15 "A sada, molim vas, promotrite od ovog dana pa nadalje prije negoli se položi kamen na kamen u Hramu GOSPODNJEM,

16 prije tih *dana* bilo je, da kad je *netko* došao k hrpi od dvadeset *mjerica*, bilo ih je *samo* deset; kada je *netko* došao ka kaci da zahvati pedeset *posuda* iz kace, bilo ih *samo* dvadeset!

17 Udarao sam vas medljikom i snijeću i tučom svaki trud vaših ruku, ipak se niste *okrenuli* k meni", govori GOSPOD.

18 "Sada promotrite od dana *današnjega* pa nadalje, od dvadeset i četvrtoga dana devetoga *mjeseca*, *baš* od dana kad su postavljeni temelji Hrama GOSPODNJEG, promotrite *to*.

19 Je li sjeme još u žitnici? Da, kao što ni loza ni smokva, ni nar ni maslina nisu rađali! *No* od ovog dana ja ću *vas* blagosloviti!"

Zerubabel izabran kao pečatnjak

20 I ponovo je došla riječ GOSPODNJA proroku Hagaju, dvadeset i četvrtoga *dana* istoga *mjeseca*, govoreći:

21 "Reci Zerubabelu, upravitelju Jude govoreći: 'Ja ću potresti nebesa i zemlju!

22 I oborit ću prijestolje kraljevstvima i uništiti ću snagu kraljevima pogana. I prevrnut ću bojna kola i one koji se voze u njima; i konji i konjanici njihovi popadat će svatko od mača brata svoga.'"

23 "*Toga dana*", govori GOSPOD nad vojskama, "*uzet ću te, Zerubabele, moj slugo, sine Seal-tielov*", govori GOSPOD, "*i postaviti ću te kao pečatnjak, jer ja sam te izabrao*" govori GOSPOD nad vojskama.

KNJIGA ZAHARIJINA

POGLAVLJE 1

Poziv da se vrate GOSPODU

1 Osmoga mjeseca, druge godine Darijeva kraljevanja došla je riječ GOSPODNJA Zahariji, sinu Berekijinu, sinu proroka Idona, govoreći:

2 "GOSPOD je jako nezadovoljan s očevima vašim!

3 Stoga im reci: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Vratite se k meni, govori GOSPOD nad vojskama, i ja ću se vratiti k vama', govori GOSPOD nad vojskama.

4 'Ne budite poput svojih očeva kojima su vapili prijašnji proroci govoreći: Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Vratite se sada sa zlih putova svojih i *od* svojih zlih djela. No oni me nisu čuli ni saslušali', govori GOSPOD.

5 'Gdje *su* ti očevi vaši? I ti proroci, zar će zauvijek živjeti?

6 Ali riječi moje i odredbe moje, koje sam zapovjedio slugama svojim prorocima, nisu li dohvatile očeve vaše? Oni su se obratili i rekli: Kako je GOSPOD nad vojskama namislio učiniti nama prema našim putevima i prema našim djelima, tako je s nama i postupio.' "

Videnje konjanika

7 Dvadeset i četvrtog dana, jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Sebat, druge godine Darijeve, došla je riječ GOSPODNJA Zahariji, sinu Berekijinu, sinu proroka Idona, govoreći:

8 "Vidio sam noću i gle: jedan čovjek jaše na konju riđanu i stoji među mirtama koje *su bile* u udolini, a iza njega *su ondje bili* konji riđani, šarenci i bijelci."

9 Tada sam upitao: "Koji su ovi, gospodaru?" A anđeo koji je sa

mnom govorio rekao mi je: "Ja ću ti pokazati koji *su*."

10 I čovjek koji je stajao među mirtama odgovorio je i rekao: "Ovo *su oni* koje je poslao GOSPOD da obilaze zemlju."

11 I oni su odgovorili anđelu GOSPODNJEM, koji je stajao među mirtama te rekli: "Obišli smo zemlju, i gle: sva zemlja miruje i počiva."

12 Tada je anđeo GOSPODNJI progovorio i rekao: "GOSPODE nad vojskama, kada ćeš se već jednom smilovati Jeruzalemu i gradovima Judinim na koje si već sedamdeset godina jarostan?"

13 Nato je GOSPOD odgovorio anđelu koji je govorio sa mnom dobrim riječima i utješnim riječima.

14 Tako mi je anđeo koji je govorio sa mnom rekao: "Zavapi govoreći: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Ljubomoran sam velikom ljubomornom za Jeruzalem i za Sion.

15 I jako sam nezadovoljan s poganima *koji su* u lagodnosti, jer kad sam bio malo nezadovoljan, oni su pomogli da nevolja napreduje."

16 Stoga ovako govori GOSPOD: 'Vraćam se Jeruzalemu s milosrđem; Dom moj bit će sagrađen u njemu', govori GOSPOD nad vojskama, 'i uže će se *mjeračko* protezati u Jeruzalemu.'

17 Vapi još, govoreći: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Moji će se gradovi još prelijevati obiljem, i GOSPOD će još utješiti Sion, i ipak izabrati Jeruzalem.' "

Videnje rogova i tesara

18 Tada sam podigao oči svoje i pogledao, i gle, četiri roga.

19 I rekao sam anđelu koji je govorio sa mnom: "Što je ovo?" A on mi je odgovorio: "To su rogovi koji su raspršili Judu, Izrael i Jeruzalem."

20 Zatim mi je GOSPOD pokazao četiri tesara.

21 A ja sam upitao: "Što su ovi došli raditi?" Nato mi je on odgovorio govoreći: "Ovo su rogovi koji su raspršili Judu, tako da nitko ne podigne glavu svoju; no ovi su došli da ih zastraše, da odvale rogove Poganima koji su podigli rog *svoj* na zemlju Judinu da bi je raspršili."

POGLAVLJE 2 Viđenje čovjeka sa užetom mjerničkim

1 Ponovo sam podigao oči svoje i vidio, i gle: čovjek sa užetom mjerачkim u ruci svojoj.

2 Tada sam upitao: "Kamo ti ideš?" A on mi je odgovorio: "Izmjeriti Jeruzalem da vidim kolika je širina njegova i kolika je duljina njegova."

3 I gle, anđeo koji je govorio sa mnom izašao je, a drugi anđeo je izašao njemu u susret,

4 i rekao mu je: "Trči, govori ovome mladiću govoreći: Jeruzalem će biti nastanjen kao grad bez zidina zbog mnoštva ljudi i stoke njegove.

5 Jer ja ću, govori GOSPOD, njemu biti ognjeni zid unaokolo i bit ću slava usred njega."

6 "Hej, hej! *Dođite* i bježite iz zemlje sjeverne", govori GOSPOD, "jer sam vas ja razasuo kao četiri vjetra nebeska", govori GOSPOD.

7 "Izbavi sebe, Sione, koji živiš s kćeri babilonskom."

8 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Nakon slave poslao me je k narodima koji su vas opljačkali; jer onaj tko vas dira,

dira zjenicu oka njegova.

9 Jer, evo rukom ću svojom zamahnuti na njih i bit će plijen slugama svojim. I spoznat ćete da me je poslao GOSPOD nad vojskama!

10 Pjevaj i raduj se, kćeri sionska, jer evo, dolazim i usred tebe ću prebivati", govori GOSPOD.

11 "U onaj dan mnogi će narodi uz GOSPODA prionuti i bit će narod moj, a ja ću prebivati usred tebe i ti ćeš spoznati da me je k tebi poslao GOSPOD nad vojskama.

12 I GOSPOD će baštiniti Judu kao svoj dio u Svetoj zemlji, i ponovo će izabrati Jeruzalem.

13 Neka utihne, svako tijelo, pred GOSPODOM, jer on ustaje iz svetoga obitavališta svojega!"

POGLAVLJE 3 Viđenje velikog svećenika Jošue

1 Zatim mi je pokazao Jošuu, velikog svećenika, koji je stajao pred anđelom GOSPODNJIM, i Sotonu, koji mu je stajao zdesna da mu se odupre.

2 I GOSPOD je rekao Sotoni: "Ukorio te GOSPOD, Sotono! Baš GOSPOD koji je izabrao Jeruzalem, ukorio te! Nije li on ugarak iz ognja izvučen?"

3 A Jošua je bio odjeven u prljavu odjeću i stajao je pred anđelom.

4 I on je progovorio i rekao onima koji su stajali pred njim govoreći: "Skinite s njega tu prljavu odjeću!" I rekao mu je: "Evo, odmaknuo sam s tebe nepravdu tvoju i odijevam te u odijelo za presvlačenje!"

5 I rekao sam: "Stavite mu čistu mitru na glavu!" Tako su mu oni stavili čistu mitru na glave i odjenuli ga u odjeću. A anđeo GOSPODNJI stajao je pokraj.

6 I anđeo GOSPODNJI negodo-
vao je nad Jošuum govoreći:

7 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Ako budeš mojim putovima hodio i mojih se naloga držao, onda ćeš i ti suditi Domu mojemu i čuvat ćeš i moja predvorja pa ću ti dati mjesta da hodiš među onima koji stoje *tamo* pokraj.

8 Poslušaj, sada, Jošuo, veliki svećeniče, ti i drugovi tvoji koji sjede pred tobom, jer oni *su* ljudi *kojima* se čude! Jer, evo, ja ću dovesti slugu svojega, IZDANAK.

9 Jer evo kamena koji sam postavio pred Jošuu: na tom jednom kamenu *je* sedam očiju; evo ja ću u njega urezati natpis', govori GOSPOD nad vojskama, 'i ukloniti nepravdu ove zemlje u jednome danu.

10 'U onaj dan', govori GOSPOD nad vojskama, 'pozivat ćete jedan drugoga pod lozu i pod smokvu.'

POGLAVLJE 4

Videnje zlatnog svijećnjaka

1 A anđeo koji je govorio sa mnom vratio se i probudio me kao čovjeka koji se iz sna budi.

2 I upitao me je: "Što vidiš?". A ja sam odgovorio: "Pogledao sam, evo, svijećnjak, sav od zlata, sa čašicom na vrhu njegovom, i sedam svjetiljaka na njemu, sa sedam cjevčica za sedam svjetiljaka što *su* na vrhu njegovom.

3 I dvije masline pokraj njega, jedna s desne strane čašice, a druga s lijeve strane njegove."

4 Tako sam odgovorio i rekao anđelu koji je govorio sa mnom pitajući: "Što *je* ovo, gospodaru moj?"

5 Tada je anđeo koji je govorio sa mnom odgovorio i rekao mi: "Zar ne znaš što je to?" Nato sam ja rekao: "Ne, gospodaru moj."

6 Tada mi je on odgovorio i rekao govoreći: Ovo *je* riječ GOSPODNJA Zerubabelu govoreći: 'Ne silom niti snagom, već Duhom mojim!', govori GOSPOD

nad vojskama.

7 Što si ti, goro velika? Pred Zerubabelom *postaješ* ravnica! On će izvući zaglavni kamen *njegov* uz poklike *vapeći*: 'Milost! Milost za njega!'

8 Nadalje mi je došla riječ GOSPODNJA govoreći:

9 "Zerubabelove ruke ovaj su Dom utemeljile, njegove će ga ruke i dovršiti. I ti ćeš spoznati da me je GOSPOD nad vojskama poslao k vama.

10 Jer, tko je prezreo dan onoga što je malo? Jer će se radovati i vidjeti visak u ruci Zerubabelovoj s ovih sedam; oni *su* oči GOSPODNJE koje obilaze po svoj zemlji."

11 Tada sam progovorio i upitao ga: "Što *su* one dvije masline na desnoj strani svijećnjaka i na lijevoj strani njegovoj?"

12 I progovorio sam ponovo i upitao ga: "Što *su* one dvije maslinove grancice koje kroz dvije zlatne cjevčice izljevaju zlatno ulje iz sebe?"

13 Nato mi je on odgovorio i rekao: "Zar ne znaš što je to?" Nato sam mu odgovorio: "Ne, gospodaru moj!"

14 Tada mi je rekao: "To su dva pomazanika koji stoje pokraj Gospodara sve zemlje."

POGLAVLJE 5

Videnje letećeg svitka

1 Tada sam se okrenuo i podigao sam oči svoje i vidio: i gle leteći svitak.

2 I on me je upitao: "Što vidiš?" I odgovorio sam: "Vidim leteći svitak: duljina mu je dvadeset lakata, a širina mu deset lakata."

3 Tada mi je rekao: "To je prokletstvo koje će izaći na lice sve zemlje; jer prema onome što piše s ove strane svaki koji krade bit će zatrt prema onome što piše s one strane i svaki koji se zaklinje bit će zatrt.

4 "Ja ću ga izvesti", govori GOSPOD nad vojskama, "i ući će u kuću lopova i u kuću onome koji se lažno kune mojim imenom i ostat će usred kuće njegove i uništiti je zajedno s drvljem njezinim i kamenjem njezinim."

Viđenje žene u košari

5 Tada je anđeo koji je govorio sa mnom izašao i rekao mi je: "Podigni oči svoje i pogledaj što to izlazi."

6 Nato sam ga upitao: "Što je to?" A on je odgovorio: "To je efa što izlazi." Nadalje je rekao: "To je naličje njihovo po svoj zemlji."

7 I gle, podiže se jedan talenat olova, a to je jedna žena što sjedi usred efe.

8 Nato je on rekao: "To je opačina." I odbacio ju je usred efe; i bacio je uteg od olova na otvor njezin.

9 Tada sam podigao oči svoje i pogledao sam, i gle: dvije žene izlaze, i vjetar je bio u krilima njihovim, a krila su im bila kao krila rode; i podigle su efu između zemlje i neba.

10 Nato sam upitao anđela koji je razgovarao sa mnom: "Kamo ove odnose efu?"

11 I on mi je odgovorio: "Da joj sagrade kuću u zemlji šinarskoj i bit će ondje postavljena na svoje vlastito podnožje."

POGLAVLJE 6

Viđenje četverih bojnih kola

1 Zatim sam se okrenuo, i podigao oči svoje i pogledao, i gle, četvera bojna kola izlazila su između dviju gora; a gore su bile gore od mjedi.

2 Za prvim kolima su bili riđi konji; za drugim kolima konji vranc; i

3 za trećim kolima bijeli konji, a za četvrtim kolima sivkasti i ke-

stenjasti konji.

4 Tada sam progovorio i upitao anđela koji je razgovarao sa mnom: "Što je to, gospodaru moj?"

5 A anđeo mi je odgovorio i rekao: "To su četiri duha nebeska koja izlaze budući da su stajali pred Gospodarom sve zemlje.

6 Konji vranc i konji njezini izlaze u zemlju sjevernu, a bijelci izlaze za njima, a sivci izlaze prema južnoj zemlji."

7 I kestenjasti su izašli i zatražili da mogu obilaziti zemlju. I on im je rekao: "Idite, obidite zemlju!" Tako su oni počeli obilaziti zemlju.

8 Zatim je povikao na mene i progovorio mi govoreći: "Gledaj, oni koji su otišli prema sjevernoj zemlji umirili su duh moj u zemlji sjevernoj."

Krune i Hram

9 I došla mi je riječ GOSPODNJA govoreći:

10 "Uzmi od onih iz sužanstva, čak i od Heldaja, Tobije i Jedaje, koji su došli iz Babilona, i ti u taj dan pođi i uđi u dom Jošije, sina Sefanijina.

11 Tada uzmi srebro i zlato i načini krune pa ih stavi na glavu Jošui, sinu Josedekovu, velikom svećeniku.

12 I reci mu govoreći: 'Ovako govori GOSPOD nad vojskama govoreći: Evo čovjeka kome je ime IZDANAK; i on će izniknuti iz mjesta svojega i sagraditi Hram GOSPODNJI.

13 Baš on će sagraditi Hram GOSPODNJI i on će podnijeti slavu, i sjedit će i vladati na prijestolju svome. A on će biti i svećenik na prijestolju svome. I naum mira bit će između njih oboje.'

14 A krune neka budu u Hramu GOSPODNJEM za spomen Helemu i Tobiji i Jedaji i Henu, sinu

Sefanijinu.

15 I oni *koji su* daleko doći će i graditi u Hramu GOSPODNJEM. I spoznat ćete da me je GOSPOD nad vojskama poslao k vama. I *to* će se dogoditi ako pomno budete poslušni glasu GOSPODA, Boga svojega."

POGLAVLJE 7

Poziv na pravednost i milosrđe

1 I dogodilo se, četvrte godine *kraljevanja* kralja Darija, da je došla riječ GOSPODNJA Zahariji, četvrtoga *dana* devetoga mjeseca, *baš* Kisleva,

2 kad su bili poslani u kuću Božju Šerezera i Regemmelek s njihovim ljudima da mole pred GOSPODOM

3 i da kažu svećenicima koji *su bili* u Domu GOSPODA nad vojskama i prorocima govoreći: "Hoću li plakati petoga mjeseca i odvojiti se, kao što to činim već tolike godine?"

4 Tada mi je došla riječ GOSPODA nad vojskama govoreći:

5 "Reci svemu narodu te zemlje i svećenicima govoreći: 'Kad postite i žalujete petoga i sedmoga *mjeseca* već ovih sedamdeset godina, zar uopće meni postite, *baš* meni?"

6 A kad jedete i pijete, zar *sebi* ne jedete i *sebi* ne pijete?"

7 Zar niste čuli riječi koje je GOSPOD proglasio preko prijašnjih proroka kada je Jeruzalem bio naseljen i u blagostanju *kao* i gradovi oko njega i kada su ljudi naselili jug i ravnicu?" "

8 I došla je riječ GOSPODNJA Zahariji govoreći:

9 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama govoreći: 'Provodite sud istinit i pokažite milosrđe i samilost svatko bratu svome.

10 I ne tlačite udovicu ni siročad, *ni* tuđinca ni siromaha, i ne moz-

gajte u srcu svome zlo protiv brata svoga.'

11 Ali oni su odbili poslušati i okrenuli rame; i začepili su uši svoje da ne bi čuli.

12 Da, otvrdnuli su srca svoja *kao* tvrdi dragulj, da ne bi čuli Zakon i riječi koje im je GOSPOD nad vojskama poslao, duhom svojim, po prijašnjim prorocima. Stoga je došao silan gnjev od GOSPODA nad vojskama.

13 Stoga se dogodilo *da* kao što je on vapio, a oni ga nisu htjeli slušati, tako su oni vapili, a ja ih nisam htio slušati", govori GOSPOD nad vojskama.

14 I raspršio sam ih kao vihorom među sve narode koje nisu poznavali. Tako je zemlja nakon njih bila opustošena, tako da nitko nije njo-me prolazio niti se vraćao. Jer su oni zemlju ugodnu opustošili!"

POGLAVLJE 8

Dolazeći mir i blagostanje Siona

1 Ponovo *mi* je došla riječ GOSPODA nad vojskama govoreći:

2 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Bio sam ljubomoran za Sion velikom ljubomorom i bio sam ljubomoran za njega velikim bijesom!'"

3 Ovako govori GOSPOD: 'Vraćam se u Sion i prebivat ću usred Jeruzalema i Jeruzalem će se zvati grad istine i gora GOSPODA nad vojskama, gora sveta.'

4 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Opet će starci i starice prebivati po ulicama jeruzalemskim i svatko sa štapom svojim u ruci svojoj zbog duboke starosti.

5 A gradske će ulice biti pune dječaka i djevojčica što će se igrati na ulicama njegovim.'

6 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Ako to bude čudesno u

očima ostatka ovoga naroda u one dane, ne treba li i to biti čudesno i u očima mojim?', govori GOSPOD nad vojskama.

7 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Evo, spasit ću svoj narod iz zemlje istočne i iz zemlje zapadne.

8 I ja ću ih dovesti i prebivat će usred Jeruzalema. I bit će moj narod, a ja ću biti Bog njihov u istini i pravednosti.'

9 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Neka vam ojačaju ruke, vama koji u ove dane slušate riječi ove iz usta proroka koji *su bili* u dan kada su bili položeni temelji Domu GOSPODA nad vojskama da bi se mogao sagraditi Hram.

10 Jer prije ovih dana nije bilo nadnice za čovjeka niti neke nadnice za životinje; niti je *tamo bilo* mira onome koji je izlazio ili ulazio zbog nevolja; jer sam usmjeravao sve ljude, svakoga protiv bližnjega svoga.

11 Ali sada, neću biti prema ostatku ovog naroda kao prijašnjih dana', govori GOSPOD nad vojskama,

12 'jer će sjeme *biti* za blagostanje: loza će davati plod svoj i zemlja će davati urod svoj, i nebesa će davati rosu svoju. I učinit ću da ostatak ovoga naroda zaposjedne sve to.

13 I dogodit će se, *da* kao što ste bili prokletstvo među poganima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti i bit ćete blagoslov! Ne bojte se, *nego* neka vam ojačaju ruke!'

14 Jer ovako govori GOSPOD nad vojskama: 'Kao što sam vas mislio kazniti kada su me očevi vaši izazivali na gnjev', govori GOSPOD nad vojskama, 'i nisam se pokajao,

15 tako sam ponovo u ove dane

naumio učiniti dobro Jeruzalemu i domu Judinu. Ne bojte se!

16 Ovo su djela koja vam je činiti: govorite istinu svatko bližnjemu svome; provodite sud istinit i mir na vratima svojim!

17 I neka nitko od vas ne mozga zlo u srcu svome protiv bližnjega svoga i ne ljubite lažnu zakletvu. Jer *je* sve to ono što ja mrzim', govori GOSPOD!''

18 I došla mi je riječ GOSPODA nad vojskama govoreći:

19 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Post četvrtoga i post petoga i post sedmoga i post desetoga *mjeseca* postat će za dom Judin radost i veselje i vesele svetkovine. Stoga ljubite istinu i mir!"

20 "Ovako govori GOSPOD nad vojskama: Još će *se dogoditi* da će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova.

21 Stanovnici jednoga *grada* ići će u drugi govoreći: 'Pođimo žurno moliti pred GOSPODOM i tražiti GOSPODA nad vojskama! I ja ću ići!'

22 Da, mnogi će narodi i moćne nacije doći tražiti GOSPODA nad vojskama u Jeruzalem i moliti pred GOSPODOM.

23 Ovako govori GOSPOD nad vojskama: "U one dane *dogodit će se* da će deset ljudi od naroda svih jezika hvatati, baš hvatati za skut onoga koji je Židov govoreći: 'Idemo s vama, jer smo čuli *da* je Bog s vama.' "

POGLAVLJE 9

Osuda Izraelovih neprijatelja

1 Breme riječi GOSPODANJE u zemlji Hadrakovoj, a Damask će biti počivalište njegovo; kad će oči ljudske kao i svih plemena Izraelovih, biti *usmjerene* prema GOSPODU.

2 I Hamat će također graničiti

s njime; Tir i Sidon, makar bude jako mudar.

3 I Tir si je sagradio utvrde, i nagomilao srebra kao prašine i finog zlata kao blata s ulica.

4 Evo, Gospodin će ga protjerati i udariti snagu njegovu na moru, a njega će proždrijeti oganj.

5 Vidjet će *to* Aškelon i prestrašiti se, i Gaza će *to* vidjeti i ražalostiti se, i Ekron, jer će očekivanje njegovo biti posramljeno; i kralj će nestati iz Gaze, a Aškelon neće biti naseljen.

6 I u Ašdodu živjet će kopilad, i zatrt ću oholost Filistejaca.

7 I uklonit ću im krv iz usta njihovih i gnjusobe između zuba njihovih; no onaj koji ostane, baš on će biti za Boga našega i bit će kao upravitelj u Judi, a Ekron će biti kao Jebusejac.

8 I oko doma svoga utaborit ću se zbog vojske, zbog onoga koji prolazi i zbog onoga koji se vraća; ni tlačitelj neće više kroz njih prolaziti, jer sam sada vidio očima svojim.

Kralj Siona dolazi

9 Jako se raduj, kćeri sionska! Kliči, kćeri jeruzalemska! Evo, Kralj tvoj dolazi k tebi: pravedan je on i spasonosan, ponizan i jaše na magarici i mladunčetu magaričinu.

10 I uništit ću kola iz Efrajima i konje iz Jeruzalema; i luk bojni bit će uništen. I on će govoriti mir poganima; i vlast će mu se *protezati sve* od mora do mora i od rijeke *sve* do krajeva zemlje.

11 A i tebi, po krvi tvoga Saveza, otpustio sam sužnje tvoje iz jame u kojoj nema vode.

12 Vratite se u utvrdi, sužnji koji se nadate, još danas ja objavljujem *da* ću ti dvostruko uzvratiti.

13 Kada sebi Judu napnem, napunim luk Efrajimom i dignem

sinove tvoje, Sione, protiv sinova tvojih, Grčko, i učinit ću te *da budeš* kao mač junaka.

GOSPOD će spasiti svoj narod

14 Tada će se GOSPOD vidjeti nad njima i kao munja izaći će strijela njegova; i Gospodin BOG u trubu će zatrubiti i poći će s južnim viorima.

15 GOSPOD nad vojskama obranit će ih; i oni će proždrijeti i pokoriti *neprijatelje* kamenjem iz praćaka, i pit će i bučiti kao kod vina, i bit će puni poput zdjela, i kao uglovi žrtvenika.

16 I GOSPOD, Bog njihov spasit će ih u taj dan kao stado naroda svoga; jer će oni *biti* kao kamenje na kruni, uzdignuti kao stijeg nad zemljom njegovom.

17 Jer kako li je velika dobrota njegova, i kako je velika ljepota njegova! Zito će učiniti mladiće veselima, a mošt djevojke.

POGLAVLJE 10

Obnova Jude i Izraela

1 Tražite od GOSPODA kišu u vrijeme kasne kiše; *tako* GOSPOD stvara sjajne oblake i daje im kišu koja pljušti, i svakome travu u polju.

2 Jer isprazno govore idoli, laž vide proricatelji i pričaju lažne snove; tješe uzalud, stoga su kao stado otišli svojim putem, u nevolji su zato što nemaju pastira.

3 "Srđžba je moja planula na pastire, i ja sam kaznio jarce. Jer je GOSPOD nad vojskama pohodio stado svoje, dom Judin i učinio da oni budu kao okićeni konj u boju.

4 Od njega potječe ono što je u uglu, od njega klin, od njega luk bojni, od njega svi tlačitelji zajedno.

5 I bit će kao junaci koji u boju gaze *neprijatelje svoje* u blatu ulič-

nom; i borit će se, zato što je GOSPOD s njima, i osramotit će one koji jašu konje.

6 I ojačat ću dom Judin, i spasiti dom Josipov. I dovest ću ih ponovo da ih naselim, jer sam im se smilovao, i bit će kao da ih nisam odbacio, jer ja *sam* GOSPOD, Bog njihov i uslišat ću ih.

7 I oni od Efrajima bit će kao junaci i radovat će se srce njihovo kao od vina: da, vidjet će *to* sinovi njihovi i veseliti se, u GOSPODU će se radovati srce njihovo.

8 Zazviždat ću im i sabrati ih, jer ja sam ih otkupio, i množit će se kao što su se *i prije* namnožili.

9 I zasijat ću ih među narode, i u zemljama dalekim sjetit će se mene, i živjet će sa sinovima svojim, i vratit će se.

10 Ja ću ih dovesti i iz zemlje egipatske i sabrat ću ih iz Asirije i dovesti ih u zemlju gileadsku i na Libanon, i neće se naći *dosta mjesta* za njih."

11 I prijeći će kroz more u tjeskobi i udarit će valove morske i sve će dubine te rijeke presahnuti, i oholost Asirije bit će zbačena i žezlo egipatsko će se ukloniti.

12 I ojačat ću ih u GOSPODU, i hodit će posvuda u imenu njegovom", govori GOSPOD.

POGLAVLJE 11 Stado za klanje

1 Otvori vrata svoja, Libanone, da ti oganj proždere cedrove!

2 Jauči, jelo, jer je pao cedar, zato što su moćnici opustošeni. Jaučite, hrastovi bašanski, jer je posječena šuma beračka.

3 *Dolazi* glas jauka pastira, jer je slava njihova srušena; i glas ričućeg lavića, jer je srušena oholost jordanska.

4 Ovako govori GOSPOD, Bog moj: "Pasi stado za klanje,

5 koje kolju oni koji ih posjeduju i drže za sebe da nisu krivi, a oni koji ih prodaju, govore: 'Bla-goslovljen *neka bude* GOSPOD, jer sam se obogatio!' A pastiri njihovi nisu se sažalili nad njima.

6 Jer ni ja se više neću sažaliti nad stanovnicima te zemlje" govori GOSPOD, "nego, evo, predajem svakoga u ruke bližnjega njegova i u ruke kralja njegova; i oni će udariti zemlju, a ja *ih* neću izbaviti iz ruku njihovih."

7 I napasat ću stado za klanje, *baš* tebe, siromahu iz stada. I uzeo sam si dva štapa: jedan sam nazvao Krasota, a drugi sam nazvao Sveza. I napasao sam stado.

8 I u jednom mjesecu zatro sam tri pastira, i duši mojoj oni su omrznuli, a i duša njihova meni se je zgadila.

9 Tada sam rekao: "Neću vas više napasati! Koja mora uginuti, neka uquine: i ona koja mora biti istrijebljena, neka bude istrijebljena. A koje ostanu, neka jedna drugoj meso prožderu!"

10 Tada sam uzeo svoj štap, *baš* Krasotu i rasjekao sam ga da raskinem Savez svoj koji sam sklopio sa svim narodima.

11 I on se raskinuo u taj dan, i tako je siromah iz stada koji je čekao na mene spoznao da *je to bila* riječ GOSPODNJA.

12 Nato sam im rekao: "Ako vam je to dobro, dajte *mi* plaću moju; a ako nije, nemojte." Tako su mi oni odmjerili plaću: trideset srebrnjaka.

13 Tada mi je GOSPOD rekao: "Baci je lončaru, tu lijepu cijenu kojom su me procijenili!" Zatim sam uzeo trideset srebrnjaka i bacio ih za lončara u Dom GOSPODNJI.

14 Onda sam rasjekao i svoj drugi štap, *baš* Sveze, da raskinem

bratstvo između Jude i Izraela.

15 Zatim mi je GOSPOD rekao: "Uzmi još i opremu ludog pastira.

16 Jer, evo, ja ću podići jednoga pastira u ovoj zemlji, koji neće pohoditi one koji budu zatrti, ni neće tražiti mlade, ni slomljene neće liječiti, ni one što stoje neće hraniti, nego će jesti meso od pretilih i papke im otkidati.

17 Ja o idolatrijskom pastiru koji stado ostavlja! *Neka* mu mač *bude* nad mišicom i nad desnim okom njegovim! Mišica će se njegova sasvim sasušiti, a desno oko njegovo potpuno će potamniti!"

POGLAVLJE 12

GOSPOD će dati spasenje

1 Breme riječi GOSPODNJE za Izrael. Govori GOSPOD koji razapinje nebesa, polaže temelje zemlji i oblikuje duh čovjeku u nutrini njegovoj:

2 "Evo, ja ću učiniti Jeruzalem čašom trepeta za sve narode unaokolo, kada opsada bude i protiv Jude i protiv Jeruzalema.

3 I u onaj dan učinit ću Jeruzalem teškim kamenom svim narodima: svi koji će se njime opteretiti teško će razbiti, iako će se sakupiti protiv njega svi narodi zemlje.

4 U onaj dan", govori GOSPOD, "udarit ću sve konje zaprepaštenjem, a konjanika njegova ludošću. No nad domom Judinim otvorit ću oči svoje, i sljepilom ću udariti sve konje iz naroda.

5 Tada će upravitelji Judini reći u srcu svome: 'Stanovnici jeruzalemski *bit će* snaga moja u GOSPODU nad vojskama, Bogu njihovu!'

6 U onaj dan učinit ću da upravitelji Judini *budu* kao ognjište užareno među drvljem, kao baklja goruća na snoplju: i proždirat će sve narode unaokolo, i zdesna i slijeva. A Jeruzalem će ponovo

biti naseljen na svome vlastitom mjestu, *baš* u Jeruzalemu."

7 I GOSPOD će najprije spasiti Judine šatore da se slava doma Davidova i slava stanovnika Jeruzalema ne uzveliča protiv Jude.

8 U onaj dan GOSPOD će zaštititi stanovnike Jeruzalema: i najslabiji među njima bit će u onaj dan kao David, a dom Davidov *bit će* kao Bog, kao anđeo GOSPODNJI pred njima.

9 I dogodit će se u onaj dan *da* ću zatražiti da uništim sve narode koji krenu protiv Jeruzalema.

Onaj koga su proboli

10 A na dom Davidov i na stanovnike Jeruzalema izlit ću duh milosti i molitava. I gledat će na mene koga su proboli; i tugovat će za njim kao kad netko tuguje nad jedincem *svojim*, i bit će u gorčini kao onaj koji je u gorčini zbog prorođenca svoga.

11 U onaj dan bit će velika tuga u Jeruzalemu, poput tugovanja Hadrimskog u dolini megidonskoj.

12 I zemlja će tugovati, svaka porodica napose, porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica doma Natanova napose, i žene njihove napose;

13 porodica doma Levijeva napose, i žene njihove napose; porodica Šimejeva napose, i žene njihove napose;

14 i sve ostale porodice, svaka porodica napose, i žene njihove napose."

POGLAVLJE 13

1 U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu i stanovnicima Jeruzalema za grijeh i za nečistoću.

Iskorijenjena imena idola

2 I dogodit će se u onaj dan", govori GOSPOD nad vojskama,

"*da* ću iskorijeniti iz zemlje imena idola da se više ne spominju; također ću ukloniti i proroke i nečistog duha iz zemlje.

3 I dogodit će se, kad netko još bude prorokovao, *da* će mu onda otac njegov i majka njegova koji su ga rodili reći: 'Nećeš više živjeti, jer laž govoriš u ime GOSPOD-NJE!' I otac njegov i majka njegova koji su ga rodili probost će ga kada bude prorokovao.

4 I dogodit će se u onaj dan *da* će se svaki prorok posramiti svojga viđenja kad bude prorokovao; i neće više odijevati grubu odjeću da bi varali,

5 nego će govoriti: 'Nisam ja prorok; ja *sam* ratar, jer me čovjek naučio čuvati stoku još od mladosti moje.'

6 A *netko* će ga upitati: 'Kakve su ti to rane po rukama?' Nato će on odgovoriti: 'To su one kojima sam izranjavan u kući prijatelja svojih.' "

Pastir je udaren

7 "Probudi se, maču, protiv pastira moga i protiv čovjeka koji mi je drug", govori GOSPOD nad vojskama. "Udari pastira, i ovce će se razbježati. A ja ću ruku svoju okrenuti na malene.

8 I dogodit će se *da* će po svoj zemlji", govori GOSPOD, "dva dijela u njoj biti istrijebljena i pomorena, a trećina će se u njoj ostaviti.

9 I tu ću trećinu kroz oganj provesti, i pročistit ću ih kao što se pročiscava srebro i iskušati ih kao što se zlato iskušava. Oni će ime moje prizivati, a ja ću im se odazvati. Reći ću: 'To je narod moj', a oni će reći: 'GOSPOD je Bog moj!'"

POGLAVLJE 14

Dolazi dan GOSPODNJI

1 Evo, dolazi dan GOSPODNJI

i plijen tvoj podijelit će se usred tebe.

2 Jer ću ja sabrati sve narode da se bore protiv Jeruzalema. I grad će biti osvojen i kuće opljačkane i žene silovane i polovica će grada otići u sužanjstvo, ali ostatak naroda neće biti istrijebljen iz grada.

3 Tada će GOSPOD izaći i boriti se protiv tih naroda kako se on bori u dan ratni.

4 I noge će mu u taj dan stajati na Maslinskoj gori koja je pred Jeruzalemom na istoku. I raskolit će se Maslinska gora po sredini svojoj prema istoku i prema zapadu, i nastat će jako velika dolina: i polovica te gore pomaknut će se prema sjeveru, a polovica prema jugu.

5 I bježat ćete *k* dolini gora, jer će dolina gora dosezati do Azala, da, bježat ćete kao što ste bježali pred potresom u dane Uzije, kralja Judina. Tada će doći GOSPOD, Bog moj, i svi sveti s tobom.

6 I dogodit će se u taj dan *da* svjetlo neće više biti jasno, *ni* tama.

7 Nego će to biti jedan dan kojeg GOSPOD poznaje, ni dan ni noć; no dogodit će se *da* će u vrijeme večeri biti svjetlo.

8 I zbit će se u taj dan *da* će žive vode poteći iz Jeruzalema: polovica prema moru koje je ispred, a polovica prema moru koje je iza. Zbit će se *to* i ljeti i zimi.

9 I GOSPOD će biti kralj nad svom zemljom. U taj dan bit će jedan GOSPOD, i jedno ime njegovo.

10 Sva će se zemlja pretvoriti kao u ravnicu, od Gebe do Rimona južno od Jeruzalema, i on će biti uzvišen i naseljen na mjestu svome, od Benjaminovih vrata sve do Prvih vrata, do Ugaonih vrata, i od Hananelove kule sve do Kraljeva tijeska.

11 I *ljudi* će stanovati u njemu, i

neće više biti potpunog uništenja; ali će Jeruzalem biti bezbrižno naseljen.

12 A ovo će biti pošast kojom će GOSPOD udariti sve narode koji se budu borili protiv Jeruzalema: meso će im trunuti dok još budu stajali na nogama svojim; oči će njihove trunuti u dupljama svojim, a jezik će im trunuti u ustima njihovim.

13 I dogodit će se u taj dan *da* će nastati među njima silan metež od GOSPODA: i svatko će bližnjega svoga za ruku hvatati, te će se i ruka njegova dizati protiv ruke bližnjega svoga.

14 I Juda će se boriti kod Jeruzalema. Tu će se sakupiti bogatstva svih pogana unaokolo: zlato i srebro i odjeća u velikom izobilju.

15 A takva će pošast dopasti i konje, mazge, deve i magarad, i sve životinje koje će se nalaziti u tim taborima, kao ta pošast.

16 I dogodit će se *da* tko ostane od svih naroda koji su došli protiv Jeruzalema, uzlazit će iz godine u

godinu iskazivati štovanje Kralju, GOSPODU nad vojskama, i svetkovati Svetkovinu sjenica.

17 I zbit će se *da* ako koja od svih porodica zemaljskih ne uzađe u Jeruzalem iskazivati štovanje Kralju, GOSPODU nad vojskama, *baš* nad njima neće biti kiše.

18 Ako li porodica egipatska ne uzađe i ne dođe, ona koja nije *dobila kišu*; stići će je pošast kojom će GOSPOD udariti pogane koji nisu uzašli svetkovati Svetkovinu sjenica.

19 To će biti kazna Egiptu i kazna svim narodima koji nisu uzašli svetkovati Svetkovinu sjenica.

20 U taj dan stajat će na konjskim praporcima: 'SVETOST GOSPODU'. A lonci u domu GOSPODNJEM bit će kao zdjele pred žrtvenikom;

21 *da*, svaki će lonac u Jeruzalemu i u Judi biti svetost GOSPODU nad vojskama, i svi oni koji budu žrtvovali doći će i uzeti ih te kuhati u njima. I u taj dan neće više biti Kanaanaca u Domu GOSPODA nad vojskama.

KNJIGA MALAHIJINA

POGLAVLJE 1

1 Breme riječi GOSPODNJE Izraelu po Malahiji.

GOSPODNJA ljubav prema Izraelu

2 "Ljubio sam vas," govori GOSPOD, "ipak vi pitate: Po čemu si nas ljubio? Nije li bio Ezav brat Jakovljevi?" govori GOSPOD "ali Jakova sam zavolio,

3 a Ezava sam zamrzio: gore i baštinu njegovu u pustoš sam pretvorio za zmajeve pustinjske."

4 Budući da Edom govori: "Mi smo osiromašeni, ali ćemo se vratiti i sagraditi gdje su ruševine!" ovako govori GOSPOD nad vojskama: "Neka oni grade, a ja ću porušiti! Zvat će ih Kraj opacine i Narod na koji se GOSPOD gnjevi zauvijek!

5 I vaše će oči vidjeti, i reći ćete: "GOSPOD će biti uzveličan od granica Izraelovih."

Okaljani prinosi svećenika

6 "Sin časti *svoga* oca, a sluga gospodara. Ali, ako *sam* ja otac, gdje je moja čast? Ako *sam* ja gospodar, gdje je strah od mene?" Govori GOSPOD nad vojskama vama, svećenici, koji moje ime prezirete, a pitate: "Čime smo prezreli ime tvoje?"

7 Okaljan kruh prinosite na mom žrtveniku i pitate: "Čime smo te okaljali?" Time što kažete: "Stol je GOSPODNJI prijezira vrijedan!"

8 A kada za žrtvu slijepo prinosite, nije li to zlo? I kad prinosite hromo i bolesno, nije li to zlo? Priinesi takvo što svome upravitelju, hoće li biti zadovoljan time i prihvatiti te?" govori GOSPOD nad

vojskama.

9 "A sada, molim vas, zaklinjite Boga da nam bude milostiv. To je bilo po vašem načinu, hoće li se na vas obazreti?" govori GOSPOD nad vojskama.

10 "Tko bi *baš* od vas zatvorio vrata uzalud? Niti palite ognja na mojem žrtveniku uzalud. Nemam zadovoljstva u vama", govori GOSPOD nad vojskama, "i neću prihvatiti prinos iz ruke vaše.

11 Jer od izlaska sunca pa sve do zalaska njegovog, veliko će biti ime moje među Poganima, i na svakom mjestu prinosit će se kad i prinos čisti imenu momemu, jer veliko će biti ime moje među Poganimi", govori GOSPOD nad vojskama.

12 Ali vi ga oskvrnjujete kada govorite: "Stol je GOSPODNJI okaljan i plodovi njegovi *baš* hrana na njemu prijezira su vrijedni!"

13 Kažete još: "Gle, kakva muka!" i izražavate prezir prema njemu, govori GOSPOD nad vojskama. I dovodite *ono što je od zvižeri* rastrgano, hromo i bolesno, te je prinosite kao prinos, zar da to iz vaše ruke prihvatim?" govori GOSPOD.

14 "Proklet *neka bude* varalica koji u stadu svome ima mužjaka što ga je zavjetovao, a žrtvuje Gospodinu ono što je pokvareno. Jer ja *sam* velik Kralj", govori GOSPOD nad vojskama, "i strašno je ime moje među poganima!

POGLAVLJE 2

GOSPOD kori svećenike

1 A sada, svećenici, ova zapovijed je za vas!

2 Ako ne budete slušali, ako ne budete na srcu položili da date

slavu mojem imenu, govori GOSPOD nad vojskama, čak ću i prokletstvo na vas svaliti i proklet ću vaše blagoslove. Da, već sam ih prokleo jer *to* niste na srce položili.

3 Evo, pokvarit ću vam sjeme i namazat ću vam lice izmetinama, izmetine vaših svećanih svetkovina, i s njima ću vas ukloniti.

4 I znat ćete da sam ja vama poslao tu zapovijed da moj savez s Levijem ostane! govori GOSPOD nad vojskama.

5 A moj savez s njim je bio život i mir, i ja sam mu ih dao *za* strah kojim se je mene bojao, i plašio se pred imenom mojim.

6 Zakon istine bio je u njegovim ustima i nepravda se nije našla u usnama njegovim; u miru i pravičnosti hodio je sa mnom i mnoge je od nepravde odvratio.

7 Jer su usne svećenika trebale čuvati znanje, i iz njihovih se usta trebao tražiti Zakon: jer on *je* glasnik GOSPODA nad vojskama.

8 Ali vi ste s puta odstupili, učinili ste da se mnogi o Zakon spotiču, pokvarili ste Levijev zavjet, govori GOSPOD nad vojskama.

9 Stoga sam i učinio da vas preziru i ponize pred svim narodima pošto se niste držali puteva mojih, nego ste bili pristrani kod Zakona.

Juda oskvrnjuje Savez

10 Nemamo li svi jednog oca? Nije li nas jedan Bog stvorio? Zašto onda svatko postupa nevjerно prema bratu svome oskvrnjujući savez očeva svojih?

11 Juda je postupao nevjerно te je gnjusoba počinjena u Izraelu i Jeruzalemu, jer je Juda oskvrnuo svetost GOSPODNJU koju je ljubio, i oženio se kćerkom tuđega boga.

12 GOSPOD će zatrti svakog tko tako učini, *bio* učitelj i učenik,

iz šatora Jakovljevih i *od* onih koji prinose prinos GOSPODU nad vojskama!

13 I ovo još vi činite: prekrivate suzama žrtvenik GOSPODNJI, plaćući i vapeći, pošto se on više neće obazreti na prinos ili ga neće prihvatiti dragovoljno iz ruke vaše.

14 Još vi pitate: "Zbog čega?" Zato što je GOSPOD bio svjedok između tebe i žene tvoje mladosti prema kojoj si postupao nevjerно premda ti *je* drugarica i žena tvo-ga saveza.

15 Nije li on načinio jedno? Ipak je imao duhovni ostatak. I zbog čega jedno? Da može tražiti Božansko sjeme! Stoga pazi na duh svoj i ne postupaj nevjerно prema ženi svoje mladosti.

16 Jer GOSPOD, Bog Izraelov govori da mrzi otpuštanje žena: "Jer *taj* prekriva nasilje odjećom svojom", govori GOSPOD nad vojskama. "Stoga pazite na duh svoj, da ne postupate nevjerно!"

17 Dosađujete GOSPODU svojim riječima, a pitate: "U čemu *mu* dosađujemo?" Kad govorite: "Svaki koji čini zlo dobar je u očima GOSPODNJIM i u takvima on uživa! Ili: "Gdje *je* Bog osude?"

POGLAVLJE 3 Glasnik GOSPODNJI

1 Evo šaljem svoga glasnika i on će put preda mnom pripremiti. I doći će iznenada u Hram svoj Gospodin koga vi tražite baš glasnik saveza u kome uživate. Evo ga, dolazi, govori GOSPOD nad vojskama.

2 Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on *je* kao oganj ljevačev i kao sapun bjelilaca.

3 I on će zasjesti kao onaj što lijeva i pročišćava srebro. Očistit će

sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da mogu prinositi GOSPODU prinos u pravednosti.

4 Tada će GOSPODU biti ugodan prinos Judin i jeruzalemski kao u davne dane i kao u prijašnjih godina.

5 Približit ću se k vama na sud i bit ću žuran svjedok protiv vračara i protiv preljubnika, protiv onih koji se lažno kunu, protiv onih koji zakidaju plaću najamniku, udovici i siročadi, i protiv onih koji izokreću *pravo* tuđinaca i mene se ne boje, govori GOSPOD nad vojskama.

Pljačkanje Boga

6 Jer ja *sam* GOSPOD, ja se ne mijenjam, stoga vi sinovi Jakovljevi, niste zatrti!

7 Od vremena očeva svojih odstupate od mojih odredaba i ne držite ih. Vratite se k meni, i ja ću se vratiti k vama, govori GOSPOD nad vojskama. Ali vi pitate: "Čemu da se vratimo?"

8 Zar čovjek hoće pljačkati Boga? Ipak vi mene pljačkate. No pitate: "U čemu te pljačkamo?" U desetini i prinosima.

9 Prokleti ste prokletstvom jer ste vi pljačkali mene, i sav ovaj narod!

10 Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj kući bude hrane. Tada me time iskušajte, govori GOSPOD nad vojskama, neću li vam otvoriti ustave nebeske i izliti na vas blagoslov za koji neće *biti* dovoljno *mjesta da ga primite*.

11 I radi vas ću ukoriti proždrljivca i on vam više neće uništavati plodove vaše zemlje niti će u polju prije vremena loza vaša odbacivati urod svoj, govori GOSPOD nad vojskama.

12 Tada će vas svi narodi zvati blaženima, jer ćete biti zemlja ugodna, govori GOSPOD nad

vojskama.

13 Teške su riječi vaše protiv mene, govori GOSPOD. Ipak vi pitate: "Što smo toliko protiv tebe govorili?"

14 Govorili ste: "Uzalud je Bogu služiti i kakva li je korist što smo njegove uredbe čuvali i žalosni smo hodili pred GOSPODOM nad vojskama?"

15 Odsada ćemo sretnim zvati oholice, da, one koji zlo čine, dobivaju, da, *oni koji* Boga iskušavaju ipak se izbavljaju!"

Knjiga spomenica

16 Tada su oni koji su se bojali GOSPODA govorili često jedan drugome, GOSPOD je slušao i čuo *to*, i to se pred njim zapisalo u knjigu spomenicu za one koji se boje GOSPODA i koji razmišljaju o imenu njegovom.

17 I oni će moji biti, govori GOSPOD nad vojskama, u onaj dan kad priprelim svoj nakit; i pošteđet ću ih kao što čovjek štedi vlastitog sina koji mu služi.

18 Tada ćete se vratiti i razlikovati između pravednika od opakog, između onoga koji služi Bogu od onoga koji mu ne služi.

POGLAVLJE 4 Veliki Dan GOSPODNJI

1 Jer evo dan dolazi, žarit će poput peći; i svi oholi, da, svi koji čine zlo bit će kao strnjika: dan koji dolazi, spalit će ih, govori GOSPOD nad vojskama, da im neće ostati ni korijena ni izdanka.

2 A vama koji se imena moga bojite Sunce pravednosti će ogranut i sa zdravljem pod krilima njegovim, i vi ćete izlaziti i rasti poput teladi iz staje.

3 I gazit ćete opake jer će oni biti pepeo pod nogama vašim u dan kad ću *to* učiniti, govori GOSPOD

nad vojskama.

4 "Sjetite se Zakona Mojsija, slu-ge moga, kome sam na Horebu zapovjedio odredbe i sudove za sav Izrael.

5 Evo, poslat ću vam proroka

Iliju prije dolaska dana GOSPOD-NJEG, velikog i zastrašujućeg.

6 I on će obratiti srce očeva k sinovima, a srce sinova k očevima njihovim, da ne bi došao i udario zemlju prokletstvom."

NOVI ZAVJET

EVANĐELJE PO MATEJU

POGLAVLJE 1 Rodoslovlje Isusa Krista

1 Knjiga rodoslovlja Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.

2 Abraham je rodio Izaka; a Izak je rodio Jakova; a Jakov je rodio Judu i njegovu braću.

3 A Juda je s Tamarom rodio Faresa i Zarahu; a Fares je rodio Esroma; a Esrom je rodio Arama;

4 a Aram je rodio Aminadaba; a Aminadab je rodio Naasona; a Naason je rodio Salmona;

5 a Salmon je s Rahabom rodio Boaza; a Boaz je s Rutom rodio Obeda; a Obed je rodio Jišaja;

6 a Jišaj je rodio Davida, kralja; a David, kralj *s bivšom* je ženom Urijinom rodio Salomona;

7 a Salomon je rodio Roboama; a Roboam je rodio Abiju; a Abija je rodio Asu;

8 a Asa je rodio Jozafata; a Jozafat je rodio Jorama; a Joram je rodio Osiju;

9 a Osija je rodio Joatama; a Joatam je rodio Ahaza; a Ahaz je rodio Ezekiju;

10 a Ezekija je rodio Manasiju; a Manasija je rodio Amona; a Amon je rodio Josiju;

11 a Josija je rodio Jehonija i njegovu braću u vrijeme progonstva u Babilonu.

12 A nakon što su bili prognani u Babilon, Jehonija je rodio Salatiela; a Salatiel je rodio Zorobabela;

13 a Zorobabel je rodio Abijuda; a Abijud je rodio Elijakima; a Elijakim je rodio Azora;

14 a Azor je rodio Sadoka; Sadok je rodio Ahima; a Ahim je rodio Elijuda;

15 a Elijud je rodio Eleazara; a Eleazar je rodio Matana; a Matan je rodio Jakova;

16 a Jakov je rodio Josipa, muža Marije od koje se rodio Isus, koji je nazvan Krist.

17 Tako je svih naraštaja od Abrahama do Davida *bilo* četrnaest naraštaja; i od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; i od progonstva u Babilon do Krista četrnaest naraštaja.

Isusovo rođenje

18 A rođenje Isusa Krista bilo je ovako. Kad je njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, prije nego što su se oni sastali, našla se trudna po Duhu Svetome.

19 Tada Josip, muž njezin, budući pravedan, nije ju htio javno osramotiti pa ju je naumio potajno otpustiti.

20 Ali dok je on o tome razmišljao, gle, anđeo mu se Gospodnji pojavio u snu govoreći: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju, jer što je začeto u njoj od Duha je Svetoga.

21 A ona će roditi sina i ti ćeš ga nazvati imenom ISUS, jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih."

22 A sve se to dogodilo da bi se ispunilo što je Gospodin rekao po proroku, govoreći:

23 "Gle, djevica će začeti i roditi sina i nazvat će ga imenom Emanuel!", što je prevedeno: Bog s nama.

24 Onda se Josip probudio iz sna, učinio kako mu je anđeo Gospodnji zapovjedio i uzeo k sebi svoju ženu;

25 i nije ju upoznao sve dok nije rodila svoga prvorođenog sina, te ga nazvao imenom ISUS.

POGLAVLJE 2 Dolazak mudraca

1 A kad se Isus rodio u Betlehemu judejskom u dane kralja Hero-

da, gle, stigli su mudraci s istoka u Jeruzalem,

2 govoreći: "Gdje je taj kralj Židova koji se rodio? Jer smo vidjeli njegovu zvijezdu na istoku i došli smo mu iskazati štovanje."

3 Kad je to čuo kralj Herod, uznemirio se, i sav Jeruzalem s njime.

4 I kad je okupio sve glavare svećeničke i pismoznance narodne, ispitivao ih je gdje bi se trebao roditi Krist.

5 A oni su mu rekli: "U Betlehemu judejskom, jer je prorok zapisao ovako:

6 'A ti, Betleheme, zemljo Judina, nipošto nisi najmanji među kneževima Judinim, jer iz tebe će izići Vladar koji će vladati mojim narodom, Izraelom.'

7 Tada je Herod, pošto je potajno dozvao mudrace, pomno od njih istražio vrijeme kad se pojavila zvijezda,

8 te ih poslao u Betlehem i rekao: "Idite i pomno se raspitajte za malo dijete; a čim ga nađete, obavijestite me da bih i ja došao iskazati mu štovanje."

9 Pošto su oni saslušali kralja, otišli su. I gle, zvijezda koju su vidjeli na istoku išla je pred njima sve dok nije stigla i zaustavila se nad mjestom gdje je bilo malo dijete.

10 Kad su ugledali zvijezdu, obradovali su se jako velikom radošću.

11 I kad su ušli u kuću, ugledali su malo dijete s Marijom, majkom njegovom, te pali ničice i iskazali mu štovanje. A kad su otvorili svoje riznice, prinijeli su mu darove: zlato i tamjan i smirnu.

12 I upozoreni od Boga u snu da se ne vraćaju Herodu, otišli su u svoju zemlju drugim putem.

Bijeg u Egipat i pokolj u Betlehemu

13 A kad su oni otišli, gle, anđeo

se Gospodnji pojavio Josipu u snu govoreći: "Ustani, uzmi malo djetete i majku njegovu pa bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne javim, jer će Herod tražiti malo dijete da ga ubije."

14 Kad je ustao, uzeo je malo djetete i njegovu majku noću i otišao u Egipat,

15 te ostao ondje do Herodove smrti; da bi se ispunilo što je Gospodin rekao po proroku, govoreći: "Iz Egipta sam dozvao Sina svoga."

16 Tada se Herod, kad je vidio da su ga mudraci izigrali, jako razgnjevio i poslao da se u Betlehemu i po svoj njegovoj okolini ubiju sva djeca od dvije godine naniže, prema vremenu što ga je pomno ispitao od mudraca.

17 Tada se ispunilo što je rekao prorok Jeremija govoreći:

18 "U Rami se čuo glas: jadikovanje, i oplakivanje i tugovanje silno; Rahela oplakuje djecu svoju, i neće se utješiti jer ih više nema."

Povratak iz Egipta

19 Ali čim je Herod umro, gle, anđeo se Gospodnji pojavio u snu Josipu u Egiptu

20 govoreći: "Ustani, uzmi malo djetete i majku njegovu te pođi u zemlju Izraelovu, jer su pomrli oni koji su tražili život malog djeteta."

21 I on je ustao, uzeo malo dijete i majku njegovu te došao u zemlju Izraelovu.

22 Ali kad je čuo da Arhelaj vladu Judejom umjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo; nego se, upozoren od Boga u snu, povukao u područja Galileje,

23 te došao i nastanio se u gradu zvanom Nazaret; da se ispuni što je rečeno po prorocima: "Bit će nazvan Nazarećanin."

POGLAVLJE 3

Ivan Krstitelj

1 U one je dane došao Ivan Krstitelj, propovijedajući u Judejskoj pustinji,

2 i govoreći: "Pokajte se, jer je kraljevstvo nebesko blizu!"

3 Jer ovo je onaj o kome je rekao prorok Izaija govoreći: "Glas jednoga vapi u pustinji: 'Pripremite put Gospodnji, poravnajte staze njegove!'"

4 A sâm Ivan imao je odjeću od devine dlake i kožni pojas oko svojih bokova; a hrana mu je bila skakavci i divlji med.

5 Tada je k njemu izlazio Jeruzalem i sva Judeja, i sva okolica Jordana,

6 priznavajući grijehe svoje, i on ih je krstio u Jordanu.

7 A kad je ugledao mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, rekao im je: "O naraštaju zmija otrovnica! Tko li vas je upozorio da bježite od grijeva koji dolazi?"

8 Rodite dakle plodove dostojne pokajanja.

9 I ne pomišljajte u sebi reći: 'Imamo oca Abrahama,' jer vam kažem da Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamu.

10 A već je i sjekira položena na korijen stablima. Stoga se svako stablo koje ne rađa dobar plod siječe i u oganj baca.

11 Ja vas, zapravo, krstim vodom s obzirom na pokajanje, ali onaj koji poslije mene dolazi moćniji je od mene, ja mu nisam dostojan obući ponijeti. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.

12 Vijača mu u ruci njegovoj te će pročitati gumno svoje i skupiti žito svoje u žitnicu, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim."

Isusovo krštenje

13 Tada je Isus došao iz Galileje

na Jordan k Ivanu da ga ovaj krsti.

14 Ali ga je Ivan sprečavao govoreći: "Ti trebaš mene krstiti, a ti dolaziš k meni?"

15 A Isus mu je odgovorivši rekao: "Pusti sada, jer nam tako dolikuje ispuniti svu pravednost." Tada mu je dopustio.

16 A kad je Isus bio kršten, odmah je izašao iz vode. I gle, otvorila su mu se nebesa te je ugledao Duha Božjega gdje silazi poput goluba i spušta se na njega.

17 I gle, glas s neba progovara: "Ovo je moj ljubljani Sin, u njemu sam potpuno zadovoljan!"

POGLAVLJE 4

Iskušenje u pustinji

1 Tada je Duh odveo Isusa u pustinju da ga Đavao iskuša.

2 I pošto je postio četrdeset dana i četrdeset noći, napokon je ogladnio.

3 I kad mu se napasnik približio, rekao je: "Ako si Sin Božji, zapovijedi da ovo kamenje postane kruh!"

4 A on je odgovorivši rekao: "Zapisano je: 'Ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi koja izlazi iz Božjih usta.'"

5 Onda ga je Đavao odveo u Sveti grad i postavio ga na vrh Hrama

6 pa mu rekao: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Jer je zapisano: 'Anđelima će svojim narediti radi tebe i oni će te na rukama nositi da ne bi možda nogom svojom udario o kamen.'"

7 Isus mu je rekao: "Još je zapisano: 'Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!'"

8 Nadalje, Đavao ga je odveo na vrlo visoku goru i pokazao mu sva svjetska kraljevstva i slavu njihovu,

9 te mu rekao: "Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i iskažeš mi štovanje!"

10 Nato mu je Isus rekao: "Odlazi, Sotono! Jer je zapisano: 'Gospodina, Boga svoga, štuj i njemu jedinom služi!'"

11 Tada ga je Đavao napustio, i gle, anđeli su došli i posluživali ga.

Isusova služba u Galileji

12 A kad je Isus čuo da je Ivan bačen u tamnicu, otišao je u Galileju;

13 i kad je napustio Nazaret, došao je i nastanio se u Kapernaumu, koji je na morskoj obali, na međama Zebulunovim i Neftalijevim,

14 da se ispuni što je rekao prorok Izaija, govoreći:

15 "Zemlja Zebulunova i zemlja Neftalijeva, put prema moru, s one strane Jordana, Galileja poganska;

16 narod koji je sjedio u tami, vidio je svjetlost veliku; i onima koji su prebivali u predjelu i sjeni smrtnoj, svjetlost je osvanula."

17 Od tada je Isus počeo propovijedati i govoriti: "Pokajte se, jer je kraljevstvo nebesko blizu!"

Poziv prvim učenicima

18 I prolazeći uz Galilejsko more, Isus je ugledao dva brata: Šimuna zvanog Petar i Andriju, brata njegova, gdje bacaju mrežu u more, jer su bili ribari.

19 I rekao im je: "Slijedite me, i učinit ću vas ribarima ljudi!"

20 A oni su odmah ostavili svoje mreže i počeli ga slijediti.

21 I odlazeći odande, ugledao je druga dva brata: Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana gdje su sa Zebedejem, ocem svojim, u lađi krpali svoje mreže. I njih je pozvao,

22 a oni su odmah ostavili lađu i oca svojega i počeli ga slijediti.

Isus poučava i ozdravlja

23 I obilazio je Isus cijelu Galileju poučavajući u njihovim sinagogama i propovijedajući evanđelje o kraljevstvu te je ozdravljao svaku

bolest i svaku nemoć među ljudima.

24 I glas o njemu proširio se po svoj Siriji, pa su mu donosili sve bolesnike koji su bili zarobljeni svakojakim bolestima i mukama, i opsjednute đavlima, i mjesečare, i uzete, a on ih je ozdravio.

25 I slijedilo ga je silno mnoštvo naroda iz Galileje, i iz Dekapola, i iz Jeruzalema, i iz Judeje i iz područja s one strane Jordana.

POGLAVLJE 5 PROPOVIJED NA GORI Blaženstva

1 I kad je ugledao mnoštvo, popeo se na goru. A kad je sjeo, prišli su mu njegovi učenici,

2 i on je otvorio svoja usta te ih poučavao govoreći:

3 "Blaženi siromašni duhom, jer njihovo je kraljevstvo nebesko!

4 Blaženi koji tuguju, jer će biti utješeni!

5 Blaženi krotki, jer će baštiniti zemlju!

6 Blaženi koji gladuju i žedaju za pravednošću, jer će biti nasićeni!

7 Blaženi milosrdni, jer će zado-biti milosrđe!

8 Blaženi čisti u srcu, jer će Boga gledati!

9 Blaženi mirotvorci, jer će se zvati djecom Božjom!

10 Blaženi oni koji su progonjeni radi pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!

11 Blaženi ste kad vas budu gridili i progonili i, radi mene, protiv vas lažno govorili svakojako zlo!

12 Radujete se i veselite, jer je velika vaša nagrada u nebu! Jer su tako progonili proroke koji su bili prije vas!"

Sol zemlji i svjetlo svijetu

13 "Vi ste sol zemlji. Ali ako sol izgubi svoj okus, čime će se ona osoliti? Onda nije ni za što, nego

da se baci van i da je ljudi gaze.

14 Vi ste svjetlost svijetu. Grad koji leži na gori ne može se sakriti.

15 Niti se upali svijeća da se stavi pod mjericu, nego na svijećnjak te svijetli svima u kući.

16 Neka vaša svjetlost tako svijetli pred ljudima, da bi vidjeli vaša dobra djela, i neka proslavlja Oca vašega koji je u nebu."

Isus i Zakon

17 "Ne mislite da sam došao poništiti Zakon ili Proroke. Nisam ih došao poništiti, nego ispuniti.

18 Jer uistinu vam kažem, dok nebo i zemlja ne prođu, nipošto neće nestati ni jedna jota ili neka točkica iz Zakona, dok se sve ne ispuni.

19 Zato svaki koji prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako pouči ljude, najmanjim će se nazvati u kraljevstvu nebeskome; ali svaki koji ih bude izvršavao i poučavao, taj će se velikim nazvati u kraljevstvu nebeskom.

20 Jer vam kažem da, ako vaša pravednost ne nadmašuje pravednost pismoznanaca i farizeja, nipošto nećete ući u kraljevstvo nebesko."

Ljutnja

21 "Čuli ste da su govorili oni iz davnina: 'Ne ubij!' i 'Svaki koji ubije, bit će u opasnosti od suda!'

22 Ali ja vam kažem da će svaki koji se bez razloga ljuti na svoga brata biti u opasnosti od suda! I svaki koji kaže bratu: 'Rhaka!', bit će u opasnosti od Vijeća. A svaki koji kaže: 'Luđače!', bit će u opasnosti od pakla ognjenog.

23 Stoga ako doneseš svoj dar do žrtvenika, i ondje se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe,

24 ostavi svoj dar ondje pred žrtvenikom pa idi; najprije se izmiri

s bratom svojim, i tada dođi te prinesi svoj dar.

25 Brzo se nagodi sa svojim protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne bi slučajno predao sucu, a sudac te predao stražaru, pa da ne budeš bačen u tamnicu.

26 Uistinu ti kažem, nećeš nipošto izaći odande sve dok ne isplatiš do posljednjeg novčića."

Preljub

27 "Čuli ste da su govorili oni iz davnina: 'Ne čini preljuba!'

28 Ali ja vam kažem da svaki koji pogleda ženu žudeći za njom, već je s njom učinio preljub u svom srcu.

29 A ako te tvoje desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe, jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova nego da cijelo tvoje tijelo bude bačeno u pakao.

30 I ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe, jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova nego da cijelo tvoje tijelo bude bačeno u pakao."

Rastava

31 "Rečeno je: 'Svaki koji otpusti svoju ženu, neka joj preda otpusno pismo.'

32 Ali ja vam kažem da svaki koji otpusti svoju ženu, osim zbog bludništva, navodi je da počini preljub; i svaki koji se oženi raspuštenicom, čini preljub."

Zakletva

33 "Još ste čuli da su rekli oni iz davnina: 'Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoju zakletvu!'

34 Ali ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom, jer je prijestolje Božje;

35 ni zemljom, jer je podnožje

nogama njegovim; ni Jeruzalemom, jer je grad velikoga Kralja!

36 Ni glavom se svojom ne kuni, jer ne možeš ni jednu vlas učiniti bijelom ili crnom.

37 Nego, neka vaše sporazumijevanje bude: 'Da, da! Ne, ne!' A sve što je od toga više, dolazi od zla."

Osveta

38 "Čuli ste da je rečeno: 'Okolo oko i zub za zub!'

39 Ali ja vam kažem, ne odupirite se zlu! Nego, svakome koji te udari po tvom desnom obrazu, okreni mu i drugi.

40 I ako se netko hoće suditi s tobom i oduzeti tvoju košulju, prepusti mu i ogrtač.

41 I tko te prisili ići jednu milju, idi s njim dvije.

42 Podaj onome koji te zamoli, i ne okreni se od onoga koji želi od tebe pozajmiti."

Ljubav prema neprijateljima

43 "Čuli ste da je rečeno: 'Ljubi bližnjega svoga, a mrzi neprijatelja svoga!'

44 Ali ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze, i molite za one koji vas zlostavljaju i progone vas,

45 da biste bili djeca svoga Oca koji je u nebu, jer on čini da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima, i šalje kišu pravednima i nepravednima.

46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu nagradu imate? Ne čine li to isto i poreznici?

47 I ako pozdravljate samo svoju braću, što odviše činite? Ne čine li to isto i poreznici?

48 Vi, dakle, budite savršeni kao što je savršen Otac vaš koji je u nebu!"

POGLAVLJE 6

Milodar

1 "Pazite da svoj milodar ne dajete pred ljudima, da bi vas oni vidjeli; inače nemate nagrade od svoga Oca koji je u nebu.

2 Stoga kada daješ milodar, ne trubi pred sobom, kako to čine licemjeri u sinagogama i na ulicama da bi ih ljudi slavili. Uistinu vam kažem: Oni su primili svoju nagradu.

3 Nego kad ti daješ milodar, neka ne zna tvoja ljevica što čini tvoja desnica,

4 kako bi tvoj milodar bio u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, on sâm će te javno nagraditi!"

Molitva

5 "A kad moliš, ne budi kao licemjeri; jer oni vole moliti stojeći u sinagogama i na raskrižjima ulica, da bi ih ljudi vidjeli. Uistinu vam kažem: Oni su primili svoju nagradu.

6 A ti kad moliš, uđi u svoju skrovitu sobicu, i pošto si zatvorio vrata svoja, moli se svome Ocu koji je u tajnosti; i tvoj Otac koji vidi u tajnosti, javno će te nagraditi!

7 Ali kad molite, ne koristite isprazna ponavljanja kao Pogani, jer oni misle da će zbog svojih mnogih riječi biti uslišani.

8 Zato ne budite poput njih jer Otac vaš zna što trebate i prije nego li ga vi zamolite.

9 Vi, dakle, molite ovako: Oče naš, koji si u nebu, neka se sveti ime tvoje!

10 Dođi kraljevstvo tvoje! Neka bude volja tvoja na zemlji kako je u nebu!

11 Kruh naš svagdašnji daj nam danas!

12 I oprosti nam dugove naše, kako i mi opraštamo dužnicima

svojim!

13 I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od zla! Jer je tvoje kraljevstvo, i moć, i slava zauvijek! Amen.

14 Jer ako vi opraštate ljudima njihove grijehove, oprostit će i vama Otac vaš nebeski.

15 Ali ako vi ne opraštate ljudima njihove grijehove, ni Otac vaš

Post

16 "Nadalje, kad postite, ne budite tmurna izgleda kao licemjeri; jer oni izobličuju lica svoja kako bi pokazali ljudima da poste. Uistinu vam kažem: Oni su primili svoju nagradu.

17 A ti, kad postiš, pomaži svoju glavu i umij lice svoje,

18 kako ne bi pokazao ljudima da postiš, nego Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi u tajnosti, javno će te nagraditi!"

Blago u nebu

19 "Ne nakupljajte sebi blaga na zemlji, gdje ga moljac i hrđa kvare i gdje lopovi provaljuju i krađu;

20 nego nakupljajte sebi blago na nebu, gdje ga moljac i hrđa ne kvare i gdje lopovi ne provaljuju niti krađu.

21 Jer gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti.

22 Oko je svjetiljka tijelu; stoga ako je tvoje oko zdravo, cijelo će ti tijelo biti puno svjetla.

23 Ali ako je tvoje oko zlo, cijelo će ti tijelo biti puno tame. Stoga ako svjetlost koja je u tebi bude tama, kako li je tada velika ta tama!"

Dva gospodara

24 "Nitko ne može služiti dvojici gospodara; jer, ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će se jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu."

Ne brinite za svoj život

25 "Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za svoj život, što ćete jesti ili što ćete piti; niti za svoje tijelo, što ćete odjenuti. Nije li život više od jela, i tijelo od odjeće?

26 Pogledajte ptice nebeske! Jer one ne siju, niti žanju, niti skupljaju u žitnice; ipak ih vaš nebeski Otac hrani. Niste li vi mnogo vredniji od njih?

27 Tko od vas može brinuci se pridodati svome uzrastu i za jedan lakat?

28 I zašto ste zabrinuti za odjeću? Promotrite poljske ljiljane kako rastu; ne muče se niti predju;

29 a ipak vam kažem da se čak ni Salomon u svoj slavi svojoj nije odjenuo kao jedan od njih.

30 Stoga ako Bog tako odijeva travu poljsku, koja danas jest, a sutra se u peč baca, neće li mnogo više vas, o malovjerni?

31 Ne budite zato zabrinuti govoreći: 'Što ćemo jesti?' ili 'Što ćemo piti?' ili 'Što ćemo odjenuti?'

32 Jer sve to traže Pogani; jer zna Otac vaš nebeski da vam je sve ovo potrebno.

33 Nego, tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu, a sve će vam se ovo pridodati.

34 Zato ne budite zabrinuti za sutra; jer će se sutra samo brinuti za sebe. Dosta je svakom danu zla njegova."

POGLAVLJE 7

Ne suditi

1 "Ne sudite, da ne budete osuđeni!

2 Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni; i mjerom kojom mjerite, vama će se mjeriti.

3 A zašto gledaš trun što je u oku brata tvoga, ali ne opažaš brvno u oku svome?

4 Ili, kako možeš reći bratu svome: 'Dopusti da ti izvadim trun iz oka', a gle, brvno je u oku tvome?

5 Licemjeru, izvadi najprije brvno iz oka svoga, i tada ćeš jasno vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega!

6 Ne dajte psima ono što je sveto, i ne bacajte bisere svoje pred svinje, da ih ne pogaze svojim nogama pa da se ne okrenu i rastrgaju vas."

Molite, tražite i kucajte

7 "Molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se!

8 Jer svaki koji moli, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca, otvorit će se.

9 Ili, tko je od vas takav čovjek da će svom sinu, ako ga zamoli kruha, dati kamen?

10 Ili ako zamoli ribu, hoće li mu dati zmiju?

11 Prema tome, ako vi, premda ste zli, znate davati dobre darove djeci svojoj, koliko li će više Otac vaš koji je u nebu dati dobra onima koji ga mole!

12 Stoga sve što god želite da ljudi čine vama, činite tako i vi njima: jer je to Zakon i Proroci."

Uska vrata

13 "Uđite na uska vrata; jer su široka vrata, i prostran put koji vodi u propast, i mnogo ih je koji na njih ulaze.

14 Jer su uska vrata i tijesan je put što vodi u život, i malo ih je koji ga nalaze!"

Lažni proroci

15 "Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjoj odjeći, a iznutra su grabežljivi vukovi!

16 Prepoznat ćete ih po njihovim plodovima. Zar se grožđe bere s

trnja ili smokve s čička?

17 Tako svako dobro stablo rađa dobar plod, a loše stablo rađa zao plod.

18 Dobro stablo ne može roditi zao plod, niti loše stablo može roditi dobar plod.

19 Svako stablo koje ne rađa dobar plod siječe se i u oganj baca.

20 Prema tome, prepoznat ćete ih po njihovim plodovima.

21 Neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!' ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji izvršava volju Oca mogega koji je u nebu.

22 Mnogi će mi reći u onaj dan: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li u ime tvoje prorokovali, i u ime tvoje davle izgonili, i u ime tvoje mnoga čudesna djela činili?'

23 A tada ću im ja izjaviti: 'Nikada vas nisam poznavao. Idite od mene, vi koji činite nepravdu!'

Kuća na stijeni

24 "Stoga, svaki koji sluša ove moje besjede i izvršava ih, usporedit ću ga s mudrim čovjekom koji je sagradio svoju kuću na stijeni.

25 I spustila se kiša, i došle su bujice, i zapuhali vjetrovi i udarili na tu kuću, a ona se nije srušila, jer je bila utemeljena na stijeni.

26 A svaki koji sluša ove moje besjede, a ne izvršava ih, usporedit će se s ludim čovjekom koji je sagradio svoju kuću na pijesku.

27 I spustila se kiša, i došle su bujice, i zapuhali vjetrovi i udarili na tu kuću te se srušila. I njezina je ruševina bila velika."

28 I dogodilo se da su ljudi, kad je Isus završio ove besjede, ostali zapanjeni njegovim naukom,

29 jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

POGLAVLJE 8 Očišćenje gubavca

1 Kad je on sišao s gore, slijedilo ga je veliko mnoštvo.

2 I gle, došao je neki gubavac te mu iskazao štovanje govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti!"

3 A Isus je ispružio ruku i dotaknuo ga, govoreći: "Hoću, budi čist!" I odmah se očistio od svoje gube.

4 Tada mu je Isus rekao: "Pazi, nikome ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar kojega je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."

Satnikova vjera

5 A kad je Isus ušao u Kapernaum, prišao mu je neki satnik, zaklinjući ga

6 i govoreći: "Gospodine, moj sluga leži kod kuće uzet, strašno se muči!"

7 A Isus mu je rekao: "Doći ću i ozdraviti ga!"

8 Satnik je odgovorivši rekao: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod moj krov, nego samo reci riječ i moj će sluga ozdraviti."

9 Jer ja sam čovjek pod vlašću, imam vojnike pod sobom, i kažem ovome: 'Idi!', i on ode; i drugome: 'Dođi', i on dođe, a svome slugi: 'Učini to!', i on to učini."

10 Kad je Isus to čuo, začudio se i rekao onima koji su ga slijedili: "Uistinu vam kažem, ni u Izraelu nisam našao tako veliku vjeru!"

11 A ja vam kažem da će mnogi doći s istoka i zapada i sjesti s Abrahamom, i Izakom, i Jakovom u kraljevstvu nebeskom;

12 ali će sinovi kraljevstva biti izbačeni u tamu krajnju; ondje će biti plač i škrgut zubi."

13 A Isus je rekao satniku: "Idi, i neka ti bude kako si vjerovao!" I

njegov je sluga ozdravio u taj isti čas.

Ozdravljenje Petrove punice i mnogih drugih

14 I kad je Isus došao u Petrovu kuću, ugledao je njegovu punicu kako leži bolesna od groznice.

15 I dotaknuo joj je ruku, i groznica ju je ostavila, te je ustala i posluživala ih.

16 Kad je došla večer, doveli su mu mnoge opsjednute đavlima; i on je izгнао duhove *svojom* riječju i ozdravio sve bolesnike:

17 da bi se ispunilo što je rekao prorok Izaija, govoreći: "On je sâm uzeo naše nemoći i ponio naše bolesti."

Cijena učenitva

18 A kad je Isus vidio veliko mnoštvo oko sebe, zapovjedio je da se ode na drugu stranu.

19 Tada mu je pristupio jedan pismoznanac i rekao mu: "Učitelju, slijedit ću te kamo god pođeš!"

20 A Isus mu je odgovorio: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin čovječji nema gdje glavu nasloniti."

21 A drugi mu je od njegovih učenika rekao: "Gospodine, dopusti mi da najprije odem i pokopam svoga oca."

22 Ali mu je Isus odgovorio: "Slijedi me, i pusti neka mrtvaci pokapaju svoje mrtvace."

Stišavanje oluje

23 A kad je ušao u lađu, njegovi su ga učenici slijedili.

24 I gle, podigla se velika oluja na moru tako da su lađu prekrili valovi; a on je spavao.

25 I njegovi su mu učenici prišli te ga probudili, govoreći: "Gospodine, spasi nas, ginemo!"

26 A on im je rekao: "Zašto ste

plašljivi, malovjerni!" Onda je ustao, ukorio vjetrove i more, te je nastala velika tišina.

27 A ljudi su se čudili govoreći: "Kakav je to čovjek da ga čak vjetrovi i more slušaju?"

Dvojica opsjednutih

28 A kad je došao na drugu stranu, u gergesenski kraj, srela su ga dvojica opsjednuta đavlima; izlazili su iz grobova, vrlo nasilni, tako da nitko nije mogao proći onim putem.

29 I gle, vrištali su govoreći: "Što mi imamo s tobom, Isuse, Sine Božji? Jesi li došao ovamo mučiti nas prije vremena?"

30 A nedaleko od njih paslo je veliko krdo svinja.

31 I đavli su ga preklinjali govoreći: "Ako nas istjeraš, dopusti nam otići u *ono* krdo svinja!"

32 A *on* im je rekao: "Idite!" I čim su izašli, otišli su u krdo svinja. I gle, cijelo je krdo svinja silovito porujilo niz obronak u more, i uginulo u vodama.

33 A oni što su ih pasli, pobjegli su i otišli u grad te sve ispričali, i ono što se dogodilo *onima koji su bili* opsjednuti đavlima.

34 I gle, cijeli je grad izašao u susret Isusu; a kad su ga ugledali, zaklinjali su ga da ode iz njihovih krajeva.

POGLAVLJE 9

Ozdravljenje uzetoga

1 A *on* je ušao u lađu, prešao na drugu stranu i došao u svoj grad.

2 I gle, donijeli su mu uzetog čovjeka koji je ležao na postelji. A kad je Isus vidio njihovu vjeru, rekao je uzetome: "Sine, raspoloži se, oprošteni su ti grijesi!"

3 I gle, neki su od pismoznanaca rekli u sebi: "Ovaj huli!"

4 A Isus je, znajući njihove mi-

sli, rekao: "Zašto vi smišljate zlo u svojim srcima?"

5 Jer što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi', ili reći: 'Ustani i hodaž'?"

6 Ali tako da biste znali da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijeh!" Tada je rekao uzetome: "Ustani, podigni svoju postelju i pođi svojoj kući!"

7 I ustao je *te* otišao svojoj kući.

8 A kad je mnoštvo *to* vidjelo, čudilo se i slavilo Boga koji je takvu vlast dao ljudima.

Isus poziva Mateja

9 I kad je Isus odlazio odande, ugledao je čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u poreznom uredu pa mu rekao: "Slijedi me!" I *on* je ustao te ga počeo slijediti.

10 I dogodilo se, dok je Isus u kući sjedio pri jelu, gle, mnogi su poreznici i grešnici došli i sjeli s njim i njegovim učenicima.

11 A kad su *to* vidjeli farizeji, rekli su njegovim učenicima: "Zašto vaš Učitelj jede s poreznicima i grešnicima?"

12 Ali kad je Isus *to* čuo, rekao im je: "Ne treba zdravima liječnik, nego bolesnima.

13 Nego idite i naučite što znači: 'Milosrđe hoću, a ne žrtvu', jer nisam došao zvati pravednike na pokajanje, nego grešnike."

Pitanje o postu

14 Tada su k njemu došli Ivanovi učenici, govoreći: "Zašto mi i farizeji često postimo, a tvoji učenici ne poste?"

15 A Isus im je odgovorio: "Mogu li djeca u svadbenoj odaji tugovati dok je s njima mladenac? Ali doći će dani kada će se mladenac uzeti od njih, i tada će postiti!"

16 Nitko ne stavlja zakrpu od novog platna na staru odjeću, jer

ta zakrpa razvuče odjeću pa nastane još gori raspor.

17 Niti se ulijeva mlado vino u stare mjehove; inače se mjehovi raspuknu i vino se prolije, a mjehovi propadnu; nego se mlado vino ulijeva u nove mjehove pa se oboje sačuva."

Ozdravljenje žene i uskrisenje Jairove kćeri

18 Dok im je to govorio, gle, došao je neki glavar te mu iskazao štovanje govoreći: "Moja kći je upravo umrla, ali dođi i položi svoju ruku na nju, i oživjet će."

19 Nato je Isus ustao i pošao za njim, i s *njim* njegovi učenici.

20 I gle, došla je iza *nje*ga neka žena koja je dvanaest godina bolovala od izljeva krvi *pa* se dotakla ruba njegove odjeće,

21 jer je u sebi rekla: "Ako se samo dotaknem njegove odjeće, ozdravit ću."

22 Ali se Isus okrenuo i kad ju je spazio, rekao je: "Kćeri, ohrabri se, vjera te tvoja ozdravila!" I žena je od tog časa ozdravila.

23 A kad je Isus ušao u glavarevu kuću i ugledao svirače i ljude kako buče,

24 rekao im je: "Odstupite, djevojčica nije umrla, nego spava!" A oni su mu se podsmjehivali.

25 A kad su ljude istjerali, on je ušao te ju uhvatio za ruku, i djevojčica je ustala.

26 I glas se o tome proširio po cijelom onom području.

Dva slijepca

27 A kad je Isus odlazio odande, slijedila su ga dva slijepca vičući i govoreći: "Sine Davidov, smiluj nam se!"

28 A kad je ušao u kuću, slijepci su mu prišli i Isus ih je upitao: "Vjerujete li da to mogu učini-

ti?" Oni su mu odgovorili: "Da, Gospodine!"

29 Tada se dotaknuo njihovih očiju govoreći: "Neka vam bude po vašoj vjeri!"

30 I oči su im se otvorile; i Isus im je strogo naložio govoreći: "Pažite da nitko ne dozna!"

31 Ali su oni, pošto su otišli, proširili glas o njemu po svom onom kraju.

Ozdravljenje nijemog i opsjednutog

32 Dok su oni izlazili, gle, doveli su mu nijema čovjeka, opsjednuta đavlom.

33 A kad je đavao bio istjeran, nijemi je progovorio, a mnoštvo se čudilo govoreći: "Nikada se takvo što nije vidjelo u Izraelu!"

34 Ali su farizeji rekli: "On izgoni đavle pomoću kneza đavolskog!"

Velika žetva

35 I obilazio je Isus sve gradove i sela, poučavajući u njihovim sinagogama i propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i ozdravljajući svaku bolest i svaku nemoć u narodu.

36 Ali kad je vidio mnoštvo, sažalio se nad njima jer su bili klonuli i raspršeni, kao ovce bez pastira.

37 Tada je svojim učenicima rekao: "Žetva je doista velika, a radnika je malo.

38 Zato molite Gospodara žetve da bi poslao radnike u svoju žetvu!"

POGLAVLJE 10 Poslanje dvanaestorice

1 I kad je dozvao k *sebi* svojih dvanaest učenika, dao im je vlast nad nečistim duhovima da ih izgone, i da liječe svaku bolest i svaku nemoć.

2 A ovo su imena dvanaestorice

apostola: prvi Šimun koji je nazvan Petar, i Andrija, njegov brat; Jakov Zebedejev i Ivan, njegov brat;

3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej, poreznik; Jakov Alfejev, i Lebej koji je nazvan Tadej;

4 Šimun Kanaanićanin i Juda Iskariotski, koji ga je i izdao.

5 Ovu je dvanaesticu Isus poslao i zapovjedio im govoreći: "Ne idite na put Pogana, i u grad samarijski ne ulazite;

6 nego radije pođite k izgubljenim ovcima doma Izraelova.

7 I kako idete, propovijedajte govoreći: 'Približilo se kraljevstvo nebesko!'

8 Ozdravljajte bolesne, čistite gubave, uskrsavajte mrtve, izgonite đavle. Besplatno ste primili, besplatno dajte!

9 Ne pribavljajte ni zlata, ni srebra, ni mjedi u svoje novčanike,

10 ni torbe za put, ni dviju košulja, ni obuće, ni štapa, jer radnik je dostojan svoje prehrane.

11 I u koji god grad ili selo uđete, ispitajte tko je u njemu dostojan, i ostanite ondje dok ne odete.

12 I kad ulazite u kuću, pozdravite je,

13 pa ako ta kuća bude dostojna, neka vaš mir dođe na nju; ali ako ne bude dostojna, neka se vaš mir vrati k vama.

14 A ako vas tko ne primi, niti posluša vaših riječi, kad odlazite iz te kuće ili grada, otesite prašinu sa svojih nogu.

15 Uistinu vam kažem: 'Podnošljivije će biti zemlji Sodom i Gomore u Dan suda negoli tome gradu!' "

Buduće nevolje

16 "Evo, šaljem vas kao ovce među vukove; stoga budite mudri kao zmije i bezazleni kao

golubovi!

17 Ali čuvajte se ljudi jer će vas predavati vijećima i u svojim će vas sinagogama bičevati.

18 I vodit će vas pred upravitelje i kraljeve radi mene za svjedočanstvo protiv njih i Pogana.

19 Ali kad vas predaju, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti jer će vam se u taj isti čas dati što ćete govoriti.

20 Jer niste vi koji *to* govorite, nego Duh Oca vašega govori u vama!

21 I brat će brata predavati na smrt i otac dijete; i djeca će ustati protiv roditelja i prouzročiti im da budu smaknuti.

22 I svi će vas zamrziti radi imena mogega, ali tko izdrži do kraja, bit će spašen.

23 A kad vas budu progonili u ovome gradu, bježite u drugi. Jer uistinu vam kažem, nećete proći gradove Izraelove dok ne dođe Sin čovječji.

24 Nije učenik nad učiteljem, niti sluga nad svojim gospodarom.

25 Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj, i slugi kao njegov gospodar. Ako su domaćina nazvali Beelzebubom, koliko će više njegove ukućane.

26 Zato ih se ne bojte, jer nema ništa skriveno što se neće otkriti i tajno što se neće doznati.

27 Što vam kažem u tami, govorite to na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte *to* na krovovima.

28 I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali dušu ne mogu ubiti; nego se radije bojte onoga koji može pogubiti i dušu i tijelo u paklu.

29 Ne prodaju li se dva vrapčića za novčić? A nijedan od njih neće pasti na zemlju bez Oca vašega.

30 Ali vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.

31 Zato se ne bojte! Vi vrijedite

više od mnogo vrabaca.

32 Prema tome, svaki koji mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem svojim koji je u nebu.

33 A tko se mene odriče pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred Ocem svojim koji je u nebu.

34 Ne mislite da sam došao donijeti mir na zemlju; nisam došao donijeti mir, nego mač.

35 Jer sam došao posvađati čovjeka sa ocem njegovim, i kćer sa majkom njezinom i snahu sa sverkvom njezinom.

36 I dušmani će čovjeku *biti* njegovi vlastiti ukućani.

37 Tko voli oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan; i tko voli sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.

38 I tko ne uzme svoj križ i ne slijedi me, nije mene dostojan.

39 Tko nađe svoj život, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život radi mene, naći će ga."

Plaća

40 "Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji me je poslao.

41 Tko prima proroka u ime proročko, nagradu će proročku primiti; i tko prima pravednika u ime pravedničko, nagradu će pravedničku primiti.

42 I ako tko napoji jednoga od ovih malenih samo čašom hladne vode u ime učeničko, uistinu vam kažem, nipošto neće izgubiti svoju nagradu."

POGLAVLJE 11

Svjedočanstvo o Ivanu Krstitelju

1 I dogodilo se, kad je Isus završio zapovijedati dvanaestorici svojih učenika, da je otišao odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima.

2 A kad je Ivan u tamnici čuo za Kristova djela, poslao je dvojicu svojih učenika

3 da ga upitaju: "Jesi li ti onaj koji treba doći ili da očekujemo drugoga?"

4 Isus im je odgovorivši rekao: "Idite i javite Ivanu što čujete i vidite:

5 Slijepi vide, i hromi hodaju, gubavi se čiste, i gluhi čuju, mrtvi ustaju, i siromasima se propovijeda evanđelje.

6 I blažen je onaj koji se ne sablažni o mene."

7 A pošto su oni otišli, Isus je počeo govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste izašli u pustinju vidjeti? Trsku koju njiše vjetar?

8 Nego što ste izašli vidjeti? Čovjeka odjevena u meku odjeću? Gle, oni što nose meku *odjeću* u kraljevskim su dvorima.

9 Nego što ste izašli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka.

10 Jer to je *onaj* o kome je zapisano: 'Evo, šaljem svoga glasnika pred licem tvojim koji će pripremiti put tvoj pred tobom.'

11 Uistinu vam kažem, među rođenima od žene nije ustao veći od Ivana Krstitelja; ipak, najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!

12 A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko podnosi nasilje, i nasilni ga uzimaju silom.

13 Jer svi su proroci i Zakon pro-rokovali do Ivana.

14 I ako hoćete prihvatiti, taj je Ilija koji treba doći.

15 Tko ima uši da čuje, neka čuje.

16 Ali s kim ću usporediti ovaj naraštaj? Sličan je djeci koja sjede na trgovima i dovikuju svojim prijateljima,

17 i govore: 'Svirali smo vam, i niste plesali, jadikovali smo vam,

i niste tugovali.’

18 Jer je došao Ivan *koji* niti jede niti pije, a *oni* govore: ‘Ima đavla!’

19 Došao je Sin čovječji *koji* jede i pije, a *oni* govore: ‘Gle čovjeka izjelice i vinopije, prijatelja poreznika i grešnika!’ Ali mudrost se opravdala djecom svojom.”

Ukor nepokajanim gradovima

20 Tada je počeo prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih silnih djela, jer se nisu pokajali:

21 “Jao tebi, Korazine! Jao tebi, Betsaido! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila silna djela koja su se dogodila u vama, odavno bi se pokajali u kostrijeti i pepelu.

22 Ali ja vam kažem: Tiru i Sidonu bit će podnošljivije na Dan suda nego vama.

23 I ti, Kapernaume, koji si se do neba uzvisio, do pakla ćeš se strovaliti! Jer da su se u Sodomi dogodila silna djela koja su se u tebi dogodila, ostala bi do danas.

24 Ali ja vam kažem da će zemlji sedomskoj biti podnošljivije na Dan suda nego tebi.”

Poziv izmorenima i opterećenima

25 U to je vrijeme Isus progovorio te rekao: “Hvalim te Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i pametnih, a otkrio to nejačadi.

26 Da, Oče, jer je to bilo zadovoljstvo pred tobom.

27 Sve mi je predao moj Otac, i nitko ne poznaje Sina, osim Oca; niti tko poznaje Oca, osim Sina, i *onoga* kome Sin hoće otkriti.

28 Dođite k meni svi koji ste izmoredni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.

29 Uzmite moj jaram na sebe i učite od mene jer sam krotka i po-

nizna srca, i naći ćete odmor dušama svojim;

30 jer jaram *je* moj ugodan i breme je moje lako.”

POGLAVLJE 12 Gospodar Šabata

1 U ono vrijeme prolazio je Isus na Šabat kroz usjeve, a njegovi su učenici ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti.

2 A kad su farizeji *to* vidjeli, rekli su mu: “Gle, učenici tvoji čine ono što nije zakonom dopušteno činiti na Šabat.”

3 A on ih je upitao: “Niste li čitali što je David učinio kad je ogladnio on i oni koji su bili s njim?

4 Kako je ušao u kuću Božju i pojeo prineseni kruhove, što nije bilo zakonom dopušteno jesti njemu, niti onima koji su bili s njim, nego samo svećenicima?

5 Ili, zar niste čitali u Zakonu kako u dane Šabata svećenici u Hramu oskvrnjuju Šabat, a nedužni su?

6 A ja vam kažem da je ovdje *jedan* veći od Hrama!

7 A da ste znali što znači: ‘Hoću milosrđe, a ne žrtvu’, ne biste osudili nedužne.

8 Jer je Sin čovječji Gospodar i Šabata.”

Ozdravljivanje na Šabat

9 A kad je otišao odande, došao je u njihovu sinagogu,

10 i gle, *ondje* je bio čovjek koji je imao usahlu ruku. I upitali su ga govoreći: “Je li zakonom dopušteno na Šabat liječiti?”, kako bi ga mogli optužiti.

11 A on im je odgovorio: “Tko je među vama takav čovjek koji ima jednu ovcu, te ako ona na Šabat upadne u jamu, *da* je ne bi prihvatio i izvadio?

12 Koliko je onda čovjek vredniji

od ovce! Stoga je zakonom dopušteno na Šabat činiti dobro."

13 Tada je rekao čovjeku: "Ispruži svoju ruku!" I ispružio *ju* je te se obnovila i bila zdrava kao druga.

14 Onda su farizeji izašli i održali vijećanje protiv njega, kako bi ga pogubili.

Izabrani Božji sluga

15 Ali kad je Isus *to* doznao, udaljio se odande, a veliko ga je mnoštvo slijedilo i sve ih je ozdravio.

16 I naložio im je da ga ne razglašuju,

17 da bi se ispunilo što je rekao prorok Izaija, govoreći:

18 "Evo, moga sluga, koga sam izabrao, ljubljani moj, u kome je moja duša potpuno zadovoljna. Staviti ću duha svoga na njega, i on će naviještati sud Poganima.

19 Neće se prepirati ni vikati, niti će tko po ulicama čuti njegov glas.

20 Trsku stučenu neće prelomiti i tinjajući stijenj neće ugasiti, sve dok sud ne izvede do pobjede.

21 I u njegovo ime uzdat će se Pogani."

Isus i Beelzebub

22 Tada su mu doveli jednog opsjednutog đavlom, slijepog i nijemog, i *on* ga je ozdravio, tako da je slijepi i nijemi i progovorio i progledao.

23 I svi su ljudi bili zadivljeni te su govorili: "Nije li ovaj Davidov Sin?"

24 Ali kad su farizeji *to* čuli, rekli su: "Ovaj ne izgoni đavle osim po Beelzebubu, knezu đavolskom."

25 A Isus je znao njihove misli te im rekao: "Svako kraljevstvo razdijeljeno između sebe opustjet će, i svaki grad ili kuća razdijeljena između sebe neće opstati.

26 I ako Sotona Sotonu izgoni, on je razdijeljen između sebe.

Kako će onda opstati njegovo kraljevstvo?

27 A ako ja po Beelzebubu izgonim đavle, po kome *ih* izgone vaša djeca? Zato će vam oni biti suci.

28 Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, tada je k vama došlo kraljevstvo Božje.

29 Ili kako netko može ući u kuću jakoga i oplijeniti njegova dobra ako najprije jakoga ne sveže? I tada će oplijeniti njegovu kuću.

30 Tko nije sa mnom, protiv mene je; i tko ne skuplja sa mnom, rasipa.

31 Zbog toga vam kažem: Svaki grijeh i hula oprostit će se ljudima, ali hula *protiv Svetoga* Duha neće se oprostiti ljudima.

32 I tko govori riječ protiv Sina čovječjega, bit će mu oprošteno, ali tko govori protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni u *svijetu* koji dolazi."

Stablo i njegov plod

33 "Ili uzgojite dobro stablo i njegov *je* plod dobar, ili uzgojite zlo stablo i njegov *je* plod zao; jer se stablo po plodu poznaje.

34 O naraštaju zmija otrovnica! Kako možete govoriti dobro kad ste zli? Jer usta govore iz obilja srca.

35 Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.

36 Ali ja vam kažem da će za svaku nekorisnu riječ koju ljudi izgovore dati račun na Dan suda.

37 Jer prema svojim riječima bit ćeš opravdan i prema svojim riječima bit ćeš osuđen."

Znak proroka Jone

38 Tada su neki od pismoznanaca i farizeja odgovorili govoreći: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak!"

39 A on im je odgovorivši rekao: "Zli i preljubnički naraštaj traži znak, ali mu se neće dati znak osim znaka proroka Jone.

40 Jer kao što je Jona bio tri dana i tri noći u kitovoj utrobi, tako će Sin čovječji biti tri dana i tri noći u srcu zemlje.

41 Ljudi Ninivljani ustat će na sudu s ovim naraštajem i osuditi ga, jer su se pokajali na Jonino propovijedanje, a gle, ovdje je veći od Jone!

42 Kraljica Juga ustat će na sudu s ovim naraštajem i osuditi ga, jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a gle, ovdje je veći od Salomona!"

Povratak nečistog duha

43 "Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, prolazi kroz bezvodna mjesta tražeći spokoja, i ne nalazi.

44 Tada kaže: 'Vratit ću se u svoju kuću odakle sam izašao!' I kad dođe, nađe je praznu, pometenu i ukrašenu.

45 Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, pa uđu i nastane se ondje. I posljednje je *stanje* toga čovjeka gore od prvoga. Tako će biti i ovom zlom naraštaju."

Isusova prava obitelj

46 Dok je on još govorio ljudima, gle, majka i braća njegova stajali su vani, želeći s njim razgovarati.

47 Onda mu je netko rekao: "Evo, tvoja majka i tvoja braća stoje vani i žele razgovarati s tobom."

48 A on je odgovorivši rekao onome koji mu je *to* govorio: "Tko je moja majka? I tko su moja braća?"

49 Onda je ispružio svoju ruku prema svojim učenicima i rekao: "Evo majke moje i braće moje!

50 Jer svaki koji izvršava volju

Oca mojega koji je u nebu, taj je moj brat i sestra i majka."

POGLAVLJE 13 Usporedba o sijaču

1 Istoga dana Isus je izašao iz kuće i sjeo uz more.

2 I veliko se mnoštvo skupilo oko njega, tako da je ušao u lađu i sjeo, a sve je ono mnoštvo stajalo na obali.

3 Tada im je mnogo toga govorio u usporedbama, govoreći: "Gle, izašao je sijač sijati.

4 I dok je sijao, poneko je *sjeme* palo pokraj puta, i došle su ptice te ga pozobale.

5 Neko je palo na kamenita mjestu, gdje nije imalo mnogo zemlje, te je odmah niknulo, jer nije imalo duboke zemlje.

6 A kad se sunce podiglo, izgorjelo je; i jer nije imalo korijena, osušilo se.

7 A neko je palo među trnje i trnje je naraslo te ga ugušilo.

8 A drugo je palo na dobru zemlju i rodilo plod: neko stotruk, neko šezdesetotruk, neko tridesetotruk.

9 Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

Razlog za usporedbu

10 Tada su mu prišli učenici i rekli mu: "Zašto im govoriš u usporedbama?"

11 A on im je odgovorivši rekao: "Zato što je vama dano upoznati tajne kraljevstva nebeskog, ali njima nije dano.

12 Jer tko ima, njemu će se dati te će imati preobilje, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.

13 Zbog toga im govorim u usporedbama jer gledajući ne vide i slušajući ne čuju niti razumiju.

14 I na njima se ispunilo proročanstvo Izaije, koji govori: 'Slušanjem ćete čuti, a necete ra-

zumjeti; i gledajući gledat ćete, a nećete uvidjeti!

15 Jer se usalilo srce ovoga naroda pa ušima *svojim* slabo čuju i oči su svoje zatvorili: da svojim očima ne vide, i *svojim* ušima ne čuju, i *svojim* srcem ne razumiju, i ne obrate se, i *ja* ih ne ozdravim.'

16 Ali *su* blažene oči vaše jer vide i uši vaše jer čuju.

17 Jer vam uistinu kažem da su mnogi proroci i pravednici željeli vidjeti što vi vidite, i nisu vidjeli, i čuti što vi čujete, i nisu čuli."

Tumačenje usporedbe o sijaču

18 "Vi dakle poslušajte usporedbu o sijaču.

19 Kad tko sluša Riječ o kraljevstvu, a ne razumije, tada dolazi Zli i otima što je posijano u njegovom srcu. To je onaj kome je sjeme posijano pokraj puta.

20 A onaj koji je posijan na kamenitim mjestima, to je onaj koji sluša Riječ i odmah je primi s radošću,

21 ali nema u sebi korijena, nego traje za neko vrijeme; jer kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablazni.

22 A onaj kome je sjeme posijano među trnje, to je onaj koji sluša Riječ, ali briga ovoga svijeta i varljivost bogatstva uguše Riječ, te postaje неплодан.

23 Ali onaj kome je sjeme posijano na dobroj zemlji jest onaj što sluša Riječ i razumije je i koji donosi plod i rađa: netko stotruko, netko šezdesetotruko, netko tridesetotruko."

Usporedba o pšenici i kukulju

24 Drugu im je usporedbu iznio govoreći: "Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku koji je posijao dobro sjeme na svojoj njivi.

25 Ali dok su ljudi spavali, došao je njegov neprijatelj i posijao

kukulj između pšenice pa otišao.

26 A kad je usjev uzrastao i rodio plod, tada se pojavio i kukulj.

27 Kad su sluge došle domaćinu, upitale su ga: "Gospodaru, nisi li ti posijao dobro sjeme na svojoj njivi? Odakle onda ima kukulja?"

28 Odgovorio im je: 'Neprijatelj je to učinio!' Sluge su ga upitale: 'Hoćeš li, dakle, da odemo i saberemo ga?'

29 A on im je odgovorio: 'Ne, da ne biste, sabirajući kukulj, iščupali s njim i pšenicu.

30 Pustite neka oboje raste zajedno do žetve. A u vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukulj i svežite ga u snopove da se spali, a pšenicu skupite u moju žitnicu.'

Usporedba o gorušičnom zrnu i kvascu

31 Drugu im je usporedbu iznio govoreći: "Kraljevstvo je Božje kao gorušično sjeme koje je čovjek uzeo i posijao na svoju njivu.

32 Ono je zacijelo najmanje od svega sjemenja, ali kad naraste, najveće je među biljem i postane stablo, tako da dolaze ptice nebeske i gnijezde se po njegovim granama."

33 Drugu im je usporedbu ispričao: "Kraljevstvo je nebesko kao kvasac koji je žena uzela i umijesila u tri mjere brašna dok se sve nije ukvasalo."

34 Sve je to Isus govorio mnoštvu u usporedbama i nije im govorio bez usporedaba;

35 da bi se ispunilo što je rekao prorok, govoreći: "Otvorit ću svoja usta u usporedbama, iznijet ću što je bilo skriveno od utemeljenja svijeta."

Tumačenje usporedbe o kukulju

36 Tada je Isus otpustio mnoštvo

i ušao u kuću. I prišli su mu njegovi učenici govoreći: "Objasni nam usporedbu o kukolju na njivi?"

37 On im je odgovorivši rekao: "Onaj koji sije dobro sjeme jest Sin čovječji.

38 Njiva je svijet; dobro sjeme jesu djeca kraljevstva, a kukolj su djeca Zloga.

39 Neprijatelj koji ih je posijao jest Davao; žetva je kraj svijeta, a žeteoci su anđeli.

40 Kao što se dakle kukolj sabire i spaljuje u ognju, tako će biti na kraju ovog svijeta.

41 Sin čovječji poslat će svoje anđele, i oni će sabrati iz njegovog kraljevstva sve sablazni i one koji čine nepravdu,

42 te će ih baciti u peć ognjenu; ondje će biti plač i škrgut zubi.

43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca. Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

Usporedba o blagu, biseru i mreži

44 "Nadalje, kraljevstvo je nebesko slično blagu skrivenu u polju, koje čovjek, kad ga pronade, sakrije, te radostan zbog toga ode i proda sve što ima i kupi onu njivu.

45 Nadalje, kraljevstvo je nebesko slično čovjeku trgovcu koji traži krasno biserje;

46 kad je pronašao jedan skupocjen biser, otišao je te prodao sve što je imao i kupio ga.

47 Nadalje, kraljevstvo je nebesko slično mreži, koja je bačena u more, i skupila od svake vrste;

48 koju su, kad se napunila, izvukli na obalu i sjeli *te* sabrali dobre u posude, a loše izbacili van.

49 Tako će biti na kraju svijeta: izaći će anđeli i odijeliti opake od pravednih,

50 te će ih baciti u peć ognjenu;

ondje će biti plač i škrgut zubi."

51 Isus ih je upitao: "Jeste li sve ovo razumjeli?" Oni su mu odgovorili: "Da, Gospodine!"

52 Nato im je rekao: "Stoga je svaki pismoznanac, podučen o kraljevstvu nebeskom, sličan čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro."

Isus u svom zavičaju

53 I dogodilo se, kad je Isus dovršio ove usporedbe, *da* je otišao odande.

54 A kad je došao u svoj zavičaj, poučavao ih je u njihovoj sinagogi, tako da su se zapanjili i govorili: "Odakle ovomu ta mudrost i *ta* silna djela?"

55 Nije li ovaj tesarov sin? Ne zove li se njegova majka Marija, a braća njegova Jakov, i Josija, i Šimun i Juda?

56 I sestre njegove, nisu li sve među nama? Odakle *mu* onda sve ovo?"

57 I sablažnjavali su se nad njim. Ali im je Isus rekao: "Prorok nije bez časti, osim u svom zavičaju i u svojoj kući."

58 I nije učinio ondje mnogo silnih djela zbog njihove nevjere.

POGLAVLJE 14 Pogubljenje Ivana Krstitelja

1 U ono je vrijeme Herod tetrarh čuo glas o Isusu

2 pa je rekao svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! Uskrsnuo je od mrtvih i zato moćne sile djeluju u njemu."

3 Jer Herod je uhitio Ivana te ga svezao i bacio u tamnicu radi Herodijade, žene svoga brata Filipa;

4 jer mu je Ivan rekao: "Nije ti zakonom dopušteno imati je!"

5 A kad ga je htio ubiti, bojao se mnoštva jer su ga držali za proroka.

6 Ali kad se slavio Herodov rođendan, Herodijadina je kći plesala pred njima i ugodila Herodu.

7 Zato joj je uz zakletvu obećao dati što god zamoli.

8 A ona je, unaprijed upućena od svoje majke, rekla: "Daj mi ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja."

9 Nato se kralj ražalostio, ali zbog zakletve i onih koji su s njim bili pri jelu, zapovjedio je da *joj* se preda.

10 Zatim je poslao da se Ivanu odrubi glava u tamnici,

11 i njegovu glavu donijeli na pladnju pa je predali djevojci, a ona *ju* je odnijela svojoj majci.

12 Onda su došli njegovi učenici, uzeli tijelo i pokopali ga, te otišli i izvijestili Isusa.

Isus hrani pet tisuća ljudi

13 Kad je Isus *to* čuo, povukao se odande lađom na pusto mjesto, nasamo. A kad je narod *to* čuo, slijedio ga je pješice iz gradova.

14 Tada je Isus izašao, ugledao veliko mnoštvo, te se sažalio nad njima i ozdravio im bolesnike.

15 A kad se spustila večer, prišli su mu njegovi učenici govoreći: "Ovo je pusto mjesto i već je kasno; otpusti mnoštvo da mogu ići u sela i kupiti sebi namirnice."

16 A Isus im je rekao: "Ne treba-ju otići; vi im dajte jesti."

17 A oni su mu rekli: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."

18 Tada je on rekao: "Donesite mi ih ovamo!"

19 I zapovjedio je mnoštvu da sjedne na travu, pa je uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogledao u nebo, blagoslovio te razlomio i dao kruhove učenicima, a učenici mnoštvu.

20 I svi su jeli i nasitili se, a od preostalih ulomaka skupili su

dvanaest punih košara.

21 A onih što su jeli bilo je oko pet tisuća muškaraca, pored žena i djece.

Isus hoda po vodi

22 I odmah je Isus primorao svoje učenike da uđu u lađu i odu pred njim na drugu stranu, dok je on otpuštao mnoštvo.

23 I kad je otpustio mnoštvo, popeo se na goru, nasamo, da se moli. A kad se spustila večer bio je tamo sâm.

24 Ali je lađa već bila nasred mora, bacana valovima, jer je vjetar bio suprotan.

25 A kad je četvrte noćne straže Isus je pošao k njima hodajući po moru.

26 A kad su ga učenici ugledali kako hoda po moru, uznemirili su se, govoreći: "To je duh!" I od straha su vrisnuli.

27 Ali im je Isus odmah progovorio te rekao: "Raspoložite se, ja sam! Ne bojte se!"

28 A Petar mu je odgovorivši rekao: "Gospodine, ako si ti, naredi mi da dođem k tebi po vodi."

29 A on je rekao: "Dođi!" I kad je Petar izašao iz lađe, hodao je po vodi da dođe k Isusu.

30 Ali kad je ugledao žestok vjetar, uplašio se i pošto je počeo tonuti, povikao je govoreći: "Gospodine, spasi me!"

31 A Isus je odmah pružio ruku i uhvatio ga pa mu rekao: "O malovjerni, zašto si posumnjao?"

32 I čim su ušli u lađu, vjetar je prestao.

33 Nato su se oni u lađi primakli te mu iskazali štovanje govoreći: "Doista, ti si Sin Božji!"

Isus ozdravlja bolesnike

34 I kad su preplovili, došli su u genezaretski kraj.

35 A čim su ga ljudi iz onog mjesta prepoznali, razglasili su po svojoj onoj okolici i donosili mu sve bolesnike,

36 te ga zaklinjali da se samo dotaknu ruba njegove odjeće. I svi koji su se dotaknuli, potpuno su ozdravili.

POGLAVLJE 15 Ljudske zapovijedi

1 Tada su pristupili k Isusu pismoznanci i farizeji iz Jeruzalema govoreći:

2 "Zašto tvoji učenici krše predaju starih? Jer ne peru svoje ruke kad jedu kruh!"

3 A on im je odgovorio rekavši: "Zašto i vi kršite Božju zapovijed svojom predajom?

4 Jer Bog je zapovjedio govoreći: 'Poštuj svoga oca i majku!' i 'Tko prokune oca ili majku, neka skonča smrću!'

5 Ali vi govorite: Tko ocu ili majci kaže: 'Ono što bi ti od mene moglo koristiti, to je dar';

6 pa ne mora poštovati svoga oca ili svoju majku. Tako ste ukinuli Božju zapovijed svojom predajom.

7 Licemjeri! Dobro je o vama prorokovao Izaija, govoreći:

8 'Ovaj mi narod pristupa svojim ustima i usnama me poštuje, ali je srce njegovo daleko od mene.

9 I uzalud me štiju naučavajući kao nauke zapovijedi ljudske.'

10 Tada je dozvao mnoštvo pa im rekao: "Slušajte i razumijte!

11 Ništa što ulazi u usta ne onečišćuje čovjeka, nego što iz usta izlazi, to onečišćuje čovjeka."

12 Zatim su došli njegovi učenici i rekli mu: "Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli ove riječi?"

13 A on je odgovorivši rekao: "Svaka sadnica koju nije zasadio moj Otac nebeski, iskorijenit će se.

14 Pustite ih! Oni su slijepe vođe

slijepaca. A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti."

15 Nato je Petar odgovorio upitavši ga: "Objasni nam tu usporedbu?"

16 A Isus je rekao: "Zar i vi još ne razumijete?"

17 Zar još ne shvaćate da sve što ulazi u usta ide u trbuh, te se izbacuje u zahod?

18 Ali ono što iz usta izlazi, iz srca proizlazi, i to onečišćuje čovjeka.

19 Jer iz srca proizlaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, hule.

20 To je ono što onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka."

Vjera Kanaanke

21 Tada je Isus otišao odande i povukao se u područja Tira i Sidona.

22 I gle, došla je žena, Kanaanka, iz onih krajeva i zavapila je k njemu govoreći: "Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Moja je kći teško izmučena đavlom!"

23 Ali joj on nije odgovorio ni riječi. Nato su njegovi učenici prišli i preklinjali ga govoreći: "Otpusti je jer više za nama!"

24 A on im je odgovorivši rekao: "Nisam poslan *drugima*, već samo k izgubljenim ovcima doma Izraelova!"

25 Tada je ona prišla te mu iskazivala štovanje govoreći: "Gospodine, pomози mi!"

26 Ali on je odgovorio rekavši: "Nije dolično uzeti kruh djeci i baciti ga psićima."

27 A ona je rekla: "Istina, Gospodine! Ali i psići jedu mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara."

28 Nato joj je Isus odgovorivši rekao: "O ženo, velika je tvoja vjera! Neka ti bude kako želiš." I nje-

zina je kći ozdravila od toga časa.

Ozdravljenja uz Galilejsko more

29 A Isus je otišao odande i došao do Galilejskog mora; i popeo se na goru te ondje sjeo.

30 I pristupilo mu je veliko mnoštvo imajući uz sebe hrome, slijepce, nijeme, sakate i mnoge druge; i položili su ih do Isusovih nogu, a on ih je ozdravio,

31 tako da se mnoštvo divilo kad su vidjeli kako nijemi govore, sakati ozdravljaju, hromi hodaju, a slijepi gledaju, te su slavili Boga Izraelova.

Isus hrani četiri tisuće ljudi

32 Tada je Isus dozvao svoje učenike i rekao: "Zao mi je mnoštva, jer su već tri dana sa mnom i nemaju što jesti, a ne želim ih otpustiti gladne da ne klonu na putu."

33 A njegovi su mu učenici rekli: "Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo tako veliko mnoštvo?"

34 A Isus ih je upitao: "Koliko kruhova imate?" A oni su odgovorili: "Sedam, i nekoliko ribica."

35 I zapovjedio je mnoštvu da sjednu na zemlju.

36 Onda je uzeo sedam kruhova i ribe te zahvalio, razlomio ih i dao svojim učenicima, a učenici mnoštvu.

37 I svi su jeli i nasitili se, a od ulomaka što je preostalo podigli su sedam punih košara.

38 A onih što su jeli bilo je četiri tisuće muškaraca, pored žena i djece.

39 Tada je otpustio mnoštvo i ušao u lađu te došao u područja Magdale.

POGLAVLJE 16

Farizeji i saduceji traže znak

1 Zatim su došli farizeji i sadu-

ceji te, iskušavajući ga, zatražili da im pokaže znak s neba.

2 On im je odgovorio rekavši: "Kad je večer, govorite: 'Bit će lijepo vrijeme', jer se nebo rumeni.

3 A ujutro: 'Danas će biti olujno vrijeme', jer se nebo rumeni i tmuri. O, licemjeri! Lice neba znate razabrati, a znakove vremena ne možete?

4 Opak i preljubnički naraštaj traži znak; a neće mu se dati znak osim znaka proroka Jone." Onda ih je ostavio i otišao.

5 I njegovi su učenici stigli na drugu stranu, a zaboravili su uzeti kruha.

6 Tada im je Isus rekao: "Pazite i čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!"

7 A oni su raspravljali među sobom govoreći: "To je zato što nismo uzeli kruha."

8 Kad je Isus to zapazio, rekao im je: "O, malovjerni, zašto među sobom raspravljate što niste ponijeli kruha?"

9 Zar još ne razumijete, niti se sjećate onih pet kruhova na pet tisuća, i koliko ste košara sa sobom uzeli?

10 Ni onih sedam kruhova na četiri tisuće, i koliko ste košara sa sobom uzeli?

11 Kako ne razumijete da vam nisam govorio o kruhu: 'Čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog?' "

12 Tada su razumjeli kako im nije rekao da se čuvaju krušnoga kvasca, nego nauka farizejskog i saducejskog.

Petar dobiva objavu

13 Kad je Isus došao u područja Cezareje Filipove, upitao je svoje učenike govoreći: "Što za mene, Sina čovječjega, govore ljudi, tko sam ja?"

14 A oni su odgovorili: "Neki go-

vore da si Ivan Krstitelj, neki da si Ilija, a drugi da si Jeremija ili jedan od proroka."

15 On ih je upitao: "Ali što vi kažete, tko sam ja?"

16 A Šimun Petar je odgovorio rekavši: "Ti si Krist, Sin Boga živoga."

17 A Isus mu je odgovorio rekavši: "Blažen si, Šimune Barjona, jer ti to nije objavilo tijelo i krv, nego Otac moj koji je u nebu.

18 A i ja tebi kažem: "Ti si Petar, a na ovoj ću stijeni sagraditi crkvu svoju i vrata pakla neće je nadvladati.

19 I tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, i sve što svezеш na zemlji, bit će svezano u nebu; i sve što odriješiš na zemlji, bit će odriješeno u nebu."

20 Tada je naložio svojim učenicima da nikome ne govore da je on, Isus, taj Krist.

Prva najava muke i uskrsnuća

21 Od tog vremena Isus je počeo obrazlagati svojim učenicima kako mora poći u Jeruzalem i mnogo pretrpjeti od starješina i glavara svećeničkih i pismoznaca, i biti ubijen i treći dan biti uskrsnut.

22 Tada ga je Petar odveo *ustranu* te ga počeo koriti govoreći: "Daleko to od tebe, Gospodine! To se tebi nipošto neće dogoditi!"

23 Ali se on okrenuo i rekao Petru: "Odlazi od mene, Sotono! Ti si mi sablazan, jer ti ni ne naslućuješ što je Božje, nego samo što je ljudsko."

Cijena učenishva

24 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Hoće li tko ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe i uzme svoj križ i neka me slijedi.

25 Jer tko hoće život svoj spasiti,

izgubit će ga, a tko svoj život radi mene izgubi, naći će ga.

26 Jer što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a dušu svoju izgubi? Ili, što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?

27 Jer će Sin čovječji doći u slavi Oca svoga s anđelima svojim, i tada će svakoga nagraditi po njegovim djelima.

28 Uistinu vam kažem: Ima nekih ovdje nazočnih koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom."

POGLAVLJE 17

Preobraženje

1 Nakon šest dana Isus je uzeo Petra, Jakova i njegova brata Ivana te ih poveo na visoku goru, nasamo.

2 I preobrazio se pred njima i lice je njegovo zasjalo kao sunce, a njegova je odjeća postala bijela kao svjetlost.

3 I, gle, pojavili su im se Mojsije i Ilija *pa* su s njim razgovarali.

4 Tada je Petar progovorio te rekao Isusu: "Gospodine, dobro nam je biti ovdje; ako hoćeš, napravimo ovdje tri šatora: jedan tebi i jedan Mojsiju i jedan Ilji.

5 Dok je on još govorio, gle, sjajan ih je oblak zasjenio, i evo, glas je iz oblaka progovorio: "Ovo je Sin moj ljubljeni, u kome sam potpuno zadovoljan. Njega slušajte!"

6 A kad su učenici *to* čuli, pali su na svoje lice i jako se uplašili.

7 A Isus im je prišao, dotaknuo ih i rekao: "Ustanite i ne bojte se!"

8 A kad su podigli svoje oči, nisu vidjeli nikoga, već samo Isusa.

9 I dok su silazili s gore, Isus im je naložio govoreći: "Nikome ne govorite o viđenju dok Sin čovječji ne uskrsne iz mrtvih!"

10 A njegovi su ga učenici pitali

govoreći: "Zašto onda pismoznanci kažu da najprije mora doći Ilija?"

11 A Isus im je odgovorio rekavši: "Ilija će doista najprije doći i sve obnoviti.

12 Ali kažem vam da je Ilija već došao, a oni ga nisu prepoznali, već su mu učinili sve što su željeli. Tako će i Sin čovječji pretrpjeti od njih."

13 Tada su učenici razumjeli da im je govorio o Ivanu Krstitelju.

Ozdravljen opsjednuti dječak

14 A kad su došli k mnoštvu, pristupio mu je *neki* čovjek i pao pred njim na koljena govoreći:

15 "Gospodine, smiluj se mom sinu jer je mjesečar i jako se muči; jer često pada u vatru i često u vodu.

16 I doveo sam ga tvojim učenicima i nisu ga mogli izliječiti.

17 Tada je Isus odgovorio rekavši: "O, nevjerni i izopačeni naraštaju, dokle ću biti s vama? Dokle ću vas podnositi? Dovedite mi ga ovamo!"

18 I ukorio je Isus đavla te je izašao iz njega, i dječak je ozdravio od toga časa.

19 Tada su učenici prišli Isusu nasamo i upitali: "Zašto ga mi nismo mogli istjerati?"

20 A Isus im je rekao: "Zbog vaše nevjere. Jer uistinu vam kažem, ako imate vjere kao sjeme gorušično, reći ćete ovoj gori: 'Premjesti se oдавде onamo!' i premjestit će se; i ništa vam neće biti nemoguće.

21 Ali ova vrsta ne izlazi osim pomoću molitve i posta."

Druga najava muke i uskrснуća

22 A dok su boravili u Galileji, Isus im je rekao: "Sin čovječji bit će predan u ruke ljudima;

23 i ubit će ga, i treći će dan uskrsnuti." Nato su se jako ražalostili.

Hramski porez

24 A kad su došli u Kapernaum, pristupili su Petru oni koji ubiru porez i upitali: "Plaća li vaš učitelj porez?"

25 Odgovorio je: "Da!" A kad je ušao u kuću, Isus ga je preduhitrio pitajući: "Što ti misliš, Šimune, od koga kraljevi zemaljski ubiru carinu ili porez? Od svoje djece ili od tuđe?"

26 Petar mu je odgovorio: "Od tuđe." Isus mu je rekao: "Prema tome, djeca su oslobođena."

27 Ali da ih ne sablaznimo, pođi do mora, baci udicu i uzmi prvu ribu koju izvučeš; i kad joj otvoriš usta, naći ćeš novčić; uzmi ga pa im daj za mene i za sebe."

POGLAVLJE 18

Tko je najveći

1 U taj su čas učenici pristupili k Isusu pitajući: "Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?"

2 A Isus je dozvao k sebi malo dijete i postavio ga usred njih

3 te rekao: "Uistinu vam kažem, ako se ne obratite i ne postanete kao mala djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.

4 Tko se dakle ponizi kao ovo malo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.

5 I svaki koji primi jedno takvo malo dijete u moje ime, mene prima."

Sablazan

6 "A tko sablazni jednoga od ovih malenih koji vjeruju u mene, bilo bi mu bolje da mu se mlinski kamen objesi oko vrata i da potone u dubinu morsku.

7 Jao svijetu zbog sablazni! Jer sablazni neizbježno dolaze, ali jao onom čovjeku po kome sablazan dolazi!

8 Stoga ako te ruka tvoja ili noga tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe; bolje ti je ući u život hrom ili sakat nego s dvjema rukama ili s dvjema nogama biti bačen u vječni oganj.

9 I ako te oko tvoje sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe; bolje ti je ući u život s jednim okom nego s dva oka biti bačen u pakao ognjeni.

10 Pazite da ne prezrete jednog od ovih malenih, jer vam kažem da njihovi anđeli u nebu stalno gledaju lice Oca moga koji je u nebu.

11 Jer je Sin čovječji došao spasiti ono što je izgubljeno."

Zalutala ovca

12 "Što vi mislite? Ako neki čovjek ima sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li ostaviti onih devedeset i devet pa ići po gorama i tražiti onu koja je zalutala?

13 I ako se dogodi da je nađe, uistinu vam kažem: raduje se više zbog nje, nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale.

14 Tako nije ni volja Oca vašega koji je u nebu da propadne i jedan od ovih malenih."

Postupanje s bratom koji je pogriješio protiv tebe

15 "Štoviše, ako tvoj brat pogriješi protiv tebe, idi i ukaži mu na pogrešku, *da ostane* samo između tebe i njega; ako te posluša, zadovoljio si brata.

16 Ali ako *te* ne posluša, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, da se po svjedočenju dvojice ili trojice svjedoka utvrdi svaka riječ.

17 Ako i njih ne posluša, reci crkvi. Ako i crkvu ne posluša, neka ti bude kao poganin i poreznik.

18 Uistinu vam kažem, sve što svezete na zemlji, bit će svezano u nebu; i sve što odriječite na zemlji,

bit će odriješeno u nebu.

19 Nadalje vam kažem da, ako se dvojica od vas na zemlji slože u vezi bilo čega što zamole, bit će im učinjeno od moga Oca koji je u nebu.

20 Jer gdje su dvojice ili troje okupljeni u moje ime, ondje sam ja među njima."

Opraštanje

21 Tada mu je prišao Petar i upitao: "Gospodine, kako često *može* brat moj sagriješiti protiv mene pa da mu ja oprostim? Do sedam puta?"

22 Isus mu je odgovorio: "Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

Nemilosrdni dužnik

23 "Stoga kraljevstvo nebesko sliči nekom kralju koji je htio srediti račun sa svojim slugama.

24 I kad je počeo obračunavati, doveli su mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata.

25 Ali kako nije imao *čime* platiti, gospodar je njegov zapovjedio da se proda on i njegova žena i djeca, i sve što je imao, te se naplati.

26 Stoga je sluga pao te mu iskazao štovanje govoreći: 'Gospodaru, imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti isplatiti.'

27 Tada se gospodar toga sluge sažalio, pustio ga i oprostio mu dug.

28 A taj je isti sluga izašao, našao jednog od svojih sudruga slugu koji mu je dugovao sto dinara, te ga pograbio i davio *ga* govoreći: 'Isplati mi što si dužan!'

29 A njegov mu je sudrug sluga pao do nogu i zaklinjao ga govoreći: 'Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti isplatiti.'

30 Ali on nije htio, nego je otišao i bacio ga u tamnicu sve dok ne

isplati dug.

31 A kad su njegovi sudrugovi sluge vidjeli što se dogodilo, bili su jako ožalošćeni pa su otišli i javili svom gospodaru sve što se dogodilo.

32 Tada mu je njegov gospodar, pošto ga je pozvao, rekao: 'Opaki slugo! Oprostio sam ti sav onaj dug jer si me zamolio;

33 Nisi li se i ti trebao smilovati svome sudrugu slugi kao što sam se i ja tebi smilovao?'

34 I njegov se gospodar razgnjevio te ga predao mučiteljima sve dok ne isplati sve što mu je dugovao.

35 Tako će i moj Otac nebeski učiniti vama ako ne oprostite od srca svojih svaki svome bratu njegove prijestupe."

POGLAVLJE 19 Ženidba i rastava

1 I dogodilo se *da* je Isus, kad je završio ove besjede, otišao iz Galileje i došao u područja Judeje s one strane Jordana.

2 A slijedilo ga je veliko mnoštvo, i on ih je ondje ozdravio.

3 Pristupili su mu i farizeji iskušavajući ga i govoreći mu: "Je li zakonom dopušteno čovjeku otpustiti svoju ženu iz bilo kojeg razloga?"

4 A on je odgovorio rekavši im: "Niste li čitali da onaj koji *ih* je stvorio u početku, stvorio ih je muško i žensko

5 i rekao: 'Stoga će čovjek napustiti oca i majku i prionuti uza svoju ženu; i njih dvoje bit će jedno tijelo'?

6 Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Prema tome, što je Bog sjedinio, čovjek neka ne rastavlja!"

7 Upitali su ga: "Zašto je onda Mojsije zapovjedio dati otpusno pismo pa je otpustiti?"

8 Odgovorio im je: "Mojsije vam

je zbog tvrdoće vašeg srca dopustio otpuštati žene vaše, ali od početka nije bilo tako.

9 A ja vam kažem: Svaki koji otpusti svoju ženu, osim zbog bludništva, i oženi se drugom, čini preljub. I tko se oženi otpuštenom, čini preljub."

10 Njegovi su mu učenici rekli: "Ako je takav slučaj s čovjekom i ženom *njegovom*, onda nije dobro oženiti se."

11 A on im je rekao: "Ne prihvaćaju svi ovu besjedu osim *onih* kojima je dano.

12 Jer ima eunuha koji su tako rođeni od majčine utrobe; ima i eunuha koje su ljudi uškopili; a ima eunuha koji su sami sebe uškopili radi kraljevstva nebeskog. Tko *to* može prihvatiti, neka prihvati."

Isus i dječica

13 Tada su mu doveli dječicu da na njih položi ruke i pomoli se; a učenici su ih koristili.

14 Ali je Isus rekao: "Pustite dječicu i ne branite im da dođu k meni, jer takvih je kraljevstvo nebesko!"

15 Onda je položio ruke na njih i otišao odande.

Bogati mladić

16 I, gle, jedan je došao i upitao ga: "Učitelju dobri, kakvo dobro djelo moram učiniti da bih imao život vječni?"

17 A on mu je odgovorio: "Zašto me nazivaš dobrim? Nitko nije dobar osim jednoga, to jest, Boga! Ali ako hoćeš ući u život, drži zapovijedi."

18 Upitao ga je: "Koje?" Isus je odgovorio: "Ne ubij! Ne poćini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoći lažno!

19 Poštuj oca svoga i majku; i ljubi

bližnjega svoga kao samoga sebe!"

20 Mladić mu je rekao: "Sve sam to držao od svoje mladosti. Što mi još nedostaje?"

21 Isus mu je rekao: "Ako hoćeš biti savršen, idi, prodaj što imaš i daj siromasima, pa ćeš imati blago u nebu; onda dođi i slijedi me."

22 A kad je mladić čuo tu besjedu, otišao je žalostan, jer je imao veliki imetak.

23 Tada je Isus rekao svojim učenicima: "Uistinu vam kažem da će bogataš teško ući u kraljevstvo nebesko.

24 I ponovo vam kažem: Lakše je devu proći kroz ušicu igle negoli bogatašu ući u kraljevstvo Božje."

25 Kad su njegovi učenici to čuli, silno su se začudili govoreći: "Tko se onda može spasiti?"

26 A Isus ih je pogledao te im rekao: "Ljudima je to nemoguće, ali s Bogom je sve moguće!"

Nagrada za Isusove sljedbenike

27 Nato je Petar odgovorio rekavši mu: "Gle, mi smo sve napustili i počeli te slijediti. Što ćemo zbog toga imati?"

28 A Isus im je rekao: "Uistinu vam kažem da ćete vi koji me slijedite u preporodu, kad Sin čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih.

29 I svaki koji napusti kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlje, radi imena mojega, stotruko će primiti i baštiniti život vječni.

30 Ali će mnogi prvi biti posljednji, a posljednji prvi."

POGLAVLJE 20 Radnici u vinogradu

1 "Jer kraljevstvo je nebesko slično čovjeku, domaćinu, koji je rano

ujutro izašao unajmiti radnike za svoj vinograd.

2 I pošto se pogodio s radnicima po dinar na dan, poslao ih je u svoj vinograd.

3 Onda je izašao oko trećeg sata i spazio druge gdje stoje besposleni na trgu;

4 te im rekao: 'Idite i vi u vinograd i što bude pravo, dat ću vam.' I oni su otišli.

5 Ponovo je izašao oko šestog i devetog sata i učinio isto.

6 Izašao je i oko jedanaestog sata i našao druge gdje stoje besposleni te ih upitao: 'Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?'

7 Odgovorili su mu: 'Jer nas nitko nije unajmio.' Rekao im je: 'Idite i vi u vinograd i što bude pravo, primit ćete.'

8 A kad se spustila večer, gospodar vinograda je rekao svojem upravitelju: 'Pozovi radnike i daj im nadnicu, počevši od posljednjih sve do prvih.'

9 I kad su došli oni koji su *bili unajmljeni* oko jedanaestog sata, primili su svaki po dinar.

10 A kad su došli prvi, pretpostavili su da će primiti više, ali su i oni primili svaki po dinar.

11 I kad su primili, mrmljali su protiv domaćina,

12 govoreći: 'Ovi posljednji radili su *samo* jedan sat, i ti si ih izjednačio s nama koji smo podnijeli teret i žegu dana.'

13 A on je odgovorio jednom od njih rekavši: 'Priatelju, ja ti ne činim nepravdu! Nisi li se sa mnom pogodio po dinar?'

14 Uzmi svoje i idi, a ja hoću ovom posljednjem dati kao i tebi.

15 Nije li mi zakonom dopušteno sa svojim činiti što hoću? Je li oko tvoje zlo zato što sam ja dobar?'

16 Tako će posljednji biti prvi, a

prvi posljednji; jer je mnogo zvanih, ali malo izabranih."

Treća najava muke i uskrsnuća

17 A Isus je, uzlazeći u Jeruzalem, uzeo nasamo dvanaesticu učenika te im na putu rekao:

18 "Gle, uzlazimo u Jeruzalem i Sin čovječji bit će predan glavari-
ma svećeničkim i pismoznancima, pa će ga na smrt osuditi,

19 i predat će ga Poganima da ga izruguju, i izbičuju i razapnu; a treći će dan uskrsnuti."

Zebedejevi sinovi

20 Tada mu je prišla majka Zebedejeve djece sa svojim sinovima, iskazujući mu štovanje i zahtijevajući nešto od njega.

21 A on ju je upitao: "Što hoćeš?" Odgovorila mu je: "Odobri da ova moja dva sina sjednu, jedan tebi zdesna, a drugi slijeva, u tvome kraljevstvu."

22 A Isus je odgovorio rekavši: "Ne znate što molite. Možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten?" Rekli su mu: "Možemo!"

23 A on im je rekao: "Čašu ćete moju doista piti i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten, ali sjesti meni zdesna i slijeva nije moje dati, nego će se to dati onima kojima je pripremio Otac moj."

24 A kad su to čula desetorica, razljutili su se na ovu dvojicu braće.

25 Ali Isus ih je pozvao i rekao: "Znate da vladari Pogana nad njima gospodare i velikaši nad njima vladaju.

26 Ali ne smije tako biti među vama! Nego onaj koji hoće biti velik među vama, neka vam bude poslužitelj.

27 I onaj koji hoće biti prvi među vama, neka vam bude sluga.

28 Kao što ni Sin čovječji nije došao da mu poslužuju, nego da on posluži i život svoj preda kao otkupninu za mnoge.

Dva slijepca iz Jerihona

29 I dok su izlazili iz Jerihona, slijedilo ga je veliko mnoštvo.

30 I gle, dva su slijepca sjedila pokraj puta. Kad su čuli da Isus prolazi, povikali su govoreći: "Smiluj nam se Gospodine, Sine Davidov!"

31 A mnoštvo ih je korilo da ušute, ali su oni još jače vikali govoreći: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"

32 Nato se Isus zaustavio, pozvao ih i rekao: "Što hoćete da vam učinim?"

33 Rekli su mu: "Gospodine, da nam se otvore oči!"

34 I sažalio se Isus nad njima, dotaknuo im oči i odmah su im oči progledale, te su ga počeli slijediti.

POGLAVLJE 21

Kraljevski ulazak u Jeruzalem

1 A kad su se približili Jeruzalemu i došli u Betfagu, kod Maslinske gore, tada je Isus poslao dvojicu učenika

2 govoreći im: "Idite u selo što je pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i s njom magare. Odvežite ih i dovedite k meni.

3 A ako vam tko što kaže, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih poslati."

4 A sve se to dogodilo kako bi se ispunilo što je rečeno po proroku, govoreći:

5 "Recite kćeri sionskoj: 'Gle, Kralj tvoj dolazi k tebi, krotak, i sjedi na magarici i mladunčetu magarčinu.'"

6 I učenici su otišli te učinili kako im je Isus zapovjedio.

7 Dovel i magaricu i magare te

stavili na njih svoju odjeću, i posjeli *ga* na nju.

8 A veliko je mnoštvo prostiralo svoju odjeću po putu; drugi su rezali grane sa stabala i prostirali ih po putu.

9 A mnoštvo koje je išlo ispred i oni koji su *ga* slijedili klicali su govoreći: "Hosana sinu Davidovu! Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u najvišoj visini!"

10 I kad je ušao u Jeruzalem, cijeli se grad pokrenuo govoreći: "Tko je ovaj?"

11 A mnoštvo je govorilo: "To je Isus, prorok iz Nazareta galilejskoga."

Čišćenje Hrama

12 Tada je Isus ušao u Hram Božji i istjerao sve koji su prodavali i kupovali u Hramu. I prevrnuo je stolove mjenjačima novca i sjedala prodavačima golubova,

13 te im rekao: "Zapisano je: 'Dom će se moj zvati Dom molitve', a vi ste od njega načinili jazbinu razbojničku."

14 Onda su mu u Hramu prišli slijepi i hromi, i on ih je ozdravio.

15 A kad su glavari svećenički i pismoznanci vidjeli čudesa koja je učinio i djecu kako viču u Hramu i govore: "Hosana Sinu Davidovu!", jako su se razljutili,

16 pa mu rekli: "Čuješ li što ovi govore?" Nato im je Isus odgovorio: "Da! Zar niste nikad čitali: 'Iz usta malenih i dojenčadi upotpunio si hvalu?'"

17 I ostavio ih je i otišao iz grada u Betaniju te prenoćio ondje.

Neplodna smokva

18 A ujutro, kad se vraćao u grad, ogladnio je.

19 I kad je ugledao smokvu na putu, prišao joj je i nije na njoj ni-

šta našao osim samo lišća, te joj rekao: "Neka na tebi više ne bude ploda zauvijek!" I smokva se odmah osušila.

20 A kad su učenici *to* vidjeli, čudili su se govoreći: "Kako se smokva odmah osušila!"

21 Isus im je odgovorio rekavši: "Uistinu vam kažem, ako imate vjere i ne sumnjate, činit ćete ne samo *to što se dogodilo* sa smokvom, nego ako i ovoj gori kažete: 'Pomakni se i baci se u more!', *to će se dogoditi*."

22 I sve što zamolite u molitvi vjerujući, primiti ćete."

O Isusovoj vlasti

23 A kad je došao u Hram, dok je poučavao, pristupili su mu glavari svećenički i starješine narodne i upitali: "Kojom vlašću *to činiš*? I tko ti je dao tu vlast?"

24 A Isus je odgovorio rekavši im: "I ja ću vas upitati jednu stvar, ako mi na to odgovorite, i ja ću vama reći kojom vlašću ovo činim:

25 Krštenje Ivanovo, odakle je bilo? S neba ili od ljudi?" A oni su raspravljali među sobom govoreći: "Ako kažemo: 'S neba', reći će nam: 'Zašto mu onda niste povjerovali?'"

26 A ako kažemo: 'Od ljudi', bojimo se naroda; jer svi Ivana smatraju prorokom."

27 Onda su odgovorili Isusu rekavši: "Ne možemo reći." A on im je rekao: "Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim."

Dva sina

28 A što vi mislite? *Jedan* je čovjek imao dva sina, te prišao prvome i rekao: 'Sine, idi danas u moj vinograd raditi!'

29 On je odgovorio rekavši: 'Neću!', ali se poslije pokajao i otišao.

30 Onda je prišao drugome i rekao isto tako. A on je odgovorio rekavši: 'Ja *idem*, gospodaru!', i nije otišao.

31 Koji je od te dvojice izvršio očevu volju?" Oni su mu odgovorili: "Prvi!" Isus im je rekao: "Uistinu vam kažem da će poreznici i bludnice ući u kraljevstvo Božje prije vas!

32 Jer je Ivan došao k vama putem pravde i niste mu povjerovali, a povjerovali su mu poreznici i bludnice. A vi, pošto ste *to* vidjeli, niste se poslije pokajali da biste mu povjerovali."

Usporedba o opakim vinogradarima

33 "Čujte i drugu usporedbu! Bio jedan domaćin koji je posadio vinograd, i ogradio ga ogradom, i iskopao u njemu tjesak, i sagradio kulu pa ga iznajmio vinogradarima i otputovao u daleku zemlju.

34 A kad se približilo vrijeme berbe, poslao je svoje slugе vinogradarima da bi preuzeli njegove plodove.

35 A vinogradari su pograbili njegove slugе, jednoga istukli, a drugoga ubili, a još jednoga kamenovali.

36 Ponovo je poslao druge slugе, brojnije od prvih; i njima su učinili isto tako.

37 A na kraju je poslao k njima sina svoga govoreći: 'Poštovat će moga sina.'

38 Ali kad su vinogradari ugledali sina, rekli su među sobom: 'Ovo je baštini! Hajdemo ga ubiti i domognimo se njegove baštine!'

39 I pograbili su ga, te ga izbacili iz vinograda i ubili.

40 Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti tim vinogradarima?"

41 Rekli su mu: "Nemilosrdno

će pogubiti te opake ljude i vinograd iznajmiti drugim vinogradarima koji će mu predavati plodove u svoje vrijeme."

42 Isus im je rekao: "Zar nikada niste čitali u Pismima: 'Kamen koji su graditelji odbacili, taj je postao ugaoni zaglavljenjak. To je Gospodnje djelo i čudesno je u našim očima!'

43 Zato vam kažem: Kraljevstvo Božje oduzet će se od vas i dati narodu koji rađa njegove plodove.

44 I tko padne na taj kamen, razbit će se; a na koga on padne, smrvit će ga u prah."

45 A kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove usporedbe, shvatili su da je govorio o njima.

46 Ali kad su ga nastojali uhititi, bojali su se mnoštva jer ga je držalo za proroka.

POGLAVLJE 22

Usporedba o kraljevskoj svadbi

1 I Isus im je odgovorio i ponovo progovorio u usporedbama te rekao:

2 "Kraljevstvo nebesko sliči nekom kralju koji je pripremio svadbę svome sinu.

3 I poslao je svoje slugе da pozovu uzvanike na svadbę, a oni nisu htjeli doći.

4 Ponovo je poslao druge slugę govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, ručak sam svoj pripremio, poklana su moja goveda i tovljenici i sve je spremno. Dođite na svadbę!'

5 Ali oni nisu marili te su otišli: jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom.

6 A ostali su uhvatili slugę njegove, zlostavljali ih i ubili.

7 A kad je taj kralj *to* čuo, razgnjevio se te poslao svoje vojske, pogubio one ubojice i spalio njihov grad.

8 Tada je rekao svojim slugama: 'Svadba je spremna, ali uzvanici nisu bili dostojni.'

9 Idite stoga na glavne puteve i pozovite na svadbu sve koje nađete!

10 Tako su te sluge izašle na glavne puteve i skupile sve koje su našli, i zle i dobre; i svadba se napunila gostima.

11 A kad je kralj ušao pogledati goste, opazio je ondje čovjeka koji nije odjenuo svadbenu odjeću,

12 pa ga upitao: 'Prijatelju, kako si ušao ovamo, a nemaš svadbene odjeće?' A on je zanijemio.

13 Tada je kralj rekao slugama: 'Svežite mu ruke i noge, odvedite ga i bacite u krajnju tamu; ondje će biti plač i škrgut zubi.'

14 Jer je mnogo zvanih, ali je malo izabranih.

Porez cezaru

15 Zatim su farizeji otišli i održali vijećanje kako bi ga uhvatili u riječi.

16 I poslali su mu svoje učenike s herodovcima govoreći: "Učitelju, mi znamo da si istinit i učiš Božjem putu u istini i ne mariš ni za koga jer ne gledaš na vanjštinu ljudsku.

17 Reci nam, stoga, što ti misliš; je li zakonom dopušteno dati porez cezaru ili nije?"

18 A Isus je prozreo njihovu opakost i rekao: "Zašto me iskušavate, licemjeri?"

19 Pokažite mi porezni novac!" I donijeli su mu dinar.

20 A on ih je upitao: "Čiji je ovo lik i natpis?"

21 Odgovorili su mu: "Cezarov!" Tada im je rekao: "Dajte stoga cezaru što je cezarovo, a Bogu što je Božje."

22 Kad su čuli *te riječi*, začudili su se te ga ostavili i otišli.

Saduceji i uskrsnuće

23 Istog su mu dana pristupili saduceji, koji kažu da nema uskrsnuća, i upitali ga

24 govoreći: "Učitelju, Mojsije je rekao: 'Ako tko umre bez djece, neka brat njegov oženi njegovu ženu i podigne sjeme svome bratu!'

25 A bilo je kod nas sedmero braće. I prvi se oženio i umro bez potomstva i ostavio svoju ženu svome bratu.

26 Isto tako i drugi, i treći, sve do sedmoga.

27 A nakon svih umrla je i žena.

28 Dakle, po uskrsnuću, kojemu će od te sedmorice biti žena? Jer su je svi imali."

29 Isus im je odgovorio rekavši: "Varate se, ne znajući Pisma ni snage Božje.

30 Jer po uskrsnuću niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božji u nebu.

31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, niste li čitali ono što vam je Bog rekao govoreći:

32 'Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev'? Bog nije Bog mrtvih, nego živih!"

33 A kad je mnoštvo *to* čulo, zapanjilo se njegovim naukom.

Prva i najveća zapovijed

34 Ali kad su farizeji čuli da je ušutkao saduceje, okupili su se zajedno.

35 Tada ga je jedan od njih, zakonoznanac, upitao iskušavajući ga i govoreći:

36 "Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?"

37 Isus mu je rekao: "Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom i svim umom svojim.

38 To je prva i najveća zapovijed.

39 A druga je njoj slična: 'Ljubi

bližnjega svoga kao samoga sebe.’
40 O tim dvjema zapovijedima
visi sav Zakon i Proroci.”

Krist - Davidov sin

41 Dok su farizeji bili okupljeni,
Isus ih je upitao,

42 govoreći: “Što mislite o Kri-
stu? Čiji je on sin?” Odgovorili su
mu: “Davidov.”

43 Upitao ih je: “Kako ga onda
David u duhu naziva Gospodi-
nom, govoreći:

44 ‘GOSPOD je rekao mome
Gospodinu: Sjedni mi zdesna dok
ne položim tvoje neprijatelje za
podnožje nogama tvojim?’

45 Ako je, dakle, David njega
nazvao Gospodinom, kako je on
njegov sin?”

46 I nitko mu nije mogao odgo-
voriti *ni* riječ, niti se od toga dana
itko usudio pitati ga bilo što.

POGLAVLJE 23 Osuda pismoznanaca i farizeja

1 Tada je Isus progovorio mnoš-
tvu i svojim učenicima

2 rekavši: “Pismoznanci i farizeji
sjede na Mojsijevoj stolici.

3 Sve dakle što vam kažu *da* ob-
državate, *to* obdržavajte i činite,
ali ne činite po njihovim djelima,
jer govore a ne čine;

4 jer vežu teške terete koji su
preteški za nošenje te *ih* stavljaju
na ramena ljudima, a *sami* ih ne
žele *ni* jednim od svojih prstiju
pomaknuti.

5 A sva svoja djela čine da bi
ih ljudi vidjeli. Proširuju zapise
svoje, i povećavaju rubove svoje
odjeće.

6 I vole počasna mjesta na goz-
bama i prva sjedala u sinagogama,

7 i pozdrave na trgovima i da ih
ljudi nazivaju ‘Rabbi! Rabbi!’.

8 Ali vi se ne nazivajte ‘Rabbi’,

jer jedan je vaš Učitelj, Krist, a vi
ste svi braća.

9 I nikoga na zemlji ne nazivajte
svojim ocem, jer jedan je vaš Otac
koji je u nebu.

10 Niti se nazivajte učiteljima, jer
jedan je vaš Učitelj, Krist.

11 A najveći među vama neka
vam bude sluga.

12 I tko sebe uzvisuje, bit će poni-
žen, a tko se ponizi, bit će uzvišen.”

Jao pismoznancima i farizejima

13 “Ali jao vama, pismoznanci i
farizeji! Licemjeri! Jer vi zatvarate
kraljevstvo nebesko pred ljudima;
jer ni vi *sami* ne ulazite, ni ti onima
koji ulaze ne dopuštate ući.

14 Jao vama, pismoznanci i fa-
rizeji! Licemjeri! Jer vi proždirete
kuće udovica i, pretvarajući se,
dugo molite; zbog toga ćete pri-
miti veću osudu.

15 Jao vama, pismoznanci i fari-
zeji! Licemjeri! Jer vi obilazite mo-
rem i kopnom da pridobijete jed-
nog prozelita, a kad je *to* postao,
učinite ga djetetom pakla dvaput
gorim od sebe.

16 Jao vama, slijepi vodiči koji
govorite: ‘Tko se zakune Hra-
mom, to nije ništa; ali tko se zaku-
ne hramskim zlatom, dužnik je!’

17 Ludi *ste* i slijepi! Jer što *je* veće,
zlatu ili Hram koji posvećuje to
zlatu?

18 I, ‘tko se zakune žrtvenikom,
to nije ništa; ali tko se zakune da-
rom što je na njemu, kriv je!’

19 Ludi *ste* i slijepi! Jer što *je* veće,
dar ili žrtvenik koji posvećuje taj
dar?

20 Zato tko se dakle zakune žr-
tvenikom, kune se njime i svime
što je na njemu.

21 I tko se zakune Hramom,
kune se njime i onim koji u njemu
prebiva.

22 I tko se zakune nebom, kune

se prijestoljem Božjim i onim koji sjedi na njemu.

23 Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer vi dajete desetinu od metvice i kopra i kumina, a izostavili ste ono najvažnije u Zakonu: pravdu, milosrđe i vjeru. To ste trebali činiti, a ono ne ostaviti neučinjenim.

24 Slijepi vodiči, koji cijedite mušicu, a gutate devu!

25 Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer vi čistite vanjštinu čaše i pladnja, a iznutra su pune otimačine i razuzdanosti.

26 Farizeju slijepi! Očisti najprije ono što je unutar čaše i pladnja da im i izvana bude čisto.

27 Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer vi sličite objeljenim grobovima koji izvana doista izgledaju prekrasno, ali su iznutra puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće.

28 Tako i vi izvana izgledate ljudima pravedni, ali ste iznutra puni licemjerja i nepravde.

29 Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Jer vi gradite grobove prorocima i ukrašavate grobnice pravednicima,

30 i govorite: 'Da smo živjeli u dane svojih očeva, ne bismo bili sudionici u *prolijevanju* krvi proroka.'

31 Stoga sami svjedočite da ste djeca onih koji su ubijali proroke.

32 Dopunite i vi mjeru svojih očeva!

33 Zmije, naraštaju otrovnica! Kako ćete izbjeći osudu pakla?

34 Zbog toga, evo, ja šaljem k vama proroke i mudrace i pismoznance; i *neke* od njih ćete ubiti i razapeti, a *neke* od njih bičevati u svojim sinagogama i progoniti od grada do grada,

35 tako da na vas dođe sva pravedna krv prolivena na zemlji:

od krvi pravednoga Abela sve do krvi Zaharije, sina Barahijina, koga ste ubili između Hrama i žrtvenika.

36 Uistinu vam kažem, sve će to doći na ovaj naraštaj!"

Tugovanje nad Jeruzalemom

37 "O Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su k tebi poslani! Koliko sam puta htio okupiti tvoju djecu, kao što kvočka okuplja svoje piliće pod krila *svoja*, a vi niste htjeli.

38 Evo, kuća vam je vaša napuštena, pusta.

39 Jer vam kažem: Odsada me nećete vidjeti dok ne kažete: 'Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodnje!'

POGLAVLJE 24 Znakovi svršetka vremena

1 Onda je Isus izašao, udaljio se od Hrama, a njegovi su *mu* učenici prišli pokazujući mu hramske građevine.

2 A Isus im je rekao: "Zar ne vidite sve ovo? Uistinu vam kažem, ovdje neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće porušiti."

3 I kad je sjedio na Maslinskoj gori, prišli su mu učenici nasamo govoreći: "Reci nam, kada će to biti i koji je znak tvog dolaska i svršetka svijeta?"

4 A Isus im je odgovorio rekavši: "Pazite da vas tko ne zavede!

5 Jer će mnogi doći u moje ime, govoreći: 'Ja sam Krist', i mnoge će zvesti.

6 A čut ćete za ratove i za glasine o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se! Jer se sve *to* mora dogoditi, ali to još nije svršetak;

7 jer će ustati narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; i bit će gladi i kuge i potresa po raznim mjestima.

8 Sve je to samo početak jada.

9 Tada će vas predavati na muke i ubijati vas; i svi će vas narodi zamrziti zbog moga imena.

10 I tada će se mnogi sablazniti, te će izdavati jedan drugoga i mrziti jedan drugoga.

11 I ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti.

12 I zato što će se nepravda umnožiti, ljubav će mnogih ohladnjeti;

13 ali tko izdrži do svršetka, taj će biti spašen.

14 I ovo će se evanđelje kraljevstva propovijedati po svemu svijetu za svjedočanstvo svim narodima, i tada će doći svršetak.

15 Kad dakle vidite gnusobu puštoši, što je rečeno po proroku Danijelu, *da* stoji na svetome predjelu (tko čita, neka razumije):

16 tada, koji budu u Judeji, neka bježe u gore.

17 Neka onaj koji je na krovu ne silazi uzeti što iz kuće svoje;

18 ni onaj koji je u polju neka se ne vraća natrag uzeti svoje odjeće.

19 A jao trudnicama i dojiljama u one dane!

20 Ali se molite da vaš bijeg ne bude u zimi niti na Šabat.

21 Jer će tada biti velika nevolja kakve nije bilo od početka svijeta sve do sada, niti će je ikada biti.

22 I osim ako se ne bi skratili oni dani, ne bi se spasilo nijedno tijelo; ali radi izabranih skratit će se oni dani.

23 Ako vam tada tko kaže: 'Evo, ovdje je Krist!' ili 'Ondje je!', ne vjerujte!

24 Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te će pokazati velike znakove i čudesa, tako da, ako je moguće, zavedu i izabrane.

25 Evo, rekao sam vam unaprijed.

26 Prema tome, ako vam kažu:

'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo, u skrivenim je odajama!', ne vjerujte!

27 Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne sve do zapada, tako će biti i dolazak Sina čovječjega.

28 Jer gdje god je mrtvo tijelo, ondje će se okupljati orlovi."

Dolazak Sina čovječjega

29 "Odmah nakon nevolje onih dana, sunce će potamnjeti, i mjesec neće davati svjetlosti svoje, i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske uzdrmati.

30 I tada će se pojaviti znak Sina čovječjega na nebu; i tada će proplakati sva plemena zemaljska, i vidjet će Sina čovječjega kako dolazi na oblacima nebeskim sa snagom i velikom slavom.

31 Onda će poslati svoje anđele s jakim zvukom trube i oni će skupiti njegove izabrane od četiri vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga.

32 A od smokve naučite uspoředbu. Kad joj grana već omekša i potjera lišće, znate da je ljeto blizu.

33 Tako i vi, kad ugledate sve ovo, znajte da je blizu, pred vratima.

34 Uistinu vam kažem: Ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne ispuni.

35 Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći.

36 Ali o onom danu i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski, nego samo moj Otac.

37 I kao što je bilo za dana Nojnih, tako će biti i kod dolaska Sina čovječjega.

38 Jer kao što su u one dane, prije potopa, jeli i pili, ženili se i udavali, sve do dana kad je Noa ušao u arku,

39 i nisu ništa znali sve dok nije došao potop i sve odnio, tako će

biti i kod dolaska Sina čovječjega.

40 Tada će dvojica biti u polju; jedan će se uzeti, drugi ostaviti.

41 Dvije žene će mljeti u mlinu; jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

42 Zato bdijte, jer ne znate u koji čas vaš Gospodin dolazi.

43 Ali znajte ovo, kad bi domaćin znao u koju će noćnu stražu doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu prokopa kuću.

44 Zbog toga i vi budite spremni, jer Sin čovječji dolazi u čas kad ne mislite."

Vjerni i zli sluga

45 "Tko li je onda vjerni i mudri sluga kojega je njegov gospodar postavio nad svojim ukućanima da im daje hranu u pravo vrijeme?

46 Blažen je onaj sluga koga će njegov gospodar, kad dođe, naći da tako čini.

47 Uistinu vam kažem da će ga postaviti nad svim svojim posjedima.

48 Ali ako taj zli sluga kaže u svom srcu: 'Moj gospodar odugovlači svoj dolazak',

49 te počne tući svoje sudrugove sluge, i jesti i piti s pijanicama,

50 doći će gospodar toga sluge u dan kad ga ne očekuje i u čas kojeg nije svjestan,

51 i rasjeći će ga i dodijeliti mu udio s licemjerima; ondje će biti plač i škrgut zubi."

POGLAVLJE 25

Mudre i lude djevice

1 "Tada će kraljevstvo nebesko biti poput deset djevice, koje su uzele svoje svjetiljke i izašle u susret mladencu.

2 I pet je od njih bilo mudrih, a pet ludih.

3 One lude su uzele svoje svjetiljke, a nisu uzele sa sobom ulja,

4 a mudre su u svojim posuda-

ma zajedno sa svojim svjetiljkama uzele ulja.

5 Ali pošto je mladenac zakašnio, sve su zadrijemale i zaspale.

6 A u ponoć je nastala vika: 'Evo, mladenac dolazi! Izađite mu u susret!'

7 Tada su ustale sve one djevice i uredile svoje svjetiljke.

8 A lude su rekle mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, jer nam se svjetiljke gase!'

9 Ali su mudre odgovorile govoreći: 'Nipošto! Ne bi bilo dovoljno za nas i vas; nego radije pođite k onima koji prodaju i kupite za sebe!'

10 A dok su one otišle kupiti, došao je mladenac. I one koje su bile spremne, ušle su s njim na svadbu; i vrata su se zatvorila.

11 Poslije su došle i ostale djevice govoreći: 'Gospodine! Gospodine! Otвори nam!'

12 Ali je on odgovorivši rekao: 'Uistinu vam kažem, ne poznajem vas!'

13 Zato bdijte, jer ne znate ni dana ni časa u koji dolazi Sin čovječji!"

Usporedba o povjerenim talentima

14 "Jer kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek putuje u daleku zemlju, dozove svoje sluge i preda im svoj posjed.

15 I jednome je dao pet talenata, drugome dva, a trećemu jedan: svakome po njegovoj sposobnosti. I odmah je otputovao.

16 Onda je onaj koji je primio pet talenata otišao i trgovao s njima, te zaradio drugih pet talenata.

17 Isto tako i onaj koji je primio dva; i on je stekao druga dva.

18 Ali onaj koji je primio jedan, otišao je, zakopao ga u zemlju i sakrio novac svoga gospodara.

19 Nakon dugo vremena dolazi gospodar tih slugu i s njima sređuje račun.

20 Onda je onaj koji je primio pet talenata pristupio i donio drugih pet talenata, govoreći: 'Gospodaru, predao si mi pet talenata, evo, stekao sam uz njih još pet talenata.'

21 Njegov mu je gospodar rekao: 'Izvršno, slugo dobri i vjerni! Nad malim si bio vjeran, postaviti ću te da vladaš nad mnogim! Uđi u radost gospodara svoga.'

22 Pristupio mu je i onaj koji je primio dva talenta i rekao: 'Gospodaru, predao si mi dva talenta, evo, stekao sam uz njih druga dva talenta.'

23 Njegov mu je gospodar rekao: 'Izvršno, slugo dobri i vjerni! Nad malim si bio vjeran, postaviti ću te da vladaš nad mnogim! Uđi u radost gospodara svoga.'

24 Tada je pristupio onaj koji je primio jedan talenat i rekao: 'Gospodaru, znao sam da si ti tvrd čovjek, žanješ gdje nisi sijao i skupljaš gdje nisi vijao;

25 pa sam se uplašio, otišao i sakrio tvoj talenat u zemlju. Evo ti *što je tvoje!*

26 Njegov je gospodar odgovorio rekavši mu: 'Opaki i lijeni slugo! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i skupljam gdje nisam vijao;

27 zato si trebao uložiti moj novac kod mjenjača i ja bih pri svom povratku primio svoje s kamatom!

28 Uzmite stoga od njega talenat i dajte onome koji ima deset talenata!

29 Jer svakome koji ima dat će se pa će obilovati; a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.

30 A beskorisnoga slugu izbacite u tamu krajnju; tamo će biti plač i škrgut zubi.'

Sud narodima

31 "Kad Sin čovječji dođe u svojoj slavi i svi sveti anđeli s njime, tada će sjesti na prijestolje svoje slave.

32 I pred njim će se okupiti svi narodi, a on će ih odvojiti jedne od drugih kao što pastir odvaja ovce od jaraca,

33 te će postaviti ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.

34 Tada će Kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni od Oca mogega! Baštinite kraljevstvo pripremljeno za vas od utemeljenja svijeta!'

35 Jer sam bio gladan, i dali ste mi jesti; bio sam žedan, i dali ste mi piti; bio sam tuđinac, i primili ste me;

36 gol, i obukli ste me; bio sam bolestan, i posjetili ste me; bio sam u tamnici, i došli ste k meni.

37 Nato će mu pravednici odgovoriti govoreći: 'Gospodaru, kada smo te vidjeli gladnog i nahranili te, ili žednog i dali ti piti?

38 Kada smo te vidjeli *kao* tuđinca i primili *te*? Ili golog i obukli *te*?

39 I kada smo te vidjeli bolesnog ili u tamnici i došli k tebi?'

40 A Kralj će odgovoriti te im reći: 'Uistinu vam kažem, ono što ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili!'

41 Tada će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripremljen za Đavla i njegove anđele!

42 Jer bio sam gladan, a niste mi dali jesti; bio sam žedan, a niste mi dali piti;

43 bio sam tuđinac, a niste me primili; gol, a niste me odjenuli; bolestan i u tamnici, a niste me posjetili!'

44 Nato će i oni njemu odgovoriti govoreći: 'Gospodine, kada smo

te vidjeli gladnog ili žednog, ili kao tuđinca, ili golog, ili bolesnog, ili u tamnici, i nismo te poslužili?"

45 Tada će im on odgovoriti govoreći: "Uistinu vam kažem, ono što niste učinili jednome od ovih najmanjih, niste ni meni učinili!"

46 I ovi će otići u kaznu vječnu, a pravednici u život vječni."

POGLAVLJE 26 Urota protiv Isusa

1 I dogodilo se, kad je Isus dovršio sve te besjede, *da* je rekao svojim učenicima:

2 "Znate da je za dva dana *svetkovina* Pashe, i Sin se čovječji predaje da bude razapet."

3 Tada su se sabrali glavari svećenički, i pismoznanci i starješine narodne u dvoru velikog svećenika koji se zvao Kaifa,

4 i posavjetovali se kako bi Isusa lukavstvom uhvatili i ubili.

5 Ali su rekli: 'Ne na svetkovinu da ne nastane pobuna u narodu.'

Pomazanje u Betaniji

6 A kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca,

7 prišla mu je neka žena, imajući alabastrenu posudu sa skupocjenom pomasti, te ju je dok je sjedio *pri jelu*, izlila na njegovu glavu.

8 A kad su *to* vidjeli njegovi učenici, razljutili su se govoreći: "Čemu ovo rasipanje?"

9 Jer se ova pomast mogla skupo prodati i dati siromasima."

10 Kad je Isus *to* doznao, rekao im je: "Zašto uznemirujete tu ženu? Jer je dobro djelo učinila na meni.

11 Jer siromahe imate uvijek uz sebe, ali mene nemate uvijek.

12 Jer time što je izlila ovu pomast na moje tijelo, učinila je *to* za moj ukup.

13 Uistinu vam kažem, gdje

god se bude propovijedalo ovo evanđelje, po svemu svijetu, govorit će se i ovo što je ona učinila, njoj na spomen.

Juda priprema izdaju

14 Tada je jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iskariotski, otišao glavarima svećeničkim

15 i rekao *im*: "Što ćete mi dati, pa ću vam ga predati?" A oni su ugovorili s njim trideset srebrnjaka.

16 I otada je tražio priliku da bi ga izdao.

Pashalna večera

17 A prvoga *dana Svetkovine* beskvasnih kruhova prišli su učenici k Isusu govoreći mu: "Gdje hoćeš da ti pripremimo kako bi jeo Pashu?"

18 A on je rekao: "Idite u grad k tome i tome te mu recite: 'Učitelj kaže: Moje je vrijeme blizu, u kući tvojoj ću svetkovati Pashu sa svojim učenicima.'"

19 I učenici su učinili kako im je odredio Isus te su pripremili Pashu.

20 A kad se spustila večer, sjedio je s dvanaestoricom.

21 I dok su jeli, rekao je: "Uistinu vam kažem, jedan će me od vas izdati."

22 A oni su se silno žalostili *pa* ga je svaki od njih počeo zapitkivati: "Gospodine, nisam li ja?"

23 A on je odgovorio rekavši: "Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati.

24 Sin čovječji odlazi kao što je o njemu zapisano, ali jao onome čovjeku koji izdaje Sina čovječjega; bolje bi bilo tom čovjeku da se nije rodio."

25 Nato je Juda, koji ga je izdao, progovorio te upitao: "Rabbi, nisam li ja?" On mu je odgovorio: "Ti si *to* rekao."

Ustanovljenje Gospodnje večere

26 A dok su oni jeli, Isus je uzeo kruh i blagoslovio ga, razlomio i dao učenicima te rekao: "Uzmite, jedite; ovo je moje tijelo.

27 Onda je uzeo čašu i zahvalio te im pružio govoreći: "Pijte iz nje svi!

28 Jer ovo je krv moja, *krv* Novoga zavjeta koja se za mnoge prolijeva za oslobođenje od grijeha.

29 I kažem vam, odsada ništa neću piti od ovog trsova roda sve do onoga dana kad ću ga piti novoga s vama u kraljevstvu Oca svojega."

30 A kad su otpjevali hvalospjev, otišli su na Maslinsku goru.

31 Tada im je Isus rekao: "Svi ćete se vi ove noći o mene sablazniti, jer je zapisano: 'Udarit ću pastira, i ovce iz stada će se razbjježati.'

32 Ali nakon što uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju."

33 Petar mu je odgovorio rekavši: "Ako se svi sablazne zbog tebe, ja se neću nikada sablazniti!"

34 Isus mu je rekao: "Uistinu ti kažem da ćeš me ove noći, prije nego pijetao zakukuriće, triput zaniijekati!"

35 Petar mu je rekao: "Bude li mi trebalo i umrijeti s tobom, neću te zaniijekati." Tako su govorili i svi učenici.

Molitva u Getsemanskom vrtu

36 Tada je Isus došao s njima na mjesto zvano Getsemani pa rekao učenicima: "Sjednite tu dok ja ne odem onamo pomoliti se."

37 I sa sobom je poveo Petra i oba sina Zebedejeva, te je počeo žalovati i biti jako potišten.

38 Tada im je rekao: "Duša mi je vrlo žalosna, sve do smrti. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!"

39 I otišao je malo dalje, pao na lice svoje te molio govoreći: "Oče moj, ako je moguće, neka me mi-

moide ova čaša; ali ne kako ja hoću, nego kako ti *hoćeš*!"

40 Onda je došao k učenicima i našao ih pozaspale pa je rekao Petru: "Što, niste li mogli jedan sat probdjeti sa mnom?"

41 Bdijte i molite da ne uđete u iskušenje! Duh je, doista, spreman, ali je tijelo slabo."

42 Ponovo je, po drugi put, otišao i pomolio se govoreći: "Oče moj, ako nije moguće da me mimoide ova čaša da je ne pijem, neka bude volja tvoja!"

43 I ponovo je došao k njima te ih našao pozaspale, jer su im oči bile otežale.

44 Onda ih je ostavio, ponovo otišao i pomolio se po treći put govoreći iste riječi.

45 Tada je došao k svojim učenicima i rekao im: "Još spavate i počivate; evo, približio se čas i Sin čovječji predaje se u ruke grešnika!

46 Ustanite, hajdemo! Evo, izdajnik se moj približio!"

Isus uhićen

47 I dok je još govorio, gle, došao je Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i toljagama, *poslano* od glavarova svećeničkih i starijeh naroda.

48 A izdajnik im je dao znak govoreći: "Koga poljubim, to je on; zgrabite ga!"

49 I odmah je prišao k Isusu i rekao: "Zdravo, učitelju!" I poljubio ga.

50 A Isus ga je upitao: "Prijetelju, zbog čega si došao?" Uto su pristupili te položili ruke na Isusa i uhvatili ga.

51 I gle, jedan od onih što su bili s Isusom pružio je ruku, izvukao svoj mač i udario slugu velikog svećenika te mu odsjekao uho.

52 Nato mu je Isus rekao: "Vrati mač svoj na njegovo mjesto, jer

svi koji se mača laćaju od mača će i poginuti.

53 Misliš li da ne mogu sada zamoliti svoga Oca i on će mi odmah dati više od dvanaest legija anđela?

54 Ali kako bi se onda ispunila Pisma, da tako mora biti?"

55 U taj čas Isus je rekao mnoštvu: "Izašli ste s mačevima i toljagama kao na razbojnika da me uhvatite? Sjedio sam s vama svaki dan poučavajući u Hramu, i niste me uhvatili.

56 No sve se ovo dogodilo da bi se ispunila Pisma proroka." Tada su ga napustili svi učenici i pobjegli.

Isus pred židovskim Vijećem

57 A oni što su uhvatili Isusa odveli su ga k velikom svećeniku Kaifi, gdje su se okupili pismoznanci i starješine.

58 A Petar ga je slijedio izdaleka sve do dvora velikog svećenika, pa je ušao i sjeo sa slugama da vidi kraj.

59 Zatim su glavari svećenički i starješine i cijelo Vijeće tražili lažno svjedočanstvo protiv Isusa kako bi ga ubili,

60 ali nisu našli. Premda su pristupili mnogi lažni svjedoci, nisu našli *ništa*. Na kraju su pristupila dva lažna svjedoka

61 i rekla: "Ovaj je govorio: 'Mogu porušiti Hram Božji i za tri dana ga sagraditi.'"

62 A veliki je svećenik ustao i upitao ga: "Ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe?"

63 Ali je Isus šutio. Onda mu je veliki svećenik progovorio te rekao: "Preklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist, Sin Božji?"

64 Isus mu je odgovorio: "Ti si to rekao! Ipak, kažem vam, odsad ćete vidjeti Sina čovječjega gdje

sjedi zdesna Moćnoga i dolazi na oblacima nebeskim."

65 Tada je veliki svećenik razderao svoju odjeću govoreći: "Pohu-lio je! Što nam još trebaju svjedoci? Evo, sada ste čuli njegovu hulu!

66 Što vi mislite?" Oni su odgovorivši rekli: "Zasluhuje smrt!"

67 Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi su ga pljuskali, 68 govoreći: "Proreci nam, Kriste, tko te udario?"

Petar niječe Isusa

69 A Petar je sjedio vani u dvoru; i prišla mu je neka sluškinja govoreći: "I ti si bio s Isusom Galilejcem!"

70 Ali je on pred svima zanijekao govoreći: "Ne znam što govoriš!"

71 A kad je izašao u predvorje, opazila ga je druga *sluškinja* i rekla onima koji su bili tamo: "I ovaj je bio s Isusom Nazarećaninom."

72 I ponovo je zanijekao, uz zakletvu: "Ne znam toga čovjeka!"

73 A malo kasnije prišli su oni što su stajali ondje i rekli Petru: "Doista, i ti si *jedan* od njih, jer te odaje tvoj govor."

74 Tada se počeo kleti i zaklinjati: "Ne znam toga čovjeka!" I odmah je pijetao zakukurikao.

75 I Petar se sjetio riječi koju mu je Isus rekao: "Prije nego pijetao zakukurice, triput ćeš me zanijekati." Onda je izašao i gorko zaplakao.

POGLAVLJE 27 Isus predan Pilatu

1 Kad je osvanulo jutro, svi glavari svećenički i narodne starješine održali su vijećanje protiv Isusa da ga pogube.

2 I pošto su ga svezali, odveli su ga i predali upravitelju Ponciju Pilatu.

Judino samoubojstvo

3 Tada se Juda, koji ga je izdao, kad je vidio da je osuđen, kajao i vratio trideset srebrnjaka glavari-
ma svećeničkim i starješinama,

4 govoreći: "Sagriješio sam što sam izdao krv nedužnu!" A oni su rekli: "Što nas je za *to briga*? Ti vidi *što ćeš!*"

5 Tada je bacio srebrnjake u Hram, udaljio se, otišao i objesio se.

6 A glavari su svećenički uzeli srebrnjake i rekli: "Nije zakonom dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su cijena za krv."

7 Zatim su održali vijećanje te su za njih kupili lončarevu njivu za ukop tuđinaca.

8 Stoga se ta njiva sve do dana današnjega naziva "Krvava njiva".

9 Tada se ispunilo što je rekao prorok Jeremija, govoreći: "I uzeli su trideset srebrnjaka, cijenu procijenjenoga koga su procijenili sinovi Izraelovi;

10 te su ih dali za lončarevu njivu, kako mi je naredio Gospodin."

Isus pred Pilatom

11 A Isus je stao pred upravitelja; i upravitelj ga je upitao govoreći: "Jesi li ti kralj Židova?" A Isus mu je odgovorio: "Ti kažeš!"

12 I dok su ga optuživali glavari svećenički i starješine, ništa nije odgovarao.

13 Tada ga je Pilat upitao: "Zar ne čuješ koliko toga svjedoče protiv tebe?"

14 A on mu nije odgovorio ni na jednu riječ, tako da se upravitelj jako čudio.

15 A na svetkovinu je upravitelj običavao osloboditi narodu jednog zatvorenika, kojega bi htjeli.

16 A imali su tada poznatog zatvorenika, zvanog Baraba.

17 Stoga, kad su se okupili, Pilat ih je upitao: "Koga hoćete da vam

pustim: Barabu ili Isusa koji je nazvan Krist?"

18 Jer je znao da su ga predali iz zavisti.

19 Dok je on sjedio na sudačkoj stolici, poručila mu je njegova žena govoreći: "Nemoj imati ništa s tim pravednikom, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."

20 Ali su glavari svećenički i starješine nagovorili mnoštvo da traže Barabu, a Isusa pogube.

21 Upravitelj im je odgovorio rekavši: "Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?" A oni su rekli: "Barabu!"

22 Pilat ih je upitao: "Što ću onda učiniti s Isusom koji je nazvan Krist?" Svi su mu odgovorili: "Neka se razapne!"

23 A upravitelj je upitao: "Zašto, kakvo je zlo učinio?" Ali oni su još jače vikali govoreći: "Neka se razapne!"

24 Kad je Pilat vidio da ništa ne postiže, nego nastaje još veći metež, uzeo je vodu i oprao *svoje* ruke pred mnoštvom, govoreći: "Nevin sam od krvi ovog pravednika! Vi vidite *što ćete.*"

25 Nato je sav narod odgovorio rekavši: "Krv njegova na nas i na našu djecu!"

26 Tada im je pustio Barabu, i pošto je izbičevao Isusa, predao ga je da se razapne.

Trnov vijenac

27 Zatim su upraviteljevi vojnici uveli Isusa u javnu sudnicu i okupili oko njega cijelu četu.

28 Onda su ga svukli i zaogrnuti ga grimiznim plaštem.

29 I pošto su ispleli vijenac od trnja, stavili su mu *ga* na glavu, a trsku u njegovu desnicu te se pred njim klanjali i rugali mu se govoreći: "Zdravo, kralju Židova!"

30 I pljuvali su po njemu i uzeli trsku pa ga udarali po glavi.

31 Nakon što su mu se narugali, skinuli su mu plašt i obukli mu njegovu odjeću, pa ga odveli da ga razapnu.

Isus razapet

32 I dok su izlazili, našli su nekog čovjeka iz Cirene, imenom Šimun; njega su prisilili da mu nosi križ.

33 A kad su došli na mjesto zvano Golgota, što znači 'mjesto lubanje',

34 dali su mu piti ocat pomiješan sa žuči; a kad je *to* okusio, nije htio piti.

35 Zatim su ga razapeli i razdijelili njegovu odjeću pošto su bacili ždrijeb; da bi se ispunilo što je rečeno po proroku: "Razdijelili su odjeću moju među sobom, a za moje ruho bacili su ždrijeb."

36 Onda su sjeli i ondje ga čuvali.

37 A iznad njegove glave stavili su mu napisanu optužnicu: OVO JE ISUS, KRALJ ŽIDOVA.

38 Tada su s njim bila razapeta dva razbojnika: jedan zdesna, a drugi slijeva.

39 A koji su prolazili, grdili su ga, mahali svojim glavama

40 i govorili: "Ti koji rušiš Hram i gradiš *ga* za tri dana, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!"

41 Jednako su mu se rugali i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, govoreći:

42 "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Ako je kralj Izraelov, neka sada siđe s križa pa ćemo mu vjerovati!

43 Uzdao se u Boga; neka ga sada izbavi, ako ga hoće, jer je rekao: 'Ja sam Sin Božji!' "

44 A predbacivali su mu i razbojnici koji su bili razapeti s njim.

Isusova smrt

45 I od šestoga sata nastala je tama po svoj zemlji sve do devetoga sata.

46 A oko devetoga sata Isus je povikao jakim glasom govoreći: "Eli, Eli, lama sabahtani?", to jest: "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?"

47 Neki od onih što su stajali ondje, kad su *to* čuli, rekli su: "Ovaj doziva Iliju!"

48 A jedan je od njih odmah otrčao i uzeo spužvu, pa je natopio octom i nataknuo na trsku *te* mu dao piti.

49 Ostali su govorili: "Pusti da vidimo hoće li ga Ilija doći spasiti!"

50 A Isus je ponovo povikao jakim glasom i ispustio duh.

51 I gle, hramski se zastor razderao nadvoje, od vrha do dna; i zemlja se potresla, a stijene su se raspucale;

52 i otvorili su se grobovi i uskrsla su mnoga tijela usnulih svetih,

53 te su, nakon njegova uskrsnuća, izašli iz grobova, ušli u Sveti grad i pojavili se pred mnogima.

54 A kad su satnik i oni što su s njim čuvali Isusa vidjeli potres i što se dogodilo, jako su se uplašili govoreći: "Doista, ovaj je bio Sin Božji!"

55 A bile su ondje i promatrale izdaleka mnoge žene koje su iz Galileje slijedile Isusa i posluživale ga.

56 Među njima je bila Marija Magdalena i Marija, majka Jakova i Josije, i majka djece Zebedejeve.

Isusov pokop

57 A kad se spustila večer, došao je bogati čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji je i sam bio Isusov učenik.

58 On je otišao k Pilatu i zaprosio za Isusovo tijelo. Tada je Pilat zapovjedio da *mu* se tijelo preda.

59 I Josip je uzeo tijelo, povio ga u čisto laneno platno

60 i položio ga u svoju novu grobnicu, koju je isklesao u stijeni, pa je dokotrljao veliki kamen na vrata grobnice i otišao.

61 A ondje je bila Marija Magdalena i druga Marija; sjedile su nasuprot grobnici.

Straža na grobnici

62 A sutradan, to jest nakon dana Pripreme, skupili su se glavari svećenički i farizeji kod Pilata,

63 govoreći: "Gospodaru, sjetili smo se da je onaj varalica još za života rekao: 'Nakon tri dana uskrsnut ću!'

64 Zato zapovijedi da se grobnica osigura sve do trećega dana, da ne bi noću došli njegovi učenici, ukrali ga i rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' Tako će posljednja zabluda biti gora od prve."

65 Pilat im je rekao: "Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!"

66 Zatim su otišli i osigurali grobnicu: zapečatili su kamen i postavili stražu.

POGLAVLJE 28

Isusovo uskrsnuće

1 Po završetku Šabata, u svanuće prvog *dana* u tjednu, došla je Marija Magdalena i druga Marija pogledati grobnicu.

2 I gle, nastao je jak potres, jer je anđeo Gospodnji sišao s neba, primakao se, otkotrljao kamen s vrata i sjeo na njega.

3 Izgled mu je bio poput munje, a odjeća njegova bijela kao snijeg.

4 A od straha pred njim zadržali su čuvari i postali kao mrtvi.

5 Tada je anđeo progovorio te rekao ženama: "Vi se ne bojte! Jer znam da tražite Isusa koji je bio razapet.

6 Nije ovdje, jer je uskrsnuo kao

što je rekao. Dođite pogledati mjesto gdje je Gospodin ležao,

7 te žurno pođite i recite njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekao sam vam."

8 Onda su žurno otišle iz grobnice sa strahom i velikom radošću i otrčale javiti njegovim učenicima.

9 I dok su išle javiti njegovim učenicima, gle, Isus ih je susreo, govoreći: "Zdravo!" A one su prišle te mu obujmle noge i iskazale mu štovanje.

10 Tada im je Isus rekao: "Ne bojte se! Idite, javite braći mojoj da pođu u Galileju, i ondje će me vidjeti!"

Podmićivanje stražara

11 I dok su one odlazile, gle, neki su od onih stražara došli u grad i javili glavarima svećeničkim sve što se dogodilo.

12 A kad su se ovi sastali sa starješinama i održali vijećanje, dali su vojnicima mnogo novaca,

13 govoreći: "Recite: 'Njegovi su učenici došli noću i ukrali ga dok smo mi spavali.'

14 A ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti te učiniti da vi budete bez brige."

15 Tako su oni uzeli novac i učinili kao što su bili poučeni; i to se pričanje proširilo među Židovima sve do dana današnjega.

Veliko poslanje

16 Zatim je jedanaest učenika otišlo u Galileju na goru, kamo im je Isus odredio.

17 A kad su ga ugledali, iskazali su mu štovanje; ali su neki posumnjali.

18 Tada im je Isus prišao te im progovorio te rekao: "Dana mi je sva vlast u nebu i na zemlji!

19 Zato idite i poučite sve na-

rode krsteći ih u ime Oca i Sina i
Duha Svetoga,
20 učeći ih da obdržavaju sve što

— sam vam zapovjedio! I evo, ja sam
uvijek s vama do svršetka svijeta.”
Amen.

EVANĐELJE PO MARKU

POGLAVLJE 1

Poslanje Ivana Krstitelja

1 Početak evanđelja Isusa Krista, Sina Božjega,

2 kao što je zapisano u proroci-
ma: "Evo, šaljem glasnika svoga
pred licem tvojim koji će pripre-
miti put tvoj pred tobom.

3 Glas jednoga vapi u pustinji:
"Pripremite put Gospodnji, porav-
najte staze njegove!"

4 Ivan je krštavao u pustinji i
propovijedao krštenje pokaja-
nja s obzirom na oslobođenje od
grijeha.

5 I k njemu je izlazila sva judej-
ska zemlja i Jeruzalemci, prizna-
vajući svoje grijehe, a on ih je sve
krštavao u rijeci Jordanu.

6 A Ivan je bio odjeven u devu-
nu dlaku i s kožnim pojasom oko
svojih bokova; i hranio se skakav-
cima i divljim medom.

7 I propovijedao je govoreći:
"Nakon mene dolazi jedan moć-
niji od mene; ja nisam dostojan
sagnuti se i odriješiti mu remen na
obuću.

8 Ja sam vas doista krstio vo-
dom, a on će vas krstiti Duhom
Svetim."

Isusovo krštenje

9 I u one se dane dogodilo da je
Isus došao iz Nazareta galilejsko-
ga te ga je Ivan krstio u Jordanu.

10 I odmah je, izlazeći iz vode,
opazio otvorena nebesa i Duha
gdje poput goluba silazi na njega.

11 I došao je glas s neba: "Ti si
Sin moj ljubljeni, u kome sam pot-
puno zadovoljan!"

Iskušenje u pustinji

12 I odmah ga je Duh odveo u
pustinju.

13 I četrdeset je dana bio ondje u
pustinji iskušavan od Sotone; i bio
je s divljim zvijerima, a anđeli su
ga posluživali.

Isus u Galileji

14 A nakon što je Ivan bio pre-
dan u tamnicu, Isus je došao u Ga-
lileju propovijedajući evanđelje o
kraljevstvu Božjem,

15 i govoreći: "Vrijeme se ispu-
nilo i kraljevstvo se Božje približi-
lo! Pokajte se i vjerujte evanđelju!"

Poziv prvim učenicima

16 A hodajući uz Galilejsko
more, ugledao je Šimuna i nje-
govog brata Andriju kako bacaju
mreže u more, jer su bili ribari.

17 I Isus im je rekao: "Pođite za
mnom i učinit ću da vi postanete
ribari ljudi!"

18 I odmah su napustili svoje
mreže i počeli ga slijediti.

19 A kad je otišao malo dalje
odande, ugledao je Jakova, sina
Zebedejeva, i njegova brata Iva-
na; i oni su bili u lađi i krpali svoje
mreže.

20 I odmah ih je pozvao, pa su
napustili svoga oca Zebedeja koji
je bio u lađi s nadničarima i otišli
za njim.

Ozdravljenje opsjednutog

21 Onda su ušli u Kapernaum. I
odmah je na Šabat ušao u sinago-
gu i poučavao.

22 I bili su zapanjeni njego-
vim naukom, jer ih je poučavao
kao onaj koji ima vlast, a ne kao
pismoznanci.

23 A ondje je u njihovoj sinago-
gi bio čovjek s nečistim duhom; i
povikao je

24 govoreći: "Pusti nas, što mi
imamo s tobom, Isuse Nazareća-

nine? Došao si nas uništiti? Znam te tko si: Sveti Božji!"

25 A Isus ga je ukorio govoreći: "Ušuti i izađi iz njega!"

26 I nečisti duh ga je potresao i povikao jakim glasom *te* izašao iz njega.

27 I svi su se zadivili tako da su se pitali među sobom govoreći: "Što je ovo? Kakav je *to* novi nauk? Jer s vlašću zapovijeda i nečistim duhovima, i pokoravaju mu se.

28 I odmah se glas o njemu raširio po svojoj okolini galilejskoj.

Ozdravljenje Petrove punice i mnogih drugih

29 I odmah, čim su izašli iz sinagoge, ušli su s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu.

30 A Šimunova je punica ležala u groznici, i odmah su mu rekli za nju.

31 Onda je prišao, uzeo je za ruku te je podigao; i odmah ju je napustila groznica pa ih je posluživala.

32 A uvečer, kad je zašlo sunce, donosili su mu sve bolesne i opsjednute đavlima.

33 I sav se grad okupio pred vratima.

34 I on je ozdravio mnoge koji su болоvali od raznih bolesti i mnoge je đavle izгнаo; i nije dopustio đavlina govoriti, jer su ga znali.

Isus propovijeda po sinagogama u Galileji

35 A ujutro je ustao vrlo rano, izašao i otišao na samotno mjesto i ondje se molio.

36 A Šimun i oni koji su bili s njim pošli su ga tražiti.

37 I kad su ga našli, rekli su mu: "Svi te traže."

38 A on im je rekao: "Pođimo u obližnje gradove da i ondje propo-

vijedam, jer sam radi toga došao."

39 I propovijedao je u njihovim sinagogama po svojoj Galileji i izgonio đavle.

Ozdravljenje gubavca

40 Tada mu je došao neki gubavac te je, zaklinjući ga i klečeći pred njim, govorio: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!"

41 A Isus je, pošto se sažalio, pružio ruku, dotaknuo ga i rekao mu: "Hoću, budi čist!"

42 I čim je on *to* rekao, guba je odmah otišla s njega, te se očistio.

43 Tada mu je strogo naložio i odmah ga otposlao

44 te mu rekao: "Pazi, nikome ništa ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."

45 Ali je on izašao i počeo uvelike objavljivati i razglašavati taj događaj, tako da Isus više nije mogao javno ući u grad, nego je ostao vani na pustim mjestima. I dolazili su k njemu sa svih strana.

POGLAVLJE 2

Ozdravljenje uzetoga

1 A nakon *nekoliko* dana opet je ušao u Kapernaum. I pročulo se da je u kući.

2 I odmah su se okupili mnogi, tako da više nije bilo mjesta ni pred vratima, i on im je propovijedao Riječ.

3 Tada su došli k njemu noseći uzetoga; nosila su ga četvorica.

4 I kako mu se zbog mnoštva nisu mogli približiti, raskrili su krov *na mjestu* gdje je bio; i pošto su ga prokopali, spustili su postelju na kojoj je uzeti ležao.

5 Kad je Isus vidio njihovu vjeru, rekao je uzetome: "Sine, opraštaju ti se grijesi!"

6 A ondje su sjedili neki pismo-

znanci i promišljali u svojim srcima:

7 "Zašto ovaj govori takve hule? Tko može opraštati grijehе osim Boga jedinoga?"

8 I odmah, pošto je Isus prozreo svojim duhom da tako promišljaju u sebi, rekao im je: "Zašto promišljate to u svojim srcima?"

9 Što je lakše reći uzetome: 'Opraštaju ti se grijesi', ili reći: 'Ustani, i uzmi svoju postelju i hodaj'?"

10 Ali tako da biste znali da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehе", (govori uzetome)

11 "Tebi kažem! Ustani, i uzmi svoju postelju i idi svojoj kući!"

12 I odmah je ustao, uzeo svoju postelju i izašao pred svima, tako da su svi bili zadivljeni i slavili Boga govoreći: "Nikada takvo što nismo vidjeli!"

Isus poziva Levija

13 Zatim je ponovo izašao k moru, i sve ono mnoštvo dolazilo je k njemu, pa ih je poučavao.

14 I prolazeći, ugledao je Levija Alfejeva gdje sjedi u poreznom uredu te mu rekao: "Slijedi me!" I on je ustao te ga počeo slijediti.

15 I dogodilo se da su s Isusom i njegovim učenicima, dok je Isus bio pri jelu u njegovoj kući, sjedili i mnogi poreznici i grešnici; doista *ih* je bilo mnogo i slijedili su ga.

16 A kad su ga pismoznanci i farizeji vidjeli *kako* jede s poreznicima i grešnicima, rekli su njegovim učenicima: "Kako to da on jede i pije s poreznicima i grešnicima?"

17 Kad je Isus *to* čuo, rekao im je: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Nisam došao zvati pravednike, nego grešnike na pokajanje."

Pitanje o postu

18 A učenici su Ivanovi i farizejski običavali postiti, pa su došli k

njemu i pitali: "Zašto učenici Ivanovi i farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?"

19 Nato im je Isus rekao: "Mogu li djeca u svadbenoj odaji postiti dok je mladenac s njima? Sve dok imaju mladenca uz sebe, ne mogu postiti.

20 Ali, doći će dani kad će se mladenac uzeti od njih, i tada će u one dane postiti.

21 I nitko ne prišiva zakrpu od novog platna na staru odjeću; inače nova *zakrpa* razvuče staru pa nastane još gori raspor.

22 I nitko ne ulijeva mlado vino u stare mjehove; inače mlado vino raspukne mjehove i vino se prolije te mjehovi propadnu. Nego se mlado vino mora ulijevati u nove mjehove!"

Trganje klasja na Šabat

23 I dogodilo se da je on na Šabat prolazio kroz žitna polja, a njegovi su učenici počeli putem trgati klasje.

24 A farizeji su mu rekli: "Gle, zašto na Šabat čine što nije zakonom dopušteno?"

25 Nato im je on rekao: "Niste li nikada čitali što je učinio David kad je bio u potrebi te ogladnio, on i oni koji su bili s njim?"

26 Kako je u dane Abijatara, velikog svećenika, ušao u kuću Božju i pojeo prinesene kruhove koje nije zakonom dopušteno jesti, osim svećenicima, te dao i onima koji su bili s njim?"

27 Tada im je rekao: "Šabat je stvoren radi čovjeka, a ne čovjek radi Šabata.

28 Zato je Sin čovječji gospodar i Šabata."

POGLAVLJE 3

Isus ozdravlja na Šabat

1 Zatim je ponovo ušao u sina-

gogu. A ondje je bio čovjek koji je imao usahlu ruku.

2 I pazili su na njega hoće li ga ozdraviti na Šabat, da bi ga mogli optužiti.

3 Tada je rekao čovjeku s usahlom rukom: "Stani ispred!"

4 A njih je upitao: "Je li zakonom dopušteno na Šabat činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili ubiti?" A oni su šutjeli.

5 I dok ih je srdito gledao unakolo, razalošćen zbog tvrdoće njihovih srca, rekao je tom čovjeku: "Ispruži svoju ruku!" I on ju je ispružio; i ruka mu se obnovila, zdrava kao ona druga.

6 A farizeji su izašli i odmah s herodovcima održali vijećanje protiv njega kako bi ga uništili.

Veliko mnoštvo slijedi Isusa

7 Ali se Isus sa svojim učenicima povukao prema moru; a slijedilo ga je veliko mnoštvo iz Galileje i iz Judeje,

8 i iz Jeruzalema, i iz Idumeje, i s one strane Jordana, i oni oko Tira i Sidona. Veliko je mnoštvo, kad je čulo koliko je silnih *djela* učinio, došlo k njemu.

9 Tada je rekao svojim učenicima da mu se zbog mnoštva pripremi lađica, kako ga ne bi nagurali;

10 jer je mnoge ozdravio tako da su svi koji su imali muke navaljivali da ga se dotaknu.

11 A kad su ga vidjeli nečisti duhovi, padali su pred njim i vikali govoreći: "Ti si Sin Božji!"

12 A on im je strogo naložio da ga ne razglašuju.

Izbor dvanaestorice

13 Zatim se popeo na goru i dozvao *k sebi* one koje je on htio. I oni su došli k njemu.

14 I odredio je dvanaesticu da budu s njime i da ih pošalje

propovijedati,

15 i da imaju vlast ozdravljati od bolesti i izgoniti đavle.

16 I postavio je Šimuna imenom Petar,

17 i Jakova Zebedejeva, i Ivana, brata Jakovljeva, te ih nazvao Boanerges, to jest Sinovi groma,

18 i Andriju i Filipa, i Bartolomeja i Mateja, i Tomu i Jakovu Alfejeva, i Tadeja i Šimuna Kanaanićanina,

19 i Judu Iskariotskoga koji ga je i izdao. Onda su ušli u kuću.

Hula na Duha Svetoga

20 A mnoštvo se ponovo okupilo tako da nisu mogli ni kruha jesti.

21 A kad su *to* čuli njegovi prijatelji, izašli su uhvatiti ga, jer su govorili: "Izvan sebe je!"

22 A pismoznanci, koji su došli iz Jeruzalema, rekli su: "Ima Beelzebuba!" i: "Po knezu đavolskom izgoni đavle!"

23 Onda ih je dozvao *k sebi* te im govorio u usporedbama: "Kako može Sotona izgoniti Sotonu?"

24 I kad se *neko* kraljevstvo *samo* protiv sebe razdijeli, to kraljevstvo ne može opstati.

25 I kad se neka kuća *sama* protiv sebe razdijeli, ta kuća ne može opstati.

26 Ako li je Sotona *sam* protiv sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati, već se bliži svršetku.

27 Nitko ne može ući u kuću jakoga i oplijeniti njegova dobra, ako prije ne sveže jakoga; i tada će oplijeniti kuću njegovu.

28 Uistinu vam kažem, svi će se grijesi oprostiti sinovima ljudskim i hule koliko god hulili,

29 ali tko pohuli na Duha Svetoga, nema oprostjenja nikada, nego je u opasnosti od vječne osude."

30 Jer su govorili: "Ima nečistog duha!"

Isusova prava obitelj

31 Došli su tada braća i majka njegova te su, stojeći vani, poslali k njemu da ga pozovu.

32 A mnoštvo je sjedilo oko njega pa su mu rekli: "Evo vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!"

33 Nato im je odgovorio rekavši: "Tko je moja majka, ili moja braća?"

34 I pogledao je unaokolo na one koji su sjedili oko njega i rekao: "Evo majke moje i braće moje!"

35 Jer svaki koji izvršava volju Božju, taj je moj brat i moja sestra i majka."

POGLAVLJE 4 Usporedba o sijaču

1 Zatim je ponovo počeo poučavati pokraj mora. I pred njim se skupilo veliko mnoštvo, tako da je ušao u lađu i sjeo, na moru, a sve je ono mnoštvo bilo uz more na kopnu.

2 Tada ih je poučavao mnogočemu u usporedbama i u svome im nauku govorio:

3 "Poslušajte! Gle, izađe sijač sijati.

4 I dogodilo se, dok je sijao, da je poneko *sjeme* palo pokraj puta, te su došle ptice nebeske i pozobale ga.

5 A drugo je palo na kamenito tlo, gdje nije imalo mnogo zemlje, i odmah je izniknulo jer nije imalo duboke zemlje.

6 Ali kad se sunce podiglo, izgorjelo je i, jer nije imalo korijena, osušilo se.

7 A drugo je palo među trnje, i trnje je naraslo i ugušilo ga, pa nije donijelo plod.

8 A drugo je palo na dobru zemlju i donijelo plod; poraslo je i umnožilo se te urodilo: neko tridesetostruko, a neko šezdeseto-

struko, a neko stotostruko."

9 Onda im je rekao: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

10 A kad je bio sâm, oni koji su bili oko njega s dvanaestoricom upitali su ga o toj usporedbi.

11 I on im je odgovorio: "Vama je dano znati otajstvo Božjeg kraljevstva, ali onima koji su vani sve biva u usporedbama:

12 da gledajući vide, a ne uvide; i slušajući čuju, a ne razumiju; da se ne obrate i grijesi im se ne oprostite."

13 Tada im je rekao: "Zar ne shvaćate ovu usporedbu? Kako ćete onda razumjeti sve *ostale* usporedbe?

14 Sijač sije Riječ;

15 a ovo su oni pokraj puta, gdje je Riječ posijana; a kad oni čuju, odmah dolazi Sotona i otima Riječ što je posijana u njihovim srcima.

16 A ovi su kao oni koji su posijani na kamenitom tlu; koji, kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime,

17 ali nemaju u sebi korijena, nego traju samo neko vrijeme; zatim, kad nastane nevolja ili progonstvo radi Riječi, odmah se sablazne.

18 A ovi koji su među trnje posijani slušaju Riječ,

19 ali brige ovog svijeta, i prevarljivost bogatstva, i požude za svime ostalim ulaze, uguše Riječ te postaje besplodna.

20 A ovi posijani na dobru zemlju jesu oni koji slušaju Riječ i prihvaćaju je te rađaju plod: neki tridesetostruko, neki šezdesetostruko, a neki stotostruko."

Usporedba o kraljevstvu

21 Onda im je rekao: "Donosi li se svijeca da bi se stavila pod mjeericu ili pod postelju, a ne da bi se stavila na svijećnjak?

22 Jer nema ništa skriveno što se ne bi očitovalo, niti je što bilo tajno osim da bi izašlo na vidjelo.

23 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!"

24 I rekao im je: "Pazite što slušate! Mjerom kojom mjerite vama će se mjeriti, i vama koji slušate, nadodat će se.

25 Jer tko ima, dat će mu se, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima."

26 I govorio je: "Takvo je kraljevstvo Božje, kao kad čovjek baci sjeme u zemlju;

27 i spava pa ustaje, noću i danju, a sjeme klija i raste, ni sâm ne zna kako;

28 jer zemlja sama po sebi rađa plod: prvo stabljiku, zatim klas, potom puno zrna u klasu.

29 A kad plod sazrije, odmah postavlja srp, jer je stigla žetva."

30 I govorio je: "Čemu sličī kraljevstvo Božje? Ili s kojom ćemo ga usporedbom usporediti?

31 *Ono je* kao zrna gorušice koje je, kad se posije u zemlju, manje od svega sjemenja što je na zemlji;

32 ali kad je posijano, naraste i postaje veće od svega bilja te potjera velike grane, tako da se ptice nebeske mogu gnijezditi pod sjenom njegovom.

33 I mnogim takvim usporedbama govorio im je Riječ, koliko su mogli slušati,

34 i bez usporedbe nije im govorio; a nasamo je svojim učenicima sve protumačio.

Stišavanje oluje

35 A istog im je dana, kad se večer spustila, rekao: "Prijeđimo na drugu stranu!"

36 I kad su raspustili mnoštvo, povelī su ga sa sobom kako je već bio u lađi. A bilo je ondje s njime i drugih lađica.

37 Onda se podigao silan olujni vjetar, i valovi su udarali u lađu, tako da se već napunila.

38 A on je bio na krmi i spavao na jastuku. Tada su ga probudili i rekli mu: "Učitelju! Zar ti ne mariš što ginemo?"

39 I on je ustao, ukorio vjetar i rekao moru: "Utihni! Smiri se!" I vjetar je prestao pa je nastala velika tišina.

40 Onda im je rekao: "Zašto ste tako strašljivi? Kako nemate vjere?"

41 I jako su se preplašili te govorili jedan drugome: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

POGLAVLJE 5

Ozdravljen opsjednuti Gadarenac

1 Tada su došli na drugu stranu mora u gadarenski kraj.

2 I kad je izašao iz lađe, odmah mu je iz grobnica izašao u susret neki čovjek s nečistim duhom,

3 koji je imao prebivalište u grobnicama. I nitko ga nije mogao svezati, čak ni lancima;

4 jer je često bio vezan okovima i lancima, ali je pokidao lance i potrgao okove i nitko ga nije mogao ukrotiti.

5 I neprestano je, noću i danju, bio po gorama i po grobnicama; vrištao je i sâm sebe rezao kamenjem.

6 Ali kad je izdaleka opazio Isusa, dotrčao je i iskazao mu štovanje

7 te je povikao jakim glasom i rekao: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Preklinjem te Bogom, ne muči me!"

8 Jer mu je rekao: "Izađi, nečisti duše, iz ovog čovjeka!"

9 Tada ga je upitao: "Kako ti je ime?" A on je odgovorio rekavši: "Ime mi je Legija, jer nas je puno."

10 I preklinjao ga je mnogo da ih

ne istjera iz tog kraja.

11 A ondje je blizu gora paslo veliko krdo svinja.

12 I svi su ga đavli preklinjali govoreći: "Pošalji nas u svinje da u njih uđemo!"

13 I odmah im je Isus dopustio. I nečisti su duhovi izašli i ušli u svinje, i krdo se, a bilo je oko dvije tisuće *svinja*, sjurilo niz padinu u more te se podavilo na moru.

14 A oni koji su pasli svinje, objegli su i razglasili *to* po gradu i po zaseocima. I *ljudi* su izašli vidjeti ono što se dogodilo.

15 Tada su došli k Isusu i vidjeli onoga koji je bio opsjednut đavlom i imao Legiju gdje sjedi već odjeven i zdrave pameti; i prestrašili su se.

16 A koji su *to* vidjeli, ispričali su im što se dogodilo s onim koji je bio opsjednut đavlom, i u vezi onih svinja.

17 I počeli su ga moliti da ode iz njihovih područja.

18 A kad je ulazio u lađu, onaj koji je bio opsjednut đavlom molio ga je da bude s njim,

19 ali mu Isus nije dopustio, već mu je rekao: "Pođi svojoj kući, k svojim i javi im koliko ti je toga Gospodin učinio i smilovao ti se!"

20 I on je otišao te počeo razglašavati u Dekapolu koliko toga mu je Isus učinio; i svi su se čudili.

Ozdravljenje žene i uskrisenje Jairove kćeri

21 I kad je Isus ponovo prešao ladom na onu stranu, skupilo se k njemu mnogo naroda; a bio je po kraj mora.

22 I, gle, došao je jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair; i kad ga je ugledao, pao je do njegovih nogu,

23 te ga silno zaklinjao govoreći: "Moja kćerkica je na samrti! *Molim*

te, dođi, položi ruke svoje na nju da ozdravi i poživi!"

24 Tada je *Isus* pošao s njim, a slijedilo ga je mnogo naroda i naguravalo ga.

25 A neka žena, koja je dvanaest godina bolovala od izljeva krvi

26 i mnogo propatila od brojnih liječnika te potrošila sve što je imala, i nije *joj* ništa koristilo, nego je još pošlo nagore,

27 kad je čula za Isusa, došla je u mnoštvo odostraga i dotakla se njegove odjeće.

28 Jer je govorila: "Dotaknem li se samo njegove odjeće, ozdravit ću!"

29 I odmah je presahnuo izvor njezine krvi, pa je osjetila u tijelu da je ozdravila od te muke.

30 A Isus je odmah znao u sebi da je iz njega izašla snaga *te* se okrenuo prema mnoštvu i upitao: "Tko se dotaknuo moje odjeće?"

31 A učenici su mu rekli: "Vidiš kako te mnoštvo nagurava, a ti pitaš: 'Tko me se dotaknuo?'"

32 Tada je pogledao unaokolo kako bi vidio onu koja je *to* učinila.

33 A žena je, znajući što se u njoj dogodilo, bojeći se i drhteći došla i pala pred njega te mu ispričala svu istinu.

34 A on *joj* je rekao: "Kćeri, vjera te je tvoja ozdravila, idi u miru i budi zdrava od svoje muke!"

35 Dok je on još govorio, došli su neki iz *doma* nadstojnika sinagoge govoreći: "Tvoja kćer je umrla! Zašto dalje uznemiruješ Učitelja?"

36 Čim je Isus čuo riječ što je bila izgovorena, rekao je nadstojniku sinagoge: "Ne boj se! Samo vjeruj!"

37 I nije dopustio nikome da ga slijedi, osim Petru, Jakovu i Ivanu, bratu Jakovljevu.

38 Tada je došao do kuće nadstojnika sinagoge i ugledao metež

i one što su plakali i silno naricali.

39 I kad je ušao, rekao im je: "Zašto bučite i plačete? Djevojčica nije umrla, nego spava!"

40 Nato su mu se podsmjehivali. Ali ih je on sve istjerao, uzeo oca i majku djevojčice i one koji su bili s njim, te je ušao tamo gdje je ležala djevojčica.

41 Onda je uzeo djevojčicu za ruku te joj rekao: "Talita kumi!", što je prevedeno: "Djevojčice, tebi govorim, ustani!"

42 I djevojčica je odmah ustala i hodala budući da je imala dvanaest godina. I zapanjili su se u velikom čuđenju.

43 A on im je strogo naložio da to nitko ne dozna, i zapovjedio da joj daju jesti.

POGLAVLJE 6

Isus odbačen u svome zavičaju

1 Zatim je izašao odande i došao u svoj zavičaj; a njegovi su ga učenicima slijedili.

2 A kad je došao Šabat, počeo je poučavati u sinagogi. I mnogi koji su ga slušali bili su zapanjeni govoreći: "Odakle to ovome? I kakva li mu je mudrost dana, da se i takva silna djela događaju po njegovim rukama?"

3 Nije li ovo tesar, sin Marijin, brat Jakovljevi, i Josijin i Judin i Šimunov? Nisu li mu i sestre ovdje među nama?" I sablažnjavali su se o njega.

4 A Isus im je rekao: "Prorok nije bez časti, osim u svom zavičaju i među svojom rodbinom i u svojoj kući.

5 I nije mogao ondje učiniti *ni jedno* silno djelo, osim što je na nekoliko bolesnika položio ruke i ozdravio ih.

6 I čudio se zbog njihove nevjere. I obilazio je okolnim selima poučavajući.

Poslanje dvanaestorice

7 Tada je pozvao dvanaestoricu i počeo ih slati dvojicu po dvojicu te im dao vlast nad nečistim duhovima.

8 I zapovjedio im je da ne uzimaju na put ništa, već samo štap: ni torbe, ni kruha, ni novca u novčaniku,

9 nego *neka* obuju sandale; i *neka* ne nose dvije košulje.

10 Onda im je rekao: "U koju god kuću uđete, ostanite ondje sve dok odande ne odete.

11 A oni koji vas ne prime i ne slušaju, kad odlazite odande, otresite prašinu ispod svojih nogu, za svjedočanstvo protiv njih. Uistinu vam kažem, podnošljivije će biti Sodomi i Gomori u Dan suda nego li tome gradu."

12 Zatim su otišli i propovijedali da se ljudi trebaju pokajati.

13 I mnoge su đavle izgonili, i mnoge bolesne mazali uljem i ozdravljali ih.

Pogubljenje Ivana Krstitelja

14 I kralj Herod je čuo o njemu, jer mu se ime razglasilo, pa je rekao: "To je Ivan Krstitelj, uskrsnuo je od mrtvih i zbog toga se silna djela očituju po njemu."

15 Jedni su rekli: "To je Ilija!", a drugi su rekli: "To je prorok, ili kao jedan od proroka!"

16 A kad je Herod to čuo, rekao je: "To je Ivan kome sam ja odrubio glavu. On je uskrsnuo od mrtvih."

17 Jer je sâm Herod poslao uhititi Ivana te ga svezao u tamnici zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa, jer se njome oženio.

18 Jer je Ivan rekao Herodu: "Nije ti zakonom dopušteno imati ženu brata svojega!"

19 Zato je Herodijada bila u zavadi s njim i htjela ga ubiti, ali nije

mogla

20 jer se Herod bojao Ivana, znajući da je on čovjek pravedan i svet, pa ga je štiti; a kad je slušao njega, on je činio mnogo toga, i slušao ga je rado.

21 I došao je pogodan dan kad je Herod za svoj rođendan priredio večeru svojim velikašima, visokim zapovjednicima i najuglednijima u Galileji.

22 Tada je kći spomenute Herodijade ušla i plesala i ugodila Herodu i onima koji su sjedili s njim. Kralj je rekao djevojci: "Zamoli od mene što god zaželiš i dat ću ti!"

23 I zakleo joj se: "Što god me zamoliš dat ću ti, sve i do pola moga kraljevstva."

24 A ona je izašla i upitala svoju majku: "Što da zamolim?" A ona je odgovorila: "Glavu Ivana Krstitelja!"

25 I odmah je žurno ušla kralju i zamolila govoreći: "Želim da mi trenutno daš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!"

26 I kralj se jako ražalostio, *ali* zbog zakletve i onih koji su sjedili s njim, nije ju htio odbiti.

27 I odmah je poslao krvnika, te zapovjedio da se donese njegova glava. I ovaj je otišao i odrubio mu glavu u tamnici

28 te donio njegovu glavu na pladnju i dao je djevojci, a djevojka ju je dala svojoj majci.

29 A kad su *to* čuli njegovi učenici, došli su i uzeli njegovo mrtvo tijelo te ga položili u grob.

Isus hrani pet tisuća ljudi

30 Tada su se apostoli skupili kod Isusa i obavijestili ga o svemu: i što su učinili i što su poučavali.

31 A on im je rekao: "Pođite vi sami u osamu, na pusto mjesto, i otpočinite malo!" Jer su mnogi dolazili i odlazili pa više nisu imali

vremena ni jesti.

32 I otplovili su lađom na pusto mjesto, nasamo.

33 A ljudi su ih vidjeli gdje odlaze, i mnogi su ga prepoznali, pa su pješice iz svih gradova pohrlili onamo, te ih pretekli i skupili se kod njega.

34 A kad je Isus izašao, ugledao je mnogo ljudi te se sažalio nad njima, jer su bili kao ovce bez pastira; i počeo ih je poučavati mnogočemu.

35 A kad je već bio kasni sat, prišli su mu učenici i rekli: "Pusto je mjesto i već je kasni sat."

36 Raspusti ih neka pođu u okolne zaseoke i sela te kupe sebi kruha, jer nemaju što jesti."

37 On im je odgovorio rekavši: "Dajte im vi jesti!" A oni su ga upitali: "Da idemo kupiti kruha za dvjesto dinara i damo im jesti?"

38 A on im je rekao: "Koliko kruhova imate? Idite i vidite!" A kad su doznali, rekli su: "Pet, i dvije ribe."

39 Onda im je zapovjedio da sve, po skupinama, posjednu na zelednu travu.

40 I posjedali su u redove po sto i po pedeset.

41 A kad je uzeo pet kruhova i one dvije ribe, pogledao je u nebo, blagoslovio i razlomio kruhove te dao svojim učenicima da stave pred njih. I one dvije ribe je razdjelio svima.

42 I svi su jeli i nasitili se.

43 I nakupili su dvanaest punih košara ulomaka; a *tako* i od riba.

44 A onih što su jeli od kruhova bilo je oko pet tisuća muškaraca.

Isus hoda po vodi

45 I odmah je primorao svoje učenike da uđu u lađu i odu naprijed na drugu stranu prema Bet-saidi, dok je on raspuštao narod.

46 I pošto ih je raspustio, otišao je u goru moliti.

47 A kad se spustila večer, lađa je bila nasred mora, a on sâm na kopnu.

48 I vidio ih je kako se muče veslajući, jer im je bio protivan vjetar, te je oko četvrte noćne straže došao k njima hodajući po moru. I htio ih je mimoići,

49 a oni, kad su ga vidjeli gdje hoda po moru, pomislili su da je duh te počeli vikati;

50 jer su ga svi vidjeli i uznemirili se. A on im je odmah progovorio te rekao: "Raspoložite se, ja sam! Ne bojte se!"

51 Zatim se popeo k njima u lađu, i vjetar je utihnuo. A oni su se jako, preko mjere, u sebi zadivili i začudili;

52 jer nisu razmotrili *čudo* s kruhovima, nego su im srca bila otvrdnuta.

53 A kad su prešli na drugu stranu, došli su u zemlju Genezareta i pristali uz obalu.

54 I čim su izašli iz lađe, odmah su ga prepoznali,

55 te su pretrčali sav onaj kraj i počeli donositi na posteljama bolesnike tamo gdje su čuli da je *on*.

56 I kamo god bi ulazio u sela, ili gradove, ili zaseoke, po ulicama su postavljali bolesnike i zaklinjali ga da se dotaknu makar samo ruba njegove odjeće. I koji su ga dotaknuli, ozdravili su.

POGLAVLJE 7 Što onečišćuje čovjeka

1 Zatim su se skupili kod njega farizeji i neki od pismoznanača koji su došli iz Jeruzalema,

2 i kad su vidjeli neke od njegovih učenika gdje jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku, okrivili su *ih*.

3 Jer farizeji i svi Židovi ne jedu

ništa ako prije ne operu ruke, držeći se predaje starih.

4 I s tržnice ne jedu ako se ne operu. I još je mnogo drugoga što su prihvatili *te* drže: pranje čaša, i lonaca, mjedenog posuđa i stolova.

5 Tada su ga farizeji i pismoznanci upitali: "Zašto se tvoji učenički ne ponašaju po predaji starih, nego jedu kruh neopranih ruku?"

6 On je odgovorio rekavši im: "Dobro je prorokovao Izaija o vama, licemjeri; kao što je zapisano: 'Ovaj me narod usnama poštuje, a srce je njihovo daleko od mene.'

7 Ali me uzalud štuju poučavajući *kao* nauke zapovijedi ljudske.'

8 Jer ste ostavili zapovijed Božju, držite predaju ljudsku: pranje lonaca i čaša, i mnogo drugog tomu sličnog činite."

9 Onda im je rekao: "Lijepo! Od bacujete zapovijed Božju da biste sačuvali vlastitu predaju.

10 Jer je Mojsije govorio: 'Poštuj oca svoga i majku svoju!' i: 'Tko prokune oca ili majku, neka сконча smrću!'

11 Ali vi govorite: 'Ako čovjek kaže ocu ili majci: Ono što bi ti od mene moglo koristiti, korban je, to jest dar, *tada je slobodan*.'

12 I ništa mu više ne dopuštate učiniti za svoga oca ili svoju majku,

13 ukidajući Riječ Božju svojom predajom koju ste vi predali. I mnogo tomu sličnog činite."

14 I kad je dozvao sve te ljude *k sebi*, govorio im je: "Poslušajte me svi i shvatite!

15 Nema ništa izvan čovjeka što bi ga, ulazeći u njega, moglo onečistiti, nego što iz njega izlazi, ono onečišćuje čovjeka.

16 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!"

17 A kad je od naroda *otišao* i ušao u kuću, njegovi su ga učenici upitali u vezi te usporedbe.

18 Tada im je rekao: "Zar ste i vi tako nerazumni? Ne uvidate li da sve što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti,

19 jer mu ne ulazi u njegovo srce nego u trbuh i odlazi u zahod, čisteći *tako* sva jela."

20 Onda je rekao: "Ono što izlazi iz čovjeka, to onečišćuje čovjeka.

21 Jer iznutra, iz ljudskog srca, izlaze zle misli, preljubi, bludništva, ubojstva,

22 krađe, pohlepa, opakost, prijevара, razuzdanost, zlo oko, hula, oholost, ludost.

23 Sva ova zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka."

Vjera jedne Grkinje

24 Zatim je ustao i otišao odande na granice Tira i Sidona, te ušao u neku kuću; nije želio da *to* netko sazna, ali se nije mogao sakriti,

25 jer je *neka* žena, čija je kćerkica imala nečistog duha, čula za njega i došla te pala pred njegove noge.

26 Ta je žena bila Grkinja, Sirofeničanka rodом; i zaklinjala ga je da istjera đavla iz njezine kćeri.

27 Ali joj je Isus rekao: "Pusti najprije da se nasite djeca; jer nije dolično uzeti kruh djeci i baciti ga psićima!"

28 A ona je odgovorila i rekla mu: "Da, Gospodine, ali i psići pod stolom jedu od dječjih mrvica."

29 Nato joj je rekao: "Zbog te riječi idi, izašao je đavao iz tvoje kćeri!"

30 A kad je otišla svojoj kući, našla je da je đavao izašao, a njezina je kći ležala na postelji.

Ozdravljenje gluhog mucavca

31 Onda je ponovo otišao iz krajeva Tira i Sidona te došao do

Galilejskog mora, usred krajeva Dekapola.

32 I doveli su mu jednog gluhog mucavca i zamolili ga da stavi na njega ruku.

33 A on ga je iz mnoštva uzeo nasamo, stavio svoje prste u njegove uši te pljunuo i dotaknuo se njegova jezika.

34 I kad je pogledao u nebo, uzdahnuo je te mu rekao: "Effatha!", to jest: "Otvori se!"

35 I odmah su mu se otvorile uši i razriješila se sveza njegovog jezika, te je pravilno govorio.

36 I naložio im je da nikome ne govore; ali što im je više nalagao, oni su *to* još više razglašavali

37 i bili preko mjere zapanjeni govoreći: "Sve je dobro učinio! Daje gluhima čuti i nijemima da govore!"

POGLAVLJE 8

Isus hrani četiri tisuće ljudi

1 U one dane, kad je mnoštvo bilo vrlo veliko i nisu imali što jesti, Isus je dozvao svoje učenike pa im rekao:

2 "Sažalio sam se na mnoštvo jer su već tri dana sa mnom, a nemaju što jesti,

3 a ako ih raspustim gladne njihovim kućama, klonut će na putu, jer su neki od njih došli izdaleka."

4 A njegovi su mu učenici odgovorili: "Otkuda bi tko mogao ove nasititi kruhom ovdje u pustinji?"

5 I upitao ih je: "Koliko kruhova imate?" A oni su odgovorili: "Sedam."

6 Tada je zapovjedio ljudima da posjeduju po zemlji, i uzeo sedam kruhova, zahvalio i prelomio ih, te dao svojim učenicima da stave pred njih; i oni su ih stavili pred ljude.

7 A imali su nekoliko ribica, pa ih je blagoslovio i zapovjedio da i

njih stave pred ljude.

8 Tako su jeli i nasitili se, a od preostalih ulomaka podigli su sedam košara.

9 A onih što su jeli bilo je oko četiri tisuće; onda ih je raspustio,

10 te je odmah sa svojim učenicima ušao u lađu i došao u krajeve Dalmanute.

Farizeji traže znak

11 Zatim su izašli farizeji i počeli raspravljati s njim; iskušavajući ga, zatražili su od njega znak s neba.

12 A on je duboko uzdahnuo u svome duhu i rekao: "Zašto ovaj naraštaj traži znak? Uistinu vam kažem, neće se dati znak ovom naraštaju."

13 Onda ih je ostavio, ponovo ušao u lađu i otišao na drugu stranu.

14 A učenici su zaboravili uzeti kruha; nisu imali sa sobom na lađi više od jednog kruha.

15 I naložio im je govoreći: "Pažite, čuvajte se kvasca farizejskoga i kvasca Herodovog!"

16 A oni su raspravljali među sobom govoreći: "To je zato što nemamo kruha."

17 A kad je Isus to saznao, upitao ih je: "Zašto raspravljate što nemate kruha? Zar još ne uvidate i ne razumijete? Zar vam je srce još više otvrdnulo?"

18 Imate oči, a ne vidite? Uši imate, a ne čujete? Zar se ne sjećate?

19 Kad sam razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko ste punih košara ulomaka podigli?" Odgovorili su mu: "Dvanaest."

20 "A kad sam sedam razlomio na četiri tisuće, koliko ste punih košara ulomaka podigli?" A oni su odgovorili: "Sedam."

21 Nato im je rekao: "Kako ne

razumijete?"

Ozdravljenje slijepca iz Betsaide

22 Zatim je došao u Betsaidu; i doveli su mu slijepca i zaklinjali ga da ga se dotakne.

23 I uhvatio je slijepca za ruku i odveo ga izvan sela; i kad mu je pljunuo u oči i stavio svoje ruke na njega, upitao ga je vidi li što.

24 A on se zagledao i rekao: "Vidim ljude kao stabla, gdje hodaju!"

25 Nakon toga, ponovo mu je položio svoje ruke na oči i tako učinio da progleda. I bio je ozdravljen te je svakog jasno vidio.

26 Tada ga je poslao njegovoj kući govoreći: "Niti ulazi u selo, niti to pričaj nekome u selu!"

Petar dobiva objavu

27 Zatim su Isus i njegovi učenici otišli u sela Cezareje Filipove; a putem je upitao svoje učenike govoreći im: "Što kažu ljudi, tko sam ja?"

28 A oni su odgovorili: "Ivan Krstitelj; ali neki kažu, Ilija; a drugi da si jedan od proroka."

29 A on ih je upitao: "Ali što vi kažete, tko sam ja?" A Petar je odgovorio rekavši mu: "Ti si Krist!"

30 I naložio im je da nikome ne govore o njemu.

Prva najava muke i uskrснуća

31 Tada ih je počeo učiti da Sin čovječji mora mnogo pretrpjeti, i biti odbačen od starješina i glavara svećeničkih i pismoznanaca, i biti ubijen te nakon tri dana uskrsnuti.

32 I otvoreno je govorio tu riječ. A Petar ga je povukao ustranu i počeo ga koriti.

33 Ali kad se okrenuo i pogledao svoje učenike, ukorio je Petra, govoreći: "Idi od mene, Sotono, jer ti ni ne naslućuješ što je Božje, nego što je ljudsko!"

34 I kad je dozvaao narod i svoje učenike, rekao im je: "Tko hoće ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, te uzme svoj križ i slijedi me!"

35 Jer tko hoće spasiti svoj život, izgubit će ga; ali tko izgubi svoj život radi mene i evanđelja, taj će ga spasiti.

36 Jer što koristi čovjeku, ako i zadovolje sav svijet, a izgubi svoju dušu?

37 Ili, što će čovjek dati u zamjenu za svoju dušu?

38 Tko se dakle postidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešnom naraštaju, i Sin će se čovječi njega postidjeti kad dođe u slavi svoga Oca sa svetim anđelima."

POGLAVLJE 9

1 I govorio im je: "Uistinu vam kažem da ima nekih ovdje nazočnih koji neće okusiti smrt dok ne vide da kraljevstvo Božje dolazi sa snagom."

Preobraženje

2 A nakon šest dana Isus je uzeo *sa sobom* Petra, Jakova i Ivana pa ih je same odveo na visoku goru, u osamu. I preobrazio se pred njima.

3 I njegova je odjeća postala sjajna, jako bijela, poput snijega, kakvu nijedan bjelilac na zemlji ne može izbijeliti.

4 I pojavili su im se Ilija s Mojsijem, te su razgovarali s Isusom.

5 A Petar je progovorio te rekao Isusu: "Učitelju, dobro nam je biti ovdje, pa hajdemo napraviti tri šatora: jedan tebi i jedan Mojsiju i jedan Iliji."

6 Jer nije znao što reći, jer su bili jako prestrašeni.

7 Tada se pojavio oblak koji ih je zasjenio: i glas je došao iz oblaka, govoreći: "Ovo je moj ljubljani

Sin! Njega slušajte!"

8 I odjednom, kad su pogledali naokolo, nisu više vidjeli nikoga sa sobom nego samo Isusa.

9 A kad su silazili s gore, naložio im je da nikome ne govore što su vidjeli, dok Sin čovječi ne uskrsne od mrtvih.

10 I zadržali su tu riječ među sobom, pitajući jedan drugoga što bi trebalo značiti "uskrsnuti od mrtvih".

11 Onda su ga upitali govoreći: "Zašto pismoznanci kažu da najprije mora doći Ilija?"

12 A on im je odgovorivši rekao: "Ilija sigurno dolazi prvi i sve će obnoviti; i isto tako je zapisano o Sinu čovječjem da mora mnogo pretrpjeti i biti prezren.

13 Ali kažem vam da je Ilija doista došao i učinili su s njime što god su poželjeli, kao što je o njemu zapisano."

Ozdravljen opsjednuti dječak

14 A kad je došao k *svojim* učenicima ugledao je oko njih veliko mnoštvo i pismoznance kako se s njima prepiru.

15 I čim su ga svi oni ljudi opazili, jako su se zadivili te su potrčali pozdraviti ga.

16 A on je upitao pismoznance: "Što se to prepirete s njima?"

17 A jedan iz mnoštva mu je odgovorio rekavši: "Učitelju, doveo sam k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha;

18 i gdje god ga uhvati, razdire ga, a on se pjeni i škripi svojim zubima i sahne. I rekao sam tvojim učenicima da ga istjeraju, i nisu mogli.

19 On mu je odgovorio rekavši: "O, naraštaju nevjerni! Dokle ću biti s vama? Dokle ću vas podnositi? Dovedite ga k meni!"

20 Zatim su ga doveli k njemu.

I čim ga je ugledao, duh ga je odmah počeo trzati, i dječak je pao na zemlju, valjao se i pjenio.

21 Nato je Isus upitao njegovog oca: "Koliko je vremena prošlo otkad mu se to događa?" A on je odgovorio: "Od djetinjstva!

22 I često ga baca u vatru i u vodu da ga uništi. Nego, ako nešto možeš učiniti, imaj samilosti prema nama i pomози nam!"

23 Isus mu je rekao: "Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje!"

24 A dječakov je otac odmah povikao, i sa suzama rekao: "Vjerujem, Gospodine, pomози mojoj nevjeri!"

25 Kad je Isus vidio da su se ljudi strčali, ukorio je nečistog duha govoreći mu: "Duše, nijemi i gluhi, ja ti naređujem, izađi iz njega i više u njega ne ulazi!"

26 I duh je povikao te ga jako zatrešao i izašao; a dječak je bio kao mrtav, tako da su mnogi rekli da je umro.

27 Ali ga je Isus uzeo za ruku, podigao ga i on je ustao.

28 A kad je ušao u kuću, njegovi su ga učenici nasamo upitali: "Zašto ga mi nismo mogli istjerati?"

Druga najava muke i uskrsnuća

29 A on im je odgovorio: "Ova vrsta ne može izaći ni na koji način, osim pomoću molitve i posta!"

30 Onda su otišli odande i prolazili kroz Galileju, a on nije htio da netko to sazna,

31 jer je poučavao svoje učenike i govorio im: "Sin čovječji predan je u ruke ljudi, i oni će ga ubiti, i nakon što bude ubijen, treći će dan uskrsnuti."

32 Ali oni nisu razumjeli tu besjedu, a bojali su se pitati ga.

Pravo učeništvo

33 Tada je došao u Kapernaum; a kad je bio u kući, upitao ih je: "Što ste to među sobom putem raspravljali?"

34 Ali su oni šutjeli, jer su putem među sobom raspravljali tko je najveći.

35 Zatim je sjeo, pozvao dvanaestoricu pa im rekao: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima sluga."

36 I uzeo je dijete i postavio ga usred njih; i kad ga je uzeo u svoje naručje, rekao im je:

37 "Onaj koji primi jedno od ovakve djece u moje ime, mene prima; a onaj koji mene prima, ne prima mene, nego onoga koji je mene poslao."

38 A Ivan mu je odgovorio rekavši: "Učitelju, vidjeli smo jednoga kako izgoni đavle u tvoje ime, a ne slijedi nas, pa smo mu zabranili jer nas ne slijedi."

39 Ali Isus je rekao: "Ne branite mu! Jer nema nikoga tko bi činio čudo u moje ime i olako mogao govoriti zlo o meni.

40 Jer tko nije protiv nas, za nas je.

41 Jer onaj koji će vam u moje ime, jer ste Kristovi, dati za piti čašu vode, uistinu vam kažem, neće izgubiti svoju nagradu.

42 A svaki koji sablazni jednog od ovih malenih što vjeruju u mene, bolje mu je da objesi mlin-ski kamen oko svoga vrata i baci se u more.

43 I ako te ruka tvoja sablažnjava, odsjeci je: bolje ti je sakatom u život ući, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi;

44 gdje crv njihov ne umire i oganj se ne gasi.

45 I ako te noga tvoja sablažnjava, odsjeci je: bolje ti je kljastu u život ući, nego s obje noge biti bačen u pakao, oganj neugasivi;

46 gdje crv njihov ne umire i

oganj se ne gasi.

47 I ako te oko tvoje sablažnja-
va, iskopaj ga: bolje ti je s jednim
okom ući u kraljevstvo Božje,
nego li s oba oka biti bačen u pa-
kao ognjeni;

48 gdje crv njihov ne umire i
oganj se ne gasi.

49 Jer će svaki biti ognjem po-
soljen i svaka će se žrtva solju
posoliti.

50 Sol je dobra, ali ako sol posta-
ne neslana, čime ćete nju začiniti?
Imajte sol u sebi, i budite u miru
jedan s drugim!"

POGLAVLJE 10 Ženidba i rastava

1 I odatle je ustao *te* došao u kra-
jeve Judeje, s onu stranu Jordana.
I ponovo se narod sastajao kod
njega, a on ih je, po običaju, opet
poučavao.

2 Zatim su mu pristupili farizeji
te ga upitali, iskušavajući ga: "Je li
mužu zakonom dopušteno otpu-
stiti *svoju* ženu?"

3 A on im je odgovorio rekavši:
"Što vam je Mojsije zapovjedio?"

4 A oni su rekli: "Mojsije je do-
pustio napisati otpusnu ispravu i
otпустiti je."

5 Nato je Isus odgovorio rekavši
im: "Zbog tvrdoće vašeg srca, na-
pisao vam je taj propis.

6 Ali od početka stvaranja Bog ih
je stvorio muško i žensko.

7 Zbog toga će čovjek napustiti
oca svoga i majku, te prionuti uza
ženu svoju,

8 i njih dvoje će biti jedno tijelo.
Tako više nisu dva, nego jedno tijelo.

9 Prema tome, što je Bog zdru-
žio, čovjek neka ne rastavlja!"

10 A u kući su ga njegovi učenici
ponovo upitali o tome.

11 A on im je rekao: "Tko otpusti
svoju ženu i oženi se drugom, čini
preljub prema onoj *prvoj*.

12 I ako žena napusti svoga muža
i uda se za drugoga, čini preljub."

Isus blagoslivlja dječicu

13 I donosili su mu dječicu da
bi ih dotaknuo, a učenici su korili
one što su *ih* donosili.

14 A kad je Isus *to* vidio, bio je
jako nezadovoljan te im rekao:
"Pustite dječicu da dolaze k meni
i ne branite im, jer takvih je kra-
ljevstvo Božje!"

15 Uistinu vam kažem, tko ne
primi kraljevstvo Božje kao malo
dijete, neće ući u njega."

16 Tada ih je uzimao u svoje na-
ručje, polagao na njih ruke i blago-
slivljao ih.

Bogataš i kraljevstvo Božje

17 A kad je izašao na put, jedan
je dotrčao i kleknuo pred njim pa
ga upitao: "Učitelju dobri, što tre-
bam činiti da bih baštinió vječni
život?"

18 A Isus mu je odgovorio: "Za-
što me zoveš dobrim? Nitko *nije*
dobar osim jednoga, Boga!"

19 Zapovijedi znaš: 'Ne čini pre-
ljub! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svje-
doči lažno! Ne varaj! Poštuj oca
svoga i majku!' "

20 A on je odgovorio rekavši
mu: "Učitelju, sve sam to obdržao
od svoje mladosti."

21 Nato ga je Isus pogledao, za-
volio ga pa mu rekao: "Jedno ti
nedostaje: idi, prodaj sve što imaš
i daj siromasima pa ćeš imati bla-
go u nebu; onda dođi, uzmi križ i
slijedi me!"

22 A on se je ražalostio zbog
te besjede i otišao potišten, jer je
imao velik imetak.

23 A Isus je pogledao unaokolo i
rekao svojim učenicima: "Kako će
teško oni što imaju bogatstvo ući
u kraljevstvo Božje!"

24 A učenici su se zapanjili zbog

njegovih riječi, ali im je Isus ponovo progovorio te rekao: "Djeco, kako je teško onima koji se uzdaju u bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!

25 Lakše je devu proći kroz ušicu igle negoli bogatašu ući u kraljevstvo Božje."

26 A oni su se neizmjereno zapinjili govoreći među sobom: "Tko onda može biti spašen?"

27 A Isus ih je pogledao i rekao: "Kod ljudi je *to* nemoguće, ali nije kod Boga! Jer kod Boga je sve moguće!"

28 Tada mu je Petar počeo govoriti: "Evo, mi smo sve ostavili i počeli te slijediti."

29 A Isus je odgovorio rekavši: "Uistinu vam kažem, nema nikoga tko bi ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlje radi mene i evanđelja,

30 a da neće sada u ovom vremenu uz progonstva primiti stotruko: kuće, i braće, i sestara, i majki, i djece, i zemlje, a u svijetu koji dolazi vječni život.

31 Ali mnogi će prvi biti posljednji, a posljednji prvi."

Treća najava muke i uskrsnuća

32 I bili su na putu ulazeći u Jeruzalemu, a Isus je išao pred njima. I bili su zadivljeni i slijedili ga uplašeni. A on je ponovo uzeo dvanaesticu te im je počeo govoriti što mu se treba dogoditi:

33 "Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin će čovječji biti predan glavari-
ma svećeničkim i pismoznancima; a oni će ga osuditi na smrt i predati ga Poganimu,

34 te će ga izrugati, i izbičevati ga, i popljuvati ga i ubiti ga, a on će treći dan uskrsnuti."

Zebedejevi sinovi

35 Tada su mu prišli Jakov i

Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš ono što želimo."

36 A on ih je upitao: "Što biste htjeli da vam učinim?"

37 Oni su mu odgovorili: "Daj nam da sjednemo u tvojoj slavi jedan tebi zdesna, a drugi slijeva!"

38 Ali im je Isus rekao: "Ne znate što molite. Možete li piti čašu koju ja pijem i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim?"

39 A oni su mu odgovorili: "Možemo!" A Isus im je rekao: "Doista ćete piti onu čašu koju ja pijem, i krstiti se onim krštenjem kojim se ja krstim,

40 ali sjesti meni zdesna i meni slijeva nije moje dati, nego *je to za one* kojima je pripremljeno."

41 A kad su to čula deseterica, počeli su biti nezadovoljni zbog Jakova i Ivana.

42 Ali ih je Isus pozvao *k sebi* i rekao im: "Znate da oni što se smatraju vladarima nad Poganimu gospodare nad njima i njihovi velikaši imaju vlast nad njima.

43 Ali neka ne bude tako među vama; nego tko hoće biti velik među vama, neka vam bude poslužitelj.

44 I tko od vas hoće biti prvi, neka svima bude sluga.

45 Jer ni Sin čovječji nije došao da mu poslužuju, nego služiti i predati svoj život kao otkupninu za mnoge."

Ozdravljenje slijepog Bartimeja

46 Zatim su došli u Jerihon. I dok je izlazio iz Jerihona sa svojim učenicima i velikim brojem ljudi, kraj glavnog je puta sjedio i prosio slijepac Bartimej, sin Timejev.

47 A kad je čuo da je *to* Isus Nazarećanin, počeo je vikati i govoriti: "Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!"

48 I mnogi su mu naređivali da

treba šutjeti, ali je on još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

49 A Isus se zaustavio i zapovjedio da ga pozovu. Onda su pozvali slijepca govoreći mu: "Samo hrabro! Ustani, zove te!"

50 I on je bacio svoj ogrtač, ustao te došao k Isusu.

51 A Isus je progovorio te ga upitao: "Što hoćeš da ti učinim?" A slijepac mu je odgovorio: "Gospodine, da progledam!"

52 Nato mu je Isus rekao: "Idi, vjera te tvoja ozdravila!" I odmah je progledao te je putem slijedio Isusa.

POGLAVLJE 11

Kraljevski ulazak u Jeruzalem

1 A kad su se približili Jeruzalemu, do Betfage i Betanije, kod Maslinske gore, poslao je dvojicu svojih učenika

2 pa im rekao: "Pođite u selo pred vama; i čim uđete u njega, naći ćete privezano magare na kojem nijedan čovjek nije sjedio. Odvezite ga i dovedite."

3 A ako vas tko pita: 'Zašto to činite?', recite da ga Gospodin treba, i odmah će ga poslati ovamo."

4 I oni su otišli i našli magare privezano uz vrata, vani na raskrižju, i odvezali ga.

5 A neki što su stajali ondje, upitali su ih: "Što *to* činite, odvezujući magare?"

6 A oni su im odgovorili kao što je Isus zapovjedio, pa su ih pustili.

7 Tada su doveli magare k Isusu i položili na njega svoju odjeću, i on je sjeo na njega.

8 I mnogi su prostirali svoju odjeću po putu, a drugi su rezali grane s drveća te *ih* prostirali po putu.

9 A oni koji su išli pred *njim* i oni koji su *ga* slijedili vikali su govoreći: "Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!"

10 Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida koje dolazi u ime Gospodnje! Hosana u najvišoj visini!"

11 Tada je Isus ušao u Jeruzalem, i u Hram. I kad je razgledao sve unaokolo, a kako je već bilo kasno uvečer, otišao je s dvanaesticom u Betaniju.

Neplodna smokva

12 A sutradan, kad su izašli iz Betanije, on je ogladnio.

13 I kad je izdaleka ugledao smokvu koja je imala lišće, prišao je ne bi li možda što našao na njoj; a kad je prišao k njoj, nije našao ništa osim lišća, jer *još* nije bilo vrijeme smokava.

14 Isus joj je tada progovorio te rekao: "*Neka* ubuduće nitko ne jede s tebe ploda zauvijek!" I njegovi su učenici *to* čuli.

Čišćenje Hrama

15 Zatim su došli u Jeruzalem te je Isus ušao u Hram i počeo istjerivati one što su u Hramu prodavali i kupovali. I prevrnuo je stolove mjenjačima novca i klupe onima što su prodavali golubove.

16 I nikome nije dopustio da pronese *kakvu* posudu kroz Hram.

17 I poučavao je govoreći im: "Nije li zapisano: 'Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode?' A vi ste od njega načinili jazbinu razbojničku!"

18 A *to* su čuli pismoznanci i glavari svećenički pa su tražili kako da ga pogube jer su *ga* se bojali, budući da su svi ljudi bili zapanjeni njegovim naukom.

19 A kad se spustila večer, izašao je iz grada.

Usahla smokva

20 I ujutro, prolazeći pokraj, vidjeli su da je smokva usahla od

korijena.

21 I Petar se prisjetio te mu rekao: "Učitelju, gle, smokva koju si prokleo, osušila se!"

22 A Isus im je odgovorio rekavši: "Imajte vjeru u Boga!"

23 Jer uistinu vam govorim, da onaj koji kaže ovoj gori: 'Pomakni se i baci se u more!' i ne sumnja u svome srcu, nego vjeruje da će se dogoditi to što govori, bit će mu ono što kaže.

24 Zbog toga vam kažem: sve ono što želite kad molite, vjerujte da to primате, i bit će vam.

25 A kad stojite i molite, oprostite ako imate što protiv koga da i vama Otac vaš, koji je u nebu, oprosti vaše prijestupe.

26 Ali, ako vi ne oprostite, neće ni Otac vaš, koji je u nebu, oprostiti vaše prijestupe.

O Isusovoj vlasti

27 Zatim su ponovo došli u Jeruzalem. I dok je on hodao po Hramu, prišli su mu glavari svećenički i pismoznanci i starješine

28 i upitali ga: "Kojom vlašću to činiš? Tko ti je dao tu vlast da to činiš?"

29 A Isus im je odgovorio rekavši: "I ja ću vam postaviti jedno pitanje, pa mi odgovorite, onda ću vam reći kojom vlašću to činim:

30 Je li krštenje Ivanovo bilo s neba ili od ljudi? Odgovorite mi!"

31 A oni su raspravljali među sobom govoreći: "Ako kažemo: 's neba', reći će: 'Zašto mu onda niste vjerovali?'"

32 Nego, da kažemo: 'Od ljudi?' ", bojali su se naroda jer su svi smatrali da je Ivan doista bio prorok.

33 Onda su odgovorili i rekli Isusu: "Ne možemo reći." A Isus im je odgovorio rekavši: "Ni ja vama neću reći kojom vlašću to činim."

POGLAVLJE 12 Usporedba o opakim vinogradarima

1 Tada im je počeo govoriti u usporedbama: "Neki je čovjek posadio vinograd i postavio ogradu oko njega i iskopao mjesto za kacu za vino i sagradio kulu pa ga iznajmio vinogradarima i otpustovao u daleku zemlju.

2 I u svoje vrijeme poslao je k vinogradarima slugu da od vinogradara primi ploda vinograda.

3 A oni su ga uhvatili, istukli ga i otposlali praznih ruku.

4 Onda im je ponovo poslao drugoga slugu. Njega su kamenovali, razbili mu glavu i otposlali ga osramoćena.

5 I ponovo je poslao drugoga. A njega su ubili. I mnoge druge; neke su istukli, a neke ubili.

6 Još je dakle jednoga imao, svojga ljubljenog sina. I njega je posljednjeg poslao k njima govoreći: 'Poštovat će mojeg sina!'

7 Ali su oni vinogradari govorili među sobom: 'Ovo je baštinič; hajde da ga ubijemo pa će baština biti naša!'

8 I pograbili su ga i ubili, te ga izbacili iz vinograda.

9 Što će stoga učiniti gospodar vinograda? Doći će i pogubiti te vinogradare, a vinograd dati drugima.

10 A niste li čitali ovo Pismo: 'Kamen koji su odbacili graditelji, postao je ugaoni zaglavljenjak.'

11 Ovo je bilo Gospodnje djelo i čudesno je u očima našim!"

12 I tražili su da ga uhvate jer su znali da je protiv njih izrekao tu usporedbu, ali su se bojali naroda pa su ga ostavili i otišli.

Porez cezaru

13 Zatim su poslali neke od farizeja i herodovca da ga uhvate u

riječi.

14 A kad su došli, rekli su mu: "Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš na ljudsku vanjštinu, nego po istini poučavaš putu Božjemu: Je li zakonom dopušteno dati porez cezaru ili nije?"

15 Da dajemo ili da ne dajemo?" A on im je, znajući njihovo licemjerje, rekao: "Zašto me iskušavate? Donesite mi dinar da *ga* vidim!"

16 I donijeli su mu *ga*. Tada ih je upitao: "Čiji je ovo lik i natpis?" A oni su mu odgovorili: "Cezarov."

17 Nato im je Isus progovorio te rekao: "Dajte cezaru što je cezarovo, a Bogu što je Božje!" I zadivili su mu se.

Saduceji i uskrsnuće

18 Tada su k njemu došli saduceji, koji govore da nema uskrsnuća, i upitali ga govoreći:

19 "Učitelju, Mojsije nam je zapisao: 'Ako nekome umre brat i ostavi ženu, a ne ostavi djece, da njegov brat uzme ženu njegovu i podigne sjeme svome bratu.'

20 Bila su sedmorica braće. I prvi je uzeo ženu, i umro *te* nije ostavio sjemena.

21 Onda ju je uzeo drugi, i umro; ni on nije ostavio sjemena. Isto tako i treći.

22 Tako su je uzeli *sva* sedmorica, a nisu ostavili sjemena. Poslije svih umrla je i žena.

23 O onom uskrsnuću, dakle, kad uskrsnu, kome će od njih biti žena? Jer su je sedmorica imala za ženu."

24 A Isus im je odgovorio rekavši: "Ne varate li se zato jer ne poznajete Pisma niti snage Božje?"

25 Jer kad uskrsnu od mrtvih, niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli u nebu.

26 A što se tiče mrtvih, da uskrsavaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj, kako mu je iz grma Bog rekao govoreći: 'Ja *sam* Bog Abrahmov i Bog Izakov i Bog Jakovljev'?"

27 On nije Bog mrtvih, nego živih. Vi se, stoga, silno varate."

Najveća zapovijed

28 Tada je prišao jedan od pismoznanaca, koji ih je slušao kako raspravljaju. I kad je shvatio kako im je dobro odgovorio, upitao ga je: "Koja je od svih prva zapovijed?"

29 A Isus mu je odgovorio: "Prva od svih zapovijedi *jest*: 'Čuj, Izrael! Gospod, naš Bog, jedini je Gospod!'

30 i: 'Ljubi Gospodina Boga svoja svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim i svom snagom svojom!' To je prva zapovijed.

31 A druga *je* slična ovoj: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!' Druge zapovijedi veće od ovih nema.

32 Tada mu je pismoznanac rekao: "Dobro, učitelju, po istini si rekao, jer je jedan Bog i nema drugog osim njega;

33 i ljubiti njega svim srcem, i svim razumom, i svom dušom, i svom jakošću, i ljubiti bližnjega *svoga* kao samog sebe, više je nego sve žrtve paljenice i prinosi."

34 A kad je Isus vidio da je pametno odgovorio, rekao mu je: "Nisi daleko od kraljevstva Božjega!" I poslije toga, nitko ga se nije usuđivao pitati.

Krist - Davidov sin

35 Tada je Isus, naučavajući u Hramu, progovorio te rekao: "Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov?"

36 Jer je sâm David govorio po Duhu Svetome: 'Gospod je rekao

mojem Gospodinu: Sjedni mi zdesna dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje nogama tvojim’.

37 Prema tome, sâm David naziva ga Gospodinom; kako mu je *onda* sin?” I običan ga je narod rado slušao.

38 Tako im je u svom nauku govorio: “Čuvajte se pismoznanaca koji vole ići u dugoj odjeći i *vole* pozdrave na trgovima;

39 i prva sjedala u sinagogama i počasna mjesta na gozbama;

40 koji proždiru kuće udovica i, pretvarajući se, mole duge molitve. Oni će primiti veću osudu.”

Udovičin prilog

41 Zatim je Isus sjeo nasuprot riznici i motrio kako ljudi ubacuju novac u riznicu. I mnogi su bogataši ubacivali mnogo.

42 A jedna je siromašna udovica došla tamo i ubacila dva novčića, koje čine jedan kvadrant.

43 Onda je on dozvao *k sebi* svoje učenike te im rekao: “Uistinu vam kažem, ova je siromašna udovica ubacila više od svih ovih što su ubacivali u riznicu.

44 Jer svi su *oni* ubacivali od svojega viška, a ona je od svoje neimaštine ubacila sve što je imala, sav svoj žitak.”

POGLAVLJE 13

Znakovi svršetka vremena

1 I kad je on izlazio iz Hrama, rekao mu je jedan od njegovih učenika: “Učitelju, pogledaj kakva li kamenja i kakvih li građevina!”

2 A Isus je odgovorio rekavši mu: “Vidiš li ove velike građevine? Neće *ovdje* ostati ni kamen na kamenu koji se neće porušiti!”

3 I dok je sjedio na Maslinskoj gori, nasuprot Hramu, upitali su ga Petar i Jakov i Ivan i Andrija nasamo:

4 “Reci nam, kada će to biti i koji je znak kad će se sve to ispuniti?”

5 A Isus je, odgovorivši im, počeo govoriti: “Pazite da vas tko ne zavede!

6 Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: ‘Ja sam *Krist!*’, i mnoge će zvesti.

7 A kad čujete za ratove i glasine o ratovima, ne uznemirujte se! Jer *to* se treba dogoditi, ali to još nije svršetak.

8 Jer će ustati narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva, i bit će potresa po raznim mjestima; i bit će gladi i nemira. To *su* počeci jada.

9 Ali vi pazite sami na sebe! Jer će vas predavati vijećima i tući u sinagogama, i izvodit će vas pred vladare i kraljeve radi mene, njima za svjedočanstvo.

10 A najprije se mora navijestiti evanđelje svim narodima.”

11 I kad vas odvede i izručuju, ne brinite unaprijed niti smišljajte što ćete govoriti, nego što vam bude dano u onaj čas, to govorite; jer niste vi koji govorite, nego Duh Sveti.

12 I brat će brata predavati na smrt, i otac sina; i djeca će ustajati protiv *svojih* roditelja i prouzročiti im da budu smaknuti.

13 I svi će vas zamrziti radi imena moga, ali tko izdrži do svršetka, taj će biti spašen.

14 Ali kad vidite gnusobu pustoši, što je rečeno po proroku Danielu, da stoji gdje ne treba (tko čita, neka razumije), neka tada oni koji budu u Judeji bježe u gore.

15 A onaj koji bude na krovu, neka ne silazi u kuću, ni ne ulazi što uzeti iz svoje kuće.

16 I tko bude u polju, neka se ne vraća natrag uzeti svoju odjeću!

17 A jao trudnicama i dojiljama u one dane!

18 I molite da vaš bijeg ne bude u zimi,

19 jer će onih dana biti nevolja kakve nije bilo od početka stvorenja, koje je Bog stvorio, sve do sadašnjeg vremena, a neće je ni biti.

20 I kad Gospodin ne bi skratio te dane, ne bi se spasilo ni jedno tijelo. Ali radi izabranih, koje je *on* izabrao, skratio je te dane.

21 I ako vam tada tko kaže: 'Evo, ovdje je Krist!' ili: 'Evo, ondje je!' Ne vjerujte *mu*!

22 Jer će ustati lažni kristi i lažni proroci te će pokazivati znakove i čudesa da zavedu, ako je moguće, i izabrane.

23 A vi se pazite! Evo, sve sam vam unaprijed rekao!

24 Ali u one dane, nakon te nevolje, sunce će potamnjeti i mjesec *više* neće davati svjetlosti svoje.

25 I zvijezde će nebeske padati i sile što su u nebu će se uzdrmati.

26 I tada ćete vidjeti Sina čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.

27 I tada će poslati svoje anđele i skupiti svoje izabrane od četiriju vjetra, od kraja zemlje do nakraj neba.

28 A od smokve naučite uspo-redbu: kad joj je grana već omekša i potjera lišće, znate da je blizu ljeto.

29 Tako i vi, kad vidite da se sve to događa, znajte da je blizu, pred vratima.

30 Uistinu vam kažem da ovaj naraštaj neće proći dok se sve to ne dogodi.

31 Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće proći.

32 Ali o tom danu i času nitko ne zna, ni anđeli u nebu, ni Sin, *već* samo Otac.

33 Pazite! Bdijte i molite jer ne znate kad je to vrijeme!

34 *Jer je Sin čovječji* kao kad je

neki čovjek, polazeći na put, ostavio svoju kuću, i predao vlast svojim slugama i svakome njegov posao, a vrataru zapovjedio da bdije.

35 Bdijete, dakle, jer ne znate kada gospodar kuće dolazi: uvečer ili u ponoć, ili u *vrijeme* kukurikanja, ili ujutro,

36 da vas ne bi, kad dođe iznenada, našao gdje spavate.

37 A što vama kažem, kažem svima: Bdijte!"

POGLAVLJE 14 Isus pomazan u Betaniji

1 Za dva dana bila je *svetkovina* Pashe i Beskvasnih kruhova; a glavari su svećenički i pismoznanci tražili kako bi ga na prijevaru zgrabili i ubili,

2 ali su rekli: "Ne na svetkovinu, da ne nastane pobuna u narodu."

3 A kad je bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca, dok je sjedio pri jelu, došla je neka žena s alabastrenom posudom skupocjene, prave nardove pomasti; razbila je posudu te mu izlila *pomast* na glavu.

4 A bilo je nekih koji su se u sebi ljutili i govorili: "Čemu ovo rasipanje pomasti?"

5 Jer je to moglo biti prodano za više od tristo dinara i dano siromasima." I mrmljali su protiv nje.

6 A Isus je rekao: "Pustite je! Zašto je uznemirujete? Učinila je dobro djelo na meni.

7 Jer siromahe uvijek imate uz sebe i kad god hoćete možete im dobro činiti, ali mene nemate uvijek.

8 Ona je učinila, što je mogla; unaprijed je pomazala moje tijelo za ukop.

9 Uistinu vam kažem, posvuda gdje se ovo evanđelje bude propovijedalo, po svemu svijetu, govorit će se i *ovo* što je ona učinila, njoj na spomen.

10 A Juda Iskariotski, jedan od dvanaestorice, otišao je glavarima svećeničkim da im ga izda.

11 A oni su se obradovali kad su to čuli i obećali mu dati novac. I tražio je zgodu kako bi ga izdao.

Pashalna večera

12 I prvog dana Beskvasnih kruhova, kad su klali Pashu, njegovi su mu učenici rekli: "Gdje hoćeš da odemo i pripremimo da bi mogao jesti Pashu?"

13 Tada je poslao dvojicu svojih učenika te im rekao: "Pođite u grad i srest će vas čovjek koji nosi vrč vode; slijedite ga.

14 I bilo gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj kaže: Gdje je gostinjska soba u kojoj ću jesti Pashu sa svojim učenicima?'

15 A on će vam pokazati veliku gornju sobu prostrtu i pripremljenu. Tamo nam pripremite."

16 I njegovi su učenici otišli i došli u grad te našli kako im je rekao i pripremili Pashu.

17 A uvečer je došao s dvanaesticom.

18 I dok su sjedili i jeli, Isus je rekao: "Uistinu vam kažem, jedan od vas koji jede sa mnom, izdat će me."

19 A oni su se počeli žalostiti te su mu govorili jedan po jedan: "Nisam li ja?" I drugi je rekao: "Nisam li ja?"

20 A on je odgovorio rekavši im: "Jedan je od dvanaestorice, koji sa mnom umaće u zdjelu.

21 Sin čovječji doista odlazi kao što je o njemu zapisano, ali jao onom čovjeku koji izdaje Sina čovječjega. Bolje bi bilo tom čovjeku da se nikada nije rodio!"

22 I dok su jeli, Isus je uzeo kruh i blagoslovio, pa ga razlomio te im dao i rekao: "Uzmite, jedite! Ovo je moje tijelo."

23 Onda je uzeo čašu i, kad je za-

hvalio, dao im je, te su svi iz nje pili.

24 Tada im je rekao: "Ovo je krv moja, *krv* Novoga zavjeta koja se proljeva za mnoge.

25 Uistinu vam kažem, neću više piti od trsova roda sve do onoga dana kad ću ga piti novog u kraljevstvu Božjem."

Proroštvo o Petrovom nijekanju

26 A kad su otpjevali hvalospjev, izašli su na Maslinsku goru.

27 Tada im je Isus rekao: "Svi ćete se ove noći zbog mene sablazniti, jer je zapisano: 'Udarit ću pastira i ovce će se razbježati.'

28 Ali nakon što uskrsnem, poći ću pred vama u Galileju."

29 A Petar mu je rekao: "Ako se i svi sablazne, ja se ipak neću!"

30 Nato mu je Isus rekao: "Uistinu ti kažem da ćeš me danas, još ove noći, prije nego što pijetao dva puta zakukuriče, triput zanijekati."

31 Ali je on još silnije govorio: "Ako mi treba i umrijeti s tobom, nipošto te neću zanijekati!" Isto su tako govorili i svi oni.

Molitva u Getsemanskom vrtu

32 Zatim su došli do mjesta koje se zove Getsemani, te je rekao svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ja *odem* pomoliti!"

33 I poveo je sa sobom Petra i Jakova i Ivana te počeo strepiti i biti jako potišten.

34 Onda im je rekao: "Žalosna je duša moja sve do smrti; ostanite ovdje i bdijte!"

35 I otišao je malo naprijed i pao na zemlju, te je molio da ga, ako je to moguće, mimoide ovaj čas.

36 I rekao je: "Abba, Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni ovu čašu od mene, ali ne što ja hoću, nego što ti *hoćeš*!"

37 Tada je došao i našao ih pozaspale pa je rekao Petru: "Šimu-

ne, spavaš li? Nisi li mogao jedan sat probdjeti?

38 Bdiite i molite, da ne uđete u iskušenje! Duh *je*, doista, spreman, ali *je* tijelo slabo."

39 I ponovo je otišao i pomolio se izgovorivši iste riječi.

40 A kad se vratio, opet ih je našao pozaspale, jer su im oči otežale; i nisu znali što bi mu odgovorili.

41 Zatim je došao treći put te im rekao: "Spavate još i počivate! Dosta je, došao je čas! Evo, Sin je čovječji predan u ruke grešnika!

42 Ustanite, hajdemo! Evo približio se onaj koji me izdaje!"

Isus uhićen

43 I odmah, dok je još govorio, došao je Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i toljagama, *poslani* od glavara svećeničkih, pismoznanačica i starješina.

44 Onaj koji ga je izdao dao im je znak, govoreći: "Koga poljubim, taj je! Uхватite ga i odvedite *ga* pozorno!"

45 I čim je došao, odmah mu je prišao te rekao: "Gospodaru, Gospodaru!" I poljubio ga.

46 A oni su stavili ruke svoje na njega i uhvatili ga.

47 A jedan od onih koji su stajali pokraj, izvukao je mač i udario slugu velikog svećenika te mu odsjekao uho.

48 Nato je Isus progovorio te im rekao: "Zar ste izašli, kao na razbojnika, s mačevima i toljagama da me uhvatite?"

49 Bio sam svakodnevno s vama u Hramu poučavajući i niste me uhvatili. Ali Pisma se moraju ispuniti!"

50 Tada su ga svi napustili i pobjegli.

51 A slijedio ga je neki mladić

ogrnut lanenim platnom oko golog *tijela*. I mladići su ga zgrabili, 52 a on je ostavio laneno platno i gol pobjegao od njih.

Isus pred Vijećem

53 Zatim su odveli Isusa k velikom svećeniku. A kod njega su bili okupljeni svi glavari svećenički i starješine i pismoznanci.

54 A Petar ga je slijedio izdaleka, sve do u dvor velikog svećenika; i sjedio je sa slugama i grijao se kod vatre.

55 A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga pogube, i nisu našli.

56 Jer su mnogi lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva nisu slagala.

57 Tada su ustali neki, i lažno svjedočili protiv njega, govoreći:

58 "Mi smo ga čuli kako govoriti: 'Ja ću porušiti ovaj rukotvoren Hram, i za tri dana sagradit ću drugi, nerukotvoren!' "

59 Ali ni tako im se svjedočanstvo nije slagalo.

60 Onda je veliki svećenik stao u sredinu i upitao Isusa, govoreći: "Zar ništa ne odgovaraš? Što *to* ovi svjedoče protiv tebe?"

61 A on je šutio i ništa nije odgovarao. Ponovo ga je veliki svećenik upitao i rekao mu: "Jesi li ti Krist, Sin Blagoslovljenoga?"

62 A Isus je odgovorio: "Ja jesam! I gledat ćete Sina čovječjega gdje sjedi zdesna Moćnoga i dolazi na oblacima nebeskim."

63 Nato je veliki svećenik razderao svoju odjeću i rekao: "Što nam još trebaju svjedoci?"

64 Čuli ste ovu hulu! Što vi mislite? I svi su mu presudili da je zaslužio smrt.

65 Tada su neki počeli pljuvati po njemu i pokrivati mu lice pa ga

udarati i govoriti mu: "Proreci!" I sluge su mu udarale šamare.

Petar niječe Isusa

66 A dok je Petar bio dolje u dvoru, došla je jedna od sluškinja velikog svećenika,

67 i kad je vidjela Petra gdje se grije, pogledala ga i rekla: "I ti si bio s Isusom Nazarećaninom!"

68 A on je zanijekao govoreći: "Ne znam, ni ne razumijem što ti govoriš!" Onda je izašao van u predvorje i pijetao je zakukurikao.

69 Tada ga je sluškinja ponovo ugledala i počela govoriti onima koji su stajali pokraj: "Ovaj je *jedan* od njih!"

70 A on je ponovo zanijekao. I malo kasnije oni koji su stajali pokraj opet su rekli Petru: "Sigurno si *jedan* od njih, jer si Galilejac i govor ti je takav!"

71 Ali on se počeo kleti i zaklinjati: "Ne poznajem tog čovjeka o kome govorite!"

72 Uto je pijetao po drugi put zakukurikao. I Petar se je sjetio riječi koju mu je Isus rekao: "Prije nego pijetao dvaput zakukurice, triput ćeš me zanijekati!" I kad se toga prisjetio, zaplakao je.

POGLAVLJE 15

Isus predan Pilatu

1 I odmah su ujutro glavari svećenički sa starješinama i pismoznancima i cijelim Vijećem održali vijećanje, te su Isusa svezali, odveli i predali *ga* Pilatu.

2 I Pilat *ga* je upitao: "Jesi li ti Kralj Židova?" A on mu je odgovorio rekavši: "Ti kažeš *to*."

3 I glavari su *ga* svećenički optuživali za mnogo toga, ali on nije ništa odgovarao.

4 A Pilat *ga* je ponovo upitao, govoreći: "Zar ništa ne odgovaraš? Gle koliko toga svjedoče pro-

tiv tebe."

5 Ali Isus više ništa nije odgovarao tako da se Pilat čudio.

6 A za svetkovinu im je puštao jednog zatvorenika, onog koga su zatražili.

7 A bio je *jedan* imenom Baraba, okovan s pobunjenicima koji su s njim u pobuni počinili ubojstvo.

8 I mnoštvo je, glasno vičući, počelo tražiti da *učini* kao što im je uvijek činio.

9 A Pilat im je odgovorio rekavši: "Hoćete li da vam pustim Kralja Židova?"

10 Jer je znao da su *ga* glavari svećenički predali iz zavisti.

11 Ali su glavari svećenički potaknuli narod da im radije oslobodi Barabu.

12 A Pilat im je odgovorio i ponovo rekao: "Što onda hoćete da učinim s *ovim* koga nazivate Kraljem Židova?"

13 A oni su opet povikali: "Razapni *ga*!"

14 A Pilat ih je upitao: "Zašto, kakvo je zlo učinio?" A oni su još jače povikali: "Razapni *ga*!"

15 Nato im je Pilat, želeći ugoditi narodu, pustio Barabu, a Isusa, pošto *ga* je izbičevao, predao da se razapne.

Trnov vijenac

16 A vojnici su *ga* odveli u dvor, zvan Pretorij, i sazvali cijelu četu.

17 Tada su mu odjenuli purpur te ispleli trnov vijenac i stavili mu *ga* na *glavu*,

18 pa su *ga* počeli pozdravljati: "Zdravo, Kralju Židova"

19 I udarali su *ga* trskom po glavi i pljuvali na njega te prigrabujući *svoja* koljena iskazivali mu štovanje.

20 A kad su mu se narugali, svukli su mu onaj purpur i odjenuli mu njegovu odjeću, pa *ga* izveli

da ga razapnu.

Isus razapet

21 I prisilili su jednog Šimuna, Cirenca, koji je prolazio pored, dolazeći s polja, oca Aleksandrova i Rufova, da ponese njegov križ.

22 Zatim su ga doveli na mjesto Golgotu, što prevedeno znači: "Mjesto lubanje".

23 I davali su mu vino pomiješano sa smirnom, ali on *to* nije uzeo.

24 A kad su ga razapeli, razdijelili su njegovu odjeću pošto su za nju bacili ždrijeb tko će što uzeti.

25 A bio je treći sat kad su ga razapeli.

26 I bio je napisan natpis njegove optužnice: KRALJ ŽIDOVA.

27 S njime su razapeli i dvojicu razbojnika, jednoga njemu zdesna i drugoga slijeva,

28 te se ispunilo Pismo koje kaže: "I bio je ubrojen među prestupnike."

29 A prolaznici su ga grdili i mahali svojim glavama, govoreći: "Aha, ti koji razvaljuješ Hram i u tri dana ga gradiš,

30 spasi sam sebe i siđi s križa!"

31 Isto tako su se rugali i glavari svećenički s pismoznancima, govoreći među sobom: "Druge je spasio, a sebe ne može spasiti!"

32 Neka Krist, Kralj izraelski, sada siđe s križa da vidimo i povjerujemo!" A grdili su ga i oni koji su bili s njim razapeti.

Isusova smrt

33 A kad je došao šesti sat, nastala je tama po svojoj zemlji sve do devetog sata.

34 A u deveti sat Isus je povikao jakim glasom govoreći: "Eloi, Eloi, lama sabahtani?", što je prevedeno: "Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?"

35 A kad su *to* čuli neki koji su

stajali pokraj, rekli su: "Gle, zove Iliju!"

36 A jedan je otrčao i natopio spužvu octom i nataknuo je na trsku pa mu davao piti, govoreći: "Pustite da vidimo hoće li doći Ilija skinuti ga!"

37 A Isus je zavapio jakim glasom i predao duh.

38 Uto se hramski zastor razderao nadvoje, od vrha do dolje.

39 A kad je satnik koji je stajao nasuprot njemu vidio da je tako povikao i predao duh, rekao je: "Doista, ovaj je čovjek bio Sin Božji!"

40 Ondje su bile i žene promatrajući izdaleka. Među njima je bila Marija Magdalena i Marija, majka Jakova mlađeg i Josije, i Saloma,

41 koje su ga i slijedile i posluživale kad je bio u Galileji, te mnoge druge koje su s njim uzišle u Jeruzalem.

Isusov pokop

42 A kad se već spustila večer, budući da je bila Priprava, to jest dan prije Šabata,

43 došao je Josip iz Arimateje, ugledni vijećnik koji je i sâm očekivao kraljevstvo Božje, odvažio se i ušao k Pilatu te zatražio Isusovo tijelo.

44 A Pilat se začudio da je već mrtav pa je pozvao satnika i upitao ga je li odavno umro.

45 I kad je *to* saznao od onog satnika, dao je tijelo Josipu.

46 A on je kupio laneno platno te ga skinuo s križa, umotao ga u laneno platno i položio u grobnicu koja je bila izdubljena u stijeni, pa dokotrljao kamen na vrata grobnice.

47 A Marija Magdalena i Marija, majka Josijina, promatrale su gdje je bio položen.

POGLAVLJE 16
Isusovo uskrsnuće

1 A kad je prošao Šabat, Marija Magdalena i Marija, *majka* Jakovljeva, i Saloma kupile su miomiris se da bi ga došle pomazati.

2 I vrlo rano ujutro prvog *dana* u tjednu, za izlaska sunca, došle su do grobnice.

3 I govore su među sobom: "Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnice?"

4 I kad su pogledale, vidjele su da je kamen otkotrljan; doista je bio vrlo velik.

5 I kad su ušle u grobnicu, ugledale su mladića odjevenog u dugu bijelu odjeću gdje sjedi zdesna, i prestrašile se.

6 A on im je rekao: "Ne bojte se! Vi tražite Isusa Nazarećanina koji je bio razapet: On je uskrsnuo! Nije ovdje! Pogledajte mjesto gdje su ga položili!"

7 Nego idite i recite njegovim učenicima i Petru da ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti kao što vam je rekao."

8 I žurno su izašle i pobjegle od grobnice, jer ih je obuzeo trepet i zaprepaštenje; i nikome ništa nisu rekle jer su se bojale.

9 A kad je *Isus* uskrsnuo rano prvog *dana* u tjednu, najprije se pojavio pred Marijom Magdalenom iz koje je istjerao sedam đavla.

10 Ona je otišla i rekla onima

koji su bili s njim, koji su tugovali i plakali.

11 A kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, nisu povjerovali.

12 Nakon toga, pojavio se u drugom obličju dvojici od njih dok su išli u selo.

13 A oni su otišli i javili ostalima, ali ni njima nisu povjerovali.

Veliko poslanje

14 Poslije toga se pojavio se pred Jedanaesticom dok su bili pri jelu, te je prekorio njihovu nevjeru i okorjelost srca zato što nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo.

15 Tada im je rekao: "Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.

16 Tko povjeruje i krsti se, bit će spašen, a tko ne povjeruje, bit će osuđen.

17 A ovi će znakovi pratiti one koji povjeruju: u moje ime će đavle izgoniti, novim će jezicima govoriti,

18 zmije će uzimati, i ako popiju što smrtonosno, nipošto im neće nauditi; na bolesne će polagati ruke i oni će ozdraviti."

19 Tako, dakle, nakon što im je Gospodin *to* rekao, bio je uzet u nebo i sjeo zdesna Bogu.

20 A oni su otišli i propovijedali svuda; Gospodin je s njima surađivao i potvrđivao Riječ popratnim znakovima. Amen.

EVANĐELJE PO LUKI

POGLAVLJE 1

Proslav

1 Budući da su se mnogi prihvatili sastavljanja izvješća o događajima *u* koje se s punom sigurnošću vjeruje među nama,

2 kako su nam predali oni koji su od početka bili očevici i poslužitelji Riječi,

3 učinilo se i meni dobrim, imajući savršeno razumijevanje svega od samog početka, napisati *to* po redu tebi, najugledniji Teofile,

4 da upoznaš pouzdanost predmetâ o kojima si poučen.

Proroštvo o rođenju Ivana Krstitelja

5 U dane Heroda, kralja judejskoga, bio je neki svećenik imenom Zaharija, iz razreda Abijina; i žena je njegova *bila* od kćeri Aronovih, a ime joj je *bilo* Elizabeta.

6 I oboje su bili pravedni pred Bogom hodeći besprijeckorno po svim zapovijedima i uredbama Gospodnjim.

7 A oni nisu imali dijete, jer je Elizabeta bila nerotkinja, i oboje su bili u poodmaklim godinama.

8 I dogodilo se, dok je po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom,

9 da ga je ždrijebom zapalo, po običaju svećeničke službe, ući u Hram Gospodnji prinijeti kâd.

10 A sve je ono mnoštvo naroda vani molilo za vrijeme kađenja.

11 I pojavio mu se anđeo Gospodnji stojeći s desne strane kadi-onog žrtvenika.

12 A kad *ga* je Zaharija opazio, uznemirio se i obuzeo ga strah.

13 Ali mu je anđeo rekao: "Ne boj se, Zaharija, jer je uslišana tvoja molitva; i tvoja će ti žena Elizabeta

roditi sina i nazvat ćeš ga imenom Ivan.

14 I bit će ti radost i veselje, i mnogi će se radovati pri njegovom rođenju

15 jer će biti velik pred Gospodinom, i neće piti ni vina ni žestoka pića; i bit će ispunjen Duhom Svetim još od utrobe majke svoje.

16 I mnoge će sinove Izraelove obratiti ka Gospodinu, Bogu njihovu.

17 I on će ići pred njim u duhu i snazi Ilijinoj da obrati srca očeva k djeci i neposlušne k mudrosti pravednih, *te* pripremi Gospodinu narod spreman."

18 Nato je Zaharija upitao anđela: "Po čemu ću to znati? Jer sam ja starac i žena mi je u poodmaklim godinama."

19 Tada mu je anđeo odgovorio: "Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom; i poslan sam da s tobom govorim i navijestim ti ove radosne vijesti.

20 I evo, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti sve do dana dok se ovo ne ostvari, jer nisi povjerovao mojim riječima koje će se ispuniti u svoje vrijeme."

21 A narod je čekao Zahariju i čudio se što se dugo zadržao u Hramu.

22 I kad je izašao, nije im mogao govoriti, te su shvatili da je imao viđenje u Hramu; a on im je davao znakove i ostao je nijem.

23 I dogodilo se da je, pošto su se navršili dani njegove službe, otišao svojoj kući.

24 A poslije tih dana njegova je žena Elizabeta začela; i skrivala se pet mjeseci govoreći:

25 "Tako mi je učinio Gospodin u dane kad je pogledao *na* mene

da bi uklonio sramotu moju među ljudima.”

Proroštvo o Isusovom rođenju

26 A u šestom mjesecu Bog je poslao anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret

27 k djevici zaručenoj za muškarca koji se zvao Josip, iz kuće Davidove; a djevici je *bilo* ime Marija.

28 Anđeo je ušao k njoj i rekao: “Zdravo, naklonošću obdarena! Gospodin s tobom! Blagoslovljena si ti među ženama!”

29 I kad *ga* je opazila, uznemirila se na tu njegovu besjedu te počela razmišljati kakav bi to pozdrav trebao biti.

30 A anđeo joj je rekao: “Ne boj se, Marijo, jer si našla naklonost kod Boga.

31 I evo, začet ćeš u utrobi i roditi sina; i nazvat ćeš ga imenom ISUS.

32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega; i Gospodin Bog dat će mu prijestolje oca njegova Davida,

33 te će kraljevati nad kućom Jakovljevom zauvijek, i njegovom kraljevstvu neće biti kraja.”

34 Nato je Marija upitala anđela: “Kako će to biti kad muškarca ne poznajem?”

35 A anđeo joj je odgovorio rekavši: “Duh Sveti će sići na tebe, i snaga će te Svevišnjega osjeniti; zato će se i ono sveto što će se od tebe roditi zvati Sinom Božjim.

36 I evo, tvoja rođakinja Elizabeta, i ona je začela sina u svojoj starosti; i ovo je šesti mjesec njoj koju su nazvali nerotkinjom.

37 Jer s Bogom ništa nije nemoguće.”

38 A Marija je rekla: “Evo, sluškinje Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.” Tada je anđeo otišao

od nje.

Marija posjećuje Elizabetu

39 I u one dane Marija je ustala i žurno se zaputila u gorski kraj, u grad Judin,

40 te ušla u kuću Zaharijinu i pozdravila Elizabetu.

41 I dogodilo se, kad je Elizabeta čula Marijin pozdrav, da je poskočilo dijete u njezinoj utrobi; i Elizabeta se ispunila Duhom Svetim,

42 te povikala jakim glasom i rekla: “Blagoslovljena si ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!

43 I otkuda meni to da majka Gospodina moga dođe k meni?

44 Jer evo, čim je glas pozdrava tvoga odjeknuo u mojim ušima, dijete je od radosti poskočilo u mojoj utrobi.

45 I blažena *je* ona koja je povjerovala, jer će se ispuniti što joj je rečeno od Gospodina.”

Marijin hvalospjev

46 Nato je Marija rekla: “Veliča duša moja Gospodina,

47 i duh se moj raduje u Bogu, Spasitelju momemu.

48 Jer je pogledao na poniženje sluškinje svoje. Jer gle, odsad će me blaženom zvati svi naraštaji.

49 Jer mi je velike stvari učinio onaj koji je moćan; i sveto *je* ime njegovo

50 i milosrđe *je* njegovo od naraštaja do naraštaja nad onima koji ga se boje.

51 Pokazao je jakost rukom svojom, raspršio ohole u umovanju srca njihova;

52 Silnike je zbacio s prijestolja, a uzvisio neznatne.

53 Gladne je ispunio *raznim* dobrima, a bogate otpustio praznih *ruku*;

54 Pomagao je svoga slugu Izra-

ela, sjećajući se *svoga* milosrđa,

55 kao što je govorio očevima našim, Abrahamu i sjemenu njegovu zauvijek."

56 I Marija je ostala s njom oko tri mjeseca pa se vratila svojoj kući.

Rođenje Ivana Krstitelja

57 A Elizabeti se navršilo vrijeme da rodi; i rodila je sina.

58 I njeni su susjedi i rođaci čuli da joj je Gospodin iskazao veliko milosrđe i radovali su se s njom.

59 I dogodilo se da su u osmi dan došli obrezati dijete i nazvali ga Zaharija, po imenu njegovog ocu.

60 A njegova je majka odgovorila rekavši: "Ne, nego će se zvati Ivan!"

61 Nato su joj rekli: "Nema niko-ga u tvojoj rodbini koji se zove tim imenom."

62 Tada su znakovima upitali oca njegova kako bi ga *on* želio nazvati.

63 A on je zatražio pisacu pločicu i napisao rekavši: "Ivan mu je ime." I svi su se začudili.

64 I odmah su mu se otvorila usta i njegov se jezik *oslobodio* te je progovorio hvaleći Boga.

65 I strah je došao na sve koji su prebivali oko njih. I sva su se ta pričanja razglašavala po svemu gorju judejskom.

66 I svi koji su *ih* čuli položili su *ih* u srca svoja govoreći: "Što li će onda biti ovo dijete?" I ruka je Gospodnja bila s njim.

Zaharijin hvalospjev

67 A njegov se otac Zaharija ispunio Duhom Svetim pa je prorokovao govoreći:

68 "Blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, jer je pohodio i ot-kupio narod svoj,

69 i podigao nam rog spasenja u kući sluge svoga Davida,

70 kao što je govorio na usta svojih svetih proroka, otkada je svijeta:

71 da ćemo biti spašeni od naših neprijatelja i od ruke svih koji nas mrze;

72 iskazati milosrđe *obećano* očevima našim i sjetiti se svoga svetog saveza,

73 zakletve kojom se zakleo Abrahamu, ocu našem,

74 da će nam dati, da bez straha, izbavljeni iz ruku naših neprijatelja, služimo njemu

75 u svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svojega života.

76 A ti, dijete, zvat ćeš se prorok Svevišnjega; jer ćeš ići pred licem Gospodina da mu pripremiš puteve,

77 da njegovom narodu podariš spoznaju spasenja po oslobođenju od njihovih grijeha,

78 radi nježnog milosrđa naše-ga Boga po kojem nas je pohodio Osvit s visine,

79 da obasja one što sjede u tami i sjeni smrti, usmjeravajući noge naše na put mira."

80 A dijete je raslo i jačalo duhom; i bilo je u pustinji sve do dana svoga očitovanja pred Izraelom.

POGLAVLJE 2

Isusovo rođenje

1 I dogodilo se da je u one dane izašla uredba od cezara Augusta da bi se sav svijet upisao u porezni popis.

2 A to je bio prvi upis u porezni popis proveden kad je Kvirinije upravljao Sirijom.

3 I svi su se išli upisati se u porezni popis, svaki u svoj grad.

4 Tada je i Josip, jer je bio iz doma i roda Davidova, uzišao iz Galileje, iz grada Nazareta, u Ju-

deju, u Davidov grad koji se zove Betlehem,

5 da se upiše u porezni popis s Marijom, svojom zaručenom ženom, koja je bila trudna.

6 I dogodilo se, dok su oni bili ondje, da su se joj navršili dani da rodi.

7 I rodila je svojega prvorodnog sina, te ga umotala u pelene i položila u jaslje, jer za njih nije bilo mjesta u svratištu.

Andeli i pastiri

8 A u tom istom kraju bili su pastiri, boravili su u polju i čuvali noćnu stražu nad svojim stadom.

9 I gle, pristupio im je anđeo Gospodnji i slava ih je Gospodnja obasjala, te su se jako prestrašili.

10 A anđeo im je rekao: "Ne bojte se, jer vam, evo, navješćujem dobru vijest o velikoj radosti koja će stići k svakom narodu;

11 jer vam se danas u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Krist, Gospodin.

12 A ovo vam je znak: naći ćete novorođenče umotano u pelene gdje leži u jaslama."

13 I odjednom se s anđelom pojavilo mnoštvo vojske nebeske hvaleći Boga i govoreći:

14 "Slava Bogu na najvišoj visini, a na zemlji mir, među ljudima dobra volja!"

15 I dogodilo se, čim su anđeli otišli od njih na nebo, da su pastiri rekli jedan drugomu: "Hajdemo sad do Betlehema i pogledajmo to što se dogodilo, događaj koji nam je Gospodin obznanio."

16 I došli su žureći se te našli Mariju i Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama.

17 A kad su to vidjeli, razglasili su unaokolo tu besjedu što im je bila izrečena o tom djetetu.

18 I svi koji su to čuli, divili su se zbog onoga što su im govorili

pastiri.

19 A Marija je čuvala sve te riječi i promišljala o njima u srcu svome.

20 Zatim su se pastiri vratili slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je bilo rečeno.

Isus obrezan i prikazan u Hramu

21 I pošto se navršilo osam dana kad *treba* obrezati malo dijete, nazvali su ga imenom Isus, kako ga je nazvao anđeo prije nego li je on bio začet u utrobi.

22 A kad su se navršili dani njezina očišćenja prema Mojsijevom zakonu, donijeli su ga u Jeruzalem da bi ga prikazali Gospodinu

23 (kao što je zapisano u Gospodnjem zakonu: "Svako muško koje otvara maternicu nazvat će se svet za Gospoda!")

24 i prinijeli žrtvu, kako je rečeno u Gospodnjem zakonu: "Par grlica ili dva mlada goluba."

25 I gle, bio je u Jeruzalemu neki čovjek kome je ime *bilo* Šimun; i taj je čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivao utjehu Izraelovu i Duh Sveti je bio na njemu.

26 I bilo mu je objavljeno po Duhu Svetom da neće vidjeti smrti prije nego što vidi Gospodnjeg Krista.

27 I po Duhu je došao u Hram, i uto su roditelji unijeli dijete Isusa kako bi postupili s njim prema običaju Zakona.

28 Tada ga je on uzeo u svoje naručje te blagoslovio Boga i rekao:

29 "Gospodaru, sad u miru otpuštaš slugu svoga po riječi svojoj,

30 jer su oči moje vidjele tvoje spasenje

31 koje si pripremio pred licem svih naroda;

32 svjetlo za prosvjetljenje Pogana i slavu tvojeg naroda Izraela."

33 A Josip i majka njegova ču-

dili su se onome što se o njemu govorilo.

34 Onda ih je Šimun blagoslovio te rekao Mariji, majci njegovoj: "Gle, ovaj je postavljen za pad i uskrsnuće mnogih u Izraelu i za znak kojem će proturječiti,

35 a i tebi će samoj mač probosti dušu, kako bi se razotkrile misli mnogih srdaca."

36 A bila je neka proročica Ana, kći Fanuelova, iz plemena Ašerova. Ona je bila u vrlo poodmakloj dobi. Nakon svoga djevičanstva sedam je godina živjela sa svojim mužem,

37 a sama, kao udovica, sve do osamdeset i četvrte godine; ona se nije udaljavala od Hrama nego je noću i danju služila *Bogu* postovima i molitvama.

38 I ona je, približavajući se u taj čas, hvalila Gospodina i govorila o njemu svima koji su iščekivali otkupljenje u Jeruzalemu.

39 A kad su izvršili sve prema Gospodnjem zakonu, vratili su se u Galileju, u svoj grad Nazaret.

40 I dijete je raslo i jačalo u duhu, ispunjavajući se mudrošću i milost je Božja bila na njemu.

Dječak Isus u Hramu

41 A njegovi su roditelji svake godine odlazili u Jeruzalem na svetkovinu Pashe.

42 I kad mu je bilo dvanaest godina, oni su uzišli u Jeruzalem po običaju te svetkovine.

43 I kad su završili ti dani, dok su se oni vraćali, dječak Isus ostao je u Jeruzalemu, a Josip i njegova majka to nisu znali.

44 I pretpostavljajući da je on među suputnicima, otišli su dan hoda i tražili ga među rodbinom i zncancima.

45 A kad ga nisu našli, vratili su se u Jeruzalem tražeći ga.

46 I dogodilo se da su ga nakon tri dana našli u Hramu gdje sjedi usred učitelja i sluša ih i postavlja im pitanja.

47 I svi koji su ga slušali bili su zapanjeni njegovim shvaćanjem i odgovorima.

48 I kad su ga ugledali, iznenadili su se, a njegova majka mu je rekla: "Sine, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja tražili smo te žalosteci se."

49 A on im je rekao: "Zbog čega ste me tražili? Niste li znali da moram biti u onome što je Oca moga?"

50 A oni nisu razumjeli tu besjedu koju im je izgovorio.

51 Tada je sišao s njima i došao u Nazaret te im bio pokoran. A njegova je majka čuvala sve te besjede u svome srcu.

52 A Isus je napredovao u mudrosti i rastu, i u naklonosti kod Boga i ljudi.

POGLAVLJE 3

Propovijedanje Ivana Krstitelja

1 A u petnaestoj godini vladanja cezara Tiberija, kad je Poncije Pilat bio upravitelj Judeje, i Herod tetrarh Galileje, i Filip, njegov brat, tetrarh Itureje i pokrajine Trahoni-teje, i Lizanije tetrarh Abilene;

2 kad su Anas i Kaifa bili veliki svećenici, došla je riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.

3 I on je prošao po svoj jordan-skoj pokrajini propovijedajući krštenje pokajanja za oslobođenje od grijeha,

4 kao što je zapisano u knjizi riječi Izaije proroka govoreći: "Glas jednoga vapi u pustinji: 'Pripremite put Gospodnji, poravnajte staze njegove!'"

5 Svaka dolina neka se ispuni i svaka gora i brežuljak neka se slegne! I krivudavo neka postane

ravno, a hrapavi putevi *neka budu glatki!*

6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje."

7 Zatim je govorio mnoštvu koje je dolazilo da ih on krsti: "O naraštaju zmija otrovnica! Tko li vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?"

8 Donesite dakle plodove dostojne pokajanja; i nemojte početi govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer kažem vam da Bog može iz ovog kamenja podignuti djecu Abrahamu.

9 A sad je i sjekira položena na korijen stablima; zato se svako stablo koje ne donosi dobar plod siječe i u oganj baca."

10 Tada ga je narod upitao govoreći: "Što nam je dakle činiti?"

11 A on im je odgovorio rekavši: "Tko ima dvije košulje, neka udijeli onom koji nema; i tko ima hrane, neka čini isto tako."

12 Uto su došli i poreznici krstiti se i upitali ga: "Učitelju, što nam je činiti?"

13 A on im je odgovorio: "Ne utjerujte više nego što vam je određeno."

14 I vojnici su ga isto tako pitali govoreći: "A što je nama činiti?" A on im je odgovorio: "Nikome ne činite nasilja, niti koga lažno ne optužujte, i budite zadovoljni svojom plaćom!"

15 A narod je bio u iščekivanju te su svi u srcima svojim promišljali o Ivanu: nije li možda on taj Krist?

16 Ivan je odgovorio svima govoreći: "Ja vas, doista, krstim vodom. Ali dolazi moćniji od mene, kome nisam dostojan odvezati remen na obući njegovoj. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem;

17 taj ima vijaču u ruci svojoj te će pročistiti svoje gumno i saku-

piti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim."

18 I tako je, napominjući *im* mnogo toga, propovijedao narodu.

19 A Herod tetrah koga je on prekorio zbog Herodijade, žene njegova brata Filipa, i zbog svih zlodjela koja je Herod učinio,

20 pridodao je povrh svega još i ovo: zatvorio je Ivana u tamnicu.

Isusovo krštenje

21 I dogodilo se, kad je bio kršten sav narod, da je bio kršten i Isus. I dok se molio, otvorilo se nebo,

22 te se na njega spustio Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba; i došao je glas s neba govoreći: "Ti si moj ljubljani Sin, u tebi sam potpuno zadovoljan!"

Rodoslovlje Isusa Krista

23 A sâm Isus, kad je započeo, imao je oko trideset godina; bio je, (kako se pretpostavljalo) sin Josipov, koji je bio *sin* Elijev,

24 koji je bio *sin* Matatov, koji je bio *sin* Levijev, koji je bio *sin* Melkijev, koji je bio *sin* Janajev, koji je bio *sin* Josipov,

25 koji je bio *sin* Matatijin, koji je bio *sin* Amosov, koji je bio *sin* Nahumov, koji je bio *sin* Eslijev, koji je bio *sin* Nagajev,

26 koji je bio *sin* Mahatov, koji je bio *sin* Matatijin, koji je bio *sin* Semejev, koji je bio *sin* Josipov, koji je bio *sin* Judin,

27 koji je bio *sin* Joananov, koji je bio *sin* Resin, koji je bio *sin* Zorobabelov, koji je bio *sin* Salatielov, koji je bio *sin* Nerijev,

28 koji je bio *sin* Melkijev, koji je bio *sin* Adijev, koji je bio *sin* Kosamov, koji je bio *sin* Elmodamov, koji je bio *sin* Erov,

29 koji je bio *sin* Josijin, koji je bio

sin Eliezerov, koji je bio *sin* Jorimov, koji je bio *sin* Matatov, koji je bio *sin* Levijev,

30 koji je bio *sin* Simeonov, koji je bio *sin* Judin, koji je bio *sin* Josipov, koji je bio *sin* Jonanov, koji je bio *sin* Eljakimov,

31 koji je bio *sin* Melejin, koji je bio *sin* Menin, koji je bio *sin* Matatin, koji je bio *sin* Natanov, koji je bio *sin* Davidov,

32 koji je bio *sin* Jišajev, koji je bio *sin* Obedov, koji je bio *sin* Boazov, koji je bio *sin* Salmonov, koji je bio *sin* Naasonov,

33 koji je bio *sin* Aminadabov, koji je bio *sin* Aramov, koji je bio *sin* Esronov, koji je bio *sin* Faresov, koji je bio *sin* Judin,

34 koji je bio *sin* Jakovljevi, koji je bio *sin* Izakov, koji je bio *sin* Abrahamov, koji je bio *sin* Terahov, koji je bio *sin* Nahorov,

35 koji je bio *sin* Serugov, koji je bio *sin* Reuov, koji je bio *sin* Pelegov, koji je bio *sin* Eberov, koji je bio *sin* Selahov,

36 koji je bio *sin* Kajinanov, koji je bio *sin* Arpakšadov, koji je bio *sin* Šemov, koji je bio *sin* Noin, koji je bio *sin* Lamekov,

37 koji je bio *sin* Metušalahov, koji je bio *sin* Henokov, koji je bio *sin* Jeredov, koji je bio *sin* Mahalalelov, koji je bio *sin* Kajinanov,

38 koji je bio *sin* Enošev, koji je bio *sin* Šetov, koji je bio *sin* Adamov, koji je bio *sin* Božji.

POGLAVLJE 4

Iskušenje u pustinji

1 A Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana. I po Duhu je bio odveden u pustinju

2 gdje je četrdeset dana bio iskušavan od Đavla. I u one dane nije ništa jeo, a kad su oni istekli, napokon je ogladnio.

3 Tada mu je Đavao rekao: "Ako

si Sin Božji, zapovjedi ovom kamenu da postane kruh."

4 A Isus mu je odgovorio rekavši: "Zapisano je da ne živi čovjek samo od kruha, nego od svake riječi Božje."

5 Zatim ga je Đavao odveo na visoku goru i u trenutku mu pokazao sva kraljevstva svijeta.

6 Onda mu je Đavao rekao: "Tebi ću dati svu tu vlast i slavu njihovu, jer je meni predana i dajem je onom kome hoću."

7 Stoga, ako mi ti iskažeš štovanje, sve će biti tvoje."

8 Nato mu je Isus odgovorio rekavši: "Odlazi mi s očiju, Sotono, jer je zapisano: 'Gospoda, Boga svoga štuj i njemu jedinome služi.' "

9 Tada ga je odveo u Jeruzalem i postavio ga na vrh Hrama te mu rekao: "Ako si ti Sin Božji, baci se oдавde dolje!"

10 Jer je zapisano: 'Zapovjedit će za tebe anđelima svojim da te čuvaju,

11 i na rukama će te nositi, kako ne bi udario nogom svojom na kamen.' "

12 A Isus mu je odgovorio rekavši: "Rečeno je: 'Ne iskušavaj Gospoda, Boga svoga.' "

13 I pošto je Đavao završio svaku kušnju, otišao je od njega za neko vrijeme.

14 A Isus se u snazi Duha vratio u Galileju, i glas se o njemu proširio po svojoj okolini,

15 te je on, slavljen od sviju, naučavao u njihovim sinagogama.

Isus odbačen u Nazaretu

16 Zatim je došao u Nazaret, gdje je bio othranjen, pa je po svom običaju na dan Sabata ušao u sinagogu i ustao čitati.

17 I uručili su mu knjigu proroka Izaije. A kad je otvorio knjigu, na-

šao je mjesto gdje je bilo zapisano:

18 "Duh Gospodnji na meni *je*, jer me pomazao propovijedati evanđelje siromasima; poslao me ozdravljati srca slomljena, propovijedati oslobođenje sužnjevima i slijepima obnovu vida, da na slobodu otpustim potlačene,

19 da propovijedam ugodnu godinu Gospodnju."

20 Tada je zatvorio knjigu, predao *ju* poslužitelju i sjeo. A oči svih u sinagogi bile su uperene u njega.

21 I on im je počeo govoriti: "Danas se, na vaše uši, ovo Pismo ispunilo."

22 I svi su mu odobravali i divili se milosnim riječima što su izlazile iz usta njegovih i govorili: "Nije li ovo sin Josipov?"

23 A on im je rekao: "Sigurno ćete mi reći ovu izreku: 'Liječniče, izliječi sâm sebe! Učini i ovdje, u svom zavičaju, sve ono što smo čuli da se dogodilo u Kapernaumu.'"

24 Tada je rekao: "Uistinu vam kažem, nijedan prorok nije prihvaćen u svom zavičaju.

25 Ali vam po istini govorim: u Izraelu je bilo mnogo udovica u dane Ilijine, kad se nebo zatvorilo na tri godine i šest mjeseci, kad je bila velika glad po cijeloj zemlji;

26 ali Ilija nije bio poslan ni k jednoj od njih, osim k ženi udovici u Sarepti sidonskoj.

27 I bilo je mnogo gubavaca u Izraelu u vrijeme proroka Elizeja, i nijedan se od njih nije očistio osim Naamana Sirijca."

28 A *kad* su to čuli, svi su se u sinagogi ispunili gnjevom,

29 te su ustali, istjerali ga iz grada i odveli ga do ruba gore na kojoj je sagrađen njihov grad, kako bi ga strmoglavili.

30 Ali je on, prolazeći skroz iz-

među njih, otišao.

Ozdravljenje opsjednutoga

31 I sišao je u Kapernaum, galilejski grad, te ih poučavao u dane Šabata.

32 I bili su zapanjeni njegovim naukom, jer je riječ njegova bila s vlašću.

33 A u sinagogi je bio čovjek koji je imao nečistog duha đavla te povikao jakim glasom

34 govoreći: "Pusti *nas*, što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? Jesi li došao uništiti nas? Znam te tko si: Sveti Božji."

35 A Isus ga je ukorio govoreći: "Umukni i izađi iz njega!" I kad ga je đavao srušio u sredinu, izašao je iz njega i ništa mu nije naudilo.

36 I sve je obuzelo zaprepaštenje te su razgovarali među sobom govoreći: "Kakva *je* to riječ, jer s vlašću i snagom zapovijeda nečistim duhovima, i *oni* izlaze?"

37 I glas se o njemu raširio u sva okolna mjesta.

Ozdravljenje Petrove punice i mnogih drugih

38 Onda je izašao iz sinagoge i ušao u Šimunovu kuću. A Šimuna punica bila je svladana velikom groznicom, pa su ga usrdno zamolili za nju.

39 I on se nagnuo nad nju, ukorio groznicu i *ona* ju je napustila. I odmah je ustala te ih posluživala.

40 A kad je sunce zašlo svi koji su imali bolesnike s različitim bolestima dovodili su ih k njemu, a on bi na svakoga pojedinog od njih stavljao ruke i ozdravljao ih.

41 A i đavli su iz mnogih izlazili vrišteći i govoreći: "Ti si Krist, Sin Božji!" I pošto *im* je zaprijetio nije im dopustio govoriti jer su znali da je on Krist.

42 I kad je osvanuo dan, izišao je

i otišao na pusto mjesto; a narod ga je tražio i došao k njemu te ga zadržavao da ne ode od njih.

43 A on im je rekao: "Ja moram i drugim gradovima propovijedati evanđelje kraljevstva Božjeg jer sam radi toga poslan."

44 Zatim je propovijedao po sinagagama u Galileji.

POGLAVLJE 5 Poziv prvim učenicima

1 I dogodilo se da je, dok je narod navaljivao k njemu slušati riječ Božju, on stajao pokraj Genezaretskog jezera

2 i opazio je dvije lađe gdje stoje uz jezero; a ribari su bili izašli iz njih, ispirati *svoje* mreže.

3 I ušao je u jednu od tih lađa, koja je bila Šimunova i zamolio ga da *ju* malo otisne od kopna. Onda je sjeo *i* iz lađe poučavao narod.

4 A kad je prestao govoriti, rekao je Šimunu: "Otisni se prema dubini te spustite svoje mreže za lov."

5 Nato mu je Šimun je odgovorio rekavši: "Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa nismo uhvatili, ali na tvoju riječ, spustit ću mrežu."

6 A kad su to učinili, uhvatili su veliko mnoštvo riba te im se mreža razdirala.

7 I mahnuli su *svojim* kolegama u drugoj lađi da im dođu pomoći. I došli su te napunili obje lađe tako da su počele tonuti.

8 Kad je *to* vidio Šimun Petar, pao je do Isusovih koljena govoreći: "Odlazi od mene jer sam grešan čovjek, Gospodine!"

9 Jer su se on i svi oni koji su bili s njim zapanjili zbog ulova riba koje su uhvatili,

10 a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, koji su bili Šimunovi kolege. Tada je Isus rekao Šimunu: "Ne boj se! Odsada ćeš loviti

ljude!

11 I kad su izvukli lađe na kopno, napustili su sve i počeli ga slijediti.

Ozdravljenje gubavca

12 I dogodilo se dok je on bio u nekom gradu, evo, čovjeka punog gube! I kad je ugledao Isusa, pao je na lice svoje te ga usrdno zamolio, govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."

13 Tada je ispružio *svoju* ruku i dotaknuo ga govoreći: "Hoću, očisti se!" I guba je odmah nestala s njega.

14 A on mu je naredio: "Nikome ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje, kao što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."

15 Ali se glas o njemu još više pronosio, te se veliko mnoštvo okupljalo da bi *ga* čuli i da bi *ih* on ozdravio od njihovih bolesti.

16 A on se povlačio na pusta mjesta i molio.

Ozdravljenje uzetoga

17 I dogodilo se da su, nekog dana, dok je on poučavao, ondje sjedili i farizeji i učitelji Zakona koji su došli iz svakog sela Galileje i Judeje i iz Jeruzalema. I snaga je Gospodnja bila *nazočna* da bi ih ozdravljala.

18 I gle, muškarci su donijeli na ležaju čovjeka koji je bio uzet. I nastojali su ga unijeti i položiti pred njega.

19 A kako zbog mnoštva nisu pronašli *put* po kojem bi ga unijeli, popeli su se na krov pa ga između crepova s ležajem spustili u sredinu pred Isusa.

20 I kad je vidio njihovu vjeru, rekao mu je: "Čovječe, grijesi tvoji su ti oprošteni."

21 Nato su pismoznanci i fari-

zeji počeli promišljati govoreći: "Tko je ovaj koji govori hule? Tko može oprastati grijehe, osim Boga jedinoga?"

22 A Isus je prozreo njihova promišljanja *te* im odgovorio rekavši: "Što promišljate u svojim srcima?"

23 Što je lakše reći: 'Oprošteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodaј'?"

24 Ali da vi znate da Sin čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe! Tebi govorim, (rekao je uzetome) ustani, uzmi svoj ležaj i idi svojoj kući!"

25 I odmah je ustao pred njima, uzeo na čemu je ležao i otišao svojoj kući slaveći Boga.

26 I sve je obuzelo divljenje te su slavili Boga i ispunili su se strahom, govoreći: "Danas smo vidjeli nešto neobično!"

Isus poziva Levija

27 A poslije toga izašao je i opazio poreznika imenom Levi gdje sjedi u poreznom uredu te mu rekao: "Slijedi me!"

28 I on je sve ostavio, ustao te ga počeo slijediti.

29 Tada mu je Levi u svojoj kući priredio veliku gozbu i bilo je veliko mnoštvo poreznika i drugih koji su bili s njima pri jelu.

30 A njihovi su farizeji i pismoznanci mrmљali protiv njegovih učenika govoreći: "Zašto jedete i pijete s poreznicima i grešnicima?"

31 Nato im je Isus odgovorio rekavši: "Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni.

32 Nisam došao zvati pravednike, nego grešnike na pokajanje."

Pitanje o postu

33 A oni su ga upitali: "Zašto Ivanovi učenici često poste i mole, isto tako i učenici farizejski, a tvoji jedu i piju?"

34 A on im je odgovorio: "Može li se odrediti djeci u svadbenoj odaji da poste dok je mladenac s njima?"

35 Ali doći će dani kad će se od njih oteći mladenac; tada će, u one dane postiti."

36 A rekao im je i usporedbu: "Nitko ne stavlja zakrpu s nove odjeće na staru; inače će i novu rasparati, a zakrpa s nove ne pristaje staroj.

37 I nitko ne ulijeva mlado vino u stare mjehove; inače će mlado vino raspuknuti mjehove pa će se i ono proliti, a mjehovi propasti.

38 Nego se mlado vino mora ulijevati u nove mjehove, te se oboje sačuva.

39 I nitko, pošto je pio staro *vino*, ne želi odmah mladoga, jer kaže: 'Staro je bolje!' "

POGLAVLJE 6

Isus gospodar Šabata

1 I dogodilo se da je on, u Drugi Šabat poslije Prvog, prolazio kroz žitna polja, a njegovi su učenici trgali klasje, trli *ga* rukama i jeli.

2 A neki su ih farizeji upitali: "Zašto činite što nije zakonom dopušteno činiti u dane Šabata?"

3 Nato im je Isus odgovorio rekavši: "Niste li čitali što je učinio David kad je ogladnio, on i oni koji su bili s njim;

4 kako je ušao u Božju kuću te uzeo i pojeo prinesene kruhove koje zakonom nije dopušteno jesti *nikome* osim svećenicima pa *ih* dao i onima koji su bili s njim?"

5 Tada im je rekao: "Sin je čovječji gospodar i Šabata."

6 I dogodilo se da je on i na *jedan* drugi Šabat ušao u sinagogu i počavao; i ondje je bio neki čovjek kome je usahla desna ruka.

7 A pismoznanci i farizeji su ga promatrali hoće li na Šabat

ozdravljati kako bi našli optužbu protiv njega.

8 Ali je on znao njihove misli te rekao čovjeku koji je imao usahlu ruku: "Ustani i stani u sredinu!" I on je ustao i stajao.

9 Tada im je Isus rekao: "Nešto ću vas upitati: Je li zakonom dopušteno na Šabat činiti dobro ili činiti zlo, spasiti život ili *ga* uništiti?"

10 I kad ih je sve pogledao unakolo, rekao je čovjeku: "Ispruži svoju ruku!" I on je tako učinio i ruka mu se obnovila, *postala* zdrava kao i druga.

11 A oni su se ispunili bijesom te se međusobno dogovarali što bi Isusu mogli napraviti.

Izabranje dvanaestorice

12 I dogodilo se u one dane da je otišao na goru moliti i proveo je svu noć u molitvi Bogu.

13 A kad je osvanuo dan, pozvao je svoje učenike i od njih izabrao dvanaesticu, koje je prozvao i apostolima:

14 Šimuna, koga je prozvao i Petrom, i Andriju, brata njegova; Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja;

15 Mateja i Tomu, Jakova, *sina* Alfejeva, i Šimuna zvanog Zelot;

16 Judu, *brata* Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga koji je bio izdajnik.

Blaženstvo i jad

17 Tada je sišao s njima i zaustavio se na ravnicima; a *bilo* je mnoštvo njegovih učenika i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, te iz primorja Tira i Sidona, koji su došli slušati *ga* i ozdraviti od svojih bolesti;

18 a ozdravljali su i oni koje su mučili nečisti duhovi.

19 I sve *ga* je mnoštvo nastojalo dotaknuti jer je iz njega izlazila snaga i sve *ih* ozdravljala.

20 A on je podigao svoje oči

prema svojim učenicima i govorio: "Blaženi *budite* vi siromasi, jer vaše je kraljevstvo Božje.

21 Blaženi *ste* koji sada gladujete jer ćete se nasititi! Blaženi *ste* koji sada plaćete jer ćete se smijati!

22 Blaženi *ste* kad vas ljudi zamrže i kad vas odvoje i pogrde, te vaše ime odbace kao zlo radi Sina čovječjega!

23 Radujte se u taj dan i poskakujte od veselja; jer, evo, velika je vaša nagrada u nebu! Jer su isto tako činili prorocima očevi njihovi.

24 Ali jao vama, bogataši, jer ste primili svoju utjehu!

25 Jao vama koji *ste* siti, jer ćete gladovati! Jao vama koji se sada smijete, jer ćete tugovati i plakati!

26 Jao vama kad svi ljudi budu o vama dobro govorili jer su isto tako činili lažnim prorocima očevi njihovi!"

Ljubav prema neprijateljima

27 "Ali vama koji me slušate kažem: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrže.

28 Blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite se za one koji vas zlostavljaju.

29 Onome tko te udari po *jednom* obrazu, pruži i drugi; i onome tko ti otima ogrtač, ne brani *da* ti otme i kaput.

30 Podaj svakome tko od tebe zatraži, a od onoga koji otima tvoja dobra, ne traži natrag.

31 I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.

32 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam je hvala? Jer i grešnici ljube one koji njih ljube.

33 I ako dobro činite onima koji vama dobro čine, kakva li vam je hvala? Jer čak i grešnici to isto čine.

34 I ako pozajmljujete *onima* od

kojih se nadate *natrag* primiti, kakva li vam je hvala? Jer i grešnici pozajmljuju grešnicima da bi isto *natrag* primili.

35 Nego, ljubite neprijatelje svoje, i činite dobro, i pozajmljujte ne nadajući se ničemu, pa će vam biti velika nagrada, i bit ćete dječica Svevišnjega. Jer je on dobrostiv prema nezahvalnima i zlima.

36 Budite stoga milosrdni kao što je i Otac vaš milosrdan."

Ne suditi

37 "Ne sudite, i nećete biti suđeni. Ne osuđujte, i nećete biti osuđeni. Opraštajte, i oprostit će vam se.

38 Dajte, i dat će vam se; mjeru dobru, nabijenu i natresenu i preobilnu dat će ljudi u krilo vaše. Jer istom mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti."

39 Onda im je rekao usporedbu: "Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u jamu pasti?

40 Učenik nije nad svojim učiteljem, ali će svaki koji se usavrši biti kao njegov učitelj.

41 A zašto gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš?

42 Ili kako možeš reći bratu svome: 'Brate, dopusti da ti izvadim trun koji ti je u oku,' kad sâm ne primjećuješ brvna u oku svome? Licemjeru! Najprije izvadi brvno iz oka svoga, pa ćeš onda jasno vidjeti izvaditi trun što je u oku brata tvoga.

43 Jer dobro stablo ne rađa lošim plodom, niti loše stablo ne rađa dobrim plodom.

44 Jer svako se stablo poznaje po svome plodu. Jer ljudi ne beru s trnja smokve, niti s trnjaka ne trgaju grožđe.

45 Dobar čovjek iz dobre riznice svoga srca iznosi dobro, a zao čov-

vjek iz zle riznice svoga srca iznosi zlo; jer mu usta govore iz obilja srca."

Kuća na stijeni

46 "A zašto me zovete: 'Gospodine, Gospodine,' a ne činite ono što govorim?

47 Svaki koji dolazi k meni i sluša besjede moje te ih izvršava, pokazat ću vam kome je sličan:

48 sličan je čovjeku koji je sagradio kuću i iskopao duboko te položio temelj na stijeni. A kad je nastala poplava, bujica je žestoko navalila na tu kuću i nije ju mogla uzdrmati jer je utemeljena na stijeni.

49 Ali tko čuje, a ne izvršava, sličan je čovjeku koji je sagradio kuću na tlu bez temelja. Žestoko je navalila na nju bujica, i odmah se srušila pa je od te kuće nastala velika ruševina."

POGLAVLJE 7

Satnikova vjera

1 I kad je dovršio sve te svoje besjede pred narodom koji je slušao, ušao je u Kapernaum,

2 A nekom satniku bio je bolestan sluga koji mu je bio drag, gotovo je umirao.

3 Kad je čuo za Isusa, poslao mu je židovske starješine zaklinjajući ga da dođe i ozdravi mu slugu.

4 I kad su oni došli k Isusu, usrdno su ga počeli zaklinjati govoreći kako je on dostojan da mu to učini:

5 "Jer ljubi naš narod; on nam je i sinagogu sagradio."

6 Tada je Isus pošao s njima. A kad više nije bio daleko od te kuće, satnik mu je poslao prijatelje govoreći mu: "Gospodine, ne muči se jer nisam dostojan da udeš pod moj krov.

7 Zato se nisam smatrao dostojnim doći k tebi; nego reci riječ i

moj će sluga ozdraviti!

8 Jer i ja sam čovjek podređen vlasti; imam pod sobom vojnike pa jednomu kažem: 'Idi!' i on ode; a drugomu: 'Dođi!' i on dođe; i svojemu slugi: 'Učini to!' i on *to* učini."

9 Kad je Isus to čuo začudio mu se, te se okrenuo narodu koji ga je slijedio i rekao: "Kažem vam, tako veliku vjeru nisam našao ni u Izraelu!"

10 A kad su se oni što su bili poslani vratili kući, našli su da je ozdravio sluga koji je bio bolestan.

Uskrisenje sina udovice

11 I dogodilo se sutradan da je on pošao u grad zvani Nain, a s njim su išli mnogi njegovi učenici i mnogo naroda.

12 A kad se približio gradskim vratima, gle, iznosili su mrtvaca, sina jedinca majke njegove; a ona je bila udovica. I s njome je bilo mnogo naroda iz grada.

13 A kad ju je Gospodin opazio, sažalio se nad njom te joj rekao: "Ne plaći!"

14 Onda se primaknuo, dotaknuo se mrtvačkih nosila, a oni koji su *ga* nosili mirno su stali. Tada je rekao: "Mladiću, tebi govorim! Ustani!"

15 I mrtvac je sjeo i počeo govoriti, a *on ga* je predao njegovoj majci.

16 I sve je obuzeo strah te su slavili Boga govoreći: "Velik je prorok ustao među nama!" I "Bog je pohodio narod svoj!"

17 I taj se glas o njemu proširio po cijeloj Judeji i po svojoj okolini.

Svjedočanstvo o Ivanu Krstitelju

18 A o svemu tome Ivanu su javili njegovi učenici.

19 I kad je pozvao dvojicu svojih

učenika, Ivan *ih* je poslao k Isusu govoreći: "Jesi li ti onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?"

20 Kad su ti ljudi stigli k njemu, rekli su: "Ivan Krstitelj poslao nas je k tebi govoreći: 'Jesi li ti onaj koji treba doći ili da čekamo drugoga?'"

21 A *on* je upravo u taj čas ozdravio mnoge od *njihovih* bolesti, muka i zlih duhova i mnogim je slijepcima podario vid.

22 Tada im je Isus odgovorio rekavši: "Idite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli; da slijepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda evanđelje.

23 I blažen je svaki *onaj* kome ja nisam sablazan."

24 A kad su izaslanici Ivanovi otišli, počeo je govoriti narodu o Ivanu: "Što ste izašli u pustinju vidjeti? Trsku koju vjetar njiše?

25 Nego što ste izašli vidjeti? Čovjeka odjevena u meku odjeću? Evo, oni koji su u finoj odjeći i žive u raskoši u kraljevskim su dvorima.

26 Nego što ste izašli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka!

27 Ovo je *onaj* o kome je zapisano: 'Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim, koji će pripremiti put tvoj pred tobom.'

28 Jer kažem vam, među rođenima od žena nema većeg proroka od Ivana Krstitelja; ali i najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega."

29 I sav narod koji *ga* je slušao, i poreznici, krstili su se krštenjem Ivanovim dokazujući da je Bog u pravu.

30 A farizeji i zakonoznanci odbacili su naum Božji za njih *jer* nisu htjeli da *ih* on krsti.

31 A Gospodin je rekao: "S kime

ću onda usporediti ljude ovoga naraštaja? I kome su nalik?

32 Nalik su djeci što sjede na trgu i dovikuju jedni drugima te govore: 'Zasvirali smo vam u frulu, a niste zaplesali! Naricali smo vam, a niste zaplakali!'

33 Jer je došao Ivan Krstitelj; niti jede kruha niti pije vina, a vi govorite: 'Ima đavla!'

34 Došao je Sin čovječji; jede i pije, a vi govorite: 'Gle, čovjeka izjelice i vinopije, prijatelja poreznika i grešnika!'

35 Ali mudrost su opravdala sva djeca njezina."

Isus oprašta ženi grešnici

36 A jedan ga je od farizeja zamolio da bi s njime jeo. I ušao je u farizejevu kuću i sjeo kako bi jeo.

37 I gle, neka žena iz grada koja je bila grešnica, kad je doznala da je Isus sjedio pri jelu u farizejevoj kući, donijela je pomast u alabastrenoj posudi,

38 i stala iza *nje*ga do njegovih nogu plaćući. Počela mu je suzama prati noge i otirati *ih* kosom sa svoje glave te mu ljubiti noge i mazati *ih* pomašću.

39 A kad je *to* vidio farizej koji ga je pozvao, rekao je u sebi govoreći: "Kad bi ovaj bio prorok, znao bi tko je i kakva je *ova* žena koja ga dodiruje: da je grešnica."

40 A Isus mu je odgovorio rekavši: "Šimune, imam ti nešto reći." A on je rekao: "Učitelju, reci!"

41 Neki je vjerovnik imao dvojicu dužnika. Jedan mu je dugovao pet stotina dinara, a drugi pedeset.

42 A kako nisu imali čime platiti, iskreno je oprostio obojici. Reci, koji će ga stoga od njih više ljubiti?"

43 Šimun mu je odgovorio rekavši: "Pretpostavljam da onaj

kome je više oprostio." A on mu je rekao: "Pravo si prosudio."

44 Tada se okrenuo prema ženi *i* rekao Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Ušao sam u tvoju kuću; nisi mi dao vode za moje noge, a ona mi je suzama svojim oprala noge i kosom *ih* sa svoje glave obrisala.

45 Nisi mi dao poljupca, a ova žena, otkako sam ušao, nije mi prestala ljubiti noge.

46 Nisi mi glavu pomazao uljem, a ova žena mi je pomašću pomazala noge.

47 Stoga ti kažem: mnogi su joj grijesi oprosteni, jer je mnogo ljubila; a kome se malo oprašta, malo ljubi."

48 A njoj je rekao: "Oprošteni su ti grijesi!"

49 Nato su oni koji su sjedili s *njim* pri jelu počeli među sobom govoriti: "Tko je ovaj koji i grijeha oprašta?"

50 A ženi je rekao: "Tvoja te vjera spasila. Idi u miru!"

POGLAVLJE 8

Usporedba o sijaču

1 I dogodilo se zatim da je on prolazio kroz sve gradove i sela propovijedajući i navješćujući radosnu vijest o kraljevstvu Božjem. A s njim su *bila* dvanaestorica,

2 i neke žene koje su bile ozdravljene od zlih duhova i bolesti: Marija, zvana Magdalena, iz koje je izašlo sedam đavla,

3 i Ivana, žena Herodova upravitelja Huze, Suzana i mnoge druge koje su mu posluživale od svoja imetka.

4 I kad se okupilo mnogo naroda, a dolazili su k njemu iz svakoga grada, govorio im je u usporedbi:

5 "Sijač je izašao sijati svoje sjeme. I dok je sijao, neko je palo pokraj puta i bilo pogaženo, i ptice

su ga nebeske pozobale.

6 A drugo je palo na kamen; i čim je izniknulo, osušilo se, jer nije imalo vlage.

7 I drugo je palo među trnje, a trnje je naraslo skupa s njim i ugušilo ga.

8 A drugo je palo na dobru zemlju te naraslo i donijelo stotruk rod." Kad je ovo rekao, viknuo je: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

9 A njegovi su ga učenici upitali govoreći: "Što bi bila ta usporedba?"

10 A on je odgovorio: "Vama je dano upoznati tajne kraljevstva Božjega, ali drugima je *dano* u usporedbama, 'da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.'

11 A ovo je usporedba: Sjeme je Božja riječ.

12 Ovi pokraj puta, jesu *oni* koji slušaju; zatim dolazi Đavao i otiima Riječ iz njihova srca, da ne bi povjerovali i spasili se.

13 Ovi na kamenu, *to su oni*, koji kad slušaju, primaju Riječ s radošću, ali takvi nemaju korijena; oni za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme iskušenja otpadnu.

14 A *ono* što je palo među trnje, *to su oni* koji slušaju, i odlaze, te se uguše pod brigama, bogatstvom i životnim užicima i ne donesu zrelog ploda.

15 A ono što je u dobroj zemlji, *to su oni* koji, pošto su slušali, čuvaju Riječ u dobru i plemenitu srcu i donose plod u strpljivosti.

16 Nitko, kad zapali svijeću, ne pokriva je posudom ili stavlja pod postelju, već je postavlja na svijećnjak, da bi oni koji ulaze vidjeli svjetlo.

17 Jer ništa nije tajno što neće biti očitovano, ni skriveno što se neće saznati i na vidjelo izaći.

18 Pazite stoga kako slušate! Jer tko ima, njemu će se dati; a tko

nema, od njega će se oduzeti i ono što misli da ima."

Isusova prava obitelj

19 Zatim su došli k njemu majka i braća njegova, i nisu mu mogli prići zbog mnoštva.

20 Tada su mu *neki* javili govoreći: "Tvoja majka i braća tvoja stoje vani, žele te vidjeti!"

21 A on im je odgovorio rekavši: "Majka moja i braća moja su ovi koji slušaju riječ Božju i izvršavaju je."

Stišavanje oluje

22 I dogodilo se jednog dana da je on ušao u lađu sa svojim učenicima i rekao im: "Prijeđimo na onu stranu jezera!" I splovili su.

23 I dok su plovili, *on* je zaspao. Uto se na jezero spustio olujni vjjetar i *voda* je punila *lađu*, te su bili u pogibli.

24 Tada su *mu* prišli i probudili ga govoreći: "Učitelju, učitelju, ginemo!" Onda je on ustao, ukorio vjjetar i razbješnelu vodu te su prestali; i nastala je tišina.

25 A njima je rekao: "Gdje vam je vjera?" A oni su se, prestrašeni, začudili govoreći jedan drugomu: "Tko li je ovaj da zapovijeda i vjetrovima i vodi, i slušaju ga?"

Ozdravljen opsjednuti Gadarenac

26 I doplovili su u gadarenski kraj, koji je nasuprot Galileji.

27 I dok je on izlazio na kopno, u susret mu je iz grada došao neki čovjek koji je dugo vremena imao đavle, i nije oblačio odjeću niti je boravio u kući, već u grobovima.

28 Kad je opazio Isusa, kriknuo je i pao pred njega te jakim glasom rekao: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Prekli-njem te, ne muči me!"

29 Jer je *Isus* zapovjedio neči-

stom duhu da izađe iz toga čovjeka; jer ga je mnogo puta zgrabio pa su ga čuvali vezanog lancima i okovima, a *on* bi raskidao sveze i davao bi ga tjerao u pustinju.

30 A Isus ga je upitao govoreći: "Kako ti je ime?" A *on* je odgovorio: "Legija," jer su mnogi đavli ušli u njega.

31 I zaklinjali su ga da im ne zapovjedi da odu u bezdan.

32 A ondje je bilo veliko krdo svinja koje je paslo na gori, pa su ga zaklinjali da im dopusti ući u njih; i *on* im je dopustio.

33 Tada su đavli izašli iz tog čovjeka i ušli u svinje, te je krdo svinja naglo jurnulo niz obronak u jezero, i utopilo se.

34 Kad su oni koji su *ih* pasli vidjeli što se dogodilo, pobjegli su i otišli te razglasili *to* u gradu i po selima.

35 Tada su izašli vidjeti što se dogodilo te su došli k Isusu i našli čovjeka iz koga su izašli đavli gdje sjedi do Isusovih nogu, odjeven i zdrave pameti; i prestrašili su se.

36 A oni koji su *to* vidjeli, ispriповijedili su im kako je ozdravio onaj što je bio opsjednut đavlima.

37 Tada ga je sve ono mnoštvo iz okolice gadarenske zaklinjalo da ode od njih, jer su bili obuzeti velikim strahom. I *on* je ušao u lađu *te* se vratio.

38 A onaj čovjek iz koga su izašli đavli molio ga je da bude s njime, ali Isus ga je otpustio govoreći:

39 Vрати se kući svojoj i ispričaj kako ti je veliko *djelo* Bog učinio!" I *on* je otišao razglašujući po cijelom gradu kako mu je veliko *djelo* Isus učinio.

Ozdravljenje žene i uskrisenje Jairove kćeri

40 I dogodilo se, kad se Isus vratio, da ga je narod rado primio, jer

su ga svi očekivali.

41 I gle, došao je neki čovjek, po imenu Jair, a *on* je bio nadstojnik sinagoge, te pao Isusu pred noge i zaklinjao ga da uđe u njegovu kuću;

42 jer je *on* imao kćer jedinicu, oko dvanaest godina, i ona je umirala. A dok je *on* onamo išao, ljudi su ga nagurali.

43 A neka žena, koja je dvanaest godina imala izljev krvi, koja je sve *svoje* imanje potrošila na liječnike, a da je nijedan nije mogao izliječiti,

44 prišla *mu* je odostraga i dotakla se ruba njegove odjeće te joj je izljev krvi odmah prestao.

45 A Isus je upitao: "Tko me se dotaknuo?" Kad su svi zaniijekali, Petar i oni što su bili s njim rekli su: "Učitelju, mnoštvo te naroda nagurava i pritiska, a ti pitaš: 'Tko me se dotaknuo?' "

46 A Isus je rekao: "Netko me se dotaknuo, jer sam osjetio kako je iz mene izašla snaga."

47 A kad je žena vidjela da se nije *mogla* sakriti, došla je drhteći i pala pred njeга *te* mu ispriповjediла pred svim narodom iz kojeg razloga ga se dotakla i kako je odmah ozdravila.

48 A *on* joj je rekao: "Kćeri, ohrabri se, vjera te tvoja ozdravila, idi u miru!"

49 Dok je *on* još govorio, došao je jedan iz *kuće* nadstojnika sinagoge govoreći mu: "Tvoja je kći umrla; ne uznemiravaj Učitelja!"

50 A kad je to Isus čuo, odgovorio mu je govoreći: "Ne boj se! Samo vjeruj i ona će ozdraviti!"

51 I kad je ušao u kuću, nikome nije dopustio ući, osim Petru i Jakovu i Ivanu te ocu i majci djevojčice.

52 A svi su plakali i naricali za njom. A *on* je rekao: "Ne plaćite,

ona nije umrla, već spavala!"

53 I oni su mu se podsmjehivali, znajući da je umrla.

54 A on *ih* je sve istjerao van te ju je primio za ruku i dozvao je govoreći: "Djevojčice, ustani!"

55 I njen se duh vratio te je odmah ustala, a *on* je zapovjedio da joj daju jesti.

56 A njeni su se roditelji zapanjili, ali im je on naložio da nikome ne govore što se dogodilo.

POGLAVLJE 9

Poslanje dvanaestorice

1 Tada je sazvao dvanaesticu svojih učenika *te* im dao snagu i vlast nad svim đavlama, i da liječe bolesti.

2 Zatim ih je poslao propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesne,

3 pa im rekao: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapove, ni torbe, ni kruh, ni novac; niti imajte po dvije košulje!

4 I u koju god kuću uđete, ostanite ondje i odande pođite!

5 A oni koji vas ne prime, kad izlazite iz toga grada, otresite i prašinu s nogu svojih za svjedočanstvo protiv njih!"

6 I posli su: prolazili su kroz sela propovijedajući evanđelje i posvuda liječili.

7 I Herod tetrarh je dočuo o svedmu što je on činio pa je bio smeten, jer su neki govorili da je Ivan uskrsnuo od mrtvih;

8 a neki da se pojavio Ilija; a drugi da je ustao jedan od starih proroka.

9 Nato je Herod rekao: "Ivanu sam ja odrubio glavu; ali tko je ovaj o kome ja slušam takve stvari?" I želio ga je vidjeti.

Isus hrani pet tisuća ljudi

10 A kad su se apostoli vratili, ispriповјedili su mu sve što su

učinili. Onda ih je poveo sa sobom *te* se povukao nasamo, na pusto mjesto *kod* grada zvanog Betsaida.

11 Ali narod ga je, kad je *to* doznao, počeo slijediti, i *on* ih je primio *te* im govorio o kraljevstvu Božjem i ozdravljao one kojima je trebalo ozdravljenje.

12 A kada se dan počeo primicati kraju, prišla su tada dvanaestorica i rekla mu: "Otpusti mnoštvo, neka odu u okolna sela i zaseoke smjestiti se i pribaviti hrane, jer smo ovdje na pustom mjestu!"

13 Ali im je on rekao: "Dajte im vi jesti!" A oni su odgovorili: "Mi nemamo više od pet kruhova i dvije ribe; osim da mi odemo kupiti hranu za sav ovaj narod!"

14 Jer je bilo oko pet tisuća muškaraca. A on je rekao svojim učenicima: "Posjednite ih u skupine po pedeset!"

15 I tako su učinili *te* ih sve posjedali.

16 Tada je on uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogledao u nebo, blagoslovio ih i razlomio *te* dao učenicima da *ih* stave pred mnoštvo.

17 I jeli su i svi se nasitili; a od ulomaka koji su im pretekli nakupilo se dvanaest košara.

Petar dobiva objavu

18 I dogodilo se, dok je on nasamo molio, *da* su s njim bili učenici. I on ih je upitao govoreći: "Što kažu ljudi, *tko* sam ja?"

19 Oni su odgovorili rekavši: "Ivan Krstitelj, a neki *kažu* Ilija, a drugi *kažu* da je ustao neki od starih proroka."

20 On ih je upitao: "A što vi kažete, *tko* sam ja?" Petar je odgovorio rekavši: "Krist Božji!"

21 A on im je strogo naložio i zapovjedio *im* da to nikome ne kažu,

22 govoreći: "Sin čovječji mora mnogo pretrpjeti, i biti odbačen

od starješina i glavara svećeničkih i pismoznanaca, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti.”

23 A svima *njima* je govorio: “Ako tko hoće ići za mnom, neka se odrekne samoga sebe, i neka svaki dan uzme križ svoj i slijedi me.

24 Jer onaj koji hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a onaj koji izgubi svoj život radi mene, taj će ga spasiti.

25 Jer što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sâm sebe izgubi ili bude odbačen?

26 Jer onaj koji se postidi mene i mojih riječi, njega će se Sin čovječji postidjeti kad dođe u slavi svojoj i u Očevoj i svetih anđela.

27 Ali kažem vam istinu, ima nekih što ovdje stoje koji neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstvo Božje.”

Preobraženje

28 I dogodilo se, oko osam dana poslije tih besjeda, da je poveo sa sobom Petra i Ivana i Jakova *te* se popeo na goru da bi molio.

29 I dok je molio, promijenio se izgled njegovog lica, a njegova je odjeća *bila* bijela i blistava.

30 I gle, razgovarala su s njim dva čovjeka. To su bili Mojsije i Ilija,

31 koji su se pojavili u slavi i govorili o njegovoj smrti koja se trebala dovršiti u Jeruzalemu.

32 Ali je Petra i one s njim bio svladao san. A kad su se probudili, ugledali su njegovu slavu i dva čovjeka koji su stajali s njime.

33 I dogodilo se, dok su se oni rastajali od njega, da je Petar rekao Isusu: “Učitelju, dobro nam je biti ovdje, pa hajdemo napraviti tri šatora: jedan tebi, jedan Mojsiju i jedan Iliji.” Nije znao što govori.

34 Dok je on tako govorio, poja-

vio se oblak i zasjenio ih. A kad su ušli u oblak, prestrašili su se.

35 I izašao je glas iz oblaka govoreći: “Ovo je moj ljubljani Sin, njega slušajte!”

36 A kad je glas prestao, Isus se našao sâm. A oni su šutjeli i onih dana nikome nisu ništa pričali što su vidjeli.

Ozdravljen opsjednuti dječak

37 I dogodilo se, kad su sljedeći dan sišli s gore, da ga je susrelo mnogo naroda.

38 I gle, neki je čovjek iz mnoštva povikao govoreći: “Učitelju, zaklinjem te, pogledaj na moga sina! Jer mi je jedinic,

39 a evo, duh ga obuzima, pa odjednom vrišti; onda ga trese da mu izlazi pjena i lomeći ga jedva se udaljuje od njega.

40 I zaklinjao sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.”

41 A Isus je odgovorio rekavši: “O, nevjerni i izopačeni naraštaju, dokle ću biti s vama i podnositi vas? Dovedi sina svoga ovamo!”

42 I dok je on još prilazio, davao ga je bacio na tlo i potresao. A Isus je ukorio nečistog duha i ozdravio dječaka te ga predao njegovom ocu.

43 I svi su se divili zbog silne moći Božje. I dok su se svi čudili svemu što je učinio, Isus je rekao svojim učenicima:

44 “Neka vam ove riječi utonu u uši: Sin čovječji bit će predan u ruke ljudima!”

45 Ali oni nisu razumjeli tu besjedu; i bila je skrivena od njih tako da je nisu shvatili, a bojali su se upitati ga o toj besjedi.

Pravo učenništvo

46 Tada se među njima pojavila misao tko bi od njih bio najveći?

47 A Isus je, znajući misao njiho-

va srca, uzeo dijete i postavio ga pokraj sebe,

48 te im je rekao: "Onaj koji primi ovo dijete u moje ime, mene prima; a onaj tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Jer tko je najmanji među vama svima, taj će biti velik."

49 A Ivan je odgovorio rekavši: "Učitelju, vidjeli smo jednoga koji u tvoje ime istjeruje đavle, i za- branili smo mu, jer *te* ne slijedi s nama."

50 A Isus mu je rekao: "Nemojte *mu* braniti, jer tko nije protiv nas, za nas je."

Jakov i Ivan ukoreni

51 I dogodilo se, kad je došlo vrijeme da on bude uzet gore, on je postojano upravio svoje lice da bi otišao u Jeruzalem,

52 te poslao glasnike pred licem svojim. *Oni* su otišli i ušli u neko samarijansko selo kako bi pripremili za njega,

53 ali ga nisu primili jer mu je lice bilo kao da bi htio ići u Jeruzalem.

54 A kad su *to* vidjeli njegovi učenici Jakov i Ivan, rekli su: "Gospodine, hoćeš li da zapovjedimo ognju da siđe s neba i spali ih, kao što je i Ilija učinio?"

55 A on se okrenuo *pa* ih ukorio i rekao: "Vi ne znate kakva ste duha.

56 Jer Sin čovječji nije došao uništiti živote ljudi, nego *ih* spasiti." Onda su otišli u drugo selo.

Cijena učenishva

57 I dogodilo se, dok su išli putem, da mu je netko rekao: "Gospodine, slijedit ću te kamo god pođeš."

58 A Isus mu je rekao: "Lisice imaju jame i ptice nebeske gnijezda, a Sin čovječji nema gdje glavu položiti."

59 A drugomu je rekao: "Slijedi

me!" Ali je on rekao: "Gospodine, dopusti mi da najprije odem pokopati svoga oca."

60 Isus mu je rekao: "Pusti neka mrtvi pokopaju svoje mrtve, a ti idi i propovijedaj kraljevstvo Božje!"

61 A *netko* drugi je isto tako rekao: "Ja ću te slijediti, Gospodine, ali mi dopusti da se najprije oprostim sa svojim ukućanima!"

62 A Isus mu je rekao: "Nijedan koji stavi ruku svoju na plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

POGLAVLJE 10 Poslanje sedamdesetorice

1 Poslije toga Gospodin je odredio i drugu sedamdesetoricu te ih poslao po dvojicu pred licem svojim u svaki grad i mjesto kamo je sâm htio doći.

2 Stoga im je govorio: "Žetva je doista velika, ali radnika je malo. Molite zato Gospodara žetve kako bi poslao radnike u svoju žetvu.

3 Idite! Evo, ja vas šaljem kao janjce među vukove.

4 Ne nosite ni novčanik, ni torbe, ni obuće; i nikoga na putu ne pozdravljajte!

5 A u koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovoj kući!'

6 I ako ondje bude sin mira, počinut će vaš mir na njoj; ako li ne, vratit će se k vama.

7 I u toj kući ostanite; jedite i pijte ono što vam daju, jer je radnik vrijedan svoje plaće. Ne prelazite iz kuće u kuću.

8 I u koji god grad uđete, i prime vas, jedite ono što se pred vas stavlja!

9 I ozdravljajte bolesnike koji su u njemu i govorite im: 'Kraljevstvo Božje približilo se k vama!'

10 A u koji god grad uđete i ne prime vas, izađite na njegove ulice

i recite;

11 'I prašinu iz vašega grada, koja se priljepila za nas, otresamo na vas. Ipak ovo znajte da se kraljevstvo Božje približilo k vama!'

12 Ali kažem vam da će Sodomi biti podnošljivije u onaj dan nego tome gradu.

13 Jao tebi, Korazine! Jao tebi, Betsaido! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila silna djela koja su se dogodila u vama, već bi se odavno pokajali sjedeći u kostrije-ti i pepelu.

14 Ali će Tiru i Sidonu biti podnošljivije na Sudu nego vama.

15 I ti, Kapernaume, koji si se do neba uzvisio, do pakla ćeš se strovaliti!

16 Tko vas sluša, mene sluša; i tko vas prezire, mene prezire. A tko mene prezire, prezire onoga koji me je poslao."

17 I vratila su se sedamdesetorica s radošću govoreći: "Gospodine, i đavoli nam se u tvoje ime pokoravaju."

18 A on im je rekao: "Gledao sam Sotonu kako kao munja pada s neba!

19 Evo, dajem vam vlast da gazite po zmijama i škorpionima, i nad svom silom neprijateljskom, i ništa vam neće moći nauditi.

20 Ali ne radujte se tome što vam se duhovi pokoravaju, nego se radije radujte što su vam imena zapisana u nebu!"

21 U taj isti čas Isus se obradovao u duhu i rekao: "Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i pametnih, a otkrio to nejačadi. Da, Oče, jer je to bilo dobro u tvojim očima.

22 Sve mi je predao Otac moj, i nitko ne zna tko je Sin, osim Oca, i tko je Otac, osim Sina, i onoga kome ga Sin hoće otkriti."

23 I okrenuo se prema svojim učenicima i rekao im nasamo: "Blažene su oči koje gledaju ono što vi gledate!"

24 Jer kažem vam da su mnogi proroci i kraljevi željeli vidjeti ono što vi gledate, a nisu vidjeli, i čuti ono što vi čujete, a nisu čuli."

Milosrdni Samarijanac

25 I gle, ustao je neki zakonoznanac pa ga iskušavao govoreći: "Učitelju, što moram činiti da baštinić život vječni?"

26 On ga je upitao: "Što piše u Zakonu? Kako čitaš?"

27 A on je odgovorio rekavši: "Ljubi Gospodina, Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom svojom i svom snagom svojom i svim umom svojim; i bližnjega svoga kao samoga sebe!"

28 A Isus mu je rekao: "Ispravno si odgovorio. To čini pa ćeš živjeti."

29 Ali on se htio opravdati pa je upitao Isusa: "A tko je moj bližnji?"

30 A Isus je odgovorio rekavši: "Neki je čovjek silazio iz Jeruzalema u Jerihon i upao među razboj-nike koji su ga svukli i izranili te otišli i ostavili ga polumrtna.

31 A slučajno je onim putem silazio neki svećenik, i kad ga je opazio, zaobišao ga je.

32 A tako i neki Levit, kad je bio na tom mjestu, došao je, pogledao ga i zaobišao.

33 A neki je Samarijanac putujući došao do njega, i kad ga je vidio, sažalio se nad njim,

34 te prišao, povio mu rane i zalio ih uljem i vinom, pa ga posjeo na svoju životinju, odnio ga u svratište i pobrinuo se za njega.

35 A sutradan, kad je odlazio, izvadio je dva dinara, dao ih domaćinu i rekao mu: 'Pobrine se za

njega, a što god više potrošiš, ja ću ti na svom povratku isplatiti.'

36 Što dakle ti misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojнике?"

37 A on je rekao: "Onaj koji mu je iskazao milosrđe." Tada mu je Isus rekao: "Idi pa i ti čini tako!"

Isus posjećuje Mariju i Martu

38 I dogodilo se, dok su putovali, da je on ušao u neko selo; a neka žena, imenom Marta, primila ga je u svoju kuću.

39 A ona je imala sestru zvanu Marija, koja je sjela do Isusovih nogu i slušala riječ njegovu.

40 A Marta je bila zauzeta oko mnogog posluživanja pa mu je prišla i rekla: "Gospodine, zar ti ne mariš što me sestra moja ostavila samu posluživati? Reci joj stoga da mi pomogne!"

41 A Isus joj je odgovorio rekavši: "Marta, Marta, brineš se i uznemiruješ zbog mnogo čega,

42 ali je jedno potrebno. A Marija je odabrala onaj dobar dio koji joj se neće oduzeti."

POGLAVLJE 11

Isus poučava kako moliti

1 I dogodilo se da je molio na nekom mjestu. Kad je prestao, rekao mu je jedan od njegovih učenika: "Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike!"

2 A on im je rekao: "Kad molite, govorite: Oče naš koji jesi u nebu, sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako u nebu, tako i na zemlji.

3 Kruh naš svagdašnji daj nam svaki dan!

4 I oprosti nam grijehе naše, jer i mi opraštamo svakome tko nam duguje. I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od zla."

5 Tada im je rekao: "Tko od vas

ima prijatelja te ode k njemu u ponoć i kaže mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha,

6 jer je k meni s puta došao moj prijatelj, a nemam što staviti pred njega!'

7 A onaj koji je bio unutra odgovorio mu je rekavši: 'Ne uznemiravaj me, vrata su već zatvorena, a moja su dječica sa mnom u posteljici. Ne mogu ustati i dati ti!'

8 Kažem vam, ako i ne ustane dati mu zato što mu je prijatelj, ipak će ustati zbog njegova dosađivanja i dati mu koliko treba.

9 I ja vama kažem: molite, i dat će vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvorit će vam se!

10 Jer svaki koji moli, prima; i koji traži, nalazi, i onome koji kuca, otvorit će se.

11 A ako nekoga od vas, koji je otac, sin zamoli kruha, hoće li mu dati kamen? Ili ako zamoli ribu, hoće li mu umjesto ribe dati zmiju?

12 Ili ako zamoli jaje, hoće li mu dati škorpiona?

13 Ako dakle vi, koji ste zli, znate davati dobre darove djeci svojoj, koliko li će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole?"

Klevetanje

14 Onda je istjerao đavla, a taj je bio nijem. I dogodilo se, kad je đavao izašao, da je nijemi progovorio, i narod se divio.

15 Ali su neki od njih rekli: "On po Beelzebubu, poglavaru đavola, izgoni đavle."

16 A drugi su, iskušavajući ga, tražili od njega znak s neba.

17 Ali im je on, znajući njihove namisli, rekao: "Svako kraljevstvo razdijeljeno sâmo protiv sebe, opusti; i kuća razdijeljena protiv kuće, pada.

18 Ako je i Sotona sâm protiv sebe razdijeljen, kako li će opstati njegovo kraljevstvo? Jer vi kažete da ja po Beelzebubu izgonim đavle.

19 Ako li ja po Beelzebubu izgonim đavle, po kome *ih* izgone vaši sinovi? Zbog toga će vam oni biti suci.

20 Ali ako *ja* prstom Božjim izgonim đavle, bez sumnje je k vama došlo kraljevstvo Božje.

21 Dok jaki, naoružan, čuva svoj dvor, njegova su dobra u miru.

22 Ali kad dođe jači od njega, nadvlada ga, otima mu sve njegovo oružje u koje se pouzdavao i plijen njegov razdijeli.

23 Tko nije sa mnom, protiv mene je; i tko sa mnom ne skuplja, rasipa.

24 Kada nečist duh izađe iz čovjeka, luta po pustim mjestima tražeći spokoj, i kad *ga* ne nađe kaže: 'Vratit ću se u kuću svoju odakle sam izašao.'

25 I kad dođe, nađe *je* pometenu i uređenu.

26 Tada ode i uzme sa *sobom* sedam drugih duhova još opakijih od sebe, te uđu i nastane se ondje. I posljednje *stanje* onoga čovjeka bude gore nego prvo."

27 I dogodilo se, dok je on to govorio, da je neka žena iz mnoštva podigla svoj glas *pa* mu rekla: "Blažena utroba koja te je nosila i prsa koja si sisao!"

28 A on je rekao: "Još više su blaženi oni koji slušaju riječ Božju i drže je!"

Znak proroka Jone

29 A kad se narod nagomilao, počeo je govoriti: "Ovaj je naraštaj zao: traži znak, a znak mu se neće dati, osim znaka proroka Jone.

30 Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin čovječji

biti ovom naraštaju.

31 Kraljica Juga ustat će na sudu s ljudima ovoga naraštaja i osuditi ih, jer je došla s krajeva zemlje čuti mudrost Salomonovu, a gle, ovdje *je* veći od Salomona!

32 Ljudi iz Niniwe ustat će na sudu s ovim naraštajem i osuditi ga, jer su se pokajali na Jonino propovijedanje, a gle, ovdje *je* veći od Jone!

Svjetiljka tijelu

33 Nitko kad zapali svijeću ne stavlja je na skriveno mjesto niti pod posudu, nego na svijećnjak da bi oni koji ulaze vidjeli svjetlost.

34 Oko je svjetiljka tijelu. Stoga, kad je oko tvoje bistro, i cijelo je tijelo tvoje svjetlo. Ali, kad je *oko* tvoje zlo, i tijelo je tvoje puno tame.

35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tama!

36 Ako ti je dakle cijelo tijelo puno svjetla, bez ikakvog tamnog dijela, *ono* će cijelo biti puno svjetla kao kad te sjajna svjetlost svijetleće rasvjetljuje."

Jao farizejima i pismoznancima

37 I dok je on govorio, neki ga je farizej zaklinjao da objeduje s njim; i on je ušao te sjeo da jede.

38 A kad je farizej *to* vidio, začudio se što se nije prvo oprao prije objeda.

39 A Gospodin mu je rekao: "Sada vi farizeji čistite vanjštinu čaše i pladnja, ali je nutrina vaša puna grabeža i zloće.

40 Ludi *ste!* Nije li onaj koji je načinio vanjštinu načinio i nutrinu?

41 Ali radije dajte milodare od onoga što imate, i gle, sve vam je čisto.

42 Ali jao vama, farizeji, jer vi dajete desetinu od metvice i rutvice i svakovrsnog povrća, a zaobilazite pravdu i ljubav Božju! Ovo je trebalo činiti, a ono ne zapustiti.

43 Jao vama, farizeji, jer volite

počasna sjedala u sinagogama i pozdrave na trgovima!

44 Jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri; jer ste kao grobovi koji se ne primjećuju pa ljudi hodaju po njima, a da nisu ni svjesni!"

45 Nato je odgovorio jedan zakonoznanac rekavši mu: "Učitelju, tako govoreći i nas vrijeđaš."

46 A on je rekao: "Jao i vama, zakonoznanci, jer opterećujete ljude bremenima preteškim za nošenje, a sami se tih bremena ne dotičete ni jednim od svojih prstiju.

47 Jao vama jer gradite spomenike prorocima, a vaši su ih očevi ubili!

48 Uistinu svjedočite tako da odobravate djela svojih očeva; jer su ih oni doista ubili, a vi im gradite spomenike.

49 Zbog toga je i rekla Mudrost Božja: 'Poslat ću im proroke i apostole, i *neke* će od njih pogubiti i progoniti.'

50 da se krv svih proroka koja je prolivena od utemeljenja svijeta zatraži od ovoga naraštaja,

51 od krvi Abela do krvi Zaharije, koji je poginuo između žrtvenika i Hrama. Uistinu vam kažem, tražit će se *to* od ovoga naraštaja.

52 Jao vama, zakonoznanci, jer vi ste uzeli ključ spoznaje! Vi sami niste ušli, a spriječili ste one koji bi ulazili."

53 I dok im je ovo govorio, pismoznanci i farizeji počeli su žestoko navaljivati *na njega* i izazivati ga da govori o mnogočemu,

54 vrebajući ga i nastojeći što uloviti iz njegovih usta kako bi ga optužili.

POGLAVLJE 12 Vrijednost života

1 U međuvremenu, kad se skupilo nebrojeno mnoštvo naroda, tako da su jedan drugoga gazili, *on*

je počeo govoriti prije svega svojim učenicima: "Čuvajte se kvasca farizejskog, to jest licemjerja;

2 jer ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati!

3 Zato će se sve što ste u tami rekli na svjetlu čuti; i što ste na uho izgovorili u skrivenim sobicama, propovijedat će se na krovovima.

4 A kažem vam, prijatelji moji: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a poslije toga ne mogu više ništa učiniti!

5 Ali pokazat ću vam koga se trebate bojati: bojte se onoga koji, pošto ubije, ima vlast baciti u pakao! Da, kažem vam, njega se bojte!

6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića? Ipak, ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

7 A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene! Ne bojte se dakle, vredniji ste od mnoštva vrabaca.

8 I kažem vam, svaki koji mene prizna pred ljudima, i njega će Sin čovječji priznati pred anđelima Božjim.

9 Ali tko mene zanijeće pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim.

10 I tko god izgovori riječ protiv Sina čovječjega, oprostit će mu se; ali se onomu tko pohuli na Duha Svetoga neće oprostiti.

11 Kada vas povedu pred sinagoge, *pred* poglavarstva i vlasti, ne brinite kako ili čime ćete se braniti i što ćete reći.

12 Jer će vas u taj čas Duh Sveti poučiti što trebate reći."

Usporedba o ludom bogatašu

13 Tada mu je jedan iz mnoštva rekao: "Učitelju, reci mojemu bratu da sa mnom podijeli baštinu!"

14 On mu je odgovorio: "Čovječe, tko je mene postavio sucem ili djeliteljem nad vama?"

15 Onda im je rekao: "Pazite! Čuvajte se svake pohlepe, jer se čovjekov život ne sastoji od obilja koje on posjeduje!"

16 Nato im je ispričao usporedbu govoreći: "Bio je neki bogataš čije je polje obilno rodilo,

17 te je razmišljao u sebi govoreći: 'Što učiniti? Jer nemam gdje spremiti svoj urod.'

18 Tada je rekao: 'Ovo ću učiniti: srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće pa ću u njih spremiti sav svoj urod i svoja dobra.

19 I reći ću svojoj duši: Dušo, imaš mnoga dobra pohranjena za mnoge godine, počivaj, jedi, pij, veseli se!'

20 No, Bog mu je rekao: 'Lud si, još ove noći zatražit će se duša tvoja od tebe, čije će tada biti ono što si priskrbio?'

21 Tako bude s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu."

Ne brinite za svoj život

22 Onda je rekao svojim učenicima: "Zbog toga vam kažem; ne brinite se za svoj život što ćete jesti; niti za svoje tijelo što ćete odjenuti.

23 Ovaj je život više od jela, a tijelo od odijela.

24 Promotrite gavrane! Niti siju, niti žanju, oni nemaju *ni* smočnice ni žitnice, i Bog ih hrani. Koliko ste više vi vredniji od ptica!

25 A tko od vas može brinući se pridodati svome uzrastu *i* za jedan lakat?

26 Ako, dakle, ne možete ni ono što je najmanje, zašto se brinete za ostalo?

27 Promotrite ljiljane kako rastu! Ne trude se i ne predju. A ja vam kažem da se ni Salomon u svoj slavi svojoj nije zaodjenuo kao jedan od njih.

28 Ako Bog tako odijeva travu koja je danas na polju, a sutra se baca u peć, koliko će više vas, malovjerni?

29 I vi, ne tražite što ćete jesti ili što ćete piti, i ne budite sumnjičavi!

30 Jer sve to traže narodi ovoga svijeta, a Otac vaš zna da vam je to potrebno.

31 Nego radije tražite kraljevstvo Božje pa će vam se sve ovo nadodati!

32 Ne boj se, malo stado, jer je dobra volja vašeg Oca dati vam kraljevstvo.

33 Prodajte svoje imanje i dajte kao milodar! Pribavite sebi novčanike što ne stare; neprolazno blago u nebesima, gdje se kradljivac ne približava niti *ga* moljac kvari!

34 Jer gdje je blago vaše, ondje će biti i srce vaše."

Budne sluge

35 "Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene,

36 a vi nalik ljudima koji čekaju svoga gospodara kad se vraća sa svadbe da mu, čim dođe i pokuca, odmah otvore.

37 Blažene su one sluge koje će gospodar, kad dođe, naći gdje bdiju! Uistinu vam kažem da će se pripasati, a njih posjesti da jedu, prići i posluživati ih.

38 Ako li dođe u drugu noćnu stražu, ili dođe u treću noćnu stražu, i tako *ih* nađe, blažene su te sluge!

39 A ovo znajte, kad bi znao domaćin u koji će čas doći lopov, bdio bi i ne bi dopustio da mu prokopa kuću!

40 Zato i vi budite spremni, jer u čas kad ne mislite dolazi Sin čovječji!"

41 Tada ga je Petar upitao: "Gospodine, govoriš li ovu usporedbu

samo nama ili i svima?"

42 A Gospodin je odgovorio: "Tko li je dakle onaj vjerni i mudri upravitelj kojega će gospodar postaviti nad svojim ukućanima da *im* u pravo vrijeme daje obrok?

43 Blažen je onaj sluga koga će njegov gospodar, kad dođe, naći da tako čini!

44 Doista, kažem vam, da će ga postaviti nad svim svojim imanjem.

45 Ali ako taj sluga kaže u srcu svome: 'Moj gospodar odugovlači svoj dolazak!' te počne tući sluge i sluškinje i jesti i piti i opijati se.

46 Gospodar toga sluge doći će u dan kad ga ne očekuje i u čas kad ne sluti, i rasjeći će ga nadvoje i dodijeliti mu udio s nevjernicima.

47 A taj sluga, koji je znao volju svoga gospodara, a nije se pripremio niti nije učinio po volji njegovo, dobit će mnogo udaraca.

48 A onaj koji nije znao, a učinio je što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Jer od svakoga kome je mnogo dano, od njega će se mnogo tražiti; i kome je mnogo povjereno, od njega će se više tražiti."

Isus donosi razdor

49 "Došao sam baciti oganj na zemlju, i kako bi želio da je već planuo!

50 Ali krštenjem se moram krstiti, i kako sam tjeskoban dok se to ne izvrši!

51 Smatrate li da sam došao podariti mir na zemlji? Kažem vam: Ne, nego radije razdor.

52 Jer će od sada, u jednoj kući petero biti razdijeljeno: troje protiv dvoje, i dvoje protiv troje.

53 Podijelit će se: otac protiv sina, i sin protiv oca, majka protiv kćeri, i kći protiv majke; svekrva protiv snahe svoje i snaha protiv

svekrve svoje."

Znakovi vremena

54 A govorio je i narodu: "Kad vidite oblak kako se diže sa zapada, odmah kažete: 'Dolazi kiša', i bude tako.

55 Kad vidite da puše južni vjentar, kažete: 'Bit će vrućina', i dogodi se.

56 Licemjeri! Lica neba i zemlje znate prosuditi, kako onda ne *znate* prosuditi ovo vrijeme?

57 A zašto i sami od sebe ne sudite što je pravo?

58 A kad s protivnikom svojim ideš k poglavaru, uložiti napor da ga se oslobodiš dok si *još* na putu da te ne odvuče pred suca, a sudac da te ne preda stražaru, a stražar da te ne baci u tamnicu.

59 Kažem ti, nećeš odande izaći dok ne platiš i posljednji novčić."

POGLAVLJE 13

Isus poziva na pokajanje

1 A u to vrijeme bili su nazočni neki koji su ga izvijestili o Galilejcima čiju je krv Pilat pomiješao s njihovim žrtvama.

2 Nato im je Isus odgovorio rekavši: "Smatrate li da su ti Galilejci, bili veći grešnici od svih *ostalih* Galilejaca, zato što su tako nastradali?

3 Kažem vam, nipošto; nego ako se ne pokajete, svi ćete tako propasti.

4 Ili onih osamnaest, na koje je pala kula u Siloamu i pobila ih, mislite li da su bili veći grešnici od svih ljudi koji su prebivali u Jeruzalemu?

5 Kažem vam, nipošto; nego ako se ne pokajete, svi ćete tako propasti."

6 Ispričao je i ovu usporedbu: "Neki je *čovjek* imao u svojem vinogradu posađenu smokvu. I došao je, i potražio na njoj ploda,

i nije našao.

7 Tada je rekao vinogradaru: 'Evo, *već* tri godine dolazim i tražim plod na ovoj smokvi, i ne nalazim. Posijeci je; zašto da još iscrpljuje zemlju?'

8 A on mu je odgovorio rekavši: 'Gospodaru, ostavi je još ovu godinu dok ne okopam oko nje i pognojim je.'

9 Ako donese ploda dobro, ako li ne, *onda* ćeš je nakon toga posjeći."

Ozdravljenje žene na Šabat

10 A *Isus* je poučavao u jednoj od sinagoga na Šabat.

11 I gle, bila je neka žena koja je imala duha bolesti osamnaest godina. I bila je zgrčena i nikako se nije mogla uspraviti.

12 A kad ju je *Isus* ugledao, pozvao ju je te joj rekao: "Ženo, oslobođena si od svoje bolesti."

13 Onda je na nju položio ruke, a *ona* se odmah uspravila i počela slaviti Boga.

14 A nadstojnik sinagoge odgovorio je srdeći se, što je *Isus* ozdravljao na Šabat, pa je rekao narodu: "Ima šest dana u koje treba raditi! Zato u te *dane* dolazite i liječite se, a ne na dan Šabata."

15 Gospodin mu je nato odgovorio i rekao: "Licemjeru! Ne odveže li svaki od vas na Šabat svoga vola ili magarca od jaslara pa *ga* vodi napojiti?"

16 A nije li ovu ženu Abrahamovu kćer, koju je Sotona svezao, evo *već* osamnaest godina, trebalo odvezati od ove sveze na dan Šabata?"

17 I kad je on to izgovorio, posramili su se svi njegovi protivnici, a sav se narod radovao zbog svih tih slavnih djela što su se događala po njemu.

Usporedbe o kraljevstvu

18 Tada je rekao: "Čemu je slično

kraljevstvo Božje? I s čime da ga usporedim?

19 Ono je slično gorušičinom zrnu koje je čovjek uzeo i bacio u svoj vrt; i izraslo je i razvilo se u veliko stablo i ptice su mu se nebeske ugnijezdile po granama."

20 Onda je ponovo rekao: "S čim da usporedim kraljevstvo Božje?"

21 Ono je slično kvascu, koji je žena uzela i umijesila u tri mjere brašna dok se sve nije ukvasalo."

22 I prolazio je kroz gradove i sela, poučavajući i putujući prema Jeruzalemu.

Uska vrata

23 Tada ga je netko upitao: "Gospodine, je li malo onih koji se spšavaju?" A on im je odgovorio:

24 "Borite se da uđete na uska vrata, jer će mnogi, kažem vam, tražiti da uđu, a neće moći.

25 Čim domaćin ustane i zatvori vrata, tada ćete stajati vani i početi kucati na vrata govoreći: 'Gospodine, Gospodine, otvori nam!' A on će vam odgovoriti i reći: 'Ne znam vas odakle ste.'

26 Tada ćete početi govoriti: 'Jeli smo i pili pred tobom, i poučavao si po našim ulicama.'

27 No on će vam reći: 'Kažem vam, ne znam vas odakle ste! Odstupite od mene svi *vi* koji činite nepravdu.'

28 Ondje će biti plač i škrgut zuba, kad ugledate Abrahama, Izaka, Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a *sâme* sebe vani izbačene.

29 I doći će s istoka i zapada, i sa sjevera i juga, i sjesti u kraljevstvu Božjem.

30 I gle, ima posljednjih koji će biti prvi, i ima prvih koji će biti posljednji."

Jadikovanje nad Jeruzalemom

31 Toga dana pristupili su mu neki farizeji govoreći: "Izađi i odlazi odavde jer te Herod hoće ubiti!"

32 A on im je rekao: "Idite i recite toj lisici: 'Evo izgonim đavle i ozdravljam danas i sutra, a treći dan završavam.'"

33 Ali danas, sutra i prekosutra ja moram putovati jer ne priliči da prorok pogine izvan Jeruzalema.

34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, *ti* koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su k tebi poslani! Koliko sam često htio skupiti djecu tvoju, kao što kvočka *skuplja* piliće pod *svoja* krila, a vi niste htjeli!

35 Evo, kuća vam je vaša ostavljena pusta! A uistinu vam kažem, nećete me vidjeti dok ne dođe čas kada ćete reći: 'Blagoslovljen je onaj koji dolazi u ime Gospodnje!'"

POGLAVLJE 14

Isus ozdravlja na Šabat

1 I dogodilo se, da je on na Šabat išao jesti kruh u kuću jednog od poglavara farizejskih, a oni su ga promatrali.

2 I gle, pred njim je bio neki čovjek koji je imao vodenu bolest.

3 A Isus je odgovorio rekavši zakonoznancima i farizejima, govoreći: "Je li zakonom dopušteno ozdravljati na Šabat?"

4 A oni su šutjeli. A on *ga* je uhvatio, ozdravio ga i otpustio.

5 Tada im je odgovorio rekavši: "Koji od vas, upadne li mu magarac ili vol u jamu, a da *ga* ne bi odmah izvukao na dan Šabata?"

6 I nisu mu mogli na to odgovoriti.

Časno mjesto

7 A uzvanicima je, kad je promatrao kako biraju prva mjesta, ispričao usporedbu govoreći im:

8 "Kada te netko pozove na

svadbu, nemoj sjesti na prvo mjesto, da ne bi bio pozvan netko poštovaniji od tebe,

9 i da ne bi došao onaj koji je pozvao tebe i njega *pa ti* rekao: 'Predaj mjesto ovome!' i tada bi ti postićen morao zauzeti posljednje mjesto.

10 Nego kad budeš pozvan, idi *i* sjedni na posljednje mjesto tako da ti onaj koji te pozvao kad dođe može reći: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Tada ćeš biti počašćen pred onima koji sjede pri jelu s tobom.

11 Jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen, a onaj koji se ponizi, bit će uzvišen."

12 Tada je rekao i onome koji ga je pozvao: "Kada priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svoje prijatelje, ni svoju braću, ni svoju rodbinu, ni bogate susjede, da ne bi i oni tebe zauzvrat pozvali i tako ti uzvratili.

13 Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe.

14 I blažen ćeš biti zato što ti oni ne mogu uzvratiti, jer će ti se uzvratiti pri uskrснуću pravednih."

Usporedba o velikoj večeri

15 A kad je to čuo jedan od onih koji su sjedili pri jelu, rekao mu je: "Blažen je onaj koji bude jeo kruh u kraljevstvu Božjem!"

16 Nato mu je on rekao: "Neki je čovjek pripremio veliku večeru i pozvao mnoge.

17 I poslao je slugu svoga, u vrijeme večere da kaže onima koji su pozvani: 'Dodite, već je sve pripremljeno!'

18 Tada su se svi, kao jedan, počeli ispričavati. Prvi mu je rekao: 'Kupio sam njivu pa moram otići pogledati je. Molim te, smatraj me ispričanim!'

19 A drugi mu je rekao: 'Kupio sam pet jarmova volova, idem ih isprobati. Molim te, smatraj me ispričanim!'

20 I treći mu je rekao: 'Ženom sam se oženio i zbog toga ne mogu doći!'

21 Tako se taj sluga vratio i izvijestio o tome svoga gospodara. Nato se gospodar kuće rasrdio i rekao svome slugi: 'Izađi brzo na ulice i uličice gradske pa dovedi ovamo prosjake, i sakate, i hrome, i slijepel!'

22 Onda je taj sluga rekao: 'Gospodaru, učinjeno je kako si zapovjedio i još ima mjesta!'

23 A gospodar je rekao slugi: 'Izađi na puteve i *među* živice i nateraj ih neka uđu da mi se napuni kuća.'

24 Jer kažem vam da ni jedan od onih koji su bili pozvani neće okusiti moju večeru.' "

Cijena učenništva

25 I s njim je išlo veliko mnoštvo, a on se okrenuo te im rekao:

26 "Ako tko dođe k meni, a ne mrzi svoga oca i majku, i ženu i djecu, i braću i sestre pa čak i svoj život, ne može biti moj učenik.

27 I tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.

28 Jer tko od vas, kad naumi sagraditi kulu, najprije ne sjedne i proračuna trošak, ima li *dovoljno* za dovršiti?

29 Da mu se ne bi, nakon što je postavio temelj, a ne može dovršiti, počeli rugati svi koji *to* vide:

30 govoreći, 'Ovaj je čovjek počeo graditi, a nije mogao dovršiti.'

31 Ili, koji kralj, kad ide u rat protiv drugog kralja, neće li najprije sjesti i ispitati može li s deset tisuća presresti onoga koji dolazi protiv njega s dvadeset tisuća?

32 Ako li ne može, dok je još *onaj* drugi daleko, on šalje svoje poslanike i traži uvjete za mir.

33 Isto tako, svaki od vas koji se ne odrekne svega što ima, ne može biti moj učenik.

34 Sol je dobra, ali ako sol izgubi okus, čime će se ona začiniti?

35 Nije pogodna ni za zemlju ni za gnoj, *već* ju bacaju van. Tko ima uši da čuje, neka čuje."

POGLAVLJE 15

Izgubljena ovca

1 Tada su mu prilazili svi poreznici i grešnici kako bi ga čuli.

2 A farizeji i pismoznanci mrmljali su, govoreći: "Ovaj čovjek prima grešnike i jede s njima."

3 A on im ispričao ovu usporedbu, govoreći:

4 "Koji čovjek od vas ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavlja u pustinji onih devedeset i devet te ne pođe za izgubljenom dok je ne nađe?

5 A kad je nađe, stavi je na svoja ramena, radujući se.

6 I kad dođe kući, pozove prijatelje i susjede govoreći im: 'Radujte se sa mnom jer sam našao svoju izgubljenu ovcu!'

7 Kažem vam da će tako biti u nebu *veća* radost zbog jednog grešnika koji se pokaje nego zbog devedeset i devet pravednika koji ne trebaju pokajanje."

Izgubljeni srebrnjak

8 "Ili, koja žena ima deset srebrnjaka pa izgubi jedan srebrnjak, ne upali svjetiljku i ne pomete kuću te ne traži pomno dok *ga* ne nađe?

9 A kad ga nađe, pozove prijatelje i susjede govoreći: 'Radujte se sa mnom jer sam našla onaj srebrnjak koji sam izgubila!'

10 Isto tako, kažem vam, biva ra-

dost pred anđelima Božjim zbog jednog grešnika koji se pokaje.”

Izgubljeni sin

11 Zatim je ispriповijedao: “Neki je čovjek imao dva sina.

12 I onaj mlađi je rekao ocu: ‘Oče, daj mi dio dobara koji *mi* pripada!’ I on im je podijelio imanje.

13 I poslije nekoliko dana mlađi sin je skupio sve svoje, otputovao u daleku zemlju i ondje protratio svoj imetak živeći razvratno.

14 I kad je sve potrošio, nastala je silna glad u onoj zemlji te je on počeo oskudijevati.

15 I otišao je i pridružio se nekom građaninu one zemlje, a on ga je poslao na svoja polja hraniti svinje.

16 I čeznuo je napuniti trbuh mahunama što su ih jele svinje, a nitko mu *ih* nije davao.

17 A kad je došao k sebi, rekao je: ‘Koliko najamnika moga oca ima dovoljno kruha i na pretek, a ja umirem od gladi!’

18 Ustat ću, poći k svome ocu pa mu reći: Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom.

19 I nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Učini me kao jednog od svojih najamnika.’

20 Tada je ustao i pošao svome ocu. Ali dok je još bio daleko, njegov ga je otac ugledao i sažalio se te potrčao, pao mu oko vrata i izljubio ga.

21 A sin mu je rekao: ‘Oče, sagriješio sam protiv neba i pred tobom i nisam više dostojan zvati se tvojim sinom!’

22 Nato je otac rekao svojim slugama: ‘Iznesite onaj najbolji plašt i odjenite ga, i stavite mu prsten na ruku, i obuću na noge!’

23 I dovedite tele ugojeno i zaloljite *ga*, pa jedimo i veselimo se,

24 jer je ovaj moj sin bio mrtav i

oživio, bio je izgubljen i nađen je.’ I počeli su se veseliti.

25 A njegov je stariji sin bio u polju i kad je stigao blizu kuće, čuo je glazbu i ples,

26 i pozvao je k sebi jednoga od slugu te upitao što to znači.

27 A on mu je odgovorio: ‘Došao ti je brat pa je tvoj otac zaklao tele ugojeno što ga je živog i zdravog dočekao.’

28 A on se razljutio i nije htio ući. Stoga je njegov otac izašao i počeo ga zaklinjati.

29 A on je odgovorio ocu rekavši: ‘Evo, služim ti tolike godine i nikada nisam prekršio tvoju zapovijed, a nisi mi nikada dao ni jarića da bi se mogao provešeliti sa svojim prijateljima.

30 A kad ti se vratio taj sin, koji je s bludnicama proždrio tvoje imanje, zaklao si mu tele ugojeno!’

31 A on mu je odgovorio: ‘Sine, ti si uvijek sa mnom i sve što ja imam, tvoje je.

32 Ipak se trebalo veseliti i radovati jer je ovaj tvoj brat bio mrtav i oživio je, bio je izgubljen i nađen je.’ ”

POGLAVLJE 16 Nepavedni upravitelj

1 A ispriповijedao je i svojim učenicima: “Bio je jedan bogati čovjek koji je imao upravitelja; i taj je bio optužen pred njim da mu rasipa imanje.

2 I pozvao ga je *te* mu rekao: ‘Što to čujem o tebi? Daj račun o svom upravljanju, jer ti više ne možeš biti upravitelj!’

3 Tada je upravitelj rekao u sebi: ‘Što ću učiniti, jer mi moj gospodar oduzima upravu? Kopati ne mogu, prosjačiti se stidim.

4 Odlučio sam što ću učiniti da me prime u svoje kuće kad me maknu iz uprave.’

5 Tako je dozvaao svakog pojedinog dužnika svoga gospodara i upitao prvoga: 'Koliko duguješ mome gospodaru?'

6 A on je odgovorio: 'Stotinu mjera ulja.' I rekao mu je: 'Uzmi svoju zadužnicu, brzo sjedni i napiši pedeset.'

7 Zatim je upitao drugoga: 'A koliko ti duguješ?' A on je odgovorio: 'Stotinu mjera pšenice.' I on mu je rekao: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset!'

8 I pohvalio je gospodar nepravedna upravitelja što je mudro učinio jer su djeca ovoga svijeta mudrija u svom naraštaju od sinova svjetla.

9 A ja vam kažem: steknite sebi prijatelje nepravednim mamonom, da vas, kad osiromašite, prime u vječne nastambe.

10 Tko je vjeran u najmanjem, i u velikom je vjeran; i tko je nepravedan u najmanjem, i u velikom je nepravedan.

11 Ako, dakle, niste bili vjerni u nepravednom mamonu, tko će vam povjeriti istinsko *bogatstvo*?

12 A ako niste bili vjerni u onomu što je tuđe, tko će vam dati ono što je vaše?

13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Jer, ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će jednoga podržavati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i mamonu."

14 A sve su to čuli i farizeji, koji su bili pohlepni, pa su mu se rugali.

15 Nato im je rekao: "Vi ste oni koji sebe pravite pravednima pred ljudima, ali Bog poznaje vaša srca; jer što je među ljudima uzvišeno, gnusoba je pred Bogom.

16 Zakon i Proroci *su* do Ivana. Otada se propovijeda kraljevstvo Božje i svatko navaljuje u njega.

17 Ali je lakše nebu i zemlji proći nego li jednoj crtici Zakona propasti.

18 Svaki koji otpusti svoju ženu te se oženi drugom, čini preljub. I svaki koji se oženi otpuštenom, čini preljub."

Bogataš i Lazar

19 "Bio je neki bogat čovjek koji se odijevao u purpur i fini lan i danomice se dobro gostio.

20 A bio je i neki prosjak imenom Lazar, koji je ležao kod njegovih vrata pun čireva,

21 i želio se nasiti mrvicama što su padale s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.

22 I dogodilo se da je siromah umro i anđeli su ga odnesli u krilo Abrahamovo. Umro je i bogataš te je bio pokopan.

23 A u paklu, *dok* je bio u mukama, podigao je svoje oči te izdaleka opazio Abrahama i u njegovom krilu Lazara.

24 Nato je on povikao i rekao: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da namoči vrh prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se mučim u ovom plamenu!'

25 Ali je Abraham rekao: 'Sine, sjeti se da si ti primio svoja dobra za vrijeme svoga života, a tako i Lazar zla! A sada se on tješi, a ti se mučiš.

26 A osim svega toga, između nas i vas velika je provalija, tako da oni koji bi htjeli odavde prijeći k vama ne mogu, niti oni odande ne mogu prijeći k nama.'

27 Tada je rekao: 'Zato te molim oče da ga pošalješ u kuću moga oca,

28 jer imam petero braće, da im posvjedoči kako ne bi i oni došli u ovo mjesto muka!'

29 Abraham mu je rekao: 'Imaju Mojsija i Proroke; neka njih slušaju!'

30 A on je rekao: 'Nipošto, oče Abraham; nego ako im tko dođe od mrtvih, pokajat će se.'

31 Nato mu je odgovorio: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroke, neće ih uvjeriti ni ako tko ustane od mrtvih.'

POGLAVLJE 17

Sablazan, opraštanje i vjera

1 Tada je rekao učenicima: "Nije moguće da ne dođu sablazni, ali jao *onomu* po kome dolaze!

2 Bolje bi mu bilo da mu se mlin-ski kamen objesi oko vrata i da se baci u more, nego da sablazni jed-nog od ovih malenih.

3 Čuvajte se! Ako tvoj brat pogri-ješi protiv tebe, ukori ga pa ako se pokaje, oprosti mu.

4 I ako sedam puta na dan po-griješi protiv tebe i sedam ti se puta obrati govoreći: 'Kajem se!' oprosti mu."

5 A apostoli su rekli Gospodinu: "Povećaj nam vjeru!"

6 A Gospodin im je rekao: "Ako imate vjeru kao zrno gorušice, re-kli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I poslušao bi vas.

7 A tko će od vas koji ima slugu, koji ore ili hrani stoku kad se vrati iz polja reći: 'Dođi i sjedni kako bi jeo!'

8 Neće li mu radije reći: 'Pripremi mi što ću večerati, a ti se pripaši i poslužuj me dok jedem i pijem, a poslije ćeš ti jesti i piti!'

9 Duguje li zahvalnost tom slugi jer je izvršio što mu je zapovjeda-no? Mislim da ne.

10 Tako i vi, kad izvršite sve ono što vam je zapovjedbano, recite: 'Beskorisne smo sluge; učinili smo ono što smo bili dužni učiniti.' "

Ozdravljenje deset gubavaca

11 I dogodilo se, dok je on išao u Jeruzalem, da je prolazio posred

Samarije i Galileje.

12 I kad je ulazio u neko selo su-srelo ga je deset gubavih ljudi koji su se zaustavili podalje.

13 Zatim su oni podigli *svoj* glas i rekli: "Isuse, Gospodaru, smiluj nam se!"

14 I kad *ih* je opazio, rekao im je: "Idite, pokažite se svećenicima!" I dogodilo se, dok su oni išli, da su se očistili.

15 A jedan od njih, kad je vidio da je ozdravio, vratio se natrag i slavio Boga u sav glas,

16 te je pao na *svoje* lice do njego-vih nogu, dajući mu hvalu, a bio je Samarijanac.

17 A Isus je odgovorio rekavši: "Nisu li se očistila deseterica? A gdje *su* ona deveterica?"

18 Ni jedan se nije našao koji bi se vratio da bi dao slavu Bogu, osim ovoga tuđinca!"

19 I rekao mu je: "Ustani, idi, vjera te tvoja ozdravila!"

Dolazak Božjeg kraljevstva

20 A kad su ga farizeji pitali kada će doći kraljevstvo Božje, on im je odgovorio i rekao: "Kraljev-stvo Božje ne dolazi primjetljivo;

21 niti će se reći: 'Evo *ga* ovdje' ili 'Eno *ga* ondje!' Jer gle, kraljev-stvo je Božje unutar vas."

22 I rekao je učenicima: "Doći će dani kad ćete poželjeti vidjeti jedan od dana Sina čovječjega, i nećete *ga* vidjeti.

23 I govorit će vam: 'Vidi ovdje' ili 'Vidi ondje!' Ne idite *za njima*, niti *ih* slijedite!

24 Jer kao što munja sijevne od jednog *kraja* pod nebom i rasvijetli do drugog *kraja* pod nebom, tako će biti i sa Sinom Čovječjim u nje-gov Dan.

25 Ali najprije mu treba mnogo pretrpjeti i biti odbačen od ovoga naraštaja.

26 I kao što je bilo u dane Noine, tako će biti u dane Sina čovječjega.

27 Jeli su, pili, ženili se i udavali, sve do dana kad je Noa ušao u arku. I došao je potop i sve uništio.

28 Isto tako kao što je bilo i u dane Lotove, jeli su, pili, kupovali i prodavali, sadili, gradili.

29 Ali istog dana kad je Lot izašao iz Sodome, zapljuštio je oganj i sumpor s neba i sve ih uništio.

30 Upravo tako će biti u dan kad se Sin čovječji otkrije.

31 U onaj dan tko bude na krovu, a stvari njegove u kući, neka ne silazi da ih uzme; i tko bude u polju, isto tako neka se ne vraća.

32 Sjetite se Lotove žene!

33 Onaj koji nastoji spasiti svoj život, izgubit će ga, a onaj koji izgubi svoj život, sačuvat će ga.

34 Kažem vam, one će noći dvoje biti na jednoj postelji; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.

35 Dvije će mljeti zajedno; jedna će se uzeti, a druga ostaviti.

36 Dvojica će biti u polju, jedan će se uzeti, a drugi ostaviti."

37 A oni su odgovorili rekavši mu: "Gdje, Gospodine?" I on im je rekao: "Gdje god je tijelo, ondje će se okupljati orlovi."

POGLAVLJE 18 Udovica i sudac

1 A ispriповijedao im je i usporedbu kako bi uvijek trebali moliti i ne posustati,

2 govoreći: "Bio je u nekom gradu neki sudac koji se nije bojao Boga niti se na čovjeka obazirao.

3 A u tom gradu bila je neka udovica; i dolazila je k njemu, govoreći: 'Osveti se mom protivniku.'

4 I on to za neko vrijeme nije htio. Ali nakon toga je rekao u sebi: 'Iako se Boga ne bojim, niti se na ljude obazirem,

5 ipak, jer me ova udovica muči,

osvetit ću je da me ne dolazi neprestano zamarati.'

6 I Gospodin je rekao: "Čujte što govori nepravedni sudac!

7 A neće li onda Bog osvetiti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu, iako dugo podnose s njima?

8 Kažem vam da će ih brzo osvetiti. Ali hoće li Sin čovječji, kad dođe, naći vjeru na zemlji?"

Farizej i poreznik

9 A nekima koji su se pouzdavali u sebe da su pravedni, a druge prezirali, ispriповijedao je i ovu usporedbu:

10 "Dva su čovjeka uzišla u Hram moliti se: jedan farizej, a drugi poreznik.

11 Farizej je stajao te ovako molio u sebi: 'Bože, zahvaljujem ti što nisam kao ostali ljudi: otimači, nepravednici, preljubnici ili baš kao ovaj poreznik.

12 Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što posjedujem.'

13 A poreznik, stojeći podalje, nije htio podignuti ni oči prema nebu, već se udarao u prsa govoreći: 'Bože, budi milostiv meni grešniku!'

14 Kažem vam, ovaj je opravdan sišao svojoj kući, a ne onaj; jer svaki onaj koji se uzvisuje, bit će ponižen, a onaj koji se ponizuje, bit će uzvišen."

Isus i dječica

15 I donosili su mu i dojenčad da ih se dotakne. A kad su to vidjeli njegovi učenici, korili su ih.

16 Ali Isus ih je dozvao k sebi te rekao: "Pustite dječicu neka dolaze k meni; i ne branite im, jer takvih je kraljevstvo Božje!

17 Uistinu kažem vam, onaj koji ne primi kraljevstvo Božje poput

malog djeteta, nipošto neće ući u njega."

Bogati mladić

18 Tada ga je neki poglavar upitao govoreći: "Učitelju dobri, što moram činiti da baštinim život vječni?"

19 A Isus mu je odgovorio: "Zašto me zoveš dobrim? Nitko *nije* dobar osim jednoga, *to jest*, Boga.

20 Znaš zapovijedi: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj svoga oca i svoju majku!"

21 A on je rekao: "Sve sam to držao od svoje mladosti."

22 A kad je to Isus čuo, rekao mu je: "Još jedno ti nedostaje. Prodaj sve što imaš i podijeli siromasima, pa ćeš imati blago u nebu; onda dođi i slijedi me!"

23 A kad je on to čuo, jako se žalostio jer je bio vrlo bogat.

24 I kad ga je Isus vidio da je postao jako žalostan, rekao je: "Kako je teško onima koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!"

25 Jer je lakše devi proći kroz ušicu igle nego bogatašu ući u Kraljevstvo Božje."

26 A oni koji su *to* čuli, rekli su: "Tko onda može biti spašen?"

27 Nato je on rekao: "Što je ljudima nemoguće, Bogu je moguće."

28 Tada je Petar rekao: "Evo, mi smo ostavili sve i počeli smo te slijediti!"

29 A on im je rekao: "Uistinu vam kažem, nema nikoga tko je ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili ženu, ili djecu zbog kraljevstva Božjega,

30 a koji neće primiti mnogostruko već u ovom vremenu, a u svijetu što dolazi život vječni."

Najava muke i uskrsnuća

31 Zatim je poveo sa sobom dva-

naestoricu i rekao im: "Gle, uzlazimo u Jeruzalem, i sve ono što je zapisano po prorocima o Sinu čovječjem dovršit će se.

32 Jer će biti predan Poganima i bit će izrugivan, zlostavljan i poplivan.

33 Onda će *ga* izbičevati i ubiti, a on će treći dan uskrsnuti."

34 A oni ništa od toga nisu razumjeli; ta je besjeda bila skrivena od njih pa nisu shvatili što im je govorio.

Ozdravljenje jerihonskog slijepca

35 I dogodilo se, dok se on približavao Jerihonu, da je neki slijepac sjedio pokraj puta i prosio.

36 I kad je čuo mnoštvo kako prolazi, raspitivao se što je to?

37 A oni su mu dojavili da prolazi Isus Nazarećanin.

38 Tada je povikao, govoreći: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"

39 A oni koji su išli ispred korili su ga da ušuti. Ali je on još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"

40 Tada se Isus zaustavio i zapovjedio da ga dovedu k njemu. I kad mu se ovaj približio, upitao ga je,

41 govoreći: "Što hoćeš da ti učinim?" A on je rekao: "Gospodine, da progledam!"

42 A Isus mu je rekao: "Progle-daj! Tvoja te je vjera spasila."

43 I on je odmah progledao te ga je počeo slijediti slaveći Boga. I sav narod, kad je *to* vidio, dao je hvalu Bogu.

POGLAVLJE 19 Isus poziva Zakeja

1 Zatim je *Isus* ušao i prolazio Jerihonom.

2 I evo, čovjeka imenom Zakej, koji je bio pročelnik poreznika; a bio je bogat.

3 I nastojao je vidjeti tko je Isus. A nije mogao zbog gužve, jer je bio malen rastom.

4 Tada je potrčao naprijed i popeo se na smokvu da bi ga vidio, jer je tim putem trebao proći.

5 I kad je Isus došao na to mjesto, pogledao je gore i opazio ga te mu rekao: "Zakeju, brzo siđi, jer ja danas moram boraviti u tvojoj kući."

6 On je brzo sišao i primio ga radujući se.

7 A kad su to vidjeli, svi su mrmljali govoreći da je otišao u goste čovjeku koji je grešnik!

8 Tada je Zakej ustao i rekao Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svojega imanja dajem siromasima; i ako sam nekoga u čemu prevario, vraćam četverostruko."

9 Nato mu je Isus rekao: "Danas je došlo spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov."

10 Jer je Sin čovječji došao potražiti i spasiti ono što je izgubljeno."

Usporedba o deset mina

11 I dok su oni to slušali, on je dodao i ispriповijedao usporedbu jer je bio blizu Jeruzalema, pa su oni mislili da će se odmah pojaviti kraljevstvo Božje.

12 Stoga je rekao: "Neki je plemić otišao u daleku zemlju preuzeti za sebe kraljevstvo, pa se vratiti."

13 I pozvao je svojih deset slugu, dao im deset mina i rekao im: "Trgujte dok ne dođem."

14 Ali su ga njegovi građani mrzili te su za njim poslali obavijest govoreći: "Nećemo da ovaj kraljuje nad nama."

15 I dogodilo se da je on, kad se vratio, pošto je preuzeo kraljevstvo, zapovjedio da mu se pozovu one slugе kojima je dao novac, kako bi saznao koliko je tko zaradio trgujući.

16 Tada je prvi pristupio govore-

ći: 'Gospodaru, tvoja mina donijela je deset mina.'

17 A on mu je rekao: 'Izvršno, dobri slugo, pošto si u najmanjem bio vjeran, imaj vlast nad deset gradova.'

18 Onda je došao drugi, govoreći: 'Gospodaru, tvoja mina donijela je pet mina.'

19 A on je tomu isto tako rekao: 'I ti budi nad pet gradova.'

20 I sljedeći je došao, govoreći: 'Gospodaru, gle tvoje mene, čuvao sam je pohranjenu u rupcu.'

21 Jer sam te se bojao, zato što si strog čovjek: uzimaš ono što nisi uložio i žanješ ono što nisi posijao.'

22 A on mu je rekao: 'Iz tvojih ću te usta suditi, opaki slugo. Znao si da sam strog čovjek, uzimam što nisam uložio i žanjem što nisam posijao.'

23 Zašto onda nisi dao moj novac u banku pa bi ga ja kad dođem uzeo s kamatama!'

24 A onima koji su ondje stajali rekao je: 'Oduzmite od njega tu minu i dajte onomu koji ima deset mina!'

25 A oni su mu rekli: 'Gospodaru, on već ima deset mina!'

26 Jer kažem vam, da će se svakome koji ima dati, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima.'

27 A one moje neprijatelje koji nisu htjeli da kraljujem nad njima, dovedite ovamo i pogubite ih pred mnoštvom!'

Kraljevski ulazak u Jeruzalem

28 A kad je to rekao, krenuo je naprijed te se uspinjao prema Jeruzalemu.

29 I dogodilo se, kad se približio Betfagi i Betaniji kod gore zvane Maslinska, da je poslao dvojicu svojih učenika,

30 govoreći: "Idite u selo pred vama! U njemu ćete, kad uđete, naći privezano magare na kojem

nikada nitko nije sjedio. Odvežite ga i dovedite ovamo.

31 Ako li vas netko upita: 'Zašto ga odvezujete?' Recite mu ovako: 'Jer ga Gospodin treba!' "

32 A oni koji su bili poslani, otišli su i našli kako im je rekao.

33 I dok su odvezivali magare, njegovi su im vlasnici rekli: "Zašto odvezujete magare?"

34 A oni su rekli: "Gospodin ga treba."

35 Zatim su ga doveli k Isusu te bacili svoju odjeću na magarca i posjeli Isusa na njega.

36 I dok je on prolazio, prostirali su svoju odjeću po putu.

37 A kad je došao blizu, već do obronka Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika počelo se radovati i hvaliti Boga jakim glasom za sva ona silna djela koja su vidjeli,

38 govoreći: "Blagoslovljen budi Kralj, onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Mir u nebu i slava u najvišoj visini!"

39 A neki su mu farizeji iz mnoštva rekli: "Učitelju, ukori svoje učenike!"

40 A on im je odgovorio rekavši: "Kažem vam da će, ako ovi ušute, kamenje odmah povikati."

Pláč nad Jeruzalemom

41 A kad se je približio i ugledao grad, zaplakao je nad njim

42 govoreći: "Kad bi i ti barem u ovaj svoj dan spoznao ono što je za tvoj mir! Ali je sada skriveno tvojim očima.

43 Jer doći će na tebe dani, kad će te tvoji neprijatelji okružiti opkopom i opkoliti te i pritisnuti te sa svih strana.

44 I savnit će sa zemljom tebe i tvoju djecu u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamen na kamenu, jer nisi prepoznao vrijeme svoga pohoda!

Čišćenje Hrama

45 Tada je otišao u Hram i počeo istjerivati van one koji su ondje prodavali i one koji su kupovali

46 govoreći im: "Zapisano je, 'Dom moj, dom je molitve,' a vi ste ga učinili jazbinom razbojničkom."

47 I svakodnevno je poučavao u Hramu. A glavari svećenički i pismoznanci i prvaci naroda tražili su da ga ubiju.

48 Ali nisu našli načina kako da to učine, jer ga je sav narod pažljivo slušao.

POGLAVLJE 20

Isusova vlast

1 I dogodilo se, jednog od onih dana dok je poučavao narod u Hramu i propovijedao evanđelje, da su mu pristupili glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama

2 i upitali ga govoreći: "Reci nam, kojom vlašću to činiš ili tko je onaj koji ti je dao tu vlast?"

3 A on im je odgovorio rekavši: "I ja ću vas upitati jednu stvar, pa mi odgovorite:

4 Je li krštenje Ivanovo bilo s neba ili od ljudi?"

5 A oni su međusobno raspravljali, govoreći: "Ako kažemo: 'S neba,' reći će nam: 'Zašto mu onda niste vjerovali?'

6 Ali ako kažemo: 'Od ljudi,' sav će nas narod kamenovati jer je uvjeren da je Ivan bio prorok."

7 I odgovorili su da ne mogu reći od koga je bilo.

8 Onda im je Isus rekao: "Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim."

Usporedba o opakim vinogradarima

9 Zatim je narodu počeo govoriti ovu usporedbu: "Neki je čovjek

posadio vinograd te ga je iznajmio vinogradarima i otišao u daleku zemlju na duže vrijeme.

10 I u svoje vrijeme poslao je slugu k vinogradarima da mu dadu od ploda vinogradskoga. Ali su ga vinogradari istukli i otposlali praznih *ruku*.

11 I ponovo je poslao drugog slugu, a oni su i njega istukli i osramotili i otposlali praznih *ruku*.

12 I ponovo je poslao i trećega, a oni su i toga izranili i izbacili.

13 Tada je gospodar vinograda rekao: 'Što ću učiniti? Poslat ću svoga ljubljenoga sina. Možda će *njega* poštovati kad ga vide.'

14 Ali kad su ga vinogradari ugledali, raspravljali su međusobno govoreći: 'Ovo je baštini! Hajde, ubijmo ga da bi baština bila naša!'

15 Tako su ga izbacili iz vinograda i ubili. Što će, dakle, učiniti s njima gospodar vinograda?

16 Doći će i pogubiti te vinogradare, a vinograd dati drugima." A kad su *to* čuli, rekli su: "Bože sačuvaj!"

17 A on ih je pogledao i rekao: "Što onda znači ovo što je zapisano: 'Kamen koji su graditelji odbacili, taj je postao ugaoni zglavnjak?'"

18 Svaki, koji padne na taj kamen, razbit će se, a na koga on padne, smrvit će ga u prah."

Porez cezaru

19 A glavari svećenički i pismoznanci nastojali su istog časa dignuti ruke na njega, ali su se bojali naroda, jer su shvatili da je protiv njih izrekao ovu usporedbu.

20 I vrebali su *ga* i poslali uhode, koji su se pretvarali da su pravednici kako bi ga uhvatili u riječi, da bi ga mogli predati poglavarstvu i vlasti upravitelja.

21 I upitali su ga govoreći: "Učitelju, znamo da ispravno govoriš i poučavaš, i ne priznaješ vanjštinu *bilo koga*, nego po istini poučavaš putu Božjemu.

22 Je li nam zakonom dopušteno dati porez cezaru ili nije?"

23 A on je opazio njihovo lukavstvo i rekao im: "Zašto me iskušavate?"

24 Pokažite mi dinar! Čiji to ima lik i natpis?" Oni su odgovorili rekavši: "Cezarov."

25 Onda im je rekao: "Dajte dakle cezaru što je cezarovo, a Bogu što je Božje!"

26 A oni ga nisu mogli uhvatiti u riječi pred narodom te su začuđeni njegovim odgovorom usutjeli.

Saduceji i uskrснуće

27 Tada su mu pristupili neki od saduceja, koji niječu da ima uskrснуća, te su ga upitali,

28 govoreći: "Učitelju, Mojsije nam je napisao: 'Ako nekome umre brat koji ima ženu, i taj umre bez djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podigne sjeme svome bratu.'

29 Bilo je, dakle, sedmero braće. I prvi je uzeo ženu i umro je bez djece.

30 I drugi ju je uzeo za ženu, i taj je umro bez djece.

31 I treći ju je uzeo, a isto tako i ona sedmorica; i umrli su, a nisu ostavili djece.

32 Nakon svih umrla je i žena.

33 Stoga, po uskrснуću, kome će od njih biti žena, jer su je sedmorica imala za ženu?"

34 A Isus im je odgovorio rekavši: "Djeca ovoga svijeta žene se i udaju.

35 Ali oni koji su se našli dostojnima zadobiti onaj svijet i uskrснуće od mrtvih, niti se žene niti udaju.

36 Niti više ne mogu umrijeti, jer su jednaki anđelima i djeca su Božja, budući da su djeca uskrснуća.

37 A to da mrtvi uskrсavaju, pokazao je Mojsije kod grma, kad Gospodina naziva 'Bogom Abrahamovim, i Bogom Izakovim, i Bogom Jakovljevim.'

38 Jer on nije Bog mrtvih, nego živih, jer njemu svi žive."

39 Nato su neki pismoznanci odgovorili rekavši: "Učitelju, dobro si rekao!"

40 I nisu se više ništa usudili pitati ga.

Krist - Davidov sin

41 Tada im je rekao: "Kako govorite da je Krist Davidov sin?"

42 I sâm David kaže u knjizi Psalmama: Gospod je rekao Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna,

43 dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama!'

44 David ga dakle naziva 'Gospodinom,' a kako mu je onda sin?"

45 Dok ga je sav narod slušao, rekao je svojim učenicima:

46 "Čuvajte se pismoznanaca koji žele hodati u plaštevima i vole pozdrave na trgovima, pročelja u sinagogama i prva mjesta na gozbama,

47 koji proždiru kuće udovica, a pod izlikom dugih molitava. Oni će primiti veću osudu!"

POGLAVLJE 21 Udovičin prilog

1 I pogledao je i vidio bogataše kako ubacuju svoje darove u riznicu.

2 A vidio je i neku siromašnu udovicu kako ubacuje onamo dva novčića,

3 te je rekao: "Doista vam kažem da je ova siromašna udovica uba-

cila više od svih,

4 jer svi su ovi od svojega viška ubacili za darove Bogu, a ona je od svoje neimaštine, ubacila je sav život što je imala."

Znakovi svršetka vremena

5 I dok su neki govorili o Hramu, kako je ukrašen lijepim kamenjem i darovima, on je rekao:

6 "Doći će dani u kojima *od* ovolika što gledate neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće porušiti."

7 A oni su ga upitali govoreći: "Učitelju, a kad će to biti i koji će biti znak kad će se to dogoditi?"

8 A on je rekao: "Pazite da ne budete zavedeni; jer mnogi će doći u moje ime govoreći: 'Ja sam *Krist*,' i 'Vrijeme se približilo!' Ne idite, dakle, za njima!

9 Ali kad čujete za ratove i bune, nemojte se prestrašiti; jer se najprije to mora dogoditi, ali kraj nije uskoro!"

10 Tada im je rekao: "Ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.

11 I bit će velikih potresa na raznim mjestima, i gladi i kuge; i bit će strahota i velikih znakova s neba.

12 Ali prije svega toga, podignut će svoje ruke na vas, progoniti *vas* i predavati u sinagoge i tamnice; izvodit će *vas* pred kraljeve i vladare radi imena mojega.

13 I to će vam se okrenuti u prigodu za svjedočenje.

14 Učvrstite *to* dakle u svojim srcima, ne promišljajte unaprijed što ćete odgovoriti!

15 Jer ja ću vam dati usta i mudrost kojoj svi vaši neprijatelji neće moći proturječiti ni oduprijeti se.

16 I predavat će vas i roditelji i braća i rođaci i prijatelji, a neki-ma od vas prouzročit će da budu

smaknuti.

17 I svi će vas mrziti radi imena mojega.

18 Ali s vaše glave ni jedna vlas neće propasti.

19 U strpljivosti svojoj posjedujte svoje duše!

20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen vojskama, tada znajte da se približilo njegovo opustošenje.

21 Tada neka oni koji su u Judeji, bježe u gore! A oni koji su u njegovom središtu, neka ga napuste! A oni koji su po okolici, neka u njega ne ulaze!

22 Jer će to biti dani odmazde, da se ispuni sve što je zapisano!

23 Ali jao trudnicama i dojiljama u one dane, jer će biti velika tjeskoba na zemlji i gnjev nad ovim narodom!

24 I padat će od oštrice mača i odvodit će ih kao roblje među sve narode. A Jeruzalem će gaziti Pogani sve dok se ne ispune vremena na Pogana."

Dolazak Sina čovječjega

25 "I bit će znakovi na suncu, i na mjesecu, i na zvijezdama. A na zemlji tjeskoba naroda u neizvjesnosti; huka mora i valova.

26 Ljudima će srca zatajiti od straha i iščekivanja onoga što dolazi na zemlju, jer će se sile nebeske uzdrmati.

27 I tada će ugledati Sina čovječjega gdje dolazi u oblaku sa snagom i slavam velikom.

28 A kada se sve to počne događati, tada pogledajte gore i podignite glave, jer se približilo vaše otkupljenje."

29 Onda im je rekao usporedbu: "Pogledajte smokvu i sva ta stabla;

30 Kada već propupaju, vi sami vidite i znate da je ljeto već blizu.

31 Tako isto i vi, kad vidite da se

to događa, znajte da je kraljevstvo Božje blizu.

32 Uistinu kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne ispuni.

33 Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje neće proći.

34 I pazite na sebe, da vam srca ne otežaju u proždrljivosti i pijanstvu te brigama za ovaj život, i da *tako* onaj dan neočekivano ne dođe na vas,

35 jer će kao zamka doći na sve koji prebivaju na licu cijele zemlje.

36 Stoga, bdijte i uvijek molite, da biste bili dostojni izbjeći svemu onome što se ima dogoditi te stati pred Sina čovječjega."

37 I danju je naučavao u Hramu, a noću bi izlazio i boravio na *gori* zvanoj Maslinska.

38 I sav je narod rano ujutro dolazio k njemu u Hram, slušati ga.

POGLAVLJE 22

Urota protiv Isusa

1 I približavala se *Svetkovina* beskvasnih kruhova koja se naziva Pasha.

2 A glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako bi ga ubili ali su se bojali naroda.

3 Tada je Sotona ušao u Judu, kome je ime Iskariot, koji je bio jedan iz broja dvanaestorice.

4 I otišao je ugovoriti s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako bi im ga izdao.

5 Nato su se oni obradovali te su ugovorili da mu daju novac.

6 A on je pristao i tražio priliku kako bi im ga izdao mimo mnoštva.

Pashalna večera

7 Tada je došao dan Beskvasnih kruhova, kad je trebalo zaklati Pashu.

8 A poslao je Petra i Ivana govo-

reći: "Idite, pripravite nam Pashu da bi je mogli jesti!"

9 Zatim su ga oni upitali: "Gdje želiš da pripremimo?"

10 A on im je odgovorio: "Evo, čim uđete u grad, susrest će vas čovjek koji nosi vrč s vodom. Slijedite ga u kuću u koju uđe,

11 te recite domaćinu kuće: 'Učitelj te pita gdje je gostinjska soba u kojoj ću jesti Pashu sa svojim učenicima?'

12 I on će vam pokazati veliku prostrtu sobu; ondje pripremite."

13 I oni su otišli, našli kako im je rekao te pripremili Pashu.

14 A kad je došao čas, sjeo je za stol i s njim dvanaestorica apostola.

15 Tada im je rekao: "Žarko sam želio jesti s vama ovu Pashu prije svoje patnje,

16 jer kažem vam, neću više jesti od nje dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem."

17 Zatim je uzeo čašu, zahvalio i rekao: "Uzmite je i podijelite među sobom,

18 jer kažem vam, neću više piti od trsova roda sve dok ne dođe kraljevstvo Božje!"

19 I uzeo je kruh, zahvalio i razlomio ga pa im dao govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."

20 Isto tako i čašu pošto su večerali, govoreći: "Ova je čaša Novi zavjet u mojoj krvi koja se za vas proljeva.

21 Ali evo, ruka onoga koji me izdaje sa mnom je na stolu.

22 I doista, Sin čovječji odlazi kako je određeno, ali jao onomu čovjeku koji ga izdaje!"

23 A oni su se počeli međusobno ispitivati tko je taj od njih koji bi to mogao učiniti.

24 I nastala je među njima i sva-

đa koga bi od njih trebalo smatrati najvećim.

25 A on im je rekao: "Kraljevi Pogana gospodare nad njima i oni koji vladaju nad njima nazivaju se dobrotvorima.

26 Ali vi nemojte tako! Nego, onaj koji je najveći među vama, neka bude kao najmlađi, a onaj koji je vladar kao onaj koji posluhuje.

27 Jer tko je veći, onaj koji sjedi pri jelu ili onaj koji posluhuje? Nije li onaj koji sjedi pri jelu? A ja sam među vama kao onaj koji posluhuje.

28 Vi ste oni koji ste ustrajali sa mnom u mojim iskušenjima.

29 I ja na vas prenosim kraljevstvo kao što je Otac moj prenio na mene:

30 da biste mogli jesti i piti za mojim stolom u mojemu kraljevstvu te sjediti na prijestoljima sudeći dvanaest Izraelovih plemena."

31 I Gospodin je rekao: "Šimune, Šimune, evo, Sotona je zatražio da vas prorešeta kao pšenicu.

32 Ali ja sam molio za tebe da tvoja vjera ne klone. A ti kad se obratiš, učvrsti svoju braću!"

33 A on mu je rekao: "Gospodine, spreman sam s tobom poći i u tamnicu i u smrt."

34 Nato je on odgovorio: "Kažem ti, Petre, danas neće pijetao zakukurikati dok triput ne zaniječeš da me poznaješ!"

35 Zatim ih je upitao: "Kad sam vas poslao bez novčanika, i torbe i obuće, je li vam što nedostajalo?" A oni su odgovorili: "Ništa!"

36 Tada im je rekao: "Ali sada tko ima novčanik, neka ga uzme. Isto tako i torbu. A onaj tko nema mač, neka proda svoju odjeću i kupi ga.

37 Jer, kažem vam, sada se mora dovršiti na meni ono što je zapisano: 'Među prijestupnike je bio

ubrojen.' Jer ono, što se na mene odnosi ima kraj."

38 Onda su mu rekli: "Gospodine, gle, ovdje *su* dva mača!" A on im je rekao: "Dosta je!"

Molitva na Maslinskoj gori

39 Zatim je izašao te je po običaju pošao na Maslinsku goru. A slijedili su ga i njegovi učenici.

40 Kada je došao na to mjesto, rekao im je: "Molite da ne upadnete u iskušenje!"

41 Tada se udaljio od njih koliko se može kamenom dobaciti, kleknuo na koljena i *počeo* moliti,

42 govoreći: "Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene! Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja!"

43 Tada mu se pojavio anđeo s neba i ohrabrivao ga.

44 I pošto je zapao u samrtnu borbu, još je usrdnije molio, a znoj mu je postao kao guste kaplje krvi koje su padale na zemlju.

45 Nakon molitve ustao je, prišao k učenicima i našao ih kako spavaju od žalosti,

46 te im rekao: "Zašto spavate? Ustanite i molite da ne upadnete u iskušenje!"

Isus uhićen

47 I dok je on još govorio, evo mnoštva, a pred njima je išao jedan od dvanaestorice, onaj koji se zvao Juda te se približio Isusu da ga poljubi.

48 Ali mu je Isus rekao: "Juda, zar poljupcem izdaješ Sina čovječjega?"

49 Kad su oni koji su bili oko nje ga vidjeli što će uslijediti, upitali su: "Gospodine, hoćeš li da udarimo mačem?"

50 Tada je jedan od njih udario slugu velikog svećenika i odsjekao mu desno uho.

51 A Isus je odgovorio rekavši:

"Pustite, ostavite se toga!" I dotaknuo se njegova uha i iscijelio ga.

52 Tada je Isus rekao glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramske straže i starješinama, onima koji su došli k njemu: "Kao na razbojnika izašli ste s mačevima i toljagama!"

53 Dok sam svakodnevno bio u Hramu s vama, niste digli ruku na mene. Ali ovo je vaš čas i vlast tame."

Petar niječe Isusa

54 Kad su ga uhvatili, odveli su ga i doveli u kuću velikog svećenika. A Petar *ih* je izdaleka slijedio.

55 A kad su naložili vatru nasred dvorišta i posjedali, Petar je sjeo među njih.

56 Ali kad ga je vidjela neka sluškinja gdje sjedi pokraj vatre, pomno ga je pogledala i rekla: "I ovaj je bio s njim!"

57 A on ga je zanijekao govoreći: "Ženo, ja ga ne poznajem!"

58 I malo zatim opazio ga je *netko* drugi *pa* je rekao: "I ti si od njih." A Petar je odgovorio: "Nisam, čovječe!"

59 A kad je prošao otprilike jedan sat, netko drugi je pouzdano potvrdio, govoreći: "Doista, i ovaj je bio s njim; jer je i Galilejac!"

60 A Petar je rekao: "Čovječe, ne znam što govoriš!" I odmah dok je on još govorio, pijetao je zakukurikao.

61 Nato se Gospodin okrenuo i pogledao Petra. Tada se Petar sjetio riječi Gospodinove, kako mu je rekao: "Prije nego pijetao zakukurice, triput ćeš me zanijekati."

62 Zatim je Petar izašao i gorko zaplakao.

63 A ljudi koji su čuvali Isusa izrugivali su mu se i tukli ga.

64 I kad su mu pokrili oči, udarali su ga po licu i pitali, govoreći:

“Proreci, tko je taj koji te udario?”

65 I mnogo toga su bogohulno govorili protiv njega.

Isus pred Vijećem

66 A čim je osvanuo dan, sastale su se starješine naroda, glavari svećenički i pismoznanci te ga izveli pred svoje Vijeće govoreći:

67 “Ako si ti Krist, reci nam!” A on im je rekao: “Ako vam kažem, nećete vjerovati.

68 Ako li *vas* i upitam, nećete mi odgovoriti, niti *me* pustiti.

69 Od sada će Sin čovječji sjediti zdesna Snage Božje.”

70 Nato su svi upitali: “Jesi li ti onda Sin Božji?” A on im je odgovorio: “Vi kažete da ja jesam!”

71 A oni su rekli: “Što nam još treba svjedočanstvo? Jer smo sami čuli iz njegovih usta.”

POGLAVLJE 23

Isus predan Pilatu

1 Tada se diglo sve ono mnoštvo i odvelo ga k Pilatu.

2 I počeli su ga optuživati govoreći: “Našli smo ovoga kako izopačuje narod i zabranjuje davati porez Cezaru govoreći za sebe da je Krist, kralj.”

3 A Pilat ga je upitao govoreći: “Jesi li ti kralj Židova?” A on mu je odgovorio rekavši: “Ti kažeš.”

4 Tada je Pilat rekao glavarima svećeničkim i narodu: “Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku.”

5 A oni su bili još žešći govoreći: “On buni narod, poučavajući po cijeloj Judeji, počevši od Galileje, pa sve do ovog mjesta.”

6 Kad je Pilat čuo za Galileju, upitao je, je li taj čovjek Galilejac.

7 I kad je saznao da je iz Herodove sudbene nadležnosti, poslao ga je k Herodu, koji je i sâm u to vrijeme bio u Jeruzalemu.

8 A kad je Herod ugledao Isusa, jako se obradovao jer ga je odavno želio vidjeti; zato što je mnogo toga o njemu slušao, te se nadao da će ga vidjeti kako čini neko čudo.

9 Tada mu je postavljao mnoga pitanja, ali mu on ništa nije odgovorio.

10 A ondje su stajali glavari svećenički i pismoznanci te ga žestoko optuživali.

11 Onda ga je Herod zajedno sa svojim vojnicima prezreo i narugao *mu* se, pa ga odjenuo u raskošni plašt i poslao ga natrag k Pilatu.

12 I onog su dana Herod i Pilat postali prijatelji jedan drugome, jer su prije međusobno bili u neprijateljstvu.

13 A Pilat je sazvao glavare svećeničke, poglavare i narod

14 te im rekao: “Doveli ste mi ovoga čovjeka kao onoga koji izopačuje narod. A evo, ja sam *ga* ispitao pred vama i nisam našao na tom čovjeku nikakve krivnje za koju ga vi optužujete,

15 a niti Herod; jer sam vas poslao k njemu i evo on nije učinio ništa što zaslužuje smrt.

16 Kaznit ću ga dakle i pustiti.”

17 Jer im je trebalo pustiti jednog za svetkovinu.

18 A oni su najedanput povikali govoreći: “Ovoga ukloni, a pusti nam Barabu!”

19 (Koji je bio bačen u tamnicu zbog neke pobune koja se dogodila u gradu i zbog ubojstva.)

20 Stoga im je Pilat ponovo progovorio jer je želio pustiti Isusa.

21 Ali su oni vikali: “Razapni! Razapni ga!”

22 A on im je po treći put rekao: “Zašto, kakvo je zlo učinio? Ja ne nalazim na njemu razlog za smrt. Kaznit ću ga dakle i pustiti.”

23 Ali su oni navaljivali jakim

glasom i zahtijevali da ga se razapne. Glasovi tih ljudi i svećeničkih glavara su nadvladali.

24 Onda je Pilat presudio da im bude kako su zahtijevali.

25 I pustio im je onoga koga su željeli, koji je bio bačen u tamnicu zbog pobune i ubojstva, a Isusa je predao njima na volju.

Isus razapet

26 I dok su ga odvodili, uhvatili su nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja, i na njega stavili križ da ga *nosi* za Isusom.

27 A slijedilo ga je veliko mnoštvo naroda i žena koje su i jadikovale i tugovale za njim.

28 A Isus se okrenuo prema njima i rekao: "Kćeri jeruzalemske, ne plačite zbog mene, nego zbog sebe plačite i zbog djece svoje.

29 Jer, evo, dolaze dani kad će se govoriti: 'Blažene nerotkinje i utrobe koje nisu rodile, i prsa koja nisu dojila.'

30 Tada će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!', i brdima: 'Pokrijte nas!'

31 Jer ako to rade sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?"

32 A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njim ubiju.

33 I kad su došli na mjesto zvano Lubanja, razapeli su ondje njega i one zločince; jednoga zdesna, a drugoga slijeva.

34 Tada je Isus rekao: "Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!" I razdijelili su njegovu odjeću i bacali ždrijev.

35 A narod je stajao i promatrao. A i glavari su *mu* se s njima rugali govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sâm sebe, ako je on Krist, Božji izabranik!"

36 A rugali su mu se i vojnici; prilazili su mu te mu nudili ocat,

37 i govorili: "Ako si ti Kralj Zi-

dova, spasi sâm sebe!"

38 A nad njim je stajao i natpis, ispisan grčkim i latinskim i hebrejskim slovima: OVO JE KRALJ ŽIDOVA.

39 A jedan od obješenih zločinaca pogrdivao ga je, govoreći: "Ako si ti Krist, spasi sebe i nas."

40 A drugi ga je odgovorivši prekorio govoreći: "Zar se ne bojiš Boga, budući da si i ti pod istom osudom?"

41 No, mi smo doista *ovdje* po pravdi, jer primamo što smo djelima zaslužili, ali ovaj nije nikakva zla učinio."

42 Tada je rekao Isusu: "Gospodine, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo!"

43 A Isus mu je rekao: "Uistinu, kažem ti, danas ćeš biti sa mnom u raju!"

Isusova smrt

44 A bilo je oko šestoga sata kad je nastala tama po svoj zemlji sve do devetoga sata.

45 I sunce se zamračilo, a hramski se zastor razderao po sredini.

46 Tada je Isus povikao jakim glasom i rekao: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" I kad je to rekao, predao je duh.

47 A kad je satnik vidio što se dogodilo, slavio je Boga, govoreći: "Jamačno, ovaj je čovjek bio pravedan!"

48 A sav narod koji se okupio na taj prizor, kad su vidjeli što se dogodilo, udarali su se u prsa vraćajući se.

49 A podalje su stajali svi koji su ga poznavali, i žene koje su ga slijedile iz Galileje, i gledali to.

Isusov pokop

50 I gle, jedan čovjek imenom Josip, vijećnik, dobar i pravedan čovjek,

51 (on nije bio suglasan s njihovom odlukom i postupkom), iz Arimateje, grada židovskoga, koji je i sâm očekivao kraljevstvo Božje.

52 Taj je pristupio Pilatu i zaprosio za Isusovo tijelo.

53 Zatim ga je skinuo i zavio u laneno platno te položio u grob isklesan u stijeni, u koji prije nitko nije bio položen.

54 A bio je to dan Priprave, i Šabat je svitao.

55 A i žene koje su došle s njim iz Galileje pratile su to: promotrile su grobnicu i kako je bilo položeno njegovo tijelo.

56 I kad su se vratile, pripremile su miomiris i pomasti. A na Šabat su mirovale prema zapovijedi.

POGLAVLJE 24 Isusovo uskrsnuće

1 A prvog *dana* u tjednu, vrlo rano u jutro, došle su one i još neki s njima na grobnicu, noseći miomiris koji su pripremile.

2 I našle su kamen otkotrljan s grobnice,

3 te su ušle, ali nisu našle tijelo Gospodina Isusa.

4 I dogodilo se, dok su one bile jako zbunjene zbog toga, gle, dva čovjeka su stajala pokraj njih u blistavoj odjeći.

5 I kako su bile uplašene i pognule lice k zemlji, oni su im rekli: "Zašto tražite živoga među mrtvima?"

6 On nije ovdje, nego je uskrsnuo: sjetite se kako vam je rekao dok je još bio u Galileji,

7 govoreći: 'Sin čovječji mora biti predan u ruke grešnih ljudi i biti razapet, a treći dan uskrsnuti!'"

8 I one su se sjetile njegovih riječi.

9 Onda su se vratile s grobnice i javile sve to Jedanaestorici i svima ostalima.

10 To su bile: Marija Magdalena, Ivana i Marija, *majka* Jakovljeva i ostale žene *koje su bile* s njima, koje su to rekle apostolima.

11 A njihove riječi su se njima učinile kao izmišljotina te im nisu vjerovali.

12 Tada je Petar ustao i otrčao do grobnice te je zavirio dolje i vidio samo laneno platno gdje leži zasebno pa je otišao, čudeći se u sebi onome što se dogodilo.

Put u Emaus

13 I gle, toga istog dana dvojica od njih išla su u selo zvano Emaus, udaljeno od Jeruzalema *oko* šezdeset stadija.

14 I razgovarali su među sobom o svemu tome što se dogodilo.

15 I dogodilo se, dok su razgovarali i raspravljali, da im se približio sâm Isus te pošao s njima.

16 Ali njihove oči bile su zapriječene da ga ne bi prepoznali.

17 A on im je rekao: "Kakvi su to razgovori koje vodite jedan s drugim dok hodate i žalosni ste?"

18 A jedan od njih, kojemu je ime bilo Kleofa, odgovorio je rekavši: "Jesi li ti jedini tuđinac u Jeruzalemu pa ne znaš što se ondje dogodilo ovih dana?"

19 A on im je rekao: "Što to?" Onda su mu rekli: "Ono o Isusu Nazarećaninu koji je bio prorok, silan u djelu i riječi pred Bogom i cijelim narodom;

20 i kako su ga glavari svećenički i naši poglavari predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli.

21 A mi smo se pouzdavali da je on taj koji treba otkupiti Izraela. A uza sve to, danas je već treći dan otkako se to dogodilo.

22 Štoviše, i neke su nas žene od naših zapanjile, koje su bile rano na grobu.

23 A kad nisu našle njegovo tijelo,

došle su govoreći da su imale i viđenje anđela koji su rekli da je on živ.

24 I neki su od onih koji su bili s nama otišli do grobnice te su našli *onako* kako su i žene rekle, ali njege nisu vidjeli."

25 Tada im je on rekao: "O, ludi, i sporog srca da vjerujete sve što su proroci govorili!

26 Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi i uđe u svoju slavu?"

27 I počevši od Mojsija i svih proroka, protumačio im je što je u svim Pismima o njemu samom.

28 I približili su se selu kamo su išli, a on se pravio kao da je htio ići dalje.

29 Ali su ga oni primoravali govoreći: "Ostani s nama jer blizu je večer i dan je na izmaku!" I ušao je da bi ostao s njima.

30 I dogodilo se, dok je bio s njima pri jelu, da je uzeo kruh, blagoslovio *ga* i razlomio te im *ga* dao.

31 Tada su im se otvorile oči i prepoznali su *ga*; a on je iščeznuo ispred njihovih očiju!

32 Nato su oni rekli jedan drugomu: "Nije li naše srce gorjelo u nama, dok nam je na putu govorio i dok nam je otkrivao Pisma?"

33 Istog časa su ustali i vratili se u Jeruzalem te našli okupljenu Jeda-naesticu i one koji su bili s njima,

34 gdje govore: "Gospodin je doista uskrsnuo i pojavio se pred Simunom."

35 Zatim su oni ispriopovjedili što *se dogodilo* na putu i kako su ga prepoznali u lomljenju kruha.

Veliko poslanje

36 I dok su oni tako govorili, sâm Isus je stao usred njih te im rekao: "Mir vama!"

37 Ali oni su užasnuti i prestrašeni, smatrali da gledaju duha.

38 A on im je rekao: "Zašto ste uznemireni? I zašto se pojavljuju

takve misli u vašim srcima?

39 Pogledajte moje ruke i moje noge, to sam ja osobno! Opipajte me i vidite! Jer duh nema tijelo i kosti kao što vidite da ja imam."

40 A kad je to rekao, pokazao im svoje ruke i noge.

41 I dok oni od radosti još nisu vjerovali nego su se čudili, rekao im je: "Imate li ovdje nešto za jelo?"

42 A oni su mu pružili komad pečene ribe i meda u saću.

43 I on je *to* uzeo i pojeo pred njima.

44 Tada im je rekao: "Ovo *su* riječi koje sam vam govorio dok sam još bio s vama, da se mora ispuniti sve ono što je o meni zapisano u Zakonu Mojsijevu, i u Prorocima i u Psalmima."

45 Zatim im je otvorio razum da mogu razumjeti Pisma,

46 te im rekao: "Tako je zapisano i tako je trebalo Kristu pretrpjeti i treći dan uskrsnuti od mrtvih,

47 i da se u njegovo ime propovijeda pokajanje i oslobođenje od grijeha među svim narodima, počevši od Jeruzalema.

48 A vi ste tome svjedoci.

49 I evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svoga. Ali ostanite u gradu Jeruzalemu dok se ne odjenete snagom s visine."

Isusovo uznesenje

50 Onda ih je izveo sve do Betanije, podigao svoje ruke i blagoslovio ih.

51 I dogodilo se, dok ih je blagoslivljao, da se rastao od njih i bio uznesen na nebo.

52 Tada su mu iskazali štovanje te se s velikom radošću vratili u Jeruzalem.

53 I bili su neprestano u Hramu hvaleći i blagoslivljajući Boga. Amen.

EVANĐELJE PO IVANU

POGLAVLJE 1

Proslov

1 U početku je bio on, Riječ, i on, Riječ, bio je s Bogom i on, Riječ, bio je Bog.

2 On je u početku bio s Bogom.

3 Sve je po njemu postalo, i ništa što je postalo nije bez njega postalo.

4 U njemu je bio život i život je bio svjetlo ljudima.

5 I svjetlo svijetli u tami, i tama ga nije osvojila.

6 Pojavio se čovjek, poslan od Boga, ime mu je *bilo* Ivan.

7 On je došao za svjedočanstvo, posvjedočiti za Svjetlo, da svi poveruju po njemu.

8 On *sâm* nije bio Svjetlo, nego je došao posvjedočiti za Svjetlo.

9 Bilo je *to* istinsko Svjetlo koje rasvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.

10 Bio je na svijetu, i svijet je po njemu postao, a svijet ga nije upoznao.

11 K svojim je došao, i njegovi ga nisu prihvatili.

12 A svima koji su ga prihvatili, njima je dao moć da postanu sinovi Božji: onima koji vjeruju u ime njegovo;

13 koji nisu rođeni od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muškarca, nego od Boga.

14 I on, Riječ, tijelom je postao i nastanio se među nama; i promatrali smo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenoga od Oca, punog milosti i istine.

15 Ista je za njega svjedočio i vikao govoreći: "Ovo je onaj o kome sam govorio: 'Onaj koji za mnom dolazi, ima prednost preda mnom, jer je bio prije mene!'"

16 I od punine njegove svi smo

mi primili, i *to* milost za milošću.

17 Jer je Zakon bio predan po Mojsiju, a po Isusu Kristu došla je milost i istina.

18 Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin koji je u krilu Očevom, on *ga* je objavio.

Ivanovo svjedočanstvo

19 A ovo je svjedočanstvo Ivanovo, kad su Židovi iz Jeruzalema poslali svećenike i Levite da ga upitaju: "Tko si ti?"

20 I on je priznao; i nije zanijskao, nego je priznao: "Ja nisam Krist."

21 A oni su ga upitali: "Što si onda? Jesi li ti Ilija?" A on je rekao: "Nisam." "Jesi li ti Prorok?" A on je odgovorio: "Ne."

22 Tada su mu rekli: "Tko si, da damo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš za sebe?"

23 On je odgovorio: "Ja *sam* glas jednoga koji vapi u pustinji: 'Poravnajte put Gospodnji!', kao što je rekao prorok Izaija."

24 A oni su bili poslani od farizeja.

25 Onda su ga upitali i rekli mu: "Zašto onda krstiš ako ti nisi *ni* Krist, ni Ilija, ni Prorok?"

26 Ivan im je odgovorio rekavši: "Ja krstim vodom, a među vama stoji jedan koga vi ne poznajete.

27 On je taj koji za mnom dolazi, i koji ima prednost preda mnom, kome ja nisam dostojan odvezati remena na obući."

28 To se dogodilo u Betabari, s one strane Jordana, gdje je Ivan krštavao.

29 Sutradan je Ivan ugledao Isusa gdje dolazi k njemu pa je rekao: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!"

30 Ovo je onaj za koga sam vam rekao: 'Za mnom dolazi čovjek koji ima prednost preda mnom, jer je bio prije mene.'

31 I ja ga nisam poznavao; ali sam ja radi toga došao krstiti vodom da bi se on očitovao Izraelu."

32 Tada je Ivan posvjedočio govoreći: "Vidio sam Duha gdje silazi s neba poput goluba i ostaje na njemu.

33 I ja ga nisam poznavao, ali onaj koji me je poslao krstiti vodom, on mi je rekao: 'Na koga vidiš da silazi Duh i ostaje na njemu, to je onaj koji krštava Duhom Svetim.'

34 I ja sam vidio i svjedočim da je taj Sin Božji."

Prvi učenici

35 Sutradan je Ivan ponovo stajao s dvojicom svojih učenika;

36 i kad je ugledao Isusa kako prolazi, rekao je: "Evo Jaganjca Božjega!"

37 A ona su ga dvojica učenika čula što govori pa su počeli slijediti Isusa.

38 Tada se Isus okrenuo i opazio ih gdje ga slijede te ih upitao: "Što tražite?" A oni su mu rekli: "Rabbi," (što prevedeno znači: Učitelju), "gdje živiš?"

39 Rekao im je: "Dođite i vidite." Došli su i vidjeli gdje živi i ostali s njim onaj dan; jer je to bilo oko desetog sata.

40 Jedan od one dvojice koji su ga slijedili, pošto su čuli Ivana, bio je Andrija, brat Šimuna Petra.

41 On je najprije našao svoga brata Šimuna i rekao mu: "Našli smo Mesiju," (što prevedeno znači: Krist),

42 i doveo ga k Isusu. A kad ga je Isus opazio, rekao mu je: "Ti si Šimun, sin Jonin; ti ćeš se zvati Kefa," (što je u prijevodu: kamen).

43 Sutradan je Isus htio poći u Galileju pa je našao Filipa i rekao mu: "Slijedi me!"

44 A Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijinog i Petrovog.

45 Filip je našao Natanaela te mu rekao: "Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu, i proroci: Isusa iz Nazareta, sina Josipovog."

46 A Natanael ga je upitao: "Može li što dobro doći iz Nazareta?" Filip mu je odgovorio: "Dođi i vidi!"

47 Isus je ugledao Natanaela kako dolazi k njemu pa je za njega rekao: "Evo pravog Izraelca u kojem nema prijevare."

48 Natanael ga je upitao: "Oda-kle me poznaješ?" Isus mu je odgovorio i rekao: "Prije nego što te je Filip pozvao, vidio sam te dok si bio pod smokvom."

49 Natanael mu je odgovorio i rekao: "Rabbi, ti si Sin Božji! Ti si Kralj Izraelov!"

50 Isus je odgovorio te mu rekao: "Vjeruješ li zato što sam ti rekao: 'Vidio sam te pod smokvom?' Vidjet ćeš i veće od toga."

51 Onda mu je rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: od sada ćete gledati otvoreno nebo i anđele Božje kako uzlaze i silaze nad Sina čovječjega."

POGLAVLJE 2

Svadba u Kani Galilejskoj

1 A trećeg je dana bila svadba u Kani Galilejskoj; ondje je bila i Isusova majka.

2 I na svadbju je bio pozvan i Isus i njegovim učenicima.

3 A kad je ponestalo vina, njemu je rekla Isusova majka: "Nemaju vina."

4 Isus joj je rekao: "Ženo, što ja imam s tobom? Moj čas još nije došao."

5 Njegova je majka rekla slugama: "Sve što vam *on* kaže, učinite!"

6 A ondje je bilo šest kamenih posuda za vodu postavljenih za židovsko čišćenje, svaka je sadržavala dvije ili tri mjere.

7 Isus im je rekao: "Napunite vodom posude za vodu!" I oni su ih napunili do vrha.

8 Tada im je rekao: "Zagrabite sada i odnesite ravnatelju gozbe!" I odnijeli su mu.

9 Kad je ravnatelj gozbe okusio vodu što je postala vino, (a nije znao odakle je, ali su znali poslužitelji koji su vodu zagrabili), ravnatelj gozbe dozvaio je mladenca.

10 I rekao mu: "Svaki čovjek najprije poslužuje dobro vino, a kad se napiju, onda lošije. A ti si dobro vino čuvao sve dosad."

11 Ovo je *kao* početak čudesa učinio Isus u Kani Galilejskoj i očitovao slavu svoju te su njegovi učenici povjerovali u njega.

12 Poslije toga sišao je on, i majka njegova, i braća njegova i učenici njegovi u Kapernaum; ali ondje nisu ostali mnogo dana.

Očišćenje Hrama

13 A bila je blizu židovska Pasha pa je Isus uzišao u Jeruzalem.

14 I našao je u Hramu prodavače goveda, i ovaca, i golubova i mjenjače novca gdje sjede.

15 I kad je načinio bič od malog užeta, istjerao je sve iz Hrama, i ovce i goveda; i mjenjačima je prosvuo novac i isprevrtao stolove;

16 a prodavačima golubova je rekao: "Nosite to odavde! Ne činite *od* kuće Oca moga kuću trgovačku!"

17 I njegovi su se učenici sjetili da je zapisano: "Izjeda me revnost za Dom tvoj."

18 Tada su Židovi odgovorili te mu rekli: "Budući da to činiš, ka-

kav nam znak pokazuješ?"

19 Isus je odgovorio i rekao im: "Razorite ovaj hram i za tri ću ga dana podići."

20 Nato su Židovi rekli: "Četrdeset i šest godina građen je ovaj Hram, a ti ćeš ga podići za tri dana?"

21 Ali je on govorio o hramu svojega tijela.

22 Stoga su se, kad je uskrsnuo od mrtvih, njegovi učenici sjetili da im je to rekao, pa su povjerovali Pismu i riječi koju je Isus govorio.

23 A dok je bio u Jeruzalemu na svetkovini Pashe, mnogi su povjerovali u njegovo ime promatrajući čudesa koja je činio.

24 Ali im se sâm Isus nije povjeravao jer *ih* je on sve poznavao.

25 I nije trebalo da mu tko posvjedoči o čovjeku, jer je sâm znao što je u čovjeku.

POGLAVLJE 3

Nikodem kod Isusa

1 Bio je među farizejima neki čovjek imenom Nikodem, poglavar Židova.

2 Ovaj je noću došao k Isusu i rekao mu: "Rabbi, znamo da si učitelj *koji je* došao od Boga, jer nitko ne može činiti ova čudesa koja ti činiš ako Bog nije s njim."

3 Isus je odgovorio te mu rekao: "Uistinu, uistinu, kažem ti, ako se tko ponovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstvo Božje."

4 Nikodem ga je upitao: "Kako se čovjek može roditi kad je star? Može li drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?"

5 Isus je odgovorio: "Uistinu, uistinu, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje.

6 Što je rođeno od tijela, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.

7 Nemoj se čuditi što sam ti re-

kao: 'Vi se morate ponovo roditi!'

8 Vjetar puše gdje hoće i čuješ mu šum, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen od Duha."

9 Nikodem je odgovorio i upitao ga: "Kako to može biti?"

10 Isus mu je odgovorio i rekao: "Ti si učitelj Izraelov, i zar to ne znaš?"

11 Uistinu, uistinu, kažem ti: Govorimo što znamo i svjedočimo što smo vidjeli, a ne primamo našega svjedočanstva.

12 Ako sam vam govorio zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete mi vjerovati ako vam govorim nebesko?

13 I nitko nije užišao u nebo, osim onoga koji je sišao s neba; Sin čovječji koji je u nebu.

14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin čovječji,

15 da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.

16 Jer je Bog tako ljubio svijet da je dao svoga jedinorođenog Sina, da svaki koji u njega vjeruje ne propadne, nego ima život vječni.

17 Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da bi osudio svijet, nego da po njemu svijet spasi.

18 Tko vjeruje u njega, nije osuđen; ali tko ne vjeruje, već je osuđen, jer nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.

19 A ovo je ta osuda, budući da je svjetlo došlo na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlo, jer su im djela bila zla.

20 Jer svaki koji čini zlo, mrzi svjetlo i ne dolazi k svjetlu da se ne prekore djela njegova.

21 Ali onaj koji čini istinu, dolazi k svjetlu kako bi se očitovala djela njegova jer su u Bogu učinjena."

Završno svjedočanstvo Ivana Krstitelja

22 Poslije toga došao je Isus sa svojim učenicima u zemlju Judejsku; i ondje se s njima zadržavao i krštavao.

23 A krštavao je i Ivan u Eno-nu, blizu Salima, jer je ondje bilo mnogo vode. I ljudi su dolazili i krstili se.

24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.

25 Tada je nastala rasprava između *nekih* od Ivanovih učenika i Židova o čišćenju,

26 te su došli k Ivanu i rekli mu: "Rabbi, onaj koji je bio s tobom s one strane Jordana za koga si ti svjedočio, evo, on krsti i svi dolaze k njemu."

27 Ivan je odgovorio i rekao: "Čovjek ne može ništa primiti ako mu nije dano s neba.

28 Vi mi sami svjedočite da sam rekao: 'Ja nisam Krist, nego sam poslan pred njim.'

29 Tko ima mladenku, mladenac je, ali mladenčev prijatelj, koji stoji i sluša ga, jako se raduje radi mladenčeva glasa. Stoga se ova moja radost ispunila.

30 On se mora povećavati, a ja se umanjivati.

31 Tko odozgor dolazi, nad svima je; tko je sa zemlje, od zemlje je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, nad svima je!

32 I što je vidio i čuo, to svjedoči, a nitko ne prima svjedočanstvo njegovo.

33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrdio je da je Bog istinit.

34 Jer koga je Bog poslao, riječi Božje govori, jer *mu* Bog ne daje Duha na mjeru.

35 Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu.

36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje Sinu, neće vidjeti života, nego gnjev Božji ostaje na njemu."

POGLAVLJE 4 Isus i Samarijanka

1 Kad je, dakle, Gospodin doznao, da su farizeji čuli da je Isus pridobio i krstio više učenika nego Ivan,

2 (premda sâm Isus nije krštavao, nego njegovi učenici),

3 napustio je Judeju i ponovo otišao u Galileju.

4 A morao je proći kroz Samariju.

5 Tada je došao do samarijskog grada zvanog Sihar, blizu zemljišta što ga je Jakov dao svome sinu Josipu.

6 A ondje je bio Jakovljevi zdenac; zato je Isus, umoran od puta, sjeo kraj zdenca. Bilo je oko šestoga sata.

7 Došla je *neka* žena iz Samarije zagrabiti vodu. Isus joj je rekao: "Daj mi piti."

8 (Jer su njegovi učenici otišli u grad kupiti hranu.)

9 Nato ga je žena Samarijanka upitala: "Kako ti, koji si Židov, tražiš piti od mene, koja sam žena, Samarijanka?" Jer se Židovi ne družu sa Samarijancima.

10 Isus je odgovorio te joj rekao: "Kad bi ti znala dar Božji i tko je onaj koji ti govori: 'Daj mi piti', ti bi od njega zatražila i on bi ti dao živu vodu."

11 Žena mu je rekla: "Gospodine, nemaš čime zagrabiti, a studenac je dubok; odakle ti onda živa voda?"

12 Jesi li ti veći od našega oca Jakova koji nam je dao ovaj studenac; i sâm je iz njega pio, i djeca njegova, i stoka njegova!"

13 Isus je odgovorio te joj rekao: "Svaki koji pije od ove vode, opet

će ožednjeti,

14 ali onaj koji pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti, nego će voda koju ću mu ja dati postati u njemu izvorom vode što teče u život vječni."

15 Žena ga je zamolila: "Gospodine, daj mi te vode da ne žednim i ne dolazim ovamo zahvaćati."

16 Isus joj je rekao: "Idi, pozovi svoga muža i dođi ovamo!"

17 Žena je odgovorila i rekla: "Nemam muža." Isus joj je odgovorio: "Dobro si rekla: 'Nemam muža',

18 jer si imala pet muževa, i onaj koga sada imaš nije ti muž. To si iskreno rekla."

19 Žena mu je napomenula: "Gospodine, shvaćam da si ti prorok.

20 Naši su očevi iskazivali štovanje na ovoj gori, a vi kažete da je u Jeruzalemu to mjesto gdje treba iskazivati štovanje."

21 Isus joj je rekao: "Ženo, vjeruj mi, dolazi čas kad nećete štovati Oca ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu.

22 Vi štujete što ne poznajete; mi štujemo što poznajemo, jer je spasenje od Židova.

23 Ali dolazi čas, i sada je, kada će istinski štovatelji štovati Oca u duhu i istini, jer Otac traži da ga takvi štuju.

24 Bog je Duh i koji ga štuju, moraju ga štovati u duhu i istini."

25 Žena mu je odgovorila: "Znam da dolazi Mesija koji se zove Krist. Kad on dođe, sve će nam objasniti."

26 Isus joj je rekao: "Ja sam *taj* koji ti govorim."

27 I uto su stigli njegovi učenici i začudili se što je razgovarao sa ženom. Ipak nitko nije pitao: "Što tražiš?" Ili: "Zašto razgovaraš s njom?"

28 Žena je tada ostavila svoj vrč i otišla u grad te rekla ljudima:

29 "Dođite vidjeti čovjeka koji mi je rekao sve što sam ikada učinila! Nije li on Krist?"

30 Tada su oni izašli iz grada i došli k njemu.

31 A u međuvremenu su ga učenici zamolili govoreći: "Učitelju, jedi!"

32 Ali im je on rekao: "Ja imam za jesti jelo za koje vi ne znate."

33 Stoga su učenici pitali jedan drugoga: "Da mu nije tko donio što za jesti?"

34 Isus im je odgovorio: "Moja je hrana izvršiti volju onoga koji me je poslao i završiti djelo njegovo."

35 Ne govorite li vi: 'Još su četiri mjeseca pa dolazi žetva?' Gle, kažem vam, podignite svoje oči i pogledajte njive, jer su već bijele za žetvu!

36 A onaj koji žanje prima plaću i skuplja plod za život vječni, da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje.

37 I u ovome je istinita izreka: 'Jedan sije, a drugi žanje.'

38 Ja sam vas poslao žeti ono *oko* čega se vi niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov."

39 I mnogi su Samarijanci iz onoga grada povjerovali u njega zbog riječi one žene koja je svjedočila: "Rekao mi je sve što sam ikada učinila."

40 Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, zaklinjali su ga da ostane kod njih pa je ostao ondje dva dana.

41 I mnogo ih je više povjerovalo zbog njegove riječi,

42 te su rekli ženi: "Sada vjerujemo, ne zbog tvog kazivanja, jer smo *ga* sami čuli i znamo da je ovaj doista Krist, Spasitelj svijeta."

Ozdravljenje plemićevog sina

43 A nakon dva dana pošao je odande i otišao u Galileju.

44 Jer je sâm Isus posvjedočio da prorok nema časti u svom zavičaju.

45 Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci su ga primili pošto su vidjeli sve što je učinio u Jeruzalemu na svetkovini, jer su i oni stigli sa svetkovine.

46 Tako je Isus ponovo došao u Kanu Galilejsku gdje je vodu pretvorio u vino. A tamo je bio neki plemić čiji je sin bolovao u Kapernaumu.

47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, otišao je k njemu i zaklinjao ga da siđe i ozdravi mu sina jer je bio na smrti.

48 Tada mu je Isus napomenuo: "Ako ne vidite znakove i čudesa, nećete htjeti povjerovati."

49 Plemić ga je zamolio: "Gospodine, siđi prije nego mi umre dijete!"

50 Isus mu je rekao: "Idi, sin tvoj živi!" I čovjek je povjerovao riječi koju mu je Isus rekao i otišao.

51 I dok je on još silazio, susrele su ga njegove slugе te *mu* javile govoreći: "Tvoj sin živi!"

52 Tada se raspitao kod njih za sat kad mu je krenulo nabolje, a oni su mu odgovorili: "Jučer ga je u sedmi sat pustila groznica."

53 Tako je otac saznao da je to *bilo* u onaj sat u koji mu je Isus rekao: "Tvoj sin živi!", te je povjerovao on i sav njegov dom.

54 To je nadalje drugo čudo koje je učinio Isus kad je stigao iz Judeje u Galileju.

POGLAVLJE 5

Ozdravljenje uzetoga na Šabat

1 Poslije toga bila je židovska svetkovina te je Isus uzišao u Jeruzalem.

2 A u Jeruzalemu, kod ovčje tržnice, nalazi se kupalište koje se hebrejski naziva Betesda, i ima pet

trijemova.

3 U njima je ležalo veliko mnoštvo nemoćnih, slijepih, hromih i uzetih; čekali su da se pokrene voda.

4 Jer je u određeno vrijeme anđeo silazio u kupalište i uzburkao vodu; tko je tada prvi ušao nakon uzburkavanja vode, ozdravio je ma kakvu bolest imao.

5 A ondje je bio neki čovjek koji je bolovao trideset i osam godina.

6 Kad ga je Isus opazio gdje leži i doznao da je već dugo vremena *u tom stanju*, upitao ga je: "Želiš li ozdraviti?"

7 Nemoćnik mu je odgovorio: "Gospodine, nemam nikoga da me spusti u kupalište kad se uzburka voda, a dok ja dođem, drugi siđe prije mene."

8 Isus mu je rekao: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj!"

9 I taj je čovjek odmah ozdravio, te uzeo svoju postelju i počeo hodati. A na taj dan bio je Šabat.

10 Zato su Židovi rekli onomu koji je ozdravio: "Šabat je. Nije ti zakonom dopušteno nositi postelju."

11 On im je odgovorio: "Onaj koji me je ozdravio, taj mi je i rekao: 'Uzmi svoju postelju i hodaj!'"

12 Tada su ga upitali: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi svoju postelju i hodaj?'"

13 A onaj što je ozdravio nije znao tko je taj, jer se Isus sklonio *u mnoštvu* koje je bilo na *tom* mjestu.

14 Nakon toga Isus ga je našao u Hramu i rekao mu: "Evo, ozdravio si! Ne griješ više, da ti se što gore ne dogodi!"

15 Taj čovjek je otišao i javio Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio.

16 I zbog toga su Židovi progonili Isusa i nastojali ga ubiti, jer je

to učinio na Šabat.

17 A Isus im je odgovorio: "Otac moj radi sve do sada, i ja radim."

18 Zbog toga su ga Židovi još više nastojali ubiti, jer ne samo što je kršio Šabat nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.

Sin svjedoči za Oca

19 Tada im je Isus odgovorio i rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: Sin ne može ništa učiniti sâm od sebe, već *čini* što vidi da Otac čini. Jer sve što on čini, to isto i Sin čini.

20 Jer Otac voli Sina i pokazuje mu sve što sâm čini; a pokazat će mu i veća djela od ovih da biste se vi čudili.

21 Jer kao što Otac uskrsava mrtve i oživljuje *ih*, tako i Sin oživljuje koga hoće.

22 Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu,

23 da svi poštuju Sina kao što poštuju Oca. Tko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.

24 Uistinu, uistinu, kažem vam, onaj tko sluša moju riječ i vjeruje onomu koji me je poslao, ima život vječni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život.

25 Uistinu, uistinu, kažem vam: dolazi čas, i sada je, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega, i oni koji čuju, živjet će.

26 Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.

27 A dao mu je i vlast suditi, jer je Sin čovječji.

28 Ne čudite se tome, jer dolazi čas u koji će svi što su u grobovima čuti njegov glas,

29 te će izaći: koji su činili dobro, na uskrснуće života, a koji su činili zlo, na uskrснуće osude."

Otac svjedoči za Sina

30 "Ja sâm od sebe ne mogu ništa učiniti; kako čujem, sudim i moj je sud pravedan jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me poslao.

31 Ako ja svjedočim za sebe, moje svjedočanstvo nije istinito.

32 Postoji drugi koji svjedoči za mene, i znam da je istinito svjedočanstvo kojim svjedoči za mene.

33 Vi ste poslali k Ivanu *poslanike*, i on je posvjedočio za istinu.

34 Ali ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.

35 On je bio svjetiljka koja gori i svijetli, a vi ste se htjeli samo na tren radovati u njegovoj svjetlosti.

36 Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanovog, jer djela koja mi je Otac dao da *ih* dovršim, sama ta djela koja ja činim svjedoče za mene da me je Otac poslao.

37 I sâm Otac koji me je poslao, posvjedočio je za mene. Niti ste ikada čuli njegov glas, niti vidjeli njegov lik,

38 a ni riječ njegova ne prebiva u vama, jer ne vjerujete onomu koga je on poslao.

39 Istražite Pisma, jer vi mislite *da* u njima imate život vječni; i ona su *ta* koja svjedoče za mene,

40 a ne želite doći k meni, da biste imali život.

41 Čast od ljudi ne primam,

42 ali vas poznajem, zato što neimate u sebi ljubavi Božje.

43 Ja sam došao u ime Oca svojega i ne primam me. Ako tko drugi dođe u svoje ime, njega ćete primiti.

44 Kako možete vjerovati vi koji primam čast jedan od drugoga, a ne tražite čast koja *dolazi* od jedinog Boga?

45 Nemojte misliti da ću vas ja

tužiti pred Ocem; ima *jedan* koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi pouzdajete.

46 Jer da ste vjerovali Mojsiju, meni biste vjerovali jer je on o meni pisao.

47 Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?"

POGLAVLJE 6

Isus hrani pet tisuća ljudi

1 Nakon toga Isus je otišao preko Galilejskog, to jest Tiberijadskog mora.

2 I slijedilo ga je veliko mnoštvo, jer su vidjeli njegova čudesa koja je učinio na bolesnicima.

3 A Isus se popeo na goru i ondje je sjedio sa svojim učenicima.

4 A bila je blizu Pasha, židovska svetkovina.

5 Kad je tada Isus podigao oči i vidio da veliko mnoštvo dolazi k njemu, upitao je Filipa: "Gdje ćemo kupiti kruha da bi ovi jeli?"

6 A to je rekao isprobavajući ga jer je sâm znao što namjerava učiniti.

7 Filip mu je odgovorio: "Nije im dovoljno kruha ni za dvjesto dinara da svaki od njih nešto malo dobije."

8 Jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra, rekao mu je:

9 "Ovdje je jedan dječčić koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Ali što je to za tolike?"

10 A Isus je rekao: "Posjednite ljude!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Tako su posjedali muškarci, na broj oko pet tisuća.

11 Tada je Isus uzeo kruhove i kad je zahvalio, razdijelio je učenicima, a učenici onima koji su posjedali; tako i od ribica, koliko god su htjeli.

12 Kad su se nasitili, rekao je svo-

jim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!"

13 Skupili su, dakle, i napunili dvanaest košara ulomaka od onih pet ječmenih kruhova što je preostalo onima koji su jeli.

14 Stoga su ljudi, kad su vidjeli čudo koje je Isus učinio, govorili: "Ovo je doista taj Prorok koji treba doći na svijet."

15 Stoga kad je Isus shvatio da namjeravaju doći i na silu ga učiniti kraljem, ponovo se povukao u goru, on sâm.

Isus hoda po vodi

16 A kad se spustila večer, njegovi su učenici sišli na more

17 i ušli u lađu te krenuli preko mora prema Kapernaumu. I već se bilo smračilo, a Isus nije došao k njima.

18 A more se podizalo od silnog vjetra što je puhao.

19 Pošto su odveslali oko dvadeset pet ili trideset stadija, ugledali su Isusa gdje hoda po moru i približava se lađi, pa su se prestrašili.

20 Ali im je on rekao: "To sam ja! Ne bojte se!"

21 Tada su ga drage volje primili u lađu, i lađa se odmah našla kod kopna kamo su pošli.

Isus - kruh života

22 Sutradan je mnoštvo, što je stajalo na drugoj strani mora, vidjelo da tamo nije bilo druge lađe, osim one u koju su ušli njegovi učenici, i da Isus nije ušao u lađu sa svojim učenicima, nego *da* su njegovi učenici otišli sami.

23 Ali su iz Tiberijade stigle druge lađe blizu onoga mjesta gdje su jeli kruh nakon što je Gospodin zahvalio.

24 Kad je, dakle, narod vidio da Isusa nema ondje, ni njegovih učenika, ušli su i sami u lađe i došli u

Kapernaum tražeći Isusa.

25 A kad su ga našli na drugoj strani mora, upitali su ga: "Rabbi, kad si ovamo stigao?"

26 Isus je odgovorio te im rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, vi me tražite, *ali* ne zato što ste vidjeli čudesa, već zato što ste jeli od kruhova i nasitili se.

27 Radite, ali ne za propadljivu hranu, nego za hranu koja ostaje za život vječni, koju će vam dati Sin čovječji, jer je njega zapečatio Bog Otac!"

28 Tada su ga upitali: "Što moramo činiti da bismo radili djela Božja?"

29 Isus je odgovorio i rekao im: "Ovo je djelo Božje, da vjerujete u onoga koga je on poslao."

30 Nato su ga upitali: "Kakav nam onda znak pokazuješ da vidimo i povjerujemo ti? Što možeš napraviti?"

31 Naši su očevi jeli manu u pustinji, kao što je zapisano: 'Dao im je jesti kruh s neba.'

32 Tada im je Isus rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, nije vam Mojsije dao kruha s neba, nego vam Otac moj daje s neba kruh istinski.

33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život svijetu."

34 Nato su ga zamolili: "Gospodine, daj nam svagda toga kruha!"

35 A Isus im je rekao: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, nikada neće ogladnjeti; i tko vjeruje u mene, nikada neće ožednjeti.

36 Ali rekao sam vam: i vidjeli ste me, a ne vjerujete.

37 Svi, koje mi Otac daje, doći će k meni, a onoga koji dolazi k meni nipošto neću izbaciti van.

38 Jer sam sišao s neba, ne da bih izvršio svoju volju, nego volju onoga koji me je poslao.

39 A ovo je volja Oca koji me je

poslao: da od svih koje mi je dao nikoga ne izgubim, već da ga uskrsnem u posljednji dan.

40 I ovo je volja onoga koji me je poslao: da svaki koji vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni; i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan."

41 Židovi su stoga mrmljali protiv njega jer je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba."

42 I govorili su: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, kome poznajemo oca i majku? Kako onda on govori: 'Sišao sam s neba'?"

43 Nato je Isus odgovorio te im rekao: "Ne mrmljajte među sobom!

44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac koji me je poslao; i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

45 Zapisano je u Prorocima: 'I svi će biti poučeni od Boga.' Stoga svaki koji sluša i pouči se od Oca, dolazi k meni.

46 Ne znači da je tko vidio Oca, osim onoga koji je od Boga; on je vidio Oca.

47 Uistinu, uistinu, kažem vam, onaj koji vjeruje u mene, ima život vječni.

48 Ja sam kruh života.

49 Vaši očevi su jeli man u pustinji i pomrli.

50 Ovo je kruh koji silazi s neba da onaj tko od njega jede ne umre.

51 Ja sam kruh živi koji je sišao s neba. Ako tko jede od ovoga kruha, zauvijek će živjeti. A kruh koji ću ja dati moje je tijelo, koje ću ja dati za život svijeta."

52 Židovi su se tada prepirali među sobom govoreći: "Kako nam ovaj može dati tijelo *svoje* za jesti?"

53 Nato im je Isus rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, ako ne jedete tijela Sina čovječjega i ne

pijete krvi njegove, nemate života u sebi.

54 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan.

55 Jer je tijelo moje istinsko jelo i krv je moja istinsko piće.

56 Tko jede tijelo moje i pije krv moju, prebiva u meni i ja u njemu.

57 Kao što je mene poslao Otac koji živi, i ja živim po Ocu; tako će i onaj koji mene jede živjeti po meni.

58 Ovo je taj kruh koji je sišao s neba; ne kao što su vaši očevi jeli man u i umrli. Tko jede ovaj kruh, zauvijek će živjeti."

59 To je govorio u sinagogi dok je poučavao u Kapernaumu.

60 Zato su mnogi od njegovih učenika, kad su *to* čuli, rekli: "Tvrda je ovo besjeda! Tko to može slušati?"

61 A Isus ih je, znajući u sebi da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, upitao: "Sablažnjava li vas to?"

62 A što ako ćete vidjeti Sina čovječjega kako uzlazi gdje je prije bio?

63 Duh je onaj koji oživljuje, a tijelo ne koristi ništa. Riječi koje vam ja govorim duh su i život su.

64 Ali ima među vama nekih koji ne vjeruju." Jer je Isus od početka znao tko su oni što ne vjeruju i tko će ga izdati.

65 Onda je napomenuo: "Stoga sam vam rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca mojega."

66 Od toga časa mnogi su se njegovi učenici vratili natrag i nisu više hodili s njim.

Petrova spoznaja

67 Tada je Isus upitao dvanaestoricu: "Hoćete li i vi otići?"

68 Nato mu je Šimun Petar odgovorio: "Gospodine, kome

ćemo otići? Ti imaš riječi vječnoga života!

69 I mi vjerujemo i sigurni smo da si ti Krist, Sin Boga živoga."

70 Isus im je odgovorio: "Nisam li ja izabrao vas dvanaesticu, a jedan je od vas đavao."

71 Govorio je o Judi, *sinu* Šimuna Iskariotskoga, jer je on bio jedan od dvanaestorice koji ga je trebao izdati.

POGLAVLJE 7

Isus na Svetkovini sjenica

1 Poslije toga Isus je hodio po Galileji; jer po Judeji nije htio hoditi zato što su ga Židovi nastojali ubiti.

2 A bila je blizu židovska Svetkovina sjenica.

3 Zato su mu njegova braća rekla: "Prijeđi odavde i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela koja činiš.

4 Jer nitko ne čini nešto u tajnosti, a sâm traži biti *poznat* u javnosti. Ako *već* sve to činiš, pokaži se svijetu!"

5 Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega.

6 Tada im je Isus rekao: "Moje vrijeme još nije došlo, a vaše je vrijeme uvijek pogodno.

7 Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi, jer ja svjedočim o njemu da su mu djela zla.

8 Vi uzidite na ovu svetkovinu. Ja još ne uzlazim na ovu svetkovinu, jer se moje vrijeme još nije ispunilo."

9 I kad im je to rekao, ostao je u Galileji.

10 Ali kad su njegova braća užišala na svetkovinu, onda je i on užišao, ne javno, nego kao u tajnosti.

11 Židovi su ga tada tražili na svetkovini i raspitivali se: "Gdje je onaj?"

12 A u narodu je bilo mnogo mr-

mljanja o njemu, jer su jedni govorili: "Dobar je!" Drugi su govorili: "Ne, nego zavodi narod."

13 Ipak nitko nije o njemu javno govorio zbog straha od Židova.

Isus poučava u Hramu

14 I sredinom svetkovine, Isus je užišao u Hram i poučavao.

15 A Židovi su se čudili govoreći: "Kako ovaj poznaje Pisma, a nije učio?"

16 Isus im je odgovorio i rekao: "Moj nauk nije moj, nego onoga koji me je poslao.

17 Ako tko hoće izvršavati volju njegovu, znat će za taj nauk je li od Boga ili ja sâm od sebe govorim.

18 Tko sâm od sebe govori, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, taj je istinit i u njemu nema nepravедnosti.

19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? A nitko od vas ne drži Zakon. Zašto me nastojite ubiti?"

20 Narod mu je odgovorio i rekao: "Imaš đavla! Tko te nastoji ubiti?"

21 Isus je odgovorio i rekao im: "Jedno sam djelo učinio i svi se čudite.

22 Zbog toga vam je Mojsije dao obrezanje; (ne da je ono od Mojsija, nego od očeva), i vi na Šabat obrezujete čovjeka.

23 Ako čovjek primi obrezanje na Šabat, a da se ne prekrši Mojsijev Zakon, jeste li vi ljuti na mene što sam na Šabat potpuno ozdravio čovjeka?

24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom pravednim!"

25 Nato su neki od Jeruzalemaca govorili: "Nije li to onaj koga nastoje ubiti?"

26 A evo, *on* odvažno govori i ništa mu ne kažu! Da nisu i glavari doista spoznali da je on pravi Krist?

27 Ali ovoga znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je."

28 Tada je Isus, dok je poučavao u Hramu, povikao govoreći: "I poznajete me i znate odakle sam; i nisam došao sâm od sebe, nego je onaj koji me je poslao istinit, koga vi ne poznajete."

29 A ja ga poznajem jer sam od njega i on me je poslao."

30 Onda su ga nastojali uhvatiti, ali nitko nije stavio ruke na njega, jer još nije došao njegov čas.

31 A mnogi su iz naroda povjerovali u njega i govorili: "Kada dođe Krist, hoće li činiti više čudeša od ovih što *ih* je ovaj učinio?"

32 Farizeji su dočuli kako narod to o njemu mrmlja, te su glavari svećenički i farizeji poslali stražare da ga uhvate.

33 Tada im je Isus rekao: "Još sam malo vremena s vama, pa odlazim k onomu koji me je poslao."

34 Tražit ćete me, i nećete *me* naći. I gdje sam ja, vi ne možete doći."

35 Nato su se Židovi među sobom pitali: "Kamo li će on poći da ga mi nećemo naći? Hoće li poći k raseljenima među Poganima i poučavati Pogane?"

36 Kakva je to besjeda koju je govorio: "Tražit ćete me, i nećete *me* naći; i gdje sam ja, vi ne možete doći?"

Posljednji dan svetkovine

37 U posljednji dan, veliki *dan* svetkovine, Isus je stajao i vikao govoreći: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni i pije!"

38 Tko vjeruje u mene, kao što je Pismo reklo; iz njegove će utrobe poteći rijeke žive vode."

39 (A to je govorio o Duhu koga su trebali primiti oni koji vjeruju u njega; jer Duh Sveti još nije bio

darovan, pošto Isus još nije bio proslavljen.)

40 Zato su mnogi od ljudi, kad su čuli *tu* besjedu, govorili: "Ovaj je doista Prorok."

41 Drugi su govorili: "Taj je Krist." A neki su pitali: "Zar Krist dolazi iz Galileje?"

42 Nije li Pismo reklo da Krist dolazi iz sjemena Davidova, i iz mjesta Betlehema, gdje je bio David?"

43 Tako je zbog njega nastao razdor među ljudima.

44 A neki od njih htjeli su ga uhvatiti, ali nitko nije stavio ruke na njega.

45 Tada su stražari došli glavarima svećeničkim i farizejima, a oni su ih upitali: "Zašto ga niste doveli?"

46 Stražari su odgovorili: "Nikada čovjek nije govorio kao taj čovjek!"

47 Nato su im farizeji odvrtili: "Jeste li i vi zavedeni?"

48 Je li itko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega?

49 A ova svjetina, koja ne poznaje Zakon, prokleta je."

50 Upitao ih je Nikodem, onaj koji je noću došao k Isusu i bio jedan od njih:

51 "Osuđuje li naš Zakon čovjeka ako se prije ne sasluša i dozna što je učinio?"

52 Odgovorili su mu i rekli: "Nisi li i ti iz Galileje? Istraži i vidi, jer iz Galileje ne ustaje nikakav prorok!"

53 Zatim je svaki otišao svojoj kući.

POGLAVLJE 8

Žena uhvaćena u preljubu

1 A Isus je otišao na Maslinsku goru.

2 I rano ujutro je ponovo došao u Hram i sav je narod dolazio k njemu; onda je sjeo i poučavao ih.

3 Tada su mu pismoznanci i farizeji doveli ženu uhvaćenu u preljubu. I kad su je postavili u sredinu,

4 rekli su mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u samom činu preljuba,

5 a Mojsije nam je u Zakonu zapovjedio takve kamenovati. Ali što ti kažeš?"

6 A to su rekli iskušavajući ga kako bi ga imali za što optužiti. Ali se Isus sagnuo i počeo pisati prstom po zemlji, kao da *ih* nije čuo.

7 A kako su ga nastavili ispitivati, uspravio se *pa* im rekao: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju!"

8 I ponovo se sagnuo *te* pisao po zemlji.

9 A kad su oni *to* čuli, prekoreni od *vlastite* savjesti, izlazili su jedan po jedan, počevši od najstarijih *sve* do posljednjih. Tako je Isus ostao sâm sa ženom koja je stajala u sredini.

10 Kad se Isus uspravio i nije vidio nikoga osim žene, upitao ju je: "Ženo, gdje su oni, tvoji tužitelji? Nitko te nije osudio?"

11 A ona je odgovorila: "Nitko, Gospodine!" A Isus joj je rekao: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i više ne griješ!"

Isus - svjetlo svijetu

12 Tada im je Isus ponovo progovorio te rekao: "Ja sam svjetlo svijetu. Tko mene slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlo života."

13 Farizeji su mu nato rekli: "Ti svjedočiš sâm za sebe; tvoje svjedočanstvo nije istinito."

14 Isus je odgovorio te im rekao: "Ako ja i svjedočim sâm za sebe, moje je svjedočanstvo istinito, jer znam odakle sam došao i kamo idem. A vi ne znate odakle dola-

zim i kamo idem.

15 Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga.

16 A ja, ako i sudim, moj je sud istinit jer nisam sâm, nego: ja i Otac koji me je poslao.

17 I u vašem je Zakonu zapisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.

18 Ja sam onaj koji svjedočim za sebe, i Otac koji me je poslao svjedoči za mene."

19 Nato su ga upitali: "Gdje je tvoj Otac?" Isus je odgovorio: "Ni mene ne poznajete, ni Oca moga. Kad biste mene poznavali, poznavali biste i Oca moga."

20 Ove je riječi Isus izgovorio u riznici dok je poučavao u Hramu. I nitko ga nije uhvatio jer još nije došao njegov čas.

Opomena nevjernima

21 Tada im je Isus ponovo rekao: "Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojim ćete grijesima umrijeti. Kamo ja idem, vi ne možete doći."

22 Stoga su Židovi govorili: "Neće li se sâm ubiti, jer kaže: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći?'"

23 A on im je rekao: "Vi ste odozdo, ja sam odozgo. Vi ste od ovoga svijeta, ja nisam od ovoga svijeta.

24 Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima. Jer ako ne povjerujete da ja jesam, umrijet ćete u svojim grijesima."

25 Tada su ga upitali: "Tko si ti?" A Isus im je odgovorio: "Upravo onaj o kome sam vam govorio od početka!

26 Imam mnogo toga o vama govoriti i suditi; ali je onaj koji me poslao istinit, i ja govorim svijetu ono što sam čuo od njega."

27 Nisu razumjeli da im je govorio o Ocu.

28 Tada im je Isus rekao: "Kad podignete Sina čovječjega, tada ćete spoznati da Ja jesam i *da* ništa sâm od sebe ne činim, nego govorim ono što me Otac moj naučio.

29 A onaj koji me je poslao, sa mnom je. Otac me nije ostavio samog, jer ja uvijek činim ono što je njemu ugodno."

30 Dok je on to govorio, mnogi su povjerovali u njega.

Prava Abrahamova djeca

31 Onda je Isus rekao Židovima koji su mu povjerovali: "Ako ostanete u mojoj riječi, doista ste moji učenici;

32 i upoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi."

33 Odgovorili su mu: "Sjeme smo Abrahamovo i nikada niko- me nismo robovali. Kako ti kažeš: 'Postat ćete slobodni'?"

34 Isus im je odgovorio: "Uistinu, uistinu, kažem vam, svaki koji čini grijeh, rob je grijeha.

35 A rob ne ostaje u kući zauvijek, *ali* Sin ostaje zauvijek.

36 Ako vas, dakle, Sin oslobodi, doista ćete biti slobodni.

37 Znam da ste sjeme Abrahamovo, ali me ipak nastojite ubiti, jer moja riječ nema mjesta u vama.

38 Ja govorim ono što sam vidio kod svoga Oca, a vi činite što ste vidjeli kod svoga oca."

39 Odgovorili su i rekli mu: "Naš je otac Abraham." Isus im je rekao: "Kad biste bili djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.

40 Ali sada nastojite ubiti mene, čovjeka koji vam je govorio istinu koju sam čuo od Boga. To Abraham nije činio.

41 Vi činite djela svoga oca." Nato su mu rekli: "Mi nismo rođeni iz bludništva; imamo jednog Oca, Boga."

42 Isus im je odgovorio: "Kad

bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene, jer ja sam od Boga izašao i došao. Nisam došao sâm od sebe, nego me je on poslao.

43 Zašto ne razumijete moju besjedu? Jer niste u stanju slušati riječ moju.

44 Vi ste od *svoga* oca Đavla i želite činiti požude oca svoga. On je bio čovjekoubojica od početka i nije stajao u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, od svoga govori, jer je lažljivac i njen otac.

45 A zato što ja govorim istinu, meni ne vjerujete.

46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako li govorim istinu, zašto mi ne vjerujete?

47 Tko je od Boga, sluša riječi Božje. Vi *ih* zato ne slušate, jer niste od Boga."

Optuživanja Židova

48 Nato su Židovi odgovorili te mu rekli: "Ne kažemo li dobro da si ti Samarijanac i *da* imaš đavla?"

49 Isus je odgovorio: "Ja nemam đavla, nego poštujem svoga Oca, a vi mene obeščašćujete.

50 I ja ne tražim svoju slavu, ima tko traži i sudi.

51 Uistinu, uistinu, kažem vam, ako tko drži riječ moju, neće nikada vidjeti smrt."

52 Tada su mu Židovi rekli: "Sad znamo da imaš đavla. Abraham je umro i proroci, a ti kažeš: 'Ako tko drži moju riječ, neće nikada okusiti smrt.'

53 Jesi li ti veći od našega oca Abraham, koji je umro? I proroci su pomrli. Kime se ti praviš?"

54 Isus je odgovorio: "Ako li ja sâm sebe častim, čast moja nije ništa. Onaj koji mene časti moj je Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog.

55 Ali ga niste upoznali, a ja ga

poznašem. I ako kažem da ga ne poznajem, bit ću lažljivac poput vas; ali ja ga poznajem i držim riječ njegovu.

56 Abraham, otac vaš, kliktao je da bi vidio moj dan. I vidio je, te se obradovao."

57 Nato su mu Židovi rekli: "Nemaš još ni pedeset godina, a vidio si Abrahama!"

58 Isus im je rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam, prije nego je Abraham bio, Ja jesam."

59 Tada su podigli kamenje da bi ga bacili na njega, ali se Isus sakrio i izašao iz Hrama te prošao između njih. I tako je otišao.

POGLAVLJE 9

Ozdravljenje slijepog od rođenja

1 I prolazeći, Isus je ugledao čovjeka slijepog od rođenja,

2 a njegovi su ga učenici upitali govoreći: "Učitelju, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?"

3 Isus je odgovorio: "Niti je ovaj sagriješio niti njegovi roditelji, nego da bi se na njemu očitovala djela Božja.

4 Ja moram činiti djela onoga koji me je poslao dok je dan; dolazi noć kad nitko ne može raditi.

5 Dok sam na svijetu, svjetlo sam svijeta."

6 Kad je to izgovorio, pljunuo je na zemlju i od pljuvačke napravio blato i slijepcu premazao blatom oči,

7 te mu rekao: "Idi, operi se u kupalištu Siloamu!" (što se prevodi: Poslan). Tada je otišao i oprao se pa se vratio gledajući.

8 Zato su susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je bio slijep govorili: "Nije li to onaj što je sjedio i prosio?"

9 Neki su rekli: "On je!", a drugi: "Samo mu je sličan." A on je govo-

rio: "Ja sam!"

10 Tada su ga upitali: "Kako su ti se otvorile oči?"

11 On je odgovorio i rekao: "Čovjek koji se zove Isus napravio je blato i premazao mi oči pa mi rekao: 'Idi u kupalište Siloam i operi se!' I ja sam otišao i oprao se te progledao."

12 Onda su ga upitali: "Gdje je on?" Odgovorio je: "Ne znam."

13 Onoga koji je prije bio slijep odveli su k farizejima.

14 A bio je Šabat kad je Isus napravio blato i otvorio mu oči.

15 Tada su ga i farizeji ponovo upitali kako je progledao. On im je odgovorio: "Stavio mi je blato na oči, pa sam se oprao, i vidim."

16 Nato su neki od farizeja rekli: "Ovaj čovjek nije od Boga, jer ne drži Šabat." Drugi su govorili: "Kako može čovjek koji je grešnik činiti ovakva čudesa?" I nastao je razdor među njima.

17 Ponovo su upitali slijepca: "Što ti kažeš za njega budući da ti je otvorio oči?" On je odgovorio: "Prorok je!"

18 Ali Židovi nisu povjerovali za njega da je bio slijep i progledao sve dok nisu dozvali roditelje toga koji je progledao

19 te ih upitali govoreći: "Je li ovo vaš sin za koga vi kažete da se slijep rodio? Kako, dakle, sada vidi?"

20 Njegovi su roditelji odgovorili i rekli im: "Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio.

21 A kako sad vidi, ne znamo. Ili, tko mu je otvorio oči, mi ne znamo. On je odrastao, pitajte njega, sâm će o sebi govoriti."

22 To su rekli njegovi roditelji zato što su se bojali Židova, jer su se Židovi već dogovorili da će, ako ga tko prizna za Krista, biti isključen iz sinagoge.

23 Zbog toga su njegovi roditelji rekli: "Odrastao je, njega pitajte."

24 Tada su ponovo pozvali čovjeka koji je bio slijep te mu rekli: "Daj hvalu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik."

25 On je odgovorio i rekao: "Je li grešnik, ne znam. Jedno znam: da sam bio slijep, a sada vidim!"

26 Onda su ga ponovo upitali: "Što ti je učinio? Kako ti je otvorio oči?"

27 Odgovorio im je: "Već sam vam rekao, a niste slušali. Zašto biste htjeli to ponovo čuti? Želite li i vi postati njegovim učenicima?"

28 Tada su ga izgrdili i rekli: "Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi."

29 Mi znamo da je Bog govorio Mojsiju, a odakle je ovaj, ne znamo."

30 Čovjek je odgovorio te im rekao: "Zaista u tome i jest nešto čudno da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči!"

31 A znamo da Bog grešnike ne uslišava, nego ako je tko štovatelj Boga i izvršava njegovu volju, toga uslišava.

32 Otkada je svijeta, nije se čulo da je netko otvorio oči nekome tko se slijep rodio.

33 Ako taj nije od Boga, ne bi mogao ništa učiniti."

34 Odgovorili su i rekli mu: "Ti si se sav rodio u grijesima i ti *sad* nas poučavaš?" Onda su ga izbacili van.

35 Isus je dočuo da su ga izbacili van pa ga je, kad ga je našao, upitao: "Vjeruješ li ti u Sina Božjega?"

36 On je odgovorivši upitao: "Tko je *taj*, Gospodine, da povjerujem u njega?"

37 A Isus mu je odgovorio: "I vidio si ga i taj je koji s tobom razgovara."

38 A on je rekao: "Vjerujem, Gospodine!", te mu iskazao štovanje.

39 Tada je Isus napomenuo: "Ja sam radi suda došao na ovaj svijet: da vide koji ne vide, a koji vide da postanu slijepi!"

40 A to su čuli *neki* od farizeja koji su bili s njim pa su ga upitali: "Jesmo li i mi slijepi?"

41 Isus im je odgovorio: "Kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha. Ali sada govorite: 'Vidimo!', zato vaš grijeh ostaje."

POGLAVLJE 10 Isus - dobri pastir

1 "Uistinu, uistinu, kažem vam, tko u ovčji tor ne ulazi kroz vrata, već se uspinje na drugom mjestu, lopov je i razbojnik,

2 a tko ulazi na vrata, pastir je ovcima.

3 Njemu vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. I ovce svoje zove po imenu te ih izvodi.

4 I kad izvede svoje ovce, ide pred njima, i ovce ga slijede jer poznaju njegov glas.

5 A tuđinca nipošto neće slijediti, nego će bježati od njega, jer ne poznaju glas tuđinaca."

6 Isus im je izgovorio tu uspoředbu, ali oni nisu razumjeli ono što im je govorio.

7 Tada im je Isus ponovo rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam: ja sam vrata ovcima.

8 Svi koji su došli prije mene lopovi su i razbojnici, ali ih ovce nisu poslušale.

9 Ja sam vrata. Ako tko uđe kroz mene, spasit će se, te će ulaziti i izlaziti i pašu nalaziti.

10 Lopov ne dolazi, osim da ukrade, i ubije i uništi. Ja sam došao da imaju život i da *ga* imaju u izobilju.

11 Ja sam pastir dobri. Pastir dobri polaže život svoj za ovce.

12 A najamnik, koji nije pastir, i kome ovce ne pripadaju, vidi vuka

gdje dolazi pa ostavlja ovce i bježi, a vuk grabi ovce i rastjeruje ih.

13 Najamnik bježi, jer je najamnik i ne brine za ovce.

14 Ja sam pastir dobri, i poznajem *ovce* svoje i moje *ovce* poznaju mene.

15 Kao što Otac poznaje mene, tako i ja poznajem Oca, i život svoj polažem za ovce.

16 A imam i druge ovce koje nisu iz ovoga tora. I njih ja moram dovesti, i one će čuti moj glas te će biti jedan tor i jedan pastir.

17 Zbog toga me ljubi Otac moj što ja polažem život svoj da ga ponovo uzmem.

18 Nitko ga od mene ne oduzima, nego ga ja sâm od sebe polažem. Imam vlast položiti ga i imam vlast ponovo ga uzeti; tu sam zapovijed primio od Oca svoga."

19 Zato je ponovo nastao razdor među Židovima zbog ovih besjeda,

20 te su mnogi od njih govorili: "Ima đavla, i luduje; što ga slušate?"

21 Drugi su govorili: "Ovo nisu riječi opsjednuta đavlom. Može li đavao slijepima oči otvoriti?"

22 A u Jeruzalemu je bila svetkovina Posvećenja; i bila je zima,

23 a Isus je hodao u Hramu po Salomonovu trijemu.

24 Tada su ga Židovi okružili i zapitkivali ga: "Dokle ćeš nas navoditi da sumnjamo? Ako si ti Krist, reci nam otvoreno."

25 Isus im je odgovorio: "Rekao sam vam pa ne vjerujete. Djela koja ja činim u ime Oca svoga, ona svjedoče za mene,

26 ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca, kao što sam vam rekao.

27 Ovce moje slušaju glas moj; i ja ih poznajem, i one me slijede.

28 I ja im dajem život vječni te neće nikada propasti i nitko ih

neće oteti iz moje ruke.

29 Otac moj, koji mi *ih* je dao, veći je od svih, i nitko *ih* ne može oteti iz ruke Oca moga.

30 Ja i Otac *moj* jedno smo."

31 Tada su Židovi ponovo uzeli kamenje da bi ga kamenovali.

32 Isus im je odgovorio: "Pokažao sam vam mnoga dobra djela od Oca svoga; za koje me od tih djela kamenujete?"

33 Židovi su mu odgovorili rekavši: "Za dobro djelo te ne kamenujemo, nego zbog hule, i jer ti, premda si čovjek, praviš sebe Bogom."

34 Isus im je odgovorio: "Nije li zapisano u vašem Zakonu: 'Ja sam rekao: bogovi ste'?"

35 Ako je nazvao bogovima one kojima je došla riječ Božja, a Pismo se ne može dokinuti,

36 *kako* vi govorite onomu, koga je Otac posvetio i poslao u svijet: 'Huliš!', jer sam rekao, 'Sin sam Božji'?"

37 Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati.

38 Ako li činim, pa makar meni i ne vjerujete, vjerujte ovim djelima, da upoznate i vjerujete da je Otac u meni i ja u Ocu."

39 Zato su ga opet htjeli uhvatiti, ali im je izmaknuo iz ruke

40 i ponovo otišao na onu stranu Jordana na mjesto gdje je Ivan prije krštavao; i ondje je ostao.

41 Tada su mnogi prilazili k njemu i govorili: "Ivan nije učinio nijedno čudo, ali sve što je Ivan za ovoga rekao bilo je istinito."

42 I ondje su mnogi povjerovali u njega.

POGLAVLJE 11 Lazarova smrt

1 A neki je *čovjek* bio bolestan, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i njene sestre Marte.

2 A Marija, čiji je brat Lazar болоvao, bila je *ona* koja je pomazala Gospodina pomašću i obrisala mu noge svojom kosom.

3 Stoga su sestre poslane po nje-ga govoreći: "Gospodine, evo, bolestan je onaj koga voliš."

4 Kad je Isus *to* čuo, rekao je: "Ova bolest nije na smrt, nego radi slave Božje, da se po njoj proslavi Sin Božji."

5 A Isus je ljubio Martu i njenu sestru i Lazara.

6 Kad je, dakle, čuo da je *on* bolestan, ostao je još dva dana u istom mjestu gdje je bio.

7 Onda je, nakon toga, rekao *svojim* učenicima: "Hajdemo opet u Judeju."

8 Učenici su ga upitali: "Rabbi, Židovi su te upravo htjeli kamenovati, i opet ideš onamo?"

9 Isus je odgovorio: "Nema li dan dvanaest sati? Ako tko hodi po danu, ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta.

10 Ako li tko hodi noću, spotiče se, jer nema svjetlosti u njemu."

11 Ovo je govorio, a nakon toga im je rekao: "Naš prijatelj Lazar spava, ali ga idem probuditi."

12 Nato su mu učenici rekli: "Gospodine, ako spava, on će biti dobro."

13 Ali je Isus govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da govori o počinku u snu.

14 Onda im je Isus otvoreno rekao: "Lazar je umro.

15 I radostan sam radi vas što nisam bio ondje, da povjerujete; nego hajdemo k njemu!"

16 Tada je Toma, koji se zove Bli-zanac, rekao ostalim učenicima: "Hajdemo i mi s njim umrijeti!"

Isus - uskrsnuće i život

17 Zatim je Isus došao i našao da je već četiri dana u grobu.

18 A Betanija je bila blizu Jeru-zalema, otprilike petnaest stadija,

19 te su mnogi Židovi došli k Marti i Mariji da bi ih utješili zbog njihovog brata.

20 Onda je Marta, čim je čula da Isus dolazi, pošla njemu u susret, a Marija je sjedila u kući.

21 Tada je Marta rekla Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro.

22 Ali i sada znam da što god za-tražiš od Boga, dat će ti Bog."

23 Isus joj je rekao: "Tvoj će brat uskrsnuti!"

24 Marta mu je rekla: "Znam da će uskrsnuti, o uskrsnuću, u posljednji dan."

25 Isus joj je rekao: "Ja sam Uskrsnuće i Život. Tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.

26 I svaki koji živi i vjeruje u mene, nikada neće umrijeti. Vjeruješ li ovo?"

27 Odgovorila mu je: "Da, Gospodine, ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, koji dolazi na svijet."

28 I kad je to rekla, otišla je i po-tajno pozvala svoju sestru Mariju govoreći: "Učitelj je došao i zove te."

29 Čim je ona *to* čula, brzo je ustala i pošla k njemu.

30 A Isus nije još došao u selo, već je bio na mjestu gdje ga je susrela Marta.

31 Tada su Židovi, koji su bili s njom u kući i tješili je, kad su vidjeli da je Marija brzo ustala i izašla, posli za njom govoreći: "Ide tamo na grob plakati!"

32 Zatim je Marija, kad je došla tamo gdje je bio Isus i ugledala ga, pala do njegovih nogu govoreći mu: "Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro."

33 Kad ju je, dakle, Isus ugledao kako plače i kako plaču Židovi koji su došli s njom, uzdahnuo je

u duhu i uznemirio se

34 te upitao: "Gdje ste *ga* položili?" Oni su mu odgovorili: "Gospodine, dođi i vidi!"

35 Isus je zaplakao.

36 Nato su Židovi govorili: "Gle, kako *ga* je volio!"

37 A neki su od njih pitali: "Nije li taj, koji je slijepcu otvorio oči, mogao učiniti i to da ovaj ne umre?"

Isus uskrisuje Lazara

38 Isus je stoga ponovo uzdahnuo u sebi i došao na grob. A *to* je bila špilja i na njoj je ležao kamen.

39 Isus je rekao: "Odmaknite kamen!" Pokojnikova mu je sestra, Marta, rekla: "Gospodine, već zaudara, jer je četvrti dan *mrtav*."

40 Isus ju je upitao: "Nisam li ti rekao da ćeš, ako budeš vjerovala, vidjeti slavu Božju?"

41 Tada su odmaknuli kamen *s mjesta* gdje je mrtvac bio položen. A Isus je podigao svoje oči i rekao: "Oče, zahvaljujem ti što si me uslišao."

42 A ja sam znao da me uvijek uslišavaš, ali sam *to* govorio radi ljudi koji okolo stoje, da povjeruju da si me ti poslao."

43 I kad je to rekao, viknuo je jakim glasom: "Lazare, izađi!"

44 I mrtvac je izašao, obavijen povojima po rukama i nogama, a lice mu je *bilo* omotano rupcem. Isus im je rekao: "Odriješite *ga* i pustite neka ide!"

Urota protiv Isusa

45 Tada su mnogi od Židova koji su došli k Mariji i vidjeli što je Isus učinio povjerovali u njega.

46 A neki su od njih otišli k farizejima pa im ispriповjedili što je Isus učinio.

47 Nato su glavari svećenički i farizeji sazvali Vijeće i govorili:

"Što učiniti, jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa?"

48 Ako *ga* pustimo tako, svi će povjerovati u njega, pa će doći Rimljani i oteti nam i mjesto i narod."

49 A jedan od njih, Kaifa, koji je te godine bio veliki svećenik, rekao im je: "Vi ništa ne znate!"

50 Ne uviđate li da je za nas bolje da jedan čovjek umre radi naroda nego da sav narod propadne?"

51 A to nije rekao sâm od sebe, već je, pošto je bio veliki svećenik te godine, prorokovao da Isus treba umrijeti za narod,

52 i ne samo za narod nego i da raspršenu djecu Božju okupi u jedno.

53 Od toga su se dana, dakle, dogovorili ubiti *ga*.

54 Zato se Isus nije više javno kretao među Židovima, nego je odande otišao u kraj blizu pustinje, u grad zvani Efrajim, i ondje se zadržao sa svojim učenicima.

55 A bila je blizu židovska Pasha te su mnogi iz onoga kraja uzišli u Jeruzalem prije Pashe da bi se očistili.

56 Tada su tražili Isusa i, stojeći u Hramu, među sobom govorili: "Što vam se čini, zar neće doći na svetkovinu?"

57 A i glavari su svećenički i farizeji izdali zapovijed da, ako tko dozna gdje je, dojaviti kako bi *ga* uhvatili.

POGLAVLJE 12 Pomazanje u Betaniji

1 Zatim je šest dana prije Pashe Isus došao u Betaniju gdje je bio Lazar, onaj koji je bio umro, koga je *on* uskrsnuo od mrtvih.

2 Ondje su mu pripremili večeru; i Marta je posluživala, a Lazar je bio jedan od onih koji su s njim bili pri jelu.

3 Tada je Marija uzela libru prave nardove, skupocjene pomasti, pomazala Isusu noge i svojom kosom obrisala njegove noge, te se kuća napunila mirisom pomasti.

4 Onda je jedan od njegovih učenika, Juda Iskariotski, Šimunov *sin*, koji ga je namjeravao izdati, rekao:

5 "Zašto se ova pomast nije prodala za tristo dinara i *to* dalo siromasima?"

6 A to nije rekao jer se brinuo za siromahe, nego jer je bio lopov i imao kesu i odnosio što se *u nju* stavljalo.

7 Nato je Isus rekao: "Pusti je! Sačuvala je to za dan moga ukopa.

8 Jer siromahe uvijek imate kraj sebe, a mene nemate uvijek."

9 Tada je veliko mnoštvo Židova saznalo da je *on* ondje pa su došli, ne samo radi Isusa nego i da bi vidjeli Lazara koga je bio uskrsnuo od mrtvih.

10 Ali su se glavari svećenički posavjetovali da ubiju i Lazara,

11 jer su mnogi Židovi zbog njege odlazili u Jeruzalem.

Kraljevski ulazak u Jeruzalem

12 Sutradan je veliko mnoštvo što je došlo na svetkovinu, kad je čulo da Isus dolazi u Jeruzalem,

13 uzelo palmine grane te mu izašlo u susret i klicalo: "Hosana! 'Blagoslovljen kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje!'"

14 A Isus je, kad je našao magarčića, sjeo na njega, kao što je zapisano:

15 "Ne boj se, kćeri sionska! Evo, kralj tvoj dolazi sjedeći na mladunčetu magaričinu!"

16 A njegovi učenici nisu to isprva razumjeli; ali kad je Isus bio proslavljen, onda su se sjetili da je to bilo o njemu zapisano i da su

mu to učinili.

17 Svjedočilo je i mnoštvo koje je bilo s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrsnuo ga od mrtvih.

18 Zbog toga mu je mnoštvo i pošlo u susret, jer je čulo da je on učinio to čudo.

19 Zato su farizeji govorili među sobom: "Zar ne shvaćate kako ništa ne postižete? Evo, svijet je otišao za njim!"

Grci traže Isusa

20 A među onima koji su došli na svetkovinu iskazati štovanje bilo je i nekih Grka.

21 Oni su tada pristupili k Filipu, koji je bio iz Betsaide galilejske, te ga zamolili govoreći: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."

22 Filip je došao i rekao Andriji, a Andrija i Filip su dalje rekli Isusu.

23 A Isus je odgovorio rekavši im: "Došao je čas da se proslavi Sin čovječji.

24 Uistinu, uistinu, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li umre, donosi obilje ploda.

25 Tko voli svoj život, izgubit će ga; a tko mrzi svoj život na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.

26 Ako tko meni služi, neka mene slijedi; i gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga. Ako tko meni služi, njega će poštovati *moj* Otac.

27 Sad mi je duša uznemirena. I što reći? Oče, spasi me od ovoga časa? Ali sam zbog toga došao za ovaj čas.

28 Oče, proslavi ime svoje!" Uto je došao glas s neba govoreći: "Proslavio sam *ga* i opet ću *ga* proslaviti!"

29 Stoga je narod, koji je ondje stajao i to čuo, rekao: "Zagrmjelo je!" Drugi su rekli: "Anđeo mu je

progovorio!"

30 Isus je odgovorio i rekao: "Ovaj glas nije došao radi mene, nego radi vas.

31 Sada je sud ovome svijetu! Sada će knez ovoga svijeta biti izbačen!

32 A ja, kad budem podignut sa zemlje, sve ću privući k sebi."

33 To je govorio naznačujući ka-kvom će smrću umrijeti.

34 Narod mu je odgovorio: "Mi smo iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvijek. A kako ti govoriš da Sin čovječji treba biti podignut? Tko je taj Sin čovječji?"

35 Isus im je tada rekao: "Još je malo vremena svjetlo s vama. Hodite dok imate svjetlo, da vas tama ne osvoji! Jer tko hoda u tami, ne zna kamo ide.

36 Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da postanete djeca svjetla!" To je Isus izgovorio i otišao te se sakrio od njih.

Nevjera Židova

37 I premda je on pred njima učinio mnoga čudesa, ipak nisu u njega povjerovali,

38 da bi se ispunila riječ proroka Izaije koji je rekao: "Gospodine, tko li je povjerovao našoj poruci i kome li se objavila mišica Gospodnja?"

39 Zbog toga nisu mogli vjerovati, jer je Izaija još rekao:

40 "Zaslijepio im je oči i srce im otvrdnuo, da očima ne vide, i srcem ne razumiju i ne obrate se da ih ozdravim."

41 To je Izaija izgovorio kad je vidio njegovu slavu i o njemu govorio.

42 Ipak su mnogi i od glavara povjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu ga priznavali da ne budu isključeni iz sinagoge.

43 Jer su hvalu ljudsku ljubili

više nego hvalu Božju.

Vrhunac Isusovih tvrdnji

44 Isus je povikao i rekao: "Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me je poslao.

45 I tko vidi mene, vidi onoga koji je mene poslao.

46 Ja sam došao na svijet kao svjetlo da nijedan koji u mene vjeruje ne ostane u tami.

47 I sluša li tko moje riječi, a ne vjeruje, ja ga ne sudim, jer nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti.

48 Tko mene odbacuje i ne prima mojih riječi, ima tko ga sudi. Riječ koju sam vam govorio, ona će mu suditi u posljednji dan.

49 Jer ja nisam govorio sâm od sebe, nego mi je Otac, koji me poslao, dao zapovijed što reći i što govoriti.

50 I znam da je zapovijed njegova život vječni. Sve što ja, dakle, govorim, onako govorim kako mi je Otac rekao."

POGLAVLJE 13

Isus pere učenicima noge

1 A pred svetkovinu Pashe, kad je Isus znao da je došao njegov čas da prijeđe iz ovoga svijeta k Ocu, pošto je ljubio svoje koji su u svijetu, ljubio ih je do kraja.

2 I kad je večera završila, Đavao je već stavio u srce Judi Iskariotskom, Šimunovom sinu, da ga izda.

3 Isus je, znajući da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga došao i da odlazi k Bogu,

4 ustao od večere i odložio svoju odjeću, uzeo ubrus te se opasao.

5 Zatim je ulio vodu u posudu i počeo učenicima prati noge i brisati ubrusom kojim je bio opasan.

6 Tada je došao do Šimuna Petra i Petar ga je upitao: "Gospodine,

zar ćeš ti meni prati noge?"

7 Isus je odgovorio i rekao mu: "Što ja činim, ti sada ne shvaćaš, ali ćeš nakon ovoga spoznati."

8 Petar mu je rekao: "Nikada nećeš prati moje noge!" Isus mu je odgovorio: "Ako te ne operem, nemaš udjela sa mnom."

9 Šimun Petar mu je rekao: "Gospodine, ne samo moje noge, nego i ruke i glavu!"

10 Isus mu je rekao: "Opranomu ne treba *drugo* prati osim nogu, jer je sav čist. I vi ste čisti, ali ne svi."

11 Jer je znao tko će ga izdati, zato je rekao: "Niste svi čisti."

12 Kad im je, dakle, oprao noge, uzeo je svoju odjeću, ponovo sjeo te ih upitao: "Razumijete li što sam vam učinio?"

13 Vi mene zovete Učiteljem i Gospodinom, i dobro kažete, jer to jesam.

14 Ako sam, dakle, ja, *vaš* Gospodin i Učitelj, vama oprao noge, i vi ste dužni prati noge jedan drugome.

15 Jer sam vam dao primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio.

16 Uistinu, uistinu, kažem vam, nije sluga veći od svoga gospodara, niti je poslanik veći od onoga koji ga je poslao.

17 Ako ovo znate, blaženi ste ako tako činite!

18 Ne govorim o vama svima. Ja znam koje sam izabrao. Ali da bi se ispunilo Pismo: 'Onaj koji jede kruh sa mnom, petu svoju na mene podiže.'

19 Od sada vam kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi, povjerujete da Ja jesam.

20 Uistinu, uistinu, kažem vam, tko prima onoga koga ja šaljem, mene prima; a tko mene prima, prima onoga koji je mene poslao."

Juda se očituje

21 Kad je to izgovorio, Isus se uznemirio u duhu te posvjedočio i rekao: "Uistinu, uistinu, kažem vam da će me jedan od vas izdati."

22 Tada su učenici pogledali jedan drugoga dvoumeći se o kome govori.

23 A jedan od njegovih učenika, koga je Isus ljubio, bio je naslonjen na Isusove grudi.

24 Stoga mu je Šimun Petar namignuo neka upita tko bi bio *taj* o kome je govorio!

25 A onaj je legao na Isusova nje-dra i upitao ga: "Gospodine, tko je?"

26 Isus je odgovorio: "Onaj je kome ću ja, kad umočim, dati zalogaj." I kad je umočio zalogaj, dao *ga* je Judi Iskariotskom, *sinu* Šimunovu.

27 A poslije zalogaja, u onoga je ušao Šotona. Tada mu je Isus rekao: "Što činiš, čini brzo!"

28 I nitko *od onih* pri jelu nije znao zbog čega mu je to rekao.

29 Jer su neki mislili, pošto je Juda imao kesu, da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za svjetkovinu!", ili neka udijeli nešto siromasima.

30 On je tada, pošto je primio zalogaj, odmah izašao. A bila je noć.

31 Stoga, kad je on izašao, Isus je rekao: "Sada je proslavljen Sin čovječji, i Bog je proslavljen u njemu.

32 Ako je Bog proslavljen u njemu, Bog će i njega proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.

33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me, i kao što sam rekao Židovima, tako sada kažem vama: 'Kamo ja idem, vi ne možete doći.'

34 Novu vam zapovijed dajem da ljubite jedan drugoga; kao što sam *ja* ljubio vas, da i vi ljubite jedan drugoga.

35 Po ovome će svi znati da ste moji učenici, ako imate ljubavi jedan za drugoga."

Proroštvo o Petrovom nijekanju

36 Šimun Petar ga je upitao: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu je odgovorio: "Kamo ja idem, sada me ne možeš slijediti, ali ćeš me kasnije slijediti."

37 Petar ga je upitao: "Gospodine, zašto te sada ne mogu slijediti? Život ću svoj položiti radi tebe!"

38 Isus mu je odgovorio: "Život ćeš svoj položiti radi mene? Uistinu, uistinu, kažem ti, pijetao neće zakukurikati dok me tri puta ne zaniječeš."

POGLAVLJE 14

Isus - Put, Istina i Život

1 "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!

2 U domu Oca moga ima mnogo stanova; da nije *tako*, rekao bih vam. Idem vam pripremiti mjesto.

3 I kad odem te vam pripraviću mjesto, opet ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

4 A kamo ja idem, znate; i put znate."

5 Toma mu je rekao: "Gospodine, ne znamo kamo ideš. I kako možemo znati put?"

6 Isus mu je odgovorio: "Ja sam Put, Istina i Život. Nitko ne dolazi k Ocu, osim po meni.

7 Ako ste mene upoznali, upoznat ćete i Oca mojega. I od sada ga poznajete i vidjeli ste ga!"

8 Filip mu je rekao: "Gospodine, pokaži nam Oca, i dovoljno nam je!"

9 Isus ga je upitao: "Toliko sam vremena s vama i nisi me upoznao, Filipe? Tko je vidio mene, vidio je Oca; pa kako *onda* ti kažeš:

'Pokaži nam Oca?'

10 Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim ne govorim sâm od sebe; nego Otac koji prebiva u meni sâm čini djela.

11 Vjerujte mi da *sam* ja u Ocu i Otac u meni! Ako li ne, vjerujte mi radi samih djela.

12 Uistinu, uistinu, kažem vam, tko u mene vjeruje, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će od ovih činiti, jer ja odlazim k Ocu svome.

13 I sve što zamolite u moje ime, to ću učiniti, da bi se proslavio Otac u Sinu.

14 Ako što zamolite u moje ime, ja ću *to* učiniti."

Obećanje o dolasku Utješitelja

15 "Ako me ljubite, držite moje zapovijedi.

16 A ja ću moliti Oca te će vam dati drugog Utješitelja, da ostane s vama zauvijek,

17 Duha istine, koga svijet ne može primiti jer ga ne vidi, niti ga poznaje. A vi ga poznajete jer prebiva s vama i u vama će biti.

18 Neću vas ostaviti neutješene; doći ću k vama.

19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, ali vi ćete me vidjeti, jer ja živim, i vi ćete živjeti.

20 U onaj ćete dan vi znati da sam ja u Ocu svome, i vi u meni i ja u vama.

21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, on je onaj koji me ljubi. A tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ga ljubiti i njemu se očitovati."

22 Upitao ga je Juda, ne Iskariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se nama očitovati, a ne svijetu?"

23 Isus je odgovorio i rekao mu: "Ako me tko ljubi, moje će riječi držati i moj će ga Otac ljubiti, te

ćemo k njemu doći i kod njega prebivati.

24 Tko mene ne ljubi, riječi moje ne drži. A riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me je poslao.

25 To sam vam govorio dok sam boravio s vama.

26 A Utješitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, on će vas poučavati o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam govorio.

27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Ja vam ne dajem kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje srce vaše i neka se ne boji!

28 Čuli ste da sam vam ja rekao: 'Idem i *opet* dolazim k vama.' Kad biste me ljubili, radovali biste se što sam rekao: 'Idem k Ocu' jer je Otac moj veći od mene.

29 A rekao sam vam sada, prije nego se dogodi, da biste vjerovali kad se dogodi.

30 Neću više s vama mnogo razgovarati jer dolazi knez ovoga svijeta, a *on* u meni nema ništa.

31 Ali neka svijet sazna da ljubim Oca i činim onako kako mi je zapovjedio Otac! Ustanite, hajdemo odavde!"

POGLAVLJE 15 Isus - istinski trs

1 "Ja sam istinski trs, a moj Otac je vinogradar.

2 Svaku lozu na meni koja ne donosi plod uklanja, a svaku koja donosi plod on čisti da bi donijela više ploda.

3 Vi ste već čisti po riječi koju sam vam govorio.

4 Ostanite u meni, i ja u vama! Kao što mladica ne može donijeti ploda sama od sebe, ako ne oстане na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni.

5 Ja sam trs, vi *ste* mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo ploda; jer bez mene

ne možete ništa učiniti.

6 Ako tko ne ostane u meni, baca se van kao mladica i osuši se; onda ih skupljaju i u oganj bacaju pa izgore.

7 Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, molite što hoćete, i bit će vam.

8 U ovome se proslavlja Otac moj da donosite mnogo ploda; tako ćete biti moji učenici.

9 Kao što je Otac mene ljubio, i ja sam vas ljubio; ostanite u mojoj ljubavi!

10 Ako držite moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam ja držao zapovijedi Oca svoga i ostajem u njegovoj ljubavi.

11 Ovo sam vam govorio da radost moja oстане u vama i *da* radost vaša bude potpuna!

12 Ovo je moja zapovijed: da ljubite jedan drugoga kao što sam ja ljubio vas!

13 Nitko nema veće ljubavi od ove: da netko život svoj položi za svoje prijatelje.

14 Vi ste moji prijatelji ako činite sve što vam ja zapovijedam.

15 Više vas ne zovem slugama, jer sluga ne zna što radi njegov gospodar; već sam vas nazvao prijateljima, jer sam vam otkrio sve što sam čuo od Oca svoga.

16 Niste vi mene izabrali, nego sam ja vas izabrao i odredio vas da vi idete i plod donosite te *da* plod vaš oстане; da vam Otac daruje sve što zamolite u moje ime.

17 Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedan drugoga!"

Mržnja ovoga svijeta

18 "Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas!

19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi volio svoje; a pošto niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi.

20 Sjetite se riječi koju sam vam ja rekao: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.' Ako su mene progonili, i vas će progoniti. Ako su moju riječ držali, i vašu će držati.

21 Ali sve će vam to činiti radi moga imena jer ne poznaju onoga koji me je poslao.

22 Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada ne mogu pokriti svoj grijeh.

23 Tko mene mrzi, i Oca mojega mrzi.

24 Da nisam među njima učinio djela kojih nitko drugi nije učinio, ne bi imali grijeha; ali su ih sada i vidjeli, te zamrzili i mene i Oca mojega.

25 Ali *to se događa* da bi se ispunita riječ što je zapisana u njihovom Zakonu: 'Mrzili su me nizašto!'

26 A kad dođe Utješitelj, koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, on će svjedočiti za mene.

27 A i vi ćete svjedočiti jer ste od početka sa mnom."

POGLAVLJE 16

1 "Ovo sam vam govorio da se ne sablaznite.

2 Isključivat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi vrijeme kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu izvršava službu.

3 I to će vam činiti jer nisu upoznali *ni* Oca ni mene.

4 Ali ovo sam vam govorio da se, kad dođe vrijeme, sjetite da sam vam ja to rekao. A to vam nisam rekao na početku jer sam bio s vama."

Djelovanje Duha

5 "A sada idem k onomu koji me je poslao; i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?'

6 Nego se, jer sam vam ovo govorio, vaše srce ispunito žalostu.

7 Ipak, ja vam istinu kažem: bolje je za vas da ja odem, jer ako ne odem, Utješitelj neće doći k vama. Ako li odem, poslat ću ga k vama.

8 A kad dođe, on će prekoriti svijet zbog grijeha, i zbog pravednosti i zbog suda:

9 zbog grijeha, jer ne vjeruju u mene;

10 zbog pravednosti, jer odlazim k Ocu svome i više me nećete vidjeti;

11 zbog suda, jer je osuđen knez ovoga svijeta.

12 Imam vam još mnogo toga reći, ali sad ne možete to nositi.

13 Ali kad dođe on, Duh Istine, uvodit će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti sve što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi.

14 On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i *to* vama navješćivati.

15 Sve što ima Otac, moje je. Radi toga sam rekao da će od mojega uzimati i *to* vama navješćivati."

Oproštaj od učenika

16 "Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti, jer ja idem k Ocu."

17 Nato su neki od njegovih učenika govorili među sobom: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti', i: 'jer ja idem k Ocu'?"

18 Stoga su rekli: "Što je to što kaže: 'Malo'? Ne znamo što govori."

19 Tada je Isus saznao da su ga htjeli pitati pa im je rekao: "Raspitujete li se među sobom o tome što sam rekao: 'Malo, i nećete me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'?"

20 Uistinu, uistinu, kažem vam, da ćete vi plakati i tugovati, a svijet će se radovati; i vi ćete se žalostiti

stiti, ali će se vaša žalost okrenuti u radost.

21 Žena je obuzeta žalošću kad rađa, jer je došao njen čas; ali čim rodi dijete, više se ne sjeća muke zbog radosti što se na svijet rodio čovjek.

22 Zato ste i vi sada obuzeti žalošću, ali ću vas opet vidjeti, pa će vam se srce obradovati, i vaše radosti od vas nitko neće uzeti.

23 I u onaj dan nećete me ništa pitati. Uistinu, uistinu, kažem vam, sve što zamolite Oca u moje ime, dat će vam.

24 Dosad niste ništa molili u moje ime; molite i primit ćete da vaša radost bude potpuna.

25 Ovo sam vam govorio u poslovicama; ali dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti u poslovicama, nego ću vam otvoreno navješćivati o Ocu.

26 U onaj ćete dan moliti u moje ime, i ne kažem vam da ću ja moliti Oca za vas,

27 jer vas sâm Otac voli, budući da ste vi voljeli mene i vjerovali da sam ja od Boga izašao.

28 Izašao sam od Oca i došao na svijet; nadalje, ostavljam svijet i odlazim k Ocu."

29 Njegovi su mu učenici rekli: "Evo, sada otvoreno govoriš i nikakvu poslovicu ne pripovijedaš."

30 Sada uviđamo da sve znaš i nema potrebe da te bilo tko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izašao."

31 Isus im je odgovorio: "Vjerujete li sada?"

32 Evo dolazi čas, i već je došao, kad ćete se raspršiti svaki za sebe, i mene ostaviti samoga; ali nisam sâm, jer je Otac sa mnom.

33 Ovo sam vam govorio da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolju, ali raspoložite se! Ja sam pobijedio svijet."

POGLAVLJE 17 Isusova velikosvećenička molitva

1 Ove je riječi Isus izgovorio i podigao svoje oči k nebu te rekao: "Oče, došao je čas! Proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj proslavi tebe;

2 kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da svima koje si mu dao daruje život vječni.

3 A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i onoga koga si poslao, Isusa Krista.

4 Ja sam tebe proslavio na zemlji: dovršio sam djelo koje si mi dao da izvršim.

5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe samoga slavom koju sam imao kod tebe prije negoli je svijeta bilo.

6 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao iz svijeta. Tvoji su bili i meni si ih dao, i održali su riječ tvoju.

7 Sada su upoznali da je od tebe sve što si mi dao.

8 Jer sam im dao riječi koje si ti meni dao. I oni su ih primili i doista spoznali da sam od tebe izašao i povjerovali da si me ti poslao.

9 Ja molim za njih; ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

10 I sve je moje tvoje, a tvoje moje; i u njima sam se proslavio.

11 I više nisam u svijetu, ali su oni u svijetu, a ja odlazim k tebi. Oče sveti, sačuvaj u imenu svome one koje si mi dao, da budu jedno kao mi.

12 Dok sam bio s njima u svijetu, ja sam ih čuvao u tvom imenu; one koje si mi dao, sačuvao sam, te nijedan od njih nije izgubljen, osim sina propasti, da bi se ispunilo Pismo.

13 A sada idem k tebi i ovo go-

vorim *dok* sam u svijetu, da bi u sebi bili ispunjeni mojom radošću.

14 Ja sam im predao riječ tvoju i svijet ih je zamrzio, jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta.

15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš od zla.

16 Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.

17 Posveti ih istinom svojom; tvoja je riječ istina.

18 Kao što si *ti* mene poslao u svijet, i ja sam njih poslao u svijet.

19 I ja sebe posvećujem za njih, kako bi i oni bili posvećeni istinom.

20 A ne molim samo za ove, nego i za one koji će po njihovoj riječi povjerovati u mene:

21 da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno, kako bi svijet povjerovao da si me ti poslao.

22 I slavu koju si dao meni, ja sam dao njima, da budu jedno kao što smo mi jedno:

23 ja u njima i ti u meni, da budu savršeni u jednom, te da svijet upozna da si me ti poslao i *da si* ih ljubio, kao što si mene ljubio.

24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao, budu sa mnom gdje sam ja; da bi promatrali moju slavu koju si mi dao, jer si me ljubio prije utemeljenja svijeta.

25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao, a ja sam te upoznao, i ovi su upoznali da si me ti poslao.

26 I njima sam obznanio ime tvoje, i obznanjivat ću *ga*, da bi ljubav kojom si mene ljubio bila u njima, i ja u njima."

POGLAVLJE 18

Isus predan i uhićen

1 Kad je to izgovorio, Isus je sa svojim učenicima otišao preko potoka Cedrona, gdje je bio vrt, u koji je ušao on i njegovi učenici.

2 A i Juda, koji ga je izdao, poznavao je to mjesto, jer se Isus ondje često sastajao sa svojim učenicima.

3 Tada je Juda, pošto je dobio četu i stražare od glavara svećeničkih i farizeja, došao onamo sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.

4 Isus je stoga, znajući sve što će doći na njega, izašao i upitao ih: "Koga tražite?"

5 Odgovorili su mu: "Isusa Nazarećanina." Isus im je rekao: "Ja jesam." A stajao je s njima i Juda, koji ga je izdao.

6 Kad im je, dakle, rekao: "Ja jesam", uzmakli su natrag i pali na tlo.

7 Tada ih je ponovo upitao: "Koga tražite?" A oni su rekli: "Isusa Nazarećanina."

8 Isus je odgovorio: "Rekao sam vam da sam ja. Ako, dakle, mene tražite, pustite ove neka odu!"

9 da se ispuni riječ koju je rekao: "Nisam izgubio ni jednoga od onih koje si mi dao."

10 Uto je Petar izvukao mač što ga je imao i udario slugu velikog svećenika i odsjekao mu desno uho. A slugi je bilo ime Malho.

11 Nato je Isus rekao Petru: "Stavi svoj mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je dao Otac moj?"

Isus pred židovskim vjerskim vođama

12 Tada su četa i zapovjednik i židovski službenici uhvatili Isusa i svezali ga

13 i najprije ga odveli k Ani; jer je on bio tast Kaifi koji je bio veliki svećenik te godine.

14 A Kaifa je bio onaj koji je savjetovao Židovima kako je bolje da jedan čovjek umre za narod.

15 A Isusa je slijedio Šimun Petar i drugi učenik. Taj je učenik

bio poznat velikom svećeniku pa je ušao s Isusom u palaču velikog svećenika.

16 A Petar je ostao vani kod vrata. Onda je taj drugi učenik, koji je bio poznat velikom svećeniku, došao van i porazgovarao s vrataricom te uveo Petra.

17 Tada je djevojka, vratarica, upitala Petra: "Nisi li i ti *jedan* od učenika ovoga čovjeka?" On je rekao: "Nisam!"

18 A sluge i stražari, načinili su žeravice, stajali i grijali se jer je bilo hladno; i Petar je stajao s njima i grijao se.

19 Veliki je svećenik tada upitao Isusa o njegovim učenicima i o njegovom nauku.

20 Isus mu je odgovorio: "Ja sam javno govorio svijetu. Ja sam uvijek poučavao u sinagogi i u Hramu gdje se Židovi svagda okupljaju, i nisam ništa govorio u tajnosti.

21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im govorio. Evo, oni znaju što sam ja govorio."

22 A kad je on to rekao, jedan od nazočnih stražara dao je Isusu pljuskus govoreći: "Tako li odgovaraš velikom svećeniku?"

23 Isus mu je odgovorio: "Ako sam zlo rekao, dokaži da je zlo! Ako li dobro, zašto me udaraš?"

24 Ana ga je *zatim* poslao svezanog velikom svećeniku Kaifi.

25 A Šimun Petar je stajao i grijao se. Onda su ga upitali: "Nisi li i ti *jedan* od njegovih učenika?" On je zaniijekao i rekao: "Nisam!"

26 Jedan od slugu velikog svećenika, koji je bio rođak onoga kome je Petar odsjekao uho, rekao je: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njim?"

27 Petar je tada ponovo zaniijekao, i pijetao je odmah zakukurikao.

Isus pred Pilatom

28 Zatim su Isusa odveli od Kaife u sudnicu, a bilo je rano jutro; ali oni nisu ušli u sudnicu, da se ne bi okaljali, tako da mogu jesti Pashu.

29 Pilat je tada izašao k njima i upitao: "Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?"

30 Odgovorili su i rekli mu: "Ako ovaj ne bi bio zločinac, ne bismo ga tebi predali."

31 Nato im je Pilat rekao: "Uzmite ga vi pa mu sudite po svome zakonu!" Židovi su mu tada rekli: "Nama nije po zakonu dopušteno nikoga ubiti",

32 da bi se ispunila Isusova riječ koju je rekao naznačujući kakvom smrću treba umrijeti.

33 Onda je Pilat ponovo ušao u sudnicu te pozvao Isusa i upitao ga: "Jesi li ti kralj Židova?"

34 Isus mu je odgovorio: "Kažeš li ti to sâm od sebe ili su ti to drugi rekli o meni?"

35 Pilat je odgovorio: "Jesam li ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predali su te meni. Što si učinio?"

36 Isus je odgovorio: "Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali sada, moje kraljevstvo nije odavde."

37 Pilat ga je stoga upitao: "Ti si, dakle, kralj?" Isus je odgovorio: "Ti kažeš da sam ja kralj. Ja sam se radi toga rodio i radi toga sam došao na svijet da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine, sluša moj glas."

38 Pilat ga je upitao: "Što je istina?" I kad je ovo izgovorio, ponovo je izašao pred Židove te im rekao: "Ja ne nalazim na njemu

nikakve krivnje.

39 A vaš je običaj da vam na Pashu jednoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja Židova?"

40 Tada su ponovo svi povikali govoreći: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba je bio razbojnik.

POGLAVLJE 19

Isus ovjenčan trnjem

1 Tada je, dakle, Pilat uzeo Isusa i izbičevao ga.

2 A vojnici su ispleli vijenac od trnja, stavili mu na glavu pa ga ogrnuli purpurnim plaštem,

3 i govorili: "Zdravo, kralju Židova!" te mu udarali pljuske.

4 Pilat je tada ponovo izašao pa im rekao: "Evo, izvodim ga k vama kako bi znali da na njemu ne nalazim nikakve krivnje!"

5 Onda je Isus izašao noseći trnov vijenac i purpurni plašt, a *Pilat* im je rekao: "Evo čovjeka!"

6 Kad su ga, dakle, ugledali glavari svećenički i stražari, povikali su govoreći: "Razapni ga! Razapni!" Pilat im je rekao: "Uzmite ga vi i razapnite jer ja na njemu ne nalazim krivnje."

7 Židovi su mu odgovorili: "Mi imamo zakon i po našem zakonu mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim."

8 Zato se Pilat, kad je čuo tu riječ, još više uplašio,

9 te ponovo otišao u sudnicu i upitao Isusa: "Odakle si?" Ali mu Isus nije dao odgovora.

10 Nato mu je Pilat rekao: "Zar sa mnom ne razgovaraš? Ne znaš li da imam vlast razapeti te i imam vlast pustiti te?"

11 Isus je odgovorio: "Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije bilo dano odozgo. Zbog toga onaj koji me je predao tebi ima veći grijeh."

12 Od toga časa Pilat ga je na-

stojao pustiti, ali su Židovi vikali govoreći: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj cezaru! Svaki koji se pravi kraljem, govori protiv cezara."

13 Stoga je Pilat, kad je čuo tu riječ, izveo Isusa i sjeo na sudačku stolicu na mjestu zvanom Pločnik, a na hebrejskom Gabata.

14 A bila je priprava za Pashu, i oko šestoga sata; onda je rekao Židovima: "Evo vašega Kralja!"

15 A oni su povikali: "Ukloni ga! Ukloni! Razapni ga!" Pilat ih je upitao: "Zar da vašega Kralja razapnem?" Glavari su svećenički odgovorili: "Mi nemamo nikakvoga kralja nego Cezara!"

16 Tada im ga je, dakle, predao da se razapne, pa su Isusa uzeli i odveli ga.

Isus razapet

17 I noseći svoj križ, uzišao je na mjesto zvano Lubanja, što se hebrejski naziva Golgota,

18 gdje su razapeli njega i s njim drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini.

19 A Pilat je napisao natpis i stavio ga na križ. A bilo je napisano: ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.

20 Taj su natpis tada čitali mnogi Židovi, jer je mjesto gdje je Isus bio razapet bilo blizu grada. A bilo je napisano hebrejski, grčki i latinski.

21 Tada su židovski glavari svećenički rekli Pilatu: "Nemoj pisati 'Kralj Židova', nego da je on rekao: 'Kralj sam Židova.'"

22 Pilat je odgovorio: "Što sam napisao, napisao sam!"

23 Zatim su vojnici, pošto su razapeli Isusa, uzeli njegovu odjeću te načinili četiri dijela: svakom vojniku dio; i njegovu košulju. A košulja je bila nešivena, cijela istkana skroz od vrha.

24 Zato su rekli među sobom: "Ne parajmo je, nego bacimo za nju ždrijeb čija će biti!", da se ispuni Pismo koje kaže: "Razdijelili su među sobom odjeću moju i za ruho moje bacali ždrijeb." Vojnici su, dakle, to tako učinili.

25 A kod Isusova su križa stajale njegova majka i sestra njegove majke, Marija, žena Kleofina, i Marija Magdalena.

26 Kad je, dakle, Isus ugledao majku i pokraj nje učenika koga je ljubio, rekao je svojoj majci: "Ženo, evo ti sina!"

27 Onda je rekao učeniku: "Evo ti majke!" I od onog časa učenik ju je uzeo u svoj dom.

Isusova smrt

28 Nakon toga Isus je, znajući da je sada sve dovršeno, da bi se ispunito Pismo, rekao: "Žedan sam!"

29 A ondje se nalazila posuda puna octa, te su oni natopili spužvu octom i stavili je na izopovu trsku pa je prinijeli njegovim ustima.

30 Kad je, dakle, Isus dobio ocat, rekao je: "Dovršeno je!" Onda je pognuo glavu i predao duh.

31 Tada su Židovi, pošto je bila Priprava, da tijela ne bi ostala na križu na Šabat (jer je onaj Šabat bio velik dan), zamolili Pilata da se *razapetima* prelome njihove golijeni i da ih se ukloni.

32 Uto su došli vojnici i prelomili noge prvomu, onda drugomu koji je bio razapet s njim.

33 A kad su došli do Isusa i vidjeli da je već mrtav, nisu mu prelomili golijeni,

34 nego mu je jedan od vojnika kopljem probio bok, te je odmah potekla krv i voda.

35 I onaj koji je to vidio svjedoči i njegovo je svjedočanstvo istinito;

i on zna da govori istinu, da bi vi povjerovali.

36 Jer se to dogodilo da bi se ispunito Pismo: "Njegova se kost neće prelomiti."

37 I ponovo drugo Pismo kaže: "Gledat će na onoga koga su proboli."

Isusov pokop

38 A poslije toga je Josip, iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali tajni zbog straha od Židova, zamolio Pilata da uzme Isusovo tijelo. I Pilat mu je dopustio. Tada je došao i uzeo tijelo Isusovo.

39 A došao je i Nikodem, koji je prije k Isusu došao noću, i donio oko stotinu libara smjese smirne i aloja.

40 Onda su uzeli Isusovo tijelo i omotali ga lanenim platnom s miomirisima, kako je kod Židova običaj sahranjivati.

41 A na mjestu gdje je bio razapet, nalazio se vrt i u vrtu nova grobnica u koju još nitko nije bio položen.

42 Stoga su ondje, zbog židovske Priprave, položili Isusa, jer je grobnica bila blizu.

POGLAVLJE 20 Isusovo uskrsnuće

1 Prvoga dana u tjednu, rano, dok je još bila tama, došla je Marija Magdalena do grobnice i opazila da je kamen odmaknut s grobnice.

2 Tada je otrčala i došla k Šimunu Petru i drugomu učeniku, koga je Isus volio, te im rekla: "Uzeli su Gospodina iz grobnice i ne znamo gdje su ga položili."

3 Nato su Petar i onaj drugi učenik izašli i došli do grobnice.

4 A trčala su obojica zajedno, ali je onaj drugi učenik trčao brže od Petra i stigao prvi do grobnice.

5 I pošto se sagnuo i *pogledao unutra*, ugledao je laneno platno gdje leži; ipak nije ušao unutra.

6 Uto je stigao Simun Petar, slijedeći ga, te ušao u grobnicu i vidio laneno platno gdje leži,

7 i rubac što mu je bio oko glave, *ali* nije ležao uz laneno platno, *već je bio* posebno svijen na jednom mjestu.

8 Tada je ušao i onaj drugi učenik koji je prvi došao do grobnice, te vidio i povjerovao;

9 jer još nisu razumjeli Pisma da on mora uskrsnuti od mrtvih.

10 Zatim su se učenici ponovo vratili k svojim.

Isus se pokazuje Mariji Magdaleni i učenicima

11 A Marija je ostala vani pokraj groba i plakala; i dok je plakala, sagnula se i *pogledala* u grobnicu,

12 te opazila dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je ležalo Isusovo tijelo: jedan kod glave, a drugi kod nogu.

13 I oni su je upitali: "Ženo, zašto plačeš?" Rekla im je: "Zato što su odnijeli moga Gospodina i ne znam gdje su ga položili."

14 I kad je to izgovorila, okrenula se unatrag i ugledala Isusa gdje stoji. A nije znala da je *to* Isus.

15 Isus ju je upitao: "Ženo, zašto plačeš? Koga tražiš?" Misleći da je vrtlar, ona mu je odgovorila: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga položio i ja ću ga uzeti."

16 Isus joj je rekao: "Marijo!" Ona se okrenula i rekla mu: "Rabbuni!", što će reći: "Učitelju!"

17 Isus joj je rekao: "Ne dotiči me se, jer još nisam uzašao k Ocu, nego idi k braći mojoj i reci im: 'Uzlazim Ocu svojemu i Ocu vašemu, svojemu Bogu i vašemu Bogu.' "

18 Došla je Marija Magdalena i javila učenicima da je vidjela Gospodina i *da* joj je to rekao.

19 Tada je, toga istog dana uvečer, *a* to je bio prvi *dan* u tjednu, dok su vrata gdje su se učenici okupili bila zatvorena zbog straha od Židova, Isus došao i stao u sredinu pa im rekao: "Mir vama!"

20 I kad je to rekao, pokazao im je *svoje* ruke i svoj bok. Tada su se učenici obradovali kad su vidjeli Gospodina.

21 Onda im je Isus ponovo rekao: "Mir vama! Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas."

22 I kad je to izgovorio, dahnuo je na *njih* i rekao im: "Primitite Duha Svetoga!"

23 Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su *im*."

Isus i Toma

24 A Toma, zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, nije bio s njima kad je Isus došao.

25 Stoga su mu drugi učenici govorili: "Vidjeli smo Gospodina." Ali im je on rekao: "Dok ne vidim na rukama njegovim trag od klinova i ne stavim prst svoj u trag od klinova, i ne stavim ruku svoju u njegov bok, neću vjerovati."

26 I poslije osam dana njegovi su učenici ponovo bili unutra, i Toma s njima. Isus je došao, *a* vrata su bila zatvorena, i stao u sredinu te rekao: "Mir vama!"

27 Zatim je rekao Tomi: "Pruži prst svoj ovamo i pogledaj ruke moje; i pruži ruku svoju pa je stavi u bok moj, i ne budi nevjeran, nego vjeran!"

28 A Toma je odgovorio i rekao mu: "Gospodin moj i Bog moj!"

29 Isus mu je rekao: "Tomo, jer si me vidio, vjeruješ. Blaženi oni koji nisu vidjeli, a povjerovali su!"

30 I mnoge je druge znakove Isus zasigurno učinio pred svojim učenicima, koji nisu zapisani u ovoj knjizi.

31 A ovi su zapisani da bi povjerovali da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život po njegovom imenu.

POGLAVLJE 21 Očitovanje na Tiberijadskom moru

1 Nakon toga Isus se ponovo očitovao učenicima na Tiberijadskom moru. A očitovao se ovako:

2 Bili su zajedno Šimun Petar i Toma, zvani Blizanac, i Natanael iz Kane Galilejske, i *sinovi* Zebedejevi i druga dvojica od njegovih učenika.

3 Šimun Petar im je rekao: "Idem ribariti." Rekli su mu: "Idemo i mi s tobom." Izašli su i odmah ušli u lađu. I tu noć ništa nisu ulovili.

4 A kad je jutro već svanulo, stajao je Isus na obali, ali učenici nisu znali da je to Isus.

5 Isus ih je tada upitao: "Djeco, imate li što za *jesti*?" Oni su mu odgovorili: "Ne."

6 A on im je rekao: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Onda su bacili, i nisu je više mogli izvući od mnoštva riba.

7 Tada je onaj učenik koga je Isus ljubio rekao Petru: "Gospodin je!" Nato je Šimun Petar, kad je čuo da je to Gospodin, opasao ribarski ogrtač, jer je bio gol, te se bacio u more.

8 A drugi su učenici došli lađicom (jer nisu bili daleko od kopna, samo oko dvjesto lakata) i vukli mrežu s ribama.

9 Čim su, dakle, izašli na kopno, opazili su pripremljen žar i na njemu postavljenu ribu i kruh.

10 Isus im je rekao: "Donesite od riba što ste sada uhvatili."

11 Šimun Petar se popeo i izvuкао na kopno mrežu punu veli-

kih riba: stotinu pedeset i tri ribe. Premda *ih* je bilo toliko mnogo, mreža se nije raskinula.

12 Isus im je rekao: "Dođite i objedujte!" I nitko se od učenika nije usudio pitati ga: "Tko si ti?" Jer su znali da je Gospodin.

13 Isus se tada primaknuo i uzeo kruh te im ga dao; a tako i ribu.

14 To se već treći put Isus očitovao svojim učenicima otkako je uskrsnuo od mrtvih.

Isus i Petar

15 Dok su tako objedovali, Isus je upitao Šimuna Petra: "Šimune, *sine* Jonin, ljubiš li me više nego ovi?" On mu je odgovorio: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Rekao mu je: "Pasi jaganjce moje!"

16 Ponovo ga je drugi put upitao: "Šimune, *sine* Jonin, ljubiš li me?" On mu je odgovorio: "Da, Gospodine, ti znaš da te volim!" Rekao mu je: "Pasi ovce moje!"

17 Upitao ga je treći put: "Šimune, *sine* Jonin, voliš li me?" Petar se ražalostio što mu je treći put rekao: "Voliš li me?", pa mu je odgovorio: "Gospodine, ti sve znaš. Ti znaš da te volim!" Isus mu je rekao: "Pasi ovce moje!"

18 Uistinu, uistinu, kažem ti, dok si bio mlad, sâm si se pripasivao i hodio kamo si htio. Ali kad ostariš, ruke ćeš svoje raširiti pa će te drugi pripasivati i voditi kamo ne želiš."

19 A to je rekao naznačujući kakvom će smrću proslaviti Boga. I kad je to izgovorio, rekao mu je: "Slijedi me!"

20 Tada se Petar okrenuo i vidio gdje *ih* slijedi učenik koga je Isus ljubio i koji se na večeri naslonio na njegove grudi i pitao: "Gospodine, tko je taj koji će te izdati?"

21 Pošto ga je Petar opazio, upitao je Isusa: "Gospodine, a što će

ovaj *raditi*?"

22 Isus mu je rekao: "Ako hoću da on ostane dok opet ne dođem, što ti *imaš s time*? Ti me slijedi!"

23 Zato se među braćom proširio taj glas da onaj učenik neće umrijeti; ali mu Isus nije rekao da neće umrijeti, nego: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što ti *imaš s time*?"

24 Ovo je taj učenik koji o tome svjedoči i to je zapisao. I znamo da je svjedočanstvo njegovo istinito.

25 A ima i mnogo drugoga što je Isus učinio koje, ako bi se pojedinačno zapisivalo, pretpostavljam da ni sâm svijet ne bi obuhvatio knjige koje bi trebalo napisati. Amen.

DJELA APOSTOLSKA

POGLAVLJE 1

Proslov

1 Prijašnje svoje izvješće, Teofile, sastavio sam o svemu što je Isus počeo i činiti i poučavati,

2 do dana u kojem je bio uzdignut, nakon što je po Duhu Svetome dao zapovijedi apostolima koje je izabrao,

3 kojima se, poslije svoje muke, i pokazao da je živ mnogim nepogrešivim dokazima i pojavljivao im se tijekom četrdeset dana i govorio o onome što se tiče kraljevstva Božjeg.

Isusovo uznesenje

4 I dok je jednom bio okupljen zajedno s njima, zapovjedio im je da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da čekaju obećanje Očeva "koje ste" rekao je "čuli od mene.

5 Jer Ivan je doista krstio vodom, a vi ćete nedugo nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."

6 Zato su ga oni, kad su se skupili, upitali govoreći: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme ponovo obnoviti kraljevstvo Izraelu?"

7 A on im je rekao: "Nije vaše znati vremena ili doba koje je Otac stavio pod svoju vlast.

8 Ali vi ćete primiti snagu nakon što Duh Sveti siđe na vas, i bit ćete mi svjedoci i u Jeruzalemu, i po svoj Judeji i Samariji, i sve do kraj zemlje."

9 A kad je sve to rekao, dok su oni gledali bio je uzdignut i oblak ga je oteo njihovim očima.

10 I dok su nepomično gledali prema nebu kako odlazi, gle, stala su pokraj njih dva čovjeka u bijeloj odjeći,

11 koji su još i rekli: "Ljudi Galileji, zašto stojite zureći u nebo?

Ovaj isti Isus, koji je od vas uznesen u nebo, isto će tako doći kao što ste ga vidjeli da odlazi u nebo."

Izbor dvanaestog apostola

12 Tada su se vratili u Jeruzalem s gore zvane Maslinska, koja je udaljena od Jeruzalema jedan šaborni dan hoda.

13 A kad su ušli unutra, popeli su se u gornju sobu gdje su boravili i Petar i Jakov i Ivan i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov sin Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda brat Jakovljevi.

14 Svi su ovi složno ustrajali u molitvi i molbi zajedno sa ženama, i Marijom majkom Isusovom i s njegovom braćom.

15 I u te dane ustao je Petar usred učenika i rekao (bilo je zajedno oko stotinu dvadeset imena):

16 "Ljudi i braćo, trebalo se je ispuniti ono Pismo koje je Duh Sveti na Davidova usta prorokovao o Judi, koji je bio vodič onih što su uhvatili Isusa.

17 Jer se ubrajao među nas i zadobio dio ove službe.

18 Stoga je taj kupio njivu nagradom za nepravdu; zatim se strmoglavio, raspuknuo po sredini i razlila mu se sva utroba.

19 I to je postalo poznato svim stanovnicima Jeruzalema tako da je ta njiva prozvana njihovim vlastitim jezikom 'Akeldama', to jest 'Krvava njiva'.

20 Jer je zapisano u knjizi Psalama: 'Neka mu stan opusti, neka nitko u njemu ne stanuje'; I: 'Neka njegovo nadgledništvo preuzme drugi.'

21 Stoga od ovih ljudi koji su bili s nama cijelo vrijeme, koje je Gospodin Isus proveo s nama

22 otkada je Ivan počeo krštavati do istoga dana kad je bio uznesen od nas, mora jedan biti određen da bude s nama svjedokom njegovog uskrsnuća."

23 I predložili su dvojicu: Josipa zvanog Barsaba, koji je bio prozvan Just, i Matiju.

24 Tada su molili i rekli: "Ti, Gospodine, koji poznaješ srca svih, pokaži koga si od ove dvojice izabrao

25 da preuzme dio ove službe i apostolstva od kojega je Juda pristupom otpao da bi otišao na svoje mjesto!"

26 Tada su predali svoje ždrebove, i ždrijeb je pao na Matiju te je on bio pribrojen k jedanaestorici apostola.

POGLAVLJE 2 Dar Duha Svetoga

1 A kad je napokon došao dan Pedesetnice svi su bili složno na jednome mjestu.

2 I odjednom je došao huk s neba, kao kad navaljuje silan vjatar, te je ispunio svu kuću gdje su sjedili.

3 I pred njima su se pojavili razdijeljeni jezici kao od ognja te su posjeli na svakoga od njih.

4 I svi su se oni napunili Duha Svetoga te počeli govoriti drugim jezicima, kako im je već Duh davao govoriti.

5 A tamo su u Jeruzalemu živjeli Židovi, pobožni ljudi iz svakog naroda pod nebom.

6 A kad se to razglasilo, mnoštvo se skupilo i zbunilo se, jer ih je svatko čuo *kako* govore njihovim vlastitim jezikom.

7 I svi su bili zadivljeni i začuđeni govoreći jedan drugome: "Gle, nisu li svi ovi što govore Galilejci?"

8 Pa kako mi čujemo svakoga na svojem jeziku u kojem smo se

rodili?

9 Parti i Međani, i Elamljani, i stanovnici Mezopotamije, i Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije,

10 Frigije i Pamfilije, Egipta i dijelova Libije krajeva oko Ćirene; i tuđinci iz Rima, Židovi i prozeliti,

11 Krećani i Arapi; čujemo ih kako govore našim jezicima o čudesnim Božjim djelima."

12 I svi su bili zadivljeni i u nedoumici pitali jedan drugoga: "Što li ovo znači?"

13 Drugi su se podrugivali i govorili: "Napili su se mladog vina."

Petrova propovijed

14 A Petar je ustao *zajedno* s jedanaesticom, podigao svoj glas i rekao im: "Ljudi, Judejci i svi *vi* što živite u Jeruzalemu! Neka vam ovo bude znano pa riječi moje poslušajte!

15 Jer ovi nisu pijani, kao što vi mislite, budući da je *tek* treći sat dana,

16 već je to ono što je rečeno po proroku Joelu:

17 'I ovo će se dogoditi u posljednje dane, govori Bog, izlit ću od svoga Duha na svako tijelo, i prorokovat će vaši sinovi i vaše kćeri; i vaši će mladići gledati viđenja, a vaši će starci sanjati snove.

18 I na sluge svoje i na sluškinje svoje u one ću dane izliti od Duha svoga, te će oni prorokovati.

19 I pokazat ću čudesa gore na nebu, i znakove dolje na zemlji: krv i oganj i sukljanje dima.

20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego što dođe onaj velik i znamenit dan Gospodnji.

21 I dogodit će se *da* će svaki koji prizove ime Gospodinovo biti spašen.'

22 Ljudi, Izraelci, čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka ko-

jega je među vama Bog potvrdio silnim djelima i čudesima i znakovima koje je, kako i sami znate, Bog učinio po njemu među vama.

23 Njega, koji je predan po nepromjenljivoj odluci i providenju Božjem, vi ste uhvatili, i opakim rukama razapeli i ubili,

24 koga je Bog uskrsnuo i oslobodio trudova smrti, jer nije bilo moguće da ga ona zadrži.

25 Jer David za njega govori: 'Unaprijed sam neprestano gledao Gospodina pred svojim licem, jer mi je on zdesna da se ne pokolebam.

26 Zato mi se srce veseli, a moj jezik raduje, štoviše i tijelo će moje počivati u nadi,

27 jer nećeš ostaviti moju dušu u paklu niti dopustiti da tvoj Sveti ugleda trulež.

28 Ti si mi obznanio puteve života, ispunit ćeš me radošću svojim licem.'

29 Ljudi i braćo, neka mi je dopušteno slobodno vam govoriti za patrijarha Davida da je umro i bio pokopan, i grobnica mu se nalazi među nama do današnjega dana.

30 Stoga je *on*, kako je bio prorok i znao da mu se Bog uz zakletvu zakleo da će od ploda njegovih bokova po tijelu podići Krista da sjedne na njegovo prijestolje.

31 On je unaprijed vidio i govorio za Kristovo uskrsnuće da 'mu duša nije ostavljena u paklu, niti mu je tijelo vidjelo trulež.'

32 Toga Isusa, Bog je uskrsnuo, čemu smo svi mi svjedoci.

33 Zato je desnicom Božjom uzvišen i primio od Oca obećanje Duha Svetoga, izlio je ovo što sada vidite i čujete.

34 Jer David nije uživao na nebesa nego sâm govori: 'GOSPOD je rekao mome Gospodinu: Sjedi mi zdesna,

35 dok ne položim tvoje dušmane za podnožje tvojim nogama!'

36 Stoga neka sav dom Izraelov zasigurno zna da je Bog učinio i Gospodinom i Kristom toga Isusa kojega ste vi razapeli!"

Zajednica vjernika

37 A kad su *to* čuli, bili su dirnuti u srcu te rekli Petru i ostalim apostolima: "Ljudi i braćo, što nam je činiti?"

38 Tada im je Petar rekao: "Pokajte se i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Krista po oslobođenju od grijeha; i primit ćete dar Duha Svetoga.

39 Jer je za vas ovo obećanje, i za vašu djecu i za sve one izdaleka, sve koje pozove Gospodin naš Bog."

40 I mnogim je drugim riječima svjedočio i opominjao govoreći: "Spasite se od ovog tvrdokornog naraštaja!"

41 Tada su se krstili oni koji su rado primili njegovu riječ, i istog dana pridružilo *im* se oko tri tisuće duša.

42 I bili su postojani u apostolskom nauku i zajedništvu, i u moljenju kruha i u molitvama.

43 A strah je obuzeo svaku dušu, i mnoga su se čudesa i znakovi događali po apostolima.

44 I svi koji su vjerovali bili su zajedno i sve im je bilo zajedničko.

45 I prodavali su svoja imanja i dobra te dijelili svakome kako ima potrebu.

46 I ustrajali su složni svakodneвно u Hramu i od kuće do kuće lomili su kruh te zajedno uzimali hranu u veselju i jednostavnosti srca.

47 Hvalili su Boga i uživali naklonost od svih ljudi. A Gospodin je svakodnevno pridruživao crkvi one koji bi bili spašeni.

POGLAVLJE 3 Petrova poruka

1 A Petar i Ivan su uzišli zajedno u Hram na molitveni sat, *a bilo je devet sati.*

2 I donosili su nekog čovjeka hromog od majčine utrobe, kojega su svaki dan postavljali kod hramskih vrata zvanih Krasna, da bi prosio milodare od onih što ulaze u Hram.

3 On je opazio Petra i Ivana, koji su upravo htjeli ući u Hram, *te zamolio milodare.*

4 A Petar je s Ivanom upro pogled u njega pa mu rekao: "Pogledaj prema nama!"

5 I on je zadržao pažnju na njima očekujući da nešto dobije od njih.

6 Tada mu je Petar rekao: "Srebra ni zlata ja nemam, ali ono što imam, to ti dajem: U ime Isusa Krista Nazarećanina, ustani i hodaj!"

7 I uhvatio ga je za desnu ruku *te ga podigao, a ovomu su odmah ojačala stopala i gležnjevi,*

8 pa je skočio, uspravio se i *počeo* hodati te je s njima ušao u Hram, hodajući, poskakujući i hvaleći Boga.

9 I sav ga je narod vidio kako hoda i hvali Boga.

10 I prepoznali su da je to onaj koji je zbog milodara sjedio kod hramskih Krasnih vrata; i bili su puni čuđenja i divljenja zbog onoga što mu se dogodilo.

11 A kako se hromi koji je ozdravio držao Petra i Ivana, sav se narod pun čuđenja strčao k njima u trijem zvani Salomonov.

12 A kad je Petar *to* vidio, progovorio je narodu: "Ljudi, Izraelci, zašto se ovome čudite? Ili zašto ste tako uprli pogled u nas, kao da smo mi svojom snagom ili svetošću učinili da ovaj može hodati?"

13 Bog Abrahamov, i Izakov, i

Jakovljevi, Bog očeva naših proslavio je svojega Sina Isusa, kojega ste vi predali i odrekli se ga pred licem Pilatovim kad je ovaj odlučio pustiti *ga.*

14 Ali ste se vi odrekli Svetoga i Pravednoga, i zatražili da vam se dodijeli jedan ubojica,

15 a ubili ste Kneza života, koga je Bog uskrснуo od mrtvih; čemu smo mi svjedoci.

16 I po vjeri u njegovo ime, njegovo je ime ojačalo ovog čovjeka koga vidite i poznajete. Štoviše, vjera koja je po njemu, podarila je ovome potpuno zdravlje u nazočnosti svih vas.

17 A sada, braćo, znam da ste *to* učinili iz neznanja, kao i vaši glavari.

18 I Bog je tako ispunio što je unaprijed objavio po ustima svih svojih proroka, da Krist treba trpjeti.

19 Pokajte se dakle i obratite se da vam se mogu izbrisati grijesi, kada dođu vremena okrijepe od lica Gospodinovog,

20 i on će poslati Isusa Krista koji vam je *već* prije bio propovijedan;

21 Onoga koga nebo treba primiti do vremena uspostave svega što je Bog navijestio od postanka svijeta na usta svih svojih svetih proroka.

22 Jer je Mojsije uistinu rekao očevima: 'Proroka poput mene podignut će vam Gospodin Bog vaš između braće vaše. Njega slušajte u svemu sve što će vam govoriti.

23 I dogodit će se, *da* će se svaka duša koja neće poslušati tog proroka, istrijebiti iz naroda.'

24 Ali i svi proroci, koji su vam govorili od Samuela i onih poslije njega, isto su tako prorokli ove dane.

25 Vi ste djeca proroka i Saveza

kojeg je Bog sklopio s našim očevima govoreći Abrahamu: 'I u tvoje-ma će sjemenu biti blagoslovljena sva plemena na zemlji.'

26 Najprije je vama Bog podigao svojega Sina Isusa te ga poslao da vas blagoslovi, da se svatko od vas obrati od svoje nepravde."

POGLAVLJE 4 Petar i Ivan uhićeni

1 I dok su oni još govorili narodu, pristupili su im svećenici i zapovjednik Hrama i saduceji,

2 ogorčeni što su poučavali narod i propovijedali uskrsnuće od mrtvih kroz Isusa.

3 I digli su na njih ruke i stavili ih u pritvor do sutra, jer je već bila večer.

4 Ipak su mnogi od onih koji su čuli riječ povjerovali te je broj muškaraca došao na oko pet tisuća.

5 I dogodilo se sutradan da su se njihovi glavari, i starješine, i pismoznanci,

6 i veliki svećenik Ana, i Kaifa, i Ivan, i Aleksandar, i svi koji su bilo od velikosvećeničkoga roda, sakupili u Jeruzalemu.

7 A kad su ih postavili u sredinu, upitali su ih: "Kojom snagom ili po kojem ste imenu vi to učinili?"

8 Tada im je Petar, pun Duha Svetoga, rekao: "Glavari naroda i starješine Izraelove!

9 Ako nas danas ispitujete zbog dobrog djela učinjenog nemocnom čovjeku, po kojem je ovaj ozdravio,

10 neka bude znano svima vama i cijelom narodu izraelskom: Po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi razapeli, a kojega je Bog uskrsnuo od mrtvih, po njemu ovaj čovjek pred vama stoji zdrav.

11 Ovo je kamen koji ste vi graditelji odbacili, a koji je postao

ugaoni zaglavnjak.

12 Nema spasenja ni u kome drugom, jer nema pod nebom drugoga imena danog ljudima po kome mi trebamo biti spašeni."

13 A kad su vidjeli Petrovu i Ivanovu hrabrost, a uvidjeli su da su to ljudi neuuki i neupućeni, čudili su se te su shvatili da su oni bili s Isusom.

14 I kad su vidjeli čovjeka koji je bio ozdravljen kako stoji s njima, nisu mogli reći ništa protiv toga.

15 Ali kad su im zapovjedili da izađu iz vijećnice, počeli su raspravljati među sobom,

16 govoreći: "Što da učinimo s tim ljudima? Jer doista, po njima se dogodilo očito čudo poznato svim stanovnicima Jeruzalema i mi to ne možemo zaniijekati.

17 Ali da se ovo još više ne raširi među narodom, strogo im zaprijetimo da više nikome ne govore u to ime."

18 Zatim su ih pozvali te im zapovjedili da više nipošto ne govore i ni ne poučavaju u Isusovo ime.

19 Ali su im Petar i Ivan odgovorivši rekli: "Prosudite je li pred Bogom ispravno slušati vas više negoli Boga!

20 Jer mi ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli."

21 Kako nisu mogli naći ništa za što bi ih kaznili, nadalje su im zaprijetili te ih pustili zbog naroda, jer su svi slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.

22 Jer čovjeku na kojem se dogodilo to čudo ozdravljenja bilo je preko četrdeset godina.

Izvjешće vjernicima i molitva

23 A nakon što su bili pušteni, otišli su k svojim a te im javili sve što su im rekli glavari svećenički i starješine.

24 A kad su oni to čuli, složno

su podigli glas k Bogu i rekli: "Gospodine, ti si Bog, koji si načinio nebo, i zemlju, i more i sve ono što je u njima,

25 koji si rekao na usta svojega sluge Davida: 'Zašto bjesne pogani i narodi smišljaju ispraznosti?'

26 Kraljevi zemaljski su ustali i glavari su se skupili zajedno protiv Gospodina i protiv njegovog Krista.'

27 Jer su se zaista protiv svetog djeteta tvojega Isusa, koga si pomazao, udružili i Herod i Poncije Pilat zajedno s Poganima i narodom izraelskim

28 da učine sve što je tvoja ruka i tvoj naum unaprijed odredio da se dogodi.

29 A sada, Gospodine, pogledaj na njihove prijetnje i daj slugama svojim da sa svom hrabrošću govore riječ tvoju!

30 Po ispruženoj ruci tvojoj da bude ozdravljenja; i da se znakovi i čudesa mogu događati po imenu svetog djeteta tvojega Isusa."

31 I kad su se pomolili, potreslo se mjesto na kome su bili okupljeni; i svi su se napunili Duhom Svetim te govorili s hrabrošću riječ Božju.

Zajednički posjed

32 A mnoštvo onih koji su povjerovali bili su jedno srce i jedna duša. I nitko od njih nije nazivao svojim ništa od onoga što je posjedovao, nego im je sve bilo zajedničko.

33 I velikom su snagom apostoli davali svjedočanstvo o uskrснуću Gospodina Isusa, i velika je milost bila nad svima njima.

34 Među njima nitko nije oskuđivao, jer svi koji su posjedovali zemljišta ili kuće prodavali bi ih i donosili utržak od onoga što se prodalo

35 te stavljali pred noge apostolima; a dijelilo se svakome kako je tko imao potrebu.

36 A Josija, od apostola prozvan Barnaba, (što prevedeno znači sin utjehe), Levit, rodом Cipranin,

37 posjedovao je njivu, koju je prodao i novac donio te ga stavio pred noge apostolima.

POGLAVLJE 5 Ananija i Safira

1 A jedan čovjek imenom Ananija, sa svojom je ženom Safirom prodao imanje.

2 I za sebe zadržao *dio* utrška sa ženinim znanjem, a određeni dio donio i položio pred noge apostolima.

3 A Petar *mu* je rekao: "Ananija, zašto ti je Sotona ispunio srce da slažeš Duhu Svetom i zadržiš *dio* utrška od zemljišta?

4 Da ti je ostalo, ne bi li tvoje bilo? I nakon što je prodano, nije li bilo u tvojoj vlasti? Zašto si takvo što u srcu zamislio? Nisi slagao ljudima, nego Bogu."

5 A Ananija je kad je čuo te riječi, pao i izdahnuo. I velik je strah obuzeo sve koji su to čuli.

6 Zatim su ustali mladići, zamotali ga, iznijeli i pokopali.

7 I otprilike tri sata nakon toga ušla je njegova žena, ne znajući što se dogodilo.

8 I Petar ju je upitao: "Reci mi, jeste li za toliko prodali zemljište?" A ona je rekla: "Da, za toliko."

9 Tada joj je Petar rekao: "Kako to da ste se složili iskušati Duha Gospodinova? Evo na vratima su noge onih koji su ti pokopali muža, i tebe će iznijeti!"

10 Nato je ona odmah pala njemu do nogu te izdahнула. A kad su mladići ušli, našli su je mrtvu pa su je iznijeli i pokopali do njezina muža.

11 I velik je strah došao na svu crkvu i na sve koji su to čuli.

12 A po rukama apostolskim događali su se mnogi znakovi i čudesna među narodom. (I svi su oni bili složni u Salomonovu trijemu.)

13 A nitko od ostalih im se nije usuđivao pridružiti, ali ih je narod veličao.

14 I sve se više vjernika pridruživalo Gospodinu, mnoštvo i muškaraca i žena.

15 Toliko da su na ulice iznosili bolesnike i stavljali ih na ležaljke i postelje, ne bi li barem sjena Petrova, dok prolazi, osjenila nekog od njih.

16 Dolazilo je i mnoštvo iz okolnih gradova u Jeruzalem i donosili su bolesnike i one koje su mučili nečisti duhovi. I svi su bili ozdravljeni.

Apostoli pred Vijećem

17 Tada je veliki svećenik ustao i svi oni što su bili s njim, (koji su sljedba saducejska), bili su puni ozlojeđenosti

18 te su digli ruke na apostole i bacili ih u javnu tamnicu.

19 Ali je anđeo Gospodinov noću otvorio vrata tamnice, izveo ih pa im rekao:

20 "Idite, stanite i govorite u Hramu narodu sve riječi ovog života!"

21 A kad su to čuli, ušli su u Hram rano ujutro i počeli poučavati. Tada je došao veliki svećenik i oni koji su bili s njim te su sazvali Vijeće i sve starješine sinova Izraelovih i poslali u tamnicu da ih dovedu.

22 Ali kad su stražari stigli onamo i nisu ih našli u tamnici, vratili se i izvijestili,

23 govoreći: "Našli smo tamnicu doista zaključanu sa svim osiguranjem i stražare gdje stoje vani

pred vratima, no kad smo je otvorili, unutra nismo našli nikoga."

24 A kad su veliki svećenik i zapovjednik Hrama i glavari svećenički čuli te riječi, dvoumili su se zbog njih, što bi to moglo biti.

25 Tada je netko došao te im objavio govoreći: "Evo, oni ljudi što ste ih bacili u tamnicu stoje u Hramu i poučavaju narod!"

26 Nato je otišao zapovjednik sa stražarima te ih doveo bez nasilja jer su se bojali naroda da ih ne bi kamenovao.

27 A kad su ih doveli, postavili su ih pred Vijeće. I veliki svećenik ih je upitao

28 govoreći: "Nismo li vam strogo zapovjedili da ne poučavate u to ime? A evo, vi ste napunili Jeruzalem svojim naukom i namjeravate na nas navući krv tog čovjeka."

29 Tada su im Petar i drugi apostoli odgovorivši rekli: "Treba biti poslušan Bogu više nego ljudima.

30 Bog otaca naših uskrsnuo je Isusa, kojega ste vi pogubili tako da ste ga objesili na drvo.

31 Njega je Bog desnicom svojom uzvisio da bude Knez i Spasitelj, da podari Izraelu pokajanje i oprostjenje grijeha.

32 I mi smo njegovi svjedoci o tim stvarima; a isto i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji su mu poslušni."

Gamalielov savjet

33 Kad su to čuli, bili su probodeni u srcu te su ih nakanili pogubiti.

34 Tada je ustao jedan od članova Vijeća, farizej imenom Gamaliel, učitelj Zakona i ugledan kod svega naroda te je zapovjedio da apostole nakratko izvedu van.

35 Zatim im je rekao: "Ljudi, Izraelci! Pazite na sebe zbog onoga što namjeravate učiniti u vezi tih ljudi!

36 Jer prije ovih dana podigao se Teuda, praveći se da je netko, i njemu se pridružilo na broj oko četiri stotine ljudi. On je bio ubijen, a svi koji su mu bili poslušni bili su raspršeni i postali ništa.

37 Nakon njega, u dane upisa u porezni popis, podigao se Juda Galilejac i povukao dosta naroda za sobom. I on je propao, i svi koji su mu bili poslušni bili su raspršeni.

38 A sada vam kažem: okanite se ovih ljudi i pustite ih! Jer ako je ovaj naum ili ovo djelo od ljudi, nestat će,

39 ali ako je od Boga, nećete ga moći srušiti; da se i sami ne nađete u ratu protiv Boga!"

40 I složili su se s njim te dozvali apostole, istukli ih i zapovjedili da ne govore u ime Isusovo pa ih otpustili.

41 A oni su otišli ispred Vijeća radujući se što su se našli dostojni podnijeti sramotu za njegovo ime.

42 I nisu prestajali svakog dana u Hramu i po kućama poučavati i propovijedati Isusa Krista.

POGLAVLJE 6

Izbor sedmorice

1 A u te dane, kad se povećavao broj učenika, počeli su Helenisti mrmljati protiv Hebreista, jer se njihove udovice zanemaruju u svakodnevnom posluživanju.

2 Tada su dvanaestorica dozvala mnoštvo učenika *k sebi* te im rekli: "Nije razumno da mi ostavimo riječ Božju kako bismo služili kod stolova.

3 Zato, braćo, pronađite između sebe sedam muškarca na dobru glasu, punih Duha Svetoga i mudrosti, koje ćemo postaviti nad tim poslom,

4 a mi ćemo se predati neprestanoj molitvi i službi Riječi."

5 I ta besjeda se svidjela svemu mnoštvu te su izabrali Stjepana, čovjeka punog vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, i Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu prozelita iz Antiohije,

6 koje su postavili pred apostole, a oni kad su se pomolili, položili su ruke na njih.

7 I riječ se Božja širila, i broj se učenika u Jeruzalemu silno umnožio. I veliko je mnoštvo svećenika bilo poslušno vjeri.

Stjepanovo uhićenje

8 A Stjepan, pun vjere i snage, činio je velika čudesa i znakove među narodom.

9 Tada su se podigli neki od onih iz sinagoge, zvane *sinagoga* Libertinaca, i Cirenaca, i Aleksandrinaca te oni iz Cilicije i Azije, te se počeli prepirati sa Stjepanom.

10 I nisu se mogli oduprijeti mudrosti i duhu kojim je govorio.

11 Tada su nagovorili neke muškarce koji su rekli: "Čuli smo ga kako govori bogohulne riječi protiv Mojsija i *protiv* Boga."

12 I pobunili su narod, i starješine i pismoznance, zatim su mu pristupili te ga uhvatili i izveli pred Vijeće.

13 I namjestili su lažne svjedoke koji su rekli: "Ovaj čovjek ne prestaje govoriti bogohulne riječi protiv ovog svetog mjesta i Zakona.

14 Jer smo ga čuli kako govori da će taj Isus, Nazarećanin, srušiti ovo mjesto i promijeniti običaje koje nam je predao Mojsije."

15 Nato su svi koji su sjedili u Vijeću uprli pogled u njega i opazili da mu je lice bilo kao lice anđela.

POGLAVLJE 7

Stjepanova obrana

1 Tada ga je veliki svećenik upitao: "Je li to tako?"

2 A on je rekao: "Ljudi, braćo i očevi, poslušajte: Bog slave objavio se pred našim ocem Abrahamom kad je bio u Mezopotamiji, prije nego što se nastanio u Haranu,

3 i rekao mu: 'Izađi iz svoje zemlje i iz svoga roda i pođi u zemlju koju ću ti pokazati.'

4 Tada je izašao iz zemlje Kaldejaca i nastanio se u Haranu. A odatle ga, nakon što mu je otac umro, preselio u ovu zemlju u kojoj sad vi živite.

5 I u njoj mu nije dao baštine niti *toliko* da bi stavio svoju stopu, već mu je obećao, da bi to dao u posjed njemu i njegovu sjemenu nakon njega, dok *još* nije imao djeteta.

6 A Bog mu je na taj način rekao da će njegovo sjeme boraviti u tuđoj zemlji te da će ih porobiti i zlostavljati četiri stotine godina.

7 'Ali narodu kojem budu robovali, ja ću suditi,' rekao je Bog, 'i nakon toga će izaći te mi služiti na ovom mjestu.'

8 Zatim mu je dao Savez obrezanja. I tako je *Abraham* rodio Izaka i obrezao ga osmi dan, a Izaku se *rodio* Jakov, a Jakovu su se *rodila* dvanaest patrijarha.

9 A patrijarsi su potaknuti zavišću prodali Josipa u Egipat, ali Bog je bio s njim,

10 te ga oslobodio od svih njegovih nevolja i dao mu naklonost i mudrost pred faraonom, kraljem Egipta, i postavio ga je upraviteljem nad Egiptom i svom njegovom kućom.

11 Zatim je došla glad i velika nevolja na svu zemlju egipatsku i Kanaan te naši očevi nisu mogli naći hrane.

12 A kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, poslao je onamo najprije naše očeve.

13 A drugi *put* Josip se očitovao

svojoj braći te je Josipov rod postao poznat faraonu.

14 Tada je Josip poslao da se k *njemu* pozove njegov otac Jakov i sva njegova rodbina, sedamdeset i pet duša.

15 Tako je Jakov sišao u Egipat te je umro, on i naši očevi.

16 I bili su preneseni u Sihem i položeni u grob koji je Abraham kupio za neku svotu novca, od sinova Hamorovih, *oca* Sihema.

17 Ali kako se bližilo vrijeme obećanja za koje se Bog zakleo Abrahamu, narod se povećao i namnožio u Egiptu,

18 sve dok nije ustao drugi kralj, koji nije poznavao Josipa.

19 Taj je postupao lukavo s našim rodом i zlostavljao naše očeve, tako da moraju odbaciti svoju dječicu kako ona ne bi mogla preživjeti.

20 U to se vrijeme rodio Mojsije i bio je izvanredno lijep i tri je mjeseca bio hranjen u kući svoga oca.

21 A kad je bio odbačen, uzela ga je faraonova kćer i sebi othranila za sina.

22 I Mojsije je bio poučen u svoj mudrosti egipatskoj i bio je silan u riječima i djelima.

23 A kad je napunio četrdeset godina, došlo mu je u srce da pohodi svoju braću, sinove Izraelove.

24 I kad je vidio kako jedan *od njih* trpi nepravdu, obranio *ga* i osvetio njega koji je bio tlačen te ubio Egipćanina.

25 Jer je shvatio da će njegova braća razumjeti da im Bog po njegovoj ruci daje oslobođenje, ali oni nisu razumjeli.

26 A sutradan se pokazao među onima koju su se tukli te ih pokušao pomiriti govoreći: 'Ljudi, vi ste braća, zašto činite nepravdu jedan drugome?'

27 Ali onaj koji je činio bližnjemu

nepravdu, odbio ga je govoreći: 'Tko je tebe postavio za glavaru i suca nad nama?'

28 Želiš li ubiti i mene kao što si jučer ubio Egipćanina?'

29 Tada je Mojsije pobjegao zbog te besjede i nastanio se kao tuđinac u zemlji midjanskoj, gdje je rodio dva sina.

30 I kad je prošlo četrdeset godina, pojavio se pred njim anđeo Gospodinov u pustinji Sinajske gore, u plamenu gorućega grma.

31 Kad je *to* Mojsije opazio, začudio se prizoru. I dok se približavao da *to* pogleda, došao je k njemu glas Gospodinov,

32 govoreći: 'Ja sam Bog otaca tvojih; Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljevi.' Zatim je Mojsije uzdrhtao i nije se usudio *ni* pogledati.

33 Tada mu je Gospodin rekao: 'Izuj obuću sa svojih nogu, jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.'

34 Vidio sam, vidio muku svoga naroda koji je u Egiptu i čuo njegovo stenjanje pa sam sišao da ga izbavim. A sad hajde, šaljem te u Egipat.'

35 Toga Mojsija kojeg su se odrekli govoreći: 'Tko je tebe postavio za glavaru i suca?' Istoga im je Bog poslao kao vladara i osloboditelja rukom anđela koji se pojavio pred njim u grmu.

36 On ih je izveo nakon što im je pokazao čudesa i znakove u zemlji egipatskoj i u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.

37 To je onaj Mojsije koji je rekao sinovima Izraelovim: 'Proroka poput mene podići će vam Gospodin, Bog vaš od braće vaše; njega slušajte.'

38 To je onaj koji je u pustinji bio u crkvi s anđelom koji mu je govorio na Sinajskoj gori i s očevima našim; onaj koji je primio žive

objave da ih preda nama;

39 kome naši očevi nisu htjeli biti poslušni, nego su *ga* odgurali i u svojim srcima ponovo se okrenuli u Egipat,

40 govoreći Aronu: 'Napravi nam bogove koji će nas predvoditi, jer ne znamo što se dogodilo tome Mojsiju koji nas je izveo iz zemlje egipatske.'

41 I u one dane načinili su tele, te prinijeli žrtvu tom idolu i veselili se djelima svojih ruku.

42 Tada se Bog okrenuo i predao ih da iskazuju štovanje vojsci nebeskoj, kao što je zapisano u knjizi proroka: O dome Izraelov, niste li mi prinosili zaklane životinje i žrtve u vremenskom razdoblju od četrdeset godina u pustinji?

43 Da, podigli ste šator Molohov, i zvijezdu vašeg boga Remfana: likove ste načinili da im iskazujete štovanje. I odvest ću vas na onu stranu Babilona!

44 Naši su očevi u pustinji imali šator svjedočanstva, kako je to odredio onaj koji je govorio s Mojsijem da *ga* napravi prema uzorku koji je vidio.

45 A primili su *ga* očevi naši i pod vodstvom Jošue unijeli u posjed Pogana koje je Bog protjerao pred licem naših očeva, sve do dana Davida,

46 koji je našao naklonost pred Bogom te je želio naći šator Bogu Jakovljevu.

47 Ali mu je Salomon sagradio Dom.

48 Štoviše, Svevišnji ne prebiva u hramovima rukom napravljenim, kako je to prorok rekao:

49 'Nebo je moje prijestolje, a zemlja je podnožje nogama mojim. Kakvu ćete mi kuću vi sagraditi, govori Gospodin, ili koje je mjesto moga počinka?'

50 Nije li moja ruka sve ovo

načinila?"

51 Vi tvrdokorni i neobrezanih srdaca i ušiju! Vi se uvijek odupirete Duhu Svetom! Kako su *činili* očevi vaši tako i vi *činite*.

52 Koga od proroka nisu progonili očevi vaši? Poubijali su one koji su unaprijed najavljivali dolazak Pravednika, koga ste vi sada već izdali i ubili,

53 vi koji ste primili Zakon prema naredbama anđela, ali *ga* niste držali."

54 Kad su to čuli, bili su probodeni u srcima te počeli škripati zubima na njega.

55 A on, pun Duha Svetoga, zagledao se u nebo i vidio slavu Božju i Isusa gdje stoji Bogu zdesna,

56 te rekao: "Evo, gledam otvorena nebesa i Sina čovječjega gdje stoji zdesna Bogu."

57 Nato su oni povikali jakim glasom i začepili uši te složno navalili na njega.

58 Izbacili su *ga* izvan grada i kamenovali. A svjedoci su odložili svoju odjeću do nogu mladića koji se zvao Savao.

59 I kamenovali su Stjepana, koji je zazivao *Boga* i govorio: "Gospodine Isuse, primi moj duh!"

60 Zatim je kleknuo i viknu jakim glasom: "Gospodine, ne uzmi im ovo za grijeh!" I kad je to rekao, usnuo je.

POGLAVLJE 8 Progonstvo crkve

1 A Savao je odobravao njegovo ubojstvo. I u to vrijeme nastao je velik progon protiv crkve u Jeruzalemu, te su svi bili raspršeni po krajevima Judeje i Samarije, osim apostola.

2 A pobožni su ljudi sahranili Stjepana i priredili za njim veliko žalovanje.

3 No Savao je pustošio crkvu;

ulazeći u svaku kuću odvlačio je iz njih muškarce i žene te *ih* predavao u tamnicu.

4 Stoga su oni što su bili raspršeni prolazili posvuda propovijedajući Riječ.

Filip u Samariji

5 Tada je Filip sišao u grad Samariju te im propovijedao Krista.

6 I narod se složno priklanjao onome što je Filip govorio slušajući i gledajući čudesa koja je činio.

7 Jer su nečisti duhovi s velikom vikom izlazili iz mnogih koji su bili opsjednuti *njima*, a mnogi koji su bili uzeti i hromi ozdravili su.

8 I nastala je velika radost u tom gradu.

Šimun vrač

9 Ali bio je tu neki čovjek imenom Šimun, koji se već otprije bavio vraćanjem i začaravao narod samarijski tvrdeći da je on netko velik.

10 Uz njega su svi, od najmanjega do najvećeg pristajali govoriti: "Ovaj je čovjek velika snaga Božja."

11 A priklanjali su mu se jer ih je već dugo vremena začaravao *svojim* vraćanjem.

12 Ali kad su povjerovali Filipu koji je propovijedao o kraljevstvu Božjem i imenu Isusa Krista, krstili su se, i muškarci i žene.

13 Tada je i sâm Šimun povjerovali te je, pošto je bio kršten, ostao uz Filipa i divio se gledajući velika čudesa i znakove što su se događali.

14 A kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila riječ Božju, poslali su k njima Petra i Ivana,

15 koji su se, kad su sišli, pomolili za njih da bi primili Duha Svetoga.

16 (Jer još ni na jednoga od njih nije sišao; bili su samo kršteni u ime Gospodina Isusa.)

17 Tada su položili na njih *svoje* ruke te su primili Duha Svetoga.

18 A kad je Šimun vidio da se Duh Sveti daje polaganjem ruku apostola, ponudio im je novac

19 govoreći: "Dajte i meni tu vlast da onaj na koga položim ruke primi Duha Svetoga."

20 A Petar mu je rekao: "Neka tvoj novac propadne zajedno s tobom, jer si mislio da dar Božji možeš kupiti novcem!

21 Ti nemaš ni dijela ni udjela u ovom jer tvoje srce nije pravo pred Bogom.

22 Pokaj se stoga od te svoje zloće i moli Boga ne bi li ti oprostio tu pomisao tvoga srca.

23 Jer vidim da si u gorkoj žuči i u okovima nepravde."

24 Tada im je Šimun odgovorio rekavši: "Molite vi Gospodina za mene, da me ne snađe ništa od onoga što ste rekli!

25 I oni, pošto su posvjedočili i propovijedali riječ Gospodinovu, vratili su se u Jeruzalem i propovijedali evanđelje u mnogim samarijskim selima.

Filip i Etiopljanin

26 Tada je anđeo Gospodinov rekao Filipu: "Ustani i idi prema jugu, na put koji se spušta iz Jeruzalema u Gazu. On je pust."

27 Zatim je on ustao i otišao. I gle, čovjek Etiopljanin, eunuh, visoki dostojanstvenik kod Kandeke, etiopske kraljice, koji je bio zadužen za cijelu njezinu riznicu i koji je došao u Jeruzalem iskazati štovanje,

28 vraćao se i sjedio u svojim kolima te čitao proroka Izaiju.

29 Tada je Duh rekao Filipu: "Pridi i pridruži se tim kolima!"

30 A Filip je pritrčao k *njemu* i čuo *ga* kako čita proroka Izaiju i upitao ga: "Razumiješ li to što čitaš?"

31 A on je rekao: "Kako bih mogao ako me netko ne uputi?" I zamolio je Filipa da se popne i sjedne pokraj njega.

32 A mjesto koje je čitao iz Pisma bilo je ovo: "Odveli su ga na klanje kao ovcu; i kao što je janje nijemo pred onim koji ga striže, tako ni on nije otvorio svoja usta.

33 U njegovom poniženju oduzet mu je sud i tko će objaviti njegov naraštaj? Jer se njegov život uzima sa zemlje."

34 Nato je eunuh upitao Filipa i rekao: "Molim te, o kome prorok ovo govori? O sebi ili o kome drugome?"

35 Tada je Filip otvorio svoja usta te mu je od toga istog Pisma počeo propovijedati Isusa.

36 I kad su tako putovali došli su do neke vode i eunuh je rekao: "Gledaj voda! Što me sprečava da budem kršten?"

37 A Filip je rekao: "Ako vjeruješ od svega svoga srca, možeš." A on je odgovorivši rekao: "Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji."

38 I zapovjedio je da se zaustave kola. Tada su obojica sišla u vodu, i Filip i eunuh; i krstio ga je.

39 A kad su oni izašli iz vode, Duh Gospodinov je odnio Filipa, tako da ga eunuh više nije vidio, i on je otišao svojim putem radujući se.

40 A Filip se našao u Azotu te prošao, propovijedajući u svim gradovima sve dok nije došao u Cezareju.

POGLAVLJE 9 Savlovo obraćenje

1 A Savao, koji je još više odisao prijetnjom i pokoljem protiv uče-

nika Gospodinovih, otišao je k velikom svećeniku,

2 te od njega zatražio pisma za sinagoge u Damasku da bi ih mogao, ako nađe nekoga od ovog puta, bilo da su muškarci ili žene, svezane dovesti u Jeruzalem.

3 A dok je putovao približio se Damasku, i odjedanput ga je obasjalo svjetlo s neba.

4 Tada je pao na zemlju i čuo glas koji mu govori: "Savle, Savle, zašto me progoniš?"

5 A on je rekao: "Tko si ti Gospodine?" A Gospodin je rekao: "Ja sam Isus, koga ti progoniš. Teško ti je u bodljike nogom udarati."

6 A on je drhteći i zapanjen rekao: "Gospodine, što hoćeš da ja činim?" A Gospodin mu je rekao: "Ustani i uđi u grad, i reći će ti se što trebaš činiti!"

7 A muškarci koji su s njim putovali ostali su bez riječi jer su čuli glas, ali nisu vidjeli nikoga.

8 Tada je Savao ustao sa zemlje, i kad su mu se oči otvorile nije vidio nikoga. A oni su ga vodili za ruku i doveli u Damask.

9 I tri dana nije vidio; i nije ni jeo ni pio.

10 A u Damasku je bio neki učenik imenom Ananija, kome je Gospodin u viđenju rekao: "Ananija!" A on je rekao: "Evo me, Gospodine."

11 A Gospodin mu je rekao: "Ustani i idi u ulicu koja se zove Ravna i u kući Judinoj potraži čovjeka iz Tarsa zvanog Savao jer evo on moli.

12 I on je u viđenju vidio nekoga čovjeka imenom Ananiju kako je ušao i stavio ruke na njega da bi mogao progledati."

13 Tada je Ananija odgovorio: "Gospodine, od mnogih sam čuo za tog čovjeka kolika je zla učinio tvojim svetima u Jeruzalemu.

14 I ovdje ima vlast od glavara svećeničkih da sveže sve koji prizivaju tvoje ime."

15 Ali mu je Gospodin rekao: "Idi, jer mi je on izabrana posuda da donese moje ime pred Pogane, i kraljeve, i sinove Izraelove.

16 Jer ja ću mu pokazati koliko on mora trpjeti radi mog imena."

17 A Ananija je otišao svojim putem te ušao u tu kuću i stavio svoje ruke na njega i rekao: "Brate Savle, Gospodin me je poslao, Isus, koji se pojavio pred tobom na putu kojim si dolazio, da progledaš i napuniš se Duhom Svetim."

18 I odmah mu je spalo s očiju nešto kao ljuske; i on je učas progledao te ustao i bio kršten.

19 A kad je uzeo hranu, okrijepio se. Zatim je Savao proveo nekoliko dana s učenicima u Damasku.

Pavao propovijeda u Damasku

20 I odmah je počeo po sinagogama propovijedati Krista da je on Sin Božji.

21 A svi koji su ga slušali ostali su začuđeni te govorili: "Nije li to onaj koji je u Jeruzalemu uništavao one koji prizivaju to ime i došao je ovamo samo zato da ih svezane odvede glavarima svećeničkim?"

22 Ali je Savao bio sve jači i zbunjivao je Židove koji su prebivali u Damasku, dokazujući da je ovo stvarno Krist.

23 I nakon što se navršilo mnogo dana, Židovi su se dogovorili da ga ubiju.

24 Ali je Savao doznao za njihovu zavjeru. I nadzirali su gradska vrata danju i noću da bi ga ubili.

25 No učenici su ga uzeli i noću ga spustili u košari preko zidina.

26 A kad je Savao došao u Jeruzalem, nastojao se pridružiti učenicima; ali su ga se oni svi bojali,

jer nisu vjerovali da je on učenik.

27 Nato ga je uzeo Barnaba i odveo *ga* k apostolima te im izložio kako je on dok je bio na putu vidio Gospodina i da mu je govorio te kako je on u Damasku hrabro propovijedao u ime Isusovo.

28 I ostao je s njima u Jeruzalemu, ulazeći i izlazeći.

29 I hrabro je govorio u ime Gospodina Isusa i raspravljao s Helenistima, ali su ga oni nastojali pogubiti.

30 Kad su *to* saznala braća, odvela su ga dolje u Cezareju i poslali ga dalje u Tars.

31 Tada su crkve po cijeloj Judeji, Galileji i Samariji imale mir; izgrađivale se i hodile u strahu Gospodinovu te se umnožavale utjehom Duha Svetoga.

Eneja i Tabita

32 I dogodilo se dok je Petar posvuda prolazio, sišao je i k svetima koji su prebivali u Lidi.

33 I tamo je našao nekog čovjeka imenom Eneja koji je osam godina ležao na postelji jer je bio uzet.

34 I Petar mu je rekao: "Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i prostri sâm sebi!" I on je odmah ustao.

35 I svi koji su prebivali u Lidi i Šaronu vidjeli su ga i okrenuli se Gospodinu.

36 A u Jopi je bila neka učenica imenom Tabita, što prevedeno znači Gazela. Ta je žena bila puna dobrih djela i djela milodarivanja što ih je činila.

37 I dogodilo se u one dane da je ona oboljela te umrla. Kada su je okupali, položili su *ju* u gornju sobu.

38 I kako je Lida bila blizu Jope, a učenici su čuli da je Petar tamo, poslali su k njemu dva čovjeka koji su *ga* molili da ne oklijeva

doći k njima.

39 Tada je Petar ustao i krenuo s njima. Čim je tamo stigao, odveli su ga u gornju sobu. I sve su udovice stale uz njega plačući i pokazujući mu košulje i odjeću koju je izradila Gazela dok je još bila s njima.

40 No Petar *ih* je sve istjerao van te kleknuo i pomolio se. Zatim se okrenuo prema tijelu i rekao: "Tabita, ustani!" A ona je otvorila svoje oči i kad je pogledala Petra, sjela je.

41 A on joj je pružio svoju ruku i podigao je. Tada je dozvao svete i udovice te im je pokazao živu.

42 I to je postalo poznato po svojoj Jopi te su mnogi povjerovali u Gospodina.

43 I dogodilo se da je on ostao mnogo dana u Jopi kod nekog kožara Šimuna.

POGLAVLJE 10

Petar i Kornelije

1 A u Cezareji je bio neki čovjek imenom Kornelije, satnik čete zvane Italska.

2 Čovjek pobožan, i koji se boji Boga sa svim svojim domom te je i davao mnogo milodara narodu i neprestano se molio Bogu.

3 On je u viđenju, oko devetog sata dana, jasno vidio da anđeo Božji ulazi k njemu i govori mu: "Kornelije!"

4 I on ga je pogledao, uplašio se te rekao: "Što je, Gospodine?" A on mu je rekao: "Tvoje su molitve i tvoji milodari uzišli kao podsjetnica pred Bogu.

5 A sada pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji je nazvan Petar.

6 On se je smjestio kod nekog Šimuna, kožara, čija je kuća uz more; on će ti reći što moraš činiti."

7 A kad je anđeo koji je govorio

Korneliju otišao, dozvao je dvojicu svojih slugu i *jednoga* pobožnog vojnika od onih koji su mu stalno služili.

8 I kada im je sve to izložio, poslao ih je u Jopu.

9 A sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, užišao je Petar oko šestog sata na krov moliti se.

10 I jako je ogladnio, te zaželio *nešto* pojesti. I dok su mu pripremali, pao je u zanos

11 i ugledao otvoreno nebo i neku posudu, sličnu velikom platinu svezanom s četiri kraja, kako silazi na njega i spušta se na zemlju.

12 U njoj su bili svakovrsni četveronošci zemaljski i zvijeri, i gmazovi i ptice nebeske.

13 I došao mu je glas: "Ustani, Petre, kolji i jedi!"

14 A Petar je rekao: "Ne nikako, Gospodine, jer nikada nisam jeo ništa prosto i nečisto."

15 A glas mu je opet po drugi put *progovorio*: "Što je Bog očistio, ti ne nazivaj prostim!"

16 To se ponovilo tri puta, i posuđa je ponovo bila ponesena u nebo.

17 A dok se je Petar u sebi dvoumio što bi imalo značiti viđenje koje je gledao, gle, ljudi koje je poslao Kornelije stali su na vrata, pošto su se raspitali za Šimunovu kuću.

18 I pozvali su i upitali je li Šimun koji je nazvan Petar odsjeo ondje?

19 A dok je Petar razmišljao o viđenju, Duh mu je rekao: "Gle, traže te tri čovjeka."

20 Stoga ustani, siđi i pođi s njima i ništa ne sumnjaj, jer sam ih ja poslao!"

21 Tada je Petar sišao k tim ljudima, koje je k njemu poslao Kornelije te rekao: "Evo, ja sam onaj koga vi tražite. Koji je razlog zbog kojeg ste došli?"

22 I odgovorili su mu: "Kornelije, satnik, čovjek pravedan i koji se boji Boga i na dobrom glasu među cijelim židovskim narodom, bio je upozoren od Boga po svetom anđelu da te pozove u svoju kuću i da čuje riječi od tebe."

23 Tada ih je pozvao unutra i smjestio. A sutradan je Petar pošao s njima te su mu se pridružila neka braća iz Jope.

24 A sljedećeg dana stigli su u Cezareju. I Kornelije ih je čekao, a bio je sazvao svoju rodbinu i bliske prijatelje.

25 I dok je Petar ulazio, Kornelije mu je izašao u susret, pao do njegovih nogu te *mu* iskazao štovanje.

26 A Petar ga je podignuo govoreći: "Ustani! I ja sam isto čovjek!"

27 I dok je razgovarao s njim, ušao je i našao mnogo onih koji su se sakupili,

28 te im rekao: "Vi znate da čovjeku koji je Židov zakonom nije dopušteno družiti se ili pak dolaziti k onomu koji je iz drugog naroda, ali je meni Bog pokazao da nikoga ne zovem prostim ili nečistim.

29 Zato sam i došao bez prigovora, čim sam bio pozvan. Stoga bih vas želio upitati s kojom namjerom ste me pozvali."

30 Nato je Kornelije rekao: "Prije četiri dana bio sam u postu sve do ovog časa, i o devetom satu molio sam u svojoj kući, i gle, neki je čovjek u sjajnoj odjeći stao pred mene,

31 te rekao: 'Kornelije, saslušana je tvoja molitva i tvoji milodari su spomenuti pred Bogom.

32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna koji je nazvan Petar! On se smjestio u kući Šimuna kožara, pokraj mora, koji će kad dođe govoriti s tobom.'

33 Stoga sam odmah poslao k tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sada smo, dakle, svi mi ovdje pred Bogom da čujemo sve što ti je Bog zapovjedio.”

34 Tada je Petar otvorio usta i rekao: “Doista, sada shvaćam da Bog nije pristran,

35 nego je njemu prihvatljiv u svakom narodu onaj koji ga se boji i čini što je pravedno.

36 Riječ koju je *Bog* poslao sinovima Izraelovim, propovijedajući mir po Isusu Kristu. (On je Gospodin svih.)

37 Vi znate tu riječ, koja je bila razglašena po svoj Judeji, a počelo je u Galileji, poslije krštenja koje je Ivan propovijedao:

38 Kako je Bog Isusa iz Nazareta pomazao Svetim Duhom i snagom te *kako* je on prolazio okolo čineći dobro i ozdravljujući sve koje je Đavao ugnjetavao, jer je Bog bio s njim.

39 I mi smo svjedoci svega što je učinio i u zemlji židovskoj i u Jeruzalemu, njega su pogubili i objesili ga na drvo.

40 Njega je Bog uskrsnuo treći dan i javno ga očitovao.

41 Ne svemu narodu, nego unaprijed od Boga izabranim svjedocima, nama koji smo s njim jeli i pili nakon što je uskrsnuo od mrtvih.

42 I on nam je zapovjedio propovijedati narodu i svjedočiti da je on taj koji je od Boga određen *da bude* sudac živih i mrtvih.

43 Za njega svjedoče svi proroci da po imenu njegovom prima oslobođenje od grijeha svaki koji u njega vjeruje.”

Pogani primaju Duha Svetoga

44 Još dok je Petar govorio te riječi, Duh Sveti se spustio na sve

koji su čuli riječ.

45 A vjernici iz obrezanja koji su došli s Petrom bili su zapanjeni zato što se i na Pogane izlio dar Duha Svetoga.

46 Jer su ih čuli gdje govore jezicima i veličaju Boga. Tada je Petar progovorio:

47 “Može li tko zabraniti vodu, da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga isto kao i mi?”

48 I zapovjedio im je da se krste u ime Gospodinovo. Tada su ga zamolili da ostane s njima nekoliko dana.

POGLAVLJE 11 Petar izlaže događaje glede Pogana

1 A apostoli i braća što su bili u Judeji dočuli su da su i Pogani primili riječ Božju,

2 i kad je Petar uzišao u Jeruzalem, oni iz obrezanja prepirali su se s njim,

3 govoreći: “Ušao si k neobrezanim ljudima i jeo s njima!”

4 Nato im je Petar počeo *sve* po redu izlagati govoreći:

5 “Bio sam u gradu Jopi i molio se, te sam u zanosu ugledao vide-nje; neka posuda, slična velikom platnu zavezanom s četiri kraja silazi s neba i dolazi sve do mene.

6 U njoj sam, kad sam u nju dobro promotrio, vidio četveronožne zemaljske životinje, i zvijeri, i gmazove i ptice nebeske.

7 I čuo sam glas koji mi je govorio: ‘Ustani Petre, kolji i jedi!’

8 Ali ja sam rekao: ‘Ne nikako, Gospodine, jer nikada ništa prosto i nečisto nije ušlo u moja usta.’

9 Nato mi je po drugi put glas s neba progovorio: ‘Ono što je Bog očistio, ti ne nazivaj prostim!’

10 A to se dogodilo tri puta te je ponovo sve bilo povučeno u nebo.

11 I, gle, odmah su pred kuću u

kojoj sam bio već došla tri čovjeka poslana iz Cezareje k meni.

12 Tada mi je Duh rekao da pođem s njima ništa ne sumnjajući. Također su me pratila i ova šestorica braće te smo ušli u kuću tog čovjeka.

13 I on nam je izložio kako je u svojoj kući vidio anđela koji je stao pred njega i rekao mu: 'Pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna, koji je nazvan Petar:

14 On će ti govoriti riječi po kojima ćeš ti i sav tvoj dom biti spašeni.'

15 I dok sam počeo govoriti, sišao je na njih Duh Sveti kao i na nas u početku.

16 Tada sam se sjetio riječi Gospodinove: kako je rekao: 'Ivan je doista krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.'

17 Ako im je, dakle, Bog dao isti dar kao i nama, koji vjerujemo u Gospodina Isusa Krista, tko sam ja da bih se odupirao Bogu?"

18 Kad su to čuli, primirili su se te počeli slaviti Boga govoreći: "Dakle, i Poganimi je Bog podario pokajanje na život!"

Crkva u Antiohiji

19 A oni koji su bili raspršeni poslije progonstva koje je nastalo zbog Stjepana prostirali su se sve do Fenicije, Cipra i Antiohije, nisu nikome propovijedali riječ nego samo Židovima.

20 A neki od njih bili su ljudi iz Cipra i Cirene koji su, kad su došli u Antiohiju, govorili Helenistima propovijedajući Gospodina Isusa.

21 I ruka Gospodinova bila je s njima te je velik broj povjerovao i okrenuo se Gospodinu.

22 Tada je vijest o tome došla do ušiju crkve koja je bila u Jeruzalemu te su oni poslali Barnabu da ode sve do Antiohije.

23 On se, kada je došao tamo te vidio milost Božju, razveselio i sve ih je ohrabrio da odlučna srca prionu uz Gospodina.

24 Jer je on bio dobar čovjek, pun Duha Svetoga i vjere. I mnogo se naroda pridružilo Gospodinu.

25 Zatim je Barnaba otputovao u Tarz potražiti Savla.

26 A kad ga je našao, doveo ga je u Antiohiju. I dogodilo se da su se godinu dana sastajali s crkvom i poučavali puno naroda. I najprije su u Antiohiji učenici nazvani kršćanima.

27 A u te dane stigli su iz Jeruzalema u Antiohiju proroci.

28 A jedan od njih, po imenu Agab, ustao je i po Duhu nagovijestio da će biti velika glad po cijelom svijetu, koja se dogodila u dane cezara Klaudija.

29 Tada su učenici odlučili, svaki prema svojim mogućnostima, poslati pomoć braći koja su živjela u Judeji.

30 To su i učinili te poslali to starješinama po rukama Barnabinim i Savlovim.

POGLAVLJE 12 Petar uhićen i izbavljen

1 A u ono vrijeme kralj Herod je pružio ruku da muči neke iz crkve.

2 I mačem je ubio Ivanovog brata Jakova.

3 A kad je vidio da je to Židovima drago, nastavio je *te* uhvatio i Petra. (A bili su dani Beskvasnih kruhova.)

4 I nakon što ga je uhitio, bacio ga je u tamnicu i predao *ga* četverim stražama od po četiri vojnika da ga čuvaju; namjeravajući ga poslije Aštartinog izvesti pred narod.

5 Stoga su Petra čuvali u tamnici, dok je crkva bez prestanka upući-

vala molitve Bogu za njega.

6 A kad ga je Herod kanio privesti, te iste noći Petar je spavao između dvojice vojnika okovan s dva lanca, a stražari su i pred vratima čuvali tamnicu.

7 I gle, anđeo se Gospodinov spustio na *njega* i svjetlo je obasjalo tamnicu te je udario Petra u rebra i podigao ga govoreći: "Brzo ustani!" I lanci su mu spali s ruku.

8 I anđeo mu je rekao: "Opaši se i obuj svoje sandale!" I *on* je učinio tako. Zatim mu je rekao: "Odjeni svoju odjeću i pođi za mnom!"

9 I izašao je i počeo ga slijediti, a nije znao da je to zbilja što se događalo po anđelu; nego je mislio da gleda viđenje.

10 Kada su oni prošli prvi i drugi pritvor, došli su do željezne kapije koja vodi u grad, a ona su im se sama od sebe otvorila. Zatim su izašli i prošli jednu ulicu, i odjednom je anđeo otišao od njega.

11 A kad je Petar došao k sebi, rekao je: "Sada sigurno znam da je Gospodin poslao svojega anđela i izbavio me iz ruke Herodove i od svih očekivanja židovskog naroda."

12 A kad je on *to* shvatio, došao je do kuće Marije, majke Ivana koji je nazvan Marko, gdje su mnogi bili okupljeni i molili.

13 A kad je Petar pokucao na vrata kapije, prišla je prisluhnuti djevojka imenom Ruža.

14 I kad je prepoznala Petrov glas, od radosti nije otvorila vrata, nego je utrčala te javila da Petar stoji pred vratima.

15 Nato su joj oni rekli: "Mahni-taš!" Ali ona je uporno tvrdila da je tako. Tada su rekli: "To je nje-gov anđeo."

16 No Petar je nastavio kucati pa kad su oni otvorili *vrata* i ugledali ga, ostali su zapanjeni.

17 Ali on im je rukom dao znak da šute, te im sve redom ispri-povjedio kako ga je Gospodin izba-vio iz tamnice. Zatim im je rekao: "Javite to Jakovu i braći!" I izišao je te otišao na drugo mjesto.

Herodova smrt

18 A kad je osvanuo dan, nastala je nemala pometnja među vojnicima: što li se dogodilo s Petrom.

19 A Herod je poslao u potragu za njim ali kako ga nije našao, is-pitao je stražare i zapovjedio da se pogube. Potom je iz Judeje sišao u Cezareju i ostao *ondje*.

20 A Herod je bio vrlo nezado-voljan s Tircima i Sidoncima. No ovi su složno došli k njemu, te su se sprijateljili s kraljevim komor-nikom Blastom i zatražili mir jer se njihova zemlja opskrbljivala hranom od kraljeve.

21 I u dogovoreni dan Herod je, odjeven u kraljevsko ruho, sjeo na svoje prijestolje i održao im govor.

22 A narod je počeo klicati: "*To je glas Božji, a ne ljudski!*"

23 I odmah ga je udario anđeo Gospodinov jer nije Bogu dao sla-vu, te je izjeden od crvi izdahnuo.

24 A riječ je Božja rasla i množila se.

25 A Barnaba i Savao, pošto su izvršili *svoju* službu, vratili su se iz Jeruzalema i uzeli sa sobom Ivana koji je nazvan Marko.

POGLAVLJE 13 Pavao i Barnaba na Cipru

1 A tamo je, u crkvi koja je bila u Antiohiji, bilo nekih proroka i učitelja: kao Barnaba, i Šimun zvani Niger, i Lucije Cirenac, i Manaen, koji je bio othranjen zajedno s Herodom, tetrarhom, i Savao.

2 Dok su *jednom* izvršavali službu Gospodinu i postili, Duh Sveti je rekao: "Odvojite mi Barnabu

i Savla za djelo za koje sam ih pozvao.”

3 Tada su, pošto su postili i molili, položili ruke na njih te ih otposlali.

4 Tako su oni poslani od Duha Svetoga otputovali u Seleuciju i odande otplovili na Cipar.

5 I kad su bili u Salaminu, propovijedali su riječ Božju u židovskim sinagogama. A imali su sa sobom i Ivana za poslužitelja.

6 A kad su prošli *sav* otok do Pafa, našli su nekog vračara, lažnog proroka, Židova kome je bilo ime Barisus,

7 koji je bio s prokonzulom Sergijem Pavlom, čovjekom razboritim. Ovaj je dozvao Barnabu i Savla te zaželio čuti riječ Božju.

8 Ali im se usprotivio Elim, vračar, jer mu tako glasi ime u prijevodu, nastojeći prokonzula odvratiti od vjere.

9 Tada se Savao (koji *se zvao* i Pavao) napunio Duhom Svetim i uperio oči u njega

10 te rekao: “O, sine đavolski, pun svake lukavosti i nevaljalštine, neprijatelju svake pravednosti, nećeš li prestati s iskrivljavanjem ravnih puteva Gospodinovih?

11 A sada, evo ruke Gospodinove na tebe: oslijepit ćeš i neko vrijeme nećeš vidjeti sunce!” I odjednom je pao na njega mrak i tama te se vrtio naokolo tražeći nekog da ga vodi za ruku.

12 Tada je prokonzul, kad je vidio što se dogodilo, uzvjerovao pošto se zapanjio Gospodinovim naukom.

Propovijedanje u Pergi i Antiohiji

13 A kad su se Pavao i njegovi pratitelji otisnuli iz Pafa, došli su u Pergu u Pamfiliji. A Ivan se odvojio od njih te se vratio u Jeruzalem.

14 A oni kad su napustili Pergu došli su u Antiohiju u Pizidiji, te su ušli u sinagogu na dan Šabata i sjeli.

15 I poslije čitanja Zakona i Proroka nadstojnici sinagoge poslali su po njih govoreći: “Ljudi! Braćo! Ako li vi imate kakvu poticajnu riječ za narod, govorite!”

16 Tada je Pavao ustao, rukom dao znak i rekao: “Ljudi, Izraelci i vi koji se Boga bojite, saslušajte!

17 Bog ovoga naroda, Izraela, izabrao je naše očeve. On je uzvisio ovaj narod dok su živjeli kao tuđinci, u zemlji Egipatskoj, i uzdignutom rukom izveo ih iz nje.

18 I u vremenu oko četrdeset godina podnosio je njihovo ponašanje u pustinji.

19 A kad je uništio sedam naroda u zemlji kanaanskoj, ždrijećom im je razdjelio njihovu zemlju.

20 I nakon toga dao im je suce za oko četiri stotine i pedeset godina sve do proroka Samuela.

21 A nakon toga zatražili su kralja, i Bog im je dao Šaula, sina Kišova, čovjeka iz plemena Benjamina, na četrdeset godina.

22 I kad je njega uklonio, podignuo im je Davida za kralja, o kome je i posvjedočio i rekao: ‘Našao sam Davida, sina Jišajeva, čovjeka po mome vlastitom srcu, koji će ispuniti svu moju volju.’

23 Iz njegovog je sjemena Bog po *svom* obećanju podigao Izraelu Spasitelja: Isusa.

24 Već je Ivan prije njegovog dolaska propovijedao krštenje pokajanja svom izraelskom narodu.

25 A Ivan je, kad je dovršavao *svoju* trku, rekao: ‘Što mislite tko sam ja? Nisam ja *onaj*! Ali evo, poslije mene dolazi onaj kome *ja* nisam dostojan odvezati obuću na nogama.’

26 Ljudi! Braćo! Djeco Abraha-

movog roda i oni među vama koji se boje Boga, vama je bila poslana riječ ovog spasenja.

27 Jer oni što žive u Jeruzalemu i njihovih vladari, budući da nisu upoznali njega, ni glasove Proroka što se čitaju svakog Šabata, ispunili su *ih* pošto su *ga* osudili.

28 I premda *na njemu* nisu našli nikakva razloga za smrt, zatražili su od Pilata da *ga* se pogubi.

29 A kad su oni tako ispunili sve ono što je o njemu zapisano, skinuli su *ga* s drveta i položili u grobnicu.

30 Ali *ga* je Bog uskrsnuo od mrtvih.

31 I on se mnogo dana pokazivao onima koji su s njim uzišli iz Galileje u Jeruzalem, koji su njegovi svjedoci za narod.

32 I mi vam navješćujemo rado-snu vijest kako je obećanje koje je dano našim očevima,

33 Bog je to ispunio nama, njihovoj djeci, tako da je uskrsnuo Isusa, kao što je i zapisano u drugom psalmu: 'Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio.'

34 A što se tiče da *ga* je uskrsnuo od mrtvih *te* da se više nikad ne vraća u trulež, rekao je ovako: 'Dat ću vam pouzdano milosrđe Davidovo.'

35 Zato je rekao u još jednom psalmu: 'Nećeš dopustiti da Sveti tvoj vidi trulež.'

36 Jer je David, pošto je svome naraštaju poslužio po volji Božjoj, usnuo i bio položen sa svojim očevima te vidio trulež.

37 Ali onaj koga je Bog uskrsnuo nije vidio trulež.

38 Neka vam je znano, dakle, ljudi i braćo da vam se po ovom čovjeku propovijeda oprostenje grijeha.

39 I po njemu se svaki koji vjeruje opravdava od svega od čega

se vi niste mogli opravdati Mojsijevim Zakonom.

40 Pazite stoga da ne dođe na vas ono što je rečeno u Prorocima:

41 'Gledajte, vi koji prezirete, čudite se i nestanite! Jer u vaše dane činim djelo, djelo za koje ne biste povjerovali da vam *ga* tko ispriča.'

42 I dok su Židovi izlazili iz sinagoge, Pogani su ih molili da im se idućeg Šabata propovijedaju te riječi.

43 A kad se skupština razila, mnogi su Židovi i pobožni prozeliti počeli slijediti Pavla i Barnabu, koji su ih nagovarali da ustraju u milosti Božjoj.

44 A idućeg Šabata skupio se gotovo cijeli grad da čuje riječ Božju.

45 Ali kad su Židovi vidjeli mnoštvo, ispunili su se zavišću te su govorili protiv onoga što je Pavao rekao, protiveći se i huleći.

46 Tada je Pavlu i Barnabi porasla hrabrost te su progovorili: "Bilo je potrebno najprije vama govoriti riječ Božju. No budući da je *vi* odbacujete i ne smatrate se dostojnima vječnoga života, evo, obraćamo se Poganima.

47 Jer nam je ovako zapovjedio Gospodin govoreći: 'Postavio sam te za svjetlo Poganima, da budeš na spasenje do kraja zemlje.'

48 A kad su Pogani to čuli, veselili su se i proslavljali riječ Gospodinovu te su povjerovali svi koji su bili određeni za život vječni.

49 I riječ se Gospodinova razglasila po cijeloj pokrajini.

50 Ali su Židovi uzbuđeni pobožne i ugledne žene i gradske prvake te pokrenuli progonstvo protiv Pavla i Barnabe pa su ih izbacili iz svojega kraja.

51 A oni su otresli prašinu sa svojih nogu protiv njih i došli do Ikonije.

52 A učenici su se ispunjavali radošću i Duhom Svetim.

POGLAVLJE 14 Propovijedanje u Ikoniji

1 I dogodilo se u Ikoniji da su oboje zajedno ušli u židovsku sinagogu, te su tako govorili da je veliko mnoštvo Židova i Grka povjerovalo.

2 A Židovi, koji nisu vjerovali, uzbunili su Pogane i razdražili im duše protiv braće.

3 Ipak su dugo vremena ostali hrabro govoreći u Gospodinu, koji je svjedočio za riječ svoje milosti i davao da se po njihovim rukama događaju znakovi i čudesa.

4 Ali gradsko se je mnoštvo razdijelilo pa je dio bio sa Židovima, a dio s apostolima.

5 No kad su i Pogani i Židovi sa svojim glavarima počeli navaljivati na apostole da ih zlostave i kamenuju,

6 i kad su ovi postali svjesni *toga*, pobjegli su u Listru i Derbu, gradove u Likaoniji, i u njihovu okolicu,

7 te su ondje propovijedali evanđelje.

Ozdravljenje uzetoga u Listri

8 U Listri je sjedio neki čovjek nemoćnih nogu (bio je hrom od utrobe svoje majke) koji nikada nije hodao.

9 Taj je slušao kako govori Pavao koji je upro pogled u njega i shvatio da ima vjeru da bude ozdravljen.

10 Rekao je jakim glasom: "Uspravi se na svoje noge!" I on je skočio i prohodao.

11 A kad je narod vidio što je Pavao učinio, podigli su svoj glas govoreći likaonskim jezikom: "Bogovi su sišli k nama u ljud-

skom obličju!"

12 I nazvali su Barnabu Jupiterom, a Pavla Merkurom, jer je on bio glavni govornik.

13 Tada je svećenik Jupitera, koji je bilo ispred grada, doveo volove i vijence do vrata te htio prinijeti žrtvu zajedno s narodom.

14 Kad su *to* dočuli apostoli Barnaba i Pavao, razderali su svoju odjeću te utrčali među narod vičući

15 i govoreći: "Gospodo, zašto *to* činite? I mi smo ljudi istih čežnja kao i vi. Propovijedamo vam da se od tih ispraznosti okrenete k živome Bogu, koji je načinio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.

16 On je u prošlim vremenima pustio sve narode da hode svojim vlastitim putevima;

17 Ipak nije ostavio sebe bez svjedočanstva, po onome što je činio dobro te nam davao kišu s neba i plodna razdoblja, puneći nam srca hranom i veseljem."

18 I ovim riječima jedva su zastavili narod da im ne žrtvuje.

19 Nato su stigli *neki* Židovi iz Antiohije i Ikonija koji su pridobili narod te kamenovali Pavla i odvukli *ga* izvan grada pretpostavljajući da je on umro.

20 Međutim, kad su ga učenici okružili, ustao je i ušao u grad. I sljedećeg dana je s Barnabom otišao u Derbu.

Povratak u Antiohiju sirijsku

21 I pošto su tom gradu propovijedali evanđelje te mnoge poučili, vratili su se u Listru, Ikonij i Antiohiju,

22 utvrđujući duše učenika i ohrabrujući ih da ustraju u vjeri te da nam kroz mnoge nevolje treba ući u kraljevstvo Božje.

23 A kad su u svim crkvama odredili starješine, molili su uz

post *te* ih povjerili Gospodinu u koga su povjerovali.

24 I kad su prošli kroz Pizidiju, došli su u Pamfiliju.

25 I pošto su u Pergi propovijedali riječ, sišli su u Ataliju.

26 A odande su otplovili u Antiohiju odakle su bili preporučeni milosti Božjoj za djelo koje su izvršili.

27 A kad su stigli i sazvali crkvu, izvijestili su o svemu što je Bog s njima učinio: i kako je otvorio vrata vjere Poganima.

28 I ostali su ondje s učenicima duže vrijeme.

POGLAVLJE 15

Vijećanje u Jeruzalemu

1 A neki što su sišli iz Judeje počivali su braću i *govorili*: "Ako se ne obrežete po Mojsijevu običaju, ne možete biti spašeni."

2 Stoga kad je nastala nemala prepirka i rasprava između njih *te* Pavla i Barnabe, odlučili su da Pavao i Barnaba i još neki od njih uziđu k apostolima i starješinama u Jeruzalem u vezi tog pitanja.

3 A oni su, pošto ih je crkva otposlala, prošli kroz Feniciju i Samariju razglašujući o obraćenju Pogana te su donijeli veliku radost svojoj braći.

4 A kad su stigli u Jeruzalem, primila ih je crkva, i apostoli i starješine, te su izvijestili o svemu što je Bog učinio s njima.

5 No tada su ustali neki od onih iz farizejske sljedbe koji su povjerovali, govoreći: "Potrebno ih je obrezati i zapovijediti *im* da drže Zakon Mojsijev."

6 Nato su se sastali apostoli i starješine da razmotre to pitanje.

7 A kad je nastala velika rasprava, Petar se digao i rekao im: "Ljudi! Braćo! Znae da je Bog još od prijašnjih vremena među nama

odabrao da Pogani po mojim ustima čuju riječ evanđelja i povjeruju.

8 I Bog, koji poznaje srca, posvjedočio im je dajući Duha Svetoga njima kao i nama.

9 I nije pravio nikakve razlike između nas i njih; vjerom je očistio njihova srca.

10 Stoga zašto sada iskušavate Boga stavljajući učenicima na vrat jaram koji ni očevi naši ni mi nismo mogli nositi?

11 Naprotiv, mi vjerujemo da ćemo po milosti Gospodina Isusa Krista biti spašeni, jednako kao i oni."

12 Tada je zašutjelo sve mnoštvo te su saslušali Barnabu i Pavla koji su razglašavali kolike je znakove i čudesa Bog po njima učinio među Poganima.

13 A nakon što su ušutjeli, progovorio je Jakov govoreći: "Ljudi! Braćo! Slušajte me!

14 Šimun je izložio kako je Bog već u početku pohodio Pogane da od njih izdvoji narod za svoje ime.

15 I s time se slažu riječi Proroka kao što je zapisano:

16 'Poslije toga vratit ću se i ponovo sagraditi pali šator Davidov, i ponovo ću podići ruševine njegove i postaviti ga,

17 tako da preostali ljudi potraže Gospodina i svi Pogani na koje je prizvano moje ime, govori Gospodin koji čini sve to.'

18 Poznata su Bogu sva djela njegova od početka svijeta.

19 Stoga je moja prosudba da se ne uznemiravaju oni među Poganima koji se obraćaju Bogu,

20 nego da im napišemo da se uzdržavaju od onoga što je okaljano idolima, od bludništva, i od udavljenoga i od krvi.

21 Jer Mojsije od davnine ima u svim gradovima one koji ga po sinagogama propovijedaju svakog

Šabata kad čitaju.”

Pismo poslano Poganima

22 Tada se učinilo dobro apostolima i starješinama *zajedno* sa svom crkvom poslati između sebe izabrane ljude s Pavlom i Barnabom u Antiohiju: Judu zvanog Barsaba i Silu, vodeće muškarce među braćom.

23 I po njima su im napisali ovako: “Apostoli, starjeshine, braći koja su od Pogana u Antiohiji, Siriji i Ciliciji, pozdrav!

24 Budući da smo čuli kako su vas neki, koji su od nas izašli, uznemirili riječima i potkopali vam duše govoreći: ‘*Morate se obrezati i držati Zakon!*’, kojima mi nismo dali *takvu* zapovijed.

25 Učinilo nam se dobrim pa smo složno sakupljeni poslali van izabrane muškarce s našim ljubljenicima Barnabom i Pavlom,

26 ljudima koji su riskirali svoje živote za ime Gospodina našega Isusa Krista.

27 Stoga šaljemo Judu i Silu; oni će *vam* i usmeno to isto javiti.

28 Jer smo našli za dobro Duh Sveti i mi ne stavljati na vas nikakvog većeg tereta, osim ovog što je potrebno:

29 Da se uzdržavate od mesa prinesenog idolima, i od krvi, i od udavljenoga i od bludništva. Ako li se od toga čuvate, dobro ćete činiti. Budite zdravo!”

30 No kad su ih otpustili, otišli su u Antiohiju; te kad se je skupilo mnoštvo, predali su poslanicu.

31 Kad su je pročitali, obradovali su se zbog utjehe.

32 A Juda i Sila, koji su i sami bili proroci, mnogim su riječima ohrabivali i utvrđivali braću.

33 I nakon što su *ondje* proveli neko vrijeme, braća su ih u miru otposlala k apostolima.

34 No Sili se sviđalo da još ostanu ondje.

35 A Pavao i Barnaba su se zadržali u Antiohiji naučavajući i propovijedajući riječ Gospodinovu *zajedno* s mnogim drugima.

Pavao i Barnaba se odvajaju

36 A nakon nekoliko dana Pavao je rekao Barnabi: “Hajde, da se vratimo i posjetimo našu braću u svakom gradu gdje smo propovijedali riječ Gospodinovu, *da vidimo* kako su.”

37 A Barnaba je odlučio s njima povesti i Ivana nazvanog Marko,

38 no Pavao je smatrao da nije dobro povesti s njima onoga koji se odvojio od njih u Pamfiliji i koji nije išao s njima na djelo.

39 I među njima je nastala oštra prepirka, tako da su se oni razdvojili jedan od drugoga pa je Barnaba uzeo Marka i otplovio na Cipar.

40 A Pavao je izabrao Silu, pa je otišao, pošto su ga braća preporučila milosti Božjoj.

41 I prolazio je Sirijom i Cilicijom utvrđujući crkve.

POGLAVLJE 16 Pridruživanje Timoteja

1 Tada je stigao u Derbu i Listru. I gle, ondje je bio neki učenik imenom Timotej, sin neke žene Židovke koja je povjerovala, a otac mu *je bio* Grk,

2 koji je imao dobro svjedočanstvo od braće u Listri i Ikoniju.

3 Njega je Pavao htio povesti sa sobom te ga je uzeo i obrezao zbog Židova koji su bili u onim mjestima: jer su svi znali da mu *je* otac bio Grk.

4 I kako su prolazili kroz gradove, predavali su im da drže ukaze koje su odredili apostoli i starješine u Jeruzalemu.

5 I tako su se crkve učvršćivale u vjeri i svakodnevno brojčano povećavale.

Poziv iz Makedonije

6 A kad su prošli kroz Frigiju i galacijsku pokrajinu, Duh Sveti im je zabranio propovijedati riječ u Aziji.

7 Nakon toga došli su u Miziju te pokušali doći u Bitiniju, ali im Duh nije dopustio.

8 I prolazeći kroz Miziju, sišli su u Troadu.

9 I noću se Pavlu pojavilo viđenje: stajao je neki čovjek iz Makedonije i molio ga govoreći: "Prijeđi u Makedoniju i pomози nam!"

10 A odmah poslije tog viđenja nastojali smo poći u Makedoniju, uvjereni da nas je Gospodin pozvao propovijedati im evanđelje.

Lidijino obraćenje

11 Zato smo zaplovili iz Troade te krenuli ravno u Samotraku, a sljedećeg dana u Neapol,

12 a odande u Filipe, koji je glavni grad tog dijela Makedonije, i rimska kolonija. I u tom smo gradu ostali nekoliko dana.

13 A na Šabat smo izašli izvan grada prema rijeci gdje se obično održavala molitva te smo sjeli i govorili ženama koje su se ondje sakupile.

14 A slušala nas je neka žena imenom Lidija, prodavačica purpura iz grada Tijatire, koja je štovala Boga: Gospodin je otvorio njezino srce te se priklonila onome što je Pavao govorio.

15 A kad je bila krštena ona i njezini ukućani, zamolila nas je govoreći: "Ako prosudite da sam vjerna Gospodinu, dođite u moju kuću i ostanite!" I primorala nas je.

Pavao i Sila u tamnici

16 I dogodilo se, dok smo išli na molitvu, da nas je sreća neka sluškinja opsjednuta vračarskim du-

hom. Ona je vraćajući pribavljala veliku dobit svojim gospodarima.

17 Ova je slijedila Pavla i nas te vikala govoreći: "Ovi su ljudi slugе Boga Svevišnjega, koji nam navješćuju put spasenja."

18 I to je činila mnogo dana. A Pavao se, pošto se ražalostio, okrenuo i rekao duhu: "Zapovijedam ti u ime Isusa Krista izađi iz nje!" I u isti je čas izašao.

19 A kad su vidjeli njezini gospodari da im je nestala nada u dobitak, pograbili su Pavla i Silu te ih odvukli na trg pred gradske vladare.

20 I priveli su ih k predstojnicima govoreći: "Ovi ljudi, koji su Židovi, preko mjere uznemiruju naš grad,

21 i poučavaju običaje koje nama kao Rimljanima nije zakonom dopušteno prihvaćati ni obdržavati."

22 Tada je mnoštvo zajednički ustalo protiv njih, a predstojnici su s njih strgali odjeću i zapovjedili da se išibaju.

23 I kad su im dali mnogo udara, bacili su ih u tamnicu i zapovjedili tamničaru da ih dobro čuva,

24 koji ih je, pošto je primio takvu zapovijed, bacio u unutarnju tamnicu te im noge stavio u klade.

25 A oko ponoći Pavao i Sila su molili i pjevali hvale Bogu, a zatvorenici su ih slušali.

26 Tada odjednom nastane jak potres tako da su se uzdrмали temelji zatvora. I odmah su se otvorila sva vrata i svima su spali okovi.

27 A kad se tamničar probudio iz sna, pa kad je vidio otvorena vrata tamnice, izvadio je svoj mač te se htio ubiti, pretpostavljajući da su zatvorenici pobjegli.

28 No Pavao je povikao jakim glasom, govoreći: "Ne čini sebi ni-

kakvo zlo, jer smo svi ovdje!”

29 Tada je zatražio svjetlo i uletio unutra pa je počeo drhtati te je pao pred Pavla i Silu.

30 Zatim ih je izveo van i rekao: “Gospodo, što moram činiti da se spasim?”

31 A oni su rekli: “Vjeruj u Gospodina Isusa Krista, pa ćeš biti spašen ti i tvoj dom!”

32 I govorili su riječ Gospodinovu njemu i svima u njegovom domu.

33 I uzeo ih je u isti noćni čas i opraio *im* rane pa je odmah bio kršten, on i svi njegovi.

34 A kad ih je uveo u svoj dom, postavio je jelo pred njih, te se radovao sa svim domom *svojim*, što je povjerovao u Boga.

35 A kad je svanuo dan, predstojnik je poslao narednike govoreći: “Pusti one ljude.”

36 A tamničar je dojavio te riječi Pavlu: “Predstojnici su poslali da vas pustim. Stoga sada izađite i idite u miru!”

37 Ali im je Pavao rekao: “Javno su nas, iako smo Rimljani, neosudene izudarali i bacili u tamnicu, zar sada da nas tajno otpuste? Nipošto, nego neka sami dođu i izvedu nas!”

38 A narednici su dojavili te riječi predstojnicima, a *ovi* su se prestrašili kad su čuli da su oni Rimljani,

39 pa su se došli ispričati te *ih* izveli i zamolili da napuste grad.

40 A oni su izašli iz tamnice i ušli u Lidijinu *kuću*, i kad su vidjeli braću, utješili su ih i otišli.

POGLAVLJE 17

Pavao u Solunu

1 A kad su prošli kroz Amfipol i Apoloniju, stigli su u Solun gdje je bila židovska sinagoga.

2 I Pavao je po svom običaju ušao

k njima te je tri Šabata raspravljao s njima iz Pisama,

3 tumačeći i izlažući kako je trebalo da Krist trpi i uskrсне od mrtvih i da je taj Isus kojega vam ja propovijedam, Krist.

4 A neki od njih su povjerovali te se pridružili Pavlu i Sili; isto tako i veliko mnoštvo pobožnih Grka, i nemalo uglednih žena.

5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, potaknuti zavišću, pokupili su neke prostake, pokvarene ljude te su sakupili mnoštvo i uzbudili cijeli grad pa napali na Jasonovu kuću i zatražili da ih se izvede pred narod.

6 A kako ih nisu našli, odvukli su Jasona i neke od braće pred gradske glavare vičući: “Ovi koji su preokrenuli sav svijet došli su i ovamo!”

7 Njih je Jason primio! I svi oni rade protiv cezarovih ukaza govoreći da ima drugi kralj, *neki* Isus.”

8 Tako su uzbunili narod i gradske glavare kad su to čuli.

9 A pošto su uzeli jamčevinu od Jasona i ostalih, pustili su ih.

Pavao u Bereji

10 A braća su odmah noću poslala Pavla i Silu u Bereju. Oni su, kad su stigli, otišli u židovsku sinagogu.

11 Ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, u tome što su primili riječ Božju sa svom spremnošću uma, te su svakodnevno istraživali Pisma da li je tome tako.

12 Stoga su mnogi od njih povjerovali, kao i nemali broj uglednih grčkih žena i muškaraca.

13 Ali kad su Židovi iz Soluna doznali da Pavao u Bereji propovijeda riječ Božju, došli su i ondje uzbuniti narod.

14 A braća su tada odmah poslala Pavla odande, kao da ide prema moru. A Sila i Timotej su i dalje

ostali tamo.

15 A oni koji su pratili Pavla doveli su ga do Atene pa su, pošto su primili zapovijed za Silu i Timoteja da što brže dođu k njemu, otišli.

Pavao u Ateni

16 I dok ih je Pavao čekao u Ateni, u njemu se uzbunio duh kad je promatrao grad koji je potpuno predan idolopoklonstvu.

17 Stoga je raspravljao u sinagogi sa Židovima i pobožnicima, a na trgu svakodnevno s onima koje bi susreo.

18 Tada su se neki od epikurejskih i stoičkih filozofa sukobili s njim. I jedni su govorili: "Što bi ovaj brbljavac htio reći?" A drugi: "Čini se da je navjestitelj tuđih bogova." Jer im je propovijedao Isusa i uskrsnuće.

19 Onda su ga uzeli i odveli na Areopag govoreći: "Možemo li znati kakav je to novi nauk o kojem govoriš?"

20 Jer nam puniš uši čudnim stvarima. Zato bismo željeli znati što to znači."

21 (Jer svi Atenjani i doseljeni tuđinci ni na što drugo ne troše svoje vrijeme nego da govore ili slušaju nešto novo.)

22 Tada je Pavao stao usred Marsovog brda i rekao: "Ljudi, Atenjani! Vidim da ste u svemu previše praznovjerni.

23 Jer kad sam prolazio i promatrao vaše svetinje, našao sam i žrtvenik sa ovim natpisom: 'NEPOZNATOM BOGU'. Koga, dakle, vi ne znajući štujete, toga vam ja navješćujem.

24 Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, on, pošto je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u rukotvorenim hramovima,

25 niti *mu* se iskazuje štovanje ljudskim rukama, kao da bi nešto

trebao, on pošto svima daje život i dah i sve ostalo.

26 I od jedne je krvi stvorio svaki ljudski narod zato da prebiva po svem licu zemlje te je unaprijed predodredio određena vremena i granice njihova prebivanja,

27 da bi tražili Gospodina, ne bi li ga kako napipali i našli, premda nije daleko ni od jednog od nas.

28 Jer u njemu živimo, i mičemo se i jesmo; kako su to rekli i neki vaši pjesnici: 'Jer smo i rod njegov.'

29 Budući da smo rod Božji, ne trebamo smatrati da je Božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, izrezbareno umijećem i ljudskom vještinom.

30 I na vremena neznanja Bog je zažmirio, ali sada zapovijeda svim ljudima posvuda da se pokaju,

31 jer je odredio dan u kojem će pravедno suditi cijelom svijetu preko čovjeka kojega je odredio za to, i svim je *ljudima* pružio sigurnost tako da ga je uskrsnuo od mrtvih."

32 A kad su čuli za uskrsnuće od mrtvih, jedni su se rugali, a drugi govorili: "O tomu ćemo te slušati drugi put."

33 Tako je Pavao otišao od njih.

34 A neki su pristali uz njega i povjerovali; među njima i Dionizije Areopagit, i žena imenom Damara i drugi s njima.

POGLAVLJE 18

Pavao u Korintu

1 Poslije toga Pavao je otišao iz Atene i došao u Korint.

2 Našao je nekog Židova imenom Akvila, rodom iz Ponta, koji je nedavno došao iz Italije sa svojom ženom Priscilom (jer je Klaudije zapovjedio da svi Židovi napuste Rim) te stigao k njima.

3 I kako je bio istoga zanata,

ostao je s njima i radio; jer su bili po zanimanju šatorari.

4 Raspravljao je svakog Šabata u sinagogi i uvjeravao Židove i Grke.

5 A kad su Sila i Timotej došli iz Makedonije, Pavao je bio ponukan u duhu i svjedočio Židovima da Isus jest Krist.

6 No kako su se oni protivili i hulili, on je otrsao odjeću te im rekao: "Krv vaša na glave vaše, ja *sam* čist! Od sada idem k Poganima."

7 Nato se udaljio odande i došao u kuću nekog *čovjeka* koji se zvao Just, koji je štovao Boga, čija je kuća bila tik uz sinagogu.

8 A Krisp, nadstojnik sinagoge zajedno sa svim svojim domom povjerovao je u Gospodina. I mnogi od Korinćana koji su slušali povjerovali su i krstili se.

9 Tada je Gospodin noću progovorio Pavlu u viđenju: "Ne boj se, nego govori i nemoj ušutjeti!"

10 Jer ja sam s tobom, i nitko ti se neće primaknuti da ti naudi. Jer ja imam mnogo naroda u ovome gradu."

11 I ostao je godinu i šest mjeseci poučavajući među njima riječ Božju.

12 No kad je Galion bio prokonzul Ahaje, Židovi su se složno digli protiv Pavla te ga doveli pred sudačku stolicu,

13 govoreći: "Ovaj nagovara ljude da štuju Boga protivno Zakonu."

14 A kad je Pavao htio otvoriti usta, Galion je rekao Židovima: "Da je postijedi kakva nepravda ili opaki prostakluk, ja bih vas, Židovi, saslušao po dužnosti.

15 Ali ako su u pitanju riječi, i imena i vaš Zakon, sami uredite; jer ja neću u tome biti sudac."

16 I potjerao ih je iz sudnice.

17 Nato su svi Grci uhvatili nadstojnika sinagoge Sostena, te ga *počeli* udarati pred sudnicom. A Galion za to nije ništa mario.

Pavlov povratak u Antiohiju

18 A Pavao je *nakon toga* ostao još mnogo dana. Zatim se oprostio s braćom te otplovio s Priscilom i Akvilom prema Siriji, pošto je u Kenhreji ošišao glavu, jer je imao zavjet.

19 A kad je stigao u Efez, ostavio ih je ondje te sam ušao u sinagogu i raspravljao sa Židovima.

20 A kad su *ga* ovi molili da ostane duže vremena s njima, nije pristao,

21 nego se oprostio s njima govoreći: "Moram, svakako, ovu svetkovinu što dolazi obdržati u Jeruzalemu. No opet ću se vratiti k vama, bude li Božja volja." I otplovio je iz Efeza.

22 I kad se je iskrcao u Cezareji, uzišao je i pozdravio crkvu *pa* sišao u Antiohiju.

23 I nakon što je *ondje* proveo neko vrijeme, otišao je i prošao redom kroz galacijsko područje i Frigiju, utvrđujući sve učenike.

Apolon propovijeda u Efezu

24 Uto je stigao u Efez neki Židov imenom Apolon, rodом Aleksandrijac, čovjek rječit i silan u Pismima.

25 Taj je bio poučen putu Gospodinovu te je, revan u duhu, govorio i učio pomno o Gospodinu, iako je znao samo za Ivanovo krštenje.

26 I on je počeo smjelo govoriti u sinagogi, pa kad su *ga* čuli Akvila i Priscila, uzeli su *ga* k sebi te su mu točnije izložili put Božji.

27 A kad je naumio prijeći u Ahaju, braća su *ga* ohrabrila i napisala učenicima da *ga* prime. On, kad je

došao, mnogo je pomogao onima koji su povjerovali po milosti;

28 jer je snažno pobijao Židove, *i to* javno, dokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

POGLAVLJE 19 Pavao djeluje u Efezu

1 I dogodilo se dok je Apolon bio u Korintu, da je Pavao, pošto je prošao gornje predjele, došao u Efez. I našao je neke učenike,

2 te im rekao: "Jeste li primili Duha Svetoga otkad ste povjerovali?" A oni su mu odgovorili: "Mi nismo ni čuli da postoji Duh Sveti."

3 I rekao im je: "U što ste onda kršteni?" A oni su rekli: "U Ivanovo krštenje."

4 Nato je Pavao rekao: "Ivan je uistinu krstio krštenjem pokajanja, govoreći narodu da vjeruje u onoga koji dolazi poslije njega, to jest u Krista Isusa."

5 Kad su *to* oni čuli, krstili su se u ime Gospodina Isusa.

6 I kad je Pavao na njih položio ruke, došao je na njih Duh Sveti te su *počeli* govoriti jezicima i prorokovati.

7 A bilo je svega kojih dvanaest muževa.

8 Zatim je Pavao ušao u sinagogu te je tri mjeseca smjelo govorio raspravljajući i uvjeravajući o kraljevstvu Božjem.

9 Ali kako su neki bili okorjeli i nisu vjerovali *te* su govorili zlo o tom Putu pred mnoštvom, odstupi od njih *i* odvoji učenike *te* je svaki dan raspravljao u školi nekog Tirana.

10 I to je trajalo dvije godine, tako da su svi stanovnici Azije, i Židovi i Grci, čuli riječ Gospodina Isusa.

11 A Bog je neobična čudesa činio po Pavlovim rukama,

12 tako da su čak i rupce za znoj ili pregače s njegovog tijela stavljali na bolesnike, pa su ih bolesti ostavljale i zli duhovi izlazili su iz njih.

13 Tada su neki od Židova skitnica, koji su zaklinjači duhova, pokušali nad onima koji su imali zle duhove zvati ime Gospodina Isusa govoreći: "Preklinjemo vas Isusom kojega Pavao propovijeda!"

14 A bila su *to* sedam sinova *nekoga* Skeve, Židova, velikog svećenika, koji su to činili.

15 No zli im je duh odgovorio i rekao: "Isusa poznajem i Pavla znam, a tko ste vi?"

16 I čovjek u kome je bio zli duh nasrnuo je na njih te ih sve nadvladao i nadjačao, tako da su goli i izranjavani pobjegli iz one kuće.

17 I ovo je postalo poznato svim Židovima i Grcima koji su živjeli u Efezu te ih je sve obuzeo strah; i veličalo se ime Gospodina Isusa.

18 I mnogi su od onih koji su povjerovali dolazili ispovijedati i očitovati svoja djela.

19 A mnogi od onih koji su se bavili vraćanjem donosili su knjige *te* ih spaljivali pred svima. I procijenili su njihovu vrijednost te su ustanovili da vrijede pedeset tisuća srebrnjaka.

20 Tako se riječ Božja silno raširila i jačala.

Pobuna u Efezu

21 Nakon što je to završilo, Pavao je naumio u duhu kad je prošao preko Makedonije i Ahaje otići u Jeruzalem, govoreći: "Nakon što budem tamo, treba mi i Rim vidjeti."

22 Tada je poslao u Makedoniju dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on se zadržao neko vrijeme u Aziji.

23 I u to vrijeme nastala je nema-

la pobuna zbog tog Puta.

24 Neki je srebrnar imenom Demetrije koji je izrađivanjem srebrnih Dianinih hramova donosio zanatlijama nemalu zaradu,

25 on je okupio sve njih zajedno s onima što su se bavili takvim poslom i rekao im: "Gospodo, vi znate da od ovoga zanata dolazi naše blagostanje.

26 A vidite i čujete da je, ne samo u Efezu nego gotovo po svoj Aziji, taj Pavao uvjerio i okrenuo mnogo naroda govoreći da nisu bogovi oni što su rukama izrađeni.

27 Tako postoji pogibao, ne samo da naš zanat propadne, nego da i hram velike božice Diane bude smatran za ništa i uništeno veličanstvo nje koju štuje cijela Azija i sav svijet."

28 A kad su *to* čuli, napunili su se gnjevom te povikali govoreći: "Velika je Diana efeška!"

29 I cijeli se grad uskomešao, te su pošto su uhvatili Makedonce Gaja i Aristarha, Pavlove suputnike, složno odjurili u kazalište.

30 A kad je Pavao htio ući među narod, učenici mu nisu dopustili.

31 A i neki azijski poglavari, njegovi prijatelji, poslali su k njemu zamolivši *ga* neka se ne osmjeljuje ići u kazalište.

32 Jedni su pak vikali jedno, a drugi drugo, jer je skup bio zbunjen, a većina nije znala ni zašto su se skupili.

33 Tada su iz mnoštva izvukli Aleksandra, jer su *ga* Židovi gurali naprijed. Nato je Aleksandar mahnuo rukom htijući se obraniti pred narodom.

34 Ali kad su doznali da je Židov, svi su u jedan glas oko dva sata vikali: "Velika je Diana efeška!"

35 Tada je gradski tajnik umirio narod i rekao: "Ljudi! Efežani! Tko od ljudi ne zna da je grad Efez što-

vatelj hrama velike božice Diane i njezinog *kipa* koji je pao s Jupitera?

36 Budući da se tome ne može proturječiti, trebate ostati mirni i ništa ishitreno ne činiti!

37 Jer ovi ljudi koje ste doveli nisu ni pljačkaši crkava, niti su hulitelji naše božice.

38 Stoga, ako Demetrije i ovi zanatlije što su s njim imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli, *pa* neka tuže jedni druge.

39 Ali ako tražite nešto drugo, to će se riješiti na zakonitome skupu,

40 jer smo u opasnosti da budemo optuženi za ovu današnju pobunu, ta ne postoji nikakav razlog kojim bismo mogli opravdati strku."

41 A kad je to rekao, raspustio je skup.

POGLAVLJE 20

Pavao u Makedoniji i Grčkoj

1 I nakon što se pobuna stišala, Pavao je dozvao k *sebi* učenike, izgrlio *ih*, i otputovao u Makedoniju.

2 A kad je prošao kroz one krajeve te im iznio mnoge nagovore, došao je u Grčku,

3 I ostao je *ondje* tri mjeseca. A pošto su Židovi, dok se spremao otploviti u Siriju, skovali zavjeru protiv njega, naumio je vratiti se kroz Makedoniju.

4 A do Azije pridružili su mu se: Sopater iz Bereje; a od Solunjana Aristarh i Sekund; i Gaj iz Derbe i Timotej; a iz Azije, Tihik i Trofim.

Put iz Filipa u Milet

5 Ovi su otišli prije *te* su nas pričekali u Troadi.

6 A nakon dana Beskvasnih krhova, otplovili smo iz Filipa i stigli za pet dana k njima u Troadu, gdje smo ostali sedam dana.

7 A prvog *dana* u tjednu, kad su

se učenici sastali lomiti kruh, Pavao im je propovijedao, a kako je bio spreman sutradan otići, produžio je svoj govor sve do ponoći.

8 I u gornjoj sobi gdje smo se skupili bile su mnoge svjetiljke.

9 A tamo je na prozoru sjedio neki mladić imenom Eutih, kojeg je uhvatio dubok san *te* je *on*, kako je Pavao dugo propovijedao, svladan snom pao dolje s trećega kata. I podigli su ga mrtvog.

10 Tada je Pavao sišao, nadnio se nad njega, zagrlio *ga* i rekao: "Ne uznemirujte se: jer duša je njegova u njemu!"

11 Stoga kad se ponovo popeo, razlomio je kruh i jeo *te* dugo govorio, sve do zore, pa je *onda* otputovao.

12 A mladića su doveli živog *te* su se nemalo utješili.

13 A mi smo otišli naprijed na lađu *te* smo otplovili u Asos, gdje smo trebali ukrcati Pavla, jer je on tako odredio, namjeravajući sâm ići pješice.

14 I kad se s nama susreo u Aso-su, ukrkali smo *ga* i stigli smo u Mitilenu.

15 Odande smo otplovili i sljedećeg *dana* došli smo nadomak Hiosa; a preksutra smo pristali u Samosu, prenoćili smo u Trogiliumu; a sljedećeg *dana* stigli smo u Milet.

16 Jer je Pavao odlučio ploviti mimo Efeza kako ne bi gubio vrijeme u Aziji, već mu se žurilo da bude, ako mu je moguće, na dan Pedesetnice u Jeruzalemu.

Pavao s efeškim starješinama

17 A iz Mileta je poslao u Efez i dozvao starješine crkve.

18 I kad su stigli k njemu, rekao im je: "Vi znate kako sam se ophodio s vama sve vrijeme od prvoga dana kad sam došao u Aziju,

19 služeći Gospodina sa svom poniznošću uma, i s mnogim suzama i kušnjama koje su me snašle zbog židovskih zavjera;

20 kako nisam ništa od onog što je korisno *za vas* propustio, nego sam vam pokazao i javno *vas* poučio i od kuće do kuće,

21 svjedočeći i Židovima i Grcima *za* pokajanje k Bogu i vjeru u našega Gospodina Isusa Krista.

22 I sada, evo, svezan u duhu, idem u Jeruzalem, ne znajući što će me tamo snaći,

23 osim što Duh Sveti svjedoči govoreći da me u svakom gradu očekuju okovi i patnje.

24 Ali me ništa od toga ne zabrinjava, niti držim svoj život dragocjen sebi; samo da dovršim svoju trku s radošću i službu koju sam primio od Gospodina Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje.

25 I sada, evo, znam da svi vi, između kojih sam prošao propovijedajući kraljevstvo Božje, više nećete vidjeti mogega lica.

26 Zato vam na današnji dan izjavljujem: ja sam čist od krvi svijui,

27 jer vam nisam propustio obznaniti sav naum Božji.

28 Stoga pazite na sebe i na sve stado u kojem *vas* je Duh Sveti postavio nadglednicima da hranite crkvu Božju, koju je otkupio svojom vlastitom krvlju.

29 Jer ja znam ovo: da će poslije mogega odlaska među *vas* ući okrutni vukovi koji ne štede stado.

30 I između *vas* samih dići će se ljudi koji će govoriti izopačenosti, *da* bi odvukli učenike *za* sobom.

31 Zato bdijte i sjećajte se da u razdoblju od tri godine, noću i danju, nisam prestajao sa suzama opominjati svakog pojedinog!

32 A sada *vas*, braćo, preporučujem Bogu i riječi njegove milo-

sti, koji *vas* može izgraditi i dati vam baštinu među svima koji se posvećuju.

33 Ničijeg srebra ili zlata ili odijela nisam poželio.

34 Da, sami znate, da su ove ruke poslužile mojim potrebama, i onih koji su bili sa mnom.

35 Sve sam vam pokazao: kako se treba truditi i zauzimati za nemoćne te se sjećati riječi Gospodina Isusa jer je on rekao: 'Blaženije je davati nego primati.' "

36 I kad je to rekao, kleknuo je te se pomolio sa svima njima.

37 Tada su svi jako zaplakali i pali Pavlu oko vrata te ga izljubili,

38 ožalošćeni iznad svega njegovim riječima koje je izgovorio: da neće više vidjeti njegovog lica. Zatim su ga otpratili na lađu.

POGLAVLJE 21

Pavao putuje u Cezareju

1 I dogodilo se da smo, nakon što smo se od njih otrgnuli, otplovili, pa smo, imajući pravocrtan kurs, stigli na Kos, a sutradan na Rod i odande u Pataru.

2 I našli smo lađu koja plovi preko u Feniciju, ukrcali se i otplovili.

3 A kad smo ugledali Cipar, ostavili smo ga s lijeva te smo otplovili u Siriju i pristali u Tiru, jer je ondje lađa trebala iskrcati svoj teret.

4 I pronašli smo učenike te smo ostali ondje sedam dana. Oni su, po Duhu, govorili Pavlu da ne treba uzlaziti u Jeruzalem.

5 No kad su nam istekli dani, otišli smo na put te krenuli u pratnji svih njih, sa ženama i djecom, do izvan grada; tada smo kleknuli na obali i molili.

6 I oprostili smo se jedni s drugima te se popeli na brod, a oni su se vratili kućama.

7 A kad smo završavali plovid-

bu iz Tira, stigli smo u Ptolemaidu te smo pozdravili braću i ostali kod njih jedan dan.

8 A sljedećeg *dana* mi koji smo bili s Pavlom, otputovali smo i došli u Cezareju. I ušli smo u kuću Filipa evangelizatora, koji je bio *jedan* od sedmorice, te smo ostali kod njega.

9 A ovaj isti je imao četiri kćeri, djevice koje su prorokovale.

10 A kako smo ondje boravili mnogo dana, sišao je iz Judeje neki prorok po imenu Agab.

11 I kad je došao k nama, uzeo je Pavlov pojas i svezao sebi ruke i noge te rekao: "Ovako govori Duh Sveti: 'Ovako će Židovi u Jeruzalemu svezati čovjeka čiji je ovo pojas i predati ga u ruke Pogana.' "

12 A kad smo mi to čuli, *počeli smo* ga i mi i mještani zaklinjati da ne uzlaziti u Jeruzalem.

13 Nato je Pavao odgovorio: "Što činite plaćući i slamajući mi srce? Jer ja sam spreman ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa."

14 A kad ga nismo mogli uvjeriti, ušutjeli smo govoreći: "Neka bude volja Gospodinova!"

Pavao u Jeruzalemu

15 I poslije tih dana spremili smo se te smo uzišli u Jeruzalem.

16 A s nama su pošli i neki učenci iz Cezareje te nas odveli k nekom Mnasonu s Cipra, starom učeniku kod koga smo trebali odsjesti.

17 I kad smo stigli u Jeruzalem, braća su nas primila radosno.

18 A sutradan je Pavao ušao s nama k Jakovu i sve su starješine bile nazočne.

19 I pošto ih je pozdravio, *počeo* im je redom izlagati što je Bog učinio među Poganima po njegovoj službi.

20 Kad su oni *to* čuli, slavili su Gospodina te su mu rekli: "Vidiš, brate, koliko je tisuća Židova koji su povjerovali i svi su revnitelji Zakona.

21 A o tebi su bili obaviješteni da sve Židove koji su među Poganim poučavaš da napuste Mojsija govoreći im da ne moraju obrezivati *svoju* djecu niti hoditi po običajima.

22 Što ćemo dakle? Mnoštvo se svakako mora sakupiti jer će čuti da si došao.

23 Učini zato ovo što ti kažemo: imamo četiri čovjeka koji su pod zavjetom.

24 Uzmi ih, očisti se zajedno s njima i preuzmi troškove za njih da obriju glave, te će svi uvidjeti da nema ničega u onome što su čuli o tebi, nego da i sam hodiš pravo i držiš se Zakona.

25 A što se tiče Pogana koji su povjerovali, mi smo im napisali pošto smo zaključili da ništa takvo ne moraju obdržavati, osim da se čuvaju od onoga što je prineseno idolima, i od krvi, i od udavljenog i od bludništva."

26 Tada je Pavao uzeo one ljude te se sljedeći dan očistio zajedno s njima, ušao u Hram da bi označio svršetak dana očišćenja nakon čega bi se trebalo za svakoga od njih prinijeti prinos.

Pavao uhićen u Hramu

27 A kad je sedam dana bilo pri kraju, Židovi iz Azije su, pošto su ga vidjeli u Hramu, pobunili su sav narod i uhvatili ga

28 vičući: "Ljudi! Izraelci, pomozite! Ovo je čovjek koji posvuda poučava protiv naroda i Zakona i ovog mjesta te je još i Grke uveo u Hram i oskvrnuo ovo sveto mjesto."

29 Jer su oni prije u gradu vidjeli

s njim Troafima Efežanina za koga su mislili da *ga* je Pavao uveo u Hram.

30 I sav se grad uskomešao i nastala je strka naroda pa su uhvatili Pavla i odvukli ga izvan Hrama te odmah zatvorili vrata.

31 I dok su ga htjeli ubiti, došla je vijest tisućniku čete da je sav Jeruzalem u pobuni.

32 On je odmah uzeo vojnike i satnike te je dotrčao dolje k njima. A oni kad su vidjeli tisućnika i vojnike, prestali su udarati Pavla.

33 Tada se tisućnik približio, uhvatio ga i zapovjedio da *ga* svežu sa dvojim lancima. Zatim ga počeo ispitivati tko je i što je učinio.

34 A kako su iz mnoštva jedni vikali jedno, a drugi drugo, nije mogao ništa saznati zbog meteža te je zapovjedio da ga odvedu u vojarnu.

35 A kad su stigli na stepenice, dogodilo se da su ga vojnici morali nositi zbog nasilnosti mnoštva,

36 jer *ih* je mnoštvo naroda slijedilo vičući: "Smakni ga!"

Pavlova obrana

37 I dok su Pavla namjeravali uvesti u vojarnu, on je upitao tisućnika: "Smijem li ti nešto reći?" A ovaj je rekao: "Zar ti govoriš grčki?"

38 Nisi li ti onaj Egipćanin koji je prije ovih dana podigao pobunu i odveo u pustinju četiri tisuće ljudi ubojica?"

39 A Pavao je rekao: "Ja sam Židov iz Tarza, *grada* u Ciliciji, građanin ne tako beznačajnog grada. I molim te, dopusti mi progovoriti narodu!"

40 A kad mu je on dao dopuštenje, Pavao je stajao na stepenicama i dao narodu znak rukom, pa kad je nastala potpuna tišina,

progovorio je hebrejskim jezikom govoreći:

POGLAVLJE 22

1 "Ljudi, braćo i očevi, poslušajte što vam sada *imam reći* u svoju obranu!"

2 A kad su čuli da im govori hebrejskim jezikom, još su više ušutjeli, a on je rekao:

3 "Ja sam uistinu Židov, rođen u Tarsu, *gradu* u Ciliciji, ali sam odrastao u ovome gradu do nogu Gamalielovih *te* sam poučen točno po Zakonu očeva. I bio sam revan za Boga, kao što ste svi vi danas.

4 I ja sam taj Put progonio na smrt, vežući i predavajući u tamnice i muškarce i žene,

5 kao što mi to može posvjedočiti veliki svećenik i sve starješinstvo. Od njih sam i primio pismo za braću *te* se zaputio u Damask da i one koji su bili tamo svezane dovedem u Jeruzalem da budu kažnjeni.

6 I dogodilo se, dok sam tako putovao i došao blizu Damaska, da me odjedanput oko podneva obasjala s neba velika svjetlost.

7 I pao sam na zemlju i čuo glas kako mi govori: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?'

8 A ja sam odgovorio: 'Tko si ti, Gospodine?' A on mi je rekao: 'Ja sam Isus Nazarećanin, kojega ti progoniš.'

9 Oni što su bili sa mnom doista su vidjeli svjetlost i uplašili se, ali nisu čuli glas onoga koji mi je govorio.

10 Tada sam rekao: 'Što mi je činiti, Gospodine?' A Gospodin mi je rekao: 'Ustani i pođi u Damask pa će ti se tamo reći sve što ti je određeno činiti!'

11 A kako nisam zbog slave one svjetlosti *ništa* vidio, moji su me pratioci povelj za ruku te sam sti-

gao u Damask.

12 A neki je Ananija, čovjek pobožan po Zakonu, i na dobru glasa među svim Židovima koji *ondje* prebivaju,

13 došao k meni, približio se te mi rekao: 'Savle, brate, progledaj!' I istog sam časa pogledao u njega.

14 I rekao je: 'Bog očeva naših izabrao te da upoznaš njegovu volju i vidiš toga Pravednika te čuješ glas iz njegovih usta,

15 jer ćeš mu biti svjedok pred svim ljudima za ono što si vidio i čuo.

16 A sada, što oklijevaš? Ustani, krsti se i operi se od svojih grijeha prizivajući ime Gospodinovo!

17 I dogodilo se da kad sam se vratio u Jeruzalem i dok sam molio u Hramu, bio sam u zanosu,

18 te sam ga vidio gdje mi govoriti: 'Požuri i brzo izađi iz Jeruzalema jer neće primiti tvoje svjedočanstvo o meni!'

19 A ja sam rekao: 'Gospodine, pa sami znaju da sam u tamnice zatvarao i tukao po svim sinagogama one koji vjeruju u tebe.

20 I kad se prolijevala krv tvoga mučenika Stjepana, i ja sam *ondje* stajao te odobravao da ga se ubije i čuvao odjeću onima koji su ga ubijali.'

21 Nato mi je odgovorio: 'Idi, jer ja ću te poslati daleko k Poganima!'

22 I oni su ga saslušali sve do te riječi, a *uto* su podigli svoje glasove i rekli: "Makni takvoga sa zemlje jer nije pravo da on smije živjeti!"

23 I dok su oni tako vikali i odbacivali odjeću te bacali prašinu u zrak,

24 tisućnik je zapovjedio da ga odvedu u vojarnu i naredio da ga ispituju bičevanjem kako bi doznao zbog čega toliko viču protiv njega.

25 No kad su ga rastezali reme-

njem, Pavao je rekao satniku koji je ondje stajao: "Zar je zakonom dopušteno bičevati čovjeka Rimljanina, i to neosuđenog?"

26 A kad je satnik *to* čuo, otišao je i izvijestio tisućnika govoreći: "Pazi što kaniš učiniti, jer je ovaj čovjek Rimljanin!"

27 Nato je tisućnik pristupio te mu rekao: "Kaži mi, jesi li ti Rimljanin?" On je rekao: "Da."

28 A tisućnik je odgovorio: "Ja sam za veliku svotu stekao tu slobodu." A Pavao je rekao: "Ja sam se s *tom slobodom* rodio."

29 Tada su odmah odstupili od njega oni koji su ga trebali ispiti-vati, a i tisućnik se prestrašio nakon što je saznao da je on Rimljanin i zato što ga je svezao.

Pavao pred Vijećem

30 Sutradan, pošto je htio točno doznati zašto ga Židovi optužuju, odriješio ga je od sveza pa je zapovjedio da se pojave veliki svećenici i sve njihovo Vijeće te je priveo Pavla i postavio ga pred njih.

POGLAVLJE 23

1 A Pavao je uperio pogled u Vijeće i rekao: "Ljudi! Braćo! Ja sam u svemu živio čiste savjesti pred Bogom do ovog dana."

2 A veliki svećenik Ananija zapovjedio je onima koji su stajali do njega da ga udare po ustima.

3 Tada mu je Pavao rekao: "Udarit će tebe Bog, zide objijeljeni! Jer ti sjedaš da mi sudiš po Zakonu, a protivno Zakonu zapovijedaš da me udaraju!"

4 A oni koji su stajali pored, rekli su: "Velikog svećenika Božjega pogrđuješ?"

5 Nato je Pavao rekao: "Nisam znao, braćo, da je on veliki svećenik; jer je zapisano: 'Ne govori zlo o glavaru svoga naroda!'"

6 Budući da je Pavao znao da su oni jednim dijelom saduceji, a drugim farizeji, povikao je u Vijeću: "Ljudi! Braćo! Ja sam farizej, sin farizeja! Zbog nade i uskrsnuća od mrtvih ispituje me se!"

7 A kad je on *to* rekao, nastalo je prepiranje između farizeja i saduceja pa se mnoštvo podijelilo.

8 Jer saduceji tvrde da nema ni uskrsnuća, ni anđela, ni duha, dok farizeji priznaju oboje.

9 I nastala je velika vika te su pismoznanci farizejske sljedbe ustali i suprotstavili se govoreći: "Mi ne nalazimo nikakva zla na tom čovjeku. A što ako mu je govorio duh ili anđeo? Nemojmo se protiv Boga boriti."

10 I kad je nastao veliki razdor, tisućnik se pobojavao da Pavla ne rastrgaju na komade *te* je zapovjedio vojnicima da siđu pa da ga na silu otmu između njih i dovedu u vojarnu.

11 A iduće je noći stao kraj njega Gospodin te rekao: "Rasploži se, Pavle! Jer kako si za mene svjedočio u Jeruzalemu, tako trebaš svjedočiti i u Rimu."

Urota za smaknuće Pavla

12 A kad je svanuo dan, udružili su se neki od Židova te su sebe obvezali prokletstvom govoreći da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.

13 A bilo je više od četrdeset njih koji su skovali tu urotu.

14 Oni su došli k velikim svećenicima i starješinama te rekli: "Obvezali smo se velikim prokletstvom da nećemo ništa jesti dok ne ubijemo Pavla."

15 Stoga vi sada zajedno s Vijećem zatražite tisućnika da vam ga sutra dovede kao da se želite pomnije raspitati o njemu, a mi smo spremni ubiti ga prije negoli se on

približi."

16 Ali kad je sin Pavlove sestre dočuo za njihovu zasjedu, otišao je i ušao u vojarnu te dojavio Pavlu.

17 Tada je Pavao dozvao k *sebi* jednoga od satnika te mu rekao: "Ovog mladića odvedi k tisućniku jer mu ima nešto dojaviti!"

18 Tada ga je on uzeo i odveo k tisućniku te rekao: "Zatvorenik Pavao dozvao me i zamolio da ovoga mladića dovedem k tebi. Ima ti nešto za reći."

19 Zatim ga je tisućnik uzeo pod ruku i odveo u stranu nasamo pa *ga* upitao: "Što mi to imaš dojaviti?"

20 A on je rekao: "Židovi su se dogovorili zamoliti te da sutra dovedeš Pavla u Vijeće kao da se žele nešto pomnije raspitati o njemu.

21 Ali nemoj se dati nagovoriti, jer ga u zasjedi čeka više od četrdeset ljudi koji su sebe obvezali zakletvom da neće ni jesti ni piti dok ga ne ubiju; već sada su spremni i čekaju tvoje obećanje."

22 Nato je tisućnik otpustio mladića i naredio *mu*: "Nikome ne govori da si mi to otkrio."

Pavao premješten u Cezareju

23 Zatim je dozvao dvojicu satnika govoreći: "Pripremite dvije stotine vojnika da u treći noćni sat sa sedamdeset konjanika i dvije stotine kopljanika krenu u Cezareju,

24 I za marvu se pobrinite na koju postavite Pavla i dovedite *ga* zdravog k upravitelju Feliksu!"

25 A napisao je pismo ovoga sadržaja:

26 "Klaudije Lizija preuzvišenom upravitelju Feliksu. Zdravo!

27 Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i namjeravali su ga ubiti; nato sam došao s vojskom i izbavio ga

pošto sam saznao da je Rimljanin.

28 A kad sam htio točno saznati razlog zbog kojeg ga optužuju, odveo sam ga u njihovo Vijeće.

29 Uvidio sam da ga optužuju zbog pitanja iz njihovog Zakona, ali da nema nikakve krivnje po kojoj bi zaslužio smrt ili okove.

30 A kad su mi dojavili za zasjedu što su je tom čovjeku postavili Židovi, odmah sam ga poslao k tebi i dao zapovijed i njegovim tužiteljima da pred tobom kažu što imaju protiv njega. Budi zdravol!"

31 Tada su vojnici, kako im je bilo zapovijeđeno, uzeli Pavla te *ga* noću odveli u Antipatridu.

32 Sutradan su ostavili konjanike da s njime pođu dalje, a *oni* su se vratili u vojarnu.

33 Ovi, kad su došli u Cezareju, i uručili pismo upravitelju, predstavili su mu i Pavla.

34 A kad je upravitelj pročitao *pismo*, upitao ga iz koje je pokrajine. I kad je shvatio da je iz Cilicije,

35 rekao je: "Saslušat ću te kad stignu i tvoji tužitelji." I zapovjedio je da *ga* čuvaju u Herodovoj sudnici.

POGLAVLJE 24

Pavao optužen pred Feliksom

1 A nakon pet dana sišao je veliki svećenik Ananija sa starješinama i s *nekim* govornikom, Tertulom, te su podnijeli prijavu upravitelju protiv Pavla.

2 I kad su *ga* pozvali, Tertul *ga* je počeo optuživati govoreći: "Veliki mir što *ga* po tebi uživamo i boljitak učinjen za ovaj narod tvojom providnošću,

3 u svemu i posvuda, preuzvišeni Felikse, primamo sa svom zahvalnošću.

4 Stoviše, da te dalje ne zadržavam, molim te da bi nas u svojoj blagonaklonosti ukratko

poslušao,

5 jer smo ustanovili da je ovaj čovjek pošast i pokretač pobuna među svim Židovima po svijetu i kolovođa nazaretske sljedbe

6 koji je i Hram pokušao oskvrnuti, pa smo ga uhvatili i htjeli mu suditi po našem Zakonu.

7 Ali je došao tisućnik Lizija, i velikom ga je silom oteo iz naših ruku,

8 pošto je zapovjedio njegovim tužiteljima da dođu k tebi kako bi ti sâm mogao sve istražiti i saznati za što ga mi optužujemo."

9 I Židovi su se složili potvrđujući da je tako.

Pavlova obrana pred Feliksom

10 Tada je Pavao, kad mu je upravitelj dao znak da govori, odgovorio: "Budući da znam da si već mnogo godina sudac u ovom narodu, drage volje počinjem svoju obranu.

11 Jer ti sâm možeš razumjeti da nema više od dvanaest dana otako sam užišao u Jeruzalem da iskažem štovanje.

12 I nisu me našli ni u Hramu da s bilo kime raspravljam niti podižem bunu u narodu, ni u sinagogama, ni u gradu.

13 Ni ne mogu dokazati ono za što me sada optužuju.

14 Ali ovo ti priznajem: prema Putu, koji oni nazivaju krivovjerenjem, tako ja štujem Boga očeva svojih vjerujući u sve što je zapisano u Zakonu i Prorocima;

15 i imam nadu u Boga, koju i oni sami odobravaju, da će biti uskrsnuće mrtvih, i pravednih i nepravednih.

16 A u ovome se i ja uvijek trudem: imati čistu savjest pred Bogom i pred ljudima.

17 I nakon više godina došao sam donijeti milodare i prinose za

svoj narod.

18 Među njima su me i našli neki Židovi iz Azije očišćenog u Hramu, *ali* ne s mnoštvom niti u metežu.

19 Oni bi trebali doći pred tebe i iznijeti optužbe ako što imaju protiv mene.

20 Ili neka ovi *ovdje* kažu jesu li pronašli nekakvo zlodjelo u meni kad sam stao pred Vijeće,

21 osim toga jednog glasa kojeg sam doviknuo stojeći među njima: "Zbog uskrsnuća mrtvih vi me danas saslušavate." "

22 A kad je Feliks to čuo, budući da je točnije znao o *tom* Putu, odgodio je to pa rekao: "Kada siđe tisućnik Lizija, potpunije ću ispitati vaš slučaj."

23 A satniku je zapovjedio da čuva Pavla, ali da ima povlastice i da se nikom od njegovih ne zabranjuje posluživati ga ili dolaziti k njemu.

24 A nakon nekoliko dana došao je Feliks sa svojom ženom Druzilom, koja je bila Židovka. Poslao je po Pavla te ga poslušao u vezi vjere u Krista.

25 I dok je on uvjeravao o pravednosti, suzdržljivosti i sudu koji treba doći, Feliks je zadrhtao i odgovorio: "Zasad idi! Kad nađem pogodno vrijeme, pozvat ću te."

26 Isto tako se nadao da će mu Pavao dati novaca, kako bi ga pustio. Stoga je češće slao po njega i razgovarao s njim.

27 Ali nakon dvije godine, Poncije Fest je došao na Feliksovo mjesto. Htijući ugoditi Židovima, Feliks je Pavla ostavio svezanog.

POGLAVLJE 25

Pavao optužen pred Festom

1 A kad je Fest došao u provinciju, nakon tri dana užišao je iz Cezareje u Jeruzalem.

2 Tada su mu veliki svećenik i židovski glavari podnijeli prijavu protiv Pavla te ga zaklinjali,

3 i tražili potporu protiv njega, da im ga pošalje u Jeruzalem, pošto su spremali zasjedu kako bi ga ubili na putu.

4 Ali Fest im je odgovorio da bi se trebalo Pavla čuvati u Cezareji te da bi on sâm mogao uskoro otputovati tamo.

5 Zato neka oni, rekao je, koji su među vama ovlašteni, siđu sa *mnom* pa neka tuže tog čovjeka ako u njemu postoji neka zloća."

6 I pošto se među njima zadržao više od deset dana, sišao je u Cezareju. Sutradan je sjeo na sudačku stolicu i zapovjedio da dovedu Pavla.

7 A kad je on došao, okružili su ga Židovi koji su sišli iz Jeruzalema te iznijeli protiv Pavla mnoge i teške optužbe koje nisu mogli dokazati.

8 A on se branio: "Niti sam nešto zgriješio protiv židovskog Zakona, niti protiv Hrama, niti protiv Cezara."

9 Ali je Fest, htijući ugoditi Židovima, odgovorio Pavlu pa rekao: "Hoćeš li uzići u Jeruzalem da ti se ondje sudi o tome preda *mnom*?"

10 Tada je Pavao rekao: "Pred Cezarovim sudom stojim, tamo mi se mora suditi. Židovima, kao što vrlo dobro znaš, nisam ništa skrivio.

11 Jer ako sam ja doista prekršitelj i učinio nešto što zaslužuje smrt, ne odbijam umrijeti. Ali ako nema ničega za što me ovi optužuju, nitko me ne može njima predati. Na Cezara se prizivam!"

12 Tada je Fest, kad se posavjetovao sa sudskim vijećem, progovorio: "Na Cezara si se prizvao, pred Cezara ćeš ići!"

Izložen Pavlov slučaj

13 A kad je prošlo nekoliko dana, došli su kralj Agripa i Berenika u Cezareju pozdraviti Festa.

14 A kako su se ondje zadržali više dana, Fest je izložio kralju Pavlov slučaj, govoreći: "Ima jedan čovjek kojega je Feliks ostavio utamničenog.

15 O njemu su *me*, dok sam bio u Jeruzalemu, veliki svećenici i glavari židovski izvijestili tražeći osudu protiv njega.

16 Njima sam odgovorio da Rimljani nemaju običaj nikoga izručiti na pogubljenje prije nego što se optuženi suoči sa svojim tužiteljima i dobije priliku braniti se od optužbe protiv njega.

17 Stoga sam kad su zajedno došli ovamo, bez ikakva odgađanja sjeo sutradan na sudačku stolicu i zapovjedio da se dovede taj čovjek.

18 Ali tužitelji, koji su stajali oko njega, nisu iznijeli protiv njega ni jednu optužbu koju sam ja pretpostavljao,

19 nego su protiv njega imali neka pitanja o svojim praznovjericama i o onom Isusu koji je umro, a za koga je Pavao tvrdio da je živ.

20 I jer sam se dvoumio oko tih pitanja, upitao sam ga bi li htio poći u Jeruzalem pa da mu se ondje za to sudi.

21 Ali kako je Pavao prizivom zatražio da ga se zadrži do saslušanja od strane Augusta, zapovjedio sam da ga se čuva sve dok ga ne pošaljem k Cezaru."

22 Nato je Agripa rekao Festu: "I ja bih sâm htio čuti tog čovjeka." "Sutra ćeš ga čuti!" rekao je.

23 A sutradan su Agripa i Berenika došli s velikom raskoši i ušli u dvoranu za saslušavanje zajedno s tisućnicima i uglednim ljudima iz

grada. Na Festovu zapovijed doveli su Pavla.

24 Tada je Fest rekao: "Kralju Agripa i svi ljudi ovdje s nama nazočni! Gledajte ovog čovjeka zbog koga me slijetalo sve židovsko mnoštvo i u Jeruzalemu i ovdje vičući da taj više ne smije živjeti.

25 No kad sam ja ustvrdio da nije ništa učinio što zaslužuje smrt, a kako se sâm prizvao na Augusta, odlučio sam poslati ga.

26 O njemu nemam ništa pouzdano napisati svome gospodaru, stoga sam ga izveo pred vas, a poglavito pred tebe, kralju Agripa, da bih nakon ispitivanja mogao što napisati.

27 Jer mi se čini nerazborito poslati zatvorenika, a ne usto naznačiti optužbu protiv njega."

POGLAVLJE 26

Pavao se brani pred Agripom

1 Nato je Agripa rekao Pavlu: "Dopušta ti se govoriti za sebe." Tada je Pavao ispružio ruku i počeo se braniti:

2 "Smatram se sretnim, kralju Agripa, što se danas mogu pred tobom braniti zbog svega za što me Židovi optužuju,

3 pogotovo što ti dobro poznaješ običaje i prijemore među Židovima. Zato te molim da me strpljivo saslušаш.

4 Moj način života, od mladosti koju sam proveo u svojemu narodu u Jeruzalemu, poznaju svi Židovi.

5 Oni me od početka poznaju i mogu, ako hoće, posvjedočiti da sam po najstrožoj sljedbi naše vjere živio kao farizej.

6 A sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje je Bog dao našim očevima.

7 Za to *obećanje* naših dvanaest plemena, ustrajno, noć i dan, služe

Bogu, nadajući se da će doći. Zbog te nade, kralju Agripa, optužen sam od Židova.

8 Zašto vi smatrate nevjerovatnim da Bog uskrsava mrtve?

9 Ja sam uistinu tako u sebi mislio da moram činiti mnogo toga protiv imena Isusa Nazarećanina.

10 To sam i činio u Jeruzalemu: mnoge sam svete osobno zatvorio u tamnice pošto sam dobio za to punomoć od velikih svećenika. I kad su ih ubijali, dao sam svoj glas protiv *njih*.

11 I po svim sam ih sinagogama često kažnjavao i prisiljavao da hule, i bio sam prekomjerno bijesan na njih te *ih* progonio čak do tuđih gradova.

12 Zato dok sam išao u Damask s ovlašću i punomoći velikih svećenika,

13 ugledao sam, kralju, na putu u podne, svjetlost s neba sjajnije od sunca koja je obasjala mene i one koji su sa mnom putovali.

14 I kad smo svi popadali na zemlju, začuo sam glas što mi govori i na hebrejskom jeziku kaže: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti je u budlje ritati.'

15 A ja sam rekao: 'Tko si ti, Gospodine?' A on je rekao: 'Ja sam Isus, kojega ti progoniš!'

16 Nego ustani i stani na svoje noge; jer sam se pojavio pred tobom zbog toga da te učinim poslužiteljem i svjedokom, i onoga što si vidio, i onoga što ću ti pokazati,

17 izbavljajući te od naroda i Poga-
nana kojima te sada šaljem,

18 da im otvoriš oči pa se obrate od tame k svjetlu i od Sotonine vlasti k Bogu, da bi primili oprostjenje grijeha i baštinu među onima koji su se posvetili vjerom u mene.'

19 Otada, kralju Agripa, ni-

sam bio neposlušan nebeskom viđenju,

20 nego sam izložio najprije onima u Damasku, i u Jeruzalemu i po svoj judejskoj zemlji, a *tada* Poganima, da se trebaju pokajati i okrenuti k Bogu i činiti djela dostojna pokajanja.

21 Zbog toga su me Židovi uhvatili u Hramu i pokušali ubiti.

22 Stoga, pošto sam od Boga dobio pomoć, ne prestajem do ovog dana svjedočiti i malome i velikome, ne govoreći ništa osim onoga što su govorili Proroci i Mojsije da se treba dogoditi:

23 da će Krist trebati trpjeti te da će biti prvi koji će uskrsnuti od mrtvih i da će navijestiti svjetlo narodu i Poganima."

24 I dok se on tako branio, Fest mu je rekao snažnim glasom: "Pavle, mahnitaš! Veliko te znanje učinilo ludim."

25 A on je rekao: "Ne mahnitam, preuzvišeni Feste, nego govorim riječi istine i razbora.

26 Jer kralj, pred kime i otvoreno govorim, zna za ovo, jer sam uvjeren da mu ništa od ovoga nije nepoznato, jer se ovo nije dogodilo u zakutku.

27 Vjeruješ li, kralju Agripa, prorocima? Znam da vjeruješ!"

28 Nato je Agripa rekao Pavlu: "Zamalo si me uvjerio da postanem kršćanin."

29 A Pavao je rekao: "Želio bih od Boga, da za malo i za mnogo, ne samo ti nego i svi ovi koji me danas slušaju postanu takvi kakav sam ja, osim ovih okova."

30 I kad je to izrekao, kralj je ustao, i upravitelj, i Berenika i oni koji su sjedili s njima.

31 A dok su se povlačili, razgovarali su jedni s drugima govoreći: "Ovaj čovjek nije učinio ništa što zaslužuje smrt ili okove."

32 Tada je Agripa rekao Festu: "Taj je čovjek mogao biti pušten da se nije prizvao na Cezara."

POGLAVLJE 27 Pavao poslan u Rim

1 A kad je bilo odlučeno da moramo otploviti u Italiju, predali su Pavla i neke druge zatvorenike *jednom* satniku iz Augustove čete, po imenu Julije.

2 Tada smo ušli u neku adramitsku lađu i otplovili, namjeravajući ploviti pored azijske obale. S nama je bio Aristarh, Makedonac iz Soluna.

3 Sutradan smo pristali u Sidonu. A Julije je s Pavlom uljudno postupao i dopustio mu je poći k prijateljima da se okrijepi.

4 A kad smo otplovili odande, plovili smo u zavjetrini Cipra, jer su vjetrovi bili protivni.

5 Kada smo preplovili more uzduž Cilicije i Pamfilije, stigli smo u Miru, *grad* u Liciji.

6 Ondje je satnik našao neku aleksandrijsku lađu koja je plovila za Italiju i ukrcao nas u nju.

7 I mnoge smo dane plovili sporo i jedva smo stigli do Knide. Kako nam vjetar nije dao pristati, plovili smo u zavjetrini Krete nasuprot Salmoni,

8 pa smo jedva ploveći uz nju stigli na neko mjesto zvano Dobra pristaništa, blizu kojega je grad Laseja.

9 A kako je prošlo duže vremena i plovidba je već postala opasna, jer je i Post već bio prošao, Pavao *ih* je opominjao

10 te im rekao: "Ljudi, vidim da će plovidba biti na pogibelj i veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego i za naše živote."

11 No satnik je više vjerovao kormilaru i vlasniku lađe nego onome što je Pavao govorio.

12 I zato što luka nije bila pri-

kladna za zimovanje, većina je savjetovala da i odande otplove, ne bi li kako stigli do kretske luke Feniksa, koja gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, te *tamo* prezimili.

Oluja i brodom

13 A kad je zapuhao blagi južnjak, misleći da mogu ostvariti *svoju* namjeru, digli su *sidro* te zaplovili sasvim uz Kretu.

14 Ali nedugo poslije toga navalio je žestok vjetar zvan Euroklindon.

15 Kad je zahvatio lađu tako da se nije mogla oduprijeti vjetru, pustili smo je da nas nosi.

16 I prolazeći ispod nekog otočića koji se naziva Klauda, uz mnogo smo napora uspjeli dokopati se čamca.

17 Njega su izvukli na lađu, a užad upotrijebili da potpašu lađu; a bojeći se da se ne nasuče na živi pijesak, spustili su jedro te su tako bili nošeni dalje.

18 A kako nas je oluja strahovito bacala, sutradan su počeli rasterećivati lađu;

19 a treći smo *dan* svojim rukama izbacivali brodsku opremu.

20 I kako se više dana nije pojavljivalo ni sunce ni zvijezde, a nemala oluja je bjesnila, izgubili smo tada svaku nadu da ćemo se spasiti.

21 No nakon što se dugo nije jelo Pavao se podigao usred njih te rekao: "Ljudi, trebalo me je poslušati i ne otiskivati se s Krete te izbjeći ovu pogibelj i štetu.

22 A sada vas opominjem, raspoložite se, jer ničiji život između vas neće biti izgubljen osim lađe.

23 Jer noćas je uz mene stao anđeo Boga čiji jesam i kome služim,

24 govoreći: 'Ne boj se, Pavle! Pred Cezara moraš biti doveden

i evo, Bog ti je podario sve koji s tobom plove.'

25 Stoga, ljudi, raspoložite se jer vjerujem Bogu da će biti onako kako mi je bilo rečeno.

26 Ali kako bilo, trebamo se nasukati na neki otok."

27 A kad je došla četrnaesta noć otkako nas je tjeralo ovamo onamo po Jadranu, oko ponoći naslutili su mornari da im se primiče neka zemlja.

28 Bacili su olovnicu i našli dvadeset hvati *dubine*, a kad su odmakli malo dalje pa ponovo bacili olovnicu, našli su petnaest hvati.

29 Tada su, bojeći se da ne udarimo u grebene, bacili s krme četiri sidra iščekujući dolazak dana.

30 No mornari su namjeravali pobjeći s lađe pa su čamac spustili u more pod izgovorom da žele s pramca spustiti sidra.

31 *Nato* je Pavao rekao satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu na lađi, vi se ne možete spasiti!"

32 Tada su vojnici presjekli užad čamca i pustili ga da padne.

33 A dok je dan počeo svitati, Pavao je molio sve da uzmu jelo govoreći: "Danas je četrnaesti dan koji provodite posteći i ništa niste okusili.

34 Zato vas molim da uzmite jelo, jer je to za vaše zdravlje. Jer nikome od vas ni vlas s glave neće pasti."

35 I kad je to izgovorio, uzeo je kruh, te pred svima zahvalio Bogu, razlomio i počeo jesti.

36 Tada su se svi raspoložili te su i sami uzeli jelo.

37 A svih nas je bilo u lađi svega dvjesto sedamdeset i šest duša.

38 A kad su se nasitili, počeli su rasterećivati lađu bacajući pšenicu u more.

39 I kad je osvanuo dan, nisu prepoznali zemlju, ali su otkrili neki

zaljev *s ravnom* obalom na koju su, bude li moguće, odlučili natjerati lađu.

40 I kad su podigli sidra, prepustili su se moru. Istodobno su popustili konope na kormilima i dignuli prednje jedro prema vjetru pa usmjerili prema obali.

41 No naletjeli su na mjesto gdje se susreću dva mora, te nasukali lađu. Čamac je čvrsto nasjeo i ostao nepomičan, dok je krmu razdiralo od siline valova.

42 Tada su vojnici naumili pobijati zatvorenike, tako da ne bi koji isplivao i pobjegao.

43 Ali je satnik, htijući spasiti Pavla, spriječio njihovu nakanu i zapovjedio da najprije poskaču *u more* oni koji znaju plivati te izađu na kopno,

44 a ostali će, neki na daskama, a neki na *olupinama* lađe. I tako se dogodilo da su svi čitavi prispjeli na kopno.

POGLAVLJE 28

Pavao na otoku Meliti

1 I kad su se spasili, onda su doznali da se otok zove Melita.

2 A domoroci su nam iskazali nevakadašnje čovjekoljublje. Zapalili su vatru i sve nas primili zbog kiše što je padala i zbog hladnoće.

3 A Pavao je nakupio naramak suharaka i bacio *ga* na vatru. Nato je iz vrućine izašla zmija otrovnica te mu se pripila uz ruku.

4 A kad su barbari vidjeli kako mu *otrovna* životinja visi na ruci, rekli su jedan drugomu: "Nema sumnje ovaj je čovjek ubojica kome, premda se spasio od mora, sada *mu* osveta ne dopušta živjeti.

5 Ali je on otnesao životinju u vatru i nije pretrpio nikakvo zlo.

6 No oni su očekivali da će oteći ili iznenada pasti mrtav. Ali pošto su duže čekali te vidjeli da mu se

nije dogodilo nikakvo zlo, promijenili su mišljenje i rekli da je bog.

7 U istoj se okolici nalazilo imanje prvaka otoka, imenom Publija, koji nas je primio i tri dana ljubazno ugostio.

8 I dogodilo se da je Publijev otac ležao bolestan zbog groznice i dizenterije; Pavao je ušao k njemu, pomolio se, položio na njega ruke i ozdravio ga.

9 Stoga kad se to dogodilo, dolazili su i ostali s otoka koji su bili bolesni te su ozdravljali.

10 Oni su nas počastili mnogim počastima, a kad smo odlazili, ukrali su nam sve što nam je bilo potrebno.

11 A poslije tri mjeseca otplovili smo na aleksandrijskoj lađi koja je prezimila na otoku, a čiji je znak Kastora i Poluksa.

12 Doplovili smo u Sirakuzu i *ondje* ostali tri dana.

13 Odande smo zaobilazno stigli u Regij. A dan kasnije zapuhao je južnjak te smo drugi dan došli u Puteolij,

14 gdje smo našli braću, koja su nas zamolila da ostanemo kod njih sedam dana. I tako smo pošli prema Rimu.

15 A kad su braća odande čula za nas, izišla su nam u susret sve do Apijeva foruma i do Tri taverne. Kad ih je Pavao ugledao, zahvalio je Bogu i ohrabrio se.

16 I kad smo stigli u Rim, satnik je predao zatvorenike zapovjedniku straže, no Pavlu je bilo dopušteno stanovati zasebno s vojnikom koji ga je čuvao.

Dolazak u Rim

17 I dogodilo se da je nakon tri dana Pavao sazvao židovske pravake. I kad su se skupili, rekao im je: "Ljudi, braćo, iako nisam ništa učinio protiv naroda ili običaja

očeva, ipak su me *kao* zatvorenika iz Jeruzalema predali u ruke Rimljanima.

18 Oni su *me*, nakon saslušanja, htjeli pustiti, jer nije na meni bilo nikakve krivnje koja bi zasluživala smrt.

19 Ali kako su se Židovi protivili, bio sam prisiljen prizvati se na Cezara, ne kao da bih svoj narod imao za što optužiti.

20 S tog razloga sam vas pozvao da *vas* vidim i da *vam* progovorim, jer zbog nade Izraelove okovan sam ovim lancima."

21 Nato su mu oni odgovorili: "Mi nismo o tebi primili nikakvo pismo iz Judeje niti nam je tko od braće došao *pa* o tebi što zlo javio ili rekao.

22 Nego, mi bismo od tebe htjeli čuti što misliš, jer nam je o toj sljedbi poznato da joj se posvuda proturječi."

23 Tada su s njim odredili jedan dan i došli k njemu u stan u još većem broju. Njima je izlagao i svjedočio o kraljevstvu Božjem te ih od jutra do večeri uvjeravao o Isusu iz Mojsijeva zakona i iz Proroka.

24 I jedni su povjerovali ono-

me što se govorilo, a drugi nisu povjerovali.

25 A kako su bili nesložni među sobom, razišli su se nakon što im je Pavao rekao jednu riječ: "Dobro je Duh Sveti po proroku Izaiji rekao našim očevima

26 govoreći: 'Idi k tome narodu i kaži mu: Slušanjem ćete čuti, a nećete razumjeti; gledajući ćete vidjeti, a nećete uvidjeti.

27 Jer usalilo se srce ovog naroda te ušima svojim teško slušaju, i oči su svoje zatvorili, kako ne bi vidjeli očima *svojim*, i čuli ušima *svojim*, i da ne bi srcem *svojim* razumjeli i da se ne bi obratili, pa da ih ozdravim.' "

28 Tako neka vam bude znano da je spasenje Božje poslano Poganim, i oni će ga poslušati!"

29 I kad je on to rekao, Židovi su otišli uvelike raspravljajući među sobom.

30 A Pavao je stanovao pune dvije godine u svojoj unajmljenoj kući te je primao sve koji su dolazili k njemu,

31 propovijedajući kraljevstvo Božje i učeći ono što se odnosilo na Gospodina Isusu Kristu sa svim uvjerenjem, nesmetano.

POSLANICA RIMLJANIMA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, sluga Isusa Krista, pozvan za apostola, odvojen za evanđelje Božje,

2 koje je *Bog* unaprijed obećao po svojim prorocima u Svetim pismima,

3 o svome Sinu, Isusu Kristu, Gospodinu našem, koji je po tijelu proizašao iz sjemena Davidova,

4 i proglašen Sinom Božjim, u snazi, po duhu svetosti, uskrsnućem od mrtvih;

5 po kome smo primili milost i apostolstvo za poslušnost vjere među svim narodima, radi njegovog imena,

6 među kojima ste i vi, pozvani od Isusa Krista.

7 Svima koji su u Rimu, ljubljенима Božjim, pozvanima *da budu* sveti. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista.

Zahvala i molitve

8 Ponajprije, zahvaljujem Bogu svojemu po Isusu Kristu za sve vas, što je vjera vaša navještena po cijelom svijetu.

9 Jer mi je svjedok Bog, kojemu služim duhom svojim u evanđelju Sina njegova, da vas se neprekidno spominjem uvijek u svojim molitvama,

10 moleći da mi nekako, po volji Božjoj, sad napokon uspije doći k vama.

11 Jer čeznem vidjeti vas, da vam predam izvjestan duhovni dar za vaše učvršćenje,

12 to jest da se zajedno s vama utješim zajedničkom vjerom, i vašom i mojom.

13 A ne bih htio, braćo, da ne

znate kako sam često namjeravao doći k vama, i sve dosad sam bio spriječen, da i među vama imam koji plod kao i među ostalim Poganima.

14 Dužnik sam i Grcima i Barbarima, i mudrima i nerazumnima.

15 Tako sam, koliko je do mene, spreman i vama koji *ste* u Rimu propovijedati evanđelje.

16 Jer se ne stidim evanđelja Kristova, jer je *ono* snaga Božja na spasenje svakome koji vjeruje; najprije Židovu, onda i Grku.

17 Jer se u njemu otkriva pravednost Božja, od vjere k vjeri, kao što je zapisano: "A pravednik će po vjeri živjeti."

Krivnja Pogana

18 Jer se s neba otkriva gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu potiskuju nepravednošću.

19 Što se može spoznati o Bogu, očituje se u njima, jer im je Bog *to* pokazao.

20 Jer se ono nevidljivo njegovo od stvaranja svijeta, i njegova vječna snaga i Božanstvo, prosuđivanjem jasno opaža po onome što je stvorio; tako da su bez isprike.

21 Jer kad su prepoznali Boga, nisu *ga* proslavili kao Boga, niti *mu* zahvalili, nego su postali isprazni u svojim mozganjima te je potamnijelo njihovo bezumno srce.

22 Tvrdeći da su mudri, poludjeli su,

23 i zamijenili slavu neraspadljivog Boga obličjem, slikom raspadljivog čovjeka, i ptica, i četveronožaca i gmazova.

24 Zato ih je Bog u požudama njihovih srdaca i predao nečistoći, da među sobom sramote svoja

tijela,

25 one koji su istinu Božju zamijenili za laž te štovali i služili stvorjenju više nego Stvoritelju, koji je blagoslovljen zauvijek. Amen.

26 Zbog toga ih je Bog predao sramotnim strastima, jer su i žene njihove zamijenile naravno općenje za protunaravno.

27 A tako su se i muškarci, budući da su ostavili naravno općenje sa ženom, raspalili u svojoj požudi jedan za drugim: muškarci s muškarcima čine što je bestidno i sami na sebi primaju naplatu koja priliči njihovoj nastranosti.

28 I kako nisu smatrali vrijednim držati se Boga u *svoj* spoznaji, Bog ih je predao odmetnutom umu, da čine što ne dolikuje,

29 puni svakovrsne nepravедnosti, bludništva, opaćine, pohlepe, zlobe; puni zavisti, ubojstva, prepiranja, prijevare, zluradosti; doušnici,

30 klevetnici, bogomrsci, drznici, oholice, hvalisavci, izmišljači zala, neposlušni roditeljima,

31 nerazumni, nepouzđani, bezosjećajni, nepomirljivi, nemilosrdni,

32 koji znajući presudu Božju, da oni koji takvo što čine zasluđu smrt, ne samo *da to* čine nego i ugađaju onima koji to čine.

POGLAVLJE 2 Božji pravedni sud

1 Zato nemaš isprike, o čovječe koji sudiš, tko god *bio*. Jer u čemu sudiš drugome, samoga sebe osuđuješ, jer ti koji sudiš činiš to isto.

2 Ali znamo da je Božji sud u skladu s istinom protiv onih koji takvo što čine.

3 A misliš li, o čovječe koji sudiš onima koji takvo što čine, a *sâm* isto činiš, da ćeš ti izbjeći sud Božji?

4 Ili prezireš bogatstvo dobrote

njegove i snošljivosti i strpljivosti ne znajući da te dobrota Božja vodi k pokajanju?

5 Nego okorjelošću svojom i nepokajanim srcem zgrčeš na sebe gnjev za Dan gnjeva i otkrivenja pravednoga suda Božjeg,

6 koji će uzvratiti svakome po djelima njegovim:

7 život vječni onima koji postoja-nošću u dobrom djelu traže slavu i čast i besmrtnost;

8 a srdžbu i gnjev onima koji su svadljivi i neposlušni istini, a poslušni nepravdi.

9 Nevolja i muka na svaku dušu čovjeka koji čini zlo, najprije *na* Židova, pa *na* Poganina;

10 a slava, čast i mir svakome koji čini dobro, najprije Židovu, pa Poganinu,

11 jer kod Boga nema pristanosti.

12 Jer svi koji su bez Zakona sagriješili, bez Zakona će i propasti; a svi koji su pod Zakonom sagriješili, po Zakonu će biti suđeni

13 (jer pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego će izvršitelji Zakona biti opravđani.

14 Jer kad Pogani, koji nemaju Zakona, po naravi čine što je u Zakonu, oni su, nemajući Zakona, sami sebi Zakon,

15 što pokazuje djelo Zakona zapisano u njihovim srcima; savjest njihova svjedoči, a i *njihova* se razmišljanja među sobom optužuju ili brane)

16 na Dan kada će Bog po Isusu Kristu, prema mojem evanđelju, suditi ljudskim tajnama.

Krivnja Židova

17 Gle, ti se nazivaš Židovom i oslanjaš se na Zakon i ponosiš se Bogom,

18 i poznaješ volju *njegovu* te, poučen iz Zakona, dokazuješ što

je izvrsno;

19 i uvjeren si za sebe da si vodič slijepih, svjetlo onima u tami,

20 poučavatelj bezumnih, učitelj nejačadi, jer u Zakonu imaš oličje nje znanja i istine.

21 Ti, dakle, koji drugoga učiš, samoga sebe ne učiš? Ti koji propovijedaš da se ne krade, kradeš?

22 Ti koji govoriš: 'Ne čini preljub', činiš preljub? Ti koji se gnušaš idola, činiš svetogrđe?

23 Ti koji se ponosiš Zakonom, obećavaš Boga kršenjem Zakona?

24 Jer se zbog vas, kao što je zapisano, ime Božje huli među Poganima.

25 Jer obrezanje doista koristi ako držiš Zakon; ali ako si prijestupnik Zakona, tvoje je obrezanje postalo neobrezanje.

26 Stoga ako neobrezani drži pravedni *propis* Zakona, neće li se njegovo neobrezanje uračunati za obrezanje?

27 I neće li onaj koji je po naravi neobrezan, a ispunjava Zakon, suditi tebi koji si pored slova i obrezanja prijestupnik Zakona.

28 Jer nije Židov koji je *to* izvanjski, niti je obrezanje *ono* izvanjsko na tijelu;

29 nego je Židov onaj koji je *to* u nutrimi, i obrezanje je *ono* u srcu, po duhu, a ne *po* slovu, kojemu hvala nije od ljudi, nego od Boga.

POGLAVLJE 3

Nevjera Židova i Božja vjernost

1 Koja je, onda, prednost Židova? Ili, koja je korist *od* obrezanja?

2 Mnogostruka na svaki način! Poglavito, jer su im povjerena proročanstva Božja.

3 Jer što ako neki nisu povjerovali? Hoće li njihova nevjera dokinuti Božju vjernost?

4 Bože sačuvaj! Nego, Bog neka

bude istinit, a svaki čovjek lažljivac, kao što je zapisano: "Da opravdan budeš u svojim riječima i pobijediš kad te budu sudili."

5 Ali ako naša nepravednost ističe Božju pravednost, što reći? Je li nepravedan Bog koji izvršava osvetu? (Govorim kao čovjek.)

6 Bože sačuvaj! Kako će inače Bog suditi svijetu?

7 Jer ako je istina Božja po mojoj laži obilovala na slavu njegovu, zašto da još i ja budem suđen kao grešnik?

8 I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas kleveću i kako neki tvrde da mi govorimo? Njihova je osuda pravedna.

9 Što onda? Jesmo li mi bolji *od njih*? Ne, nipošto. Jer smo prethodno dokazali i za Židove i za Pogane da su svi pod grijehom,

10 kao što je zapisano: "Nema pravednoga, ni jednoga;

11 nema koji razumije, nema *ga* koji traži Boga.

12 Svi su zastranili, zajedno postali beskorisni; nema *ga* koji čini dobro, nema ni jednoga.

13 Njihovo je grlo otvoren grob, jezicima svojim varaju, zmijski je otrov pod usnama njihovim,

14 usta su im puna kletve i gorčine.

15 Noge *su* im brze prolijevati krv;

16 propast i bijeda na njihovim je putevima;

17 a put mira nisu upoznali.

18 Nema straha Božjega pred očima njihovim."

19 A znamo da sve što Zakon kaže, govori onima koji su pod Zakonom, da svaka usta zanjeme i sav svijet bude kriv Bogu.

20 Zato se po djelima Zakona neće pred njim opravdati ni jedno tijelo, jer po Zakonu je spoznaja grijeha.

Opravljanje po vjeri

21 A sada se bez Zakona očitovala Božja pravednost, posvjedočena od Zakona i Proroka,

22 i *to* pravednost Božja po vjeri Isusa Krista za sve i na sve koji vjeruju. Jer nema razlike.

23 Jer su svi sagriješili i nedostatakni su slave Božje,

24 i opravdani su besplatno njegovom milošću kroz otkupljenje u Kristu Isusu,

25 kojega je Bog postavio *da bude* pomirilište po vjeri u njegovu krv, da bi, po strpljivosti Božjoj, objavio svoju pravednost zbog oslobođenja od prethodno učinjenih grijeha,

26 i da bi objavio svoju pravednost u sadašnje vrijeme: da bude pravedan i opravda onoga koji vjeruje u Isusa.

27 Gdje je, dakle, hvalisanje? Isključeno je! Po kojem zakonu? *Po zakonu* djela? Ne, nego po zakonu vjere.

28 Stoga zaključujemo: čovjek se opravdava vjerom, bez djela Zakona.

29 *Je li On* Bog samo Židova? Nije li i Pogana? Da, i Pogana.

30 Jer je doista jedan Bog koji će opravdati obrezane po vjeri i neobrezane kroz vjeru.

31 Ukidamo li, dakle, Zakon vjerom? Bože sačuvaj! Štoviše, Zakon utvrđujemo.

POGLAVLJE 4

Abraham opravdan vjerom

1 Što ćemo, dakle, reći da je Abraham, otac naš, postigao po tijelu?

2 Jer ako je Abraham opravdan po djelima, ima se *čime* hvaliti, ali ne pred Bogom.

3 Jer što Pismo govori? "Povjerovao je Abraham Bogu i *to* mu se

uračunalo kao pravednost."

4 A onomu koji radi, plaća se ne računa po milosti, nego po dugu;

5 ali onomu koji ne radi, a vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika, njegova se vjera uračunava kao pravednost,

6 kao što i David opisuje blaženstvo čovjeka kome Bog uračunava pravednost bez djela;

7 govoreći: "Blaženi su oni kojima su nepravde oproštene i kojima su grijesi pokriveni.

8 Blažen *je* čovjek kojemu Gospodin ne uračuna grijeh!"

9 *Je li*, dakle, ovo blaženstvo na obrezanima ili i na neobrezanima? Jer kažemo da se vjera uračunala Abrahamu kao pravednost.

10 Kako *mu* se, dakle, uračunala? Dok je bio u obrezanju, ili u neobrezanju? Ne u obrezanju, nego u neobrezanju.

11 I primio je znak obrezanja, kao pečat pravednosti vjere koju je *imao* još u neobrezanju, da bude otac svima koji vjeruju, premda *su* neobrezani, te da se i njima može uračunati pravednost;

12 i *da bude* otac obrezanima, onima koji nisu samo iz obrezanja, nego i hode stopama vjere našega oca Abrahama, koju je on *imao* još u neobrezanju.

13 Jer obećanje Abrahamu ili sjemenu njegovu da će biti baštinik svijeta nije *dano* po Zakonu, nego po pravednosti vjere.

14 Jer ako su baštinici *samo* oni iz Zakona, vjera je prazna i obećanje nedjelotvorno.

15 Jer Zakon prouzročuje gnjev; jer gdje nema Zakona, nema ni prijestupa!

16 Zbog toga je iz vjere, da *bude* po milosti, da bi obećanje bilo osigurano svemu sjemenu, ne samo onom iz Zakona, nego i onom iz vjere Abrahama, koji je otac svih

nas,

17 (kao što je zapisano: "Učinio sam te ocem mnogih naroda"), pred Bogom kojemu je povjervao, koji oživljuje mrtve i zove što nije kao da jest.

18 On je protivno nadi povjervao u nadu da će postati ocem mnogih naroda, prema onome što je rečeno: "Toliko će biti sjeme tvoje."

19 I budući da nije oslabio u vjeri, nije promotrio svoje već obamrlo tijelo, kad mu je bilo oko sto godina, ni obamrlost Sarine utrobe,

20 i nije se pokolebavao nevjerom u Božje obećanje, nego se ojačao vjerom, dajući slavu Bogu,

21 te potpuno uvjeren da je Bog što je obećao, moćan i učiniti.

22 Zato mu se i uračunalo kao pravednost.

23 Ali nije samo za njega zapisano da mu se uračunalo,

24 nego i za nas kojima će se uračunati, ako vjerujemo u onoga koji je uskrsnuo od mrtvih Isusa, Gospodina našega,

25 koji je predan zbog naših prijestupa i uskrsnut radi našega opravdanja.

POGLAVLJE 5

Posljedice opravdanja po vjeri

1 Opravdani, dakle, vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu,

2 po kojem i imamo pristup vjerom u ovu milost u kojoj stojimo i hvalimo se u nadi slave Božje.

3 I ne samo *to*, nego se hvalimo i nevoljama, znajući da nevolja stvara strpljivost,

4 a strpljivost prokušnost, a prokušnost nadu.

5 A nada ne postiđuje, jer je ljubav Božja razlivena u našim srcima po Duhu Svetom koji nam je darovan.

6 Jer je Krist dok smo mi još bili nemoćni u pravo vrijeme umro za bezbožnike.

7 Jer jedva bi tko za pravednika umro; za dobroga bi se možda još netko i odvažio umrijeti.

8 Ali Bog pokazuje svoju ljubav prema nama tako što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas.

9 Zato ćemo se mnogo više, pošto smo sad opravdani krvlju njegovom, po njemu spasiti od gnjeva.

10 Jer ako smo pomireni s Bogom po smrti Sina njegova, dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti njegovim životom.

11 I ne samo *to*, nego se i hvalimo u Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu, po kojemu smo sada primili pomirenje.

Krist temelj spasenja

12 Zbog toga kao što je po jednom čovjeku grijeh ušao u svijet, i po grijehu smrt, tako je i smrt prešla na sve ljude, jer su svi sagriješili.

13 Jer je i do Zakona grijeh bio u svijetu, ali se grijeh nije uračunavao kad nije bilo Zakona.

14 Ipak je smrt kraljevala od Adama do Mojsija i nad onima koji nisu sagriješili slično Adamovom prijestupu, koji je slika onoga koji je trebao doći.

15 Ali nije tako s prijestupom kao i s milosnim darom. Jer ako su prijestupom jednoga mnogi pomrli, mnogo su više milost Božja i dar obilovali u mnogima po milosti jednoga čovjeka, Isusa Krista.

16 A dar nije kao s jednim koji je sagriješio. Jer je presuda od jednoga na osudu, a milosni je dar od mnogih prijestupa na opravdanje.

17 Jer ako je prijestupom jednoga smrt zakraljevala po jednomu, mnogo će više oni koji primaju

izobilje milosti i dar pravednosti kraljevati u životu po jednomu, Isusu Kristu.

18 Stoga kao što je po prijestupu jednoga *došla presuda* na sve ljude da ih osudi, tako je i radi pravednosti jednoga *došao milosni dar* na sve ljude na opravdanje života.

19 Jer kao što su zbog neposlušnosti jednoga čovjeka mnogi postali grešnici, tako će i zbog poslušnosti jednoga mnogi postati pravednici.

20 Osim toga, Zakon se uvukao da se umnoži prijestup. Ali gdje se umnožio grijeh, mnogo je više obilovala milost,

21 da bi, kao što je grijeh kraljevao u smrti, tako i milost mogla kraljevati kroz pravednost za život vječni po Isusu Kristu, Gospodinu našem.

POGLAVLJE 6

Vjernici – mrtvi grijehu

1 Što ćemo, dakle, reći? Hoćemo li nastaviti u grijehu da se milost umnoži?

2 Bože sačuvaj! *Mi* koji smo umrli grijehu, kako li ćemo još živjeti u njemu?

3 Ili ne znate da svi mi koji smo kršteni u Isusa Krista, u smrt smo njegovu kršteni?

4 Dakle, s njime smo ukopani po krštenju u smrt da bi, kao što je Krist bio uskrsnut od mrtvih po slavi Očevoj, isto tako i mi hodili u novini života.

5 Jer ako smo zajedno zasađeni u sličnosti smrti njegove, bit ćemo i u *sličnosti* uskrsnuća *njegova*;

6 znajući ovo, da je naš stari čovjek *s njim* razapet da se uništi ovo tijelo grijeha, *da* više ne robujemo grijehu.

7 Jer tko je umro, oslobođen je od grijeha.

8 Ali ako smo umrli s Kristom,

vjerujemo da ćemo s njime i živjeti, 9 znajući da Krist, uskrsnut od mrtvih, više ne umire; smrt više njime ne gospodari.

10 Jer onaj koji je umro, umro je grijehu jedanput; a onaj koji živi, Bogu živi.

11 Tako i vi smatrajte sebe doista mrtvima grijehu, a živima Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našem!

12 Zato neka ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu, da ga slušate u požudama njegovim;

13 niži predajte svoje udove grijehu kao oruđe nepravednosti, nego predajte sebe Bogu, kao oni koji ste od mrtvih oživjeli, i svoje udove Bogu *kao* oruđe pravednosti!

14 Jer grijeh neće vama gospodari, jer niste pod Zakonom, nego pod milošću.

Sluge pravednosti

15 Što, dakle? Hoćemo li griješiti, zato što nismo pod Zakonom, nego pod milošću? Bože sačuvaj!

16 Ne znate li da ako se kome predajete *za* sluge, na poslušnost, da ste sluge onoga koga slušate: bilo grijeha, na smrt, ili poslušnosti, na opravdanje?

17 Ali hvala Bogu da ste, iako ste bili sluge grijeha, od srca poslušali onaj oblik nauka koji vam je predan

18 i, oslobođeni od grijeha, postali ste sluge pravednosti.

19 Govorim na ljudski način zbog slabosti vašega tijela; jer kao što ste *nekoć* svoje udove predali *za* sluge nečistoći i nepravdi *za* nepravdu, tako sada predajte svoje udove *za* sluge pravednosti *za* svetost.

20 Jer kad ste bili sluge grijeha, bili ste slobodni *od* pravednosti.

21 Kakav ste plod tada imali u onome čega se sada stidite? Jer *je*

ishod toga smrt.

22 Ali sada, pošto ste oslobođeni od grijeha i postali sluge Božje, imate svoj plod za posvećenje, a svršetak život vječni.

23 Jer *je* plaća za grijeh smrt, a dar Božji *je* život vječni po Isusu Kristu, Gospodinu našem.

POGLAVLJE 7

Brak kao slika Zakona

1 Ili ne znate, braćo, (jer govorim onima koji poznaju Zakon), da Zakon gospodari čovjekom tako dugo dok on živi?

2 Jer je udana žena vezana zakonom za muža dok on živi; ali ako *joj* muž umre, razriješena je po zakonu od muža.

3 Zato, dakle, ako se oženi za drugog muškarca dok *njen* muž živi, zvat će se preljubnicom; ali ako *joj* muž umre, oslobođena je od zakona *te* nije preljubnica oženi li se za drugoga muškarca.

4 Tako ste, braćo moja, i vi umrli Zakonu po tijelu Kristovu, da možete biti oženjeni za drugog, onog koji je uskrsnuo od mrtvih, da biste donijeli plod Bogu.

5 Jer dok smo bili u tijelu, strasti grijeha su, preko Zakona, djelovale u našim udovima donoseći plod smrti.

6 A sada smo izbačeni od Zakona, budući da smo umrli onome što nas je zadržavalo, tako da služimo u novini duha, a ne u starijima slova.

Zakon i unutarnja borba

7 Što ćemo, dakle, reći? *Je* li Zakon grijeh? Bože sačuvaj! Ipak, *ja* nisam upoznao grijeh, osim po Zakonu; jer ni požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: "Ne poželi!"

8 Ali grijeh je, pošto je uhvatio prigodu, po zapovijedi izazvao u

meni svakovrsnu požudu. Jer bez Zakona grijeh je bio mrtav.

9 I ja sam nekoć živio bez Zakona. Ali kad je došla zapovijed, grijeh je oživio, a ja sam umro.

10 A ta zapovijed, koja je *određena* za život, otkrio sam *da* mi je na smrt.

11 Jer me je grijeh, pošto je uhvatio prigodu, po zapovijedi zaveo i po njoj ubio.

12 Prema tome: Zakon *je* svet, i zapovijed je sveta, i pravedna i dobra.

13 *Je* li, dakle, to što je dobro, meni postalo smrt? Bože sačuvaj! Nego grijeh, da se pokaže grijehom, po tom dobru uzrokuje mi smrt, da grijeh po zapovijedi postane prekomjerno grešan.

14 Jer znamo da je Zakon duhovan, a ja sam tjelesan, prodan pod grijeh.

15 Jer što radim, ne odobravam; jer što bih htio, to ne izvršavam, nego što mrzim, to činim.

16 Ako, dakle, činim ono što ne bih htio, slažem se da *je* Zakon dobar.

17 Ali sada to više ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

18 Jer znam da u meni, to jest u tijelu mome, ne prebiva dobro. Jer htjeti je nazočno u meni, ali *kako* raditi dobro, ne nalazim.

19 Jer dobro koje bih htio, ne činim; nego zlo koje ne bih htio, to činim.

20 Ali ako činim ono što ja ne bih htio, to više ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni.

21 Otkrivam dakle zakon; kad bih htio činiti dobro, u meni je nazočno zlo.

22 Jer uživam u Zakonu Božjem po unutarnjem čovjeku,

23 ali vidim u udovima svojim drugi zakon koji se bori protiv zakona mojega uma i zarobljava me

zakonom grijeha koji je u mojim udovima.

24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovog tijela smrtnoga?

25 Zahvaljujem Bogu po Isusu Kristu, Gospodinu našem! Tako, dakle: ja sâm umom služim Zakonu Božjem, a tijelom zakonu grijeha.

POGLAVLJE 8 Život po Duhu

1 Zato sad *nema* nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu.

2 Jer zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti.

3 Jer što je Zakonu bilo nemoguće, u čemu je po tijelu bio nemoćan, *učinio* je Bog pošto je poslao Sina svojega u obličju grešna tijela, i za grijeh osudio grijeh u tijelu,

4 da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne hodimo po tijelu, nego po Duhu.

5 Jer oni koji su po tijelu, promišljaju *o* onome što je *od* tijela, a oni po Duhu, *o* onome od Duha.

6 Jer *je* tjelesni način promišljanja smrt, a duhovni *je* način promišljanja život i mir.

7 Zato *je* tjelesni način promišljanja neprijateljstvo prema Bogu, jer se ne pokorava Zakonu Božjemu, niti *to* doista može.

8 Isto tako oni koji su u tijelu, ne mogu ugoditi Bogu.

9 Ali vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako zbilja Duh Božji prebiva u vama. A ako tko nema Duha Kristova, taj nije njegov.

10 A ako je Krist u vama, tijelo je mrtvo zbog grijeha, ali Duh *je* živ zbog pravednosti.

11 Ako li Duh onoga koji je uskrsnuo Isusa od mrtvih prebiva u vama, onaj koji je uskrsnuo Krista

od mrtvih, oživjet će i vaša smrtna tijela po svome Duhu koji prebiva u vama.

12 Tako dakle, braćo, nismo dužnici tijelu da po tijelu živimo.

13 Jer ako po tijelu živite, pomrijet ćete, ako li Duhom usmrćujete djela tijela, živjet ćete.

14 Jer svi koji su vođeni Duhom Božjim, oni su sinovi Božji.

15 Jer niste ponovo primili duha ropstva da se bojite, nego ste primili Duha posinjenja, po kojem uzvikujemo: "Abba, Oče!"

16 Sâm Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja.

17 A ako djeca, *onda* i baštinici: baštinici Božji, a subaštinici Kristovi; ako zbilja zajedno s *njim* trpimo, da se zajedno i proslavimo.

Buduća slava

18 Jer smatram da patnje sadašnjega vremena nisu vrijedne *usporredbe* sa slavom koja će se otkriti u nama.

19 Jer stvorenje napetim iščekivanjem očekuje objavljenje sinova Božjih.

20 Jer je stvorenje podređeno ispraznosti, ne svojevolarno, nego radi onoga koji ga je podredio, u nadi

21 da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti na slavnu slobodu djece Božje.

22 Jer znamo da sve stvorenje uzdiše i zajedno trpi porođajne muke sve do sada.

23 Ali ne samo *ono*, nego i *mi* sami koji imamo prvine Duha, i mi sami u sebi uzdišemo iščekujući posinjenje, otkupljenje svojega tijela.

24 Jer nadom smo spašeni. A nada koja se vidi nije nada, jer što tko vidi, čemu će se i nadati?

25 Ali ako se nadamo onomu što ne vidimo, strpljivo *to* očekujemo.

26 A isto tako i Duh pomaže u našim slabostima, jer ne znamo što trebamo moliti onako kako treba, ali sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdisajima.

27 A onaj koji istražuje srca zna što je misao Duha, jer po *volji* Božjoj posreduje za svete.

28 I znamo da onima koji ljube Boga sve surađuje na dobro; onima koji su pozvani po *njegovom* naumu.

29 Jer koje je predvidio, *one* je i predodredio *da budu* suobličeni liku njegova Sina, da on bude prvorodenac među mnogom braćom.

30 A koje je predodredio, *one* je i pozvao; koje je pozvao, *one* je i opravdao; a koje je opravdao, *one* je i proslavio.

31 Što ćemo onda reći na ovo? Ako je Bog za nas, tko *može* protiv nas?

32 Onaj koji ni vlastitog Sina nije poštedio, već ga je predao za sve nas, kako nam onda neće s njime sve darovati?

33 Tko će podići optužbu protiv izabranika Božjih? Bog *je* onaj koji opravdava.

34 Tko osuđuje? Krist je umro, štoviše i uskrsnuo, on je i zdesna Bogu, on i posreduje za nas.

35 Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? Ili tjeskoba? Ili progonstvo? Ili glad? Ili golotinja? Ili pogibao? Ili mač?

36 Kao što je zapisano: "Zbog tebe nas ubijaju cijeli dan; prebrojeni smo kao ovce za klanje."

37 Ali u svemu ovom i više nego pobjeđujemo po onomu koji nas je ljubio.

38 Jer sam uvjeren da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće,

39 ni visina, ni dubina, ni bilo koje drugo stvorenje, neće nas

moći rastaviti od ljubavi Božje koja je u Kristu Isusu, Gospodinu našemu.

POGLAVLJE 9

Božja pravednost i milosrđe

1 Istinu govorim u Kristu, ne lažem, svjedoči mi moja savjest u Duhu Svetome,

2 da je tjeskoba moja velika i neprekidna tuga u srcu mome.

3 Jer bih želio ja sâm biti proklet, udaljen od Krista, za svoju braću, sunarodnjake svoje po tijelu.

4 Oni su Izraelci, njihovo je posinjenje, i slava, i savezi, i zakonodavstvo, i bogoslužje i obećanja;

5 njihovi su i očevi, od njih je i Krist po tijelu, koji je iznad svega: Bog blagoslovljen zauvijek. Amen.

6 Ali ne kao da je riječ Božja nedjelotvorna. Jer nisu svi oni Izrael koji su od Izraela,

7 niti su svi djeca jer su sjeme Abrahamovo, nego: "Po Izaku će se nazvati tvoje sjeme",

8 to jest, oni *koji su* djeca tijela nisu djeca Božja, nego se djeca obećanja računaju u sjeme.

9 Jer ovo je riječ obećanja: "U ovo ću doba doći, i Sara će imati sina."

10 I ne samo *to*, nego je i Rebeka po jednom začela, *po* našem ocu, Izaku;

11 (Jer dok se *djeca* još nisu rodila, niti učinila što dobro ili zlo, da ostane Božji naum o izabranju, ne po djelima nego po onome koji poziva;)

12 njoj je bilo rečeno: "Stariji će služiti mlađemu",

13 kao što je zapisano: "Jakova sam ljubio, a Ežava sam zamrzio."

14 Što ćemo onda reći? *Ima li* kod Boga nepravednosti? Bože sačuvaj!

15 Jer Mojsiju govori: "Smilovat ću se kome se hoću smilovati, i sa-

žalit ću se kome se hoću sažaliti."

16 Tako, dakle, nije do onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje.

17 Jer Pismo govori faraonu: "Upravo sam te za ovo podigao da na tebi pokažem svoju snagu, i da se objavi ime moje po svoj zemlji."

18 Tako, dakle, smiluje se kome hoće, i otvrdnjuje koga hoće.

19 Zato ćeš mi reći: "Zašto još okrivljuje? Jer tko se odupro volji njegovoj?"

20 O čovječe, pa tko si ti da proturječiš Bogu? Hoće li rukotvorina reći onomu koji ju je stvorio: "Zašto si me takvom načinio?"

21 Ili zar lončar nema vlast nad glinom da od istoga tijesta napravi jednu posudu na čast, a drugu na sramotu?

22 A što ako je Bog, htijući pokazati svoj gnjev i obznaniti svoju moć, podnosio s mnogo strpljivosti posude gnjeva pripravljene za propast,

23 da bi obznanio bogatstvo svoje slave na posudama milosrđa, koje je unaprijed pripremio za slavu:

24 i *na* nama koje je pozvao, ne samo od Židova nego i od Pogana,

25 kao što i u Hošei govori: "Narod koji nije moj nazvat ću svojim narodom, i neljubljenu ljubljenom.

26 I dogodit će se, na mjestu gdje im je rečeno: 'Vi niste narod moj', da će se ondje nazvati djecom Boga živoga."

27 Izaija također više o Izraelu: "Ako li broj sinova Izraelovih bude poput morskog pijeska, samo će se ostatak spasiti.

28 Jer će djelo završiti i skratiti ga u pravednosti, zato što će Gospodin ostvariti skraćeno djelo na Zemlji."

29 I kao što je Izaija prorokao: "Da nam nije Gospodin Sabaot ostavio sjeme, bili bismo kao Sodoma i nalik na Gomoru."

Židovima ponuđeno evanđelje

30 Što ćemo onda reći? Da su Pogani koji nisu težili za pravednošću stekli pravednost, ali pravednost koja je od vjere.

31 A Izrael, koji je težio zakonu pravednosti, do zakona pravednosti nije stigao.

32 Zašto? Jer nije *tražio* po vjeri, nego tako kao po djelima zakona. Jer su se spotakli o kamen spoticanja,

33 kao što je zapisano: "Evo, na Sionu postavljam kamen spoticanja i stijenu sablazni; i svaki koji u njega vjeruje, neće se postidjeti."

POGLAVLJE 10

1 Braćo, želja je mogega srca i molitva Bogu za Izrael da mogu biti spašeni.

2 Jer svjedočim za njih da imaju revnost Božju, ali ne prema spoznaji.

3 Jer ne poznavajući Božju pravednost i nastojeći ustanoviti svoju pravednost, nisu se podložili pravednosti Božjoj.

4 Jer *je* Krist dovršetak Zakona za opravdanje svakome koji vjeruje.

5 Jer Mojsije opisuje pravednost koja je od Zakona: "Da će čovjek koji ovo izvršava po njima živjeti."

6 Ali pravednost koja je od vjere govori ovako: "Ne reci u srcu svome: 'Tko će uzići na nebo?' (to jest, Krista dovesti dolje),

7 ili: 'Tko će sići u bezdan?' (to jest, Krista podići iz mrtvih)."

8 Nego što govori? "Blizu ti je riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome", to jest riječ vjere koju propovijedamo.

9 Jer ako ustima svojim priznaješ Gospodina Isusa i u srcu svome povjeruješ da ga je Bog uskrsnuo od mrtvih, bit ćeš spašen.

10 Jer se srcem vjeruje za pravednost, a ustima priznaje za spasenje,

11 jer Pismo govori: "Svaki koji u njega vjeruje, neće se postidjeti."

12 Ali nema razlike između Židova i Grka; jer je isti Gospodin sviju, bogat za sve koji ga prizovu.

13 Jer: "Svaki koji prizove ime Gospodnje, bit će spašen."

14 Kako će, dakle, prizvati onoga u koga nisu povjerovali? A kako će povjerovati u onoga za koga nisu čuli? A kako će čuti bez propovjednika?

15 A kako li će propovijedati ako nisu poslani? Kao što je zapisano: "Kako su prekrasne noge onih koji propovijedaju evanđelje mira, navješćujući radosne vijesti o dobru!"

16 Ali nisu svi poslušali evanđelje. Jer Izaija govori: "Gospodine, tko je povjerovao našoj poruci?"

17 Prema tome, vjera *dolazi* od slušanja, ali od slušanja riječi Božje.

18 Ali kažem: Nisu li čuli? Što više: "Po svoj se zemlji raširio glas njihov i do krajeva svijeta riječi njihove."

19 Ali kažem: Nije li Izrael znao? Najprije Mojsije govori: "Ja ću vas na ljubomoru izazvati onima koji nisu narod i razdražiti vas narodom bezumnim."

20 A Izaija je odvažan i govori: "Našli su me oni koji me nisu tražili, objavio sam se onima koji za mene nisu pitali."

21 Ali Izraelu govori: "Cijeli sam dan pružao ruke svoje prema narodu koji je neposlušan i koji *mi* proturječi."

POGLAVLJE 11 Izraelov ostatak

1 Pitam dakle: "Je li Bog odbacio narod svoj?" Bože sačuvaj! Jer i ja sam Izraelac, iz sjemena Abrahama, iz plemena Benjaminova.

2 Nije Bog odbacio narod svoj koji je predvidio. Zar ne znate što Pismo govori o Iliji? Kako on posređuje kod Boga protiv Izraela govoreći:

3 "Gospodine, proroke su tvoje pobili i žrtvenike tvoje porušili, a ja sam ostao sâm i život moj traže."

4 A što mu kaže Božji odgovor? "Ostavio sam sebi sedam tisuća ljudi koji nisu prignuli koljena pred *kipom* Baala."

5 Tako, dakle, i u sadašnje vrijeme postoji ostatak prema izboru milosti.

6 A ako *je* po milosti, nije više po djelima; inače milost više nije milost. A ako *je* po djelima, nije više milost; inače djelo više nije djelo.

7 Što dakle? Što Izrael traži, to nije postigao, ali su postigli izabranici, a ostali su oslijepili,

8 kao što je zapisano: "Bog im je dao duh pospanosti, oči koje ne vide i uši koje ne čuju, sve do dana današnjega."

9 I David govori: "Neka stol njihov postane zamkom, i stupicom, i kamenom spoticanja i naplata njihova!"

10 Neka im oči potamne da ne vide i leđa im zauvijek pogni!"

Buduće spasenje Izraela

11 Pitam dakle: "Jesu li posrnuli da bi propali? Bože sačuvaj! Naprotiv, njihovim je padom *došlo* spasenje Poganima da se njih izazove na ljubomoru.

12 A ako je njihov pad bogatstvo za svijet i njihov gubitak bogatstvo za Pogane, koliko će više *biti*

punina njihova?

13 Jer vama, Poganima, govorim: ukoliko sam ja apostol Pogana, veličam službu svoju,

14 ne bih li kako izazvao na natjecanje *njih koji* su tijelo moje, te neke od njih spasio.

15 Jer ako je njihovo odbijanje pomirenje svijetu, što će *biti njihovo* prihvaćanje, negoli život iz mrtvih?

16 Jer ako je prvina sveta, i tijesto je *sveto*; i ako je korijen svet, takve su i grane.

17 A ako su neke grane odlomljene, i ti si se, pošto si divlja maslina, pricijepio na njih te postao suzajedničar korijena i sočnosti masline,

18 ne uznosi se nad tim granama. Ali ako se uznosiš, *znaj*, ne nošiš ti korijena, nego korijen tebe!

19 Reći ćeš stoga: "Grane su odlomljene da bih se ja pricijepio."

20 Dobro! *One* su nevjerom odlomljene, a ti vjerom stojiš. Ne budi bahat, nego strahuj!

21 Jer ako Bog nije poštediti prirodnih grana, *pazi* možda ni tebe neće poštediti.

22 Zato promotri dobrotu i strogost Božju: strogost, prema onima koji su pali, a dobrotu prema tebi da ostaneš u dobroti; inače ćeš i ti biti odsječen.

23 A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni, jer je moćan Bog opet ih pricijepiti.

24 Jer ako si ti odsječen od masline, divlje po prirodi, te protiv prirode pricijepljen na pitomu maslinu, koliko će više oni koji su prirodne *grane* biti pricijepljeni na vlastitu maslinu!

25 Jer ne bih htio, braćo, da vi ne budete upućeni u ovo otajstvo, kako ne biste bili mudri u svojim očima, jer se Izraelu dogodila djelomična sljepoća dok ne uđe puni-

na Pogana.

26 I tako će sav Izrael biti spašen, kao što je zapisano: "Sa Siona će doći Osloboditelj i otkloniti bezbožnost od Jakova.

27 Jer ovo je moj savez s njima, kad oduzmem grijehе njihove."

28 Prema evanđelju, *oni* su neprijatelji radi vas, ali prema izboru *oni* su ljubimci zbog očeva.

29 Jer *se* Bog ne kaje za svoje darove i poziv.

30 Jer kao što i vi некоć niste vjerovali Bogu, a sada ste po njihovoj nevjeri zadobili milosrđe,

31 tako i oni sada nisu povjerovali, da po milosrđu vama *iskazanom* i oni zadobiju milosrđe.

32 Jer Bog je sve zatvorio u nevjeru da se svima smiluje.

33 O dubino bogatstva, i mudrosti i znanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi njegovi i neistraživi putevi njegovi!

34 "Jer tko je spoznao razum Gospodnji? Ili: tko mu je bio savjetnikom?"

35 Ili: "Tko je njemu prvi dao te bi mu se trebalo uzvratiti?"

36 Jer sve je od njega i po njemu i za njega. Njemu slava zauvijek. Amen.

POGLAVLJE 12 Ponašanje vjernika

1 Zaklinjem vas stoga, braćo, milosrđem Božjim: prinesite svoja tijela *na* žrtvu živu, svetu, ugodnu Bogu, kao svoje razumno bogoslužje.

2 I ne suobličujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoga uma da biste mogli ispitati što je volja Božja: *što* je dobro i ugodno i savršeno!

3 Jer po darovanoj mi milosti kažem svakome koji je među vama: Ne mislite o sebi više nego što treba misliti, već mislite trijezno kako

je kome Bog udijelio mjeru vjere.

4 Jer kao što u jednom tijelu imamo mnogo udova, a svi udovi nemaju isti posao,

5 tako smo, mnogi, jedno tijelo u Kristu i udovi jedan prema drugome.

6 A imamo različite darove, prema danoj nam milosti: ako li prorokovanje, *prorokojmo* prema razmjeru vjere;

7 ako li posluživanje, *poslužujmo* u našim služanjima; ako li tko poučava, *neka je* u poučavanju;

8 ako li tko bodri, *neka je* u bodrenju; tko daje, *neka to radi* u bezazlenosti; tko upravlja, *neka je* u revnosti; tko iskazuje milosrđe, *neka je* u veselju.

9 Ljubav *neka* bude neprijetvorna! Gnušajte se zla, prijanjajte uz dobro!

10 *Budite* odani jedan drugomu u bratskoj ljubavi! Poštovanjem prednjačite jedan drugome.

11 Ne budite nemarni u poslu, *budite* revni duhom! Gospodinu služite!

12 U nadi se radujte, u nevolji *budite* strpljivi, u molitvi ustrajni.

13 Udjeljujte svetima u potrebi, težite gostoljubivosti!

14 Blagoslivljajte one koji vas progone; blagoslivljajte, a ne proklinjajte!

15 Radujte se s onima koji se raduju i plaćite s onima koji plaću!

16 *Budite* iste misli među sobom! Ne razmišljajte uznosito, nego se pridružite poniženima! Ne budite mudri u svojim očima!

17 Nikome ne uzvraćajte zlo za zlo! Pobrinite se za dobro pred svim ljudima!

18 Ako je moguće, koliko je do vas, živite u miru sa svim ljudima.

19 Ljubljeni, ne osvećujte se sami, nego dajte mjesta gnjevu, jer je zapisano: "Osveta je moja, ja ću

uzvratiti, govori Gospodin."

20 Zato, ako je tvoj neprijatelj gladan, nahrani ga; ako je žedan, napoji ga. Jer čineći tako, razbuktjele žeravice zgrčeš na njegovu glavu."

21 Ne daj da te zlo pobijedi, već zlo pobijedi dobrim.

POGLAVLJE 13

1 Neka se svaka duša pokorava višim vlastima! Jer nema vlasti osim od Boga; i vlasti koje postoje od Boga su određene.

2 Stoga, tko se suprotstavlja vlasti, protivi se uredbi Božjoj; a koji se protive, sami će na sebe navući osudu.

3 Jer vladari nisu strah i trepet *zbog* dobrih djela, nego *zbog* zlih. Hoćeš li dakle ne bojati se vlasti? Čini dobro pa ćeš imati od nje pohvalu.

4 Jer ona je poslužitelj Božji za tvoje dobro. Ali ako zlo činiš, strahuj, jer ne nosi mača uzalud. Jer ona je poslužitelj Božji: osvetnik u *iskaljivanju* gnjeva na onome koji čini zlo.

5 Zato se treba pokoravati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.

6 Jer zbog toga i poreze plaćate, jer su službenici Božji koji upravo u tome neprestano službuju.

7 Vratite stoga svakome što ste dužni: kome porez, porez; kome carinu, carinu; kome strah, strah; kome čast, čast.

8 Nikome ništa ne dugujete, osim da ljubite jedan drugoga. Jer tko ljubi drugoga, ispunio je Zakon.

9 Jer ono: "Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne poželi!" i svaka druga zapovijed, sadržana je u ovoj besjedi, to jest: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!"

10 Ljubav bližnjemu ne čini zlo.

Stoga je ljubav ispunjenje Zakona.

11 I ovo, znajući vrijeme: već je čas da se iz sna probudite jer sada je naše spasenje bliže nego kad smo povjerovali.

12 Noc je poodmakla, i dan se približio. Zato odložimo djela tame i zaodjenimo se oružjem svjetla.

13 Hodimo časno kao po danu; ne u bančenju i pijančevanju, ne u bludništvu i razvratnosti, ne u svađi i zavisti;

14 nego se zaodjenite Gospodinom Isusom Kristom i ne brinite za tijelo da bi *udovoljavali* požudama!

POGLAVLJE 14 Slabi i jaki u vjeri

1 Slaboga u vjeri prihvaćajte, *ali* ne za dvojbeni raspravljanja.

2 Jedan doista vjeruje da *smije* jesti sve; a onaj slabi jede povrće.

3 Tko jede, neka ne prezire onoga koji ne jede; a tko ne jede, neka ne sudi onoga koji jede, jer ga je Bog prihvatio.

4 Tko si ti što sudiš tuđega slugu? Svome gospodaru *on* stoji ili pada. A stajat će jer je Bog moćan održati ga.

5 Netko razlikuje dan od dana, a drugi cijeni svaki dan *jednako*. Neka svatko bude potpuno uvjeren u svoje mišljenje.

6 Tko misli na dan, Gospodinu misli; a tko ne misli na dan, Gospodinu ne misli. Tko jede, Gospodinu jede jer zahvaljuje Bogu; a tko ne jede, Gospodinu ne jede, i zahvaljuje Bogu.

7 Jer nitko od nas ne živi sebi i nitko ne umire sebi.

8 Jer ako i živimo, Gospodinu živimo; ako i umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li, dakle, ili umiremo, Gospodinovi smo.

9 Jer zato je Krist i umro i uskr-

snuo te oživio da bude Gospodar i mrtvih i živih.

10 A ti, zašto sudiš brata svojega? Ili, zašto ti prezireš brata svojega? Jer ćemo svi stati pred sudište Kristovo.

11 Jer je zapisano: "*Tako* mi života, govori Gospodin, meni će se prignuti svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga."

12 Tako će tada svaki od nas za sebe dati račun Bogu.

13 Zato ne sudimo više jedan drugoga, nego radije sudite o ovome: ne postavljati bratu kamen spoticanja ili sablazan!

14 Znam i uvjeren sam po Gospodinu Isusu da ništa nije nečisto samo po sebi, nego onomu koji smatra da je nešto nečisto, njemu je nečisto.

15 Ako li se brat tvoj zbog jela ožalostio, više ne hodiš po ljubavi. Ne upropašćuj svojim jelom onoga za koga je Krist umro.

16 Neka se stoga vaše dobro ne pogrđuje!

17 Jer kraljevstvo Božje nije jelo i piće, nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome.

18 Jer tko u ovome služi Kristu, ugodan je Bogu i priznat od ljudi.

19 Težimo dakle za mirom i onim što je za međusobnu izgradnju!

20 Ne razaraj djelo Božje zbog jela! Doista je sve čisto, ali je zlo za čovjeka koji jede na spoticanje.

21 Dobro je ne jesti meso niti piti vino niti *činiti* ono o što se brat tvoj spotiče ili sablažnjava ili ga čini slabim.

22 Imaš li ti vjeru? Imaj je za sebe pred Bogom! Blažen je onaj koji sebe samoga ne osuđuje u onom što odobrava!

23 Ali onaj koji sumnja, osudio se kad jede, jer *to* nije iz vjere. Jer sve što nije iz vjere, grijeh je.

POGLAVLJE 15

1 Dakle, mi jaki moramo nositi slabosti slabih, a ne sami sebi ugađati.

2 Neka svaki od nas ugađa bližnjemu na dobro, za izgradnju.

3 Jer ni Krist nije sam sebi ugađao, nego, kao što je zapisano: "Poruge onih koji se tebi rugaju, na mene su pale."

4 Jer sve što je nekoć zapisano, nama je zapisano za pouku da kroz strpljivost i utjehu Pisma imamo nadu.

5 A Bog strpljivosti i utjehe podario vam da međusobno budete iste misli po Kristu Isusu,

6 da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista.

7 Zato prihvaćajte jedan drugoga kao što je Krist i nas prihvatio na slavu Božju!

8 Ali govorim: Isus Krist je bio poslužitelj obrezanih radi istine Božje, da potvrdi obećanja *dana* očevima,

9 i da Pogani proslave Boga zbog milosrđa *njegova*, kao što je zapisano: "Zbog toga ću te priznati među Poganima i pjevati imenu tvome."

10 I opet govori: "Radujte se, Pogani, s narodom njegovim!"

11 I opet: "Hvalite, svi Pogani, Gospoda; slavite ga svi narodi!"

12 A Izaija nadalje govori: "Bit će korijen Jišajev, i onaj koji se po-diže da bi kraljevao nad Pogani-ma; u njega će se Pogani uzdati!"

13 A Bog nade ispunio vas sva-kom radošću i mirom u vjerova-nju da obilujete u nadi po snazi Duha Svetoga.

Pavlov razlog za pisanje

14 A ja sam, braćo moja, i osob-no za vas uvjeren da ste i sami puni dobrote, ispunjeni svakim

znanjem, sposobni i opominjati jedan drugoga.

15 Ipak sam vam, braćo, napi-sao djelomice hrabrije, kao da vas podsjećam radi milosti koja mi je darovana od Boga,

16 da budem službenik Isusa Krista među Poganima, poslužujuć evanđelje Božje, kako bi pri-nos Pogana bio ugodan, posvećen Duhom Svetim.

17 Stoga se imam čime ponositi po Isusu Kristu pred Bogom.

18 Jer se ne usuđujem govoriti ono što Krist nije po meni učinio za poslušnost Pogana: riječju i djelom,

19 kroz silne znakove i čudesa, po snazi Duha Božjega; tako da sam ja od Jeruzalema i naokolo sve do Ilirika potpuno objavio evanđelje Kristovo.

20 Ali tako, da sam nastojao propovijedati evanđelje ne gdje se Krist *već* spominjao, da ne gradim na tuđem temelju,

21 nego kao što je zapisano: "Vi-djet će oni kojima nije naviješten i razumjeti oni koji nisu čuli."

Pavlovi planovi

22 Zato sam i bio više puta spri-ječen doći k vama.

23 Ali sada nemam više mjesta u ovim krajevima, a već mnogo godina imam veliku želju doći k vama,

24 tako da ću ako se zaputim u Španjolsku, doći k vama; jer se uz-dam da ću putujući vidjeti vas i da ćete me vi onamo otpratiti, pošto se najprije donekle nauživam va-šega *društva*.

25 Ali sada idem u Jeruzalem poslužiti svetima,

26 jer se Makedoniji i Ahaji svi-djelo poslati neki prilog za siro-mašne svete koji su u Jeruzalemu.

27 Svidjelo im se doista, a i duž-

nici su njihovi. Jer ako su Pogani postali sudionici njihovih duhovnih dobara, dužni su im i tjelesnim dobrima poslušiti.

28 Prema tome kad to obavim i ovaj im plod zapečatim, otići ću od vas u Španjolsku.

29 I siguran sam da ću, kad stignem k vama, doći u punini blagoslova evanđelja Kristovog.

30 Sada vas zaklinjem, braćo, radi Gospodina našega Isusa Krista i radi ljubavi Duha: borite se za mene zajedno sa mnom u molitvama pred Bogom,

31 da se izbacim od nevjernika u Judeji i da moje služenje za Jeruzalem bude ugodno svetima,

32 da s radošću dođem k vama po volji Božjoj i s vama se okrijepim.

33 A Bog mira *neka* je sa svima vama! Amen.

POGLAVLJE 16

Preporuke i pozdravi

1 Preporučujem vam Febu, sestru našu, koja je službenica crkve u Kenhreji;

2 da je primite u Gospodinu, dostojno svetih i pomognete joj u kojem god poslu vas zatreba, jer je i ona bila pomoć mnogima, i meni samome.

3 Pozdravite Prisku i Akvilu, pomoćnike moje u Kristu Isusu,

4 koji su za moj život podmetnuli svoj vrat. Njima zahvaljujem ne samo ja nego i sve crkve Pogana.

5 Isto tako *pozdravite* crkvu koja je u njihovoj kući! Pozdravite moga ljubljenoga Epenata koji je prvina Ahaje za Krista.

6 Pozdravite Mariju koja se mnogo trudila za nas.

7 Pozdravite Andronika i Junija, moje rođake i suzatrovorenike moje koji su ugledni među apostolima, koji su i prije mene bili u Kristu.

8 Pozdravite Amplijata ljublje-

nog moga u Gospodinu!

9 Pozdravite Urbana, našega pomoćnika u Kristu, i Stahija ljubljelog moga!

10 Pozdravite Apela, prokušanoga u Kristu! Pozdravite one iz Aristobulove *obitelji*!

11 Pozdravite moga rođaka Herodiona! Pozdravite one iz *obitelji* Narcisove, koji su u Gospodinu!

12 Pozdravite Trifenu i Trifozu koje se trude u Gospodinu! Pozdravite ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu!

13 Pozdravite Rufa, izabranoga u Gospodinu, i majku njegovu i moju.

14 Pozdravite Asinkrita, Flegona, Herma, Patroba, Hermesa i braću koja su s njima!

15 Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i sestru njegovu, i Olimpa i sve svete koji su s njima.

16 Pozdravite jedan drugoga poljupcem svetim! Pozdravljaju vas crkve Kristove.

17 Sada vas zaklinjem, braćo, uočite one koji izazivaju razdore i sablazni suprotno nauku koji ste vi naučili, i njih se klonite.

18 Jer takvi ne služe našem Gospodinu Isusu Kristu, nego svom trbuhu, te slatkim riječima i laskavim govorima zavode srca nedužnih.

19 Jer je vaša poslušnost doprla do svih. Zato se radujem zbog vas, ali htio bih da budete mudri za dobro, a bezazleni za zlo.

20 A Bog mira ubrzo će satrti Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama! Amen.

21 Pozdravlja vas Timotej moj suradnik, i Lucije, i Jason i Sosipater, moji rođaci.

22 Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji sam napisao *ovu* poslanicu.

23 Pozdravlja vas Gaj, domaćin moj i cijele crkve. Pozdravljaju vas Erast, gradski komornik, i brat Kvart.

24 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen.

25 A onome koji ima snagu učvrstiti vas, po mome evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po

otkrivenju otajstva sakrivenog od početka svijeta,

26 a sada očitovane, i po pro-ročkim Pismima, po zapovijedi vječnoga Boga, obznanjene svim narodima za poslušnost vjere,

27 jedinome mudrom Bogu, po Isusu Kristu, slava zauvijek! Amen.

PRVA POSLANICA KORINĆANIMA

POGLAVLJE 1

Pavlov pozdrav i zahvala

1 Pavao, pozvan *da bude* apostol Isusa Krista po volji Božjoj, i *naš* brat Sosten,

2 crkvi Božjoj koja je u Korintu, onima koji su posvećeni u Kristu Isusu, pozvanima *da budu* sveti, sa svima koji na svakom mjestu prizivaju ime Isusa Krista našega Gospodina, i njihovog i našeg.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

4 Uvijek zahvaljujem svome Bogu za vas na milosti Božjoj koja vam je predana po Isusu Kristu,

5 što ste se u svemu obogatili po njemu, u svakom govoru i svakoj spoznaji.

6 Kao što se svjedočanstvo o Kristu učvrstilo u vama,

7 tako da ne oskudijevate ni u jednom daru dok čekate dolazak Gospodina našega Isusa Krista,

8 koji će i vas učvršćivati do kraja, *da budete* besprijekorni na dan Gospodina našega Isusa Krista.

9 Vjeran je Bog koji vas je pozvao u zajedništvo svoga Sina, Isusa Krista, našega Gospodina.

Poziv na jedinstvo

10 Sada vas zaklinjem, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista da svi isto govorite i da ne bude razdora među vama, nego *da* budete savršeno združeni u istom umu i u istom uvjerenju.

11 Jer su me Kloiini *ukućani*, braćo moja, izvijestili o vama da među vama ima prepiranja.

12 A ovo kažem pošto svaki od vas govori: "Ja sam Pavlov", ili "Ja sam Apolonov", ili "Ja sam Ke-

fin", ili "Ja sam Kristov".

13 Je li Krist razdijeljen? Je li Pavao razapet za vas? Ili jeste li u Pavlovo ime kršteni?

14 Zahvaljujem Bogu što nisam nikoga od vas krstio, osim Krispa i Gaja,

15 da nitko ne može reći da sam krstio u svoje ime.

16 A krstio sam i Stefaninove ukućane, osim njih ne znam jesam li nekoga drugoga krstio.

17 Jer Krist me nije poslao krstiti, nego propovijedati evanđelje, i to ne riječima mudrosti da se ne obeskrijepi križ Kristov.

Krist – Božja snaga i mudrost

18 Jer je propovijedanje o križu ludost za one koji propadaju, a za nas koji smo spašeni, ono je snaga Božja.

19 Jer je zapisano: "Uništiti ću mudrost mudrih i poništiti pamet pametnih."

20 Gdje je mudrac? Gdje je pismoznanac? Gdje je onaj koji se prepire na ovom svijetu? Nije li Bog učinio ludom mudrost svijeta?

21 Jer budući da *svojom* mudrošću svijet nije upoznao Boga u Božjoj mudrosti, svidjelo se Bogu ludošću propovijedanja spasiti one koji vjeruju.

22 Jer i Židovi zahtijevaju znak, i Grci traže mudrost,

23 a mi propovijedamo Krista razapetog, Židovima kamen spoticanja, a Grcima ludost,

24 a onima koji su pozvani, i Židovima i Grcima, Krista, Božju snagu i Božju mudrost.

25 Jer je ludost Božja mudrija od

ljudi i slabost Božja jača je od ljudi.

26 Jer gledajte, braćo, svoj poziv da vas nema mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo silnih, ni mnogo plemićkog roda;

27 nego, ludo svijeta izabrao je Bog da posrami mudro, i slabo svijeta izabrao je Bog da posrami ono što je silno;

28 i ono obično iz svijeta, i ono što je prezreno, i ono što nije, izabrao je Bog da uništi ono što jest,

29 da se pred njim ne može pohvaliti ni jedno tijelo.

30 A od njega ste vi u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje i otkupljenje;

31 da bude kako je zapisano: "Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali."

POGLAVLJE 2

1 I ja, braćo, kad sam došao k vama nisam došao s uzvišenom besjedom ili mudrošću objaviti vam svjedočanstvo Božje,

2 jer sam odlučio ne znati među vama ništa drugo osim Isusa Krista, i to razapetoga.

3 I ja sam bio s vama u slabosti, i u strahu i u jakom drhtanju.

4 I moja besjeda i moje propovijedanje nije *bilo* primamljivim riječima ljudske mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage:

5 da vaša vjera ne bude u ljudskoj mudrosti, nego u snazi Božjoj.

Skrivena Božja mudrost

6 Štoviše, mudrost govorimo među savršenima, ali ne mudrost ovoga svijeta niti knezova ovoga svijeta, koji nestaju,

7 nego govorimo mudrost Božju u otajstvu, skrivenu *mudrost*, onu koju je Bog prije svijeta odredio za našu slavu,

8 koju nitko od knezova ovoga

svijeta nije upoznao; jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli.

9 Nego kao što je zapisano: "Što oko nije vidjelo, ni uho nije čulo, niti je ušlo u srce čovječje, to je Bog pripremio onima koji ga ljube."

10 A nama je *to* Bog otkrio po svome Duhu: jer Duh sve istražuje, pa i dubine Božje.

11 Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim čovječjega duha koji je u njemu? Tako i ono što je Božje, nitko ne zna osim Duha Božjeg.

12 A mi nismo primili duha ovog svijeta, nego Duha koji je od Boga, da bismo mogli upoznati ono što nam je od Boga darovano.

13 To i govorimo, ne riječima što ljudska mudrost poučava, nego što poučava Duh Sveti, uspoređujući duhovno s duhovnim.

14 A naravni čovjek ne prima ono što je od Duha Božjega jer je to za njega ludost, i ne može *to* upoznati, jer se to duhovno prosuđuje.

15 A onaj koji je duhovan prosuđuje sve, a njega samog ne prosuđuje nitko.

16 Jer tko je upoznao um Gospodinov da bi njega poučio? Ali mi imamo um Kristov.

POGLAVLJE 3

Uloga Božjih poslužitelja

1 I ja vama, braćo, nisam mogao govoriti kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao dojenčadi u Kristu.

2 Hranio sam vas mlijekom, a ne jelom, jer ga još niste mogli *podnositi*, pa ni sada još ne možete,

3 jer ste još tjelesni; jer dok su među vama zavist i svađa i razdori, niste li tjelesni, i ne hodite li kao *tjelesni* ljudi?

4 Jer kad jedan govori: "Ja sam Pavlov," a drugi: "Ja Apolonov," niste li tjelesni?

5 Tko je, dakle, Pavao? A tko je Apolon? Samo poslužitelji po kojima ste povjerovali, i to svakto kako mu je Gospodin dao.

6 Ja sam posadio, Apolon je zalio, ali je Bog dao rast.

7 Tako ni ti je što onaj koji sadi, niti onaj koji zalijeva, nego Bog koji daje rast.

8 A onaj koji sadi i onaj koji zalijeva jedno su, a svaki će primiti svoju nagradu prema svome trudu.

9 Jer mi smo Božji suradnici; vi ste Božje gospodarstvo, *vi ste* Božja građevina.

10 Prema Božjoj milosti koja mi je predana, ja sam, kao mudri graditelj, postavio temelj, a drugi nadograđuje. Ali neka svatko pazi kako nadograđuje!

11 Jer nitko ne može položiti drugog temelja osim onoga koji je već postavljen, a taj je Isus Krist.

12 Ako li tko gradi na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, drvetom, sijenom, slamom;

13 svačije će djelo biti očitovano, jer će ga taj dan objaviti jer će se ognjem otkriti. I oganj će prokušati svačije djelo kakvo je.

14 Oстане li kome djelo koje je nadogradio, primit će nagradu.

15 Izgori li čije djelo, pretrpjet će štetu. A on sâm bit će spašen, ali kao kroz oganj.

16 Ne znate li da ste hram Božji i da Duh Božji prebiva u vama?

17 Oskvrnjuje li tko hram Božji, njega će Bog uništiti, jer je svet Božji hram, a taj hram ste vi.

18 Neka se nitko ne zavarava! Ako tko među vama misli da je mudar na ovom svijetu, neka postane lud da bi bio mudar.

19 Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom! Jer je zapisano: "On hvata mudre u njihovom lukavstvu".

20 I ponovo: "Gospodin poznaje namisli mudrih, da su one isprazne."

21 Zato neka se nitko ne ponosi ljudima, jer sve je vaše.

22 Bilo Pavao, ili Apolon, ili Kefa, ili svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnjost, ili budućnost. Sve je vaše,

23 a vi ste Kristovi, a Krist je Božji.

POGLAVLJE 4

Služba Kristovih apostola

1 Neka nas ljudi na taj način smatraju kao Kristove poslužitelje i upravitelje Božjih tajni!

2 Štoviše, od upravitelja se traži da se pokaže vjeran.

3 Ali za mene je to najmanja stvar da me sudite vi ili neki ljudski sud. Dapače, ja ni sâm sebe ne sudim.

4 Jer sâm po sebi ništa ne znam, ali time nisam opravdan, a onaj koji mi sudi jest Gospodin.

5 Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će i na svjetlo iznijeti što je skriveno u tami i očitovati nakane srdaća, i tada će svatko primiti pohvalu od Boga.

6 A ovo sam, braćo, primijenio na sebe i Apolona zbog vas, da na nama naučite ne misliti preko onoga što je zapisano i da se nitko od vas zbog nekoga ne bi nadimao protiv drugoga.

7 Jer tko tebe čini drukčijim od drugoga? A što li imaš što nisi primio? A ako si i primio, zašto se hvališ kao da to nisi primio?

8 Već ste zasićeni, već ste se oboгатili, bez nas ste zakraljevali. I daj Bože da kraljujete, da bismo i mi s vama kraljevali!

9 Jer mislim da je Bog nas apostole učinio posljednjima, kao osuđene na smrt; jer smo postali javna predstava svijetu, i anđeli-

ma i ljudima.

10 Mi *smo* ludi radi Krista, a vi *ste* mudri u Kristu; mi *smo* slabi, a vi *ste* jaki; vi *ste* časnici, a mi *smo* prezreni.

11 Sve do ovog časa i gladujemo i žeđamo, i goli smo i izudarani, i bez stalnog smo boravišta,

12 i trudimo se radeći svojim rukama. Pogrdivani blagoslivljamo; progonjeni podnosimo,

13 oklevetani tješimo. Postali smo kao smeće svijeta, izmet svih sve do sada.

14 Ovo ne pišem da vas posramim, nego da *vas* kao svoje ljubljene sinove opomenem.

15 Jer da imate u Kristu tisuću poučavatelja, ipak nemate mnogo očeva, jer sam vas ja po evanđelju rodio u Kristu Isusu.

16 Stoga vas zaklinjem, budite moji sljedbenici!

17 Zbog toga sam vam i poslao Timoteja, koji je sin moj ljubljeni i vjerni u Gospodinu, koji će vas podsjetiti na moje puteve u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi poučavam.

18 A neki su se naduli, kao da neću doći k vama.

19 Ali evo doći ću ubrzo k vama, ako Gospodin bude htio, i tada ću upoznati, ne besjedu onih koji su se naduli, nego snagu.

20 Jer kraljevstvo Božje nije u riječi, nego u snazi.

21 Što želite? Da dođem k vama sa šibom ili u ljubavi i u duhu krotkosti?

POGLAVLJE 5 Osuda nemoralna

1 Općenito je razglašeno da među vama *ima* bludništva, i to takvog bludništva kakvo se ne spominje ni među Poganim: da netko ima očevu ženu.

2 I vi ste se još naduli, a niste se

radije rastužili da se ukloni od vas onaj koji je počinio to djelo!

3 Jer ja, iako odsutan tijelom, ali nazočan duhom, već sam osudio, kao da sam bio nazočan, onoga koji je učinio to djelo.

4 U ime Gospodina našega Isusa Krista, kad se sastanete, vi i moj duh, zajedno sa snagom Gospodina našega Isusa Krista,

5 neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi duh bio spašen u dan Gospodina Isusa.

6 Nije dobro vaše hvalisanje. Ne znate li da malo kvasca sve tijesto ukvasa?

7 Očistite dakle stari kvasac da budete novo tijesto kao što jeste beskvasni, jer je i Krist naša Pasha žrtvovana za nas.

8 Stoga svetkujmo ne sa starim kvascem, ni s kvascem zlobe i opakosti, nego s beskvasnim *kruh*om iskrenosti i istine!

9 Napisao sam vam u poslanici da se ne družite s bludnicima;

10 ali ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili s lakomcima, ili s otimačima, ili s idolopoklonicima, jer biste onda trebali izaći iz svijeta.

11 Ali sada sam vam napisao da se ne družite s onim koji bi, iako se zove brat, bio ili bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili klevetnik, ili pijanac, ili otimač. S takvim ni jesti!

12 Jer što je meni do toga da sudim i one koji su vani! Ne sudite li vi one koji su unutra?

13 A one koji su vani sudi Bog. Stoga uklonite tu opaku osobu od sebe samih!

POGLAVLJE 6 Sporovi među braćom

1 Usuđuje li se tko od vas, ako ima spor s drugim, parničiti se pred nepravednima, a ne pred

svetima?

2 Ne znate li da će sveti suditi svijetu? Ako li ćete vi suditi svijetu, zar ste nedostojni suditi najsitnije sporove?

3 Ne znate li da ćemo suditi anđelima? Koliko li onda više ono što se odnosi na ovaj život?

4 Kad dakle imate sporove koji se odnose na ovaj život, postavljate one koji su u crkvi najmanje cijenjeni da vam sude.

5 Govorim na vašu sramotu. Zar je tako da među vama nema ni jednog mudrog koji bi mogao rasuditi između svoje braće?

6 Nego se brat s bratom parniči, i to pred nevjernicima!

7 Već vam je dakle to potpuna pogreška što uopće imate parnice među sobom. Zašto radije ne pretrpите nepravdu? Zašto radije ne *dopustite* da vas prevare?

8 Naprotiv, vi činite nepravdu i varate, i to *svoju* braću!

Proslaviti Boga i u tijelu

9 Ne znate li da nepravедnici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni oni što se oskvrnjuju s muškarcima,

10 ni lopovi, ni lakomci, ni pijanci, ni psovači, ni otimači neće baštiniti kraljevstvo Božje.

11 I neki od vas su bili takvi. Ali ste se oprali, ali ste se posvetili, ali ste se opravdali u imenu Gospodina Isusa i po Duhu našega Boga.

12 Sve mi je dopušteno, ali sve ne koristi. Sve mi je dopušteno, ali ne želim biti pod vlašću bilo čega.

13 Jela trbuhu, a trbuh jelima. Ali će Bog i jedno i drugo uništiti. A tijelo nije za bludništvo, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo.

14 A Bog koji je Gospodina uskrsnuo, i nas će uskrsnuti svojom

snagom.

15 Ne znate li da su vaša tijela udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti Kristove udove i učiniti ih udovima bludnice? Bože sačuvaj!

16 Što? Zar ne znate da tko uz bludnicu prione da je jedno tijelo? Jer govori: "Bit će dvoje jedno tijelo."

17 A tko prione uz Gospodina, jedan je duh.

18 Bježite od bludništva! Svaki grijeh koji čovjek učini je izvan tijela; ali tko bludniči griješi protiv vlastitog tijela.

19 Što? Zar ne znate da je vaše tijelo hram Svetoga, *koji je* u vama, kojega imate od Boga te niste svoji?

20 Jer ste cijenom otkupljeni. Stoga proslavite Boga u svome tijelu i svome duhu, koji su Božji!

POGLAVLJE 7

Ženidba

1 Sad o onome što ste mi napisali. Dobro je čovjeku da se ne dotiče žene.

2 Ali *da izbjegnute* bludništvo, neka svaki ima svoju ženu i svaka žena neka ima svoga muža.

3 Neka muž iskazuje svojoj ženi dužnu blagonaklonost, isto tako i žena mužu!

4 Žena nema vlast nad svojim tijelom, nego muž, a isto tako ni muž nema vlast nad svojim tijelom, nego žena.

5 Ne uskraćujete se jedno drugomu, osim po dogovoru, na neko vrijeme, da biste se posvetili postu i molitvi; zatim se ponovo sastanite, da vas ne bi Sotona iskušavao zbog vaše nesuzdržljivosti.

6 Ali ovo kažem kao dopuštenje, a ne kao zapovijed.

7 Jer bih htio da svi ljudi budu kao što sam ja; ali svatko ima svoj vlastiti dar od Boga, jedan ovakav,

drugi onakav.

8 Stoga kažem neoženjenima i udovicama: dobro je za njih ako ostanu kao što sam ja.

9 Ako li se ne mogu suzdržavati, neka se žene, jer je bolje oženiti se negoli izgarati.

10 A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od *svojega* muža ne rastavlja.

11 Ako li se i rastavi, neka ostane neudana ili neka se pomiri sa *svojim* mužem; a muž neka ne otpušta *svoju* ženu.

12 Ali ostalima kažem ja, ne Gospodin: ako koji brat ima ženu koja ne vjeruje, a ona je zadovoljna živjeti s njim, neka je ne otpušta!

13 I žena koja ima muža koji ne vjeruje, a on je zadovoljan živjeti s njom, neka ga ne napušta,

14 jer je muž koji ne vjeruje posvećen ženom, a žena koja ne vjeruje posvećena je mužem. Inače bi vaša djeca bila nečista, a sada su sveta.

15 Ako li se nevjernik rastavlja, neka se rastavi. U takvim *slučajevima* brat ili sestra nisu u ropstvu, nego nas je Bog pozvao na mir.

16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti *svojega* muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti *svoju* ženu?

17 Nego kako je kome dodijelio Bog, kako je koga pozvao Gospodin, tako neka hodi. I tako određujem po svim crkvama!

18 Je li tko pozvan već obrezan, neka ne bude neobrezan. Je li tko pozvan u neobrezanju? Neka ne bude obrezan!

19 Obrezanje nije ništa, i neobrezanje nije ništa, nego držanje Božjih zapovijedi.

20 Neka svatko ostane u istom zvanju u kojem je pozvan!

21 Jesi li pozvan *kao* sluga? Ne brini se za to! Nego, ako li možeš postati slobodan, radije se *time*

okoristi.

22 Jer tko je u Gospodinu pozvan *kao* sluga, slobodnjak je Gospodinov; tako i tko je pozvan *kao* slobodan, sluga je Kristov.

23 Cijenom ste otkupljeni! Ne budite sluge ljudima!

24 Braćo, neka svatko, u čemu je pozvan u tome ostane s Bogom.

25 A što se tiče djevica, nemam zapovijedi Gospodinove, no dajem prosudbu kao onaj koji je zadobio milosrđe od Gospodina da bude vjeran.

26 Smatram dakle da je zbog sadašnje tjeskobe to dobro; čovjeku je dobro tako biti.

27 Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastavu! Jesi li rastavljen od žene? Ne traži ženu!

28 Ako li se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica ako se uda, nije sagriješila. Međutim takvi će imati tjelesnu nevolju, a ja bih vas htio poštediti.

29 Ali ovo vam kažem, braćo: vrijeme je kratko. Preostaje da i oni koji imaju žene budu kao da ih nemaju.

30 I oni koji plaču, kao da ne plaču; i oni koji se raduju, kao da se ne raduju; i oni koji kupuju, kao da ne posjeduju;

31 i koji koriste ovaj svijet, kao da ga ne iskorištavaju: jer prolazi obličje ovoga svijeta.

32 A htio bih da vi budete bezbrižni. Neoženjeni se brine za ono što pripada Gospodinu: kako bi mogao ugoditi Gospodinu.

33 A oženjeni se brine za ono što je od svijeta: kako bi mogao ugoditi *svojoj* ženi.

34 Postoji i razlika između žene i djevice. Neudana se brine za ono što je Gospodinovo: da bi mogla biti sveta i tijelom i duhom. A udana se brine za ono što je svjetsko, kako bi mogla ugoditi mužu.

35 A ovo govorim na korist vama samima, ne da vam postavim zamku, nego *navedem* na ono što je prikladno, da možete posluživati Gospodinu nesmetano.

36 No smatra li tko da neprikladno postupa prema svojoj djevici, ako je ona i prošla cvijet *svoje* dobi, i tako je trebalo biti, neka učini što želi, ne griješi; neka se vjenčaju.

37 Ali onaj tko ostaje čvrst u svome srcu, i nema potrebu, već ima vlast nad svojom voljom, i tako je odlučio u svome srcu sačuvati svoju djevicu, čini dobro.

38 Tako dakle onaj koji *nju* udaje, čini dobro, a onaj koji *nju* ne udaje, čini bolje.

39 Žena je vezana Zakonom tako dugo dok njezin muž živi; ako li joj muž umre, slobodna je da se uda za koga hoće, samo u Gospodinu!

40 No bit će sretnija, po mojoj prosudbi, ako ostane tako. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

POGLAVLJE 8

Jela prinesena idolima

1 A što se tiče onoga što je žrtvovano idolima, znamo da svi imamo znanje. Znanje nadima, a ljubav izgrađuje.

2 Ako li netko misli da nešto zna, ništa još ne zna onako kako treba znati!

3 No ako netko ljubi Boga, toga on poznaje.

4 Dakle, što se tiče blagovanja onoga što je prineseno na žrtvu idolima, znamo da idol nije ništa na svijetu i da nema drugog Boga osim jednoga.

5 Jer ako bi i postojali takozvani bogovi, bilo u nebu, ili na zemlji, (kao što postoji mnogo bogova i mnogo gospodara),

6 ali mi imamo *samo* jednoga Boga, Oca, od kojega *je* sve i mi u

njemu, i jednoga Gospodina, Isusa Krista, po kome *je* sve i mi po njemu.

7 Ipak nema svatko to znanje. Jer neki svjesni idola, sve do ovog časa, jedu *to* kao prineseno idolu, i njihova se savjest, pošto *je* slaba, kalja.

8 A jelo nas ne preporučuje Bogu: jer niti što dobivamo ako jedemo, niti što gubimo ako ne jedemo.

9 Ali pazite da ne bi ta vaša sloboda postala kamen spoticanja onima koji su slabi.

10 Jer ako tko vidi tebe koji imaš znanje kako sjediš pri jelu u idolskom hramu, neće li se njegova savjest koja *je* slaba ohrabriti da jede ono što *je* prineseno idolima?

11 I zbog tvojega će znanja propasti slabi brat za kojega *je* Krist umro.

12 I dok tako griješite protiv braće i ranjavate njihovu slabu savjest, griješite protiv Krista.

13 Zato ako jelo sablažnjava brata mojega, neću jesti meso dok *je* svijeta da brata svojega ne sablaznim.

POGLAVLJE 9

Prava kršćanina

1 Nisam li ja apostol? Nisam li slobodan? Nisam li vidio Isusa Krista, našega Gospodina? Niste li vi moje djelo u Gospodinu?

2 Ako drugima nisam apostol, ali vama bez sumnje jesam: jer vi ste pečat mojega apostolstva u Gospodinu.

3 Moj odgovor onima koji me ispituju jest ovo:

4 Nemamo li pravo jesti i piti?

5 Nemamo li pravo voditi sa sobom sestru, ženu, kao i ostali apostoli, i braća Gospodinova, i Kefa?

6 Ili samo ja i Barnaba nemamo pravo ne raditi?

7 Tko ikada ide ratovati o svom vlastitom trošku? Tko sadi vino-grad pa ne jede od ploda njegova? Ili tko pase stado, a mlijeka od stada ne jede?

8 Govorim li ovo kao čovjek? Ili ne govori li to isto i Zakon?

9 Jer je u Mojsijevu Zakonu zapisano: "Ne zavezuj usta volu koji vrši žito." Brine li se Bog za volove?

10 Ili sve *to* govori radi nas? Jer je *to*, bez sumnje, radi nas zapisano, da onaj koji ore u nadi treba orati; i onaj koji vrše u nadi treba biti dionik svoje nade.

11 Ako smo mi vama sijali duhovna dobra, *je li* to velika stvar ako žanjemo vaša tjelesna dobra?

12 Ako drugi imaju udio u pravu nad vama, nemamo li mi još više? Ali se nismo koristili tim pravom, nego smo sve podnosili da ne bismo priječili Kristovo evanđelje.

13 Ne znate li da oni koji poslužuju oko svetih stvari žive od hramskih *prinosa* i koji kod žrtvenika služe, sa žrtvenikom i dijele?

14 Tako je i Gospodin odredio onima koji evanđelje propovijedaju od evanđelja živjeti.

15 Ali ja se ničim od toga nisam koristio. Niti sam ovo napisao da bi se tako trebalo postupati prema meni, jer bi mi bilo bolje umrijeti nego da netko uništi moju slavu.

16 Jer iako propovijedam evanđelje, ja nemam ništa čime bi se proslavio, jer je na mene položena *ta* obveza. A jao meni ako evanđelje ne propovijedam!

17 Jer ako ovo činim dragovoljno, imam nagradu; ako li protiv volje, to je služba *evanđelja* koja mi je povjerena.

18 Koja mi je onda nagrada? *Uistinu* da, kad propovijedam evanđelje, bez naplate predajem evanđelje Kristovo, tako da se ne oko-

ristim svojim pravom u evanđelju.

19 Jer premda sam slobodan od svih, svima sam postao sluga da ih što više pridobijem.

20 I Židovima sam bio kao Židov, da bih pridobio Židove; onima koji su pod Zakonom, kao da *sam* pod Zakonom, da bih pridobio one koji su pod Zakonom;

21 onima koji su bez Zakona, kao da *sam* bez Zakona, (premda nisam pred Bogom bez Zakona, nego sam pod Kristovim zakonom) da bih pridobio one koji su bez Zakona.

22 Slabima sam bio kao slab da bih pridobio slabe. Svima sam bio sve da bih na svaki način neke spasio.

23 A ovo činim radi evanđelja, da bih mogao biti njegov dionik.

24 Ne znate li da oni što u trkalištu trče, svi trče, ali jedan prima premiju! Trčite tako da biste dobili!

25 A svaki onaj koji se natječe, uzdržava se od svega: oni zato da bi dobili raspadljiv vijenac, a mi neraspadljiv.

26 Ja stoga tako trčim, ne kao nesiguran; tako se borim, ne kao onaj koji mlati zrak.

27 Nego obuzdavam svoje tijelo i dovodim *ga* u pokornost, da pošto sam drugima propovijedao, sâm ne budem izbačen.

POGLAVLJE 10

Idolopoklonstvo u prošlosti

1 Štoviše, braćo, ne bih htio da budete u neznanju kako su svi naši očevi bili pod oblakom i svi su prošli kroz more;

2 i svi su bili kršteni na Mojsija u oblaku i u moru;

3 i svi su jeli isto duhovno jelo;

4 i svi su pili isto duhovno piće. Jer pili su iz duhovne Stijene koja ih je pratila, a ta je Stijena bila

Krist.

5 Ali s mnogima od njih Bog nije bio zadovoljan, jer su bili oboreni u pustinji.

6 A ovo su nama bili primjeri, da mi ne žudimo za zlim stvarima, kao što su oni žudjeli.

7 Ni ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kao što je zapisano: "Sjeo je narod da bi jeo i pio, a onda ustao da bi se zabavljao!"

8 Ni ne bludničimo, kao što su neki od njih činili, te je u jednom danu palo dvadeset i tri tisuće!

9 Ni ne iskušavajmo Krista, kao što su neki od njih iskušavali te su od zmija izginuli.

10 Ni ne mrmljajte, kao što su i neki od njih mrmljali, te bili uništeni od Zatornika!

11 A sve se to kao primjer dogodio njima, a zapisano je za upozorenje nama na koje su došli svršeci svijeta.

12 Zato tko misli da stoji, neka pazi da ne padne!

13 Nikakva kušnja nije vas zahvatila osim one zajedničke čovjeku. Ali, vjeran je Bog koji neće dopustiti da budete iskušani preko onoga što možete, nego će s iskušenjem dati i put za izlaz da biste *ga* mogli podnijeti.

Zabrana idolopoklonstva

14 Zato ljubljeni moji, bježite od idolopoklonstva!

15 Govorim vam kao mudrima; prosudite sami što govorim.

16 Čaša blagoslova, kojom blagoslivljamo, nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo, nije li zajedništvo tijela Kristova?

17 Jer mi mnogi, jedan smo kruh, i jedno tijelo, jer smo svi dionici toga jednoga kruha.

18 Promatrajte Izraela po tijelu: nisu li oni koji jedu od žrtava dionici žrtvenika?

19 Što onda reći? Je li idol nešto? Ili je li ono što je prineseno na žrtvu idolima nešto?

20 Nego *kažem*, da ono što Pogani žrtvuju, đavlima žrtvuju, a ne Bogu. A ne bih htio da imate zajedništvo s đavlima.

21 Ne možete piti čašu Gospodinovu i čašu đavolsku. Ne možete biti dionici stola Gospodinova i stola đavolskoga.

22 Izazivamo li Gospodina na ljubomoru? Jesmo li mi jači od njega?

Činiti sve na slavu Božju

23 Sve mi je dopušteno, ali sve nije korisno. Sve mi je dopušteno, ali sve ne izgrađuje.

24 Neka nitko ne traži svoju, nego svaki *korist* drugoga!

25 Sve što se prodaje na tržnici, *to* jedite i ništa ne ispitujte radi savjesti.

26 Jer *je* Gospodinova zemlja i obilje njezino.

27 Ako vas tko od onih koji ne vjeruju pozove *na gozbu*, i vi ste voljni ići, jedite sve što se pred vas postavi i ništa ne ispitujte radi savjesti.

28 Ako li vam tko kaže: "Ovo je prineseno na žrtvu idolima", ne jedite radi onoga koji vam je na to ukazao i radi savjesti; jer *je* Gospodinova zemlja i obilje njezino.

29 Savjesti, *kažem*, ne svoje, nego drugoga. Jer zašto da moju slobodu sudi savjest drugoga?

30 Jer ako ja po milosti sudjelujem, zašto bi me pogrdjivali za ono zbog čega ja zahvaljujem?

31 Ako dakle jedete ili pijete, ili što drugo činite, sve činite na slavu Božju!

32 Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Poganima, ni crkvi Božjoj,

33 kao što i ja svima u svemu

ugađam *i* ne tražim svoju korist, nego *korist* mnogih, da bi bili spašeni.

POGLAVLJE 11

1 Moji sljedbenici budite, kao što sam i ja Kristov!

Pokrivanje glave kod žena

2 A hvalim vas, braćo, što me se u svemu sjećate i držite uredbe koje sam vam predao.

3 Ali htio bih da znate da je svakom muškarcu glava Krist, a glava ženi muškarac, a glava Kristu Bog.

4 Svaki muškarac koji moli ili prorokuje, *a* ima pokrivenu glavu, sramoti svoju glavu.

5 I svaka žena koja moli ili prorokuje, nepokrivene glave sramoti svoju glavu. Jer je to jedno te isto kao da je obrijana.

6 Jer ako se žena ne pokriva, neka se i ošiša! Ako li je sramota ženi da bude ošišana ili obrijana, neka se pokrije!

7 Jer muškarac doista ne treba pokrivati svoju glavu, jer je slika i slava Božja, a žena je slava muškarčeva.

8 Jer muškarac nije od žene, nego žena od muškarca,

9 i nije muškarac stvoren za ženu, nego žena za muškarca.

10 Zbog toga treba žena imati vlast na *svojoj* glavi, radi anđela.

11 Međutim, u Gospodinu ni muškarac bez žene, ni žena bez muškarca.

12 Jer kao što je žena od muškarca, tako je i muškarac po ženi, a sve je od Boga.

13 Prosudite sami po sebi: dolikuje li ženi da se nepokrivena moli Bogu?

14 Ne uči li vas i sama narav da je sramota muškarcu ako ima dugu kosu?

15 Ako li žena ima dugu kosu to

joj je na slavu, jer *joj* je kosa dana za pokrivalo.

16 No ako netko misli biti svadljiv, mi nemamo takvog običaja, a ni crkve Božje.

Gospodinova večera

17 A dok to obznanim, ne hvalim *vas* pošto se ne sastajete na bolje, nego na gore.

18 Prije svega, čujem da, kad se sastajete u crkvi, među vama ima razdora, što djelomično i vjerujem.

19 Jer treba biti i krivovjerja među vama da se oni prokušani očituju među vama.

20 Kad se tako zajedno sastajete na nekom mjestu, *to* više nije blagovanje Gospodinove večere.

21 Jer pri blagovanju svaki uzima pred *drugima* svoju večeru, te jedan gladuje, a drugi se opija.

22 Što? Nemate li kuće u kojima jedete i pijete? Ili prezirete crkvu Božju i sramotite one koji nemaju? Što ću vam reći? Hoću li vas pohvaliti u tome? Ne hvalim *vas*!

23 Jer ja sam primio od Gospodina ono što sam vam i predao da je Gospodin Isus one noći u kojoj je bio izdan uzeo kruh,

24 te *ga* je, kad je dao hvalu, razlomio i rekao: "Uzmite, jedite! Ovo je tijelo moje koje je za vas slomljeno. Ovo činite meni na spomen!"

25 Isto tako, nakon što je večerao, uzeo je i čašu govoreći: "Ova je čaša Novi zavjet u mojoj krvi. Ovo činite, svaki put kad *je* pijete, meni na spomen!"

26 Jer svaki put kad jedete ovaj kruh i pijete ovu čašu, smrt Gospodinovu objavljujete dok on ne dođe.

27 Zato svaki koji jede ovaj kruh ili pije čašu Gospodinovu nedostojno, bit će kriv za tijelo i krv Gospodinovu.

28 Ali neka čovjek sâm sebe ispita te onda od *tog* kruha jede i iz *te* čaše pije,

29 jer tko jede i pije nedostojno, osudu svoju jede i pije, pošto ne raspozna je tijelo Gospodinovo.

30 Zbog toga *su* među vama mnogi slabi i bolesni, i mnogi spavaju.

31 Jer kad bismo sami sebe prosuđivali, ne bismo bili suđeni.

32 Ali kad smo suđeni, mi smo od Gospodina odgajani kažnjavanjem, da ne budemo osuđeni sa svijetom.

33 Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, pričekajte jedni druge!

34 Ako je netko gladan, neka jede kod kuće da se ne sastajete na osudu. A ostalo ću urediti kad dođem.

POGLAVLJE 12

Raznovrsnost duhovnih darova

1 A o duhovnim *darovima*, braćo, ne bih htio da ste u neznanju.

2 Znete da ste bili Pogani, zavedeni k nijemim idolima, kako su vas vodili.

3 Zato vam dajem do znanja da nitko, koji govori po Duhu Božjem, ne naziva Isusa prokletim, i *da* nitko ne može reći da je Isus Gospodin, osim po Duhu Svetom.

4 A ima raznovrsnih darova, ali je isti Duh,

5 i različite su službe, ali je isti Gospodin.

6 I raznovrsna su djelovanja, ali je isti Bog koji radi sve u svima.

7 A svakome se daje očitovanje Duha na korist.

8 Jer jednome se po Duhu daje riječ mudrosti; a drugome riječ znanja po istom Duhu;

9 a drugome vjera po istom Duhu; a drugome darovi ozdravljanja po istom Duhu;

10 a drugome činjenje čudesa; a drugome prorokovanje; a drugome raspoznavanje duhova; a drugome *različite* vrste jezika; a drugome tumačenje jezika.

11 A sve to radi taj jedan te isti Duh koji dijeli svakome pojedinačno kako on hoće.

12 Jer kao što je tijelo jedno, i ima mnogo udova, a svi udovi tog jednog tijela, iako *ih* je mnogo, jedno su tijelo: tako *je* i Krist.

13 Jer po jednom smo Duhu svi mi kršteni u jedno tijelo, bilo Židovi ili Pogani, bilo robovi ili slobodnjaci. I svi smo napojeni jednim Duhom.

14 Jer ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi.

15 Ako bi noga rekla: "Zato što nisam ruka, nisam od tijela," zar stoga nije od tijela?

16 Ako bi i uho reklo: "Zato što nisam oko, nisam od tijela," zar stoga nije od tijela?

17 Kad bi cijelo tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh? Kad bi sve *bio* sluh, gdje bi *bio* njuh?

18 Ali sada je Bog udove, svakog pojedinog od njih, postavio na tijelu kako je htio.

19 A kad bi svi bili jedan ud, gdje bi *bilo* tijelo?

20 No sada *postoje* mnogi udovi, ali je jedno tijelo.

21 I oko ne može reći ruci: "Ne trebam te", ili opet glava nogama: "Ne trebam vas."

22 Naprotiv, puno su više potrebni oni udovi tijela koji se čine slabijima.

23 A oni *udovi* tijela za koje mislimo da su manje časni, njima poklanjamo veću čast. I naši nepristojni *dijelovi* imaju više pristojnosti,

24 a naši pristojni *dijelovi* nemaju *tu* potrebu. Ali je Bog sastavio tijelo i dao veću čast onome *dijelu* kojemu *to* nedostaje,

25 da ne bude razdora u tijelu, nego *da* se svi udovi jednako brinu jedan za drugoga.

26 I kad trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ili kad je jedan ud poštovan, svi se udovi raduju s njim.

27 A vi ste tijelo Kristovo, a zasebno udovi.

28 I neke je Bog postavio u crkvi: prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje; zatim čudesa, onda darove ozdravljanja, pomoći, upravljanja, različite jezike.

29 *Jesu* li svi apostoli? *Jesu* li svi proroci? *Jesu* li svi učitelji? *Jesu* li svi čudotvorci?

30 Imaju li svi darove ozdravljanja? Govore li svi jezike? Tumače li *ih* svi?

31 Ali vi čeznite za najboljim darovima! A ja ću vam pokazati još izvrsniji put.

POGLAVLJE 13 Hvalospjev ljubavi

1 Ako bih govorio ljudske i anđeoske jezike, a ljubavi ne bih imao, postao bih *kao* mjed što ječi, ili cimbal što zveči.

2 Ako bih imao i *dar* prorokovanja i znao sve tajne i sva znanja; ako bih imao i svu vjeru, tako da bih mogao i gore premještati, a ljubavi ne bih imao, ništa sam.

3 Ako bih i razdijelio sva svoja dobra da nahranim *siromahe*, ako bih i predao tijelo svoje da se spali, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne koristi.

4 Ljubav je strpljiva, dobrostiva je; ljubav ne zavidi, ljubav se ne hvali, ne nadima se,

5 nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne misli zlo;

6 ne raduje se nepravdi, a raduje se istini,

7 sve nosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.

8 Ljubav nikad ne prestaje. A kad *bi bila* proročanstva, prestala bi! Kad *bi bili* jezici, umuknuli bi! Kad *bi bilo* znanje, iščeznulo bi!

9 Jer djelomično spoznajemo i djelomično prorokujemo.

10 Ali kad dođe ono savršeno, tada će ovo djelomično nestati.

11 Kad sam bio dijete, govorio sam kao dijete, shvaćao kao dijete, razmišljao kao dijete. Ali kad sam postao muškarac, odbacio sam ono djetinje.

12 Jer sada vidimo u ogledalu, nejasno, a tada, licem u lice. Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati kao što sam i spoznat.

13 A sada ostaje vjera, nada, ljubav, to troje; ali najveća od ovih je ljubav.

POGLAVLJE 14 Prorokovanja i jezici

1 Težite za ljubavlju i čeznite za duhovnim *darovima*, a još više da bi prorokovali.

2 Jer tko govori *nepoznatim* jezikom, ne govori ljudima, nego Bogu; jer ga nitko ne razumije, premda on u duhu govori tajne.

3 Ali onaj koji prorokuje, ljudima govori *na* izgradnju, i ohrabrenje i utjehu.

4 Onaj koji govori *nepoznatim* jezikom, sâm sebe izgrađuje, ali onaj koji prorokuje, izgrađuje crkvu.

5 Htio bi da svi vi govorite jezike, ali još više da bi prorokovali. Jer je veći onaj koji prorokuje nego onaj koji govori jezike, osim ako to protumači, da bi se izgrađivala crkva.

6 A sada, braćo, dođem li k vama govoreći jezike, što ću vam ja koristiti ako vam ne govorim ili po otkrivenju, ili po spoznanju, ili po proročanstvu ili po nauku?

7 Čak i nežive stvari daju zvuk, bilo svirala ili harfa, ako li ne daju

različite zvukove, kako će se raspoznati što svira svirala ili harfa?

8 Jer ako truba daje nepouzdan zvuk, tko će se spremati za bitku?

9 Tako i vi: ako jezikom ne izgovorite riječi koje se lako razumiju kako će se znati što je rečeno? Jer ćete govoriti u zrak.

10 Postoji na svijetu toliko vrsta glasova, a ni jedan od njih nije bez značenja.

11 Stoga, ako ne raspoznajem značenje glasa, bit ću barbarin onomu koji govori, a onaj koji govori bit će barbarin meni.

12 Tako i vi, budući da ste revni za duhovnim *darovima*, tražite kako biste se njima odlikovali za izgradnju crkve!

13 Zato tko govori *nepoznatim* jezikom neka se moli da bi mogao protumačiti.

14 Jer ako se molim *nepoznatim* jezikom, moj se duh moli, ali moj je razum besplodan.

15 Što ću onda? Molit ću duhom, a molit ću i razumom; pjevat ću hvale duhom, a pjevat ću i razumom.

16 Inače kad blagosiljaš duhom, kako će onaj koji zauzima mjesto za neupućenog reći "Amen" na tvoju zahvalu, pošto ne razumije što govoriš?

17 Jer ti, uistinu, dobro zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje.

18 Zahvaljujem Bogu svojemu, govorim jezike više od svih vas;

19 ali u crkvi radije kažem pet riječi svojim razumom, da bi se *mojim glasom* i drugi poučili, nego deset tisuća riječi *nepoznatim* jezikom.

20 Braćo, ne budite više djeca razumom, nego u zlobi budite djeca, ali razumom budite muškarci!

21 U Zakonu je zapisano: "Kroz ljude drugih jezika i drugih usana govorit ću ovom narodu, a ipak

me ni tako neće poslušati, govori Gospodin."

22 Zato nisu jezici znak za one koji vjeruju, nego za one koji ne vjeruju, a prorokovanje nije za one koji ne vjeruju, nego za one koji vjeruju.

23 Ako se dakle skupi sva crkva na jednom mjesto te svi govore jezike, a uđu neupućeni ili nevjernici, neće li reći da ste poludjeli?

24 No ako svi prorokuju, a uđe jedan koji ne vjeruje ili *jedan* neupućeni, presvjedočen je od svih, prosuđivan je od svih;

25 te se tako očituju tajne njegova srca. I tako će pasti na lice *svoje* i štovati Boga te obznaniti da je Bog zaista u vama.

Način korištenja duhovnih darova

26 Što ćete onda, braćo? Kad se sastajete, svaki od vas ima psalam, ima nauk, ima jezik, ima otkrivenje, ima tumačenje. Neka sve bude na izgradnju!

27 Ako tko govori *nepoznatim* jezikom, *neka to budu* po dvojica, ili najviše trojica, i to po redu, a jedan neka tumači!

28 Ako li nema tumača, neka šuti u crkvi; a neka govori sebi i Bogu!

29 Neka proroci govore *po* dvojica ili trojica, a ostali neka prosuđuju!

30 Ako li nešto bude objavljeno drugome koji sjedi, prvi neka ušuti!

31 Jer svi možete prorokovati jedan po jedan, da se svi nauče i svi budu utješeni.

32 A duhovi prorokā podloženi su prorocima.

33 Jer Bog nije *autor* zbrke, nego mira, kao što je u svim crkvama svetih.

34 Neka žene vaše u crkvama

šute jer im nije dopušteno govoriti, nego im je *naređeno* da budu poslušne kao što i Zakon govori.

35 A ako žele što naučiti, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer je sramota ženama govoriti u crkvi.

36 Što, je li od vas izašla riječ Božja? Ili je došla samo k vama?

37 Ako netko misli da je prorok ili duhovan, neka spozna da su ovo što vam pišem zapovijedi Gospodinove.

38 Ako li netko to ne spozna, neka bude u neznanju.

39 Zato, braćo, čeznite prorokovati i ne branite govoriti jezike!

40 Sve neka bude pristojno i uredno.

POGLAVLJE 15 Uskrsnuće mrtvih

1 Povrh svega, braćo, objavljujem vam evanđelje koje sam vam propovijedao, koje ste i prihvatili i u kojem stojite,

2 po kojem ste i spašeni, ako ste zapamtili što sam vam ja propovijedao, osim ako ste povjerovali uzalud.

3 Jer predao sam vam najprije ono što sam i primio: da je Krist umro za naše grijeha prema Pismima,

4 i da je bio pokopan, i da je treći dan uskrsnuo, prema Pismima,

5 i da ga je vidio Kefa, zatim dvanaestorica.

6 Poslije toga vidjelo ga je odjednom više od pet stotina braće, od kojih je većina ostala do ovog trenutka, a neki su usnuli.

7 Nakon toga vidio ga je Jakov, zatim svi apostoli.

8 A na kraju svega, vidio sam ga i ja, kao nedonošče.

9 Jer ja sam najmanji među apostolima, ja nisam podoban nazivati se apostolom jer sam progonio

crkvu Božju.

10 Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost koja mi je *darovana*, meni nije bila uzaludna. Naprotiv, trudio sam se puno više nego svi oni; ali ne ja, nego milost Božja koja je bila sa mnom.

11 Stoga bilo to ja, ili oni, tako propovijedamo, te ste tako povjerovali.

12 Ako li je Krist propovijedan da je uskrsnuo od mrtvih, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća od mrtvih?

13 Ako li nema uskrsnuća od mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo.

14 A ako Krist nije uskrsnuo, onda je uzaludno naše propovijedanje, a uzaludna je i vaša vjera.

15 Dapače, našli bismo se i lažnim svjedocima Božjim, jer smo svjedočili o Bogu da je uskrsnuo Krista, kojega nije uskrsnuo, ako bi bilo da mrtvi ne uskrsavaju.

16 Jer ako mrtvi ne uskrsavaju, ni Krist nije uskrsnuo.

17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzalud je vaša vjera; još ste u grijesima svojim.

18 Onda su i oni koji su usnuli u Kristu, propali.

19 Ako samo u ovom životu imamo nadu u Krista, najbjedniji smo od svih ljudi.

20 Ali sada, Krist je uskrsnuo od mrtvih i postao prvina onih koji su usnuli.

21 Budući da je po čovjeku *došla* smrt, po čovjeku *dolazi* i uskrsnuće od mrtvih.

22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.

23 Ali svatko u svom redu: prvina Krist, zatim oni koji su Kristovi kod njegovog dolaska.

24 Tada *dolazi* svršetak, kad će predati kraljevstvo Bogu i Ocu, kad će zbaciti svako poglavarstvo, svaku vlast i silu.

25 Jer on mora kraljevati, dok ne položi sve neprijatelje pod svoje noge.

26 Posljednji neprijatelj *koji* će biti uništen *je* smrt.

27 Jer je sve podložio pod njegove noge. A kad kaže: "Sve *mu* je podloženo," očito *je*, sve osim onoga koji mu je sve podložio.

28 A kad mu sve bude podloženo, tada će se i sâm Sin podložiti onomu koji je njemu sve podložio, da Bog bude sve u svemu.

29 Inače, što onda čine oni koji se krštavaju za mrtve? Ako mrtvi uopće ne uskrsavaju, čemu se onda krštavaju za mrtve?

30 I zašto se mi svaki čas izlažemo pogibli?

31 Tako mi vaše slave koju imam u Kristu Isusu, našem Gospodinu, svaki dan umirem.

32 Ako sam se na ljudski način borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi je prednost ako mrtvi ne uskrsavaju? *Onda*: "Jedimo i pijmo jer sutra umiremo."

33 Ne zavaravajte se: "Zli razgovori kvare dobre navike."

34 Probudite se za pravednost i ne griješite jer neki nemaju spoznaju Boga. Govorim *to* na vašu sramotu.

35 Ali netko će reći: "Kako uskrsavaju mrtvi? I s kakvim li tijelom dolaze?"

36 Bezumniče! Ono što ti siješ ne oživljuje, ako ne umre.

37 I ono što siješ nije tijelo koje će nastati, nego golo zrno, na primjer, pšenice ili neko drugo.

38 A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje tijelo.

39 Nije svako tijelo isto tijelo, nego jedno je ljudsko tijelo, a drugo je životinjsko tijelo, drugo je riblje, i drugo ptičje.

40 *Postoje* i nebeska tjelesa i ze-

maljska tjelesa, ali *je* jedna slava nebeskih, a druga *slava* zemaljskih.

41 Jedna *je* slava sunca, i druga slava mjeseca, i druga slava zvijezda; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.

42 Tako *je* i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, a uskrsava u neraspadljivosti;

43 sije se u sramoti, uskrsava u slavi; sije se u slabosti, uskrsava u snazi;

44 sije se tijelo naravno, uskrsava tijelo duhovno. Postoji tijelo naravno, i postoji tijelo duhovno.

45 Tako je i zapisano: "Prvi čovjek, Adam, postao je živa duša," posljednji Adam postao je duh koji oživljuje.

46 Ipak nije najprije bilo duhovno, nego naravno; a poslije toga duhovno.

47 Prvi je čovjek od zemlje, zemljan; drugi *je* čovjek Gospodin s neba.

48 Kakav *je* zemljani, takvi *su* i zemljani; a kakav *je* nebeski, takvi *su* i nebeski.

49 I kao što smo nosili lik zemljanoga, nosit ćemo i lik nebeskoga.

50 A ovo, braćo, kažem da tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstvo Božje; niti raspadljivost baštiniti neraspadljivost.

51 Evo, objavljujem vam otajstvo: svi nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti,

52 u trenutku, u tren oka, na posljednju trubu; jer zatrubit će, i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi, a mi ćemo se izmijeniti.

53 Jer se ovo raspadljivo mora zaodjenuti neraspadljivošću i ovo smrtno *mora* se zaodjenuti besmrtnošću.

54 A kad se ovo raspadljivo zaodjene neraspadljivošću i ovo smrtno zaodjene besmrtnošću, tada će se ispuniti besjeda koja je zapisa-

na: "Pobjeda je progutala smrt.

55 Smrti, gdje je tvoj žalac? Grobe, gdje ti je pobjeda?"

56 Žalac smrti je grijeh, a snaga je grijeha Zakon.

57 Ali hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!

58 Zato, braćo moja ljubljena, budite čvrsti, nepokolebivi, uvijek obilujte u djelu Gospodinovu pošto znate da trud vaš nije uzaludan u Gospodinu.

POGLAVLJE 16

Skupljanje milodara

1 A što se tiče skupljanja za svete, kako sam odredio crkvama u Galaciji, tako i vi činite!

2 Svakog prvog *dana* u tjednu neka svatko od vas ostavlja kod sebe i štedi, koliko mu *Bog* daje uspjeha, da ne bude skupljanja kad ja dođem.

3 A kad dođem, one koje kroz pisma potvrdite, njih ću poslati da odnesu vaš milosni dar u Jeruzalem.

4 Ako li bude zgodno da i ja idem, oni će poći sa mnom.

Pavlove namjere

5 A k vama ću doći kad prođem Makedonijom; jer prolazim kroz Makedoniju.

6 A kod vas ću, može biti, ostati ili i prezimiti, da me vi otpratite kamo god pođem.

7 Jer vas ne bih htio vidjeti sada samo u prolazu, nego se nadam ostati neko vrijeme kod vas, ako Gospodin dopusti.

8 A u Efezu ću ostati do Pedesetnice,

9 jer su mi se otvorila vrata, velika i djelotvorna, a protivnika je mnogo.

10 A ako dođe Timotej, gledajte

da može biti s vama bez straha jer on radi djelo Gospodinovo kao i ja.

11 Neka ga dakle nitko ne prezire, nego ga ispratite u miru da bi došao k meni; jer ga očekujem s braćom.

12 Što se tiče *našega* brata Apolona, mnogo sam ga zaklinjao da dođe k vama s braćom, ali nikako mu nije bilo po volji poći ovaj put, ali će doći kad bude imao zgodnu prigodu.

Završna poruka i pozdravi

13 Bdijte, čvrsto stojte u vjeri, muževno se držite, budite jaki!

14 Neka sve što činite bude u ljubavi!

15 Zaklinjem vas, braćo, znate Stefaninu kuću, da je prvina Ahaje i *da* su se posvetili za posluživanje svetima,

16 da se i vi pokoravate takvima i svakome koji *nam* pomaže i trudi se!

17 Radujem se dolasku Stefaninu i Fortunatovu i Ahajikovu, jer su oni nadoknadili ono što je nedostajalo s vaše strane.

18 Jer su okrijepili moj i vaš duh. Stoga priznajte takve!

19 Pozdravljaju vas azijske crkve. Puno vas pozdravljaju u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s crkvom koja je u njihovoj kući.

20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem!

21 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom.

22 Ako tko ne ljubi Gospodina Isusa Krista, neka na njemu bude Ananema Maranatha!

23 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama.

24 Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu. Amen.

DRUGA POSLANICA KORINĆANIMA

POGLAVLJE 1 Bog svake utjehe

1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, i naš brat Timotej, crkvi Božjoj koja je u Korintu, sa svima svetima koji su u cijeloj Ahaji.

2 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i Gospodina Isusa Krista!

3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrda i Bog svake utjehe,

4 koji nas tješi u svakoj našoj nevolji, da mi možemo tješiti one koji su u bilo kakvoj nevolji onom utjehom kojom smo sami bili utješeni od Boga.

5 Jer kao što Kristove patnje obiluju u nama, tako i naša utjeha obiluje po Kristu.

6 Ako se i mučimo, *to je* za vašu utjehu i spasenje koje je djelotvorno u podnošenju istih patnji koje i mi podnosimo; ako smo utješeni, *to je* za vašu utjehu i spasenje.

7 I naša je nada za vas čvrsta, jer znamo da kao što ste sudionici patnji, tako *ćete biti* i utjehe.

8 Jer ne bismo htjeli, braćo, držati vas u neznanju o našoj nevolji koja nam se dogodila u Aziji, kad smo bili opterećeni prekomjerno, iznad *naše* snage, tako da smo očajavali i za život.

9 Ali smo sami u sebi primili smrtnu osudu da se ne bismo pouzdavali u sebe, nego u Boga koji uskrsava mrtve.

10 On nas je od takve smrti izbavio i izbavlja, u njega se pouzdajemo da će *nas* još izbavljati.

11 Pomažite i vi molitvom za nas da bi mnoge osobe mogle zahvaljivati za dar milosti koji nam je

predan od mnogih u našu korist.

Pavlova promjena plana

12 Jer ovo je naša slava, svjedočanstvo naše savjesti da smo se u svijetu, a još više prema vama, ponašali u jednostavnosti i iskrenosti Božjoj; ne u mudrosti tjelesnoj, nego u milosti Božjoj.

13 Jer ne pišemo vam ništa drugo osim onog što čitate i spoznajte. A pouzdajem se da ćete i do kraja spoznati,

14 kao što ste nas djelomično već spoznali: da smo vaša slava kao i vi naša u dan Gospodina Isusa.

15 I u ovom sam uvjerenju namjeravao najprije doći k vama, da biste imali i drugu korist,

16 a preko vas prijeći u Makedoniju, te ponovo iz Makedonije doći k vama pa da me vi otpratite prema Judeji.

17 Kad sam dakle to namjeravao, jesam li postupio lakomisleno? Ili što namjeravam, namjeravam li po tijelu, tako da kod mene bude: "Da, da!" i "Ne, ne!"?

18 Ali *pošto* je Bog vjeran, naša riječ vama nije bila: "Da!" i "Ne!"

19 Jer Sin Božji, Isus Krist, kojega smo među vama propovijedali ja i Silvan i Timotej, nije bio "Da!" i "Ne!", nego je u njemu bilo "Da!"

20 Jer sva obećanja Božja u njemu *su* "Da!", i u njemu *su* "Amen!", Bogu na slavu po nama.

21 A onaj koji nas utvrđuje zajedno s vama u Kristu, i pomazuje nas, *jest* Bog.

22 On nas je zapečatio i dao залог Duha u naša srca.

23 Štoviše, ja prizivam Boga za svjedoka moje duše, jer da vas poštediti nisam više dolazio u

Korint.

24 Jer ne gospodarimo nad vašom vjerom, nego smo suradnici vaše radosti; jer po vjeri stojite.

POGLAVLJE 2

1 A ovo sam u sebi odlučio: neću opet doći k vama sa žalošću.

2 Jer ako ja vas žalostim, tko je taj koji će mene razveseliti ako ne onaj koga ja žalostim?

3 I pisao sam vam to isto da me, kad dođem, ne ražaloste oni koji bi me trebali razveseliti, pouzdajući se u sve vas da je moja radost, radost vas svih.

4 Jer sam vam pisao iz mnogih nevolja i tjeskobe srca s mnogim suzama, ne da bi se ražalostili, nego da bi upoznali preobilnu ljubav koju imam prema vama.

Opraštanje u ljubavi

5 A ako me je tko ražalostio, nije mene ražalostio, nego djelomično, da ne pretjerujem, sve vas.

6 Dosta je takvome ta kazna koju mu je *dosuđena* od većine.

7 Stoga *mu* vi, naprotiv, radije oprostite i utješite *ga*, da ga takva prevelika žalost ne shrva.

8 Zato vas zaklinjem, potvrdite *svoju* ljubav prema njemu.

9 Jer zbog toga sam vam i pisao, da bi spoznao vašu prokušanost, jeste li u svemu poslušni.

10 A kome vi nešto oprostite, *opraštam* i ja. Jer i ja ako sam kome što oprostio, kome sam *to* oprostio, radi vas sam *to oprostio* umjesto Krista,

11 da nas ne bi nadmudrio Sotona; jer nam nisu nepoznata njegova lukavstva.

Služba Novoga Zavjeta

12 A kad sam došao u Troadu *propovijedati* Kristovo evanđelje, premda su mi vrata bila otvorena

u Gospodinu,

13 nisam imao spokoja u svom duhu, jer nisam našao Tita, svoga brata; nego, kad sam se oprostio s njima, otišao sam u Makedoniju.

14 A hvala Bogu, koji nam daje da uvijek odnosimo trijumf u Kristu i po nama širi na svakome mjestu miris spoznaje o njemu.

15 Jer smo Bogu Kristov miomiris, među onima koji su spašeni i među onima koji propadaju.

16 Jednima smo miris smrti za smrt, a drugima miris života za život. A tko je za ovo sposoban?

17 Jer mi nismo kao oni koji iskrivljuju riječ Božju; nego s iskrenošću, štoviše kao od Boga pred Bogom, u Kristu govorimo.

POGLAVLJE 3

1 Počinjemo li ponovo sami sebe preporučivati? Ili trebamo, kao neki, pisma preporuke za vas ili *pisma* preporuke od vas?

2 Vi ste naša poslanica, upisana u našim srcima, koju poznaju i čitaju svi ljudi.

3 Očito je da ste *vi* poslanica Kristova, poslužena po nama, napisana ne crnilom, nego Duhom Boga živoga, ne na kamenim pločama, nego na tjelesnim pločama srca.

4 A takvo pouzdanje u Boga imamo kroz Krista.

5 Ne da smo sami po sebi sposobni nešto pomisliti kao da dolazi od nas, nego je naša sposobnost od Boga,

6 koji nas je i osposobio za poslužitelje Novog zavjeta; ne slova, nego duha, jer slovo ubija, a duh oživljuje.

Služba slave

7 Ako li je služba smrti, slovima uklesana u kamenju, bila u slavi, tako da sinovi Izraelovi nisu mogli stalno gledati u Mojsijevo lice

zbog slave njegova izgleda, slave koja nestaje,

8 kako li neće služba duha biti još slavnija?

9 Jer ako je služba osude *bila* slava, mnogo će više služba pravednosti obilovati u slavi.

10 Jer u tom pogledu i nije proslavljeno ono što je proslavljeno, zbog slave koja sve nadmašuje.

11 Jer ako *je* ono što nestaje *bilo* slavno, još *je* slavnije ono što ostaje.

12 Budući dakle da imamo takvu nadu, koristimo veliku slobodu govora,

13 a ne kao Mojsije, *koji* je stavljao pokrivalo na svoje lice da sinovi Izraelovi ne promatraju svršetak onoga što prolazi.

14 Ali su im umovi oslijepili, jer im sve do danas ostaje isto pokrivalo neuklonjeno pri čitanju Staroga zavjeta; u Kristu *to pokrivalo* nestaje.

15 Ali sve do danas kad se čita Mojsije, pokrivalo je na njihovom srcu.

16 Ali kad se obrate Gospodinu, pokrivalo će se ukloniti.

17 A Gospodin je Duh; a gdje *je* Duh Gospodinov, ondje *je* sloboda.

18 A svi mi, koji otkrivenog lica kao u ogledalu gledamo slavu Božju, preobražavamo se u isti lik, iz slave u slavu, kao od Gospodina nova Duha.

POGLAVLJE 4

Iskrena i pribeljna služba

1 Zbog toga, budući da imamo ovu službu, kao što smo primili milosrđe, ne posustajemo,

2 nego smo se odrekli prikriivenog nepoštenja, ne hodeći u lukavstvu i ne iskrivljujući riječ Božju, već se objavljuvanjem istine preporučamo svakoj ljudskoj sa-

vjesti pred Bogom.

3 Ako li je i pokriveno naše evanđelje, pokriveno je u onima koji propadaju;

4 u onima kojima je bog ovojga svijeta zaslijepio nevjerničke umove, da im ne zasvijetli svjetlo slavnog evanđelja Kristovog, koji je slika Božja.

5 Jer ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa Gospodinom; a sebe vašim slugama radi Isusa.

6 Jer je Bog koji je rekao neka iz tame svjetlo zasvijetli, zasvijetlio je u našim srcima *te dao* svjetlo spoznaje slave Božje u licu Isusa Krista.

7 Ali ovo blago imamo u zemljanim posudama da bi ta izvanredna snaga bila od Boga, a ne od nas.

8 U nevolji smo u svemu, ali nismo u škripcu; zbunjeni, ali ne očajni;

9 progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne uništeni.

10 Uvijek u tijelu pronosimo umiranje Gospodina Isusa da bi se i život Isusov očitovao u našem tijelu.

11 Jer mi koji živimo uvijek se na smrt predajemo radi Isusa, da bi se i život Isusov očitovao u našem smrtnom tijelu.

12 Tako dakle smrt djeluje u nama, a život u vama.

13 Budući da imamo isti duh vjere kao što je zapisano: "Povjеровao sam i zato sam progovorio," i mi vjerujemo, i zato govorimo,

14 jer znamo da će onaj koji je uskrsnuo Gospodina Isusa, i nas po Isusu uskrsnuti, i postaviti *nas* zajedno s vama.

15 Jer je sve to za vas da milost, umnožena, zahvaljivanjem mnogih obiluje na slavu Božju.

16 Iz tog razloga ne posustajemo; naprotiv, premda se naš

vanjski čovjek raspada, ipak se unutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan.

17 Jer naša neznatna nevolja, koja traje kratko, donosi nam još više obilovanja i vječni značaj slave,

18 dok ne gledamo na ono što je vidljivo, nego na ono što je nevidljivo. Jer ono što je vidljivo je privremeno, a ono što je nevidljivo je vječno.

POGLAVLJE 5 Služba pouzdanja

1 Jer znamo da ako se naša zemaljska kuća, *ovaj* šator, raspadne, imamo zgradu od Boga, kuću koja nije rukom sagrađena, vječnu u nebesima.

2 Jer u ovome uzdišemo i žarko želimo odjenuti se svojom kućom koja je s neba,

3 ako li smo već odjeveni, neće-mo se naći goli.

4 Jer i mi koji smo u ovom šatoru uzdišemo opterećeni jer ne želimo biti razodjeveni, nego odjeveni, da bi život mogao progutati ovo što je smrtno.

5 A onaj koji nas je za ovo sa-
dao *jest* Bog, koji nam je i dao za-
log Duha.

6 Stoga se uvijek pouzdajemo jer znamo da dok smo nazočni u tijelu, odsutni smo od Gospodina.

7 (Jer po vjeri hodimo, a ne po gledanju.)

8 I pouzdajemo se i radije bismo htjeli biti odsutni od tijela te biti nazočni kod Gospodina.

9 Zato se i trudimo da mu bu-
demo ugodni, bilo nazočni ili
odsutni.

10 Jer se svi moramo pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki primi prema onome što je učinio u *svome* tijelu, bilo *to* dobro ili loše.

Služba pomirenja

11 Budući dakle da znamo za strah i trepet Gospodnji, uvjerava-mo ljude; a Bogu smo razotkrive-ni, a nadam se da smo razotkrive-ni i u vašim savjestima.

12 Jer ne preporučujemo vam opet sami sebe, nego vam dajemo prigo-du proslaviti se nama, da imate što *odgovoriti* onima koji se proslavljaju vanjštinom, a ne srcem.

13 Jer ako bismo bili izvan sebe, *to je* radi Boga; ako bismo bili tre-zveni, *to je* radi vas.

14 Jer nas obuzima ljubav Kri-stova zato ovako prosuđujemo, da ako je jedan umro za sve, tada su svi umrli;

15 a on je umro za sve da oni koji žive ne bi više živjeli sami sebi, nego onome koji je za njih umro i uskrsnuo.

16 Zato od sada ne poznamo nikoga po tijelu. Ako li smo i po-znavali Krista po tijelu, ipak *ga* sada više ne poznamo.

17 Stoga, ako je tko u Kristu, novo *je* stvorenje; staro je nestalo, gle, sve je novo nastalo.

18 A sve *je* od Boga koji nas je po Isusu Kristu pomirio sa sobom i predao nam službu pomirenja;

19 *to jest*, pošto je Bog bio u Kri-stu i pomirio svijet sa sobom, nije im uračunao njihove prijestupe, već nam je predao riječ pomirenja.

20 Sada smo dakle poslanici za Krista. Kao da *vas* Bog preklinje po nama; molimo *vas* umjesto Kri-sta: pomirite se s Bogom!

21 Jer *ga je* on učinio grijehom za nas, *njega* koji nije upoznao grije-ha, da mi u njemu postanemo pra-vednost Božja.

POGLAVLJE 6 Služba patnje

1 Sada, kao *njegovi* suradnici za-

klinjemo i *vas* da ne primite uzaludno milost Božju.

2 (Jer on govori: "Uslišao sam te u pravo vrijeme i pomogao sam ti u dan spasenja." Evo, sada *je* pogodno vrijeme! Evo, sad *je* dan spasenja!)

3 Ne pravimo ni u čemu nikakvu smutnju, da se ne bi naša služba proglasila krivom,

4 nego u svemu sebe pokazujemo kao poslužitelje Božje: u velikoj strpljivosti, u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama,

5 pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima;

6 u čistoći, u spoznaji, u strpljivom podnošenju, u dobroti, u Duhu Svetome, u nepatvorenoj ljubavi,

7 u riječi istine, u snazi Božjoj, oružjem pravednosti zdesna i slijeva,

8 po slavi i sramoti, po zlom i dobrom glasu; kao zavodnici, a *ipak* istiniti;

9 kao nepoznati, a *ipak* dobro poznati; kao umirući, a evo živimo; kao kažnjavani, a ne ubijani;

10 kao žalosni, a uvijek radosni; kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji nemaju ništa, a *ipak* posjeduju sve.

11 O Korinćani, usta su nam otvorena prema vama, srce nam je rašireno.

12 Nije vam tijesno u nama, ali je tijesno u vašoj nutrini.

13 A kao naknadu za to isto, ja kao *svojoj* djeci govorim, raširite se i vi.

Vjernici – Hram Boga živoga

14 Ne budite neprimjereno ujarmljeni zajedno s nevjernicima. Jer kakvo zajedništvo ima pravednost s nepravdom? Kakvu zajednicu ima svjetlo s tamom?

15 A kakvu slogu ima Krist s Belijalom? Ili kakav udio ima onaj koji vjeruje s nevjernikom?

16 A kakav sporazum ima hram Božji s idolima? Jer vi ste hram živoga Boga, kao što je Bog rekao: "Prebivat ću u njima i hoditi s *njima*: i bit ću Bog njihov, a oni će biti moj narod.

17 Stoga izađite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i ne dotičite nečisto i ja ću vas primiti.

18 I bit ću vam Otac, a vi ćete mi biti sinovi i kćeri, govori Gospodin, Svesilni."

POGLAVLJE 7

1 Budući dakle da imamo ova obećanja, ljubljani, očistimo sebe od svake prljavštine tijela i duha usavršavajući svetost u strahu Božjem!

2 Prihvatite nas; nikoga nismo povrijedili, nikoga nismo iskvarili, nikoga prevarili.

3 Ne govorim *to* zato da *vas* osudim. Jer sam prije rekao da ste u našim srcima; da *s vama* umiremo i *s vama* živimo.

4 Velika *je* moja odvažnost govora prema vama, velik *je* moj ponos zbog vas. Ispunjen sam utjehom; obilujem radošću uza svu našu nevolju.

Radost zbog pokajanja u crkvi

5 Jer i kad smo došli u Makedoniju, naše tijelo nije imalo spokoja, nego smo podnosili nevolje na svaki način: izvana borbe, iznutra strepnje.

6 Ali Bog, koji tješi potištene, utješio nas je Titovim dolaskom.

7 I ne samo dolaskom njegovim nego i utjehom kojom se utješio zbog vas. Izvijestio nas je o vašoj čežnji, vašem tugovanju, vašem žaru za mene, tako da sam se još

i više razveselio.

8 Jer iako sam vas ražalostio pismom, ne kajem se. Premda sam se raskajao; jer vidim da vas je poslani-
ca ožalostila, makar za neko vrijeme.

9 Sada se veselim, ne zato što ste se ožalostili, nego zato što ste se ožalostili na pokajanje; jer ožalostili ste se na pobožan način, da od nas ni u čemu ne budete oštećeni.

10 Jer žalost koja je po Bogu uzrokuje pokajanje na spasenje za koje se ne kaje, a žalost ovog svijeta uzrokuje smrt.

11 Jer gle, samim time što ste se na pobožan način ožalostili koliko je brižljivost to prouzročilo u vama, pa *koliko* vašeg opravdavanja, pa *koliko* ogorčenja, pa *koliko* straha, pa *koliko* čežnje, pa *koliko* revnosti, pa *koliko* osvete! U svemu ste sebe pokazali da ste u toj stvari čisti.

12 Stoga, iako sam vam pisao, nije *to* zbog onog koji je učinio krivo, niti zbog onog kome je učinjeno krivo, nego da se vama pokaže naša brižljivost za vas pred Bogom.

13 Zbog toga smo se utješili vašom utjehom, i još smo se više razveselili zbog Titove radosti jer je radi vas bio okrijepljen njegov duh.

14 Jer ako sam mu se što zbog vas pohvalio, nisam se postidio, nego kako smo vama sve govorili u istini, tako se i naša pohvala koju sam *izrazio* pred Titom pokazala istinom.

15 A njegova je srdačnost još obilnija prema vama kad se sjeti poslušnosti svih vas: kako ste ga primili sa strahom i drhtanjem.

16 Veselim se stoga da se u svemu mogu pouzdati u vas.

POGLAVLJE 8

Darežljivost Makedonaca

1 Štoviše, braćo, želimo da znate za milost Božju koja je predana

makedonskim crkvama:

2 kako je u velikom iskušenju iz nevolje njihova izobilna radost i njihovo krajnje siromaštvo obilovalo bogatstvom njihove darežljivosti.

3 Jer *su* prema *njihovoj* moći, svjedočim, pa i iznad *njihove* moći, *bili* voljni od sebe *darivati*,

4 moleći nas s mnogo usrdnosti da bismo primili dar i *prihvatili* zajedništvo služenja svetima.

5 I *to su učinili*, ne kako smo se nadali, nego su najprije same sebe predali Gospodinu i nama po Božjoj volji.

6 Tako da smo zaželjeli da Tit kao što je započeo, tako i dovrši u vama i tu istu milost.

7 Stoga, kao što u svemu obilujete u vjeri i govoru, i spoznaji i u svakoj revnosti i u svojoj ljubavi prema nama, *gledajte* da obilujete i u ovoj milosti.

Isusov primjer

8 Ne govorim ovo po zapovijedi, nego ispitujem, prema revnosti drugih, i iskrenost vaše ljubavi.

9 Jer vam je poznata milost Gospodina našega Isusa Krista koji, premda je bio bogat, radi vas je postao siromašan, da biste se vi njegovim siromaštvom obogatili.

10 A u tome *vam* dajem savjet: jer je to korisno za vas koji ste ne samo činili, nego ste htjeli *to* i započeti još prošle godine.

11 Sada dakle dovršite *to* djelo da kao što ste bili spremni htjeti, tako da *možete* i dovršiti s onim što imate.

12 Jer ako najprije postoji dobra volja, *ona* je prihvatljiva po onome što netko ima, a ne po onome što nema.

13 Jer ne *želim* da drugima bude olakšanje, a vama opterećenje:

14 nego po jednakosti, *da* u sa-

dašnjem vremenu vaše izobilje *bude zaliha* za njihovu oskudicu, da bi i njihovo izobilje jednom bilo za vašu oskudicu, tako da bude jednakost,

15 kao što je zapisano: "Onaj koji je *skupio* mnogo, nije mu preteklo; a onaj koji je *skupio* malo, nije mu nedostajalo."

Titov dolazak

16 Ali neka *bude* hvala Bogu koji tu istu gorljivu brižljivost za vas stavlja u Titovo srce,

17 jer je doista prihvatio poticaj, ali pošto je bio jako gorljiv, dragovoljno je otišao k vama.

18 A s njim smo poslali brata čija je hvala u evanđelju po svim crkvama.

19 I ne samo *to* nego je i izabran od crkava da putuje s nama s ovom milošću koju mi poslužujemo na slavu samoga Gospodina i *da proglasimo* vašu spremnost,

20 kako bismo izbjegli to da nas netko ne okriivi zbog ovog izobilja koje mi poslužujemo;

21 jer se skrbimo za čestito, ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima.

22 A s njima smo poslali našega brata za kojega smo mnogo puta utvrdili da je marljiv u mnogo čemu, a sada je još marljiviji na temelju velikog pouzdanja koje *imam* u vas.

23 Ako se netko *raspituje* o Titu, *on* je moj drug i suradnik obzirom na vas, ili ako se *raspituje* za našu braću, oni su poslanici crkava i slava Kristova.

24 Stoga im pokažite i pred crkvama dokaz svoje ljubavi i našega ponosa radi vas.

POGLAVLJE 9

1 Jer što se tiče posluživanja svetim, suvišno mi je pisati vam,

2 jer poznajem vašu gorljivost zbog koje se ponosim radi vas pred Makedoncima da je Ahaja bila spremna od prošle godine; i vaša je revnost potaknula mnoge.

3 Ipak sam poslao braću da naš ponos koji je zbog vas ne bude uzaludan u tom pogledu, kao što sam rekao, budite spremni;

4 da se, ako sa mnom dođu Makedonci i nađu vas nespremne, ne osramotimo mi, da ne kažemo vi, u tom istom pouzdanju kojim se ponosimo.

5 Stoga sam smatrao potrebnim potaknuti braću da prije odu k vama i da taj isti vaš već ranije obećani poklon bude spreman kao poklon, a ne kao pohlepa.

Bog ljubi veselog darivatelja

6 Ali ovo *kažem*: tko škrtlo sije, škrtlo će i žeti; a tko obilno sije, obilno će i žeti!

7 Svatko *neka daje* kako odluči u svom srcu; ne s nezadovoljstvom ili zbog prisile, jer Bog ljubi vesela darivatelja.

8 A Bog je moćan učiniti da vam svaka milost obiluje, da uvijek imate u svemu dovoljno svega *te* možete obilovati za svako dobro djelo.

9 (Kao što je zapisano: "Naširoko je razasuo, dao je siromašnima; njegova pravednost ostaje zauvijek.")

10 A onaj koji se brine za sjeme sijaču, brine se i za kruh za *vaše* jelo i umnožava vaše posijano sjeme te uvećava plodove vaše pravednosti;)

11 da u svemu budete obogaćeni za svaku darežljivost koja kroz nas prouzročuje zahvalu Bogu.

12 Jer upravljanje ovom službom, ne samo što podmiruje oskudicu svetih, nego i obiluje mnogim zahvalama Bogu.

13 Kroz isprobavanje ove službe, oni slave Boga zbog vaše pokornosti u priznavanju evanđelja Kristova, i zbog vaše velikodušne raspodjele prema njima i prema svima,

14 te u svojoj molitvi za vas čeznu za vama zbog preobilne Božje milosti u vama.

15 Neka *bude* hvala Bogu na njegovom neizrecivom daru!

POGLAVLJE 10

Pavao brani svoju službu

1 A ja, Pavao, osobno vas zaklinjem krotkošću i blagošću Kristovom; *ja* koji *sam* skroman u nazočnosti među vama, a kad sam odsutan, odvažan sam prema vama.

2 Ali *vas* zaklinjem da kad budem nazočan ne moram biti odvažan s tim uvjerenjem kojim se namjeravam odvažiti protiv nekih što misle za nas kao da mi hodimo po tijelu.

3 Jer premda hodimo u tijelu, ne ratujemo po tijelu.

4 (Jer oružje našega ratovanja nije tjelesno, nego je silno u Bogu za rušenje utvrda.)

5 Obaramo umišljenosti i svaku uznositost koje se diže protiv spoznavanja Boga, i zarobljujemo svaku misao na poslušnost Kristu.

6 I u pripravnosti imamo osvetu za svaku neposlušnost kad se ispuní vaša poslušnost.

7 Gledate li na vanjštinu? Ako je tko uvjeren za sebe da je Kristov, neka sâm od sebe ponovo promisli ovo, da kako *je* on Kristov, tako *smo* i mi Kristovi!

8 Jer premda bih se i nešto više trebao hvaliti našom vlašću koju nam je Gospodin dao na izgradnju, a ne na vašu propast, ne bih se trebao postidjeti;

9 tako da se ne bi činilo kao da vas zastrašujem pismima.

10 Jer *njegove* su "poslanice," kažu, "teške i snažne, ali *je njegova* tjelesna nazočnost slaba, a *njegov* govor vrijeđan prezira."

11 Neka takav razmisli o ovome: da kakvi smo riječju u pismima, kad smo odsutni, takvi *ćemo biti* i na djelu, kad smo nazočni!

12 Jer se ne usuđujemo ubrajati ili sebe uspoređivati s nekima koji sami sebe preporučuju. Ali oni koji sami sebe među sobom mjere i sami se sa sobom uspoređuju, nisu mudri.

13 A mi se nećemo hvaliti preko mjere, nego po mjeri mjerila koje nam je odmjerio Bog kao mjeru da bi doprli i do vas.

14 Jer mi se ne protežemo preko *mjere*, kao da nismo doprli do vas; jer smo stigli i do vas u *propovijedanju* Kristovog evanđelja.

15 Ne hvalimo se prekomjerno tuđim naporima, nego imamo nadu da ćemo se, s uzrastom vaše vjere i mi, po našem mjerilu, uzvećati među vama,

16 te propovijedati evanđelje u krajevima dalje od vas, a ne ponositi se onim što je već učinio netko drugi.

17 A "tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali."

18 Jer nije prokušan onaj koji sam sebe preporučuje, nego onaj kojega Gospodin preporučuje.

POGLAVLJE 11

Pavao i lažni učitelji

1 Daj Bože, kad biste podnijeli malo mojega bezumlja! Zapravo, i podnosite me.

2 Jer ljubomoran sam na vas Božjom ljubomorom, jer sam vas zaručio s jednim mužem, da vas privedem Kristu kao čistu djevicu.

3 Ali se bojim da se slučajno ne bi, kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom, vaše misli pokvarile

od jednostavnosti koja je u Kristu.

4 Jer ako onaj tko dođe propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali, ili ako primite drugog duha, kojega niste primili, ili drugo evanđelje, koje niste prihvatili, takvog dobro podnosite.

5 Smatram, naime, da ni u čemu nisam manji od najglavnijih apostola.

6 Ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju, štoviš, to smo vam pokazali u svemu i pred svima.

7 Ili sam počinio grijeh što sam vam besplatno propovijedao evanđelje, ponizujući sebe da vas uzvisim?

8 Druge sam crkve plijenio, primajući od njih plaću da bih vama služio.

9 I kad sam bio kod vas i zapao u oskudicu, nisam nikome bio na teret jer su moju oskudicu namirila braća koja su došla iz Makedonije. I u svemu sam se čuvao i čuvat ću se da vas ne opterećujem.

10 Tako mi Kristove istine u meni, ove mi hvale nitko neće oduzeti u ahajskim krajevima!

11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog zna!

12 Ali što činim, činit ću i dalje, da mogu oduzeti prigodu onima koji traže prigodu da bi se u onome čime se hvale našli da su kao mi.

13 Jer takvi su ljudi lažni apostoli, prijevarni radnici, koji se pretvaraju u Kristove apostole.

14 Nije ni čudo, jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetla.

15 Stoga, nije ništa osobito ako se i njegovi službenici pretvaraju kao da su službenici pravednosti. Svršetak će im biti prema njihovim djelima.

Pavlov opravdani ponos

16 Ponovo kažem, neka me nitko ne smatra bezumnikom.

U protivnom, primite me i kao bezumnika da se i ja mogu nešto malo pohvaliti.

17 Ovo što govorim ne govorim po Gospodinu, nego kao u bezumlju, u tom pouzdanju kojim se ponosimo.

18 Pošto se mnogi hvale po tijelu, i ja ću se pohvaliti.

19 Jer vi rado podnosite bezumnike, vi koji *sebe* vidite mudrima!

20 Jer podnosite, ako vas tko zaobljuje, ako vas tko proždire, ako *vam* tko oduzima, ako se tko uznoši, ako vas tko udara po licu.

21 Govorim na sramotu kao da smo mi bili slabi. Ali u čemu je tko hrabar, u bezumlju govorim, hrabar sam i ja.

22 Jesu li Hebreji? I ja *sam*! Jesu li Izraelci? I ja *sam*! Jesu li sjeme Abrahamovo? I ja *sam*!

23 Jesu li poslužitelji Kristovi? Kao bezumnik govorim: ja *sam* još više! U naporima, preobilno; u batinama, prekomjerno; u tamnicama, prečesto: u pogiblima, često.

24 Od Židova sam primio pet puta po četrdeset *udaraca* manje jedan.

25 Triput sam bio šiban, jedanput kamenovan, triput doživio brodolom, noć i dan proveo sam u dubokom moru.

26 *Na* putovanjima često, *u* opasnosti od voda, *u* opasnosti od razbojnika, *u* opasnosti od sunarodnjaka, *u* opasnosti od Pogana, *u* opasnosti u gradu, *u* opasnosti u pustinji, *u* opasnosti na moru, *u* opasnosti među lažnom braćom;

27 u naporu i mucu, u bdjenjima često, u gladi i žeđi, često u postovima, u hladnoći i golotinji.

28 Pored svega toga izvanjskog, koje se svakodnevno okomljuje na mene, *tu je* briga za sve crkve.

29 Tko je slab, a da ja nisam slab? Tko se sablažnjava, a da ja

ne izgaram?

30 Ako se trebam hvaliti, svojim ću se slabostima hvaliti.

31 Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagoslovljen za sva vremena, zna da ne lažem.

32 U Damasku je upravitelj pod kraljem Aretom garnizonom čuvao damašćanski grad i htio me uhvatiti,

33 i spustili su me kroz prozor preko zida u košari te sam umaknuo njegovim rukama.

POGLAVLJE 12 Pavlova viđenja

1 Hvaliti se, bez sumnje, ne koristi mi; doći ću do viđenja i otkrivenja Gospodinovih.

2 Znao sam čovjeka u Kristu prije četrnaest godina, ne znam da li u tijelu, ne znam da li izvan tijela, Bog zna, taj je bio uznesen do trećeg neba.

3 I znao sam tog čovjeka, da li u tijelu, ne znam ili izvan tijela, ne znam: Bog zna,

4 da je bio uznesen u raj i čuo neizrecive riječi koje čovjeku nije zakonom dopušteno izgovoriti.

5 Takvim ću se hvaliti, a samim sobom se neću hvaliti, osim svojim slabostima.

6 Jer ako bi se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih govorio istinu. Ali se *sada* suzdržavam, da ne bi netko o meni mislio više nego što vidi *na meni* ili što čuje o meni.

7 I da se ne bi uzvisio preko mjere zbog obilja otkrivenja, dan mi je trn u tijelo, Sotonin poslanik, da me udara da se ne uzvisim preko mjere.

8 Za to sam triput zaklinjao Gospodina da to odstupi od mene.

9 A on mi je rekao: "Dovoljna ti je moja milost, jer se moja snaga usavršuje u slabosti." Radije ću se

dakle hvaliti svojim slabostima da bi snaga Kristova mogla počivati na meni.

10 Stoga uživam u slabostima, u pogrdama, u potrebama, u progonstvima, u tjeskobama radi Krista. Jer kada sam slab, onda sam jak.

Znakovi pravog apostola

11 Postao sam bezumni hvalaći se! Vi ste me primorali jer je trebalo da me vi preporučujete jer ni u čemu nisam manji od najglavnijih apostola, premda sam ništa.

12 Doista znakovi apostola ostvareni su među vama sa svom strpljivošću, u znakovima i čudesima, i silnim djelima.

13 Jer što je to u čemu ste vi manji od drugih crkava, osim što vam ja osobno nisam bio na teret? Oprostite mi tu krivicu!

14 Evo, spreman sam treći put doći k vama i neću vam biti na teret, jer ne tražim vaše, nego vas. Jer djeca ne moraju stjecati roditeljima, nego roditelji djeci.

15 A ja ću najradije trošiti i istrošiti se za vaše, i što vas više ljubim, manje sam ljubljen.

16 Ali neka bude, ja vas nisam opteretio, nego sam vas, lukav kakav jesam, na prijevaru uhvatio.

17 Jesam li ja zaradio na vama po nekom od onih koje sam poslao k vama?

18 Zamolio sam Tita i s *njim* sam poslao brata. Je li Tit zaradio na vama? Nismo li hodili u istom duhu? Nismo li *hodili* istim stopama?

Poziv na pokajanje

19 Mislite li da se ponovo pred vama opravdamo? Govorimo pred Bogom u Kristu, a sve ovo *činimo*, ljubljени, za vašu izgradnju.

20 Jer se bojim kad dođem da vas

možda neću naći kakve bih htio, i da ćete i vi mene naći kakvog ne biste htjeli, da možda ne *bude* kakvih rasprava, zavisti, gnjeva, svađa, kleveta, došaptavanja, nadimanja, meteža;

21 i da me moj Bog, kad ponovo dođem, ne ponizi kod vas te da ne bih morao oplakivati mnoge koji su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludništvo i razvratnost koju su počinili.

POGLAVLJE 13

1 Ovo je treći *put* što dolazim k vama. "Po ustima dvojice ili trojice svjedoka neka se utvrdi svaka riječ."

2 Rekao sam već prije i sada govorim kao kad sam bio drugi put nazočan, a sada odsutan, pišem onima koji su prije sagriješili i svima ostalima da, ako ponovo dođem, neću štedjeti.

3 Pošto vi tražite dokaz da Krist govori u meni, koji nije slab prema vama, nego je silan u vama.

4 Jer iako je i bio razapet po slabosti, ali živi po snazi Božjoj. Jer smo i mi slabi u njemu, ali ćemo s njime živjeti po snazi Božjoj za vas.

5 Sami sebe ispitajte jeste li u vjeri! Sami sebe isprobajte! Ne pozna-

jete li sami sebe, da je Isus Krist u vama? Osim ako niste odmetnuti.

6 A nadam se da ćete spoznati da mi nismo odmetnuti.

7 I molim se Bogu da ne činite nikakvog zla, ne da se mi pokažemo prokušani, nego da vi dobro činite, a mi makar bili kao odmetnuti.

8 Jer ništa ne možemo protiv istine, već *samo* za istinu.

9 Jer se radujemo kad smo mi slabi, a vi jaki, a i ovo želimo: vaše usavršavanje.

10 Zbog toga, odsutan, ovo pišem da, nazočan, ne bih morao oštro postupati, prema vlasti koju mi je dao Gospodin za izgradnju, a ne za rušenje.

Pozdravi i blagoslovi

11 Konačno, braćo, budite pozdravljeni! Usavršavajte se, tješite se, budite iste misli, živite u miru pa će Bog ljubavi i mira biti s vama!

12 Pozdravite jedan drugoga svetim poljupcem!

13 Pozdravljaju vas svi sveti.

14 Milost Gospodina Isusa Krista i ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga *neka bude* sa svima vama! Amen.

POSLANICA GALAĆANIMA

POGLAVLJE 1

Nema drugog evanđelja

1 Pavao apostol, ne od ljudi, niti po čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga je uskrsnuo od mrtvih;

2 i sva braća koja su sa mnom: crkvama u Galaciji.

3 Milost vam i mir od Boga Oca, i od Gospodina našega Isusa Krista,

4 koji je samog sebe predao za naše grijehе da nas izbavi od sadašnjeg zlog svijeta, po volji Boga i Oca našega!

5 Njemu neka je slava uvijek i zauvijek. Amen!

6 Čudim se da se tako brzo odmećete, od onoga koji vas je pozvao Kristovom milošću na drugo evanđelje,

7 koje nije drugo, nego ima nekih koji vas uznemiruju i žele izvrnuti Kristovo evanđelje.

8 Ali, ako vam mi ili anđeo s neba, propovijeda nekakvo drugačije evanđelje od onoga koje smo vam mi propovijedali, neka bude proklet!

9 Kao što smo već prije rekli tako i sada ponovo govorim: ako vam tko propovijeda nekakvo drugačije evanđelje od onoga koje ste primili, neka bude proklet!

10 Zar sad uvjeravam ljude ili Boga? Ili nastojim li ugoditi ljudima? Jer ako bih još i ljudima ugađao, ne bih bio sluga Kristov.

Pavao propovijeda Božje evanđelje

11 Ali vam potvrđujem, braćo, da evanđelje koje sam ja propovijedao nije od ljudi;

12 jer niti sam ga ja od čovjeka primio, niti bio poučen, nego po otkrivenju Isusa Krista.

13 Jer ste čuli za moje nekadašnje ponašanje u židovstvu; kako sam preko mjere progonio crkvu Božju i pustošio je,

14 te sam napredovao u židovstvu više od mnogih vršnjaka u svom narodu, jer sam bio previše revan za predaje svojih očeva.

15 Ali kad se svidjelo Bogu, koji me je odvojio od utrobe moje majke i pozvao *me* po svojoj milosti,

16 objaviti Sina svojega u meni da bi ga propovijedao među Poganimima, nisam se istog trenu posavjetovao s tijelom i krvi,

17 niti sam uzišao u Jeruzalem k onima koji su bili apostoli prije mene, nego sam otišao u Arabiju te se ponovo vratio u Damask.

18 Onda sam poslije tri godine uzišao u Jeruzalem vidjeti Petra, te sam ostao s njim petnaest dana.

19 Ali druge apostole nisam vidio, osim Jakova, brata Gospodinova.

20 A što vam, evo, pred Bogom pišem, ne lažem.

21 Zatim sam došao u krajeve Sirije i Cilicije.

22 A judejskim crkvama koje su u Kristu, bio sam nepoznat,

23 već su samo čule da "onaj koji nas je prije progonio sada propovijeda vjeru koju je nekoć uništavao,"

24 i slavile su Boga radi mene.

POGLAVLJE 2

Pavao prihvaćen od crkve u Jeruzalemu

1 Zatim sam nakon četrnaest godina ponovo uzašao u Jeruzalem s Barnabom, a poveo sam i Tita.

2 A uzišao sam po otkrivenju i izložio im evanđelje koje propovijedam među Poganimima, a nasa-

mo onima koji su bili ugledni, da možda ne trčim ili da nisam trčao uzalud.

3 Ali čak ni Tit, koji je bio sa mnom, premda Grk, nije bio primoran obrezati se,

4 i to radi lažne braće, koji su se neočekivano ušuljali kako bi uhodili našu slobodu koju imamo u Kristu Isusu, tako da bi nas zarobili.

5 Njima nismo popustili niti se pokorili ni za čas, da bi istina evanđelja ostala kod vas.

6 Ali od onih koji se prave da su nešto, (ma tko oni bili, meni nije važno; jer Bog ne priznaje čovjekovu vanjštinu), jer koji se prave *da su nešto*, ništa mi nisu pridodali.

7 Nego su naprotiv, kad su vidjeli da je meni bilo povjereno evanđelje za neobrezane, kao što je Petru *bilo* za obrezane,

8 (jer onaj koji se djelovao u Petrovom apostolstvu među obrezanima, bio je moćan i u meni među Poganima),

9 a kad su Jakov, Kefa i Ivan, koji su smatrani stupovima, zapazili milost što mi je bila darovana, dali su meni i Barnabi desnice zajedništva: da mi *trebamo ići* među Pogane, a oni među obrezane.

10 Samo da se sjećamo siromaha; to je ono što sam se i potudio činiti.

Pavao se suprotstavlja Petru

11 A kad je Petar stigao u Antiohiju, u lice sam mu se usprotivio, zato što je bio kriv.

12 Jer prije nego što su došli neki od Jakova, jeo je s Poganima, ali kad su oni došli, povukao se i odvojio jer se bojao onih iz obrezanja.

13 A i drugi su Židovi hinili s njim, tako da je i Barnaba bio poveden njihovom prijetvornošću.

14 Ali kad sam vidio da oni ne

hode pravo po istini evanđelja, rekao sam Petru pred svima: "Ako ti, koji si Židov, živiš poganski, a ne židovski, zašto primoravaš Pogane da se požidove?"

15 Mi *koji smo* po naravi Židovi, a ne grešnici iz poganstva,

16 koji znamo da čovjek nije opravdan po djelima Zakona, nego po vjeri Isusa Krista, i mi smo povjerovali u Isusa Krista, da bismo bili opravdani po vjeri Kristovoj, a ne po djelima Zakona; jer po djelima Zakona neće biti opravdano ni jedno tijelo.

17 Ako li smo se, dok nastojimo biti opravdani po Kristu, i mi sami našli grešnicima, *nije li* onda Krist poslužitelj grijeha? Bože sačuvaj!

18 Jer ako ponovo gradim ono što sam srušio, činim sâm sebe prijestupnikom.

19 Jer ja sam kroz Zakon umro Zakonu da bih živio Bogu.

20 S Kristom sam razapet; ipak živim, *ali* ne više ja, nego Krist živi u meni. A što sada živim u tijelu, živim po vjeri Sina Božjega koji me je ljubio i dao sebe samoga za mene.

21 Ne osujećujem milost Božju, jer ako opravdanje dolazi po Zakonu, onda je Krist uzalud umro."

POGLAVLJE 3 Opravljanje po vjeri

1 O bezumni Galaćani! Tko li vas je začarao te se ne pokoravate istini, *vi* pred čijim je očima Isus Krist bio jasno prikazan, među vama je bio razapet?

2 Htio bih od vas doznati jedino ovo: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po slušanju *riječi* vjere?

3 Zar ste tako bezumni? Započeli ste u Duhu, zar sada dovršavate po tijelu?

4 Jeste li uzalud toliko toga pre-

trpjeli? Ako je doista *bilo* uzalud!

5 Stoga onaj koji vam poslužuje Duha i čini među vama čudesa, čini li to po djelima Zakona ili po slušanju riječi vjere?

6 Kao što je i Abraham povjerovao Bogu i to mu se uračunalo kao pravednost.

7 Znajte dakle da oni koji su od vjere, to su djeca Abrahamova.

8 A Pismo, pošto je predvidjelo da će Bog po vjeri opravdati Pogane, unaprijed je propovijedao evanđelje Abrahamu govoreći: "U tebi će svi narodi biti blagoslovljeni."

9 Tako da su oni koji su od vjere blagoslovljeni vjernim Abrahamom.

10 Jer svi koji su od djela Zakona, pod prokletstvom su; jer je zapisano: "Proklet je svaki onaj koji ne ustraje u svemu onome što je zapisano u knjizi Zakona da to izvršava."

11 A da po Zakonu nitko nije opravdan pred Bogom, očito je, jer: "Pravednik će živjeti po vjeri."

12 A Zakon nije od vjere, nego: "Čovjek koji ih izvršava, živjet će u njima."

13 Krist nas je otkupio od prokletstva Zakona jer je postao za nas prokletstvom; jer je zapisano: "Proklet je svaki koji visi na drvetu",

14 da bi blagoslov Abrahamov došao na Pogane po Isusu Kristu; da bismo mi primili obećanje Duha po vjeri.

15 Braćo, govorim na ljudski način: čak i ljudski savez ako bi bio potvrđen nitko ga ne poništava ili mu što dodaje.

16 A obećanja su predana Abrahamu i njegovom sjemenu. On ne govori: "i sjemenima," kao o mnogima, nego kao o jednome: "I tvom sjemenu," koje je Krist.

17 A ovo kažem: Savez koji je prije Bog potvrdio u Kristu, ne

poništava Zakon koji je nastao četiri stotine i trideset godina kasnije i ne može učiniti obećanje nedjelotvornim.

18 Jer ako je baština od Zakona, nije više od obećanja. A Bog je nju po obećanju podario Abrahamu.

Svrha Zakona

19 Čemu onda služi Zakon? Nadodan je zbog prijestupa, dok ne dođe sjeme kome je namijenjeno obećanje, a bio je postavljen po anđelima rukom posrednika.

20 A posrednik nije *posrednik* jednoga, a Bog je jedan.

21 Nije li onda Zakon protivan Božjim obećanjima? Bože sačuvaj! Jer kad bi bio predan Zakon koji bi mogao dati život, pravednost bi doista dolazila po Zakonu.

22 Ali Pismo je sve zatvorilo pod grijeh, da se obećanje po vjeri Isusa Krista, može dati onima koji vjeruju.

23 A prije dolaska vjere bili smo čuvani pod Zakonom, zatvoreni za vjeru koja se poslije trebala objaviti.

24 Tako nam je Zakon bio poučavatelj da nas *dovede* do Krista, da se opravdamo po vjeri.

25 Ali dolaskom vjere, nismo više pod vodstvom poučavatelja.

26 Jer ste svi vi djeca Božja po vjeri u Krista Isusa,

27 jer svi koji ste u Krista kršteni, Kristom ste se odjenuli.

28 Nema više ni Židova ni Grka; nema ni roba ni slobodnjaka; nema ni muško ni žensko, jer ste vi svi jedno u Kristu Isusu.

29 Ako li ste vi Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme i baštinici po obećanju.

POGLAVLJE 4

Ne vraćajte se u ropstvo

1 A kažem: sve dok je baštinik

dijete, ničim se ne razlikuje od sluge, premda je gospodar svega,

2 ali je pod skrbnicima i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac.

3 Tako i mi, kad smo bili djeca, bili smo u ropstvu pod vodstvom počela svijeta.

4 Ali kad je došla punina vremena, poslao je Bog svoga Sina, rođenog od žene, postavljenog pod Zakon,

5 da bi otkupio one pod Zakonom, kako bismo primili posinjenje.

6 A zato što ste sinovi, poslao je Bog u vašu srca Duha Sina svojega koji viče: "Abba, Oče!"

7 Stoga nisi više sluga, nego sin, a ako si sin, onda si i baštinik Božji po Kristu.

8 Ali tada, dok još niste poznavali Boga, služili ste onima koji po naravi nisu bogovi.

9 A sada, kad ste upoznali Boga, ili zapravo, kad je Bog upoznao vas, kako li se ponovo vraćate nemogućima i bijednim početima kojima opet želite robovati?

10 Obdržavate dane i mjesece, i vremena i godine.

11 Bojim se za vas da se nisam možda uzalud trudio oko vas.

Pavlova briga za Galaćane

12 Zaklinjem vas, braćo, budite kao ja, jer i ja *sam* kao vi. Niste me ničim povrijedili.

13 A znate kako sam vam ono prvi put u slabosti tijela propovijedao evanđelje.

14 I moje iskušenje koje je bilo u mojem tijelu, niste prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjeg, kao Krista Isusa.

15 Gdje je dakle blaženstvo o kojem ste govorili? Jer svjedočim vam da kad *bi bilo* moguće, oči biste svoje iskopali i dali ih meni.

16 Jesam li vam dakle postao neprijatelj zato što vam govorim istinu?

17 Oni revnuju za vas, *ali* ne na dobro, nego bi vas htjeli isključiti da biste za njih revnovali.

18 A dobro *je* uvijek revnovati u dobrome, a ne samo kad sam ja nazočan kod vas.

19 Dječice moja, koju ponovo u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.

20 Želio bih sada biti nazočan kod vas i izmijeniti svoj glas, jer sam u nedoumici zbog vas.

Sara i Hagara

21 Recite mi, vi koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakon?

22 Jer je zapisano da je Abraham imao dva sina: jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne.

23 Ali onaj od ropkinje bio je rođen po tijelu, a onaj od slobodne po obećanju.

24 To je slikoviti opis. Jer ove su dva Saveza; jedan je s gore Sinaja koji rađa za ropstvo, *i to je Hagara.*

25 Jer je Hagara gora Sinaj, u Arabiji, i odgovara Jeruzalemu koji je sada, i nalazi se u ropstvu sa svojom djecom.

26 A Jeruzalem koji je odozgor je slobodan, taj je majka svih nas,

27 jer je zapisano: "Raduj se, neroćkinjo, koja ne rađaš; prolomi se i zavapi ti koja nemaš trudove; jer napuštena ima puno više djece nego ona koja ima muža!"

28 A mi smo, braćo, poput Izaka, djeca obećanja.

29 Ali kao što je onda onaj koji je rođen po tijelu progonio onoga *koji je rođen po duhu*, tako je i sada.

30 Ipak što govori Pismo? "Izbaci ropkinju i njenog sina, jer sin ropkinje neće baštiniti sa sinom slobodne."

31 Tako dakle, braćo, nismo djeca ropkinje, nego slobodne.

POGLAVLJE 5

Legalizam ugrožava slobodu

1 Stoga čvrsto stojte u slobodi kojom nas je Krist oslobodio i ne dovodite se ponovo u jaram ropstva.

2 Evo ja, Pavao, kažem vam da ako se obrežete, Krist vam neće ništa koristiti.

3 Jer svjedočim ponovo svakom čovjeku koji je obrezan da je dužan izvršiti sav Zakon.

4 Krist postaje nedjelotvoran svima vama koji se opravdavate Zakonom; otpali ste od milosti.

5 Jer mi Duhom očekujemo nadu pravednosti po vjeri.

6 Jer u Isusu Kristu niti što koristiti obrezanje niti neobrezanje, nego vjera koja djeluje kroz ljubav.

7 Dobro ste trčali; tko li vas je spriječio da ne budete poslušni istini?

8 Taj nagovor ne *dolazi* od onoga koji vas poziva.

9 Malo kvasca ukvasi sve tijesto.

10 Ja se pouzdajem u vas, po Gospodinu, da nećete misliti drugačije. Ali onaj koji vas zbunjuje, snosit će svoju osudu, ma tko on bio!

11 A ja, braćo, ako još propovijedam obrezanje, zašto me još progone? Onda je prestala sablazan križa!

12 Htio bih da budu odsječeni oni koji vas zbunjuju!

Poziv na slobodu

13 Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani. Samo, neka ta sloboda ne bude povod tijelu, nego ljubavlju služite jedan drugome.

14 Jer je sav Zakon ispunjen u jednoj riječi, *i to* u ovome: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!"

15 Ako li jedan drugoga grizete

i proždirete, pazite da jedni druge ne zatrete!

16 Ovo kažem dakle: hodite u Duhu, pa nećete udovoljavati požudi tijela.

17 Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela, i to se jedno drugomu protivi, tako da ne činite ono što biste htjeli.

18 Ali ako ste vođeni Duhom, niste više pod Zakonom.

19 A očita su djela tijela. To su: preljub, bludništvo, nečistoća, razvratnost,

20 idolopoklonstvo, vraćanje, mržnja, nesloga, suparništva, gnjev, svađa, pobune, krivovjerja,

21 zavisti, ubojstva, pijanstva, raskalašene gozbe i tome slično; za koje vam unaprijed kažem, kao što sam već rekao, da oni koji takvo što čine, neće baštiniti kraljevstva Božjeg.

22 A plod je Duha: ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrotu, vjera,

23 krotkost, suzdržljivost. Protiv ovih nema zakona.

24 A oni koji su Kristovi razapeli su svoje tijelo sa strastima i požudama.

Ispunjavanje Kristovog zakona

25 Ako živimo u Duhu, u Duhu i hodimo.

26 Nemojmo biti željni isprazne slave, izazivajući jedan drugoga i zavideći jedan drugome!

POGLAVLJE 6

1 Braćo, ako se čovjek i zatekne u kakvom prijestupu, vi koji ste duhovni, takvoga ispravljajte u duhu krotkosti, pazeći na sebe samoga da i ti ne budeš iskušan!

2 Nosite bremena jedan drugome, i tako ćete ispuniti Kristov zakon!

3 Jer ako netko misli da je nešto, premda nije ništa, vara samog sebe.

4 Ali neka svaki ispita svoje djelo, pa će onda u samom sebi imati pohvalu, a ne u drugomu.

5 Jer svatko će nositi vlastito breme.

6 Neka onaj koji je poučavan u Riječi dijeli sva dobra s onim koji poučava!

7 Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Jer što čovjek sije, to će i žeti.

8 Jer tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u Duh, iz Duha će žeti život vječni.

9 I nemojmo se umoriti dok činimo dobro, jer ćemo u pravo vrijeme žeti, ako ne posustanemo.

10 Kad dakle imamo priliku, činimo dobro svima, a osobito onima koji su domaći u vjeri.

Pavlov vlastoručni blagoslov

11 Vidite kolikim sam vam slovima napisao svojom rukom!

12 Svi oni koji se žele praviti

važni u tijelu, oni vas primoravaju da se obrežete, samo da ne bi bili progonjeni zbog križa Kristovog.

13 Jer ni oni koji se obrezuju ni sami se ne drže Zakona, ali žele da se vi obrezujete da bi se mogli hvaliti vašim tijelom.

14 A Bože sačuvaj da se ja nečim ponosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kome je svijet razapet meni i ja svijetu!

15 Jer u Kristu Isusu niti što koristi obrezanje niti neobrezanje, nego novo stvorenje.

16 A svima koji budu hodili po tom pravilu, neka na njima *bude* mir i milosrđe, i na Izraelu Božjem.

17 Od sada neka me nitko ne uznemiruje, jer ja nosim tragove Gospodina Isusa na svome tijelu.

18 Braćo, neka milost Gospodina našega Isusa Krista *bude* s duhom vašim. Amen.

POSLANICA EFEŽANIMA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, svetima koji su u Efezu i vjernima u Kristu Isusu.

2 Milost vam i mir od Boga, našega Oca, i *od* Gospodina Isusa Krista!

Duhovni blagoslovi u Kristu

3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je blagoslovio svim duhovnim blagoslovima u nebeskim *prostorima* u Kristu.

4 Budući da nas je u njemu izabrao prije utemeljenja svijeta, da budemo sveti i bez krivnje pred njim u ljubavi,

5 jer nas je sebi predodredio za posinjenje po Isusu Kristu, po dobronamjernosti svoje volje,

6 na hvalu slave njegove milosti, kojom nas je prihvatio u ljubljenomou,

7 u kome imamo otkupljenje njegovom krvlju, oproštenje grijeha, prema bogatstvu njegove milosti,

8 koju nam je obilno udijelio u svoj mudrosti i razboritosti,

9 pošto nam je obznanio otajstvo svoje volje, po svojoj dobronamjernosti koju je već u sebi naumio,

10 za izvršenje u punini vremena: sve sakupiti pod jednu glavu u Kristu, i što je u nebu i što je na zemlji, i u njemu,

11 u kojemu smo i mi stekli baštinu, mi koji smo predodređeni u skladu s nakanom onoga koji sve radi po odluci svoje volje,

12 da mi, koji smo se već prije pouzdali u Krista, budemo na hvalu njegove slave.

13 U njega ste se i vi *pouzdali*, pošto ste čuli riječ istine, evanđe-

lje svoga spasenja, u njemu ste i, nakon što ste povjerovali, zapečaćeni obećanim Duhom Svetim,

14 koji je залог naše baštine sve do otkupljenja stečenih, na hvalu njegove slave.

Molitva za mudrost i spoznanje

15 Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodina Isusa i za vašu ljubav prema svima svetima,

16 ne prestajem zahvaljivati za vas i spominjati vas u svojim molitvama,

17 da vam Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac slave, podari duha mudrosti i otkrivenje u spoznavanju njega;

18 prosvijetli oči vašega razuma da uvidite kolika je nada u njegovom pozivu, i koliko je bogatstvo slave njegove baštine u svetima,

19 i koliko je prekomjerna veličina njegove snage prema nama koji vjerujemo po djelovanju njegove silne snage,

20 koju je proveo u Kristu kad ga je uskrsnuo od mrtvih i posjeo sebi zdesna u nebeskim *prostorima*,

21 iznad svakoga poglavarstva i vlasti, i moći i gospodstva, i svakog imena koje je imenovano, ne samo u ovom svijetu, nego i u onomu koji dolazi.

22 I sve mu je podložio pod noge, a njega je dao *da bude* glava nad svime u crkvi,

23 koja je njegovo tijelo, punina onoga koji ispunjava sve u svima.

POGLAVLJE 2

Novi život u Kristu

1 I vas je *oživio* koji ste bili mrtvi u prijestupima i grijesima

2 u kojima ste nekoć hodili prema tijeku ovog svijeta, po knezu

koji ima vlast u zraku, duha koji sada djeluje u neposlušnoj djeci.

3 Među ovima smo i mi некоć živjeli u požudama svojega tijela udovoljavajući željama tijela i uma te smo po naravi bili djeca gnjeva kao i drugi.

4 Ali Bog koji je bogat milosrdem, zbog svoje velike ljubavi kojom nas je ljubio,

5 čak i kad smo bili mrtvi u grijesima, oživio nas je zajedno s Kristom, (milošću ste spašeni!)

6 i zajedno nas uskrsnuo i zajedno posjeo u nebeskim prostorima, u Kristu Isusu,

7 da u vjekovima koji dolaze покаže neizmjerно bogatstvo svoje milosti u dobroti prema nama u Kristu Isusu.

8 Jer milošću ste spašeni, po vjeri, i to nije od vas, to je Božji dar!

9 Ne po djelima, da se netko ne bi hvalisao.

10 Jer njegovo smo vješto djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja je Bog unaprijed pripremio da u njima hodimo.

Ukućani Božji

11 Zato se sjećajte kako ste некоć vi bili Pogani po tijelu, nazivani Neobrezani od onih koji se nazivaju Obrezani, što im je na tijelu rukom učinjeno,

12 i da ste u ono vrijeme bili bez Krista, otuđeni od izraelskoga građanstva i tuđinci Savezima obećanja, nemajući nade i bez Boga na svijetu.

13 Ali sada, u Kristu Isusu, vi koji ste некоć bili daleko, dovedeni ste blizu krvlju Kristovom.

14 Jer je on naš mir, on koji je od obadva učinio jedan te srušio pregradni zid što je bio u sredini između nas,

15 ukinuo je u svome tijelu neprijateljstvo, Zakon zapovijedi s

uredbama, da u sebi od dva stvori jednog novog čovjeka, uspostavljajući mir;

16 te da obadva u jednome tijelu pomiri s Bogom po križu, pošto je u sebi uništio neprijateljstvo.

17 Došao je i propovijedao mir vama koji ste bili daleko i onima koji su bili blizu,

18 jer po njemu jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednom Duhu.

19 Sada dakle niste više tuđinci i pridošlice, nego ste sugrađani svetih i ukućani Božji,

20 nadograđeni na temelju apostola i proroka, a ugaoni je kamen sam Isus Krist,

21 na kome sva građevina prikladno sastavljena raste u sveti hram u Gospodinu,

22 na kome ste i vi ugrađeni za prebivalište Božje po Duhu.

POGLAVLJE 3

Pavao apostol Pogana

1 Zbog toga sam ja, Pavao, sužanj Krista Isusa, za vas Pogane.

2 Ako ste čuli za raspodjelu Božje milosti koja mi je podarena za vas,

3 da mi je otkrivenjem obznanjeno otajstvo kao što sam vam gore ukratko napisao,

4 po kojoj, kad čitate, možete shvatiti moje razumijevanje Kristova otajstva,

5 koje se u prošlim naraštajima nije obznanilo sinovima ljudskim, kao što se sada otkrilo njegovim svetim apostolima i prorocima po Duhu:

6 da su Pogani subaštinici i isto tijelo i sudionici njegovog obećanja u Kristu po evanđelju,

7 kojemu sam postao poslužitelj po daru Božje milosti koja mi je predana djelotvornošću njegove snage.

8 Meni, najmanjem od svih svetih, predana je ova milost; među Poganima propovijedati evanđelje neistraživog Kristovog bogatstva,

9 i svima rasvijetliti što je zajedništvo otajstva koje je bilo skriveno od početka svijeta u Bogu, koji je sve stvorio po Isusu Kristu,

10 da bi se sada, poglavarstvima i vlastima u nebeskim *prostorima*, po crkvi obznanila mnogovrsna Božja mudrost,

11 prema vječnoj nakani koju je ostvario u Kristu Isusu, našem Gospodinu,

12 u kome imamo hrabrost i pristup s pouzdanjem po njegovoj vjeri.

13 Zato vas molim: ne klonite zbog njihovih nevolja za vas, one su vaša slava.

Jačanje po Duhu

14 Zbog toga prigibam svoja koljena pred Ocem Gospodina našega Isusa Krista

15 od koga je imenovana svaka obitelj u nebu i na zemlji,

16 da bi vam podario prema bogatstvu svoje slave da se po njegovom Duhu jačate snagom u unutarnjem čovjeku,

17 da bi Krist prebivao u vašim srcima po vjeri, da biste bili ukorijenjeni i utemeljeni u ljubavi,

18 da možete shvatiti zajedno sa svima svetima što je širina i dužina i dubina i visina,

19 te spoznati ljubav Kristovu koja nadilazi spoznaj; da biste se ispunili do sve punine Božje.

20 A onomu koji je moćan učiniti mnogo više iznad onoga što možemo moliti ili misliti, prema snazi koja djeluje u nama,

21 njemu neka *bude* slava u crkvi po Kristu Isusu kroz sva pokoljenja, bez kraja! Amen.

POGLAVLJE 4

Jedinstvo Duha

1 Zaklinjem vas, dakle, ja sužani u Gospodinu: hodite dostojno poziva kojim ste pozvani,

2 sa svom skromnošću i krotkošću, s postojanošću podnosite jedan drugoga u ljubavi;

3 nastojeći sačuvati jedinstvo Duha, svezom mira.

4 *Postoji* jedno tijelo i jedan Duh, kao što ste i pozvani k jednoj nadi svoga poziva;

5 jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje,

6 jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima, i kroz sve i u svima vama.

7 A svakome od nas dana je milost po mjeri Kristovog dara.

8 Zato govori: "Kad je uzašao na visinu, odveo je sužnje u sužanjstvo i dao darove ljudima."

9 (A ono "uzašao" što drugo znači nego li to da je najprije sišao u donje krajeve zemlje?

10 Onaj koji je sišao jest onaj isti koji je i uzašao iznad svih nebesa, da bi sve ispunio.)

11 I on je dao jedne za apostole, a jedne za proroke, a jedne za evangelizatore, a jedne za pastire i učitelje

12 za usavršavanje svetih, za djelo službe, za izgradnju tijela Kristova,

13 dok svi ne dospijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do savršenog čovjeka, do mjere uzrasta punine Kristove:

14 da više ne budemo djetinjasti, bacani amo tamo i nošeni unaokolo svakim vjetrom nauka koji ljudskim trikom i lukavstvom čeka u zasjedi da *nas* zavede.

15 Nego govoreći istinu u ljubavi, u svemu uzrastimo u njega koji je Glava, *to jest* Krista,

16 od koga je sve tijelo sastavljeno i povezano svakovrsnim zglobovima opskrbe prema djelotvornosti po mjeri svakog pojedinog dijela, te ostvaruje rast tijela za izgradnju samoga sebe u ljubavi.

Stari i novi život

17 Ovo, dakle, kažem i svjedočim u Gospodinu: da vi više ne hodite kao što i ostali Pogani hode, u ispraznosti njihove pameti,

18 zamračena razuma, otuđeni od života Božjega zbog neznanja koje je u njima, zbog sljepoće njihova srca.

19 Oni, pošto su otupili, predali su sami sebe razvratnosti da bi u pohlepi činili svaku nečistoću.

20 Ali vi niste tako učili Krista,

21 ako ste ga doista čuli i po njemu bili poučeni kao što jest istina u Isusu:

22 da vam je, u odnosu na prijašnje ponašanje, odložiti starog čovjeka koji je iskvaren zbog zavodljivih požuda,

23 i obnoviti se duhom svojega razuma,

24 te se zaodjenuti novim čovjekom, koji je stvoren po Bogu u pravednosti i istinskoj svetosti.

25 Zato odbacite laž i govorite istinu svaki sa svojim bližnjim, jer smo udovi jedan drugome.

26 Srdite se, ali ne griješite! Neka sunce ne zađe nad vašim gnjevom!

27 I ne dajte mjesta Đavlu.

28 Tko je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi i svojim rukama radi što je dobro, da bi mogao dati onome koji je u potrebi.

29 Nikakva loša riječ neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobro za izgradnju gdje je potrebno, da bi poslužila milost onima koji slušaju.

30 I ne žalostite Duha Svetoga

Božjega kojim ste zapečaćeni za dan otkupljenja!

31 Neka se ukloni od vas sva gorčina, i gnjev, i srdžba, i vika, i hula, zajedno sa svakom zlobom.

32 I budite dobri jedan prema drugom, samilosni! Opraštajte jedan drugome kao što je i Bog vama u Kristu oprostio!

POGLAVLJE 5

Djela svjetla i tame

1 Budite dakle sljedbenici Božji kao ljubljena djeca

2 i hodite u ljubavi kao što je i Krist nas ljubio i predao samoga sebe za nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris.

3 A bludništvo i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kao što dolikuje svetim!

4 Ni prostota ni ludorija ni rugalica, što ne priliči, nego radije zahvaljivanje!

5 Jer ovo znajte da ni jedan bludnik, ni nečista osoba, ni pohlepnik, koji je idolopoklonik, nema nikakve baštine u kraljevstvu Kristovom i Božjem.

6 Neka vas nitko ne zavarava ispraznim riječima, jer zbog takvih dolazi gnjev Božji na neposlušnu djecu!

7 Zato nemojte biti sudionici s njima!

8 Jer ste nekad bili tama, ali sada ste svjetlo u Gospodinu: hodite kao djeca svjetla;

9 (jer plod je Duha, u svakoj dobroti i pravednosti i istini).

10 Istražujte što je ugodno Gospodinu,

11 i nemojte imati udjela u besplodnim djelima tame, već ih radije korite,

12 jer sramota je i govoriti o onome što oni potajno čine.

13 A sve što se kori, po svjetlu

postaje očito, jer sve što se očituje jest svjetlo.

14 Zato govori: "Probudi se ti što spavaš i ustani od mrtvih i Krist će ti zasvijetliti."

15 Pazite dakle da hodite pažljivo, ne kao ludi, nego kao mudri,

16 iskupljujući vrijeme, jer dani su zli.

17 Zbog toga ne budite bezumni, nego shvatite što je Gospodina volja!

18 I ne opijajte se vinom, u kome je razuzdanost, nego se puniti Duhom;

19 govoreći vi sâmi u psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama, pjevajući i skladajući Gospodinu u svome srcu,

20 zahvaljujući uvijek za sve Bogu i Ocu, u imenu Gospodina našega Isusa Krista,

21 pokoravajući se jedan drugome u strahu Božjem!

Muž i žena, Krist i crkva

22 Žene, pokoravajte se svojim muževima kao Gospodinu,

23 jer je muž glava ženi kao što je i Krist glava crkve; i on je Spasitelj tijela!

24 Stoga kao što je crkva podređena Kristu, tako *neka i žene budu* svojim muževima, u svemu!

25 Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio crkvu i sebe predao za nju,

26 da bi je posvetio i očistio vodenim pranjem, po riječi,

27 da bi je priveo sebi kao slavnu crkvu, bez ljage, ili bore, ili nečega takvog, nego tako da bude sveta i bez mane.

28 Tako su muškarci dužni ljubiti svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, ljubi sebe.

29 Jer nitko nikada nije mrzio svoje tijelo, naprotiv, hrani ga i njeguje kao i Gospodin crkvu.

30 Jer smo udovi njegova tijela, od njegova mesa i od njegovih kostiju.

31 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku te prionuti uza ženu, i bit će dvoje jedno tijelo."

32 Veliko je ovo otajstvo, ali ja govorim glede Krista i crkve.

33 Ipak, neka i svaki pojedini od vas tako ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje *svojega* muža!

POGLAVLJE 6

Djeca i roditelji, robovi i gospodari

1 Djeco, budite poslušni svojim roditeljima u Gospodinu, jer je to ispravno.

2 "Poštuj oca svoga i majku," to je prva zapovijed s obećanjem,

3 "da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji".

4 A vi, očevi, ne izazivajte svoju djecu na gnjev, nego ih podižite odgajanjem i opomenom Gospodnjom.

5 Sluge, budite poslušni *svojim* gospodarima po tijelu sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca svojega, kao Kristu!

6 Ne služite samo naoko kao oni koji ugađaju ljudima, nego kao sluge Kristove koji od svega srca izvršavaju volju Božju!

7 Dragovoljno služite kao Gospodinu, a ne kao ljudima,

8 znajući da će svaki koji učini što dobro, primiti isto to od Gospodina, bio sluga ili slobodan!

9 A vi, gospodari, jednako postupajte prema njima! Klonite se prijetnje znajući da je i vaš Gospodar u nebu, a kod njega nema pristranosti.

Bojna oprema Božja

10 Konačno, braćo moja, jačajte se u Gospodinu i u snazi moći

njegove!

11 Obucite svu bojnu opremu Božju da biste se mogli suprotstaviti lukavstvima đavolskim!

12 Jer se mi ne borimo protiv tijela i krvi, nego protiv poglavarslava, protiv vlasti, protiv vladara tame ovog svijeta, protiv duhovnih opaćina u visinama.

13 Zbog toga uzmite svu bojnu opremu Božju da biste se mogli oduprijeti u zli dan, i kad sve izvršite, održati se!

14 Stojte, dakle, pošto ste svoje bokove opasali istinom i obukli oklop pravednosti,

15 te obuli noge spremnošću za evanđelje mira.

16 Povrh svega uzmite štit vjere; njime ćete moći ugasiti sve goruće strijele zloga.

17 Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest riječ Božju.

18 Uvijek molite u Duhu svakovrsnom molitvom i prošnjom i

bdijte zbog toga sa svom ustrajnošću i prošnjom za sve svete,

19 i za mene, da bi mi se dala riječ, da mogu hrabro otvoriti svoja usta kako bi obznanio otajstvo evanđelja,

20 za koje sam poslanik u okovima; da u njemu mogu hrabro govoriti kako mi i treba govoriti.

Završni pozdravi i blagoslov

21 Ali da i vi znate što je sa mnom i što radim, o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljani brat i vjerni poslužitelj u Gospodinu,

22 koga sam poslao k vama upravo zbog toga da saznate kako je s nama i *da* utješi vaša srca.

23 Mir braći i ljubav s vjerom od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!

24 Milost *neka bude* sa svima koji ljube Gospodina našega Isusa Krista, u iskrenosti! Amen.

POSLANICA FILIPLJANIMA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao i Timotej, sluge Isusa Krista, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i đakonima.

2 Milost vam i mir od Boga našega Oca i Gospodina Isusa Krista!

Zahvala i molitva

3 Zahvaljujem svome Bogu pri svakom sjećanju na vas,

4 uvijek u svakoj svojoj molitvi s radošću upućujem molbu za sve vas,

5 zbog vašega udjela u evanđelju od prvoga dana sve dosad;

6 uvjeren sam u to da će onaj koji je započeo dobro djelo u vama, dovršiti ga do dana Isusa Krista.

7 Kao što je ispravno da to mislim o svima vama, jer vas imam u svome srcu, sve vas koji ste sudionici moje milosti, ne samo u mojim okovima, nego i u obrani i u utvrđivanju evanđelja.

8 Jer Bog mi je svjedok koliko čeznem za svima vama srcem Isusa Krista.

9 I ovo molim, da vaša ljubav još više i više obiluje u spoznaji i svakom rasuđivanju,

10 da možete prosuditi ono što je izvrsno, da biste bili čisti i besprijeekorni na dan Kristov,

11 puni plodova pravednosti koji su po Isusu Kristu, na slavu i hvalu Božju.

Pavao hrabar i u okovima

12 Ali bih htio da vi, braćo, razumijete da je ono što se dogodilo sa mnom još više ispalo za napredak evanđelja,

13 tako da su moji okovi u Kristu postali poznati na cijelom dvoru i

na svima drugim *mjestima*,

14 a mnoga su se braća u Gospodinu, uvjerena mojim okovima, još više odvažila govoriti Riječ bez straha.

15 Neki, doista, propovijedaju Krista iz zavisti i svađe, a neki i iz dobre volje:

16 prvi propovijedaju Krista u svadljivosti, neiskreno, pretpostavljajući da će pridodati nevolju mojim okovima;

17 a drugi iz ljubavi, znajući da sam postavljen za obranu evanđelja.

18 Što dakle? Ipak se na svaki način, bilo pod izlikom ili u istini, Krist propovijeda. I tome se radujem, da, i radovat ću se.

19 Jer znam da će mi se to po vašoj molitvi i potpori Duha Isusa Krista okrenuti na spasenje,

20 prema mojoj čežnji i nadi da se ni u čemu neću postidjeti, nego će se sa svom hrabrošću kao i uvijek, *tako* i sada, Krist uzveličati u mojem tijelu, bilo kroz *moj* život ili kroz smrt.

21 Jer meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak!

22 Ali ako je živjeti u tijelu to što mojem radu *donosi* plod, tada ne znam što bih izabrao.

23 Jer pritisnut sam između dvojega: imam želju otići i biti s Kristom, što je mnogo bolje.

24 Ali ostati u tijelu je *potrebnije* radi vas.

25 I u to uvjeren, znam da ću ostati i zadržati se sa svima vama, za vaš napredak i radost vjere,

26 da vaša slava radi mene obiluje u Isusu Kristu kod mojeg ponovnog dolaska k vama.

Kristov primjer

27 Samo se vladajte dostojno Kristovog evanđelja, da ja, bilo

da dođem i vidim vas, ili budem odsutan, čujem o vama da stojite čvrsto u jednom duhu i jednom se misli zajedno borite za vjeru evanđelja,

28 i ni u čemu ne strahujete od svojih protivnika, kojima je to očiti znak propasti, a vama spasenje i to od Boga.

29 Jer vam je radi Krista darovano ne samo u njega vjerovati nego i trpjeti radi njega,

30 imajući isti sukob koji ste vidjeli u meni, i sada čujete *da je* u meni.

POGLAVLJE 2

1 Ako li, dakle, *postoji* kakva utjeha u Kristu, ako li kakva okrepaj ljubavi, ako li kakvo zajedništvo Duha, ako li kakve srdačnosti i milosrđa,

2 upotpunite moju radost tako da budete istog mišljenja, imajući istu ljubav, *budite* složni, jedne misli!

3 Ništa *ne činite* u svadljivosti ili ispraznoj slavi, nego u poniznosti smatrajte jedan drugoga boljima od sebe!

4 Ne gledajte samo svaki na svoje nego i na ono što je drugih!

5 Neka u vama bude ona misao koja je i u Kristu Isusu,

6 koji premda je bio u obličju Božjem, nije smatrao krađom što je jednak Bogu,

7 nego je sâm sebe učinio neuglednim i uzeo obličje sluge te postao sličan ljudima.

8 I našao se oblikom kao čovjek, ponizio je sâm sebe i postao poslušan do smrti, i to smrti na križu.

9 Zato ga je Bog i preuzvisio i dao mu ime koje je iznad svakoga imena,

10 da se na Isusovo ime prigne svako koljeno *onih* nebeskih, i zemaljskih i podzemaljskih,

11 i *da* svaki jezik prizna da Isus Krist *jest* Gospodin, na slavu Boga Oca.

Dužnosti kršćana

12 Stoga, ljubljeni moji, kao što ste uvijek bili poslušni, ne samo u mojoj nazočnosti nego mnogo više sada u mojoj odsutnosti, sa strahom i drhtanjem razrađujte svoje spasenje.

13 Jer je Bog onaj koji po *svojoj* dobronamjernosti izvodi u vama i htjeti i djelovati.

14 Sve činite bez mrmljanja i raspravljanja

15 da budete besprijeckorni i bezazleni sinovi Božji bez prijekora usred izobličenog i izopačenog naroda, u kojem svijetlite kao svjetla u svijetu,

16 držeći riječ života, da se mogu radovati na dan Kristov, što nisam uzalud trčao niti se uzalud trudio.

17 Štoviše, ako sam bio prinesen na žrtvu i službu vaše vjere, veseo sam se i radujem sa svima vama.

18 A i vi isto tako budite sretni i radujte se sa mnom!

Timotej i Epafrodit

19 A pouzdajem se u Gospodina Isusa da ću vam brzo poslati Timoteja da se i ja utješim kad saznam kako je s vama.

20 Jer nikoga nemam koji je iste misli tko bi se spontano brinuo za vaše stanje,

21 jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa Krista.

22 A njegovu prokušanost znate, kako je sa mnom, kao dijete s ocem, služio u evanđelju.

23 Njega se dakle nadam poslati odmah čim vidim što će biti sa mnom.

24 A uvjeren sam u Gospodinu da ću i sam ubrzo doći.

25 I smatrao sam potrebnim po-

slati k vam Epafrodita, mog brata i suradnika i suborca, a vašeg poslanika i onog koji posluhuje u mojim oskudicama,

26 jer je čeznuo za svima vama i bio potišten zato što ste čuli da se razbolio.

27 Jer doista je bio bolestan gotovo na smrt, ali mu se Bog smilovao, i ne samo njemu nego i meni, da ne bih imao žalost na žalost.

28 Poslao sam ga stoga još žurnije da se, kad ga ponovo vidite, razveselite i da ja budem manje žalostan.

29 Primite ga, dakle, u Gospodinu sa svom radošću i smatrajte takve uglednima,

30 jer je zbog djela Kristovog bio blizu smrti i nije se obazirao na svoj život, da nadoknadi nedostatak vaše službe prema meni.

POGLAVLJE 3 Pavlov primjer

1 Konačno, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Pisati vam jedno te isto doista mi nije teško, a za vas je sigurnije.

2 Čuvajte se pasa, čuvajte se zlih radnika, čuvajte se sakaćenja!

3 Jer obrezanje smo mi koji duhom iskazujemo štovanje Bogu i radujemo se u Kristu Isusu, a ne pouzdajemo se u tijelo,

4 premda bih ja mogao imati pouzdanje i u tijelo. Ako netko drugi misli da se može pouzdati u tijelo, ja još više:

5 obrezan osmoga dana, od roda Izraelova, iz plemena Benjaminoва, Hebrej od Hebreja; po Zakonu farizej;

6 po revnosti progonitelj crkve, po pravednosti koja je u Zakonu besprijekoran.

7 Ali sve što mi je bio dobitak, to radi Krista smatram gubitkom.

8 Štoviše, bez sumnje, i sve sma-

tram gubitkom zbog te najizvrsnije spoznaje Krista Isusa, Gospodina mogega, radi koga sam sve izgubio i smatram to *samo* izmetom da bih Krista dobio,

9 i u njemu budem nađen, nemajući svoju pravednost, koja je od Zakona, nego onu koja je po vjeri Kristovoj, pravednost koja je od Boga po vjeri;

10 da upoznam njega i snagu njegovog uskrsnuća, i zajedništvo njegovih patnji, da budem suobličen njegovoj smrti,

11 ne bih li kako dospio k uskrsnuću od mrtvih.

Uzvišeni Božji poziv

12 Ne kažem da sam već postigao ili već postao savršen, nego težim kako bih to dohvatio, za koje sam i ja dohvaćen po Kristu Isusu.

13 Braćo, ja za sebe ne smatram da sam to dohvatio, ali *ovo* jedno činim: zaboravljam ono što je iza, a sežem za onim što je ispred.

14 Navaljujem prema cilju zbog premije uzvišenog poziva Božjeg u Kristu Isusu.

15 Neka stoga ovako mislimo svi koji smo savršeni, ako li o nečemu drugačije mislite, Bog će vam i to otkriti.

16 Uostalom, do čega smo stigli, po tom istom pravilu hodimo, isto razmišljajmo!

17 Braćo, budite sljedbenici zajedno sa mnom i zapazite one koji tako hode kao što nas imate za primjer.

18 Jer mnogi, o kojima sam vam često govorio, a i sada plaćući govorim, hode kao neprijatelji križa Kristova.

19 Njihov je svršetak propast; njihov je bog trbuh, a slava u njihovoj sramoti, oni misle na zemaljsko.

20 Jer naše je življenje u nebu, odakle i Spasitelja očekujemo, Gospodina Isusa Krista,

21 koji će preobraziti ovo naše bijedno tijelo tako da bude suobličeno njegovom slavnome tijelu, prema djelotvornosti kojom može sebi sve podložiti.

POGLAVLJE 4

Poziv na radost u Gospodinu

1 Zato, braćo moja ljubljena i željena, moja radosti i vijenče, tako *moji* dragi ljubljeni, čvrsto stojte u Gospodinu!

2 Zaklinjem Evodiju i Sintihu zaklinjem, da budu iste misli u Gospodinu.

3 A molim i tebe, vjerni sudružice, pomози tim ženama jer su se one u evanđelju trudile zajedno sa mnom, i s Klementom i drugim mojim suradnicima čija *su* imena u knjizi života.

4 Radujte se uvijek u Gospodinu! Ponovo kažem: radujte se!

5 Vaše blago postupanje neka bude poznato svim ljudima! Gospodin *je* blizu!

6 Ne brinite se ni za što, nego u svemu, molitvom i prošnjom sa zahvaljivanjem iznesite svoje molbe Bogu;

7 i Božji će mir, koji nadilazi svaki razum, čuvati srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu.

8 Konačno, braćo, sve što je istinito, sve što *je* časno, sve što *je* pravedno, sve što *je* čisto, sve što *je* ljubazno, sve što *je* na dobrom glasu, ako *ima* kakva krepost, ako *ima* kakva pohvala, na to mislite!

9 I što ste i naučili, i primili, i čuli, i vidjeli na meni, to činite! I Bog mira bit će s vama.

Zahvala za dar od Filipljana

10 A jako sam se obradovao u

Gospodinu jer je napokon ponovo procvala vaša briga za mene, premda ste i prije brinuli, ali niste imali priliku.

11 Ne govorim to zbog oskudice, jer sam ja naučio biti zadovoljan u bilo kojem stanju se nalazim.

12 Znam kako je biti podcijenjen, znam kako je obilovati. U svemu sam se i na sve bio naučen; i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati.

13 Sve mogu po Kristu koji me osnažuje.

14 Ipak, dobro ste učinili što ste sa mnom podijelili moju nevolju.

15 A i vi, Filipljani, znate da mi u početku evanđelja, kada sam otišao iz Makedonije, nijedna crkva nije doprinosila u pogledu izdataka i primitaka, osim vas jedinih.

16 Jer i u Solun ste, i jednom i dvaput poslali za moju potrebu.

17 Ne zato što tražim dar, nego tražim plod koji obiluje u vašu korist.

18 A imam svega i obilujem. Zasićen sam pošto sam od Epafrodita primio ono od vas, slatki miris, žrtvu prihvatljivu, ugodnu Bogu.

19 A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu prema bogatstvu svojem, u slavi, po Kristu Isusu.

20 A Bogu i našem Ocu slava uvijek i zauvijek. Amen.

Završni pozdravi i blagoslov

21 Pozdravite svakog svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju vas braća koja su sa mnom.

22 Pozdravljaju vas svi sveti, a poglavito oni iz cezarove kuće.

23 Milost Gospodina našega Isusa Krista *neka bude* sa svima vama. Amen.

POSLANICA KOLOŠANIMA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, i *naš* brat Timotej,

2 svetoj i vjernoj braći u Kristu, koji su u Kolosima: milost vam i mir od Boga našega Oca i Gospodina Isusa Krista!

Zahvala i molitva

3 Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospodina našega Isusa Krista, uvijek kad molimo za vas,

4 pošto smo čuli za vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav prema svima svetima,

5 zbog nade koja vam je pohranjena u nebu, za koju ste već čuli u istinitoj riječi evanđelja,

6 koje je došlo k vama, kao i u sav svijet te donosi plod i u vama od dana kada ste čuli i spoznali milost Božju u istini,

7 kako ste i naučili od Epafre, našega ljubljenog sudruga sluga, koji je za vas vjeran službenik Kristov,

8 koji nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu.

9 Zbog toga i mi od dana od kad smo *to* čuli ne prestajemo za vas moliti i želimo da budete ispunjeni spoznajom njegove volje u svakoj mudrosti i duhovnom razumijevanju,

10 tako da hodite dostojno Gospodina, u svemu *mu* ugodite, donoseći plod u svakom dobrom djelu i napredujući u spoznaji Boga;

11 osnaženi svom snagom po njegovoj slavnoj moći, za svaku strpljivost i postojanost s radošću;

12 dajući hvalu Ocu, koji nas je učinio dostojnim sudionicima baštine svetih u svjetlu.

13 On nas je izbavio iz vlasti tame i prenio u kraljevstvo svojega ljubljenog Sina,

14 u kome imamo otkupljenje, po njegovoj krvi, i oproštenje grijeha.

Kristovo prvenstvo

15 On je slika nevidljivog Boga, prvorodenac svakoga stvorenja,

16 jer je po njemu sve stvoreno, što je u nebu i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega.

17 I on je prije svega, i sve je po njemu u skladu.

18 On je i glava tijela, crkve; on je početak, prvorodenac od mrtvih, da bi u svemu on imao prvenstvo,

19 jer se *Ocu* svidjelo u njemu nastaniti svu puninu,

20 i po njemu pomiriti sa sobom sve, budući da je po njemu ostvario mir kroz krv njegovog križa, bilo ono na zemlji ili ono u nebu.

21 I vas, koji ste nekoć bili otuđeni i neprijatelji u *svom* umu po opakim djelima, a sada vas je izmirio

22 u njegovom ljudskom tijelu, po smrti, da vas izvede pred sebe svete, bez mane i bez krivnje,

23 ako ustrajete u vjeri, utemeljeni i utvrđeni te se ne udaljite od nade evanđelja koje ste čuli, koje je propovijedano svakom stvorenju što je pod nebom i kojem sam ja, Pavao, postao službenik;

Pavlova služba

24 koji se sada raduje u svojim patnjama za vas, i tako u svojem tijelu dopunjuje što nedostaje Kristovim mukama za njegovo tijelo, koje je crkva.

25 Njoj sam ja postao službenik prema Božjoj raspodjeli koju mi je dao za vas da ispunim riječ Božju,

26 *to jest* otajstvo koje je bilo skriveno kroz vjekove i kroz naraštaje, a koje je sada objavljeno njegovim svetima.

27 Njima je Bog želio objaviti kako je bogata slava ovoga otajstva među Poganima, koje je Krist u vama, nada slave.

28 Njega mi propovijedamo, opominjući svakog čovjeka i poučavajući svakog čovjeka u svoj mudrosti, da bi prikazali svakog čovjeka savršena u Kristu Isusu.

29 Za to se i trudim boreći se po njegovoj djelotvornosti koja moćno djeluje u meni.

POGLAVLJE 2

1 Zato bih želio da znate kako sam u velikom sukobu radi vas i *radi* onih u Laodiceji i radi svih onih koji me nisu vidjeli u tijelu, licem u lice

2 da bi se njihova srca utješila, povezana u ljubavi, i u svakom bogatstvu pune sigurnosti razumijevanja, za spoznavanje otajstva Boga i Oca i Krista,

3 u kome je skriveno sve blago mudrosti i znanja.

4 A ovo kažem zato da vas tko ne prevari lukavim riječima.

5 Jer iako sam odsutan tijelom, duhom sam s vama; radujem se dok gledam vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista.

6 Kako ste dakle primili Krista Isusa Gospodina, *tako* u njemu hodite:

7 u njemu ukorijenjeni i nadograđeni i učvršćeni u vjeri, kako ste poučeni, obilujte u tome sa zahvalnošću!

Krist je dovoljan

8 Pazite da vas tko ne prevari filozofijom i ispraznim zavarava-

njem, *što je* po predaji ljudskoj, po počelima svijeta, a ne po Kristu.

9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina Božanstva,

10 i vi ste potpuni u njemu, koji je glava svakog poglavarstva i vlasti.

11 U njemu ste i vi obrezani; obrezanjem koje nije učinjeno rukama, nego odlaganjem tijela grijeha putenosti po Kristovom obrezanju.

12 Pokopani ste s njim u krštenju, u kojem ste i uskrsnuli s *njim*, po vjeri u djelovanje Boga, koji ga je uskrsnuo od mrtvih.

13 I vas koji ste bili mrtvi u svojim grijesima i neobrezanju svoga tijela, oživio je zajedno s njim i oprostio vam sve prijestupe;

14 izbrisao je nama protivnu zadužnicu s uredbama koje su bile protiv nas; i uklonio je s puta i prikovao je na svoj križ.

15 Razoružao je poglavarstva i vlasti i javno ih izložio, pošto je u tome trijumfirao nad njima.

16 Neka vas, stoga, nitko ne osuđuje zbog jela ili zbog pića, ili u pogledu svjetkovina, ili mladača, ili na *dane* Šabata!

17 To je samo sjena onoga što dolazi, a tijelo *je* Kristovo.

18 Neka vas nitko ne zakine za nagradu, svojevoljnom poniznošću i štovanjem anđela, namećući ono što nije vidio, uzaludno oho-leći se po svojoj tjelesnoj pameti,

19 a ne držeci se Glave, od koje sve tijelo, hranjeno i skupa povezano zglobovima i vezama, raste rastom Božjim.

20 Stoga, ako ste s Kristom umrli počelima svijeta, zašto se, kao da živite u svijetu, podređujete uredbama:

21 "Ne diraj, ne okusi, ne dotiči"?

22 Sve to uporabom propada; po zapovijedima i ljudskim naucima.

23 koji, doista, imaju izgled mudrosti u samovoljnom štovanju i poniznosti i zanemarivanju tijela, *ali* nema nikakve časti u zadovoljavanju tijela.

POGLAVLJE 3 Istinski centar kršćanskog života

1 Ako ste dakle uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je odozgo, gdje Krist sjedi zdesna Bogu.

2 Priklanjajte se onome što je odozgo, ne onome što je na zemlji.

3 Jer ste umrli i vaš je život skriven s Kristom u Bogu.

4 Kad se pojavi Krist, naš život, tada ćete se i vi s njim pojaviti u slavi.

5 Usmrtite, dakle, vaše udove koji su na zemlji: bludništvo, nečistoću, požudu, zlu pohotu i lakomstvo, što je idolopoklonstvo.

6 Zbog kojih dolazi gnjev Božji na neposlušnu djecu,

7 u čemu ste i vi nekad hodili kad ste živjeli u tome.

8 Ali i sada odbacite od sebe sve ovo: srdžbu, gnjev, zlobu, hulu, sramotan govor iz svojih usta!

9 Ne lažite jedan drugome, jer ste svukli starog čovjeka s njegovim djelima,

10 a odjenuli ste novoga koji je obnovljen u spoznaji prema slici onoga koji ga je stvorio.

11 Gdje nema ni Grka ni Židova, obrezanog ni neobrezanog, barbara, Skita, roba *ni* slobodnjaka, nego *je* Krist sve, i u svemu.

12 Odjenite se, dakle, kao izabrani Božji, sveti i ljubljeni, u milosrdnu srdačnost, dobrotivost, poniznost, krotkost i podnošljivost!

13 Podnosite jedan drugoga i opraštajte jedan drugomu, ako tko sa nekim ima razmiricu. Kao što je Krist i vama oprostio, tako *činite* i vi!

14 A povrh svega toga *zao-djenite se* u ljubav, koja je sveza savršenstva!

15 I neka u vašim srcima vlada Božji mir, na koji ste i pozvani u jednom tijelu i budite zahvalni!

16 Neka riječ Kristova bogato prebiva u vama u svoj mudrosti, poučavajte i opominjte jedan drugoga; psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama, s milošću pjevajte Gospodinu u svojim srcima.

17 I sve što činite riječju ili djelom, *činite* sve u ime Gospodina Isusa, po njemu zahvaljujte Bogu i Ocu!

Kršćanska obitelj

18 Žene, pokoravajte se svojim muževima, kako dolikuje u Gospodinu!

19 Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima!

20 Djeco, budite poslušni u svemu *svojim* roditeljima, jer je to ugodno Gospodinu!

21 Očevi, ne razdražujte svoju djecu, da ne budu obeshrabrena!

22 Sluge, budite poslušni u svemu *svojim* gospodarima po tijelu, ne naoko kao oni koji ugađaju ljudima, nego s iskrenim srcem, bojeći se Boga!

23 I sve što činite, činite od srca kao Gospodinu, a ne ljudima,

24 znajući da ćete od Gospodina primiti nagradu, baštinu; jer vi služite Gospodinu Kristu.

25 Ali onaj koji čini nepravdu primit će za nepravdu koju je učinio; i *tu* nema pristanosti.

POGLAVLJE 4

1 Gospodari, dajte *svojim* slugama pravedno i podjednako, znajući da i vi imate Gospodara u nebu!

2 Ustrajte u molitvi i bdijte u njoj

sa zahvaljivanjem!

3 Ujedno molite i za nas da bi nam Bog otvorio vrata za riječ, da govorimo Kristovo otajstvo, zbog kojega i jesam u okovima,

4 i da ga objavim, kao što mi treba govoriti!

5 Hodite u mudrosti prema onima koji su vani, iskupljujući vrijeme!

6 Neka vam riječ uvijek *bude* milostiva, solju začinjena, da biste znali svakome odgovoriti kako treba!

Tihik i Onezim

7 O meni će vam sve izložiti Tihik, ljubljani brat, i vjerni poslužitelj i moj sudrug sluga u Gospodinu,

8 koga sam poslao k vama upravo zato da bi saznao kako ste i utješio vaša srca,

9 zajedno s vjernim i ljubljenim bratom Onezimom, koji je *jedan* od vas. Oni će vam obznani sve što *se događa* ovdje.

Pozdrav i završne upute

10 Pozdravlja vas Aristarh, moj suzavorenik, i Marko, Barnabin

nećak (za koga ste primili upute; kad dođe k vama, prihvatite ga),

11 i Isus, koji se zove Just, koji su od obrezaanih. Ovi su jedini *moji* suradnici za kraljevstvo Božje, koji su mi bili utjeha.

12 Pozdravlja vas Epafra, sluga Kristov, koji je *jedan* od vas, koji se uvijek silno trudi u molitvama za vas da biste stajali savršeni i potpuni u svoj volji Božjoj.

13 Jer ja svjedočim za njega da ima veliku revnost za vas i za one u Laodiceji i one u Hijeropolu.

14 Pozdravljaju vas ljubljani liječnik Luka i Dema.

15 Pozdravite braću u Laodiceji i Nimfi i crkvu koja je u njegovoj kući.

16 Kad se pročita ova poslanica kod vas, pobrinite se da se pročita i u laodicejskoj crkvi, a vi isto tako pročitajte onu *poslanicu* iz Laodiceje.

17 I recite Arhipu: "Pazi na službu koju si primio u Gospodinu, da je izvršiš."

18 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Sjećajte se mojih okova. Neka milost *bude* s vama. Amen.

PRVA POSLANICA SOLUNJANIMA

POGLAVLJE 1 Pozdrav i zahvala

1 Pavao i Silvan i Timotej solunskoj crkvi koja je u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir, od Boga našega Oca i Gospodina Isusa Krista!

2 Zahvaljujemo Bogu uvijek za sve vas kad vas spominjemo u svojim molitvama,

3 sjećajući se bez prestanka djela vaše vjere, napora ljubavi i strpljive nade u Gospodina našega Isusa Krista pred Bogom i Ocem našim.

4 Znamo, ljubljena braćo, da ste izabrani od Boga,

5 jer naše evanđelje nije došlo k vama samo u riječi, nego i u snazi, i u Duhu Svetom, i u punoj sigurnosti kao što znate kakvi smo mi bili među vama radi vas.

6 I vi ste postali naši sljedbenici i Gospodinovi, kad ste primili riječ u velikoj nevolji s radošću Duha Svetoga,

7 tako da ste postali uzor svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji.

8 Jer od vas je odjeknula riječ Gospodinova, ne samo u Makedoniji i Ahaji, nego se i na svakom mjestu proširio glas o vašoj vjeri koja teži k Bogu, tako da nam ne treba ništa govoriti.

9 Jer oni sami govore o nama na kakav smo doček naišli kod vas i kako ste se obratili od idola k Bogu, da služite živom i istinitom Bogu

10 i da čekate njegovog Sina s neba, koga je on uskrsnuo od mrtvih, Isusa, koji nas je izbavio od gnjeva koji dolazi.

POGLAVLJE 2 Pavlovo djelovanje u Solunu

1 Jer i sami znate, braćo, da naš

dolazak k vama nije bio uzaludan.

2 Ali iako smo, kao što znate, prije trpjeli i bili izvrgnuti porugama u Filipima, ohrabрили smo se u našem Bogu govoriti vam evanđelje Božje uz veliku borbu.

3 Jer naše poticanje ne dolazi iz zablude, ni iz nečistoće, niti u prijevari,

4 nego kao što je Bog odobrio povjeriti nam evanđelje, tako govorimo, ne kao da ugađamo ljudima, već Bogu, koji ispituje naša srca.

5 Jer nikada nismo, kao što znate, nastupali ni s laskavim riječima ni s prikrivenom pohlepom. Bog je svjedok.

6 Niti smo od ljudi tražili slavu, niti od vas niti od drugih, iako smo mogli biti na teret kao apostoli Kristovi.

7 Ali mi smo bili među vama blagi kao njegovateljica koja njeгуje svoju djecu.

8 Tako smo čeznuli za vama, i bili spremni predati vam ne samo evanđelje Božje nego i svoje duše jer ste nam bili dragi.

9 Jer se vi sjećate, braćo, našeg truda i napora! Jer smo radili noć i dan, budući da nikoga od vas nismo htjeli opteretiti, propovijedajući vam evanđelje Božje.

10 Vi ste svjedoci, a i Bog, kako smo se sveto, pravedno i bespriekorno ponašali prema vama koji vjerujete.

11 Kao što znate kako smo, kao otac svoju djecu, opominjali, tješili i nalagali svakome pojedinome od vas,

12 da hodite dostojno Boga, koji vas je pozvao u svoje kraljevstvo i slavu.

Solunjani se odazivaju Pavlu

13 Zbog toga i mi zahvaljujemo Bogu bez prestanka, jer kad ste primili riječ Božju, koju ste čuli od nas, primili ste je ne *kao* riječ ljudsku, nego kao ono što uistinu jest, riječ Božju, koja i učinkovito djeluje u vama koji vjerujete.

14 Jer vi ste, braćo, postali sljedbenici Božjih crkvi koje su u Judeji u Kristu Isusu, pošto ste i vi isto pretrpjeli od svojih sunarodnjaka kao i oni od Židova,

15 koji su ubili Gospodina Isusa i svoje proroke, a nas su progonili; i ne ugađaju Bogu i protiv se svim ljudima,

16 braneci nam propovijedati Poganima kako bi mogli biti spašeni, da zauvijek dopune svoje grijeha. I gnjev je na posljeticu došao na njih!

17 A mi, braćo, pošto smo na kratko vrijeme bili odijeljeni od vas, i to licem, a ne srcem, sve smo više, s velikom čežnjom, nastojali vidjeti vaše lice.

18 Zato smo htjeli doći k vama, čak i ja, Pavao, jednom i dva put, ali nas je spriječio Sotona.

19 Jer tko je naša nada, ili radost, ili vijenac radosti? Niste li to vi pred našim Gospodinom Isusom Kristom kod njegovog dolaska?

20 Jer vi ste naša slava i radost.

POGLAVLJE 3

Timotejeva posjeta i izvješće

1 Zato kad više nismo mogli izdržati, smatrali smo da je dobro da sami ostanemo u Ateni,

2 te smo poslali Timoteja, svoga brata i službenika Božjeg i našega suradnika u Kristovom evanđelju, da vas učvrsti i utješi u vašoj vjeri,

3 da se nitko ne pokoleba u ovim nevoljama, jer sami znate da smo za to određeni.

4 Jer doista, kad smo bili kod vas, unaprijed smo vam govorili da ćemo trpjeti nevolje, i kao što znate, to se i dogodilo.

5 Zbog toga sam *ga* i ja, kad nisam više mogao izdržati, poslao da doznam o vašoj vjeri, da vas nije na neki način iskušao napašnik i naš trud bude uzaludan.

6 Ali se sada Timotej vratio od vas k nama i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas uvijek imate u dobrom sjećanju, i da vruće čeznete vidjeti nas kao i mi vas.

7 Zato smo se, braćo, vašom vjeron utješili u svoj svojoj potištenosti i tjeskobi.

8 Jer mi sada oživljujemo ako vi čvrsto stojite u Gospodinu.

9 Jer kojom bismo zahvalom mogli uzvratiti Bogu za vas, za svu radost kojom se radujemo radi vas pred našim Bogom?

10 Noću i danju neizmjerano molimo da vidimo vaše lice i da nadopunimo što još nedostaje vašoj vjeri.

11 A sâm Bog i naš Otac, i naš Gospodin Isus Krist, neka usmjeri naš put k vama!

12 I neka bi vam Gospodin dao da rastete i obilujete ljubavlju jedan prema drugomu i prema svima, kao i mi prema vama,

13 da bi se utvrdila vaša besprijejkorna srca u svetosti pred Bogom i našim Ocem, kod dolaska Gospodina našega Isusa Krista sa svim svojim svetima.

POGLAVLJE 4

Život ugodan Bogu

1 Nadalje vas dakle, braćo, zaklinjemo i potičemo u Gospodinu Isusu da bi, kao što ste od nas primili kako vam treba hoditi i ugađati Bogu, mogli sve više i više obilovati.

2 Jer znate koje smo vam zapovijedi dali u ime Gospodina Isusa.

3 Jer ovo je volja Božja: vaše posvećenje, da se suzdržavate od bludništva,

4 da svatko od vas treba znati svoju posudu posjedovati u posvećenju i poštovanju,

5 ne u pohotnoj požudi, kao Pogani koji ne poznaju Boga;

6 da *nitko* ne prelazi i ne vara svoga brata u bilo čemu, jer Gospodin je osvetnik za sve to, kako smo vas i unaprijed upozorili i posvjedočili.

7 Jer nas Bog nije pozvao na nečistoću, nego na svetost.

8 Stoga, onaj koji prezire ovo, ne prezire čovjeka, nego Boga, koji vam je dao svojega Svetoga Duha.

9 A što se tiče bratske ljubavi nema potrebe pisati vam, jer vas je same Bog poučio da ljubite jedan drugoga;

10 doista to i činite prema svojoj braći koja su po cijeloj Makedoniji. Ali vas zaklinjemo, braćo, da još više i više napređujete

11 i da naučite biti spokojni i baviti se svojim poslovima i raditi vlastitim rukama, kao što smo vam zapovjedili,

12 da hodite časno prema onima koji su vani i *da* vam ništa ne manjka.

13 Ali ne bih htio, braćo, da budete neupućeni u vezi onih koji su usnuli, da se ne žalostite kao i ostali koji nemaju nadu.

Skori Kristov dolazak

14 Jer, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, tako će Bog i one koji su usnuli u Isusu dovesti s njim.

15 Jer vam ovo govorimo po riječi Gospodinovo: da mi koji živimo i ostajemo do dolaska Gospodinova, nipošto nećemo preteći

one koji su usnuli.

16 Jer će sâm Gospodin s poklikom, s glasom arkandela i sa zvukom trube Božje sići s neba. I umrli u Kristu prvi će uskrsnuti,

17 zatim ćemo mi koji živimo, mi preostali, biti skupa s njima odneseni na oblacima u susret Gospodinu u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom.

18 Stoga, tješite jedan drugoga tim riječima.

POGLAVLJE 5

1 A o vremenima i razdobljima, braćo, nije vam potrebno pisati.

2 Jer i sami savršeno znate da dan Gospodnji dolazi kao lopov u noći.

3 Jer dok budu govorili: "Mir i sigurnost!", tada će iznenada na njih doći propast, kao trudovi na trudnicu; i neće umaknuti.

4 Ali vi, braćo, niste u tami da bi vas taj dan mogao iznenaditi kao lopov.

5 Vi ste svi djeca svjetla i djeca dana; nismo od noći niti od tame.

6 Stoga ne spavajmo kao i ostali, već bdijmo i budimo trijezni!

7 Jer koji spavaju, noću spavaju i koji se opijaju, noću se opijaju.

8 Ali mi koji smo od dana, budi-mo trezveni, odjenimo oklop vjere i ljubavi, te kacigu, nadu spasenja.

9 Jer nas Bog nije odredio za gnjev, nego za dobivanje spasenja po našem Gospodinu Isusu Kristu,

10 koji je umro za nas da bi, bilo bdjeli ili spavali, zajedno s njim živjeli.

11 Zato se tješite međusobno i izgrađujte jedan drugoga, kao što i činite.

12 A zaklinjem vas, braćo, prepoznajte one koji se trude među

vama, i predvode vas u Gospodinu i opominju vas.

13 I cijenite ih još više s ljubavlju radi njihovih djela. Budite u miru među sobom.

14 A vas, braćo, potičemo: opominjite neuredne, tješite malodušne, podržavajte slabe, budite strpljivi prema svima!

15 Gledajte da nitko nikome ne uzvrati zlo za zlo, nego uvijek slijedite ono što je dobro i među sobom i prema svima.

16 Svakda se radujte!

17 Molite bez prestanka!

18 Na svemu zahvaljujte, jer je to volja Božja u Kristu Isusu za vas.

19 Ne gasite Duha!

20 Ne prezirite proročanstva.

21 Ispitujte sve, što je dobro čvrsto držite.

22 Suspregnite se od svega što nalikuje na zlo.

Završni pozdravi i blagoslov

23 A sâm Bog mira neka vas potpuno posveti. I *molim Boga* neka se cjelovito vaše *biće*, duh i duša i tijelo, besprijekorno sačuva za dolazak Gospodina našega Isusa Krista.

24 Vjeran *je* onaj koji vas poziva, koji će *to* i učiniti.

25 Braćo, molite za nas.

26 Pozdravite svu braću svetim poljupcem.

27 Zaklinjem vas Gospodinom da se ova poslanica pročita svoj svetoj braći.

28 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama! Amen.

DRUGA POSLANICA SOLUNJANIMA

POGLAVLJE 1

Pozdrav, zahvala i molitva

1 Pavao i Silvan i Timotej crkvi Solunjana u Bogu našem Ocu i Gospodinu Isusu Kristu.

2 Milost vam i mir od Boga našega Oca i Gospodina Isusa Krista!

3 Dužni smo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kao što dolikuje, jer neizmjereno raste vaša vjera i obiluje ljubav svakog pojedinog od vas svih prema drugima,

4 tako da se mi sami ponosimo vama po crkvama Božjim zbog vaše strpljivosti i vjere u svim vašim progonstvima i nevoljama koje podnosite.

5 *One* su očita naznaka pravednog Božjeg suda da budete dostojni kraljevstva Božjega za koje i trpите.

6 Budući da je pravedno kod Boga da uzvrati nevoljom onima koji vas muče,

7 a vama, koji se mučite, spokojstvom zajedno s nama, kad se Gospodin Isus objavi s neba sa svojim silnim anđelima

8 u plamenom ognju i uzvrati osvetom onima koji ne poznaju Boga i koji nisu poslušni evanđelju Gospodina našega Isusa Krista.

9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću daleko od lica Gospodnjega i od slave njegove moći,

10 kad se u onaj dan dođe proslaviti u svojim svetima i pobuditi divljenje u svima koji vjeruju (jer se je povjerovalo našem svjedočanstvu među vama).

11 Zato i molimo uvijek za vas da bi vas Bog naš učinio dostojnim *ovog* poziva i ispunio svakom dobronamjernošću *svoje* dobrote i

svakim djelom vjere sa snagom,

12 tako da bi se proslavilo ime Gospodina našega Isusa Krista u vama i vi u njemu; po milosti našega Boga i Gospodina Isusa Krista.

POGLAVLJE 2

Čovjek grijeha

1 A zaklinjem vas braćo, dolaskom Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja oko njega,

2 da se brzo ne pokolebate u svome umu ili se ne uznemirite ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni nekom poslanicom kao da je od nas, kao da se je približio dan Kristov.

3 Neka vas nitko ne zavede ni na koji način; jer *taj dan neće doći* ako najprije ne dođe otpad i ne otkrije se Čovjek grijeha, Sin propasti,

4 koji se protivi i sebe uzdiže iznad svega što se zove Bog ili se štuje, tako da i u Hram Božji sjedne kao Bog, prikazujući sebe da je Bog.

5 Ne sjećate li se da sam vam to govorio još dok sam bio kod vas?

6 I sada znate što ga zadržava kako bi se otkrio u svoje vrijeme.

7 Jer otajstvo nepravde već djeluje, samo ima onaj koji *ga* sada zadržava, sve dok on ne bude maknut s puta.

8 I tada će se otkriti Bezakonik kojega će Gospodin zatrti dahom usta svojih i uništiti sjajem svoga dolaska;

9 njega, čije je dolazak nakon djelovanja Sotone sa svom silom i znakovima, i lažnim čudesima,

10 i sa svakim nepravednim zava-

ravanjem, u onima koji propadaju zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi mogli biti spašeni.

11 I zbog toga će im Bog poslati djelotvornu zabludu da povjeruju laži,

12 da budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su uživali u nepravdi.

Poticaj na zahvaljivanje

13 A mi smo dužni uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, jer vas je Bog od početka izabrao za spasenje kroz posvećenje Duhom i istinitom vjerom;

14 na što vas je pozvao po našem evanđelju, na stečevinu slave Gospodina našega Isusa Krista.

15 Stoga, braćo, stojte čvrsto i držite se predaja kojima ste poučeni, bilo riječju, bilo našom poslanicom.

16 A sâm Gospodin naš, Isus Krist, i Bog to jest Otac naš, koji nas je ljubio i po milosti *nam* dao vječnu utjehu i dobru nadu,

17 neka utješi vaša srca i učvrsti vas u svakoj dobroj riječi i djelu.

POGLAVLJE 3

Poticaj na molitvu i djelovanje

1 Konačno, braćo, molite za nas da riječ Gospodnja *slobodno* trči i proslavlja se kao i kod vas

2 i da budemo izbavljeni od nerazumnih i opakih ljudi. Jer nema ju svi vjeru.

3 Ali je vjeran Gospodin koji će vas učvrstiti i očuvati od zla.

4 A imamo pouzdanje u Gospodinu, u vas; da činite i da ćete činiti ono što vam zapovijedamo.

5 I neka Gospodin usmjeri vaša srca k ljubavi Božjoj i k strpljivom

iščekivanju Krista.

6 A zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina našega Isusa Krista, da se klonite svakog brata koji hodi neuredno, a ne po predaji koju je primio od nas.

7 Jer sami znate kako nas trebate slijediti: jer nismo se među vama ponašali neuredno,

8 niti smo čiji kruh nizašto jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili nekoga od vas.

9 Ne zato što ne bismo imali vlast, nego da vam damo sebe kao uzor da nas slijedite.

10 Jer i dok smo bili kod vas, ovo smo vam zapovijedali: Ako tko neće raditi, neka i ne jede!

11 Jer čujemo da neki među vama hode neuredno, ništa ne rade, nego se miješaju u tuđe poslove.

12 A takvima zapovijedamo i potičemo ih po Gospodinu našem Isusu Kristu da s mirom rade i svoj kruh jedu.

13 A vi, braćo, nemojte se umoriti dok činite dobro.

14 Ako li tko nije poslušan našoj riječi po ovoj poslanici, zabilježite ga i ne družite se s njim da bi se posramio,

15 ali ga ne smatrajte kao neprijatelja, nego *ga* opominjte kao brata.

Završni pozdrav i blagoslov

16 A sâm Gospodin mira dao vam mir uvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama!

17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom, to je znak u svakoj poslanici: tako ja pišem.

18 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen

PRVA POSLANICA TIMOTEJU

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, apostol Isusa Krista po zapovijedi Boga, Spasitelja našega, i Gospodina Isusa Krista, *koji je naša nada*,

2 Timoteju, pravom sinu u vjeri: milost, milosrđe, mir od Boga našega Oca i Isusa Krista Gospodina našega.

Problem krivog nauka

3 Kao što sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, da još ostaneš u Efezu kako bi naredio nekima neka ne poučavaju drugog nauka,

4 ni neka se ne priklanjaju bajkama i beskrajnim rodoslovljima koja više služe raspravama nego li pobožnom izgrađivanju u vjeri: *to čini*.

5 A svrha te zapovijedi je ljubav iz čista srca i dobre savjesti i nepatvorene vjere.

6 U tome su neki, pošto su promašili, zastranili u praznorječje;

7 željeli bi biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni što govore ni što tvrde.

8 A znamo da je Zakon dobar ako se tko njime zakonito služi

9 znajući ovo: Zakon nije postavljen za pravednika, nego za bezakonike i neposlušne, za bezbožne i grešne, za nesvete i svjetovne, za ubojice očeva i ubojice majki, za ubojice ljudi,

10 za bludnike, za one koji se oskrvnjuju s muškarcima, za otimače ljudi, za lažljivce, za krivokletnike i ako ima što drugo što se protivi zdravom nauku;

11 po slavnom evanđelju blaženog Boga koje mi je povjereno.

Pavlovo svjedočanstvo

12 I zahvaljujem Kristu Isusu našem Gospodinu koji me je osposobio, jer me je smatrao vjernim i postavio u službu mene

13 koji sam prije bio hulitelj, i progonitelj, i nasilnik; ali sam zadobio milosrđe jer sam *to* neupućen činio, u nevjeri.

14 A milost Gospodina našega bila je preobilna, zajedno s vjerom i ljubavlju koja je u Kristu Isusu.

15 Vjerodostojna je riječ i vrijedna svakog prihvaćanja da je Krist Isus došao na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja.

16 Ali zbog toga sam i zadobio milosrđe da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost za primjer onima koji će vjerovati u nje ga za život vječni.

17 A Kralju vječnom, besmrtnom, nevidljivom, jedinom mudrom Bogu; čast i slava uvijek i zauvijek. Amen.

18 Ovu ti zapovijed predajem, sine Timoteju, prema prethodnim proročanstvima u vezi s tobom da po njima možeš vojevati dobar rat,

19 držeći vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.

20 Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da se nauče ne huliti.

POGLAVLJE 2

Molitva i trezvenost

1 Potičem, dakle, prije svega, da se obavljaju prošnje, molitve, zastupanja, zahvaljivanja za sve ljude,

2 za kraljeve i sve koji su na vlasti, da možemo provoditi tih i miran život u svoj pobožnosti i poštenju.

3 Jer je to dobro i prihvatljivo pred Bogom, našim Spasiteljem,

4 koji želi da svi ljudi budu spašeni i dođu do spoznaje istine.

5 Jer je jedan Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus,

6 koji je sebe samoga dao kao otkupninu za sve da bude svjedok čanstvo u stanovito vrijeme,

7 za koje sam ja određen propovjednikom i apostolom, istinu govorim u Kristu i ne lažem, učiteljem Pogana u vjeri i istinitosti.

8 Hoću, dakle, da ljudi mole na svakom mjestu, podižući svete ruke bez gnjeva i sumnje.

9 Na isti način i žene neka se dotjeruju u pristojnoj odjeći; neka se kite stidljivošću i umjerenošću, ne pletenicama ili zlatom ili biserjem ili skupocjenom nošnjom,

10 nego, dobrim djelima, što i dolikuje ženama koje ispovijedaju pobožnost.

11 Žena neka uči u tišini sa svom podložnošću.

12 Ali ženi ne dopuštam poučavati niti vladati nad muškarcem, nego neka bude u tišini.

13 Jer je Adam prvi oblikovan, onda Eva;

14 i Adam nije bio zaveden, nego se žena, pošto je bila zavedena, našla u prijestupu.

15 Premda će biti spašena rađanjem djece, ako ostanu u vjeri i ljubavi i svetosti uz umjerenost.

POGLAVLJE 3 Nadglednici i đakoni

1 Vjerodostojna je riječ: želi li tko nadgledništvo, želi dobar posao.

2 Stoga nadglednik treba biti besprijekoran, muž jedne žene, trezven, umjeren, pristojan, gostoljubiv, sposoban poučavati;

3 ne predan vinu, ne nasilnik, ne gramzljiv za prljavim dobitkom, nego strpljiv, ne svadljiv, ne pohlepan,

4 da dobro upravlja svojim domom i djecu drži u podložnosti sa svom ozbiljnošću

5 (jer ako tko ne zna upravljati svojom kućom, kako će se brinuti za crkvu Božju?);

6 ne novoobraćenik kako se ne bi uzoholio i pao pod osudu Đavlovu.

7 A treba imati i dobar glas od onih vani, da ne bi upao u sramotu i zamku Đavlovu.

8 Isto tako i đakoni *trebaju biti* dostojanstveni, ne dvolični, ne predani mnogom vinu, ni gramzljivi za prljavim dobitkom,

9 držeći otajstvo vjere u čistoj savjesti.

10 A i ovi neka najprije budu isprobani, a onda, budu li besprijeekorni, neka obavljaju službu.

11 Tako i *njihove* žene, *neka budu* dostojanstvene, ne klevetnice, trezvene, vjerne u svemu.

12 Neka đakoni budu muževi *po* jedne žene, neka dobro upravljaju djecom i svojim domovima.

13 Jer oni koji dobro obavljaju službu stječu sebi dobar položaj i veliku hrabrost u vjeri koja je u Kristu Isusu.

14 Ovo ti pišem jer se nadam da ću ubrzo doći k tebi,

15 ako li zakasnim, da znaš kako se treba ponašati u kući Božjoj, koja je crkva Boga živoga, stup i uporište istine.

16 I što je neosporno, veliko je otajstvo pobožnosti: Bog je bio očitovan u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među Poganima, uzvjerovan u svijetu, primljen u slavu.

POGLAVLJE 4 Upute za pobožni život

1 A Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki odstupati od vjere priklanjajući se zavod-

ničkim duhovima i đavolskim naukama,

2 govoreći laži u licemjerju, čija je savjest žigosana užarenim željezom,

3 koji zabranjuju ženiti se i *zapovijedaju* uzdržavati se od jela koja je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni što vjeruju i poznaju istinu.

4 Jer svako je Božje stvorenje dobro i nije za odbaciti ništa kad se prima sa zahvalnošću,

5 jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom.

6 Ako na to podsjećaš braću bit ćeš dobar poslužitelj Isusa Krista, hranjen riječima vjere i dobrog nauka kojeg si stekao.

7 A svjetovne i bapske priče odbijaj te se *radije* vježbaj u pobožnosti!

8 Jer tjelesno vježbanje malo koristi, a pobožnost je u svemu korisna; ima obećanje života, ovog sadašnjeg i onog koji dolazi.

9 Vjerodostojna je ova riječ i vrijedna svakog prihvaćanja.

10 Jer zbog toga se i trudimo i podnosimo sramotu pošto se pouzdajemo u živoga Boga koji je Spasitelj svih ljudi, osobito vjernika.

11 To zapovijedaj i poučavaj!

12 Neka nitko ne prezire tvoju mladost, nego budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u duhu, u vjeri, u čistoći.

13 Dok ne dođem, posvećuj se čitanju, poticanju, nauku.

14 Ne zanemarij onaj dar koji je u tebi, koji ti je darovan po proroštvu polaganjem ruku starješinstva.

15 O tome duboko promišljaj, potpuno se predaj tome, da tvoj napredak bude očit svima.

16 Pazi na samoga sebe i na nauk! Ustraj u tome! Jer čineći to, spasit ćeš i sebe i one koji te

slušaju.

POGLAVLJE 5 Dušebrižništvo

1 Ne kori starijeg, nego *ga* usrdno moli kao oca, mladiće kao braću,

2 starije žene kao majke, djevojke kao sestre; u svoj čistoći.

3 Poštuj udovice, one koje su doista udovice.

4 Ako li koja udovica ima djecu ili unučad, neka se oni najprije uče iskazivati pobožnost prema vlastitom domu i uzvraćati roditeljima. Jer to je dobro i ugodno pred Bogom.

5 A ona koja je doista udovica i samuje, pouzdaje se u Boga i ustrajava u prošnjama i molitvama noć i dan;

6 ali ona koja se prepušta lagodnom životu, mrtva je, premda živi.

7 I to zapovijedaj, tako da budu besprijekeorne.

8 Ako li se tko ne skrbi za svoje, a posebice za svoje ukućane, zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika.

9 Neka se ne unosi u popis udovica mlađa od šezdeset godina, koja je bila jednog muškarca žena,

10 o kojoj se govori radi dobrih djela: ako je djecu odgojila, ako je bila gostoljubiva, ako je svetima prala noge, ako je nevoljnicima pomagala, ako se posvetila svakom dobrom djelu.

11 A mlađe udovice odbijaj, jer kad im putenost počne bujati protivno Kristu, žele se udati

12 primajući tako osudu što su odbacile svoju prvu vjeru.

13 A uz to se, lutajući od kuće do kuće, uče *biti* besposlene; i ne samo besposlene nego i brbljave i one koje se miješaju u tuđe poslove, govoreći što ne treba.

14 Hoću, dakle, da se mlađe

udaju, djecu rađaju, vode kućanstvo *i* ne daju protivniku nikakav povod za pogrdu.

15 Jer neke su se već okrenule za Sotonom.

16 Ako koji čovjek ili žena koja vjeruje ima udovice, neka im pomaže, i neka se ne opterećuje crkva da može pomoći onima koje su doista udovice.

17 Starješine koji dobro upravljaju neka budu smatrani dostojnima dvostruke časti, posebno oni koji se trude u riječi i nauku.

18 Jer Pismo kaže: "Ne zavezuj gubicu volu koji vrši žito!" i: "Vrijedan je radnik svoje plaće."

19 Protiv starješine ne primaj optužbe, osim pred dvojicom ili trojicom svjedoka.

20 One koji griješe ukori pred svima, da i drugi imaju straha!

21 Naređujem *ti* pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom i izabranim anđelima da to obdržavaš bez davanja prednosti jednom pred drugim *i* da ništa ne činiš iz pristranosti.

22 Ne polaži brzo ruke ni na koga i ne budi sudionik tuđih grijeha. Sebe čuvaj čistim!

23 Ne pij više samo vodu, nego uzimaj malo vina radi svoga želudca i čistih svojih slabosti.

24 Grijesi nekih ljudi su očiti i pred njima idu na sud, a neke *ljudi* grijesi prate.

25 Isto su tako i dobra djela očita, a i ona koja su drugačija ne mogu se sakriti.

POGLAVLJE 6

1 Svi koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju dostojnima svake časti da se ne bi hulilo ime Božje i *njegov* nauk.

2 A oni kojima su gospodari vjernici, neka ih ne cijene manje zato što su braća, nego neka *im* još

više služe jer su oni ti koji su vjerni i ljubljani, sudionici dobročinstava. Ovo poučavaj i potiči.

Krivi nauk i ljubav prema novcu

3 Ako tko drukčije poučava i ne prijanja uz zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista i uz nauk u skladu s pobožnošću,

4 ohol je, ništa ne zna, nego bunca od rasprava i prepiranja oko riječi od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja,

5 izopačena raspravljanja ljudi pokvarenih umova i lišenih istine koji smatraju da je pobožnost dobitak. Od takvih se udalji!

6 A pobožnost sa zadovoljstvom jest velik dobitak.

7 Jer ništa nismo donijeli na svijet, sigurno *je* da ništa ne možemo ni iznijeti.

8 I kad imamo hranu i odjeću, time budimo zadovoljni.

9 A oni koji se namjeravaju oboгатiti upadaju u iskušenje i zamku i mnoge bezumne i štetne požude što potapaju ljude u pogibao i propast.

10 Jer je korijen svakog zla ljubav prema novcu; za kojim su neki težili i zastranili od vjere te sami sebe proboli mnogim jadima.

Dobra borba vjere

11 Ali ti, o čovječe Božji, bježi od toga i slijedi pravednost, pobožnost, vjeru, ljubav, strpljivost, krotkost.

12 Bori se u dobroj borbi vjere, drži se vječnog života na koji si i pozvan i za koji si priznao dobro priznanje pred mnogim svjedocima.

13 Zapovijedam ti pred Bogom, koji sve oživljuje, i Kristom Isusom, koji je pred Poncijem Pilatom posvjedočio dobru vjeroispovijed,

14 da očuvaš ovu zapovijed neokaljano, besprijekorno, do pojave Gospodina našega Isusa Krista,

15 koga će u svoje vrijeme pokazati on, blaženi i jedini Vladalac, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara,

16 koji jedini ima besmrtnost, prebiva u nepristupačnoj svjetlosti, koga nitko od ljudi nije vidio niti može vidjeti. Njemu čast i moć vječna! Amen.

17 Zapovijedaj onima koji su bogati u ovom svijetu da se ne uznose i ne pouzdavaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga živoga koji

nam sve bogato daje na uživanje;

18 neka čine dobro, neka budu bogati dobrim djelima, neka budu darežljivi, voljni dijeliti,

19 pohranjujući tako sebi dobar temelj za vremena koja dolaze, da bismo se držali vječnoga života.

Završne upute i blagoslov

20 O Timoteju, čuvaj što ti je povjereno izbjegavajući svjetovne isprazne brbljarije i proturječja lažno nazvanog znanja

21 koje su neki ispovijedali i zastranili od vjere. Milost s tobom! Amen.

DRUGA POSLANICA TIMOTEJU

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, apostol Isusa Krista po volji Božjoj, prema obećanju života koji je u Kristu Isusu,

2 Timoteju, ljubljenom sinu: Milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega.

Zahvala i poziv na vjernost

3 Zahvaljujem Bogu kome od predaka služim čiste savjesti dok te se neprestano noć i dan sjećam u svojim molitvama.

4 Ceznem te vidjeti, sjećajući se tvojih suza, da bih se ispunio radošću

5 kad dozivam u sjećanje nepatvorenu vjeru koja je u tebi, onu koja je naprije prebivala u tvojoj baki Loidi i tvojoj majci Euniki, a uvjeren sam da je i u tebi.

6 Zbog toga te podsjećam da raspiruješ Božji dar koji je u tebi po polaganju mojih ruku.

7 Jer Bog nam nije dao duha strašljivosti, nego snage i ljubavi i zdrave pameti.

8 Ne stidi se, dakle, svjedočanstva našega Gospodina, ni mene, sužnja njegova. Nego podijeli *sa mnom* nevolje za evanđelje, prema snazi Boga

9 koji nas je spasio i pozvao svetim pozivom, ne po našim djelima, nego po svojoj nakani i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije početka svijeta,

10 a sada očitovanoj pojavom našega Spasitelja Isusa Krista, koji je obesnažio smrt i učinio da kroz evanđelje zasja život i besmrtnost,

11 za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom i učite-

ljem Pogana.

12 Zbog tog razloga to i podnosim, ali se ne stidim jer znam kome sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan sačuvati za onaj dan ono što sam mu povjerio.

13 Drži čvrsto uzor zdravih riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu.

14 Ono dobro što ti je povjerenno sačuvaj po Duhu Svetome koji prebiva u nama.

15 To znaš da su se svi koji su u Aziji okrenuli od mene, od njih su Figel i Hermogen.

16 Dao Gospodin milosrđe Oneziforovu domu jer me mnogo puta okrijepio i nije se stidio mojih okova,

17 nego me, kad je bio u Rimu, brižljivo potražio i našao.

18 Dao mu Gospodin da nađe milosrđe kod Gospodina u onaj dan! A koliko mi je poslužio u Efezu, ti vrlo dobro znaš.

POGLAVLJE 2

1 Ti, dakle, sine moj, budi jak u milosti koja je u Kristu Isusu;

2 i ono što si čuo od mene među mnogim svjedocima, to isto predaј vjernim muškarcima koji će biti sposobni i druge poučiti.

3 Ti, dakle, podnesi teškoće kao dobar vojnik Isusa Krista.

4 Nijedan koji ratuje ne zapleće se u poslove svakodnevnoga života, kako bi ugodio onomu koji ga je izabrao za vojnika.

5 Ako li se tko i bori, ne ovjenčava se ako se zakonito ne bori.

6 Poljodjelac koji se trudi prvi mora primiti od plodova.

7 Shvati što govorim; pa Gospo-

din ti daje razumijevanje u svemu!

8 Sjećaj se da je Isus Krist, iz sjemena Davidova, bio uskrsnut od mrtvih prema mojem evanđelju,

9 u kojemu podnosim nevolje sve do okova, kao zločinac. Ali riječ Božja nije okovana!

10 Zbog toga sve podnosim radi izabраниh, da i oni zadobiju spasenje koje je u Kristu Isusu s vječnom slavom.

11 Vjerodostojna je riječ: jer ako smo s *njim* umrli, s *njim* ćemo i živjeti,

12 ako trpimo, s *njim* ćemo i kraljevati, ako ga niječemo, i on će nas zaniijekati;

13 ako ne vjerujemo, on ostaje vjeran, ne može samog sebe zaniijekati.

Radnik prokušan pred Bogom

14 Na to *ih* podsjećaj zaklinjući *ih* pred Gospodinom da se ne prepiru oko riječi: ničemu ne koristi, *nego* je na rušenje onima koji slušaju.

15 Proučavaj da se prokušan pokažeš pred Bogom, kao radnik koji se ne treba stidjeti, koji ispravno razlaže riječ istine.

16 A kloni se svjetovnih i ispraznih brbljarija, jer će sve više napredovati prema bezbožnosti

17 i njihova će riječ izjedati kao rak-rana. Među njima su Himenej i Filet,

18 koji su zastranili od istine govoreći da je uskrsnuće već prošlo te nekima ruše vjeru.

19 Ipak pouzdano stoji Božji temelj koji ima ovaj pečat: "Poznaje Gospodin one koji su njegovi" i: "Neka odstupi od nepravde svaki koji priziva ime Kristovo."

20 A u velikoj kući nisu samo zlatne i srebrne posude, nego i drvene i zemljane; i jedne na čast, a druge na sramotu.

21 Ako se dakle tko očisti od

toga, bit će posuda na čast, posvećena i korisna za gospodarovu upotrebu i pripremljena za svako dobro djelo.

22 Bježi i od mladenačkih požuda i slijedi pravednost, vjeru, ljubav, mir s onima koji zazivaju Gospodina iz čista srca.

23 A luda i neuka pitanja izbjegavaj jer znaš da rađaju svađama.

24 A sluga Gospodnji se ne smije svađati, nego biti blag prema svima, sposoban poučavati, strpljiv,

25 i u krotkosti upućivati one koji se protive, ne bi li im Bog dao pokajanje za spoznaju istine,

26 te se osvijeste i *pobjegnu* iz zamke Đavla koji ih drži u ropstvu, pod sobom i svojom voljom.

POGLAVLJE 3

Nadolazeće otpadništvo

1 Ovo znaj također, da će u posljednjim danima doći pogibeljna vremena.

2 Jer ljudi će biti sebeljubivi, lakomi, hvalisavci, oholi, hulitelji, neposlušni roditeljima, nezahvalni, nesveti,

3 bešćutni, nepomirljivi, klevetnici, neobuzdani, okrutni, preziratelji onih koji su dobri,

4 izdajnici, nagli, umišljeni, ljubitelji užitaka više nego ljubitelji Boga.

5 Imaju obličje pobožnosti, ali su se njene snage odrekli. Takvih se kloni!

6 Jer od njih su oni koji se uvlače u kuće i zarobljuju ženice opterećene grijesima, vođene različitim požudama,

7 koje uvijek uče, a nikada ne mogu doći do spoznaje istine.

8 I kao što su se Janes i Jambres suprotstavili Mojsiju, tako se i ovi ljudi pokvarenih umova, odmetnuti glede vjere, suprotstavljaju istini.

9 Ali neće više napredovati jer će njihovo bezumlje biti svima očito, kako se to i onima dogodilo.

Obrana vjere

10 A ti si potpuno upoznao moj nauk, način života, svrhu, vjeru, postojanost, ljubav, strpljivost,

11 progonstva, patnje koje su mi se dogodile u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva sam progonstva podnio, ali me je Gospodin iz svih izbavio.

12 A i svi koji žele živjeti pobožno u Kristu Isusu, trpjet će progonstvo.

13 A zli ljudi i varalice napredovat će iz zla u gore, zavodeći *druge* i sami će biti zavedeni.

14 Ali ti ostani u onome što si naučio i u što si uvjeren, znajući od koga si naučio,

15 i da od djetinjstva poznaješ Sveta pisma koja te mogu učiniti mudrim za spasenje po vjeri koja je u Kristu Isusu.

16 Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za nauk, za ukor, za popravljajanje, za upućivanje u pravednost,

17 da čovjek Božji bude savršen, potpuno opremljen za svako dobro djelo.

POGLAVLJE 4

1 Ja te stoga zaklinjem pred Bogom i Gospodinom Isusom Kristom, koji će suditi žive i mrtve pri pojavi njegovoj i njegovog kraljevstva,

2 propovijedaj Riječ; budi neposredan, u pravo vrijeme i kad nije pravo vrijeme; uvjeravaj, ukori, potiči sa svom postojanošću i naukom.

3 Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrav nauk, nego će po vlastitim požudama sebi nagomilati učitelje da im škakljaju uši;

4 i okretat će uši od istine, a pri-

klanjati se bajkama.

5 Ali ti budi oprezan u svemu, podnesi patnje, izvrši posao evangelizatora, ispuni svoju službu.

6 Jer ja se već prinosim na žrtvu i vrijeme mog odlaska se približilo.

7 Dobru sam borbu izborio, trku završio, vjeru sačuvao.

8 Odsada mi je spremljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj dan predati Gospodin, pravedan sudac. I ne samo meni, nego i svima koji ljube njegovu pojavu.

Završne upute, pozdravi i blagoslovi

9 Nastoj ubrzo doći k meni!

10 Jer Dema me, pošto je ljubio sadašnji svijet, napustio i otišao u Solun; Krescent u Galaciju, Tit u Dalmaciju.

11 Jedino je Luka sa mnom. Uzmi Marka i dovedi ga sa sobom jer mi je koristan za službu.

12 A Tihika sam poslao u Efez.

13 Kabanicu koju sam ostavio u Troadi kod Karpa, kada dođeš, ponesi *sa sobom*, i knjige, a osobito pergamene.

14 Aleksandar, ljevač bakra, učinio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima!

15 Njega se i ti čuvaj jer se silno protivio našim riječima.

16 Pri mojoj prvoj obrani nitko nije stajao uz mene, nego su me svi napustili. *Molim Boga* da im se to ne bi uračunalo!

17 Ali Gospodin je stao uz mene i osnažio me da se po meni propovijedanje potpuno obznani te da mogu čuti svi Pogani. I bio sam izbaavljen iz lavljih usta.

18 I Gospodin će me izbaviti od svakog zla djela i očuvati za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu slava uvijek i zauvijek! Amen.

19 Pozdravi Prisku i Akvilu i Oneziforove ukućane.

20 Erast je ostao u Korintu, a Trofima sam ostavio u Miletu bolesnog.

21 Nastoj doći prije zime. Pozdravlja te Eubul i Pudent i Lino

i Klaudija i sva braća.

22 Gospodin Isus Krist *neka bude* s duhom tvojim! Milost *neka bude* s vama! Amen.

POSLANICA TITU

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista, sukladno vjeri Božjih izabranika i spoznanja istine koja je u skladu s pobožnošću,

2 u nadi vječnog života što ga je Bog, koji ne može lagati, obećao prije početka svijeta,

3 a u pravo vrijeme očitovao svoju riječ propovijedanjem koje je meni povjereno prema zapovijedi Boga, Spasitelja našega:

4 Titu, pravomu sinu po zajedničkoj vjeri: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista, Spasitelja našega.

Uvjeti za starješine

5 Zbog toga sam te ostavio na Kreti da bi uredio što nedostaje te po gradovima odredio starješine kako sam te ja uputio:

6 ako je tko besprijekoran, jedne žene muž, ima djecu koja su vjerna i nisu pod optužbom raskalašenosti niti su nepokorna.

7 Jer nadglednik, kao Božji upravitelj, treba biti besprijekoran: ne samovoljan, ne lakó gnjevljiv, ne sklon vinu, ne nasilnik, ne sklon prljavu dobitku,

8 nego gostoljubiv, ljubitelj dobrih, trezven, pravedan, svet, uzdržljiv,

9 koji se čvrsto drži vjerodostojne riječi kako je bio poučen, da može biti moćan u zdravome nauku i hrabriti i uvjeravati proturječitelje.

Borba s lažnim učiteljima

10 Jer mnogi su i nepokorni, praznorječivci i zavodnici, osobi-to oni iz obrezanja.

11 Njima treba zatvoriti usta; oni potkopavaju cijele domove

naučavajući što ne treba radi prljava dobitka.

12 Rekao je netko od njih, njihov vlastiti prorok: "Krećani su uvijek lažljivci, zle zvijeri, besposleni trbusi."

13 To je svjedočanstvo istinito. Zbog tog razloga kori ih oštro da budu zdravi u vjeri,

14 da se ne priklanjaju židovskim bajkama i zapovijedima ljudi koji se okreću od istine.

15 Čistima je sve čisto, a okaljanim i nevjernima ništa nije čisto, nego su im okaljani i razum i savjest.

16 Izjavljuju da poznaju Boga, ali ga djelima niječu, odvratni su i neposlušni i za svako dobro djelo odmetnuti.

POGLAVLJE 2

Kršćanski nauk i vladanje

1 A ti govori ono što priliči zdravom nauku:

2 da stariji muškarci budu trezveni, ozbiljni, sudržljivi, zdravi u vjeri, u ljubavi, u strpljivosti.

3 Tako i starije žene, u vladanju kakvo je primjereno svetima: ne klevetnice, ne predane mnogom vinu, nego učiteljice dobra;

4 da uče mlađe žene da budu trezvene, da vole svoje muževe, da vole svoju djecu,

5 da budu obzirne, čiste, kućevne, dobre, poslušne svojim muževima, da se ne bi hulila riječ Božja.

6 Mladiće isto tako potiči da budu trezveni.

7 U svemu se *pokaži* uzorom dobrih djela: u nauku *pokaži* nepokvarljivost, ozbiljnost, iskrenost,

8 zdravu riječ koja se ne može proglasiti krivom, da se onaj koji se protivi potidi pošto o vama

nema ništa zlo za reći.

9 *Potiči* sluge neka budu poslušne svojim gospodarima i u svemu neka *im* ugone, neka ne proturječe,

10 ne potkradaju, nego neka im iskazuju svaku dobru odanost da bi u svemu krasili nauk Boga, našega Spasitelja.

11 Jer pojavila se milost Božja koja donosi spasenje svim ljudima,

12 koja nas podučava da pošto smo se odrekli bezbožnosti i svjetovnih požuda, poživimo trezveno, pravedno i pobožno u sadašnjem svijetu

13 iščekujući blaženu nadu i pojavu slave velikoga Boga i našega Spasitelja Isusa Krista,

14 koji je dao samog sebe za nas da nas otkupi od svake nepravde i očisti sebi narod osobit, revan za dobra djela.

15 Ovo govori i potiči i kori sa svom ovlašću. Neka te nitko ne prezire.

POGLAVLJE 3 Vjera i djelovanje

1 Podsjećaj ih neka se pokoravaju poglavarstvima i vlastima. Neka budu poslušni upraviteljima, neka budu spremni za svako dobro djelo,

2 da o nikome zlo ne govore, neka ne budu svadljivi, *nego* blagi, iskazujući svu krotkost prema svim ljudima.

3 Jer smo i mi nekoć bili bezumni, neposlušni, prevareni, služeći različitim požudama i užitcima, pro-

vodeći život u zloći i zavisti, puni mržnje, mrzeći jedan drugoga.

4 Ali pošto se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Boga našega Spasitelja,

5 on nas je spasio, ne po djelima pravednosti koja smo mi učinili, nego po svom milosrđu: pranjem ponovnog rođenja i obnove po Duhu Svetome,

6 koga je izobilno izlio na nas po Isusu Kristu našem Spasitelju,

7 da opravdani njegovom milošću, u skladu s nadom, budemo baštinici vječnoga života.

8 Vjerodostojna *je ova* riječ i hoću da to neprestano tvrdiš, kako bi oni koji su povjerovali Bogu mogli brižljivo prednjačiti dobrim djelima. To je dobro i korisno ljudima.

9 A izbjegavaj luda zapitkivanja i rodoslovlja i prepirke i svađa oko Zakona jer su beskorisni i isprazni.

10 Čovjeka krivovjerca nakon prve i druge opomene odbij

11 znajući da je takav izopačen i griješi, *te* sam sebe osuđuje.

Završne upute i blagoslovi

12 Kad pošaljem k tebi Artemu ili Tihika, nastoj doći k meni u Nikopol jer sam odlučio ondje prezimiti.

13 Zenu, pravnika, i Apolona brižljivo opremi za put da im ništa ne bi nedostajalo.

14 A neka se i naši uče prednjačiti dobrim djelima u neophodnim potrebama, da ne budu бесплодни.

15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas vole u vjeri. Milost sa svima vama! Amen.

POSLANICA FILEMONU

Pozdrav, zahvala i molitva

1 Pavao, sužanj Isusa Krista i brat *naš* Timotej: ljubljenom Filemonu, *našem* suradniku,

2 i ljubljenoj Apiji, i Arhipu, našem suborcu, i crkvi u tvojoj kući.

3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

4 Zahvaljujem svome Bogu spominjući te se uvijek u svojim molitvama

5 jer čujem za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu i prema svim svetima.

6 Neka zajedništvo tvoje vjere bude djelotvorno po spoznaji svakog dobra koje je u vama u Kristu Isusu.

7 Jer imamo veliku radost i utjehu u tvojoj ljubavi jer ti si, brate, okrijepio srca svetih.

Zauzimanje za Onezima

8 Stoga, premda mogu biti jako odvažan u Kristu pa ti narediti što bi bilo prikladno,

9 no zbog ljubavi radije te molim, takav kakav jesam, Pavao, starac, a sada i sužanj Isusa Krista.

10 Zaklinjem te za sina mojega, Onezima, kojega sam rodio u svojim okovima,

11 koji ti je nekoć bio nekoristan, ali je sada koristan i tebi i meni.

12 Poslao sam ti ga natrag, stoga, primi ga, to jest moje srce.

13 Ja sam ga htio zadržati kod

sebe da mi umjesto tebe služi u okovima evanđelja,

14 ali nisam želio ništa učiniti bez tvojeg mišljenja, da tvoje dobroćinstvo ne bi bilo kao po prinudi, nego dragovoljno.

15 Jer je možda zato bio odvojen *od tebe* za neko vrijeme, da ga dobiješ zauvijek:

16 ne više kao slugu, nego više od sluge, kao brata ljubljenog, osobito meni, a koliko više tebi i po tijelu i po Gospodinu.

17 Ako, dakle, mene smatraš za druga, primi njega kao mene.

18 Ako ti je što skrivio ili ti što duguje, stavi to na moj račun.

19 Ja, Pavao, potpisujem to svojom rukom, ja ću platiti. Da ti ne kažem da mi i samoga sebe duguješ.

20 Da, brate, da se razveselim tobom u Gospodinu: okrijepi srce moje u Gospodinu!

21 Imajući pouzdanje u tvoju poslušnost, napisao sam ti *ovo* znajući da ćeš učiniti i više nego što kažem.

22 A ujedno pripremi mi i smještaj, jer sam uvjeren da ću vam kroz vaše molitve biti darovan.

23 Pozdravljaju te Epafra, moj suzatvorenik u Kristu Isusu,

24 te Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji suradnici.

25 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim. Amen.

POSLANICA HEBREJIMA

POGLAVLJE 1

Sin kao Božje otkrivenje

1 Bog je mnogo puta i na različite načine nekoć govorio očevima po prorocima;

2 u ovim posljednjim danima progovorio nam je po *svome* Sinu, kojega je postavio baštinikom svega, po kome je i svijetove stvorio.

3 On, koji je sjaj njegove slave i otisak *njegove* osobe te sve nosi riječju svoje snage, pošto je sâm kroz sebe očistio naše grijeha, sjeo je zdesna Veličanstvu u visini;

4 budući da je postao toliko bolji od anđela koliko je uzvišenije od njih baštiniio ime.

5 Jer kome je od anđela ikada rekao: "Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio?" I ponovo: "Ja ću njemu biti Otac, a on će meni biti Sin?"

6 I ponovo, kad je uveo prvo-rođenoga u svijet, govori: "I neka ga štiju svi anđeli Božji!"

7 I za anđele govori: "On čini anđele svoje duhovima i službenike svoje ognjenim plamenom."

8 Ali za Sina govori: "Prijestolje je tvoje, Bože, uvijek i zauvijek; žezlo pravednosti, žezlo je tvoga kraljevstva.

9 Ti si ljubio pravdu, a mrzio nepravdu, stoga te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti povrh tvojih drugova."

10 I: "Ti si, Gospodine, u početku utemeljio zemlju, i nebasa su djela ruku tvojih.

11 Ona će propasti, a ti ostaješ i sve će ostarjeti kao odjeća.

12 I kao ruho ćeš ih smotati, i bit će promijenjeni. Ali ti si isti i godine tvoje neće proći."

13 Ali za koga je od anđela ikada rekao: "Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za pod-

nožje nogama tvojima?"

14 Nisu li svi oni službujući duhovi poslani za službu radi onih koji će baštiniti spasenje?

POGLAVLJE 2

Kristova uloga u spasenju

1 Zbog toga moramo još više paziti na ono što smo čuli, kako *to* ne bismo propustili.

2 Jer ako je riječ po anđelima izgovorena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću,

3 kako li ćemo mi izbjeći ako zane-marimo toliko spasenje; koje je najprije počeo govoriti Gospodin, a za nas su *ga* potvrdili oni koji su *ga* čuli

4 i Bog *ga* je suposvjedočio i znakovima i čudesima i različitim silnim djelima, i darovima Duha Svetoga po svojoj volji?

5 Jer nije anđelima podložio svijet koji dolazi, o kojem mi govorimo.

6 Ali je netko negdje posvjedočio govoreći: "Što je čovjek da ga se spominješ ili sin čovječji da ga posjećuješ?

7 Učinio si ga tek malo manjim od anđela, ovjenčao si ga slavom i čašću i postavio ga nad djelima ruku svojih.

8 Sve si podložio pod noge njegove." Jer pošto mu je sve podloženo, ništa nije ostavio što mu nije podloženo. Ali sada još ne vidimo da mu je sve podloženo,

9 nego gledamo Isusa koji je učinjen malo manjim od anđela, zbog smrtne patnje, slavom i čašću je bio ovjenčan da bi milošću Božjom za svakoga okusio smrt.

Krist - veliki svećenik

10 Jer dolikovalo je njemu, radi

kojega je sve i po kojemu je sve, da u privođenju k slavi mnogih sinova, kroz patnje učini savršenim Predvodnika njihovog spasenja.

11 Jer i onaj koji posvećuje i oni koji su posvećeni, svi *su* od jednog. Jer se zbog tog razloga ne stidi zvati ih braćom

12 govoreći: "Tvoje ću ime naviještati braći svojoj, usred crkve pjevat ću ti hvale."

13 I ponovo: "Ja ću se uzdati u njega." I opet: "Evo, ja i djeca koju mi je dao Bog."

14 Štoviše, budući da su djeca sudionici tijela i krvi, tako je i sâm u tome sudjelovao da smrću uništi onoga koji je imao vlast smrti, to jest Đavla,

15 i izbavi one koji su, u strahu od smrti, cijeloga svojega života bili podvrgnuti ropstvu.

16 Jer se doista nije zauzimao za anđele, nego se zauzimao za sje-me Abrahamovo.

17 Zato je trebalo da u svemu postane sličan braći, da bude milosrdan i vjeran veliki svećenik u onome *što se odnosi* na Boga da bi izvršio pomirbu za grijeh naroda.

18 Jer u čemu je sâm trpio kad je bio iskušavan, može pomoći onima koji su iskušavani.

POGLAVLJE 3 Krist veći od Mojsija

1 Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikog svećenika naše vjeroispovijesti, Krista Isusa,

2 koji je bio vjeran onomu koji ga je postavio, kao što je i Mojsije bio vjeran u svoj kući njegovoj.

3 Jer je taj zavrijedio toliko veću slavu od Mojsija koliko veću čast od te kuće ima onaj koji ju je sagradio.

4 Jer je svaku kuću netko sagradio; a onaj tko je sve sagradio *jest*

Bog.

5 I Mojsije je, doista, bio vjeran u svoj kući njegovoj kao sluga, za svjedočanstvo o onome što se trebalo govoriti,

6 ali je Krist, kao Sin, nad kućom njegovom; njegova smo kuća mi ako čvrsto zadržimo pouzdanje i proslavljanje nade sve do kraja.

Nevjerni naraštaj

7 Stoga, kao što Duh Sveti govori: "Danas, ako glas njegov čujete,

8 ne otvrdnjujte srca svoja kao u onoj pobuni, u dan iskušenja u pustinji,

9 kad su me iskušavali očevi vaši; isprobavali me, a četrdeset su godina gledali djela moja.

10 Zato sam se ražalostio na onaj naraštaj i rekao: 'Uvijek su u zabludi u *svojem* srcu, i sami nisu upoznali moje puteve.'

11 Tako sam se zakleo u gnjevu svome: 'Neće ući u moj počinak!'

12 Pazite, braćo, da ne bi u neko-me od vas srce bilo zlo, nevjerno, udaljavajući se od Boga živoga.

13 Nego opominjte jedan drugoga svaki dan, dok se još zove ono 'danas', da netko od vas ne bi otvrdnuo zavodljivošću grijeha.

14 Jer smo postali sudionici Kristovi ako onaj početak pouzdanja čvrsto zadržimo do kraja,

15 kako je rečeno: "Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnjujte srca svoja kao u onoj pobuni!"

16 Jer neki su se, kad su to čuli, pobunili, ali ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz Egipta.

17 A na koje se žalostio četrdeset godina? Zar ne na one koji su sagriješili, čiji su mrtva tijela pala u pustinji?

18 A kojima se je zakleo da neće ući u njegov počinak ako li ne onima koji nisu vjerovali?

19 I vidimo da nisu mogli ući

zbog nevjere.

POGLAVLJE 4 Obećani počinak

1 Bojmo se stoga da se ne bi, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov počinak, nekome od vas učinilo da je podbacio.

2 Jer i nama je propovijedano evanđelje, kao i njima, ali njima riječ koja je propovijedana nije koristila jer se nije združila s vjerom onih koji su je poslušali.

3 Jer mi koji smo povjerovali ulazimo u počinak, kao što je rekao: "Tako sam se zakleo u gnjevu svome: 'Kad bi ušli u moj počinak: i pored toga što su djela od postanka svijeta dovršena.' "

4 Jer je negdje o sedmom *danu* rekao ovako: "I Bog je počinio u sedmi dan od svih svojih djela."

5 I na ovome *mjestu* ponovo: "Kad bi ušli u moj počinak."

6 Pošto dakle preostaje da neki moraju u njega ući, a oni kojima je najprije propovijedano zbog nevjere nisu ušli.

7 Ponovo on određuje jedan dan, "*dan*", govoreći u Davidu, nakon toliko vremena; kao što je rečeno: "Danas ako glas njegov čujete, ne otvrdnjujte srca svoja."

8 Jer da je njih Jošua uveo u počinak, ne bi nakon toga govorio o drugome danu.

9 Dakle, preostaje počinak za narod Božji.

10 Jer tko je ušao u njegov počinak, i sâm je počinio od djela svojih, kao i Bog od svojih.

11 Potrudimo se dakle ući u taj počinak da ne bi tko pao po primjeru na tu nevjeru.

12 Jer je živa riječ Božja, i djelotvorna, i oštija od svakog dvosjeklog mača; i prodire do razdiobe i duše i duha, i zglobova i moždine, te prosuđuje misli i nakane srca.

13 I nema stvorenja skrivena pred njim, nego je sve golo i razotkriveno očima onoga kome moramo odgovarati.

Krist - Božji put

14 Imajući, dakle, uzvišenog Velikog svećenika koji je prešao u nebesa, Isusa, Sina Božjega, držimo se čvrsto vjeroispovijesti.

15 Jer nemamo takvog Velikog svećenika koji ne bi mogao suosjećati s našim slabostima, nego je bio u svemu iskušavan poput *nas*, a *ipak* bez grijeha.

16 Pristupajmo, dakle, hrabro prijestolju milosti da primimo milosrđe i nađemo milost za pomoć u vrijeme potrebe.

POGLAVLJE 5

1 Jer svaki veliki svećenik odabran između ljudi postavljen je za ljude, u odnosu prema Bogu, da prinosi i darove i žrtve za grijeh;

2 koji može primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam obuhvaćen slabošću.

3 Zbog toga i treba, kako za narod, tako i za sebe, prinositi za grijeh.

4 I nitko sebi ne prisvaja tu čast, nego ga Bog poziva, kao što *je* i Arona.

5 Tako i Krist nije proslavio samoga sebe da bi postao Velikim svećenikom, nego *ga* je *proslavio* onaj koji mu je rekao: "Ti si Sin moj, ja sam te danas rodio",

6 kao što i na drugome *mjestu* kaže: "Ti si zauvijek svećenik po redu Melkisedekovu."

7 On je u danima tijela svojega snažnim vapajem i suzama molitve i prošnje prinosio onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bio je uslišan u onome čega se bojao;

8 premda je Sin, naučio se po-

slušnosti iz onoga što je pretrpio

9 te je, budući da je postigao savršenstvo, svima koji ga slušaju postao autor vječnoga spasenja,

10 od Boga prozvan Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu.

11 O njemu mi imamo mnogo toga za reći, ali je teško riječima izložiti pošto ste mlitavi za slušanje.

12 Jer ste trebali nakon toliko vremena postati i učitelji, a vas ponovo treba netko učiti početnim načelima Božjih objava; i postali ste takvi da vam treba mlijeka, a ne tvrde hrane.

13 Jer tko je još na mlijeku, neiskusniji je u riječi o pravednosti, jer je nejače.

14 A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju navikom izvježbana osjetila za razlučivanje i dobra i zla.

POGLAVLJE 6

Opomena protiv otpadništva

1 Stoga, ostavimo se počela Kristovog nauka, pođimo dalje k savršenstvu ne postavljajući ponovo temelj pokajanja od mrtvih djela i vjere u Boga,

2 nauk o krštenjima, i polaganju ruku, i uskrsnuću od mrtvih, i vječnome sudu.

3 I to ćemo učiniti, ako Bog dopusti.

4 Jer je nemoguće one koji su jednom prosvijetljeni i okusili dar nebeski, i postali sudionici Duha Svetoga,

5 i okusili dobru riječ Božju, i snage budućega svijeta,

6 ako će otpasti, ponovo obnoviti na pokajanje kad sami sebi iznova razapinju Sina Božjega i javno ga sramote.

7 Jer zemlja koja pije kišu što na nju često dolazi i rađa biljem valjanim za one koji je obrađuju, prima

blagoslov od Boga;

8 a ona koja donosi trnje i drač, odbačena je i blizu prokletstva: njezin je svršetak da bude spaljena.

9 Ali smo uvjereni za vas, ljubljani, da ste *uz* bolje, uz ono što prati spasenje, iako ovako govorimo.

10 Jer Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i trud ljubavi koji ste iskazali imenu njegovu u tome što ste posluživali svetima i još *im* poslužujete.

11 I želimo da svatko od vas pokazuje tu istu revnost za potpunu sigurnost nade sve do kraja;

12 da ne budete tromi, nego sljedbenici onih koji po vjeri i strpljivosti baštine obećanja.

Božje nepromjenjivo obećanje

13 Jer kad je Bog Abrahamu dao obećanje, budući da se nije imao nekim većim zakleti, on se zakleo samim sobom

14 govoreći: "Doista, blagoslivljajući blagoslovit ću te i umnožavajući umnožit ću te."

15 I tako, nakon što je on strpljivo podnašao, zadobio je obećano.

16 Jer se ljudi doista zaklinju nekim većim i zakletva im *je* potvrda za svaku raspravu.

17 Tako je Bog, kad je htio baštinicima obećanja obilnije pokazati nepromjenljivost svoga nauma, *to* potvrdio zakletvom:

18 da bismo kroz ta dva nepromjenjiva čina, u kojima je Bogu nemoguće lagati, mi koji smo našli utočište imali snažnu utjehu da se držimo nade koja je postavljena pred nas.

19 Tu *nadu* imamo kao sidro duše, i sigurno i čvrsto, koja ulazi i u unutrašnjost iza zastora,

20 gdje je Isus ušao kao preteča za nas i postao zauvijek veliki svećenik po redu Melkisedekovu.

POGLAVLJE 7

Svećenstvo po Melkisedeku

1 Jer je taj Melkisedek, kralj Šalema, svećenik Boga Svevišnjega, koji je susreo Abrahama kad se ovaj vraćao s pokolja kraljeva, i blagoslovio ga,

2 i kojemu je Abraham dodijelio desetinu od svega; onaj čije je ime u prijevodu najprije "Kralj pravednosti", a poslije toga i "Kralj Šalema", to jest "Kralj mira":

3 bez oca, bez majke, bez porijekla, kojemu dani nemaju ni početka ni život kraja, nego je nalik Sinu Božjemu, on ostaje svećenik neprestano.

4 Ali promatrajte koliko je velik taj kome je i patrijarh Abraham dao desetinu od plijena.

5 I doista, i oni od sinova Levijevih koji primaju službu svećenstva imaju po Zakonu zapovijed ubirati desetinu od naroda, to jest od braće svoje, premda su i oni izašli iz bokova Abrahramovih.

6 Ali on, koji ne vuče porijeklo od njih, primio je desetinu od Abrahama i blagoslovio onoga koji je imao obećanja.

7 I bez ikakva proturječja, veći blagoslivlja manjega.

8 I tako ovdje desetine primaju ljudi koji umiru, a ondje onaj za kojega se svjedoči da živi.

9 I tako reći, po Abrahamu je i Levi, koji inače prima desetine, dao desetinu,

10 jer je još bio u bokovima očevim kad ga je susreo Melkisedek.

11 Ako je, dakle, savršenstvo bilo po levitskom svećenstvu jer je narod pod njim primio Zakon, zbog čega bi još bilo potrebno da ustaje drugi svećenik, po redu Melkisedekovu, a da se ne imenuje po redu Aronovu?

12 Jer kad se mijenja svećenstvo,

nužno se mijenja i Zakon.

13 Jer onaj o kome je to rečeno, pripadao je drugom plemenu od kojeg nitko nije imao službu kod žrtvenika.

14 Jer je očito da je naš Gospodin potekao od Jude, iz plemena za koje Mojsije nije ništa govorio o svećenstvu.

Kristovo savršeno svećenstvo

15 I još je mnogo očitije da po sličnosti s Melkisedekom ustaje drugi svećenik

16 koji to nije postao po zakonu tjelesne zapovijedi, nego po snazi beskrajnoga života.

17 Jer svjedoči: Ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu.

18 Jer se doista ukida prijašnja zapovijed zbog njezine slabosti i beskorisnosti.

19 Jer Zakon nije ništa učinio savršenim, nego se uvodi bolja nada po kojoj se približavamo Bogu.

20 I budući da se to nije dogodilo bez zakletve,

21 (jer oni su bez zakletve postali svećenicima, a ovaj uz zakletvu onoga koji mu govori: "Zakleo se Gospod i neće se pokajati: 'Ti si svećenik zauvijek po redu Melkisedekovu!'")

22 utoliko je Isus postao jamcem boljega zavjeta.

23 I njih je doista bilo mnogo svećenika, zato što ih je smrt sprečavala da ostanu;

24 a on, jer ostaje zauvijek, ima nepromjenjivo svećenstvo.

25 Zato i može u potpunosti spasiti one koji po njemu pristupaju k Bogu, pošto uvijek živi da bi se zauzimao za njih.

26 Jer takav nam je veliki svećenik i dolikovao: svet, nedužan, neokaljan, odvojen od grešnika i koji je postao uzvišeniji od nebesa;

27 koji ne treba svakodnevno,

kao oni veliki svećenici, prinositi žrtvu najprije za svoje grijeha, a zatim za *grijehe* naroda. Jer je to učinio jednom zauvijek kad je pričio samoga sebe.

28 Jer je Zakon postavio za velike svećenike ljude koji imaju slabost, a riječ zakletve, koja je došla nakon Zakona, *postavlja* Sina koji je posvećen za sva vremena.

POGLAVLJE 8

Posrednik boljega Saveza

1 A bit u onome što je rečeno *jest*: imamo takvog velikog svećenika koji je sjeo zdesna prijestolja Veličanstva u nebesima,

2 službenika Svetinje i istinskoga Šatora kojega je podigao Gospodin, a ne čovjek.

3 Jer svaki je veliki svećenik postavljen da bi prinosio i darove i žrtve. Stoga je potrebno da i ovaj ima nešto što bi prinio.

4 Jer kad bi bio na zemlji, ne bi bio svećenik, budući da postoje svećenici koji po Zakonu prinosе darove,

5 koji služe kao primjer i sjena onog nebeskog. Kao što je Mojsije bio upućen od Boga kad je namjeravao načiniti Šator. Jer on govori: "Pazi, napravi sve po modelu koji ti je pokazan na gori!"

6 A sada je zadobio to uzvišeniju službu koliko je i posrednik boljega saveza koji je zakonom potvrđen na boljim obećanjima,

7 jer da je onaj prvi *savez* bio besprijekoran, ne bi se za drugi tražilo mjesta.

8 Jer nalazeći im krivnju, kaže: "Evo, dolaze dani, govori Gospod, te ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti novi savez.

9 Ne poput Saveza kakav sam učinio s očevima njihovim u dan kad sam ih uzeo za ruku da ih

izvedem iz zemlje egipatske. Budući da oni nisu ostali u mojem savezu, i ja sam njih zanemario, govori Gospod.

10 Jer ovo je Savez koji ću sklopiti s domom Izraelovim nakon onih dana, govori Gospod: Zako- ne ću svoje staviti u njihovu pamet i upisati ih u srca njihova. I bit ću im Bog, a oni će biti moj narod.

11 I nitko više neće učiti bližnjeg svojega, i nitko brata svojega go- voreći: 'Upoznaj Gospoda!' Jer će me svi poznavati, od najmanjeg do najvećeg.

12 Jer ću biti milosrdan nepravednosti njihovoj i grijeha se njihovih i nepravde njihove neću više nikada sjećati."

13 Kad govori, novi *savez*, učinio je onaj prvi zastarjelim. A što zastarijeva i stari, blizu je iščeznuća.

POGLAVLJE 9

Zemaljska i nebeska svetinja

1 Doista je dakle i onaj Prvi *savez* imao uredbe za bogoslužje i ovozemaljsku svetinju.

2 Jer je Šator bio *ovako* uređen: prvi, u kojem je bio i svijećnjak i stol i prinos kruhova, što je nazvan Svetinja;

3 a iza drugog zastora bio je Šator nazvan Svetinja nad svetinjama.

4 Ona je imala zlatni kadionik i Kovčeg saveza unaokolo obložen zlatom, u njemu je bila zlatna posuda s manom, i Aronov štap koji je *onda* procvao, i ploče Saveza;

5 a iznad njega kerubimi slave što zasjenjuju Pomirilište. O čemu sada ne možemo pojedinačno govoriti.

6 A kad je to tako bilo uređeno, u prvi Šator stalno su ulazili svećenici obavljati bogoslužje,

7 a u drugi je *ulazio* jednom godišnje samo veliki svećenik, *ali* ne bez krvi koju je prinosio za sebe i

za pogreške naroda.

8 Time Duh Sveti naznačuje da još nije otkriven put u Nadsvetinjnu dok još prvi Šator stoji.

9 On je bio slika za tadašnje vrijeme u kojem se su prinosili i darovi i žrtve koje, što se tiče savjesti, nisu mogle učiniti savršenim onoga koji je izvršavao službu.

10 *Temelji se* samo na jelima i pićima i raznim pranjima i tjelesnim uredbama, nametnutim sve do vremena obnove.

11 A Krist je došao kao veliki svećenik budućih dobara, po većem i savršenijem Šatoru, ne rukotvorenome, to jest ne od ovog stvorenja,

12 i ne po krvi jaraca i telića, nego je po svojoj krvi ušao jednom zauvijek u Sveti *predio* i pribavio nam vječno otkupljenje.

13 Jer ako krv bikova i jaraca i pepeo juničin kojim škrope onečišćene, posvećuje za čistoću tijela,

14 koliko će više krv Krista, koji je po vječnom Duhu prinio Bogu samoga sebe bez ljage, očistiti vašu savjest od mrtvih djela za službu živome Bogu.

15 I zbog toga je on posrednik Novog zavjeta: da po smrti za otkupljenje od prijestupa, *koji su nastali* pod Prvim zavjetom, oni koji su pozvani mogu primiti obećanje vječne baštine.

16 Jer gdje je oporuka, potrebno je dokazati smrt oporučitelja.

17 Jer oporuka je na snazi tek nakon smrti, pošto je izvan snage dok oporučitelj živi.

18 Stoga ni onaj Prvi *zavjet* nije posvećen bez krvi.

19 Jer kad je Mojsije svemu narodu izgovorio svaki propis po Zakonu, uzeo je krv telića i jaraca s vodom i grimiznom vunom i izopom te poskropio i knjigu i sav narod

20 govoreći: "Ovo je krv Zavjeta kojeg vam je Bog propisao."

21 Isto tako je krvlju poskropio i Šator i sve bogoslužno posuđe.

22 I gotovo sve se po Zakonu čisti krvlju i bez prolijevanja krvi nema oslobođenja.

Krist prinesen jednom za sve

23 Stoga je *bilo* potrebno time čistiti slike onoga što je u nebesima, a same nebeske stvari *čiste se* boljim žrtvama od ovih.

24 Jer Krist nije ušao u rukotvorenu Svetinju, *koja je* prototip one istinske, nego u samo nebo da se sada pojavi pred licem Božjim za nas.

25 Ne da mnogo puta prinosi samog sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Sveti *predio* s tuđom krvlju,

26 inače bi trebao trpjeti mnogo puta od utemeljenja svijeta. Nego se sada pojavio, jednom na svršetku svijeta, da žrtvom samoga sebe ukloni grijeh.

27 I kao što je ljudima određeno jednom umrijeti, a nakon toga *sljedeći* sud,

28 tako je i Krist bio jednom prinesen da ponese grijehe mnogih; a drugi put će se, bez grijeha, pojaviti na spasenje pred onima koji ga iščekuju.

POGLAVLJE 10

1 Jer Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne samu sliku stvarnosti, te ne može nikada istim žrtvama koje se iz godine u godinu prinose neprestano činiti savršenim one koji pristupaju.

2 Ne bi li se inače prestale prinostiti, budući da štovatelji, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti o grijesima?

3 Ali po tim *žrtvama* se svake godine čini spomen na grijehe.

4 Jer je nemoguće da krv bikova i jaraca oduzima grijeh.

5 Zato, ulazeći u svijet, on govori: "Žrtvu i prinos ti nisi htio, nego si mi tijelo pripravio;

6 žrtve paljenice i žrtve za grijeh nisu te zadovoljile.

7 Tada sam rekao: "Evo dolazim, o meni je u svitku knjige zapisano: 'Izvršiti, Bože, volju tvoju.'"

8 Gore je rekao: "Žrtvu i prinos i žrtve paljenice i žrtve za grijeh, što se po Zakonu prinose, ti nisi htio i nisu te zadovoljile."

9 Zatim je rekao: "Evo, dolazim izvršiti, Bože, tvoju volju." Ukida prvo da bi postavio drugo.

10 Po toj volji smo posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

11 I svaki svećenik svakodnevno stoji služeći i učestalo prinoseći iste žrtve koje nikada ne mogu oduzeti grijeh.

12 Ali ovaj, pošto je zauvijek pričio jednu žrtvu za grijeh, sjeo je zdesna Boga

13 čekajući otad sve dok se neprijatelji njegovi ne polože za podnožje njegovim nogama.

14 Jer jednim prinosom usavršio je zauvijek one koji su posvećeni.

15 O čemu nam svjedoči i Duh Sveti, pošto je prorokao:

16 "Ovo je Savez koji ću sklopiti s njima nakon onih dana, govori Gospod: Staviti ću zakone svoje u srca njihova i upisati ih u umove njihove.

17 I grijeha se njihovih i nepravde njihove neću više nikada sjećati."

18 A gdje je oslobođenje od toga, nema više prinosa za grijeh.

Poziv na dosljednost

19 Imajući dakle, braćo, hrabrost za ulazak u Svetinju po krvi Isusovoj,

20 novim i živim putem kojega nam je posvetio kroz zastor, to jest svoje tijelo,

21 i imajući Velikoga svećenika nad kućom Božjom,

22 pristupajmo s istinitim srcem u punoj sigurnosti vjere, imajući srca škropljenjem očišćena od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom.

23 Držimo čvrsto ispovijedanje naše vjere bez kolebanja, jer je vjeran onaj koji je obećao.

24 I promišljajmo jedan o drugome da se potičemo na ljubav i dobra djela.

25 Ne propuštajte svoje zajedničko sastajanje, kako je nekima običaj, nego opominjimo jedan drugoga, i toliko više koliko vidite da se bliži Dan.

26 Jer ako svojevolumno grijeshimo pošto smo primili spoznaju istine, više nam ne preostaje žrtva za grijeh,

27 nego neko strašno iščekivanje suda i gnjevnoga ognja koji će proždrijeti protivnike.

28 Tko je prezreo Zakon Mojsijev, umro je bez milosrđa po svjedočanstvu dvojice ili trojice svjedoka.

29 Pretpostavite koliko li će goru kaznu zavrijedio onaj koji je pogazio Sina Božjega i nečistom smatrao krv Saveza kojem je bio posvećen te prezreo Duha milosti?

30 Jer znamo onoga koji je rekao: "Osveta pripada meni, ja ću uzvratiti, govori Gospod", i ponovo: "Gospod će suditi narodu svojemu".

31 Strašno je upasti u ruke Boga živoga.

32 Ali prisjećajte se onih prijašnjih dana u kojima ste, tek prosvijetljeni, podnijeli veliku mučeničku borbu:

33 dijelom dok ste bili javno

izloženi i porugama i nevoljama, a dijelom kad ste postali zajedničari onih s kojima se isto tako postupalo.

34 Jer ste se sažalili nada mnomo po okovima mojim i s radošću prihvatili otimanje svojih dobara znajući u sebi da imate bolji i trajan imetak u nebu.

35 Ne odbacujte stoga svoje pozudanje koje ima veliku plaću.

36 Jer trebate imati strpljenje da biste, pošto ste izvršili Božju volju, mogli zadobiti to obećanje.

37 Jer još sasvim malo, i doći će onaj koji dolazi, i neće zakasniti.

38 A pravednik će po vjeri živjeti. Ako li *tko* odstupi, u njemu moja duša neće imati zadovoljstvo.

39 Ali mi nismo od onih koji se povlače na propast, nego od onih koji vjeruju na očuvanje duše.

POGLAVLJE 11 Definicija vjere

1 A vjera je suština onoga čemu se nadamo, dokaz stvarnosti kojih ne vidimo.

2 Jer su po njoj stari stekli dobar glas.

3 Vjerom razumijemo da su svjetovi načinjeni riječju Božjom, tako da ovo vidljivo nije postalo od nečeg pojavnog.

Primjeri vjere

4 Vjerom je Abel prinio Bogu bolju žrtvu nego Kajin. Po njoj je primio svjedočanstvo da je pravedan: Bog je posvjedočio za njegove darove i po njoj on iako mrtav još govori.

5 Vjerom je Henok bio prenesen da ne vidi smrti, i nije nađen jer ga je prenio Bog. Jer prije njegovog prenošenja primio je svjedočanstvo da je ugodio Bogu.

6 A bez vjere nemoguće *mu* je ugoditi jer *tko* pristupa Bogu,

mora povjerovati da on jest i *da* je onaj što nagrađuje one koji ga revno traže.

7 Vjerom je Noa, upozoren od Boga o onome što još nije bilo vidljivo, potaknut strahom, sagradio arku za spasenje svoga doma. Time je osudio svijet i postao baštinikom pravednosti po vjeri.

8 Vjerom je Abraham, pozvan da ode u mjesto koje je trebao primiti u baštinu, poslušao i otišao ne znajući kamo ide.

9 Vjerom je boravio u obećanoj zemlji, kao u tuđoj zemlji, živeti pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja,

10 jer je očekivao grad s temeljima kome je graditelj i stvaratelj Bog.

11 Vjerom je i sâma Sara primila snagu da *joj* začne sjeme i rodila je kad je bila u poodmakloj dobi, jer je vjernim smatrala onoga koji je obećao.

12 Zato su od jednoga, i to obamrla, i rođeni *tako mnogobrojni* kao zvijezde nebeske i poput nebrojena pijeska na obali morskoj.

13 Svi su ovi umrli u vjeri, iako nisu primili obećanja, nego su ih samo izdaleka vidjeli i uvjerali se i prigrlili *ih* i priznali da su tuđinci i pridošlice na zemlji.

14 Jer oni koji tako govore jasno očituju da traže domovinu.

15 I doista, da su imali na umu onu iz koje su izašli, imali bi prigodu vratiti se.

16 A sada čeznu za boljom *domovinom*, to jest nebeskom. Zato se Bog ne stidi nazivati se Bogom njihovim: jer im je pripremio grad.

17 Vjerom je Abraham, iskušan, prinio Izaka; i prinio je *svojega* jedinorođenca onaj koji je primio obećanja,

18 kome je bilo rečeno: "Po Izaku će ti se nazivati sjeme."

19 Smatrao je da je Bog moćan i od mrtvih uskrsavati. Zato ga je u slici i zadobio natrag.

20 Vjerom je Izak blagoslovio Jakova i Ezava s obzirom na buduću.

21 Vjerom je Jakov, kad je umirao, blagoslovio svakog od sinova Josipovih i iskazao štovanje *oslanjajući se* na vrh svoga štapa.

22 Vjerom je Josip, kad je umirao, napomenuo o izlasku sinova Izraelovih i dao zapovijed o svojim kostima.

23 Vjerom su Mojsija, kad se rodio, tri mjeseca skrivali njegovi roditelji jer su vidjeli da je malo dijete naočito i nisu se bojali kraljeve odredbe.

24 Vjerom je Mojsije, *već* odrastao, odbio zvati se sinom faraonove kćeri.

25 Radije je izabrao trpjeti nevolje zajedno s Božjim narodom, nego uživati privremena grešna zadovoljstva.

26 Većim je bogatstvom od blaga u Egiptu smatrao sramotu Kristovu, jer se obazirao na plaću.

27 Vjerom je napustio Egipat ne bojeći se gnjeva kraljeva. Jer je ustrajao kao da gleda onoga koji je nevidljiv.

28 Vjerom je svetkovao Pashu i škropljenje krvlju da onaj koji zatire prvorodence ne dotakne njih.

29 Vjerom su prešli Crveno more kao po suhu, što su i Egipćani pokušali i utopili se.

30 Vjerom su zidine jerihonske pale pošto su tijekom sedam dana kružili *oko njih*.

31 Vjerom nije Rahaba, bludnica, poginula zajedno s onima koji nisu vjerovali kad je s mirom primila uhode.

32 I što još reći? Jer će mi ponestati vremena budem li pričao o Gideonu, pa Baraku i Samsonu i Jiftahu, pa Davidu i Samuelu i

prorocima,

33 koji su po vjeri osvojili kraljevstva, izvršili pravednost, postigli obećanja, zatvorili ralje lavovima,

34 pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, ojačali u slabosti, postali jaki u borbi, nagnali u bijeg vojske stranaca.

35 Žene su primile svoje mrtve koji su bili vraćeni u život. A drugi, *koji su* bili mučeni, nisu prihvatili oslobođenje da bi zadobili bolje uskrsnuće.

36 Nadalje, drugi su iskusili izrugivanja i bičeve, još i okove i tamnicu.

37 Bili su kamenovani, piljeeni, iskušavani, ubijani oštricom mača, unaokolo su lutali u runima i kozjim kožama, bili su u oskudici, potlačeni, mučeni;

38 kojih svijet nije bio dostojan: lutali su po pustinjama i gorama i jazbinama i špiljama zemaljskim.

39 I svi su ovi zadobili dobar glas po vjeri, *ali* nisu zadobili obećanja

40 jer je Bog za nas pribavio nešto bolje da oni bez nas ne bi postigli savršenstvo.

POGLAVLJE 12

Isus naš primjer

1 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas lako zaposjeda te strpljivo trčimo u boj koji je pred nama!

2 Uprimo pogled u Isusa, autora i dovršitelja *naše* vjere, koji je zbog radosti što je stajala pred njim podnio križ, pošto je prezreo sramotu, te je sjeo zdesna prijestolja Božjeg.

3 Jer promotrite onoga koji je od grešnika podnio takvo protivljenje protiv sebe da se ne umorite i klonete svojim dušama.

4 Još se do krvi niste oduprli bo-

reći se protiv grijeha.

5 I zaboravili ste poticaj koji vam kao djeci govorim: "Sine moj, ne preziri stegu Gospodnje i ne kloni kad te on kori.

6 Jer koga Gospod ljubi, toga i odgaja kažnjavanjem; i šiba svakog sina kojega prihvaća."

7 Ako podnosite stegu, Bog s vama postupa kao sa sinovima. Jer koji je *to* sin kojega otac ne odgaja kažnjavanjem?

8 Ako li ste bez odgojnog kažnjavanja, koje su svi sudionici, onda ste kopilad, a ne sinovi.

9 Zatim, naše smo tjelesne očeve imali koji su *nas* ispravljali i poštivali *ih*. Nećemo li se mnogo više podređivati Ocu duhova te živjeti?

10 Jer su nas oni nešto malo dana, kako im se sviđalo, odgajali kažnjavanjem; a on *nama* na korist, da bismo postali sudionici njegove svetosti.

11 A nijedno odgajanje kažnjavanjem u sadašnjosti ne čini se da je radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.

Poziv na ustrajnost

12 Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava,

13 i poravnajte staze nogama svojim da se hromo ne iščaši, već da radije ozdravi.

14 Težite za mirom sa svima, i za svetošću, bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!

15 Brižljivo pazite da netko ne ostane bez milosti Božje, da kakav korijen gorčine ne proklija i uznemiri *vas* pa se time mnogi okaljaju;

16 da tko ne *postane* bludnik ili svjetovnjak kao Ežav, koji je za jedan obrok prodao svoje prvorodstvo.

17 Jer znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, bio odbijen jer nije našao mjesta pokajanju,

premda ga je sa suzama zatražio.

18 Jer niste pristupili gori koja se može dotaknuti i koja se žarila u ognju, ni mraku, ni tami, ni oluji,

19 ni zvuku trube, ni glasu riječi, koji su ga čuli, zamolili su da im se više ne govori,

20 jer nisu mogli podnijeti ono što je bilo zapovjedbno: "Ako se i životinja dotakne gore, neka se kamenuje ili strijelom ustrijeli!"

21 A prizor je bio tako strašan da je Mojsije rekao: "Prestravljen sam i drhtim."

22 Nego ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, nebeskom Jeruzalemu i nebrojenim tisućama anđela,

23 sveopćem skupu i crkvi prvorodenaca koji su zapisani u nebu, i Bogu, Sucu svih, i duhovima pravednika koji su učinjeni savršenima

24 i Isusu, posredniku Novoga saveza, i krvi škropljeničkoj koja govori bolje negoli Abelova.

25 Pazite da ne odbijete onoga koji govori! Jer ako nisu umakli oni što su odbili onoga koji je govorio na zemlji, kudikamo više ni mi nećemo *umaknuti* ako se okrenemo od onoga koji *govori* s neba.

26 Njegov je glas tada uzdrmao zemlju, a sada je obećao rekavši: "Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju, nego i nebo."

27 A ova *riječ* "još jednom" označava uklanjanje onog što je bilo potreseno, kao onog što je stvoreno, da bi ostalo ono što se ne može potresti.

28 Zato što primamo kraljevstvo koje se ne može pomaknuti, imajmo milost po kojoj služimo kako je Bogu ugodno, sa strahopoštovanjem i bogobojažnošću.

29 Jer naš je Bog oganj koji proždire.

POGLAVLJE 13

Opomene i molbe

1 Bratoljublje neka traje!

2 Ne zaboravljajte ugostiti tuđince; jer tako su neki, ne znajući, ugostili anđele.

3 Sjetite se onih koji su u okovima, kao da ste s njima okovani; i onih koji trpe nedaće, jer ste i sami u tijelu.

4 Brak je častan u svemu i postelja neokaljana. A bludnicima i preljubicima sudit će Bog.

5 *Neka vaše življenje bude bez pohlepe*, budite zadovoljni onim što imate. Jer je on rekao: "Nikada te neću ostaviti niti ću te napustiti."

6 Zato možemo odvažno reći: "Gospod je moj pomoćnik i neću se bojati što će mi učiniti čovjek!"

7 Sjetite se onih što upravljaju nad vama, onih koji su vam govorili riječ Božju: promatrajući ishod *njihova* življenja, nasljedujte njihovu vjeru.

8 Isus Krist je isti jučer i danas i zauvijek.

9 Ne zanosite se različitim i tuđim naucima! Jer dobro je milošću utvrđivati srce, a ne jelima kojima se nisu okoristili ni oni koji su se njima bavili.

10 Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti oni što služe u Šatoru.

11 Jer tijela onih životinja, čiju je krv veliki svećenik za grijeh unosio u Svetinju, spaljuju se izvan tabora.

12 Zato je i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, pretrpio izvan vrata.

13 Izadimo stoga k njemu izvan tabora noseći njegovu sramotu.

14 Jer ovdje nemamo trajnog grada, već tražimo buduću.

15 Po njemu dakle neprestano prinosisimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana što hvale ime njegovo.

16 A dobročinstva i zajedništva ne zaboravljajte, jer takve žrtve Bogu ugađaju.

17 Budite poslušni onima koji vas vode i podredite im se, jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji moraju položiti račun; neka to čine s radošću, a ne uzdišući, jer vam to ne bi bilo korisno.

18 Molite za nas! Jer smo uvjereni da imamo dobru savjest i u svemu se želimo dobro vladati.

19 Ali *vas* još usrdnije molim: učinite to da bih vam se što brže vratio.

Završno ohrabrenje i pozdrav

20 A Bog mira, koji je po krvi vječnoga Saveza od mrtvih izveo našega Gospodina Isusa, velikog Pastira ovaca,

21 usavršio vas u svakom dobrom djelu da izvršite volju njegovu, čineći u vama ono što je pred njim ugodno, po Isusu Kristu kome slava uvijek i zauvijek. Amen.

22 A molim vas, braćo, podnosite ovu riječ ohrabrenja, jer sam vam ukratko napisao.

23 Znajte da je *naš* brat Timotej oslobođen. S njim ću vas, ako ubrzo dođe, doći vidjeti.

24 Pozdravite sve one koji vas vode i sve svete. Pozdravljaju vas ovi iz Italije.

25 Milost sa svima vama. Amen.

JAKOVLJEVA POSLANICA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista, dvanaesterim plemenima u raseljeništvu, pozdrav.

Strpljivost u kušnji

2 Braćo moja, smatrajte svom radošću kad upadnete u različita iskušenja,

3 znajući da iskušavanje vaše vjere stvara strpljivost.

4 Ali neka *ta* strpljivost bude savršena *na* djelu, da biste bili savršeni i potpuni, ne oskudijevajući ničim.

5 Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka je moli od Boga, koji svima daje velikodušno i ne predbacuje; i dat će mu se.

6 Ali neka moli u vjeri, ne kolebajući se ništa. Jer onaj koji se koleba nalik je morskom valu koji vjetar tjera i baca amo tamo.

7 Jer takav čovjek neka ne misli da će nešto primiti od Gospodina.

8 Neodlučan čovjek *je* nepostojan na svim svojim putevima.

9 Neka se brat niska položaja hvali svojim uzvišenjem,

10 a bogati svojim poniženjem; jer će proći kao cvijet trave.

11 Jer sunce izlazi sa *svojom* žegom i isušuje travu te cvijet njezin otpada, a ljepota lica njegova propada; tako će i bogati uvenuti na svojim putevima.

12 Blažen *je* čovjek koji podnosi iskušenja; jer kad bude iskušan, primit će vijenac života što ga je Gospodin obećao onima koji ga ljube.

13 Neka nitko kad je iskušavan, ne kaže: "Bog me iskušava!" Jer Bog ne može biti iskušavan zlom, niti on nikoga ne iskušava.

14 Nego svakoga iskušava vlastita požuda kad ga odvlači i mami.

15 Zatim požuda, kad zatrudni, rađa grijeh, a grijeh, kad je izvršen, rađa smrt.

16 Ne varajte se, braćo moja ljubljena!

17 Svako dobro darivanje i svaki savršen dar je odozgo i silazi od Oca svjetlosti kod koga nema promjene niti sjene zbog mijene.

18 Po svojoj volji rodio nas je riječju istine da budemo posebna vrsta prvine njegovih stvorenja.

Ponašanje pravih vjernika

19 Stoga, braćo moja ljubljena, neka svaki čovjek bude brz slušati, spor govoriti, spor na gnjev.

20 Jer gnjev čovjekov ne čini pravde Božje.

21 Zato odložite svu prljavštinu i preostalu zlobu i s krotkošću primite usađenu riječ koja je sposobna spasiti vaše duše.

22 Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji koji zavaravaju sami sebe.

23 Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne *i* izvršitelj, taj je nalik čovjeku koji svoje naravno lice promatra u ogledalu;

24 jer promotri se i ode, i odmah zaboravi kakav je bio.

25 Ali tko se zagleda u savršeni zakon slobode i ostane u njemu, ne da bude zaboravan slušatelj, nego djelotvoran izvršitelj, taj će biti blažen u svojem djelovanju.

26 Smatra li tko među vama da je pobožan, a ne zauzdava svoj jezik, nego vara srce svoje, isprazna mu *je* pobožnost!

27 Pobožnost čista i neokaljana pred Bogom i Ocem jest ova: posjećivati siročad i udovice u njihovoj nevolji *i* čuvati se neokaljanim od svijeta.

POGLAVLJE 2 Nepristrana vjera

1 Braćo moja, nemojte s pristranošću imati vjeru Gospodina našega Isusa Krista, *Gospodina* slave.

2 Jer dođe li na vaš skup čovjek sa zlatnim prstenom i u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u ružnoj odjeći,

3 i vi ste obzirni prema onome koji nosi sjajnu odjeću pa mu kažete: "Ti sjedni ovdje na dobro mjesto!", a siromahu kažete: "Ti stani ondje ili sjedni ovdje ispod mog podnožja!"

4 Niste li tako i vi napravili razliku među sobom i postali suci sa zlim namislima?

5 Čujte, braćo moja ljubljena! Nije li Bog izabrao siromahe ovoga svijeta da budu bogati u vjeri i baštinici kraljevstva koje je obećao onima koji ga ljube?

6 A vi ste prezreli siromaha! Nisu li bogataši ti koji vas tlače i ne vuku li vas oni na sudove?

7 Ne hule li oni vrijedno ime po kojem ste vi pozvani?

8 Ako li izvršavate kraljevski zakon prema Pismu: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe", dobro činite;

9 ali ako ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas presvjedočuje da ste prijestupnici.

10 Jer tko bude držao sav Zakon, a pogriješi u jednom, postao je kriv za sve.

11 Jer onaj koji je rekao: "Ne poćini preljuba", rekao je i: "Ne ubij". Ako li ne poćiniš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona.

12 Tako govorite i tako činite kao oni koji će biti sućeni po zakonu slobode.

13 Jer sud je bez milosrća onomu koji ne iskazuje milosrće; a milosrće likuje nad sudom.

Vjera i djela

14 Kakva korist, braćo moja, ako tko govori da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti?

15 Ako li su koji brat ili sestra goli i oskudijevaju svagdanjom hranom,

16 te im tko od vas kaže: "Idite u miru, ugrijte se i nasitite!", a ne udijeli im što je potrebno za tijelo, koja korist?

17 Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi.

18 Ali, reći će netko: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela! Pokaži mi svoju vjeru bez svojih djela, a ja ću ti svojim djelima pokazati svoju vjeru."

19 Ti vjeruješ da je Bog jedan? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i drhte.

20 Ali hoćeš li shvatiti, o čovječje isprazni, da je vjera bez djela mrtva?

21 Zar se Abraham, otac naš, nije opravdao djelima kad je na žrtvenik prinio Izaka, sina svojega?

22 Vidiš li da je vjera djelovala zajedno s njegovim djelima i po djelima se vjera usavršila?

23 I ispunilo se Pismo koje kaže: Povjerovao je Abraham Bogu i uraćunalo mu se kao pravednost pa je bio nazvan prijateljem Božjim.

24 Vidite, dakle, da se čovjek opravdava djelima, a ne samo vjerom.

25 Nije li se tako djelima opravdala i Rahaba, bludnica, kad je primila glasnike i izvela ih drugim putem?

26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

POGLAVLJE 3 Zauzdavanje jezika

1 Braćo moja, neka vas ne bude mnogo učitelja, znajući da ćemo primiti veću osudu.

2 Jer svi u mnogome posrćemo. Ako tko u govoru ne posrne, on je savršen čovjek, moćan zauzdati i cijelo tijelo.

3 Gle, konjima stavljamo uzde u usta da nam se pokoravaju; i okrećemo cijelo njihovo tijelo.

4 Gle i lađe, tako su velike i siloviti ih vjetrovi pogone, a njih okreće maleno kormilo, kamo god kormilar želi.

5 Tako je i jezik malen ud, a velikim se ponosi. Gle koliku šumu mala vatra zapali!

6 A jezik je vatra, svijet nepravde. Tako je jezik smješten među našim udovima; on kalja cijelo tijelo te zapaljuje i tijek života, a zapaljen je od pakla.

7 Jer svaka vrsta zvijeri i ptica, i gmazova i morskih stvorova *može* se ukrotiti i ljudska ih je vrsta ukrotila,

8 ali jezik, zlo neukrotivo, pun otrova smrtonosnog, nitko od ljudi ne može ukrotiti.

9 Njime blagoslivljamo Boga i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene.

10 Iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Braćo moja, ne smije to tako biti.

11 Zar izvor iz istog otvora izliva slatko i gorko?

12 Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokva-ma? Tako ni izvor ne *može* dati i slanu i slatku vodu.

Prava i lažna mudrost

13 Tko je mudar i pametan među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj krotkosti.

14 Ako li imate gorku zavist i svadljivost u svome srcu, ne hvallite se i ne lažite protiv istine!

15 Takva mudrost ne silazi odozgo, nego je zemaljska, putena, đavolska.

16 Jer gdje je zavist i svađa, on-

dje je nered i svako zlo djelo.

17 A mudrost odozgo je najprije čista, zatim mirotvorna, blaga, popustljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, nepristrana i neličijerna.

18 I plod se pravednosti u miru sije onima koji grade mir.

POGLAVLJE 4

Prijateljstvo sa svijetom

1 Odakle ratovi i borbe među vama? Zar ne odavde: od vaših požuda što ratuju u vašim udovima?

2 Žudite, a nemate; ubijate i hlepitate, a ne možete zadobiti; borite se i ratujete, a ipak nemate jer ne molite.

3 Molite, a ne primajte, jer krivo molite, da u svojim požudama protratite.

4 Preljubnici i preljubnice! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko dakle želi biti prijatelj svijetu, postaje Božji neprijatelj.

5 Ili mislite da Pismo uzalud kaže: "Ljubomorno čezne za duhom koji prebiva u nama"?

6 A daje i veću milost. Stoga kaže: "Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost."

7 Podložite se, dakle, Bogu! Oduprite se Đavlu, i pobjeći će od vas!

8 Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici, i očistite srca, *vi* neodlučni!

9 Ražalostite se i tugujte i zaplaćite! Neka se vaš smijeh u tugu pretvori i radost u žalost.

10 Ponizite se pred Gospodinom, i on će vas uzvisiti!

Ogovaranje i krivo pouzdanje

11 Ne ogovarajte, braćo, jedan drugoga! Tko ogovara brata ili sudi brata svojega, ogovara Zakon i sudi Zakon. Ako li sudiš Zakon, nisi izvršitelj nego sudac Zakona.

12 Jedan je zakonodavac, onaj koji može spasiti i pogubiti. Tko si

ti koji sudiš drugoga?

13 Hajde sada, vi što govorite: "Danas ili sutra poći ćemo u taj i taj grad, i ostati ondje jednu godinu, i trgovati, i zaraditi."

14 Vi koji ne znate što će biti sutra! Jer što je vaš život? To je doista maglica što se nakratko pojavljuje, a onda nestaje.

15 Umjesto da vi govorite: "Ako Gospodin hoće, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono."

16 A vi se sada hvalite svojim veličanjima! Svako takvo hvastanje je zlo.

17 Stoga, onomu koji zna činiti dobro, a ne čini, grijeh mu je.

POGLAVLJE 5

Opomena bogatašima

1 Hajde sada, bogataši, plaćite i jaučite nad bijedama koje na vas dolaze!

2 Bogatstvo je vaše istrunulo i odjeću su vašu moljci izjeli;

3 zlato vaše i srebro je zahrđalo, i hrđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će proždrijeti tijela vaša kao oganj. Zgrnuli ste blago za posljednje dane!

4 Evo, nadnica radnika koji su obirali vaša polja, koju ste im prijevarom uskratili, viče; i vapaji onih koji su želi doprli su do ušiju Gospoda Sabaota.

5 Uživali ste na zemlji i vodili raskalašen život; utovili ste srca svoja kao za dan klanja.

6 Osudili ste i ubili pravednika, a on vam se ne odupire.

Strpljivost i postojanost

7 Strpite se, dakle, braćo, do dolaska Gospodinova! Evo, poljodjelac iščekuje dragocjen plod zemlje te strpljivo čeka na njega dok ne primi kišu ranu i kasnu.

8 Strpite se i vi, učvrstite srca svoja jer se dolazak Gospodinov

približava.

9 Ne gundajte, braćo, jedan protiv drugoga da ne budete osuđeni. Evo, sudac stoji pred vratima.

10 Uzmite, braćo moja, za uzor podnošenja patnji i strpljivosti proroke koji su govorili u ime Gospodnje.

11 Evo, blaženima nazivamo one koji su ustrajali. Čuli ste za Jobovu strpljivost i vidjeli ste ishod koji je dao Gospodin, jer je samilostan Gospodin i nježno milosrdan!

12 Ali iznad svega, braćo moja, ne kunite se ni nebom, ni zemljom, niti kojom drugom zakletvom; nego vaše "da" neka bude "da", i "ne", "ne", kako ne biste pali pod osudu.

Molitva vjere

13 Trpi li tko među vama? Neka moli! Veseli li se tko? Neka pjeva psalme!

14 Boluje li tko među vama? Neka pozove crkvene starješine pa neka se oni mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodinovo.

15 I molitva vjere spasit će bolesnoga i Gospodin će ga podići; i ako je počinio grijeha, bit će mu oprošteno.

16 Ispovijedajte jedni drugima svoje pogreške i molite jedan za drugoga da budete ozdravljeni. Mnogo koristi svrsishodna žarka molitva pravednika.

17 Ilija je bio čovjek podlozan patnji kao i mi; i žarko se pomolio da ne bude kiše, i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci.

18 I opet se pomolio, i nebo je dalo kišu i zemlja je iznijela svoj urod.

19 Braćo, ako tko među vama odluta od istine pa ga tko vrati,

20 neka zna da će onaj koji vrati grešnika s njegovog pogrešnog puta, spasiti dušu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

PRVA PETROVA POSLANICA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Petar, apostol Isusa Krista, došljacima raseljenim diljem Ponta, Galacije, Kapadocije, Azije i Bitinije;

2 izabranima po providenju Boga Oca, posvećenjem Duha, za poslušnost i poskropljenje krvlju Isusa Krista. Milost vam se i mir umnožili!

Uskrsli Krist

3 Blagoslovljen je Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji nas je po svom obilnom milosrđu, uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih, ponovo rodio za živu nadu,

4 za baštinu neraspadljivu i neokaljanu i neuvelu, sačuvanu za vas u nebu,

5 vas koji ste u snazi Božjoj po vjeri čuvani za spasenje spremno da se otkrije u posljednje vrijeme.

6 Tome se silno radujte, premda ste sada nakratko, ako je potrebno, u teškoćama kroz različita iskušenja,

7 da bi se prokušanost vaše vjere, mnogo dragocjenija od zlata koje propada i vatrom se prokušava, našla na hvalu i čast i slavu pri pojavi Isusa Krista,

8 koga, premda *ga* niste vidjeli, ljubite; u koga, premda *ga* sada ne vidite, ipak vjerujete i radujete se radošću neizrecivom i punom slave,

9 primajući dovršetak svoje vjere: spasenje *svojih* duša.

10 O tom spasenju istraživali su i ispitivali proroci koji su prorokovali o milosti *koja treba doći* k vama.

11 Istraživali su na koje je ili kako vrijeme ukazivao Duh Kristov u njima kad je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama i slavi što su nakon toga trebale uslijediti.

12 Njima je bilo otkriveno da

nisu sebi, nego nama posluživali ono što su vam sada objavili oni koji su vam navijestili evanđelje po Duhu Svetome poslanom s neba, a u što i anđeli žele zaviriti.

Poziv na svetost

13 Zato opasite bokove svoga uma, budite trezveni i do kraja se nadajte milosti koja će vam se donijeti pri otkrivenju Isusa Krista.

14 Kao poslušna djeca ne suobličujte se s prijašnjim požudama, iz vremena vašega neznanja.

15 Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas je pozvao, i vi sami budite sveti u svemu življenju.

16 Jer je zapisano: "Budite sveti jer sam ja svet!"

17 Ako li Ocem nazivate onoga koji nepristrano sudi svakome po djelu, vrijeme svojega proputovanja proživite u strahu;

18 znajući da niste nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, otkupljeni od svoga ispraznog življenja, koje ste *naslijedili* od očeva,

19 nego dragocjenom krvlju Krista kao Jaganjca bez mane i bez ljage,

20 koji je, doista, bio predodređen prije utemeljenja svijeta, ali se očitovao u posljednja vremena radi vas

21 koji po njemu vjerujete u Boga, koji *ga* je uskrsnuo od mrtvih i dao mu slavu tako da vaša vjera i nada bude u Bogu.

22 Budući da ste, u poslušnosti istini, po Duhu očistili svoje duše za neprijetvorno bratoljublje, žarko ljubite jedan drugoga čistim srcem;

23 pošto ste ponovo rođeni, ne iz sjemena raspadljivog, nego neraspadljivog, po riječi Božjoj koja živi i ostaje zauvijek.

24 Jer je svako tijelo kao trava i sva slava čovječja kao cvijet trave: trava vene i cvijet njezin otpada,

25 ali riječ Gospodnja ostaje do vijeka. A to je ta riječ koja vam je evanđeljem propovijedana.

POGLAVLJE 2

1 Stoga, odložite svaku zlobu i svaku prijevaru, i licemjerja, i zavisti i sve klevete.

2 Kao tek rođene bebe čeznite za čistim mlijekom riječi da bi po njemu uzrasli,

3 ako ste okusili kako je dobrotiv Gospodin.

Krist - izabrani kamen

4 K njemu pristupajte, *kao k* živome kamenu koji je, doduše, od ljudi odbačen, ali je od Boga izabran, dragocjen,

5 pa se i sami kao živo kamenje ugrađujte u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu.

6 Zato i stoji u Pismu: Evo postavljam na Sionu kamen ugaoni, izabran, dragocjen; i tko vjeruje u njega, neće se postidjeti.

7 Vama, dakle, koji vjerujete *on je* skupocjen! A neposlušnima: Kamen koji su odbacili graditelji, taj je postao ugaoni zaglavnjak

8 i kamen spoticanja i stijena sablazni, onima koji se o Riječ spotiču budući da su neposlušni, za što su i bili određeni.

9 A vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, narod sveti, narod osobit da objavljujete krijeposti onoga koji vas je iz tame pozvao u svoju čudesnu svjetlost:

10 vi, nekad niste *bili* narod, a sada ste narod Božji; bili ste bez milosrđa, ali ste sada zadobili milosrđe.

11 Ljubljeni, zaklinjem vas kao

tuđince i pridošlice, uzdržavajte se od tjelesnih požuda koje se bore protiv duše.

12 Neka vaše življenje među Poganima bude pošteno, da bi u onome u čemu vas ogovaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslavili Boga u dan pohođenja.

Podređenost vlastima i gospodarima

13 Podredite se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo to kralju, kao vrhovniku,

14 bilo upraviteljima, kao onima koji su od njega poslani da kazne zločince, a pohvale one koji čine dobro.

15 Jer je dakle volja Božja da čineći dobro ušutkate neznanje bezumnih ljudi.

16 Kao slobodni, i to ne kao oni kojima je *njihova* sloboda pokrivalo zlobe, nego kao sluge Božje.

17 Sve *ljude* poštujujte, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja poštujujte!

18 Sluge, sa svim strahom pokoravajte se svojim gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego i prkosnima.

19 Jer ovo je vrijedno hvale, ako netko radi savjesti pred Bogom podnosi duboku žalost trpeći nepravedno.

20 Jer kakva li slava ako ste za svoje pogreške udarani pa strpljivo podnosite? Ali ako, čineći dobro, trpите pa strpljivo podnosite, to je ugodno pred Bogom.

21 Jer ste na to pozvani, jer je i Krist pretrpio za nas i ostavio nam primjer da trebamo slijediti njegove stope.

22 On koji grijeha nije učinio niti se prijevara nije našla na njegovim ustima;

23 koji, kad je bio psovan nije zauzvrat psovao, kad je patio nije prijetio, nego je *sebe* predao ono-

mu koji sudi pravedno;

24 koji je sâm u svome tijelu grijehe naše ponio na drvo da bismo mi, pošto smo umrli grijesima, pravednosti živjeli; čijim ste modricama ozdravljeni.

25 Jer ste bili kao ovce koje luta-ju, ali ste se sada obratili k Pastiru i Nadgledniku svojih duša.

POGLAVLJE 3 Muževi i žene

1 Tako i vi, žene, budite podložne svojim muževima da, ako su neki neposlušni riječi, budu pridobiveni i bez riječi življenjem *vas* žena,

2 dok promotre vaše čisto življenje *prožeto* strahom.

3 Vaš ukras neka ne bude izvanjski: pletenje kose i nošenje zlata ili odijevanje haljina;

4 nego *neka bude* čovjeku skrovi-ta srca, s nepropadljivim nakitom krotka i smirena duha, što je pred Bogom dragocjeno.

5 Jer nekoć su se tako ukrašavale svete žene koje su se pouzdavale u Boga i bile podložne svojim muževima,

6 kao što se Sara pokorila Abrahamu nazivajući ga svojim gospodarom. Njene ste kćeri tako dugo dok činite dobro i ne bojite se nikakvog zastrašivanja.

7 Tako i vi, muževi, živite sa *svojim ženama* prema spoznaji, iskazujući ženi čast kao slabijoj posudi i kao subaštinicama milosti života da vaše molitve ne bi bile sprječavane.

Ponašanje kršćana

8 Napokon, svi budite jedne misli, suosjećajni jedan prema drugome, bratoljubivi, milosrdni, ljubazni.

9 Ne uzvraćajte zlo za zlo, ni psovku za psovku, već naprotiv,

blagoslivljajte znajući da ste na to pozvani da biste baštinili blagoslov.

10 Jer onaj koji hoće ljubiti život i vidjeti dobre dane, neka jezik svoj suspregne od zla i usne svoje da ne govore prijevaru,

11 neka se kloni zla i čini dobro, neka traži mir i neka ide za njim.

12 Jer su oči Gospodinove nad pravednima, i uši su mu *otvorene* za njihove molitve, a lice je Gospodinovo protiv onih koji čine zlo.

13 I tko će vam nauditi ako ste sljedbenici dobra?

14 Ali ako i trpite radi pravednosti, blaženi ste! I ne plašite se njihove strahovlade niti se uznemirujte!

15 Nego posvetite Gospodina Boga u srcima svojim; i *budite* uvijek spremni *dati* odgovor svakome koji vas zamoli za obrazloženje nade koja je u vama, *ali* s krotkošću i strahom.

16 Imajte dobru savjest, da se u onome u čemu vas ogovaraju kao zločince postide oni koji lažno optužuju vaše dobro življenje u Kristu.

17 Jer vam *je* bolje, ako je to volja Božja, trpjeti čineći dobro, nego li čineći zlo.

18 Jer je i Krist jedanput pretrpio za grijehe, pravedan za nepravedne, da bi nas priveo Bogu; ubijen je u tijelu, ali oživljen je po Duhu.

19 Po kojem je i otišao i propovijedao duhovima *koji su* u tamnici,

20 koji su nekoć bili neposlušni kad ih je ono jednom Božja strpljivost iščekivala u dane Noine dok se gradila arka u kojoj je nekolicina, to jest osam duša, bilo spašeno od vode.

21 Njen prototip, krštenje, ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego odgovor dobre savjesti prema Bogu, i nas sada spašava po uskrsnuću Isusa Krista,

22 koji je otišao u nebo i zdesna

je Bogu, pošto su mu bili pokoreni anđeli i vlasti i sile.

POGLAVLJE 4

1 Budući da je Krist za nas trpio u tijelu, i vi se istom misli naoružajte, jer tko je u tijelu trpio, prestao je s grijehom,

2 da vrijeme koje *mu* je preostalo u tijelu proživi ne više po ljudskim požudama, nego po volji Božjoj.

3 Jer nam je bilo dovoljno što smo proteklo vrijeme *svoga* života proveli izvršavajući volju Pogana, kad smo hodili u razvratnostima, požudama, pijančevanjima, pijankama, bančenjima i bezakonickim idolopoklonstvima.

4 Zato smatraju čudnim što vi ne trčite s njima u tu istu bujicu ras kalašenosti *pa vas* pogrdjuju.

5 Oni će polagati račun onome koji je spreman suditi žive i mrtve.

6 Jer zbog toga je i mrtvima propovjedano evanđelje, da bi mogli biti osuđeni kao ljudi u tijelu, a po Bogu živjeti u duhu.

7 Ali približio se kraj svega! Stoga budite trezveni i bdijte u molitvi!

8 A iznad svega, imajte žarku ljubav jedan prema drugome, jer će ljubav pokriti mnoštvo grijeha.

9 Budite gostoljubivi jedan prema drugome bez mrmljanja!

10 Kako je svatko primio dar, služite njime jedan drugome kao dobri upravitelji mnogovrsne milosti Božje.

11 Ako tko govori, *neka govori* kao riječi Božje; ako tko služi, neka to čini sposobnošću koju daje Bog, da bi se u svemu proslavio Bog po Isusu Kristu. Njemu neka je hvala i moć uvijek i zauvijek! Amen.

Kršćani i trpljenje

12 Ljubljeni, ne čudite se požaru što bukti među vama da vas iskušaja, kao da vam se nešto neobično

događa,

13 nego se radujte kao sudionici Kristovih patnji da biste se, kad se objavi njegova slava, mogli radovati i klicati.

14 Ako podnosite sramotu radi imena Kristova, blaženi *ste*; jer Duh slave i od Boga na vama počiva: oni ga pogrdjuju, a vi ga proslavljate.

15 Samo neka nitko od vas ne trpi kao ubojica, ili *kao* lopov, ili *kao* zločinac, ili kao onaj koji se mijesha u tuđe poslove;

16 ako li trpi kao kršćanin, neka se ne stidi, već neka slavi Boga radi toga.

17 Jer vrijeme je da započne sud, od kuće Božje. A ako najprije od nas *počinje*, kakav li je kraj onih što ne slušaju evanđelje Božje?

18 I ako je pravednik jedva spašen, gdje li će se pojaviti bezbožnik i grešnik?

19 Zato neka i oni koji trpe po volji Božjoj, povjeravaju duše svoje *njemu* u činjenju dobra, kao vjeronom Stvoritelju.

POGLAVLJE 5

Opomene starješinama i mladićima

1 Starješine koji su među vama opominjem ja, koji sam isto starješina i svjedok Kristovih patnji, i sudionik slave koja će se otkriti:

2 napasajte stado Božje što je među vama, nadgledajte ga, ne prisilno, nego dragovoljno; i ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno;

3 niti kao oni koji gospodare Božjom baštinom, nego kao oni koji su uzori stada,

4 pa ćete, kad se pojavi vrhovni Pastir, primiti neuveli vijenac slave.

5 Tako i vi, mladići, pokoravajte se starješinama, a svi se, podređe-

ni jedni drugima, odjenite poniznošću, jer Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost.

6 Ponizite se, dakle, pod silnom rukom Božjom, da vas on uzvisi u pravo vrijeme.

7 Svu svoju brigu bacite na njega, jer se on brine za vas.

8 Budite trezveni, bdijte, jer protivnik vaš, Đavao, kao rićući lav obilazi okolo tražeći koga može proždrijeti.

9 Njemu se oduprite čvrsti u vjeri, znajući da iste patnje dovršuju vaša braća po svijetu.

10 Ali Bog svake milosti, koji nas je pozvao u svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, neka vas, nakon što

malo potrpite, usavrši, utemelji, ojača, učvrsti.

11 Njemu *neka* je slava i vlast uvijek i zauvijek! Amen.

Završni pozdravi i blagoslov

12 Napisao sam ukratko po Silvanu, kako smatram, vjernom vam bratu, ohrabrujući vas i svjedočeći da je istinita ova milost Božja u kojoj stojite.

13 Pozdravlja vas *crkva koja je u Babilonu* izabrana zajedno s *vama* i Marko, sin moj.

14 Pozdravite jedan drugoga poljupcem ljubavi! Mir *neka* je sa svima vama koji ste u Kristu Isusu. Amen.

DRUGA PETROVA POSLANICA

POGLAVLJE 1

Pozdrav

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koji su po pravednosti Boga i Spasitelja našega Isusa Krista zadobili istu dragocjenu vjeru kao i mi.

2 Milost vam se i mir umnožili kroz spoznaju Boga i Isusa, Gospodina našega,

Rast u pravoj spoznaji

3 pošto nam je njegova božanska snaga podarila sve što je *potrebno* za život i pobožnost kroz spoznaju onoga koji nas je pozvao na slavu i krepost,

4 po kojima su nam darovana vrlo velika i dragocjena obećanja, da po njima postanete sudionici božanske naravi jer ste umakli pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude.

5 I stoga svom revnošću prionite: pridodajte svojoj vjeri krepost, a kreposti znanje,

6 a znanju uzdržljivost, a uzdržljivosti strpljivost, a strpljivosti pobožnost,

7 a pobožnosti bratoljublje, a bratoljublju ljubav.

8 Jer ako je to u vama i umnožava se, ne ostavlja vas ni besposlenima ni besplodnima u spoznaji Gospodina našega Isusa Krista.

9 Ali kome to nedostaje, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha.

10 Zato, braćo, još više revnujte učiniti sigurnim svoj poziv i izabranje, jer kad to činite nećete nikada pasti.

11 Jer tako će vam se obilno opremiti ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista.

Temelj prave spoznaje

12 Zato neću biti nemaran i uvijek ću vas na to podsjećati, premda *to* znate i utvrđeni ste u nazočnoj istini.

13 A ispravno je, smatram, sve dok sam u ovom šatoru, da vas budim podsjećanjem,

14 znajući da ću brzo odložiti svoj šator, kako mi je i Gospodin naš Isus Krist otkrio.

15 A potruditi ću se da se i nakon moje smrti uvijek toga sjećate.

16 Jer kad smo vam obznanalili snagu i dolazak Gospodina našega Isusa Krista nismo slijedili pod-muklo smišljene bajke, nego smo bili očevici njegova veličanstva.

17 Jer je od Boga Oca primio čast i slavu kad mu je od veličanstvene slave došao ovakav glas: "Ovo je Sin moj ljubljeni, u njemu sam potpuno zadovoljan!"

18 Taj glas, što je s neba došao, čuli smo i mi koji smo bili s njim na svetoj gori.

19 Imamo i još sigurniju proročku riječ; dobro činite što pazite na nju kao na svjetiljku što svijetli na mračnu mjestu sve dok dan ne osvane i zvijezda Danica se ne uzdigne u vašim srcima.

20 Najprije znajte ovo: da nijedno proročanstvo Pisma nije nastalo od bilo čijeg osobnog tumačenja,

21 jer proročanstvo nekoć nije došlo voljom čovjeka, nego su sveti Božji ljudi govorili poneseni Duhom Svetim.

POGLAVLJE 2

Lažni proroci i učitelji

1 A bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja koji će potajno uni-

jeti pogubna krivovjerja, nijekati Gospodara koji ih je otkupio i navući na sebe brzu propast.

2 I mnogi će slijediti njihove pogubne puteve. Zbog njih će se pogrdivati put istine.

3 I kroz pohlepu će izmišljenim riječima stvarati od vas trgovačku robu. Njihova osuda već odavno ne oklijeva i propast njihova ne drijema.

4 Jer ako Bog nije poštedio anđele koji su sagriješili, nego *ih* oborio u Pakao i predao u okove tame da budu čuvani za sud;

5 i nije poštedio staroga svijeta, nego je spasio Nou, osmoga, propovjednika pravednosti, kad je doveo potop na svijet bezbožnih;

6 i gradove Sodomu i Gomoru pretvorio u pepeo, osudio *ih* propašću i postavio je za primjer onima koji smjeraju živjeti bezbožno;

7 a izbavio je pravednog Lota, izmučenog od besramnog življenja onih opakih,

8 (jer je taj pravednik, prebivajući među njima, iz dana u dan mučio *svoju* pravednu dušu gledanjem i slušanjem *njihovih* bezakoničkih djela);

9 Gospodin zna pobožne iz iskušenja izbavljati, a nepravedne čuvati za Dan suda da budu kažnjeni,

10 a poglavito one koji hode za tijelom u prljavoj požudi i preziru gospodstvo. Drznici, samovoljnici, i ne boje se pogrdno govoriti o dostojanstvu.

11 Dok anđeli, koji su jakošću i snagom veći, ne iznose protiv njih podrugljivu optužbu pred Gospodinom.

12 A ovi, kao nerazumne životinje, po naravi rođene za lov i uništenje, pogrduju ono što ne razumiju; i oni će u svojoj pokvarenosti potpuno propasti

13 i primiti nagradu za nepra-

vednost. Užitzkom smatraju razvratnost usred bijela dana. Ljage su i sramote! Naslađuju se svojim prijevarama dok se s vama goste.

14 Imaju oči pune preljuba i ne odustaju od grijeha, zavaravaju duše nepostojane, srce im je uvježbano u lakomstvu, djeca prokletstva!

15 Ostavili su pravi put i zastranili te slijedili put Bileama *sina* Bosorova koji je ljubio plaću za nepravednost,

16 ali je bio ukoren za svoju nepravdu: nijemo je magare čovječjim glasom progovorilo i spriječilo prorokovo ludilo.

17 Oni su izvori bezvodni, oblaci olujom gonjeni; za njih je sačuvana najtamnija tama zauvijek.

18 Jer kad govore ohole ispraznosti, kroz tjelesne požude i razvratnosti primamljuju one koji su zacijelo pobjegli od onih koji žive u zabludi.

19 Dok im obećavaju slobodu, oni su sami sluge pokvarenosti. Jer onaj koga je netko nadvladao, taj je onaj koji je odveden u ropstvo.

20 Jer ako su po spoznaji Gospodina i Spasitelja Isusa Krista pobjegli od prljavština svijeta i ako se opet u njih upletu i budu nadvladani, posljednje stanje im bude gore od prvoga.

21 Jer bolje bi im bilo da nisu spoznali puta pravednosti, nego što su se, pošto su *ga* spoznali, okrenuli od svete zapovijedi koja im je predana.

22 A dogodilo im se prema istinitoj poslovi: "Pas se vratio na svoju bljuvotinu i oprana svinja valjanju u blatu."

POGLAVLJE 3 Kristov dolazak

1 Ovo je, ljubljani, već druga poslanica, koju vam pišem. U njima

objema podsjećanjem potičem vaš neokaljan razum

2 da se sjetite riječi što su ih prorekli sveti proroci i zapovijedi nas apostola Gospodinovih i Spasiteljevih.

3 Znajte najprije ovo: da će u posljednje dane doći podrugljivci koji će hoditi po svojim vlastitim požudama

4 i govoriti: "Gdje je obećanje njegova dolaska? Jer otkad su oče-vi usnuli, sve ostaje tako kako je bilo od početka stvaranja."

5 Jer su oni hotimice neupućeni u ovo: nebesa su bila odavna i zemlja je postala iz vode i po vodi, riječju Božjom.

6 Po njima je ondašnji svijet propao vodom potopljen.

7 A sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju pohranjena i čuvaju se za oganj u Dan suda i propasti bezbožnih ljudi.

8 Ali u ovo jedno, ljubljani, ne budite neupućeni: jedan je dan kod Gospodina kao tisuću godina, i tisuću godina kao jedan dan.

9 Nije Gospodin trom s obećanjem, kao što *to* neki smatraju tromošću, nego je strpljiv prema nama jer ne želi da tko propadne, nego da svi dođu k pokajanju.

10 Ali će doći dan Gospodnji kao lopov u noći, u koji će nebesa s velikom bukom proći i elementi će se vrućinom koja sažiže rastopiti,

a zemlja i djela na njoj će izgorjeti.

11 *Budući*, dakle, da će se sve ovo rastaliti, kakvi li bi vi morali biti u svetom življenju i pobožnosti,

12 očekujući i požurujući dolazak dana Božjega, u koji će se nebesa zapaljena rastaliti i elementi se rastopiti vrućinom koja sažiže?

13 Ali mi, po obećanju njegovu, očekujemo nova nebesa i novu zemlju u kojima пребива праведност.

Završne opomene

14 Zato, ljubljani, dok to očekujete, nastojte da vas nađe u miru, bez ljage i nedužne.

15 A strpljivost Gospodina našega smatrajte spasenjem, kako je i naš ljubljani brat Pavao, po mudrosti koja mu je dana, napisao vama,

16 kao i u svim *njegovim* poslanicama u kojima o tome govori. U njima su neke stvari teško razumljive koje neuki i nepostojani izvrcu kao i druga Pisma, na svoju vlastitu propast.

17 Vi, dakle, ljubljani, budući da sad to unaprijed znate, čuvajte se da ne biste bili zavedeni zabludom opakih i otpali od svoje nepokolebljivosti.

18 Štoviše, rastite u milosti i spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. Njemu slava i sada i zauvijek! Amen.

PRVA IVANOVA POSLANICA

POGLAVLJE 1

Riječ života

1 Ono što je bilo od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što smo promotрили i što su ruke naše opipale o Riječi života;

2 jer se život očitovao, i vidjeli smo *to*, i svjedočimo, i navješćujemo vam život vječni, koji je bio kod Oca i očitovao se nama;

3 ono što smo vidjeli i čuli, navješćujemo vama da i vi imate zajedništvo s nama; a naše *je* zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom.

4 I ovo vam pišemo da bi vaša radost bila potpuna.

Božja pravednost

5 A ovo je poruka koju smo čuli od njega i objavljujemo vama, da je Bog svjetlo, i tame u njemu nema nikakve!

6 Ako kažemo da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne držimo istinu.

7 Ako li u svjetlu hodimo, kao što je on u svjetlu, imamo zajedništvo jedan s drugim i krv Isusa Krista, Sina njegova, čisti nas od svakog grijeha.

8 Ako kažemo da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama.

9 Ako priznajemo svoje grijehе, vjeran je on i pravedan da nam oprosti grijehе i očisti nas od sveke nepravde.

10 Ako kažemo da nismo sagriješili, njega pravimo lažljivcem i riječi njegove nema u nama.

POGLAVLJE 2

1 Dječice moja, ovo vam pišem da ne grijешite. Ako tko i sagriješі, imamo zagovornika kod Oca: Isu-

sa Krista, Pravednika.

2 I on je pomirnica za naše grijehе, i ne samo za naše nego i za *grijehе* cijelog svijeta.

3 A po ovome znamo da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove držimo.

4 Tko kaže: "Poznajem ga", a ne drži zapovijedi njegove, lažljivac je i u njemu nema istine.

5 Ali onaj koji drži riječ njegovu, u njemu je doista ljubav Božја savršena. Po tome znamo da smo u njemu.

6 Tko kaže da u njemu ostaje, mora i sâm tako hoditi, kao što je on hodio.

7 Braćo, ne pišem vam novu zapovijed, nego staru zapovijed koju ste imali od početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli od početka.

8 Opet, novu vam zapovijed pišem, onu koja je istinita u njemu i u vama, jer tama prolazi, a svjetlo istinsko već svijetli.

9 Tko kaže da je u svjetlu, a mrzi brata svojega, u tami je sve dosad.

10 Tko ljubi brata svojega, ostaje u svjetlu i sablazni u njemu nema.

11 Ali tko mrzi brata svojega, u tami je, i hodi u tami, i ne zna kamo ide jer mu je tama zaslijepila oči.

12 Pišem vama, dječice, jer su vam oprošteni grijesi radi imena njegova.

13 Pišem vama, očevi, jer ste upoznali onoga *koji je* od početka. Pišem vama, mladići, jer ste pobijedili Zloga. Pišem vama, dječice, jer ste upoznali Oca.

14 Napisao sam vama, očevi, jer ste upoznali onoga *koji je* od početka. Napisao sam vama, mladići, jer ste snažni i riječ Božја ostaje

u vama i pobijedili ste Zloga.

15 Ne ljubite svijet ni *ono* što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, ljubav Očeva nije u njemu.

16 Jer sve što je u svijetu, požuda tijela i požuda očiju i oholost života, nije od Oca, nego je od svijeta.

17 I svijet prolazi i požuda njegova; ali tko izvršava volju Božju ostaje zauvijek.

18 Dječice, posljednji je čas! I kao što ste čuli da Antikrist dolazi, *već* i sada postoje mnogi antikristi. Otuda znamo da je posljednji čas.

19 Od nas su izašli, ali nisu bili od nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama. Ali su oni *izašli* kako bi se očitovali da nisu svi od nas.

20 Ali vi imate pomazanje od Svetoga i sve znate.

21 Nisam vam napisao jer ne znate istinu, nego jer je znate i jer nikakva laž nije od istine.

22 Tko je lažljivac, ako ne onaj koji niječe da Isus jest Krist? Tko niječe Oca i Sina, taj je antikrist.

23 Svatko tko niječe Sina, nema ni Oca, a tko priznaje Sina, ima i Oca.

24 Neka dakle ono što ste vi od početka čuli ostane u vama. Ako u vama ostane ono što ste od početka čuli, i vi ćete ostati u Sinu i u Ocu.

25 A ovo je obećanje koje nam je on obećao: život vječni.

26 Ovo sam vam napisao o onima koji vas zavode.

27 Ali pomazanje koje ste vi primili od njega u vama ostaje i nije potrebno da bi vas netko poučavao. Nego kao što vas to isto pomazanje poučava o svemu, a istinito je i nije laž, i kako vas je ono naučilo, *tako* ostanite u njemu.

28 I sada, dječice, ostanite u njemu da, kad se pojavi, imamo pouzdanje te se ne postidimo pred njim kod njegovog dolaska.

29 Ako znate da je on pravedan, znate i da je svaki koji izvršava pravdu od njega rođen.

POGLAVLJE 3 Poslušnost i ljubav

1 Gledajte kakvu nam je ljubav Otac darovao, da se zovemo sinovima Božjim. Zbog toga nas svijet ne poznaje jer njega nije upoznao.

2 Ljubljeni, sada smo sinovi Božji i još se nije pokazalo što ćemo biti. A znamo: kad se on pojavi, bit ćemo njemu slični, jer ćemo ga vidjeti kao što jest.

3 I svaki koji ima tu nadu u njega, čisti se, kao što je i on čist.

4 Svaki koji čini grijeh, prestupa zakon; jer grijeh je prestupanje zakona.

5 I znate da se on pojavio da bi oduzeo naše grijeh; a grijeha u njemu nema.

6 Svaki koji ostaje u njemu, ne griješi. Svaki koji griješi, njega nije vidio niti ga je upoznao.

7 Dječice, neka vas nitko ne zavede! Tko izvršava pravdu, pravedan je kao što je on pravedan.

8 Tko čini grijeh, od Đavla je jer Đavao griješi od početka. Zbog toga se pojavio Sin Božji da uništi djela đavolska.

9 Svaki koji je od Boga rođen, ne čini grijeh jer sjeme njegovo u njemu ostaje; i ne može griješiti jer je od Boga rođen.

10 Po ovome se očituju djeca Božja i djeca đavolska: svaki koji ne izvršava pravdu i tko ne ljubi brata svojega, nije od Boga.

Djelotvorna ljubav

11 Jer ovo je poruka koju ste čuli od početka, da ljubimo jedan drugoga.

12 Ne kao Kajin, *koji* je bio od Zloga te je ubio brata svojega. A zbog čega ga je ubio? Jer su mu

djela bila zla, a *djela* brata njegova pravedna.

13 Ne čudite se, braćo moja, ako vas svijet mrzi.

14 Mi znamo da smo prešli iz smrti u život jer ljubimo braću. Tko ne ljubi brata *svojega*, ostaje u smrti.

15 Svaki koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate da nijedan ubojica nema vječni život *koji bi* prebivao u njemu.

16 Po tome smo upoznali ljubav Božju: jer je on položio svoj život za nas. I mi bismo morali položiti *svoje* živote za braću.

17 A tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svojega u potrebi i završi srce svoje pred njim, kako *da* ljubav Božja prebiva u njemu?

18 Dječice moja, ne ljubimo riječju ni jezikom, nego djelom i istinom.

19 I po tome znamo da smo od istine i pred njim ćemo primiriti srca svoja.

20 Jer ako nas srce naše osuđuje, Bog je veći od našega srca i sve zna.

21 Ljubljeni, ako nas srce naše ne osuđuje, *tada* možemo s pouzdanjem k Bogu.

22 I sve što molimo, primamo od njega jer zapovijedi njegove držimo i činimo što je pred njim ugodno.

23 I ovo je zapovijed njegova: da povjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista i ljubimo jedan drugoga kao što nam je dao zapovijed.

24 I tko drži zapovijedi njegove, u njemu prebiva, i On u njemu. I po tome znamo da On prebiva u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

POGLAVLJE 4

Duh istine i duh zablude

1 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li od Boga; jer su mnogi lažni proroci izašli u svijet.

2 Po ovome prepoznajete Duha

Božjega: svaki duh koji priznaje da je Isus Krist u tijelu došao, od Boga je.

3 A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Krist u tijelu došao, nije od Boga. To je *duh* Antikristov, za kojeg ste čuli da treba doći i već je sad u svijetu.

4 A vi ste od Boga, dječice, i pobijedili ste ih; jer veći je onaj koji je u vama, nego onaj koji je u svijetu.

5 Oni su od svijeta, zbog toga od svijeta govore i svijet ih sluša.

6 Mi smo od Boga: tko poznaje Boga, nas sluša, tko nije od Boga, ne sluša nas. Po tome prepoznajemo duha istine i duha zablude.

Izvor ljubavi

7 Ljubljeni, ljubimo jedan drugoga; jer ljubav je od Boga, i svaki koji ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga.

8 Tko ne ljubi, ne poznaje Boga; jer Bog je ljubav.

9 U ovome se očitovala ljubav Božja u nama: Bog je Sina svojega jedinorođenoga poslao u svijet da bismo živjeli po njemu.

10 U ovome je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego da je on ljubio nas i poslao Sina svojega *da bude* pomirnica za naše grijehе.

11 Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi bismo morali ljubiti jedan drugoga.

12 Boga nikada nitko nije vidio. Ako ljubimo jedan drugoga, Bog prebiva u nama i ljubav je njegova u nama savršena.

13 Po ovome znamo da prebivamo u njemu i on u nama jer nam je dao od svojega Duha.

14 I mi smo vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasioca svijeta.

15 Tko priznaje da je Isus Sin Božji, Bog prebiva u njemu, i on u Bogu.

16 I mi smo upoznali i povjerovali u ljubav koju Bog ima prema nama.

Bog je ljubav i tko prebiva u ljubavi, u Bogu prebiva, i Bog u njemu.

17 U ovom se ljubav među nama usavršuje: da bismo imali hrabrost na Dan suda jer kakav je on, takvi smo i mi u ovome svijetu.

18 U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav istjeruje strah; jer strah donosi muku, a tko se boji, nije savršen u ljubavi.

19 Mi ljubimo njega jer je on najprije ljubio nas.

20 Kaže li tko: "Ljubim Boga", a mrzi brata svojega, lažljivac je. Jer tko ne ljubi brata svojega kojega vidi, kako može ljubiti Boga kojega ne vidi?

21 I ovu zapovijed imamo od njega: tko ljubi Boga, neka ljubi i brata svojega.

POGLAVLJE 5

Vjera koja pobjeđuje

1 Svaki koji vjeruje da Isus jest Krist, od Boga je rođen. I svaki koji ljubi onoga koji je rodio, ljubi i onoga koji se rodio od njega.

2 Po ovome znamo da ljubimo djecu Božju: kad ljubimo Boga i zapovijedi njegove držimo.

3 Jer ovo je ljubav Božja: da držimo njegove zapovijedi. A zapovijedi njegove nisu teške.

4 Jer svaki koji je od Boga rođen, pobjeđuje svijet. A ovo je pobjeda koja pobjeđuje svijet: vjera naša.

5 Tko je taj koji pobjeđuje svijet ako ne onaj koji vjeruje da je Isus Sin Božji?

6 To je onaj koji je došao od vode i krvi, Isus Krist. Ne samo od vode nego od vode i krvi. I Duh je taj koji svjedoči, jer Duh je istina.

7 Jer troje su što svjedoče u nebu: Otac, Riječ i Duh Sveti. I ovo troje su jedno.

8 I troje su što svjedoče na zemlji: Duh i voda i krv. I ovo troje su usklađeni u jednom.

9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer ovo je svjedočanstvo Božje kojim je on svjedočio za svojega Sina.

10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to svjedočanstvo u sebi; tko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, jer nije vjerovao u svjedočanstvo kojim je Bog svjedočio za svojega Sina.

11 A ovo je to svjedočanstvo: Bog je nama dao život vječni i taj je život u Sinu njegovu.

12 Tko ima Sina, ima život, tko nema Sina Božjega, nema života.

Sigurnost vjere

13 Ovo sam napisao vama koji vjerujete u ime Sina Božjeg, da biste znali da imate život vječni i da biste vjerovali u ime Sina Božjeg.

14 I ovo je pouzdanje koje imamo u njega, da ako što molimo po volji njegovoj, uslišava nas.

15 A ako znamo da nas uslišava, sve što molimo, znamo da imamo *odgovor* na molbe koje smo zamolili od njega.

16 Ako tko vidi brata svojega gdje čini grijeh *što* nije na smrt, neka moli i dat će mu život, onima koji čine grijeh *što* nije na smrt. Postoji grijeh koji je na smrt; za takav ne kažem da se moli.

17 Svaka nepravda je grijeh. A postoji grijeh koji nije na smrt.

18 Znamo da svaki koji je rođen od Boga, ne griješi; nego se rođeni od Boga čuva i Zli ga se ne dotiče.

19 Znamo da smo od Boga, a sav svijet leži u zloći.

20 I znamo da je Sin Božji došao i dao nam razum da upoznamo onoga koji je istinit. I mi smo u istinitome, u Sinu njegovom Isusu Kristu. On je istiniti Bog i život vječni.

21 Dječice, čuvajte se idola! Amen.

DRUGA IVANOVA POSLANICA

Pozdrav

1 Starješina, izabranoj gospođi i njenoj djeci koju ja ljubim u istini; i ne samo ja nego i svi koji su upoznali istinu,

2 radi istine koja prebiva u nama i bit će s nama zauvijek.

3 Neka bude s vama milost, mišosrđe i mir od Boga Oca i od Gospodina Isusa Krista, Sina Očeva, u istini i ljubavi!

Savjeti i opomene

4 Silno sam se obradovao što sam našao *neke* od tvoje djece kako hode u istini, kao što smo primili zapovijed od Oca.

5 I sada te zaklinjem, gospođo, ne kao da ti novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo jedan drugoga.

6 A ovo je ljubav: da hodimo po zapovijedima njegovim. To je zapovijed, kao što ste čuli od početka, da u njoj hodite.

7 Jer su na svijet došli mnogi zavodnici koji ne priznaju da je Isus Krist došao u tijelu. To je zavodnik i antikrist.

8 Čuvajte se da ne izgubimo što smo radom postigli, nego da primimo potpunu nagradu.

9 Onaj tko čini prijestup i ne ostaje u nauku Kristovu, nema Boga. Onaj koji ostaje u nauku Kristovu, taj ima i Oca i Sina.

10 Ako tko dolazi k vama, a ne donosi taj nauk, ne primajte ga u *svoju* kuću i ne upućujte mu pozdrava.

11 Jer onaj tko mu upućuje pozdrav, dionik je njegovih zlih djela.

12 Puno bih vam imao pisati, *ali* nisam htio papirom i crnilom, nego se pouzdajem da ću doći k vama i razgovarati licem u lice da radost naša bude potpuna.

13 Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre. Amen.

TREĆA IVANOVA POSLANICA

Pozdrav

1 Starješina, ljubljenomu Gaju, kojega ja ljubim u istini.

2 Ljubljeni, želim ti iznad svega da napreduješ i da budeš zdrav, kao što napreduje tvoja duša.

3 Jer sam se silno obradovao kad su došla braća i posvjedočila za istinu koja je u tebi: kako ti hodiš u istini.

4 Nemam veće radosti nego čuti da moja djeca hode u istini.

Ohrabrenje i ukor

5 Ljubljeni, vjerno radiš sve to što radiš za braću i za tuđince,

6 koji su pred crkvom posvjedočili za tvoju ljubav. Dobro ćeš učiniti ispratiš li ih na bogougodan način.

7 Jer su radi imena njegova izašli ne uzimajući ništa od Pogana.

8 Mi bismo, dakle, morali primati takve da bismo bili suradnici istine.

9 Napisao sam crkvi; ali Diotref

koji voli biti prvi među njima, ne prima nas.

10 Zbog toga ću ga, kad dođem, podsjetiti na djela koja čini kad protiv nas brblja zlobne riječi. A ni to *mu* nije dosta, nego ni sâm ne prima braću i zabranjuje onima koji bi to htjeli te *ih* izbacuje iz crkve.

11 Ljubljeni, ne nasljeduj zlo, nego dobro. Tko dobro čini, od Boga je; a onaj tko zlo čini, nije vidio Boga.

12 Demetrije ima dobro svjedočanstvo od svih, i od same istine. A *i* mi svjedočimo, a ti znaš da je naše svjedočanstvo istinito.

13 Puno bih ti imao pisati, ali ne bih ti htio pisati crnilom i pisaljkom.

14 No pouzdajem se da ću te uskoro vidjeti pa ćemo razgovarati licem u lice. Mir tebi! Pozdravljaju te prijatelji! Pozdravi prijatelje po imenu.

JUDINA POSLANICA

Pozdrav

1 Juda, sluga Isusa Krista, a brat Jakovljevi, posvećenima po Bogu Ocu i sačuvanima u Isusu Kristu, i pozvanima.

2 Milosrđe vam se, i mir i ljubav umnožili!

3 Ljubljeni, dok sam sa svom revnošću nastojao pisati vam o zajedničkom spasenju imao sam potrebu napisati vam i poticati *vas* da se borite za vjeru koja je jednom predana svetima.

4 Jer su se neopaženo uvukli neki ljudi koji su već odavna određeni za tu osudu, bezbožni koji milost Boga našega izokreću u razvratnost i nijeću jedinoga Gospodara, Boga, i Gospodina našega Isusa Krista.

Osuda lažnih učitelja

5 Ali želim vas podsjetiti, premda ste vi to jednom *već* upoznali, kako je Gospodin spasio narod iz zemlje egipatske, a zatim uništio one koji nisu povjerovali.

6 I anđele, koji nisu očuvali svoje prvobitno stanje, nego su ostavili svoje boravište, sačuvao je pod tamom u vječnim okovima za sud velikoga Dana;

7 kao što Sodoma i Gomora i gradovi oko njih, koji su se na njima sličan način odali bludništvu i poslali za drugim tijelom, stoje za primjer trpeći osvetu vječnoga ognja.

8 Tako i ovi *besramni* sanjari oskvrnjuju tijelo, preziru gospodstvo i pogrdjuju dostojanstva.

9 A Mihael, arkandeo, kad se prepirao s Đavlom i raspravljao o tijelu Mojsijevu, nije se usudio donijeti pogrdnu optužbu, nego je rekao: "Gospodin te prekorio!"

10 A ovi pogrdjuju ono što ne

poznaju; a što poznaju po naravi, kao nerazumne životinje, u tome sami sebe izopačuju.

11 Jao njima! Jer su pošli putem Kajinovim i za nagradu pohlepno pojurili u zabludu Bileamovu te u proturječenju Korahovom propali.

12 Oni su ljage na vašim gozabama ljubavi, kad se s vama goste, hraneći sami sebe bez straha; oblaci bezvodni koje vjetrovi raznose, stabla suha, besplodna, dvaput umrla, iskorištena;

13 bijesno morsko valovlje što ispenjuje svoje sramote; zvijezde lutalice za koje se čuva crna tama zauvijek.

14 A o njima je prorokovao i sedmi od Adama, Henok, govoreći: "Gle, Gospodin dolazi s desecima tisuća svojih svetih

15 da provede sud nad svima i presvjedoči sve bezbožne među njima o svim njihovim bezbožnim djelima koja su u bezbožnosti učinili i o svim teškim *riječima* koje su bezbožni grešnici izgovorili protiv njega.

16 To su nezadovoljna Gundala, što za požudama svojim hodaju, usta im govore nadute *riječi*, i u lice se ulagaju radi dobitka.

Opomene i poticaji

17 Ali vi, ljubljene, sjetite se riječi što su ih prorekli apostoli Gospodina našega Isusa Krista.

18 Oni su vam govorili da će u posljednje vrijeme biti podrugljivaca koji će hoditi za svojim bezbožnim požudama.

19 To su oni koji se odvajaju, puteni, koji nemaju Duha.

20 Ali vi, ljubljene, nadograđujte se na svojoj najsvetijoj vjeri moleći

se u Duhu Svetome,

21 sebe očuvajte u ljubavi Božjoj
iščekujući milosrđe Gospodina
našega Isusa Krista za život vječni.

22 I na neke se sažalite, razliku-
jući ih,

23 a druge sa strahom spašavajte
grabeći ih iz ognja; mrzite i odjeću

od tijela okaljanu.

24 A onome koji vas može oču-
vati od pada i besprijekorne po-
stavite pred svoju slavu u radosti,

25 jedinomu mudrom Bogu,
Spasitelju našem, slava i veličan-
stvo, gospodstvo i vlast, i sada i
zauvijek! Amen.

OTKRIVENJE

POGLAVLJE 1

Proslov

1 Otkrivenje Isusa Krista koje mu je Bog dao da pokaže slugama svojim što se treba ubrzo dogoditi. I on je to poslao i naznačio po svom anđelu slugi svome Ivanu,

2 koji je posvjedočio za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista i za sve što je vidio.

3 Blažen je onaj koji čita i oni što slušaju riječ ovog proroštva i drže što je u njemu zapisano. Jer vrijeme je blizu!

Pozdrav

4 Ivan, sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od onoga koji jest i koji je bio i koji dolazi; i od sedam Duhova koji su pred njegovim prijestoljem;

5 i od Isusa Krista, *koji je* vjerni Svjedok, Prvorođenac od mrtvih i Knez kraljeva zemaljskih. Njemu koji nas je ljubio i svojom nas krvlju oprao od grijeha naših

6 te nas učinio kraljevima i svećenicima Bogu i Ocu svojemu: njemu slava i vlast uvijek i zauvijek! Amen.

7 Evo, dolazi s oblacima i svako oko će ga vidjeti, i oni koji su ga proboli; i sva plemena zemaljska će naricati zbog njega. Da! Amen!

8 "Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak" govori Gospodin, onaj koji jest i koji je bio i koji dolazi, Svesilni.

Glas i viđenje

9 Ja, Ivan, i brat vaš i suzajedničar u nevolji i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista: bio na otoku zvanom Patmos radi riječi Božje i radi svjedočanstva Isusa Krista.

10 Bio sam u Duhu u dan Gospodnji i začuo sam iza sebe snažan glas, kao *glas* trube,

11 kako govori: "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji", i: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama koje su u Aziji: u Efez, i u Smirnu, i u Pergam, i u Tijatiru, i u Sard, i u Filadelfiju, i u Laodiceju."

12 I okrenuo sam se da vidim glas koji je govorio sa mnohom. I pošto sam se okrenuo, vidio sam sedam zlatnih svijećnjaka,

13 a posred sedam svijećnjaka *nekoga* poput Sina čovječjega, odjevenog u odjeću što seže do nogu i opasana oko prsiju zlatnim pojasom.

14 Njegova glava i vlasi *bile su* bijele kao vuna, bijele kao snijeg, a oči *su mu bile* kao plamen ognjeni;

15 i noge mu nalik mjedi ulaštenoj, kao u peći užarene; i glas mu kao šum mnogih voda;

16 i imao je u desnoj svojoj ruci sedam zvijezda, i iz usta njegovih izlazio je oštar dvosjekli mač; a lice mu *je bilo* kao sunce kad sjaji u svojoj snazi.

17 I kad sam ga vidio, pao sam do njegovih nogu kao mrtav. A on je stavio svoju desnu ruku na mene govoreći mi: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji,

18 onaj koji živi; i bio sam mrtav, a evo živ sam za sva vremena! Amen! I imam ključeve pakla i smrti.

19 Napiši ono što si vidio, i ono što jest, i ono što se ima dogoditi poslije.

20 Otajstvo onih sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a

sedam svijećnjaka koje si vidio sedam je crkava.”

POGLAVLJE 2

Poruka crkvi u Efezu

1 “Anđelu efežanske crkve napiši: ‘Ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, onaj koji hodi posred sedam zlatnih svijećnjaka:

2 Znam tvoja djela, i tvoj trud, i tvoju postojanost, i da ne možeš podnijeti one koji su zli; i iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i našao si da su oni lažljivci;

3 i podnio si, i postojanosti imaš, i radi imena mogega trudio si se i nisi klonuo.

4 Ali imam *nešto* protiv tebe zato što si svoju prvu ljubav ostavio.

5 Sjeti se stoga odakle si pao i pokaj se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi ubrzo; i maknut ću tvoj svijećnjak s njegovog mjesta ako se ne pokaješ.

6 Ali ovo imaš: mrziš djela nikolaita koji i ja mrzim.

7 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome koji pobjedi dat ću jesti od stabla života što je usred raja Božjeg.’ ”

Poruka crkvi u Smirni

8 “I anđelu crkve u Smirni napiši: ‘Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji je bio mrtav i oživio.

9 Znam tvoja djela i nevolju i siromaštvo, ali bogat si, i *znam* hujenje onih koji sebe nazivaju Židovima, a nisu, nego *su* sinagoga Sotonina.

10 Nemoj se bojati onoga što ćeš pretrpjeti! Evo, *neke* će od vas Đavao baciti u tamnicu da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana. Budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života.

11 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome

koji pobjeđuje neće nauditi druga smrt.’ ”

Poruka crkvi u Pergamu

12 “I anđelu crkve u Pergamu napiši: ‘Ovo govori onaj koji ima oštar dvosjekli mač:

13 Znam tvoja djela i gdje prebivaš, tamo gdje je Sotonino prijestolje. A čvrsto se držiš mogega imena te nisi zanijekao moju vjeru ni u one dane u koje je Antipa, moj vjerni mučenik, ubijen kod vas, gdje prebiva Sotona.

14 Ali imam malo protiv tebe zato što imaš ondje one koji drže nauk Bileama, koji je poučio Balaka da postavi stupicu pred sinove Izraelove, da jedu žrtvovano idolima i bludniče.

15 Tako i ti imaš onih koji drže nauk nikolaitski, koji mrzim.

16 Pokaj se! Inače dolazim ubrzo k tebi i borit ću se s njima mačem svojih usta.

17 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama! Onome koji pobjeđuje dat ću jesti od mane skrivenih; i dat ću mu kamen bijeli, a na kamenu napisano novo ime koje nitko ne zna osim onoga koji *ga* prima.’ ”

Poruka crkvi u Tijatiri

18 “I anđelu crkve u Tijatiri napiši: ‘Ovo govori Sin Božji, onaj kojemu su oči kao plamen ognjeni, a noge mu nalik mjedi ulaštenoj:

19 Znam tvoja djela i ljubav i službu i vjeru i tvoju postojanost, i tvoja djela, posljednja *kojih* je više od prvih.

20 Ali imam malo protiv tebe što ženi Jezabeli, koja sebe naziva proročicom, dopuštaš naučavati i zavoditi moje sluge da bludniče i jedu žrtvovano idolima.

21 I dao sam joj vremena da se pokaje od bludništva svojega, i

nije se pokajala.

22 Evo, nju ja bacam u postelju, a one koji s njom čine preljub, u nevolju veliku, ako se ne pokaju od svojih djela.

23 I djecu ću njenu smrću pobiti; i sve će crkve znati da sam ja onaj koji istražuje bubrege i srca; i dat ću svakome od vas prema vašim djelima.

24 A vama i ostalima u Tijatiri koji ne drže ovoga nauka i koji nisu upoznali dubina Sotoninih, kako oni govore, kažem: Ne stavljam na vas drugoga bremena;

25 nego što *već* imate, čvrsto držite dok ne dođem.

26 A onome koji pobjeđuje i koji bude do kraja držao djela moja, njemu ću dati vlast nad narodima

27 i vladat će nad njima željeznim štapom, razbit će se kao posude glinene, kao što sam i ja primio od svoga Oca.

28 I dat ću mu Jutarnju zvijezdu.

29 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.’ ”

POGLAVLJE 3

Poruka crkvi u Sardu

1 “I anđelu crkve u Sardu napiši: ‘Ovo govori onaj koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda. Znam tvoja djela: da imaš ime da bi živio, a mrtav si.

2 Budi budan i utvrdi ostatak koji samo što nije umro; jer nisam našao tvoja djela savršenima pred Bogom.

3 Sjeti se stoga kako si primio i čuo, tako i čvrsto drži, i pokaj se. Ne budeš li, dakle, budan, doći ću na tebe kao lopov, i nećeš znati u koji ću čas doći na tebe.

4 Imaš i u Sardu nekoliko imena onih koji nisu okaljali svoje odjeće; i hodit će sa mnom u bjelini jer su dostojni.

5 Onaj koji pobjeđuje, taj će biti odjeven u bijelu odjeću. I njegovo ime neću izbrisati iz knjige života, i priznat ću ime njegovo pred Ocem svojim i pred anđelima njegovim.

6 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.’ ”

Poruka crkvi u Filadelfiji

7 “I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: ‘Ovo govori onaj koji je svet, onaj koji je istinit, onaj koji ima ključ Davidov, onaj koji otvara i nitko ne zatvara, i zatvara i nitko ne otvara.

8 Znam tvoja djela. Evo, postavljam sam pred tobom vrata otvorena i nitko ih ne može zatvoriti. Jer malene si snage, a očuvao si moju riječ i nisi zanjekao moje ime.

9 Evo, dat ću da oni iz sinagoge Sotonine, koji govore za sebe da su Židovi, a nisu nego lažu, evo, učinit ću da oni dođu i iskažu ti štovanje pred nogama i upoznaju da sam te ja ljubio.

10 Budući da si očuvao riječ o mojoj postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa iskušenja koji ima doći na sav svijet da se iskušaju oni što prebivaju na zemlji.

11 Evo, dolazim ubrzo. Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne uzme vijenac.

12 Onoga koji pobjeđuje učinit ću stupom u hramu svojega Boga i odande van više neće izaći; i na njega ću napisati ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novog Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega, i *napisat ću na njega svoje novo ime.*

13 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.’ ”

Poruka crkvi u Laodiceji

14 “I anđelu laodicejanske crkve napiši: ‘Ovo govori Amen, vjerni

i istiniti svjedok, početak Božjeg stvorenja.

15 Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. Htio bih da si studen ili vruć!

16 Ovako, budući da si mlak, ni studen ni vruć, izbljuvat ću te iz usta svojih.

17 Jer govoriš: Bogat sam, obogatit ću se i ništa mi ne treba! A ne znaš da si baš ti jadan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol.

18 Savjetujem ti da kupiš od mene zlata u vatri prokušana da se obogatiš te bijelu odjeću zaogrneš i da se ne pokaže sramota tvoje golotinje; i pomaži svoje oči pomašću da vidiš.

19 Sve one koje ja volim, korim i odgajam kažnjavanjem. Budi, dakle, revan i pokaj se!

20 Evo, stojim na vratima i kucam: ako tko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom.

21 Onome koji pobjeđuje dat ću da sjedi sa mnom na prijestolju momemu, kao što sam i ja pobijedio te sjeo sa svojim Ocem na njegovom prijestolju.

22 Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama.' "

POGLAVLJE 4 Štovanje u nebu

1 Nakon toga sam pogledao, i gle, vrata otvorena u nebu i onaj prvi glas koji sam začuo kao glas trube koji je razgovarao sa mnom, govori: "Uzađi ovamo i pokazat ću ti što se mora dogoditi nakon ovoga!"

2 I odmah sam bio u duhu; i gle, prijestolje postavljeno u nebu i na prijestolju *netko* sjedi.

3 I onaj koji je sjedio izgledom je bio nalik kamenu jaspisu i sardinu, a uokolo prijestolja duga izgledom nalik smaragdu.

4 I uokolo prijestolja dvadeset i četiri sjedala; i na sjedalima sam vidio kako sjede dvadeset i četiri starješine odjevene u bijelu odjeću, a na glavama su im bili zlatni vijenci.

5 A iz prijestolja izlaze munje i gromovi i zvukovi. I sedam ognjenih svjetiljki gori pred prijestoljem, to jest sedam Duhova Božjih,

6 a pred prijestoljem *bilo* je stakleno more nalik kristalu. I usred prijestolja i uokolo prijestolja četiri bića, sprijeda i straga puna očiju.

7 I prvo biće nalik lavu, i drugo biće nalik teletu, i treće biće s licem kao u čovjeka, i četvrto biće nalik orlu koji leti.

8 I svako od tih četiriju bića imala su po šest krila, sve naokolo, a iznutra su bila pune očiju. I bez počinka, dan i noć, govore: "Svet, svet, svet Gospodin Bog, Svesilni, onaj koji je bio i koji jest i koji dolazi!"

9 I kad su bića dala slavu i čast i zahvalu onomu koji sjedi na prijestolju, onomu koji živi uvijek i zauvijek,

10 dvadeset i četiri starješine pale su pred onim koji sjedi na prijestolju. I iskazuju štovanje onome koji živi uvijek i zauvijek, i bacaju svoje vijence pred prijestolje govoreći:

11 "Dostojan si, Gospodine, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si stvorio sve i zbog tvoje volje postoji i bilo je stvoreno!"

POGLAVLJE 5 Knjiga i Jaganjac

1 I vidio sam u desnici onoga koji sjedi na prijestolju knjigu ispisanu iznutra i straga, zapečaćenu sa sedam pečata.

2 I vidio sam jaka anđela gdje snažnim glasom proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i razlo-

miti pečate njezine?"

3 I nitko, ni u nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom, nije mogao otvoriti knjigu, čak ni pogledati u nju.

4 I ja sam jako plakao jer se nitko nije našao dostojan otvoriti i čitati knjigu, čak ni pogledati u nju.

5 A jedan od starješina mi je rekao: "Ne plači! Evo, Lav koji je iz plemena Judina, Korijen Davidov, pobijedio je da bi otvorio knjigu i razlomio sedam pečata njezinih.

6 I pogledao sam, i gle: posred prijestolja i četirju bića i posred starješina, stoji Jaganjac kao da je zaklan, imao je sedam rogova i sedam očiju, to su sedam Duhova Božjih poslanih po cijeloj zemlji.

7 I došao je, i uzeo knjigu iz desnice onoga koji sjedi na prijestolju.

8 I kad je uzeo knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine pale su pred Jaganjca. Svatko od njih imao je harfe i zlatne čaše pune kâda, a to su molitve svetih.

9 I pjevali su novu pjesmu, govoreći: "Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine, jer si bio zaklan i otkupio nas za Boga krvlju svojom iz svakog roda i jezika i naroda i nacije,

10 i učinio nas kraljevima i svećenicima Bogu našemu, i kraljevat ćemo na zemlji."

11 I pogledao sam, i čuo glas mnogih anđela uokolo prijestolja i bića i starješina. I broj njihov bio je deset tisuća puta deset tisuća i tisuće tisuća.

12 Govorili su snažnim glasom: "Dostojan je Jaganjac zaklani primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!"

13 I svako stvorenje što je u nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i sva koja su u moru, i sve što je u njima, čuo sam kako govore: "Blagoslov i čast i slava i moć onomu koji sje-

di na prijestolju i Jaganjcu, uvijek i zauvijek!"

14 I četiri bića su govorila: "Amen!" A dvadeset i četiri starješine su pale i iskazale štovanje onomu koji živi uvijek i zauvijek.

POGLAVLJE 6 Otvaranje šest pečata

1 I vidio sam kad je Jaganjac otvorio jedan od pečata i čuo sam kako glasom groma jedno od četirju bića govori: "Dođi i vidi!"

2 I pogledao sam, i gle: konj bijel, a onaj koji sjedi na njemu ima luk. I bio mu dan vijenac te je izašao pobjeđujući, i da pobijedi.

3 I kad je otvorio drugi pečat, čuo sam drugo biće kako govori: "Dođi i vidi!"

4 I izašao je drugi konj, *bio je* riđ. I onomu koji sjedi na njemu bilo je dano uzeti mir sa zemlje tako da jedni druge pokolju. I bio mu dan veliki mač.

5 I kad je otvorio treći pečat, čuo sam treće biće kako govori: "Dođi i vidi!" I pogledao sam, i gle: konj vran, a onaj koji je sjedio na njemu držao je vagu u svojoj ruci.

6 I čuo sam glas usred četirju bića kako govori: "Mjera pšenice za dinar i tri mjere ječma za dinar! A ulju i vinu ne naudi!"

7 I kad je otvorio četvrti pečat, čuo sam glas četvrtog bića kako govori: "Dođi i vidi!"

8 I pogledao sam, i gle: konj siv, a onomu koji sjedi na njemu ime je Smrt i prati ga Pakao. I bila im je dana vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim.

9 I kad je otvorio peti pečat, vidio sam pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva koje su imali.

10 I vikali su snažnim glasom govoreći: "Dokle, Gospodine, sve-

ti i istiniti! Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na onima koji prebivaju na zemlji?"

11 I bijeli plaštevili bili su predani svakome i bilo im je rečeno neka otpočinu još malo vremena sve dok se ne ispuni broj sluga sudrugova njihovih i braće njihove koji trebaju biti ubijeni kao i oni.

12 I vidio sam kad je otvorio šesti pečat, i gle: nastao je velik potres, i sunce je postalo crno kao dlakava kostrijet, i mjesec je postao kao krv;

13 i zvijezde nebeske su popadale na zemlju kao što smokva stresa svoje nezrele plodove kad je trese jak vjetar.

14 I nebo se razdvojilo kao svitak kad se smota; i svaka gora i otok se pomaknuo sa svojega mjesta.

15 I kraljevi zemaljski, i velikaši, i bogataši, i tisućnici, i moćnici, i svaki rob i svaki slobodnjak, svi su se posakrivali u špiljama i među stijenama gorskim;

16 i govorili su gorama i stijenama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica onoga koji sjedi na prijestolju i od gnjeva Jaganjčeva.

17 Jer je došao veliki Dan gnjeva njegova i tko može opstati?"

POGLAVLJE 7

Opećaćeni Božji sluge

1 I nakon toga vidio sam četiri anđela kako stoje na četiri ugla zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni na zemlji ni na moru ni na kojem stablu.

2 I vidio sam drugog anđela kako uzlazi od istoka sunčeva; imao je pečat Boga živoga. I povikao je snažnim glasom onoj tvorici anđela kojima je bilo dano nauditi zemlji i moru

3 govoreći: "Ne naudite ni zemlji ni moru ni stablima dok ne

zapećatimo sluge Boga našega na čelima njihovim."

4 I čuo sam broj zapećaćenih, i bilo je sto četrdeset i četiri tisuće zapećaćenih iz svih plemena sinova Izraelovih:

5 iz plemena Judina dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Gadova dvanaest tisuća zapećaćenih,

6 iz plemena Ašerova dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Naftalijeva dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Manašeova dvanaest tisuća zapećaćenih,

7 iz plemena Šimunova dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Levijeva dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Isakarova dvanaest tisuća zapećaćenih,

8 iz plemena Zebulunova dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Josipova dvanaest tisuća zapećaćenih, iz plemena Benjamina dvanaest tisuća zapećaćenih.

Mnoštvo u bijelim plaštevima

9 Nakon toga sam pogledao i gle; veliko mnoštvo, što ga nitko nije mogao prebrojiti, iz svih nacija i plemena i naroda i jezika kako stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele plašteve, a u rukama im palme.

10 I vikali su jakim glasom govoreći: "Spasenje Bogu našem koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu!"

11 I svi su anđeli stajali uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića i pali su pred prijestoljem na lica svoja i iskazali štovanje Bogu

12 govoreći: "Amen! Blagoslov i slava i mudrost i zahvalnica i čast i snaga i moć Bogu našem uvijek i zauvijek! Amen."

13 I jedan mi je od starješina odgovorio govoreći: "Tko su ovi odjeveni u bijele plašteve, i odakle

su došli?"

14 I rekao sam mu: "Gospodine ti znaš." I rekao mi je: "To su oni koji dolaze iz velike nevolje i svoje su plašteve oprali i ubijelili je u krvi Jagančevoj.

15 Zato su pred prijestoljem Božjim i poslužuju mu dan i noć u hramu njegovom: i onaj koji sjedi na prijestolju prebivat će među njima.

16 Neće više gladovati, ni žeđati više; ni sunce ih neće pržiti, ni nikakva žega.

17 Jer Jaganjac koji je usred prijestolja napasat će ih i voditi ih na žive izvore vode; i Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju."

POGLAVLJE 8 Sedmi pečat

1 I kad je otvorio sedmi pečat, nastala je tišina u nebu oko pola sata.

2 I vidio sam sedmoricu anđela koji stoje pred Bogom; i bilo im je dano sedam truba.

3 I jedan drugi anđeo došao je i stao na žrtvenik sa zlatnim kadijonikom. I bilo mu je dano mnogo kâda da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik koji je pred prijestoljem.

4 I dim od kâda uzdigao se s molitvama svetih iz ruke anđelove pred Boga.

5 I anđeo je uzeo kadijonik i napunio ga ognjem sa žrtvenika i prosuo na zemlju. I nastali su zvukovi i gromovi i munje i potres.

6 I sedam anđela koji su imali sedam truba pripremili su se da zatrube.

7 I prvi anđeo je zatrubio; i nastala je tuča i oganj pomiješani s krvlju, i bili su bačeni na zemlju. I trećina stabala je izgorjela, i sva zelena trava je izgorjela.

8 I drugi anđeo je zatrubio; i nešto kao gora velika, ognjem zapa-

ljena, bila je bačena u more. I trećina mora postala je krv.

9 I izginula je trećina stvorenjâ u moru koja ima život, i trećina pločila bila je uništena.

10 I treći anđeo je zatrubio; i pala je s neba velika zvijezda, gorgela je kao svjetiljka, i pala je na trećinu rijeka i na izvore vode.

11 A ime te zvijezde je Pelin. I trećina se voda pretvorila u pelin te je mnogo ljudi umrlo od voda jer su bile zagorčene.

12 I četvrti anđeo je zatrubio; i bila je udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda, tako da je trećina njih potamnijela; i dan nije sjajio trećinom svojega sjaja, a tako i noć.

13 I vidio sam i čuo jednog anđela, letio je usred neba govoreći jakim glasom: "Jao! Jao! Jao onima koji stanuju na zemlji od ostalih glasova truba ove trojice anđela koji će još zatrubiti!"

POGLAVLJE 9 Pošast skakavaca

1 I peti anđeo je zatrubio; i vidio sam zvijezdu koja je s neba pala na zemlju; i bio joj je dan ključ jame bezdane.

2 I otvorio sam jamu bez dna, a iz jame se digao dim kao dim velike peći, i potamnijelo je sunce i zrak od dima iz jame.

3 I iz dima su na zemlju izašli skakavci i bila im je dana vlast kao vlast koju imaju škorpioni zemaljski.

4 I bilo im je zapovjedbano da ne naude travi zemaljskoj niti bilo kojem zelenilu niti bilo kojem stablu nego samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na svojim čelima.

5 I bilo im je dano da ih ne ubijaju, nego da ih muče pet mjeseci; a muka od njih je kao muka od škorpiona kad ubode čovjeka.

6 I u te dane ljudi će tražiti smrt, i neće je naći; i poželjet će umrijeti, a smrt će bježati od njih.

7 I skakavci *su bili* izglednom nalik na konje spremne za bitku. I na glavama *su im bili* kao vijenci nalik zlatu i lica *su im bila* kao lica ljudska

8 i kose su imali kao kose ženske, a *zubi* su im bili kao zubi lavova.

9 I imali su oklope kao oklope željezne, a zvuk krila njihovih kao zvuk bojnih kola s mnogo konja što jure u bitku.

10 I imali su repove nalik škorpionima, a žalci su im bili u repovima; i dana im je vlast da ude ljudima pet mjeseci.

11 I imali su nad sobom kralja, anđela bezdana: hebrejski mu je ime Abaddon, a na grčkom ima ime Apolion.

12 Prvi jao prođe. Evo, dolaze još dva jao poslije toga.

13 I šesti anđeo je zatrubio; i čuo sam jedan glas od četiriju rogova zlatnoga žrtvenika koji je pred Bogom

14 kako govori šestom anđelu koji je imao trubu: "Odriješi ona četiri anđela svezana na velikoj rijeci Eufratu."

15 I bila su odriješena četiri anđela pripravljena za čas i dan i mjesec i godinu da pobiju trećinu ljudi.

16 I broj vojski konjanika bile su dvjesto tisuća tisuća; i čuo sam broj njihov.

17 I ovako sam u viđenju vidio konje i one koji su sjedili na njima: imali su oklope ognjene i od hijacinta i od sumpora; i glave konja kao glave lavova, i iz usta su im izlazili oganj i dim i sumpor.

18 Od ovih triju pogibe trećina ljudi: od ognja i od dima i od sumpora što je izlazio iz usta njihovih.

19 Jer je njihova snaga u njihovi-

vim ustima i u njihovim repovima; jer repovi su im nalik zmijama i imaju glave s kojima ude.

20 A preostali ljudi, koji nisu bili pobijeni tim pošastima, nisu se pokajali za djela ruku svojih, da više ne iskazuju štovanje đavlima i idolima, zlatnim i srebrnim i mjedenim i kamenim i drvenim, koji ne mogu ni vidjeti ni čuti ni hodati.

21 I nisu se pokajali od ubojstava svojih, niti od vraćanja svojih, niti od bludništva svojega, niti od lopovština svojih.

POGLAVLJE 10 Ivan jede knjigu

1 I vidio sam *jednog* drugog, moćnog anđela kako silazi s neba: zaogrnut oblakom i s dugom na glavi, i lice mu je bilo kao sunce, a noge mu kao stupovi ognjeni;

2 u svojoj je ruci imao knjižicu otvorenu. I stavio je svoju desnu nogu na more, a lijevu na zemlju

3 pa je povikao snažnim glasom, kao lav *kad* riče. I kad je povikao, sedam gromova je progovorilo svojim glasovima.

4 I kad je sedam gromova progovorilo svojim glasovima, htio sam pisati. I čuo sam glas s neba što mi govori: "Zapečati ono što su progovorili sedam gromova i nemoj to zapisivati!"

5 I onaj anđeo kojega sam vidio, kako stoji na moru i na zemlji, podigao je svoju ruku k nebu.

6 I zakleo se onim koji živi uvijek i zauvijek, koji je stvorio nebo i *sve* što je u njemu, i zemlju i *sve* što je na njoj, i more i *sve* što je u njemu da neće više biti vremena.

7 Nego, u dane glasa sedmog anđela, čim će početi trubiti, otajstvo Božje će se dovršiti kao što je navijestio slugama svojim, prorocima.

8 I glas koji sam čuo s neba opet

mi je progovorio te rekao: "Idi, uzmi knjižicu što je otvorena u ruci anđela koji stoji na moru i na zemlji."

9 I otišao sam k anđelu i rekao mu: "Daj mi knjižicu!" A on mi je rekao: "Uzmi je i pojedi!" I zagorčit će ti utrobu, ali u ustima će ti biti slatka kao med.

10 I uzeo sam knjižicu iz ruke anđelove i pojeo je. I bila mi je u ustima slatka kao med, a čim sam je pojeo, utroba mi se zagorčila.

11 I rekao mi je: "Treba ti ponovo prorokovati pred mnogim ljudima i nacijama i jezicima i kraljevima!"

POGLAVLJE 11 Dvojica svjedoka

1 I bila mi je dana trska nalik štapu; i anđeo je ustao govoreći: "Ustani i izmjeri hram Božji i žrtvenik i one koji tamo iskazuju štovanje."

2 A vanjsko dvorište hrama izostavi i nemoj ga izmjeriti jer je dano Poganima; i sveti će grad gaziti četrdeset i dva mjeseca.

3 I dat ću vlast dvojici svojih svjedoka, i prorokovat će, obučeni u kostrijet, tisuću dvjesto šezdeset dana.

4 Oni su dvije masline i dva svijetnjaka što stoje pred Bogom zemlje.

5 I ako im netko hoće nauditi, oganj izlazi iz usta njihovih i proždire neprijatelje njihove; i ako im netko hoće nauditi, taj tako mora biti ubijen.

6 Oni imaju vlast zaključati nebo da ne pada kiša u dane njihova prorokovanja. I imaju vlast nad vodama, da ih pretvaraju u krv, i da udare zemlju svakom pošasti kad god žele.

7 I kada će dovršiti svoje svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz bez-

dana zaratit će s njima i pobijediti ih i ubiti ih.

8 I njihova će mrtva tijela ležati na ulici velikoga grada koji se duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i naš Gospodin razapet.

9 I oni iz naroda i plemena i jezika i nacija gledat će njihova mrtva tijela tri i pol dana i neće dopustiti da im se mrtva tijela polože u grobove.

10 I oni koji prebivaju na zemlji radovat će se nad njima i veseliti i slati darove jedni drugima, jer su ta dvojica proroka mučila one koji prebivaju na zemlji.

11 A nakon tri i pol dana Duh života od Boga ušao je u njih te su stali na svoje noge; i velik strah obuzeo je one koji su ih promatrali.

12 I začuli su snažan glas s neba kako im govori: "Uzađite ova-mo!" I uzišli su na oblaku u nebo i ugledali su ih njihovi neprijatelji.

13 I u taj čas nastao je velik potres, i desetina grada je pala; i poginulo je u potresu sedam tisuća ljudi. A preostali su bili prestravljeni te su dali slavu Bogu nebeskome.

14 Drugi jao je prošao. I gle, treći jao dolazi ubrzo!

Sedma truba

15 I sedmi anđeo je zatrubio, i odjeknuli su u nebu snažni glasovi govoreći: "Kraljevstva ovoga svijeta postala su *kraljevstva* Gospodina našega i njegovog Krista, i on će kraljevati uvijek i zauvijek."

16 A dvadeset i četiri starijine, koji pred Bogom sjede na svojim prijestoljima, pali su na svoja lica i iskazali štovanje Bogu

17 govoreći: "Zahvaljujemo ti, Gospodine Bože Svesilni, koji jesi i koji si bio i koji dolaziš, jer si uzeo svoju veliku moć i zakraljevao!"

18 I nacije su se razgnjevale, i

došao je tvoj gnjev, i vrijeme da se presudi mrtvima i podari nagrada slugama tvojim prorocima i svetima i onima koji se boje tvog imena, malima i velikim; i da se unište oni koji uništavaju zemlju.

19 I otvorio se hram Božji u nebu i pokazao se Kovčeg zavjeta njegovog u hramu njegovu; i nastale su munje i zvukovi i gromovi i potres i velika tuča.

POGLAVLJE 12

Žena i Zmaj

1 I čudo veliko pojavilo se na nebu: žena zaodjevena suncem, i mjesec joj pod nogama, a na glavi joj vijenac od dvanaest zvijezda.

2 I trudna viče u porođajnim bolima i mukama rađanja.

3 I pojavilo se drugo čudo na nebu, i gle: Zmaj, velik, crven, sa sedam glava i deset rogova, a na glavama njegovoj sedam vijenaca;

4 i rep njegov povlačio je trećinu zvijezda nebeskih, i bacio ih je na zemlju. I Zmaj je stao pred ženu koja je trebala roditi da proždre dijete njeno čim se rodi.

5 I ona rodi sina, muško, koji će vladati svim narodima štapom željeznim. I dijete njeno bilo je uzeto k Bogu i prijestolju njegovu.

6 I žena je pobjegla u pustinju gdje je imala mjesto pripremljeno od Boga da je ondje hrane tisuću dvjesto šezdeset dana.

7 I nastao je rat u nebu: Mihael i njegovi anđeli borili su se protiv Zmaja. I Zmaj se borio i anđeli njegovi,

8 i nisu nadvladali. I za njih se više nije našlo mjesta u nebu.

9 I bio je bačen veliki Zmaj, stara zmija koja se zove Đavao i Sotona, koji zavodi cijeli svijet. Bio je izbačen na zemlju, a s njime su bili izbačeni i anđeli njegovi.

10 I čuo sam snažan glas kako

govori u nebu: "Sada je došlo spasenje i moć i kraljevstvo Boga našega i vlast njegovog Krista! Jer je zbačen tužitelj naše braće koji ih je dan i noć optuživao pred našim Bogom.

11 I oni su ga pobijedili krvlju Jaganjčevom i riječju svjedočanstva svojega; i nisu ljubili svoje živote sve do smrti.

12 Zbog toga se veselite, *vi* nebesa i *vi* koji prebivate u njima! Jao stanovnicima zemlje i mora, jer je Đavao sišao k vama s velikim gnjevom jer zna da ima malo vremena!"

13 I kada je Zmaj vidio da je bačen na zemlju, prognao je ženu koja je rodila muško *dijete*.

14 Ženi su bila dana dva krila velikog orla da može odletjeti u pustinju na svoje mjesto gdje se ima hraniti za neko vrijeme i vremena i polovicu vremena, *sakrivena* od lica zmijina.

15 I zmija je iz usta svojih ispuстила za ženom vodu poput bujice da bi je bujica odnijela.

16 I zemlja je pomogla ženi: i otvorila je zemlja svoja usta i progutala bujicu koju je Zmaj ispustio iz svojih usta.

17 I razgnjevio se Zmaj na ženu pa je otišao i zaratio s ostatkom sjemena njezina, s onima koji drže zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.

POGLAVLJE 13

Zvijer iz mora

1 I stao sam na morski žal. I vidio sam Zvijer gdje iz mora izlazi. Imala je sedam glava i deset rogova; i na rogovima joj deset vijenaca, a na glavama joj ime bogohulno.

2 I Zvijer koju sam vidio bila je nalik leopardu, i noge joj kao medvjede, i usta joj kao usta lavlja.

I Zmaj joj je dao moć svoju i prije-stolje svoje i vlast veliku.

3 I vidio sam jednu od njezinih glava kao da je nasmrtno ranjena; i smrtna joj se rana izliječila. I sav se svijet zanio za Zvijeri.

4 I štovali su Zmaja koji je dao vlast Zvijeri; štovali su i Zvijer govoreći: "Tko je poput Zvijeri? Tko bi mogao zaratiti s njom?"

5 I dana su joj usta koja govore velike stvari i hule; i dana joj je vlast da nastavi djelovati četrdeset i dva mjeseca.

6 I otvorila je svoja usta za hulu protiv Boga, da huli ime njegovo i Sator njegov i one što prebivaju u nebu.

7 I bilo joj je dano zaratiti se sa svetima i pobijediti ih. I dana joj je vlast nad svakim plemenom i jezikom i narodom.

8 I svi što prebivaju na zemlji, njemu će iskazati štovanje, kojima imena nisu zapisana u knjizi života Jaganjca zaklana od postanka svijeta.

9 Ako tko ima uho, neka čuje.

10 Vodi li tko u sužanjstvo, u sužanjstvo će ići; ubije li tko mačem, mora biti ubijen mačem. Ovdje je postojanost i vjera svetih.

Zvijer iz zemlje

11 I vidio sam drugu Zvijer kako je izlazila iz zemlje; i imala je dva roga poput jaganjca, a govorila je kao Zmaj.

12 I ona izvršava svu vlast one prve Zvijeri pred njom, i čini da zemlja i oni koji žive na njoj iskažu štovanje prvoj Zvijeri kojoj je smrtna rana bila izliječena.

13 I ona čini velika čuda, tako da pred ljudima stvara da i oganj silazi s neba na zemlju.

14 I zavodi one koji prebivaju na zemlji zbog značenja tih čuda za koje ima vlast činiti pred Zvijeri

govoreći onima koji prebivaju na zemlji da trebaju načiniti lik Zvijeri koja je imala ranu od mača, a ipak živi.

15 I imala je vlast dati život liku Zvijeri, tako da lik Zvijeri i progovori te učini da svi oni koji ne iskažu štovanje liku Zvijeri trebaju biti ubijeni.

16 I postiže da svi, i mali i veliki, i bogati i siromašni, i slobodnjaci i robovi, prime žig u njihovu desnicu ili u njihova čela,

17 te da nitko ne može ništa kupiti ili prodati osim onoga koji ima žig ili ime Zvijeri ili broj njezina imena.

18 Ovdje je mudrost. Neka onaj tko ima razum proračuna broj Zvijeri; jer to je broj čovjeka, a broju je šesto šezdeset i šest.

POGLAVLJE 14

Jaganjac na gori Sion

1 I pogledao sam, i gle: Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime stotinu četrdeset i četiri tisuće onih koji imaju ime Oca njegova zapisano na čelima svojim.

2 I čuo sam glas s neba, kao glas mnogih voda i kao glas snažnog groma; i čuo sam glas harfista koji sviraju na harfama svojim.

3 I pjevali su kao novu pjesmu pred prijestoljem i pred četiri bića i starješinama. I nitko nije mogao naučiti tu pjesmu osim onih stotinu četrdeset i četiri tisuće koji su otkupljeni sa zemlje.

4 To su oni koji se nisu okaljali sa ženama; jer djevci su! To su oni koji slijede Jaganjca kamo god ide. Oni su otkupljeni od ljudi, prvine Bogu i Jaganjcu.

5 I u ustima se njihovim nije našlo prijevare; jer su bez mane pred prijestoljem Božjim.

Poruka triju anđela

6 I vidio sam jednog drugog an-

đela kako leti posred neba. Imao je vječno evanđelje da bi propovijedao onima koji prebivaju na zemlji te svakoj naciji i rodu i jeziku i narodu

7 govoreći snažnim glasom: "Bojte se Boga i dajte mu slavu jer je došao čas suda njegova! I iskazite štovanje njemu koji je načinio nebo i zemlju i more i izvore voda!"

8 I drugi je anđeo slijedio nakon *njega* govoreći: "Pao je, pao je Babilon, grad velik! Jer je sve narode opio vinom gnjeva bludništva svojega."

9 I treći anđeo je slijedio nakon njih govoreći snažnim glasom: "Ako tko štuje Zvijer i lik njezin te prima žig u svoje čelo ili u svoju ruku,

10 taj će piti od vina gnjeva Božjeg koje se nepomiješano toči u čašu srdžbe njegove. I bit će mučen ognjem i sumporom pred svetim anđelima i pred Jaganjcem.

11 I dim muke njihove uzlazi uvijek i zauvijek. I nemaju počinaka ni danju ni noću oni koji štuju Zvijer i lik njezin i svaki koji prima žig imena njezina."

12 Ovdje je postojanost svetih, ovdje su oni koji drže zapovijedi Božje i vjeru Isusovu.

13 I čuo sam glas s neba kako mi govori: "Zapiši! Blaženi su odsada mrtvi koji umiru u Gospodinu!" "Da", govori Duh, "da mogu otpočiniti od svojih napora. A njihova djela ih prate."

14 I pogledao sam, i gle: bijel oblak, a na oblaku sjedi netko nalik Sinu Čovječjem; na glavi je imao zlatan vijenac, a u ruci mu srp oštar.

15 I drugi anđeo je izašao iz hrama vičući snažnim glasom onomu koji je sjedio na oblaku: "Pošalji svoj srp i žanji: jer ti je do-

šao čas da žanješ, jer je zrela žetva zemaljska!"

16 I onaj koji sjedi na oblaku baci srp svoj na zemlju. I zemlja je bila požnjena.

17 I drugi anđeo izađe iz hrama koji je u nebu. I on je imao oštar srp.

18 I od žrtvenika je izašao opet drugi anđeo koji je imao vlast nad ognjem pa je povikao snažnim poklikom onomu s oštrim srpom govoreći: "Baci svoj oštri srp i poberi grozdove trsa zemaljskog, jer je sazrelo grožđe njegovo!"

19 I bacio je anđeo srp svoj na zemlju, i obrao trs zemaljski, i bacio u veliki tijesak gnjeva Božjeg.

20 I gazio se tijesak izvan grada, te je krv potekla iz tijeska do žvala konjima u daljinu od tisuću šest stotina stadija.

POGLAVLJE 15 Sedam čaša Božjeg gnjeva

1 I vidio sam drugi znak na nebu, velik i čudesan: sedam anđela sa sedam posljednjih pošasti; s njima se navršio gnjev Božji.

2 I vidio sam kao neko more stakleno pomiješano s ognjem i one koji su pobijedili nad Zvijeri i nad likom njezinim i nad žigom njezinim i nad brojem imena njezina kako stoje na moru staklenom s harfama Božjim.

3 I pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu govoreći: "Velika su i čudesna djela tvoja, Gospodine Bože Svesilni! Pravedni su i istiniti putevi tvoji, Kralju svetih!"

4 Tko da se ne boji, Gospodine, i da ne proslavi ime tvoje? Jer *ti si* jedini svet! Jer svi će narodi doći i iskazati štovanje pred tobom, jer su se očitovali sudovi tvoji."

5 I nakon toga sam pogledao, i gle: otvorio se hram Šatora svje-

dočanstva u nebu.

6 I izašlo je iz hrama sedam anđela imajući sedam pošasti; bili su odjeveni u čist i bijeli lan i opasani oko prsiju zlatnim pojasima.

7 I jedna od četiriju bića dala je sedmorici anđela sedam zlatnih čaša punih gnjeva Boga koji živi uvijek i zauvijek.

8 I hram se napunio dimom od slave Božje i od moći njegove, i nitko nije mogao ući u hram sve dok se nije navršilo sedam pošasti sedmorice anđela.

POGLAVLJE 16 Čaše Božjeg gnjeva

1 I čuo sam snažan glas iz hrama koji je progovorio sedmorici anđela: "Idite i izlijte čaše gnjeva Božjega na zemlju!"

2 I prvi je otišao i izlio čašu svoju na zemlju: i pojavio se čir, odvrat i zloćudan, na ljudima koji su imali žig Zvijeri i onima koji su iskazivali štovanje liku njezinu.

3 I drugi je anđeo izlio čašu svoju na more: i ono je postalo kao krv mrtvacu te je svaka živa duša izginula u moru.

4 I treći je anđeo izlio čašu svoju na rijeke i na izvore voda: i oni su postali krv.

5 I čuo sam anđela voda kako govori: "Pravedan si, Gospodine, ti koji jesi i koji si bio i koji ćeš biti, zato što si ovo dosudio!"

6 Jer su proliili krv svetih i proroka, ti si njima dao popiti krv jer su zaslužili!"

7 I čuo sam drugoga kako iz žrtvenika govori: "Da, Gospodine Bože Svesilni, istiniti su i pravedni sudovi tvoji!"

8 I četvrti anđeo je izlio čašu svoju na sunce. I bila mu dana vlast da ljude spali ognjem.

9 I silna je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji ima vlast nad

tim pošastima; i nisu se pokajali da mu daju slavu.

10 I peti anđeo je izlio čašu svoju na prijestolje Zvijeri: i kraljevstvo njezino ispunila je tama. I ljudi su zbog muke grizli svoje jezike

11 i hulili su Boga nebeskoga zbog svojih bolova i zbog svojih čireva; i nisu se pokajali od svojih djela.

12 I šesti anđeo je izlio čašu svoju na veliku rijeku Eufrat: i pre-sahnula je tamošnja voda tako da se može pripremiti put kraljeva s istoka.

13 I vidio sam tri nečista duha nalik žabama kako *izlaze* iz usta Zmajevih i iz usta Zvijeri i iz usta Lažnog proroka.

14 Jer to su duhovi đavolski što čine čuda, *koji* odlaze po kraljeve zemaljske i svega svijeta da ih skupe za bitku na onaj veliki dan Boga Svesilnoga.

15 "Evo, dolazim kao lopov! Blažen je onaj koji bdije i čuva svoju odjeću, da ne hodi gol te ne vide sramotu njegovu!"

16 I skupio ih je na mjesto koje se hebrejski zove Armagedon.

17 I sedmi anđeo je izlio čašu svoju u zrak i izašao je snažan glas iz hrama nebeskoga s prijestolja, govoreći: "Gotovo je!"

18 I nastali su zvukovi i gromovi i munje, i nastao je velik potres kakva nije bilo otkako je ljudi na zemlji, tako silan potres, i tako velik.

19 I veliki se grad razdjelio u tri dijela, i gradovi naroda su pali. I spomenuo se Bog Babilona velikoga da joj dadne čašu vina bijesnoga gnjeva svojega.

20 I svaki je otok pobjegao, i gore se nisu našle.

21 I spustila se na ljude tuča golema s neba, *svaka* teška kao tale-nat. I ljudi su hulili Boga zbog pošasti tuče, jer je pošast njezina bila

vrlo velika.

POGLAVLJE 17 **Velika Bludnica i Zvijer**

1 I došao je jedan od sedmorice anđela koji su imali sedam čaša i progovorio sa mnoom govoreći mi: "Dođi ovamo, pokazat ću ti sud nad velikom Bludnicom što sjedi na mnogim vodama."

2 S njom su kraljevi zemaljski bludničili i stanovnici zemaljski opili su se vinom bludništva njezina.

3 I odnio me u duhu u pustinju. I vidio sam ženu što sjedi na grimiznoj Zvijeri punoj bogohulnih imena. Imala je sedam glava i deset rogova.

4 I žena je bila odjevena u purpur i grimiz, i nakićena zlatom i dragim kamenjem i biserjem. U ruci je imala zlatnu čašu punu gnusoba i nečistoće bludništva njezina.

5 I na čelu joj napisano ime: OTAJSTVO, BABILON VELIKI, MAJKA BLUDNICA I GNUSOBA ZEMALJSKIH.

6 I vidio sam ženu pijanu od krvi svetih i od krvi mučenika Isusovih. I kad sam je vidio, začudio sam se čudom velikim.

7 I anđeo mi je rekao: "Zašto si se začudio? Ja ću ti reći otajstvo žene i Zvijeri koja je nosi i ima sedam glava i deset rogova.

8 Zvijer koju si vidio, bila je i nije, i uzići će iz bezdana, i ići u propast. I začudit će se oni koji prebivaju na zemlji; čija imena nisu zapisana u Knjizi života od postanka svijeta, kada vide Zvijer što je bila i nije, a ipak jest.

9 I ovdje *treba* um koji ima mudrost! Sedam glava je sedam gora na kojima Žena sjedi.

10 I tamo su sedam kraljeva: pe-torica su pali, i jedan jest, a drugi

još nije došao. A kada dođe, on treba ostati zakratko.

11 I Zvijer što je bila i nije, ona je i osma i od sedmorice je, i ide u propast.

12 I deset rogova koje si vidio, deset su kraljeva koji još nisu primili kraljevstva, ali će, za jedan čas, primiti sa Zvijeri vlast kao kraljevi.

13 Oni su jedne misli, i svoju će vlast i snagu predati Zvijeri.

14 Oni će zaratiti s Jaganjcem i Jaganjac će ih pobijediti, jer je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva; i oni koji su s njim pozvani *su* i izabrani i vjerni.

15 I govori mi: "Vode koje si vidio, gdje sjedi bludnica, to su narodi i mnoštva i nacije i jezici.

16 I deset rogova koji se vidio na Zvijeri, ti će zamrziti bludnicu i opustošiti je i ogoliti; i tijela će njezina jesti i ognjem je spaliti.

17 Jer Bog im je u srca stavio da ispune njegovu volju i da se slože i kraljevstvo svoje daju Zvijeri sve dok se riječi Božje ne ispune.

18 A žena koju si vidio je taj grad veliki što vlada nad kraljevima zemaljskim.

POGLAVLJE 18 **Propast Babilona**

1 I nakon toga vidio sam *jednog* drugog anđela kako silazi s neba; imao je veliku vlast. I zemlja se zavisjetlila od njegove slave.

2 I povikao je moćno sa snažnim glasom, govoreći: "Pao je, pao je Babilon veliki i postao prebivalište đavlima i pritvorom svakome nečistom duhu i kavezom svakoj nečistoj i mrskoj ptici.

3 Jer su se od vina gnjeva bludništva njezinog opili svi narodi i kraljevi su zemaljski s njom bludničili, a trgovci zemaljski obogatili su se od izobilja njezine raskoši."

4 I čuo sam drugi glas s neba kako govori: "Izađite iz nje, narode moj, da ne budete sudionici grijeha njezinih i da ne primате od njezinih pošasti!"

5 Jer su njezini grijesi doprli do neba i sjetio se Bog nepravde njezine.

6 Uzvratite joj kao što je i ona vama uzvratila i udvostručite joj po djelima njezinim. U čašu u koju je natočila, natočite joj dvostruko!

7 Koliko je samu sebe proslavila i raskošno živjela, toliko joj zadajte muke i jada. Jer u srcu svome govori: "Sjedim kao kraljica i nisam udovica i jada neću vidjeti!"

8 Zbog toga će u jednome danu doći pošasti njezine, smrt i tuga i glad, te će ognjem biti potpuno spaljena, jer je snažan Gospodin Bog koji joj sudi."

9 I kraljevi zemaljski koji su s njome bludničili i s njom raskošno živjeli, jadikovat će za njom i tugovati za njom kad budu vidjeli dim požara njezina.

10 Stojeći izdaleka zbog straha od muka njezinih govorit će: "Jo, jo, grade veliki, Babilone, grade moćni! Jer je u jednome času osuđena tvoja došla."

11 I trgovci zemaljski će plakati i tugovati nad njom jer nitko više ne kupuje njihove robe:

12 ni robe od zlata, ni srebra, ni dragog kamenja, ni biserja, ni finog lana, ni purpura, ni svile, ni grimiza; ni ništa od citronova drveta, ni nikakvog predmeta od bjelokosti, ni nikakvog predmeta od skupocjenog drveta, ni mjedi, ni željeza, ni mramora;

13 ni cimeta, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja, ni finog brašna, ni pšenice, ni životinja, ni ovaca, ni konja, ni kola, ni roblja, ni ljudskih duša.

14 "I voće za kojim je žudjela

tvoja duša otišlo je od tebe, i sva raskoš i sjaj otišli su od tebe, i više ih nećeš naći nikada."

15 Trgovci ovih stvari, što su se od nje obogatili, izdaleka će stajati zbog straha od muke njezine plačući i jadikujući

16 i govoreći: "Jo, jo, grade veliki, koji si bio odjeven u fini lan i purpur i grimiz, i nakićen zlatom i dragim kamenjem i biserjem!"

17 Jer u jednom će času nestati toliko bogatstvo!" I svaki kormilar i svaka posada na brodovima i mornari i svi koji rade na moru izdaleka su stajali

18 te, gledajući dim požara njezina, vikali govoreći: "Koji je grad nalik gradu velikom?"

19 I bacali su prah na svoje glave te, plačući i jadikujući, vikali govoreći: "Jo, jo, grade veliki, u kojem su se dragocjenostima tvojim obogatili svi koji su imali plovidla na moru! Jer je u jednom času opustio."

20 Raduj se nad njom, ti nebo, i vi sveti apostoli i proroci, jer vas je Bog osvetio na njoj!

21 I jedan snažan anđeo uzeo je kamen velik poput mlinskog kamena i bacio ga u more govoreći: "Tako će silovito biti bačen grad veliki, Babilon, i neće se više naći nikada.

22 I glas harfista i glazbenika i frulaša i trubača neće se više u tebi čuti nikada. I nijednog zanatlije bilo kojeg zanata neće se više naći u tebi i glas se mlinskog kamena u tebi više neće čuti nikada.

23 I svjetlost svijetle u tebi više neće zasjati nikada; i glas mladenca i mladenke neće se više u tebi čuti nikada. Jer su trgovci tvoji bili velikaši zemaljski, jer su tvojim vraćanjem bili zavedeni svi narodi.

24 I u njoj se našla krv proroka i

svetih, i svih što su bili zaklani na zemlji."

POGLAVLJE 19 Svadba Jagančeva

1 I nakon toga sam čuo snažan glas mnogih ljudi u nebu kako govori: "Aleluja! Spasenje i slava i čast i vlast Gospodinu Bogu našem!"

2 Jer istiniti *su* i pravedni sudovi njegovi: jer je osudio Bludnicu veliku koja je pokvarila zemlju bludništvom svojim i osvetio je krv slugu svojih *prolivenu* rukom njezinom.

3 I ponovo su rekli: "Aleluja! I dim njezin suklja uvijek i zauvijek!"

4 I dvadeset i četiri starješine i ona četiri bića pali su i iskazali štovanje Bogu koji sjedi na prijestolju govoreći: "Amen! Aleluja!"

5 I glas je s prijestolja izašao govoreći: "Hvalite Boga našega sve sluge njegove i svi koji se njega bojite, i mali i veliki!"

6 I čuo sam kao glas velikoga mnoštva i kao glas mnogih voda i kao glas moćnih gromova kako govori: "Aleluja! Jer kraljuje Gospodin Bog Svemogući!"

7 Veselimo se i radujmo i dajmo mu čast! Jer je došla svadba Jagančeva i žena se njegova pripremila!"

8 A njoj je bilo dano da se zaogrne u fini lan, čist i bijel, jer lan fini je pravednost svetih.

9 I rekao mi je: "Zapiši! Blaženi su oni koji su pozvani na svadbenu gozbu Jagančevu!" I rekao mi je: "Ove su riječi istinite, Božje."

10 I pao sam pred noge njegove da mu iskažem štovanje. A on mi je rekao: "Pazi, ne čini to! Sluga sudrug sam tvoj i braće tvoje koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu iskaži štovanje!

Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proroštva."

Krist na bijelom konju

11 I vidio sam nebo otvoreno, i gle: konj bijel i onaj koji sjedi na njemu, zvan Vjerni i Istiniti, i po pravednosti sudi i ratuje.

12 A oči mu kao plamen ognjeni i na glavi mu mnoge krune; ima ime napisano koje nitko ne zna osim on sâm;

13 i obučen je u ruho umočeno u krv; a ime mu glasi: Riječ Božja.

14 I vojske u nebu pratile su ga na bijelim konjima, odjevene u finilan, bijel i čist.

15 I iz usta mu izlazi oštar mač da njime udara narode, i on će vladati nad njima štapom željeznim, i on gazi tjesak razjarenosti i gnjeva Boga Svesilnoga.

16 A na ruhu i na bedru imao je ime napisano: KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA.

Pobijedena Zvijer i Lažni prorok

17 I vidio sam jednoga anđela gdje stoji na suncu. I povikao je snažnim glasom govoreći svim pticama što lete sred neba: "Dodite i skupljajte se na gozbu velikoga Boga,

18 da se najedete tijela kraljeva, i tijela zapovjednika, i tijela moćnika i tijela konja i onih što sjede na njima, i tijela svih ljudi, i slobodnjaka i robova, i malih i velikih."

19 I vidio sam Zvijer i kraljeve zemaljske i vojske njihove skupljene da zarate s onim koji sjedi na konju i s vojskom njegovom.

20 I Zvijer je bila uhvaćena, a s njom i Lažni prorok što pred njom učini čudesa kojima zavede one što su primili žig Zvijeri i one koji štuju lik njezin. Oboje su živi bačeni u ognjeno jezero što gori sumporom.

21 A ostali su bili pobijeni mačem što izlazi iz usta onoga koji sjedi na konju. I sve su se ptice nasitile od tijela njihovih.

POGLAVLJE 20 Tisućugodišnje kraljevstvo

1 I vidio sam anđela kako silazi s neba: imao je ključ bezdana i veliki lanac u svojoj ruci.

2 I uhvatio je Zmaja, staru zmiju, to jest Đavla i Sotonu, i okovao ga na tisuću godina.

3 I bacio ga u bezdan i zatvorio ga i zapečatio nad njim da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. A nakon toga treba biti pušten za malo vremena.

4 I vidio sam prijestolja, i sjeli su na njih, i dalo im se suditi, i *vidio sam* duše isječenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog riječi Božje, i one koji nisu štovali Zvijer ni lika njezina i nisu primili žig na čelo svoje ili u ruku svoju; i oživjeli su i zakraljevali s Kristom tisuću godina.

5 A ostali mrtvi nisu oživjeli sve dok se nije navršilo tisuću godina. Ovo je prvo uskrsnuće.

6 Blažen i svet je onaj koji ima udjela u prvome uskrsnuću! Nad njima druga smrt nema vlasti, nego će oni biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina.

Sotona pušten

7 A kad se navrši tisuću godina, Sotona će biti pušten iz tamnice svoje

8 te će izaći da zavede narode s četiri kraja zemlje, Goga i Mago-ga, i skupiti ih za bitku. Njih će brojem biti kao pijeska morskoga.

9 I uzišli su na širinu zemaljsku i opkolili tabor svetih i ljubljeni grad. I sišao je oganj s neba od Boga i prožderao ih.

10 A Đavao koji ih je zavodio, bio je bačen u jezero ognjeno i sumporno gdje *su* Zvijer i Lažni prorok, i ondje će se mučiti danju i noću uvijek i zauvijek.

Sud pred velikim bijelim prijestoljem

11 I vidio sam veliko bijelo prijestolje i onoga koji sjedi na njemu: od njegova lica pobjegla je zemlja i nebo, i mjesta im se nije našlo.

12 I vidio sam mrtve, male i velike, gdje stoje pred Bogom, i knjige su se otvorile. I otvorila se jedna druga knjiga, to jest *Knjiga života*. I mrtvi su bili osuđeni po onome što je zapisano u knjigama, po djelima svojim.

13 I more je dalo mrtvace koji su bili u njemu, a smrt i pakao dali su mrtvace koji su bili u njima, i svaki je bio osuđen po svojim djelima.

14 A smrt i pakao bili su bačeni u jezero ognjeno. To je druga smrt.

15 I svaki koji se nije našao zapisan u Knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno.

POGLAVLJE 21 Novo nebo i nova zemlja

1 I vidio sam novo nebo i novu zemlju, jer prvo nebo i prva zemlja su prošli, i mora više nema.

2 I ja, Ivan, vidio sam Sveti grad, novi Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga, opremljen kao mladenka ukrašena za svojega muža.

3 I čuo sam snažan glas s neba kako govori: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! I on će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod, i sâm Bog će biti s njima, i *biti* Bog njihov."

4 I otrč će Bog svaku suzu s očiju njihovih, i više neće biti smrti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti, jer je prijašnje prošlo."

5 I onaj koji sjedi na prijestolju je rekao: "Evo, sve činim novo!" I re-

kao mi je: "Zapiši: Jer su ove riječi istinite i vjerne."

6 I rekao mi je: "Dovršeno je! Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak. Ja ću žednome dati s izvora vode života besplatno.

7 Onaj koji je pobijedio baštinit će sve; i ja ću njemu biti Bog, a on će meni biti sin.

8 A strašljivima i nevjernima i odvratnima i ubojicama i bludnicima i vračarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt."

Novi Jeruzalem

9 I došao je k meni jedan od sedmorice anđela koji imaju sedam čaša punih sedam posljednjih pošasti te progovorio sa mnom govoreći: "Dođi ovamo, pokazat ću ti mladenku, ženu Jaganjčevu."

10 I odnio me u duhu na goru veliku i visoku i pokazao mi taj veliki grad, sveti Jeruzalem, gdje silazi s neba od Boga.

11 Imao je slavu Božju i svjetlo njegovo *bilo je* nalik dragom kamenu, poput kamena jaspisa, čistog kao kristal.

12 I zidine je imao velike i visoke, s dvanaest vratā, a na vratima dvanaest anđela i zapisana imena, to su imena dvanaest plemena sinova Izraelovih.

13 Od istoka vrata troja, od sjevera vrata troja, od juga vrata troja i od zapada vrata troja.

14 I zidine grada imale su dvanaest temelja, a na njima imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih.

15 A onaj koji je govorio sa mnom imao je zlatnu trsku da bi izmjerio grad i njegova vrata i njegove zidine.

16 I grad leži na četiri ugla i dužina mu je tolika kolika je i širina. I izmjerio je grad trskom: dvanaest

tisuća stadija; dužina i širina i visina su mu jednaki.

17 I izmjerio je zidine njegove: sto četrdeset i četiri lakta *prema* mjeri čovječjoj, to jest andeoskoj.

18 I zidine su mu bile sagrađene od jaspisa, a sâm grad od čistoga zlata, nalik čistome staklu.

19 I temelji gradskih zidina *bili su* ukrašeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi temelj *je* jaspis, drugi safir, treći kalcedon, četvrti smaragd,

20 peti sardoniks, šesti sard, sedmi krizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti krizopraz, jedanaesti hijacint, dvanaesti ametist.

21 I dvanaest vratā dvanaest bisera: svaka pojedina vrata bila su od jednog bisera. A ulica grada *je* čisto zlato, kao prozirno staklo.

22 I hrama u njemu nisam vidio, jer Gospodin Bog Svesilni i Jaganjac *je* njegov hram.

23 I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da svijetle u njemu, jer ga *je* slava Božja obasjala, a svjetiljka mu *je* Jaganjac.

24 I narodi od onih koji su spašeni hodit će u svjetlosti njegovoj, i kraljevi zemaljski u njega donose svoju slavu i čast.

25 I vrata se njegova ne zatvaraju danju, jer noći ondje neće ni biti.

26 I donosit će u njega slavu i čast naroda.

27 I u njega neće ući ništa nečisto i ništa što čini gnusobu i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

POGLAVLJE 22 Rijeka i stablo života

1 I pokazao mi *je* čistu rijeku vode života, bistru kao kristal, gdje izvire od prijestolja Božjega i Jaganjčeva.

2 Usred ulice grada, te s jedne i druge strane rijeke, *je* Stablo života što rađa dvanaest vrsta plo-

dova, i svakog pojedinog mjeseca daje svoj plod. A lišće stabla je za ozdravljenje narodima.

3 I neće više biti nikakvog prokletstva, i prijestolje Božje i Jagančevo bit će u njemu; i sluge će mu njegove služiti

4 i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima.

5 I noći ondje neće biti, i neće trebati svjetiljke ni svjetla sunčeva, jer ih Gospodin Bog obasjava. I kraljevat će uvijek i zauvijek.

Zaključak i blagoslov

6 I rekao mi je: "Ove su riječi vjerne i istinite, i Gospodin, Bog svetih proroka, poslao je anđela svojega da pokaže svojim slugama što se uskoro treba dogoditi."

7 "Evo, dolazim ubrzo! Blažen onaj koji drži riječi proroštva ove knjige!"

8 I ja, Ivan, vidio sam ovo i čuo. I kad sam čuo i vidio, pao sam da iskažem štovanje pred nogama anđela koji mi je to pokazivao.

9 Tada mi je rekao: "Pazi, ne čini to! Jer ja sam sluga sudrug tvoj i braće tvoje proroka i onih koji drže riječi ove knjige. Štuj Boga!"

10 I rekao mi je: "Ne zapečati riječi proroštva ove knjige, jer vrijeme je blizu!"

11 Tko je nepravedan, neka i dalje bude nepravedan, i tko je okaljan, neka i dalje bude okaljan; i tko je pravedan, neka i dalje bude pravedan; i tko je svet, neka i dalje

bude svet."

12 "I evo, dolazim ubrzo, i nagrada moja sa mnom, da dam svakome prema njegovim djelima.

13 Ja sam Alfa i Omega, početak i svršetak, prvi i posljednji."

14 Blaženi su oni koji izvršavaju zapovijedi njegove tako da mogu imati pravo na Stablo života i na vrata mogu ući u grad.

15 A vani ostaju psi, i vračari, i bludnici, i ubojice, i idolopoklonici, i svatko tko voli i čini laž.

16 "Ja, Isus, poslao sam anđela svojega da vam ovo posvjedoči po crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov i sjajna Jutarnja zvijezda."

17 A Duh i mladenka govore: "Dodi!" I tko čuje, neka kaže: "Dodi!" I neka onaj tko je žedan, dođe! I tko hoće, neka uzima vode života besplatno!

18 Jer svjedočim svakome tko čuje riječi proroštva ove knjige: Ako tko ovome što nadodaje, Bog će njemu nadodati pošasti zapisane u ovoj knjizi.

19 I ako tko oduzima od riječi knjige ovog proroštva, Bog će mu oduzeti udio iz Knjige života i iz svetoga grada i onoga što je zapisano u ovoj knjizi.

20 Onaj koji ovo svjedoči kaže: "Doista, dolazim ubrzo!" Amen! Da, dođi Gospodine Isuse!

21 Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama! Amen.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

